

Prezes Rady Ministrów

Donald Tusk

Warszawa, dnia /elektroniczny znacznik czasu/

RM-0610-128-24
UC29

Pan Szymon HOŁOWNIA
Marszałek Sejmu

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi
projekt ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia.
Ma on na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.
Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został
upoważniony Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.

Z poważaniem
Donald Tusk
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:
wnioskodawca

U S T A W A

z dnia

o rynku pracy i służbach zatrudnienia^{1), 2)}

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zadania państwa w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy.

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji:

1) wdraża dyrektywy:

- a) dyrektywę Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne (Dz. Urz. WE L 180 z 19.07.2000, str. 22; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 20, t. 1, str. 23 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1499, 29.05.2024),
- b) dyrektywę Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz. Urz. WE L 303 z 02.12.2000, str. 16; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 4, str. 79),
- c) dyrektywę 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich zmieniającą rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającą dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz. Urz. UE L 158 z 30.04.2004, str. 77; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 5, str. 46),
- d) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze au pair (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 132 z 21.05.2016, str. 21 oraz Dz. Urz. UE L 382 z 28.10.2021, str. 1),
- e) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/54/WE z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (Dz. Urz. UE L 204 z 26.07.2006, str. 23 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1500, 29.05.2024),
- f) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/104/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie pracy tymczasowej (Dz. Urz. UE L 327 z 05.12.2008, str. 9),
- g) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (Dz. Urz. UE L 337 z 20.12.2011, str. 9 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1347 z 22.05.2024),
- h) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/98/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie procedury jednego wniosku o jedno zezwolenie dla obywateli państw trzecich na pobyt i pracę na terytorium państwa członkowskiego oraz w sprawie wspólnego zbioru praw dla pracowników z państw trzecich przebywających legalnie w państwie członkowskim (Dz. Urz. UE L 343 z 23.12.2011, str. 1),
- i) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/36/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu zatrudnienia w charakterze pracownika sezonowego (Dz. Urz. UE L 94 z 28.03.2014, str. 375 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1233, 30.04.2024),

-
- j) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/54/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie środków ułatwiających korzystanie z praw przyznanych pracownikom w kontekście swobodnego przepływu pracowników (Dz. Urz. UE L 128 z 30.04.2014, str. 8),
 - k) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/66/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa (Dz. Urz. UE L 157 z 27.05.2014, str. 1),
 - l) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1883 z dnia 20 października 2021 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu zatrudnienia w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji oraz uchylecia dyrektywy Rady 2009/50/WE (Dz. Urz. UE L 382 z 28.10.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 155 z 18.06.2009, str. 17 oraz Dz. Urz. UE L 132 z 21.05.2016, str. 21);
- 2) służy stosowaniu:
- a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/589 z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie europejskiej sieci służb zatrudnienia (EURES), dostępu pracowników do usług w zakresie mobilności i dalszej integracji rynków pracy oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 492/2011 i (UE) nr 1296/2013 (Dz. Urz. UE L 107 z 22.04.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 186 z 11.07.2019, str. 21 oraz Dz. Urz. UE L 231 z 30.06.2021, str. 21),
 - b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE L 284 z 30.10.2009, str. 1, Dz. Urz. UE L 54 z 24.02.2018, str. 18, Dz. Urz. UE L 344 z 29.12.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2010, str. 35, Dz. Urz. UE L 149 z 08.06.2012, str. 4, Dz. Urz. UE L 349 z 19.12.2012, str. 45, Dz. Urz. UE L 346 z 20.12.2013, str. 27, Dz. Urz. UE L 366 z 20.12.2014, str. 15, Dz. Urz. UE L 76 z 22.3.2017, str. 13 oraz Dz. Urz. UE C 170 z 06.05.2021, str. 4).
- 2) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, ustawę z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych, ustawę z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, ustawę z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 19 czerwca 1997 r. o zakazie stosowania wyrobów zawierających azbest, ustawę z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, ustawę z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, ustawę z dnia 30 października 2002 r. o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy, ustawę z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, ustawę z dnia 30 października 2002 r. o zaopatrzeniu z tytułu wypadków lub chorób zawodowych powstałych w szczególnych okolicznościach, ustawę z dnia 23 listopada 2002 r. o restrukturyzacji zobowiązań koncesyjnych operatorów stacjonarnych publicznych sieci telefonicznych, ustawę z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego, ustawę z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym, ustawę z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, ustawę z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, ustawę z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, ustawę z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych, ustawę z dnia 27 kwietnia 2006 r. o spółdzielniach socjalnych, ustawę z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, ustawę z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy, ustawę z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, ustawę z dnia 9 maja 2008 r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, ustawę z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, ustawę z dnia 19 grudnia 2008 r. o postępowaniu kompensacyjnym w podmiotach o szczególnym znaczeniu dla polskiego przemysłu stoczniowego, ustawę z dnia 19 czerwca 2009 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych udzielonych osobom, które utraciły pracę, ustawę z dnia 17 lipca 2009 r. o praktykach absolwenckich, ustawę z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie, ustawę z dnia 3 grudnia 2010 r. o wdrożeniu niektórych przepisów Unii Europejskiej w zakresie równego traktowania, ustawę z dnia 16 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi, ustawę z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, ustawę z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych

2. Zadania państwa w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy są realizowane w celu:

- 1) pełnego i produktywnego zatrudnienia;
- 2) rozwoju zasobów ludzkich;
- 3) wzmacniania integracji i solidarności społecznej;
- 4) zwiększania mobilności na rynku pracy.

3. Ustawa ma zastosowanie do:

- 1) obywateli polskich poszukujących i podejmujących zatrudnienie lub inną pracę zarobkową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz pracę za granicą u pracodawców zagranicznych;
- 2) cudzoziemców poszukujących i podejmujących zatrudnienie lub inną pracę zarobkową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:
 - a) obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej,
 - b) obywateli państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej,
 - c) obywateli państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa z Unią Europejską i jej państwami członkowskimi,
 - d) obywateli Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. b i d Umowy o Wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz. Urz. UE L 29 z 31.01.2020, str. 7, z późn. zm.³⁾), oraz członków ich rodzin, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. e i f tej umowy,

z ochroną miejsc pracy, ustawę dnia 5 sierpnia 2015 r. o pracy na morzu, ustawę z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi, ustawę z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, ustawę z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, ustawę z dnia 31 stycznia 2019 r. o rodzicielskim świadczeniu uzupełniającym, ustawę z dnia 9 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych, ustawę z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, ustawę z dnia 11 września 2019 r. o pracy na statkach rybackich, ustawę z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny, ustawę z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa, ustawę z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej, ustawę z dnia 16 listopada 2022 r. o systemie teleinformatycznym do obsługi niektórych umów.

³⁾ Zmiany wymienionej umowy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 187 z 12.06.2020, str. 12, Dz. Urz. UE L 225 z 14.07.2020, str. 53, Dz. Urz. UE L 443 z 30.12.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 43 z 24.02.2022, str. 84, Dz. Urz. UE L 131 z 05.05.2022, str. 9, Dz. Urz. UE L 102 z 17.04.2023, str. 61, Dz. Urz. UE L 184 z

- e) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt stały,
- f) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej,
- g) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy,
- h) którym udzielono ochrony uzupełniającej w Rzeczypospolitej Polskiej,
- i) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zgodę na pobyt ze względów humanitarnych lub zgodę na pobyt tolerowany,
- j) korzystających w Rzeczypospolitej Polskiej z ochrony czasowej,
- k) będących stronami postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, którzy posiadają zaświadczenie wydane na podstawie art. 35 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1504 oraz z 2024 r. poz. 854 i 1688),
- l) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 127, art. 137a lub art. 186 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2024 r. poz. 769, 1222 i 1688),
- m) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 144, art. 151 ust. 1, art. 151b ust. 1, art. 159 ust. 1, art. 160, art. 161, art. 161b ust. 1, art. 176, art. 186 ust. 1 pkt 1, 2, 4, 5 i 7 lub art. 187 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, lub posiadających wizę krajową w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej, z adnotacją „student”, lub wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych,
- n) posiadających zezwolenie na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 114 ust. 1 albo 1a, albo art. 126 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, albo wizę wydaną w celu wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- o) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej wizę wydaną w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 5a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, lub zezwolenie na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 185a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, albo przebywających na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej w ramach ruchu bezwizowego w związku z wnioskiem wpisanym do ewidencji wniosków, o której mowa w art. 50 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia ... o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. ...),

- p) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej wizę wydaną w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 23 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, lub posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 186 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 3) cudzoziemców towarzyszących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemcowi, o którym mowa w pkt 2 lit. a–c, jako członkowie rodziny w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 633 i 1688);
- 4) cudzoziemców – członków rodzin cudzoziemców, o których mowa w pkt 2 lit. g–j;
- 5) cudzoziemców – członków rodzin obywateli polskich, którzy uzyskali zezwolenie na pobyt czasowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo po złożeniu wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, zezwolenia na pobyt stały lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej przebywają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 108 ust. 1 pkt 2 lub art. 206 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach lub na podstawie umieszczonego w dokumencie podróży odcisku stempla, który potwierdza złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, jeżeli bezpośrednio przed złożeniem wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, zezwolenia na pobyt stały lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej posiadali zezwolenie na pobyt czasowy;
- 6) cudzoziemców towarzyszących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatelowi polskiemu jako członek rodziny w rozumieniu art. 2 pkt 4 lit. b ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) bezrobotnym – oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1 lub pkt 2 lit. a–l, n oraz p, lub osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 3, 5 lub 6, niezatrudnioną

i niewykonywując innej pracy zarobkowej, nieuczącą się w szkole, z wyjątkiem uczącej się w szkole dla dorosłych, branżowej szkole II stopnia w formie stacjonarnej lub zaocznej, w szkole policealnej w formie stacjonarnej lub zaocznej, lub przystępującej do egzaminów eksternistycznych z zakresu programu nauczania szkoły dla dorosłych lub branżowej szkoły II stopnia, lub kształcącej się na studiach niestacjonarnych, lub uczącej się w szkole artystycznej realizującej wyłącznie kształcenie artystyczne, niemającą stałego źródła dochodu, zdolną i gotową do podjęcia zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym w danym zawodzie lub w danej służbie albo innej pracy zarobkowej albo jeżeli jest osobą niepełnosprawną, zdolną i gotową do podjęcia zatrudnienia co najmniej w połowie tego wymiaru czasu pracy, zarejestrowaną w powiatowym urzędzie pracy, jeżeli:

- a) ukończyła 18 lat,
- b) nie ukończyła 60 lat – kobieta lub 65 lat – mężczyzna,
- c) nie jest wpisana do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej jako prowadząca działalność gospodarczą albo
- d) zgłosiła do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej wniosek o zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej i okres zawieszenia nadal trwa, albo
- e) we wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej określiła dzień podjęcia działalności gospodarczej i nie upłynął jeszcze okres do, określonego we wniosku o wpis, dnia podjęcia tej działalności,
- f) nie jest osobą tymczasowo aresztowaną lub nie odbywa kary pozbawienia wolności, z wyjątkiem kary pozbawienia wolności odbywanej poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego,
- g) nie nabyła na podstawie ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1283 i 1572) prawa do zasiłku stałego,
- h) nie jest członkiem zarządu, prokurentem, członkiem rady nadzorczej lub likwidatorem spółki kapitałowej w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 18 i 96),
- i) nie jest współnikiem spółki jawnej, partnerem lub członkiem zarządu w spółce partnerskiej, komplementariuszem w spółce komandytowej, komplementariuszem lub członkiem rady nadzorczej w spółce komandytowo – akcyjnej, prokurentem

lub likwidatorem spółki osobowej w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r.
– Kodeks spółek handlowych,

- j) nie jest dyrektorem w radzie dyrektorów, o której mowa w oddziale 4 Rozdziału 3 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych,
 - k) nie podlega, na podstawie odrębnych przepisów, obowiązkowi ubezpieczeń społecznych, z wyjątkiem ubezpieczenia społecznego rolników,
 - l) nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu na wypadek bezrobocia lub obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym w państwach wymienionych w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–d,
 - m) nie prowadzi działalności gospodarczej w innym państwie na podstawie zgłoszenia do rejestru lub bez takiego zgłoszenia, jeżeli prawo danego państwa takiego zgłoszenia nie wymaga;
- 2) bezrobotnym bez kwalifikacji zawodowych – oznacza to bezrobotnego nieposiadającego świadectwa ukończenia szkoły kształcącej w zawodzie potwierdzającego posiadanie kwalifikacji zawodowych lub dyplomu ukończenia szkoły kształcącej w zawodzie, świadectwa potwierdzającego kwalifikację w zawodzie, dyplomu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe, certyfikatu kwalifikacji zawodowej, dyplomu zawodowego, świadectwa czeladniczego, dyplomu mistrzowskiego lub dyplomu ukończenia studiów;
- 3) członku rodziny – oznacza to:
- a) osobę pozostającą z obywatelem polskim lub cudzoziemcem, o którym mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2, w związku małżeńskim uznawanym przez prawo Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) zstępnego, obywatela polskiego lub cudzoziemca, w wieku do 21 lat lub pozostającego na jego utrzymaniu;
- 4) długotrwale bezrobotnym – oznacza to bezrobotnego zarejestrowanego łącznie przez okres ponad 12 miesięcy w okresie ostatnich 2 lat, z wyłączeniem okresów odbywania stażu;
- 5) dodatku aktywizacyjnym – oznacza to świadczenie wypłacone osobie, która, będąc bezrobotnym posiadającym prawo do zasiłku, podjęła samodzielnie zatrudnienie, inną pracę zarobkową albo rozpoczęła działalność gospodarczą;
- 6) doświadczeniu zawodowym – oznacza to doświadczenie uzyskane w trakcie zatrudnienia, wykonywania innej pracy zarobkowej, prowadzenia działalności gospodarczej lub odbywania stażu przez okres co najmniej 3 miesięcy;

- 7) EURES – oznacza to europejską sieć służb zatrudnienia państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c, realizującą działania obejmujące w szczególności pośrednictwo pracy wraz z doradztwem w zakresie mobilności na rynku pracy;
- 8) giełdzie pracy – oznacza to zorganizowaną przez powiatowy urząd pracy lub wojewódzki urząd pracy formę bezpośredniego kontaktu pracodawcy z wieloma kandydatami do pracy, dobranymi spośród osób zarejestrowanych w powiatowym urzędzie pracy i niezarejestrowanych, w celu pozyskania do pracy kandydatów odpowiadających wymaganiom tego pracodawcy;
- 9) innej pracy zarobkowej – oznacza to wykonywanie pracy lub świadczenie usług na podstawie umów cywilnoprawnych, w tym umowy agencyjnej, umowy zlecenia, umowy o dzieło lub umowy o świadczenie usług, do której stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu, albo umowy o pomocy przy zbiorach, o której mowa w art. 91a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2024 r. poz. 90, 1243 i 1674), lub w okresie członkostwa w rolniczej spółdzielni produkcyjnej, spółdzielni kółek rolniczych lub spółdzielni usług rolniczych;
- 10) instytucji szkoleniowej – oznacza to publiczny lub niepubliczny podmiot prowadzący na podstawie odrębnych przepisów edukację pozaszkolną;
- 11) jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej – oznacza to jednostki organizacyjne pomocy społecznej, o których mowa w art. 6 pkt 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej;
- 12) klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy – oznacza to wykaz grup zawodów oraz zawodów i specjalności występujących na rynku pracy, ustrukturalizowany zgodnie z Międzynarodowym Standardem Klasyfikacji Zawodów ISCO;
- 13) minimalnym wynagrodzeniu za pracę – oznacza to kwotę minimalnego wynagrodzenia za pracę pracowników przysługującą za pracę w pełnym miesięcznym wymiarze czasu pracy ogłaszaną na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2020 r. poz. 2207 oraz z 2023 r. poz. 1667);
- 14) nielegalnym zatrudnieniu lub nielegalnej innej pracy zarobkowej – oznacza to:
 - a) zatrudnienie przez pracodawcę osoby bez potwierdzenia na piśmie w wymaganym terminie rodzaju zawartej umowy i jej warunków,
 - b) niezgłoszenie osoby zatrudnionej lub wykonującej inną pracę zarobkową do ubezpieczeń społecznych;

- 15) ofercie pracy – oznacza to co najmniej jedno wolne miejsce zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej;
- 16) opiekunie osoby niepełnosprawnej – oznacza to:
- a) matkę lub ojca,
 - b) opiekuna faktycznego dziecka, przez którego rozumie się osobę faktycznie opiekującą się dzieckiem, jeżeli wystąpiła z wnioskiem do sądu opiekuńczego o przysposobienie dziecka,
 - c) rodzinę zastępczą spokrewnioną albo rodzinę zastępczą niezawodową w rozumieniu ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2024 r. poz. 177, 742, 743, 858 i 1572),
 - d) rodzica zastępczego zawodowego albo prowadzącego rodzinny dom dziecka nie pobierającego z tego tytułu wynagrodzenia w przypadkach, o których mowa odpowiednio w art. 54 ust. 6 oraz art. 62 ust. 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej,
 - e) małżonka,
 - f) inną osobę, na której zgodnie z przepisami ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2023 r. poz. 2809) ciąży obowiązek alimentacyjny, z wyjątkiem osób o znacznym stopniu niepełnosprawności
- opiekującą się dzieckiem z orzeczeniem o niepełnosprawności łącznie ze wskazaniami: konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji oraz konieczności stałego współudziału na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji, lub osobą niepełnosprawną ze znacznym stopniem niepełnosprawności;
- 17) osobie biernej zawodowo – oznacza to osobę, która ukończyła 18 lat i w danej chwili nie tworzy zasobów siły roboczej, ponieważ nie jest zatrudniona, nie wykonuje innej pracy zarobkowej oraz nie prowadzi działalności gospodarczej i nie jest zarejestrowana w powiatowym urzędzie pracy jako bezrobotna albo poszukująca pracy;
- 18) osobie do 30. roku życia – oznacza to osobę, która do dnia zastosowania wobec niej formy pomocy nie ukończyła 30. roku życia;
- 19) osobie niepełnosprawnej – oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 44, 858, 1089, 1165, 1494 i 1961);

- 20) osobie niezarejestrowanej – oznacza to osobę, która nie jest zarejestrowana w powiatowym urzędzie pracy jako bezrobotny albo poszukujący pracy;
- 21) osobie samotnie wychowującej dzieci – oznacza to jednego z rodziców albo opiekuna prawnego, wychowującego co najmniej jedno dziecko, będącego panną, kawalerem, wdową, wdowcem, rozwódką, rozwodnikiem albo osobą, w stosunku do której orzeczono separację w rozumieniu odrębnych przepisów, lub osobą pozostającą w związku małżeńskim, jeżeli jej małżonek został pozbawiony praw rodzicielskich lub odbywa karę pozbawienia wolności; jeżeli ten rodzic lub opiekun w roku podatkowym samotnie wychowuje dzieci:
 - a) małoletnie,
 - b) bez względu na ich wiek, które zgodnie z odrębnymi przepisami otrzymywały zasiłek (dodatek) pielęgnacyjny lub rentę socjalną,
 - c) do ukończenia 25. roku życia uczące się w szkołach, o których mowa w przepisach o systemie oświaty, przepisach o szkolnictwie wyższym i nauce lub w przepisach regulujących system oświatowy lub szkolnictwo wyższe obowiązujących w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie;
- 22) osobie zależnej – oznacza to osobę wymagającą ze względu na stan zdrowia lub wiek stałej opieki, połączoną więzami rodzinnymi lub powinowactwem z osobą objętą formą pomocy określoną w ustawie, lub pozostającą z nią we wspólnym gospodarstwie domowym;
- 23) partnerstwie transgranicznym EURES – oznacza to działania sieci EURES w regionach przygranicznych Rzeczypospolitej Polskiej, realizowane przez służby zatrudnienia oraz inne podmioty z państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c, uprawnione do realizacji działań sieci EURES;
- 24) poszukującym pracy – oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3, która ukończyła 18 lat i poszukuje zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub innej formy pomocy, zarejestrowaną w powiatowym urzędzie pracy;
- 25) powracającym z zagranicy – oznacza to osobę, która jest obywatelem polskim, niezatrudnioną i niewykonyującą innej pracy zarobkowej, niemającą stałego źródła dochodu, spełniającą warunki określone w pkt 1 lit. a–k, i która w okresie ostatnich 24 miesięcy zamieszkiwała co najmniej 12 miesięcy za granicą;
- 26) pozarolniczej działalności – oznacza to pozarolniczą działalność w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych;

- 27) pracodawcy – oznacza to jednostkę organizacyjną, chociażby nie posiadała osobowości prawnej, a także osobę fizyczną, jeżeli zatrudniają one co najmniej jednego pracownika;
- 28) pracach interwencyjnych – oznacza to zatrudnienie bezrobotnego przez pracodawcę, które nastąpiło w wyniku umowy zawartej ze starostą i ma na celu wsparcie bezrobotnych;
- 29) pracy niesubsydiowanej – oznacza to zatrudnienie, wykonywanie innej pracy zarobkowej lub prowadzenie działalności gospodarczej, bez dofinansowania ze środków Funduszu Pracy;
- 30) programach finansowanych z rezerwy Funduszu Pracy – oznacza to działania mające na celu wspieranie aktywizacji zawodowej, podjęcia i utrzymania zatrudnienia przez wykorzystanie form pomocy określonych w ustawie, finansowane lub dofinansowane z rezerwy Funduszu Pracy pozostającej w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy;
- 31) programach specjalnych – oznacza to działania mające na celu wspieranie aktywizacji zawodowej, podjęcia i utrzymania zatrudnienia przez wykorzystanie specyficznych elementów wspierających zatrudnienie, samodzielnie lub w połączeniu z formami pomocy określonymi w ustawie;
- 32) projekcie EFS+ – oznacza to projekt obejmujący formy pomocy określone w ustawie, finansowany z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, realizowany przez powiatowy urząd pracy, prefinansowany z kwot środków (limitów) Funduszu Pracy na finansowanie form pomocy ustalonych przez ministra właściwego do spraw pracy;
- 33) projekcie pilotażowym – oznacza to przedsięwzięcie polegające na wdrażaniu nowych metod, narzędzi i sposobów aktywizacji zawodowej i wsparcia zatrudnienia w celu przygotowywania nowych rozwiązań o charakterze systemowym, finansowane z rezerwy Funduszu Pracy pozostającej w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy;
- 34) przeciętnym wynagrodzeniu – oznacza to przeciętne wynagrodzenie w poprzednim kwartale, od pierwszego dnia następnego miesiąca po ogłoszeniu przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, na podstawie art. 20 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1631 i 1674);
- 35) przedsiębiorcy – oznacza to przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub ust. 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, 1222 i 1871);

- 36) przychodach – oznacza to przychody z innego tytułu niż zatrudnienie, inna praca zarobkowa, działalność gospodarcza, zasiłek dla bezrobotnych lub inne świadczenie wypłacane z Funduszu Pracy, podlegające opodatkowaniu na podstawie ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 226, z późn. zm.⁴⁾);
- 37) przepisach o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego – oznacza to realizację przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. WE L 166 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.⁵⁾) oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE L 284 z 30.10.2009, str. 1, z późn. zm.⁶⁾);
- 38) przyczynach dotyczących zakładu pracy – oznacza to:
- a) rozwiązanie stosunku pracy, spółdzielczego stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn niedotyczących pracowników, zgodnie z przepisami o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników lub zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2023 r. poz. 1465 oraz z 2024 r. poz. 878, 1222, 1871 i 1965), w przypadku rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z tych przyczyn u pracodawcy zatrudniającego mniej niż 20 pracowników,
 - b) rozwiązanie stosunku pracy, spółdzielczego stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy, jego likwidacji lub likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych,

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 232, 854, 858, 859, 863, 1572, 1585, 1593, 1615 i 1635.

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 284 z 30.10.2009, str. 43, Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2010, str. 35, Dz. Urz. UE L 344 z 29.12.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 149 z 08.06.2012, str. 4, Dz. Urz. UE L 349 z 19.12.2012, str. 45, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 188 z 09.07.2013, str. 10, Dz. Urz. UE L 346 z 20.12.2013, str. 27, Dz. Urz. UE L 76 z 22.03.2017, str. 13, Dz. Urz. UE L 186 z 11.07.2019, str. 21, Dz. Urz. UE L 29 z 31.01.2020 oraz Dz. Urz. UE L 338 z 15.10.2020, str. 18.

⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2010, str. 35, Dz. Urz. UE L 344 z 29.12.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 149 z 08.06.2012, str. 4, Dz. Urz. UE L 349 z 19.12.2012, str. 45, Dz. Urz. UE L 346 z 20.12.2013, str. 27, Dz. Urz. UE L 366 z 20.12.2014, str. 15, Dz. Urz. UE L 76 z 22.03.2017, str. 13, Dz. Urz. UE L 54 z 24.02.2018, str. 18 oraz Dz. Urz. UE L 29 z 31.01.2020, str. 7.

- c) wygaśnięcie stosunku pracy, spółdzielczego stosunku pracy lub stosunku służbowego w przypadku śmierci pracodawcy lub gdy odrębne przepisy przewidują wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w wyniku przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę i niezaproponowania przez tego pracodawcę nowych warunków pracy i płacy,
 - d) rozwiązanie stosunku pracy, spółdzielczego stosunku pracy przez pracownika na podstawie art. 55 § 1 i 1¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy;
- 39) robotach publicznych – oznacza to zatrudnienie bezrobotnego w okresie nie dłuższym niż 6 miesięcy przy wykonywaniu prac organizowanych przez powiaty, gminy, organizacje pozarządowe statutowo zajmujące się problematyką ochrony środowiska, kultury, oświaty, kultury fizycznej i turystyki, opieki zdrowotnej, bezrobocia oraz pomocy społecznej, przedsiębiorstwa społeczne, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 113 i 1635), spółdzielnie socjalne, o których mowa ustawie z dnia 27 kwietnia 2006 r. o spółdzielniach socjalnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 802 i 1635), a także spółki wodne i ich związki, jeżeli prace te są finansowane lub dofinansowane ze środków samorządu terytorialnego, budżetu państwa, funduszy celowych, organizacji pozarządowych, spółdzielni socjalnych, spółek wodnych i ich związków;
- 40) składkach na ubezpieczenia społeczne – oznacza to składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe, finansowane z własnych środków płatnika tych składek;
- 41) specyficznych elementach wspierających zatrudnienie – oznacza to finansowanie z Funduszu Pracy racjonalnych wydatków innych niż formy pomocy określone w ustawie, niezbędnych do realizacji działań dostosowanych do indywidualnych potrzeb uczestników programu specjalnego, adekwatnych do uwarunkowań lokalnego rynku pracy;
- 42) stałym źródle dochodu – oznacza to:
- a) nabycie prawa do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty socjalnej, renty rodzinnej w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę lub świadczenia pieniężnego, o którym mowa w ustawie z dnia 8 lutego 2023 r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym członkom rodziny funkcjonariuszy lub żołnierzy zawodowych, których śmierć nastąpiła w związku ze służbą albo podjęciem poza służbą czynności ratowania życia lub zdrowia ludzkiego albo mienia (Dz. U. poz. 658), zwanego dalej „świadczeniem

pieniężnym przysługującym członkom rodziny funkcjonariuszy lub żołnierzy zawodowych”, lub renty inwalidzkiej przyznawanej na podstawie ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121, 1243, 1562 i 1871) lub ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 242 i 1243),

- b) nabycie po ustaniu zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, zaprzestaniu prowadzenia pozarolniczej działalności, prawa do nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego, zasiłku przedemerytalnego, świadczenia przedemerytalnego, świadczenia rehabilitacyjnego, zasiłku chorobowego, zasiłku macierzyńskiego lub zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego,
- c) nabycie prawa do emerytury albo renty z tytułu niezdolności do pracy, przyznanego przez zagraniczny organ emerytalny lub rentowy, w wysokości co najmniej najniższej emerytury albo renty z tytułu niezdolności do pracy, o których mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych,
- d) uzyskiwanie miesięcznie przychodu w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę, z wyłączeniem przychodów uzyskanych z tytułu odsetek lub innych przychodów od środków pieniężnych zgromadzonych na rachunkach bankowych lub rachunkach członka spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej,
- e) nabycie na podstawie ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 323, 858, 1615 i 1871), prawa do świadczenia pielęgnacyjnego lub specjalnego zasiłku opiekuńczego,
- f) nabycie na podstawie ustawy z dnia 4 kwietnia 2014 r. o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów (Dz. U. z 2024 r. poz. 246) prawa do zasiłku dla opiekuna,
- g) pobieranie po ustaniu zatrudnienia świadczenia szkoleniowego, o którym mowa w art. 217 ust. 6;

- 43) staroście – oznacza to starostę powiatu lub prezydenta miasta na prawach powiatu, sprawującego zwierzchnictwo nad powiatowym urzędem pracy;
- 44) stażu – oznacza to nabywanie przez bezrobotnego wiedzy i umiejętności przez wykonywanie zadań w miejscu pracy bez nawiązania stosunku pracy z pracodawcą;
- 45) szkoleniu – oznacza to pozaszkolne zajęcia mające na celu nabycie wiedzy i umiejętności, potrzebnych do wykonywania pracy, w tym umiejętności poszukiwania pracy;
- 46) targach pracy – oznacza to zorganizowaną przez powiatowy urząd pracy lub wojewódzki urząd pracy formę bezpośredniego kontaktu wielu pracodawców z wieloma kandydatami do pracy w celu prezentacji ofert pracy i pozyskania do pracy kandydatów odpowiadających wymaganiom poszczególnych pracodawców;
- 47) wskaźniku efektywności kosztowej podstawowych form pomocy – oznacza to stosunek kwoty wydatków Funduszu Pracy poniesionych przez samorządy powiatowe na finansowanie podstawowych form pomocy do liczby osób, które w trakcie lub nie później niż w okresie 180 dni od dnia zakończenia realizacji podstawowych form pomocy w roku budżetowym wykonywały pracę niesubsydiowaną przez co najmniej 90 dni;
- 48) wskaźniku efektywności zatrudnieniowej podstawowych form pomocy – oznacza to udział procentowy liczby osób, które w trakcie lub nie później niż w okresie 180 dni od dnia zakończenia realizacji podstawowych form pomocy w roku budżetowym wykonywały pracę niesubsydiowaną przez co najmniej 90 dni, w stosunku do liczby osób, które w danym roku zakończyły realizację tych form pomocy;
- 49) zadaniach fakultatywnych – oznacza to działania wspierające realizację przez publiczne służby zatrudnienia i Ochotnicze Hufce Pracy określonych w ustawie zadań w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy, finansowane ze środków Funduszu Pracy;
- 50) zasiłku – oznacza to zasiłek dla bezrobotnych;
- 51) zatrudnieniu – oznacza to wykonywanie pracy na podstawie stosunku pracy, stosunku służbowego oraz umowy o pracę nakładczą;
- 52) rachunek płatniczy – oznacza to rachunek służący do wykonywania transakcji płatniczych, przy czym przez rachunek płatniczy rozumie się także rachunek bankowy oraz rachunek członka spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej.

Art. 3. 1. Publiczne służby zatrudnienia i Ochotnicze Hufce Pracy, zwane dalej „OHP”, stosują zasady równego traktowania w dostępie i korzystaniu z form pomocy określonych w ustawie.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, nie mogą dyskryminować w szczególności ze względu na płeć, wiek, rasę, pochodzenie etniczne, narodowość, religię, światopogląd, niepełnosprawność, orientację seksualną, przekonania polityczne, przynależność związkową lub do organizacji pracodawców.

3. Do postępowań o naruszenie zasady równego traktowania stosuje się przepisy ustawy z dnia 3 grudnia 2010 r. o wdrożeniu niektórych przepisów Unii Europejskiej w zakresie równego traktowania (Dz. U. z 2024 r. poz. 1175 i 1871).

Art. 4. 1. Dostęp do form pomocy świadczonych przez publiczne służby zatrudnienia i OHP dla osób, o których mowa w art. 1 ust. 3, a także pracodawców, jest dobrowolny.

2. Formy pomocy są świadczone przez publiczne służby zatrudnienia i OHP nieodpłatnie.

DZIAŁ II

Polityka rynku pracy i dialog społeczny

Art. 5. Zadania państwa w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy są realizowane przez publiczne służby zatrudnienia, agencje zatrudnienia, OHP oraz inne instytucje określone w ustawie lub którym minister właściwy do spraw pracy powierzy ich realizację.

Art. 6. 1. Realizacja przez władze publiczne zadań państwa w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy opiera się na dialogu i współpracy z partnerami społecznymi, w szczególności w ramach:

- 1) działalności Rady Rynku Pracy, a także wojewódzkich rad rynku pracy i powiatowych rad rynku pracy, zwanych dalej „radami rynku pracy”;
- 2) partnerstwa lokalnego.

2. Instytucją partnerstwa lokalnego jest grupa instytucji działających w przyjętej przez partnerów formie, realizujących przedsięwzięcia i projekty na rzecz rynku pracy.

Art. 7. 1. Rada Rynku Pracy jest organem opiniodawczo-doradczym ministra właściwego do spraw pracy w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy.

2. Wojewódzkie rady rynku pracy są organami opiniodawczo-doradczymi marszałka województwa w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy.

3. Powiatowe rady rynku pracy są organami opiniodawczo-doradczymi starosty w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy.

4. Kadencja rad rynku pracy trwa 4 lata.

Art. 8. 1. Do zakresu działania Rady Rynku Pracy należy:

- 1) inspirowanie przedsięwzięć zmierzających do pełnego i produktywnego zatrudnienia i rozwoju zasobów ludzkich, wzmacniania integracji i solidarności społecznej oraz zwiększania mobilności na rynku pracy;
- 2) opiniowanie rocznych sprawozdań z działalności Funduszu Pracy, a także ocena racjonalności gospodarki środkami tego funduszu;
- 3) realizacja zadań, o których mowa w art. 39 ust. 2 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2023 r. poz. 1087 oraz z 2024 r. poz. 1089, 1635 i 1871);
- 4) opiniowanie projektów aktów prawnych dotyczących aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy;
- 5) opiniowanie przedłożonych przez ministra właściwego do spraw pracy priorytetów wydatkowania środków z Krajowego Funduszu Szkoleniowego, zwanego dalej „KFS”, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 1 lit. b;
- 6) innych zadań wynikających z przepisów.

2. Do zakresu działania wojewódzkich rad rynku pracy należy:

- 1) inspirowanie przedsięwzięć zmierzających do pełnego i produktywnego zatrudnienia i rozwoju zasobów ludzkich, wzmacniania integracji i solidarności społecznej oraz zwiększania mobilności na rynku pracy;
- 2) ocena racjonalności gospodarki środkami Funduszu Pracy w województwie;
- 3) składanie wniosków i wydawanie opinii w sprawach dotyczących kierunków kształcenia, w tym opinii o zasadności kształcenia w danym zawodzie zgodnie z potrzebami rynku pracy, szkolenia zawodowego oraz zatrudnienia w województwie;
- 4) ocenianie okresowych sprawozdań z działalności wojewódzkich urzędów pracy oraz przedstawianie Radzie Rynku Pracy okresowych sprawozdań z działań wojewódzkich rad rynku pracy;
- 5) delegowanie przedstawicieli do komisji konkursowej dokonującej wyboru kandydata na stanowisko dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy, zwanego dalej „dyrektorem WUP”;
- 6) opiniowanie wniosków o odwołanie dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy;

- 7) coroczne opiniowanie wykazu zawodów, w których za przygotowanie zawodowe młodocianych pracowników może być dokonywana refundacja, o której mowa w art. 348 ust. 1;
- 8) opiniowanie priorytetów wydatkowania środków KFS, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2 lit. b;
- 9) opiniowanie kryteriów podziału środków Funduszu Pracy przeznaczonych dla powiatowych urzędów pracy danego województwa na finansowanie form pomocy i zadań fakultatywnych;
- 10) udział przedstawiciela w posiedzeniach ciał, rad, gremiów, odpowiednich organów instytucji lub organizacji, działających na podstawie przepisów prawa powszechnie obowiązującego;
- 11) innych zadań wynikających z przepisów.

3. Przed wydaniem opinii o zasadności kształcenia w danym zawodzie zgodnie z potrzebami rynku pracy, wojewódzka rada rynku pracy może zasięgnąć opinii powiatowej rady rynku pracy.

4. Wojewódzka rada rynku pracy wydaje opinię o zasadności kształcenia w danym zawodzie zgodnie z potrzebami rynku pracy, po zapoznaniu się z prognozą zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na krajowym i wojewódzkim rynku pracy, o której mowa w art. 46b ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 737, 854, 1562, 1635 i 1933).

5. Opinia o zasadności kształcenia w danym zawodzie zgodnie z potrzebami rynku pracy jest wydawana na okres 5 lat, z zastrzeżeniem art. 68 ust. 7b ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.

6. W przypadku wydawania opinii o zasadności kształcenia w danym zawodzie zgodnie z potrzebami rynku pracy, marszałek województwa lub przewodniczący wojewódzkiej rady rynku pracy może zaprosić do udziału w posiedzeniu wojewódzkiej rady rynku pracy:

- 1) przedstawiciela pracodawców, organizacji pracodawców, samorządu gospodarczego, innej organizacji gospodarczej, stowarzyszenia lub samorządu zawodowego, lub sektorowej rady do spraw kompetencji, właściwych dla opiniowanego zawodu oraz
- 2) dyrektora szkoły występującego o wydanie opinii o zasadności kształcenia w danym zawodzie zgodnie z potrzebami rynku pracy, oraz
- 3) przedstawiciela organu prowadzącego szkołę, której dyrektor wystąpił o wydanie opinii o zasadności kształcenia w danym zawodzie zgodnie z potrzebami rynku pracy, oraz

- 4) przedstawiciela kuratora oświaty, oraz
- 5) przedstawiciela właściwej miejscowo powiatowej rady rynku pracy ze względu na siedzibę szkoły, która wystąpiła o wydanie opinii o zasadności kształcenia w danym zawodzie zgodnie z potrzebami rynku pracy.

7. W uzasadnionych przypadkach rozpatrywanie wniosków o zasadności kształcenia w danym zawodzie zgodnie z potrzebami rynku pracy może być prowadzone w formie obiegowej. Należy wówczas zapewnić możliwość zajęcia stanowiska przez przedstawicieli podmiotów wymienionych w ust. 6.

8. Do zakresu działania powiatowych rad rynku pracy stosuje się odpowiednio przepisy ust. 2.

9. Do zakresu działania powiatowych rad rynku pracy należy także opiniowanie priorytetów wydatkowania środków KFS, o których mowa w art. 38 ust. 1 pkt 19 lit. b.

Art. 9. W przypadku gdy powiatowy urząd pracy, zwany dalej „PUP”, realizuje zadania z zakresu aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy na obszarze przekraczającym granice powiatu, tworzy się jedną powiatową radę rynku pracy, która jest powoływana przez starostę sprawującego zwierzchnictwo nad PUP w porozumieniu ze starostą powiatu dotującego w rozumieniu art. 42 ust. 2.

Art. 10. 1. W skład Rady Rynku Pracy wchodzi:

- 1) osoby powoływane przez ministra właściwego do spraw pracy spośród przedstawicieli wszystkich organizacji związkowych i organizacji pracodawców, reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.⁷⁾);
- 2) jeden przedstawiciel Rady Działalności Pożytku Publicznego;
- 3) jeden przedstawiciel Krajowego Komitetu Rozwoju Ekonomii Społecznej, o którym mowa w art. 47 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej;
- 4) dwóch przedstawicieli Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, reprezentujących stronę samorządową – jeden ze szczebla powiatu i jeden ze szczebla województwa;
- 5) jeden przedstawiciel Komendy Głównej OHP;

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 568 i 2157, z 2021 r. poz. 2445, z 2022 r. poz. 2666 oraz z 2023 r. poz. 1586 i 1723.

- 6) jeden przedstawiciel Ogólnopolskiego Konwentu Dyrektorów Powiatowych Urzędów Pracy;
- 7) jeden przedstawiciel Konwentu Dyrektorów Wojewódzkich Urzędów Pracy.

2. W skład wojewódzkiej rady rynku pracy wchodzi:

- 1) osoby powoływane przez marszałka województwa z każdej spośród działających na terenie województwa wojewódzkich struktur organizacji związkowych i organizacji pracodawców, reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego;
- 2) jeden przedstawiciel wojewódzkiej rady działalności pożytku publicznego;
- 3) jeden przedstawiciel Regionalnego Komitetu Rozwoju Ekonomii Społecznej, o którym mowa w art. 55 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej;
- 4) jeden przedstawiciel wojewody;
- 5) jeden przedstawiciel organizacji rolników, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 8 października 1982 r. o społeczno-zawodowych organizacjach rolników (Dz. U. z 2024 r. poz. 263 i 1560);
- 6) jeden przedstawiciel izb rolniczych, o których mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 1995 r. o izbach rolniczych (Dz. U. z 2022 r. poz. 183);
- 7) jeden przedstawiciel organizacji pozarządowych zajmujących się statutowo problematyką rynku pracy;
- 8) jeden przedstawiciel pracodawców z regionu lub reprezentant organizacji okołobiznesowej z regionu;
- 9) jeden przedstawiciel wojewódzkiej komendy OHP.

3. W skład powiatowej rady rynku pracy wchodzi:

- 1) osoby powoływane przez starostę z każdej spośród działających na terenie powiatu terenowych struktur organizacji związkowych i organizacji pracodawców, reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego;
- 2) jeden przedstawiciel powiatowej rady działalności pożytku publicznego;
- 3) jeden przedstawiciel ośrodka wsparcia ekonomii społecznej, o którym mowa w art. 36 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej, prowadzącego działalność na terenie powiatu;
- 4) jeden przedstawiciel organizacji rolników, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 8 października 1982 r. o społeczno-zawodowych organizacjach rolników;

- 5) jeden przedstawiciel izb rolniczych, o których mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 1995 r. o izbach rolniczych;
- 6) jeden przedstawiciel pracodawców z regionu lub reprezentant organizacji okołobiznesowej działającej na terenie powiatu;
- 7) jeden przedstawiciel organizacji pozarządowych zajmujących się statutowo problematyką rynku pracy;
- 8) jeden przedstawiciel jednostek OHP, wskazany przez wojewódzkiego komendanta OHP.

4. Minister właściwy do spraw pracy, marszałek województwa i starosta mogą powołać w skład rad rynku pracy trzech przedstawicieli nauki lub organów jednostek samorządu terytorialnego o szczególnej wiedzy z zakresu rynku pracy i autorytecie w obszarze działania tej rady.

5. Minister właściwy do spraw pracy, marszałek województwa i starosta mogą zapraszać do udziału w posiedzeniach rad rynku pracy przedstawicieli organów, organizacji i instytucji niereprezentowanych w radach rynku pracy, bez prawa udziału w podejmowaniu rozstrzygnięć.

Art. 11. 1. Przewodniczącą rad rynku pracy są wybierani rotacyjnie zwykłą większością głosów, w obecności co najmniej połowy składu rady rynku pracy, spośród członków rady rynku pracy.

2. Wybór kolejności przewodniczenia w radzie rynku pracy uzgadniają członkowie rady rynku pracy, dążąc do zapewnienia możliwości przewodniczenia w radzie rynku pracy jak największej liczbie przedstawicieli organów i organizacji powołanych w skład rady rynku pracy.

3. Kadencja przewodniczącego rady rynku pracy trwa 12 miesięcy od dnia wyboru.

4. Do zadań przewodniczącego rady rynku pracy należy:

- 1) zwoływanie i przewodniczenie posiedzeniom rady rynku pracy;
- 2) formułowanie, w uzgodnieniu z radą rynku pracy, wniosków, opinii i rekomendacji oraz przedkładanie ich organowi, któremu doradzają;
- 3) formułowanie, w uzgodnieniu z radą rynku pracy, stanowisk i opinii oraz reprezentowanie ich, w imieniu rady rynku pracy, w kontaktach zewnętrznych;
- 4) kierowanie, po uzgodnieniu z radą rynku pracy, wniosków i zapytań do właściwych organów;
- 5) wykonywanie innych czynności zleconych przez radę rynku pracy.

Art. 12. 1. Członków rad rynku pracy, o których mowa w art. 10 ust. 1–4, powołuje się spośród kandydatów zgłoszonych przez organy i organizacje, o których mowa w tych przepisach, zgodnie z następującym trybem:

- 1) minister właściwy do spraw pracy, marszałek województwa i starosta w formie pisemnej występuje do organów i organizacji o zgłoszenie kandydata do rad rynku pracy w terminie 15 dni roboczych od dnia otrzymania zaproszenia do zgłaszania kandydata;
- 2) do zgłoszenia kandydata organy i organizacje załączają opisy kariery zawodowej tego kandydata oraz informacje potwierdzające jego osiągnięcia i doświadczenia w zakresie rynku pracy.

2. Minister właściwy do spraw pracy, marszałek województwa i starosta informują organy i organizacje, o których mowa w ust. 1, w terminie 30 dni roboczych od dnia zakończenia przyjmowania zgłoszeń, o powołaniu kandydatów na członków rad rynku pracy.

3. Członek rady rynku pracy może zostać odwołany:

- 1) na wniosek organu lub organizacji, które zgłosiły jego kandydaturę na członka rady;
- 2) z inicjatywy odpowiednio ministra właściwego do spraw pracy, marszałka województwa lub starosty, po zasięgnięciu opinii organu lub organizacji, które zgłosiły jego kandydaturę na członka rady.

4. W przypadku odwołania członka rady rynku pracy, o którym mowa w ust. 3, albo jego śmierci przed upływem kadencji, kadencja członka powołanego na jego miejsce upływa z dniem upływu kadencji rady rynku pracy.

Art. 13. 1. Pracodawca zwalnia pracownika od pracy w celu wzięcia udziału w posiedzeniach rady rynku pracy, szkoleniach, o których mowa w ust. 4, oraz udziału w posiedzeniach podmiotów, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 10. Za czas zwolnienia pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia ustalonego według zasad obowiązujących przy obliczaniu wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy.

2. Na wniosek członków rad rynku pracy zamieszkałych poza miejscowością, w której odbywają się obrady rady i szkolenia dla członków rady, o których mowa w ust. 3, koszty ich przejazdów są refundowane z Funduszu Pracy odpowiednio przez ministra właściwego do spraw pracy, dyrektora WUP i dyrektora PUP, w wysokości i na zasadach określonych dla podróży krajowej w przepisach w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej.

3. Na wniosek członków rad rynku pracy zamieszkałych poza miejscowością, w której odbywają się posiedzenia podmiotów, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 10, koszty ich przejazdów są refundowane ze środków własnych tych instytucji.

4. Ze środków Funduszu Pracy mogą być finansowane koszty obsługi rad rynku pracy i koszty szkoleń członków rad rynku pracy z zakresu rynku pracy. Maksymalny koszt ponoszony na szkolenie na jednego członka rady rynku pracy w roku budżetowym nie może przekroczyć 100 % przeciętnego wynagrodzenia.

5. Szkolenia członków rady rynku pracy z zakresu rynku pracy są finansowane odpowiednio przez ministra właściwego do spraw pracy, marszałka województwa lub starostę, na podstawie faktury lub równoważnego dokumentu księgowego oraz zestawienia, zawierającego:

- 1) liczbę uczestników oraz datę przeprowadzonego szkolenia;
- 2) kwotę opłaty jednostkowej za szkolenie członka rady rynku pracy przewidzianą w umowie o organizację szkolenia;
- 3) temat szkolenia;
- 4) nazwa instytucji szkoleniowej;
- 5) zaświadczenie o ukończeniu szkolenia.

6. Faktura lub równoważny dokument księgowy są wystawiane na ogólną kwotę stanowiącą sumę opłat jednostkowych za zorganizowane szkolenie, wymienionych w załączonym do nich zestawieniu.

7. Przekazanie instytucji szkoleniowej środków finansowych odpowiednio przez ministra właściwego do spraw pracy, marszałka województwa albo starostę następuje w terminie i w sposób wynikający z umowy o organizację szkolenia.

Art. 14. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, organizację i tryb działania rad rynku pracy, mając na względzie zapewnienie sprawnego i skutecznego działania rad rynku pracy.

Art. 15. 1. Dyrektorzy powiatowych urzędów pracy z danego województwa tworzą wojewódzki konwent dyrektorów powiatowych urzędów pracy.

2. Przewodniczący wojewódzkich konwentów powiatowych urzędów pracy tworzą Ogólnopolski Konwent Dyrektorów Powiatowych Urzędów Pracy.

3. Dyrektorzy wojewódzkich urzędów pracy tworzą Konwent Dyrektorów Wojewódzkich Urzędów Pracy.

4. Do zadań Konwentu, o którym mowa w ust. 1–3, należy:

- 1) reprezentowanie urzędów pracy;
- 2) kierowanie do innych organów, organizacji i instytucji opinii lub stanowisk w sprawach z zakresu rynku pracy;
- 3) opiniowanie projektów aktów prawnych w zakresie rynku pracy;
- 4) rozwijanie wzajemnej współpracy i wymiana doświadczeń.

5. Posiedzeniami Konwentu, o którym mowa w ust. 1–3, kieruje Przewodniczący, wybierany zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy członków spośród dyrektorów tworzących Konwent.

6. Do zadań Przewodniczącego Konwentu, o którym mowa w ust. 1–3, należy:

- 1) zwoływanie i przewodniczenie posiedzeniom Konwentu;
- 2) reprezentowanie Konwentu na zewnątrz;
- 3) kierowanie w imieniu Konwentu wniosków i zapytań do właściwych organów;
- 4) wykonywanie innych czynności zleconych przez Konwent.

7. Konwent, o którym mowa w ust. 1–3, przyjmuje regulamin określający tryb jego funkcjonowania.

DZIAŁ III

Publiczne służby zatrudnienia

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 16. Publiczne służby zatrudnienia składają się z organów zatrudnienia wraz z urzędem obsługującym ministra właściwego do spraw pracy oraz urzędami wojewódzkimi, wojewódzkimi urzędami pracy i powiatowymi urzędami pracy, realizującymi zadania określone ustawą.

Art. 17. Organami zatrudnienia są:

- 1) minister właściwy do spraw pracy;
- 2) minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego w sprawach z zakresu koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego;
- 3) wojewodowie;
- 4) marszałkowie województw;
- 5) starostowie.

Art. 18. 1. Marszałek województwa powołuje dyrektora WUP.

2. Marszałek województwa odwołuje dyrektora WUP po zasięgnięciu opinii wojewódzkiej rady rynku pracy. Opinia wojewódzkiej rady rynku pracy nie jest wymagana w przypadkach, o których mowa w art. 52 i art. 53 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, oraz w przypadku odwołania dyrektora WUP na jego wniosek.

3. Powołanie, o którym mowa w ust. 1, stanowi nawiązanie stosunku pracy na podstawie umowy o pracę.

4. Stanowisko dyrektora WUP może zajmować osoba:

- 1) będąca obywatelem polskim;
- 2) korzystająca z pełni praw publicznych;
- 3) która nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 4) wobec której nie orzeczono prawomocnie zakazu zajmowania stanowisk kierowniczych w urzędach organów władzy publicznej lub pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi;
- 5) posiadająca wyższe wykształcenie;
- 6) mająca co najmniej 3-letni staż na stanowisku kierowniczym lub co najmniej 5-letni staż pracy w publicznych służbach zatrudnienia lub OHP;
- 7) ciesząca się nieposzlakowaną opinią.

5. Zastępców dyrektora WUP powołuje i odwołuje dyrektor WUP.

6. Do zastępców dyrektora WUP przepisy ust. 3 i 4 stosuje się.

Art. 19. 1. Starosta powołuje dyrektora PUP.

2. Starosta odwołuje dyrektora PUP po zasięgnięciu opinii powiatowej rady rynku pracy. Opinia powiatowej rady rynku pracy nie jest wymagana w przypadkach, o których mowa w art. 52 i art. 53 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, oraz w przypadku odwołania dyrektora PUP na jego wniosek.

3. Zastępców dyrektora PUP powołuje i odwołuje dyrektor PUP.

4. Do dyrektora PUP i zastępców dyrektora PUP przepisy art. 18 ust. 3 i 4 stosuje się.

5. Dyrektora PUP, o którym mowa w art. 42 ust. 2, powołują i odwołują w porozumieniu właściwi starostowie i prezydenci miast na prawach powiatu. Organ właściwy do dokonywania czynności z zakresu prawa pracy ustalają w porozumieniu właściwi starostowie i prezydenci miast na prawach powiatu. Przepisy ust. 2 oraz art. 18 ust. 3 i 4 stosuje się.

Art. 20. 1. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego realizuje zadania z zakresu koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–d, w zakresie świadczeń dla bezrobotnych, w szczególności przez:

- 1) pełnienie funkcji instytucji łącznikowej;
- 2) prowadzenie punktu kontaktowego, wskazanego w przepisach o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, służącego do wymiany danych w ramach Systemu Elektronicznej Wymiany Informacji dotyczących Zabezpieczenia Społecznego w zakresie świadczeń dla bezrobotnych.

2. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego może przetwarzać dane osobowe, jeżeli jest to niezbędne do:

- 1) pełnienia funkcji instytucji łącznikowej, o której mowa w ust. 1 pkt 1, w tym do realizacji praw lub obowiązków wynikających z przepisów o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego;
- 2) prowadzenia punktu kontaktowego, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

3. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 2, przepis art. 50 stosuje się odpowiednio.

Art. 21. Publiczne służby zatrudnienia współpracują z Szefem Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań ustawowych.

Art. 22. Dzień 27 stycznia ustanawia się Dniem Pracownika Publicznych Służb Zatrudnienia.

Art. 23. 1. Nazwa „Wojewódzki Urząd Pracy” może być używana wyłącznie w nazwie oraz dla określenia działalności wojewódzkiego urzędu pracy, zwanego dalej „WUP”.

2. Nazwa „Powiatowy Urząd Pracy” może być używana wyłącznie w nazwie oraz dla określenia działalności PUP.

3. Znak graficzny urzędów pracy przysługuje wyłącznie urzędom pracy.

4. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, wzór znaku graficznego urzędów pracy, mając na uwadze dotychczasowe wzornictwo.

Art. 24. 1. Nazwa „Ochotnicze Hufce Pracy” może być używana wyłącznie w nazwie oraz dla określenia działalności OHP.

2. Znak graficzny OHP przysługuje wyłącznie OHP.

3. Komendant Główny OHP określi, w drodze zarządzenia, wzór znaku graficznego OHP.

Rozdział 2

Zadania ministra właściwego do spraw pracy

Art. 25. 1. Minister właściwy do spraw pracy realizuje zadania w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy przez:

- 1) koordynację działań publicznych służb zatrudnienia, w szczególności:
 - a) realizowanie zadań wynikających z funkcji dysponenta Funduszu Pracy,
 - b) realizowanie zadań związanych z KFS, w szczególności ustalanie planu wydatkowania środków oraz nie więcej niż czterech priorytetów wydatkowania środków KFS na dany rok po zasięgnięciu opinii Rady Rynku Pracy,
 - c) tworzenie, rekomendowanie i upowszechnianie narzędzi, metod i zasobów informacyjnych na potrzeby pośrednictwa pracy, poradnictwa zawodowego lub innych form pomocy określonych w ustawie, w tym prowadzenie i udostępnianie internetowych baz danych z zakresu rynku pracy, w szczególności dotyczących ofert pracy,
 - d) opracowanie i monitorowanie realizacji Planu Rozwoju Publicznych Służb Zatrudnienia,
 - e) prowadzenie badań i analiz rynku pracy oraz dotyczących realizacji form pomocy określonych w ustawie i upowszechnianie ich wyników, w tym prowadzenie corocznej analizy wskaźników efektywności zatrudnieniowej i kosztowej podstawowych form pomocy,
 - f) prowadzenie spraw związanych z badaniami rynku pracy realizowanymi przez ministra właściwego do spraw pracy ujętymi w programie badań statystycznych statystyki publicznej oraz prowadzenie badań, ewaluacji polityk rynku pracy i analiz rynku pracy, a także zlecanie testowania metodologii i prowadzenia badań w oparciu o jednolitą metodologię wojewódzkim urzędom pracy,
 - g) reprezentowanie publicznych służb zatrudnienia wobec publicznych służb zatrudnienia innych państw,
 - h) zapewnianie jednolitości stosowania prawa, w szczególności przez udzielanie wyjaśnień dotyczących stosowania przepisów ustawy,
 - i) inicjowanie, powierzanie realizacji lub realizowanie i koordynowanie projektów pilotażowych,
 - j) promocję KFS i badanie wyników pomocy udzielonej ze środków KFS;

- 2) planowanie i realizowanie we współpracy z ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego zadań wynikających z programów finansowanych z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, w zakresie należącym do kompetencji ministra właściwego do spraw pracy;
- 3) realizowanie zadań wynikających z prawa swobodnego przepływu pracowników między państwami, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c, w tym:
 - a) koordynowanie sieci EURES na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, udzielanie akredytacji do prowadzenia pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES, zwanej dalej „akredytacją”, oraz realizację innych zadań wynikających z udziału w tej sieci,
 - b) monitorowanie, analizę i wspieranie równego traktowania osób, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a i b, korzystających z prawa do swobodnego przepływu pracowników oraz członków ich rodzin w zakresie, o którym mowa w art. 1–10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 492/2011 z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii (Dz. Urz. UE L 141 z 27.05.2011, str. 1⁸⁾), w szczególności:
 - zlecanie niezależnych sondaży i analiz oraz publikowanie niezależnych sprawozdań i zaleceń na temat nieuzasadnionych ograniczeń i przeszkód w zakresie prawa do swobodnego przepływu pracowników i ich dyskryminacji,
 - inicjowanie i monitorowanie działań mających na celu przeciwdziałanie nieuzasadnionym ograniczeniom i przeszkodom w zakresie prawa do swobodnego przepływu pracowników oraz ich dyskryminacji,
 - publikowanie informacji o przepisach dotyczących swobodnego przepływu pracowników i ich stosowaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - pełnienie funkcji punktu kontaktowego dla odpowiadających mu punktów kontaktowych w innych państwach członkowskich w celu współpracy i wymiany informacji w sprawach swobodnego przepływu pracowników;
- 4) inicjowanie i zawieranie, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, umów międzynarodowych i innych porozumień z partnerami zagranicznymi w obszarze migracji zarobkowych między Rzeczpospolitą Polską a państwami innymi niż wymienione w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c oraz realizację zadań wynikających z tych umów i porozumień;

⁸⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 107 z 22.04.2016, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 186 z 11.07.2019, str. 21.

- 5) ustalanie klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy;
- 6) upowszechnianie informacji o agencjach zatrudnienia;
- 7) wprowadzanie i rozwijanie w publicznych służbach zatrudnienia systemów teleinformatycznych i serwisów internetowych zapewniających spójny system obsługi rynku pracy.

2. Minister właściwy do spraw pracy, realizując zadania w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy, może:

- 1) prowadzić kampanie informacyjne i promujące działania własne, WUP, PUP i OHP;
- 2) organizować targi pracy.

3. Minister właściwy do spraw pracy opracowuje Plan Rozwoju Publicznych Służb Zatrudnienia, który określa:

- 1) priorytety polityki zatrudnienia;
- 2) wartości docelowe dla ilościowych i jakościowych wskaźników realizacji przez publiczne służby zatrudnienia polityk rynku pracy, w tym wskaźników efektywności podstawowych form pomocy, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. e;
- 3) zakres danych przekazywanych przez WUP i PUP na temat realizacji wskaźników, o których mowa w pkt 2.

4. Plan Rozwoju Publicznych Służb Zatrudnienia jest opracowywany, po konsultacjach z Radą Rynku Pracy, na okres 3 lat i podawany do wiadomości na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw pracy.

5. Minister właściwy do spraw pracy sporządza sprawozdanie z realizacji Planu Rozwoju Publicznych Służb Zatrudnienia za dany rok w terminie do dnia 31 marca roku kolejnego i przekazuje je do wiadomości Rady Rynku Pracy oraz publikuje na stronie internetowej, o której mowa w ust. 4.

Art. 26. 1. Minister właściwy do spraw pracy prowadzi i udostępnia systemy teleinformatyczne, które umożliwiają:

- 1) przetwarzanie informacji dotyczących osób bezrobotnych, poszukujących pracy, niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo, a także pracodawców i przedsiębiorców korzystających z form pomocy oraz udzielonych im form pomocy;
- 2) świadczenie przez publiczne służby zatrudnienia usług elektronicznych na rzecz osób bezrobotnych, poszukujących pracy, niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo oraz pracodawców i przedsiębiorców związanych z dokonywaniem rejestracji jako bezrobotny lub poszukujący pracy oraz z ubieganiem się o udzielenie form pomocy

albo o wpis do rejestru, w szczególności agencji zatrudnienia oraz rejestru podmiotów akredytowanych;

- 3) realizowanie badań kompetencji i zainteresowań zawodowych osób bezrobotnych, poszukujących pracy, niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo;
- 4) prowadzenie i udostępnianie informacji dotyczących ofert pracy, staży, praktyk studenckich, targów i giełd pracy oraz praktyk zawodowych, z wyłączeniem praktyk zawodowych organizowanych przez szkoły prowadzące kształcenie zawodowe;
- 5) prowadzenie przez wojewódzkie urzędy pracy rejestrów, w tym rejestru agencji zatrudnienia, oraz prowadzenie przez ministra właściwego do spraw pracy rejestru podmiotów akredytowanych do pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES oraz publikowanie informacji o tych agencjach i podmiotach oraz o świadczonych przez nie usługach;
- 6) prowadzenie sprawozdawczości statystycznej z zakresu rynku pracy i działalności publicznych służb zatrudnienia, w tym w zakresie badań ujętych w programie badań statystycznych statystyki publicznej;
- 7) realizację zadań wynikających z przepisów innych ustaw, w tym:
 - a) obsługę umów, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2022 r. o systemie teleinformatycznym do obsługi niektórych umów (Dz. U. z 2024 r. poz. 1661),
 - b) ustawy z dnia warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - c) ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy;
- 8) obsługę poczty elektronicznej publicznych służb zatrudnienia;
- 9) obsługę wniosków o dofinansowanie kosztów wprowadzania, rozwijania i eksploatacji systemu teleinformatycznego i technologii cyfrowych w publicznych służbach zatrudnienia, służących realizacji zadań określonych w ustawie;
- 10) świadczenie usług elektronicznych związanych w szczególności z:
 - a) wymianą danych między systemami teleinformatycznymi publicznych służb zatrudnienia,
 - b) pozyskiwaniem i udostępnianiem danych na rzecz innych jednostek administracji publicznej określonych w ustawie,

- c) przetwarzaniem informacji pozyskiwanych przez publiczne służby zatrudnienia, w tym danych uwierzytelniających i autoryzacyjnych pracowników publicznych służb zatrudnienia;

11) prowadzenie punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 2.

2. W przypadku niedostępności systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 1, informacja o tym jest niezwłocznie publikowana w systemie teleinformatycznym. W przypadku planowanej niedostępności systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 1, informacja o tym jest dodatkowo przekazywana na indywidualne konto, o którym mowa w art. 43 ust. 1.

3. Minister właściwy do spraw pracy prowadzi i udostępnia internetowy serwis informacyjny umożliwiający prowadzenie i zakładanie stron internetowych ministra właściwego do spraw pracy oraz powiatowych i wojewódzkich urzędów pracy, w ramach których publikowane są w szczególności informacje o formach pomocy określonych w ustawie, o klasyfikacji zawodów i specjalności oraz o działaniach publicznych służb zatrudnienia, w tym w ramach sieci EURES, a także dane teleadresowe publicznych służb zatrudnienia.

4. Publiczne służby zatrudnienia używają oprogramowania, które jest zgodne z wymaganiami określonymi przez ministra właściwego do spraw pracy w przepisach wydanych na podstawie ust. 5.

5. Minister właściwy do spraw pracy, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób postępowania w zakresie ogłaszania opisu minimalnych wymagań dla systemu teleinformatycznego lub oprogramowania stosowanego w publicznych służbach zatrudnienia zawierającego strukturę, wymaganą minimalną funkcjonalność, wymagania standaryzujące w zakresie bezpieczeństwa, wydajności i rozwoju systemu oraz zakres komunikacji między elementami struktury systemu, w tym zestawienie struktur dokumentów elektronicznych, formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących, o których mowa w art. 13 ust. 2 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1557 i 1717),
- 2) sposób postępowania w zakresie stwierdzania zgodności oprogramowania z opisem minimalnych wymagań oraz ogłaszania terminu dostosowania oprogramowania,
- 3) sposób postępowania w zakresie ogłaszania opisu wymagań określających minimalny zakres informacji o rynku pracy udostępnianej przez publiczne służby zatrudnienia oraz

standardów obowiązujących w zakresie prezentacji tej informacji na stronach internetowych publicznych służb zatrudnienia

– mając na uwadze zapewnienie spójności systemów teleinformatycznych stosowanych w publicznych służbach zatrudnienia, w szczególności w zakresie jednorodności zakresu i rodzaju danych, która umożliwi ich scalanie, a także zachowanie zgodności z minimalnymi wymaganiami i sposobem stwierdzania zgodności oprogramowania, określonymi na podstawie ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

Art. 27. Minister właściwy do spraw pracy pełni funkcję koordynatora publicznych służb zatrudnienia.

Art. 28. Minister właściwy do spraw pracy publikuje corocznie na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra:

- 1) katalog podstawowych form pomocy finansowanych z Funduszu Pracy, dla których w kolejnym roku będą określone wskaźniki, o których mowa w pkt 2 lit. b i c;
- 2) informację, uzyskaną na podstawie badań statystycznych prowadzonych zgodnie z przepisami o statystyce publicznej, o:
 - a) wydatkach Funduszu Pracy poniesionych w poprzednim roku na finansowanie przez samorządy powiatowe podstawowych form pomocy,
 - b) wartości średniej wskaźnika efektywności zatrudnieniowej form pomocy, uzyskanej w skali kraju przez PUP za rok poprzedni, dla podstawowych form pomocy, o których mowa w pkt 1,
 - c) wartości średniej wskaźnika efektywności kosztowej form pomocy, uzyskanej w skali kraju przez PUP za rok poprzedni, dla podstawowych form pomocy, o których mowa w pkt 1;
- 3) inne opracowania przedstawiające efekty działań urzędów pracy w aktualnej sytuacji na rynku pracy;
- 4) informację o:
 - a) planie wydatkowania środków KFS,
 - b) priorytetach wydatkowania środków KFS, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 1 lit. b, na kolejny rok – do dnia 30 września każdego roku.

Art. 29. 1. Klasyfikacja zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy jest narzędziem stosowanym w zakresie:

- 1) prowadzenia badań, analiz, prognoz i innych opracowań dotyczących rynku pracy;
- 2) rejestracji bezrobotnych i poszukujących pracy, pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego;
- 3) organizowania form pomocy określonych w ustawie.

2. Wnioskodawcą o wprowadzenie zmian do klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy mogą być urzędy obsługujące ministrów, urzędy centralne, stowarzyszenia zawodowe, partnerzy społeczni oraz inne podmioty prowadzące zorganizowaną działalność w obszarze gospodarki, rynku pracy, edukacji, merytorycznie właściwe dla danego zawodu lub specjalności.

3. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) klasyfikację zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy,
- 2) zakres danych niezbędnych do wnioskowania o wprowadzenie zmian w klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy

– mając na względzie potrzeby badań statystycznych i form pomocy określonych w ustawie świadczonych przez publiczne służby zatrudnienia oraz sprawne rozpatrywanie wniosków o wprowadzenie zmian w klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy.

4. Minister właściwy do spraw pracy opracowuje tabele powiązań klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy z Międzynarodowym Standardem Klasyfikacji Zawodów ISCO i publikuje je na stronie internetowej publicznych służb zatrudnienia.

Rozdział 3

Zadania w zakresie aktywności zawodowej realizowane w województwie, w tym funkcjonowanie WUP

Art. 30. 1. Do zadań wojewody w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy należy sprawowanie nadzoru nad realizacją zadań wykonywanych przez marszałka województwa, starostę, dyrektora WUP, dyrektora PUP, agencje zatrudnienia oraz inne podmioty realizujące zadania wynikające z ustawy, zwane dalej „jednostkami kontrolowanymi”, w szczególności w zakresie:

- 1) świadczenia przez urzędy pracy form pomocy;
- 2) kontroli realizowania przez podmioty, którym udzielono akredytacji, zobowiązań wynikających z ustawy oraz umowy akredytacyjnej;
- 3) przestrzegania zasad i trybu wydatkowania środków Funduszu Pracy, w tym KFS;

- 4) kontroli realizacji zadań wynikających z ustawy, wykonywanych przez samorząd terytorialny lub inne podmioty;
- 5) kontroli agencji zatrudnienia w zakresie prawidłowości realizacji działań aktywizacyjnych.

2. Do zadań wojewody należy również:

- 1) organizowanie i finansowanie szkoleń pracowników urzędu wojewódzkiego oraz wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy;
- 2) realizacja zadań organu wyższego stopnia w postępowaniu administracyjnym w sprawach dotyczących statusu bezrobotnego, poszukującego pracy oraz świadczeń z tytułu bezrobocia.

Art. 31. W postępowaniu administracyjnym w sprawach związanych z wykonywaniem zadań wynikających z ustawy, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej:

- 1) organem właściwym jest starosta;
- 2) organem wyższego stopnia jest wojewoda.

Art. 32. 1. Do zadań samorządu województwa w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy należy:

- 1) określanie i koordynowanie regionalnej polityki w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy w ramach strategii rozwoju województwa;
- 2) realizacja zadań związanych z KFS, w szczególności:
 - a) dokonywanie podziału środków KFS na poszczególne powiatowe urzędy pracy,
 - b) możliwość ustalenia w terminie do dnia 31 października każdego roku listy obejmującej nie więcej niż trzy priorytety wydatkowania KFS na kolejny rok właściwe dla danego województwa, po zasięgnięciu opinii wojewódzkiej rady rynku pracy,
 - c) publikowanie na stronach internetowych WUP listy priorytetów, o których mowa w:
 - art. 25 ust. 1 pkt 1 lit. b,
 - lit. b oraz art. 38 ust. 1 pkt 19 lit. b – o ile zostały ustalone,
 - d) koordynacja wydatkowania środków KFS na terenie województwa,
 - e) wsparcie powiatowych urzędów pracy w realizacji zadań związanych z wydatkowaniem środków KFS,
 - f) promocja KFS i badanie wyników pomocy udzielonej ze środków KFS,
 - g) badanie wyników pomocy udzielonej ze środków KFS;

- 3) prowadzenie badań i analiz rynku pracy oraz dotyczących realizacji form pomocy i upowszechnianie ich wyników, w tym prowadzenie badania zapotrzebowania na zawody, kwalifikacje i umiejętności – w celu poprawy efektywności prowadzonych działań na rzecz wzrostu i promocji zatrudnienia;
- 4) prowadzenie sprawozdawczości z realizowanych zadań, w tym w zakresie badań ujętych w programie badań statystycznych statystyki publicznej, oraz realizowanie i koordynowanie na poziomie województwa spraw związanych z gromadzeniem danych, prowadzeniem badań, ewaluacji polityk rynku pracy i analiz rynku pracy, w tym na zlecenie ministra właściwego do spraw pracy w oparciu o jednolitą metodologię lub testujące metodologie;
- 5) współdziałanie z wojewódzką radą rynku pracy w określaniu i realizacji regionalnej polityki w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy;
- 6) programowanie i wykonywanie zadań finansowanych z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, w tym:
 - a) wykonywanie zadań wynikających z programów, o których mowa w przepisach o zasadach prowadzenia polityki rozwoju lub przepisach o zasadach realizacji zadań finansowanych ze środków europejskich w perspektywie finansowej 2021–2027,
 - b) inicjowanie i realizowanie analiz wykorzystywanych w szczególności w działaniach realizowanych przez urzędy pracy;
- 7) dokonywanie podziału kwot środków Funduszu Pracy między powiatowe urzędy pracy na finansowanie w województwie:
 - a) form pomocy,
 - b) zadań fakultatywnych;
- 8) koordynowanie na terenie województwa realizacji przez powiatowe urzędy pracy programów finansowanych z rezerwy Funduszu Pracy;
- 9) inicjowanie i realizowanie projektów pilotażowych;
- 10) inicjowanie i realizowanie przedsięwzięć mających na celu rozwiązanie lub złagodzenie problemów związanych z planowanymi zwolnieniami grup pracowników z przyczyn dotyczących pracodawcy;
- 11) realizowanie zadań wynikających z koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–d, oraz państw, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła dwustronne umowy międzynarodowe o zabezpieczeniu społecznym, w zakresie świadczeń dla bezrobotnych, w szczególności:

- a) pełnienie funkcji instytucji właściwej oraz innych instytucji określonych przepisami o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, z wyłączeniem instytucji łącznikowej, wymienionej w art. 20 ust. 1 pkt 1, w tym przyjmowanie i rozpatrywanie wniosków o wydanie odpowiednich dokumentów i zaświadczeń w sprawach świadczeń z tytułu bezrobocia,
 - b) wydawanie decyzji w sprawach wymienionych w art. 35 ust. 1–3;
- 12) realizowanie zadań wynikających z prawa swobodnego przepływu pracowników między państwami, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c, w szczególności:
- a) realizację działań sieci EURES na terenie województwa, w tym koordynowanie realizacji tych działań przez PUP, we współpracy z ministrem właściwym do spraw pracy, samorządami powiatowymi oraz innymi podmiotami uprawnionymi do realizacji działań sieci EURES,
 - b) realizowanie zadań związanych z udziałem w partnerstwach transgranicznych EURES na terenie działania tych partnerstw;
- 13) inicjowanie i zawieranie, za zgodą ministra właściwego do spraw zagranicznych oraz ministra właściwego do spraw pracy, porozumień z partnerami zagranicznymi, na poziomie regionalnym, w obszarze migracji zarobkowych między Rzeczpospolitą Polską a państwami innymi niż wymienione w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c oraz realizacja zadań wynikających z tych porozumień oraz z umów i porozumień, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 4;
- 14) realizowanie, we współpracy z samorządami powiatowymi, zadań w zakresie pośrednictwa pracy o zasięgu ponadpowiatowym;
- 15) koordynowanie poradnictwa zawodowego w publicznych służbach zatrudniania na terenie województwa;
- 16) realizowanie poradnictwa zawodowego oraz działań o charakterze metodyczno-szkoleniowym w zakresie poradnictwa zawodowego dla pracowników wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy, służących utrzymaniu wysokiego poziomu świadczonych usług, zachowaniu i wzmacnianiu kompetencji zawodowych, w tym udzielaniu wsparcia doradcom zawodowym w rozwiązywaniu trudności zawodowych i możliwości ich pokonywania oraz podejmowaniu wspólnych inicjatyw na rzecz rozwoju poradnictwa zawodowego;
- 17) opracowywanie, aktualizowanie i upowszechnianie informacji zawodowych na terenie województwa;

- 18) współpraca z ministrem właściwym do spraw pracy w zakresie:
 - a) opracowywania, gromadzenia i aktualizowania informacji zawodowych o charakterze ogólnokrajowym,
 - b) tworzenia i upowszechniania narzędzi, metod i zasobów informacyjnych na potrzeby pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego lub innych form pomocy określonych w ustawie,
 - c) organizacji szkoleń pracowników wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy;
- 19) współpraca, w szczególności ze szkołami ponadpodstawowymi, uczelniami i podmiotami ekonomii społecznej w zakresie realizacji poradnictwa zawodowego, w tym promowania uczenia się przez całe życie oraz działań informacyjnych dotyczących wsparcia skierowanego do osób do 30. roku życia;
- 20) prowadzenie działań informacyjnych na temat rozwoju umiejętności i wsparcia skierowanego do osób do 30. roku życia;
- 21) współpraca na terenie województwa z powiatowymi urzędami pracy oraz OHP w zakresie organizacji szkoleń, staży, w szczególności:
 - a) wspieranie metodyczne działań powiatowych urzędów pracy w zakresie organizacji szkoleń i staży,
 - b) prowadzenie działań informacyjnych na temat rozwoju umiejętności i wsparcia skierowanego do osób do 30. roku życia;
- 22) organizowanie, prowadzenie i finansowanie szkoleń pracowników wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy;
- 23) coroczne określanie i ogłaszanie w wojewódzkim dzienniku urzędowym, w terminie do dnia 30 kwietnia, po zasięgnięciu opinii wojewódzkiej rady rynku pracy na podstawie klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy oraz klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego, o której mowa w art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, wykazu zawodów, w których za przygotowanie zawodowe młodocianych pracowników może być dokonywana refundacja, o której mowa w art. 348 ust. 1, przy uwzględnieniu zapotrzebowania na zawody na rynku pracy określonego w szczególności w prognozie zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na krajowym i wojewódzkim rynku pracy ogłoszonej w obwieszczeniu, o którym mowa w art. 46b ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe;
- 24) współdziałanie ze szkołami, uczelniami i innymi podmiotami w harmonizowaniu kształcenia i szkolenia zawodowego z potrzebami rynku pracy;

- 25) współpraca z ministrem właściwym do spraw pracy i innymi organami publicznych służb zatrudnienia w zakresie prowadzenia zbiorów danych;
- 26) udzielanie informacji o zakresie form pomocy;
- 27) inicjowanie programów regionalnych i ich realizowanie, w porozumieniu z powiatowymi urzędami pracy;
- 28) prowadzenie kampanii informacyjnych i promujących działania WUP i PUP;
- 29) inicjowanie i realizowanie przedsięwzięć mających na celu identyfikację, dotarcie z informacją o możliwościach skorzystania z form pomocy określonych w ustawie i zmotywowanie do aktywności zawodowej osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo, samodzielnie lub we współpracy, w szczególności z:
 - a) podmiotami ekonomii społecznej, o których mowa w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej,
 - b) jednostkami organizacyjnymi pomocy społecznej,
 - c) podmiotami systemu oświaty, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe,
 - d) uczelniami, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, 1871 i 1897),
 - e) podmiotami, które uzyskały akredytację i status ośrodka wsparcia ekonomii społecznej, o którym mowa w art. 36 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej;
- 30) rejestrowanie w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1, działań, o których mowa w pkt 29;
- 31) prowadzenie rejestru agencji zatrudnienia;
- 32) wspieranie mechanizmów współpracy i koordynacji w zakresie uczenia się przez całe życie, w tym przez dialog społeczny na rzecz rozwijania umiejętności i kwalifikacji dla potrzeb rynku pracy w województwie;
- 33) popularyzowanie uczenia się przez całe życie i upowszechnianie dobrych praktyk w tym zakresie, w szczególności we współpracy z powiatowymi urzędami pracy;
- 34) prowadzenie internetowego serwisu informacyjnego WUP, w ramach serwisu, o którym mowa w art. 26 ust. 3.

2. Wojewódzkie urzędy pracy raz na 6 miesięcy, posługując się w szczególności bazą ofert pracy, o której mowa w art. 83 ust. 1, dokonują analizy wynagrodzeń na lokalnym rynku

pracy, którą przekazują ministrowi właściwemu do spraw pracy oraz właściwym powiatowym urządowi pracy.

Art. 33. 1. Zadania, o których mowa w art. 32, są zadaniami własnymi samorządu województwa wykonywanymi przez WUP, będący jednostką organizacyjną samorządu województwa.

2. Zadania, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1, 2 lit. b–g, pkt 3, 5, 6, 8–10, pkt 11 lit. a, oraz w pkt 28–31, w imieniu samorządu województwa wykonuje dyrektor WUP.

3. Marszałek województwa może, w formie pisemnej, upoważnić dyrektora WUP lub na jego wniosek innych pracowników tego urzędu do załatwiania w imieniu marszałka województwa spraw, w tym wydawania decyzji i postanowień w trybie ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572).

4. W zakresie zadań wynikających z programów współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego Plus i Funduszu Pracy w imieniu zarządu województwa zadania wykonuje dyrektor WUP.

5. Zadania określone w art. 32 ust. 1 pkt 15–20, dla bezrobotnych, poszukujących pracy oraz osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo, realizuje centrum poradnictwa zawodowego, będące komórką organizacyjną WUP.

6. WUP informuje ministra właściwego do spraw pracy o utworzeniu centrum poradnictwa zawodowego albo o likwidacji centrum poradnictwa zawodowego z podaniem uzasadnienia.

7. Utworzenie lub likwidacja centrum poradnictwa zawodowego wymaga pozytywnej opinii wojewódzkiej rady rynku pracy.

Art. 34. 1. W sprawach, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 11 lit. b, organem właściwym jest marszałek województwa.

2. W postępowaniu administracyjnym w sprawach, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 11, organem wyższego stopnia jest minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego.

3. Właściwość miejscowa marszałka województwa nie ulega zmianie w przypadku zmiany przez bezrobotnego miejsca zamieszkania przed zakończeniem postępowania administracyjnego dotyczącego spraw, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 11 lit. b, i niezarejestrowania się przez niego w PUP właściwym dla nowego miejsca zamieszkania.

Art. 35. 1. W sprawach dotyczących koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–d, oraz państw, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła dwustronne umowy międzynarodowe o zabezpieczeniu społecznym, w zakresie świadczeń dla bezrobotnych, marszałek województwa rozstrzyga, w drodze decyzji, z zastrzeżeniem art. 223, o przyznaniu albo odmowie przyznania prawa do zasiłku, jeżeli okres ubezpieczenia, zatrudnienia lub pracy na własny rachunek spełniony przez bezrobotnego w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, państwie, o którym mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. b–d, lub państwie, z którym Rzeczpospolita Polska zawarła dwustronną umowę międzynarodową o zabezpieczeniu społecznym, w zakresie świadczeń dla bezrobotnych, ma lub mógłby mieć wpływ na nabycie, ustalenie wysokości lub okres pobierania zasiłku, o którym mowa w art. 225 ust. 1 pkt 2 lit. c.

2. W sprawach dotyczących koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–d, w zakresie świadczeń dla bezrobotnych, marszałek województwa rozstrzyga, w drodze decyzji, o odmowie stwierdzenia zachowania prawa do zasiłku nabytego w Rzeczypospolitej Polskiej przez bezrobotnego udającego się do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa określonego w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. b–d.

3. W innych sprawach dotyczących koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–d, oraz państw, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła dwustronne umowy międzynarodowe o zabezpieczeniu społecznym, w zakresie świadczeń dla bezrobotnych, marszałek województwa rozstrzyga, w drodze decyzji, jeżeli podstawę prawną rozstrzygnięcia stanowi przepis prawa Unii Europejskiej lub przepis dwustronnej umowy międzynarodowej o zabezpieczeniu społecznym, w zakresie świadczeń dla bezrobotnych.

4. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1–3, następuje na podstawie odpowiednich dokumentów wydanych przez instytucje państw określonych w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–d oraz państw, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła dwustronne umowy międzynarodowe o zabezpieczeniu społecznym w zakresie świadczeń dla bezrobotnych, innych dokumentów mających wpływ na prawo do zasiłku przedstawionych przez osobę ubiegającą się o przyznanie prawa oraz po sprawdzeniu w systemie teleinformatycznym, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1, danych bezrobotnego, o których mowa w art. 55 ust. 3.

5. W sprawach dotyczących koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–d, w zakresie świadczeń dla bezrobotnych, dyrektor

WUP stwierdza zachowanie prawa do zasiłku nabytego w Rzeczypospolitej Polskiej przez bezrobotnego udającego się do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa określonego w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. b–d, w drodze wydania dokumentu lub zaświadczenia, określonego w przepisach o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego.

6. W sprawach, o których mowa w ust. 1–3 i 5 przepisów art. 37 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.

Art. 36. Samorząd województwa wymienia dane w zakresie świadczeń dla bezrobotnych w ramach Systemu Elektronicznej Wymiany Informacji dotyczących Zabezpieczenia Społecznego, wynikających z przepisów o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, za pośrednictwem punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 2.

Art. 37. Sejmik województwa co najmniej raz w roku dokonuje oceny sytuacji na rynku pracy i realizacji zadań wynikających z ustawy.

Rozdział 4

Zadania w zakresie aktywności zawodowej realizowane w powiecie, w tym funkcjonowanie PUP

Art. 38. 1. Do zadań samorządu powiatu w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy należy:

- 1) pozyskiwanie i realizowanie ofert pracy;
- 2) rejestrowanie bezrobotnych i poszukujących pracy;
- 3) organizowanie i finansowanie form pomocy określonych w ustawie, w szczególności pośrednictwa pracy, poradnictwa zawodowego, szkoleń, staży oraz prac interwencyjnych i robót publicznych;
- 4) kontrola prawidłowości realizowanych form pomocy określonych w ustawie;
- 5) realizacja zadań określonych w ustawie w ramach powiatowej strategii rozwiązywania problemów społecznych;
- 6) udzielanie informacji o zakresie form pomocy i możliwości ich zastosowania;
- 7) prowadzenie sprawozdawczości z realizowanych zadań, w tym w zakresie badań ujętych w programie badań statystycznych statystyki publicznej oraz we współpracy z WUP, prowadzenie badań i analiz dotyczących rynku pracy i ewaluacji polityk rynku pracy;
- 8) inicjowanie i realizowanie przedsięwzięć mających na celu rozwiązanie lub złagodzenie problemów związanych z planowanymi zwolnieniami grup pracowników z przyczyn dotyczących pracodawcy;

- 9) współdziałanie z powiatowymi radami rynku pracy w zakresie rynku pracy oraz wykorzystania środków Funduszu Pracy;
- 10) współpraca z gminami w zakresie upowszechniania ofert pracy oraz informacji o wolnych miejscach pracy, informacji dotyczących form pomocy określonych w ustawie oraz realizacji wobec długotrwale bezrobotnych działań wynikających z porozumienia o współpracy, o którym mowa w art. 198, oraz w zakresie zatrudnienia socjalnego na podstawie przepisów o zatrudnieniu socjalnym;
- 11) współpraca z podmiotami, które uzyskały akredytację i status ośrodka wsparcia ekonomii społecznej, o którym mowa w art. 36 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej;
- 12) współpraca z wojewódzkimi urzędami pracy, w tym w zakresie świadczenia form pomocy określonych w ustawie;
- 13) współpraca, w szczególności ze szkołami ponadpodstawowymi, uczelniami i podmiotami ekonomii społecznej w zakresie realizacji poradnictwa zawodowego, w tym promowania uczenia się przez całe życie oraz działań informacyjnych dotyczących wsparcia skierowanego do osób do 30. roku życia;
- 14) wydawanie decyzji o:
 - a) uznaniu danej osoby za bezrobotną,
 - b) odmowie uznania danej osoby za bezrobotną oraz utracie statusu bezrobotnego,
 - c) odmowie uznania za poszukującego pracy oraz utracie statusu poszukującego pracy,
 - d) przyznaniu, odmowie przyznania, wstrzymaniu lub wznowieniu wypłaty oraz utracie lub pozbawieniu prawa do zasiłku, stypendium i innych finansowanych z Funduszu Pracy świadczeń niewynikających z zawartych umów,
 - e) obowiązku zwrotu nienależnie pobranego zasiłku, stypendium oraz innych nienależnie pobranych świadczeń finansowanych z Funduszu Pracy,
 - f) odroczeniu terminu spłaty, rozłożeniu na raty lub umorzeniu części albo całości nienależnie pobranego świadczenia udzielonego z Funduszu Pracy, albo należności z tytułu zwrotu środków przyznanych na finansowanie form pomocy, albo odmowie odroczenia terminu spłaty, rozłożenia na raty lub umorzenia;
- 15) realizowanie zadań wynikających z koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–d, oraz państw, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła dwustronne umowy międzynarodowe o zabezpieczeniu

- społecznym, w zakresie świadczeń dla bezrobotnych, w tym realizowanie decyzji, o których mowa w art. 35, a także wypłaty zasiłków zachowanych zgodnie z art. 35 ust. 5;
- 16) realizowanie zadań wynikających z prawa swobodnego przepływu pracowników między państwami, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c, w szczególności:
- a) realizowanie działań sieci EURES na terenie powiatu we współpracy z ministrem właściwym do spraw pracy, samorządami województw oraz innymi podmiotami uprawnionymi do realizacji działań sieci EURES,
 - b) realizowanie zadań związanych z udziałem w partnerstwach transgranicznych EURES na terenie działania tych partnerstw;
- 17) realizowanie zadań wynikających z umów międzynarodowych i innych porozumień z partnerami zagranicznym w obszarze migracji zarobkowych, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 4;
- 18) organizowanie i finansowanie szkoleń pracowników powiatowych urzędów pracy;
- 19) realizacja zadań związanych z KFS, w szczególności:
- a) określanie szacunkowego zapotrzebowania na środki KFS na terenie powiatu,
 - b) możliwość zgłoszenia do WUP w terminie do dnia 30 listopada każdego roku nie więcej niż jednego priorytetu wydatkowania KFS na kolejny rok właściwego dla danego powiatu, po zasięgnięciu opinii powiatowej rady rynku pracy,
 - c) ogłaszanie naborów wniosków o finansowanie kształcenia ustawicznego i ocena wniosków,
 - d) zawieranie umów na realizację kształcenia ustawicznego finansowanego z KFS,
 - e) kontrola i rozliczanie finansowe zawartych umów,
 - f) promocja KFS i badanie wyników pomocy udzielonej ze środków KFS, we współpracy z WUP,
 - g) badanie wyników pomocy udzielonej ze środków KFS, we współpracy z WUP;
- 20) opracowywanie i realizowanie programów finansowanych z rezerwy Funduszu Pracy;
- 21) współpraca z ministrem właściwym do spraw pracy i innymi organami publicznych służb zatrudnienia w zakresie prowadzenia zbiorów danych;
- 22) inicjowanie i realizowanie projektów pilotażowych;
- 23) realizowanie programów regionalnych na podstawie porozumienia zawartego z WUP;
- 24) realizowanie kampanii informacyjnych i promujących działania WUP i PUP;
- 25) inicjowanie i realizowanie przedsięwzięć mających na celu identyfikację, dotarcie z informacją o możliwościach skorzystania z form pomocy określonych w ustawie

i zmotywowanie do aktywności zawodowej osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo, samodzielnie lub we współpracy, w szczególności z:

- a) podmiotami ekonomii społecznej, o których mowa w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej,
 - b) jednostkami organizacyjnymi pomocy społecznej,
 - c) podmiotami systemu oświaty, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe,
 - d) uczelniami, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce;
- 26) rejestrowanie w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 działań, o których mowa w pkt 25;
- 27) realizowanie projektów w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy, wynikających z programów współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego Plus i Funduszu Pracy;
- 28) prowadzenie internetowego serwisu informacyjnego PUP w ramach serwisu, o którym mowa w art. 26 ust. 3.

2. Decyzji o pozbawieniu statusu bezrobotnego oraz decyzji o pozbawieniu statusu bezrobotnego i prawa do zasiłku nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

3. Zadania, o których mowa w ust. 1, są realizowane zgodnie z Planem Rozwoju Publicznych Służb Zatrudnienia.

Art. 39. 1. Zadania, o których mowa w art. 38 w ust. 1, są zadaniami własnymi samorządu powiatu wykonywanymi przez PUP wchodzące w skład powiatowej administracji zespolonej.

2. Starosta może, w formie pisemnej, upoważnić dyrektora PUP lub na jego wniosek innych pracowników tego urzędu, do załatwiania w imieniu starosty spraw, w tym do wydawania decyzji, postanowień oraz zaświadczeń w trybie przepisów o postępowaniu administracyjnym.

Art. 40. 1. W ramach powiatowych urzędów pracy we współpracy z samorządem gminnym mogą być tworzone i prowadzone lokalne punkty informacyjno-konsultacyjne, będące komórkami organizacyjnymi PUP zlokalizowanymi poza główną siedzibą PUP, które na terenie gminy realizują zadania na rzecz bezrobotnych, poszukujących pracy i osób

niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo, oraz pracodawców, w szczególności udzielają informacji o możliwościach i zakresie form pomocy.

2. W powiatowych urzędach pracy są tworzone miejsca aktywizacji zawodowej, w których są realizowane zadania w zakresie form pomocy określonych w ustawie.

Art. 41. Utworzenie, likwidacja lub zmiana obszaru działania PUP wymaga zgody ministra właściwego do spraw pracy.

Art. 42. 1. PUP realizujący zadania, o których mowa w art. 38 ust. 1, obejmujący obszarem swojego działania kilka powiatów, jest współfinansowany z budżetów tych powiatów.

2. Powiat, którego jednostką organizacyjną jest PUP, o którym mowa w ust. 1, zwany dalej „powiatem prowadzącym”, otrzymuje dotacje celowe na wydatki bieżące z budżetów innych powiatów, których zadania realizuje, zwanych dalej „powiatami dotującymi”.

3. Powiaty dotujące oraz powiat prowadzący zawierają dwustronne porozumienia określające wysokość, terminy i zasady przekazywania dotacji celowej na współfinansowanie kosztów funkcjonowania PUP.

4. Powiat dotujący informuje powiat prowadzący o wysokości otrzymanej dotacji w terminie 14 dni od dnia otrzymania tej dotacji.

5. Kwota środków dotacji celowej na współfinansowanie kosztów funkcjonowania PUP jest przekazywana powiatom prowadzącym w okresach miesięcznych, w wysokości 1/12 kwoty ustalonej na dany rok.

6. W przypadku nie zawarcia porozumienia, o którym mowa w ust. 3, wysokość roszczenia przysługującego powiatowi prowadzącemu jest ustalana jako udział w całości poniesionych kosztów, w tym inwestycji i zakupów inwestycyjnych, równy ilorazowi liczby mieszkańców z terenu powiatu dotującego do łącznej liczby mieszkańców z całego obszaru działania PUP według stanu na koniec roku poprzedzającego rok budżetowy, w którym koszty zostały poniesione. Przepis ust. 5 stosuje się.

DZIAŁ IV

Indywidualne konta oraz prowadzenie i udostępnianie dokumentacji w systemie teleinformatycznym

Art. 43. 1. Indywidualne konto w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2, zwanym dalej „indywidualnym kontem”, może założyć:

1) osoba fizyczna:

- a) zamierzająca dokonać rejestracji jako bezrobotny lub poszukujący pracy oraz ubiegająca się o formę pomocy lub korzystająca z formy pomocy,
 - b) osoba niezarejestrowana, w tym osoba bierna zawodowo;
- 2) pracodawca, przedsiębiorca, agencja zatrudnienia lub inny podmiot ubiegający się o formy pomocy lub korzystający z form pomocy;
 - 3) podmiot ubiegający się o wpis do rejestru agencji zatrudnienia lub o akredytację.

2. Starosta zapewnia w siedzibie PUP możliwość założenia indywidualnego konta, a także pomoc przy jego zakładaniu.

3. Starosta może pełnić funkcję punktu potwierdzającego, o którym mowa w art. 20c ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

4. Założenie i dostęp do indywidualnego konta wymaga uwierzytelnienia:

- 1) zgodnie z metodami wymienionymi w art. 20a ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne albo
- 2) z wykorzystaniem certyfikatu podstawowego, o którym mowa w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 26 maja 2023 r. o aplikacji mObywatel (Dz. U. z 2024 r. poz. 1275 i 1717).

5. Zakładając konto indywidualne:

- 1) osoba fizyczna, o której mowa w ust. 1 pkt 1, podaje następujące dane:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) miejsce zamieszkania,
 - c) numer PESEL, a w przypadku jego braku – niepowtarzalny identyfikator nadany przez państwo członkowskie Unii Europejskiej dla celów transgranicznej identyfikacji, o którym mowa w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2015/1501 z dnia 8 września 2015 r. w sprawie ram interoperacyjności na podstawie art. 12 ust. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. UE L 235 z 09.09.2015, str. 1, z późn. zm.⁹⁾) albo rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 2) osoba fizyczna, o której mowa w ust. 1 pkt 1, może podać adres elektroniczny i numer telefonu;

⁹⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 28 z 04.02.2016, str. 18.

3) pracodawca, przedsiębiorca, agencja zatrudnienia lub inny podmiot, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, podaje następujące dane:

- a) identyfikator podatkowy NIP,
- b) numer REGON,
- c) nazwę lub firmę,
- d) adres siedziby,
- e) adres elektroniczny,
- f) numer telefonu.

6. W przypadku gdy pracodawca, przedsiębiorca, agencja zatrudnienia lub inny podmiot, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, jest podmiotem zagranicznym, zamiast danych określonych w ust. 5 pkt 3 lit. a i b podaje inny numer identyfikujący podmiot zagraniczny, kraj wydający numer identyfikujący oraz jego nazwę.

7. Reprezentanci podmiotów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, podają dane, o których mowa w ust. 5 pkt 1 lit. a i c, lub dane, o których mowa w ust. 5 pkt 2, jeżeli wyrażą na to zgodę.

8. Podania (żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia, wnioski, w tym wnioski o udzielenie formy pomocy) wnosi się za pośrednictwem indywidualnego konta.

9. Złożenie podania (żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia, wniosku, w tym wniosku o udzielenie formy pomocy) za pośrednictwem indywidualnego konta następuje w chwili jego zarejestrowania wysłanego z tego konta.

10. Administratorem danych osobowych niezbędnych do założenia indywidualnego konta oraz jego obsługi jest minister właściwy do spraw pracy.

11. Administratorem danych osobowych w zakresie informacji przekazanych w podaniach (żądaniach, wyjaśnieniach, odwołaniach, zażaleniach, wnioskach, w tym wnioskach o udzielenie formy pomocy) jest odpowiednio PUP, WUP, wojewoda, minister właściwy do spraw pracy, który jest adresatem podania.

Art. 44. 1. W przypadku założenia indywidualnego konta, podania (żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia, wniosku, w tym wniosku o udzielenie formy pomocy) wnosi się za pośrednictwem indywidualnego konta.

2. Jeżeli nie ma możliwości wniesienia podania (żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia, wniosku, w tym wniosku o udzielenie formy pomocy) za pośrednictwem indywidualnego konta, podanie składa się w PUP:

- 1) w którym bezrobotny lub poszukujący pracy jest zarejestrowany;

- 2) w którym pracodawca, przedsiębiorca, agencja zatrudnienia lub inny podmiot zamierza ubiegać się o formy pomocy lub korzysta z formy pomocy;
- 3) miejsca zamieszkania osoby niezarejestrowanej, w tym biernej zawodowo.

3. Podania (żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia, wnioski, w tym wnioski o udzielenie formy pomocy) albo cyfrowe odwzorowania dokumentów dołączane w systemie teleinformatycznym są podpisywane kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

Art. 45. 1. W przypadku założenia indywidualnego konta, pisma, w tym decyzje, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacje, umowy oraz inne pisma, dotyczące w szczególności statusu bezrobotnego, zasiłku, stypendium, dodatku aktywizacyjnego, form pomocy albo agencji zatrudnienia są doręczane w postaci elektronicznej na indywidualne konto. Informacja o umieszczeniu na indywidualnym koncie decyzji, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacji, umowy oraz innego pisma jest przesyłana na wskazany na koncie adres elektroniczny lub może być przesłana na numer telefonu.

2. W przypadku założenia indywidualnego konta, pisma, w tym decyzje, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacje i inne pisma oraz umowy opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym albo kwalifikowaną pieczęcią urzędu pracy oraz zamieszcza się w nich imię, nazwisko i stanowisko służbowe osoby upoważnionej do ich wydania.

3. Decyzje, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacje i inne pisma uznaje się za doręczone:

- 1) w momencie ich odbioru na indywidualnym koncie;
- 2) po upływie 14 dni od dnia umieszczenia decyzji, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacji lub innego pisma na indywidualnym koncie – w przypadku ich nieodebrania.

4. Dyrektor WUP lub dyrektor PUP, wojewoda albo minister właściwy do spraw pracy gromadzi informacje lub dokumenty w sprawie statusu bezrobotnego, zasiłku, form pomocy określonych w ustawie albo agencji zatrudnienia w systemach teleinformatycznych, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 5, w formie dokumentów elektronicznych oraz skanów dokumentów papierowych.

5. Dyrektor WUP lub dyrektor PUP, wojewoda albo minister właściwy do spraw pracy udostępnia stronom postępowania, na ich wniosek, oraz uprawnionym organom informacje lub dokumenty zgromadzone w sprawie statusu bezrobotnego, zasiłku, form pomocy określonych

w ustawie albo agencji zatrudnienia, o ile nie ma możliwości samodzielnego pobrania tych dokumentów z systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 5.

6. System teleinformatyczny, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2, generuje automatycznie urzędowe poświadczenie odbioru, o którym mowa w art. 3 pkt 20 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów publicznych.

Art. 46. 1. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym dziale przepisy rozdziałów 8–10 działu I, rozdziału 1 działu II ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

2. W sprawach zawierania umów za pośrednictwem systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 7 lit. a, przepisu ust. 1 nie stosuje się.

DZIAŁ V

Przetwarzanie danych osobowych

Art. 47. 1. PUP w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 38 ust. 1, przetwarza dane osobowe:

- 1) bezrobotnych korzystających z form pomocy, udzielanych przez publiczne służby zatrudnienia lub podmioty realizujące pomoc w imieniu publicznych służb zatrudnienia, w tym pozyskane od agencji zatrudnienia w ramach realizacji działań, o których mowa w art. 197;
- 2) poszukujących pracy korzystających z form pomocy, udzielanych przez publiczne służby zatrudnienia lub podmioty realizujące pomoc w imieniu publicznych służb zatrudnienia;
- 3) osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo korzystających z form pomocy, oraz z przedsięwzięć inicjowanych i realizowanych mających na celu identyfikację, dotarcie z informacją o możliwościach skorzystania z form pomocy oraz motywowanie do aktywności zawodowej, udzielanych przez publiczne służby zatrudnienia lub podmioty realizujące pomoc w imieniu publicznych służb zatrudnienia;
- 4) cudzoziemców zamierzających wykonywać pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umów i porozumień, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 4;
- 5) poręczycieli pomocy określonej w ustawie;
- 6) przedsiębiorców;
- 7) innych podmiotów korzystających z form pomocy;
- 8) osób ubezpieczonych;
- 9) płatników składek;

- 10) osób upoważnionych do reprezentowania podmiotów ubiegających się o pomoc określoną w ustawie lub korzystających z tej pomocy;
- 11) pracowników lub innych osób wskazanych przez organizatorów stażu na opiekunów stażysty;
- 12) pracowników PUP korzystających z systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 26 ust. 1 – dane identyfikacyjne i uwierzytelniające pracownika.

2. PUP w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 38 ust. 1, przetwarza następujące dane bezrobotnych:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) obywatelstwo albo obywatelstwa;
- 3) numer PESEL, a w przypadku jego braku – datę i miejsce urodzenia, płeć, rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 4) stan cywilny;
- 5) informacje o sytuacji rodzinnej, obejmujące:
 - a) dane osobowe małżonka: imię (imiona) i nazwisko, numer PESEL, a w przypadku jego braku – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz informacje o posiadaniu statusu bezrobotnego albo poszukującego pracy,
 - b) dane osobowe każdego dziecka pozostającego na utrzymaniu, obejmujące imię (imiona) i nazwisko, numer PESEL, a w przypadku jego braku – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość,
 - c) w przypadku opiekuna osób niepełnosprawnych opiekującego się osobą niepełnosprawną ze znacznym stopniem niepełnosprawności lub dzieckiem z orzeczeniem o niepełnosprawności łącznie ze wskazaniem: konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji oraz konieczności stałego współudziału na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji – dane osobowe każdej osoby niepełnosprawnej lub każdego dziecka, obejmujące imię (imiona) i nazwisko, numer PESEL, a w przypadku jego braku – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość,
 - d) dane osobowe osoby lub osób zależnych, obejmujące dla każdej osoby: imię (imiona) i nazwisko, numer PESEL, a w przypadku jego braku – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 6) adres zamieszkania oraz adres do doręczeń;

- 7) adres elektroniczny lub numer telefonu lub inne dane kontaktowe, o ile je posiadają;
- 8) informacje dotyczące:
 - a) wykształcenia, zawodu, kwalifikacji,
 - b) uprawnień i umiejętności, zwiększających szanse na podjęcie i utrzymanie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej,
 - c) znajomości języków obcych wraz z poziomem znajomości tych języków,
 - d) szkoleń, zainteresowania podjęciem szkolenia i zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w tym zatrudnienia w państwach, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c;
- 9) informacje dotyczące rodzaju i stopnia niepełnosprawności oraz przeciwwskazań do wykonywania zawodu, jeżeli ich dotyczą;
- 10) dane dotyczące doświadczenia zawodowego;
- 11) informacje niezbędne do ustalenia statusu lub udzielenia formy pomocy;
- 12) informacje dotyczące:
 - a) oddalenia od rynku pracy – oznaczającego informacje o umiejętnościach, czasie pozostawania bez pracy, miejscu zamieszkania pod względem oddalenia od potencjalnych miejsc pracy i dostępności do nowoczesnych form komunikowania się z PUP i pracodawcami oraz
 - b) gotowości do podjęcia pracy – oznaczającej informacje o zaangażowaniu w samodzielne poszukiwanie pracy, gotowości do dostosowania się do wymagań rynku pracy, dyspozycyjności, powodach skłaniających do podjęcia pracy, powodach rejestracji w PUP, dotychczasowej oraz aktualnej gotowości do współpracy z PUP, innymi publicznymi służbami zatrudnienia lub pracodawcami;
- 13) informacje o pomocy udzielonej na podstawie ustawy, jej przyjęciu albo odmowie jej przyjęcia;
- 14) informacje o pomocy udzielonej przez:
 - a) jednostki organizacyjne pomocy społecznej, obejmujące realizowane na rzecz bezrobotnego świadczenia z pomocy społecznej, informację o działaniach podejmowanych w ramach kontraktu socjalnego lub projektów socjalnych – w zakresie niezbędnym do realizacji celów wynikających z ustawy, przekazywane przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego,

- b) jednostki obsługujące świadczenia rodzinne, obejmujące specjalny zasiłek opiekuńczy lub świadczenie pielęgnacyjne przyznawane na podstawie ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych oraz zasiłek dla opiekuna, o którym mowa w ustawie z dnia 4 kwietnia 2014 r. o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów – w celu ustalenia statusu bezrobotnego, uprawnień do zasiłku lub uprawnień do skorzystania z form pomocy określonych w ustawie, przekazywane przez ministra właściwego do spraw rodziny,
 - c) ośrodki pomocy społecznej w związku z realizacją działań, o których mowa w art. 199,
 - d) agencje zatrudnienia w związku z realizacją działań, o których mowa w art. 197,
 - e) pośredników finansowych dokonujących umorzeń pożyczek w części, o których mowa w art. 187,
 - f) podmioty realizujące działania z zakresu reintegracji społecznej osób długotrwale bezrobotnych, o których mowa w art. 200,
 - g) podmioty realizujące programy specjalne, o których mowa w art. 209,
 - h) podmioty realizujące projekty pilotażowe, o których mowa w art. 211;
- 15) informacje o wyrażeniu zgody albo jej braku na:
- a) udział w badaniach rynku pracy prowadzonych przez publiczne służby zatrudnienia, organy administracji rządowej, samorządowej lub na ich zlecenie,
 - b) przetwarzanie danych osobowych wraz z ich zakresem na podstawie przepisów Unii Europejskiej o sieci EURES;
- 16) informacje udostępniane przez:
- a) Zakład Ubezpieczeń Społecznych w zakresie określonym w art. 50 ust. 14 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 497, 863, 1243 i 1615),
 - b) Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w zakresie określonym w art. 42 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników;
- 17) informacje o byciu dłużnikiem alimentacyjnym w rozumieniu ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2023 r. poz. 1993 oraz z 2024 r. poz. 1615), jeżeli ich dotyczą;
- 18) informacje o posiadaniu Karty Dużej Rodziny, o której mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny (Dz. U. z 2024 r. poz. 1512);

- 19) informacje niezbędne do zgłoszenia bezrobotnego lub członka jego rodziny do ubezpieczenia zdrowotnego, o których mowa w art. 77 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 146, 858, 1222, 1593, 1615 i 1915);
- 20) informacje niezbędne do ustanowienia zabezpieczenia przyznanej formy pomocy:
 - a) serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość,
 - b) adres zamieszkania małżonka,
 - c) sytuacji majątkowej: wspólności majątkowej, uzyskiwanych dochodów, aktualnych zobowiązań finansowych, posiadanego majątku;
- 21) numer rachunku płatniczego, w celu przekazywania przyznanych świadczeń;
- 22) informację o posiadanym statusie, o którym mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2–6 – w przypadku cudzoziemca.

3. PUP w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 38 ust. 1, przetwarza, w przypadku:

- 1) poszukujących pracy – dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1–11, 13–15, 20–22;
- 2) osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo korzystających z form pomocy – kategorie danych, o których mowa w ust. 2 pkt 1–13, pkt 14 lit. e, pkt 15, 20 i 22, a w przypadku:
 - a) potrzeby ustanowienia zabezpieczenia przyznanej formy pomocy – kategorie danych, o których mowa w ust. 2 pkt 1–13, pkt 14 lit. e, pkt 15 i 20,
 - b) osób zgłoszonych we wnioskach o przyznanie środków KFS lub biorących udział w kształceniu ustawicznym finansowanym ze środków KFS – kategorie danych, o których mowa w ust. 2 pkt 1–8, 10, 11, 13 i pkt 15 lit. a;
- 3) poręczycieli pomocy określonej w ustawie – dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 3, 4, pkt 5 lit. a, pkt 6 i 20;
- 4) cudzoziemców zamierzających wykonywać pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umów i porozumień, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 4 – dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1–3, 7, pkt 8 lit. a i b, pkt 10 i 17, oraz dane w zakresie ukończonych szkoleń oraz państwa aktualnego pobytu;
- 5) przedsiębiorców – dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1–7, 11, pkt 15 lit. a i pkt 21, oraz nazwę podmiotu i:
 - a) identyfikator podatkowy NIP,
 - b) numer identyfikacyjny REGON,
 - c) adres prowadzenia działalności gospodarczej,

- d) adres siedziby,
 - e) nazwę lub firmę,
 - f) adres strony internetowej, o ile posiada,
 - g) informacje dotyczące prowadzonej działalności szkoleniowej, w przypadku gdy przedsiębiorca jest instytucją szkoleniową w rozumieniu ustawy,
 - h) powiadomienia okręgowego inspektora pracy o stwierdzonych przypadkach naruszenia przepisów ustawy, w tym warunków prowadzenia agencji zatrudnienia,
 - i) dane określone w art. 50 ust. 14a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych,
 - j) informacje o pomocy udzielanej przez publiczne służby zatrudnienia,
 - k) dane dotyczące doświadczenia zawodowego, w przypadku przedsiębiorców biorących udział w kształceniu ustawicznym finansowanym ze środków KFS,
 - l) informacje o osobach upoważnionych do reprezentowania przedsiębiorcy, obejmujące dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 3, oraz pełnioną funkcję i adres do doręczeń,
 - m) informacje udostępnione przez organy Krajowej Administracji Skarbowej w zakresie określonym w art. 74 ust. 1 pkt 1,
 - n) informacje niezbędne do ustanowienia zabezpieczenia przyznanej formy pomocy, o których mowa w ust. 2 pkt 20;
- 6) innych podmiotów ubiegających się o formy pomocy lub korzystających z form pomocy – dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1–7, 11, pkt 15 lit. a i pkt 21, oraz:
- a) identyfikator podatkowy NIP, o ile go posiada,
 - b) numer identyfikacyjny REGON, o ile go posiada,
 - c) adres prowadzenia działalności,
 - d) adres siedziby,
 - e) nazwę lub firmę,
 - f) adres strony internetowej, o ile ją posiada,
 - g) powiadomienia okręgowego inspektora pracy o stwierdzonych przypadkach naruszenia przepisów ustawy, w tym warunków prowadzenia agencji zatrudnienia,
 - h) dane określone w art. 50 ust. 14a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych,
 - i) informacje o pomocy udzielanej przez publiczne służby zatrudnienia,

- j) dane dotyczące doświadczenia zawodowego, w przypadku osób biorących udział w kształceniu ustawicznym finansowanym ze środków KFS,
 - k) informacje udostępnione przez organy Krajowej Administracji Skarbowej w zakresie określonym w art. 74 ust. 1 pkt 1,
 - l) informacje niezbędne do ustanowienia zabezpieczenia przyznanej formy pomocy, o których mowa w ust. 2 pkt 20;
- 7) osób ubezpieczonych – dane, o których mowa w art. 50 ust. 14 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, udostępniane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych lub dane o ubezpieczonych oraz emerytach i rencistach, o których mowa w art. 42 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, udostępniane przez Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;
- 8) płatników składek – dane zgromadzone na koncie płatnika składek, udostępniane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 50 ust. 14a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych lub dane płatnika składek w zakresie określonym w art. 42 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników udostępniane przez Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;
- 9) pracowników lub innych osób wskazanych przez organizatorów stażu na opiekunów stażysty – dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 7, 8 i 10, oraz stanowisko pracy lub pełnioną funkcję;
- 10) osób upoważnionych do reprezentowania podmiotów ubiegających się o pomoc określoną w ustawie lub korzystających z tej pomocy albo osób uprawnionych do działania w ich imieniu – dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 3 i 7, oraz:
- a) nazwę reprezentowanego podmiotu,
 - b) pełnioną funkcję,
 - c) adres do doręczeń;
- 11) pracowników PUP – dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1, oraz:
- a) miejsce pracy i dane teleadresowe wykorzystywane do użytku służbowego,
 - b) nazwę i opis zajmowanego stanowiska,
 - c) ukończone szkolenia, a w przypadku szkoleń inicjowanych przez pracodawcę lub finansowanych albo współfinansowanych ze środków Funduszu Pracy, obejmujące numer PESEL lub datę i miejsce urodzenia, koszt szkolenia oraz źródło finansowania;

12) pracowników PUP korzystających z systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 26 ust. 1 – dane identyfikacyjne i uwierzytelniające pracownika.

4. Administratorem danych zgromadzonych przez PUP jest PUP.

Art. 48. 1. WUP w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1–14, 20, 21 oraz 27, przetwarza dane podmiotów, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1–4, 6–8 i 10, w zakresie określonym w art. 47 ust. 2 i ust. 3 pkt 1, 2, 4–7 i 10.

2. WUP w celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 22, przetwarza dane o pracownikach PUP i WUP w zakresie, o którym mowa w art. 47 ust. 2 pkt 1, oraz następujące dane:

- 1) miejsce pracy i dane teleadresowe wykorzystywane do użytku służbowego;
- 2) nazwę i opis zajmowanego stanowiska;
- 3) ukończone szkolenia, a w przypadku szkoleń inicjowanych przez pracodawcę lub finansowanych albo współfinansowanych ze środków Funduszu Pracy, obejmujące numer PESEL lub datę i miejsce urodzenia, koszt szkolenia oraz źródło finansowania.

3. WUP w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1–4, 8–12, 25, 26, 29–31 i 34, przetwarza dane identyfikacyjne i uwierzytelniające pracowników WUP korzystających z systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 26 ust. 1.

4. WUP w celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 31, przetwarza dane:

- 1) osób zarządzających podmiotami ubiegającymi się o wpis do rejestru agencji zatrudnienia lub agencji zatrudnienia lub je reprezentujących– w zakresie, o którym mowa w art. 47 ust. 2 pkt 1–3, 6 i 7, oraz:
 - a) pełnionej funkcji,
 - b) prawomocnego ukarania za wykroczenie, o którym mowa w art. 362–367, lub prawomocnego skazania za przestępstwo przeciwko prawom osób wykonujących pracę zarobkową, przestępstwo składania fałszywych zeznań lub oświadczeń, przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów oraz przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym lub za wykroczenie, o którym mowa w art. 84 ust. 1–12 ustawy z dnia ... o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - c) zaległości podatkowe, zaległości z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Emerytur Pomostowych oraz

zaległości z wpłatami na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych albo składek na ubezpieczenie społeczne rolników, o ile był obowiązany do ich opłacania,

- d) prawomocnego orzeczenia zakazującego wykonywania działalności gospodarczej objętej wpisem do rejestru agencji zatrudnienia;
- 2) podmiotów ubiegających się o wpis do rejestru agencji zatrudnienia lub agencji zatrudnienia – w zakresie, o których mowa w pkt 1 lit. b–d oraz w art. 47 ust. 2 pkt 1–3 i 7, oraz adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1045), zwany dalej „adresem do doręczeń elektronicznych”;
- 3) osób działających w imieniu podmiotów ubiegających się o wpis do rejestru agencji zatrudnienia lub agencji zatrudnienia – w zakresie, o którym mowa w art. 47 ust. 2 pkt 1–3, 6 i 7;
- 4) dane pracowników agencji zatrudnienia.

5. Administratorem danych zgromadzonych przez WUP jest WUP.

6. Wojewoda w celu realizacji zadania, o którym mowa w:

- 1) art. 30 ust. 1 pkt 2, przetwarza dane osobowe – w zakresie, o którym mowa w art. 49 ust. 1 pkt 2;
- 2) art. 30 ust. 3 pkt 1, przetwarza dane o pracownikach urzędu wojewódzkiego oraz o pracownikach WUP i PUP; przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

7. Wojewoda jest administratorem przetwarzanych danych osobowych, o których mowa w ust. 6.

Art. 49. 1. Minister właściwy do spraw pracy w celu realizacji zadań, o których mowa w:

- 1) art. 25 ust. 1 pkt 7, przetwarza dane osobowe pracowników publicznych służb zatrudnienia korzystających z systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 26 ust. 1 – w zakresie, o którym mowa w art. 47 ust. 2 pkt 1, oraz następujące dane:
 - a) miejsce pracy i dane teleadresowe wykorzystywane do użytku służbowego,
 - b) nazwę i opis zajmowanego stanowiska,
 - c) ukończone szkolenia, a w przypadku szkoleń inicjowanych przez pracodawcę lub finansowanych albo współfinansowanych ze środków Funduszu Pracy, obejmujące numer PESEL lub datę i miejsce urodzenia, koszt szkolenia oraz źródło finansowania,
 - d) dane identyfikacyjne i uwierzytelniające pracownika;

- 2) art. 25 ust. 1 pkt 3 lit. a, przetwarza dane osobowe pracowników lub innych osób upoważnionych do reprezentowania podmiotów ubiegających się o akredytację lub pracowników podmiotów, którym udzielono akredytacji, korzystających z systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 26 ust. 1 – w zakresie, o którym mowa w art. 47 ust. 2 pkt 1, oraz następujące dane:
 - a) miejsce pracy i dane teleadresowe wykorzystywane do użytku służbowego,
 - b) nazwę zajmowanego stanowiska,
 - c) dane identyfikacyjne i uwierzytelniające pracownika;
- 3) art. 25 ust. 1 pkt 4, przetwarza dane osobowe cudzoziemców zamierzających wykonywać lub wykonujących pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – w zakresie, o którym mowa w art. 47 ust. 3 pkt 4.

2. Minister właściwy do spraw pracy jest administratorem przetwarzanych przez siebie danych osobowych.

3. Dla celów statystycznych minister właściwy do spraw pracy przetwarza w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 6, dane zanonimizowane.

Art. 50. 1. Dane osobowe przetwarzane przez publiczne służby zatrudnienia w systemach teleinformatycznych, o których mowa w art. 26 ust. 1, podlegają zabezpieczeniom polegającym co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających pisemne upoważnienie wydane przez administratora danych;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w poufności.

2. Spełnienie zabezpieczeń, o których mowa w ust. 1, zapewniają w przypadku pracowników:

- 1) urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw pracy – minister właściwy do spraw pracy;
- 2) wojewódzkiego urzędu pracy – dyrektor WUP;
- 3) powiatowego urzędu pracy – dyrektor PUP;
- 4) jednostek organizacyjnych pomocy społecznej i jednostek obsługujących świadczenia rodzinne, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 8 – administratorzy danych właściwi dla tych jednostek.

3. Dane osobowe mogą być przetwarzane przez publiczne służby zatrudnienia oraz podmiot, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, które zapewniają niezbędne środki techniczne

i organizacyjne służące zapewnieniu bezpieczeństwa przetwarzanych danych osobowych oraz środki określone w art. 32 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.¹⁰⁾), w tym:

- 1) posiadają możliwość identyfikacji osoby uzyskującej informacje oraz zakresu, daty i celu ich uzyskania;
- 2) posiadają zabezpieczenia uniemożliwiające wykorzystanie informacji niezgodnie z celem ich uzyskania;
- 3) zapewniają, że dostęp do danych osobowych jest nadzorowany i rejestrowany zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.

4. Dane osobowe, o których mowa w art. 47 ust. 1–3, art. 48 ust. 1–4 i ust. 6 oraz w art. 49 ust. 1, są przetwarzane przez okres 10 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zakończono udzielanie pomocy.

5. Dane osobowe, o których mowa w art. 47 ust. 2 pkt 1, 3 i 13, w odniesieniu do osób, które skorzystały z formy pomocy, o której mowa w art. 147 ust. 1 lub art. 161, oraz dane osobowe, o których mowa w art. 47 ust. 2 pkt 1, 3 i pkt 14 lit. e, w odniesieniu do osób, które skorzystały z umorzenia pożyczki w części, o którym mowa w art. 187, są przetwarzane przez okres 50 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zakończono udzielanie pomocy.

6. Jeżeli w okresie, o którym mowa w ust. 4 lub 5, zostanie wytoczone powództwo lub zostanie wszczęte postępowanie, okres przetwarzania, o którym mowa w ust. 4 lub 5, przedłuża się do czasu prawomocnego zakończenia tego postępowania.

Art. 51. 1. W celu zapewnienia prawidłowej realizacji zadań przez publiczne służby zatrudnienia ministrowi właściwemu do spraw pracy udostępniane są następujące dane, w zakresie niezbędnym do realizacji tych zadań, przetwarzane przez:

- 1) ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego – dane osób fizycznych, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, 2, 7–9, w zakresie określonym w art. 47 ust. 2 pkt 1–8, 10, 11, pkt 14 lit. a i pkt 18;
- 2) ministra właściwego do spraw rodziny:

¹⁰⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 04.03.2021, str. 35.

- a) dane osób fizycznych, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, 2, 8 i 9, w zakresie określonym w art. 47 ust. 2 pkt 1–7, 11, pkt 14 lit. b i pkt 18,
 - b) dane, o których mowa w art. 47 ust. 2 pkt 1–3 i 18, przetwarzane w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny, niezbędne do weryfikacji okoliczności, o których mowa w art. 55 ust. 3 pkt 7;
- 3) ministra właściwego do spraw gospodarki – dane, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2, art. 38 i art. 44 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. z 2022 r. poz. 541), niezbędne do weryfikacji warunku, o którym mowa w art. 2 pkt 1 lit. c–e, art. 73 ust. 1, art. 148 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2, art. 153 ust. 6, art. 155 ust. 1 pkt 2 i 6 i ust. 2, art. 158 ust. 3, art. 162 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2, art. 220 ust. 1 pkt 4, art. 232, art. 233 ust. 5 pkt 6, art. 309 ust. 2 pkt 7, art. 316 i art. 332 ust. 1 pkt 6;
- 4) ministra właściwego do spraw informatyzacji:
- a) dane osób fizycznych, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1–5 i 7–10, zawarte w rejestrze PESEL, o których mowa w art. 8 pkt 10, 22 i 24 – z wyjątkiem organu wydającego dokument, oraz w art. 26 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2024 r. poz. 736 i 854), niezbędne do weryfikacji warunków, o których mowa w art. 55 ust. 3 pkt 3, art. 142 ust. 9 pkt 3 i ust. 10 pkt 2 lit. c, art. 196 ust. 1 pkt 2 i pkt 10 lit. c, ust. 3 pkt 2 lit. b oraz ust. 4 pkt 2, art. 197 ust. 3 pkt 3 lit. b i art. 198 pkt 2 lit. b,
 - b) dane, o których mowa w art. 100aa ust. 4 pkt 1–4 i 7 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1251), niezbędne do weryfikacji danych, o których mowa w art. 55 ust. 3 pkt 12;
- 5) Ministra Sprawiedliwości:
- a) dane podmiotów, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 6 zawarte w rejestrze, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 979 i 1863), niezbędne do stwierdzenia okoliczności, o których mowa w art. 2 pkt 1, art. 59, art. 66 ust. 3, art. 127 ust. 1 pkt 2, art. 155 ust. 1 pkt 2, ust. 2, ust. 4 pkt 2, art. 163 pkt 6, art. 168 ust. 1 pkt 2, ust. 2 pkt 1, art. 307 ust. 1 pkt 4, art. 309 ust. 2, art. 316 i art. 322 ust. 2,
 - b) dane zawarte w rejestrze, o którym mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 276), dotyczące osób,

określonych w art. 1 ust. 2 pkt 1 tej ustawy, niezbędne do stwierdzenia okoliczności, o których mowa w art. 18 ust. 4 pkt 3, art. 138 ust. 3 pkt 1, art. 148 ust. 1 pkt 1, art. 155 ust. 1 pkt 1, art. 162 ust. 1 pkt 1, art. 177 ust. 1 pkt 1, art. 307 ust. 1 pkt 3, art. 331 ust. 3 pkt 2 i art. 344 ust. 4 pkt 2;

- 6) Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców – dane osób fizycznych, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1–4, zawarte w rejestrach, o których mowa w art. 449 ust. 2 pkt 4–13 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w zakresie, o którym mowa w art. 47 ust. 2 pkt 1–3, oraz informacje o dokumentach uprawniających do wjazdu i legalnego pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub o dokumentach potwierdzających posiadanie prawa pobytu na tym terytorium, niezbędne do weryfikacji warunku, o którym mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2–6;
- 7) Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, w celu sprawdzenia okoliczności, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3, art. 83 ust. 13 pkt 3, art. 125 ust. 9 pkt 3, art. 138 ust. 3 pkt 2 lit. b, art. 155 ust. 1 pkt 4 lit. b, art. 178 ust. 1 pkt 2 lit. b, art. 307 ust. 1 pkt 2, art. 326 ust. 3 pkt 2 i art. 334 ust. 2 pkt 3;
- 8) Zakład Ubezpieczeń Społecznych – dane, o których mowa w:
 - a) art. 47 ust. 1 pkt 1 i 2, w zakresie określonym w art. 50 ust. 14, 15 i 16 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych,
 - b) art. 47 ust. 1 pkt 6–9, w zakresie określonym w art. 50 ust. 14a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych;
- 9) Państwową Inspekcję Pracy, w celu realizacji zadań określonych w ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 1712), dane, o których mowa w:
 - a) art. 47 ust. 1 pkt 4, w zakresie określonym w art. 47 ust. 3 pkt 4,
 - b) art. 47 ust. 1 pkt 5, w zakresie określonym w art. 47 ust. 3 pkt 5,
 - c) art. 47 ust. 1 pkt 6, w zakresie określonym w art. 47 ust. 3 pkt 6;
- 10) wojewodę – dane osób fizycznych, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1–10, w zakresie określonym w art. 47 ust. 2 i ust. 3 pkt 1–8, 10 i 11 oraz art. 49 ust. 1 pkt 3;
- 11) WUP, a także ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego – dane osób fizycznych, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1–4, 6–8 i 10, w zakresie określonym w art. 47 ust. 2 i 3 pkt 1–3 i 5–10 oraz dane, o których mowa w art. 48 ust. 2;
- 12) PUP – dane osób fizycznych, o których mowa w art. 47 ust. 1, w zakresie określonym w art. 47 ust. 2 i 3;

- 13) jednostki organizacyjne pomocy społecznej w celu realizacji ich zadań ustawowych, w tym weryfikacji prawa do świadczeń i udzielania pomocy określonej w odrębnych przepisach – dane osób fizycznych, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, 2 i 7–9, w zakresie określonym w art. 47 ust. 2 pkt 1–8, 10, 11 i 13;
- 14) organy Krajowej Administracji Skarbowej – dane:
 - a) osób fizycznych lub przedsiębiorców, o których mowa w art. 47 ust. 2 pkt 1 i 3 albo ust. 3 pkt 5 lit. a i e – w celu weryfikacji warunków, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1, art. 83 ust. 13 pkt 2, art. 125 ust. 9 pkt 2, art. 138 ust. 3 pkt 2 lit. c, art. 140 ust. 2 pkt 2, art. 155 ust. 1 pkt 5, art. 163 pkt 4, art. 177 ust. 1 pkt 4 i art. 178 ust. 1 pkt 3,
 - b) innych podmiotów korzystających z form pomocy, o których mowa w art. 47 ust. 3 pkt 6 lit. a i e – w celu weryfikacji warunków, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1, art. 125 ust. 9 pkt 2, art. 138 ust. 3 pkt 2 lit. c, art. 140 ust. 2 pkt 2, art. 155 ust. 1 pkt 5, art. 163 pkt 4 i art. 178 ust. 1 pkt 3,
 - c) osób zarządzających podmiotami ubiegającymi się o wpis do rejestru agencji zatrudnienia lub agencji zatrudnienia lub je reprezentujących, o których mowa w art. 47 ust. 2 pkt 1 i 3 – w celu weryfikacji warunków, o których mowa w art. 307 ust. 1 pkt 1,
 - d) podmiotów ubiegających się o wpis do rejestru agencji zatrudnienia lub agencji zatrudnienia, o których mowa w art. 47 ust. 2 pkt 1 i 3 oraz w ust. 3 pkt 5 lit. a i b – w celu weryfikacji warunków, o których mowa w art. 307 ust. 1 pkt 1,
 - e) podmiotów, które ubiegają się o udzielenie akredytacji, oraz podmiotów, którym udzielono akredytacji, o których mowa w art. 47 ust. 2 pkt 1 i 3 oraz w ust. 3 pkt 5 lit. a i b – w celu weryfikacji warunków, o których mowa w art. 334 ust. 2 pkt 2;
- 15) Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości – dane podmiotów świadczących usługi rozwojowe, o których mowa w art. 6aa ust. 2 oraz w ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. z 2024 r. poz. 419 i 1635), w zakresie niezbędnym do weryfikacji warunków, o których mowa w art. 106 oraz w art. 128 ust. 2.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, są udostępniane nieodpłatnie w drodze ich wymiany między systemem teleinformatycznym, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 10, a systemami teleinformatycznymi podmiotów wymienionych w ust. 1.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 14, udostępnienie danych nie stanowi naruszenia przepisów o tajemnicy skarbowej, o których mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383 i 2760 oraz z 2024 r. poz. 879 i 1685).

4. Minister właściwy do spraw pracy udostępnia:

- 1) wojewodzie w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 30 ust. 1, w tym weryfikacji prawa do świadczeń i udzielania pomocy określonej w ustawie, dane, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1–11, w zakresie określonym w art. 47 ust. 2 i ust. 3 pkt 1–11 oraz art. 49 ust. 1 pkt 3;
- 2) WUP w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1–14, 20–22, 27 i 31, w tym weryfikacji prawa do świadczeń i udzielania pomocy, dane, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1–3, 6–8 i 10, w zakresie określonym w art. 47 ust. 2 i 3 pkt 1, 2, 5–7 i 10 oraz dane, o których mowa w art. 48 ust. 2;
- 3) ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 20 ust. 1, w tym weryfikacji prawa do świadczeń i udzielania pomocy, dane, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1–3, 6–8 i 10, w zakresie określonym w art. 47 ust. 2 i 3 pkt 1, 2, 5–7 i 10 oraz dane, o których mowa w art. 48 ust. 2;
- 4) PUP w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 38 ust. 1, w tym weryfikacji prawa do świadczeń i udzielania pomocy określonej w ustawie, dane osób fizycznych, o których mowa w art. 47 ust. 1, w zakresie określonym w art. 47 ust. 2 i 3;
- 5) Bankowi Gospodarstwa Krajowego – w celu weryfikacji prawa do umorzenia pożyczki w części, o którym mowa w art. 187, dane określone w art. 47 ust. 2 pkt 1, 3 i 13 w zakresie skorzystania z formy pomocy, o której mowa w art. 147 ust. 1 lub art. 161;
- 6) organowi właściwemu dłużnika, o którym mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, i organowi właściwemu wierzyciela, o którym mowa w art. 2 pkt 10 tej ustawy – w celu weryfikacji prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego osób pobierających świadczenia z funduszu alimentacyjnego i członków ich rodzin oraz danych dotyczących dłużników alimentacyjnych w celu realizacji działań podejmowanych wobec dłużników alimentacyjnych – dane w zakresie określonym w art. 47 ust. 2 pkt 1–3 i 13;
- 7) jednostkom świadczącym pomoc na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej w celu realizacji ich zadań ustawowych, w tym weryfikacji prawa do świadczeń i udzielania pomocy określonej w odrębnych

- przepisach, dane, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, 2, 8 i 9, w zakresie określonym w art. 47 ust. 2 pkt 1–7, 10, 11 i 18;
- 8) powiatowym i wojewódzkim zespołom do spraw orzekania o niepełnosprawności, w celu realizacji ich zadań określonych w ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, w tym weryfikacji danych dotyczących osób, które złożyły wniosek o ustalenie niepełnosprawności albo o ustalenie stopnia niepełnosprawności – dane, o których mowa w art. 47 ust. 2 pkt 1–3, 8, 11, 14 lit. c oraz d, w zakresie dotyczącym osób, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1–3;
 - 9) Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w celu realizacji ustawowych zadań Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – dane, o których mowa w art. 47 ust. 2 i 3;
 - 10) Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego, w celu realizacji ustawowych zadań Centralnego Biura Antykorupcyjnego, dane, o których mowa w art. 47 ust. 2 i 3;
 - 11) Szefowi Służby Kontrwywiadu Wojskowego, w celu realizacji ustawowych zadań Służby Kontrwywiadu Wojskowego, dane, o których mowa w art. 47 ust. 3 pkt 4;
 - 12) jednostkom organizacyjnym pomocy społecznej, w celu realizacji ich zadań ustawowych, w tym weryfikacji prawa do świadczeń z pomocy społecznej, o których mowa w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej – dane, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, 2, 7–9, w zakresie określonym w art. 47 ust. 2 pkt 1–3, 5–8, 10 i 13;
 - 13) organowi właściwemu, o którym mowa w art. 3 pkt 11 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, i wojewodzie, w celu weryfikacji prawa do świadczeń rodzinnych osób ubiegających się o te świadczenia lub osób je pobierających oraz członków ich rodzin – dane w zakresie określonym w art. 47 ust. 2 pkt 1–3 i 13;
 - 14) Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych – dane, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, w zakresie, o którym mowa w art. 47 ust. 2 pkt 1 i 3, oraz o okresie wypłacania zasiłku dla bezrobotnych w celu sprawdzenia okoliczności, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 4 lub art. 18 ust. 7 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2780 oraz z 2024 r. poz. 1871);
 - 15) Straży Granicznej, w celu realizacji ustawowych zadań Straży Granicznej, dane, o których mowa w art. 47 ust. 3 pkt 4.

5. Dane, o których mowa w ust. 4 pkt 4, 6–8 i 12–14, są udostępniane na wniosek dotyczący określonej osoby fizycznej, złożony z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych.

6. Dane, o których mowa w ust. 4 pkt 9, udostępnia się z uwzględnieniem zasad i trybu określonych w art. 34 ust. 2a ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2024 r. poz. 812, 1222, 1562, 1684 i 1871).

7. Dane, o których mowa w ust. 4 pkt 11, udostępnia się Szefowi Służby Kontrwywiadu Wojskowego w drodze transmisji bez konieczności każdorazowego przedstawiania imiennego upoważnienia wydanego przez Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego, okazywanego przez funkcjonariusza Służby Kontrwywiadu Wojskowego wraz z legitymacją służbową, jeżeli jednostka organizacyjna Służby Kontrwywiadu Wojskowego będąca odbiorcą informacji spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) posiada urządzenia umożliwiające odnotowanie w systemie, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał;
- 2) posiada zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania;
- 3) specyfika lub zakres wykonywanych zadań uzasadnia takie udostępnienie.

Art. 52. 1. PUP, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 10:

- 1) może pozyskiwać nieodpłatnie dane z Krajowego Rejestru Sądowego udostępniane przez Centralną Informację Krajowego Rejestru Sądowego w drodze teletransmisji danych w celu stwierdzenia okoliczności, o których mowa w art. 2 pkt 1, art. 59, art. 66 ust. 3 oraz w art. 127 ust. 1 pkt 2, art. 155 ust. 1 pkt 2, ust. 2, ust. 4 pkt 2, art. 163 pkt 6 i art. 168 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 1;
- 2) pozyskuje nieodpłatnie dane z Krajowego Rejestru Karnego w celu stwierdzenia okoliczności, o których mowa w art. 18 ust. 4 pkt 3, art. 138 ust. 3 pkt 1, art. 148 ust. 1 pkt 1, art. 155 ust. 1 pkt 1, art. 162 ust. 1 pkt 1 i art. 177 ust. 1 pkt 1.

2. Marszałek województwa za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 10:

- 1) może pozyskać nieodpłatnie dane z Krajowego Rejestru Sądowego udostępniane przez Centralną Informację Krajowego Rejestru Sądowego w drodze teletransmisji danych w celu stwierdzenia okoliczności, o których mowa w art. 307 ust. 1 pkt 4, art. 309 ust. 2, art. 316 i art. 322 ust. 2;

2) pozyskuje nieodpłatnie dane z Krajowego Rejestru Karnego w celu stwierdzenia okoliczności, o których mowa w art. 18 ust. 4 pkt 3 i art. 307 ust. 1 pkt 3.

3. Minister właściwy do spraw pracy za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 10, pozyskuje nieodpłatnie dane z Krajowego Rejestru Karnego w celu stwierdzenia okoliczności, o których mowa w art. 331 ust. 3 pkt 2 i art. 344 ust. 4 pkt 2.

Art. 53. 1. Wojewódzkie urzędy pracy i powiatowe urzędy pracy, w celu realizacji ich zadań, w tym weryfikacji prawa do świadczeń i udzielania pomocy określonej w ustawie, pozyskują za pośrednictwem systemów teleinformatycznych prowadzonych przez ministra właściwego do spraw pracy dane z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie, o którym mowa w art. 50 ust. 14–16 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, są przekazywane w drodze ich wymiany odpowiednio między systemem teleinformatycznym, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 10, a systemem teleinformatycznym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Art. 54. 1. W celach monitorowania, sprawozdawczości, komunikacji i promocji, oceny, zarządzania finansami, weryfikacji i audytów, określenia kwalifikowalności wydatków oraz beneficjentów obejmowanych wsparciem określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/691 z dnia 28 kwietnia 2021 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji dla Zwalnianych Pracowników (EFG) oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 1309/2013 (Dz. Urz. UE L 153 z 03.05.2021, str. 48, z późn. zm.¹¹⁾), minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego wykonujący zadania państwa członkowskiego, minister właściwy do spraw pracy oraz wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy przetwarzają dane osobowe beneficjentów objętych wsparciem.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, obejmują:

1) dane identyfikujące osoby fizyczne:

- a) imię i nazwisko,
- b) adres i adres elektroniczny,
- c) nazwę podmiotu, który zatrudniał beneficjenta, i adres tego podmiotu,
- d) numer telefonu,

¹¹⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 224 z 24.06.2021, str. 42 oraz Dz. Urz. UE L 2024/204 z 29.02.2024.

- e) numer PESEL, identyfikator podatkowy NIP, numer identyfikacyjny REGON,
 - f) płeć, wiek, wykształcenie,
 - g) identyfikatory internetowe;
- 2) dane związane z zakresem uczestnictwa osób fizycznych w projekcie, niewskazane w pkt 1, takie jak rodzaj beneficjenta, dane dotyczące przyznanego wsparcia, obywatelstwo, obszar według stopnia urbanizacji (DEGURBA), data rozpoczęcia udziału w projekcie, data zakończenia udziału w projekcie, status na rynku pracy, sytuacja osoby po zakończeniu udziału w projekcie;
- 3) dane osób fizycznych, niewskazane w pkt 1 i 2, które widnieją na dokumentach potwierdzających kwalifikowalność wydatków.

3. Dane, o których mowa w ust. 2, są przekazywane między ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego wykonującym zadania państwa członkowskiego, ministrem właściwym do spraw pracy oraz wojewódzkimi i powiatowymi urzędami pracy w celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1.

4. Podmioty, o których mowa w ust. 3, są administratorami w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych).

DZIAŁ VI

Rejestracja oraz status bezrobotnego i poszukującego pracy

Art. 55. 1. Rejestracja bezrobotnych albo poszukujących pracy następuje na wniosek.

2. W celu dokonania rejestracji osoba ubiegająca się o zarejestrowanie jako bezrobotny lub poszukujący pracy:

- 1) składa wniosek o rejestrację jako bezrobotny lub poszukujący pracy za pośrednictwem formularza elektronicznego udostępnionego w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2, albo
- 2) zgłasza się do PUP właściwego ze względu na miejsce zamieszkania.

3. Wniosek o rejestrację jako bezrobotny zawiera następujące dane:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) obywatelstwo albo obywatelstwa;

- 3) numer PESEL, a w przypadku jego braku – datę i miejsce urodzenia, płeć, rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 4) stan cywilny oraz informację o posiadaniu przez małżonka statusu bezrobotnego albo poszukującego pracy;
- 5) liczbę dzieci na utrzymaniu, daty ich urodzenia oraz informację o samotnym wychowywaniu dzieci;
- 6) informację o posiadaniu Karty Dużej Rodziny, o której mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny;
- 7) informację o byciu opiekunem osoby niepełnosprawnej;
- 8) adres zamieszkania oraz adres do doręczeń, a także adres elektroniczny lub numer telefonu lub inne dane kontaktowe, jeżeli posiada;
- 9) wykształcenie;
- 10) ukończone szkoły;
- 11) zawody wyuczone, zawody wykonywane, kwalifikacje cząstkowe w rozumieniu art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2024 r. poz. 1606);
- 12) zawód, w którym osoba ubiegająca się o zarejestrowanie jako bezrobotny chciałaby pracować i ma ku temu odpowiednie kompetencje i kwalifikacje potwierdzone stosownymi dokumentami lub udokumentowaną ciągłość pracy w okresie minimum 3 miesięcy;
- 13) znajomość języków obcych wraz z poziomem znajomości tych języków;
- 14) posiadane uprawnienia i ukończone szkolenia zwiększające szanse na podjęcie i utrzymanie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej;
- 15) rodzaj i stopień niepełnosprawności, jeżeli dotyczy;
- 16) okresy zatrudnienia z podaniem nazwy pracodawcy, zajmowanego stanowiska pracy, wymiaru czasu pracy i podstawy wykonywania pracy;
- 17) okresy wykonywania innej pracy zarobkowej i opłacania składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności;
- 18) inne okresy zaliczane do okresu uprawniającego do zasiłku, o których mowa w ustawie;
- 19) sposób rozwiązania ostatniego stosunku pracy albo stosunku służbowego w zakresie koniecznym do ustalenia uprawnień do zasiłku;
- 20) kierunki szkoleń, którymi osoba ubiegająca się o zarejestrowanie jako bezrobotny jest zainteresowana, ewentualne zainteresowanie podjęciem zatrudnienia w państwach,

o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c, oraz informacje o gotowości do wyrażenia zgody albo jej braku na przetwarzanie danych osobowych wraz z ich zakresem na podstawie przepisów Unii Europejskiej o sieci EURES;

- 21) fakty niezbędne do ustalenia możliwości przyznania statusu bezrobotnego, o których mowa w art. 2 pkt 1 ustawy;
- 22) numer rachunku płatniczego, w celu przekazywania przyznanych świadczeń;
- 23) informacje niezbędne do zgłoszenia bezrobotnego lub członka jego rodziny do ubezpieczenia zdrowotnego, o których mowa w art. 77 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych;
- 24) informację o posiadanym statusie, o którym mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2–6 – w przypadku cudzoziemca.

4. Wniosek o rejestrację jako poszukujący pracy zawiera:

- 1) dane, o których mowa w ust. 3 pkt 1–5, 7–17, 20 i 22;
- 2) informację o posiadanym statusie, o którym mowa w art. 1 ust. 3 – w przypadku cudzoziemca.

5. Osoba ubiegająca się o zarejestrowanie jako bezrobotny albo poszukujący pracy w trybie określonym w ust. 2 pkt 1 do wniosku o rejestrację jako bezrobotny albo poszukujący pracy dołącza skany:

- 1) odpowiednio: świadectwa ukończenia szkoły, dyplomy lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje lub zaświadczenia o ukończeniu szkolenia;
- 2) świadectwa pracy i inne dokumenty niezbędne do ustalenia jej uprawnień przysługujących na podstawie przepisów ustawy;
- 3) dokumenty stwierdzające przeciwwskazania do wykonywania określonych prac, jeżeli takie posiada.

6. Osoba ubiegająca się o zarejestrowanie jako bezrobotny albo poszukujący pracy w trybie określonym w ust. 2 pkt 2, do wniosku o rejestrację jako bezrobotny albo poszukujący pracy przedkłada do wglądu pracownikowi PUP dokonującemu rejestracji dowód osobisty, a w przypadku jego braku – inny dokument potwierdzający tożsamość oraz dokumenty, o których mowa w ust. 5.

7. Osoba niepełnosprawna ubiegająca się o zarejestrowanie jako bezrobotny albo poszukujący pracy trybie określonym w:

- 1) ust. 2 pkt 1, oprócz dokumentów, o których mowa w ust. 1, dołącza do wniosku o rejestrację jako bezrobotny albo poszukujący pracy skany dokumentów potwierdzających rodzaj i stopień niepełnosprawności;
- 2) ust. 2 pkt 2 przedkłada do wglądu pracownikowi PUP dokonującemu rejestracji dokumenty potwierdzające rodzaj i stopień niepełnosprawności.

8. Osoba przyjeżdżająca do Rzeczypospolitej Polskiej w celu poszukiwania pracy z państw wymienionych w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–d, pobierająca zasiłek dla bezrobotnych w jednym z tych państw, zwana dalej „osobą pobierającą zasiłek dla bezrobotnych z innego państwa”, do wniosku o rejestrację jako poszukujący pracy dołącza oświadczenie o zachowaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej prawa do zasiłku dla bezrobotnych nabytego w państwie rejestracji jako bezrobotny.

9. Do wniosku o rejestrację jako bezrobotny dołącza się oświadczenia o:

- 1) zdolności i gotowości do podjęcia zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym w danym zawodzie lub w danej służbie albo innej pracy zarobkowej albo jeżeli jest osobą niepełnosprawną, zdolną i gotową do podjęcia zatrudnienia co najmniej w połowie tego wymiaru czasu pracy;
- 2) braku stałego źródła dochodu.

10. Informacje i dane przedstawione we wniosku o rejestrację jako bezrobotny lub poszukujący składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 1 i 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

11. W zakresie niezbędnym do ustalenia statusu i uprawnień rejestrowanych osób pracownik PUP może sporządzać kopie dokumentów, o których mowa w ust. 5 i ust. 7 pkt 2, oraz wykonać skan dokumentów przedłożonych w postaci papierowej.

Art. 56. 1. Dane zawarte we wnioskach o dokonanie rejestracji jako bezrobotny albo poszukujący pracy stanowią element danych, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1 albo 2.

2. W przypadku utraty statusu bezrobotnego albo poszukującego pracy odnotowuje się ten fakt w systemie, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1.

Art. 57. 1. Rejestracja bezrobotnego w urzędzie pracy wyłącza możliwość rejestracji tej osoby jako:

- 1) poszukującego pracy oraz posiadania takiego statusu przez okres posiadania statusu bezrobotnego;
- 2) bezrobotnego w innym urzędzie pracy.

2. Rejestracja poszukującego pracy w urzędzie pracy wyłącza możliwość rejestracji tej osoby jako poszukującego pracy w innym urzędzie pracy.

Art. 58. 1. W przypadku gdy bezrobotny zarejestrowany w państwie określonym w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–d oświadczy, że zachowuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej prawo do zasiłku dla bezrobotnych nabyte w państwie rejestracji jako bezrobotny, jest on rejestrowany jako poszukujący pracy. PUP niezwłocznie przekazuje do WUP oświadczenie bezrobotnego oraz złożone przez niego dokumenty.

2. Osoba pobierająca zasiłek dla bezrobotnych z innego państwa może być zarejestrowana jako poszukujący pracy tylko w jednym PUP.

Art. 59. Rejestracja bezrobotnych i poszukujących pracy następuje w oparciu o dane pozyskiwane z systemu teleinformatycznego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, Krajowego Rejestru Sądowego, Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej, zwanej dalej „CEIDG”, z systemu, o którym mowa w art. 18 ustawy z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 10.

Art. 60. 1. Bezrobotny:

- 1) jest informowany o:
 - a) warunkach zachowania statusu bezrobotnego oraz o warunkach nabycia prawa do zasiłku dla bezrobotnych, w tym niezbędnych do tego dokumentach,
 - b) przysługujących mu prawach i obowiązkach wynikających z ustawy oraz o formach pomocy;
- 2) składa oświadczenie o zapoznaniu się z informacją, o której mowa w pkt 1.

2. Składający oświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 1 i 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, oświadczam, że zostałem/am pouczone/a o warunkach zachowania statusu bezrobotnego lub poszukującego pracy oraz o przysługujących mi prawach i obowiązkach

wynikających z ustawy oraz formach pomocy określonych w ustawie.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

3. Do poszukującego pracy przepis ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

4. Osoby będące osobami ze szczególnymi potrzebami, o których mowa w ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnieniu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1411), mają prawo do otrzymania informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w zrozumiały dla nich sposób, w szczególności z wykorzystaniem środków wspierających komunikowanie się, o których mowa w art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o języku migowym i innych środkach komunikowania się (Dz. U. z 2023 r. poz. 20).

Art. 61. 1. Rejestracji osoby ubiegającej się o zarejestrowanie jako bezrobotny albo poszukujący pracy dokonuje się z dniem, w którym osoba:

- 1) wniosła kompletny wniosek o dokonanie rejestracji jako bezrobotny lub poszukujący pracy – w przypadku określonym w art. 55 ust. 2 pkt 1;
- 2) zgłosiła się do PUP – po poświadczeniu przez nią własnoręcznym podpisem przekazanych przez nią danych i złożeniu, w obecności pracownika PUP oświadczeń, o których mowa w art. 55 ust. 9 i art. 60 ust. 1 pkt 2 – w przypadku określonym w art. 55 ust. 2 pkt 2.

2. Rejestracji osoby ubiegającej się o zarejestrowanie jako bezrobotny albo poszukujący pracy nie dokonuje się w przypadku:

- 1) odmowy przekazania wymaganych danych lub
- 2) odmowy poświadczenia przekazanych danych i oświadczenia o prawdziwości przekazanych danych oraz o zapoznaniu się z warunkami zachowania statusu, w sposób określony w ust. 1 pkt 2, lub
- 3) nieopatrzenia wniosku o dokonanie rejestracji, załączonych do niego dokumentów i oświadczenia o prawdziwości przekazanych danych oraz o zapoznaniu się z warunkami zachowania statusu:
 - a) jednym z podpisów, o których mowa w art. 44 ust. 3 – w przypadku wniosku o rejestrację jako bezrobotny albo poszukujący złożonego w trybie określonym w art. 55 ust. 2 pkt 1,
 - b) podpisem własnoręcznym – w przypadku wniosku o rejestrację jako bezrobotny albo poszukujący złożonego w trybie określonym w art. 55 ust. 2 pkt 2.

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach starosta, mając na uwadze obiektywne okoliczności lub przeszkody uniemożliwiające przedłożenie kompletu dokumentów

oraz przekazanie wymaganych danych, może wyrazić zgodę na rejestrację jako bezrobotnego albo poszukującego pracy osoby nieposiadającej kompletu dokumentów lub która nie przekazała wymaganych danych.

4. Informację o utracie statusu poszukującego pracy przez osobę pobierającą zasiłek dla bezrobotnych z innego państwa PUP przekazuje do właściwego WUP.

5. PUP przekazuje do właściwego WUP, na każdy wniosek WUP, informację o okresach pobierania zasiłku przez osobę bezrobotną, której przyznano prawo do zasiłku po okresie pracy w państwie wymienionym w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–d, w oparciu o przepisy o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, wysokości tego zasiłku, datach poszczególnych wypłat, a także informację, czy w okresie posiadania prawa do zasiłku osoba bezrobotna pobierała stypendium, wraz ze wskazaniem okresu pobierania stypendium.

Art. 62. 1. Bezrobotny albo poszukujący pracy zawiadamia PUP:

- 1) za pośrednictwem formularza elektronicznego, udostępnionego w sposób określony w art. 55 ust. 2 pkt 1 albo
 - 2) osobiście w PUP, w którym jest zarejestrowany
- o wszelkich zmianach w danych przekazanych w trakcie rejestracji oraz w złożonych oświadczeniach, w terminie 7 dni od dnia ich wystąpienia.

2. W terminie 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, PUP wprowadza dane do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2.

3. Bezrobotny albo poszukujący pracy, który zamierza zmienić PUP, w którym jest zarejestrowany, zawiadamia o tym PUP i wskazuje wybrany przez siebie PUP, w którym chce być zarejestrowany. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

4. PUP, w którym bezrobotny albo poszukujący pracy jest zarejestrowany, przesyła do PUP wybranego przez bezrobotnego albo poszukującego pracy dane zgromadzone we wniosku bezrobotnego o dokonanie rejestracji jako bezrobotny lub poszukujący, kopię dokumentów zgromadzonych w związku z tą rejestracją oraz udzielonymi tej osobie formami pomocy.

5. Przepisy ust. 1 i 3 stosuje się odpowiednio do osoby pobierającej zasiłek dla bezrobotnych z innego państwa.

Art. 63. 1. Status bezrobotnego przysługuje przez okres 3 lat od dnia rejestracji, z zastrzeżeniem sytuacji, w których zgodnie z ustawą następuje utrata statusu bezrobotnego.

2. Okres, o którym mowa w ust. 1, ulega przedłużeniu o czas niezbędny do zakończenia przez bezrobotnego formy pomocy.

3. W przypadku urodzenia dziecka przez kobietę w okresie, o którym mowa w ust. 1, okres ten ulega przedłużeniu o czas, przez który przysługiwałby jej, zgodnie z odrębnymi przepisami, zasiłek macierzyński.

4. Ponowne nabycie statusu osoby bezrobotnej może nastąpić w wyniku ponownej rejestracji, po upływie 90 dni od dnia upływu okresu, o którym mowa w ust. 1–3; w przypadku ponownej rejestracji okres, o którym mowa w ust. 1, liczy się od początku.

Art. 64. Nie stanowi przeszkody do nabycia oraz posiadania statusu bezrobotnego:

- 1) wykonywanie przez wolontariuszy świadczeń odpowiadających świadczeniu pracy na zasadach określonych w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2024 r. poz. 1491, 1761 i 1940), jeżeli wolontariusz przedstawi właściwemu PUP porozumienie z korzystającym;
- 2) odbywanie praktyki absolwenckiej na zasadach określonych w ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o praktykach absolwenckich (Dz. U. z 2018 r. poz. 1244), jeżeli praktykant przedstawi właściwemu PUP umowę o praktykę absolwencką.

Art. 65. 1. Starosta pozbawia statusu bezrobotnego, który:

- 1) nie spełnia warunków, o których mowa w art. 2 pkt 1, oraz w przypadku, o którym mowa w art. 63 ust. 1;
- 2) z własnej winy po skierowaniu przez PUP lub zawarciu umowy nie podjął lub przerwał realizację formy pomocy, chyba że powodem niepodjęcia lub przerwania realizacji było podjęcie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od następnego dnia po dniu skierowania lub zawarciu umowy, albo od dnia przerwania realizacji, na okres 90 dni;
- 3) odmówił bez uzasadnionej przyczyny propozycji prac społecznie użytecznych; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od dnia odmowy na okres 90 dni;
- 4) otrzymał jednorazowo środki z Funduszu Pracy, Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych lub inne środki publiczne na podjęcie działalności gospodarczej lub rolniczej lub na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od następnego dnia po dniu otrzymania środków;
- 5) otrzymał pożyczkę ze środków publicznych na podjęcie działalności gospodarczej lub rolniczej, z wyłączeniem pożyczki, o której mowa w art. 172 ust. 1 pkt 1 lit. a;

pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od następnego dnia po dniu otrzymania pożyczki;

- 6) rozpoczął realizację indywidualnego programu zatrudnienia socjalnego, o którym mowa w art. 199 ust. 1, lub podpisał kontrakt socjalny, o którym mowa w art. 198 pkt 1 lit. b; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje na okres 90 dni od dnia rozpoczęcia realizacji indywidualnego programu zatrudnienia socjalnego lub podpisania kontraktu socjalnego;
- 7) pozostaje niezdolny do pracy wskutek choroby lub przebywania w zakładzie leczenia odwykowego przez nieprzerwany okres 180 dni, przy czym za okres nieprzerwany uważa się również okresy niezdolności do pracy wskutek choroby oraz przebywania w zakładzie leczenia odwykowego w sytuacji, gdy każda kolejna przerwa między okresami niezdolności do pracy wynosi mniej niż 30 dni kalendarzowych; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje z upływem ostatniego dnia wskazanego okresu 180-dniowego;
- 8) nie przedstawił zaświadczenia o niezdolności do pracy wskutek choroby, o którym mowa w art. 239 ust. 2; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje z pierwszym dniem niezdolności do pracy;
- 9) złożył wniosek o pozbawienie statusu bezrobotnego; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od dnia złożenia wniosku;
- 10) zawiadomił PUP o pobycie za granicą po upływie okresu, o którym mowa w art. 229, pozbawienie statusu bezrobotnego następuje z upływem ostatniego dnia wskazanego okresu 30-dniowego na okres 90 dni;
- 11) nie utrzymuje kontaktu z PUP co najmniej raz na 90 dni w celu potwierdzenia zainteresowania pomocą określoną w ustawie; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje po upływie 90 dni od dnia ostatniego kontaktu z PUP na okres 90 dni;
- 12) odmówił udziału w przygotowaniu indywidualnego planu działania, zwanego dalej „IPD”, lub z własnej winy przerwał jego realizację, zgodnie z art. 88 ust. 3; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od dnia odmowy na okres 90 dni.

2. W przypadku gdy bezrobotnemu przyznano zasiłek, w tym na podstawie przepisów o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–d, lub państw, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła dwustronne umowy międzynarodowe o zabezpieczeniu społecznym, decyzja starosty o pozbawieniu statusu bezrobotnego oznacza także pozbawienie prawa do tego zasiłku.

Art. 66. 1. Starosta nie może pozbawić statusu bezrobotnego z przyczyny, o której mowa w art. 65 ust. 1 pkt 7, kobiety w ciąży z powodu niezdolności do pracy związanej z ciążą trwającej przez nieprzerwany okres 90 dni, z wyłączeniem przypadku złożenia wniosku o pozbawienie tego statusu przez samą bezrobotną.

2. Starosta nie może pozbawić statusu bezrobotnego:

- 1) matki dziecka albo
- 2) ojca dziecka,
- 3) bezrobotnego po przysposobieniu dziecka,
- 4) bezrobotnego po przyjęciu przez niego dziecka na wychowanie i wystąpieniu do sądu opiekuńczego z wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawie przysposobienia dziecka lub po przyjęciu przez niego dziecka na wychowanie jako rodzina zastępcza, z wyjątkiem rodziny zastępczej zawodowej

– z uwagi na brak zdolności i gotowości do podjęcia zatrudnienia spowodowany opieką nad tym dzieckiem przez okres, przez który przysługiwałby mu, zgodnie z odrębnymi przepisami, zasiłek macierzyński w okresie urlopu macierzyńskiego, uzupełniającego urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego oraz urlopu rodzicielskiego, urlopu ojcowskiego, z wyłączeniem przypadku złożenia wniosku o pozbawienie tego statusu przez samego bezrobotnego.

3. Starosta nie może pozbawić statusu bezrobotnego będącego członkiem założycielem spółdzielni, która została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego po dniu zarejestrowania bezrobotnego w PUP, w związku z uwzględnieniem przez starostę jego wniosku o przyznanie środków na założenie spółdzielni socjalnej, do dnia następnego po dniu otrzymania tych środków.

Art. 67. Bezrobotny zawiadamia PUP o okolicznościach powodujących utratę statusu bezrobotnego w terminie 7 dni od daty ich wystąpienia.

Art. 68. 1. Starosta pozbawia statusu poszukującego pracy, który:

- 1) nie utrzymuje kontaktu z PUP co najmniej raz na 90 dni w celu potwierdzenia zainteresowania pomocą określoną w ustawie;
- 2) z własnej winy po skierowaniu przez PUP lub zawarciu umowy nie podjął lub przerwał realizację formy pomocy;
- 3) pobierał w Rzeczypospolitej Polskiej, na zasadach określonych w oparciu o przepisy o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego zasiłek nabyty w państwach,

o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–d, oraz opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub został pozbawiony tego zasiłku przez właściwą instytucję tego państwa;

4) złożył wniosek o pozbawienie statusu poszukującego pracy.

2. Pozbawienie statusu poszukującego pracy z powodów, o których mowa w ust. 1:

1) pkt 1 i 2 – następuje na okres 90 dni odpowiednio:

a) po upływie 90 dni od dnia ostatniego kontaktu z PUP,

b) od dnia następnego po dniu skierowania lub zawarciu umowy albo od dnia przerwania realizacji;

2) pkt 3 – następuje od dnia zaistnienia zdarzenia, o którym mowa w tym przepisie;

3) pkt 4 – następuje od dnia złożenia wniosku.

3. Wniosek o pozbawienie statusu, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, złożony przez poszukującego pracy po skierowaniu do realizacji formy pomocy, pozostawia się bez rozpoznania.

DZIAŁ VII

Formy pomocy kierowane do bezrobotnych, poszukujących pracy i osób niezarejestrowanych

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 69. Pierwszeństwo w skierowaniu do udziału w formach pomocy przysługuje:

- 1) bezrobotnym posiadającym Kartę Dużej Rodziny, o której mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny;
- 2) bezrobotnym powyżej 50. roku życia;
- 3) bezrobotnym bez kwalifikacji zawodowych;
- 4) bezrobotnym niepełnosprawnym;
- 5) długotrwale bezrobotnym;
- 6) bezrobotnym i poszukującym pracy do 30. roku życia;
- 7) bezrobotnym samotnie wychowującym co najmniej jedno dziecko.

Art. 70. Starosta świadczy pomoc z uwzględnieniem sytuacji i potrzeb osoby, której udzielana jest pomoc, biorąc pod uwagę możliwość zastosowania form pomocy. Przepis stosuje się odpowiednio do pracodawców oraz innych podmiotów.

Art. 71. Poszukujący pracy niezatrudniony i niewykonujący innej pracy zarobkowej opiekun osoby niepełnosprawnej może korzystać na zasadach takich jak bezrobotny z form pomocy.

Art. 72. 1. Z form pomocy mogą korzystać na zasadach określonych w ustawie:

- 1) osoby, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1, pkt 2 lit. a–j oraz l oraz pkt 3, 5 i 6;
- 2) osoby, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. k, m, n oraz p – z wyłączeniem prawa do świadczeń określonych w art. 111 i art. 234 ust. 1.

2. Na zasadach określonych w ustawie osoby, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. o, mogą korzystać z form pomocy określonych w ustawie dotyczących pracy sezonowej w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia..... o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem prawa do świadczeń określonych w art. 111 i art. 234.

Art. 73. 1. PUP, przed skierowaniem bezrobotnego do formy pomocy, weryfikuje warunki do posiadania statusu bezrobotnego w systemie teleinformatycznym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, CEIDG przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego prowadzonego przez ministra właściwego do spraw pracy.

2. PUP, kierując osobę bezrobotną lub poszukującą pracy do formy pomocy, informuje ją o jej prawach i obowiązkach związanych z uczestnictwem w tej formie pomocy.

3. Bezrobotny lub poszukujący pracy potwierdza zapoznanie się z prawami i obowiązkami związanymi z uczestnictwem w danej formie pomocy.

4. WUP i PUP umożliwia bezrobotnemu, poszukującemu pracy, osobie niezarejestrowanej, pracodawcy, który skorzystał z form pomocy, dokonanie anonimowej ewaluacji w zakresie satysfakcji, jakości i trafności zaoferowanej pomocy, w tym z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego prowadzonego przez ministra właściwego do spraw pracy.

5. Wyniki ewaluacji, o których mowa w ust. 4, są wykorzystywane przez WUP i PUP do podnoszenia jakości świadczonej pomocy.

Art. 74. 1. PUP przed udzieleniem formy pomocy pozyskuje za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 10, od:

- 1) organów Krajowej Administracji Skarbowej – informacje o zaległościach podatkowych;
- 2) Zakładu Ubezpieczeń Społecznych – informacje o niedopełnieniu przez pracodawcę lub przedsiębiorcę obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne,

na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Solidarnościowy oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych, lub niezgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych pracowników lub innych osób podlegających obowiązkowi zgłoszenia do ubezpieczeń;

- 3) z systemu teleinformatycznego Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego – informacje o zaległościach z tytułu niepłacenia składek na ubezpieczenie społeczne rolników lub na ubezpieczenie zdrowotne.

2. Starosta może odmówić przyznania formy pomocy, jeżeli uzyskał informację o naruszeniach, o których mowa w ust. 1.

Art. 75. Bezrobotny może zostać skierowany do udziału w formie pomocy, realizowanej przez inny PUP niż ten, w którym jest zarejestrowany, na warunkach określonych w porozumieniu między powiatowymi urzędami pracy.

Art. 76. Bezrobotny może być skierowany do udziału w formie pomocy do przedsiębiorcy niezatrudniającego pracownika na zasadach przewidzianych dla pracodawców.

Art. 77. Bezrobotny albo poszukujący pracy, który bez uzasadnionej przyczyny przerwał realizację formy pomocy określonej w ustawie finansowaną z Funduszu Pracy, z wyłączeniem pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego, nie może korzystać z tej formy pomocy przez okres 90 dni od dnia jej przerwania, chyba że powodem przerwania było podjęcie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej na okres nie krótszy niż miesiąc.

Art. 78. 1. Środki przyznawane pracodawcom i przedsiębiorcom w ramach form pomocy są przyznawane zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy *de minimis*.

2. Środki na podjęcie działalności gospodarczej, na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej są przyznawane, a usługi doradcze i szkoleniowe świadczone w związku z przyznawaniem tych środków są realizowane zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy *de minimis*.

3. Środki przyznane w ramach bonu na zasiedlenie dla osoby planującej podjęcie działalności gospodarczej są przyznawane zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy *de minimis*.

Art. 79. 1. Osoby, pracodawcy, przedsiębiorcy lub inne podmioty nie mogą otrzymać finansowania formy pomocy z Funduszu Pracy w części, w której te same koszty zostały sfinansowane z innych środków publicznych.

2. W przypadku sfinansowania z Funduszu Pracy tych samych kosztów, na które zostały przekazane inne środki publiczne, środki Funduszu Pracy podlegają zwrotowi w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania do ich zwrotu. Zwrot środków następuje z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych liczonymi od dnia przekazania środków.

3. Mikroprzedsiębiorca, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, w celu zatrudnienia osoby pozostającej z nim w stosunku małżeństwa, pokrewieństwa lub powinowactwa lub w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli może ubiegać się o udzielenie formy pomocy, w tym o:

- 1) prace interwencyjne, o których mowa w art. 135;
- 2) refundację wynagrodzeń, nagród oraz składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia, o którym mowa w art. 143;
- 3) grant, o którym mowa w art. 144;
- 4) świadczenie aktywizacyjne, o którym mowa w art. 145;
- 5) refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia jego stanowiska pracy, o którym mowa w art. 154 ust. 1 lub 2;
- 6) pożyczkę na utworzenie stanowiska pracy, o której mowa w art. 172 ust. 3 lub 4.

Art. 80. 1. PUP publikuje na stronie internetowej urzędu wykaz pracodawców, przedsiębiorców i innych podmiotów, z którymi w okresie ostatnich dwóch lat zawarto umowy w ramach form pomocy.

2. PUP aktualizuje wykaz, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia zawarcia każdej nowej umowy w ramach form pomocy określonych w ustawie.

3. PUP po zakończeniu każdego roku kalendarzowego, w terminie do dnia 31 stycznia, przekazuje właściwej powiatowej radzie rynku pracy wykaz, o którym mowa w ust. 1.

4. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, jest prowadzony w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2 i 4, i zawiera:

- 1) nazwę pracodawcy, przedsiębiorcy albo innego podmiotu, z którym zawarto umowę;
- 2) wskazanie formy pomocy, w tym:
 - a) liczbę utworzonych stanowisk pracy lub stanowisk utworzonych w ramach form pomocy,
 - b) kwotę przyznaną pracodawcy, przedsiębiorcy albo innemu podmiotowi na kształcenie ustawiczne współfinansowane ze środków KFS.

Rozdział 2

Pośrednictwo pracy i poradnictwo zawodowe

Art. 81. 1. Pośrednictwo pracy polega na udzielaniu pomocy bezrobotnym, poszukującym pracy i osobom niezarejestrowanym, w tym osobom biernym zawodowo w uzyskaniu zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej oraz pracodawcom pomocy w pozyskaniu kandydatów do pracy.

2. Pośrednictwo pracy jest realizowane w szczególności przez:

- 1) pozyskiwanie i upowszechnianie ofert pracy;
- 2) udzielanie pracodawcom informacji o kandydatach do pracy;
- 3) udzielanie bezrobotnym, poszukującym pracy lub osobom niezarejestrowanym, w tym osobom biernym zawodowo, informacji o ofertach pracy upowszechnianych w ePracy prowadzonej przez ministra właściwego do spraw pracy oraz w innych ogólnodostępnych bazach;
- 4) inicjowanie i organizowanie kontaktów bezrobotnych, poszukujących pracy lub osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo i pracodawców, w tym w formie giełd pracy lub targów pracy;
- 5) nawiązywanie i utrzymywanie kontaktów z bezrobotnymi, poszukującymi pracy, lub osobami niezarejestrowanymi, w tym osobami biernymi zawodowo oraz pracodawcami.

Art. 82. W rozumieniu niniejszego rozdziału w zakresie pośrednictwa pracy przez pracodawcę rozumie się:

- 1) przedsiębiorcę,
 - 2) jednostkę organizacyjną, chociażby nie posiadała osobowości prawnej, posiadającą siedzibę lub oddział na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 3) osobę fizyczną
- którzy na podstawie umowy powierzają lub zamierzają powierzyć wykonywanie pracy co najmniej jednej osobie.

Art. 83. 1. Minister właściwy do spraw pracy prowadzi bazę ofert pracy, zwaną dalej „ePracą”.

2. Oferty pracy do ePracy:

- 1) zgłaszają:

- a) podmioty, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 902),
 - b) WUP w przypadku ofert pracy otrzymanych od pracodawców z państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c;
- 2) mogą zgłaszać:
- a) pracodawcy niebędący podmiotami, o których mowa w pkt 1 lit. a,
 - b) w imieniu pracodawców powiatowe urzędy pracy.
3. Przepisu ust. 2 pkt 1 nie stosuje się:
- 1) do podmiotów umieszczających ogłoszenia o naborze w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 409);
 - 2) do Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
 - 3) w przypadku, gdy:
 - a) podstawą nawiązania stosunku pracy jest powołanie, mianowanie lub wybór,
 - b) nawiązanie stosunku pracy na podstawie umowy o pracę jest poprzedzone powołaniem lub wyznaczeniem na określoną funkcję;
 - 4) do wolnych stanowisk w:
 - a) państwowych komisjach badania wypadków kolejowych, lotniczych lub morskich,
 - b) w gabinecie politycznym Prezesa Rady Ministrów, wiceprezesa Rady Ministrów, ministra oraz innego członka Rady Ministrów, doradców lub pełniących funkcje doradców innych osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, a także do wolnych stanowisk doradców i asystentów, o których mowa w ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1135).
4. PUP zapewnia w swojej siedzibie pomoc przy zgłaszaniu ofert pracy do ePracy.
5. Pracodawca w zgłoszeniu oferty pracy wybiera PUP wiodący w zakresie realizacji oferty pracy, właściwy ze względu na siedzibę pracodawcy albo miejsce wykonywania pracy albo inny wybrany przez siebie PUP.
6. Pracodawca poza wybraniem PUP wiodącego może wybrać dodatkowe PUP odpowiedzialne za realizację oferty pracy, w szczególności, jeżeli miejscem wykonywania pracy określonym w ofercie pracy jest województwo lub teren całego kraju.
7. PUP, o którym mowa w ust. 5, odpowiada za weryfikację, czy oferta pracy nie narusza zasad, o których mowa w ust. 11.

8. Minister właściwy do spraw pracy może w ePracy upowszechniać w automatyczny sposób z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 4, ogłoszenia o pracę pochodzące z innych ogólnodostępnych baz publikujących informacje o wolnych miejscach pracy, w tym z Biuletynu Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

9. Minister właściwy do spraw pracy może przekazywać w automatyczny sposób z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 4, informacje o ofertach pracy upowszechnianych w ePracy podmiotom świadczącym usługi, o których mowa w art. 305 ust. 2 pkt 1 lit. c.

10. Pracodawca, zgłaszając ofertę pracy do ePracy, może nie wyrazić zgody na podawanie do wiadomości publicznej informacji umożliwiających jego identyfikację przez osoby niezarejestrowane, w tym osoby biernie zawodowo. W przypadku, o którym mowa w zdaniu pierwszym, oferta może być udostępniona w pełnym zakresie bezrobotnym lub poszukującym pracy, którzy spełniają wymagania określone w tej ofercie.

11. W ePracy nie mogą być zamieszczane oferty pracy oraz ogłoszenia o pracę, które naruszają zasady równego traktowania w zatrudnieniu w rozumieniu przepisów prawa pracy lub dyskryminują kandydatów do pracy.

12. PUP, o którym mowa w ust. 5, może nie wprowadzić oferty pracy do ePracy, jeżeli pracodawca w okresie 365 dni przed dniem zgłoszenia oferty pracy został ukarany lub skazany prawomocnym wyrokiem za naruszenie przepisów prawa pracy albo jest objęty postępowaniem dotyczącym naruszenia przepisów prawa pracy lub w innych uzasadnionych przypadkach.

13. PUP, o którym mowa w ust. 5, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 10, w ramach weryfikacji pracodawcy zgłaszającego ofertę pracy może pozyskać:

- 1) z systemu teleinformatycznego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych dane, o których mowa w art. 50 ust. 14a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, w celu ustalenia, czy pracodawca ma zaległości z tytułu niepłacenia składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Emerytur Pomostowych oraz z wpłatami na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, o ile był obowiązany do ich opłacania;

- 2) od organów Krajowej Administracji Skarbowej informacje o zaległościach podatkowych pracodawcy;
- 3) z systemu teleinformatycznego Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego informacje o zaległościach pracodawcy z tytułu niepłacenia składek na ubezpieczenie społeczne rolników lub na ubezpieczenie zdrowotne.

14. W przypadku stwierdzenia zaległości, o których mowa w ust. 13, PUP, o którym mowa w ust. 5, rozstrzyga, czy są one wystarczające do odmowy publikacji oferty pracy w ePracy.

15. Odmowa publikacji oferty pracy w ePracy przez PUP wymaga przekazania pracodawcy pisemnego uzasadnienia.

Art. 84. Minister właściwy do spraw pracy prowadzi Bazę CV, w której tworzy życiorysy zawodowe bezrobotnych, poszukujących pracy i osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo, zwane dalej „życiorysami zawodowymi”, obejmujące informacje, o których mowa w art. 47 ust. 2 pkt 1, 6–8, 10 i pkt 15 lit. b. Życiorysy zawodowe są tworzone w postaci elektronicznej.

Art. 85. 1. Baza CV i ePraca w sposób automatyczny łączą oferty pracy z życiorysami zawodowymi za pomocą informacji, o których mowa w art. 47 ust. 2 pkt 8 i 10, oraz informacji o wymaganiach pracodawcy określonych w ofercie pracy.

2. Bezrobotny, poszukujący pracy i osoba niezarejestrowana, w tym osoba bierna zawodowo, otrzymują informację o ofertach pracy dopasowanych do ich życiorysów zawodowych na indywidualne konto, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a, i na wskazany przez nich adres elektroniczny lub numer telefonu.

3. Pracodawca, który zgłosił ofertę pracy do ePracy, otrzymuje informację o dopasowanych do tej oferty życiorysach zawodowych bezrobotnych, poszukujących pracy i osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo – o ile osoby te wyraziły zgodę na przekazanie takiej informacji. Wyrażając zgodę bezrobotny, poszukujący pracy i osoba niezarejestrowana, w tym osoba bierna zawodowo, określa zakres przekazywanych danych.

4. Informacja, o której mowa w ust. 3, jest przekazywana na indywidualne konto, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 2, oraz na wskazany przez pracodawcę adres elektroniczny lub numer telefonu.

5. Doradca do spraw zatrudnienia, o którym mowa w art. 89 ust. 1, ma dostęp do informacji, o których mowa w ust. 1–3.

Art. 86. 1. Pośrednictwo pracy związane ze swobodnym przepływem pracowników na terenie państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c:

- 1) jest realizowane przez wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy oraz OHP, wyłącznie w ramach sieci EURES;
- 2) może być realizowane w ramach sieci EURES przez podmioty prowadzące agencje zatrudnienia lub podmioty, o których mowa w art. 306 ust. 1 pkt 4 i 7, po uzyskaniu akredytacji.

2. Pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES obejmuje następujące rodzaje działań:

- 1) przekazywanie udostępnianych publicznie ofert pracy na portal EURES, o którym mowa w przepisach Unii Europejskiej z zakresu sieci EURES, zwanym dalej „portalem EURES”, przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 4;
- 2) przekazywanie posiadanych danych bezrobotnych, poszukujących pracy lub osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo, na portal EURES przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego prowadzonego przez ministra właściwego do spraw pracy, pod warunkiem, że osoby zainteresowane wyrażą na to zgodę;
- 3) pośrednictwo pracy, o którym mowa w art. 81 ust. 2 pkt 1–4, oraz inne usługi świadczone w ramach sieci EURES, określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/589 z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie europejskiej sieci służb zatrudnienia (EURES), dostępu pracowników do usług w zakresie mobilności i dalszej integracji rynków pracy oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 492/2011 i (UE) nr 1296/2013 (Dz. Urz. UE L 107 z 22.04.2016, str. 1, z późn. zm.¹²⁾).

3. Z pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES mogą korzystać:

- 1) bezrobotni i poszukujący pracy;
- 2) osoby niezarejestrowane, w tym osoby bierne zawodowo;
- 3) pracodawcy, o których mowa w art. 82;
- 4) pracodawcy z państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c.

4. Pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES prowadzone przez OHP jest skierowane do młodzieży w wieku od 14. do 30. roku życia.

¹²⁾ Zmiany rozporządzenia zostały ogłoszone w: Dz. Urz. UE L 186 z 11.07.2019, str. 21 oraz Dz. Urz. UE L 231 z 30.06.2021, str. 21.

5. W pośrednictwie pracy w ramach sieci EURES działania, o których mowa w art. 81 ust. 2 pkt 2 i 4, stosuje się również do pracodawców z państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c.

6. Pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES jest realizowane zgodnie z Krajowym Planem Działań sieci EURES.

7. Minister właściwy do spraw pracy opracowuje i zatwierdza Krajowy Plan Działań sieci EURES oraz sprawozdanie z realizacji tego planu, uwzględniając w tych dokumentach działania własne, WUP, PUP, OHP i podmiotów akredytowanych.

8. Wkłady do Krajowego Planu Działań sieci EURES oraz sprawozdania z jego realizacji w części działań planowanych i zrealizowanych przez:

- 1) WUP i PUP z terenu województwa – przygotowuje WUP;
- 2) OHP – przygotowuje Komendant Główny OHP;
- 3) podmiot akredytowany – przygotowuje przedstawiciel tego podmiotu.

9. Wkłady, o których mowa w ust. 8, WUP, Komendant Główny OHP oraz przedstawiciel podmiotu akredytowanego przekazują ministrowi właściwemu do spraw pracy w formie i terminie określonym przez tego ministra.

10. Minister właściwy do spraw pracy prowadzi, w postaci elektronicznej, bazę monitoringu działań EURES, która zawiera sprawozdania z realizacji pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES.

11. Sprawozdania, o których mowa w ust. 10, uzupełniane są w terminie do 30 dnia miesiąca następującego po zakończeniu każdego kwartału przez:

- 1) WUP i PUP, które składają sprawozdania z realizacji działań własnych;
- 2) wojewódzkie jednostki OHP, które składają sprawozdania za działania własne oraz działania odpowiednich jednostek OHP z terenu województwa;
- 3) podmiot akredytowany, który składa sprawozdania z realizacji działań własnych.

Art. 87. 1. Poradnictwo zawodowe polega na udzielaniu pomocy bezrobotnym, poszukującym pracy i osobom niezarejestrowanym, w tym osobom biernym zawodowo, w wyborze lub zmianie zawodu, miejsca pracy, kierunku kształcenia lub szkolenia, w planowaniu rozwoju zawodowego, a także przedsiębiorcom w planowaniu działań, których celem jest adaptacja do wymogów rynku pracy, w tym podnoszenie kompetencji zawodowych.

2. Poradnictwo zawodowe realizowane jest w szczególności przez:

- 1) udzielanie informacji o rynku pracy, zawodach, kwalifikacjach, możliwościach kształcenia i szkolenia;

- 2) udzielanie porad zawodowych w zakresie możliwości rozwoju zawodowego, w tym pomocy w określeniu kompetencji, umiejętności, zainteresowań, uzdolnień i doświadczenia zawodowego oraz w zakresie umiejętności niezbędnych przy aktywnym poszukiwaniu pracy i samozatrudnieniu, w szczególności z wykorzystaniem metod i programów, w tym standaryzowanych narzędzi diagnostycznych;
- 3) organizowanie i prowadzenie szkoleń z zakresu umiejętności poszukiwania pracy;
- 4) udzielanie pomocy przedsiębiorcom:
 - a) w doborze kandydatów do pracy spośród bezrobotnych i poszukujących pracy,
 - b) we wspieraniu rozwoju zawodowego przedsiębiorcy i jego pracowników przez udzielanie porad zawodowych.

3. Poradnictwo zawodowe jest świadczone w formie indywidualnej lub grupowej, z wyjątkiem szkoleń, o których mowa w ust. 2 pkt 3, które są świadczone wyłącznie w formie grupowej.

4. Poradnictwo zawodowe może być świadczone na odległość z wykorzystaniem narzędzi teleinformatycznych.

5. Koszt prowadzenia zajęć przez osoby niebędące pracownikami powiatowych urzędów pracy w ramach porad grupowych lub szkoleń z zakresu umiejętności poszukiwania pracy wymagających specjalistycznej wiedzy, którą nie dysponują pracownicy WUP lub PUP, może być finansowany ze środków Funduszu Pracy.

6. Koszt związany z organizacją przez PUP szkolenia z zakresu umiejętności poszukiwania pracy w wysokości nieprzekraczającej 40 % zasiłku, o którym mowa w art. 224 ust. 1 pkt 1, może być finansowany ze środków Funduszu Pracy.

7. Starosta może zawrzeć z uczelnią umowę przewidującą sfinansowanie z Funduszu Pracy części kosztów wyposażenia nowo otwartego akademickiego biura karier, o którym mowa w art. 49 ust. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w wysokości nieprzekraczającej piętnastokrotności przeciętnego wynagrodzenia. Do sfinansowania kosztów wyposażenia akademickiego biura karier prowadzącego działalność gospodarczą mają zastosowanie przepisy dotyczące udzielania pomocy *de minimis*.

8. Starosta, kierując bezrobotnego lub poszukującego pracy na szkolenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, wydaje skierowanie zawierające:

- 1) nazwę PUP wystawiającego skierowanie oraz datę wydania skierowania;

- 2) imię (imiona) i nazwisko oraz numer PESEL osoby kierowanej, a w przypadku jego braku – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, i adres zamieszkania tej osoby;
- 3) nazwę, termin i miejsce realizacji szkolenia;
- 4) informację o prawach i obowiązkach związanych z uczestnictwem w szkoleniu.

Art. 88. 1. PUP, udzielając pomocy określonej w ustawie, przygotowuje dla bezrobotnego lub poszukującego pracy IPD.

2. Przygotowanie IPD następuje nie później niż w terminie 30 dni od dnia rejestracji po wyrażeniu zgody bezrobotnego lub poszukującego pracy na sporządzenie IPD. W przypadku wyrażenia zgody po upływie terminu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, IPD jest przygotowywane niezwłocznie po jej uzyskaniu. Zgoda jest odnotowywana w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1.

3. Zgoda, o której mowa w ust. 2, nie jest wymagana w przypadku IPD dla:

- 1) bezrobotnego, który jest zarejestrowany łącznie przez okres ponad 90 dni w okresie ostatnich 180 dni;
- 2) długotrwale bezrobotnego;
- 3) bezrobotnego lub poszukującego pracy do 30. roku życia.

4. Przygotowanie IPD w przypadku, o którym mowa w:

- 1) ust. 2 – następuje niezwłocznie po wyrażeniu zgody na przygotowanie IPD;
- 2) ust. 3 pkt 1 lub 2 – następuje niezwłocznie po zaistnieniu okoliczności, o których mowa w tych przepisach;
- 3) ust. 3 pkt 3 – następuje niezwłocznie po dniu zarejestrowania bezrobotnego lub poszukującego pracy.

5. Przygotowanie IPD następuje w trakcie rozmowy z bezrobotnym lub poszukującym pracy, podczas której dokonuje się analizy sytuacji bezrobotnego lub poszukującego pracy, biorąc pod uwagę jego oddalenie od rynku pracy i gotowość do wejścia lub powrotu na rynek pracy.

6. IPD obejmuje w szczególności:

- 1) formy pomocy dostosowane do sytuacji i potrzeb bezrobotnego lub poszukującego pracy;
- 2) działania, które bezrobotny lub poszukujący pracy może zrealizować samodzielnie;
- 3) terminy realizacji form pomocy i działań podejmowanych przez bezrobotnego lub poszukującego pracy samodzielnie;

- 4) preferowaną przez bezrobotnego lub poszukującego pracy częstotliwość i formę kontaktu, o którym mowa w ust. 8;
- 5) termin zakończenia realizacji IPD.

7. IPD może być zmieniany przy udziale bezrobotnego lub poszukującego pracy.

8. PUP w okresie realizacji IPD kontaktuje się z bezrobotnym lub poszukującym pracy co najmniej raz na 30 dni w celu monitorowania sytuacji i postępów w realizacji działań przewidzianych w IPD.

9. Kontakt, o którym mowa w ust. 8, może być realizowany w formie spotkania, rozmowy telefonicznej albo wymiany informacji drogą elektroniczną lub pocztową.

10. Jeżeli w wyniku realizacji IPD bezrobotny lub poszukujący pracy nie podjął zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub nie rozpoczął działalności gospodarczej, PUP dokonuje analizy IPD, ustala przyczyny niepowodzenia i przygotowuje przy udziale bezrobotnego lub poszukującego pracy nowy IPD.

11. Jeżeli w wyniku realizacji IPD bezrobotny, o którym mowa w ust. 3 pkt 2 i 3, podjął zatrudnienie, inną pracę zarobkową lub rozpoczął działalność gospodarczą, wówczas doradca do spraw zatrudnienia, za zgodą tego bezrobotnego, może utrzymywać z nim kontakt przez okres do 60 dni od dnia jego wyrejestrowania, mający na celu jego wspieranie w utrzymaniu zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej.

12. Wsparcie, o którym mowa w ust. 11, polega w szczególności na:

- 1) przeprowadzaniu rozmów z osobą, która podjęła zatrudnienie, inną pracę zarobkową lub rozpoczęła działalność gospodarczą w celu:
 - a) ustalenia jej sytuacji zawodowej,
 - b) utrzymania jej motywacji do pracy lub
 - c) udzielenia informacji o możliwościach skorzystania z pomocy instytucji publicznych w zakresie rozwiązania jej problemów;
- 2) wymianie informacji drogą elektroniczną.

Art. 89. 1. Zadania w zakresie pośrednictwa pracy w PUP realizują:

- 1) młodszy doradca do spraw zatrudnienia;
- 2) doradca do spraw zatrudnienia;
- 3) starszy doradca do spraw zatrudnienia.

2. Młodszym doradcą do spraw zatrudnienia może zostać osoba, która posiada, co najmniej wykształcenie średnie lub średnie branżowe oraz co najmniej 6 miesięcy stażu pracy lub wykształcenie wyższe.

3. Doradcą do spraw zatrudnienia może zostać osoba, która posiada wyższe wykształcenie i co najmniej 12 miesięcy stażu pracy.

4. Starszym doradcą do spraw zatrudnienia może zostać osoba spełniająca następujące warunki:

- 1) posiada wyższe wykształcenie i co najmniej 3 lata stażu pracy lub
- 2) posiada wyższe wykształcenie i ukończyła studia podyplomowe z zakresu pośrednictwa pracy lub poradnictwa zawodowego i posiada co najmniej 12 miesięcy stażu pracy, lub
- 3) posiada wyższe wykształcenie z zakresu pośrednictwa pracy lub poradnictwa zawodowego i posiada co najmniej 12 miesięcy stażu pracy.

Art. 90. Młodszy doradca do spraw zatrudnienia posiadający staż pracy poniżej 12 miesięcy wykonuje zadania w zakresie pośrednictwa pracy pod nadzorem doradcy do spraw zatrudnienia lub starszego doradcy do spraw zatrudnienia lub przełożonego.

Art. 91. 1. Zadania z zakresu pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES realizują w:

- 1) PUP – młodszy doradcy do spraw zatrudnienia, doradcy do spraw zatrudnienia i starsi doradcy do spraw zatrudnienia;
- 2) WUP i podmiotach akredytowanych – asystenci EURES i doradcy EURES;
- 3) OHP – asystenci EURES, doradcy EURES lub inni wyznaczeni pracownicy spełniający warunki, o których mowa w ust. 2.

2. Asystentem EURES może zostać osoba, która spełnia następujące warunki:

- 1) posiada wyższe wykształcenie albo
- 2) posiada co najmniej wykształcenie średnie lub średnie branżowe oraz co najmniej 12 miesięcy doświadczenia zawodowego.

3. Doradcą EURES może zostać osoba, która spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) posiada wyższe wykształcenie;
- 2) posiada znajomość języka angielskiego co najmniej na poziomie B1;
- 3) ukończyła wspólny program szkoleń określony w przepisach Unii Europejskiej w zakresie sieci EURES;
- 4) wykonywała zadania z zakresu pośrednictwa pracy lub poradnictwa zawodowego przez okres co najmniej 12 miesięcy.

Art. 92. 1. Zadania w zakresie poradnictwa zawodowego realizują:

- 1) młodszy doradca zawodowy;
- 2) doradca zawodowy;

3) starszy doradca zawodowy.

2. Młodszym doradcą zawodowym może zostać osoba, która posiada wykształcenie wyższe.

3. Doradcą zawodowym może zostać osoba, która posiada wyższe wykształcenie i 3 lata stażu pracy lub ukończyła studia na kierunku związanym z kształceniem w zakresie poradnictwa zawodowego.

4. Starszym doradcą zawodowym może zostać osoba, która:

- 1) ukończyła studia na kierunku związanym z kształceniem w zakresie poradnictwa zawodowego i posiada co najmniej 12 miesięcy stażu pracy lub
- 2) posiada wyższe wykształcenie i ukończyła studia podyplomowe z zakresu poradnictwa zawodowego oraz co najmniej 12 miesięcy stażu pracy, lub
- 3) posiada wyższe wykształcenie i co najmniej 5 lat stażu pracy.

Art. 93. Młodszy doradca zawodowy wykonuje zadania w zakresie poradnictwa zawodowego pod nadzorem doradcy zawodowego, starszego doradcy zawodowego lub przełożonego.

Art. 94. Liczba doradców zawodowych zatrudnionych w wojewódzkich oraz powiatowych urzędach pracy powinna umożliwiać dostęp do poradnictwa zawodowego wszystkim osobom zarejestrowanym potrzebującym i oczekującym takiej pomocy, w szczególności osobom długotrwale bezrobotnym.

Art. 95. Zadania z zakresu pośrednictwa pracy mogą być realizowane przez doradców zawodowych, o których mowa w art. 92 ust. 1.

Art. 96. Zadania z zakresu poradnictwa zawodowego mogą być realizowane przez doradców do spraw zatrudnienia, o których mowa w art. 89 ust. 1, jeśli posiadają wyższe wykształcenie lub ukończyli studia podyplomowe, w zakresie poradnictwa zawodowego, lub pokrewne.

Art. 97. 1. PUP wyznacza bezrobotnemu, poszukującemu pracy i pracodawcy doradcę do spraw zatrudnienia, o którym mowa w art. 89 ust. 1.

2. Doradca do spraw zatrudnienia, o którym mowa w art. 89 ust. 1, wyznaczony dla bezrobotnego lub poszukującego pracy:

- 1) świadczy pomoc w zakresie pośrednictwa pracy oraz ułatwia dostęp do innych form pomocy, w tym informuje o możliwości skorzystania z pomocy w ramach poradnictwa zawodowego;

- 2) może świadczyć pomoc w zakresie poradnictwa zawodowego, spełniając warunek, o którym mowa w art. 96;
- 3) przeprowadza rozmowy z bezrobotnym lub poszukującym pracy w celu ustalenia jego sytuacji i potrzeb w zakresie możliwości wejścia lub powrotu na rynek pracy;
- 4) przygotowuje IPD i monitoruje ich realizację;
- 5) utrzymuje stały kontakt z bezrobotnym lub poszukującym pracy.

3. Doradca do spraw zatrudnienia, o którym mowa w art. 89 ust. 1, wyznaczony dla pracodawcy:

- 1) pozyskuje do współpracy pracodawców, w szczególności w zakresie zgłaszania ofert pracy do bazy ofert pracy;
- 2) przeprowadza rozmowy z pracodawcami w celu ustalenia ich oczekiwań w zakresie form pomocy;
- 3) udziela pracodawcom pomocy określonej w ustawie, w szczególności w zakresie pośrednictwa pracy oraz ułatwiania dostępu do innych form pomocy;
- 4) utrzymuje stały kontakt z pracodawcami, z którymi została nawiązana współpraca.

Art. 98. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki realizacji i sposoby świadczenia pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego przez wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy, a w części dotyczącej pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES także przez OHP, uwzględniając zakres pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego, konieczność zapewnienia respektowania praw osób korzystających z tych form pomocy oraz ujednolicenie ich realizacji przez wojewódzkie, powiatowe urzędy pracy oraz OHP;
- 2) zawartość ofert pracy zgłaszanych do bazy ofert pracy w ramach pośrednictwa pracy, w tym pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES, uwzględniając konieczność zapewnienia w ofertach pracy zakresu informacji niezbędnego dla znalezienia odpowiednich kandydatów do pracy;
- 3) minimalną liczbę pracowników realizujących w wojewódzkich i powiatowych urzędach pracy poradnictwo zawodowe i pośrednictwo pracy, w tym pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES, oraz minimalną liczbę pracowników realizujących w OHP pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES, uwzględniając konieczność zapewnienia szerokiej dostępności tych form pomocy dla bezrobotnych, poszukujących pracy i osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo.

Rozdział 3

Rozwój umiejętności i podnoszenie kwalifikacji

Art. 99. 1. Starosta może udzielić bezrobotnemu lub poszukującemu pracy pomocy w nabywaniu wiedzy, umiejętności lub kwalifikacji, zwiększających szanse na podjęcie i utrzymanie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej, przez finansowanie z Funduszu Pracy:

- 1) na wniosek bezrobotnego lub poszukującego pracy wybranego przez niego szkolenia;
- 2) szkolenia zamawianego przez starostę w oparciu o:
 - a) diagnozę zapotrzebowania na zawody, umiejętności lub kwalifikacje na rynku pracy lub
 - b) zgłoszenie pracodawcy lub przedsiębiorcy;
- 3) kosztów potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności lub kosztów uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności;
- 4) bonu na kształcenie ustawiczne;
- 5) pożyczki edukacyjnej na sfinansowanie form kształcenia lub szkolenia lub potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności lub uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności;
- 6) opłaty pobieranej za postępowanie nostryfikacyjne albo postępowanie, o którym mowa w art. 327 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce;
- 7) opłaty za przeprowadzenie postępowania i wydanie decyzji w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego albo do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej, o której mowa w art. 14 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2023 r. poz. 334).

2. Starosta w celu udzielenia pomocy, o której mowa w:

- 1) ust. 1 pkt 1 i 2, wydaje bezrobotnemu lub poszukującemu pracy skierowanie;
- 2) ust. 1 pkt 4, w przypadku szkolenia realizowanego w ramach bonu na kształcenie ustawiczne, wydaje bezrobotnemu lub poszukującemu pracy skierowanie;
- 3) ust. 1 pkt 3 i 5–7, zawiera z bezrobotnym lub poszukującym pracy umowę.

3. Szkolenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, art. 107 ust. 3 pkt 1, oraz szkolenie finansowane w ramach pożyczki edukacyjnej, o której mowa w art. 111 ust. 1, są realizowane w formie kursu, w tym kwalifikacyjnego kursu zawodowego.

4. Szkolenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, mogą trwać do 24 miesięcy.

5. W ramach pomocy, o której mowa w art. 101 ust. 1 pkt 3, art. 102, art. 107 ust. 3 pkt 3, art. 111 ust. 1, art. 119 ust. 1 oraz art. 125 ust. 11 pkt 2, może być finansowana w szczególności walidacja i certyfikowanie w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji.

Art. 100. Starosta, na wniosek bezrobotnego lub poszukującego pracy, może sfinansować wybrane przez niego szkolenie, jeżeli uzasadni on celowość tego szkolenia, a koszt należny instytucji szkoleniowej w części finansowanej przez starostę nie przekroczy 300 % przeciętnego wynagrodzenia.

Art. 101. 1. Starosta, w przypadkach uzasadnionych potrzebami rynku pracy oraz w oparciu o diagnozę zapotrzebowania na zawody, umiejętności lub kwalifikacje na rynku pracy lub zgłoszenie pracodawcy lub przedsiębiorcy, może sfinansować dla grupy bezrobotnych lub poszukujących pracy:

- 1) szkolenie;
- 2) potwierdzenie nabycia wiedzy i umiejętności;
- 3) uzyskanie dokumentów potwierdzających nabycie wiedzy i umiejętności.

2. W przypadku szkolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, starosta finansuje koszt należny instytucji szkoleniowej dla jednego uczestnika do wysokości 300 % przeciętnego wynagrodzenia.

3. Koszty potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności, o których mowa w ust. 1 pkt 2, lub uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności, o których mowa w ust. 1 pkt 3, starosta finansuje do wysokości przeciętnego wynagrodzenia dla jednej osoby.

Art. 102. Starosta, na wniosek bezrobotnego lub poszukującego pracy, może sfinansować koszty potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności lub uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności do wysokości przeciętnego wynagrodzenia.

Art. 103. Starosta, na wniosek bezrobotnego lub poszukującego pracy, może sfinansować opłatę pobieraną za postępowanie nostryfikacyjne albo postępowanie, o którym mowa w art. 327 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Art. 104. Starosta, na wniosek bezrobotnego lub poszukującego pracy, może sfinansować opłatę za przeprowadzenie postępowania i wydanie decyzji w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego albo do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej, o której mowa w art. 14 ustawy z dnia 22 grudnia

2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Art. 105. 1. Starosta, w celu zapewnienia najwyższej jakości udzielanej pomocy, zamawia usługi w instytucji szkoleniowej, instytucji potwierdzającej nabycie wiedzy i umiejętności lub instytucji wydającej dokumenty potwierdzające nabycie wiedzy i umiejętności, z zachowaniem obowiązujących procedur oraz mając na uwadze zasady konkurencyjności, równego traktowania i przejrzystości.

2. Finansowanie szkolenia realizowane jest na podstawie umowy ze starostą, a w przypadku realizatora szkolenia będącego jednostką założoną i prowadzoną przez starostę właściwego dla PUP, na podstawie porozumienia. Płatność jest dokonywana na rachunek płatniczy realizatora szkolenia.

3. W przypadku potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności lub uzyskiwania dokumentów potwierdzających nabycie wiedzy i umiejętności, płatność jest dokonywana na rachunek płatniczy realizatora działań.

4. Starosta, w celu sfinansowania procesu potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności lub sfinansowania wydania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności, może zawrzeć umowę z realizatorem tych działań.

Art. 106. Szkolenia, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 1 i 2 i art. 107 ust. 3 pkt 1, oraz szkolenia finansowane w ramach pożyczki edukacyjnej, o której mowa w art. 111 ust. 1, realizują podmioty wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości w zakresie świadczenia usług szkoleniowych.

Art. 107. 1. Na wniosek bezrobotnego lub poszukującego pracy, w oparciu o diagnozę zapotrzebowania na zawody, umiejętności lub kwalifikacje na rynku pracy lub zgłoszenie pracodawcy lub przedsiębiorcy, starosta może przyznać bon na kształcenie ustawiczne stanowiący gwarancję sfinansowania bezrobotnemu lub poszukującemu pracy wskazanego przez niego kształcenia ustawicznego w postaci opłacenia kosztów, o których mowa w ust. 3.

2. Rozpoczęcie kształcenia ustawicznego finansowanego w ramach bonu następuje w terminie 6 miesięcy od dnia przyznania bonu. Kształcenie ustawiczne ma zostać zakończone nie później niż w terminie 30 miesięcy od dnia przyznania bonu. W uzasadnionych przypadkach, z uwagi na szczególną sytuację bezrobotnego lub poszukującego pracy, starosta może zmienić termin realizacji bonu.

3. W ramach bonu starosta finansuje bezrobotnemu lub poszukującemu pracy:

- 1) koszt należny instytucji szkoleniowej za realizację jednego lub kilku szkoleń – w formie wpłaty na rachunek płatniczy instytucji szkoleniowej;
- 2) koszt należny organizatorowi studiów podyplomowych – w formie wpłaty na rachunek płatniczy organizatora studiów;
- 3) koszty potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności lub koszty uzyskania dokumentów potwierdzających nabycie wiedzy i umiejętności – w formie wpłaty na rachunek płatniczy instytucji potwierdzającej nabycie wiedzy i umiejętności lub instytucji wydającej dokumenty potwierdzające nabycie wiedzy i umiejętności.

4. Starosta finansuje koszty, o których mowa w ust. 3, do wysokości przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego w dniu przyznania bonu, a bezrobotny lub poszukujący pracy pokrywa koszty przekraczające ten limit.

5. Cena usług finansowanych przez starostę w ramach bonu nie może być rażąco wyższa od cen podobnych usług oferowanych na rynku.

Art. 108. 1. Łączne koszty należne instytucjom szkoleniowym, organizatorom studiów podyplomowych, instytucjom potwierdzającym nabycie wiedzy i umiejętności, instytucjom wydającym dokumenty potwierdzające nabycie wiedzy i umiejętności oraz pobierającym opłaty, o których mowa w art. 103 i art. 104, nie mogą przekroczyć 450 % przeciętnego wynagrodzenia na jedną osobę w okresie kolejnych trzech lat.

2. Do limitu, o którym mowa w ust. 1, nie wlicza się kwoty pożyczki, o której mowa w art. 111 ust. 1.

Art. 109. 1. Osoba, która z własnej winy:

- 1) nie podjęła lub nie ukończyła szkolenia, o którym mowa w art. 99 ust. 1 pkt 1 i 2 i art. 107 ust. 3 pkt 1,
- 2) nie przystąpiła do procesu potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności lub uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności, o których mowa w art. 101 ust. 1 pkt 2 i 3, art. 102 i art. 107 ust. 3 pkt 3,
- 3) przerwała postępowanie nostryfikacyjne lub postępowanie, o którym mowa w art. 327 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce,
- 4) przerwała postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego albo do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej, o której mowa w art. 14 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach

uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej,

- 5) nie podjęła lub nie ukończyła studiów podyplomowych, o których mowa w art. 107 ust. 3 pkt 2

– zwraca na rachunek bankowy PUP sfinansowane z Funduszu Pracy koszty należne odpowiednio instytucji szkoleniowej, instytucji potwierdzającej nabycie wiedzy i umiejętności, instytucji wydającej dokumenty potwierdzające nabycie wiedzy i umiejętności, instytucji pobierającej opłaty, o których mowa w art. 103 oraz art. 104, lub organizatora studiów podyplomowych.

2. Zwrot, o którym mowa w ust. 1, dotyczy również kosztów:

- 1) badań lekarskich lub psychologicznych, o których mowa w art. 205 ust. 2,
- 2) ubezpieczenia, o którym mowa w art. 241,
- 3) przejazdu, o których mowa w art. 206 ust. 1,
- 4) zakwaterowania, o których mowa w art. 206 ust. 2

– o ile zostały poniesione.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w przypadku, gdy przyczyną niezrealizowania działań, o których mowa w ust. 1, było podjęcie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub prowadzenie działalności gospodarczej, trwające co najmniej miesiąc.

Art. 110. Bezrobotny, biorący udział w szkoleniu finansowanym na podstawie umów z innym podmiotem niż PUP, powiadamia PUP o udziale w tym szkoleniu co najmniej na 7 dni przed dniem jego rozpoczęcia.

Art. 111. 1. Starosta może, na wniosek bezrobotnego lub poszukującego pracy, udzielić mu pożyczki edukacyjnej na sfinansowanie kosztów należnych instytucji prowadzącej kształcenie lub instytucji szkoleniowej, instytucji potwierdzającej nabycie wiedzy i umiejętności lub instytucji wydającej dokumenty potwierdzające nabycie wiedzy i umiejętności, w celu poprawy jego sytuacji na rynku pracy. W ramach pożyczki, o której mowa w zdaniu pierwszym, nie finansuje się studiów pierwszego i drugiego stopnia, jednolitych studiów magisterskich oraz kształcenia w szkole doktorskiej.

2. Pożyczka, o której mowa w ust. 1, jest nieoprocentowana i udzielana do wysokości 400 % przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego w dniu podpisania umowy pożyczki.

3. Okres spłaty pożyczki rozpoczyna się nie później niż 3 miesiące od ukończenia działań objętych pożyczką.

4. Spłata pożyczki następuje według planu spłaty rat określonych w umowie pożyczki, przy czym okres spłaty pożyczki nie może przekroczyć 18 miesięcy. Od raty pożyczki niespłaconej w terminie nalicza się odsetki ustawowe za opóźnienie.

5. W przypadku wykorzystania pożyczki na cele inne niż określone w umowie, niepodjęcia lub nieukończenia kształcenia, szkolenia, nieprzystąpienia do procesu potwierdzenia wiedzy i umiejętności lub uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności z własnej winy, pożyczka podlega zwrotowi na rachunek bankowy PUP w całości wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od całości kwoty pożyczki od dnia jej wypłaty, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

6. Starosta umarza 20 % pożyczki, jeśli pożyczkobiorca ukończył kształcenie, szkolenie, proces potwierdzenia wiedzy i umiejętności lub uzyskał dokument potwierdzający nabycie wiedzy i umiejętności oraz spłacił w terminie 80 % pożyczki.

Art. 112. Jeżeli osoba w trakcie realizacji form pomocy, o których mowa w art. 99 ust. 1, utraciła status bezrobotnego lub poszukującego pracy w przypadkach, o którym mowa w art. 65 ust. 1 pkt 1, 4–7, 9 oraz w art. 68 ust. 1 pkt 4, starosta nie zawiesza finansowania tych form.

Art. 113. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb realizacji przez starostę pomocy bezrobotnym i poszukującym pracy w nabywaniu wiedzy, umiejętności lub kwalifikacji, w tym:

- 1) elementy wniosków o udzielenie pomocy i tryb ich rozpatrywania,
- 2) elementy skierowania na szkolenie,
- 3) elementy umowy z bezrobotnym lub poszukującym pracy o:
 - a) sfinansowanie kosztów potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności lub kosztów uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności,
 - b) sfinansowanie opłaty pobieranej za postępowanie nostryfikacyjne albo postępowanie, o którym mowa w art. 327 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce,
 - c) sfinansowanie opłaty za przeprowadzenie postępowania i wydanie decyzji w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego albo do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej,
- 4) sposób i kryteria wyboru instytucji szkoleniowej,
- 5) tryb realizacji i elementy umowy lub porozumienia między starostą a instytucją szkoleniową,

- 6) tryb realizacji i elementy umowy z bezrobotnym lub poszukującym pracy o udzielenie pożyczki edukacyjnej,
 - 7) elementy zaświadczenia o ukończeniu szkolenia,
 - 8) tryb realizacji i rozliczenia bonu na kształcenie ustawiczne,
 - 9) prowadzenie ewaluacji i dokumentacji realizacji pomocy
- mając na względzie konieczność ujednolicenia procedur realizacji pomocy.

Art. 114. 1. Starosta może skierować bezrobotnego do odbycia stażu.

2. Organizatorem stażu może być:

- 1) pracodawca;
- 2) przedsiębiorca niezatrudniający pracowników;
- 3) podmiot ekonomii społecznej, o którym mowa w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej, lub jednostka tworząca podmiot ekonomii społecznej, o którym mowa w art. 2 pkt 5 lit. b lub c tej ustawy;
- 4) rolnicza spółdzielnia produkcyjna;
- 5) pełnoletnia osoba fizyczna, nieposiadająca statusu osoby bezrobotnej, zamieszkująca i prowadząca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, osobiście i na własny rachunek, działalność w zakresie produkcji roślinnej lub zwierzęcej, w tym ogrodniczej, sadowniczej, pszczelarskiej i rybnej, w pozostającym w jej posiadaniu gospodarstwie rolnym lub prowadzącej dział specjalny produkcji rolnej, o którym mowa w ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników.

3. Staż może trwać od 3 do 6 miesięcy, a w przypadkach określonych w art. 119 ust. 1 – od 3 do 12 miesięcy.

4. Staż może być realizowany w formie zdalnej. Przepisy art. 67¹⁸, art. 67¹⁹ § 3–5, art. 67²⁴ § 1 pkt 1, 2 i 4, § 2–5, art. 67²⁵, art. 67²⁷, art. 67³¹ § 4, 7–9 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy stosuje się odpowiednio. Wymiar stażu w formie zdalnej oraz szczegółowe zasady odbywania stażu w formie zdalnej określa się w umowie o organizację stażu, o której mowa w ust. 5, oraz w skierowaniu do odbycia stażu, o którym mowa w ust. 1.

5. Staż odbywa się na podstawie umowy zawartej przez starostę z organizatorem stażu i bezrobotnym, według przygotowanego przez organizatora stażu programu określonego w umowie. Przy ustalaniu programu powinny być uwzględnione predyspozycje psychofizyczne i zdrowotne, wykształcenie oraz dotychczasowa wiedza i umiejętności bezrobotnego.

6. Podmiot, o którym mowa w ust. 2, zamierzający zorganizować staż dla bezrobotnych, składa do starosty wniosek o zawarcie umowy o zorganizowanie stażu.

Art. 115. 1. U organizatora stażu będącego pracodawcą staż mogą odbywać bezrobotni w liczbie nieprzekraczającej liczby pracowników zatrudnionych u niego w dniu składania wniosku w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy.

2. U organizatora stażu, który nie jest pracodawcą albo w dniu składania wniosku zatrudnia pracownika lub pracowników w łącznym wymiarze nieprzekraczającym jednego etatu, staż może odbywać jeden bezrobotny.

3. Bezrobotny nie może odbywać stażu u tego samego organizatora, u którego wcześniej odbywał staż, był zatrudniony, w tym jako pracownik młodociany w celu przygotowania zawodowego lub wykonywał inną pracę zarobkową, jeżeli od dnia zakończenia poprzedniego stażu, zatrudnienia lub wykonywania innej pracy zarobkowej u tego organizatora nie upłynęło co najmniej 24 miesiące. Łączny okres staży realizowanych przez bezrobotnego u tego samego organizatora nie może przekroczyć 12 miesięcy.

4. Łączny okres staży odbywanych przez bezrobotnego nie może przekroczyć 24 miesięcy w okresie kolejnych 10 lat.

Art. 116. 1. Przed powierzeniem bezrobotnemu wykonania zadań przewidzianych programem stażu organizator stażu:

- 1) na własny koszt kieruje bezrobotnego na wstępne badania lekarskie, na zasadach przewidzianych dla pracowników, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 229 § 8 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy;
- 2) zapoznaje bezrobotnego z obowiązującym regulaminem pracy;
- 3) przekazuje bezrobotnemu na piśmie zakres obowiązków i uprawnień.

2. Na zasadach przewidzianych dla pracowników organizator stażu zapewnia bezrobotnemu odbywającemu staż:

- 1) bezpieczne i higieniczne warunki odbywania stażu;
- 2) szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz przepisów przeciwpożarowych;
- 3) odzież i obuwie robocze lub ekwiwalent za używanie własnej odzieży i obuwia roboczego, ekwiwalent za pranie odzieży roboczej, środki ochrony indywidualnej, niezbędne środki higieny osobistej oraz profilaktyczne posiłki i napoje;
- 4) profilaktyczną ochronę zdrowia;
- 5) okresy odpoczynku;

- 6) ochronę przed mobbingiem;
- 7) maszyny, urządzenia, narzędzia i sprzęt, niezbędne do wykonywania zadań na danym stanowisku.

3. Organizator stażu przestrzega zasady równego traktowania i nie może dyskryminować stażysty.

4. Staż jest realizowany pod nadzorem wyznaczonego przez organizatora stażu opiekuna stażysty, który odpowiada za prawidłową realizację stażu i za opiekę nad osobą odbywającą staż.

5. Starosta na wniosek bezrobotnego odbywającego staż lub z urzędu może rozwiązać z organizatorem umowę o odbycie stażu w przypadku nierealizowania przez organizatora programu stażu lub niedotrzymywania warunków jego odbywania, po wysłuchaniu organizatora stażu.

6. W przypadku przerwania stażu przez:

- 1) starostę z powodu nierealizowania przez organizatora programu stażu lub niedotrzymywania warunków jego odbywania,
 - 2) organizatora stażu bez uzasadnionej przyczyny
- organizator stażu nie może korzystać z form pomocy, z wyłączeniem pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego, przez okres 12 miesięcy odpowiednio od dnia przerwania realizacji stażu przez starostę lub przerwania stażu przez organizatora stażu.

Art. 117. 1. Bezrobotny w trakcie odbywania stażu:

- 1) przestrzega ustalonego przez organizatora rozkładu czasu pracy;
- 2) sumiennie i starannie wykonuje zadania objęte programem stażu oraz stosuje się do poleceń organizatora stażu i opiekuna stażysty, o ile nie są one sprzeczne z prawem;
- 3) dba o należyty stan maszyn, urządzeń, narzędzi i sprzętu;
- 4) przestrzega przepisów i zasad obowiązujących u organizatora stażu, w szczególności regulaminu pracy, tajemnicy służbowej, przepisów oraz zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz przepisów przeciwpożarowych.

2. Na zasadach przewidzianych dla pracowników bezrobotny odbywający staż może wziąć udział w podróży służbowej i szkoleniu zorganizowanym z inicjatywy organizatora stażu lub za jego zgodą.

3. Bezrobotny, który w trakcie odbywania stażu utracił status bezrobotnego z powodu nabycia prawa do emerytury albo renty z tytułu niezdolności do pracy lub renty socjalnej,

o których mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, albo świadczenia pieniężnego przysługującego członkom rodziny funkcjonariuszy lub żołnierzy zawodowych lub renty inwalidzkiej przyznawanej na podstawie ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin lub ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, może ukończyć ten staż zgodnie z programem, o ile nie pozostaje w zatrudnieniu.

4. Osoba, o której mowa w ust. 3, po wyrażeniu woli kontynuacji stażu, jest rejestrowana jako osoba poszukująca pracy.

5. Bezrobotny, który na okres krótszy niż 6 miesięcy przerwał staż z powodu odbywania ćwiczeń wojskowych lub przeszkolenia wojskowego, może ukończyć ten staż zgodnie z programem, za zgodą starosty i organizatora stażu, jeżeli jest zarejestrowany w PUP jako osoba bezrobotna.

Art. 118. 1. Czas realizacji programu stażu przez bezrobotnego odbywającego staż nie może przekraczać 8 godzin na dobę i przeciętnie 40 godzin w przeciętnie pięciodniowym tygodniu pracy, w przyjętym okresie rozliczeniowym nieprzekraczającym 3 miesięcy. Czas realizacji programu stażu bezrobotnego będącego osobą niepełnosprawną zaliczoną do znacznego lub umiarkowanego stopnia niepełnosprawności nie może przekraczać 7 godzin na dobę i 35 godzin tygodniowo.

2. Czas realizacji programu stażu przez bezrobotnego odbywającego staż nie może być krótszy niż 20 godzin w przeciętnie pięciodniowym tygodniu pracy, w przyjętym okresie rozliczeniowym nieprzekraczającym 3 miesięcy.

3. Bezrobotny nie może odbywać stażu w niedziele i święta, w porze nocnej, w systemie pracy zmianowej ani w godzinach nadliczbowych.

4. Starosta może wyrazić zgodę na realizację stażu w niedzielę i święta, w porze nocnej lub w systemie pracy zmianowej, o ile charakter pracy w danym zawodzie wymaga takiego rozkładu czasu pracy.

5. Na wniosek bezrobotnego odbywającego staż organizator stażu udziela mu 2 dni wolnych za każde 30 dni kalendarzowych odbywania stażu. Za dni wolne przysługuje stypendium. Za ostatni miesiąc odbywania stażu organizator stażu udziela dni wolnych przed

upływem terminu zakończenia stażu. Przy niepełnym miesiącu odbywania stażu przysługujący bezrobotnemu wymiar dni wolnych oblicza się proporcjonalnie, zaokrąglając w górę do pełnych dni.

6. Bezrobotny, który z uzasadnionej przyczyny przerwał staż, może w okresie 6 miesięcy od dnia przerywania udziału w stażu ukończyć ten staż zgodnie z programem za zgodą starosty i organizatora stażu.

Art. 119. 1. Staż może być zakończony potwierdzeniem nabycia wiedzy lub umiejętności przeprowadzanym przez uprawnioną instytucję, w tym określoną w ust. 3 i 4.

2. W przypadku stażu, o którym mowa w ust. 1, program stażu dostosowany jest do wymagań potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności.

3. W przypadku stażu zakończonego egzaminem zawodowym, przeprowadzanym przez okręgową komisję egzaminacyjną, zgodnie z przepisami rozdziału 3b ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2024 r. poz. 750, 854, 1473 i 1933), program stażu uwzględnia wymagania określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe. Uczestnik stażu, który zdał egzamin zawodowy, otrzymuje certyfikat kwalifikacji zawodowej.

4. W przypadku stażu zakończonego egzaminem czeladniczym, przeprowadzanym przez komisje egzaminacyjne izb rzemieślniczych, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 3 ust. 4 ustawy z dnia 22 marca 1989 r. o rzemiośle (Dz. U. z 2020 r. poz. 2159), program stażu uwzględnia standardy wymagań egzaminacyjnych ustalone przez Związek Rzemiosła Polskiego, będące podstawą przeprowadzania egzaminu czeladniczego, a w przypadku zawodów określonych w klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego – wymagania określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe. Uczestnik stażu, który zdał egzamin czeladniczy, otrzymuje świadectwo czeladnicze.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 3 i 4, opiekun stażysty musi posiadać kwalifikacje instruktora praktycznej nauki zawodu, określone w przypadkach, o których mowa w ust. 3 i 4, opiekun stażysty musi posiadać kwalifikacje instruktora praktycznej nauki zawodu, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 120 ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.

6. W przypadku podjęcia zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej przed ukończeniem programu stażu, bezrobotny ma prawo do potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności oraz uzyskania dodatku do stypendium, o którym mowa w art. 121 ust. 1.

7. Uczestnik stażu, o którym mowa w ust. 1, informuje PUP o wyniku potwierdzenia wiedzy i umiejętności, w terminie 14 dni od powzięcia tej informacji.

8. W przypadku gdy bezrobotny nie uzyskał pozytywnego wyniku potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności, koszty ponownego przystąpienia do potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności nie mogą być sfinansowane z Funduszu Pracy.

Art. 120. 1. Starosta na wniosek organizatora lub z urzędu, po zasięgnięciu opinii organizatora i wysłuchaniu bezrobotnego, może pozbawić bezrobotnego możliwości kontynuowania stażu w przypadku:

- 1) nieusprawiedliwionej nieobecności podczas więcej niż jednego dnia stażu;
- 2) naruszenia podstawowych obowiązków określonych w regulaminie pracy, w szczególności stawienia się do odbycia stażu w stanie wskazującym na spożycie alkoholu, narkotyków lub środków psychotropowych lub spożywania w miejscu pracy alkoholu, narkotyków lub środków psychotropowych;
- 3) usprawiedliwionej nieobecności uniemożliwiającej zrealizowanie programu stażu.

2. Osoba, która z własnej winy nie podjęła lub przerwała realizację stażu, zwraca na rachunek bankowy PUP koszty:

- 1) badań lekarskich i psychologicznych, o których mowa w art. 205 ust. 2,
- 2) przejazdu, o których mowa w art. 206 ust. 1,
- 3) zakwaterowania, o których mowa w art. 206 ust. 2

– o ile zostały poniesione.

3. Osoba, która z własnej winy nie podjęła lub przerwała realizację stażu, o którym mowa w art. 119 ust. 1, lub nie przystąpiła do procesu potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności lub uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności, zwraca koszty, o których mowa w ust. 2, oraz koszty potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności.

4. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się w przypadku, gdy przyczyną niepodjęcia lub przerwania programu stażu lub nieprzystąpienia do procesu potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności było podjęcie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub prowadzenia działalności gospodarczej, trwającego co najmniej miesiąc.

Art. 121. 1. Osobie, która odbyła staż, o którym mowa w art. 119 ust. 1, przysługuje dodatek do stypendium po uzyskaniu dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności, w terminie 12 miesięcy od ukończenia stażu.

2. Dodatek do stypendium jest finansowany ze środków Funduszu Pracy i wypłacany przez starostę w wysokości 20 % zasiłku, o którym mowa w art. 224 ust. 1 pkt 1, za każdy pełny miesiąc zrealizowanego stażu.

3. Wysokość dodatku do stypendium za niepełny miesiąc ustala się dzieląc kwotę dodatku za pełny miesiąc przez 30, a następnie mnożąc przez liczbę dni kalendarzowych realizacji stażu.

4. Dodatek do stypendium, o którym mowa w ust. 1, jest przyznawany na wniosek osoby, która odbyła staż, o którym mowa w art. 119 ust. 1, złożony w terminie do 3 miesięcy od dnia uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności. Do wniosku należy dołączyć kopię dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności.

Art. 122. 1. Organizatorowi stażu, o którym mowa w art. 119 ust. 1, przysługuje premia finansowana ze środków Funduszu Pracy po zakończeniu tej formy pomocy, jeżeli bezrobotny uzyskał w terminie 12 miesięcy od ukończenia stażu dokument potwierdzający nabycie wiedzy i umiejętności.

2. Premia jest wypłacana przez starostę w wysokości 500 zł za każdy pełny miesiąc programu stażu, zrealizowanego dla każdego skierowanego bezrobotnego, na podstawie umowy, o której mowa w art. 114 ust. 5. Kwota premii podlega waloryzacji na zasadach określonych w art. 228 ust. 1. Przepis art. 228 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

3. Wysokość premii za niepełny miesiąc ustala się dzieląc kwotę premii za pełny miesiąc przez 30, a następnie mnożąc przez liczbę dni kalendarzowych realizacji stażu.

4. Premia jest przyznawana na wniosek organizatora stażu złożony w terminie do 3 miesięcy od dnia uzyskania przez uczestnika stażu dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności.

Art. 123. 1. Nadzór nad odbywaniem stażu przez bezrobotnego sprawuje starosta.

2. Organizator stażu po zakończeniu stażu wydaje bezrobotnemu opinię zawierającą informacje o realizowanych przez niego zadaniach oraz nabytej wiedzy i umiejętnościach. Starosta wydaje bezrobotnemu zaświadczenie o odbyciu stażu.

Art. 124. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb organizowania stażu, w tym elementy:

1) wniosku o organizację stażu,

- 2) programu stażu,
- 3) umowy o organizację stażu,
- 4) skierowania do odbycia stażu,
- 5) wniosku o dodatek do stypendium,
- 6) wniosku o premię oraz rodzaje dołączanych do niego informacji,
- 7) zaświadczenia o odbyciu stażu

– mając na uwadze sprawną i bezpieczną organizację stażu, skuteczność nabycia wiedzy i umiejętności, prawidłowość wydatkowania środków Funduszu Pracy i konieczność zapewnienia zgodności udzielania pomocy z warunkami dopuszczalności pomocy *de minimis*.

Art. 125. 1. Środki KFS przeznacza się na wspomaganie podmiotów inwestujących w kształcenie ustawiczne osób pracujących.

2. Celem pomocy udzielanej ze środków KFS jest utrzymanie zatrudnienia i rozwój potencjału osób pracujących przez dostosowanie ich wiedzy, umiejętności lub kwalifikacji do wymagań zmieniającej się gospodarki.

3. Ustalając plan wydatkowania środków, o którym mowa w art. 25 ust. 1 pkt 1 lit. b, minister właściwy do spraw pracy bierze pod uwagę liczbę pracujących ogółem w kraju i w każdym z województw w roku poprzedzającym rok, w którym przygotowwany jest plan, oraz kwotę przeznaczoną na działania KFS w roku, na który przygotowwany jest plan.

4. Pomoc udzielana jest według ustalanych corocznie równorzędnych priorytetów wydatkowania, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 1 lit. b, art. 32 ust. 1 pkt 2 lit. b i art. 38 ust. 1 pkt 19 lit. b.

5. Środki KFS mogą być wydatkowane poza priorytetami wydatkowania, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 1 lit. b, art. 32 ust. 1 pkt 2 lit. b i art. 38 ust. 1 pkt 19 lit. b, o ile wnioski spełniające priorytety zostały rozpatrzone.

6. Kwotę równą 0,5 % środków przeznaczonych na KFS w danym roku (podzieloną na 17 równych części) przeznacza się na działania urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw pracy oraz wojewódzkie urzędy pracy w zakresie promocji oraz badań i analiz KFS.

7. Starosta może przeznaczyć środki KFS na działania, o których mowa w ust. 6, w ramach otrzymanego limitu, o którym mowa w art. 286 ust. 3, oraz rezerwy, o której mowa w art. 288 ust. 3.

8. Ze środków KFS, z wyłączeniem środków, o których mowa w ust. 6 i 7, mogą korzystać podmioty, które w okresie co najmniej 6 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień

złożenia wniosku o przyznanie środków KFS opłacały składki na Fundusz Pracy lub są zwolnione z ich opłacania z mocy prawa.

9. Ze środków KFS nie mogą korzystać:

- 1) publiczne służby zatrudnienia, z wyłączeniem środków, o których mowa w ust. 6 i 7;
- 2) podmioty, które posiadają zaległości podatkowe lub zaległości z tytułu innych należności publicznoprawnych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Solidarnościowy i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz wpłat na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych lub pozostają pod zarządem komisarzycznym lub znajdują się w toku likwidacji albo postępowania upadłościowego lub naruszyły w sposób rażący jakąkolwiek umowę o przyznanie środków KFS, zawartą ze starostą rozpatrującym wniosek o przyznanie środków w okresie 3 lat poprzedzających dzień złożenia tego wniosku;
- 3) podmioty, które posiadają zaległości z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne rolników lub na ubezpieczenie zdrowotne;
- 4) podmioty zbiorowe, wobec których sąd orzekł zakaz korzystania z dotacji, subwencji lub innych form pomocy finansowanej ze środków publicznych, przez okres, na który sąd orzekł zakaz.

10. Ze środków KFS mogą być finansowane koszty związane z kształceniem ustawicznym:

- 1) pracowników;
- 2) pracodawców;
- 3) osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą;
- 4) osób świadczących usługi na podstawie umów cywilnoprawnych.

11. Ze środków KFS mogą być finansowane koszty związane z kształceniem ustawicznym obejmujące należności:

- 1) dla instytucji realizującej szkolenia wskazane przez podmiot wnioskujący o udzielenie pomocy na kształcenie ustawiczne;
- 2) dla instytucji potwierdzającej nabytą wiedzę i umiejętności lub wydającej dokumenty potwierdzające nabycie wiedzy i umiejętności;
- 3) dla instytucji realizującej studia podyplomowe;
- 4) dla instytucji realizującej badania lekarskie i psychologiczne wymagane do podjęcia przez osoby pracujące kształcenia lub zadań zawodowych po ukończonym kształceniu;

- 5) z tytułu ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków w związku z podjętym kształceniem, ponoszone przez podmiot wnioskujący o udzielenie pomocy na kształcenie ustawiczne lub instytucję realizującą to kształcenie.

12. Środki KFS nie mogą zostać przeznaczone na opłacenie kosztów kształcenia ustawicznego, które:

- 1) zostało sfinansowane z innych środków publicznych;
- 2) pracodawca jest obowiązany zapewnić na podstawie odrębnych przepisów;
- 3) obejmuje działania rozpoczęte przed dniem podpisania umowy o finansowanie.

13. Przy rozpatrywaniu wniosku podmiotu ubiegającego się o finansowanie działań ze środków KFS starosta uwzględnia:

- 1) zgodność dofinansowywanych działań z ustalonymi priorytetami wydatkowania środków KFS na dany rok;
- 2) zgodność wiedzy, umiejętności lub kwalifikacji nabywanych przez uczestników kształcenia ustawicznego z potrzebami lokalnego lub regionalnego rynku pracy;
- 3) koszty usługi kształcenia ustawicznego wskazanej do sfinansowania ze środków KFS w porównaniu z kosztami podobnych usług dostępnych na rynku.

Art. 126. 1. Na wniosek podmiotu ubiegającego się o pomoc, starosta może przyznać na podstawie umowy środki KFS na finansowanie kosztów, o których mowa w art. 125 ust. 11, w wysokości do 70 % tych kosztów, jednak nie więcej niż 200 % przeciętnego wynagrodzenia w danym roku kalendarzowym, dla wskazanego we wniosku uczestnika kształcenia ustawicznego.

2. W przypadku podmiotów niezatrudniających pracowników albo zatrudniających w dniu złożenia wniosku o środki KFS w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy nie więcej niż 9 osób, starosta może przyznać na podstawie umowy środki KFS na finansowanie kosztów, o których mowa w art. 125 ust. 11, w wysokości do 90 % tych kosztów, jednak nie więcej niż 200 % przeciętnego wynagrodzenia w danym roku kalendarzowym dla wskazanego we wniosku uczestnika kształcenia ustawicznego.

3. Wysokość środków KFS dla jednego wnioskodawcy w roku kalendarzowym nie może przekroczyć kwoty:

- 1) czterokrotności przeciętnego wynagrodzenia – w przypadku podmiotów niezatrudniających pracowników, albo które zatrudniają w dniu złożenia wniosku o środki KFS w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy nie więcej niż 9 osób;

- 2) ośmiokrotności przeciętnego wynagrodzenia – w przypadku podmiotów, które zatrudniają w dniu złożenia wniosku o środki KFS w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy więcej niż 9 osób, jednak nie więcej niż 49 osób;
- 3) dwunastokrotności przeciętnego wynagrodzenia – w przypadku podmiotów, które zatrudniają w dniu złożenia wniosku o środki KFS w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy więcej niż 49 osób, jednak nie więcej niż 249 osób;
- 4) czternastokrotności przeciętnego wynagrodzenia – w przypadku podmiotów, które zatrudniają w dniu złożenia wniosku o środki KFS w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy więcej niż 249 osób.

4. Podmiot ubiegający się o pomoc, o której mowa w ust. 1 i 2, składa wniosek w postaci elektronicznej za pośrednictwem indywidualnego konta, do PUP właściwego ze względu na jego siedzibę albo adres prowadzenia działalności.

Art. 127. 1. Podmiot, który zawarł umowę, o której mowa w art. 126 ust. 1 i 2:

- 1) utrzymuje zatrudnienie osoby, na której kształcenie ustawiczne przyznano finansowanie, przez okres co najmniej 3 miesięcy od momentu ukończenia przez nią kształcenia, z wyjątkiem:
 - a) rozwiązania przez tę osobę umowy o pracę,
 - b) rozwiązania z tą osobą umowy o pracę na podstawie art. 52 albo art. 53 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy,
 - c) wygaśnięcia stosunku pracy,
 - d) otrzymania przez tę osobę finansowania w przypadku wymienionym w art. 217;
- 2) nie zawiesza albo nie zaprzestaje prowadzenia dotychczasowej działalności gospodarczej przez okres 3 miesięcy od momentu ukończenia kształcenia, w przypadku gdy z finansowania kształcenia ustawicznego skorzystał pracodawca lub osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, chyba że powodem będzie ogłoszenie przez niego upadłości;
- 3) zatrudnia, zawiera umowę lub umowy cywilnoprawne dotyczące świadczenia usług przez okres co najmniej 3 miesięcy od momentu ukończenia kształcenia z osobą, która skorzystała z finansowanego kształcenia ustawicznego, z osobą, o której mowa w art. 125 ust. 10 pkt 4.

2. W przypadku niedotrzymania warunków, o których mowa w ust. 1, podmiot nie otrzyma finansowania z KFS w ciągu roku od ukończenia finansowanego kształcenia.

3. Starosta, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 10, pozyskuje dane niezbędne do ustalenia, czy podmiot spełnił warunek, o którym mowa w ust. 1, lub dokonuje ustaleń w oparciu o dokumenty pozyskane od podmiotu.

Art. 128. 1. Podmiot dokonuje wyboru realizatora działań finansowanych z udziałem środków KFS, mając na uwadze zasady konkurencyjności, równego traktowania i przejrzystości.

2. Instytucją realizującą szkolenie finansowane ze środków KFS jest realizator wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości w zakresie świadczenia usług szkoleniowych.

Art. 129. Podmiot, który zawarł umowę o przyznanie środków KFS, nie może dokonać zakupu usług objętych umową, o której mowa w art. 126 ust. 1 i 2, od podmiotów powiązanych z nim osobowo lub kapitałowo. Przez powiązania kapitałowe lub osobowe rozumie się wzajemne powiązania między tym podmiotem a realizatorem działań finansowanych z udziałem środków KFS, polegające na:

- 1) uczestniczeniu w spółce jako wspólnik spółki cywilnej lub spółki osobowej;
- 2) posiadaniu udziałów lub co najmniej 5 % akcji;
- 3) pełnieniu funkcji członka organu nadzorczego lub zarządzającego, prokurenta, pełnomocnika;
- 4) pozostawaniu w takim stosunku prawnym lub faktycznym, który może budzić uzasadnione wątpliwości co do bezstronności w wyborze realizatora.

Art. 130. W przypadku finansowania pracownikowi ze środków KFS kosztów kształcenia ustawicznego przepisy rozdziału III działu IV ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy stosuje się odpowiednio.

Art. 131. 1. Płatność ze środków KFS jest dokonywana przelewem na rachunek płatniczy podmiotu, który zawarł umowę o przyznanie środków KFS, w terminie określonym w umowie.

2. Podmiot, który zawarł umowę o finansowanie kształcenia ustawicznego ze środków KFS, zwraca na rachunek bankowy PUP środki KFS w przypadku, gdy:

- 1) osoba, na której kształcenie ustawiczne przyznano finansowanie bez uzasadnionej przyczyny:
 - a) nie podejmie lub nie ukończy tego kształcenia,
 - b) nie przystąpi do procesu potwierdzenia nabytej wiedzy i umiejętności lub uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności,

- c) nie przystąpi do badań lekarskich i psychologicznych wymaganych do podjęcia przez osoby pracujące kształcenia lub zadań zawodowych po ukończonym kształceniu;
 - 2) środki KFS zostały wydatkowane niezgodnie z umową;
 - 3) niedotrzymane zostały zobowiązania, o których mowa w art. 127 ust. 1.
3. W przypadkach określonych w ust. 2 podmiot, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty, zwraca środki KFS w wysokości odpowiadającej kwocie środków:
- 1) wydatkowanych na kształcenie ustawiczne osoby:
 - a) o której mowa w ust. 2 pkt 1,
 - b) wobec której nie dotrzymano zobowiązań, o których mowa w art. 127 ust. 1,
 - 2) które zostały wydatkowane niezgodnie z umową
- wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od tych kwot od dnia ich wypłaty.

Art. 132. 1. Starosta może przeprowadzać kontrolę w zakresie przestrzegania postanowień umowy, o której mowa w art. 126 ust. 1 i 2, wydatkowania środków KFS zgodnie z przeznaczeniem, właściwego dokumentowania wykorzystania środków, wywiązywania się ze zobowiązania, o którym mowa w art. 127 ust. 1, oraz kontrolę finansowanych działań w trakcie i miejscu ich przeprowadzania.

2. Starosta może pozyskiwać z rejestru PESEL, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 10, dane, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 3–4 i 6–9, w zakresie, o którym mowa w art. 47 ust. 3 pkt 2 i 4–8, w celu weryfikacji warunków, o których mowa w art. 125 ust. 4 i art. 126 ust. 1 i 2.

Art. 133. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb przyznawania środków KFS, w tym:

- 1) elementy wniosku podmiotu ubiegającego się o finansowanie działań ze środków KFS oraz rodzaje dołączanych do niego informacji,
 - 2) procedurę naboru wniosków o finansowanie działań ze środków KFS,
 - 3) elementy umowy na finansowanie działań ze środków KFS
- mając na względzie prawidłowość wydatkowania środków KFS i konieczność zapewnienia zgodności udzielania pomocy z warunkami dopuszczalności pomocy *de minimis*.

Art. 134. 1. Pracownicy publicznych służb zatrudnienia i OHP są obowiązani stale podnosić kwalifikacje zawodowe, w tym uczestniczyć w szkoleniach i innych formach doskonalenia zawodowego.

2. Pracownicy publicznych służb zatrudnienia i OHP realizujący zadania określone ustawą mogą korzystać ze szkoleń, studiów lub studiów podyplomowych, dotyczących realizacji zadań wynikających bezpośrednio lub pośrednio z ustawy, finansowanych z Funduszu Pracy.

3. WUP mogą organizować i finansować szkolenia dla pracowników WUP i PUP.

4. PUP mogą organizować i finansować szkolenia dla swoich pracowników.

5. Urzędy wojewódzkie mogą organizować i finansować szkolenia dla pracowników urzędów wojewódzkich, WUP i PUP.

6. OHP mogą organizować i finansować szkolenia dla swoich pracowników.

7. Minister właściwy do spraw pracy może organizować i finansować z Funduszu Pracy szkolenia dla pracowników publicznych służb zatrudnienia, OHP i podmiotów akredytowanych.

8. Maksymalny koszt ponoszony na szkolenie, studia lub studia podyplomowe, na jednego pracownika, o którym mowa w ust. 2, w roku budżetowym, nie może przekroczyć 200 % przeciętnego wynagrodzenia.

9. Do limitu, o którym mowa w ust. 8, nie wlicza się kosztów szkoleń organizowanych i finansowanych przez ministra właściwego do spraw pracy, urząd wojewódzki lub WUP, niebędących pracodawcą pracownika, o którym mowa w ust. 1.

Rozdział 4

Zatrudnienie subsydiowane

Art. 135. 1. Starosta na podstawie zawartej umowy zwraca pracodawcy, który zatrudnił w ramach prac interwencyjnych w pełnym wymiarze czasu pracy na okres od 3 do 12 miesięcy skierowanych bezrobotnych, część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne skierowanych bezrobotnych w wysokości uprzednio uzgodnionej, nieprzekraczającej jednak kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę za każdą osobę bezrobotną, obowiązującej w ostatnim dniu zatrudnienia każdego rozliczanego miesiąca.

2. Bezrobotny może być skierowany do prac interwencyjnych do przedsiębiorcy niezatrudniającego pracownika na zasadach przewidzianych dla pracodawców.

3. Starosta, kierując bezrobotnego do prac interwencyjnych, bierze pod uwagę jego wiek, stan zdrowia oraz rodzaje uprzednio wykonywanej pracy.

4. Pracodawca stosownie do zawartej umowy, zatrudnia skierowanego bezrobotnego przez okres refundacji wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne oraz przez połowę okresu przysługiwania refundacji po zakończeniu okresu tej refundacji.

5. Niewywiązanie się z warunku, o którym mowa w ust. 4, lub naruszenie innych istotnych warunków umowy wiąże się ze zwrotem uzyskanej pomocy wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od całości uzyskanej pomocy od dnia otrzymania pierwszej refundacji, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

6. W przypadku rozwiązania umowy o pracę przez skierowanego bezrobotnego, rozwiązania z nim umowy o pracę na podstawie art. 52 albo art. 53 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy albo wygaśnięcia stosunku pracy skierowanego bezrobotnego w trakcie okresu objętego refundacją albo przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 4, starosta kieruje na zwolnione stanowisko pracy kolejnego bezrobotnego.

7. W przypadku odmowy przyjęcia skierowanego bezrobotnego na zwolnione stanowisko pracy, pracodawca zwraca uzyskaną pomoc w całości wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania pierwszej refundacji, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty. W przypadku braku możliwości skierowania bezrobotnego przez PUP na zwolnione stanowisko pracy, pracodawca nie zwraca uzyskanej pomocy za okres, w którym uprzednio skierowany bezrobotny pozostawał w zatrudnieniu.

Art. 136. 1. Starosta zwraca organizatorowi robót publicznych, który zatrudniał skierowanych bezrobotnych przez okres do 6 miesięcy, część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne bezrobotnych w wysokości uprzednio uzgodnionej, nieprzekraczającej jednak kwoty ustalonej jako iloczyn liczby zatrudnionych w miesiącu w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy oraz 50 % przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego w ostatnim dniu zatrudnienia każdego rozliczanego miesiąca i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanego wynagrodzenia.

2. Na wniosek organizatora robót publicznych starosta może przyznawać zaliczki z Funduszu Pracy na poczet wypłat wynagrodzeń oraz opłacenia składek na ubezpieczenia społeczne.

3. Organizator robót publicznych może wskazać pracodawcę, u którego będą wykonywane roboty publiczne. W takiej sytuacji umowa zawierana jest ze wskazanym pracodawcą i beneficjentem pomocy *de minimis* jest wskazany pracodawca uzyskujący

refundacje kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne.

4. Kwota zaliczki, o której mowa w ust. 2, nie może przekroczyć należnej organizatorowi robót publicznych kwoty kosztów podlegających refundacji za dany miesiąc poniesionych na wynagrodzenia oraz składki na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia skierowanych bezrobotnych.

5. Naruszenie warunków umowy w zakresie zatrudniania skierowanego bezrobotnego przez okres trwania robót publicznych powoduje obowiązek zwrotu uzyskanych refundacji wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od całości uzyskanych refundacji od dnia otrzymania pierwszej refundacji, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty. Przepisy art. 135 ust. 6 i 7 stosuje się odpowiednio.

6. Organizując roboty publiczne, podmioty, o których mowa w art. 2 pkt 39, są obowiązane zatrudniać w pierwszej kolejności bezrobotnych będących dłużnikami alimentacyjnymi.

7. Bezrobotni będący dłużnikami alimentacyjnymi w rozumieniu ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów mogą zostać skierowani przez starostę, na zasadach dotyczących robót publicznych, do wykonywania przez okres do 6 miesięcy pracy niezwiązanej z wyuczonym zawodem, w wymiarze nieprzekraczającym połowy pełnego wymiaru czasu pracy, w instytucjach użyteczności publicznej oraz organizacjach zajmujących się problematyką kultury, oświaty, sportu i turystyki, opieki zdrowotnej lub pomocy społecznej.

Art. 137. Prace interwencyjne i roboty publiczne nie mogą być organizowane w powiatowych i wojewódzkich urzędach pracy oraz biurach poselskich i senatorskich.

Art. 138. 1. Pracodawca składa wniosek o organizowanie prac interwencyjnych do wybranego PUP.

2. Organizator robót publicznych składa wniosek o organizowanie robót publicznych do PUP właściwego ze względu na miejsce wykonywania tych robót.

3. Wniosek o organizację prac interwencyjnych i robót publicznych może złożyć podmiot:

- 1) jeżeli osoby reprezentujące podmiot ubiegający się o organizację prac interwencyjnych lub robót publicznych lub osoby nim zarządzające w okresie ostatnich 2 lat nie były prawomocnie skazane za przestępstwo składania fałszywych zeznań lub oświadczeń, przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów lub przeciwko obrotowi

gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym, przestępstwo przeciwko prawom osób wykonujących pracę zarobkową, na podstawie ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2024 r. poz. 17, 1228, 1907 i 1965), przestępstwo skarbowe na podstawie ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2024 r. poz. 628, 850, 879, 1685 i 1721) lub za odpowiedni czyn zabroniony określony w przepisach prawa obcego;

- 2) który na dzień złożenia wniosku nie zalega z:
- a) wypłacaniem wynagrodzeń pracownikom, z opłacaniem należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Solidarnościowy i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz z wpłatami na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych,
 - b) opłacaniem należnych składek na ubezpieczenie społeczne rolników lub na ubezpieczenie zdrowotne,
 - c) opłacaniem innych danin publicznych.

4. Wnioski, o których mowa w ust. 1 i 2, zawierają:

- 1) nazwę pracodawcy ubiegającego się o organizowanie prac interwencyjnych albo organizatora robót publicznych, adres siedziby i miejsce prowadzenia działalności;
- 2) wskazanie pracodawcy oraz adresu jego siedziby i miejsca prowadzenia działalności – w przypadku gdy organizator robót publicznych nie będzie jednocześnie pracodawcą dla skierowanych bezrobotnych;
- 3) numer identyfikacyjny nadany w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej REGON;
- 4) identyfikator podatkowy NIP, jeżeli został nadany;
- 5) oznaczenie formy organizacyjno-prawnej prowadzonej działalności;
- 6) liczbę bezrobotnych proponowanych do zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych albo robót publicznych oraz okres ich zatrudnienia;
- 7) miejsce i rodzaj prac, które mają być wykonywane przez skierowanych bezrobotnych, oraz niezbędne lub pożądane kwalifikacje;
- 8) wysokość proponowanego wynagrodzenia dla skierowanych bezrobotnych oraz wnioskowaną wysokość refundowanych kosztów poniesionych na wynagrodzenia z tytułu zatrudnienia skierowanych bezrobotnych.

5. Do wniosków, o których mowa w ust. 1 i 2, dołącza się oświadczenie potwierdzające okoliczności, o których mowa w ust. 3. Oświadczenie, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 1 i 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

6. Oświadczenia, o których mowa w ust. 5, składają osoby reprezentujące podmiot ubiegający się o organizację prac interwencyjnych lub robót publicznych lub osoby nim zarządzające.

7. W przypadku zawarcia umowy z pracodawcą, o którym mowa w art. 136 ust. 3, oświadczenie, o którym mowa w ust. 5, składa wskazany przez organizatora robót publicznych pracodawca.

8. Pracodawca organizujący prace interwencyjne albo organizator robót publicznych, będący beneficjentem pomocy w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702 oraz z 2024 r. poz. 1635), do wniosków, o których mowa w ust. 1 i 2, dołącza:

- 1) wszystkie zaświadczenia o pomocy *de minimis* oraz pomocy *de minimis* w rolnictwie lub rybołówstwie otrzymanej w okresie wskazanym odpowiednio w art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L 2023/2831 z 15.12.2023), art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rolnym (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 9, Dz. Urz. UE L 51 z 22.02.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2022, str. 55 oraz Dz. Urz. UE L 2023/2391 z 05.10.2023) albo art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 717/2014 z dnia 27 czerwca 2014 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rybołówstwa i akwakultury, (Dz. Urz. UE L 190 z 28.06.2014, str. 45, Dz. Urz. UE L 414 z 09.12.2020, str. 15, Dz. Urz. UE L 326 z 21.12.2022, str. 8 oraz Dz. Urz. UE L 2023/2391 z 05.10.2023) albo oświadczenie o wielkości tej pomocy otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenie o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie;

2) informacje, o których mowa w art. 37 ust. 1 pkt 2 albo ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

9. Przepis ust. 8 stosuje się odpowiednio do wskazanego przez organizatora robót publicznych pracodawcy.

10. Złożenie niezgodnego z prawdą oświadczenia, o którym mowa w ust. 5, powoduje obowiązek zwrotu uzyskanej pomocy wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od całości uzyskanej pomocy od dnia otrzymania pierwszej refundacji, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

11. Starosta w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosków, o których mowa w ust. 1 i 2, informuje wnioskodawcę o rozpatrzeniu wniosku i wyrażeniu zgody lub jej braku na zorganizowanie prac interwencyjnych lub robót publicznych. W przypadku wniosków niekompletnych starosta wyznacza wnioskodawcy 7-dniowy termin na ich uzupełnienie. Wnioski nieuzupełnione w terminie pozostawia się bez rozpoznania.

Art. 139. Starosta nie może skierować bezrobotnego do prac interwencyjnych i robót publicznych, jeżeli w okresie ostatnich 90 dni, bezrobotny był zatrudniony w ramach tych prac lub robót u danego pracodawcy.

Art. 140. 1. Starosta zwraca:

- 1) podmiotowi prowadzącemu dom pomocy społecznej, o którym mowa w art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, zwanemu dalej „podmiotem prowadzącym DPS”,
- 2) jednostce organizacyjnej wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej, o której mowa w art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, zwanej dalej „jednostką organizacyjną WRiPZ”

– zatrudniającym skierowanych bezrobotnych lub poszukujących pracy w domu pomocy społecznej albo w jednostce organizacyjnej WRiPZ, przez okres do 12 miesięcy, część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne w wysokości uprzednio uzgodnionej w umowie, nieprzekraczającej jednak kwoty ustalonej jako iloczyn liczby zatrudnionych w miesiącu w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy oraz wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę.

2. Starosta nie dokonuje zwrotu kosztów, o których mowa w ust. 1, podmiotowi prowadzącemu DPS albo jednostce organizacyjnej WRiPZ, które:

- 1) zalegają z opłacaniem należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Emerytur Pomostowych albo wpłat na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych;
- 2) zalegają z opłacaniem innych danin publicznych.

3. Zwrot kosztów, o których mowa w ust. 1, następuje na wniosek podmiotu prowadzącego DPS albo jednostki organizacyjnej WRiPZ składany do wybranego PUP.

4. Podmiot prowadzący DPS albo jednostka organizacyjna WRiPZ nie może wystąpić z wnioskiem o zwrot kosztów, o których mowa w ust. 1, na pracownika, który w okresie ostatnich 6 miesięcy był zatrudniony w tym domu pomocy społecznej albo w tej jednostce organizacyjnej WRiPZ.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) nazwę podmiotu prowadzącego DPS albo jednostki organizacyjnej WRiPZ, adres siedziby i adres prowadzenia działalności;
- 2) numer identyfikacyjny REGON, w przypadku domu pomocy społecznej, a w przypadku jednostki organizacyjnej WRiPZ – jeżeli ten numer został nadany;
- 3) identyfikator podatkowy NIP, jeżeli został nadany;
- 4) oznaczenie formy organizacyjno-prawnej prowadzonej działalności oraz w przypadku domów pomocy społecznej – numer w rejestrze domów pomocy społecznej prowadzonym przez wojewodę;
- 5) liczbę bezrobotnych lub poszukujących pracy proponowanych do zatrudnienia oraz okres ich zatrudnienia;
- 6) miejsce i rodzaj prac, które mają być wykonywane przez skierowanych bezrobotnych lub poszukujących pracy, oraz niezbędne lub pożądane kwalifikacje;
- 7) wysokość proponowanego wynagrodzenia dla skierowanych bezrobotnych lub poszukujących pracy oraz wnioskowaną wysokość podlegających zwrotowi kosztów poniesionych na wynagrodzenia z tytułu zatrudnienia skierowanych bezrobotnych lub poszukujących pracy.

6. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, dołącza się oświadczenie o niezaleganiu w dniu jego złożenia z zapłatą wynagrodzeń pracownikom, należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i wpłat na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych oraz innych danin publicznych. Oświadczenie, składa się pod

rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 1 i 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

7. Oświadczenia, o których mowa w ust. 6, składają osoby reprezentujące wnioskodawcę lub osoby zarządzające wnioskodawcą.

8. Starosta w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 3, informuje wnioskodawcę o sposobie rozpatrzenia wniosku.

9. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w ust. 3, jest nieprawidłowo wypełniony lub niekompletny, starosta wyznacza wnioskodawcy co najmniej 7-dniowy termin na jego uzupełnienie. Wniosek nieuzupełniony we wskazanym terminie pozostawia się bez rozpoznania.

10. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 3, starosta zawiera z podmiotem prowadzącym DPS albo jednostką organizacyjną WRiPZ umowę określającą:

- 1) liczbę bezrobotnych lub poszukujących pracy oraz okres, na jaki zostaną zatrudnieni;
- 2) rodzaj i miejsce wykonywanych prac oraz niezbędne lub pożądane kwalifikacje bezrobotnych lub poszukujących pracy;
- 3) terminy i wysokość podlegających zwrotowi przez starostę kosztów poniesionych z Funduszu Pracy na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne;
- 4) obowiązek informowania starosty o każdym przypadku wcześniejszego rozwiązania umowy o pracę ze skierowanym bezrobotnym lub poszukującym pracy oraz o zmianach w zawartej z bezrobotnym lub poszukującym pracy umowie o pracę;
- 5) obowiązek zwrotu uzyskanej pomocy na warunkach określonych w ustawie, w przypadku nieutrzymania zatrudnienia skierowanego bezrobotnego lub poszukującego pracy przez wymagany okres;
- 6) inne dane niestanowiące danych osobowych.

11. Podmiot prowadzący DPS albo jednostka organizacyjna WRiPZ są obowiązane do utrzymania w zatrudnieniu skierowanych bezrobotnych lub poszukujących pracy przez okres wynikający z umowy, o której mowa w ust. 10. Przepisy art. 135 ust. 6 i 7 stosuje się odpowiednio.

12. Niewywiązanie się z warunków, o których mowa w ust. 4 i 11, złożenie niezgodnego z prawdą oświadczenia, o którym mowa w ust. 6, lub naruszenie innych warunków umowy powoduje obowiązek zwrotu kosztów, o których mowa w ust. 1, wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od całości uzyskanych środków od dnia otrzymania pierwszego zwrotu kosztów, o których mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

13. W przypadku, gdy podmiotem prowadzącym DPS jest gmina lub powiat koszty, o których mowa w ust. 1, są zwracane domowi pomocy społecznej. Jeżeli umowa, o której mowa w ust. 10, nie może zostać zawarta koszty, o których mowa w ust. 1, są zwracane na podstawie porozumienia; przepisy ust. 2–12 stosuje się odpowiednio.

Art. 141. 1. Starosta może, na podstawie zawartej umowy, przyznać pracodawcy lub przedsiębiorcy dofinansowanie wynagrodzenia za zatrudnienie skierowanego:

- 1) bezrobotnego, który ukończył 50. rok życia, a nie ukończył 60 lat – w przypadku kobiety lub 65 lat – w przypadku mężczyzny,
- 2) poszukującego pracy, który ukończył 60 lat – w przypadku kobiety lub 65 lat – w przypadku mężczyzny

– o ile nie był on zatrudniony lub nie wykonywał innej pracy zarobkowej u tego pracodawcy, bezpośrednio przed zarejestrowaniem jako bezrobotny albo poszukujący pracy.

2. Dofinansowanie wynagrodzenia przysługuje przez okres:

- 1) 12 miesięcy – w przypadku zatrudnienia osoby, o której mowa w ust. 1 pkt 1;
- 2) 1 miesiąca – w przypadku zatrudnienia osoby, o której mowa w ust. 1 pkt 2.

3. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, może być przyznane wielokrotnie.

4. Dofinansowanie wynagrodzenia przysługuje w kwocie określonej w umowie, nie wyższej jednak niż połowa minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie obowiązującego w dniu zawarcia umowy, za każdego zatrudnionego bezrobotnego albo poszukującego pracy, o którym mowa w ust. 1.

5. Pracodawca lub przedsiębiorca utrzymuje w zatrudnieniu:

- 1) bezrobotnego przez okres kolejnych 6 miesięcy w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1;
- 2) poszukującego pracę przez okres kolejnego 1 miesiąca w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2.

6. Umowa za zatrudnienie skierowanego poszukującego pracy, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest zawierana na okres do 12 miesięcy, przy czym dofinansowanie przysługuje co drugi miesiąc.

7. W przypadku niewywiązania się z warunku:

- 1) o którym mowa w ust. 5, pkt 1, oraz nieutrzymania zatrudnienia w okresie przysługiwania dofinansowania wynagrodzenia pracodawca lub przedsiębiorca zwraca wszystkie otrzymane środki wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od całości kwoty otrzymanych środków od dnia otrzymania pierwszego dofinansowania wynagrodzenia, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty;
- 2) o którym mowa w ust. 5 pkt 2, oraz nieutrzymania zatrudnienia przez okres dofinansowania pracodawca lub przedsiębiorca zwraca otrzymane środki za ostatni miesiąc przysługiwania dofinansowania wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od kwoty otrzymanych środków, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

8. W przypadku utrzymania zatrudnienia skierowanego bezrobotnego albo poszukującego pracy, o którym mowa w ust. 1, przez okres przysługiwania dofinansowania wynagrodzenia oraz przez co najmniej połowę okresu, o którym mowa w ust. 5, pracodawca lub przedsiębiorca zwraca 50 % łącznej kwoty, o której mowa w ust. 6, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

9. W przypadku rozwiązania umowy o pracę przez skierowanego bezrobotnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, rozwiązania z nim umowy o pracę na podstawie art. 52 albo art. 53 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy lub wygaśnięcia stosunku pracy w trakcie okresu objętego dofinansowaniem albo przed upływem okresu 6 miesięcy, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, starosta kieruje na zwolnione stanowisko pracy innego bezrobotnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

10. W przypadku braku odpowiedniego bezrobotnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w sytuacji określonej w ust. 9 pracodawca lub przedsiębiorca nie zwracają uzyskanego dofinansowania wynagrodzenia za okres zatrudniania skierowanego bezrobotnego.

11. W przypadku odmowy przyjęcia skierowanego bezrobotnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, na zwolnione stanowisko pracy, pracodawca lub przedsiębiorca zwraca uzyskaną pomoc w całości wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania pierwszej refundacji, z zastrzeżeniem ust. 8, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

12. W przypadku rozwiązania umowy o pracę przez skierowanego poszukującego pracy, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, rozwiązania z nim umowy o pracę na podstawie art. 52 albo art. 53 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy lub wygaśnięcia stosunku pracy w trakcie okresu objętego dofinansowaniem albo przed upływem okresu jednego miesiąca,

o którym mowa w ust. 5, starosta nie kieruje na zwolnione stanowisko pracy innego poszukującego pracy a pracodawca lub przedsiębiorca nie zwraca uzyskanego dofinansowania.

13. Do dofinansowania, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 138 ust. 3, 5–6 i 10 stosuje się odpowiednio.

Art. 142. 1. Prace społecznie użyteczne mogą być organizowane na rzecz społeczności lokalnej przez gminę w:

- 1) jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej;
- 2) podmiotach ekonomii społecznej, o którym mowa w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej;
- 3) organizacjach lub instytucjach statutowo zajmujących się pomocą charytatywną lub na rzecz społeczności lokalnej;
- 4) podmiotach systemu oświaty, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.

2. Starosta może skierować do wykonywania prac społecznie użytecznych bezrobotnego bez prawa do zasiłku korzystającego ze świadczeń pomocy społecznej, jeżeli bezrobotny zamieszkuje lub przebywa na terenie gminy, która organizuje te prace.

3. Wykonywanie prac społecznie użytecznych odbywa się bez nawiązywania stosunku pracy.

4. Gmina do dnia 31 stycznia każdego roku sporządza roczny plan potrzeb w zakresie wykonywania prac społecznie użytecznych, który określa w szczególności rodzaj i miejsce wykonywania prac społecznie użytecznych wraz z oznaczeniem podmiotów, w których będą organizowane prace społecznie użyteczne, oraz liczbę stanowisk i godzin wykonywania prac społecznie użytecznych, i przesyła go właściwemu miejscowo dyrektorowi PUP i kierownikowi ośrodka pomocy społecznej, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1818) przez centrum usług społecznych – dyrektorowi centrum usług społecznych.

5. Kierowanie do prac społecznie użytecznych odbywa się na podstawie porozumienia w sprawie organizacji prac społecznie użytecznych zawieranego między starostą a wójtem lub burmistrzem lub prezydentem miasta.

6. Porozumienie, o którym mowa w ust. 5, określa:

- 1) liczbę bezrobotnych, którzy w okresie objętym porozumieniem zostaną skierowani do wykonywania prac społecznie użytecznych;

- 2) liczbę stanowisk i godzin wykonywania prac społecznie użytecznych;
- 3) rodzaj i miejsce wykonywania prac społecznie użytecznych wraz z oznaczeniem podmiotów, w których będą organizowane te prace, a w przypadku prac społecznie użytecznych wykonywanych na rzecz opiekunów osób niepełnosprawnych – zakres codziennych obowiązków domowych wykonywanych w ramach tych prac, obejmujących w szczególności prace o charakterze pomocniczym, z wyłączeniem prac związanych z bezpośrednią opieką nad osobą niepełnosprawną, w szczególności pielęgnacją tych osób, zabiegami higienicznymi i podawaniem leków;
- 4) kwoty i źródła finansowania świadczeń z tytułu wykonywania prac społecznie użytecznych;
- 5) terminy refundowania przez starostę z Funduszu Pracy świadczeń z tytułu wykonywania prac społecznie użytecznych wypłaconych bezrobotnym;
- 6) sposób przekazywania między stronami informacji o przebiegu realizacji prac społecznie użytecznych;
- 7) sposób kontroli i zakres monitorowania prac społecznie użytecznych;
- 8) inne dane niestanowiące danych osobowych.

7. W miastach na prawach powiatu prace społecznie użyteczne organizuje się na wniosek kierownika ośrodka pomocy społecznej, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych – dyrektora centrum usług społecznych, skierowany do właściwego PUP, zawierający informacje, o których mowa w ust. 6.

8. Kierownik ośrodka pomocy społecznej, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych – dyrektor centrum usług społecznych, na podstawie porozumienia, o którym mowa w ust. 5, sporządza listę bezrobotnych, którzy mogą być skierowani do wykonywania prac społecznie użytecznych na terenie gminy, i przesyła ją do właściwego miejscowo PUP.

9. Lista, o której mowa w ust. 8, zawiera dane bezrobotnych obejmujące:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) miejsce zamieszkania lub pobytu;
- 3) numer PESEL, a w przypadku jego braku – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość.

10. Gmina lub podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 2–4:

- 1) zapewniają bezrobotnym bezpieczne i higieniczne warunki wykonywania prac społecznie użytecznych;
- 2) prowadzą ewidencję prac społecznie użytecznych wykonywanych przez bezrobotnych, która zawiera dane tych bezrobotnych obejmujące:
 - a) nazwisko i imiona,
 - b) miejsce zamieszkania lub pobytu,
 - c) numer PESEL, a w przypadku jego braku – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 3) ustalają wysokości świadczeń przysługujących bezrobotnym wykonującym prace społecznie użyteczne z uwzględnieniem rodzaju wykonywanej pracy;
- 4) niezwłocznie zawiadamiają pisemnie dyrektora PUP i właściwego kierownika ośrodka pomocy społecznej, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej centrum usług społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych – dyrektora centrum usług społecznych, w przypadku, gdy bezrobotny:
 - a) nie zgłosi się do wykonywania prac społecznie użytecznych,
 - b) nie podejmie przydzielonych prac społecznie użytecznych,
 - c) opuści miejsce wykonywania prac społecznie użytecznych,
 - d) naruszy porządek i dyscyplinę w miejscu wykonywania prac społecznie użytecznych.

11. Prace społecznie użyteczne są realizowane przez bezrobotnego w wymiarze nie przekraczającym 10 godzin tygodniowo przez okres nie dłuższy niż 180 dni w roku kalendarzowym.

12. Bezrobotnemu przysługuje świadczenie w wysokości nie niższej niż 44 % wysokości minimalnej stawki godzinowej ogłaszanej na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę za każdą godzinę wykonywania prac społecznie użytecznych.

13. Świadczenie nie przysługuje za okres niewykonywania pracy społecznie użytecznej, w tym za okres udokumentowanej niezdolności do pracy.

14. Starosta refunduje gminie z Funduszu Pracy za bezrobotnych wykonujących prace społecznie użyteczne:

- 1) do 60 % minimalnej kwoty przysługującego tym bezrobotnym świadczenia;

- 2) 100 % minimalnej kwoty przysługującego tym bezrobotnym świadczenia, jeżeli skierowani zostali do wykonania prac społecznie użytecznych na rzecz opiekunów osób niepełnosprawnych.

15. Świadczenie, o którym mowa w ust. 12, może być w całości finansowane z budżetu gminy.

Rozdział 5

Wsparcie zatrudnienia osób w szczególnej sytuacji

Art. 143. 1. Starosta może zawrzeć umowę, na podstawie której refunduje pracodawcy lub przedsiębiorcy przez okres do 6 miesięcy część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne za skierowanych bezrobotnych, poszukujących pracy niezatrudnionych i niewykonujących innej pracy zarobkowej, opiekunów osoby niepełnosprawnej, zatrudnionych co najmniej w połowie pełnego wymiaru czasu pracy, w wysokości uprzednio uzgodnionej, nieprzekraczającej jednak kwoty ustalonej jako iloczyn liczby zatrudnionych w miesiącu w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy oraz kwoty połowy minimalnego wynagrodzenia za pracę, obowiązującej w ostatnim dniu zatrudnienia każdego rozliczanego miesiąca i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanego wynagrodzenia.

2. Przepisy art. 135 ust. 3–7 stosuje się odpowiednio.

Art. 144. 1. Starosta może, na podstawie zawartej umowy, przyznać pracodawcy lub przedsiębiorcy środki Funduszu Pracy na utworzenie stanowiska pracy zdalnej w rozumieniu art. 67¹⁸ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, zwane dalej „grantem”.

2. Grant, o którym mowa w ust. 1, może być przyznany pracodawcy lub przedsiębiorcy na utworzenie stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego.

3. Grant przysługuje w kwocie określonej w umowie zawartej ze starostą, nie wyższej jednak niż 3-krotność minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dniu zawarcia umowy, za każdego skierowanego bezrobotnego.

4. Stosownie do zawartej umowy, pracodawca lub przedsiębiorca utrzymuje w zatrudnieniu skierowanego bezrobotnego przez okres 12 miesięcy w pełnym wymiarze czasu pracy lub przez okres 18 miesięcy w co najmniej połowie pełnego wymiaru czasu pracy.

5. Niewywiązanie się z warunku, o którym mowa w ust. 4, lub wykorzystanie grantu niezgodnie z umową, lub jego niewykorzystanie powoduje obowiązek zwrotu grantu wraz

z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania grantu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

6. Zwrot grantu następuje:

- 1) w kwocie proporcjonalnej do okresu, w którym warunek określony w ust. 4 nie został spełniony, wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania grantu – w przypadku niewywiązania się z tego warunku;
- 2) w kwocie odpowiadającej niewykorzystanej części grantu albo w całości wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania grantu – w przypadku wykorzystania grantu niezgodnie z umową lub jego niewykorzystania.

7. Pracodawca lub przedsiębiorca zobowiązany jest do zwrotu równowartości odliczonego lub zwróconego, zgodnie z ustawą z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 361, 852, 1473, 1721 i 1911), podatku naliczonego dotyczącego zakupionych towarów i usług w ramach uzyskanych środków Funduszu Pracy na utworzenie stanowiska pracy zdalnej, w terminie określonym w umowie, o której mowa w ust. 1.

8. W przypadku rozwiązania umowy o pracę przez skierowanego bezrobotnego, rozwiązania z nim umowy o pracę na podstawie art. 52 albo art. 53 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy lub wygaśnięcia stosunku pracy skierowanego bezrobotnego przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 4, starosta kieruje na zwolnione stanowisko pracy innego bezrobotnego.

9. W przypadku odmowy przyjęcia skierowanego bezrobotnego na zwolnione stanowisko pracy pracodawca lub przedsiębiorca zwraca grant w kwocie określonej w ust. 6 pkt 1. W przypadku braku możliwości skierowania odpowiedniego bezrobotnego przez PUP na zwolnione stanowisko pracy pracodawca lub przedsiębiorca nie zwraca wartości otrzymanego grantu.

Art. 145. 1. Starosta może, na podstawie zawartej umowy, przyznać pracodawcy świadczenie aktywizacyjne za zatrudnienie w co najmniej połowie wymiaru czasu pracy:

- 1) bezrobotnego lub poszukującego pracy niezatrudnionego i niewykonującego innej pracy zarobkowej, rodzica powracającego na rynek pracy po przerwie związanej z wychowywaniem dziecka;
- 2) bezrobotnego lub poszukującego pracy niezatrudnionego i niewykonującego innej pracy zarobkowej, opiekuna powracającego na rynek pracy po przerwie związanej ze sprawowaniem opieki nad osobą zależną.

2. Świadczenie aktywizacyjne przysługuje przez okres 12 miesięcy w wysokości:

- 1) połowy minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie, w przypadku zatrudnienia skierowanego bezrobotnego lub poszukującego pracy w pełnym wymiarze czasu pracy;
- 2) jednej czwartej minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie, w przypadku zatrudnienia skierowanego bezrobotnego lub poszukującego pracy w co najmniej połowie wymiaru czasu pracy.

3. Pracodawca po upływie okresu przysługiwania świadczenia aktywizacyjnego, zatrudnia skierowanego bezrobotnego lub poszukującego pracy przez okres 6 miesięcy.

4. W przypadku rozwiązania przez pracodawcę umowy o pracę w trakcie przysługiwania świadczenia aktywizacyjnego lub niewywiązania się z warunku utrzymania osoby w zatrudnieniu przez okres 6 miesięcy przypadających po ustaniu prawa do tego świadczenia pracodawca zwraca wszystkie otrzymane świadczenia aktywizacyjne wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od całości kwoty otrzymanych świadczeń aktywizacyjnych od dnia wypłaty pierwszego świadczenia, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

5. W przypadku utrzymania zatrudnienia skierowanego bezrobotnego lub poszukującego pracy przez okres uzyskiwania świadczenia aktywizacyjnego oraz przez co najmniej połowę okresu wymaganego utrzymania zatrudnienia po upływie prawa do świadczenia pracodawca zwraca 50 % łącznej kwoty, o której mowa w ust. 4, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

6. W przypadku rozwiązania umowy o pracę przez skierowanego bezrobotnego lub poszukującego pracy, rozwiązania z nim umowy o pracę na podstawie art. 52 albo art. 53 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy lub wygaśnięcia stosunku pracy skierowanego bezrobotnego lub poszukującego pracy w trakcie przysługiwania świadczenia aktywizacyjnego albo przed upływem 6 miesięcy, o którym mowa w ust. 4, starosta kieruje na zwolnione stanowisko pracy innego bezrobotnego lub poszukującego pracy.

7. W przypadku odmowy przyjęcia skierowanego bezrobotnego lub poszukującego pracy na zwolnione stanowisko pracy pracodawca zwraca wszystkie otrzymane świadczenia aktywizacyjne wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od całości kwoty świadczenia aktywizacyjnego od dnia wypłaty pierwszego świadczenia, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty, z zastrzeżeniem ust. 5. W przypadku braku możliwości skierowania odpowiedniego bezrobotnego lub poszukującego pracy przez PUP na zwolnione stanowisko pracy pracodawca nie zwraca uzyskanych środków za okres zatrudniania skierowanego bezrobotnego lub poszukującego pracy.

8. Świadczenie aktywizacyjne nie przysługuje w przypadku uzyskania przez pracodawcę prawa do pożyczki z Funduszu Pracy na utworzenie miejsca pracy dla osoby, która miałaby być objęta świadczeniem aktywizacyjnym.

Art. 146. 1. Starosta może na podstawie umowy, po udokumentowaniu poniesionych kosztów, refundować bezrobotnemu koszty opieki nad dzieckiem lub dziećmi do 7. roku życia, a w przypadku dziecka lub dzieci niepełnosprawnych – do 18. roku życia, w wysokości uzgodnionej, nie wyższej jednak niż połowa zasiłku, o którym mowa w art. 224 ust. 1 pkt 1, na każde dziecko, na opiekę którego poniesiono koszty, jeżeli bezrobotny podejmie zatrudnienie, inną pracę zarobkową lub zostanie skierowany do innej formy pomocy, oraz pod warunkiem osiągnięcia z tego tytułu miesięcznie przychodów nieprzekraczających minimalnego wynagrodzenia za pracę.

2. Refundacja, o której mowa w ust. 1, przysługuje na okres do 6 miesięcy.

3. W przypadku skierowania do innej formy pomocy refundacja, o której mowa w ust. 1, następuje na okres odbywania tej formy.

4. Na wniosek osoby, o której mowa w ust. 1, starosta może wypłacić zaliczkę na refundację kosztów opieki nad dzieckiem.

5. Na zasadach określonych w ust. 1–4 może nastąpić również refundacja kosztów opieki nad osobą zależną.

Rozdział 6

Wspieranie przedsiębiorczości i tworzenia nowych stanowisk pracy

Art. 147. 1. Starosta może przyznać z Funduszu Pracy:

- 1) bezrobotnemu,
 - 2) absolwentowi centrum integracji społecznej, o którym mowa w art. 2 pkt 1a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 2241 oraz z 2024 r. poz. 1635), zwanemu dalej „absolwentem CIS”, lub absolwentowi klubu integracji społecznej, o którym mowa w art. 2 pkt 1b ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym, zwanemu dalej „absolwentem KIS”,
 - 3) poszukującemu pracy niezatrudnionemu i niewykonującemu innej pracy zarobkowej opiekunowi osoby niepełnosprawnej
- jednorazowo środki na podjęcie działalności gospodarczej, w tym na pokrycie kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa związanych z podjęciem tej działalności, zwane dalej „dofinansowaniem podjęcia działalności gospodarczej”, w wysokości określonej w umowie,

nie wyższej jednak niż 6-krotność przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego w dniu zawarcia umowy.

2. Starosta, uwzględniając specyfikę lokalnego rynku pracy, w tym wielkość i strukturę bezrobocia oraz kwotę środków na formy wsparcia, po uzyskaniu pozytywnej opinii powiatowej rady rynku pracy, może określić dodatkowe warunki dotyczące rodzaju planowanej działalności gospodarczej lub kategorii osób ubiegających się o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej.

Art. 148. 1. Wniosek o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej może złożyć bezrobotny, który na dzień złożenia wniosku:

- 1) w okresie ostatnich 2 lat nie był prawomocnie skazany za przestępstwo składania fałszywych zeznań lub oświadczeń, przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów lub przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym na podstawie ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, za przestępstwo skarbowe na podstawie ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy lub za odpowiedni czyn zabroniony określony w przepisach prawa obcego;
- 2) w okresie ostatnich 12 miesięcy nie wykonywał działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nie pozostawał w okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej;
- 3) nie wykonuje za granicą działalności gospodarczej i nie pozostaje w okresie zawieszenia wykonywania tej działalności gospodarczej;
- 4) nie skorzystał z bezzwrotnych środków publicznych na podjęcie działalności gospodarczej, założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej;
- 5) nie skorzystał z umorzenia pożyczki w części, o którym mowa w art. 187;
- 6) w okresie ostatnich 12 miesięcy nie przerwał z własnej winy realizacji formy pomocy określonej w ustawie;
- 7) nie złożył do innego starosty wniosku o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej lub wniosku o jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej.

2. Wniosek o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej może złożyć poszukujący pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, który:

- 1) spełnia warunki określone w ust. 1 pkt 1, 4–7;

2) nie wykonuje działalności gospodarczej i nie pozostaje w okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej.

3. Wniosek o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej może złożyć absolwent CIS lub absolwent KIS, który spełnia warunki określone w ust. 1 pkt 1–5 i 7.

Art. 149. 1. Starosta weryfikuje spełnienie warunków uprawniających do ubiegania się o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej na podstawie posiadanych przez niego danych, rejestrów publicznych, do których ma dostęp lub oświadczeń złożonych przez wnioskodawcę.

2. Oświadczenia, potwierdzające spełnianie warunków, od których zależy przyznanie formy pomocy, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 150. 1. Podstawą przyznania dofinansowania podjęcia działalności gospodarczej jest umowa zawarta przez starostę z bezrobotnym, absolwentem CIS, absolwentem KIS lub poszukującym pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3.

2. Umowa wymaga ustanowienia zabezpieczenia w jednej lub kilku formach.

3. Starosta może odmówić przyjęcia zaproponowanego zabezpieczenia, jeżeli uzna, że wskazane zabezpieczenie nie jest wystarczające do pokrycia zobowiązań, które mogą powstać w związku z nieprawidłową realizacją umowy.

Art. 151. 1. Do obowiązków osoby, która otrzymała dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej należy:

- 1) rozliczenie otrzymanych środków;
- 2) zwrot niewydatkowanych środków;
- 3) wykonywanie działalności gospodarczej przez okres co najmniej 12 miesięcy;
- 4) niezawieszanie wykonywania działalności gospodarczej łącznie na okres dłuższy niż 6 miesięcy;
- 5) niepodejmowanie zatrudnienia w okresie, o którym mowa w pkt 3.

2. Do okresu wykonywania działalności gospodarczej, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie wlicza się okresu zawieszenia działalności gospodarczej oraz okresu przekraczającego

łącznie 90 dni przerwy w prowadzeniu działalności gospodarczej z powodu choroby lub korzystania ze świadczenia rehabilitacyjnego.

3. Do okresu wykonywania działalności gospodarczej, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, wlicza się okres prowadzenia przedsiębiorstwa przez osoby, o których mowa w art. 14 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw (Dz. U. z 2021 r. poz. 170), zarządcę sukcesyjnego lub właściciela przedsiębiorstwa w spadku, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lub 2 tej ustawy.

Art. 152. 1. Jeżeli osoba, która otrzymała dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej, nabędzie prawo do obniżenia kwoty podatku od towarów i usług należnego o kwotę podatku naliczonego, jest obowiązana do zwrotu równowartości podatku od towarów i usług zakupionych w ramach umowy.

2. Zwrot równowartości podatku od towarów i usług zakupionych w ramach umowy jest dokonywany w terminie nie dłuższym niż 90 dni od dnia złożenia pierwszej deklaracji podatkowej dotyczącej podatku od towarów i usług, w której kwota tego podatku mogła być wykazana do odliczenia.

3. Zwrot równowartości podatku od towarów i usług po terminie określonym w ust. 2 powoduje konieczność zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie.

Art. 153. 1. Osoba, która otrzymała dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej, dokonuje zwrotu otrzymanych środków wraz z odsetkami ustawowymi, liczonymi od dnia ich otrzymania do dnia dokonania zwrotu, jeżeli naruszyła obowiązki określone w art. 151 ust. 1.

2. W przypadku wykorzystania środków niezgodnie z przeznaczeniem, pobrania środków nienależnie lub w nadmiernej wysokości osoba, która otrzymała dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej, jest obowiązana do zwrotu tej części środków, która została wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem, pobrana nienależnie lub w nadmiernej wysokości, wraz z odsetkami ustawowymi, liczonymi od dnia otrzymania środków do dnia dokonania zwrotu.

3. Osoba, która otrzymała dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej, polegającej na prowadzeniu żłobka lub klubu dziecięcego z miejscami integracyjnymi, polegającej na świadczeniu usług dziennego opiekuna dla co najmniej jednego dziecka niepełnosprawnego lub polegającej na świadczeniu usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych, w tym usług mobilnych, dokonuje zwrotu otrzymanych środków

proporcjonalnie do okresu, jaki pozostał do upływu 12 miesięcy wykonywania działalności gospodarczej, bez odsetek, jeżeli działalność gospodarcza była wykonywana przez okres krótszy niż 12 miesięcy. W przypadku naruszenia innych warunków umowy, przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, który otrzymał dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej.

5. Zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej łącznie na okres dłuższy niż 6 miesięcy przez osobę, o której mowa w ust. 3 i 4, wywołuje takie same skutki prawne, jak zaprzestanie wykonywania działalności gospodarczej.

6. W przypadku śmierci osoby wykonującej działalność gospodarczą przed upływem 12 miesięcy jej prowadzenia i nieprowadzenia przedsiębiorstwa przez osoby, o których mowa w art. 151 ust. 3, zwrot środków następuje proporcjonalnie do okresu, jaki pozostał do upływu 12 miesięcy wykonywania działalności gospodarczej, bez odsetek.

7. Zwrot środków, o którym mowa w ust. 1–3 i 6, jest dokonywany w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

8. Dochodzenie roszczeń wynikających z zawartej umowy o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej następuje na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568).

Art. 154. 1. Starosta z Funduszu Pracy może zrefundować koszty wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego lub skierowanego poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3:

- 1) przedsiębiorcy;
- 2) niepublicznemu przedszkolu lub niepublicznej innej formie wychowania przedszkolnego, niepublicznej szkole, o których mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe;
- 3) osobie fizycznej, osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, zamieszkującej lub mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, będącej posiadaczem gospodarstwa rolnego w rozumieniu ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1176, 1635 i 1757) lub prowadzącej dział specjalny produkcji rolnej, o którym mowa w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 226, z późn.

zm.¹³⁾) lub w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, zwanym dalej „producentem rolnym”.

2. Starosta z Funduszu Pracy może zrefundować koszty wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego lub skierowanego poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3:

- 1) związanego bezpośrednio ze sprawowaniem opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi lub prowadzeniem dla nich zajęć – żłobkom lub klubom dziecięcym tworzonym i prowadzonym przez osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, o których mowa w ustawie z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3, zwanym dalej „żłobkiem lub klubem dziecięcym”;
- 2) związanego bezpośrednio ze świadczeniem usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych, w tym usług mobilnych – przedsiębiorcy lub przedsiębiorstwu społecznemu, o którym mowa w art. 3 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej, prowadzącym działalność polegającą na świadczeniu usług rehabilitacyjnych.

3. Starosta z Funduszu Pracy może zrefundować przedsiębiorcy koszty wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dziennego opiekuna sprawującego opiekę nad co najmniej jednym dzieckiem niepełnosprawnym dla skierowanego bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3.

4. Wysokość refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy jest określona w umowie i stanowi:

- 1) nie więcej niż 4-krotność przeciętnego wynagrodzenia albo
- 2) więcej niż 4-krotność, jednak nie więcej niż 6-krotność przeciętnego wynagrodzenia.

5. Przeciętne wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 4, jest przyjmowane w wysokości obowiązującej w dniu zawarcia umowy.

6. W przypadku wykorzystania stanowiska pracy w pracy zmianowej, wysokość przyznanej refundacji, określona w umowie, stanowi kwotę nie wyższą niż iloczyn kwoty, o której mowa w ust. 4 pkt 1 albo 2, oraz liczby skierowanych bezrobotnych lub skierowanych poszukujących pracy, o których mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy zatrudnionych na tym stanowisku pracy.

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 232, 854, 858, 859, 863, 1572, 1585, 1593, 1615 i 1635.

Art. 155. 1. Wniosek o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, o której mowa w art. 154 ust. 1, może złożyć przedsiębiorca, w tym żłobek lub klub dziecięcy, podmiot świadczący usługi rehabilitacyjne, niepubliczne przedszkole lub niepubliczna inna forma wychowania przedszkolnego, niepubliczna szkoła, jeżeli na dzień złożenia wniosku:

- 1) wnioskodawca, osoby reprezentujące wnioskodawcę i osoby zarządzające wnioskodawcą w okresie ostatnich 2 lat nie były prawomocnie skazane za przestępstwo składania fałszywych zeznań lub oświadczeń, przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów lub przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym na podstawie ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, za przestępstwo skarbowe na podstawie ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy lub za odpowiedni czyn zabroniony określony w przepisach prawa obcego;
- 2) przez ostatnie 6 miesięcy przedsiębiorca, w tym żłobek lub klub dziecięcy, podmiot świadczący usługi rehabilitacyjne, wykonywał działalność gospodarczą, a w przypadku niepublicznego przedszkola lub niepublicznej innej formy wychowania przedszkolnego, niepublicznej szkoły – działalność na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe;
- 3) w okresie ostatnich 6 miesięcy nie zmniejszyły wymiaru czasu pracy i zatrudnienia pracowników z przyczyn dotyczących zakładu pracy, a w przypadku zmniejszenia wymiaru czasu pracy lub stanu zatrudnienia z innych przyczyn – uzupełniły odpowiednio wymiar czasu pracy lub stan zatrudnienia;
- 4) nie zalegają z:
 - a) wypłacaniem wynagrodzeń pracownikom, z opłacaniem należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Solidarnościowy i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz z wpłatami na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych,
 - b) opłacaniem należnych składek na ubezpieczenie społeczne rolników lub na ubezpieczenie zdrowotne;
- 5) nie zalegają z opłacaniem innych danin publicznych;
- 6) nie posiadają nieuregulowanych w terminie zobowiązań cywilnoprawnych.

2. Wniosek o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, o której mowa w art. 154 ust. 2 i 3, może złożyć przedsiębiorca, w tym żłobek lub klub

dziecięcy, podmiot świadczący usługi rehabilitacyjne, który spełnia warunki określone w ust. 1 pkt 1, 4–6, oraz nie zmniejszył wymiaru czasu pracy i zatrudnienia pracowników z przyczyn dotyczących zakładu pracy, a w przypadku zmniejszenia wymiaru czasu pracy lub stanu zatrudnienia z innych przyczyn – uzupełnił odpowiednio wymiar czasu pracy lub stan zatrudnienia w okresie ostatnich 6 miesięcy lub w okresie swego funkcjonowania, w przypadku gdy wykonuje działalność gospodarczą krócej niż 6 miesięcy.

3. Wniosek o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, o której mowa w art. 154 ust. 2 pkt 2, może złożyć przedsiębiorstwo społeczne, które spełnia warunki określone w ust. 1 pkt 1, 4–6 oraz nie zmniejszyło wymiaru czasu pracy i zatrudnienia pracowników z przyczyn dotyczących zakładu pracy, a w przypadku zmniejszenia wymiaru czasu pracy lub stanu zatrudnienia z innych przyczyn – uzupełniło odpowiednio wymiar czasu pracy lub stan zatrudnienia w okresie ostatnich 6 miesięcy lub w okresie posiadania statusu przedsiębiorstwa społecznego, w przypadku gdy posiada ten status krócej niż 6 miesięcy.

4. Wniosek o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy może złożyć producent rolny, który:

- 1) spełnia warunki określone w ust. 1 pkt 1, 3–6;
- 2) przez ostatnie 6 miesięcy posiadał gospodarstwo rolne lub prowadził dział specjalny produkcji rolnej;
- 3) w okresie ostatnich 6 miesięcy zatrudniał w każdym miesiącu co najmniej jednego pracownika w pełnym wymiarze czasu pracy.

5. Warunek dotyczący niezmnieszenia wymiaru czasu pracy i zatrudnienia pracowników z przyczyn dotyczących zakładu pracy, a w przypadku zmniejszenia wymiaru czasu pracy lub stanu zatrudnienia z innych przyczyn – uzupełnienia odpowiednio wymiaru czasu pracy lub stanu zatrudnienia jest weryfikowany również na dzień podpisania umowy w odniesieniu do wniosków, o których mowa w ust. 1–4.

Art. 156. 1. Podstawą refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy jest umowa zawarta przez starostę z przedsiębiorcą, w tym żłobkiem lub klubem dziecięcym, podmiotem świadczącym usługi rehabilitacyjne, przedsiębiorstwem społecznym, niepublicznym przedszkolem lub niepubliczną inną formą wychowania przedszkolnego, niepubliczną szkołą lub producentem rolnym.

2. W przypadku gdy przedsiębiorcy, w tym żłobkowi lub klubowi dziecięcemu, podmiotowi świadczącemu usługi rehabilitacyjne, przedsiębiorstwu społecznemu, niepublicznemu przedszkolu lub niepublicznej innej formie wychowania przedszkolnego,

niepublicznej szkole lub producentowi rolnemu przysługuje prawo do obniżenia podatku od towarów i usług należnego o kwotę podatku naliczonego, refundacja obejmuje wydatki na wyposażenie lub doposażenie stanowiska pracy bez podatku od towarów i usług.

3. W przypadku gdy podmiot, który zawarł umowę o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, nabędzie prawo do obniżenia kwoty podatku od towarów i usług należnego o kwotę podatku naliczonego, przepisy art. 152 stosuje się odpowiednio.

Art. 157. 1. Do obowiązków podmiotu, który zawarł umowę o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, należy:

- 1) rozliczenie wydatków niezbędnych do wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy;
- 2) utrzymanie stanowiska pracy utworzonego w związku z przyznaną refundacją przez okres co najmniej 18 miesięcy, a w przypadku przyznania refundacji w kwocie nie większej niż 4-krotność przeciętnego wynagrodzenia – co najmniej przez 12 miesięcy;
- 3) zatrudnienie na wyposażonym lub doposażonym stanowisku pracy łącznie przez okres wskazany w pkt 2 w wymiarze czasu pracy określonym w umowie, nie mniejszym niż:
 - a) pełen wymiar czasu pracy – w przypadku skierowanego bezrobotnego, zatrudnionego na stanowisku, o którym mowa w art. 154 ust. 1, lub
 - b) połowa pełnego wymiaru czasu pracy – w przypadku skierowanego poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, zatrudnionego na stanowisku, o którym mowa w art. 154 ust. 1, lub skierowanego bezrobotnego lub skierowanego poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, zatrudnionego na stanowisku pracy, o którym mowa w art. 154 ust. 2 lub 3.

2. Starosta przed dokonaniem refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy i skierowaniem odpowiednio bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, do podmiotu, z którym zawarł umowę o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, stwierdza utworzenie stanowiska pracy, jego wyposażenie lub doposażenie.

3. W przypadku zwolnienia wyposażonego lub doposażonego stanowiska pracy z powodu rozwiązania stosunku pracy przez bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, lub rozwiązania umowy o pracę przez podmiot, który zawarł umowę o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, bez wypowiedzenia, lub wygaśnięcia umowy o pracę, starosta kieruje na wolne stanowisko pracy kolejnego bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3.

Art. 158. 1. W przypadku gdy podmiot, z którym została zawarta umowa o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, naruszył obowiązek określony w art. 157 ust. 1 pkt 2 lub 3, zwraca otrzymane środki wraz z odsetkami ustawowymi, liczonymi od dnia ich otrzymania do dnia dokonania zwrotu, proporcjonalnie do okresu niezatrudniania na wyposażonym lub doposażonym stanowisku pracy w odpowiednim wymiarze czasu pracy określonym w umowie lub nieutrzymania stanowiska pracy przez wymagany okres.

2. W przypadku wykorzystania środków niezgodnie z przeznaczeniem, pobrania środków nienależnie lub w nadmiernej wysokości podmiot, który otrzymał refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, zwraca tę część środków, która została wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem, pobrana nienależnie lub w nadmiernej wysokości, wraz z odsetkami ustawowymi, liczonymi od dnia otrzymania środków do dnia dokonania zwrotu.

3. Do okresu, o którym mowa w art. 157 ust. 1 pkt 2 i 3, jest wliczany okres wykonywania pracy na wyposażonym lub doposażonym stanowisku pracy w okresie prowadzenia przedsiębiorstwa przez osoby, o których mowa w art. 14 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw, zarządcę sukcesyjnego lub właściciela przedsiębiorstwa w spadku, o którym mowa w art. 3 tej ustawy.

4. W przypadku śmierci osoby fizycznej wykonującej działalność gospodarczą przed upływem określonego w umowie okresu utrzymania stanowiska pracy lub zatrudnienia na wyposażonym lub doposażonym stanowisku pracy oraz nieprowadzenia przedsiębiorstwa przez osoby, o których mowa w ust. 3, zwrot refundacji następuje proporcjonalnie do okresu, jaki pozostał do określonego w umowie upływu okresu zatrudnienia lub utrzymania stanowiska pracy, bez odsetek.

5. Zwrot środków, o których mowa w ust. 1, 2 i 4, jest dokonywany w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

Art. 159. Do wniosków o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy oraz umów o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy stosuje się odpowiednio przepisy art. 149, art. 150 ust. 2 i 3 oraz art. 153 ust. 8.

Art. 160. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób składania i rozpatrywania wniosków o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej i refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy,
- 2) informacje zawarte we wniosku o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej i we wniosku o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy oraz dokumenty składane z wnioskiem,
- 3) formy zabezpieczenia umowy,
- 4) sposób realizacji umowy o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej oraz umowy o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, w tym sposób rozliczania wydatków

– mając na względzie uproszczenie ubiegania się o środki, sprawną realizację zadań starosty w zakresie przyznawania środków i rozliczania zawartych umów, zapewnienie racjonalności i efektywności gospodarowania środkami publicznymi, a także zgodność udzielania pomocy z warunkami dopuszczalności pomocy *de minimis*.

Art. 161. Starosta z Funduszu Pracy może przyznać:

- 1) bezrobotnemu,
- 2) absolwentowi CIS,
- 3) absolwentowi KIS,
- 4) poszukującemu pracy niezatrudnionemu i niewykonującemu innej pracy zarobkowej, w tym poszukującemu pracy niezatrudnionemu i niewykonującemu innej pracy zarobkowej opiekunowi osoby niepełnosprawnej

– jednorazowo środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, w tym na pokrycie kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa związanych z podjęciem tej działalności, w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 6-krotność przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego w dniu zawarcia umowy na jednego członka założyciela spółdzielni lub na jednego członka przystępującego do spółdzielni socjalnej.

Art. 162. 1. Wniosek o jednorazowe środki na założenie spółdzielni socjalnej może złożyć bezrobotny lub poszukujący pracy, o którym mowa w art. 161 pkt 4, który na dzień złożenia wniosku:

- 1) w okresie ostatnich 2 lat nie był prawomocnie skazany za przestępstwo składania fałszywych zeznań lub oświadczeń, przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów lub przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym na podstawie ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, za

przestępstwo skarbowe na podstawie ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy lub za odpowiedni czyn zabroniony określony w przepisach prawa obcego;

- 2) w okresie ostatnich 12 miesięcy nie wykonywał działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nie pozostawał w okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej;
- 3) nie wykonuje za granicą działalności gospodarczej i nie pozostaje w okresie zawieszenia wykonywania tej działalności gospodarczej;
- 4) nie skorzystał z bezzwrotnych środków publicznych na podjęcie działalności gospodarczej, założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej;
- 5) nie skorzystał z umorzenia pożyczki w części, o którym mowa w art. 187;
- 6) w okresie ostatnich 12 miesięcy nie przerwał z własnej winy realizacji formy pomocy określonej w ustawie;
- 7) w okresie ostatnich 6 miesięcy nie był członkiem zarządu spółdzielni socjalnej;
- 8) nie złożył do innego starosty wniosku o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej lub wniosku o jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej.

2. Wniosek o jednorazowe środki na założenie spółdzielni socjalnej może złożyć poszukujący pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, który:

- 1) spełnia warunki określone w ust. 1 pkt 1, 4–8;
- 2) nie wykonuje działalności gospodarczej i nie pozostaje w okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej.

3. Wniosek o jednorazowe środki na założenie spółdzielni socjalnej może złożyć absolwent CIS lub absolwent KIS, który spełnia warunki określone w ust. 1 pkt 1–5, 7 i 8.

4. Bezrobotni, absolwenci CIS, absolwenci KIS lub poszukujący pracy, o których mowa w art. 161 pkt 4, zamierzający założyć spółdzielnię socjalną mogą złożyć wspólny wniosek o jednorazowe środki na założenie spółdzielni socjalnej.

5. Do wniosku o jednorazowe środki na założenie spółdzielni socjalnej bezrobotny, absolwent CIS, absolwent KIS lub poszukujący pracy, o którym mowa w art. 161 pkt 4, dołączają pisemne oświadczenia założycieli spółdzielni socjalnej o:

- 1) wykorzystaniu zgodnie z przeznaczeniem środków Funduszu Pracy przyznanych na założenie spółdzielni socjalnej, które będą wniesione przez członków do spółdzielni socjalnej;

- 2) zwrocie równowartości podatku od towarów i usług zakupionych w ramach przyznaných środków, o ile spółdzielnia socjalna będzie miała prawo do obniżenia kwoty podatku od towarów i usług należnego o kwotę podatku naliczonego.

Art. 163. Wniosek o jednorazowe środki na przystąpienie do spółdzielni socjalnej może złożyć osoba lub osoby spełniające warunki określone odpowiednio w art. 162 ust. 1–4, a spółdzielnia socjalna na dzień złożenia wniosku:

- 1) zobowiązała się do przyjęcia osoby składającej wniosek na członka oraz do jej zatrudnienia przez okres co najmniej 12 miesięcy od dnia przystąpienia do spółdzielni socjalnej, po wniesieniu środków na przystąpienie do spółdzielni socjalnej;
- 2) osoby reprezentujące spółdzielnię socjalną i osoby zarządzające tą spółdzielnią w okresie ostatnich 2 lat nie były prawomocnie skazane za przestępstwo składania fałszywych zeznań lub oświadczeń, przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów lub przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym na podstawie ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, za przestępstwo skarbowe na podstawie ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy lub za odpowiedni czyn zabroniony określony w przepisach prawa obcego;
- 3) nie zalega z wypłacaniem wynagrodzeń pracownikom, z opłacaniem należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Solidarnościowy i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz z wpłatami na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych;
- 4) nie zalega z opłacaniem innych danin publicznych;
- 5) nie posiada nieuregulowanych w terminie zobowiązań cywilnoprawnych;
- 6) nie znajduje się w stanie likwidacji.

Art. 164. 1. Podstawą przyznania jednorazowo środków na założenie spółdzielni socjalnej jest umowa zawarta przez starostę z osobą zakładającą spółdzielnię socjalną.

2. Podstawą przyznania jednorazowo środków na przystąpienie do spółdzielni socjalnej jest umowa zawarta przez starostę z osobą przystępującą do spółdzielni socjalnej oraz ze spółdzielnią socjalną.

3. W przypadku gdy spółdzielnia socjalnej przysługuje prawo do obniżenia podatku od towarów i usług należnego o kwotę podatku naliczonego, jednorazowe środki na przystąpienie do spółdzielni socjalnej obejmują wydatki bez podatku od towarów i usług.

4. W przypadku gdy spółdzielnia socjalna nabędzie prawo do obniżenia kwoty podatku od towarów i usług należnego o kwotę podatku naliczonego, przepisy art. 152 stosuje się odpowiednio.

Art. 165. 1. Do obowiązków osoby, która otrzymała środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, należy w szczególności:

- 1) rozliczenie otrzymanych środków;
- 2) zwrot niewydatkowanych środków;
- 3) członkostwo w spółdzielni socjalnej przez okres co najmniej 12 miesięcy;
- 4) niepodjęmowanie zatrudnienia poza spółdzielnią socjalną w okresie 12 miesięcy od dnia założenia spółdzielni socjalnej lub przystąpienia do spółdzielni socjalnej.

2. Osoba, która otrzymała środki na przystąpienie do spółdzielni socjalnej, przedkłada staroście potwierdzenie wpłaty środków do spółdzielni socjalnej.

Art. 166. 1. Osoba, która otrzymała jednorazowo środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, dokonuje zwrotu, otrzymanych środków wraz z odsetkami ustawowymi, liczonymi od dnia ich otrzymania do dnia dokonania zwrotu, jeżeli naruszyła obowiązki, o których mowa w art. 165 ust. 1.

2. W przypadku wykorzystania środków niezgodnie z przeznaczeniem, pobrania środków nienależnie lub w nadmiernej wysokości osoba, który otrzymała jednorazowo środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, zwraca tę część środków, która została wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem, pobrana nienależnie lub w nadmiernej wysokości, wraz z odsetkami ustawowymi, liczonymi od dnia otrzymania środków do dnia dokonania zwrotu.

3. Jeżeli niespełnienie obowiązków określonych w art. 165 ust. 1, wykorzystanie środków niezgodnie z przeznaczeniem, pobranie środków nienależnie lub w nadmiernej wysokości wynika z działania lub zaniechania spółdzielni socjalnej, obowiązek zwrotu środków spoczywa na spółdzielni socjalnej.

4. Środki, o których mowa w ust. 1–3, są zwracane w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

5. Jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej nie podlegają zwrotowi, jeżeli osoba, która je otrzymała i przekazała na rzecz spółdzielni, zmarła.

6. Jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej nie podlegają zwrotowi osobie, która je otrzymała, jeżeli wystąpiła ze spółdzielni socjalnej po upływie 12 miesięcy od dnia jej założenia lub przystąpienia do spółdzielni socjalnej.

7. Środki, o których mowa w ust. 5 i 6, spółdzielnia socjalna wykorzystuje na działalność gospodarczą.

Art. 167. Starosta z Funduszu Pracy może przyznać spółdzielni socjalnej lub przedsiębiorstwu społecznemu:

- 1) środki na utworzenie stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego lub skierowanego poszukującego pracy, o którym mowa w art. 161 pkt 4, w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 6-krotność przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego w dniu zawarcia umowy;
- 2) finansowanie kosztów wynagrodzenia wypłacane miesięcznie w wysokości nie wyższej niż kwota minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dniu zawarcia umowy, przez okres nie dłuższy niż 6 miesięcy dla zatrudnionego skierowanego bezrobotnego lub zatrudnionego skierowanego poszukującego pracy, o którym mowa w art. 161 pkt 4.

Art. 168. 1. Wniosek o środki na utworzenie stanowiska pracy może złożyć spółdzielnia socjalna lub przedsiębiorstwo społeczne, które na dzień złożenia wniosku:

- 1) w okresie ostatnich 6 miesięcy nie zmniejszyły wymiaru czasu pracy i zatrudnienia pracowników z przyczyn dotyczących zakładu pracy, a w przypadku zmniejszenia wymiaru czasu pracy lub stanu zatrudnienia z innych przyczyn – uzupełniły odpowiednio wymiar czasu pracy lub stan zatrudnienia;
- 2) przez ostatnie 6 miesięcy spółdzielnia socjalna wykonywała działalność gospodarczą, a przedsiębiorstwo społeczne posiadało status przedsiębiorstwa społecznego;
- 3) spełniają odpowiednio warunki określone w art. 163 pkt 2–6.

2. Wniosek o finansowanie kosztów wynagrodzenia może złożyć spółdzielnia socjalna lub przedsiębiorstwo społeczne, które:

- 1) nie zmniejszyły wymiaru czasu pracy i zatrudnienia pracowników z przyczyn dotyczących zakładu pracy, a w przypadku zmniejszenia wymiaru czasu pracy lub stanu zatrudnienia z innych przyczyn – uzupełniły odpowiednio wymiar czasu pracy lub stan zatrudnienia w okresie ostatnich 6 miesięcy lub w okresie swego funkcjonowania, w przypadku gdy spółdzielnia socjalna wykonywała działalność gospodarczą krócej niż

6 miesięcy, a przedsiębiorstwo społeczne posiadało status przedsiębiorstwa społecznego krócej niż 6 miesięcy;

- 2) spełniają odpowiednio warunki określone w art. 163 pkt 2–6.

Art. 169. 1. Podstawą przyznania środków na utworzenie stanowiska pracy lub finansowania kosztów wynagrodzenia jest umowa zawarta przez starostę ze spółdzielnią socjalną lub przedsiębiorstwem społecznym.

2. W przypadku gdy spółdzielnia socjalnej lub przedsiębiorstwu społecznemu przysługuje prawo do obniżenia podatku od towarów i usług należnego o kwotę podatku naliczonego, środki na utworzenie stanowiska pracy obejmują wydatki bez podatku od towarów i usług.

3. W przypadku gdy spółdzielnia socjalna lub przedsiębiorstwo społeczne nabędzie prawo do obniżenia kwoty podatku od towarów i usług należnego o kwotę podatku naliczonego, przepisy art. 152 stosuje się odpowiednio.

4. Do obowiązków spółdzielni socjalnej i przedsiębiorstwa społecznego, które otrzymały środki na utworzenie stanowiska pracy, należy:

- 1) rozliczenie wydatków niezbędnych do utworzenia stanowiska pracy;
- 2) zwrot niewydatkowanych środków;
- 3) zatrudnienie na utworzonym stanowisku pracy łącznie przez okres 18 miesięcy w pełnym wymiarze czasu pracy skierowanego bezrobotnego lub skierowanego poszukującego pracy, o którym mowa w art. 161 pkt 4;
- 4) utrzymanie utworzonego stanowiska pracy przez okres co najmniej 18 miesięcy.

5. Do obowiązków spółdzielni socjalnej i przedsiębiorstwa społecznego, które otrzymały finansowanie kosztów wynagrodzenia, należy:

- 1) rozliczenie wynagrodzeń wypłaconych skierowanemu bezrobotnemu lub skierowanemu poszukującemu pracy, o którym mowa w art. 161 pkt 4, przez wymagany okres;
- 2) zatrudnienie łącznie przez okres 12 miesięcy w pełnym wymiarze czasu pracy skierowanego bezrobotnego lub skierowanego poszukującego pracy, o którym mowa w art. 161 pkt 4.

6. W przypadku gdy podmiot, z którym została zawarta umowa o środki na utworzenie stanowiska pracy, naruszył obowiązek określony w ust. 4 pkt 3 lub 4, dokonuje zwrotu otrzymanych środków wraz z odsetkami ustawowymi, liczonymi od dnia ich otrzymania do dnia dokonania zwrotu, proporcjonalnie do okresu niezatrudniania na utworzonym stanowisku pracy lub nieutrzymania stanowiska pracy przez wymagany okres.

7. W przypadku gdy podmiot, z którym została zawarta umowa o finansowanie kosztów wynagrodzenia, naruszył obowiązek określony w ust. 5 pkt 2, dokonuje zwrotu otrzymanych środków wraz z odsetkami ustawowymi, liczonymi od dnia ich otrzymania do dnia dokonania zwrotu, proporcjonalnie do okresu niezatrudniania skierowanego bezrobotnego lub skierowanego poszukującego pracy, o którym mowa w art. 161 pkt 4.

8. W przypadku naruszenia obowiązków, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 2, lub obowiązku, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, spółdzielnia socjalna lub przedsiębiorstwo społeczne zwracają całość otrzymanych środków wraz z odsetkami ustawowymi, liczonymi od dnia ich otrzymania do dnia dokonania zwrotu.

9. W przypadku wykorzystania środków niezgodnie z przeznaczeniem, pobrania środków nienależnie lub w nadmiernej wysokości spółdzielnia socjalna lub przedsiębiorstwo społeczne, które otrzymały środki na utworzenie stanowiska pracy lub finansowanie kosztów wynagrodzenia, zwracają tę część środków, która została wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem, pobrana nienależnie lub w nadmiernej wysokości, wraz z odsetkami ustawowymi, liczonymi od dnia otrzymania środków do dnia dokonania zwrotu.

10. Środki, o których mowa w ust. 6–9, są zwracane w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

Art. 170. Do wniosków o jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej oraz wniosków spółdzielni socjalnej lub przedsiębiorstwa społecznego o środki na utworzenie stanowiska pracy lub o finansowanie kosztów wynagrodzenia stosuje się odpowiednio art. 149. Do umów o jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, umów o środki na utworzenie stanowiska pracy i umów o finansowanie kosztów wynagrodzenia stosuje się odpowiednio art. 150 ust. 2 i 3 oraz art. 153 ust. 8.

Art. 171. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób składania i rozpatrywania wniosków o jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, środki na utworzenie stanowiska pracy oraz finansowanie kosztów wynagrodzenia,
- 2) informacje zawarte we wniosku o jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, wniosku o środki na utworzenie stanowiska pracy oraz wniosku o finansowanie kosztów wynagrodzenia oraz dokumenty składane z wnioskiem,
- 3) formy zabezpieczenia umowy,

- 4) sposób realizacji umowy o jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, umowy o środki na utworzenie stanowiska pracy oraz umowy o finansowanie kosztów wynagrodzenia, w tym sposób rozliczania wydatków
- mając na względzie uproszczenie ubiegania się o środki, sprawną realizację zadań starosty w zakresie przyznawania środków i rozliczania zawartych umów, zapewnienie racjonalności i efektywności gospodarowania środkami publicznymi, a także zgodność udzielania pomocy z warunkami dopuszczalności pomocy *de minimis*.

Art. 172. 1. Z Funduszu Pracy lub ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej mogą być finansowane:

- 1) pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej:
 - a) bezrobotnym,
 - b) niezatrudnionym i niewykonującym innej pracy zarobkowej,
 - c) poszukującym pracy, o których mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3,
 - d) studentom ostatniego roku studiów, niezatrudnionym i niewykonującym innej pracy zarobkowej,
 - e) powracającym z zagranicy;
- 2) usługi doradcze i szkoleniowe dla osób, którym udzielono pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej.

2. Z Funduszu Pracy i ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej w perspektywie finansowej 2021–2027 i kolejnych mogą być finansowane:

- 1) pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej osobom, które w okresie ostatnich trzech miesięcy przed miesiącem złożenia wniosku o pożyczkę średniomiesięcznie uzyskiwały wynagrodzenie z tytułu zatrudnienia, lub innej pracy zarobkowej, zasiłki lub inne świadczenia wypłacane z Funduszu Pracy lub inne przychody w wysokości nieprzekraczającej przeciętnego wynagrodzenia;
- 2) usługi doradcze i szkoleniowe dla osób, którym udzielono pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej.

3. Z Funduszu Pracy lub ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej mogą być finansowane pożyczki na utworzenie stanowiska pracy dla bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, w tym skierowanych przez PUP, przedsiębiorcom, niepublicznym przedszkolom lub niepublicznym innym formom wychowania przedszkolnego, niepublicznym szkołom lub producentom rolnym.

4. Z Funduszu Pracy lub ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej mogą być także finansowane pożyczki na utworzenie stanowiska pracy dla bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3:

- 1) związanego bezpośrednio ze sprawowaniem opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi lub prowadzeniem dla nich zajęć – żłobkom lub klubom dziecięcym;
- 2) związanego bezpośrednio ze świadczeniem usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych, w tym usług mobilnych – podmiotom świadczącym usługi rehabilitacyjne.

5. Z Funduszu Pracy lub ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej mogą być finansowane przedsiębiorcom pożyczki na utworzenie stanowiska pracy dziennego opiekuna sprawującego opiekę nad co najmniej jednym dzieckiem niepełnosprawnym dla bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3.

6. Z Funduszu Pracy mogą być finansowane przedsiębiorcom pożyczki na dostosowanie stanowiska pracy do pracy zdalnej w rozumieniu art. 67¹⁸ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy dla pracowników, o których mowa w art. 67¹⁹ § 6 i 7.

Art. 173. 1. Pożyczek na podjęcie działalności gospodarczej, na utworzenie stanowiska pracy lub na dostosowanie stanowiska pracy do pracy zdalnej udzielają oraz usługi doradcze i szkoleniowe zapewniają pośrednicy finansowi wybierani przez Bank Gospodarstwa Krajowego.

2. Pośrednicy finansowi przyjmują wnioski o pożyczkę oraz dokonują ich oceny, zawierają umowy pożyczki oraz dokonują wypłat środków w ramach udzielonych pożyczek.

3. Pośrednikiem finansowym może zostać bank lub instytucja finansowa, w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 1646 i 1685).

Art. 174. 1. Pożyczka na podjęcie działalności gospodarczej jest udzielana na wniosek osoby, o której mowa w art. 172 ust. 1 pkt 1 lub ust. 2 pkt 1, po przedstawieniu opisu i kosztorysu zamierzonej działalności gospodarczej, w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 20-krotność przeciętnego wynagrodzenia.

2. Pożyczka może stanowić do 100 % kosztów podjęcia działalności gospodarczej.

3. Oprocentowanie pożyczki jest stałe i wynosi, w skali roku, 0,25 %.

4. Okres spłaty pożyczki nie może być dłuższy niż 7 lat, z możliwością skorzystania z karencji w spłacie kapitału na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

5. Spłata pożyczki jest dokonywana na rachunek płatniczy właściwego pośrednika finansowego.

6. Pożyczkobiorca nie ponosi opłat i kosztów z tytułu udzielenia i obsługi pożyczki.

Art. 175. 1. Pożyczka na utworzenie stanowiska pracy, o której mowa w art. 172 ust. 3–5, jest udzielana na wniosek podmiotu po przedstawieniu kosztorysu dotyczącego tworzonego stanowiska pracy, w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 10-krotność przeciętnego wynagrodzenia.

2. Oprocentowanie pożyczki jest stałe i wynosi, w skali roku, 0,25 %.

3. Pożyczka na utworzenie stanowiska pracy może zostać udzielona osobie, której udzielono pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej, nie wcześniej niż po upływie 6 miesięcy od udzielenia pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej lub po upływie 3 miesięcy od rozpoczęcia spłaty pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej.

4. Okres spłaty pożyczki na utworzenie stanowiska pracy nie może być dłuższy niż 3 lata, chyba że pożyczkobiorca korzysta jednocześnie z pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej. W takim przypadku okres spłaty pożyczki na utworzenie stanowiska pracy może zostać wydłużony do końca okresu spłaty pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej.

5. Pożyczkobiorcy nie przysługuje prawo do karencji w spłacie pożyczki.

6. Do pożyczki na utworzenie stanowiska pracy stosuje się przepisy art. 174 ust. 5 i 6.

Art. 176. 1. Pożyczka na dostosowanie stanowiska pracy do pracy zdalnej, o której mowa w art. 172 ust. 6, jest udzielana na wniosek przedsiębiorcy po przedstawieniu kosztorysu dotyczącego dostosowywanego stanowiska pracy, w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 3-krotność przeciętnego wynagrodzenia.

2. Oprocentowanie pożyczki jest stałe i wynosi, w skali roku, 0,25 %.

3. Okres spłaty pożyczki na dostosowanie stanowiska pracy do pracy zdalnej nie może być dłuższy niż 3 lata, pożyczkobiorcy nie przysługuje prawo do karencji w spłacie pożyczki.

4. Do pożyczki na dostosowanie stanowiska pracy do pracy zdalnej stosuje się przepisy art. 174 ust. 5 i 6.

Art. 177. 1. Pożyczka na podjęcie działalności gospodarczej może zostać udzielona osobom, o których mowa w art. 172 ust. 1 pkt 1 lub ust. 2 pkt 1, które:

- 1) w okresie 2 lat przed wystąpieniem z wnioskiem o pożyczkę nie były prawomocnie skazane za przestępstwo składania fałszywych zeznań lub oświadczeń, przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów lub przeciwko obrotowi gospodarczemu

i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym, na podstawie ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, za przestępstwo skarbowe na podstawie ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy lub za odpowiedni czyn zabroniony określony w przepisach prawa obcego;

- 2) w okresie 12 miesięcy przed wystąpieniem z wnioskiem o pożyczkę nie wykonywały na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalności gospodarczej i nie pozostawały w okresie zawieszenia wykonywania tej działalności gospodarczej;
- 3) na dzień złożenia wniosku nie wykonują za granicą działalności gospodarczej i nie pozostają w okresie zawieszenia wykonywania tej działalności gospodarczej;
- 4) na dzień złożenia wniosku nie posiadają nieuregulowanych w terminie zobowiązań publicznoprawnych lub cywilnoprawnych.

2. W przypadku składania oświadczeń o spełnieniu warunków, od których zależy przyznanie pożyczki, stosuje się przepis art. 149 ust. 2.

3. Podejmowana działalność gospodarcza nie może być jednocześnie finansowana w ramach pożyczki i innych środków publicznych.

Art. 178. 1. Pożyczka na utworzenie stanowiska pracy może zostać udzielona podmiotom, o których mowa w art. 172 ust. 3–5, a pożyczka na dostosowanie stanowiska pracy do pracy zdalnej przedsiębiorcom, jeżeli:

- 1) nie zalegają ze spłatą rat pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej oraz pożyczki na utworzenie stanowiska pracy;
- 2) nie zalegają z:
 - a) wypłacaniem wynagrodzeń pracownikom, z opłacaniem należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz z wpłatami na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych,
 - b) opłacaniem należnych składek na ubezpieczenie społeczne rolników lub na ubezpieczenie zdrowotne;
- 3) nie zalegają z opłacaniem innych danin publicznych;
- 4) nie posiadają nieuregulowanych w terminie zobowiązań cywilnoprawnych;
- 5) wnioskodawca, osoby reprezentujące wnioskodawcę i osoby zarządzające wnioskodawcą w okresie ostatnich 2 lat nie były prawomocnie skazane za przestępstwo składania fałszywych zeznań lub oświadczeń, przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów

lub przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym na podstawie ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, za przestępstwo skarbowe na podstawie ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy lub za odpowiedni czyn zabroniony określony w przepisach prawa obcego.

2. Warunki, o których mowa w ust. 1, muszą być spełnione na dzień złożenia wniosku.

3. Tworzone stanowisko pracy nie może być jednocześnie finansowane w ramach pożyczki i refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, o której mowa w art. 154 ust. 1–3, lub innych środków publicznych.

4. W przypadku składania oświadczeń o spełnieniu warunków, od których zależy przyznanie pożyczki, stosuje się przepis art. 149 ust. 2.

Art. 179. 1. Podstawą udzielenia pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej jest umowa zawierana między pośrednikiem finansowym a osobą, o której mowa w art. 172 ust. 1 pkt 1 lub ust. 2 pkt 1. Umowa pożyczki jest zawierana po podjęciu przez pożyczkobiorcę działalności gospodarczej.

2. Umowa z powracającym z zagranicy może zostać zawarta, jeżeli powracający z zagranicy będzie zamieszkiwał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Podstawą udzielenia pożyczki na utworzenie stanowiska pracy lub na dostosowanie stanowiska pracy do pracy zdalnej jest umowa zawierana między pośrednikiem finansowym a pożyczkobiorcą, o którym mowa w art. 172 ust. 3–6.

4. Formą zabezpieczenia spłaty i zwrotu udzielonych pożyczek jest weksel własny in blanco wraz z innym zabezpieczeniem. Wybór form zabezpieczenia zależy od oceny zdolności kredytowej pożyczkobiorcy i ryzyka kredytowego.

Art. 180. 1. Do obowiązków osoby, która otrzymała pożyczkę na podjęcie działalności gospodarczej, należy:

- 1) wykonywanie działalności gospodarczej przez okres co najmniej 12 miesięcy;
- 2) niezawieszanie wykonywania działalności gospodarczej łącznie na okres dłuższy niż 6 miesięcy;
- 3) rozliczenie pożyczki na podstawie opłaconych faktur lub innych równoważnych dokumentów księgowych;
- 4) wykorzystanie środków zgodnie z przeznaczeniem;
- 5) zwrot niewydatkowanych środków;

6) poddanie się kontroli.

2. Do okresu wykonywania działalności gospodarczej, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie wlicza się okresu zawieszenia działalności gospodarczej oraz trwającej dłużej niż 3 miesiące przerwy w wykonywaniu działalności gospodarczej z powodu choroby lub korzystania ze świadczenia rehabilitacyjnego.

3. Do okresu wykonywania działalności gospodarczej, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wlicza się okres prowadzenia przedsiębiorstwa przez osoby, o których mowa w art. 14 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw, zarządcę sukcesyjnego lub właściciela przedsiębiorstwa w spadku, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lub 2 tej ustawy.

Art. 181. 1. Do obowiązków podmiotu, który otrzymał pożyczkę na utworzenie stanowiska pracy, o którym mowa w art. 172 ust. 3, należy:

- 1) zatrudnienie łącznie przez okres 24 miesięcy na utworzonym stanowisku pracy, w pełnym wymiarze czasu pracy bezrobotnego lub zatrudnienie łącznie przez okres 12 miesięcy na utworzonym stanowisku pracy poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, w wymiarze określonym w umowie, nie mniejszym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy;
- 2) rozliczenie pożyczki na podstawie opłaconych faktur, innych równoważnych dokumentów księgowych lub dokumentów potwierdzających poniesienie wydatków na wynagrodzenie i składki na ubezpieczenia społeczne bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, zatrudnionego na utworzonym stanowisku pracy;
- 3) wykorzystanie środków zgodnie z przeznaczeniem;
- 4) zwrot niewydatkowanych środków;
- 5) poddanie się kontroli.

2. Do obowiązków podmiotu, który otrzymał pożyczkę na utworzenie stanowiska pracy, o którym mowa w art. 172 ust. 4 lub 5, należy:

- 1) zatrudnienie łącznie przez okres 12 miesięcy na utworzonym stanowisku pracy w wymiarze określonym w umowie, nie mniejszym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy, bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3;
- 2) rozliczenie pożyczki na podstawie opłaconych faktur, innych równoważnych dokumentów księgowych lub dokumentów potwierdzających poniesienie wydatków na wynagrodzenie i składki na ubezpieczenia społeczne bezrobotnego lub poszukującego

pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, zatrudnionego na utworzonym stanowisku pracy;

- 3) wykorzystanie środków zgodnie z przeznaczeniem;
- 4) zwrot niewydatkowanych środków;
- 5) poddanie się kontroli.

3. Podmiot, który otrzymał pożyczkę na utworzenie stanowiska pracy, o którym mowa w art. 172 ust. 3–5, może przeznaczyć nie więcej niż 25 % wartości pożyczki na koszty wynagrodzenia bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, zatrudnionego na utworzonym stanowisku pracy.

4. Do obowiązków przedsiębiorcy, który otrzymał pożyczkę na dostosowanie stanowiska pracy do pracy zdalnej, o której mowa w art. 172 ust. 6, należy:

- 1) utrzymanie zatrudnienia pracownika, dla którego dostosowano stanowisko pracy do pracy zdalnej, łącznie przez okres 6 miesięcy w wymiarze czasu pracy określonym w umowie, nie mniejszym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy;
- 2) rozliczenie pożyczki na podstawie opłaconych faktur lub innych równoważnych dokumentów księgowych;
- 3) wykorzystanie środków zgodnie z przeznaczeniem;
- 4) zwrot niewydatkowanych środków;
- 5) poddanie się kontroli.

5. Do okresu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 1 lub ust. 4 pkt 1, wlicza się okres wykonywania pracy na utworzonym stanowisku pracy lub na dostosowanym stanowisku pracy do pracy zdalnej w okresie prowadzenia przedsiębiorstwa przez osoby, o których mowa w art. 14 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw, zarządcę sukcesyjnego lub właściciela przedsiębiorstwa w spadku, o którym mowa w art. 3 tej ustawy.

Art. 182. 1. Pożyczkobiorca dokonuje zwrotu niespłaconej kwoty pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania pożyczki, w terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy od dnia doręczenia wezwania pośrednika finansowego do zwrotu pożyczki, jeżeli wykonywał działalność gospodarczą przez okres krótszy niż 12 miesięcy lub zawiesił wykonywanie działalności gospodarczej łącznie na okres dłuższy niż 6 miesięcy.

2. Kwota pożyczki do zwrotu, o której mowa w ust. 1, podlega zwiększeniu o kwotę uzyskanej korzyści wynikającej z różnicy oprocentowania równego wysokości odsetek

ustawowych dla niespłaconej części pożyczki w stosunku do oprocentowania równego stopie referencyjnej obliczonej zgodnie z metodologią określoną w Komunikacie Komisji z dnia 19 stycznia 2008 r. w sprawie zmiany metody ustalania stóp referencyjnych i dyskontowych (Dz. Urz. UE C 14 z 19.01.2008, str. 6) obowiązującego w dniu zawarcia umowy pożyczki, oraz o kwotę uzyskanej korzyści wynikającej z różnicy oprocentowania spłaconej części pożyczki w stosunku do oprocentowania równego stopie referencyjnej.

3. W przypadku wykorzystania środków pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej niezgodnie z przeznaczeniem lub z naruszeniem warunków umowy, pobrania środków nienależnie lub w nadmiernej wysokości pożyczkobiorca dokonuje zwrotu tej części pożyczki, która została wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem lub z naruszeniem warunków umowy, pobrana nienależnie lub w nadmiernej wysokości, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania pośrednika finansowego do zwrotu pożyczki wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania środków. Do kwoty pożyczki do zwrotu dolicza się kwotę lub kwoty uzyskanych korzyści, o których mowa w ust. 2. Pozostała część pożyczki jest spłacana według nowego harmonogramu, na warunkach określonych w umowie.

4. Pożyczkobiorca dokonuje zwrotu niespłaconej kwoty pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej polegającej na prowadzeniu żłobka lub klubu dziecięcego z miejscami integracyjnymi, polegającej na świadczeniu usług przez dziennego opiekuna dla co najmniej jednego dziecka niepełnosprawnego lub polegającej na świadczeniu usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych, w tym usług mobilnych, w terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy od dnia doręczenia wezwania pośrednika finansowego do zwrotu pożyczki, proporcjonalnie do okresu, jaki pozostał do 12 miesięcy wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli wykonywał działalność gospodarczą przez okres krótszy niż 12 miesięcy lub zawiesił wykonywanie działalności gospodarczej łącznie na okres dłuższy niż 6 miesięcy. Pozostała część pożyczki jest spłacana według nowego harmonogramu, na warunkach określonych w umowie.

5. W przypadku wykorzystania środków pożyczki, o której mowa w ust. 4, niezgodnie z przeznaczeniem lub z naruszeniem warunków umowy, pobrania środków nienależnie lub w nadmiernej wysokości pożyczka jest zwracana zgodnie z ust. 3.

6. Przepisy ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio do pożyczkobiorcy będącego poszukującym pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, któremu udzielono pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej.

Art. 183. 1. Pożyczkobiorca dokonuje zwrotu niespłaconej kwoty pożyczki na utworzenie stanowiska pracy, o którym mowa w art. 172 ust. 3, wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania pożyczki, w terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy od dnia doręczenia wezwania pośrednika finansowego do zwrotu pożyczki, jeżeli zatrudniał na utworzonym stanowisku pracy bezrobotnego przez okres krótszy niż 12 miesięcy lub w mniejszym wymiarze czasu pracy niż wynikający z umowy.

2. W przypadku wykorzystania środków pożyczki, o której mowa w ust. 1, niezgodnie z przeznaczeniem lub z naruszeniem warunków umowy, pobrania środków nienależnie lub w nadmiernej wysokości pożyczkobiorca dokonuje zwrotu tej części pożyczki, która została wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem lub z naruszeniem warunków umowy, pobrana nienależnie lub w nadmiernej wysokości, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania pośrednika finansowego do zwrotu pożyczki wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania środków. Pozostała część pożyczki jest spłacana według nowego harmonogramu, na warunkach określonych w umowie.

3. Pożyczkobiorca dokonuje zwrotu niespłaconej kwoty pożyczki na dostosowanie stanowiska pracy do pracy zdalnej wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania pożyczki w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia doręczenia wezwania pośrednika finansowego do zwrotu pożyczki, jeżeli pożyczkobiorca rozwiązał stosunek pracy z pracownikiem, dla którego dostosowano stanowisko pracy do pracy zdalnej, w drodze wypowiedzenia albo na mocy porozumienia stron z przyczyn nie dotyczących pracownika, albo zmniejszył wymiar czasu pracy tego pracownika w okresie krótszym niż 6 miesięcy od dnia rozpoczęcia wykonywania pracy zdalnej na dostosowanym stanowisku pracy.

4. W przypadku wykorzystania środków pożyczki na dostosowanie stanowiska pracy niezgodnie z przeznaczeniem lub z naruszeniem warunków umowy, pobrania środków nienależnie lub w nadmiernej wysokości pożyczkobiorca dokonuje zwrotu tej części pożyczki, która została wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem lub z naruszeniem warunków umowy, pobrana nienależnie lub w nadmiernej wysokości, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania pośrednika finansowego do zwrotu pożyczki wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania środków. Pozostała część pożyczki jest spłacana według nowego harmonogramu, na warunkach określonych w umowie.

5. Kwota pożyczki, o której mowa w ust. 1–4, podlega zwiększeniu o kwotę lub kwoty uzyskanych korzyści, o których mowa w art. 182 ust. 2.

6. Pożyczkobiorca zwraca niespłaconą kwotę pożyczki na utworzenie stanowiska pracy dla poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, lub na utworzenie stanowiska pracy, o którym mowa w art. 172 ust. 4 lub 5, w terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy od dnia doręczenia wezwania pośrednika finansowego do zwrotu pożyczki, proporcjonalnie do okresu, jaki pozostał do 12 miesięcy zatrudnienia na utworzonym stanowisku pracy, jeżeli zatrudniał na utworzonym stanowisku pracy poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, lub bezrobotnego przez okres krótszy niż 12 miesięcy lub w mniejszym wymiarze czasu pracy niż wynikający z umowy. Pozostała część pożyczki jest spłacana według nowego harmonogramu, na warunkach określonych w umowie.

7. W przypadku wykorzystania środków pożyczki, o której mowa w ust. 6, niezgodnie z przeznaczeniem lub z naruszeniem warunków umowy, pobrania środków nienależnie lub w nadmiernej wysokości, pożyczka jest zwracana zgodnie z ust. 2 i 5.

8. Jeżeli pracownik, dla którego dostosowano stanowisko pracy do pracy zdalnej, rozwiąże stosunek pracy z pożyczkobiorcą przed upływem 6 miesięcy od dnia rozpoczęcia wykonywania pracy zdalnej, pożyczkobiorca spłaca pożyczkę zgodnie z przyjętym harmonogramem.

9. W przypadku gdy pożyczkobiorca, który utworzył stanowisko pracy z wykorzystaniem pożyczki, o której mowa w art. 172 ust. 3, nie utrzymał na utworzonym stanowisku pracy zatrudnienia bezrobotnego łącznie przez okres 24 miesięcy w pełnym wymiarze czasu pracy, spłaca pozostały do spłaty kapitał pożyczki wraz z odsetkami równymi stopie referencyjnej, o której mowa w art. 182 ust. 2, obowiązującej w dniu zawarcia umowy, liczonymi od dnia naruszenia obowiązku, zgodnie z przyjętym harmonogramem spłaty pożyczki.

Art. 184. 1. W przypadku śmierci pożyczkobiorcy korzystającego z pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej i nieprowadzenia przedsiębiorstwa przez osoby, o których mowa w art. 180 ust. 3, osoba zobowiązana do spłaty pożyczki spłaca pozostały do spłaty kapitał pożyczki zgodnie z przyjętym harmonogramem spłaty pożyczki.

2. W przypadku śmierci pożyczkobiorcy korzystającego z pożyczki na utworzenie stanowiska pracy lub na dostosowanie stanowiska pracy do pracy zdalnej, oraz nieprowadzenia przedsiębiorstwa przez osoby, o których mowa w art. 181 ust. 5, osoba zobowiązana do spłaty pożyczki spłaca pozostały do spłaty kapitał pożyczki zgodnie z przyjętym harmonogramem spłaty pożyczki.

Art. 185. Spłata rat pożyczki po terminie wynikającym z harmonogramu spłat pożyczki powoduje konieczność zapłaty odsetek równych stopie referencyjnej, o której mowa w art. 182 ust. 2, naliczonych od daty spłaty wynikającej z harmonogramu.

Art. 186. 1. Minister właściwy do spraw pracy, na wniosek pożyczkobiorcy korzystającego jednocześnie z pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej oraz pożyczki na utworzenie pierwszego stanowiska pracy dla bezrobotnego, skierowanego przez PUP, może umorzyć jednorazowo należności z tytułu udzielonej pożyczki na utworzenie pierwszego stanowiska pracy dla bezrobotnego, skierowanego przez PUP, w wysokości należności pozostałej do spłaty na dzień złożenia wniosku spełniającego warunki określone w ust. 2, jednak nie wyższej niż 6-krotność przeciętnego wynagrodzenia.

2. Warunkami umorzenia są:

- 1) utrzymanie, przez co najmniej 12 miesięcy od dnia zatrudnienia, pierwszego stanowiska pracy dla bezrobotnego, skierowanego przez PUP;
- 2) niezaleganie ze spłatą rat pożyczki na utworzenie stanowiska pracy oraz pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej.

3. Z dniem wpływu wniosku, o którym mowa w ust. 1, do pośrednika finansowego, spłata pożyczki na utworzenie pierwszego stanowiska pracy dla bezrobotnego, skierowanego przez PUP, ulega zawieszeniu.

4. W przypadku stwierdzenia braku spełnienia warunków, o których mowa w ust. 2, pożyczkobiorca spłaca zaległe raty pożyczki wraz z odsetkami zgodnie z harmonogramem ustalonym przez pośrednika finansowego.

Art. 187. 1. Pożyczka na podjęcie działalności gospodarczej udzielona osobie uprawnionej do otrzymania środków, o których mowa w art. 147 ust. 1, podlega jednorazowo, na wniosek pożyczkobiorcy, umorzeniu przez pośrednika finansowego w części równej sześciokrotności przeciętnego wynagrodzenia, jednak nie wyższej niż 50 % wartości pożyczki.

2. Warunkami umorzenia, o którym mowa w ust. 1, są:

- 1) wykonywanie przez pożyczkobiorcę działalności gospodarczej przez co najmniej 12 miesięcy;
- 2) niezaleganie ze spłatą rat pożyczki;
- 3) nieskorzystanie ze środków, o których mowa w art. 147 ust. 1, lub innych bezzwrotnych środków publicznych na podjęcie działalności gospodarczej.

3. Pośrednik finansowy informuje o umorzeniu pożyczki w części w terminie 7 dni od dnia umorzenia PUP, w którym bezrobotny lub poszukujący pracy był zarejestrowany przed udzieleniem pożyczki, a w przypadku absolwenta CIS lub absolwenta KIS – PUP właściwy ze względu na aktualne miejsce zamieszkania.

4. Przeciętne wynagrodzenie jest przyjmowane w wysokości obowiązującej w dniu zawarcia umowy pożyczki.

5. Umorzenie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy pożyczek współfinansowanych ze środków Unii Europejskiej.

Art. 188. 1. Minister właściwy do spraw pracy może umorzyć w całości lub w części należności z tytułu niespłaconych pożyczek, o których mowa w art. 172 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 3–6, finansowanych w całości ze środków Funduszu Pracy, jeżeli zachodzą przesłanki określone w art. 56 lub art. 57 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530, 1572, 1717, 1756 i 1907).

2. Do umarzania należności, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 58 ust. 2–4 i 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Art. 189. Umorzenie, o którym mowa w art. 186 i art. 187, a także umorzenie, o którym mowa w art. 188, dokonane na podstawie przesłanek określonych w art. 56 ust. 1 pkt 5 i art. 57 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, stanowi pomoc udzielaną zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy *de minimis*.

Art. 190. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego zarządza środkami Funduszu Pracy przekazanymi przez ministra właściwego do spraw pracy oraz pełni funkcję koordynatora realizacji pożyczek i świadczenia usług doradczych i szkoleniowych, o których mowa w art. 172.

2. Podstawę realizacji zadań w zakresie określonym w ust. 1 stanowi umowa zawarta między ministrem właściwym do spraw pracy a Bankiem Gospodarstwa Krajowego.

Art. 191. Do zadań Banku Gospodarstwa Krajowego w zakresie, o którym mowa w art. 190 ust. 1, należy w szczególności:

- 1) dokonywanie wyboru pośredników finansowych i zawieranie z nimi umów;
- 2) przekazywanie środków pośrednikom finansowym;
- 3) gromadzenie środków z tytułu spłat i zwrotu pożyczek oraz oprocentowania wolnych środków;

- 4) monitorowanie realizacji pożyczek oraz zapewnienia świadczenia usług doradczych i szkoleniowych przez pośredników finansowych;
- 5) prowadzenie rozliczeń i sporządzanie sprawozdawczości dla ministra właściwego do spraw pracy;
- 6) opracowanie regulaminu udzielania pożyczek w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, a w przypadku pożyczek współfinansowanych ze środków Unii Europejskiej – również z ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego;
- 7) opracowywanie jednolitych wzorów wniosków o udzielenie pożyczek oraz wzorów innych niezbędnych dokumentów;
- 8) opracowywanie jednolitych wzorów rozliczeń i sprawozdań w zakresie udzielonych pożyczek;
- 9) sprawowanie kontroli realizacji pożyczek przez pośredników finansowych;
- 10) opiniowanie wniosków o umorzenie należności z tytułu udzielonych pożyczek przed przekazaniem ich do ministra właściwego do spraw pracy;
- 11) monitorowanie dochodzenia roszczeń z tytułu niespłaconych pożyczek udzielanych przez pośredników finansowych.

Art. 192. Do zadań pośredników finansowych w zakresie, o którym mowa w art. 173 ust. 1, należy w szczególności:

- 1) rozpatrywanie wniosków oraz zawieranie umów w sprawie udzielania pożyczek;
- 2) monitorowanie realizacji umów dotyczących udzielonych pożyczek;
- 3) bieżąca obsługa finansowa pożyczek oraz naliczanie odsetek za niedotrzymanie przez pożyczkobiorców warunków określonych w umowach;
- 4) dochodzenie roszczeń z tytułu niespłaconych pożyczek;
- 5) opiniowanie, w zakresie finansowym oraz formalnoprawnym, wniosków pożyczkobiorców w przedmiocie umorzenia należności z tytułu udzielonych pożyczek, o którym mowa w art. 186 i art. 188;
- 6) przekazywanie Bankowi Gospodarstwa Krajowego skompletowanych i zweryfikowanych pod względem merytorycznym i finansowym wniosków o umorzenie pożyczek, o którym mowa w art. 186 i art. 188;
- 7) umarzanie pożyczek w zakresie, o którym mowa w art. 187;
- 8) prowadzenie rozliczeń i sporządzanie sprawozdawczości dla Banku Gospodarstwa Krajowego;

- 9) zapewnienie dostępu do usług doradczych i szkoleniowych, o których mowa w art. 172 ust. 1 pkt 2 lub ust. 2 pkt 2;
- 10) przekazywanie, na wnioski starostów, informacji o wynikach monitorowania zatrudnienia przez wymagany okres, osób skierowanych przez powiatowe urzędy pracy u pożyczkobiorców, na utworzonych stanowiskach pracy.

Art. 193. 1. Pośrednicy finansowi podejmują współpracę z uczelniami, a za ich pośrednictwem z organizacjami działającymi na rzecz rozwoju przedsiębiorczości, w szczególności akademickimi inkubatorami przedsiębiorczości, akademickimi biurami karier i centrami informacyjno-doradczymi, w celu zapewnienia możliwości skorzystania z usług doradczych i szkoleniowych przez osoby ubiegające się o pożyczkę na podjęcie działalności gospodarczej oraz pożyczkobiorców, którym takiej pożyczki udzielono.

2. Pośrednicy finansowi w miejscu obsługi osób ubiegających się o pożyczkę na podjęcie działalności gospodarczej zapewniają tym osobom dostęp do danych kontaktowych instytucji, o których mowa w ust. 1, w celu skorzystania z usług doradczych i szkoleniowych w zakresie przedsiębiorczości, obejmujących w szczególności sporządzanie opisu i kosztorysu przedsięwzięcia.

3. Pożyczkobiorcy mogą skorzystać z usług doradczych i szkoleniowych świadczonych przez instytucje, o których mowa w ust. 1, w szczególności w zakresie:

- 1) zakładania działalności gospodarczej;
- 2) form opodatkowania planowanej działalności gospodarczej;
- 3) prowadzenia księgowości.

4. Usługi doradcze i szkoleniowe świadczone pożyczkobiorcom mogą być finansowane ze środków, o których mowa w art. 172 ust. 1 i ust. 2, do wysokości 30 % przeciętnego wynagrodzenia na jedną uprawnioną osobę.

Art. 194. Do zadań starostów należy współpraca z Bankiem Gospodarstwa Krajowego i pośrednikami finansowymi, polegająca w szczególności na:

- 1) wydawaniu opinii w zakresie dostępności osób bezrobotnych lub poszukujących pracy, o których mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, posiadających kwalifikacje niezbędne do wykonywania pracy na planowanym do utworzenia stanowisku pracy ze środków pożyczki, o której mowa w art. 172 ust. 3–5;

- 2) wydawaniu zaświadczeń potwierdzających posiadanie statusu bezrobotnego lub poszukującego pracy przez osoby ubiegające się o pożyczkę na podjęcie działalności gospodarczej;
- 3) kierowaniu bezrobotnych lub poszukujących pracy, o których mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, na utworzone stanowiska pracy;
- 4) monitorowaniu, we współpracy z pośrednikami finansowymi, zatrudnienia przez wymagany okres bezrobotnych lub poszukujących pracy, o których mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, skierowanych przez powiatowe urzędy pracy u pożyczkobiorców, na utworzonych stanowiskach pracy.

Art. 195. 1. Pożyczkobiorca, któremu została udzielona pożyczka na utworzenie stanowiska pracy dla bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, skierowanych przez PUP, informuje z 14-dniowym wyprzedzeniem, PUP oraz pośrednika finansowego o terminie zatrudnienia oraz potwierdza zatrudnienie bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, w terminie 7 dni od dnia zatrudnienia.

2. Pożyczkobiorca, który otrzymał pożyczkę na utworzenie stanowiska pracy dla bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, skierowanych przez PUP, informuje PUP oraz pośrednika finansowego o rozwiązaniu umowy o pracę ze skierowanym bezrobotnym lub poszukującym pracy, o których mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, nie później niż w terminie 7 dni od dnia jej rozwiązania.

3. W przypadku gdy PUP w terminie 30 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 2, nie skieruje bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, spełniającego wymagania utworzonego stanowiska pracy, pożyczkobiorca może zatrudnić na tym stanowisku bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, bez skierowania PUP.

Art. 196. 1. Pośrednicy finansowi przetwarzają dane osobowe osób składających wnioski o udzielenie pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej, o której mowa w art. 172 ust. 1 pkt 1 lub ust. 2 pkt 1:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) numer PESEL, a w przypadku jego braku – płeć, miejsce urodzenia, rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 3) seria i numer dowodu osobistego, o ile posiada;

- 4) data urodzenia;
- 5) wiek;
- 6) adres zamieszkania oraz adres do doręczeń;
- 7) adres elektroniczny i numer telefonu, o ile posiada;
- 8) wykształcenie, kwalifikacje, ukończone szkolenia;
- 9) doświadczenie zawodowe;
- 10) informacje niezbędne do ustalenia statusu uprawniającego do złożenia wniosku o udzielenie pożyczki:
 - a) status na rynku pracy,
 - b) posiadanie statusu studenta,
 - c) posiadanie statusu opiekuna osoby niepełnosprawnej oraz dane osobowe osoby niepełnosprawnej lub dziecka niepełnosprawnego, obejmujące: imię (imiona) i nazwisko, numer PESEL, a w przypadku jego braku – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość,
 - d) informacje o uzyskiwanych dochodach,
 - e) informacje o zamieszkiwaniu za granicą w okresie ostatnich 24 miesięcy;
- 11) numer rachunku płatniczego;
- 12) informacje o wyrażeniu albo niewyrażeniu zgody na przetwarzanie danych osobowych w związku z działaniami informacyjno-promocyjnymi i badawczymi.

2. W przypadku osób składających wnioski o udzielenie pożyczki na utworzenie stanowiska pracy, o której mowa w art. 172 ust. 3–5 lub pożyczki na dostosowanie stanowiska pracy do pracy zdalnej, o której mowa w art. 172 ust. 6, oraz pożyczkobiorców korzystających z pożyczek, o których mowa w art. 172 ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 1 lub ust. 3–6, poza danymi wskazanymi w ust. 1, pośrednicy finansowi przetwarzają następujące dane osobowe:

- 1) identyfikator podatkowy NIP;
- 2) numer identyfikacyjny REGON;
- 3) adres wykonywania działalności gospodarczej lub innej działalności uprawniającej do ubiegania się o pożyczkę, o której mowa w art. 172 ust. 3–6.

3. W celu ustanowienia zabezpieczenia umowy pożyczki, o której mowa w art. 179 ust. 1 lub 3, pośrednik finansowy może, w zależności od zaproponowanej przez wnioskodawcę formy zabezpieczenia, przetwarzać dane osobowe pożyczkobiorcy lub poręczyciela w zakresie, o którym mowa w ust. 1 i 2, oraz dane osobowe dotyczące:

- 1) stanu cywilnego;

- 2) danych osobowych małżonka:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) numer PESEL, a w przypadku jego braku – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość,
 - c) seria i numer dowodu osobistego, o ile posiada,
 - d) adres zamieszkania;
- 3) sytuacji majątkowej: wspólności majątkowej, uzyskiwanych dochodów, aktualnych zobowiązań finansowych, posiadanego majątku.

4. W celu realizacji umowy pożyczki na utworzenie stanowiska pracy, pośrednik finansowy, a w przypadku wniosku o umorzenie pożyczki, o którym mowa w art. 186 ust. 1, w celu jego rozpatrzenia – także Bank Gospodarstwa Krajowego i minister właściwy do spraw pracy przetwarzają, poza danymi wskazanymi w ust. 1 i 2, dane osobowe pracownika pożyczkobiorcy, zatrudnionego na utworzonym dzięki pożyczce stanowisku pracy:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) numer PESEL, a w przypadku jego braku – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 3) data urodzenia;
- 4) adres zamieszkania oraz adres do doręczeń;
- 5) miejsce i okres zatrudnienia.

5. W przypadku zawarcia umowy pożyczki na dostosowanie stanowiska pracy do pracy zdalnej, pośrednik finansowy przetwarza dane osobowe pracownika pożyczkobiorcy, o których mowa w ust. 4.

6. W celu rozpatrzenia wniosku o umorzenie pożyczki, o którym mowa w art. 188, pośrednik finansowy, Bank Gospodarstwa Krajowego, a także minister właściwy do spraw pracy przetwarzają, poza danymi wskazanymi w ust. 1–5, dane osobowe dotyczące sytuacji rodzinnej i majątkowej pożyczkobiorcy oraz osób zamieszkujących z pożyczkobiorcą we wspólnym gospodarstwie domowym. W szczególnych przypadkach, gdy jest to niezbędne do rozpatrzenia wniosku o umorzenie pożyczki, mogą być również przetwarzane dane osobowe dotyczące zdrowia pożyczkobiorcy lub osób zamieszkujących z nim we wspólnym gospodarstwie domowym.

7. Przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio do innych osób zobowiązanych do zwrotu pożyczki lub należności z nią związanych.

8. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1–6, są przetwarzane przez okres 10 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym przyznano pomoc *de minimis*.

Rozdział 7

Zlecanie zadań agencjom zatrudnienia

Art. 197. 1. Starosta może zawrzeć z agencją zatrudnienia umowę na doprowadzenie skierowanego bezrobotnego do zatrudnienia, z tytułu którego osoba będzie osiągała miesięcznie wynagrodzenie w wysokości co najmniej połowy minimalnego wynagrodzenia za pracę, trwającego przez okres 180 dni w okresie 240 dni od dnia skierowania bezrobotnego do agencji zatrudnienia.

2. Do okresu zatrudnienia, o którym mowa w ust. 1:

- 1) zalicza się okres zatrudnienia, podejmowanego na podstawie oferty przedstawionej przez agencję zatrudnienia;
- 2) nie zalicza się okresu zatrudnienia, z tytułu którego osoba będzie osiągała wynagrodzenie dofinansowane lub refundowane z Funduszu Pracy lub Europejskiego Funduszu Społecznego Plus.

3. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa:

- 1) liczbę bezrobotnych, którzy będą kierowani do agencji zatrudnienia;
- 2) tryb kierowania bezrobotnych do agencji zatrudnienia, w tym zasady uzupełniania liczby bezrobotnych, o których mowa w pkt 1, w przypadku niestawienia się bezrobotnego skierowanego przez PUP w agencji zatrudnienia lub zrezygnowania bezrobotnego z udziału w tej formie pomocy;
- 3) zakres danych o bezrobotnych, przekazywanych agencji zatrudnienia przez PUP, obejmujący:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) numer PESEL, a w przypadku jego braku – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość,
 - c) adres zamieszkania,
 - d) wykształcenie, uprawnienia i doświadczenie zawodowe;
- 4) dane przekazywane staroście przez agencję zatrudnienia w formie pisemnej, obejmujące:
 - a) informacje mające wpływ na status bezrobotnego,
 - b) nazwę i dane identyfikacyjne pracodawcy zgłaszającego osobę do ubezpieczeń społecznych;

- 5) kwotę wynagrodzenia należnego agencji zatrudnienia za utrzymanie przez osobę zatrudnienia spełniającego warunki, o których mowa w ust. 1;
- 6) warunki i tryb przekazania środków Funduszu Pracy przysługujących agencji zatrudnienia;
- 7) inne informacje niestanowiące danych osobowych.

4. Wynagrodzenie należne agencji zatrudnienia, o którym mowa w ust. 3 pkt 5, nie może przekroczyć 150 %, a w przypadku długotrwale bezrobotnych oraz bezrobotnych do 30. roku życia 200 % przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego w dniu opublikowania ogłoszenia o wszczęciu postępowania w celu wyłonienia agencji zatrudnienia.

5. Wypłata wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 4, następuje w dwóch częściach:

- 1) 15 % wynagrodzenia – po utrzymaniu przez osobę przez okres 30 dni zatrudnienia spełniającego warunki, o których mowa w ust. 1,
- 2) 85 % wynagrodzenia – po utrzymaniu przez osobę przez okres kolejnych 150 dni zatrudnienia spełniającego warunki, o których mowa w ust. 1

– niezwłocznie po pozyskaniu przez PUP informacji, o których mowa w ust. 7.

6. W przypadku gdy okres, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, jest krótszy niż 150 dni, wynagrodzenie jest obliczane proporcjonalnie do okresu utrzymania zatrudnienia z kwoty 85 % wynagrodzenia.

7. Starosta pozyskuje z systemu teleinformatycznego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, dane, o których mowa w art. 50 ust. 14 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 10, w celu ustalenia, czy osoba była zatrudniona przez okresy, o których mowa w ust. 5, oraz czy podjęte zatrudnienie spełniało warunki, o których mowa w ust. 1, lub dokonuje ustaleń w oparciu o dokumenty pozyskane od osoby lub jej pracodawcy.

8. Pozyskanie informacji, o których mowa w ust. 5, następuje:

- 1) niezwłocznie po upływie 30 dni od dnia utraty statusu bezrobotnego z powodu podjęcia zatrudnienia;
- 2) po uzyskaniu od agencji zatrudnienia informacji o utracie przez osobę zatrudnienia, nie później niż po upływie 240 dni od dnia skierowania bezrobotnego do agencji zatrudnienia.

9. W okresie udziału bezrobotnego w działaniach realizowanych przez agencję zatrudnienia, zgodnie z umową, o której mowa w ust. 1, PUP nie kieruje bezrobotnego

do innych form pomocy określonych w ustawie, z zastrzeżeniem sfinansowania kosztów przejazdu, o których mowa w art. 206 ust. 1.

Rozdział 8

Wsparcie dla długotrwale bezrobotnych

Art. 198. W celu zaplanowania i realizacji działań umożliwiających powrót na rynek pracy długotrwale bezrobotnych korzystających ze świadczeń pomocy społecznej, starosta i kierownik ośrodka pomocy społecznej, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych – dyrektor centrum usług społecznych, zawierają porozumienie o współpracy, które określa zasady współpracy, zakres pomocy możliwej do udzielenia długotrwale bezrobotnemu oraz tryb wymiany informacji obejmujących:

- 1) informacje o udzielonej osobie długotrwale bezrobotnej pomocy i jej efektach oraz planowanych wobec tej osoby działaniach realizowanych przez:
 - a) starostę i inne podmioty lub instytucje działające na jego zlecenie, lub realizujące wobec długotrwale bezrobotnego działania na skutek skierowania przez starostę,
 - b) ośrodek pomocy społecznej, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych – centrum usług społecznych, w ramach kontraktu socjalnego;
- 2) informacje o długotrwale bezrobotnych zawierające dane tych osób obejmujące:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) numer PESEL, a w przypadku jego braku – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 3) inne dane niestanowiące danych osobowych.

Art. 199. 1. PUP może skierować długotrwale bezrobotnego do centrum integracji społecznej w celu realizacji indywidualnego programu zatrudnienia socjalnego, o którym mowa w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym z powiadomieniem właściwego dla zamieszkania lub pobytu tej osoby ośrodka pomocy społecznej, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych – centrum usług społecznych.

2. Centrum integracji społecznej realizujące indywidualny program zatrudnienia socjalnego, o którym mowa w ust. 1, po zakończeniu jego realizacji przekazuje PUP zaświadczenie, o którym mowa w art. 13 ust. 5a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym.

Art. 200. 1. Starosta może sfinansować z Funduszu Pracy działania w zakresie reintegracji społecznej długotrwale bezrobotnych, mających na celu odbudowanie i podtrzymanie u długotrwale bezrobotnych umiejętności pełnienia ról społecznych w życiu społecznym i zawodowym oraz zmotywowanie tych osób do podejmowania aktywności zawodowej zlecone:

- 1) instytucjom tworzącym centra integracji społecznej lub kluby integracji społecznej, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym, lub
- 2) podmiotom ekonomii społecznej, o których mowa w ustawie z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej, prowadzącym działalność statutową na rzecz integracji i reintegracji społecznej osób zagrożonych wykluczeniem społecznym lub przeciwdziałania uzależnieniom i patologiom społecznym.

2. Realizacja działań w zakresie reintegracji społecznej długotrwale bezrobotnych odbywa się na podstawie umowy, która określa:

- 1) liczbę długotrwale bezrobotnych;
- 2) zakres działań obejmujący w szczególności indywidualne lub grupowe poradnictwo specjalistyczne, warsztaty motywacyjne, grupy terapeutyczne i grupy wsparcia;
- 3) okres realizacji;
- 4) przewidywane efekty, z podaniem mierników pozwalających ocenić indywidualne efekty;
- 5) kwotę i tryb przekazania środków Funduszu Pracy przysługujących z tytułu realizacji działań w zakresie reintegracji społecznej;
- 6) zasady i zakres dokumentowania działań w zakresie reintegracji społecznej podjętych wobec długotrwale bezrobotnych oraz sposób wymiany informacji;
- 7) sposób kontroli i zakres monitorowania;
- 8) inne informacje niestanowiące danych osobowych.

3. Działania, o których mowa w ust. 1, są realizowane w wymiarze 4 godzin dziennie przez okres nie dłuższy niż 6 miesięcy.

4. Kwota środków Funduszu Pracy przeznaczonych na finansowanie zleconych działań w zakresie reintegracji społecznej jest ustalana z uwzględnieniem stawki godzinowej pracy trenera, w wysokości do 5 % minimalnego wynagrodzenia za pracę.

5. W okresie udziału długotrwale bezrobotnego w działaniach, o których mowa w ust. 1, PUP nie kieruje do bezrobotnego innych form pomocy określonych w ustawie, z zastrzeżeniem sfinansowania kosztów przejazdu, o których mowa w art. 206 ust. 1.

6. Do zlecania działań w zakresie reintegracji społecznej osób długotrwale bezrobotnych, w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

Rozdział 9

Pakiet aktywizacyjny

Art. 201. 1. PUP może skierować bezrobotnego do realizacji pakietu aktywizacyjnego, składającego się z więcej niż jednej formy pomocy.

2. W ramach pakietu aktywizacyjnego, o którym mowa w ust. 1, dopuszcza się maksymalnie trzy formy pomocy, o których mowa w art. 28 pkt 1.

Rozdział 10

Wsparcie dla osób do 30. roku życia

Art. 202. 1. PUP powierza co najmniej jednemu doradcy do spraw zatrudnienia, o którym mowa w art. 89 ust. 1 funkcję doradcy do spraw osób do 30. roku życia, którego zadaniem jest w szczególności przygotowanie IPD.

2. Sporządzenie IPD jest poprzedzone oceną umiejętności cyfrowych bezrobotnego lub poszukującego pracy do 30. roku życia. Ocena umiejętności cyfrowych następuje przez wypełnienie ankiety umiejętności cyfrowych udostępnionej w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 3. PUP może odstąpić od przeprowadzenia oceny umiejętności cyfrowych, jeśli bezrobotny lub poszukujący pracy był już poddany tej ocenie.

3. Osobie do 30. roku życia w okresie do 4 miesięcy od dnia rejestracji jako bezrobotny lub poszukujący pracy PUP przedstawia propozycję zatrudnienia, stażu, szkolenia lub innej formy pomocy, zgodnie z IPD.

4. W przypadkach uzasadnionych wynikami oceny, o której mowa w ust. 2, PUP umożliwia bezrobotnemu lub poszukującemu pracy do 30. roku życia nabycie umiejętności cyfrowych.

5. Nabycie umiejętności cyfrowych przez osoby do 30. roku życia może nastąpić w ramach:

- 1) szkolenia, o którym mowa w art. 99 lub art. 101 ust. 1 pkt 1, albo szkolenia realizowanego w ramach bonu na kształcenie ustawiczne lub stażu – w przypadku gdy program tego szkolenia albo stażu obejmuje nabycie umiejętności cyfrowych;
- 2) poradnictwa zawodowego, o którym mowa w art. 87.

Art. 203. WUP, PUP lub OHP może utworzyć ze środków Funduszu Pracy lub innych środków publicznych punkt obsługi osób młodych do 30. roku życia, oferujący:

- 1) kompleksową informację w zakresie:
 - a) zatrudnienia i innych form pomocy,
 - b) możliwości skorzystania ze świadczeń z pomocy społecznej i mieszkalnictwa socjalnego,
 - c) podmiotów świadczących usługi publicznej opieki zdrowotnej, w tym rehabilitacji,
 - d) dalszego kształcenia,
 - e) podjęcia zatrudnienia w podmiotach ekonomii społecznej;
- 2) możliwość uzyskania poradnictwa zawodowego i psychologicznego.

Art. 204. 1. Rada Ministrów może przyjąć rządowe programy promocji zatrudnienia i podnoszenia umiejętności skierowane do osób młodych do 30. roku życia.

2. Programy, o których mowa w ust. 1, mogą w szczególności dotyczyć realizacji form pomocy, o których mowa w art. 99 i w art. 114, na zasadach odrębnych.

Rozdział 11

Dodatkowe formy pomocy

Art. 205. 1. PUP może skierować bezrobotnego lub poszukującego pracy na badania lekarskie lub psychologiczne mające na celu stwierdzenie zdolności bezrobotnego lub poszukującego pracy do wykonywania pracy, uczestnictwa w formie pomocy lub wykluczenie przeciwwskazań do wykonywania prac związanych z formą pomocy.

2. Koszty badań, o których mowa w ust. 1, są finansowane z Funduszu Pracy, w formie wpłaty na konto wykonawcy badania albo bezrobotnego lub poszukującego pracy.

3. Koszty zwracane bezrobotnemu lub poszukującemu pracy nie mogą być wyższe niż 120 % kosztów analogicznego badania finansowanego przez wpłatę na konto wykonawcy badania.

Art. 206. 1. Starosta może na podstawie umowy finansować z Funduszu Pracy przez okres do 12 miesięcy koszty przejazdu w związku z podjęciem przez bezrobotnego lub poszukującego pracy zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub udziału w formie pomocy, gdy spełnione są łącznie następujące warunki:

- 1) podjęcie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub udział w formie pomocy nastąpiło na podstawie:
 - a) skierowania lub informacji z PUP,
 - b) umowy ze starostą,
 - c) skierowania agencji zatrudnienia w przypadku określonym w art. 197;
- 2) uzyskiwane wynagrodzenie lub inny przychód nie przekracza 200 % minimalnego wynagrodzenia za pracę.

2. Starosta może na podstawie umowy finansować z Funduszu Pracy przez okres, o którym mowa w ust. 1, koszty zakwaterowania w związku z podjęciem przez bezrobotnego lub poszukującego pracy zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub udziału w formie pomocy, gdy spełnione są łącznie następujące warunki:

- 1) na podstawie:
 - a) skierowania lub informacji z PUP,
 - b) umowy ze starostą,
 - c) skierowania agencji zatrudnienia w przypadku określonym w art. 197– podjął zatrudnienie, inną pracę zarobkową lub udział w formie pomocy poza miejscem zamieszkania w miejscowości, do której czas dojazdu i powrotu do miejsca zamieszkania wynosi łącznie ponad 3 godziny dziennie;
- 2) mieszka w hotelu lub wynajętym mieszkaniu w miejscowości lub w pobliżu miejscowości, w której jest zatrudniona lub bierze udział w innej formie pomocy;
- 3) uzyskuje wynagrodzenie lub inny przychód w wysokości nie przekraczającej 200 % minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w miesiącu, za który jest dokonywany zwrot kosztów zakwaterowania.

3. Starosta może zwrócić bezrobotnemu koszt przejazdu do pracodawcy i powrotu do miejsca zamieszkania w przypadku skierowania go do pracodawcy, który zgłosił ofertę pracy.

4. Starosta może zwrócić bezrobotnemu lub poszukującemu pracy koszt przejazdu na badania lekarskie lub psychologiczne i powrotu do miejsca zamieszkania, jeżeli na badania te został on skierowany przez starostę i dojeżdża do tych miejsc.

5. Na wniosek bezrobotnego lub poszukującego pracy starosta może wypłacić zaliczkę na sfinansowanie kosztów przejazdu.

6. Starosta refunduje z Funduszu Pracy koszty wyżywienia i zakwaterowania bezrobotnego lub poszukującego pracy na szkolenie odbywane poza miejscem zamieszkania, jeżeli wynika to z umowy zawartej z instytucją szkoleniową.

7. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do zorganizowanego przez starostę przejazdu bezrobotnych lub poszukujących pracy w związku z podjęciem przez nich udziału w formie pomocy.

Art. 207. 1. Starosta może finansować z Funduszu Pracy koszty zorganizowanego przejazdu bezrobotnych lub poszukujących pracy, skierowanych przez starostę do udziału w targach pracy i giełdach pracy organizowanych przez WUP w ramach pośrednictwa pracy na terenie innego powiatu.

2. Zorganizowany przejazd bezrobotnych lub poszukujących pracy na miejsce targów pracy i giełd pracy, o których mowa w ust. 1, i z powrotem, odbywa się z miejsc określonych przez PUP.

3. WUP, PUP lub OHP organizując targi pracy może sfinansować z Funduszu Pracy, w szczególności koszty związane z upowszechnianiem informacji o targach pracy, wynajmem, montażem i transportem sprzętu, koszty usług teleinformatycznych oraz koszty wynajmu powierzchni i stoisk wystawienniczych.

Art. 208. 1. Na wniosek bezrobotnego, starosta może na podstawie umowy przyznać bon na zasiedlenie w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 200 % przeciętnego wynagrodzenia za pracę, w związku z zamiarem podjęcia przez bezrobotnego pracy na podstawie umowy o pracę, innej pracy zarobkowej, zwanych dalej „pracą”, lub zamiarem wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli odległość od miejsca dotychczasowego zamieszkania do miejscowości, w której bezrobotny zamieszka w związku z zamiarem podjęcia pracy lub działalności gospodarczej, wynosi co najmniej 80 km lub łączny najkrótszy czas dotarcia do tej miejscowości i powrotu do dotychczasowego miejsca zamieszkania przekracza 3 godziny dziennie.

2. Starosta może zażądać od bezrobotnego dokumentów potwierdzających dotychczasowe miejsce zamieszkania wskazane we wniosku, o którym mowa w ust. 1.

3. Środki Funduszu Pracy przyznane w ramach bonu na zasiedlenie bezrobotny przeznacza na pokrycie kosztów zamieszkania związanych z podjęciem pracy lub wykonywaniem działalności gospodarczej, o których mowa w ust. 1.

4. Bezrobotny, któremu został przyznany bon na zasiedlenie, jest obowiązany:

- 1) w okresie 240 dni liczonych od dnia zawarcia umowy z PUP, wykonywać przez okres co najmniej 180 dni pracę lub prowadzić działalność gospodarczą, o których mowa w ust. 1;
- 2) z tytułu wykonywanej pracy lub działalności gospodarczej, o których mowa w pkt 1, osiągać wynagrodzenie lub przychód w wysokości co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie;
- 3) nie później, niż w terminie 30 dni następujących po upływie 240 dni od dnia podpisania umowy z PUP złożyć oświadczenie o spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 1, oraz oświadczenie lub dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w pkt 1 i 2.

5. W przypadku niewywiązania się przez bezrobotnego z obowiązku, o którym mowa w ust. 4 pkt 3, wzywa się go do złożenia oświadczeń lub dokumentów, wyznaczając mu termin nie krótszy niż 14 dni od daty doręczenia wezwania.

6. Do okresu 180 dni, o których mowa w ust. 4 pkt 1, wlicza się czas, w którym bezrobotny po otrzymaniu bonu na zasiedlenie został powołany do ćwiczeń wojskowych lub przeszkolenia wojskowego na podstawie ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2024 r. poz. 248, 834, 1089, 1222, 1248 1585, 1871 i 1907).

7. Oświadczenia, o których mowa w ust. 4 pkt 3, zawierają:

- 1) nazwę pracodawcy lub zleceniodawcy, lub nazwę działalności gospodarczej;
- 2) identyfikator podatkowy NIP pracodawcy, zleceniodawcy lub przedsiębiorcy;
- 3) miejsce wykonywania pracy lub działalności gospodarczej;
- 4) formę i okres pracy lub okres wykonywanej działalności gospodarczej;
- 5) informację o spełnieniu warunku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2;
- 6) informację o odległości lub czasie dojazdu – od miejsca dotychczasowego zamieszkania do miejscowości, w której bezrobotny zamieszkał w związku z podjęciem pracy lub wykonywaniem działalności gospodarczej.

8. Oświadczenia, o których mowa w ust. 4 pkt 3, są składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenia jest obowiązany do zawarcia w nich klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 1 i 6

ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

9. Na wniosek bezrobotnego starosta z uzasadnionej przyczyny może przedłużyć okres 240 dni, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, nie dłużej jednak niż o 90 dni, o ile wniosek ten zostanie złożony przed upływem 30 dni, o których mowa w ust. 4 pkt 3. Wnioski złożone po terminie starosta pozostawia bez rozpoznania.

10. Starosta może pozyskać z systemu teleinformatycznego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych dane, o których mowa w art. 50 ust. 14–16 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 10, w celu ustalenia, czy osoba spełniła warunki, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 2, lub dokonać ustaleń w oparciu o dokumenty pozyskane od osoby lub jej pracodawcy.

11. Do okresu pracy lub działalności gospodarczej, o których mowa w ust. 4 pkt 1, nie zalicza się:

- 1) okresu pracy u pracodawcy lub zleceniodawcy, na rzecz którego osoba wykonywała pracę w okresie 180 dni przypadających bezpośrednio przed rejestracją jako bezrobotny;
- 2) okresu pracy z tytułu, którego osoba będzie osiągała wynagrodzenie dofinansowane lub refundowane z Funduszu Pracy;
- 3) okresu prowadzenia działalności gospodarczej, na którą osoba w ciągu ostatnich 12 miesięcy otrzymała z Funduszu Pracy dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej.

12. Kwota bonu na zasiedlenie podlega zwrotowi na wezwanie starosty:

- 1) w całości – w przypadku niewywiązania się osoby z któregokolwiek z warunków, o których mowa w ust. 1, 4 lub 5;
- 2) proporcjonalnie do okresu niewykonywania pracy lub działalności gospodarczej – w przypadku gdy okres pracy lub wykonywanie działalności gospodarczej, spełniającej warunki, o których mowa w ust. 1 i 4 pkt 2, jest krótszy niż 180 dni.

13. Zwrot kwoty bonu, o której mowa w ust. 12, następuje bez odsetek ustawowych w terminie nie krótszym niż 30 dni od daty doręczenia wezwania do zwrotu.

Rozdział 12

Programy specjalne

Art. 209. 1. Starosta może inicjować i realizować program specjalny w celu aktywizacji zawodowej i przywracania na rynek pracy bezrobotnych.

2. Program specjalny może być realizowany samodzielnie przez starostę lub we współpracy z:

- 1) publicznymi służbami zatrudnienia,
- 2) agencjami zatrudnienia,
- 3) podmiotami ekonomii społecznej,
- 4) podmiotami posiadającymi akredytację i status ośrodka wsparcia ekonomii społecznej, o którym mowa w art. 36 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej,
- 5) gminami,
- 6) pracodawcami

– na podstawie pisemnego porozumienia.

3. W przypadku podmiotów ekonomii społecznej, o których mowa w art. 2 pkt 5 lit. b i c ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej, pisemne porozumienie, o którym mowa w ust. 2, jest zawierane z jednostkami tworzącymi lub prowadzącym te podmioty.

4. Program specjalny jest finansowany z kwoty środków (limitu) na finansowanie form pomocy, o której mowa w art. 267 ust. 1.

5. Realizowane w ramach programu specjalnego formy pomocy i specyficzne elementy wspierające zatrudnienie są finansowane z Funduszu Pracy.

6. Maksymalna wysokość środków Funduszu Pracy przeznaczonych na finansowanie specyficznych elementów wspierających zatrudnienie na jednego uczestnika programu specjalnego nie może przekroczyć 150 % przeciętnego wynagrodzenia.

7. Specyficzne elementy wspierające zatrudnienie, zakupione z Funduszu Pracy przez PUP, mogą stać się własnością uczestnika programu specjalnego po zakończeniu programu specjalnego lub po zakończeniu udziału w programie specjalnym z powodu podjęcia zatrudnienia, o ile są niezbędne do uzyskania lub utrzymania zatrudnienia.

8. Minister właściwy do spraw pracy może przyznać na realizację programów specjalnych środki z rezerwy Funduszu Pracy, o której mowa w art. 267 ust. 2.

Rozdział 13

Programy regionalne

Art. 210. 1. Program regionalny jest inicjowany przez marszałka województwa.

2. Program regionalny może być inicjowany na wniosek starosty, wojewódzkiej rady rynku pracy albo wojewódzkiej rady dialogu społecznego.

3. Program regionalny jest inicjowany na podstawie diagnozy sytuacji na rynku pracy dokonanej na podstawie analiz i prognoz dotyczących w szczególności:

- 1) sytuacji bezrobotnych i poszukujących pracy na rynkach pracy województwa, powiatów i gmin;
- 2) zapotrzebowania pracodawców i przedsiębiorców na zawody, umiejętności lub kwalifikacje na regionalnym rynku pracy;
- 3) mobilności siły roboczej.

4. Program regionalny jest realizowany przez WUP w porozumieniu z powiatowymi urzędami pracy.

5. Na podstawie diagnozy sytuacji na rynku pracy WUP określa grupy bezrobotnych, poszukujących pracy, pracodawców i przedsiębiorców, dla których jest konieczne przygotowanie programu regionalnego, oraz dokonuje wyboru powiatów o najwyższym udziale tych bezrobotnych w ogólnej liczbie bezrobotnych w powiecie.

6. WUP przekazuje powiatowym urządowi pracy przewidzianym do udziału w programie regionalnym założenia programu regionalnego, obejmujące w szczególności:

- 1) diagnozę sytuacji na wojewódzkim rynku pracy, z uwzględnieniem sytuacji w poszczególnych powiatach i gminach;
- 2) wykaz powiatów proponowanych do objęcia programem regionalnym;
- 3) proponowaną:
 - a) liczbę i strukturę uczestników programu regionalnego w poszczególnych powiatach,
 - b) wysokość środków Funduszu Pracy w przeliczeniu na jednego uczestnika programu regionalnego,
 - c) wysokość środków Funduszu Pracy dla poszczególnych powiatów;
- 4) oczekiwane wskaźniki efektywności programu regionalnego dla poszczególnych powiatów.

7. Po akceptacji założeń programu regionalnego przez starostę, PUP przygotowuje propozycję działań, którymi zostaną objęci uczestnicy programu regionalnego w powiecie.

8. WUP we współpracy z PUP:

- 1) uzgadnia zakres działań, którymi zostaną objęci uczestnicy programu regionalnego, oraz przewidywane wskaźniki efektywności programu regionalnego dla powiatu;
- 2) dokonuje analizy czynników mogących wpłynąć negatywnie na efektywność programu regionalnego w powiecie oraz uzgadnia propozycję działań niezbędnych do podjęcia w przypadku wystąpienia zagrożenia realizacji programu regionalnego w powiecie.

9. Podstawą wdrożenia programu regionalnego jest porozumienie zawarte między WUP a powiatowymi urzędami pracy, które określa w szczególności:

- 1) wykaz powiatów, na których terenie będzie realizowany program regionalny, i uzasadnienie wyboru tych powiatów;
- 2) liczbę i strukturę uczestników programu regionalnego, ogółem i odrębnie dla poszczególnych powiatów;
- 3) zakres działań planowanych do realizacji w ramach programu regionalnego w poszczególnych powiatach;
- 4) koszt programu regionalnego, ogółem i odrębnie dla poszczególnych powiatów oraz źródła finansowania;
- 5) wskaźniki efektywności, ogółem dla programu regionalnego i odrębnie dla poszczególnych powiatów;
- 6) czynniki mogące wpłynąć negatywnie na efektywność programu regionalnego oraz działania niezbędne do podjęcia w przypadku wystąpienia zagrożenia realizacji programu regionalnego.

10. Programy regionalne są finansowane ze środków Funduszu Pracy.

11. Marszałek województwa monitoruje realizację programu regionalnego w poszczególnych powiatach oraz wdraża działania zaradcze w przypadku wystąpienia zagrożenia realizacji programu regionalnego.

Rozdział 14

Projekty pilotażowe

Art. 211. 1. Projekt pilotażowy może być inicjowany przez ministra właściwego do spraw pracy, marszałka lub starostę.

2. Projekt pilotażowy wymaga akceptacji ministra właściwego do spraw pracy.

3. Projekt pilotażowy zawierający w szczególności opis nowych rozwiązań o charakterze systemowym wraz z uzasadnieniem potrzeby ich wdrożenia, powinien zostać przedłożony ministrowi właściwemu do spraw pracy.

4. Projekt pilotażowy po uzyskaniu pozytywnej opinii ministra właściwego do spraw pracy, jest realizowany na podstawie umowy zawieranej między ministrem właściwym do spraw pracy, a podmiotem, o którym mowa w ust. 6.

5. Umowa, o której mowa w ust. 4, określa w szczególności warunki realizacji projektu pilotażowego, wysokość środków przeznaczonych na ten cel i sposób ich wydatkowania.

6. Projekt pilotażowy może być realizowany samodzielnie lub we współpracy przez:

- 1) WUP;
- 2) PUP;
- 3) podmioty ekonomii społecznej;
- 4) OHP;
- 5) agencje zatrudnienia;
- 6) instytucje szkoleniowe;
- 7) jednostki samorządu terytorialnego;
- 8) podmioty tworzące centra integracji społecznej lub podmioty prowadzące kluby integracji społecznej, o których mowa w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym;
- 9) inne podmioty współpracujące z urzędami pracy.

7. W przypadku podmiotów ekonomii społecznej, o których mowa w art. 2 pkt 5 lit. b i c ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej, umowa, o której mowa w ust. 4, jest zawierana z jednostkami tworzącymi lub prowadzącymi te podmioty.

8. Projekty pilotażowe wraz z kosztami ich obsługi są finansowane z rezerwy Funduszu Pracy, o której mowa w art. 267 ust. 2.

9. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze wytycznych umieszczonych na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw pracy w Biuletynie Informacji Publicznej warunki i tryb inicjowania, realizacji i koordynacji projektów pilotażowych.

10. W celu realizacji danego projektu pilotażowego, realizator przetwarza dane osobowe, o których mowa w art. 47 ust. 2 pkt 1–14 i 16–21 oraz ust. 3 pkt 1, 2, 5, 6 oraz 8–12, w tym dane, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z

przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych).

11. Dane osobowe, o których mowa w ust. 10, mogą przetwarzać wyłącznie osoby posiadające pisemne upoważnienie. Osoby posiadające pisemne upoważnienie są obowiązane do zachowania tych danych w tajemnicy.

12. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 10, przepis art. 50 ust. 4 i 6 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 15

Program aktywizacyjny dla osób niepełnosprawnych lub opiekunów osób niepełnosprawnych

Art. 212. 1. Minister właściwy do spraw pracy może opracować resortowy program aktywizacyjny dla osób niepełnosprawnych lub opiekunów osób niepełnosprawnych.

2. W ramach programu aktywizacyjnego dla osób niepełnosprawnych lub opiekunów osób niepełnosprawnych mogą być podejmowane działania mające na celu wspieranie aktywizacji zawodowej i aktywności społecznej osób niepełnosprawnych lub opiekunów osób niepełnosprawnych.

3. Program aktywizacyjny dla osób niepełnosprawnych lub opiekunów osób niepełnosprawnych wraz z kosztami jego obsługi jest finansowany z Funduszu Pracy.

4. Powierzenie realizacji zadań w zakresie programu aktywizacyjnego dla osób niepełnosprawnych lub opiekunów osób niepełnosprawnych odbywa się po przeprowadzeniu konkursu ofert ogłaszanego przez ministra właściwego do spraw pracy.

5. Konkurs ofert jest kierowany do:

- 1) podmiotów ekonomii społecznej;
- 2) publicznych służb zatrudnienia;
- 3) OHP;
- 4) agencji zatrudnienia;
- 5) instytucji szkoleniowych;
- 6) jednostek samorządu terytorialnego.

6. Na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw pracy w Biuletynie Informacji Publicznej umieszcza się ogłoszenie o konkursie ofert oraz informacje o wyniku tego konkursu.

7. W przypadku podmiotów ekonomii społecznej, o których mowa w art. 2 pkt 5 lit. b i c ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej, ofertę składają jednostki tworzące te podmioty.

8. Do wyboru realizatorów zadań nie stosuje się przepisów o prowadzeniu działalności pożytku publicznego na podstawie zlecenia realizacji zadań publicznych, o których mowa w dziale II w rozdziale 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

Art. 213. 1. W ogłoszeniu o konkursie ofert określa się:

- 1) zadanie będące przedmiotem konkursu ofert;
- 2) wysokość środków przeznaczonych na realizację zadania;
- 3) terminy i warunki realizacji zadania;
- 4) kryteria oceny ofert;
- 5) miejsce i termin składania ofert – przy czym termin ten nie może być krótszy niż 7 dni od dnia ogłoszenia konkursu;
- 6) termin rozstrzygnięcia konkursu ofert;
- 7) termin i sposób ogłoszenia wyników konkursu ofert;
- 8) informację o możliwości odwołania konkursu ofert przed upływem terminu na złożenie ofert oraz możliwości przedłużenia terminu złożenia ofert i terminu rozstrzygnięcia konkursu ofert;
- 9) dodatkowe warunki lub informacje – o ile jest to konieczne.

2. Oferta złożona w konkursie ofert zawiera:

- 1) szczegółowy sposób realizacji zadania;
- 2) termin i miejsce realizacji zadania;
- 3) harmonogram działań w zakresie realizacji zadania;
- 4) kalkulację przewidywanych kosztów realizacji zadania;
- 5) inne postanowienia wynikające z dodatkowych warunków lub informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 9.

3. Do oferty dołącza się:

- 1) aktualny odpis z odpowiedniego rejestru lub inne dokumenty informujące o statusie prawnym podmiotu składającego ofertę i umocowaniu osób go reprezentujących;
- 2) oświadczenie osoby uprawnionej do reprezentowania podmiotu składającego ofertę potwierdzające, że w stosunku do podmiotu składającego ofertę nie stwierdzono niezgodnego z przeznaczeniem wykorzystania środków publicznych;

- 3) oświadczenie osoby uprawnionej do reprezentowania podmiotu składającego ofertę o niekaralności zakazem pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi oraz o niebyciu skazanym za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe.

4. Oświadczenia, o których mowa w ust. 3 pkt 2 i 3, są składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 1 i 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

5. Minister właściwy do spraw pracy może powołać zespół do oceny ofert w składzie co najmniej trzech osób. W przypadku powołania zespołu minister właściwy do spraw pracy wyznacza przewodniczącego zespołu.

6. Do członków zespołu biorących udział w przeprowadzaniu konkursu ofert oraz dokonywaniu wyboru najkorzystniejszych ofert stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące wyłączenia pracownika.

Art. 214. 1. Realizacja programu aktywizacyjnego dla osób niepełnosprawnych lub opiekunów osób niepełnosprawnych odbywa się na podstawie umowy.

2. Umowa określa:

- 1) liczbę osób niepełnosprawnych lub opiekunów osób niepełnosprawnych objętych programem;
- 2) zakres działań i okres ich realizacji;
- 3) przewidywane efekty, z podaniem mierników pozwalających ocenić indywidualne efekty;
- 4) kwotę i tryb przekazania środków Funduszu Pracy przysługujących z tytułu realizacji programu aktywizacyjnego dla osób niepełnosprawnych lub opiekunów osób niepełnosprawnych;
- 5) kwotę przekazywanych środków;
- 6) termin i sposób rozliczenia przyznanych środków z Funduszu Pracy;
- 7) termin zwrotu niewykorzystanej części środków z Funduszu Pracy;
- 8) sposób kontroli i zakres monitorowania realizacji programu aktywizacyjnego dla osób niepełnosprawnych lub opiekunów osób niepełnosprawnych, w tym rozliczania przyznanych środków z Funduszu Pracy;

- 9) warunki i sposób zmiany oraz rozwiązania umowy;
- 10) inne postanowienia wynikające z dodatkowych warunków lub informacji, o których mowa w art. 213 ust. 1 pkt 9.

Art. 215. 1. Do środków z Funduszu Pracy przekazanych na realizację programu aktywizacyjnego dla osób niepełnosprawnych lub opiekunów osób niepełnosprawnych stosuje się odpowiednio przepisy art. 57, art. 168 i art. 169 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

2. Środki Funduszu Pracy przyznane na realizację programu aktywizacyjnego dla osób niepełnosprawnych lub opiekunów osób niepełnosprawnych:

- 1) wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem,
- 2) niewykorzystane,
- 3) pobrane nienależnie,
- 4) pobrane w nadmiernej wysokości

– podlegają zwrotowi na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Pracy.

3. Środki Funduszu Pracy, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 3 i 4, podlegają zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych.

Rozdział 16

Program wsparcia w sytuacjach szczególnych

Art. 216. 1. W sytuacji nagłego zdarzenia, mogącego mieć negatywny wpływ na poziom zatrudnienia na obszarze kraju, województwa lub powiatu, w szczególności w przypadku zwolnień grupowych, minister właściwy do spraw pracy może ogłosić program wsparcia w sytuacji nadzwyczajnej zwany dalej „programem wsparcia”.

2. Program wsparcia zawiera w szczególności opis rozwiązań mających na celu zminimalizowanie negatywnych skutków nagłego zdarzenia oraz jego wpływu na poziom zatrudnienia na obszarze kraju, województwa lub powiatu. Rozwiązania przyjęte w programie wsparcia mogą obejmować inne formy wsparcia niż określone w ustawie.

3. Program wsparcia może być opracowany przez ministra właściwego do spraw pracy, marszałka lub starostę.

4. W przypadku gdy program wsparcia jest opracowywany przez marszałka lub starostę wymaga on akceptacji ministra właściwego do spraw pracy.

5. Program wsparcia jest realizowany na podstawie umowy zawieranej między ministrem właściwym do spraw pracy, a podmiotem, o którym mowa w ust. 7.

6. Umowa, o której mowa w ust. 5, określa w szczególności warunki realizacji programu wsparcia, wysokość środków przeznaczonych na ten cel i sposób ich wydatkowania oraz rozliczania.

7. Program wsparcia może być realizowany samodzielnie lub we współpracy przez:

- 1) WUP;
- 2) PUP;
- 3) podmioty ekonomii społecznej;
- 4) OHP;
- 5) agencje zatrudnienia;
- 6) instytucje szkoleniowe;
- 7) jednostki samorządu terytorialnego;
- 8) podmioty tworzące centra integracji społecznej lub podmioty prowadzące kluby integracji społecznej, o których mowa w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym;
- 9) inne podmioty współpracujące z urzędami pracy.

8. W przypadku podmiotów ekonomii społecznej, o których mowa w art. 2 pkt 5 lit. b i c ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej, umowa, o której mowa w ust. 6, jest zawierana z jednostkami tworzącymi lub prowadzącymi te podmioty.

9. Program wsparcia wraz z kosztami jego obsługi jest finansowany z rezerwy Funduszu Pracy, o której mowa w art. 267 ust. 2.

Rozdział 17

Zwolnienia monitorowane

Art. 217. 1. Pracodawca planujący zwolnienie z przyczyn dotyczących pracodawcy co najmniej 50 pracowników w okresie 3 miesięcy, zwane dalej „zwolnieniem monitorowanym” uzgadnia z PUP właściwym dla siedziby tego pracodawcy lub właściwym ze względu na miejsce wykonywania pracy zakres i formy pomocy dla zwalnianych pracowników, w tym pracowników niepełnosprawnych, dotyczące w szczególności:

- 1) pośrednictwa pracy;
- 2) poradnictwa zawodowego;
- 3) szkoleń, potwierdzenia nabytej wiedzy i umiejętności oraz uzyskania dokumentów potwierdzających nabycie wiedzy i umiejętności.

2. W przypadku zwolnienia monitorowanego pracodawca podejmuje działania polegające na zapewnieniu pracownikom przewidzianym do zwolnienia lub będącym w trakcie wypowiedzenia lub osobom zwolnionym w okresie 6 miesięcy po rozwiązaniu stosunku pracy lub stosunku służbowego pomocy, o której mowa w ust. 1 i realizuje te działania w formie programu.

3. Program, o którym mowa w ust. 2, może być realizowany także przez starostę, marszałka województwa, agencję zatrudnienia lub instytucję szkoleniową.

4. Program może być finansowany:

- 1) przez pracodawcę;
- 2) przez pracodawcę i odpowiednie jednostki administracji publicznej;
- 3) na podstawie porozumienia organizacji i osób prawnych z udziałem pracodawcy.

5. Pracodawcy, w ramach programu, o którym mowa w ust. 2, mogą na wniosek pracownika finansować świadczenie szkoleniowe.

6. Świadczenie szkoleniowe jest przyznawane przez pracodawcę na wniosek pracownika i przysługuje po rozwiązaniu stosunku pracy lub stosunku służbowego na czas udziału pracownika w szkoleniach, w okresie nie dłuższym niż 6 miesięcy.

7. W okresie korzystania ze świadczenia szkoleniowego zwolnionemu pracownikowi przysługuje pomoc w zakresie poradnictwa zawodowego udzielana przez właściwy dla zwolnionego pracownika PUP. Pracownik ten może być skierowany na jednorazowe szkolenie organizowane i finansowane przez PUP, na zasadach określonych w ustawie.

8. Po przyznaniu przez pracodawcę świadczenia szkoleniowego PUP refunduje pracodawcy składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe finansowane ze środków własnych pracodawcy, w wysokości określonej w odrębnych przepisach.

9. Pracodawca wypłaca co miesiąc zwolnionemu pracownikowi, na podstawie zawartej z nim umowy, począwszy od miesiąca, w którym pracownik rozpoczął szkolenie, świadczenie szkoleniowe w wysokości równej wynagrodzeniu pracownika, obliczanemu jak za urlop wypoczynkowy, nie wyższej jednak niż 200 % minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Rozdział 18

Świadczenia dla bezrobotnych

Art. 218. 1. Prawo do zasiłku przysługuje bezrobotnemu za każdy dzień kalendarzowy od dnia zarejestrowania się w PUP, z zastrzeżeniem art. 219 i art. 220, jeżeli w okresie

18 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień zarejestrowania, łącznie przez okres co najmniej 365 dni:

- 1) był zatrudniony i osiągał wynagrodzenie w kwocie co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę, od którego istnieje obowiązek opłacania składki na Fundusz Pracy, z zastrzeżeniem zwolnienia ze składki kategorii osób, o których mowa w art. 261–265; w okresie tym nie uwzględnia się okresów urlopów bezpłatnych trwających łącznie dłużej niż 30 dni;
- 2) wykonywał pracę na podstawie umowy o pracę nakładczą i osiągał z tego tytułu dochód w wysokości co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę;
- 3) świadczył usługi na podstawie umów cywilnoprawnych w tym umowy agencyjnej, umowy zlecenia, umowy o dzieło lub umowy o świadczenie usług, do której stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu, albo współpracował przy wykonywaniu tych umów, za które powinny być opłacone składki na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy, z zastrzeżeniem art. 261, przy czym podstawę wymiaru tych składek stanowiła kwota co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę w przeliczeniu na okres pełnego miesiąca;
- 4) opłacał składki na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności lub współpracy, z zastrzeżeniem art. 261, przy czym podstawę wymiaru tych składek stanowiła kwota co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę;
- 5) wykonywał pracę w okresie tymczasowego aresztowania lub odbywania kary pozbawienia wolności, przy czym podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy stanowiła kwota co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę;
- 6) wykonywał pracę w rolniczej spółdzielni produkcyjnej, spółdzielni kółek rolniczych lub spółdzielni usług rolniczych, będąc członkiem tej spółdzielni, przy czym podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy stanowiła kwota co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę;
- 7) opłacał składkę na Fundusz Pracy w związku z pracą za granicą u pracodawcy zagranicznego w państwie niewymienionym w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–d, w wysokości 9,75 % przeciętnego wynagrodzenia za każdy miesiąc zatrudnienia;
- 8) był zatrudniony za granicą i przybył do Rzeczypospolitej Polskiej jako repatriant;
- 9) był zatrudniony, pełnił służbę lub wykonywał inną pracę zarobkową i osiągał wynagrodzenie lub dochód, od którego istnieje obowiązek opłacania składki na Fundusz Pracy.

2. Do 365 dni, o których mowa w ust. 1, zalicza się również okresy:

- 1) zawodowej służby wojskowej, zasadniczej służby wojskowej, terytorialnej służby wojskowej pełnionej rotacyjnie, służby w aktywnej rezerwie w dniach tej służby, odbywania ćwiczeń wojskowych w ramach pasywnej rezerwy, służby wojskowej pełnionej w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny lub służby zastępczej oraz służby w charakterze personelu obrony cywilnej, o którym mowa w ustawie z dnia 5 grudnia 2024 r. o ochronie ludności i obronie cywilnej (Dz. U. poz. 1907), skierowanego przez właściwy organ obrony cywilnej do wykonania zadań w czasie stanu wojennego i w czasie wojny, a także służby w charakterze funkcjonariusza, o którym mowa w ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin;
- 2) urlopu wychowawczego udzielonego na podstawie odrębnych przepisów;
- 3) pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty inwalidzkiej przyznawanej na podstawie ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin lub ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, renty szkoleniowej oraz przypadające po ustaniu zatrudnienia, wykonywania innej pracy zarobkowej albo zaprzestaniu prowadzenia pozarolniczej działalności lub współpracy okresy pobierania zasiłku chorobowego, macierzyńskiego, zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego lub świadczenia rehabilitacyjnego, jeżeli podstawę wymiaru tych zasiłków i świadczenia, z uwzględnieniem kwoty składek na ubezpieczenia społeczne, stanowiła kwota wynosząca co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę;
- 4) niewymienione w ust. 1, za które były opłacane składki na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy, jeżeli podstawę wymiaru składek stanowiła kwota wynosząca co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę;

- 5) za które przyznano odszkodowanie z tytułu niezgodnego z przepisami rozwiązania przez pracodawcę stosunku pracy lub stosunku służbowego, oraz okres, za który wypłacono pracownikowi odszkodowanie z tytułu skrócenia okresu wypowiedzenia umowy o pracę;
- 6) świadczenia usług na podstawie umowy uaktywniającej, o której mowa w art. 50 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2024 r. poz. 338, 743 i 858);
- 7) pobierania renty rodzinnej, w przypadku gdy nastąpił zbieg prawa do tej renty z prawem do renty z tytułu niezdolności do pracy i wybrano pobieranie renty rodzinnej;
- 8) pobierania świadczenia pieniężnego przysługującego członkom rodziny funkcjonariuszy lub żołnierzy zawodowych w przypadku gdy nastąpił zbieg prawa do tego świadczenia z prawem do emerytury lub renty, z tytułu niezdolności do pracy, o których mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;
- 9) sprawowania osobistej opieki nad dzieckiem przez osoby, o których mowa w art. 6a ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych;
- 10) pobierania świadczenia pielęgnacyjnego lub specjalnego zasiłku opiekuńczego na podstawie ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, lub zasiłku dla opiekuna na podstawie ustawy z dnia 4 kwietnia 2014 r. o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów;
- 11) zatrudnienia z wynagrodzeniem poniżej minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie w przypadku osób, którym na podstawie art. 15g ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 340, 1089, 1222, 1473 i 1717) obniżono wymiar czasu pracy skutkujący obniżeniem wysokości wynagrodzenia poniżej minimalnego wynagrodzenia za pracę, jeżeli przed wskazanym obniżeniem wymiaru czasu pracy osiągały miesięcznie wynagrodzenie w kwocie co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę;
- 12) podlegania obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych;
- 13) finansowania składek za ubezpieczonego ze środków, o których mowa w art. 16 ust. 4a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, przy czym

podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy stanowiła kwota co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę.

3. Prawo do zasiłku przysługuje bezrobotnym zwolnionym z zakładów karnych i aresztów śledczych, zarejestrowanym w okresie 30 dni od dnia zwolnienia, jeżeli suma okresów, o których mowa w ust. 1 i 2, przypadających w okresie 18 miesięcy przed ostatnim pozbawieniem wolności oraz wykonywania pracy w okresie pozbawienia wolności wynosiła co najmniej 365 dni, przy czym podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy stanowiła kwota w wysokości co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę. W przypadku pozbawienia wolności w okresie pobierania zasiłku, po zwolnieniu z zakładu karnego lub aresztu śledczego przysługuje prawo do zasiłku na okres skrócony o okres pobierania zasiłku przed pozbawieniem wolności i w trakcie przerw w odbywaniu kary. W przypadku pozbawienia wolności w okresie, o którym mowa w art. 220 ust. 2, prawo do zasiłku przysługuje na okres na jaki zostałoby przyznane po upływie okresu wskazanego w art. 220 ust. 2 gdyby pozbawienie wolności nie miało miejsca.

4. Prawo do zasiłku przysługuje bezrobotnym zwolnionym z zasadniczej służby wojskowej lub okresowej służby wojskowej, jeżeli okres jej odbywania wynosił co najmniej 240 dni i przypadał w okresie 18 miesięcy poprzedzających dzień zarejestrowania się w PUP.

5. Okresy wymienione w ust. 1 i 2, które stanowiły już raz podstawę do nabycia prawa do zasiłku, nie mogą być ponownie uwzględnione do 365 dni, o których mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem nabycia prawa do zasiłku na okres uzupełniający w trybie art. 226 ust. 3.

Art. 219. 1. Prawo do zasiłku nie przysługuje bezrobotnemu, który przed rejestracją w PUP:

- 1) rozwiązał ostatni stosunek pracy lub stosunek służbowy za wypowiedzeniem, chyba że rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego za wypowiedzeniem nastąpiło z powodu zmiany miejsca zamieszkania lub pracownik rozwiązał umowę o pracę w trybie art. 55 § 1 i 1¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy;
- 2) spowodował rozwiązanie ze swej winy ostatniego stosunku pracy lub stosunku służbowego bez wypowiedzenia;
- 3) rozwiązał ostatni stosunek pracy zawarty na podstawie skierowania przez starostę do pracodawcy otrzymującego w związku z tym skierowaniem środki z Funduszu Pracy.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy ostatni stosunek pracy lub stosunek służbowy nie stanowi podstawy nabycia prawa do zasiłku.

Art. 220. 1. Prawo do zasiłku od dnia zarejestrowania w PUP nie przysługuje bezrobotnemu, który:

- 1) otrzymał odszkodowanie za skrócenie okresu wypowiedzenia umowy o pracę;
- 2) otrzymał przewidziane w odrębnych przepisach świadczenie w postaci jednorazowego ekwiwalentu pieniężnego za urlop górniczy, jednorazowej odprawy socjalnej, zasiłkowej, pieniężnej po zasiłku socjalnym, jednorazowej odprawy warunkowej lub odprawy pieniężnej bezwarunkowej;
- 3) odbywa odpłatną praktykę absolwencką i otrzymuje z tego tytułu miesięczne świadczenie pieniężne w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę;
- 4) zarejestrował się jako bezrobotny w okresie, zgłoszonego do CEIDG, zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej, jeśli okres prowadzenia tej działalności stanowi podstawę lub jest uwzględniany do nabycia prawa do zasiłku;
- 5) rozwiązał ostatni stosunek pracy lub stosunek służbowy na mocy porozumienia stron, chyba że porozumienie stron nastąpiło z powodu zmiany miejsca zamieszkania lub z powodu upadłości, likwidacji pracodawcy lub zmniejszenia zatrudnienia z przyczyn dotyczących pracodawcy;
- 6) z własnej winy po skierowaniu przez PUP lub zawarciu umowy nie podjął lub przerwał realizację formy pomocy, chyba że powodem niepodjęcia lub przerwania realizacji było podjęcie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej;
- 7) odmówił bez uzasadnionej przyczyny propozycji prac społecznie użytecznych;
- 8) odmówił udziału w przygotowaniu IPD zgodnie z art. 88 ust. 2.

2. Bezrobotnemu, o którym mowa w ust. 1, spełniającemu warunki określone w art. 218, zasiłek przysługuje:

- 1) po upływie okresu, za który otrzymał ekwiwalent, odprawę lub odszkodowanie, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2;
- 2) po zakończeniu odbywania praktyki absolwenckiej i otrzymywania z tego tytułu miesięcznie świadczenia pieniężnego w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę;
- 3) po okresie 90 dni od dnia zarejestrowania się w PUP w przypadku wymienionym w ust. 1 pkt 4 i 5;
- 4) po upływie okresu wskazanego w art. 65 ust. 1 pkt 2 – w przypadku wymienionym w ust. 1 pkt 6;

- 5) po upływie okresu wskazanego w art. 65 ust. 1 pkt 3 – w przypadku wymienionym w ust. 1 pkt 7;
- 6) po upływie okresu wskazanego w art. 65 ust. 1 pkt 12 – w przypadku wymienionym w ust. 1 pkt 8.

3. Okresy zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, prowadzenia pozarolniczej działalności lub współpracy, pobierania zasiłku chorobowego po ustaniu zatrudnienia, zaprzestaniu wykonywania innej pracy zarobkowej, prowadzenia pozarolniczej działalności lub współpracy oraz uzyskiwania przychodu, wymienione w art. 226 ust. 1, oraz okresy wymienione w art. 226 ust. 2, wlicza się do okresów, o których mowa w ust. 2.

Art. 221. W przypadku udokumentowania przez bezrobotnego okresu uprawniającego do zasiłku po dniu zarejestrowania się w PUP, jednak w okresie posiadania statusu bezrobotnego, prawo do zasiłku przysługuje od dnia udokumentowania tego prawa na okres, o którym mowa w art. 225 ust. 1.

Art. 222. 1. W przypadku gdy bezrobotny spełnia warunki do nabycia zasiłku określone w art. 218, a okresy jego ubezpieczenia, zatrudnienia lub pracy na własny rachunek spełnione w państwie, o którym mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–d, lub państwie, z którym Rzeczpospolita Polska zawarła dwustronną umowę międzynarodową o zabezpieczeniu społecznym, mogą mieć wpływ jedynie na ustalenie wysokości lub okres pobierania zasiłku, o którym mowa w art. 225 ust. 1 pkt 2 lit. c, starosta wydaje decyzję na podstawie art. 38 ust. 1 pkt 14 lit. d, z uwzględnieniem jedynie okresów wymienionych w art. 218 ust. 1 i 2.

2. Po wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1, PUP niezwłocznie przekazuje sprawę do WUP w celu ustalenia, czy okresy ubezpieczenia, zatrudnienia lub pracy na własny rachunek spełnione przez bezrobotnego w państwie, o którym mowa w ust. 1, mają wpływ na ustalenie wysokości lub okres pobierania zasiłku, o którym mowa w art. 225 ust. 1 pkt 2 lit. c.

3. W przypadku ustalenia, że okresy ubezpieczenia, zatrudnienia lub pracy na własny rachunek spełnione przez bezrobotnego w państwie, o którym mowa w ust. 1, mają wpływ na ustalenie wysokości lub okres pobierania zasiłku, o którym mowa w art. 225 ust. 1 pkt 2 lit. c, marszałek województwa wydaje decyzję na podstawie art. 35 ust. 1.

4. Wydanie przez marszałka województwa decyzji, o której mowa w ust. 3, oznacza uchylenie decyzji wydanej na podstawie ust. 1, przy czym świadczenia wypłacone

na podstawie decyzji, o której mowa w ust. 1, zalicza się na poczet świadczeń wynikających z decyzji, o której mowa w ust. 3.

5. W przypadku ustalenia, że okresy ubezpieczenia, zatrudnienia lub pracy na własny rachunek spełnione przez bezrobotnego w innym państwie, o którym mowa w ust. 1, nie mają ani nie mogłyby mieć wpływu na ustalenie wysokości lub okres pobierania zasiłku, o którym mowa w art. 225 ust. 1 pkt 2 lit. c, marszałek województwa umarza prowadzone postępowanie administracyjne.

6. Do spraw, o których mowa w ust. 1, przepisu art. 221 nie stosuje się.

Art. 223. 1. W przypadku osoby pobierającej zasiłek dla bezrobotnych z innego państwa, WUP, w celu wykonania obowiązków określonych w przepisach o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, sprawdza w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1, dane dotyczące posiadania statusu poszukującego pracy.

2. WUP niezwłocznie przekazuje do PUP informację wskazującą okres, w którym bezrobotny, zarejestrowany w państwie określonym w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–d, zachowuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej prawo do zasiłku dla bezrobotnych nabyte w państwie rejestracji jako bezrobotny. W stosunku do takiej osoby w okresie wskazanym przez WUP, PUP przeprowadza kontrolę, tak, jak gdyby osoba ta była zarejestrowana jako bezrobotna w Rzeczypospolitej Polskiej.

3. PUP niezwłocznie informuje WUP, o zaistnieniu okoliczności, które mogą mieć wpływ na prawo do zasiłku nabyte w państwie określonym w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–d, a także o przedstawieniu przez poszukującego pracy dokumentu stwierdzającego niezdolność do pracy.

4. Stwierdzenie zachowania prawa do zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w art. 35 ust. 5, następuje na podstawie danych uzyskanych z systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1, dotyczących posiadania przez bezrobotnego prawa do zasiłku dla bezrobotnych, okresu, na jaki przysługuje zasiłek, wysokości zasiłku oraz wszelkich innych okoliczności wpływających na wypłatę zasiłku.

5. W przypadku, o którym mowa w art. 35 ust. 5, WUP, po otrzymaniu z instytucji państwa określonego w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–d informacji dotyczących rejestracji bezrobotnego w państwie poszukiwania pracy, niezwłocznie przekazuje te informacje do PUP.

6. Okres zachowania prawa do zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w art. 35 ust. 5, może zostać przedłużony zgodnie z przepisami o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Przed przedłużeniem tego okresu WUP sprawdza w PUP, czy wobec

bezrobotnego nie jest planowane zastosowanie jednej z form pomocy oraz czy nie ma dla niego propozycji zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej.

7. PUP niezwłocznie powiadamia WUP o utracie statusu osoby bezrobotnej przez bezrobotnego, wobec którego jest prowadzone postępowanie administracyjne w sprawie, o której mowa w art. 35 ust. 1, jeżeli utrata statusu nastąpi przed wydaniem w tej sprawie ostatecznej decyzji administracyjnej.

8. PUP niezwłocznie powiadamia WUP o utracie prawa do zasiłku dla bezrobotnych przez bezrobotnego, który korzysta z uprawnienia do zachowania prawa do zasiłku dla bezrobotnych, określonego w art. 35 ust. 5.

9. W okresie pobierania przez osobę zasiłku dla bezrobotnych z innego państwa, PUP przekazuje WUP co miesiąc, na jego wniosek, informacje dotyczące form pomocy zastosowanych wobec tej osoby.

10. WUP przekazuje właściwemu PUP odpis wydanej decyzji administracyjnej w sprawie, o której mowa w art. 35 ust. 1, w terminie 7 dni od dnia jej wydania.

11. WUP niezwłocznie informuje właściwy PUP o wniesieniu odwołania od decyzji administracyjnej wydanej w sprawie, o której mowa w art. 35 ust. 1.

Art. 224. 1. Wysokość zasiłku wynosi:

- 1) 1662,00 zł w okresie pierwszych 90 dni posiadania prawa;
- 2) 1305,20 zł w okresie kolejnych dni jego posiadania.

2. Bezrobotnemu, którego łączne okresy wymienione w art. 218 ust. 1, ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 5 wynoszą co najmniej 20 lat, przysługuje zasiłek w wysokości 120 % kwoty zasiłku określonego w ust. 1.

3. Do okresu, od którego zależy wysokość i okres pobierania zasiłku, zalicza się również okresy pobierania gwarantowanego zasiłku okresowego, okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego młodocianych pracowników, okres zatrudnienia za granicą osoby, która przesiedliła się do kraju na warunkach repatriacji w rozumieniu przepisów o repatriacji, oraz okresy urlopu bezpłatnego udzielonego na podstawie przepisów w sprawie bezpłatnych urlopów dla matek pracujących, opiekujących się małymi dziećmi, innych udzielonych w tym celu urlopów bezpłatnych, stanowiących przerwę w zatrudnieniu spowodowaną opieką nad dzieckiem:

- 1) w wieku do 4 lat – w granicach do 3 lat na każde dziecko oraz łącznie z okresami, o których mowa w art. 218 ust. 2 pkt 2, bez względu na liczbę dzieci – do 6 lat;

- 2) na które, ze względu na jego stan fizyczny, psychiczny lub psychofizyczny, przysługuje zasiłek pielęgnacyjny – dodatkowo do 3 lat na każde dziecko.

4. Do okresu, od którego zależy wysokość i okres pobierania zasiłku, zalicza się również:

- 1) okresy zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej przebyte przed dniem 1 stycznia 1997 r., jeżeli podstawę wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne lub zaopatrzenie emerytalne i Fundusz Pracy stanowiła kwota wynosząca co najmniej połowę wówczas obowiązującego najniższego wynagrodzenia za pracę pracowników, określonego na podstawie odrębnych przepisów; okres prowadzenia działalności pozarolniczej przed dniem 1 stycznia 1997 r. podlega zaliczeniu, pod warunkiem opłacania składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy z tego tytułu, o ile podstawę wymiaru tych składek stanowiła kwota wynosząca co najmniej połowę wówczas obowiązującego najniższego wynagrodzenia za pracę;
- 2) okresy zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej przebyte przed dniem 1 maja 2004 r. za granicą u pracodawcy zagranicznego w państwie wymienionym w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–d, za które były opłacane składki na Fundusz Pracy.

5. Do okresu uprawniającego do zasiłku, od którego zależy wysokość i okres pobierania zasiłku, zalicza się również okresy zatrudnienia, o których mowa w art. 340.

Art. 225. 1. Okres pobierania zasiłku wynosi:

- 1) 180 dni albo;
- 2) 365 dni – dla bezrobotnych:
 - a) niepełnosprawnych,
 - b) będących członkami rodzin wielodzietnych posiadających Kartę Dużej Rodziny, o której mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny,
 - c) powyżej 50. roku życia oraz posiadających jednocześnie co najmniej łącznie 20-letni okres wymieniony w art. 218 ust. 1, ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 5 lub
 - d) którzy mają na utrzymaniu co najmniej jedno dziecko w wieku do 18. roku życia, a w przypadku dziecka niepełnosprawnego do 24. roku życia, jeżeli kontynuuje naukę w szkole lub uczelni i legitymuje się orzeczeniem o umiarkowanym albo znacznym stopniu niepełnosprawności, a małżonek bezrobotnego jest także bezrobotny i utracił prawo do zasiłku z powodu upływu okresu jego pobierania po dniu nabycia prawa do zasiłku przez tego bezrobotnego, lub
 - e) samotnie wychowujących co najmniej jedno dziecko w wieku do 18. roku życia, a w przypadku dziecka niepełnosprawnego do 24. roku życia, jeżeli kontynuuje

naukę w szkole lub uczelni i legitymuje się orzeczeniem o umiarkowanym albo znacznym stopniu niepełnosprawności.

2. W razie urodzenia dziecka przez kobietę pobierającą zasiłek w okresie, o którym mowa w ust. 1, lub w ciągu 30 dni po jego zakończeniu, okres ten ulega przedłużeniu o czas, przez który przysługiwałby jej, zgodnie z odrębnymi przepisami, zasiłek macierzyński.

3. Okres pobierania zasiłku, o którym mowa w ust. 1 i 2, ulega skróceniu o okres zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych, robót publicznych oraz o okres odbywania szkolenia, stażu przypadających na okres, w którym przysługiwałby zasiłek, oraz o okresy nieprzysługiwania zasiłku, o których mowa w art. 220 ust. 1 i 2 oraz art. 229.

Art. 226. 1. Bezrobotny, który utracił status bezrobotnego na okres krótszy niż 365 dni z powodu podjęcia zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, pozarolniczej działalności lub współpracy, lub uzyskiwania przychodu w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie i zarejestrował się w PUP jako bezrobotny w okresie 14 dni od dnia ustania zatrudnienia, zaprzestania wykonywania innej pracy zarobkowej, prowadzenia pozarolniczej działalności lub współpracy, pobierania zasiłku chorobowego, macierzyńskiego lub zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego po ustaniu zatrudnienia, zaprzestaniu wykonywania innej pracy zarobkowej, prowadzenia pozarolniczej działalności lub współpracy, lub osiągnięcia przychodu przekraczającego połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie, posiada prawo do zasiłku na czas skrócony o okres pobierania zasiłku przed utratą statusu bezrobotnego oraz o okresy, o których mowa w art. 225 ust. 3.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadku:

- 1) powołania do i zwolnienia z zawodowej służby wojskowej, zasadniczej służby wojskowej, służby w aktywnej rezerwie w dniach tej służby, odbywania ćwiczeń wojskowych w ramach pasywnej rezerwy lub służby wojskowej pełnionej w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny oraz służby zastępczej, a także stawienia się do i zwolnienia z terytorialnej służby wojskowej pełnionej rotacyjnie;
- 2) bezrobotnych odbywających szkolenia lub staże organizowane przez inny podmiot niż PUP;
- 3) personelu obrony cywilnej, o którym mowa w ustawie z dnia 5 grudnia 2024 r. o ochronie ludności i obronie cywilnej, w czasie wykonywania zadań obrony cywilnej.

3. Osoba, która utraciła na okres krótszy niż 365 dni status bezrobotnego, a w dniu kolejnej rejestracji spełnia warunki określone w art. 218, uzyskuje prawo do zasiłku na okres

pomniejszony o poprzedni okres pobierania zasiłku oraz o okresy, o których mowa w art. 225 ust. 3.

Art. 227. Do obliczania okresu przysługiwania odpowiednio zasiłku nie stosuje się ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w zakresie dotyczącym terminów oraz ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2024 r. poz. 1061 i 1237) w zakresie dotyczącym sposobu obliczania terminów.

Art. 228. 1. Zasiłek podlega corocznej waloryzacji z dniem 1 czerwca, o średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w poprzednim roku. Nie dokonuje się waloryzacji zasiłków, w przypadku gdy średnioroczny poziom cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem nie zmienił się lub uległ zmniejszeniu.

2. Średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, o którym mowa w ust. 1, ustala się na podstawie komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, ogłaszanego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

3. Podwyższenie kwoty zasiłku w związku z waloryzacją, o której mowa w ust. 1, powoduje podwyższenie wszystkich świadczeń, których wysokość uzależniona jest od wysokości zasiłku.

4. Minister właściwy do spraw pracy, na podstawie komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, o którym mowa w ust. 2, ogłasza, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, kwoty zasiłków po waloryzacji.

Art. 229. Bezrobotny, który w okresie nie dłuższym niż 30 dni przebywa za granicą nie zostaje pozbawiony statusu bezrobotnego, jeżeli o zamierzonym pobycie za granicą zawiadomił PUP. Zasiłek za ten okres nie przysługuje. Całkowity okres zgłoszonego pobytu za granicą nie może przekroczyć łącznie 30 dni w okresie jednego roku kalendarzowego.

Art. 230. Bezrobotny, który nabył w Rzeczypospolitej Polskiej prawo do świadczeń z tytułu bezrobocia i udaje się do innego państwa, o którym mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–d, w celu poszukiwania pracy, zachowuje prawo do tych świadczeń na zasadach określonych w przepisach o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego.

Art. 231. 1. Bezrobotny przesyła do właściwego PUP:

1) oświadczenie o przychodach,

- 2) inne dokumenty niezbędne do ustalenia uprawnień do świadczeń przewidzianych w ustawie

– w terminie 7 dni od dnia uzyskania tych przychodów; przepis art. 62 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

2. Oświadczenie o przychodach jest składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 1 i 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 232. Bezrobotny zawiadamia PUP w terminie 7 dni o podjęciu zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub o złożeniu wniosku o wpis do CEIDG oraz o zaistnieniu innych okoliczności powodujących utratę prawa do zasiłku. Przepis art. 62 stosuje się odpowiednio.

Art. 233. 1. Bezrobotnemu posiadającemu prawo do zasiłku przysługuje dodatek aktywizacyjny, jeżeli z własnej inicjatywy podjął:

- 1) zatrudnienie, inną pracę zarobkową;
- 2) działalność gospodarczą.

2. Dodatek aktywizacyjny przysługuje w wysokości 50 % zasiłku, o którym mowa w art. 224 ust. 1, przez połowę okresu, w jakim przysługiwałby bezrobotnemu zasiłek.

3. Starosta przyznaje dodatek aktywizacyjny od dnia złożenia wniosku po udokumentowaniu podjęcia zatrudnienia lub wykonywania innej pracy zarobkowej albo prowadzenia działalności gospodarczej.

4. Dodatek aktywizacyjny jest przyznawany bezrobotnemu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy *de minimis*.

5. Dodatek aktywizacyjny nie przysługuje w przypadku:

- 1) podjęcia przez bezrobotnego z własnej inicjatywy:
 - a) zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej u pracodawcy, który był jego ostatnim pracodawcą, lub dla którego ostatnio wykonywał inną pracę zarobkową przed zarejestrowaniem jako bezrobotny,
 - b) pracy za granicą Rzeczypospolitej Polskiej u pracodawcy zagranicznego;
- 2) przebywania na urlopie bezpłatnym;
- 3) nieobecności nieusprawiedliwionej;

- 4) podjęcia działalności gospodarczej w wyniku otrzymania środków na dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej, o której mowa w art. 147 ust. 1, lub innych środków publicznych;
- 5) podjęcia pracy w spółdzielni socjalnej w wyniku otrzymania jednorazowych środków na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, o których mowa w art. 158;
- 6) zgłoszonego do CEIDG zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej.

Art. 234. 1. Bezrobotnemu w okresie odbywania szkolenia, o którym mowa w art. 99 ust. 1 pkt 1 i 2 i art. 87 ust. 2 pkt 3 oraz szkolenia realizowanego w ramach bonu na kształcenie ustawiczne, przysługuje stypendium wypłacane przez starostę.

2. Wysokość stypendium, o którym mowa w ust. 1, wynosi miesięcznie 120 % zasiłku, o którym mowa w art. 224 ust. 1 pkt 1, jeżeli miesięczny wymiar godzin szkolenia wynosi co najmniej 150 godzin. W przypadku niższego miesięcznego wymiaru godzin szkolenia wysokość stypendium ustala się proporcjonalnie.

3. Bezrobotnemu uprawnionemu w tym samym okresie do stypendium oraz zasiłku, przysługuje stypendium w wysokości nie niższej niż zasiłek.

4. Stypendium za okres szkolenia nie przysługuje za dni nieobecności na szkoleniu, z zastrzeżeniem ust. 5–7.

5. Stypendium przysługuje za dni nieobecności na szkoleniu w przypadku usprawiedliwienia tej nieobecności obowiązkiem stawiennictwa przed sądem lub organem administracji publicznej.

6. Do bezrobotnych odbywających szkolenie stosuje się przepisy o usprawiedliwianiu nieobecności pracowników wydane na podstawie art. 298² ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, z zastrzeżeniem ust. 5, a prawo do stypendium za okres usprawiedliwionej nieobecności bezrobotny zachowuje odpowiednio za okresy zwolnienia, za które pracownicy, zgodnie z tymi przepisami, zachowują prawo do wynagrodzenia.

7. Za okres udokumentowanej niezdolności do pracy bezrobotny zachowuje prawo do stypendium w wysokości 50 % kwoty stypendium.

8. Wysokość stypendium, o którym mowa w ust. 2 i 7, przysługującego bezrobotnemu nie może być niższa niż 20 % zasiłku, o którym mowa w art. 224 ust. 1 pkt 1.

9. Stypendium nie przysługuje bezrobotnemu, jeżeli w okresie odbywania szkolenia przysługuje mu z tego tytułu inne stypendium, dieta lub innego rodzaju świadczenie pieniężne w wysokości równej lub wyższej niż stypendium finansowane z Funduszu Pracy.

Art. 235. 1. Bezrobotnemu w okresie odbywania stażu, o którym mowa w art. 114 ust. 1 i art. 119 ust. 1, osobie, o której mowa w art. 117 ust. 3, przysługuje stypendium, wypłacane przez starostę. Przepis art. 234 ust. 3–7 stosuje się.

2. Wysokość stypendium, o którym mowa w ust. 1, wynosi miesięcznie 160 % zasiłku, o którym mowa w art. 224 ust. 1 pkt 1, jeżeli miesięczny wymiar stażu jest równy maksymalnemu wymiarowi określonego w art. 118 ust. 1. W przypadku niższego miesięcznego wymiaru stażu wysokość stypendium ustala się proporcjonalnie.

3. Stypendium, o którym mowa w ust. 1, przysługuje również za dni wolne, o których mowa w art. 118 ust. 5.

4. W przypadku osoby, o której mowa w art. 117 ust. 3, stypendium określone w ust. 1 jest finansowane ze środków Funduszu Pracy. Jeżeli osoba, o której mowa w art. 117 ust. 3, jest osobą niepełnosprawną stypendium jest finansowane ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, a w przypadku ich braku – z Funduszu Pracy.

Art. 236. 1. Bezrobotnemu uczestniczącemu w zleconych przez starostę działaniach w zakresie reintegracji społecznej, o których mowa w art. 200, przysługuje stypendium w wysokości 60 % kwoty zasiłku, o którym mowa w art. 224 ust. 1 pkt 1, wypłacane przez starostę.

2. Bezrobotnemu uprawnionemu w tym samym okresie do zasiłku stypendium nie przysługuje.

3. Bezrobotny zachowuje prawo do stypendium w wysokości 30 % zasiłku za okres usprawiedliwionej nieobecności przypadający w okresie odbywania działań w zakresie reintegracji społecznej, o których mowa w art. 200.

Art. 237. 1. Zasiłek albo dodatek aktywizacyjny:

- 1) wypłaca się w okresach miesięcznych z dołu na rachunek płatniczy;
- 2) za niepełny miesiąc ustala się, dzieląc kwotę przysługującego zasiłku albo dodatku aktywizacyjnego przez 30 i mnożąc przez liczbę dni kalendarzowych przypadających w okresie, za który przysługuje zasiłek albo dodatek aktywizacyjny.

2. Zasiłek albo dodatek aktywizacyjny wypłacany jest w terminach ustalonych przez PUP, nie później niż w ciągu 14 dni od dnia upływu okresu, za który świadczenie jest wypłacane.

3. Przepis ust. 1 i 2 stosuje się do stypendium, o którym mowa w art. 234 ust. 1, art. 235 ust. 1 i art. 236 ust. 1.

Art. 238. 1. Bezrobotny zachowuje prawo do zasiłku i stypendium za okres udokumentowanej niezdolności do pracy, przypadający w okresie przysługiwania zasiłku lub stypendium, za który na podstawie odrębnych przepisów pracownicy zachowują prawo do wynagrodzenia lub przysługują im zasiłki z ubezpieczenia społecznego w razie choroby lub macierzyństwa.

2. W przypadku nieuzyskania przez starostę zaświadczenia lekarskiego potwierdzającego niezdolność do pracy bezrobotnego w formie dokumentu elektronicznego, o którym mowa w art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, bezrobotni, z wyjątkiem odbywających leczenie w zakładzie leczenia odwykowego lub sanatoryjnego, przedstawiają wydruk zaświadczenia lekarskiego albo zaświadczenie lekarskie, o których mowa odpowiednio w art. 55a ust. 6 lub 7 tej ustawy.

Art. 239. 1. Bezrobotnemu uprawnionemu do zasiłku lub stypendium, w przypadku czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby lub pobytu w stacjonarnym zakładzie opieki zdrowotnej lub konieczności osobistego sprawowania opieki nad członkiem rodziny w przypadkach, o których mowa w ustawie z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, PUP wypłaca zasiłek lub stypendium po otrzymaniu zaświadczenia lekarskiego, o którym mowa w art. 55 ust. 1 albo art. 55a ust. 7 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, albo wydruku zaświadczenia lekarskiego, o którym mowa w art. 55a ust. 6 tej ustawy.

2. Bezrobotny zawiadamia PUP o niezdolności do pracy w terminie 2 dni od dnia wystawienia zaświadczenia lekarskiego, o którym mowa w art. 55 ust. 1 albo art. 55a ust. 7 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa oraz dostarcza do PUP zaświadczenie lekarskie, o którym mowa w art. 55a ust. 7 albo art. 55a ust. 6 tej ustawy, w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania.

3. W uzasadnionych przypadkach starosta może wyrazić zgodę na dostarczenie zaświadczenia z przekroczeniem terminu, o którym mowa w ust. 2.

Art. 240. 1. Okresy pobierania zasiłku oraz stypendium przyznanego na podstawie art. 234 ust. 1, art. 235 ust. 1, art. 236 ust. 1, wlicza się do okresu pracy wymaganego do nabycia lub zachowania uprawnień pracowniczych oraz okresów składkowych w rozumieniu przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

2. Okresów pobierania zasiłku i stypendium nie wlicza się do:

- 1) okresów wymaganych do nabycia prawa do zasiłku oraz ustalania wysokości i okresu pobierania zasiłku;
- 2) okresu zatrudnienia, od którego zależy nabycie prawa do urlopu wypoczynkowego;
- 3) stażu pracy określonego w odrębnych przepisach, wymaganego do wykonywania niektórych zawodów.

3. Przepisy ust. 1 i ust. 2 pkt 2 i 3 stosuje się odpowiednio do okresu pobierania świadczeń socjalnych przysługujących na urlopie energetycznym lub urlopie górniczym, górniczych zasiłków socjalnych, okresu uprawnienia do świadczenia górniczego lub okresu pobierania stypendium na przekwalifikowanie, określonych w odrębnych przepisach.

Art. 241. Starosta ubezpiecza osobę, której sfinansował pomoc w nabywaniu wiedzy i umiejętności, o której mowa w art. 99, art. 101 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz art. 107 ust. 3 pkt 1–3, z wyjątkiem osób posiadających z tego tytułu prawo do stypendium, od następstw nieszczęśliwych wypadków powstałych w związku ze szkoleniem lub potwierdzeniem nabycia wiedzy i umiejętności oraz w drodze do miejsca szkolenia lub potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności i z powrotem.

Art. 242. 1. Starosta ustala i opłaca, na zasadach i w wysokości określonych w odrębnych przepisach, składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe od zasiłków wypłaconych bezrobotnym.

2. Starosta ustala i opłaca, na zasadach i w wysokości określonych w odrębnych przepisach, składki na ubezpieczenia społeczne od stypendiów wypłaconych na podstawie art. 234 ust. 1, art. 235 ust. 1, art. 236 ust. 1.

Art. 243. Uprawnionym do zasiłku, stypendium i innych świadczeń wypłacanych z Funduszu Pracy przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie, jeżeli PUP z przyczyn niezależnych od uprawnionych osób nie dokonał ich wypłaty w terminie.

Art. 244. 1. Świadczenia z tytułu bezrobocia przysługujące bezrobotnym i innym uprawnionym osobom stanowią ich prawa majątkowe i przechodzą po ich śmierci, w równych częściach, na małżonka oraz inne osoby spełniające warunki wymagane do uzyskania renty rodzinnej w myśl przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W razie braku takich osób prawa te wchodzi do spadku.

2. W przypadku śmierci bezrobotnego lub poszukującego pracy decyzje w przedmiocie prawa do zasiłku lub innych świadczeń z tytułu bezrobocia wygasają.

Art. 245. 1. Na zasadach określonych w ustawie zasiłek i inne świadczenia z tytułu bezrobocia przysługują osobom, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1, 2 lit. a–j oraz 1 oraz pkt 3, 5 i 6.

2. Na zasadach określonych w ustawie zasiłek przysługuje osobom, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. n.

Art. 246. 1. Osoba, która pobrała nienależne świadczenie pieniężne, jest obowiązana do zwrotu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji starosty w przedmiocie obowiązku zwrotu nienależnie pobranego świadczenia pieniężnego, kwoty otrzymanego świadczenia wraz z przekazaną od tego świadczenia zaliczką na podatek dochodowy od osób fizycznych oraz składką na ubezpieczenie zdrowotne.

2. Za nienależnie pobrane świadczenie pieniężne uważa się:

- 1) świadczenie pieniężne wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie prawa do jego pobierania, jeżeli pobierający to świadczenie był pouczony o tych okolicznościach;
- 2) świadczenie pieniężne wypłacone na podstawie nieprawdziwych oświadczeń lub sfałszowanych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd starosty przez osobę pobierającą to świadczenie;
- 3) koszt badań lekarskich i psychologicznych, o których mowa w art. 205 ust. 2, poniesionych w przypadku:
 - a) skierowania do formy pomocy na podstawie nieprawdziwych oświadczeń lub sfałszowanych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd starosty przez osobę lub
 - b) niepodjęcia lub przerwania formy pomocy z własnej winy;
- 4) koszt przejazdu, o którym mowa w art. 206 ust. 1, poniesiony w przypadku:
 - a) skierowania do formy pomocy na podstawie nieprawdziwych oświadczeń lub sfałszowanych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd starosty przez osobę lub
 - b) niepodjęcia lub przerwania formy pomocy z własnej winy;
- 5) koszt zakwaterowania, o którym mowa w art. 206 ust. 2, poniesiony w przypadku:
 - a) skierowania do formy pomocy na podstawie nieprawdziwych oświadczeń lub sfałszowanych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd starosty przez osobę lub
 - b) niepodjęcia lub przerwania formy pomocy z własnej winy;

- 6) zasiłek, stypendium lub inne świadczenie pieniężne finansowane z Funduszu Pracy wypłacone osobie za okres, za który nabyła prawo do emerytury, świadczenia przedemerytalnego, renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty rodzinnej w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę, renty socjalnej, zasiłku macierzyńskiego, zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego, zasiłku chorobowego lub świadczenia rehabilitacyjnego, jeżeli organ rentowy, który przyznał świadczenie, nie dokonał jego pomniejszenia na zasadach określonych w art. 253;
- 7) zasiłek, stypendium lub inne świadczenie pieniężne finansowane z Funduszu Pracy wypłacone osobie za okres, za który nabyła prawo do świadczenia pieniężnego przysługującego członkom rodziny funkcjonariuszy lub żołnierzy zawodowych albo prawo do renty inwalidzkiej przyznawanej na podstawie ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin lub ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin;
- 8) koszty, o których mowa w art. 109 ust. 1, w przypadkach określonych w tym przepisie lub gdy sfinansowanie tych kosztów nastąpiło na podstawie nieprawdziwych oświadczeń lub sfałszowanych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd starosty przez bezrobotnego lub poszukującego pracy;
- 9) koszty, o których mowa w art. 120, w przypadkach określonych w tym przepisie lub gdy sfinansowanie tych kosztów nastąpiło na podstawie nieprawdziwych oświadczeń lub sfałszowanych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd starosty przez bezrobotnego lub poszukującego pracy;
- 10) zasiłek wypłacony za okres, za który w związku z orzeczeniem sądu wypłacono:
 - a) wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy lub
 - b) odszkodowanie z tytułu nieuzasadnionego lub naruszającego przepisy o wypowiedaniu umowy o pracę wypowiedzenia umowy o pracę, lub
 - c) odszkodowanie z tytułu rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z naruszeniem przepisów o rozwiązaniu umowy o pracę w tym trybie;
- 11) świadczenie pieniężne wypłacone z Funduszu Pracy za okres po śmierci uprawnionego;

12) świadczenie przedemerytalne wypłacone w kwocie zaliczkowej, jeżeli organ rentowy odmówił wydania decyzji ustalającej wysokość emerytury w celu ustalenia wysokości świadczenia przedemerytalnego.

3. Kwoty nienależnie pobranych świadczeń podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 247. 1. Starosta może odroczyć termin spłaty lub rozłożyć na raty należności z tytułu nienależnie pobranego świadczenia albo należności z tytułu zwrotu środków przyznanych na finansowanie form pomocy.

2. Starosta z urzędu lub na żądanie osoby lub innego podmiotu zobowiązanego do zwrotu należności, po zasięgnięciu opinii powiatowej rady rynku pracy, może umorzyć w całości albo w części należności, o których mowa w ust. 1, jeżeli wystąpiła jedna z przesłanek:

- 1) w postępowaniu egzekucyjnym lub na podstawie innych okoliczności lub dokumentów stwierdzono, że osoba lub inny podmiot zobowiązany do zwrotu należności nie posiadają majątku, z którego można dochodzić należności;
- 2) dochodzenie należności mogłoby pozbawić osobę zobowiązaną do zwrotu lub osobę pozostającą na jej utrzymaniu niezbędnych środków utrzymania;
- 3) osoba zobowiązana do zwrotu zmarła, nie pozostawiając majątku, z którego można dochodzić należności;
- 4) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że dalsza egzekucja będzie bezskuteczna z powodu braku majątku lub źródła dochodu zobowiązanego, z których jest możliwe wyegzekwowanie środków pieniężnych przewyższających koszty egzekucyjne;
- 5) osoba prawna została wykreślona z właściwego rejestru osób prawnych przy jednoczesnym braku majątku, z którego można dochodzić należności, a odpowiedzialność z tytułu należności nie przechodzi z mocy prawa na osoby trzecie;
- 6) jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej uległa likwidacji;
- 7) zachodzi interes publiczny.

3. W przypadku gdy umorzenie nastąpiło w sytuacji wystąpienia jednej z okoliczności, o których mowa w ust. 2 pkt 5 i 6, lub w przypadku, gdy miejsce pobytu osoby zobowiązanej nie jest znane, decyzję o umorzeniu należności pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia.

4. Odroczenie terminu spłaty, rozłożenie na raty, umorzenie należności w części albo w całości stanowi dla przedsiębiorcy lub pracodawcy pomoc *de minimis* i jest przyznawane zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy *de minimis*.

Art. 248. 1. Od należności z tytułu zwrotu nienależnie pobranego świadczenia i od należności z tytułu zwrotu środków przyznanych na finansowanie formy pomocy, których termin spłaty odroczone, lub które rozłożono na raty, nie nalicza się odsetek ustawowych za opóźnienie za okres od dnia wydania decyzji w przedmiocie odroczenia terminu spłaty lub rozłożenia na raty do dnia upływu terminu spłaty określonego w decyzji.

2. Jeżeli zapłata odroczonej lub rozłożonej na raty należności z tytułu zwrotu nienależnie pobranego świadczenia nie zostanie dokonana w terminie określonym w decyzji, o której mowa w ust. 1, pozostała do spłaty kwota staje się natychmiast wymagalna wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczonymi od terminu spłaty określonego w decyzji, o której mowa w art. 246 ust. 1.

3. Jeżeli spłata odroczonej lub rozłożonej na raty należności z tytułu zwrotu środków przyznanych na finansowanie form pomocy nie zostanie dokonana w terminie określonym w decyzji, o której mowa w ust. 1, pozostała do spłaty kwota staje się natychmiast wymagalna wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczonymi od terminów płatności określonych w przepisach regulujących zwrot należności w poszczególnych formach pomocy.

Art. 249. Starosta może nie dochodzić należności z tytułu zwrotu nienależnie pobranego świadczenia lub środków przyznanych na finansowanie form pomocy, których kwota wraz z odsetkami nie przekracza 100 zł.

Art. 250. Obowiązek zwrotu nienależnie pobranego świadczenia, o którym mowa w art. 246 ust. 2 pkt 11, obciąża w równych częściach małżonka oraz inne osoby spełniające warunki wymagane do uzyskania:

- 1) renty rodzinnej na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;
- 2) świadczenia pieniężnego przysługującego członkom rodziny funkcjonariuszy lub żołnierzy zawodowych.

Art. 251. 1. Roszczenia z tytułu zasiłków, stypendiów i innych świadczeń pieniężnych finansowanych z Funduszu Pracy ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat od dnia spełnienia warunków do ich nabycia przez uprawnioną osobę, a roszczenia PUP wygasają z upływem 3 lat od dnia ich wypłaty.

2. Roszczenia do należnych a niepobranych kwot zasiłków i innych świadczeń finansowanych z Funduszu Pracy ulegają przedawnieniu z upływem 12 miesięcy od dnia postawienia ich do dyspozycji osobom uprawnionym do ich pobrania.

3. Roszczenia z tytułu umów o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej, o jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, a także innych umów będących podstawą przyznania środków na finansowanie formy pomocy pracodawcy lub przedsiębiorcy ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat od dnia wykonania umowy, a w przypadku jej niewykonania – od dnia, w którym umowa powinna być wykonana.

4. Roszczenia pracodawców z tytułu należności z Funduszu Pracy lub refundacji z Funduszu Pracy należnych świadczeń ulegają przedawnieniu z upływem 12 miesięcy od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

5. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1–4 stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny dotyczące zawieszenia i przerwania biegu terminu przedawnienia.

Art. 252. Roszczenia starosty z tytułu nienależnie pobranych zasiłków, stypendiów i innych świadczeń pieniężnych finansowanych z Funduszu Pracy przyznanych decyzją administracyjną w przypadku śmierci zobowiązanego do zwrotu dłużnika wygasają, z zastrzeżeniem art. 246 ust. 2 pkt 11.

Art. 253. 1. W przypadku przyznania bezrobotnemu albo poszukującemu pracy prawa do emerytury, świadczenia przedemerytalnego, renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty socjalnej, zasiłku macierzyńskiego, zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego, zasiłku chorobowego, świadczenia rehabilitacyjnego lub renty rodzinnej w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę za okres, za który pobierali zasiłek, stypendium, dodatek aktywizacyjny albo inne świadczenie pieniężne z tytułu pozostawania bez pracy, pobrane z tego tytułu kwoty w wysokości uwzględniającej zaliczkę na podatek dochodowy od osób fizycznych i składkę na ubezpieczenie zdrowotne zalicza się na poczet przyznanego przez organ rentowy świadczenia. Kwoty te traktuje się jak świadczenia wypłacane w kwocie zaliczkowej w rozumieniu przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

2. Kwota zaliczona na poczet przyznanego świadczenia nie może być wyższa niż ustalona za poszczególne miesiące okresu, o którym mowa w ust. 1, kwota emerytury, świadczenia przedemerytalnego, renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty socjalnej, zasiłku macierzyńskiego, zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego, zasiłku chorobowego, świadczenia rehabilitacyjnego lub renty rodzinnej.

3. Organ rentowy przekazuje kwotę zaliczoną na poczet przyznanego świadczenia, o której mowa w ust. 1, na rachunek bankowy Funduszu Pracy PUP, który wypłacił zasiłek, stypendium, dodatek aktywizacyjny albo inne świadczenie pieniężne z tytułu pozostawania bez pracy.

4. W przypadku przyznania bezrobotnemu prawa do emerytury, świadczenia przedemerytalnego, renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty socjalnej, zasiłku macierzyńskiego, zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego, zasiłku chorobowego, świadczenia rehabilitacyjnego, renty rodzinnej w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę, świadczenia pieniężnego przysługującego członkom rodziny funkcjonariuszy lub żołnierzy zawodowych albo prawa do renty inwalidzkiej przyznawanej na podstawie ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin lub ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin na okres, w którym był bezrobotny, pozbawienie statusu bezrobotnego i prawa do zasiłku, następuje za okres, za który przyznano emeryturę, świadczenie przedemerytalne, rentę z tytułu niezdolności do pracy, rentę szkoleniową, rentę socjalną, zasiłek macierzyński, zasiłek w wysokości zasiłku macierzyńskiego, zasiłek chorobowy, świadczenie rehabilitacyjne, rentę rodzinną w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę, świadczenie pieniężne przysługujące członkom rodziny funkcjonariuszy lub żołnierzy zawodowych albo prawo do renty inwalidzkiej przyznawanej na podstawie ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin lub ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin.

Art. 254. Kwoty zasiłków, stypendiów i innych świadczeń z tytułu bezrobocia finansowanych z Funduszu Pracy za należyty okres zaokrągla się w górę do 10 groszy.

Art. 255. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego, w terminie do dnia 31 grudnia każdego roku, ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, przeciętną stopę bezrobocia w kraju oraz na obszarze powiatów według stanu na dzień 30 czerwca danego roku.

Art. 256. 1. Osoby podejmujące pracę za granicą u pracodawcy zagranicznego w państwie niewymienionym w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–d mogą opłacać składkę na Fundusz Pracy pod warunkiem zawiadomienia na piśmie PUP właściwego ze względu na ostatnie miejsce zamieszkania w Rzeczypospolitej Polskiej o przystąpieniu do opłacania tych składek.

2. Wysokość składki, o której mowa w ust. 1, wynosi 9,75 % przeciętnego wynagrodzenia za każdy miesiąc zatrudnienia.

3. Składki na Fundusz Pracy nie mogą być opłacane za okres wsteczny.

4. Opłacone składki na Fundusz Pracy nie podlegają zwrotowi, chyba że zostały wpłacone w wyższej od obowiązującej za dany okres wysokości.

5. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia tryb opłacania składek na Fundusz Pracy przez osoby, o których mowa w ust. 1, uwzględniając ich dobrowolny charakter oraz brak możliwości ich opłacania za okresy wsteczne.

DZIAŁ VIII

Fundusz Pracy

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 257. 1. Fundusz Pracy jest państwowym funduszem celowym.

2. Dysponentem Funduszu Pracy jest minister właściwy do spraw pracy.

Rozdział 2

Przychody Funduszu Pracy

Art. 258. Przychodami Funduszu Pracy są:

- 1) składki na Fundusz Pracy, o których mowa w ustawie;
- 2) dotacje z budżetu państwa;
- 3) środki pochodzące z budżetu Unii Europejskiej na finansowanie w szczególności projektów EFS+, działań z zakresu udziału w sieci EURES oraz innych działań

publicznych służb zatrudnienia prefinansowanych lub realizowanych z wkładem ze środków Funduszu Pracy;

- 4) odsetki od środków Funduszu Pracy, w szczególności od:
 - a) środków pozostających na rachunkach bankowych dysponenta Funduszu Pracy oraz samorządów województw, powiatów, OHP i wojewodów,
 - b) środków pozostających na wyodrębnionych rachunkach bankowych jednostek organizacyjnych realizujących zadania finansowane ze środków Funduszu Pracy,
 - c) wolnych środków przekazanych w zarządzanie zgodnie z ustawą z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;
- 5) środki z tytułu spłaty rat i odsetek od pożyczek udzielonych z Funduszu Pracy;
- 6) środki ze sprzedaży akcji i udziałów, o których mowa w art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników (Dz. U. z 2024 r. poz. 1198 i 1925);
- 7) środki z tytułu spłaty pożyczek udzielonych osobom fizycznym podejmującym działalność gospodarczą ze środków przekazanych do Banku Gospodarstwa Krajowego na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników;
- 8) środki wycofywane z Banku Gospodarstwa Krajowego, o których mowa w art. 295 ust. 3 pkt 11;
- 9) środki z tytułu kar pieniężnych, grzywien oraz innych opłat i wpłat, o których mowa w ustawie;
- 10) środki przekazywane do Funduszu Pracy na podstawie art. 19 ustawy z dnia 27 kwietnia 2006 r. o spółdzielniach socjalnych;
- 11) środki z tytułu zwrotu równowartości podatku od towarów i usług dokonywanego w przypadkach, o których mowa w ustawie;
- 12) środki, o których mowa w art. 83 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz art. 105 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 427);
- 13) inne wpływy.

Rozdział 3

Składka na Fundusz Pracy

Art. 259. 1. Obowiązkowe składki na Fundusz Pracy, ustalone od kwot stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe bez stosowania

ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, wynoszących w przeliczeniu na okres miesiąca, co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę opłacają:

- 1) pracodawcy oraz inne jednostki organizacyjne za osoby:
 - a) pozostające w stosunku pracy lub stosunku służbowym,
 - b) wykonujące pracę na podstawie umowy o pracę nakładczą,
 - c) wykonujące pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z przepisami ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, oraz za osoby z nimi współpracujące, z wyłączeniem osób świadczących pracę na podstawie umowy uaktywniającej, o której mowa w ustawie z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3,
 - d) wykonujące pracę w okresie odbywania kary pozbawienia wolności lub tymczasowego aresztowania,
 - e) pobierające stypendia sportowe,
 - f) otrzymujące świadczenie socjalne przysługujące na urlopie energetycznym lub urlopie górniczym,
 - g) za żołnierzy zawodowych oraz funkcjonariuszy niespełniających warunków do nabycia prawa do emerytury lub renty inwalidzkiej określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin oraz w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, za których, po zwolnieniu ze służby lub rozwiązaniu stosunku pracy, odprowadzono składkę na ubezpieczenia emerytalne i rentowe od uposażenia lub wynagrodzenia wypłaconego w okresie służby lub stosunku pracy na podstawie przepisów odrębnych,
 - h) za funkcjonariuszy, którzy w chwili zwolnienia ze służby spełniają jedynie warunki do nabycia prawa do policyjnej renty inwalidzkiej, w przypadku przekazania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe,
 - i) za członków rad nadzorczych wynagradzanych z tytułu pełnienia tej funkcji;

- 2) rolnicze spółdzielnie produkcyjne, spółdzielnie kółek rolniczych lub spółdzielnie usług rolniczych – za swoich członków;
- 3) Kancelaria Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej – za małżonka Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) inne niż wymienione w pkt 1–3 osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym lub zaopatrzeniu emerytalnemu, z wyjątkiem:
 - a) duchownych,
 - b) pobierających na podstawie ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych świadczenie pielęgnacyjne, lub specjalny zasiłek opiekuńczy,
 - c) pobierających na podstawie ustawy z dnia 4 kwietnia 2014 r. o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów zasiłek dla opiekuna,
 - d) podlegających ubezpieczeniu społecznemu rolników,
 - e) żołnierzy niezawodowych w służbie czynnej,
 - f) odbywających zastępcze formy służby wojskowej,
 - g) przebywających na urlopach wychowawczych oraz pobierających zasiłek macierzyński,
 - h) świadczących pracę na podstawie umowy uaktywniającej, o której mowa w ustawie z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3,
 - i) sprawujących osobistą opiekę nad dzieckiem, o których mowa w art. 6a ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych,
 - j) pobierających zasiłek lub inne świadczenie finansowane z Funduszu Pracy,
 - k) otrzymujących stypendium doktoranckie doktorantów,
 - l) pobierających stypendium słuchaczy Krajowej Szkoły Administracji Publicznej im. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego,
 - m) pobierających świadczenie szkoleniowe, o którym mowa w art. 217 ust. 6,
 - n) niepodlegających zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej ze względu na potrzebę udzielenia wsparcia osobie pobierającej świadczenie wspierające, o których mowa w art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych,
 - o) zwolnionych z opłacania składek na własne obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne i rentowe, za wskazany jeden miesiąc kalendarzowy w danym roku kalendarzowym, o których mowa w art. 17a ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

2. W przypadku gdy kwoty, o których mowa w ust. 1, pochodzą z różnych źródeł, obowiązek opłacania składek na Fundusz Pracy powstaje wtedy, gdy łączna kwota stanowiąca podstawę wymiaru składek ustalona zgodnie z ust. 1 wynosi co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę.

3. Osoba, do której ma zastosowanie przepis ust. 2, składa stosowne oświadczenie każdemu pracodawcy lub w terenowej jednostce organizacyjnej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli sama opłaca składki na ubezpieczenia społeczne.

Art. 260. Wysokość obowiązkowej składki na Fundusz Pracy określa ustawa budżetowa.

Art. 261. Obowiązkowe składki na Fundusz Pracy opłaca się za osoby wymienione w art. 259 ust. 1, które nie osiągnęły wieku wynoszącego co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn.

Art. 262. 1. Pracodawcy oraz inne jednostki organizacyjne nie opłacają obowiązkowych składek na Fundusz Pracy przez okres 12 miesięcy, począwszy od pierwszego miesiąca po zawarciu umowy o pracę, za osoby zatrudnione, które ukończyły 50. rok życia i w okresie 30 dni przed zatrudnieniem pozostawały w ewidencji bezrobotnych PUP.

2. Pracodawcy oraz inne jednostki organizacyjne nie opłacają obowiązkowych składek na Fundusz Pracy przez okres 12 miesięcy, począwszy od pierwszego miesiąca po zawarciu umowy o pracę, za skierowanych przez PUP zatrudnionych bezrobotnych, którzy nie ukończyli 30. roku życia.

Art. 263. Pracodawcy oraz inne jednostki organizacyjne nie opłacają składek na Fundusz Pracy za zatrudnionych pracowników powracających z urlopu macierzyńskiego, uzupełniającego urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopu rodzicielskiego lub urlopu wychowawczego w okresie 36 miesięcy, począwszy od pierwszego miesiąca po powrocie z urlopu macierzyńskiego, uzupełniającego urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopu rodzicielskiego lub urlopu wychowawczego.

Art. 264. Przedsiębiorcy Polskiego Związku Głuchych i Polskiego Związku Niewidomych oraz Związku Ociemniałych Żołnierzy Rzeczypospolitej Polskiej, Towarzystwo Opieki nad Ociemniałymi Stowarzyszenie oraz zakłady aktywności zawodowej nie opłacają obowiązkowych składek na Fundusz Pracy za zatrudnionych pracowników o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności.

Art. 265. 1. Obowiązkowe składki na Fundusz Pracy opłaca się za okres trwania obowiązkowych ubezpieczeń emerytalnego i rentowych w trybie i na zasadach przewidzianych dla składek na ubezpieczenia społeczne.

2. Poboru obowiązkowych składek na Fundusz Pracy dokonuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

3. Koszty poboru obowiązkowych składek na Fundusz Pracy obciążają ten Fundusz i są potrącane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w wysokości 0,5 % kwoty pobranych składek.

4. Obowiązkowe składki na Fundusz Pracy Zakład Ubezpieczeń Społecznych przekazuje, z zastrzeżeniem ust. 3, na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Pracy niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 dni roboczych od ich rozliczenia.

5. W razie nieopłacenia obowiązkowych składek na Fundusz Pracy lub opłacenia ich w zaniżonej wysokości Zakład Ubezpieczeń Społecznych może wymierzyć podmiotowi lub osobie, o których mowa w art. 259 ust. 1, dodatkową opłatę do wysokości 100 % nieopłaconych składek.

6. Od obowiązkowych składek na Fundusz Pracy nieopłaconych w terminie Zakład Ubezpieczeń Społecznych pobiera odsetki za zwłokę, w wysokości i na zasadach, o których mowa w art. 23 i art. 31 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

7. Obowiązkowe składki na Fundusz Pracy oraz należności z tytułu dodatkowej opłaty, o której mowa w ust. 5, i należności z tytułu odsetek za zwłokę, o których mowa w ust. 6, nieopłacone w terminie podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji lub egzekucji sądowej.

8. Pobraną dodatkową opłatę, o której mowa w ust. 5, oraz pobrane odsetki za zwłokę, o których mowa w ust. 6, Zakład Ubezpieczeń Społecznych przekazuje na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Pracy w terminie określonym w ust. 4.

9. W przypadku nieprzekazania w terminie określonym w ust. 4 obowiązkowych składek na Fundusz Pracy, dodatkowej opłaty, o której mowa w ust. 5, oraz pobranych odsetek za zwłokę, o których mowa w ust. 6, na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Pracy należne są od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych odsetki ustawowe za opóźnienie.

Rozdział 4

Finansowanie z Funduszu Pracy świadczeń obligatoryjnych i form pomocy

Art. 266. Minister właściwy do spraw pracy przekazuje samorządom powiatów, na wyodrębnione rachunki bankowe, środki Funduszu Pracy na wypłatę następujących świadczeń obligatoryjnych:

- 1) zasiłków oraz składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe od tych zasiłków, o których mowa w art. 242 ust. 1,
 - 2) dodatków aktywizacyjnych, o których mowa w art. 233 ust. 1,
 - 3) świadczeń integracyjnych przyznawanych na podstawie przepisów o zatrudnieniu socjalnym oraz składek na ubezpieczenia społeczne od tych świadczeń
- do wysokości faktycznych potrzeb.

Art. 267. 1. Minister właściwy do spraw pracy przekazuje samorządom powiatów, na wyodrębnione rachunki bankowe, środki Funduszu Pracy na finansowanie w roku budżetowym kosztów realizacji form pomocy, o których mowa w art. 300 ust. 2, do wysokości kwot środków (limitów) ustalonych zgodnie z ust. 2–8.

2. Z kwoty środków ujętych w planie finansowym Funduszu Pracy na finansowanie form pomocy dla samorządów powiatów, wyodrębnia się rezerwę Funduszu Pracy pozostającą w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy, stanowiącą 20 % tej kwoty środków.

3. Minister właściwy do spraw pracy może przeznaczyć środki rezerwy, o której mowa w ust. 2, w szczególności na zwiększanie w ciągu roku kwot środków (limitów) dla samorządów powiatów na finansowanie w roku budżetowym kosztów realizacji form pomocy, w tym w związku z rejestracją bezrobotnego lub poszukującego pracy, o której mowa w art. 55 ust. 2, w PUP właściwym ze względu na miejsce zamieszkania.

4. Kwota środków wynikająca z planu finansowego Funduszu Pracy na finansowanie form pomocy dla samorządów powiatów oraz kwota środków przeznaczonych na realizację projektów EFS+, o której mowa w art. 270 ust. 1 i 2, pomniejszona o rezerwę, o której mowa w ust. 2, jest dzielona między województwa przez ministra właściwego do spraw pracy według algorytmu.

5. Marszałek województwa może przeznaczyć w ramach kwoty środków (limitu) Funduszu Pracy ustalonej na finansowanie form pomocy dla samorządów powiatów w województwie, nie więcej niż 5 % tej kwoty na finansowanie realizacji programów regionalnych, o których mowa w art. 210.

6. Kwota środków ustalona dla województwa zgodnie z ust. 4 jest dzielona między samorządy powiatów przez zarząd województwa według kryteriów określonych przez sejmik województwa.

7. Określając kryteria, sejmik województwa powinien wziąć pod uwagę w szczególności:

- 1) kwotę środków Funduszu Pracy przeznaczoną dla samorządu powiatu na realizację projektów EFS+;
- 2) liczbę bezrobotnych zarejestrowanych w powiecie;
- 3) stopę bezrobocia;
- 4) strukturę bezrobocia, w tym: liczbę zarejestrowanych bezrobotnych długotrwale oraz bezrobotnych powyżej 50. roku życia.

8. Marszałek województwa informuje ministra właściwego do spraw pracy o kwotach środków wynikających z dokonanego podziału, o którym mowa w ust. 6, dla samorządów powiatów, w tym środków przeznaczonych na realizację projektów EFS+ w podziale na środki pochodzące z budżetu Unii Europejskiej i środki krajowe.

9. Minister właściwy do spraw pracy na podstawie informacji, o której mowa w ust. 8, zawiadamia starostów o ustalonych na rok budżetowy kwotach środków (limitach) Funduszu Pracy na finansowanie form pomocy, w tym na realizację projektów EFS+.

Art. 268. Wyboru form pomocy dla bezrobotnych i innych uprawnionych osób, w ramach kwoty środków (limitu) Funduszu Pracy ustalonej dla powiatu zgodnie z art. 267 ust. 7, dokonuje starosta po zasięgnięciu opinii powiatowej rady rynku pracy.

Art. 269. Starosta może zawierać umowy, porozumienia i udzielać zleceń dotyczących realizacji form pomocy dla bezrobotnych i poszukujących pracy, powodujących powstawanie zobowiązań przechodzących na rok następny do wysokości 30 % kwoty środków (limitu) Funduszu Pracy ustalonej na dany rok budżetowy, o której mowa w art. 267 ust. 9. Zobowiązania te obciążają kwotę środków (limit) Funduszu Pracy ustaloną na rok następny.

Art. 270. 1. Podstawę wydatkowania środków Funduszu Pracy na finansowanie w województwie projektów EFS+ w ramach programów, o których mowa w przepisach o zasadach prowadzenia polityki rozwoju i o zasadach realizacji zadań finansowanych ze środków europejskich w perspektywie finansowej 2021–2027, stanowi umowa zawarta między zarządem województwa a ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego, po uprzednim uzgodnieniu treści umowy oraz wysokości środków Funduszu Pracy

przeznaczonych na finansowanie tych projektów, w poszczególnych latach realizacji tych programów, z ministrem właściwym do spraw pracy.

2. Jeżeli łączna wysokość kwot środków Funduszu Pracy z przeznaczeniem na realizację projektów EFS+, ustalonych zgodnie z ust. 1, różni się od kwoty środków Funduszu Pracy określonej na ten cel w planie finansowym Funduszu Pracy na dany rok, minister właściwy do spraw pracy w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego odpowiednio zmienia wysokość tych kwot tak, aby ich łączna wysokość odpowiadała kwocie określonej w planie finansowym Funduszu Pracy na dany rok.

3. Umowy o dofinansowanie projektów EFS+ zawierane w województwie powodujące powstawanie zobowiązań przechodzących na rok następny i kolejny mogą być zawierane do wysokości kwot ustalonych dla województwa zgodnie z ust. 1 i 2.

Art. 271. 1. WUP i PUP mogą realizować projekty ze środków innych niż środki Funduszu Pracy, w szczególności projekty finansowane z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, inne niż projekty określone w art. 2 pkt 32. W ramach tych projektów zadania mogą być realizowane w zakresie i w celu określonym w art. 1 ust. 2.

2. Jeżeli w projektach, o których mowa w ust. 1, są realizowane formy pomocy wskazane w ustawie, są one realizowane w sposób i na zasadach określonych w ustawie.

3. Środki Funduszu Pracy, będące w dyspozycji WUP i PUP, mogą stanowić wkład własny na realizację projektów, o których mowa w ust. 1. W ramach wkładu własnego finansowane są formy pomocy określone w art. 300 ust. 2 oraz zadania fakultatywne odpowiednio WUP i PUP, określone w art. 300 ust. 3 pkt 4, 6, 8–12, 15–17, 19, 27–30.

Art. 272. 1. Minister właściwy do spraw pracy ustala na dany rok budżetowy limit środków Funduszu Pracy przeznaczonych na finansowanie refundacji, o której mowa w art. 348 ust. 1.

2. Środki Funduszu Pracy przekazywane są na wyodrębniony rachunek bankowy OHP w transzach, według składanego zapotrzebowania.

Rozdział 5

Finansowanie zadań fakultatywnych oraz wynagrodzeń pracowników z Funduszu Pracy

Art. 273. 1. Minister właściwy do spraw pracy ustala kwoty środków (limity) na finansowanie w roku budżetowym zadań fakultatywnych dla samorządów powiatów, samorządów województw, wojewodów oraz OHP.

2. Minister właściwy do spraw pracy z kwoty środków wynikającej z planu finansowego Funduszu Pracy na finansowanie w roku budżetowym zadań fakultatywnych, wyodrębnia kwotę środków (limit) na finansowanie przez ministra zadań określonych w art. 300 ust. 3 w zakresie nieprzewidzianym do realizacji przez samorządy powiatów, samorządy województw, wojewodów i OHP.

3. Z kwoty środków wynikającej z planu finansowego Funduszu Pracy na finansowanie zadań fakultatywnych wyodrębnia się rezerwę Funduszu Pracy pozostającą w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy, stanowiącą 5 % tej kwoty.

Art. 274. 1. Minister właściwy do spraw pracy przekazuje samorządom powiatów, na wyodrębnione rachunki bankowe, środki Funduszu Pracy na finansowanie w roku budżetowym zadań fakultatywnych, do wysokości kwot środków (limitów), ustalonych zgodnie z ust. 2–5.

2. Kwota środków Funduszu Pracy ustalona na finansowanie zadań fakultatywnych dla samorządów powiatów jest dzielona między województwa przez ministra właściwego do spraw pracy według algorytmu.

3. Kwoty środków dla województw ustalone zgodnie z ust. 2, są dzielone między samorządy powiatów przez zarząd województwa według kryteriów określonych przez sejmik województwa.

4. Określając kryteria, o których mowa w ust. 3, sejmik województwa powinien wziąć pod uwagę w szczególności:

- 1) kwotę środków Funduszu Pracy przeznaczoną dla samorządu powiatu na realizację form pomocy;
- 2) liczbę bezrobotnych zarejestrowanych w powiecie;
- 3) stopę bezrobocia;
- 4) strukturę bezrobocia;
- 5) kwotę środków Funduszu Pracy wydatkowaną w roku ubiegłym przez samorząd powiatu na zadania fakultatywne.

5. Marszałek województwa informuje ministra właściwego do spraw pracy o kwotach środków wynikających z dokonanego podziału, o którym mowa w ust. 3.

6. Minister właściwy do spraw pracy na podstawie informacji, o której mowa w ust. 5, zawiadamia starostów o ustalonych na rok budżetowy kwotach środków (limitach) Funduszu Pracy na finansowanie zadań fakultatywnych.

Art. 275. 1. Minister właściwy do spraw pracy przekazuje samorządom województw, na wyodrębnione rachunki bankowe, środki Funduszu Pracy na finansowanie w roku budżetowym zadań fakultatywnych, do wysokości kwot środków (limitów), ustalonych zgodnie z ust. 2.

2. Kwota środków Funduszu Pracy ustalona na finansowanie zadań fakultatywnych dla samorządów województw jest dzielona między województwa przez ministra właściwego do spraw pracy według algorytmu.

3. Minister właściwy do spraw pracy zawiadamia marszałków województw o ustalonych na rok budżetowy kwotach środków (limitach) Funduszu Pracy na finansowanie zadań fakultatywnych dla samorządów województw.

Art. 276. 1. Minister właściwy do spraw pracy przekazuje OHP, na wyodrębniony rachunek bankowy, środki Funduszu Pracy na finansowanie w roku budżetowym zadań fakultatywnych do wysokości kwot środków (limitów) ustalonych na dany rok budżetowy.

2. Minister właściwy do spraw pracy przekazuje urzędом wojewódzkim, na wyodrębnione rachunki bankowe kwoty środków Funduszu Pracy na finansowanie w roku budżetowym zadań fakultatywnych do wysokości kwot środków (limitów) ustalonych na dany rok budżetowy.

3. Minister właściwy do spraw pracy z kwoty środków (limitu), o której mowa w art. 273 ust. 2 może na wniosek marszałka województwa, wojewody lub starosty przyznać dodatkową kwotę środków na finansowanie kosztów wprowadzania, rozwijania i eksploatacji systemów teleinformatycznych służących realizacji zadań wynikających z ustawy.

4. Minister właściwy do spraw pracy zawiadamia Komendanta Głównego OHP oraz wojewodę o ustalonych na rok budżetowy kwotach środków (limitach) Funduszu Pracy na finansowanie zadań fakultatywnych.

Art. 277. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zasady gospodarki finansowej Funduszu Pracy, w tym:

- 1) tryb ustalania kwot środków (limitów) Funduszu Pracy na finansowanie zadań określonych w ustawie, w tym kwot środków na finansowanie form pomocy, o których mowa w art. 267 ust. 9, oraz kwot środków na finansowanie zadań fakultatywnych, o których mowa w art. 274 ust. 6, art. 275 ust. 3 i art. 276 ust. 4, mając na względzie zapewnienie finansowania realizacji zadań przez samorzady powiatów i samorzady województw, wojewodów oraz OHP,

- 2) algorytm podziału środków na województwa na finansowanie form pomocy dla samorządów powiatów, o którym mowa w art. 267 ust. 4,
- 3) algorytm podziału środków na województwa na finansowanie zadań fakultatywnych dla samorządów powiatów, o którym mowa w art. 274 ust. 2, oraz algorytm podziału środków na województwa na finansowanie zadań fakultatywnych dla samorządów województw, o którym mowa w art. 275 ust. 2,
- 4) tryb ustalania kwot środków (limitów) rezerwy Funduszu Pracy, o której mowa w art. 267 ust. 2 oraz rezerwy, o której mowa w art. 273 ust. 3, pozostających w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy, oraz przeznaczenie tych rezerw, mając na względzie zapewnienie finansowania dodatkowego wsparcia dla realizacji zadań na rzecz bezrobotnych i innych uprawnionych osób,
- 5) obowiązki kierowników jednostek realizujących zadania finansowane ze środków Funduszu Pracy związane z obsługą finansowo-księgową tych środków,
- 6) tryb przekazywania środków przez ministra właściwego do spraw pracy oraz postępowanie z niewykorzystanymi środkami,
- 7) tryb powierzania przez starostę bankom i innym instytucjom dokonywania wypłat świadczeń pieniężnych dla bezrobotnych i innych uprawnionych osób

– biorąc pod uwagę zapewnienie racjonalności gospodarowania środkami Funduszu Pracy.

Art. 278. Środki trwałe, wartości niematerialne i prawne lub wyposażenie zakupione ze środków Funduszu Pracy przez publiczne służby zatrudnienia i OHP na potrzeby związane z realizacją zadań określonych w ustawie stają się własnością Skarbu Państwa albo właściwego samorządu terytorialnego do wyłącznej dyspozycji odpowiednio: urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw pracy, wydzielonej komórki organizacyjnej urzędu obsługującego właściwego wojewodę realizującej zadania określone w ustawie, PUP, WUP i OHP.

Art. 279. Minister właściwy do spraw pracy, na wniosek wojewody, marszałka województwa, Komendanta Głównego OHP lub na wniosek starosty, zaopiniowany przez marszałka województwa, z kwoty określonej w planie finansowym Funduszu Pracy może w trakcie roku budżetowego przyznać dodatkową kwotę środków (limit) Funduszu Pracy na finansowanie kosztów wprowadzania, rozwijania i eksploatacji systemu teleinformatycznego, służących realizacji zadań wynikających z ustawy.

Art. 280. 1. W celu wsparcia samorządów powiatów realizujących zadania na rzecz aktywizacji bezrobotnych, minister właściwy do spraw pracy przekazuje tym samorządom w latach 2025 i 2026 środki Funduszu Pracy na dofinansowanie kosztów wynagrodzeń, o których mowa w przepisach o pracownikach samorządowych, oraz składek na ubezpieczenia społeczne od wypłaconego dofinansowania do wynagrodzeń pracowników PUP realizujących zadania określone w ustawie, w wysokości 14 % kwoty środków ustalonej dla województw na rok budżetowy na realizację projektów EFS+, zgodnie z art. 270 ust. 1 i 2.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, są przekazywane samorządom powiatów w roku budżetowym w wysokości proporcjonalnej do udziału PUP w wydatkach ogółem w skali kraju poniesionych z Funduszu Pracy przez PUP na realizację programów na rzecz promocji zatrudnienia wykazanych w informacji uzyskanej na podstawie badań statystycznych prowadzonych zgodnie z przepisami o statystyce publicznej w roku przed rokiem poprzedzającym rok, w którym przekazywane są środki.

3. Starota niezwłocznie informuje dyrektora PUP o wysokości środków przyznanych samorządowi powiatu przez ministra właściwego do spraw pracy na dany rok budżetowy.

4. Środki, o których mowa w ust. 2, są przekazywane samorządom powiatów w okresach miesięcznych, w wysokości 1/12 kwoty ustalonej na dany rok budżetowy.

5. Starosta przekazuje niezwłocznie do dyspozycji dyrektora PUP środki na dofinansowanie kosztów wynagrodzeń oraz składek na ubezpieczenia społeczne od wypłaconego dofinansowania do wynagrodzeń pracowników PUP realizujących zadania określone w ustawie.

6. Środki, o których mowa w ust. 5, niewykorzystane do dnia 31 grudnia roku budżetowego, podlegają zwrotowi na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Pracy do dnia 31 stycznia następnego roku budżetowego.

7. Przekazane samorządom powiatów kwoty środków, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód powiatu, o którym mowa w art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 1 października 2024 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1572).

8. Kwoty środków, o których mowa w ust. 7, stanowią dodatkowe źródło finansowania wynagrodzeń oraz składek na ubezpieczenia społeczne pracowników PUP realizujących zadania określone w ustawie i zwiększają kwotę w planie finansowym PUP na ten cel.

Art. 281. 1. Minister właściwy do spraw pracy może przeznaczyć w roku budżetowym środki Funduszu Pracy na dofinansowanie kosztów wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne, składek na Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy oraz odpisów na zakładowy

fundusz świadczeń socjalnych pracowników wojewódzkich urzędów pracy wykonujących zadania wynikające z:

- 1) realizacji w województwie projektów EFS+ do wysokości 1,3 % kwoty środków Europejskiego Funduszu Społecznego Plus i Funduszu Pracy przeznaczonej w danym roku na realizację projektów EFS+ w województwie. Środki te nie stanowią wydatków projektów EFS+;
- 2) obsługi KFS w województwie – do wysokości dwunastokrotności 70 % przeciętnego wynagrodzenia za czwarty kwartał roku poprzedzającego rok, w którym sporządzany jest plan finansowy Funduszu Pracy.

2. Minister właściwy do spraw pracy zawiadamia dyrektora WUP o ustalonych na rok budżetowy kwotach środków (limitach) Funduszu Pracy na finansowanie kosztów, o których mowa w ust. 1.

Art. 282. Starosta, w ramach kwoty przyznanej na finansowanie zadań fakultatywnych, może przeznaczyć środki Funduszu Pracy na finansowanie kosztów zarządzania realizowanymi projektami EFS+ do wysokości 3 % kwoty środków Funduszu Pracy przeznaczonej w danym roku na realizację projektów EFS+. Środki te nie stanowią wydatków projektów EFS+.

Art. 283. 1. Pracownikom wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy zatrudnionym na stanowiskach młodszego doradcy do spraw zatrudnienia, doradcy do spraw zatrudnienia, starszego doradcy do spraw zatrudnienia, młodszego doradcy zawodowego, doradcy zawodowego, starszego doradcy zawodowego, specjalisty do spraw rozwoju zawodowego, specjalisty do spraw programów oraz doradcy EURES i asystenta EURES oraz osobom zatrudnionym w Ochotniczych Hufcach Pracy na tych stanowiskach, może być przyznany dodatek motywacyjny w wysokości do 1000 zł miesięcznie, na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy.

2. Dodatek motywacyjny może przyznać:

- 1) dyrektor WUP lub dyrektor PUP – w przypadku odpowiednio pracowników wojewódzkich lub powiatowych urzędów pracy;
- 2) kierownik danej jednostki – w przypadku pracowników OHP.

3. Wysokość dodatku motywacyjnego określa się, biorąc pod uwagę:

- 1) szczególne zaangażowanie pracownika w wykonywanie pracy;
- 2) jakość wykonywanej pracy;

3) podnoszenie kwalifikacji lub kompetencji zawodowych związanych z wykonywaną pracą.

4. Tryb przyznawania dodatku motywacyjnego dla pracowników WUP lub PUP określa regulamin wynagradzania, o którym mowa w przepisach o pracownikach samorządowych.

5. Tryb przyznawania dodatku motywacyjnego dla pracowników OHP określa się w drodze zarządzenia.

6. Dodatek motywacyjny nie stanowi podstawy naliczania świadczeń, odszkodowań i innych wypłat wynikających z odrębnych przepisów, w tym dodatkowego wynagrodzenia rocznego.

7. Dodatek motywacyjny wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne, składkami na Fundusz Pracy oraz Fundusz Solidarnościowy i wpłatami na Pracownicze Plany Kapitałowe jest finansowany z Funduszu Pracy.

Rozdział 6

Środki Funduszu Pracy na finansowanie zadań w ramach KFS

Art. 284. Na finansowanie zadań w ramach KFS w danym roku budżetowym przeznacza się środki w wysokości nie niższej niż 4 % i nie wyższej niż 6 % przychodów Funduszu Pracy uzyskanych ze składek na Fundusz Pracy w roku poprzedzającym rok, w którym sporządzany jest plan finansowy Funduszu Pracy.

Art. 285. Starosta w terminie 30 dni od dnia publikacji informacji, o której mowa w art. 28 pkt 4 lit. a, określa szacunkowe zapotrzebowanie na środki KFS na finansowanie kosztów związanych z kształceniem ustawicznym, o których mowa w art. 125 ust. 11.

Art. 286. 1. Podział kwot środków KFS na kształcenie ustawiczne w województwie między poszczególne PUP dokonywany jest przez zarząd województwa z uwzględnieniem zapotrzebowania, o którym mowa w art. 285, oraz sytuacji na rynku pracy.

2. Marszałek województwa do dnia 10 grudnia danego roku budżetowego informuje ministra właściwego do spraw pracy o kwotach środków KFS dla poszczególnych PUP wynikających z podziału, o którym mowa w ust. 1.

3. Minister właściwy do spraw pracy na podstawie informacji, o której mowa w ust. 2, zawiadamia dyrektorów PUP o ustalonych na rok budżetowy kwotach środków (limitach) KFS dla urzędów na kształcenie ustawiczne.

Art. 287. 1. Dyrektor PUP, niezwłocznie po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w art. 286 ust. 3, publikuje na stronie internetowej urzędu informację o dostępnej na dany rok kwocie środków (limicie) KFS i ogłasza termin (terminy) naboru wniosków o przyznanie środków KFS na finansowanie kształcenia ustawicznego w ramach priorytetów, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 1 lit. b, art. 32 ust. 1 pkt 2 lit. b i art. 38 ust. 1 pkt 19 lit. b, wraz z zasadami i kryteriami wyboru.

2. Podmioty, o których mowa w art. 125 ust. 8, mogą złożyć do PUP właściwego ze względu na siedzibę lub miejsce prowadzenia działalności wnioski o przyznanie środków KFS na finansowanie kształcenia ustawicznego, w terminie wynikającym z ogłoszenia, o którym mowa w ust. 1, oraz określonym w dodatkowych naborach ogłaszanych w przypadku nierozdysponowania ustalonej na rok budżetowy kwoty środków (limitu) KFS.

Art. 288. 1. Rezerwę KFS, pozostającą w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy, stanowią:

- 1) środki KFS na kształcenie ustawiczne w województwie niepodzielone między PUP do dnia 30 czerwca danego roku;
- 2) kwoty ze środków (limitów) KFS, które nie zostaną wykorzystane w roku budżetowym przez poszczególne PUP, zgłoszone przez marszałka województwa do ministra właściwego do spraw pracy do dnia 31 sierpnia danego roku w celu zmniejszenia kwot środków (limitów) KFS, o których mowa w art. 286 ust. 3;
- 3) kwoty ze środków (limitów) KFS, które nie zostaną wykorzystane przez poszczególne PUP w okresie od 1 września do 31 października roku budżetowego, zgłoszone przez marszałka województwa do ministra właściwego do spraw pracy do dnia 31 października danego roku w celu zmniejszenia kwot środków (limitów) KFS, o których mowa w art. 286 ust. 3.

2. Minister właściwy do spraw pracy informuje o możliwości wystąpienia przez samorząd powiatu, za pośrednictwem marszałka województwa, z wnioskiem o środki rezerwy KFS dla PUP.

3. Minister właściwy do spraw pracy na podstawie wniosków, o których mowa w ust. 2 ustala kwotę środków (limit) rezerwy KFS dla poszczególnych PUP i zawiadamia starostów o ustalonej kwocie środków (limicie) rezerwy KFS.

4. Rezerwa KFS jest przeznaczona na kształcenie ustawiczne w ramach priorytetów, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 1 lit. b, art. 32 ust. 1 pkt 2 lit. b i art. 38 ust. 1 pkt 19 lit. b obowiązujących w danym roku. Przepis art. 125 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

5. Rezerwa KFS, o której mowa w ust. 1, niewykorzystana na kształcenie ustawiczne po dniu 31 października danego roku, może być przeznaczona przez ministra właściwego do spraw pracy na realizację innych zadań określonych w ustawie.

Art. 289. Kwoty środków KFS, w ramach limitu określonego w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 286 ust. 3 oraz art. 288 ust. 3, są przekazywane na wniosek starosty przez ministra właściwego do spraw pracy, na wyodrębniony rachunek bankowy samorządu powiatu.

Rozdział 7

Umowy dotyczące finansowania zadań z Funduszu Pracy

Art. 290. 1. Minister właściwy do spraw pracy przekazuje corocznie na podstawie umowy zawartej z ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania, na wyodrębniony rachunek bankowy urzędu obsługującego ministra oświaty i wychowania, środki Funduszu Pracy na pokrycie kosztów przygotowania i przeprowadzenia egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie oraz egzaminu zawodowego, o których mowa w art. 9fa ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, w wysokości wynikającej z tego przepisu, nie wyższej niż 50 mln zł.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa w szczególności tryb przekazywania środków oraz sposób ich rozliczenia.

Art. 291. 1. Minister właściwy do spraw pracy na wniosek wojewody przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy urzędu wojewódzkiego środki Funduszu Pracy z przeznaczeniem dla gmin na dofinansowanie pracodawcom kosztów kształcenia młodocianych pracowników, o którym mowa w art. 122 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.

2. Minister właściwy do spraw pracy na wniosek wojewody przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy urzędu wojewódzkiego środki Funduszu Pracy z przeznaczeniem dla gmin na dofinansowanie pracodawcom kosztów praktyki, o którym mowa w art. 7a ust. 1 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o praktykach absolwenckich.

3. Podstawą przekazywania środków, o których mowa w ust. 1 i 2, jest umowa zawarta między ministrem właściwym do spraw pracy a wojewodą.

4. Umowa powinna określać w szczególności wysokość środków oraz tryb ich przekazywania i sposób rozliczania otrzymanych środków.

Art. 292. 1. Minister właściwy do spraw pracy może przekazać corocznie ministrowi właściwemu do spraw rodziny środki Funduszu Pracy na realizację zadań, o których mowa w art. 62 ust. 1, art. 63b ust. 1 i art. 63c ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3.

2. Minister właściwy do spraw pracy może przekazać corocznie ministrowi właściwemu do spraw rodziny, środki Funduszu Pracy na realizację zadań wynikających z ustawy z dnia 15 maja 2024 r. o wspieraniu rodziców w aktywności zawodowej oraz w wychowaniu dziecka – „Aktywny rodzic” (Dz. U. z 2024 r. poz. 858).

3. Na zadania, o których mowa w ust. 1 i 2, przeznacza się środki w kwocie nie większej niż 250 mln zł rocznie.

4. Na zadania, o których mowa w ust. 1, realizowane przez wojewodę środki są przekazywane na wyodrębniony rachunek bankowy wojewody na wniosek wojewody.

Art. 293. Minister właściwy do spraw pracy przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rodziny corocznie środki Funduszu Pracy w kwocie:

- 1) nie większej niż 70 mln zł – na realizację zadań, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 13a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej;
- 2) nie większej niż 85 mln zł – na dofinansowanie, o którym mowa w art. 197 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej.

Art. 294. Minister właściwy do spraw pracy może przekazać ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego środki Funduszu Pracy na realizację programów, o których mowa w art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej, wraz z kosztami ich obsługi, w wysokości nie większej niż 20 mln zł rocznie.

Art. 295. 1. Minister właściwy do spraw pracy przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy w Banku Gospodarstwa Krajowego środki Funduszu Pracy na finansowanie lub współfinansowanie:

- 1) pożyczek na podjęcie działalności gospodarczej, o których mowa w art. 172 ust. 1 pkt 1 lub ust. 2 pkt 1, wraz z usługami doradczymi i szkoleniowymi, o których mowa w 172 ust. 1 pkt 2 lub ust. 2 pkt 2, pożyczek na utworzenie stanowiska pracy, o których mowa w art. 172 ust. 3–5, oraz pożyczek na dostosowanie stanowiska pracy do pracy zdalnej, o których mowa w art. 172 ust. 6;
- 2) kosztów związanych z udzielaniem i obsługą pożyczek.

2. Podstawę przekazywania środków finansowych stanowi umowa zawarta między ministrem właściwym do spraw pracy a Bankiem Gospodarstwa Krajowego.

3. Umowa, o której mowa w ust. 2, powinna określać w szczególności:

- 1) wysokość środków finansowych przekazywanych przez ministra właściwego do spraw pracy do Banku Gospodarstwa Krajowego, w tym wynagrodzenie Banku Gospodarstwa Krajowego;
- 2) warunki i tryb przekazywania środków finansowych;
- 3) tryb udzielania pożyczek, w tym podział zadań realizowanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego oraz pośredników finansowych, o których mowa w art. 173;
- 4) wymogi, jakie powinien spełniać pośrednik finansowy w zakresie okresu funkcjonowania na rynku, posiadania doświadczenia dotyczącego udzielania pożyczek na podjęcie lub rozwój działalności gospodarczej i wysokości posiadanego kapitału;
- 5) sposób świadczenia usług doradczych i szkoleniowych, o których mowa w art. 172 ust. 1 pkt 2 lub ust. 2 pkt 2;
- 6) sposób realizacji i finansowania działań promocyjno-informacyjnych;
- 7) obowiązki związane z udzielaniem pomocy *de minimis*, o których mowa w art. 37 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej;
- 8) warunki i tryb kontroli prawidłowości realizacji umowy, o której mowa w ust. 2, oraz podmioty uprawnione do jej przeprowadzania;
- 9) sposób wykorzystania spłaconego kapitału, odsetek od pożyczek oraz innych przychodów, w tym środków odzyskanych w wyniku działań windykacyjnych;
- 10) zobowiązanie pośredników finansowych do prowadzenia działań windykacyjnych;
- 11) sposób wycofywania środków z Banku Gospodarstwa Krajowego;
- 12) tryb rozliczania otrzymanych środków oraz sporządzania sprawozdawczości dla ministra właściwego do spraw pracy.

4. Środki z tytułu spłaconych i zwróconych pożyczek oraz z tytułu oprocentowania pożyczek są wykorzystywane na udzielanie kolejnych pożyczek, świadczenie usług doradczych i szkoleniowych, a także finansowanie kosztów związanych z ich obsługą.

Art. 296. 1. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, może przekazać na wyodrębniony rachunek bankowy w Banku Gospodarstwa Krajowego środki Unii Europejskiej na finansowanie pożyczek na podjęcie działalności gospodarczej lub pożyczek na utworzenie stanowiska pracy oraz usług doradczych i szkoleniowych, a także kosztów związanych z udzielaniem i obsługą pożyczek.

2. Przed przekazaniem środków Unii Europejskiej na finansowanie zadań, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw pracy uzgadnia z ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego treść umowy, o której mowa w art. 295 ust. 2, oraz wysokość środków Unii Europejskiej przeznaczonych na finansowanie tych zadań.

3. Środki Funduszu Pracy mogą stanowić współfinansowanie krajowe do programów lub projektów finansowanych z udziałem środków, o których mowa w ust. 1. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

4. Minister właściwy do spraw pracy i minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego mogą, na podstawie porozumienia, udostępniać sobie wzajemnie informacje dotyczące realizacji pożyczek na podjęcie działalności gospodarczej lub pożyczek na utworzenie stanowiska pracy oraz usług doradczych i szkoleniowych w zakresie przeprowadzanych kontroli, w tym zawierające dane osobowe.

Art. 297. 1. Minister właściwy do spraw pracy przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych środki Funduszu Pracy na finansowanie zasiłków przedemerytalnych i świadczeń przedemerytalnych oraz zasiłków pogrzebowych, o których mowa w art. 10 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2023 poz. 1999 oraz z 2024 r. poz. 1243) wraz z kosztami ich obsługi.

2. Podstawą przekazywania środków, o których mowa w ust. 1, jest umowa zawarta między ministrem właściwym do spraw pracy a Zakładem Ubezpieczeń Społecznych.

3. Umowa powinna określać w szczególności terminy oraz wysokość przekazywanych środków, tryb ich przekazywania oraz wysokość kosztów związanych z obsługą wypłaty świadczeń.

4. Zakład Ubezpieczeń Społecznych dokonuje rozliczenia otrzymanych środków w terminie 15 dni po upływie miesiąca, w którym dokonano wypłaty świadczeń.

Art. 298. Podstawę wydatkowania w danym roku budżetowym środków Funduszu Pracy na dofinansowanie części zadań realizowanych przez wojewódzkie urzędy pracy, w tym na:

- 1) przygotowywanie na zlecenie ministra właściwego do spraw pracy:
 - a) badań dotyczących rynku pracy, na podstawie jednolitej metodologii,
 - b) opracowań, prognoz, ekspertyz, analiz, wydawnictw i konkursów dotyczących rynku pracy,
 - c) opracowań informacji zawodowych o charakterze centralnym,

- 2) dofinansowanie kosztów wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne, składek na Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy oraz odpisów na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych pracowników wojewódzkich urzędów pracy realizujących zadania określone w pkt 1

– stanowi umowa zawarta pomiędzy ministrem właściwym do spraw pracy a zarządem województwa.

Art. 299. 1. Minister właściwy do spraw pracy, WUP i PUP mogą przeznaczyć środki Funduszu Pracy na prefinansowanie działań z zakresu udziału w sieci EURES oraz innych działań publicznych służb zatrudnienia określonych w ustawie, finansowanych z udziałem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej innych niż projekty EFS+.

2. Rodzaj działań, o których mowa w ust. 1, oraz wydatków na ich realizację określają:

- 1) porozumienia zawierane między ministrem właściwym do spraw pracy a WUP lub PUP lub
- 2) umowy zawierane przez podmioty, o których mowa w ust. 1, z Unią Europejską, w tym na współfinansowanie partnerstw transgranicznych EURES.

3. Wydatki, o których mowa w ust. 2, podlegają refundacji ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej do wysokości zatwierdzonej zgodnie z umową zawartą z Unią Europejską.

4. Porozumienia, o których mowa w ust. 2 pkt 1, określają w szczególności tryb oraz zasady udzielania i rozliczania środków Funduszu Pracy, zgodnie z ustawą z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, z uwzględnieniem okresów i terminów wynikających z umów zawartych z Unią Europejską.

5. Minister właściwy do spraw pracy, WUP, PUP oraz OHP mogą przeznaczyć środki Funduszu Pracy na wydatki związane z prowadzeniem pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES inne niż wydatki, o których mowa w ust. 1–3, związane z poniesionymi na terenie Rzeczypospolitej Polskiej oraz poza granicami kraju kosztami rozpowszechniania ofert pracy, korespondencji, komunikowania się, usług teleinformatycznych, tłumaczeń pisemnych i ustnych wraz z obsługą techniczną, podróży służbowych na obszarze kraju oraz poza granicami kraju, wynajmu pomieszczeń i powierzchni, wynajmu sprzętu oraz organizacji targów pracy.

Rozdział 8

Zadania finansowane z Funduszu Pracy

Art. 300. 1. Środki Funduszu Pracy przeznacza się na finansowanie następujących świadczeń obligacyjnych:

- 1) zasiłków oraz składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe od tych zasiłków, o których mowa w art. 242 ust. 1;
- 2) zasiłków przedemerytalnych, świadczeń przedemerytalnych oraz zasiłków pogrzebowych wraz z kosztami ich obsługi, o których mowa w przepisach o świadczeniach przedemerytalnych;
- 3) dodatków aktywizacyjnych, o których mowa w art. 233 ust. 1;
- 4) świadczeń integracyjnych przyznawanych na podstawie przepisów o zatrudnieniu socjalnym oraz składek na ubezpieczenia społeczne od tych świadczeń.

2. Środki Funduszu Pracy przeznacza się na finansowanie kosztów realizacji następujących form pomocy:

- 1) zajęć i szkoleń, o których mowa w art. 87 ust. 5, organizacji szkoleń, o których mowa w art. 87 ust. 6, oraz wyposażenia nowo otwartych akademickich biur karier, o których mowa w art. 87 ust. 7;
- 2) szkoleń, potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności lub uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności, o których mowa w art. 99, art. 101, art. 102, wraz ze stypendium, o którym mowa w art. 234 ust. 1, i składkami na ubezpieczenia społeczne opłacanymi od stypendium, o których mowa w art. 242 ust. 2, oraz ubezpieczeniem od następstw nieszczęśliwych wypadków, o którym mowa w art. 241;
- 3) opłat pobieranych za postępowanie nostryfikacyjne albo postępowanie, o którym mowa w art. 327 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce określonych w art. 103;
- 4) opłat za przeprowadzenie postępowania i wydanie decyzji w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych, o których mowa w art. 104;
- 5) bonu na kształcenie ustawiczne, o którym mowa w art. 107, wraz ze stypendium, o którym mowa w art. 234 ust. 1, i składkami na ubezpieczenia społeczne opłacanymi od stypendium, o których mowa w art. 242 ust. 2, oraz ubezpieczeniem od następstw nieszczęśliwych wypadków, o którym mowa w art. 241;

- 6) pożyczek edukacyjnych, o których mowa w art. 111;
- 7) stażu, o którym mowa w art. 114 i art. 119 w zakresie stypendium, o którym mowa w art. 235 ust. 1, i składek na ubezpieczenia społeczne opłacanych od stypendium, o których mowa w art. 242 ust. 2, potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności lub uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności, o których mowa w art. 119 ust. 1, dodatku do stypendium, o którym mowa w art. 121 ust. 1 i premii, o której mowa w art. 122 ust. 1;
- 8) prac interwencyjnych, o których mowa w art. 135;
- 9) robót publicznych, o których mowa w art. 136;
- 10) zwrotu kosztów poniesionych przez podmiot prowadzący DPS, jednostkę organizacyjną WRiPZ albo dom pomocy społecznej z tytułu zatrudnienia bezrobotnych lub poszukujących pracy, o którym mowa w art. 140;
- 11) dofinansowania wynagrodzeń bezrobotnych, którzy ukończyli 50. rok życia albo poszukujących pracy, którzy ukończyli 60 lat – dla kobiet lub 65 lat – dla mężczyzn, o którym mowa w art. 141 ust. 1;
- 12) prac społecznie użytecznych, o których mowa w art. 142;
- 13) refundacji wynagrodzeń, nagród oraz składek na ubezpieczenia społeczne opiekunów osoby niepełnosprawnej, o której mowa w art. 143;
- 14) grantu, o którym mowa w art. 144;
- 15) świadczenia aktywizacyjnego, o którym mowa w art. 145;
- 16) refundacji kosztów opieki nad dzieckiem i osobą zależną, o której mowa w art. 146 ust. 1 i 5;
- 17) dofinansowania podjęcia działalności gospodarczej;
- 18) refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, o której mowa w art. 154 ust. 1–3;
- 19) jednorazowych środków na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, o których mowa w art. 161;
- 20) środków na utworzenie stanowiska pracy oraz finansowania kosztów wynagrodzenia zatrudnionych w spółdzielni socjalnej lub przedsiębiorstwie społecznym, o których mowa w art. 167;
- 21) umów zawartych z agencją zatrudnienia, o których mowa w art. 197;

- 22) zleconych działań w zakresie reintegracji społecznej osób długotrwale bezrobotnych, o których mowa w art. 200, wraz ze stypendium, o którym mowa w art. 236, i składkami na ubezpieczenia społeczne opłacanymi od stypendium, o których mowa w art. 242 ust. 2;
- 23) badań lekarskich lub psychologicznych, o których mowa w art. 205 ust. 1;
- 24) przejazdów, o których mowa w art. 206 ust. 1, 3, 4 i 7;
- 25) zakwaterowania, o którym mowa w art. 206 ust. 2;
- 26) wyżywienia, o którym mowa w art. 206 ust. 6;
- 27) bonu na zasiedlenie, o którym mowa w art. 208;
- 28) specyficznych elementów wspierających zatrudnienie, o których mowa w art. 209 ust. 5;
- 29) zatrudnienia wspieranego, w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o zatrudnieniu socjalnym;
- 30) wsparcia, o którym mowa w art. 12 ust. 3a ustawy z dnia 27 kwietnia 2006 r. o spółdzielniach socjalnych;
- 31) wsparcia, o którym mowa w art. 21 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej;
- 32) refundacji pracodawcom składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, o których mowa w art. 217 ust. 8.

3. Środki Funduszu Pracy przeznacza się na finansowanie następujących zadań fakultatywnych:

- 1) kosztów związanych z organizowaniem partnerstwa lokalnego, o którym mowa w art. 6 ust. 2, obejmujących koszty organizacji przez publiczne służby zatrudnienia spotkań i konferencji z udziałem przedstawicieli instytucji partnerstwa lokalnego oraz instytucji realizujących inicjatywy partnerów rynku pracy;
- 2) przejazdów i szkoleń członków rad rynku pracy, o których mowa w art. 13 ust. 2 i 3 oraz obsługi tych rad;
- 3) wydatków związanych z reprezentowaniem przez ministra właściwego do spraw pracy publicznych służb zatrudnienia, o którym mowa w art. 25 ust. 1 pkt 1 lit. g;
- 4) wprowadzania, rozwijania i eksploatacji systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 7, i technologii cyfrowych w publicznych służbach zatrudnienia i OHP służących realizacji zadań wynikających z ustawy;
- 5) budowy, funkcjonowania i rozwijania systemu teleinformatycznego do obsługi umów, o którym mowa w ustawie z dnia 16 listopada 2022 r. o systemie teleinformatycznym

do obsługi niektórych umów, w zakresie właściwości ministra właściwego do spraw pracy;

- 6) określenia zapotrzebowania na zawody, kwalifikacje i umiejętności na rynku pracy, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 3;
- 7) usług pocztowych, usług tłumaczenia oraz materiałów biurowych i papierniczych ponoszonych w ramach wykonywania zadań wynikających z koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 11;
- 8) opracowywania i rozpowszechniania informacji zawodowych oraz zakupu materiałów i wyposażenia w celu prowadzenia pośrednictwa pracy lub poradnictwa zawodowego przez publiczne służby zatrudnienia i OHP;
- 9) kosztów związanych z realizacją poradnictwa zawodowego oraz działań o charakterze metodyczno-szkoleniowym w zakresie poradnictwa zawodowego, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 16;
- 10) szkoleń, studiów, lub studiów podyplomowych, dla pracowników publicznych służb zatrudnienia, OHP i podmiotów akredytowanych, o których mowa w art. 134 ust. 2 i 7;
- 11) utworzenia punktu obsługi osób młodych do 30. roku życia, o którym mowa w art. 203;
- 12) organizacji giełd pracy i targów pracy, i kosztów z nimi związanych, o których mowa w art. 207 ust. 1 i 3;
- 13) zarządzania projektami EFS+, o którym mowa w art. 282;
- 14) dodatków motywacyjnych, o których mowa w art. 283;
- 15) dofinansowanie badań dotyczących rynku pracy, opracowań, wydawnictw i innych materiałów oraz kosztów, o których mowa w art. 298;
- 16) wydatków związanych z działaniami z zakresu udziału w sieci EURES oraz działaniami publicznych służb zatrudnienia określonymi w ustawie, o których mowa w art. 299;
- 17) opracowywania, wydawania lub rozpowszechniania informacji o świadczonej pomocy, określonej w ustawie dla pracodawców, bezrobotnych i poszukujących pracy oraz innych osób określonych w ustawie;
- 18) wezwań, zawiadomień i innych druków niezbędnych do ustalenia uprawnień do zasiłku i innych świadczeń z tytułu bezrobocia, przekazywania bezrobotnym należnych świadczeń pieniężnych oraz kosztów komunikowania się z pracodawcami, OHP, bezrobotnymi, poszukującymi pracy, organami rentowymi, urzędami skarbowymi oraz innymi podmiotami w zakresie, w jakim korespondencja ta dotyczy zadań finansowanych z Funduszu Pracy;

- 19) badań, analiz, ekspertyz, w tym ich upowszechniania, opracowywania programów, wydawnictw oraz konkursów dotyczących rynku pracy i udzielonej pomocy;
- 20) wydatków związanych z promocją oraz pomocą prawną zatrudnionym za granicą w ramach umów międzynarodowych;
- 21) przeprowadzenia audytu zewnętrznego projektów EFS+;
- 22) przeprowadzania operacyjnego audytu zewnętrznego, o którym mowa w art. 361;
- 23) postępowania sądowego lub egzekucyjnego w sprawach nienależnie pobranych świadczeń pieniężnych, zwrotu środków przyznanych na finansowanie form pomocy lub innych wypłat z Funduszu Pracy, wraz z kosztami zastępstwa procesowego;
- 24) kosztów obsługi wyodrębnionych rachunków bankowych Funduszu Pracy;
- 25) korespondencji, komunikowania się, przekazywania środków pieniężnych oraz innych dokumentów niezbędnych do realizacji refundacji kosztów wynagrodzeń oraz składek na ubezpieczenia społeczne pracowników młodocianych;
- 26) odsetek za nieterminowe regulowanie zobowiązań pokrywanych z Funduszu Pracy;
- 27) kampanii informacyjnych i promujących działania ministra właściwego do spraw pracy, WUP, PUP oraz OHP;
- 28) realizacji przedsięwzięć mających na celu identyfikację, dotarcie z informacją o możliwościach skorzystania z form pomocy określonych w ustawie i zmotywowanie do aktywności zawodowej osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo;
- 29) konferencji, seminariów, posiedzeń lub spotkań, w tym o charakterze międzynarodowym, organizowanych przez ministra właściwego do spraw pracy, WUP, PUP, OHP i Konwent, o którym mowa w art. 15 ust. 1–3, w szczególności dla kadry publicznych służb zatrudnienia i OHP;
- 30) opracowywania i rozpowszechniania przez publiczne służby zatrudnienia i OHP materiałów informacyjnych i szkoleniowych dotyczących nabywania umiejętności poszukiwania i uzyskiwania zatrudnienia;
- 31) opracowywania, upowszechniania i wdrażania klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy i informacji zawodowych;
- 32) kosztów przeprowadzania kontroli przez PUP w zakresie prawidłowości realizacji form pomocy określonych w ustawie finansowanych ze środków Funduszu Pracy oraz zakupu materiałów eksploatacyjnych w związku z przeprowadzaną kontrolą.

4. Środki Funduszu Pracy przeznacza się na dofinansowanie kosztów:

- 1) wynagrodzeń oraz składek na ubezpieczenia społeczne od wypłaconego dofinansowania do wynagrodzeń, o których mowa w art. 280 ust. 1;
- 2) wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne, składek na Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy oraz odpisów na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych pracowników WUP, o których mowa w art. 281 ust. 1.

5. Środki Funduszu Pracy przeznacza się na finansowanie zadań dotyczących aktywności zawodowej:

- 1) działań w ramach KFS, o którym mowa w art. 125;
- 2) pożyczek na podjęcie działalności gospodarczej lub utworzenie stanowiska pracy, o których mowa w art. 172, wraz z kosztami związanymi z udzielaniem pożyczek oraz usług doradczych i szkoleniowych;
- 3) projektów pilotażowych, o których mowa w art. 211, wraz z kosztami ich obsługi;
- 4) programu aktywizacyjnego dla cudzoziemców, o którym mowa w art. 78 ustawy z dnia o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wraz z kosztami jego obsługi;
- 5) programu aktywizacyjnego dla osób niepełnosprawnych lub opiekunów osób niepełnosprawnych, o którym mowa w art. 214 ust. 1, wraz z kosztami jego obsługi;
- 6) przygotowania i przeprowadzenia egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie oraz egzaminu zawodowego, o których mowa w art. 290;
- 7) dofinansowania pracodawcom kosztów kształcenia młodocianych pracowników oraz dofinansowania pracodawcom kosztów praktyki, o których mowa w art. 291;
- 8) zadań, o których mowa w art. 62 ust. 1, art. 63b ust. 1 i art. 63c ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3;
- 9) kosztów związanych z realizacją zadań wynikających z ustawy z dnia 15 maja 2024 r. o wspieraniu rodziców w aktywności zawodowej oraz w wychowaniu dziecka – „Aktywny rodzic”;
- 10) zadań, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 13a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej oraz dofinansowania, o którym mowa w art. 197 ust. 1 tej ustawy;
- 11) programów, o których mowa w art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej, wraz z kosztami ich obsługi;
- 12) refundacji pracodawcom wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne młodocianych pracowników, o której mowa w art. 348 ust. 1;

- 13) szkoleń pracowników, objętych przepisami o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy oraz kosztów związanych z realizacją tych zadań przez powiatowe urzędy pracy;
 - 14) zadań wynikających z przepisów o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi;
 - 15) restrukturyzacji zatrudnienia w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy;
 - 16) kosztów szkoleń z języka polskiego organizowanych przez okręgowe izby lekarskie, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 17) kosztów szkoleń z języka polskiego organizowanych przez okręgowe izby pielęgniarzek i położnych, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 18) programu wsparcia w szczególnych sytuacjach, o którym mowa w art. 216.
6. Środki Funduszu Pracy przeznacza się na finansowanie pozostałych kosztów:
- 1) poboru składek, o którym mowa w art. 265 ust. 3;
 - 2) spłaty i obsługi kredytów i pożyczek wraz z odsetkami, zaciągniętych przez dysponenta Funduszu Pracy, o których mowa w art. 302 ust. 3;
 - 3) należności umorzonych na podstawie art. 247 ust. 2;
 - 4) należności niedochodzonych na podstawie art. 249;
 - 5) świadczeń na rzecz osób fizycznych, o których mowa w art. 31 i art. 32 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych.

Rozdział 9

Inne postanowienia dotyczące Funduszu Pracy

Art. 301. 1. O ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej, do środków Funduszu Pracy wykorzystanych niezgodnie z przeznaczeniem, niewykorzystanych, pobranych nienależnie lub w nadmiernej wysokości stosuje się odpowiednio art. 168 i art. 169 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, z tym że środki te podlegają zwrotowi na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Pracy.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem, pobrane nienależnie lub w nadmiernej wysokości podlegają zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych.

3. Do środków Funduszu Pracy przeznaczonych na realizację projektów EFS+ oraz innych projektów finansowanych z udziałem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej, wykorzystanych niezgodnie z przeznaczeniem, z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, pobranych nienależnie lub w nadmiernej wysokości, stosuje się art. 207 tej ustawy.

4. O ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej, do należności Funduszu Pracy wraz z odsetkami, wynikających z umów zawartych przez marszałka województwa albo starostę, stosuje się odpowiednio przepisy art. 247 ustawy.

5. Umorzenie w całości albo w części należności Funduszu Pracy, o których mowa w ust. 4, wymaga opinii odpowiednio wojewódzkiej rady rynku pracy lub powiatowej rady rynku pracy.

Art. 302. 1. Środki Funduszu Pracy mogą być przeznaczone na finansowanie zadań, w tym zadań publicznych służb zatrudnienia i OHP, wskazanych w ustawie lub w innych ustawach.

2. Zmiany w planie Funduszu Pracy dokonywane na podstawie art. 29 ust. 12 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych powodujące zmniejszenie łącznej kwoty środków na finansowanie kosztów realizacji form pomocy oraz zadań dotyczących aktywności zawodowej w celu jej przeznaczenia na inne cele wymagają uzyskania zgody ministra właściwego do spraw finansów publicznych i następnie uzyskania przez dysponenta Funduszu Pracy opinii sejmowej komisji właściwej do spraw budżetu.

3. Dysponent Funduszu Pracy, za zgodą ministra właściwego do spraw finansów publicznych, może zaciągać kredyty i pożyczki na uzupełnienie środków niezbędnych na wypłatę zasiłków.

Art. 303. Ze środków Funduszu Pracy mogą być udzielane nieoprocentowane pożyczki do Funduszu Solidarnościowego na finansowanie wydatków, o których mowa w art. 6b ustawy z dnia 23 października 2018 r. o Funduszu Solidarnościowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1848).

Art. 304. W sprawach z zakresu gospodarowania środkami Funduszu Pracy nieuregulowanych w niniejszym dziale stosuje się odpowiednio ustawę z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

DZIAŁ IX

Agencje zatrudnienia

Rozdział 1

Agencje zatrudnienia

Art. 305. 1. Agencjami zatrudnienia są podmioty wpisane do rejestru agencji zatrudnienia, świadczące usługi w zakresie pośrednictwa pracy oraz pracy tymczasowej.

2. Prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie:

- 1) pośrednictwa pracy, które obejmuje usługi wskazane w art. 81 ust. 2 oraz:
 - a) kierowanie osób do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych, o którym mowa w art. 338 ust. 1,
 - b) kierowanie cudzoziemców do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej do podmiotów prowadzących działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 337,
 - c) gromadzenie i udostępnianie informacji o wolnych i poszukiwanych miejscach pracy za pośrednictwem systemów teleinformatycznych,
- 2) pracy tymczasowej, polegającej na zatrudnianiu pracowników i kierowaniu tych pracowników oraz osób niebędących pracownikami do wykonywania pracy tymczasowej na rzecz i pod kierownictwem pracodawcy użytkownika, na zasadach określonych w przepisach o zatrudnianiu pracowników tymczasowych

– jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców i wymaga wpisu do rejestru agencji zatrudnienia.

3. Prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie pośrednictwa pracy oraz pracy tymczasowej na rzecz cudzoziemców, od których wymagane jest posiadanie zezwolenia na pracę lub oświadczenia o powierzeniu pracy cudzoziemcowi wpisanego do ewidencji oświadczeń, o których mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia ... o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jest możliwe po 2 latach od wpisu do rejestru agencji zatrudnienia i świadczeniu usługi, o której mowa w ust. 2 pkt 1 lub 2.

4. Prowadzenie działalności, o której mowa w ust. 3, jest możliwe po uzyskaniu zmiany wpisu w rejestrze agencji zatrudnienia.

5. Wpisowi do rejestru agencji zatrudnienia podlega również wykonywanie usług, o których mowa w ust. 2, przez przedsiębiorcę zagranicznego:

- 1) prowadzącego działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach oddziału w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2022 r. poz. 470 oraz z 2024 r. poz. 1222),
- 2) z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej oraz państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który może korzystać ze swobody świadczenia usług na podstawie umów zawartych przez te państwa z Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, posiadającego uprawnienia i prowadzącego zgodnie z prawem działalność w zakresie pośrednictwa pracy lub pracy tymczasowej na terytorium tego państwa oraz zamierzającego świadczyć tę usługę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 3) z państw spoza Unii Europejskiej, spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz państw nie posiadających umów w zakresie świadczenia usług pośrednictwa pracy, oraz pracy tymczasowej; o ile prowadzi na terytorium Polski działalność gospodarczą w postaci spółki zgodnie z ustawą z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

– posiadającego obowiązek wskazania we wniosku o wpis do rejestru agencji zatrudnienia osoby przebywającej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej upoważnionej do jego reprezentowania oraz działania w jego imieniu, w tym wobec organów kontroli.

6. Agencje zatrudnienia są zobowiązane posiadać lokal, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w którym są świadczone usługi, przeznaczony na biuro agencji zatrudnienia i umożliwiający bezpośredni kontakt z przedstawicielami agencji. W lokalu przechowywane są dokumenty związane ze świadczeniem przez agencje zatrudnienia usług pośrednictwa pracy oraz pracy tymczasowej, w tym dokumentacja pracownicza pracowników tymczasowych oraz dokumentacja osób niebędących pracownikami agencji pracy tymczasowej skierowanych do wykonywania pracy tymczasowej.

Art. 306. 1. Nie wymaga wpisu do rejestru agencji zatrudnienia świadczenie usług, o których mowa w art. 305 ust. 2 pkt 1, przez:

- 1) OHP;
- 2) centra integracji społecznej oraz kluby integracji społecznej, o których mowa w przepisach o zatrudnieniu socjalnym;

- 3) podmioty, o których mowa w art. 236 ust. 16 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny;
- 4) akademickie biura karier, o których mowa w art. 49 ust. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, jeżeli uczelnie w tym zakresie nie prowadzą działalności gospodarczej;
- 5) centra usług społecznych, o których mowa w ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych;
- 6) jednostki samorządu terytorialnego;
- 7) stowarzyszenia, fundacje, organizacje społeczne i zawodowe, jeśli nie prowadzą działalności gospodarczej.

2. Nie wymaga wpisu do rejestru agencji zatrudnienia:

- 1) działalność w zakresie kierowania za granicę do pracodawców zagranicznych własnych pracowników, jeżeli wynika to z umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska;
- 2) działalność w zakresie kierowania za granicę do zatrudnienia polegającego na czasowym przyjęciu do rodziny w zamian za określone świadczenia w celu doskonalenia umiejętności językowych lub zawodowych na okres do 2 lat;
- 3) działalność, o której mowa w art. 305 ust. 2 pkt 1 lit. a, prowadzona przez organy określone w przepisach ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, kierujące nauczycieli do pracy za granicą w środowiskach polonijnych;
- 4) pomoc instytucji szkoleniowych udzielana nieodpłatnie uczestnikom lub absolwentom szkoleń, polegająca na informowaniu o sytuacji na rynku pracy i zapotrzebowaniu na zawody, kwalifikacje i umiejętności;
- 5) działalność w zakresie organizowania praktycznej nauki zawodu, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe;
- 6) działalność w zakresie kierowania osób do podmiotów w celu nabywania umiejętności praktycznych, w szczególności odbycia praktyki absolwenckiej, praktyki lub stażu zawodowego, niebędących zatrudnieniem lub inną pracą zarobkową.

3. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 oraz podmioty prowadzące działalność, o której mowa w ust. 2 są obowiązane posiadać lokal, w którym są świadczone usługi.

Art. 307. 1. O wpis do rejestru agencji zatrudnienia nie może ubiegać się podmiot, który:

- 1) posiada zaległości podatkowe, zaległości z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy i Fundusz

Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Emerytur Pomostowych oraz zalega z wpłatami na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, o ile był obowiązany do ich opłacania;

- 2) posiada zaległości z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne rolników lub na ubezpieczenie zdrowotne;
- 3) był ukarany prawomocnym wyrokiem za wykroczenie, o którym mowa w art. 362–367, lub skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko prawom osób wykonujących pracę zarobkową, przestępstwo składania fałszywych zeznań lub oświadczeń, przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów lub przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym lub wykroczenie, o którym mowa w art. 84 ust. 1–12 ustawy z dnia ... o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) jest podmiotem, w stosunku do którego została otwarta likwidacja lub ogłoszono jego upadłość;
- 5) został wykreślony z rejestru agencji zatrudnienia w przypadkach, o których mowa w art. 315 ust. 1 pkt 4–9;
- 6) wydano wobec niego prawomocne orzeczenie zakazujące wykonywania działalności gospodarczej objętej wpisem;
- 7) jest podmiotem wpisanym do rejestru agencji zatrudnienia, który ponownie wystąpił z wnioskiem o dokonanie wpisu do rejestru;
- 8) jest podmiotem, który wystąpił z wnioskiem o dokonanie wpisu do rejestru agencji zatrudnienia po stwierdzeniu przez Państwową Inspekcję Pracy prowadzenia przez ten podmiot usług agencji zatrudnienia bez wymaganego wpisu do rejestru agencji zatrudnienia;
- 9) nie posiada lokalu, w którym są świadczone usługi, w przypadku usług wskazanych w art. 305 ust. 2 pkt 1 lit. a i b oraz ust. 2 pkt 2 i ust. 3.

2. O wpis do rejestru agencji zatrudnienia nie może ubiegać się także podmiot, jeżeli przeszkoda, o której mowa w ust. 1 pkt 1–3, 5, 6 lub 8, dotyczy osoby zarządzającej nim lub go reprezentującej.

3. Podmiot, który wykreślono z rejestru agencji zatrudnienia na skutek wydania decyzji, o której mowa w art. 317 ust. 1, może uzyskać ponowny wpis do rejestru nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji.

Art. 308. 1. Rejestr agencji zatrudnienia prowadzi marszałek województwa.

2. Rejestr agencji zatrudnienia jest jawny i zawiera dane, o których mowa w art. 309 ust. 2, oraz datę dokonania wpisu oraz wskazanie daty, od której podmiot świadczy usługi, o których mowa w art. 305 ust. 3.

3. Wpisu do rejestru agencji zatrudnienia dokonuje marszałek województwa:

- 1) właściwy ze względu na siedzibę lub adres stałego miejsca wykonywania działalności podmiotu ubiegającego się o wpis;
- 2) wskazany przez przedsiębiorcę zagranicznego spośród marszałków województwa właściwych ze względu na adres miejsca świadczenia usług – w przypadku przedsiębiorcy zagranicznego, o którym mowa w art. 305 ust. 3.

4. Marszałek województwa z urzędu prostuje wpis do rejestru agencji zatrudnienia zawierający błędy pisarskie oraz oczywiste omyłki. Sprostowanie następuje w formie czynności materialno-technicznej.

5. Rejestr agencji zatrudnienia jest prowadzony w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 5.

6. Minister właściwy do spraw pracy przetwarza dane o agencjach zatrudnienia przekazane przez marszałków województw w formie dokumentu elektronicznego.

Art. 309. 1. Wpis do rejestru agencji zatrudnienia jest dokonywany na podstawie wniosku o wpis do rejestru agencji zatrudnienia, złożonego przez podmiot zamierzający prowadzić agencję zatrudnienia.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące dane:

- 1) oznaczenie podmiotu zamierzającego prowadzić agencję zatrudnienia z podaniem pełnej nazwy podmiotu, a w przypadku gdy wniosek składa przedsiębiorca jako:
 - a) osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą – imię (imiona) i nazwisko oraz nazwę firmy,
 - b) wspólnik spółki cywilnej – imiona i nazwiska, nazwę firmy lub nazwę wspólników;
- 2) adres do doręczeń elektronicznych i adres siedziby lub adres stałego miejsca wykonywania działalności podmiotu zamierzającego prowadzić agencję zatrudnienia, oraz adresy lokali, w których będą świadczone usługi agencji zatrudnienia wraz z nazwą gminy, powiatu i województwa, numerem telefonu oraz adresem elektronicznym;
- 3) oznaczenie formy prawnej prowadzonej działalności;
- 4) określenie rodzaju świadczonych usług:
 - a) pośrednictwo pracy lub

- b) praca tymczasowa;
- 5) informację o świadczeniu pośrednictwa pracy w zakresie wykonywania wyłącznie usług, o której mowa w art. 305 ust. 2 pkt 1 lit. c;
- 6) identyfikator podatkowy NIP, o ile posiada;
- 7) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym albo informację o wpisie do CEIDG – w przypadku przedsiębiorcy, o ile posiada.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, podmiot zamierzający prowadzić agencję zatrudnienia dołącza:

- 1) oświadczenie następującej treści: „Oświadczam, że znane mi są i spełniam warunki prowadzenia agencji zatrudnienia odpowiednio w zakresie pośrednictwa pracy, lub pracy tymczasowej, określone w ustawie z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...)”;
- 2) dowód wniesienia opłaty, o której mowa w art. 310 ust. 1, lub jego cyfrowe odwzorowanie wraz z danymi umożliwiającymi identyfikację podmiotu zobowiązanego do wniesienia tej opłaty;
- 3) zaświadczenia o braku zaległości, o których mowa w art. 307 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz zaświadczenie o niekaralności za przestępstwa i wykroczenia, o których mowa w art. 307 ust. 1 pkt 3.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 1 i 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.” Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

5. Oświadczenia, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, składają osoby reprezentujące podmiot zamierzający prowadzić agencję zatrudnienia i osoby zarządzające takim podmiotem. Oświadczenie zawiera datę oraz podpis osoby składającej ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji. W przypadku zmiany osób zarządzających lub reprezentujących, agencja zatrudnienia zawiadamia marszałka województwa o zmianie oraz dostarcza aktualne oświadczenia, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i dokumenty, o których mowa w ust. 3 pkt 3, w terminie 14 dni od dokonania zmiany.

6. Przedsiębiorca zagraniczny, o którym mowa w art. 305 ust. 3 pkt 1–3, do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza sporządzone przez tłumacza przysięgłego tłumaczenie

na język polski dokumentu uprawniającego tego przedsiębiorcę do prowadzenia działalności w zakresie pośrednictwa pracy lub pracy tymczasowej na terytorium państwa pochodzenia oraz dokument potwierdzający upoważnienie wydane dla osoby składającej wniosek do reprezentowania przedsiębiorcy zagranicznego.

7. Podmiot zamierzający prowadzić usługę pośrednictwa pracy i pracy tymczasowej składa jeden wniosek, o którym mowa w ust. 1.

8. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, jest składany w postaci elektronicznej z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2.

Art. 310. 1. Wpis do rejestru agencji zatrudnienia podlega opłacie w wysokości 1000 zł. Tej samej opłacie podlega zmiana wpisu, o której mowa w art. 313 ust. 2.

2. Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi dochód samorządu województwa właściwego ze względu na siedzibę podmiotu lub odpowiednio adres stałego miejsca wykonywania działalności albo adres wskazany przez przedsiębiorcę zagranicznego jako adres miejsca świadczenia usług.

3. Opłata, o której mowa w ust. 1, nie podlega zwrotowi w przypadku wydania przez marszałka województwa odmowy wpisu podmiotu do rejestru agencji zatrudnienia lub odmowy zmiany wpisu, w przypadkach, o których mowa w art. 314.

4. Wykreślenie z rejestru agencji zatrudnienia nie podlega opłacie, o której mowa w ust. 1.

Art. 311. Przed dokonaniem wpisu do rejestru agencji zatrudnienia marszałek województwa może dokonać sprawdzenia:

- 1) danych podanych we wniosku, o którym mowa w art. 309 ust. 1, lub oświadczeniu, o których mowa w art. 309 ust. 3,
- 2) spełnienia przez podmiot zamierzający prowadzić agencję zatrudnienia warunków określonych w art. 307

– w celu stwierdzenia, czy podmiot spełnia warunki prowadzenia działalności agencji zatrudnienia.

Art. 312. 1. Marszałek województwa dokonuje wpisu podmiotu do rejestru agencji zatrudnienia w terminie 14 dni od dnia wpływu do niego wniosku o wpis, o którym mowa w art. 309 ust. 1, wraz z oświadczeniem o spełnieniu warunków wymaganych do wykonywania działalności gospodarczej, dla której rejestr jest prowadzony, zaświadczeniami o braku zaległości, o których mowa w art. 307 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz zaświadczeniem o niekaralności za przestępstwa i wykroczenia, o których mowa w art. 307 ust. 1 pkt 3.

2. Jeżeli marszałek województwa nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu wniosku upłynęło 21 dni, podmiot może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy marszałek województwa wezwał podmiot do uzupełnienia wniosku o wpis, o którym mowa w art. 309 ust. 1, nie później niż przed upływem 14 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.

Art. 313. 1. Marszałek województwa zmienia wpis w rejestrze agencji zatrudnienia w terminie 14 dni od otrzymania wniosku o zmianę wpisu w tym rejestrze dotyczącego zmiany:

- 1) danych, o których mowa w art. 309 ust. 2 pkt 1–3, w zakresie zmiany oznaczenia podmiotu oraz adresu siedziby lub adresu stałego miejsca wykonywania działalności podmiotu, adresów lokali, w których są świadczone usługi agencji zatrudnienia i adresu do doręczeń, numeru telefonu i adresu elektronicznego oraz zmiany oznaczenia formy prawnej prowadzonej działalności;
- 2) rodzaju świadczonych usług, o których mowa w art. 309 ust. 2 pkt 4;
- 3) w zakresie prowadzenia przez agencję zatrudnienia działalności, o której mowa w art. 305 ust. 3.

2. W przypadku złożenia wniosku o zmianę wpisu w rejestrze agencji zatrudnienia w związku z zamiarem prowadzenia działalności gospodarczej, o której mowa w art. 305 ust. 3, marszałek województwa zmienia wpis po weryfikacji warunków, o których mowa w art. 307 ust. 1 i 2 oraz uiszczeniu opłaty, o której mowa w art. 310 ust. 1.

3. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 2, agencja zatrudnienia składa:

- 1) oświadczenie o następującej treści: „Oświadczam, że przez okres co najmniej 2 lat świadczyłem/am usługi pośrednictwa pracy lub pracy tymczasowej, o których mowa w art. 305 ust. 2.”. Oświadczenie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 1 i 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń;
- 2) zaświadczenia o braku zaległości, o których mowa w art. 307 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz zaświadczenie o niekaralności za przestępstwa i wykroczenia, o których mowa w art. 307 ust. 1 pkt 3;

- 3) dowód wniesienia opłaty, o której mowa w art. 310 ust. 1 lub jego cyfrowe odwzorowanie wraz z danymi umożliwiającymi identyfikację podmiotu zobowiązanego do wniesienia tej opłaty.

4. W przypadku złożenia wniosku o zmianę adresu siedziby lub adresu stałego miejsca wykonywania działalności agencji zatrudnienia właściwym do dokonania zmian w rejestrze agencji zatrudnienia na podstawie wniosku o wpis jest marszałek województwa właściwy ze względu na nową siedzibę lub adres stałego miejsca wykonywania działalności podmiotu. W takim przypadku marszałek województwa przekazuje niezwłocznie dokumenty do marszałka województwa właściwego ze względu na nową siedzibę lub adres stałego miejsca wykonywania działalności podmiotu.

5. W przypadku:

- 1) zgłoszenia przez podmiot zmiany adresu siedziby lub adresu stałego miejsca wykonywania działalności podmiotu do innego marszałka, przed zakończeniem postępowania administracyjnego w sprawie wpisu do rejestru agencji zatrudnienia lub wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wykreślenia podmiotu z tego rejestru,
- 2) złożenia przez podmiot wniosku o wykreślenie z rejestru agencji zatrudnienia, w którym wskazano nowy adres siedziby lub adres stałego miejsca wykonywania działalności znajdujący się w innym województwie,
- 3) zmiany adresu siedziby lub adresu stałego miejsca wykonywania działalności podmiotu, bez złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2

– właściwość miejscowa marszałka województwa nie ulega zmianie.

Art. 314. Marszałek województwa w drodze decyzji odmawia:

- 1) wpisu podmiotu do rejestru agencji zatrudnienia w przypadku:
 - a) niespełnienia warunków wskazanych w art. 307 ust. 1 i 2,
 - b) gdy w wyniku dokonanego sprawdzenia, o którym mowa w art. 311, stwierdzono niezgodność danych we wniosku, o którym mowa w art. 309 ust. 1, ze stanem faktycznym po uprzednim wezwaniu podmiotu do złożenia wyjaśnień w tej sprawie w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania,
 - c) gdy wniosek o wpis złoży podmiot wykreślony z rejestru na podstawie art. 315 ust. 1 pkt 2, 4–9 lub art. 317 ust. 1, jeżeli nie upłynęły 3 lata od wydania decyzji, o której mowa w art. 317 ust. 1;
- 2) zmiany wpisu w rejestrze agencji zatrudnienia w przypadku:

- a) niespełnienia warunku, o którym mowa w art. 305 ust. 3,
- b) niespełnienia warunków wskazanych w art. 307 ust. 1 i 2,
- c) gdy stwierdzono niezgodność danych we wniosku, o którym mowa w art. 313 ust. 1, ze stanem faktycznym po uprzednim wezwaniu podmiotu do złożenia wyjaśnień w tej sprawie w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania.

Art. 315. 1. Marszałek województwa w drodze decyzji wykreśla, podmiot wpisany do rejestru agencji zatrudnienia w przypadku:

- 1) pisemnego wniosku podmiotu o wykreślenie z rejestru agencji zatrudnienia;
- 2) postawienia przedsiębiorcy w stan likwidacji lub prawomocnego postanowienia o ogłoszeniu upadłości;
- 3) nieprowadzenia agencji zatrudnienia, w zakresie pośrednictwa pracy, i pracy tymczasowej, w okresie dwóch kolejnych okresów sprawozdawczych, stwierdzonych na podstawie informacji, o której mowa w art. 323, złożonych za dwa kolejne pełne lata kalendarzowe od uzyskania wpisu do rejestru, chyba, że podmiot ten wykaże, w toku prowadzonego postępowania w sprawie wykreślenia z rejestru, że na dzień wszczęcia tego postępowania prowadził działalność objętą wpisem;
- 4) naruszenia przez podmiot warunków prowadzenia agencji zatrudnienia określonych w art. 305 ust. 3, art. 307 ust. 1 pkt 3, 4 i 6, art. 319, art. 321, art. 337, art. 338 ust. 1–7 oraz odpowiednio art. 307 ust. 2;
- 5) nieusunięcia przez podmiot, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania, naruszeń warunków prowadzenia agencji zatrudnienia określonych w art. 307 ust. 1 pkt 1, 2 i 9, art. 322 ust. 1–3, art. 323 ust. 1–3, art. 324 oraz odpowiednio art. 307 ust. 2;
- 6) złożenia przez podmiot oświadczenia, o którym mowa w art. 309 ust. 3 pkt 1, lub oświadczenia, o którym mowa w art. 313 ust. 3 pkt 1, niezgodnego ze stanem faktycznym;
- 7) niedoprowadzenia przez podmiot danych w rejestrze agencji zatrudnienia, o których mowa w art. 309 ust. 2, we wniosku o zmianę wpisu, o którym mowa w art. 313 ust. 1, w informacji, o której mowa w art. 313 ust. 2 lub w informacji, o której mowa w art. 323 oraz w przypadku zmiany osób zarządzających lub reprezentujących, niezłożenie zawiadomienia oraz oświadczenia, o którym mowa w art. 309 ust. 5, a także dokumentów, o których mowa w art. 309 ust. 3 pkt 3 w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania;
- 8) powierzania, na podstawie przepisów o zatrudnianiu pracowników tymczasowych, wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym bez ważnego dokumentu uprawniającego do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

9) dwukrotnego niespełnienia obowiązku poddania się kontroli Państwowej Inspekcji Pracy lub kontroli, o której mowa w art. 326 ust. 1, bez uzasadnionej przyczyny.

2. Marszałek województwa może odstąpić od wykreślenia podmiotu z rejestru agencji zatrudnienia, jeżeli przed dniem zakończenia kontroli w podmiocie kontrolowanym, naruszenie przez niego warunków prowadzenia agencji zatrudnienia, o których mowa w 307 ust. 1 pkt 1, 2 i 9, zostanie usunięte.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przepis art. 309 ust. 8 stosuje się odpowiednio.

4. W przypadku wydania decyzji o:

1) odmowie wpisu na podstawie art. 314,

2) wykreśleniu z rejestru na podstawie art. 315 ust. 1, art. 316 albo art. 317

– odmowa wpisu albo wykreślenie z rejestru następuje, gdy decyzja stanie się ostateczna.

Art. 316. Marszałek województwa z urzędu w drodze decyzji wykreśla podmiot z rejestru agencji zatrudnienia po sprawdzeniu informacji w CEIDG albo w Krajowym Rejestrze Sądowym o wykreśleniu przedsiębiorcy z tej ewidencji albo z tego rejestru. Wydanie decyzji o wykreśleniu następuje automatycznie, bez uprzedniego wszczynania postępowania administracyjnego.

Art. 317. 1. Marszałek województwa wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez podmiot działalności objętej wpisem, w przypadku gdy:

1) podmiot złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 309 ust. 3 pkt 1 lub w art. 313 ust. 3 pkt 1, niezgodne ze stanem faktycznym;

2) podmiot nie usunął naruszeń warunków wymaganych prawem do prowadzenia agencji zatrudnienia, o których mowa w:

a) art. 315 ust. 1 pkt 5 w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania,

b) art. 315 ust. 1 pkt 7 w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania;

3) stwierdzi naruszenie przez podmiot warunków wymaganych prawem do prowadzenia agencji zatrudnienia, określonych w art. 315 ust. 1 pkt 2, 4, 8 i 9.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

3. W przypadku gdy decyzja, o której mowa w ust. 1, stanie się ostateczna, marszałek województwa wykreśla podmiot z rejestru agencji zatrudnienia.

4. Organem wyższego stopnia w stosunku do marszałka województwa w sprawach dotyczących decyzji, o których mowa w ust. 1, art. 314, art. 315 ust. 1 oraz art. 316 jest samorządowe kolegium odwoławcze.

5. W przypadku gdy podmiot wykonuje działalność gospodarczą objętą wpisem także na podstawie wpisów do innych rejestrów działalności regulowanej w tym samym zakresie działalności gospodarczej przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

6. Podmiot, który wykreślono z rejestru na skutek wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, może uzyskać ponowny wpis do rejestru nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji.

Art. 318. 1. Marszałek województwa doręcza pisma agencji zatrudnienia wyłącznie na adres do doręczeń elektronicznych wskazany w rejestrze agencji zatrudnienia.

2. Jeżeli agencja zatrudnienia nie dokona zmiany wpisu do rejestru agencji zatrudnienia w przypadku zmiany adresu, o którym mowa w ust. 1, doręczenie pisma pod dotychczasowy adres do doręczeń ma skutek prawny.

Art. 319. Agencje zatrudnienia oraz podmioty, o których mowa w art. 306, nie mogą dyskryminować w szczególności ze względu na płeć, wiek, rasę, pochodzenie etniczne, narodowość, religię, światopogląd, niepełnosprawność, orientację seksualną, przekonania polityczne lub przynależność związkową osób, dla których poszukują zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej.

Art. 320. Agencja zatrudnienia ma obowiązek współpracować z organami zatrudnienia w zakresie realizacji polityki rynku pracy.

Art. 321. 1. Agencja zatrudnienia oraz podmioty, o których mowa w art. 306:

- 1) nie mogą pobierać kwot innych niż określone w art. 338 ust. 3 pkt 16 od osób, dla których poszukują zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej oraz osób zatrudnionych lub niebędących pracownikami agencji pracy tymczasowej lub którym udzielają pomocy w wyborze lub zmianie zawodu, miejsca pracy, kierunku kształcenia lub szkolenia, a także w planowaniu rozwoju zawodowego;
- 2) przed skierowaniem osoby do pracy za granicą albo pracy tymczasowej, do podmiotu działającego poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przekazują jej na piśmie informacji o kosztach, opłatach i innych należnościach, w tym określonych w art. 338 ust. 3 pkt 16, związanych z kierowaniem do pracy oraz podjęciem i wykonywaniem pracy za granicą.

2. Przepis ust. 1 pkt 2 stosuje się odpowiednio do osób kierowanych za granicę w celu nabywania umiejętności praktycznych, w formie odbycia praktyki absolwenckiej, praktyki lub stażu zawodowego – niebędących zatrudnieniem lub inną pracą zarobkową.

Art. 322. 1. Agencja zatrudnienia składa wniosek o zmianę wpisu w rejestrze agencji zatrudnienia w przypadku zmiany:

- 1) danych, o których mowa w art. 309 ust. 2 pkt 1–3, w terminie 14 dni od dnia ich powstania;
- 2) zmiany rodzaju świadczonych usług, o których mowa w 305 ust. 3 lub art. 309 ust. 2 pkt 4 i 5.

2. Agencja zatrudnienia przedstawia marszałkowi województwa informację o zaprzestaniu, zawieszeniu albo wznowieniu wykonywania działalności, w terminie 14 dni od dnia zaprzestania, zawieszenia albo wznowienia tej działalności.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, oraz informacja, o której mowa w ust. 2, zawiera odpowiednio dane określone w ust. 1 albo informację o zaprzestaniu, zawieszeniu albo wznowieniu wykonywania działalności oraz datę wypełnienia dokumentu i podpis osoby uprawnionej do reprezentowania podmiotu, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

4. Do wniosku o zmianę wpisu, o którym mowa w ust. 1, oraz informacji, o której mowa w ust. 2, przepis art. 309 ust. 8 stosuje się odpowiednio.

Art. 323. 1. Agencja zatrudnienia przedstawia marszałkowi województwa informację o działalności agencji zatrudnienia w zakresie świadczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usług, o których mowa w art. 305 ust. 2 i 3 – w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku za rok poprzedni.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, dotyczy również podmiotów, które zgłosiły zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej i zawiera dane o:

- 1) liczbie:
 - a) osób, które podjęły zatrudnienie za pośrednictwem agencji zatrudnienia, z uwzględnieniem grupy elementarnej zawodów, ujętej w klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy, o której mowa w art. 29 ust. 1,
 - b) osób, które podjęły inną pracę zarobkową za pośrednictwem agencji zatrudnienia, z uwzględnieniem grupy elementarnej zawodów, ujętej w klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy, o której mowa w art. 29 ust. 1,

- c) osób, które podjęły zatrudnienie lub inną pracę zarobkową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej za pośrednictwem agencji zatrudnienia, z uwzględnieniem ich obywatelstwa i grupy elementarnej zawodów, ujętej w klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy, o której mowa w art. 29 ust. 1,
 - d) osób, kierowanych do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych, z uwzględnieniem ich obywatelstwa i grupy elementarnej zawodów, ujętej w klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy, o której mowa w art. 29 ust. 1;
- 2) działalności w zakresie pracy tymczasowej obejmującej w szczególności:
- a) liczbę osób skierowanych przez agencję zatrudnienia do wykonywania pracy tymczasowej, w tym zatrudnionych w agencjach zatrudnienia na podstawie umowy o pracę na czas określony, w przedziałach do 3 miesięcy, od 3 do 12 miesięcy oraz powyżej 12 miesięcy, z uwzględnieniem grupy elementarnej zawodów, ujętej w klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy, o której mowa w art. 29 ust. 1,
 - b) liczbę osób skierowanych przez agencję zatrudnienia do wykonywania pracy tymczasowej niebędących pracownikami agencji zatrudnienia, skierowanych na podstawie umowy prawa cywilnego, w przedziałach do 3 miesięcy, od 3 do 12 miesięcy oraz powyżej 12 miesięcy, z uwzględnieniem grupy elementarnej zawodów, ujętej w klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy, o której mowa w art. 29 ust. 1,
 - c) liczbę osób skierowanych przez agencję zatrudnienia do wykonywania pracy tymczasowej, z uwzględnieniem obywatelstwa osoby kierowanej, w tym liczby osób kierowanych do pracy za granicą u zagranicznych pracodawców użytkowników,
 - d) liczbę pracodawców użytkowników korzystających z usług agencji zatrudnienia, w tym liczbę zagranicznych pracodawców użytkowników,
 - e) liczbę zawieranych przez agencję zatrudnienia umów o pracę oraz umów prawa cywilnego z zakresu pracy tymczasowej, z pracownikami tymczasowymi oraz z osobami niebędącymi pracownikami, z podaniem państwa zatrudnienia, z uwzględnieniem grupy elementarnej zawodów, ujętej w klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy, o której mowa w art. 29 ust. 1.
- 3) liczbę cudzoziemców, w stosunku do których agencja zatrudnienia świadczyła usługę wskazaną w art. 305 ust. 3, z uwzględnieniem ich obywatelstwa.

3. W przypadku konieczności zmiany informacji o działalności agencji zatrudnienia, o której mowa w ust. 1, agencja zatrudnienia przedstawia marszałkowi województwa zmienioną informację w terminie do dnia 1 marca danego roku.

4. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy agencji zatrudnienia świadczącej wyłącznie usługę, o której mowa w art. 305 ust. 2 pkt 1 lit. c.

5. Do informacji, o której mowa w ust. 1, przepis art. 309 ust. 8 stosuje się odpowiednio.

Art. 324. W dokumentach, ogłoszeniach i ofertach agencja zatrudnienia umieszcza numer wpisu do rejestru agencji zatrudnienia, a ogłaszane oferty pracy do wykonywania pracy tymczasowej oznacza się jako „oferty pracy tymczasowej”.

Art. 325. 1. Podmioty świadczące usługi, o których mowa w art. 305 ust. 2 i 3 oraz podmioty, o których mowa w art. 306, niezwłocznie zwracają osobie, na rzecz której świadczą lub świadczyły usługi z zakresu działalności agencji zatrudnienia, złożone przez nią oryginały dokumentów, w szczególności dokumenty potwierdzające posiadane wykształcenie, kwalifikacje oraz doświadczenie zawodowe.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy agencji zatrudnienia świadczącej wyłącznie usługę, o której mowa w art. 305 ust. 2 pkt 1 lit. c.

Art. 326. 1. Marszałek województwa właściwy ze względu na siedzibę lub adres stałego miejsca wykonywania działalności agencji sprawuje kontrolę nad agencją zatrudnienia, w zakresie przestrzegania warunków prowadzenia agencji zatrudnienia, o których mowa w art. 305 ust. 3, art. 307 ust. 1 pkt 1–4 i pkt 9 i ust. 2, art. 323 oraz art. 324.

2. Marszałek województwa za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 10 pozyskuje z systemu teleinformatycznego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, dane, o których mowa w art. 50 ust. 14a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, w odniesieniu do:

- 1) osób zarządzających podmiotem ubiegającym się o wpis do rejestru agencji zatrudnienia lub zarządzających agencją zatrudnienia oraz osób je reprezentujących, podmiotu składającego wniosek o wpis do rejestru agencji zatrudnienia – przed dokonaniem wpisu,
 - 2) agencji zatrudnienia – co najmniej raz na kwartał
- w celu ustalenia, czy podmioty lub osoby wskazane w pkt 1 i 2 mają zaległości z tytułu niepłacenia składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz Fundusz Emerytur Pomostowych, o ile były obowiązane do ich opłacania.

3. Marszałek województwa za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 10 może pozyskać:

- 1) od organów Krajowej Administracji Skarbowej, informacje o zaległościach podatkowych:
 - a) osób zarządzających podmiotem ubiegającym się o wpis do rejestru agencji zatrudnienia lub zarządzających agencją zatrudnienia oraz osób je reprezentujących,
 - b) podmiotu ubiegającego się o wpis do rejestru agencji zatrudnienia lub agencji zatrudnienia– w celu ustalenia okoliczności, o których mowa w art. 307 ust. 1 pkt 1 oraz odpowiednio ust. 2;
- 2) z systemu teleinformatycznego Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, informacje o zaległościach:
 - a) osób zarządzających podmiotem ubiegającym się o wpis do rejestru agencji zatrudnienia lub zarządzających agencją zatrudnienia oraz osób je reprezentujących,
 - b) podmiotu ubiegającego się o wpis do rejestru agencji zatrudnienia lub agencji zatrudnienia– z tytułu niepłacenia składek na ubezpieczenie społeczne rolników lub na ubezpieczenie zdrowotne w celu ustalenia okoliczności, o których mowa w art. 307 ust. 1 pkt 2 oraz odpowiednio w ust. 2.

Art. 327. 1. Marszałek województwa przekazuje ministrowi właściwemu do spraw pracy w postaci elektronicznej zbiorczą informację z województwa dotyczącą informacji, o których mowa w art. 323, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, za rok poprzedni.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera również dane o liczbie:

- 1) podmiotów posiadających wpis do rejestru agencji zatrudnienia na koniec okresu sprawozdawczego prowadzących działalność w zakresie pośrednictwa pracy, w tym kierujących do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych;
- 2) podmiotów posiadających wpis do rejestru agencji zatrudnienia na koniec okresu sprawozdawczego prowadzących działalność w zakresie agencji pracy tymczasowej;
- 3) decyzji o:
 - a) wykreśleniu podmiotu z rejestru agencji zatrudnienia, w tym z powodu nieprzestrzegania warunków prowadzenia agencji zatrudnienia,
 - b) zakazie wykonywania przez podmiot działalności objętej wpisem, w tym z powodu naruszenia warunków prowadzenia agencji zatrudnienia,

- c) odmowie wpisu do rejestru agencji zatrudnienia;
- 4) przeprowadzonych kontroli, w tym liczbę stwierdzonych przypadków nieprzestrzegania warunków prowadzenia agencji zatrudnienia;
- 5) przedsiębiorców zagranicznych wpisanych do rejestru agencji zatrudnienia.

3. Marszałek województwa udostępnia, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 5 na wniosek Państwowej Inspekcji Pracy informacje w postaci elektronicznej, obejmujące wykaz podmiotów, w stosunku do których wydano decyzję o:

- 1) wykreśleniu podmiotu z rejestru agencji zatrudnienia, w tym z powodu nieprzestrzegania warunków prowadzenia agencji zatrudnienia; z wyszczególnieniem podmiotów wykreślonych w związku z powiadomieniem okręgowego inspektora pracy, o których mowa w art. 37 ust. 3 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 1712);
- 2) zakazie wykonywania przez podmiot działalności objętej wpisem, w tym z powodu naruszenia warunków prowadzenia agencji zatrudnienia.

4. Marszałek województwa raz na kwartał przekazuje Państwowej Inspekcji Pracy wykaz podmiotów, o którym mowa w ust. 3, za okres 12 miesięcy poprzedzających miesiąc sporządzenia wykazu.

Art. 328. Podmiot przechowuje wszystkie dokumenty niezbędne do wykazania spełniania warunków wymaganych do wykonywania działalności objętej wpisem do rejestru agencji zatrudnienia przez cały okres posiadania wpisu do rejestru oraz przez okres trzech lat od dnia wykreślenia podmiotu z rejestru.

Art. 329. W sprawach nieuregulowanych przepisami niniejszego rozdziału w zakresie działalności gospodarczej, o której mowa w art. 305 ust. 2, w tym przeprowadzania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

Rozdział 2

Akredytacja

Art. 330. Akredytacja jest udzielana w następujących kategoriach:

- 1) kategorii członka EURES, w rozumieniu przepisów Unii Europejskiej z zakresu sieci EURES, uprawniającej do prowadzenia wszystkich rodzajów działań, o których mowa w art. 86 ust. 2, albo

- 2) kategorii partnera EURES, w rozumieniu przepisów Unii Europejskiej z zakresu sieci EURES, uprawniającej do prowadzenia co najmniej jednego, lecz nie więcej niż dwóch rodzajów działań, wybranych spośród wymienionych w art. 86 ust. 2 pkt 1–3.

Art. 331. 1. Podmiot ubiegający się o udzielenie akredytacji składa do ministra właściwego do spraw pracy wniosek o udzielenie akredytacji.

2. W zależności od rodzaju podmiotu ubiegającego się o udzielenie akredytacji wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa w imieniu podmiotu osoba uprawniona do jego reprezentacji albo osoba fizyczna wykonująca działalność gospodarczą albo wspólnicy spółek cywilnych.

3. O udzielenie akredytacji w kategorii członka EURES może ubiegać się podmiot, który spełnia następujące kryteria akredytacyjne:

- 1) posiada wpis do rejestru agencji zatrudnienia lub jest podmiotem, o którym mowa w art. 306 ust. 1 pkt 4 i 7;
- 2) nie jest podmiotem, w stosunku do którego występują okoliczności, o których mowa w art. 307 ust. 1 pkt 1–8 oraz ust. 2 oraz spełnia warunki określone w art. 323 ust. 1 i 2;
- 3) nie jest podmiotem, w stosunku do którego jest prowadzone postępowanie, które może skutkować wykreśleniem z rejestru agencji zatrudnienia na podstawie art. 315 ust. 1;
- 4) posiada stronę internetową;
- 5) posiada systemy teleinformatyczne umożliwiające realizację pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES zgodnie z przepisami Unii Europejskiej w zakresie sieci EURES, w postaci elektronicznej bazy z ofertami pracy oraz elektronicznej bazy danych osób, które poszukują pracy;
- 6) posiada minimum dwuletnie doświadczenie w prowadzeniu pośrednictwa pracy w zakresie kierowania osób do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych lub w zakresie kierowania cudzoziemców do pracy do podmiotów prowadzących działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ciągu pięciu lat poprzedzających złożenie wniosku o udzielenie akredytacji;
- 7) posiada minimum roczne doświadczenie w informowaniu lub doradztwie na temat warunków życia i pracy związanych ze swobodnym przepływem pracowników w Unii Europejskiej, w ciągu dwóch lat poprzedzających złożenie wniosku o udzielenie akredytacji.

4. O udzielenie akredytacji w kategorii partnera EURES może ubiegać się podmiot, który:

- 1) uzasadni, że nie może prowadzić wszystkich rodzajów działań, o których mowa w art. 86 ust. 2;

- 2) zamierza realizować jedno albo dwa rodzaje działań wybrane z działań wymienionych art. 86 ust. 2 pkt 1–3;
- 3) spełnia następujące kryteria akredytacyjne:
 - a) określone w ust. 3 pkt 1–4,
 - b) posiada systemy teleinformatyczne umożliwiające realizację pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES w postaci:
 - elektronicznej bazy z ofertami pracy, w przypadku gdy podmiot ubiegający się o udzielenie akredytacji zamierza podczas realizacji pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES udostępniać oferty pracy, zgodnie z przepisami Unii Europejskiej w zakresie sieci EURES, lub
 - elektronicznej bazy danych osób, które poszukują pracy, w przypadku gdy podmiot ubiegający się o udzielenie akredytacji zamierza podczas realizacji pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES udostępniać dane osób, które poszukują pracy, zgodnie z przepisami Unii Europejskiej w zakresie sieci EURES,
 - c) określone w ust. 3 pkt 6 i 7, w przypadku gdy podmiot ubiegający się o udzielenie akredytacji zamierza prowadzić wszystkie działania, o których mowa w art. 86 ust. 2 pkt 3.

5. O ponowne udzielenie akredytacji nie może ubiegać się podmiot, z którym minister właściwy do spraw pracy rozwiązał uprzednio umowę akredytacyjną w drodze wypowiedzenia w przypadku, o którym mowa w art. 336 ust. 2 pkt 2, a od dnia rozwiązania tej umowy nie upłynęło dwa lata.

6. Minister właściwy do spraw pracy ogłasza, w szczególności na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra oraz na stronie internetowej obsługującej rejestr podmiotów akredytowanych, o którym mowa w art. 335, informacje o terminach składania wniosków o udzielenie akredytacji w kategorii członka EURES lub kategorii partnera EURES.

Art. 332. 1. Wniosek o udzielenie akredytacji zawiera:

- 1) oznaczenie podmiotu z podaniem pełnej nazwy podmiotu, a w przypadku gdy wniosek składa przedsiębiorca jako:
 - a) osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą – imię (imiona) i nazwisko oraz nazwę firmy,
 - b) wspólnik spółki cywilnej – imiona i nazwiska, nazwę firmy lub nazwę wspólników;

- 2) adres, pod którym podmiot prowadzi działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz poza tym terytorium o ile taki przypadek występuje wraz z podaniem formy organizacyjnej prowadzenia działalności poza tym terytorium;
- 3) adres, pod którym podmiot będzie prowadził pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES wraz z planowanym zakresem działań i usług do realizacji w ramach tego pośrednictwa pod tym adresem, z podaniem nazwy gminy, powiatu, województwa i kraju, o ile dysponuje lokalem pod tym adresem;
- 4) oznaczenie formy prawnej prowadzonej działalności;
- 5) identyfikator podatkowy NIP – o ile podmiot taki numer posiada;
- 6) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym albo informację o wpisie do CEIDG – o ile podmiot posiada;
- 7) adres elektroniczny i inne dane teleadresowe;
- 8) informację o wpisie do rejestru agencji zatrudnienia – o ile podmiot taki wpis posiada;
- 9) kategorię akredytacji, o którą podmiot wnioskuje;
- 10) planowany przez podmiot zakres działań i usług do realizacji w pośrednictwie pracy w ramach sieci EURES;
- 11) uzasadnienie, że podmiot nie może prowadzić wszystkich działań, o których mowa w art. 86 ust. 2, w przypadku gdy podmiot ubiega się o udzielenie akredytacji w kategorii partnera EURES;
- 12) informację o posiadanych przez podmiot systemach teleinformatycznych umożliwiających realizację pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES zgodnie z przepisami Unii Europejskiej w zakresie sieci EURES;
- 13) adres strony internetowej podmiotu oraz informacje o zakresie tematycznym tej strony i jej funkcjonalnościach;
- 14) informację o posiadaniu lub nie posiadaniu elektronicznej bazy z ofertami pracy oraz elektronicznej bazy danych osób, które poszukują pracy wraz z zakresem danych i informacji występujących w tych bazach;
- 15) opis doświadczenia podmiotu w prowadzeniu pośrednictwa do pracy za granicą lub kierowania cudzoziemców do pracy w Polsce oraz w informowaniu lub doradztwie na temat warunków życia i pracy związanych ze swobodnym przepływem pracowników w Unii Europejskiej, z uwzględnieniem internetowych i poza internetowych kanałów komunikacji z bezrobotnymi, poszukującymi pracy, osobami zarejestrowanymi i pracodawcami, w tym świadczonych usług elektronicznych;

- 16) informację o stanie zatrudnienia w podmiocie na dzień złożenia wniosku o udzielenie akredytacji, w tym o przewidywanej liczbie osób do realizacji pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES oraz innych działań wynikających z realizacji umowy akredytacyjnej a także informację o znajomości języków obcych przez te osoby;
- 17) informację o opłatach pobieranych przez podmiot od pracodawców za pośrednictwo pracy;
- 18) informację o pozbawieniu akredytacji, w przypadku gdy podmiot posiadał ją w przeszłości;
- 19) inne informacje, które podmiot chciałby dodatkowo podać.

2. W przypadku gdy podmiot ubiega się o akredytację w kategorii partnera EURES może on nie podawać we wniosku o udzielenie akredytacji informacji o:

- 1) posiadanej elektronicznej bazy z ofertami pracy, w przypadku gdy podmiot nie zamierza podczas realizacji pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES udostępniać oferty pracy, zgodnie z przepisami Unii Europejskiej w zakresie sieci EURES;
- 2) posiadanej elektronicznej bazy danych osób, które poszukują pracy, w przypadku gdy podmiot nie zamierza podczas realizacji pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES udostępniać dane osób, które poszukują pracy, zgodnie z przepisami Unii Europejskiej w zakresie sieci EURES;
- 3) doświadczeniu, o którym mowa w art. 331 ust. 3 pkt 6 i 7, w przypadku gdy podmiot ubiegający się o udzielenie akredytacji nie zamierza prowadzić wszystkich działań, o których mowa w art. 86 ust. 2 pkt 3.

3. Wniosek o udzielenie akredytacji składany jest w postaci elektronicznej i zawiera dane w ustalonym formacie elektronicznym.

4. Wniosek o udzielenie akredytacji składany jest z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 5, po zastosowaniu zapewnionych w systemie sposobów potwierdzenia pochodzenia oraz integralności przesłanych danych.

5. Podmiot ubiegający się o udzielenie akredytacji dołącza do wniosku o jej udzielenie oświadczenie potwierdzające:

- 1) spełnianie kryteriów akredytacyjnych, o których mowa w art. 331 ust. 3 pkt 2;
- 2) nieprowadzenie w stosunku do podmiotu postępowania, które może skutkować wykreśleniem z rejestru agencji zatrudnienia na podstawie art. 315 ust. 1;
- 3) znajomość przepisów art. 86, 91 i rozdziału 2 w Dziale IX oraz przepisów Unii Europejskiej w zakresie realizacji działań sieci EURES;

- 4) posiadanie zasobów finansowych umożliwiających realizację działań sieci EURES wynikających z ustawy oraz przepisów Unii Europejskiej w zakresie sieci EURES;
- 5) kompletność danych zawartych we wniosku o udzielenie akredytacji oraz ich zgodność z prawdą.

6. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Podmiot składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 1 i 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

7. Oświadczenia, o których mowa w ust. 6, składają osoby reprezentujące wnioskodawcę i osoby zarządzające wnioskodawcą.

8. Minister właściwy do spraw pracy odmawia, w drodze decyzji, udzielenia akredytacji, w przypadku gdy podmiot ubiegający się o udzielenie akredytacji:

- 1) w kategorii członka EURES – nie spełnia kryteriów akredytacyjnych, o których mowa w art. 331 ust. 3;
- 2) w kategorii partnera EURES – nie spełnia kryteriów akredytacyjnych, o których mowa w art. 331 ust. 4;
- 3) nie przedstawi we wniosku o udzielenie akredytacji danych i informacji niezbędnych do oceny:
 - a) spełniania przez ten podmiot kryteriów akredytacyjnych, o których mowa w art. 331 ust. 3 i 4,
 - b) możliwości realizacji przez ten podmiot zobowiązań wynikających z umowy akredytacyjnej;
- 4) podmiot ubiegający się o udzielenie akredytacji nie złoży oświadczenia, o którym mowa w ust. 5;
- 5) odmówi zawarcia umowy akredytacyjnej.

Art. 333. 1. Minister właściwy do spraw pracy zawiera umowę akredytacyjną z podmiotem spełniającym kryteria akredytacyjne, o których mowa w art. 331 ust. 3 albo 4.

2. Umowa akredytacyjna zawiera w szczególności:

- 1) informację o kategorii udzielonej akredytacji;
- 2) zakres zobowiązań podmiotu, któremu udziela się akredytacji, w związku z realizacją działań sieci EURES wynikających z ustawy oraz przepisów Unii Europejskiej w zakresie

sieci EURES, w tym związanych z planowaniem, realizacją, monitorowaniem i sprawozdawczością;

- 3) rodzaj działań określonych w art. 86 ust. 2, do realizacji których zobowiązuje się podmiot, któremu udziela się akredytacji;
- 4) zobowiązanie podmiotu, któremu udziela się akredytacji, do:
 - a) współpracy z organami zatrudnienia przy realizacji działań sieci EURES z uwzględnieniem konieczności zachowania równowagi na krajowym rynku pracy,
 - b) udziału, przy wykorzystaniu systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 26 ust. 1, oraz zgodnie z technicznymi normami i formatami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/589 z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie europejskiej sieci służb zatrudnienia (EURES), dostępu pracowników do usług w zakresie mobilności i dalszej integracji rynków pracy oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 492/2011 i (UE) nr 1296/2013, w systemie wymiany informacji oraz udostępniania ofert pracy lub danych bezrobotnych, poszukujących pracy lub osób niezarejestrowanych, które poszukują pracy,
 - c) realizacji pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES we współpracy wyłącznie z podmiotami uprawnionymi do realizacji działań tej sieci z państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c,
 - d) niepobierania opłat od bezrobotnych, poszukujących pracy i osób niezarejestrowanych za pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES,
 - e) zapewnienia odpowiednio wykwalifikowanych i przeszkolonych osób do realizacji pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES oraz pozostałych działań związanych z realizacją zobowiązań wynikających z umowy akredytacyjnej, z których co najmniej jedna posiada znajomość języka angielskiego w stopniu wystarczającym do wykonywania zadań,
 - f) zapewnienia dostępu do informacji o pośrednictwie pracy w ramach sieci EURES na stronie internetowej podmiotu, któremu jest udzielana akredytacja, oraz za pośrednictwem innych sposobów przepływu informacji stosowanych przez ten podmiot,
 - g) używania akronimu oraz znaku towarowego EURES wyłącznie podczas prowadzenia pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES,

- h) umieszczania w dokumentach, ogłoszeniach i ofertach pracy związanych z realizacją pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES numeru wpisu do rejestru podmiotów akredytowanych, o którym mowa w art. 335,
 - i) informowania ministra właściwego do spraw pracy o zmianie formy prawnej lub oznaczenia podmiotu lub adresu siedziby podmiotu, w terminie 14 dni od dnia ich powstania,
 - j) informowania ministra właściwego do spraw pracy o zaprzestaniu spełniania kryteriów akredytacyjnych, o których mowa w art. 331 ust. 3 pkt 1–5 albo ust. 4 pkt 3 lit. a i b, w terminie 14 dni od dnia zaprzestania ich spełniania,
 - k) informowania ministra właściwego do spraw pracy o planowanych zmianach w zakresie rodzaju działań do realizacji w pośrednictwie pracy w ramach sieci EURES, o których mowa w art. 86 ust. 2, w terminie co najmniej 30 dni przed wdrożeniem planowanych przez podmiot zmian;
- 5) sposoby realizacji pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES, w tym zakres danych, które należy zawrzeć w zgłoszeniach ofert pracy;
 - 6) informację o wysokości opłat pobieranych od pracodawców przez podmiot, któremu jest udzielana akredytacja za pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES;
 - 7) okres, na jaki umowa akredytacyjna zostaje zawarta;
 - 8) datę, od której obowiązuje umowa akredytacyjna.

3. W przypadku gdy podmiot, który ubiegał się o udzielenie akredytacji w kategorii partnera EURES:

- 1) wybrał do realizacji rodzaje działań, o których mowa odpowiednio w art. 86 ust. 2 pkt 1 lub 2 – umowa akredytacyjna zawiera zobowiązanie, o którym mowa w ust. 2 pkt 4 lit. b;
- 2) nie wybrał do realizacji rodzajów działań, o których mowa odpowiednio w art. 86 ust. 2 pkt 1 lub 2 – umowa akredytacyjna nie zawiera zobowiązania, o którym mowa w ust. 2 pkt 4 lit. b.

4. Akredytacja jest udzielana na czas określony z możliwością jej przedłużenia na czas nieokreślony.

5. Przedłużenie akredytacji na czas nieokreślony jest możliwe pod warunkiem niestwierdzenia przez ministra właściwego do spraw pracy uchybień związanych z realizacją przez podmiot, któremu udzielono akredytacji, zadań określonych w ustawie, umowie akredytacyjnej oraz przepisach Unii Europejskiej z zakresu sieci EURES obowiązujących w okresie pozostawania w mocy umowy akredytacyjnej na czas określony.

6. Minister właściwy do spraw pracy udziela podmiotowi akredytacji z dniem wskazanym w umowie akredytacyjnej jako data, od którego umowa obowiązuje.

7. Zmiana formy prawnej lub oznaczenia podmiotu lub adresu jego siedziby nie skutkuje pozbawieniem podmiotu akredytacji.

8. W przypadku gdy podmiot, któremu udzielono akredytacji, chce zmienić kategorię akredytacji w trakcie obowiązywania umowy akredytacyjnej z:

- 1) kategorii członka EURES na kategorię partnera EURES, konieczna jest odpowiednia zmiana umowy akredytacyjnej;
- 2) kategorii partnera EURES na kategorię członka EURES, konieczna jest pozytywna weryfikacja przez ministra właściwego do spraw pracy spełniania przez podmiot, któremu udzielono akredytacji w kategorii partnera EURES, kryteriów akredytacji obowiązujących w kategorii członka EURES, określonych w art. 331 ust. 3, a następnie odpowiednia zmiana umowy akredytacyjnej.

Art. 334. 1. Minister właściwy do spraw pracy niezwłocznie po zawarciu umowy akredytacyjnej udostępnia jej treść wojewodzie, właściwemu ze względu na siedzibę podmiotu, któremu udzielono akredytacji.

2. Minister właściwy do spraw pracy może pozyskać:

- 1) z systemu teleinformatycznego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 10, dane, o których mowa w art. 50 ust. 14a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, w celu ustalenia czy podmiot ubiegający się o udzielenie akredytacji oraz podmiot, któremu udzielono akredytacji ma zaległości z tytułu niepłacenia składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz Fundusz Emerytur Pomostowych, o ile był obowiązany do ich opłacania;
- 2) od organów Krajowej Administracji Skarbowej, informacje o zaległościach podatkowych podmiotu ubiegającego się o udzielenie akredytacji oraz podmiotu, któremu udzielono akredytacji, w celu ustalenia okoliczności, o których mowa w art. 307 ust. 1 pkt 1;
- 3) z systemu teleinformatycznego Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, informacje o zaległościach podmiotu ubiegającego się o udzielenie akredytacji oraz podmiotu, któremu udzielono akredytacji, z tytułu niepłacenia składek na ubezpieczenie społeczne rolników lub na ubezpieczenie zdrowotne, w celu ustalenia okoliczności, o których mowa w art. 307 ust. 1 pkt 2.

Art. 335. 1. Rejestr podmiotów akredytowanych prowadzi minister właściwy do spraw pracy.

2. Rejestr podmiotów akredytowanych jest jawny i zawiera dane, o których mowa w art. 332 ust. 1 pkt 1–10 i 13, oraz datę dokonania wpisu.

3. Rejestr podmiotów akredytowanych jest prowadzony w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 5.

4. Minister właściwy do spraw pracy dokonuje, z urzędu, w formie czynności materialno-technicznej:

- 1) wpisu do rejestru podmiotów akredytowanych niezwłocznie po rozpoczęciu obowiązywania umowy akredytacyjnej;
- 2) zmiany wpisu do rejestru podmiotów akredytowanych niezwłocznie po rozpoczęciu obowiązywania zmiany kategorii akredytacji na podstawie zmian dokonanych w umowie akredytacyjnej;
- 3) wykreślenia podmiotu, który został pozbawiony akredytacji, z rejestru podmiotów akredytowanych niezwłocznie po rozwiązaniu lub wygaśnięciu umowy akredytacyjnej;
- 4) sprostowania wpisu do rejestru podmiotów akredytowanych zawierającego błędy pisarskie oraz oczywiste omyłki.

Art. 336. 1. Pozbawienie akredytacji następuje po:

- 1) rozwiązaniu umowy akredytacyjnej w trybie wypowiedzenia przez ministra właściwego do spraw pracy lub podmiot, któremu udzielono akredytacji, albo
- 2) wygaśnięciu umowy akredytacyjnej po zakończeniu okresu, na jaki została zawarta.

2. Minister właściwy do spraw pracy wypowiada umowę akredytacyjną w przypadku, gdy podmiot, któremu udzielono akredytacji:

- 1) przestał spełniać kryteria akredytacyjne, o których mowa w art. 331 ust. 3 pkt 1–5 albo 4 pkt 3 lit. a i b, lub
- 2) naruszył przepisy ustawy lub umowy akredytacyjnej i nie usunął tych naruszeń w wyznaczonym przez ministra właściwego do spraw pracy lub wojewodę terminie, o ile naruszenie to było możliwe do usunięcia.

3. Okoliczności, o których mowa w ust. 2, stwierdza minister właściwy do spraw pracy, lub wojewoda.

4. Minister właściwy do spraw pracy stwierdza okoliczności, o których mowa w ust. 2, w szczególności na podstawie powiadomienia otrzymanego od:

- 1) wojewody na temat naruszenia ustawy lub umowy akredytacyjnej przez podmiot, któremu udzielono akredytacji;
- 2) marszałka województwa, na temat wykreślenia z rejestru agencji zatrudnienia podmiotu, któremu udzielono akredytacji lub naruszenia przez ten podmiot ustawy w zakresie przestrzegania warunków prowadzenia agencji zatrudnienia.

5. Wojewoda stwierdza okoliczności, o których mowa w ust. 2 w szczególności w wyniku kontroli przeprowadzonej na podstawie art. 30 ust. 1 pkt 2 lub na podstawie powiadomienia otrzymanego od:

- 1) marszałka województwa na temat wykreślenia z rejestru agencji zatrudnienia podmiotu, któremu udzielono akredytacji lub naruszenia przez ten podmiot ustawy w zakresie przestrzegania warunków prowadzenia agencji zatrudnienia, stwierdzonego w wyniku kontroli przeprowadzonej na podstawie art. 326 ust. 1 lub powiadomienia otrzymanego od okręgowego inspektora pracy;
- 2) okręgowego inspektora pracy na temat naruszenia ustawy przez podmiot, któremu udzielono akredytacji w zakresie:
 - a) opłacania składek na Fundusz Pracy,
 - b) dokonania wpisu do rejestru agencji zatrudnienia działalności, której prowadzenie jest uzależnione od uzyskania wpisu do tego rejestru,
 - c) prowadzenia działalności przez podmioty, o których mowa w art. 306, zgodnie z warunkami określonymi w art. 319, art. 321 i art. 325.

6. Wojewoda powiadamia niezwłocznie ministra właściwego do spraw pracy o naruszeniach, o których mowa w ust. 4 pkt 1.

7. Marszałek województwa powiadamia niezwłocznie ministra właściwego do spraw pracy o wykreśleniu z rejestru agencji zatrudnienia podmiotu, któremu udzielono akredytacji oraz o naruszeniach, o których mowa w ust. 4 pkt 2, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 5.

Rozdział 3

Kierowanie cudzoziemców do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej przez agencje zatrudnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Art. 337. 1. Agencja zatrudnienia w ramach świadczonej usługi kierowania cudzoziemców do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej do podmiotów prowadzących

działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, może kierować cudzoziemców wyłącznie bezpośrednio do tych podmiotów.

2. Skierowanie cudzoziemca przez agencję zatrudnienia do podmiotu, o którym mowa w ust. 1, powierzającego wykonanie zatrudnienia lub inną pracę zarobkową cudzoziemcowi, odbywa się na podstawie pisemnej umowy zawartej między agencją zatrudnienia, a tym cudzoziemcem.

3. Umowa, o której mowa w ust. 2, określa w szczególności:

- 1) podmiot powierzający wykonanie zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej i jego siedzibę;
- 2) okres zatrudnienia lub wykonywania innej pracy zarobkowej;
- 3) rodzaj umowy oraz warunki zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej i wynagrodzenia, a także przysługujące cudzoziemcowi kierowanemu do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej świadczenia socjalne;
- 4) warunki ubezpieczeń społecznych, jakimi cudzoziemiec będzie objęty;
- 5) obowiązki i uprawnienia agencji zatrudnienia oraz cudzoziemca kierowanego do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej;
- 6) zakres odpowiedzialności cywilnej stron w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy zawartej między agencją zatrudnienia, a cudzoziemcem kierowanym do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej.

4. Agencja zatrudnienia ma obowiązek przedstawienia cudzoziemcowi kierowanemu do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej przed podpisaniem umowy, o której mowa w ust. 2, jej pisemnego tłumaczenia na język dla niego zrozumiały.

5. Agencja zatrudnienia ma obowiązek poinformować na piśmie:

- 1) cudzoziemca kierowanego do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w języku dla niego zrozumiałym, o zasadach dotyczących wjazdu, pobytu i pracy cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) podmiot, do którego agencja zatrudnienia kieruje cudzoziemców do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, o zasadach dotyczących wjazdu, pobytu i pracy cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz o obowiązkach, o których mowa w art. 17–19 ustawy z dnia o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Agencja zatrudnienia jest obowiązana do prowadzenia w formie pisemnej, w postaci papierowej albo elektronicznej:

- 1) wykazu podmiotów, do których są kierowani cudzoziemcy do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, zawierającego w szczególności oznaczenie podmiotu i określenie adresu jego siedziby;
- 2) wykazu cudzoziemców kierowanych do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, zawierającego imię i nazwisko, obywatelstwo i datę urodzenia cudzoziemca oraz oznaczenie podmiotu, do którego skierowano cudzoziemca do pracy i określenie jego siedziby oraz okresy zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej.

Rozdział 4

Podejmowanie pracy za granicą u pracodawców zagranicznych

Art. 338. 1. Podejmowanie pracy za granicą następuje w drodze bezpośrednich uzgodnień dokonywanych przez osoby podejmujące pracę z pracodawcami zagranicznymi lub za pośrednictwem publicznych służb zatrudnienia, a także agencji zatrudnienia wyłącznie w ramach świadczonej usługi kierowania osób do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych.

2. Kierowanie osób do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych za pośrednictwem agencji zatrudnienia odbywa się wyłącznie bezpośrednio do pracodawcy zagranicznego na podstawie pisemnej umowy zawieranej przez te agencje z osobami kierowanymi przed ich skierowaniem do pracy.

3. Umowa, o której mowa w ust. 2, określa w szczególności:

- 1) oznaczenie pracodawcy zagranicznego i jego siedzibę;
- 2) miejsce pracy, a w przypadku braku stałego lub głównego miejsca pracy określenie regionu lub kraju, na obszarze którego pracownik będzie wykonywał pracę;
- 3) okres pracy;
- 4) rodzaj umowy;
- 5) warunki pracy, w tym właściwe dla danego stanowiska pracy długość typowego dnia lub tygodnia pracy oraz maksymalny dobowy wymiar pracy;
- 6) warunki wynagradzania;
- 7) walutę, w której wynagrodzenie ma być wypłacane;
- 8) świadczenia pieniężne lub w naturze, związane z pracą za granicą, w przypadku gdy ma to zastosowanie;
- 9) przysługujące osobie kierowanej do pracy świadczenia socjalne;
- 10) warunki ubezpieczenia społecznego;

- 11) warunki ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków i chorób tropikalnych, jeśli dotyczy;
- 12) warunki repatriacji pracownika, w przypadku gdy ma to zastosowanie;
- 13) dane do kontaktu z przedstawicielami agencji zatrudnienia w okresie pracy za granicą, zawierające numer telefonu lub adres do doręczeń elektronicznych a także dni i przedziały godzinowe, kiedy możliwy jest taki kontakt;
- 14) obowiązki i uprawnienia stron;
- 15) zakres odpowiedzialności cywilnej stron w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy zawartej między agencją zatrudnienia a osobą kierowaną, w tym stronę pokrywającą koszty dojazdu i powrotu osoby skierowanej do pracy w przypadku niewywiązania się pracodawcy zagranicznego z warunków umowy oraz tryb dochodzenia związanych z tym roszczeń;
- 16) kwoty należne agencji zatrudnienia z tytułu faktycznie poniesionych kosztów związanych ze skierowaniem do pracy za granicą, poniesione na:
 - a) dojazd i powrót osoby skierowanej,
 - b) wydanie wizy,
 - c) badania lekarskie,
 - d) tłumaczenia dokumentów;
- 17) informację o trybie i warunkach dopuszczania cudzoziemców do rynku pracy w państwie wykonywania pracy.

4. Agencja zatrudnienia przedstawia osobie kierowanej do pracy za granicą u pracodawcy zagranicznego, przed podpisaniem umowy, o której mowa w ust. 2, jej pisemne tłumaczenie na język dla niego zrozumiały.

5. Agencja zatrudnienia zawiera z pracodawcą zagranicznym, do którego zamierzają kierować osoby do pracy za granicą, pisemną umowę określającą w szczególności:

- 1) liczbę miejsc pracy;
- 2) okres pracy;
- 3) rodzaj oraz warunki pracy, zasady wynagradzania, a także przysługujące osobom podejmującym pracę świadczenia socjalne;
- 4) zakres odpowiedzialności cywilnej stron w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy zawartej między pracownikiem a pracodawcą, w tym stronę pokrywającą koszty dojazdu i powrotu osoby skierowanej do pracy w razie

niewywiązania się pracodawcy zagranicznego z warunków umowy, oraz tryb dochodzenia związanych z tym roszczeń.

6. Agencja zatrudnienia prowadzi, w formie pisemnej, w postaci papierowej albo elektronicznej:

- 1) wykaz podmiotów, do których są kierowane osoby do pracy za granicą, zawierający w szczególności oznaczenie i siedzibę podmiotu oraz nazwę państwa pochodzenia podmiotu;
- 2) wykaz osób kierowanych do pracy za granicą, zawierający imię i nazwisko, adres zamieszkania osoby oraz w szczególności oznaczenie i siedzibę podmiotu, do którego skierowano osobę do pracy za granicą, nazwę państwa pochodzenia podmiotu oraz okresy pracy.

7. Agencja zatrudnienia ma obowiązek:

- 1) przechowywać umowy zawierane z osobami kierowanymi do pracy za granicą, o których mowa w ust. 2, oraz umowy zawierane z pracodawcami zagranicznymi, o których mowa w ust. 5, przez okres obowiązywania umowy oraz przez okres pięciu lat po jej zakończeniu;
- 2) poinformować na piśmie osobę kierowaną do pracy za granicą o przysługujących jej uprawnieniach, o których mowa w art. 339; przestrzegania międzynarodowych umów, porozumień i programów dotyczących zatrudnienia wiążących Rzeczpospolitą Polską oraz obowiązujących w państwie zatrudnienia przepisów o zatrudnieniu oraz przepisów regulujących działalność agencji zatrudnienia.

8. Przepisy ust. 1–7 mają zastosowanie do wykonywania przez osoby kierowane do innej pracy zarobkowej za granicą, powierzanej przez zagraniczne osoby fizyczne.

Art. 339. Udokumentowane okresy zatrudnienia, przebyte za granicą u pracodawcy zagranicznego, są zaliczane do okresów pracy w Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie uprawnień pracowniczych.

Art. 340. 1. Okresy zatrudnienia obywateli polskich w byłej Niemieckiej Republice Demokratycznej i byłej Czechosłowackiej Republice Socjalistycznej na podstawie umów i porozumień międzynarodowych przypadające przed dniem 1 grudnia 1991 r. są traktowane jak okresy zatrudnienia w Państwie Polskim w zakresie uprawnień pracowniczych.

2. Okres urlopu bezpłatnego udzielonego pracownikowi na okres skierowania do pracy za granicą na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1974 r. w sprawie

niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem (Dz. U. z 1990 r. poz. 259, z 1991 r. poz. 346 oraz z 1993 r. poz. 452), a także przypadający bezpośrednio po zakończeniu tego urlopu okres niezdolności do pracy z powodu choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną – wlicza się do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze, jeżeli pracownik podjął zatrudnienie u macierzystego pracodawcy w terminie przewidzianym w tym rozporządzeniu.

3. Okres zatrudnienia za granicą pracownika, który nie pozostawał w stosunku pracy przed skierowaniem do pracy za granicą na podstawie rozporządzenia, o którym mowa w ust. 2, jest traktowany jak okres zatrudnienia w Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie uprawnień pracowniczych. Dotyczy to także pracownika, któremu udzielono urlopu bezpłatnego na okres skierowania do pracy za granicą, a który nie podjął pracy u macierzystego pracodawcy po zakończeniu pracy za granicą lub podjął pracę u macierzystego pracodawcy, lecz po upływie terminu przewidzianego w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2.

4. Udokumentowane okresy zatrudnienia lub wykonywania innej pracy zarobkowej za granicą u pracodawców zagranicznych w państwach niewymienionych w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–d przebyte w okresie od dnia 1 listopada 2005 r. do dnia 25 sierpnia 2006 r. są zaliczane do okresu uprawniającego do zasiłku pod warunkiem opłacenia składki na Fundusz Pracy. Przepisy dotyczące trybu opłacania składek na Fundusz Pracy przez osoby podejmujące zatrudnienie lub inną pracę zarobkową za granicą u pracodawcy zagranicznego stosuje się odpowiednio.

DZIAŁ X

Ochotnicze Hufce Pracy

Art. 341. 1. OHP są państwową jednostką budżetową nadzorowaną przez ministra właściwego do spraw pracy.

2. W ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw pracy w szczególności akceptuje roczne plany pracy i sprawozdania z wykonania planu pracy OHP za rok poprzedni.

3. OHP używają wizerunku orła ustalonego dla godła na zasadach określonych w ustawie z dnia 31 stycznia 1980 r. o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej oraz o pieczęciach państwowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 155).

4. OHP realizują działania na rzecz młodzieży w wieku od 14. do 30. roku życia, zwanej dalej „młodzieżą”, w celu jej wsparcia w wypełnieniu obowiązku szkolnego lub obowiązku nauki oraz podejmowaniu i utrzymaniu zatrudnienia i rozwoju edukacyjno-zawodowego.

Art. 342. 1. OHP realizują działania na rzecz młodzieży, która w szczególności:

- 1) jest zagrożona ryzykiem przedwczesnego opuszczenia systemu edukacji rozumianego jako realizowanie obowiązku szkolnego lub obowiązku nauki w ten sposób, że:
 - a) stwarza problemy wychowawcze w trakcie realizacji obowiązku szkolnego lub obowiązku nauki,
 - b) ma opóźnienia w cyklu kształcenia lub nie realizuje obowiązku szkolnego lub obowiązku nauki;
- 2) po spełnieniu obowiązku szkolnego lub obowiązku nauki, nie uczy się i nie pracuje;
- 3) pochodzi z rodzin dysfunkcyjnych;
- 4) pochodzi z rodzin, w których panują warunki socjalno-bytowe lub środowiskowe wskazujące na potrzebę instytucjonalnego wsparcia materialnego, pedagogicznego lub psychologicznego;
- 5) potrzebuje wsparcia w podjęciu decyzji edukacyjno-zawodowej lub przygotowania do aktywnego zachowania na rynku pracy.

2. Realizując działania na rzecz młodzieży w zakresie kształcenia i wychowania oraz zatrudnienia i przeciwdziałania marginalizacji i wykluczeniu społecznemu młodzieży, OHP w szczególności:

- 1) prowadzą działania środowiskowe mające na celu rozpoznanie problemów i identyfikację młodzieży wymagającej wsparcia oraz prowadzą jej rekrutację do objęcia wsparciem;
- 2) diagnozują indywidualne potrzeby młodzieży i planują dla nich formy wsparcia;
- 3) realizują działania wspierające rozwój osobisty i integrację społeczną młodzieży, w tym działania opiekuńcze, wychowawcze, profilaktyczne i socjalizacyjne;
- 4) ułatwiają młodzieży realizację obowiązku szkolnego lub obowiązku nauki do 18. roku życia oraz umożliwiają jej nabycie kwalifikacji zawodowych, w tym:
 - a) kierują ją do pracodawców lub zatrudniają w celu odbycia przygotowania zawodowego,
 - b) zapewniają pomoc wychowawców i pedagogów w okresie nauki;
- 5) umożliwiają młodzieży nabycie dodatkowej wiedzy i umiejętności potrzebnych na rynku pracy, oferując pozaszkolne zajęcia edukacyjne lub kierując ją na szkolenia oraz na kwalifikacyjne kursy zawodowe;

- 6) prowadzą pośrednictwo pracy oraz poradnictwo zawodowe na rzecz młodzieży, z zastosowaniem odpowiednio przepisów art. 81 i art. 87 ust. 1–4;
- 7) współpracują ze szkołami podstawowymi, ponadpodstawowymi, uczelniami, jednostkami samorządu terytorialnego, stowarzyszeniami oraz fundacjami w zakresie realizacji poradnictwa zawodowego, w tym promowania uczenia się przez całe życie oraz działań informacyjnych dotyczących wsparcia skierowanego do osób do 30. roku życia;
- 8) prowadzą ocenę skuteczności i efektywności działań realizowanych na rzecz młodzieży objętej wsparciem;
- 9) realizują działania dotyczące prowadzenia współpracy z organizacjami i instytucjami zagranicznymi oraz organizowaniem międzynarodowej współpracy i wymiany młodzieży.

3. OHP prowadzą pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES z zastosowaniem przepisów art. 86, art. 91 i art. 98.

4. Realizując działania, o których mowa w ust. 2 pkt 2–5 oraz pkt 9, OHP mogą zapewnić młodzieży, w ramach posiadanej bazy lokalowej, nieodpłatnie pobyt całodobowy z zakwaterowaniem i wyżywieniem oraz opieką wychowawczą.

5. W celu realizacji działań, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, OHP przekazują informację o przewidywanej liczbie miejsc nauki dla młodzieży objętej wsparciem do organów prowadzących szkoły i placówki, do dnia 30 września roku poprzedzającego rok budżetowy.

6. Kształcenie młodzieży w OHP jest realizowane z uwzględnieniem jedności procesu dydaktycznego i wychowawczego oraz respektowania indywidualnych potrzeb i możliwości uczestników.

7. Dobór formy, kierunku i poziomu kształcenia młodzieży w OHP odbywa się z uwzględnieniem:

- 1) wieku, wykształcenia, cech psychofizycznych i zainteresowań młodzieży;
- 2) dostępnej oferty kształcenia i szkolenia;
- 3) szans na uzyskanie zatrudnienia po zakończeniu kształcenia.

8. Młodzież na każdym etapie kształcenia w OHP może korzystać z informacji zawodowej, usług poradnictwa zawodowego oraz pośrednictwa pracy świadczonych przez jednostki rynku pracy OHP.

9. OHP mogą objąć wsparciem młodzież:

- 1) uczęszczającą do szkół podstawowych z oddziałami przysposabiającymi do pracy, jeżeli najpóźniej w roku rozpoczęcia zajęć przewidzianych programem osoba objęta wsparciem OHP ukończy 14 lat;
- 2) uczęszczającą do szkół podstawowych dla dorosłych, jeżeli najpóźniej w roku rozpoczęcia zajęć przewidzianych programem osoba objęta wsparciem OHP ukończy 15 lat oraz ma opóźnienie w cyklu kształcenia lub nie rokuje ukończenia szkoły podstawowej kształcącej dzieci i młodzież albo ma uwarunkowania psychofizyczne lub trudną sytuację życiową – ograniczającą możliwość nauki w szkole podstawowej kształcącej dzieci i młodzież;
- 3) realizującą przygotowanie zawodowe młodocianych pracowników u pracodawców;
- 4) spełniającą obowiązek nauki przez uczęszczanie na kwalifikacyjne kursy zawodowe.

10. OHP mogą udzielić pomocy osobie, która przez okres co najmniej ostatnich 12 miesięcy przed ukończeniem 18. roku życia była objęta wsparciem opiekuńczo-wychowawczym OHP i nie uzyskała kwalifikacji zawodowych. W takim przypadku OHP mogą udzielić pomocy w formie pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego do ukończenia 30. roku życia przez osobę objętą wsparciem oraz mogą proponować jej udział w szkoleniach, kwalifikacyjnych kursach zawodowych lub innych pozaszkolnych formach uzyskiwania wiedzy lub umiejętności w celu zdobycia kwalifikacji zawodowych lub zatrudnienia.

11. OHP w porozumieniu z osobą, o której mowa w ust. 10, mogą skierować ją do PUP, który w uzgodnieniu z OHP po zarejestrowaniu takiej osoby jako bezrobotnego, kieruje ją do odpowiedniej formy pomocy.

12. Ośrodki szkolenia zawodowego OHP, centra kształcenia i wychowania OHP oraz inne jednostki organizacyjne OHP podległe wojewódzkim komendantom OHP zapewniające uczestnikom dostęp do Internetu podejmują działania zabezpieczające uczestników przed dostępem do treści, które mogą stanowić zagrożenie dla ich prawidłowego rozwoju, w szczególności zainstalować i aktualizować oprogramowanie zabezpieczające.

13. Do ośrodków szkolenia zawodowego OHP, centrów kształcenia i wychowania OHP oraz innych jednostek organizacyjnych OHP podległych wojewódzkim komendantom OHP przepisy ustawy z dnia 27 października 2017 r. o Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2454 oraz z 2024 r. poz. 1222) stosuje się odpowiednio, z tym że przewidziane w tych przepisach kompetencje organu prowadzącego szkołę, przysługują odpowiednio wojewódzkim komendantom OHP i Komendantowi Głównemu OHP.

Art. 343. 1. OHP realizując działania na rzecz młodzieży współpracują w szczególności:

- 1) ze szkołami i placówkami systemu oświaty, organami prowadzącymi szkoły i kuratorami oświaty, publicznymi służbami zatrudnienia, jednostkami organizacyjnymi pomocy społecznej, związkami wyznaniowymi, jednostkami organizacyjnymi wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej, kuratorami sądowymi, wymiarem sprawiedliwości, gminami i innymi jednostkami samorządu terytorialnego oraz administracją rządową;
- 2) z pracodawcami i organizacjami pracodawców, organizacjami pozarządowymi oraz środowiskami lokalnymi zaangażowanymi w pracę z młodzieżą.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 1, współpracują ze sobą w zakresie realizacji działań przez OHP.

Art. 344. 1. OHP wykonują swoje działania ustawowe pod zwierzchnictwem i nadzorem Komendanta Głównego OHP, przy pomocy Komendy Głównej OHP.

2. Komendant Główny OHP jest zwierzchnikiem i nadzoruje wojewódzkich komendantów OHP, dyrektorów centrum kształcenia i wychowania OHP oraz dyrektorów ośrodków szkolenia zawodowego OHP. Komendant Główny OHP sprawuje zwierzchnictwo oraz nadzór nad OHP, w szczególności przez realizację zadań, o których mowa w art. 346.

3. Komendantowi Głównemu OHP podlegają:

- 1) wojewódzkie komendy OHP, odpowiadające za realizację zadań OHP na terenie województwa, w tym w szczególności refundację, o której mowa w art. 348;
- 2) centra kształcenia i wychowania OHP, odpowiadające za kształcenie młodzieży o charakterze ponadwojewódzkim;
- 3) ośrodki szkolenia zawodowego OHP, odpowiadające za organizację i prowadzenie szkoleń zawodowych o charakterze ponadwojewódzkim.

4. Stanowisko Komendanta Głównego OHP może zajmować osoba:

- 1) korzystająca z pełni praw publicznych;
- 2) która nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 3) wobec której nie orzeczono prawomocnie zakazu, o którym mowa w art. 39 pkt 2 lub 2aa ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny lub zakazu pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi.

5. Komendanta Głównego OHP powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw pracy.

6. Komendant Główny OHP powołuje i odwołuje:

- 1) zastępców Komendanta Głównego OHP;

- 2) wojewódzkich komendantów OHP i ich zastępców;
- 3) dyrektorów centrum kształcenia i wychowania OHP;
- 4) dyrektorów ośrodków szkolenia zawodowego OHP.

7. Do osób, o których mowa w ust. 6, przepis ust. 4 stosuje się.

8. Do Komendanta Głównego OHP oraz osób wymienionych w ust. 6 stosuje się odpowiednio przepisy art. 4, art. 5 ust. 1 pkt 2, art. 10 ust. 1, 3 oraz art. 14 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2023 r. poz. 1090), z tym że oświadczenie majątkowe:

- 1) Komendant Główny OHP – składa ministrowi właściwemu do spraw pracy;
- 2) zastępcy Komendanta Głównego OHP, wojewódzcy komendanci OHP oraz ich zastępcy, dyrektorzy centrów kształcenia i wychowania OHP oraz dyrektorzy ośrodków szkolenia zawodowego OHP – składają Komendantowi Głównemu OHP.

9. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, Komendant Główny OHP pozyskuje nieodpłatnie dane z Krajowego Rejestru Karnego w celu stwierdzenia okoliczności, o których mowa w art. 344 ust. 4 pkt 2.

10. Komendant Główny OHP za uprzednią zgodą ministra właściwego do spraw pracy tworzy, łączy i likwiduje jednostki, o których mowa w ust. 3.

11. Komendant Główny OHP nadaje jednostkom, o których mowa w ust. 3, regulaminy organizacyjne.

12. Komendant Główny OHP może wydawać akty o charakterze wewnętrznym obejmujące funkcjonowanie Komendy Głównej OHP oraz innych jednostek OHP.

Art. 345. 1. Czynności w sprawach z zakresu prawa pracy w stosunku do:

- 1) pracowników Komendy Głównej OHP – dokonuje Komendant Główny OHP;
- 2) wojewódzkich komendantów OHP i ich zastępców, dyrektorów centrów kształcenia i wychowania OHP oraz dyrektorów ośrodków szkolenia zawodowego OHP – dokonuje Komendant Główny OHP;
- 3) pracowników wojewódzkiej komendy OHP – dokonuje wojewódzki komendant OHP;
- 4) pracowników centrum kształcenia i wychowania OHP – dokonuje dyrektor centrum kształcenia i wychowania OHP;
- 5) pracowników ośrodka szkolenia zawodowego OHP – dokonuje dyrektor ośrodka szkolenia zawodowego OHP.

2. Pracodawcą dla pracowników Komendy Głównej OHP jest Komenda Główna OHP.

3. Pracownik OHP podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych korzysta z ochrony dla funkcjonariuszy publicznych przewidzianej w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.

Art. 346. Do zadań Komendanta Głównego OHP należy:

- 1) ustalanie kierunków działalności i strategii rozwoju OHP;
- 2) koordynowanie i nadzorowanie realizacji zadań OHP;
- 3) inicjowanie i nadzorowanie realizacji programów i projektów na rzecz młodzieży, w tym współfinansowanych z funduszy Unii Europejskiej;
- 4) koordynowanie realizacji zadań związanych z refundowaniem pracodawcom kosztów wynagrodzeń wypłacanych młodocianym pracownikom zatrudnionym na podstawie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego oraz składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanych wynagrodzeń;
- 5) przedkładanie do akceptacji ministrowi właściwemu do spraw pracy rocznych planów pracy OHP i sporządzanie sprawozdania z ich wykonania, a także udostępnianie informacji niezbędnych do sporządzenia okresowych ocen w ramach nadzoru i kontroli nad całością gospodarki finansowej OHP, zgodnie z ustawą z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;
- 6) zatwierdzanie rocznych planów pracy i planów finansowych podległych jednostek;
- 7) realizowanie polityki kadrowej oraz płacowej i tworzenie strategii rozwoju kadr w OHP;
- 8) nadzorowanie dysponowania środkami finansowymi oraz mieniem będącym w zarządzie OHP;
- 9) określanie w regulaminie organizacyjnym szczegółowej organizacji i zakresu działania komórek organizacyjnych Komendy Głównej OHP;
- 10) określanie wzorcowych struktur organizacyjnych jednostek OHP, podległych Komendantowi Głównemu OHP;
- 11) inicjowanie i prowadzenie przedsięwzięć naukowo-badawczych i wdrożeniowych w obszarze rynku pracy, edukacji oraz wychowania;
- 12) możliwość zawierania porozumień z jednostkami administracji rządowej i samorządowej, stowarzyszeniami, fundacjami, organizacjami oraz innymi instytucjami i partnerami społecznymi działającymi na rynku pracy, edukacji oraz wychowania;
- 13) możliwość zawierania porozumień i umów z instytucjami i organizacjami zagranicznymi w sprawach dotyczących współpracy z OHP;

- 14) możliwość powoływania w OHP zespołów zadaniowych, doradczych i opiniodawczych, określając ich nazwę, skład, zakres i tryb działania.

Art. 347. 1. OHP działają zgodnie z rocznym planem pracy oraz planem finansowym jednostki, o którym mowa w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

2. Komendant Główny OHP przedstawia ministrowi właściwemu do spraw pracy do zatwierdzenia projekt rocznego planu pracy na dany rok, nie później niż do 30 listopada roku poprzedniego. Do dnia zatwierdzenia planu OHP działa na podstawie projektu tego planu.

3. Komendant Główny OHP w terminie do dnia 30 marca każdego roku przedstawia ministrowi właściwemu do spraw pracy do akceptacji sprawozdanie z realizacji planu pracy dotyczące roku poprzedniego.

4. Komendant Główny OHP przekazuje ministrowi właściwemu do spraw pracy do dnia 20 każdego miesiąca miesięczną informację finansową o realizacji refundacji wynagrodzeń młodocianych pracowników za poprzedni miesiąc z wyszczególnieniem refundacji, o których mowa w art. 348 ust. 1.

5. Komendant Główny OHP, w celu zapewnienia realizacji młodzieży wsparcia i efektywnego wykorzystania zasobów, monitoruje i koordynuje wykorzystanie bazy dydaktyczno-wychowawczej i mienia OHP, w szczególności miejsc umożliwiających młodzieży nieodpłatny pobyt całodobowy z zakwaterowaniem.

6. Minister właściwy do spraw pracy może powierzyć OHP dodatkowe zadania z zakresu określonego ustawą na rzecz osób w wieku od 18. do 30. roku życia, o ile wymaga tego sytuacja na rynku pracy.

7. Środki Funduszu Pracy w OHP przeznacza się na finansowanie zadań, o których mowa w art. 300 ust. 3 pkt 4, 8, 10, 12, 14, 16, 24–27, 29 i 30 oraz art. 300 ust. 5 pkt 12.

Art. 348. 1. OHP mogą dokonywać z Funduszu Pracy refundacji kosztów poniesionych przez pracodawcę na wynagrodzenia i składki na ubezpieczenia społeczne młodocianych pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego z uwzględnieniem wykazu zawodów, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 23, do wysokości najniższych stawek, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 191 § 3 i art. 195 § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks Pracy, obowiązujących w okresie, za który jest dokonywana refundacja na podstawie umowy zawartej z pracodawcą.

2. Refundacji, o której mowa w ust. 1, za pracowników młodocianych zatrudnionych w OHP dokonują wojewódzkie komendy OHP. Informacja o dokonanych refundacjach udzielana jest zgodnie z art. 347 ust. 4.

3. Refundacja, o której mowa w ust. 1, udzielana podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą w rozumieniu art. 2 pkt 17 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, stanowi pomoc udzielaną zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy *de minimis*.

4. Komendant Główny OHP lub wojewódzki komendant OHP może prowadzić kontrole realizacji umów o refundację zawartych z pracodawcami w miejscu odbywania przygotowania zawodowego przez młodocianych pracowników lub w siedzibie podmiotu działającego w imieniu pracodawcy w zakresie rozliczania umowy o refundację.

5. Do kontroli, o której mowa w ust. 4, przepisy rozdziału 1 i 2 oraz rozdziału 3 i 4 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 224) stosuje się odpowiednio.

6. Wniosek o zawarcie umowy o refundację kosztów poniesionych przez pracodawcę, o których mowa w ust. 1, złożony przez pracodawcę, który nie realizuje zaleceń pokontrolnych Komendanta Głównego OHP lub wojewódzkiego komendanta OHP pozostawia się bez rozpoznania.

7. W przypadku przeprowadzenia kontroli, o której mowa w ust. 4, przez wojewódzkiego Komendanta OHP, przekazuje on Komendantowi Głównemu OHP w terminie do dnia 31 stycznia informację o realizacji w roku poprzednim kontroli, o której mowa w ust. 4, wraz z wynikami i oceną, zawierającą w szczególności ocenę poprawności merytorycznej i formalnej zadań objętych nadzorem lub kontrolą.

8. Komendant Główny OHP przekazuje ministrowi właściwemu do spraw pracy w terminie do dnia 28 lutego informację o realizacji w roku poprzednim kontroli, o których mowa w ust. 4, wraz z wynikami i oceną, zawierającą w szczególności ocenę poprawności merytorycznej i formalnej zadań objętych nadzorem lub kontrolą.

Art. 349. 1. Pracodawca zatrudniający młodocianych może wystąpić z wnioskiem o zawarcie umowy o refundację wynagrodzeń wypłacanych młodocianym oraz składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanych wynagrodzeń, zwanym dalej „wnioskiem o zawarcie umowy”, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) zatrudnia młodocianych w zawodach określonych w wykazie zawodów, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 23;

2) pracodawca, osoba prowadząca zakład pracy w imieniu pracodawcy lub osoba zatrudniona u pracodawcy, spełnia warunki do prowadzenia przygotowania zawodowego w zakresie wymagań zawodowych i pedagogicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 191 § 3 i art. 195 § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

2. Pracodawca zatrudniający wyłącznie młodocianych może wystąpić z wnioskiem o zawarcie umowy dotyczącym maksymalnie 3 młodocianych, a pracodawca zatrudniający także pracowników niebędących młodocianymi może wystąpić z wnioskiem o zawarcie umowy dotyczącej młodocianych w liczbie nieprzekraczającej trzykrotnej liczby zatrudnionych w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy na czas nieokreślony niebędących młodocianymi.

3. Liczba młodocianych, o której mowa w ust. 2 może być zwiększona do maksymalnie trzech młodocianych przypadających na jednego instruktora praktycznej nauki zawodu.

4. Właściwa wojewódzka komenda OHP rozpatruje wnioski o zawarcie umowy o refundację zgodnie z kolejnością ich wpływu, do wyczerpania limitów środków Funduszu Pracy określonych w planie finansowym Funduszu Pracy na dany rok, i w terminie 30 dni od dnia wpływu kompletnego wniosku o zawarcie umowy o refundację zawiadamia pracodawcę o sposobie jego rozpatrzenia.

5. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia wniosku o zawarcie umowy wojewódzka komenda OHP zawiera z pracodawcą umowę o refundację wynagrodzeń wypłacanych młodocianym oraz składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanych wynagrodzeń.

6. Za okres powtarzania roku nauki przez młodocianego nie przysługuje refundacja, o której mowa w art. 348 ust. 1.

7. Pracodawca może wystąpić z wnioskiem o zawarcie umowy o refundację pod warunkiem zadeklarowania zatrudnienia na podstawie umowy o pracę przez okres co najmniej 6 miesięcy po zakończeniu przygotowania zawodowego każdego młodocianego, którego dotyczy wniosek o zawarcie umowy o refundację.

8. OHP pozostawia bez rozpoznania wnioski pracodawcy o zawarcie umowy o refundację, jeżeli pracodawca w okresie 24 miesięcy poprzedzających dzień złożenia tego wniosku, z przyczyn dotyczących pracodawcy nie wywiązał się z deklaracji sześciomiesięcznego zatrudnienia co najmniej 50 % młodocianych, którzy ukończyli w tym czasie przygotowanie zawodowe. Zatrudnienie co najmniej 50 % młodocianych, którzy ukończyli w tym czasie przygotowanie zawodowe jest weryfikowane przez złożenie

oświadczenia pracodawcy o zatrudnieniu młodocianych pracowników po zakończeniu przygotowania zawodowego przez okres co najmniej 6 miesięcy w okresie 24 miesięcy poprzedzających dzień złożenia tego wniosku.

9. Pracodawca, o którym mowa w ust. 7, może wystąpić z kolejnym wnioskiem o zawarcie umowy o refundację po upływie 12 miesięcy, licząc od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 7.

10. W przypadku, gdy pracodawcą dla młodocianych zatrudnianych w celu przygotowania zawodowego są OHP, składają one wniosek o przyznanie refundacji; przepisów ust. 2–5 oraz 7–9 nie stosuje się.

Art. 350. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb refundowania pracodawcom ze środków Funduszu Pracy wynagrodzeń wypłacanych młodocianym pracownikom oraz składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanych wynagrodzeń, w szczególności:

- 1) elementy wniosku o zawarcie umowy o refundację oraz rodzaje dołączanych do niego informacji,
- 2) terminy składania wniosku,
- 3) elementy opinii do wniosku złożonego przez pracodawcę o zawarcie umowy o refundację,
- 4) elementy wniosku OHP o przyznanie refundacji,
- 5) elementy umowy o refundację,
- 6) elementy wniosku o zwrot poniesionych kosztów przez pracodawcę

– mając na względzie zapewnienie młodocianym pracownikom właściwych warunków odbywania przygotowania zawodowego i konieczność zapewnienia zgodności udzielania pomocy z warunkami dopuszczalności pomocy *de minimis*.

Art. 351. 1. Komendant Główny OHP, wojewódzcy komendanci OHP, dyrektorzy centrów kształcenia i wychowania OHP oraz dyrektorzy ośrodków szkolenia zawodowego OHP odpowiednio do realizowanych zadań wynikających z ustawy jako administratorzy danych osobowych przetwarzają dane osobowe osób fizycznych ubiegających się o wsparcie lub korzystających ze wsparcia OHP, w celu realizacji zadań ustawowych, w tym weryfikacji uprawnień i danych, zapewnienia pomocy określonej w ustawie, prowadzenia postępowań kontrolnych, realizacji obowiązków sprawozdawczych i obowiązków w zakresie statystyki publicznej oraz określania planów dalszych działań. Dla celów sprawozdawczych, statystycznych oraz w celu określenia planów dalszych działań, dane przetwarzane przez

Komendanta Głównego OHP, wojewódzkich komendantów OHP, dyrektorów centrów kształcenia i wychowania OHP oraz dyrektorów ośrodków szkolenia zawodowego OHP w systemach teleinformatycznych podlegają odpowiednio pseudonimizacji lub anonimizacji.

2. W celu realizacji zadań wynikających z ustawy wojewódzcy komendanci OHP, dyrektorzy centrów kształcenia OHP i wychowania oraz dyrektorzy ośrodków szkolenia zawodowego OHP są administratorami danych osobowych osób ubiegających się o wsparcie lub korzystających ze wsparcia OHP. Wojewódzcy komendanci OHP, dyrektorzy centrów kształcenia i wychowania OHP oraz dyrektorzy ośrodków szkolenia zawodowego OHP odpowiednio do realizowanych zadań wynikających z ustawy jako administratorzy danych osobowych gromadzą informacje lub dokumenty w sprawie form pomocy i wsparcia określonych w ustawie w formie dokumentów elektronicznych oraz dokumentów papierowych lub ich skanów.

3. Wojewódzki komendant OHP, dyrektor centrum kształcenia i wychowania OHP jako administratorzy danych przetwarzają następujące dane osobowe osób fizycznych ubiegających się o wsparcie lub korzystających ze wsparcia OHP:

- 1) imię albo imiona i nazwisko;
- 2) obywatelstwo albo obywatelstwa;
- 3) numer PESEL, a w przypadku jego braku – datę i miejsce urodzenia, rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 4) adres do doręczeń i adres zamieszkania;
- 5) wykształcenie;
- 6) ukończone szkoły i szkolenia;
- 7) szkoła, klasa i rodzaj oddziału, gdzie odbywa lub odbywała się ostatnio nauka;
- 8) pracodawca, u którego odbywa się lub odbywało się ostatnio, lub zostało ukończone przygotowanie zawodowe młodocianych, w formie:
 - a) przyuczenia do wykonywania określonej pracy,
 - b) nauki zawodu;
- 9) zawody wyuczone, zawody wykonywane, kwalifikacje cząstkowe w rozumieniu art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji oraz zawód, w którym osoba ta chciałaby pracować;
- 10) poziom znajomości języków obcych;
- 11) posiadane uprawnienia zawodowe;
- 12) rodzaj i stopień niepełnosprawności, jeżeli dotyczy;

- 13) okresy zatrudnienia z podaniem nazwy pracodawcy, zajmowanego stanowiska pracy, wymiaru czasu pracy i podstawy wykonywania pracy;
- 14) kierunki szkoleń, którymi osoba jest zainteresowana, oraz możliwości podejmowania pracy;
- 15) informacja o oświadczeniu o wyrażeniu zgody lub jej braku na przetwarzanie danych osobowych wraz z ich zakresem na podstawie przepisów Unii Europejskiej o sieci EURES;
- 16) numer rachunku płatniczego, jeżeli posiada;
- 17) adres elektroniczny i numer telefonu osoby, jeżeli posiada;
- 18) informacje o liczbie, rodzaju, zakresie i wartości, o ile możliwe jest jej ustalenie, pomocy udzielonej tej osobie przez OHP oraz jej przyjęciu albo odmowie jej przyjęcia;
- 19) informacje o pomocy udzielonej przez:
 - a) publiczne służby zatrudnienia w zakresie określonym w ustawie, przekazywane przez ministra właściwego do spraw pracy lub te służby,
 - b) jednostki organizacyjne pomocy społecznej w zakresie danych o przynależności do rodziny o dochodach nieprzekraczających dochodu uprawniającego do świadczeń z pomocy społecznej w rozumieniu ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej,
 - c) jednostki organizacyjne wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej, w zakresie danych o przebywaniu w pieczy zastępczej lub opuszczaniu pieczy zastępczej, określonym w przepisach o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, przekazywane przez ministra właściwego do spraw rodziny lub te jednostki;
- 20) informacje gmin, podmiotów prowadzących szkoły lub organów systemu oświaty o nierealizowaniu obowiązku szkolnego lub obowiązku nauki, w zakresie określonym w art. 35 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.

4. Dyrektor ośrodka szkolenia zawodowego OHP jako administrator danych przetwarza następujące dane osobowe osób fizycznych ubiegających się o wsparcie lub korzystających ze wsparcia OHP:

- 1) imię albo imiona i nazwisko;
- 2) numer PESEL, a w przypadku jego braku – datę i miejsce urodzenia, rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 3) adres do doręczeń i adres zamieszkania;
- 4) wykształcenie;

5) adres elektroniczny i numer telefonu, jeżeli osoba posiada.

5. Wojewódzcy komendanci OHP, dyrektorzy centrum kształcenia i wychowania OHP, dyrektorzy ośrodków szkolenia zawodowego OHP, udostępniają Komendantowi Głównemu OHP dane, o których mowa w ust. 3 i 4, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań, o których mowa w art. 342 ust. 2 pkt 1, 3, 5, 6 i 9.

6. Wojewódzcy komendanci OHP, dyrektorzy centrum kształcenia i wychowania OHP jako administratorzy danych udostępniają dyrektorowi ośrodka szkolenia zawodowego OHP dane osobowe, o których mowa w ust. 3, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań, o których mowa w art. 342 ust. 2 pkt 5.

7. Dane osobowe przetwarzane przez OHP, o których mowa w ust. 3 i 4, podlegają zabezpieczeniom polegającym co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających pisemne upoważnienie wydane przez administratora danych;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w poufności.

8. Spełnienie zabezpieczeń, o których mowa w ust. 7, zapewniają w przypadku pracowników:

- 1) Komendy Głównej OHP – Komendant Główny OHP;
- 2) wojewódzkiej komendy OHP – wojewódzki komendant OHP;
- 3) centrum kształcenia i wychowania OHP – dyrektor centrum kształcenia i wychowania OHP;
- 4) ośrodka szkolenia zawodowego OHP – dyrektor ośrodka szkolenia zawodowego OHP.

9. Dane osobowe mogą być przetwarzane przez podmioty, o których mowa w ust. 8, które zapewniają niezbędne środki techniczne i organizacyjne służące zapewnieniu bezpieczeństwa przetwarzanych danych osobowych oraz środki określone w art. 32 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) w tym:

- 1) posiadają możliwość identyfikacji osoby uzyskującej informacje oraz zakresu, daty i celu ich uzyskania;
- 2) posiadają zabezpieczenia uniemożliwiające wykorzystanie informacji niezgodnie z celem ich uzyskania;

- 3) zapewniają, że dostęp do danych osobowych jest nadzorowany i rejestrowany zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.

10. Dane osobowe osób fizycznych, o których mowa w ust. 3 i 4, są przetwarzane przez OHP przez okres 10 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zakończono ubieganie się o wsparcie lub udzielanie wsparcia.

11. Jeżeli w okresie, o którym mowa w ust. 10, zostanie wytoczone powództwo lub zostanie wszczęte postępowanie, okres przetwarzania, o którym mowa w ust. 10, przedłuża się do czasu prawomocnego zakończenia tego postępowania.

12. Na wniosek Komendanta Głównego OHP, wojewódzkiego komendanta OHP, dyrektora centrum kształcenia i wychowania OHP oraz dyrektora ośrodka szkolenia zawodowego OHP, w celu zapewnienia dostępu do informacji niezbędnych do prawidłowej realizacji zadań OHP, udostępniane są nieodpłatnie następujące kategorie danych, w tym dane osobowe młodzieży, przetwarzane przez:

- 1) ministra właściwego do spraw pracy i publiczne służby zatrudnienia – dane osób fizycznych, o których mowa w ust. 3, w zakresie określonym w ust. 3 pkt 1–6, 12–15, 17 i 19 lit. a;
- 2) ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego – dane osób fizycznych, o których mowa w ust. 3, w zakresie określonym w ust. 3 pkt 1, 3, 4 i 19 lit. b;
- 3) Państwową Inspekcję Pracy – informacje o realizacji zadań, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt i 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy, oraz kontroli przestrzegania przepisów o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług;
- 4) jednostki organizacyjne pomocy społecznej – dane osób fizycznych, o których mowa w ust. 3, w zakresie określonym w ust. 3 pkt 1, 3, 4 i 19 lit. b;
- 5) jednostki organizacyjne wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej – dane osób fizycznych, o których mowa w ust. 3, w zakresie określonym w ust. 3 pkt 1, 3, 4 i 19 lit. c;
- 6) gminy, podmioty prowadzące szkoły lub organy systemu oświaty – dane osób fizycznych, o których mowa w ust. 3, w zakresie określonym w ust. 3 pkt 1, 3, 4, 6, 7 i 20;
- 7) Zakład Ubezpieczeń Społecznych – dane określone w art. 50 ust. 14 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

13. W celu realizacji przez OHP zadań, o których mowa w art. 342 ust. 2 pkt 4, 5 i 7, gmina lub podmiot prowadzący szkoły obowiązani są przekazać do właściwej ze względu na teren działalności wojewódzkiej komendy OHP informacje o młodzieży nierealizującej

obowiązku szkolnego lub obowiązku nauki, w zakresie określonym w art. 35 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.

14. Komendant Główny OHP, wojewódzki komendant OHP, dyrektor centrum kształcenia i wychowania OHP oraz dyrektor ośrodka szkolenia zawodowego OHP udostępniają na wniosek, w niezbędnym zakresie, przetwarzane dane osobowe osób fizycznych ubiegających się o wsparcie lub korzystających ze wsparcia OHP:

- 1) ministrowi właściwemu do spraw pracy w celu realizacji jego zadań, o których mowa w art. 25 ust. 1, dane osób fizycznych, w zakresie określonym w ust. 3 pkt 1, 3, 15, 18 i pkt 19 lit. c;
- 2) dyrektorowi WUP, w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1–14, 20–22, 27 i 31 w tym weryfikacji prawa do świadczeń i udzielania pomocy, w zakresie określonym w ust. 3 pkt 1, 3, 15 i 18;
- 3) dyrektorowi PUP w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 38 ust. 1, w tym weryfikacji prawa do świadczeń i udzielania pomocy określonej w ustawie, w zakresie określonym w ust. 3 pkt 1, 3, 15, 18 i 19 lit. c.

15. Dane, o których mowa w ust. 14, są udostępniane na wniosek podmiotów, o których mowa w ust. 14, dotyczący określonej osoby fizycznej.

16. W przypadku wniosków składanych z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych przepis ust. 15 stosuje się wobec podmiotów wymienionych w tym przepisie, które spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) posiadają możliwość identyfikacji osoby uzyskującej informacje oraz zakresu, daty i celu ich uzyskania;
- 2) posiadają zabezpieczenia, szczególnie środki techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie informacji niezgodnie z celem ich uzyskania;
- 3) zapewniają, że dostęp do danych osobowych jest nadzorowany i rejestrowany zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych;
- 4) zapewniają, że przetwarzanie – udostępnianie danych osobowych odbywa się zgodnie z powszechnie obowiązującymi normami prawa o ochronie danych osobowych.

Art. 352. Minister właściwy do spraw pracy, mając na względzie zapewnienie efektywności i skuteczności realizacji zadań przez OHP, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zadania OHP w zakresie kształcenia i wychowania oraz zatrudnienia i przeciwdziałania marginalizacji i wykluczeniu społecznemu młodzieży, strukturę i zadania

wojewódzkich komend OHP, centrów kształcenia i wychowania OHP, ośrodków szkolenia zawodowego OHP oraz zadania kierowników wskazanych jednostek.

Art. 353. 1. Komendant Główny OHP może przeprowadzać w jednostkach OHP kontrole w zakresie realizacji zadań wynikających z ustawy lub wydatkowania środków Funduszu Pracy.

2. Do kontroli, o której mowa w ust. 1:

- 1) przepisy rozdziału 1 i 2, z wyjątkiem art. 48, oraz rozdziału 3 i 4 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej stosuje się odpowiednio;
- 2) przepisy art. 348 ust. 8 stosuje się.

DZIAŁ XI

Nadzór i kontrola

Art. 354. Wojewoda sprawuje nadzór, o którym mowa w art. 30 ust. 1, w szczególności przez:

- 1) badanie dokumentów i danych, niezbędnych do sprawowania nadzoru;
- 2) wykonywanie niezbędnych do celów nadzoru odpisów, wyciągów z dokumentów lub kserokopii oraz zestawień i obliczeń sporządzonych na podstawie dokumentów;
- 3) przeprowadzanie oględzin obiektów i pomieszczeń oraz obserwację przebiegu czynności objętych nadzorem;
- 4) żądanie od pracowników kontrolowanej jednostki udzielania informacji w formie ustnej i pisemnej w związku z czynnościami nadzorczymi;
- 5) wzywanie i przesłuchiwanie świadków;
- 6) zwracanie się o wydanie opinii przez biegłych i specjalistów z zakresu rynku pracy.

Art. 355. 1. Wojewoda może przeprowadzać w jednostkach, o których mowa w art. 30 ust. 1, kontrole.

2. Do kontroli, o której mowa w ust. 1, przepisy rozdziału 1 i 2, z wyjątkiem art. 48, oraz rozdziału 3 i 4 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej stosuje się odpowiednio.

Art. 356. Wojewoda przekazuje ministrowi właściwemu do spraw pracy w terminie do dnia 31 stycznia informację o realizacji w roku poprzednim nadzoru, o którym mowa w art. 30 ust. 1, oraz kontroli, o których mowa w art. 355 ust. 1, wraz z wynikami i oceną,

zawierającą w szczególności ocenę poprawności merytorycznej i formalnej zadań objętych nadzorem lub kontrolą.

Art. 357. 1. Minister właściwy do spraw pracy może przeprowadzać w publicznych służbach zatrudnienia, OHP oraz innych podmiotach kontrole w zakresie realizacji zadań wynikających z ustawy lub wydatkowania środków Funduszu Pracy.

2. Do kontroli, o której mowa w ust. 1, przepisy rozdziału 1 i 2, z wyjątkiem art. 48, oraz rozdziału 3 i 4 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej stosuje się odpowiednio.

Art. 358. 1. Wojewoda lub minister właściwy do spraw pracy, w wyniku przeprowadzonych kontroli, o których mowa odpowiednio w art. 355 ust. 1 i art. 357 ust. 1, może przekazać jednostce kontrolowanej zalecenia pokontrolne.

2. Jednostka kontrolowana może, w terminie 7 dni od dnia otrzymania zaleceń pokontrolnych, zgłosić do nich pisemne umotywowane zastrzeżenia.

3. Wojewoda lub minister właściwy do spraw pracy, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zastrzeżeń, o których mowa w ust. 2, przedstawia stanowisko w sprawie ich uwzględnienia.

4. W przypadku nieuwzględnienia zastrzeżeń jednostka kontrolowana, w terminie 30 dni od dnia otrzymania stanowiska wojewody lub ministra właściwego do spraw pracy, o którym mowa w ust. 3, powiadamia wojewodę lub ministra właściwego do spraw pracy o realizacji zaleceń pokontrolnych.

5. W przypadku uwzględnienia zastrzeżeń jednostka kontrolowana, w terminie 30 dni od dnia otrzymania stanowiska, o którym mowa w ust. 3, powiadamia wojewodę lub ministra właściwego do spraw pracy o realizacji zaleceń pokontrolnych, mając na uwadze zmiany wynikające z uwzględnionych zastrzeżeń.

6. W przypadku stwierdzenia istotnych nieprawidłowości w realizacji zadań ustawowych, w szczególności w zakresie stosowania form pomocy przez urzędy pracy, wojewoda, lub minister właściwy do spraw pracy niezależnie od przysługujących mu innych środków, zawiadamia o stwierdzonych nieprawidłowościach odpowiednio marszałka województwa lub starostę.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, marszałek województwa lub starosta powiadamia odpowiednio ministra właściwego do spraw pracy lub wojewodę o podjętych czynnościach w terminie 30 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o stwierdzonych nieprawidłowościach.

Art. 359. 1. Kto nie realizuje zaleceń pokontrolnych wojewody lub ministra właściwego do spraw pracy, o których mowa w art. 358 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości do 2-krotnej wysokości przeciętnego wynagrodzenia.

2. Karę pieniężną wymierza wojewoda lub minister właściwy do spraw pracy w drodze decyzji administracyjnej, biorąc pod uwagę rozmiar, stopień i społeczną szkodliwość stwierdzonych nieprawidłowości.

3. Od kary pieniężnej nieuiszczonej w terminie pobiera się odsetki za zwłokę w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych.

4. Egzekucja kary pieniężnej wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 3, następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 360. 1. Starosta może przeprowadzać kontrolę przyznanej formy pomocy w zakresie prawidłowości realizacji zawartej umowy i wydatkowania środków zgodnie z przeznaczeniem.

2. Do kontroli, o której mowa w ust. 1 przepisy rozdziału 1 i 2, z wyjątkiem art. 48, oraz rozdziału 3 i 4 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej stosuje się odpowiednio.

3. Starosta, w wyniku przeprowadzonych kontroli, o której mowa w ust. 1, może przekazać jednostce kontrolowanej zalecenia pokontrolne.

4. Jednostka kontrolowana może, w terminie 7 dni od dnia otrzymania zaleceń pokontrolnych, zgłosić do nich pisemne umotywowane zastrzeżenia.

5. Starosta, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zastrzeżeń, o których mowa w ust. 4, przedstawia stanowisko w sprawie ich uwzględnienia.

6. W przypadku nieuwzględnienia zastrzeżeń jednostka kontrolowana, w terminie 30 dni od dnia otrzymania stanowiska starosty, o którym mowa w ust. 5, powiadamia starostę o realizacji zaleceń pokontrolnych.

7. W przypadku uwzględnienia zastrzeżeń jednostka kontrolowana, w terminie 30 dni od dnia otrzymania stanowiska, o którym mowa w ust. 5, powiadamia starostę o realizacji zaleceń pokontrolnych, mając na uwadze zmiany wynikające z uwzględnionych zastrzeżeń.

8. Kto nie realizuje zaleceń pokontrolnych starosty, o których mowa w ust. 3, podlega karze pieniężnej w wysokości do 2-krotnej wysokości przeciętnego wynagrodzenia.

9. Karę pieniężną wymierza starosta w drodze decyzji administracyjnej, biorąc pod uwagę rozmiar, stopień i społeczną szkodliwość stwierdzonych nieprawidłowości.

10. Od kary pieniężnej nieuiszczonej w terminie pobiera się odsetki za zwłokę w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych.

11. Egzekucja kary pieniężnej wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 10, następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

12. Starosta przekazuje wojewodzie w terminie do dnia 31 stycznia informację o realizacji w roku poprzednim kontroli, o której mowa w ust. 1, wraz z wynikami i oceną, zawierającą w szczególności ocenę poprawności merytorycznej i formalnej zadań objętych nadzorem lub kontrolą.

13. Wojewoda przekazuje ministrowi właściwemu do spraw pracy w terminie do dnia 28 lutego informację o realizacji w roku poprzednim kontroli, o której mowa w ust. 1, wraz z wynikami i oceną, zawierającą w szczególności ocenę poprawności merytorycznej i formalnej zadań objętych nadzorem lub kontrolą.

Art. 361. 1. Minister właściwy do spraw pracy może zlecić wybranemu podmiotowi przeprowadzenie operacyjnego audytu zewnętrznego w zakresie gospodarowania środkami Funduszu Pracy.

2. Operacyjny audyt zewnętrzny przeprowadza podmiot niezależny od PUP, posiadający odpowiednie kwalifikacje i doświadczenie z zakresu audytu lub dysponujący osobami uprawnionymi do przeprowadzenia audytu.

3. Audytor zewnętrzny ma prawo wglądu do dokumentów związanych z przeprowadzaniem audytem, w tym zawartych na informatycznych nośnikach danych oraz do wykonywania z nich kopii, odpisów, wyciągów, zestawień lub wydruków.

4. Powiatowe urzędy pracy, w których przeprowadzany jest operacyjny audyt, są obowiązane na żądanie audytora zewnętrznego udzielać informacji i wyjaśnień oraz potwierdzać zgodność z oryginałem kopii dokumentów, ich odpisów, wyciągów, zestawień i wydruków.

5. Z przeprowadzonego operacyjnego audytu zewnętrznego jest sporządzane sprawozdanie zawierające opis ustalonego stanu faktycznego oraz jego ocenę, a także zalecenia lub wnioski dotyczące usunięcia nieprawidłowości lub usprawnienia funkcjonowania PUP.

6. Sprawozdanie z przeprowadzonego operacyjnego audytu zewnętrznego stanowi podstawę wystąpienia przez ministra właściwego do spraw pracy do zarządu powiatu z wnioskiem o opracowanie programu naprawczego.

DZIAŁ XII

Odpowiedzialność za wykroczenia przeciwko przepisom ustawy

Art. 362. 1. Kto, bez wymaganego wpisu do rejestru agencji zatrudnienia prowadzi agencję zatrudnienia, świadcząc usługi w zakresie pracy tymczasowej lub pośrednictwa pracy, o którym mowa w art. 305 ust. 2 pkt 1 podlega karze grzywny od 3000 zł do 100 000 zł.

2. Tej samej karze podlega, kto, świadczy usługi w zakresie pracy tymczasowej lub pośrednictwa pracy, o którym mowa w art. 305 ust. 2 pkt 1, bez spełnienia warunku, o którym mowa w art. 313 ust. 1 pkt 3.

3. Kto, świadcząc usługi, o których mowa w art. 305 ust. 2 lub art. 306, pobiera od osoby, dla której poszukuje zatrudnienia, lub innej pracy zarobkowej oraz osoby zatrudnionej lub niebędącej pracownikiem agencji pracy tymczasowej lub której udziela pomocy w wyborze lub zmianie zawodu, miejsca pracy, kierunku kształcenia lub szkolenia, a także w planowaniu rozwoju zawodowego, dodatkowe opłaty inne niż wymienione w art. 338 ust. 3 pkt 16, podlega karze grzywny od 3000 zł do 30 000 zł.

4. Tej samej karze podlega, kto, świadcząc usługi, o których mowa w art. 305 ust. 2 lub art. 306, nie przestrzega zakazu dyskryminacji ze względu na płeć, wiek, niepełnosprawność, rasę, religię, pochodzenie etniczne, narodowość, orientację seksualną, przekonania polityczne, światopogląd lub ze względu na przynależność związkową.

5. Kto, świadcząc usługę, o której mowa w art. 305 ust. 2 pkt 1 lit. a, nie kieruje osoby do pracy za granicą bezpośrednio do pracodawcy zagranicznego lub bezpośrednio do zagranicznej osoby fizycznej powierzającej jej inną pracę zarobkową, lub nie zawiera z tą osobą pisemnej umowy, o której mowa w art. 338 ust. 2, lub zawiera tę umowę niezgodnie z warunkami określonymi w art. 338 ust. 3 lub nie prowadzi wykazów, o których mowa w art. 338 ust. 6, lub nie przedstawia pisemnego tłumaczenia umowy, o którym mowa w art. 338 ust. 4 podlega karze grzywny od 3000 zł do 30 000 zł.

6. Kto, świadcząc usługę, o której mowa w art. 305 ust. 2 pkt 1 lit. a, nie zawiera z pracodawcą zagranicznym pisemnej umowy, o której mowa w art. 338 ust. 5, lub zawiera tę umowę niezgodnie z warunkami określonymi w art. 338 ust. 5, podlega karze grzywny od 3000 zł do 30 000 zł.

7. Kto, świadcząc usługę, o której mowa w art. 305 ust. 2 pkt 1 lit. b:

- 1) nie kieruje cudzoziemca do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej bezpośrednio do podmiotów prowadzących działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub

- 2) nie zawiera z cudzoziemcem umowy, o której mowa w art. 337 ust. 2, lub
 - 3) zawiera z cudzoziemcem umowę niezgodnie z warunkami określonymi w art. 337 ust. 3, lub
 - 4) nie przedstawia cudzoziemcowi pisemnego tłumaczenia umowy, o którym mowa w art. 337 ust. 4, lub
 - 5) nie przedstawia cudzoziemcowi lub podmiotowi do którego agencja zatrudnienia kieruje cudzoziemców do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej pisemnej informacji, o której mowa w art. 337 ust. 5, lub
 - 6) nie prowadzi wykazów, o których mowa w art. 337 ust. 6
- podlega karze grzywny od 3000 zł do 30 000 zł.

Art. 363. Kto, od osoby kierowanej do podmiotu w celu nabywania umiejętności praktycznych, w szczególności odbycia praktyki absolwenckiej, praktyki lub stażu zawodowego, niebędących zatrudnieniem lub inną pracą zarobkową, pobiera dodatkowe opłaty inne niż wymienione w art. 338 ust. 3 pkt 16, podlega karze grzywny od 3000 zł do 30 000 zł.

Art. 364. Kto, kierując osobę za granicę do podmiotu zagranicznego w celu nabywania umiejętności praktycznych, odbycia praktyki absolwenckiej, praktyki lub stażu zawodowego, niebędących zatrudnieniem lub inną pracą zarobkową, nie zawiera z tą osobą umowy, o której mowa w art. 338 ust. 2 i 3, podlega karze grzywny od 3000 zł do 30 000 zł.

Art. 365. Kto, świadcząc usługi, o których mowa w art. 305 ust. 2 lub art. 306 ust. 2, osobie podejmującej za granicą pracę, pracę tymczasową oraz osobie kierowanej za granicę w celu nabywania umiejętności praktycznych, w formie odbycia praktyki absolwenckiej, praktyki lub stażu zawodowego, niebędących zatrudnieniem lub inną pracą zarobkową, nie przedstawia pisemnej informacji, o której mowa w art. 321 ust. 1 pkt 2, lub przedstawia informację niezgodną ze stanem faktycznym, podlega karze grzywny od 3000 zł do 30 000 zł.

Art. 366. 1. Kto:

- 1) nie dopełnia obowiązku opłacania składek na Fundusz Pracy lub nie opłaca ich w przewidzianym przepisami terminie,
 - 2) nie zgłasza wymaganych danych lub zgłasza nieprawdziwe dane mające wpływ na wymiar składek na Fundusz Pracy lub udziela w tym zakresie nieprawdziwych wyjaśnień albo odmawia ich udzielenia
- podlega karze grzywny do wysokości dziewięciokrotności kwoty minimalnego wynagrodzenia.

2. Sprawca nie podlega karze, jeżeli przed dniem rozpoczęcia kontroli w podmiocie kontrolowanym zaległe składki na Fundusz Pracy zostały już opłacone w wymaganej wysokości.

Art. 367. Kto, ze względu na płeć, wiek, rasę, pochodzenie etniczne, narodowość, religię, światopogląd, niepełnosprawność, orientację seksualną, przekonania polityczne, przynależność związkową lub do organizacji pracodawców odmawia zatrudnienia kandydata na wolnym miejscu zatrudnienia lub miejscu przygotowania zawodowego, podlega karze grzywny od 3000 zł do 30 000 zł.

Art. 368. 1. Środki z tytułu orzeczonych i wyegzekwowanych kar grzywnien, o których mowa w art. 362–367, stanowią przychód Funduszu Pracy.

2. Orzeczone i wyegzekwowane kary grzywnien, o których mowa w art. 362–367, sądy przekazują bezpośrednio właściwym ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania ukaranego powiatowym urzędom pracy na wyodrębniony rachunek bankowy Funduszu Pracy, w trybie i terminach określonych w przepisach dotyczących sposobu wykonywania budżetu państwa.

DZIAŁ XIII

Zmiany w przepisach

Art. 369. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568 i 1841) w art. 833 § 1¹ otrzymuje brzmienie:

„§ 1¹. Przepisy art. 87 i art. 87¹ Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio do zasiłków dla bezrobotnych, dodatków aktywizacyjnych oraz stypendiów, wypłacanych na podstawie ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. ...).”.

Art. 370. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2023 r. poz. 2505, z późn. zm.¹⁴⁾) w art. 9 § 1¹ otrzymuje brzmienie:

„§ 1¹. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do zasiłków dla bezrobotnych, dodatków aktywizacyjnych oraz stypendiów, wypłacanych na podstawie przepisów ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 371. W ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2024 r. poz. 986 i 1871) w art. 70c w ust. 11 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 2760 oraz z 2024 r. 858, 859, 1222, 1473, 1572 i 1615.

„2) ze środków Krajowego Funduszu Szkoleniowego, o którym mowa w art. 125 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. ...), na zasadach dotyczących kursów, lub”.

Art. 372. W ustawie z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1917) w art. 13¹ w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Okres pobierania świadczenia pieniężnego, o którym mowa w ust. 1, wlicza się do okresów pracy wymaganych do nabycia lub zachowania uprawnień pracowniczych oraz do okresów zatrudnienia w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin – na takich warunkach, na jakich wlicza się okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych, określonych w przepisach ustawy z dnia...o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. ...).”.

Art. 373. W ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2024 r. poz. 90, 1243, 1674 i 1871) w art. 5c w ust. 1:

1) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pobierania świadczenia integracyjnego lub stypendium w okresie odbywania szkolenia lub stażu lub uczestnictwa w zleconych przez starostę działaniach w zakresie reintegracji społecznej, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, na które został skierowany przez powiatowy urząd pracy,”;

2) uchyla się pkt 3;

3) dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) pobierania stypendium na podstawie przepisów ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia w okresie odbywania szkolenia lub stażu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 9c ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, na które został skierowany przez powiatowy urząd pracy,”.

Art. 374. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 226, z późn. zm.¹⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14 w ust. 2 pkt 20 otrzymuje brzmienie:

„20) wartość pracy osoby zatrudnionej nielegalnie w rozumieniu art. 2 pkt 14 lit. a ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...) ustalona za każdy

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 232, 854, 858, 859, 863, 1572, 1585, 1593, 1615 i 1635.

miesiąc, w którym zostało stwierdzone nielegalne zatrudnienie, w wysokości równowartości minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w danym miesiącu na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2024 r. poz. 1773), przy czym przychód powstaje na dzień stwierdzenia nielegalnego zatrudnienia;”;

2) w art. 21 w ust. 1:

a) pkt 102 i 102a otrzymują brzmienie:

„102) zwrot kosztów otrzymany przez bezrobotnego lub poszukującego pracy na podstawie ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia z tytułu:

- a) przejazdu do miejsca pracy,
- b) przejazdu na badania lekarskie lub psychologiczne,
- c) przejazdu do miejsca odbywania stażu, szkolenia, zajęć z zakresu poradnictwa zawodowego lub pomocy w aktywnym poszukiwaniu pracy,
- d) przejazdu do miejsca wykonywania prac społecznie użytecznych,
- e) zakwaterowania w miejscu pracy lub miejscu odbywania stażu, szkolenia,
- f) przejazdu na potwierdzenie nabycia wiedzy i umiejętności lub uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności,
- g) przejazdu do miejsca działań w zakresie reintegracji społecznej;

102a) dochody (przychody) uzyskane z tytułu:

- a) świadczeń otrzymanych przez osoby bezrobotne i poszukujące pracy w ramach realizacji działań, o których mowa w art. 197 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia oraz przez uczestników projektów pilotażowych, o których mowa w art. 2 pkt 33 i art. 211 tej ustawy,
- b) specyficznych elementów wspierających zatrudnienie otrzymanych przez osoby bezrobotne i poszukujące pracy w ramach programów specjalnych, o których mowa w art. 2 pkt 41 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia,
- c) świadczeń otrzymanych w ramach bonu na kształcenie ustawiczne lub bonu na zasiedlenie, o których mowa odpowiednio w art. 107 ust. 3 oraz art. 208 ust. 1 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia,
- d) stypendiów otrzymanych na podstawie ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia oraz dodatków do stypendiów, o których mowa w art. 121 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia;”;

b) pkt 118 otrzymuje brzmienie:

„118) wartość nieodpłatnych świadczeń lub świadczeń częściowo odpłatnych oraz wartość świadczeń rzeczowych, z tytułu:

- a) opłat, o których mowa w art. 103 i art. 104 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia,
 - b) szkoleń,
 - c) potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności lub uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności,
 - d) badań lekarskich lub psychologicznych,
 - e) ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków,
 - f) umorzenia pożyczek edukacyjnych
- otrzymanych na podstawie ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia;”

c) pkt 121 i 121a otrzymują brzmienie:

„121) jednorazowych środków na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, o których mowa w art. 161 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia;

121a) dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej, o którym mowa w art. 147 ust. 1 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia;”

d) pkt 151 otrzymuje brzmienie:

„151) przychody pracownika z tytułu nielegalnego zatrudnienia w rozumieniu art. 2 pkt 14 lit. a ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia oraz przychody pracownika w części, w jakiej pracodawca nie ujawnił ich właściwym organom państwowym;”

e) pkt 160 otrzymuje brzmienie:

„160) kwoty składek na ubezpieczenia społeczne zwolnione z obowiązku ich opłacenia zgodnie z art. 17a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, kwoty składek na Fundusz Pracy zwolnione z obowiązku ich opłacenia zgodnie z art. 259 ust. 1 pkt 4 lit. o ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia oraz kwoty składek na Fundusz Solidarnościowy zwolnione z obowiązku ich opłacenia zgodnie z art. 4 ust. 1a ustawy z dnia 23 października 2018 r. o Funduszu Solidarnościowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1848).”

- 3) w art. 22j ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Przez przeciętną stopę bezrobocia w powiecie i przeciętną stopę bezrobocia w kraju, o których mowa w ust. 7 pkt 1 i ust. 8, rozumie się przeciętną stopę bezrobocia w powiecie i przeciętną stopę bezrobocia w kraju ogłoszone przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 255 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia w roku bezpośrednio poprzedzającym rok, w którym wystąpiło zdarzenie określone w ust. 9.”;

- 4) w art. 23 w ust. 1 pkt 55c otrzymuje brzmienie:

„55c) wypłaconych, dokonanych lub postawionych do dyspozycji wypłat, świadczeń oraz innych należności z tytułu nielegalnego zatrudnienia w rozumieniu art. 2 pkt 14 lit. a ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia oraz wypłaconego pracownikowi wynagrodzenia w części, w jakiej pracodawca nie ujawnił ich właściwym organom państwowym.”;

- 5) w art. 26ha w ust. 5 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wynagrodzenie wypłacane w okresie 6 miesięcy od dnia zatrudnienia przez podatnika organizującego praktyki zawodowe dla studentów danej uczelni pracownikowi będącemu absolwentem studiów w tej uczelni zatrudnionemu za pośrednictwem akademickiego biura karier, o którym mowa w art. 49 ust. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, prowadzonego przez tę uczelnię.”.

Art. 375. W ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2024 r. poz. 750, 854 i 1473) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 44zzzb w ust. 3 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) mogą przystąpić osoby, które ukończyły staż, o którym mowa w art. 119 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...), jeżeli program stażu uwzględniał wymagania określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego.”;

- 2) w art. 92q w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) osoby prawne, osoby fizyczne oraz publiczne służby zatrudnienia, Ochotnicze Hufce Pracy, agencje zatrudnienia, instytucje szkoleniowe, organizacje pracodawców, oraz związki zawodowe, o których mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 854), prowadzące działalność edukacyjno-szkoleniową.”.

Art. 376. W ustawie z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 589, 1089 i 1230) w art. 29 uchyla się ust. 3c.

Art. 377. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 2805, z późn. zm.¹⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12 w ust. 1 pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) wartość pracy osoby zatrudnionej nielegalnie w rozumieniu art. 2 pkt 14 lit. a ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...) ustalona za każdy miesiąc, w którym zostało stwierdzone nielegalne zatrudnienie w wysokości równoważności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w danym miesiącu na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2024 r. poz. 1773), przy czym przychód powstaje na dzień stwierdzenia nielegalnego zatrudnienia;”;

2) w art. 16 w ust. 1 pkt 57c otrzymuje brzmienie:

„57c) wypłaconych, dokonanych lub postawionych do dyspozycji wypłat, świadczeń oraz innych należności z tytułu nielegalnego zatrudnienia w rozumieniu art. 2 pkt 14 lit. a ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia oraz wypłaconego pracownikowi wynagrodzenia w części, w jakiej pracodawca nie ujawnił ich właściwym organom państwowym;”;

3) w art. 16j ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Przez przeciętną stopę bezrobocia w powiecie i przeciętną stopę bezrobocia w kraju, o których mowa w ust. 7 pkt 1 i ust. 8, rozumie się przeciętną stopę bezrobocia w powiecie i przeciętną stopę bezrobocia w kraju ogłoszone przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 255 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia w roku bezpośrednio poprzedzającym rok, w którym wystąpiło zdarzenie określone w ust. 9.”;

4) w art. 18ee w ust. 5 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wynagrodzenie wypłacane w okresie 6 miesięcy od dnia zatrudnienia przez podatnika organizującego praktyki zawodowe dla studentów danej uczelni pracownikowi będącemu absolwentem studiów w tej uczelni zatrudnionemu za pośrednictwem akademickiego biura karier, o którym mowa w art. 49 ust. 4

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 232, 854, 1222, 1572, 1585, 1593, 1685 i 1717.

ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, prowadzonego przez tę uczelnię.”.

Art. 378. W ustawie z dnia 19 czerwca 1997 r. o zakazie stosowania wyrobów zawierających azbest (Dz. U. z 2020 r. poz. 1680) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osobom spełniającym warunki do uzyskania statusu bezrobotnego i prawa do zasiłku dla bezrobotnych, określone w ustawie z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...), przysługuje świadczenie przedemerytalne, o którym mowa w art. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1999 oraz z 2024 r. poz. 1243), jeżeli posiadają okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat były zatrudnione w pełnym wymiarze czasu pracy w zakładach wymienionych w załącznikach nr 2 i 3 do niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.”;

2) uchyla się art. 6a i art. 6b.

Art. 379. W ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 44, 858, 1089, 1165, 1494 i 1961) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) osobie niepełnosprawnej bezrobotnej lub niepełnosprawnej poszukującej pracy – oznacza to osobę niepełnosprawną bezrobotną lub niepełnosprawną poszukującą pracy w rozumieniu przepisów o rynku pracy i służbach zatrudnienia;”;

2) w art. 11 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Osoba niepełnosprawna zarejestrowana w powiatowym urzędzie pracy jako bezrobotna albo poszukująca pracy niepozostająca w zatrudnieniu ma prawo korzystać z form pomocy na zasadach określonych w ustawie z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „ustawą o rynku pracy”.

2. Osoba niepełnosprawna zarejestrowana w powiatowym urzędzie pracy jako poszukująca pracy niepozostająca w zatrudnieniu może również korzystać na zasadach takich jak bezrobotni z następujących form pomocy określonych w ustawie o rynku pracy:

1) szkoleń, a także sfinansowania potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności oraz uzyskania dokumentów potwierdzających nabycie wiedzy i umiejętności;

2) bonu na kształcenie ustawiczne;

- 3) stażu;
 - 4) prac interwencyjnych;
 - 5) badań lekarskich lub psychologicznych, o których mowa w art. 205 ust. 1 ustawy o rynku pracy;
 - 6) zwrotu kosztów przejazdu, o których mowa w art. 206 ust. 1, 3 i 4 ustawy o rynku pracy;
 - 7) zwrotu kosztów zakwaterowania, o których mowa w art. 206 ust. 2;
 - 8) bonu na zasiedlenie;
 - 9) robót publicznych.”;
- 3) w art. 35a w ust. 1 pkt 6a otrzymuje brzmienie:
- „6a) finansowanie z Funduszu wydatków na formy pomocy określone w ustawie o rynku pracy, w odniesieniu do osób niepełnosprawnych zarejestrowanych jako poszukujące pracy niepozostające w zatrudnieniu;”.

Art. 380. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 497, 863, 1243 i 1615) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 w pkt 2 uchyla się lit. f²;
- 2) w art. 6 w ust. 1:
 - a) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) osobami pobierającymi zasiłek dla bezrobotnych, świadczenie integracyjne lub stypendium w okresie odbywania szkolenia, stażu lub uczestnictwa w zleconych przez starostę działaniach w zakresie reintegracji społecznej, na które zostały skierowane przez powiatowy urząd pracy, zwanymi dalej „bezrobotnymi”;”;
 - b) uchyla się pkt 9b,
 - c) dodaje się pkt 9c w brzmieniu:

„9c) osobami niepełnosprawnymi zarejestrowanymi w powiatowym urzędzie pracy jako poszukujące pracy niepozostające w zatrudnieniu pobierającymi stypendium na podstawie ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U.) w okresie odbywania szkolenia lub stażu, na które zostały skierowane przez powiatowy urząd pracy;”;
- 3) w art. 9 ust. 6a otrzymuje brzmienie:

„6a. Osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 9, 9a, 9c, 11 i 12, obowiązkowo podlegają ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, jeżeli nie mają innych tytułów rodzących obowiązek ubezpieczeń społecznych.”;

4) w art. 13:

a) uchyla się pkt 9b,

b) dodaje się pkt 9c w brzmieniu:

„9c) osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 9c – od dnia nabycia prawa do stypendium do dnia utraty prawa do niego;”;

5) w art. 16:

a) ust. 1e otrzymuje brzmienie:

„1e. W przypadku stwierdzenia nielegalnego zatrudnienia w rozumieniu art. 2 pkt 14 lit. a ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia lub zaniżenia podstawy wymiaru składek pracowników, składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i chorobowe od wynagrodzenia z tytułu nielegalnego zatrudnienia oraz od części nieujawnionego wynagrodzenia nie obciążają ubezpieczonego i opłacane są w całości z własnych środków przez płatnika składek.”,

b) uchyla się ust. 9b,

c) dodaje się ust. 9c w brzmieniu:

„9c. Składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 9c, finansują w całości powiatowe urzędy pracy z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.”;

6) w art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe oraz chorobowe za ubezpieczonych, o których mowa w art. 16 ust. 1–3, 5, 6, 9, 9a, 9c i 10–12a, obliczają, rozliczają i przekazują co miesiąc do Zakładu w całości płatnicy składek.”;

7) w art. 18 w ust. 4:

a) uchyla się pkt 9,

b) dodaje się pkt 9a:

„9a) osób, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 9c – stanowi kwota stypendium;”;

8) w art. 36 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Obowiązek zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych osób określonych w art. 6 ust. 1 pkt 1–4, 6–9a, 9c, 11, 12, 19–23, ust. 2, 2a i 2d, duchownych będących członkami

zakonów lub klasztorów oraz osób współpracujących, o których mowa w art. 8 ust. 11, należy do płatnika składek.”;

9) w art. 50:

a) w ust. 14 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w przepisach o rynku pracy i służbach zatrudnienia.”,

b) w ust. 14a część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w przepisach o rynku pracy i służbach zatrudnienia.”,

c) ust. 15 otrzymuje brzmienie:

„15. Zakład udostępnia powiatowym urządzą pracy i wojewódzkim urządzą pracy, w postaci elektronicznej, wykaz obejmujący dane osób ubezpieczonych, wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 9, 9a i 9c, które w poprzednim miesiącu zostały zgłoszone do ubezpieczeń społecznych lub ubezpieczenia zdrowotnego, także z innych tytułów – w terminie do 10 dnia roboczego następnego miesiąca.”,

d) w ust. 16 pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4) datę powstania obowiązku ubezpieczeń społecznych lub ubezpieczenia zdrowotnego z innego tytułu niż wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 9, 9a i 9c;

5) datę wyrejestrowania z ubezpieczeń społecznych lub z ubezpieczenia zdrowotnego z innego tytułu niż wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 9, 9a i 9c;”.

10) w art. 98 w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– podlega karze grzywny do wysokości dziewięciokrotności kwoty minimalnego wynagrodzenia.”

Art. 381. W ustawie z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 776, 863 i 1593) w art. 25 w ust. 6 w pkt 2 lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) łącznie nie więcej niż trzech zatrudnionych bezrobotnych – zarejestrowanych w urzędzie pracy, przy czym okres zarejestrowania w urzędzie pracy bezrobotnego musi trwać co najmniej 6 miesięcy w okresie bezpośrednio poprzedzającym jego zatrudnienie.”.

Art. 382. W ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1105) w art. 27 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku zawarcia przez starostę umowy, o której mowa w ust. 1, w okresie jej obowiązywania nie stosuje się form pomocy określonych w ustawie z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 383. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1095) w art. 28 ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Okres pobierania świadczenia pieniężnego, o którym mowa w ust. 1, wlicza się do okresów pracy wymaganych do nabycia lub zachowania uprawnień pracowniczych oraz do okresów składkowych w rozumieniu przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – na takich warunkach, na jakich wlicza się okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych, określonych w przepisach o rynku pracy i służbach zatrudnienia.”.

Art. 384. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2024 r. poz. 977 i 1544) w art. 17 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W sprawach o wykroczenia przeciwko prawom pracownika określonych w Kodeksie pracy, w sprawach o wykroczenia określonych w art. 27–27b ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o zatrudnianiu pracowników tymczasowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1110 oraz z 2024 r. poz. 1871), w sprawach o wykroczenia określonych w art. 465 ust. 1a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2024 r. poz. 769, 1222, 1688 i ...), w sprawach o wykroczenia określonych w art. 27–28b ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 73), w sprawach o wykroczenie określone w art. 8e ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2024 r. poz. 1773), w sprawach o wykroczenia określonych w art. 10 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni (Dz. U. z 2024 r. poz. 449), w sprawach o wykroczenia określonych w art. 367–372 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...), w sprawach o wykroczenia określonych w art. 84 ustawy z dnia ... o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. ...), a także w sprawach o inne wykroczenia związane z wykonywaniem pracy zarobkowej, jeżeli ustawa tak stanowi, oskarżycielem publicznym jest inspektor pracy.”.

Art. 385. W ustawie z dnia 30 października 2002 r. o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy (Dz. U. z 2021 r. poz. 239) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 37 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Finansowanie z Funduszu Pracy świadczeń, o których mowa w ust. 4, odbywa się jak dla osób poszukujących pracy, o których mowa w art. 2 pkt 24 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...).”;

- 2) w art. 40 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Finansowanie z Funduszu Pracy kosztów, o których mowa w ust. 3, może odbywać się przez okres i w wysokości przewidzianych w przepisach o rynku pracy i służbach zatrudnienia, z tym że finansowanie części wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne jest dokonywane na zasadach określonych dla prac interwencyjnych.”.

Art. 386. W ustawie z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2189 oraz z 2024 r. poz. 1243) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) odbywania szkolenia, stażu, przygotowania zawodowego dorosłych lub uczestnictwa w działaniach w zakresie reintegracji społecznej przez osobę pobierającą stypendium w okresie odbywania tego szkolenia, stażu, przygotowania zawodowego dorosłych lub uczestnictwa w działaniach w zakresie reintegracji społecznej na podstawie skierowania wydanego przez powiatowy urząd pracy lub przez inny podmiot kierujący;”;

- 2) w art. 5 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) pracodawca, u którego osoba pobierająca stypendium odbywa staż lub szkolenie, przygotowanie zawodowe dorosłych lub jednostka, w której osoba pobierająca stypendium odbywa szkolenie lub uczestniczy w działaniach w zakresie reintegracji społecznej – w stosunku do osoby pobierającej stypendium w okresie odbywania tego stażu, szkolenia, przygotowania zawodowego dorosłych lub uczestnictwa w działaniach w zakresie reintegracji społecznej na podstawie skierowania wydanego przez powiatowy urząd pracy lub przez inny podmiot kierujący;”;

- 3) w art. 9 w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) kwota otrzymanego za ten miesiąc stypendium – dla ubezpieczonych będących osobami pobierającymi stypendium w okresie odbywania szkolenia, stażu, przygotowania zawodowego dorosłych lub uczestnictwa w działaniach w zakresie reintegracji społecznej na które zostały skierowane przez powiatowy urząd pracy lub inny podmiot kierujący”.

Art. 387. W ustawie z dnia 30 października 2002 r. o zaopatrzeniu z tytułu wypadków lub chorób zawodowych powstałych w szczególnych okolicznościach (Dz. U. z 2020 r. poz. 984 oraz z 2024 r. poz. 1243) w art. 2 w ust. 1 pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) przy wykonywaniu przez bezrobotnego prac społecznie użytecznych, o których mowa w art. 142 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...);”.

Art. 388. W ustawie z dnia 23 listopada 2002 r. o restrukturyzacji zobowiązań koncesyjnych operatorów stacjonarnych publicznych sieci telefonicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1700) w art. 7 w ust. 2 uchyla się pkt 3 i pkt 5 lit. a.

Art. 389. W ustawie z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 423) w art. 6 w ust. 3 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) odbyła staż, o którym mowa w art. 114 i art. 119 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...), obejmujący wykonywanie czynności związanych z prowadzeniem działalności rolniczej.”.

Art. 390. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 2241 oraz z 2024 r. poz. 1635) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) długotrwale bezrobotnych, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...);”;

2) w art. 2 pkt 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8) zatrudnieniu wspieranym – oznacza to udzielanie wsparcia o charakterze doradczym i finansowym osobie, o której mowa w art. 1, w utrzymaniu aktywności zawodowej umożliwiającej podjęcie zatrudnienia, prac społecznie użytecznych w rozumieniu przepisów o rynku pracy i służbach zatrudnienia, założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej lub podjęcie działalności gospodarczej;

9) zasiłku dla bezrobotnych – oznacza to zasiłek, o którym mowa w art. 224 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia.”;

3) w art. 9a ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Centrum może realizować działania w zakresie integracji społecznej bezrobotnych służące kształtowaniu aktywnej postawy w życiu społecznym i zawodowym, o których mowa w art. 200 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia.

2. Realizacja działań, o których mowa w ust. 1, oraz ich finansowanie odbywa się, zgodnie z umową, o której mowa w art. 200 ust. 2 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia.”;

4) w art. 13:

a) w ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Zakończenie realizacji programu następuje w okresie do 6 miesięcy po dniu, w którym uczestnik objęty programem podjął zatrudnienie lub inną pracę zarobkową w rozumieniu przepisów o rynku pracy i służbach zatrudnienia, założył lub przystąpił do spółdzielni socjalnej lub podjął działalność gospodarczą, albo w dniu, w którym upłynął okres uczestnictwa w zajęciach w Centrum, o którym mowa w art. 15.”,

b) ust. 5a otrzymuje brzmienie:

„5a. Po zakończeniu uczestnictwa w zajęciach w Centrum, kierownik Centrum wydaje uczestnikowi zaświadczenie potwierdzające uczestnictwo w zajęciach i umiejętności nabyte w ramach reintegracji zawodowej i społecznej, a dodatkowo w przypadku osób, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 5, przekazuje zaświadczenie do powiatowego urzędu pracy.”;

5) w art. 15b w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prac społecznie użytecznych na zasadach określonych w przepisach o rynku pracy i służbach zatrudnienia;”,

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) rzecznictwa, poradnictwa zawodowego, psychologicznego i społecznego dla osób realizujących prace społecznie użyteczne w rozumieniu przepisów o rynku pracy i służbach zatrudnienia, podejmujących zatrudnienie, działalność gospodarczą, zakładających lub przystępujących do spółdzielni socjalnej.”;

6) w art. 16 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku podjęcia działalności, o której mowa w ust. 1a, przysługują uprawnienia, o których mowa w przepisach o rynku pracy i służbach zatrudnienia.”;

7) w art. 18:

a) w ust. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) staże, o których mowa w przepisach o rynku pracy i służbach zatrudnienia.”,

b) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Klub integracji społecznej może realizować działania w zakresie integracji społecznej bezrobotnych służące kształtowaniu aktywnej postawy w życiu społecznym i zawodowym, o których mowa w art. 200 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia.

8. Realizacja działań, o których mowa w ust. 7, oraz ich finansowanie odbywa się, zgodnie z umową, o której mowa w art. 200 ust. 2 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia.”.

Art. 391. W ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 323, 858, 1615 i 1871) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 17c ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W razie urodzenia dziecka przez kobietę pobierającą zasiłek dla bezrobotnych w okresie, o którym mowa w art. 225 ust. 1 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia lub w ciągu 30 dni po jego zakończeniu, lub w okresie przedłużenia zasiłku dla bezrobotnych na podstawie art. 225 ust. 2 tej ustawy, świadczenie rodzicielskie przysługuje jednemu z rodziców w wysokości różnicy między kwotą świadczenia rodzicielskiego a kwotą pobieranego przez kobietę zasiłku dla bezrobotnych pomniejszonego o zaliczkę na podatek dochodowy od osób fizycznych.”;

2) w art. 23 w ust. 10 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) ministrowi właściwemu do spraw pracy – w celu weryfikacji danych dotyczących osób ubiegających się o status bezrobotnego lub zasiłek dla bezrobotnych.”.

Art. 392. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1283 i 1572) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) osoba zatrudniona – osobę pozostającą w zatrudnieniu w rozumieniu przepisów ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia lub prowadzącą działalność gospodarczą w rozumieniu przepisów dotyczących działalności gospodarczej;”;

2) w art. 8 w ust. 4:

a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

- „5) świadczenia przysługującego osobie bezrobotnej na podstawie przepisów ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia z tytułu wykonywania prac społecznie użytecznych;”,
- b) w pkt 21 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 22 w brzmieniu:
„22) świadczeń „aktywny rodzic”, o których mowa w ustawie z dnia 15 maja 2024 r. o wspieraniu rodziców w aktywności zawodowej oraz w wychowaniu dziecka „Aktywny rodzic” (Dz. U. poz. 858).”;
- 3) w art. 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Podstawę do ograniczenia wysokości lub rozmiaru świadczenia, odmowy przyznania świadczenia, uchylecia decyzji o przyznaniu świadczenia lub wstrzymania świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej mogą stanowić:
- 1) brak współdziałania osoby lub rodziny z pracownikiem socjalnym lub asystentem rodziny, o którym mowa w przepisach o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, w rozwiązywaniu trudnej sytuacji życiowej;
 - 2) odmowa zawarcia kontraktu socjalnego lub niedotrzymywanie jego postanowień;
 - 3) z własnej winy nie podjęcie lub przerwanie realizacji formy pomocy, lub odmowa bez uzasadnionej przyczyny propozycji prac społecznie użytecznych, w przypadkach określonych w art. 65 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia;
 - 4) nieuzasadniona odmowa podjęcia leczenia odwykowego w zakładzie leczenia odwykowego przez osobę uzależnioną.”;
- 4) w art. 17 w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) współpraca z powiatowym urzędem pracy w zakresie upowszechniania ofert pracy oraz informacji o wolnych miejscach pracy, upowszechniania informacji o usługach poradnictwa zawodowego i o szkoleniach.”;
- 5) w art. 23a w ust. 3 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
„7) minister właściwy do spraw pracy – w celu weryfikacji danych dotyczących osób ubiegających się o status bezrobotnego lub zasiłek dla bezrobotnych.”;
- 6) w art. 43 ust. 7 otrzymuje brzmienie:
„7. Podstawą odmowy przyznania albo ograniczenia rozmiarów pomocy na ekonomiczne usamodzielnienie może być uchylanie się przez osobę lub rodzinę ubiegającą się o pomoc od poddania się przeszkoleniu zawodowemu.”;
- 7) w art. 105 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Udostępnienie informacji gromadzonych przez publiczne służby zatrudnienia, które mają znaczenie dla rozstrzygnięcia o przyznaniu lub wysokości świadczeń z pomocy społecznej odbywa się na zasadach określonych w art. 51 ust. 3 pkt 10 i ust. 4 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia.”;

8) w art. 107 w ust. 5b pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) decyzji starosty o uznaniu lub odmowie uznania za osobę bezrobotną, utracie statusu osoby bezrobotnej, o przyznaniu, odmowie przyznania, wstrzymaniu, wznowieniu wypłaty oraz utracie lub pozbawieniu prawa do zasiłku dla bezrobotnych, stypendium, dodatku aktywizacyjnego albo oświadczenia o pozostawaniu osobą bezrobotną lub poszukującą pracy;”;

9) w art. 108 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku osób bezrobotnych podpisanie kontraktu socjalnego, w ramach którego są realizowane działania na rzecz wzmocnienia aktywności osoby bezrobotnej, może być dokonywane na podstawie skierowania powiatowego urzędu pracy na zasadach określonych w art. 198 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia.”.

Art. 393. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1999 oraz z 2024 r. poz. 1243) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w ust. 1:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...), w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat – kobieta oraz 60 lat – mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn, lub”;

– pkt 4a otrzymuje brzmienie:

„4a) zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 60 dni od dnia ustania prawa do świadczenia pielęgnacyjnego lub specjalnego zasiłku opiekuńczego, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 323, 858 i 1615), lub zasiłku dla opiekuna, o którym mowa w ustawie z dnia

4 kwietnia 2014 r. o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów (Dz. U. z 2024 r. poz. 246), pobieranych nieprzerwanie przez okres co najmniej 365 dni, i do dnia, w którym ustało prawo do świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego lub zasiłku dla opiekuna, ukończyła co najmniej 55 lat – kobieta oraz 60 lat – mężczyzna i osiągnęła okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub”,

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn, lub”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;
- 2) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do okresu 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ust. 3, wlicza się:

- 1) okresy, za które, zgodnie z art. 220 ust. 2 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia, prawo do tego zasiłku dla bezrobotnych nie przysługiwało;
- 2) okresy zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu przepisów ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych podjętego w tym okresie; w przypadku gdy zatrudnienie lub inna praca zarobkowa ustanie po upływie 180-dniowego

okresu, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje, jeżeli wniosek o przyznanie tego świadczenia zostanie złożony w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia ustania zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu przepisów ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych.”;

- 2) w art. 7 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku osoby, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a, do wniosku dołącza się również zaświadczenie właściwego organu potwierdzające nieprzerwane pobieranie przez okres co najmniej 365 dni świadczenia pielęgnacyjnego lub specjalnego zasiłku opiekuńczego, lub zasiłku dla opiekuna, utratę prawa do nich, a także datę ustania tego prawa.”.

Art. 394. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 146, 858, 1222, 1593, 1615 i 1915) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 66 w ust. 1:

- a) po pkt 24a dodaje się pkt 24b w brzmieniu:

„24b) osoby pobierające stypendium w okresie odbywania szkolenia, stażu lub uczestnictwa w działaniach w zakresie reintegracji społecznej, na które zostały skierowane przez powiatowy urząd pracy, niepodlegające obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego z innego tytułu;”;

- b) pkt 30 otrzymuje brzmienie:

„30) osoby objęte indywidualnym programem zatrudnienia socjalnego, o którym mowa w art. 199 ust. 1 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...) lub realizujące kontrakt socjalny, o którym mowa w art. 198 pkt 1 lit. b tej ustawy, niepodlegające obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego z innego tytułu;”;

- 2) w art. 73 po pkt 7a dodaje się pkt 7b w brzmieniu:

„7b) osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 24b, powstaje z dniem nabycia prawa do stypendium, a wygasa z dniem utraty prawa do niego;”;

- 3) w art. 75:

- a) po ust. 9a dodaje się ust. 9b w brzmieniu:

„9b. Osoby, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 24b, zgłasza do ubezpieczenia zdrowotnego właściwy powiatowy urząd pracy.”,

- b) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Osoby, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 29 i 30, zgłasza do ubezpieczenia zdrowotnego ośrodek pomocy społecznej, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych – centrum usług społecznych, realizujące indywidualny program zatrudnienia socjalnego lub indywidualny program wychodzenia z bezdomności lub ośrodek pomocy społecznej, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych – centrum usług społecznych, realizujące kontrakt socjalny w wyniku zastosowania procedury, o której mowa w art. 198 pkt 1 lit. b oraz art. 199 ust. 1 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia.”;

- 4) w art. 81 w ust. 8:

- a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 24, pobierających zasiłek dla bezrobotnych jest kwota odpowiadająca wysokości pobieranego zasiłku dla bezrobotnych;”,

- b) po pkt 5a dodaje się pkt 5b w brzmieniu:

„5b) osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 24b, jest kwota odpowiadająca wysokości pobieranego stypendium;”;

- 5) w art. 85:

- a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Za bezrobotnego pobierającego zasiłek składkę jako płatnik oblicza, pobiera z dochodu ubezpieczonego i odprowadza właściwy powiatowy urząd pracy.”,

- b) po ust. 6a dodaje się ust. 6b w brzmieniu:

„6b. Za osobę, o której mowa w art. 66 ust. 1 pkt 24b, pobierającego stypendium w okresie odbywania szkolenia, stażu lub uczestnictwa w działaniach w zakresie reintegracji społecznej składkę jako płatnik oblicza, pobiera z dochodu ubezpieczonego i odprowadza właściwy powiatowy urząd pracy.”;

6) w art. 86 w ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 29 i 30, opłaca ośrodek pomocy społecznej, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych – centrum usług społecznych, realizujące indywidualny program wychodzenia z bezdomności lub kierujące do uczestnictwa w zajęciach w centrum integracji społecznej lub ośrodek pomocy społecznej, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych – centrum usług społecznych, realizujące kontrakt socjalny w wyniku zastosowania procedury, o której mowa w art. 198 pkt 1 lit. b i art. 199 ust. 1 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia;”;

7) w art. 87 w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) osób wymienionych w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. a i c–i, pkt 1a, 3–8, 8b–16a, 19, 21–23 i 24 i 24b – pobierających zasiłek dla bezrobotnych lub stypendium, pkt 24a i 25 – pobierających zasiłek przedemerytalny lub świadczenie przedemerytalne, pkt 26–30 i 32–33 oraz w art. 68 są opłacane i ewidencjonowane w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, z zastrzeżeniem pkt 2;”.

Art. 395. W ustawie z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1689) w art. 4 w ust. 1 w pkt 7 lit. c i d otrzymują brzmienie:

- „c) bezrobotne, o których mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...),
- d) posiadające prawo do zasiłku przedemerytalnego, określonego w ustawie z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1999 oraz z 2024 r. poz. 1243),”.

Art. 396. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2006 r. o spółdzielniach socjalnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 802 oraz z 2024 r. poz. 1635) w art. 6 w ust. 1 w pkt 1 lit. a i b otrzymują brzmienie:

- „a) bezrobotnej, o której mowa w art. 2 pkt 1 i 4 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...), albo

- b) poszukującej pracy, o której mowa w art. 2 pkt 24 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia, bez zatrudnienia:
 - w wieku do 30. roku życia oraz po ukończeniu 50. roku życia lub
 - niewykonującej innej pracy zarobkowej, o której mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia... o rynku pracy i służbach zatrudnienia;”.

Art. 397. W ustawie z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2023 r. poz. 1087 oraz z 2024 r. poz. 1089, 1635 i 1871) w art. 39 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organem opiniodawczo-doradczym dysponenta Funduszu w sprawach Funduszu jest Rada Rynku Pracy, powołana na podstawie przepisów o rynku pracy i służbach zatrudnienia.”.

Art. 398. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 1712) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 w ust. 1:

a) w pkt 3:

- uchyla się lit. b i c,
- lit. e i f otrzymują brzmienie:

„e) prowadzenia agencji zatrudnienia zgodnie z warunkami określonymi w ustawie z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...),

f) prowadzenia działalności przez podmioty, o których mowa w art. 306 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia, zgodnie z warunkami określonymi w art. 306 ust. 3, art. 319, art. 321 i art. 325 tej ustawy;”.

b) pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) ściganie wykroczeń przeciwko prawom pracownika określonych w Kodeksie pracy, wykroczeń, o których mowa w art. 362–365, art. 367 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia, wykroczeń, o których mowa w art. 84 ustawy z dnia ... o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. ...), a także innych wykroczeń, gdy ustawy tak stanowią oraz udział w postępowaniu w tych sprawach w charakterze oskarżyciela publicznego;”;

2) w art. 13 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

- „2) podmioty świadczące usługi pośrednictwa pracy oraz pracy tymczasowej w rozumieniu art. 305 ust. 2 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia – w zakresie przestrzegania obowiązków, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 lit. d i e,
- 3) podmioty, o których mowa w art. 306 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia – w zakresie przestrzegania warunków określonych w art. 306 ust. 3, art. 319, art. 321, art. 325, tej ustawy,”;
- 3) w art. 14:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Państwowa Inspekcja Pracy przy realizacji zadań współdziała ze związkami zawodowymi, organizacjami pracodawców, organami samorządu załogi, radami pracowników, społeczną inspekcją pracy, publicznymi służbami zatrudnienia w rozumieniu przepisów o rynku pracy i służbach zatrudnienia, Pełnomocnikiem Rządu do Spraw Równego Traktowania oraz z organami administracji państwowej, w szczególności z organami nadzoru i kontroli nad warunkami pracy oraz organami Krajowej Administracji Skarbowej, a także z Policją, Strażą Graniczną, Zakładem Ubezpieczeń Społecznych i organami samorządu terytorialnego.”,
- b) w ust. 2 uchyla się pkt 5;
- 4) w art. 18 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Główny Inspektor Pracy przedstawia Sejmowi oraz Radzie Ministrów, nie później niż do 30 czerwca następnego roku kalendarzowego, informacje z działalności Państwowej Inspekcji Pracy oraz coroczne sprawozdanie z jej działalności wraz z wynikającymi z tej działalności wnioskami dotyczącymi przestrzegania prawa pracy oraz przepisów ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia w zakresie określonym w art. 10 ust. 1 pkt 3 oraz ustawy z dnia o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie określonym w art. 10 ust. 1 pkt 4, przez podmioty kontrolowane i organy sprawujące nadzór nad przedsiębiorstwami lub innymi jednostkami organizacyjnymi państwowymi albo samorządowymi.”;
- 5) w art. 19 w ust. 1 pkt 8 i 9 otrzymują brzmienie:
- „8) powiadamianie marszałka właściwego województwa o stwierdzonych przypadkach naruszenia warunków prowadzenia agencji zatrudnienia określonych w przepisach o rynku pracy i służbach zatrudnienia;

- 9) powiadamianie właściwego starosty o stwierdzonych przypadkach naruszenia przepisów o rynku pracy i służbach zatrudnienia przez podmiot kontrolowany oraz przepisów o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;
- 6) w art. 37:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. W razie stwierdzenia w toku kontroli wykroczenia polegającego na naruszeniu przepisów ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia w zakresie określonym w art. 10 ust. 1 pkt 3 oraz ustawy z dnia o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie określonym w art. 10 ust. 1 pkt 4, inspektor pracy prowadzi postępowanie mandatowe lub występuje z wnioskiem do sądu o ukaranie osób odpowiedzialnych za stwierdzone nieprawidłowości.”,
- b) w ust. 2 w pkt 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
- „starostę – o stwierdzonych przypadkach naruszenia przez podmiot kontrolowany przepisów o rynku pracy i służbach zatrudnienia oraz przepisów o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,
- c) w ust. 3:
- w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:
- „a) stwierdzonych przypadkach naruszenia warunków prowadzenia agencji zatrudnienia określonych w przepisach o rynku pracy i służbach zatrudnienia,”,
- pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) wojewodę – o stwierdzonych przypadkach naruszenia:
- a) przepisów o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej związanych z zatrudnianiem cudzoziemców lub powierzaniem im innej pracy zarobkowej,
- b) obowiązków, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 lit. d i f przez podmiot, któremu udzielono akredytacji do prowadzenia pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES określonej w przepisach o rynku pracy i służbach zatrudnienia, z wyłączeniem stwierdzenia naruszenia przez

ten podmiot, warunku, o którym mowa w art. 306 ust. 3 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia.”;

7) w art. 63 w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Okres pobierania świadczenia pieniężnego, o którym mowa w ust. 1, wlicza się do okresów pracy wymaganych do nabycia lub zachowania uprawnień pracowniczych oraz do okresów zatrudnienia w rozumieniu przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – na takich warunkach, na jakich wlicza się okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych, określonych w przepisach o rynku pracy i służbach zatrudnienia.”

Art. 399. W ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2023 r. poz. 1993 oraz z 2024 r. poz. 1615 i 1827) w art. 5 w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) bez uzasadnionej przyczyny, w rozumieniu przepisów o rynku pracy i służbach zatrudnienia, odmówił przyjęcia propozycji prac społecznie użytecznych”.

Art. 400. W ustawie z dnia 9 maja 2008 r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz. U. z 2023 r. poz. 1199) w art. 12 w ust. 1a pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) nawiązanie stosunku pracy na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy z osobą, która ukończyła w Agencji staż w rozumieniu art. 2 pkt 44 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia.”.

Art. 401. W ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 409) w art. 73 w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Okres pobierania świadczenia pieniężnego, o którym mowa w ust. 1, wlicza się do okresów pracy wymaganych do nabycia lub zachowania uprawnień pracowniczych oraz do okresów zatrudnienia w rozumieniu przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – na takich warunkach, na jakich wlicza się okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych, określonych w przepisach o rynku pracy i służbach zatrudnienia.”.

Art. 402. W ustawie z dnia 19 grudnia 2008 r. o postępowaniu kompensacyjnym w podmiotach o szczególnym znaczeniu dla polskiego przemysłu stocznioowego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1696) w art. 123:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pracownicy stoczni, w okresie trwania stosunku pracy po wszczęciu postępowania kompensacyjnego oraz po rozwiązaniu lub wygaśnięciu tego stosunku pracy, są objęci, przez okres 6 miesięcy, programem zwolnień monitorowanych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...), o ile nie podejmą w tym okresie zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej.”;

- 2) w ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Działania te obejmują w szczególności udzielanie pomocy w zakresie usług pośrednictwa pracy, poradnictwa zawodowego, szkoleń, organizacji staży, przyznania środków na podjęcie działalności gospodarczej, doradztwa w zakresie podejmowania i prowadzenia działalności gospodarczej, refundacji podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy utworzonego dla osób, o których mowa w ust. 1, skierowanych na to stanowisko przez Agencję.”;

- 3) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. W przypadku powierzenia realizacji działań w ramach programu zwolnień monitorowanych powiatowemu urzędowi pracy, szkolenia, staże, przyznanie środków na podjęcie działalności gospodarczej, refundacja podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy utworzonego dla osób, o których mowa w ust. 1, skierowanych na to stanowisko przez Agencję, są realizowane na zasadach ustalonych dla osób bezrobotnych i poszukujących pracy, określonych w ustawie, o której mowa w ust. 1. W okresie 6 miesięcy od dnia rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy, uczestnikom szkoleń, staży, organizowanych przez urząd pracy nie przysługują stypendia, o których mowa w ustawie wymienionej w ust. 1.”.

Art. 403. W ustawie z dnia 19 czerwca 2009 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych udzielonych osobom, które utraciły pracę (Dz. U. z 2016 r. poz. 734) w art. 17 w ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Przepisy art. 247 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...) stosuje się odpowiednio.”.

Art. 404. W ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o praktykach absolwenckich (Dz. U. z 2018 r. poz. 1244) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5:

a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadku niepełnoletniego praktykanta, który ukończył szkołę ponadpodstawową i spełnia obowiązek nauki przez uczęszczanie na praktykę absolwencką zgodnie z art. 36 ust. 12 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 737, 854, 1562 i 1635), umowa może być zawarta na okres nie dłuższy niż do ukończenia przez niego 18. roku życia.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zawarcie kolejnej umowy między praktykantem a tym samym podmiotem przyjmującym na praktykę jest możliwe tylko na łączny okres, o którym mowa w ust. 4, a w przypadku:

- 1) praktykanta, o którym mowa w ust. 4a, który nie ukończył 18. roku życia – na okres nie dłuższy niż do ukończenia 18. roku życia;
- 2) praktykanta, o którym mowa w ust. 4a, który ukończył 18. rok życia – na okres, o którym mowa w ust. 4.”;

2) w art. 7 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W przypadku praktykanta, o którym mowa w art. 5 ust. 4a, podmiot przyjmujący na praktykę wystawia na piśmie zaświadczenie o rodzaju wykonywanej pracy i umiejętnościach nabytych w czasie odbywania praktyki zawierające informację o liczbie godzin praktyki zrealizowanej w poszczególnych miesiącach.”;

3) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„Art. 7a. 1. Podmiotowi przyjmującemu na praktykę będącemu pracodawcą, który zawarł umowę z praktykantem, o którym mowa w art. 5 ust. 4a, przysługuje dofinansowanie kosztów praktyki w wysokości 250 zł za każdy pełny miesiąc praktyki, jeżeli praktyka została zrealizowana w wymiarze co najmniej 120 godzin miesięcznie.

2. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, przyznaje wójt (burmistrz, prezydent miasta) właściwy ze względu na miejsce zamieszkania praktykanta, w drodze decyzji, po stwierdzeniu spełnienia warunków określonych w ust. 1.

3. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, jest przyznawane na wniosek pracodawcy złożony w terminie 3 miesięcy od dnia ukończenia praktyki przez praktykanta.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, dołącza się:

- 1) kopię umowy;
- 2) kopię zaświadczenia, o którym mowa w art. 7 ust. 2.

5. Dofinansowanie kosztów praktyki, o którym mowa w ust. 1, jest finansowane ze środków Funduszu Pracy.

6. Środki, o których mowa w ust. 5, są przekazywane na wyodrębniony rachunek bankowy urzędu wojewódzkiego.

7. Wojewoda otrzymane środki na dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy gminy.

8. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, udzielane podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą w rozumieniu art. 2 pkt 17 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702 oraz z 2024 r. poz. 1635), stanowi pomoc *de minimis* lub pomoc *de minimis* w rolnictwie udzielaną w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy w ramach zasady *de minimis* lub pomocy w ramach zasady *de minimis* w rolnictwie.”.

Art. 405. W ustawie z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2024 r. poz. 1488) w art. 33 w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Osoby pobierające stypendia sportowe, o których mowa w art. 5, art. 31 ust. 1 i 2, art. 32 ust. 1, art. 32a ust. 1, art. 32b ust. 1 oraz art. 32c ust. 1, są stypendystami sportowymi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 497, 863, 1243 i 1615), a okres ich pobierania zalicza się do okresu zatrudnienia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...) oraz do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze.”.

Art. 406. W ustawie z dnia 3 grudnia 2010 r. o wdrożeniu niektórych przepisów Unii Europejskiej w zakresie równego traktowania (Dz. U. z 2024 r. poz. 1175 i 1871) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w pkt 4 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) form pomocy określonych w ustawie z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...) oferowanych przez publiczne służby zatrudnienia, Ochotnicze Hufce Pracy, agencje zatrudnienia i instytucje szkoleniowe, oraz form pomocy oferowanych przez inne podmioty działające na rzecz zatrudnienia, rozwoju zasobów ludzkich i przeciwdziałania bezrobociu,”;

2) w art. 8 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) dostępu i warunków korzystania z form pomocy określonych w ustawie z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia oferowanych przez publiczne służby zatrudnienia, Ochotnicze Hufce Pracy, agencje zatrudnienia i instytucje szkoleniowe oraz form pomocy oferowanych przez inne podmioty działające na rzecz zatrudnienia, rozwoju zasobów ludzkich i przeciwdziałania bezrobociu.”.

Art. 407. W ustawie z dnia 16 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi (Dz. U. z 2024 r. poz. 654, 1473, 1635 i 1717) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7a ust. 10d otrzymuje brzmienie:

„10d. Marszałek województwa oraz upoważnione przez niego osoby przetwarzają dane osobowe pracodawców zawarte we wniosku, o którym mowa w ust. 6, i dane osobowe pracowników, o których mowa w ust. 1, w zakresie wynikającym z ust. 7. Przetwarzanie danych osobowych może następować w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 7 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. ...), zwanej dalej „ustawą o rynku pracy”.”;

2) w art. 17 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Pożyczka edukacyjna, o której mowa w art. 111 ustawy z dnia ... o rynku pracy, może zostać umorzona w całości lub w części wraz odsetkami, jeżeli na skutek powodzi:”;

3) w art. 18 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Przyznane środki na podjęcie działalności gospodarczej, o których mowa w art. 147 ustawy o rynku pracy, środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, o których mowa w art. 161, refundacje kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowisk pracy, o których mowa w art. 154 ust. 1–3, środki na utworzenie stanowiska pracy oraz finansowanie kosztów wynagrodzenia, o których mowa w art. 167, mogą zostać umorzone w całości lub w części wraz z odsetkami, jeżeli miejsca pracy uległy zniszczeniu na skutek powodzi.

2. Osobom, którym umorzono środki przyznane na podjęcie działalności gospodarczej, na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, w związku z utratą miejsca pracy na skutek powodzi, przysługuje prawo ponownego złożenia wniosku o przyznanie środków na podjęcie działalności gospodarczej, na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej.”;

4) w art. 18a ust. 1–4 otrzymują brzmienie:

„1. Pożyczki, o których mowa w art. 172 ust. 3–5 ustawy o rynku pracy, mogą zostać umorzone w całości lub w części wraz z odsetkami na wniosek pożyczkobiorcy, jeżeli stanowiska pracy utworzone dzięki pożyczce uległy zniszczeniu na skutek powodzi.

2. Pożyczki, o których mowa w art. 172 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o rynku pracy, mogą zostać umorzone w całości lub w części wraz z odsetkami na wniosek pożyczkobiorcy, jeżeli działalność gospodarcza prowadzona na terenie obszaru wskazanego w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 na skutek powodzi nie może być kontynuowana lub jeżeli możliwość jej prowadzenia uległa istotnemu ograniczeniu, w szczególności gdy:

- 1) lokal, w którym prowadzona była działalność gospodarcza, uległ całkowitemu lub częściowemu zniszczeniu lub
- 2) towary podlegające sprzedaży w ramach prowadzonej działalności uległy całkowitemu lub częściowemu zniszczeniu, lub
- 3) środki trwałe zakupione ze środków pochodzących z pożyczki uległy całkowitemu lub częściowemu zniszczeniu.

3. Wniosek o umorzenie pożyczki, o którym mowa w ust. 1 lub 2, pożyczkobiorca składa do pośrednika finansowego, o którym mowa w art. 173 ust. 1 ustawy o rynku pracy, w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

4. Minister właściwy do spraw pracy dokonuje umorzenia, o którym mowa w ust. 1 i 2, w zakresie pożyczek, o których mowa w art. 172 ust. 3–5 ustawy o rynku pracy, oraz pożyczek, o których mowa w art. 172 ust. 1 pkt 1 tej ustawy, udzielonych ze środków Funduszu Pracy, na podstawie wniosków o umorzenie pożyczki. Wnioski o umorzenie pożyczek podlegają zaopiniowaniu przez pośredników finansowych i Bank Gospodarstwa Krajowego.”;

5) art. 18b otrzymuje brzmienie:

„Art. 18b. Zawiesza się terminy i okresy, o których mowa w art. 165 ust. 1 pkt 3, art. 166 ust. 4, art. 169 ust. 4 pkt 3 i 4 i ust. 5 pkt 2 oraz art. 169 ust. 10 ustawy o rynku pracy, w stosunku do osób, które otrzymały z Funduszu Pracy środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej oraz utraciły zatrudnienie w wyniku wystąpienia powodzi, oraz do spółdzielni socjalnych i przedsiębiorstw społecznych, poszkodowanych w wyniku wystąpienia powodzi, posiadających siedzibę lub prowadzących działalność na terenie gmin wskazanych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, na okres

wskazany w tych przepisach. Starosta weryfikuje przesłanki, o których mowa w umowie, nie biorąc pod uwagę okresu zawieszenia.”;

6) w art. 19:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Starosta, na wniosek poszkodowanego bezrobotnego, przyznaje prawo do świadczenia w wysokości zasiłku dla bezrobotnych, o której mowa w art. 224 ust. 1 pkt 1 ustawy o rynku pracy, finansowanego z Funduszu Pracy, za okres poprzedzający dzień zarejestrowania się poszkodowanego bezrobotnego w powiatowym urzędzie pracy, przypadający w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, nie dłuższy jednak niż 30 dni, jeżeli opóźnienie w rejestracji było spowodowane powodzią, a poszkodowany bezrobotny spełnia warunki określone w art. 218 ustawy o rynku pracy.

2. W przypadku gdy świadczenie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje bezrobotnemu za okres krótszy niż 30 dni, jest wypłacane w kwocie $\frac{1}{30}$ wysokości zasiłku dla bezrobotnych, o której mowa w art. 224 ust. 1 pkt 1 ustawy o rynku pracy, za każdy dzień przysługiwania.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Poszkodowanym bezrobotnym, którzy utracili prawo do zasiłku dla bezrobotnych w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 z powodu upływu okresu jego pobierania, przysługuje od dnia określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 prawo do zasiłku dla bezrobotnych przez okres 30 dni w wysokości zasiłku otrzymywanego w ostatnim miesiącu przysługiwania prawa, pod warunkiem niezaistnienia zawartych w ustawie o rynku pracy ustawowych przyczyn utraty statusu bezrobotnego.”,

c) uchyla się ust. 5;

7) w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Starosta może, w trybie określonym dla prac interwencyjnych, o których mowa w przepisach ustawy o rynku pracy, biorąc pod uwagę zakres i skalę zniszczeń u pracodawcy spowodowanych powodzią oraz możliwości utrzymania przez pracodawcę miejsc pracy, dokonywać ze środków Funduszu Pracy zwrotu, przez okres do 12 miesięcy, poniesionych przez pracodawcę kosztów na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia skierowanych bezrobotnych zamieszkałych na obszarze gmin lub miejscowości określonych w przepisach wydanych

na podstawie art. 1 ust. 2, w wysokości nieprzekraczającej miesięcznie iloczynu dwukrotnego minimalnego wynagrodzenia za pracę i liczby zatrudnionych bezrobotnych w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy, pod warunkiem że pracodawca nie zmniejszy w tym okresie liczby zatrudnionych pracowników w stosunku do stanu na dzień podpisania umowy o refundację – jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym wystąpiła powódź.”;

8) w art. 21:

a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Starosta może, w trybie określonym dla prac interwencyjnych, o których mowa w przepisach ustawy o rynku pracy, biorąc pod uwagę zakres i skalę zniszczeń u pracodawcy spowodowanych powodzią oraz możliwości utrzymania przez pracodawcę miejsc pracy, dokonywać ze środków Funduszu Pracy zwrotu, przez okres do 12 miesięcy, poniesionych przez pracodawcę, którego zakład został zniszczony na skutek powodzi, kosztów na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne zatrudnianych pracowników, w wysokości nieprzekraczającej miesięcznie iloczynu dwukrotnego minimalnego wynagrodzenia za pracę i liczby zatrudnionych pracowników, w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy, pod warunkiem że pracodawca nie zmniejszy w tym okresie liczby zatrudnionych pracowników w stosunku do stanu na dzień podpisania umowy o refundację – jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym wystąpiła powódź.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do organizowania prac, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy o robotach publicznych, o których mowa w ustawie o rynku pracy, z wyłączeniem zasad udzielania pomocy publicznej.”;

9) w art. 23 ust. 9b zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Przetwarzanie danych osobowych może następować w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 7 ustawy o rynku pracy.”;

10) w art. 33 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Świadczeń uzyskanych w związku z powodzią nie wlicza się do przychodu w rozumieniu ustawy o rynku pracy, od wysokości którego uzależniona jest możliwość uzyskania statusu bezrobotnego.”.

Art. 408. W ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2024 r. poz. 799) w art. 5 w ust. 4 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– mogą wykonywać swój zawód w zakładzie leczniczym także na podstawie umowy zawartej przez podmiot leczniczy prowadzący ten zakład z agencją zatrudnienia, o której mowa w art. 305 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 409. W ustawie z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 669 oraz z 2024 r. poz. 1635) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) na wyposażenie lub doposażenie stanowiska pracy dla bezrobotnego ze środków Funduszu Pracy w okresie obowiązywania umowy zawartej z pracownikiem na podstawie ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...) lub”;

2) w art. 5:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) finansowane ze środków Funduszu świadczenie na częściowe zaspokojenie wynagrodzenia za czas przestoju ekonomicznego, do wysokości 100 % zasiłku, o którym mowa w art. 224 ust. 1 pkt 1, ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia, zwiększonego o wysokość składek na ubezpieczenia społeczne należnych od pracownika, w wysokości proporcjonalnej do przestoju ekonomicznego, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy pracownika,”

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) finansowane ze środków Funduszu świadczenie na częściowe zrekompensowanie wynagrodzenia z tytułu obniżenia wymiaru czasu pracy, do wysokości 100 % zasiłku, o którym mowa w art. 224 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia, zwiększonego o wysokość składek na ubezpieczenia społeczne, należnych od pracownika, w wysokości proporcjonalnej do obniżonego wymiaru czasu pracy pracownika, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy pracownika przed jego obniżeniem,”;

3) w art. 28 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Rada Ministrów nie wydaje rozporządzenia, o którym mowa w ust. 3, jeżeli jego wydanie ograniczyłoby wykonywanie bieżących zadań w zakresie ochrony roszczeń

pracowniczych finansowanych z Funduszu oraz w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy finansowanych z Funduszu Pracy.”.

Art. 410. W ustawie dnia 5 sierpnia 2015 r. o pracy na morzu (Dz. U. z 2023 r. poz. 2257) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 16 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Pośrednictwo pracy prowadzą agencje zatrudnienia, o których mowa w ustawie z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „ustawą o rynku pracy”, oraz powiatowe urzędy pracy.”;

2) w art. 19 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Agencja zatrudnienia przyjmuje od armatora ofertę pracy na statku, jeżeli w ofercie nie zostały zawarte wymagania, o których mowa w ustawie art. 83 ust. 11 ustawy o rynku pracy, sprawdza, czy wśród osób zainteresowanych podjęciem pracy na statku są kandydaci spełniający wymagania armatora określone w tej ofercie oraz informuje armatora, czy może skierować do niego odpowiednich kandydatów do pracy na statku, a w przypadku ich braku może poinformować o innych agencjach zatrudnienia prowadzących pośrednictwo pracy.”;

3) w art. 22 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku pośrednictwa pracy dla osób poszukujących pracy na statku o obcej przynależności agencja zatrudnienia zawiera z:

- 1) osobą zainteresowaną podjęciem pracy na statku pisemną umowę, spełniającą wymagania określone w art. 338 ust. 3 ustawy o rynku pracy;
- 2) armatorem, do którego zamierza kierować osoby do pracy, pisemną umowę, spełniającą wymagania określone w art. 338 ust. 5 ustawy o rynku pracy.”.

Art. 411. W ustawie z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. z 2023 r. poz. 140) w art. 34 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

- „2) bezrobotnych w rozumieniu ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...),
- 3) osób poszukujących pracy, niepozostających w zatrudnieniu lub niewykonujących innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy z dnia.... o rynku pracy i służbach zatrudnienia,”.

Art. 412. W ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 737, 854, 1562 i 1635) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 36:

a) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Uczeń, który ukończył szkołę ponadpodstawową przed ukończeniem 18. roku życia, może również spełniać obowiązek nauki przez uczęszczanie do uczelni, na kwalifikacyjny kurs zawodowy albo na praktykę absolwencką, o której mowa w ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o praktykach absolwenckich (Dz. U. z 2018 r. poz. 1244).”;

b) ust. 15 otrzymuje brzmienie:

„15. Dyrektorzy publicznych i niepublicznych szkół ponadpodstawowych, pracodawcy, o których mowa w ust. 9 pkt 2, osoby kierujące podmiotami prowadzącymi kwalifikacyjne kursy zawodowe lub podmioty przyjmujące na praktykę absolwencką, są obowiązani powiadomić wójta gminy (burmistrza, prezydenta miasta), na terenie której mieszka absolwent szkoły podstawowej, który nie ukończył 18 lat, o przyjęciu go do szkoły albo w celu przygotowania zawodowego albo na kwalifikacyjny kurs zawodowy albo na praktykę absolwencką, w terminie 14 dni od dnia przyjęcia absolwenta, oraz informować tego wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o zmianach w spełnianiu obowiązku nauki przez absolwenta szkoły podstawowej, w terminie 14 dni od dnia powstania tych zmian.”;

2) w art. 45 w ust. 11 w pkt 3 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) pozytywną opinię wojewódzkiej rady rynku pracy o zasadności kształcenia w danym zawodzie zgodnie z potrzebami rynku pracy, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...),”;

3) w art. 68 w ust. 7 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) uzyskaniu opinii wojewódzkiej rady rynku pracy o zasadności kształcenia w danym zawodzie zgodnie z potrzebami rynku pracy, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia, oraz”;

4) w art. 117 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) publiczne służby zatrudnienia i Ochotnicze Hufce Pracy, prowadzące działalność edukacyjno-szkoleniową, a także agencje zatrudnienia, instytucje szkoleniowe, organizacje pracodawców, oraz związki zawodowe, o których mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 854) prowadzące działalność edukacyjno-szkoleniową i posiadające akredytację, o której mowa w art. 118;”;

- 5) w art. 118 ust. 8a zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Akredytację na kształcenie ustawiczne prowadzone w formie kwalifikacyjnego kursu zawodowego może uzyskać podmiot prowadzący działalność oświatową, o której mowa w art. 170 ust. 2, a także publiczne służby zatrudnienia, Ochotnicze Hufce Pracy, agencje zatrudnienia, instytucje szkoleniowe, organizacje pracodawców, oraz związki zawodowe, o których mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych, prowadzące działalność edukacyjno-szkoleniową, które prowadziły kwalifikacyjne kursy zawodowe lub prowadziły, na podstawie przepisów odrębnych, edukację pozaszkolną w zakresie zawodu lub zawodów odpowiadających zawodowi lub zawodom określonym w klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego, przez okres co najmniej 3 lat.”;
- 6) w art. 168 ust. 5a otrzymuje brzmienie:
„5a. Szkoła, o której mowa w ust. 4 pkt 6 lit. a, prowadząca kształcenie zawodowe, może zostać wpisana do ewidencji, jeżeli osoba zgłaszająca szkołę do ewidencji przedstawi opinię wojewódzkiej rady rynku pracy o zasadności kształcenia w danym zawodzie zgodnie z potrzebami rynku pracy, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia.”;
- 7) w art. 178 w ust. 3 w pkt 3 lit. d otrzymuje brzmienie:
„d) opinię wojewódzkiej rady rynku pracy o zasadności kształcenia w danym zawodzie zgodnie z potrzebami rynku pracy, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia.”.

Art. 413. W ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, 1871 i 1897) w art. 49 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W uczelni może działać akademickie biuro karier, do którego zadań należy w szczególności:

- 1) dostarczanie studentom i absolwentom studiów informacji o rynku pracy i możliwościach podnoszenia kwalifikacji zawodowych;
- 2) zbieranie, klasyfikowanie i udostępnianie ofert pracy, staży i praktyk;
- 3) prowadzenie bazy danych studentów i absolwentów uczelni zainteresowanych znalezieniem pracy;
- 4) pomoc pracodawcom w pozyskiwaniu odpowiednich kandydatów na wolne miejsca pracy oraz staże zawodowe;
- 5) pomoc w aktywnym poszukiwaniu pracy.”.

Art. 414. W ustawie z dnia 31 stycznia 2019 r. o rodzicielskim świadczeniu uzupełniającym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1051) w art. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) emeryturach i rentach – oznacza to emerytury, renty rodzinne, renty inwalidzkie oraz renty z tytułu niezdolności do pracy, w tym renty szkoleniowe, określone w przepisach o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, o ubezpieczeniu społecznym rolników, o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego, uposażenia w stanie spoczynku określone w przepisach prawa o ustroju sądów powszechnych, o prokuraturze oraz o Sądzie Najwyższym, renty szkoleniowe i renty z tytułu niezdolności do pracy określone w przepisach o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, renty z tytułu niezdolności do pracy określone w przepisach o zaopatrzeniu z tytułu wypadków lub chorób zawodowych powstałych w szczególnych okolicznościach, emerytury pomostowe określone w przepisach o emeryturach pomostowych, nauczycielskie świadczenia kompensacyjne określone w przepisach o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych, zasiłki przedemerytalne i świadczenia przedemerytalne określone w przepisach o świadczeniach przedemerytalnych, renty socjalne określone w przepisach o rencie socjalnej, a także renty strukturalne określone w przepisach o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz okresowe emerytury kapitałowe określone w przepisach o emeryturach kapitałowych;”.

Art. 415. W ustawie z dnia 9 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych (Dz. U. poz. 1818) w art. 2 w ust. 2 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...);”.

Art. 416. W ustawie z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 94 w ust. 1 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:
 - „2) bezrobotnych w rozumieniu ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...),
 - 3) osób poszukujących pracy, niepozostających w zatrudnieniu lub niewykonujących innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia,”;
- 2) w art. 96 w ust. 2 w pkt 2 lit. a i b otrzymują brzmienie:
 - „a) bezrobotnych w rozumieniu ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia,
 - b) osób poszukujących pracy, niepozostających w zatrudnieniu lub niewykonujących innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia,”.

Art. 417. W ustawie z dnia 11 września 2019 r. o pracy na statkach rybackich (Dz. U. z 2023 r. poz. 1330) w art. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) agencja zatrudnienia – agencję zatrudnienia w rozumieniu ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...);”.

Art. 418. W ustawie z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2024 r. poz. 248, 834, 1089, 1222, 1248, 1585 i 1871) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 313 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Stosowanie przepisów ust. 1–3 nie powoduje utraty uprawnień bezrobotnych, określonych w przepisach ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...).”;
- 2) w art. 314:
 - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dowódca jednostki wojskowej, na wniosek żołnierza, zawiadamia na piśmie właściwy powiatowy urząd pracy o terminie zwolnienia żołnierza z czynnej służby wojskowej nie później niż na 30 dni przed tym terminem.”,
 - b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Na podstawie informacji zawartych w zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 2, powiatowy urząd pracy przedstawia żołnierzowi zwolnionemu z czynnej

służby wojskowej propozycje odpowiedniego zatrudnienia, wykonywania prac interwencyjnych, robót publicznych lub szkolenia – na zasadzie pierwszeństwa.”,

c) w ust. 5 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Osoby te zawiadamiają właściwy powiatowy urząd pracy o zwolnieniu z odbywania tej służby na 30 dni przed terminem jej zakończenia.”;

3) w art. 322 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– uwzględniając klasyfikację zawodów i specjalności określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 29 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia oraz konieczność zagwarantowania równości stron umowy oraz zapewnienia sprawności postępowania w zakresie wypłacania ekwiwalentu.”.

Art. 419. W ustawie z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 167, z późn. zm.¹⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 22 ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Obywatel Ukrainy, o którym mowa w ust. 1, może zarejestrować się oraz zostać uznany jako osoba bezrobotna albo poszukująca pracy, o której mowa w art. 2 pkt 1 albo 24 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...). Do obywateli Ukrainy, o których mowa w zdaniu pierwszym, nie stosuje się warunku określonego w art. 2 pkt 1 lit. b ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, przepisy Działu VI ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia stosuje się odpowiednio.”;

2) uchyla się art. 22i;

3) w art. 24 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ochotnicze Hufce Pracy mogą realizować zadania, o których mowa w ustawie z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia, na rzecz obywateli Ukrainy, o których mowa w art. 22 ust. 1, którzy ukończyli 15 lat i nie ukończyli 30 lat.”.

Art. 420. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 113 i 1635) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w pkt 6 lit. a–c otrzymują brzmienie:

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 232, 834, 854, 858, 1089, 1222 i 1572.

- „a) bezrobotnego, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...),
- b) bezrobotnego długotrwale, o którym mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia,
- c) poszukującego pracy, o którym mowa w art. 2 pkt 24 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia, bez zatrudnienia:
 - w wieku do 30. roku życia oraz po ukończeniu 50. roku życia lub
 - niewykonywającego innej pracy zarobkowej, o której mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia,”
- b) pkt 10 otrzymuje brzmienie:
 - „10) zatrudnieniu – należy przez to rozumieć zatrudnienie, o którym mowa w art. 2 pkt 51 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia.”;
- 2) w art. 22 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) Funduszu Pracy na zasadach określonych w ustawie z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia;”.

Art. 421. W ustawie z dnia 16 listopada 2022 r. o systemie teleinformatycznym do obsługi niektórych umów (Dz. U. z 2024 r. poz. 1661) w art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dostęp do Systemu następuje za pośrednictwem systemu teleinformatycznego umożliwiającego wnoszenie wniosków w postaci elektronicznej do publicznych służb zatrudnienia, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 7 lit. a ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz.), lub systemu Punktu Informacji dla Przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. z 2022 r. poz. 541 oraz z 2024 r. poz. 1841), po uwierzytelnieniu.”.

DZIAŁ XIV

Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 422. 1. Dane osobowe zgromadzone i przetwarzane w centralnym rejestrze, o którym mowa w art. 4 ust. 4a ustawy uchylanej w art. 457, stają się danymi zgromadzonymi i przetwarzanymi na podstawie art. 49 ust. 1 niniejszej ustawy.

2. Dane osobowe zgromadzone i przetwarzane w rejestrach danych wojewódzkich urzędów pracy, o którym mowa w art. 4 ust. 5f pkt 1 ustawy uchylanej w art. 457, stają danymi zgromadzonymi i przetwarzanymi na podstawie art. 48 ust. 1–3 niniejszej ustawy.

3. Dane osobowe zgromadzone i przetwarzane w rejestrach danych powiatowych urzędów pracy, o którym mowa w art. 4 ust. 5f pkt 2 ustawy uchylanej w art. 457, stają danymi zgromadzonymi i przetwarzanymi na podstawie art. 47 ust. 1–3 niniejszej ustawy.

4. Dane osobowe zgromadzone i przetwarzane przez Ochotnicze Hufce Pracy, odpowiednio przez Komendanta Głównego Ochotniczych Hufców Pracy, wojewódzkich komendantów Ochotniczych Hufców Pracy, dyrektorów centrów kształcenia i wychowania oraz dyrektorów ośrodków szkolenia zawodowego przed wejściem w życie niniejszej ustawy, stają się danymi zgromadzonymi i przetwarzanymi na podstawie art. 351 ust. 1–10 niniejszej ustawy.

Art. 423. 1. Do dnia powołania Rady Rynku Pracy, wojewódzkich rad rynku pracy i powiatowych rad rynku pracy na podstawie przepisów niniejszej ustawy, zadania tych rad wykonują odpowiednio Rada Rynku Pracy, wojewódzkie rady rynku pracy i powiatowe rady rynku pracy, działające w składzie i na zasadach określonych w przepisach ustawy, uchylanej w art. 457, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2025 r.

2. W terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy zostaną powołani przewodniczący konwentów, o których mowa w art. 15 ust. 1–3.

3. W terminie do dnia 31 stycznia 2025 r. powiatowe urzędy pracy opublikują na stronach internetowych swoich urzędów oraz prześlą właściwym powiatowym radom rynku pracy wykazy, o których mowa w art. 59b ust. 1 ustawy uchylanej w art. 457.

4. Wykazy, o których mowa w ust. 3, powinny zawierać:

- 1) nazwę pracodawcy albo imię i nazwisko osoby, z którą zawarto umowę;
- 2) wskazanie rodzaju udzielonej pomocy;
- 3) liczbę utworzonych stanowisk pracy, stażu i przygotowania zawodowego dorosłych.

Art. 424. 1. Do dnia 31 grudnia 2025 r. wojewódzki urząd pracy właściwy ze względu na siedzibę instytucji szkoleniowej prowadzi Rejestr Instytucji Szkoleniowych, o którym mowa w art. 20 ustawy uchylanej w art. 457.

2. Rejestr Instytucji Szkoleniowych jest jawny i może być prowadzony w formie elektronicznej.

3. Minister właściwy do spraw pracy przetwarza informacje o instytucjach szkoleniowych wpisanych do Rejestru Instytucji Szkoleniowych przekazane przez wojewódzkie urzędy pracy.

4. Instytucja szkoleniowa oferująca szkolenia dla bezrobotnych i poszukujących pracy może uzyskać zlecenie finansowane ze środków publicznych na prowadzenie tych szkoleń po wpisie do Rejestru Instytucji Szkoleniowych.

5. Instytucja szkoleniowa może ubiegać się o wpis do Rejestru Instytucji Szkoleniowych po złożeniu wniosku o wpis wraz z informacją o:

- 1) tematyce prowadzonych szkoleń i przygotowania zawodowego dorosłych;
- 2) kadrze dydaktycznej;
- 3) bazie lokalowej, jej wyposażeniu i środkach dydaktycznych;
- 4) metodach oceny jakości szkoleń;
- 5) liczbie bezrobotnych i poszukujących pracy objętych szkoleniami i przygotowaniem zawodowym dorosłych w okresie ostatniego roku;
- 6) pomocy udzielonej nieodpłatnie uczestnikom i absolwentom szkolenia lub przygotowania zawodowego dorosłych, polegającej na informowaniu o sytuacji na rynku pracy i zapotrzebowaniu na kwalifikacje.

6. Wojewódzki urząd pracy zawiadamia w postaci papierowej lub elektronicznej instytucję szkoleniową o dokonanym wpisie do Rejestru Instytucji Szkoleniowych oraz przekazuje tę informację ministrowi właściwemu do spraw pracy.

7. Wpis do Rejestru Instytucji Szkoleniowych jest bezpłatny.

8. Wojewódzki urząd pracy wykreśla instytucję szkoleniową z Rejestru Instytucji Szkoleniowych:

- 1) na wniosek instytucji szkoleniowej;
- 2) w przypadku stwierdzenia prawomocnym wyrokiem naruszenia przepisów ustawy;
- 3) w przypadku zakończenia działalności przez instytucję szkoleniową;
- 4) w przypadku niepowiadomienia wojewódzkiego urzędu pracy o kontynuowaniu działalności szkoleniowej w kolejnym roku kalendarzowym.

9. Instytucja szkoleniowa ma obowiązek informować wojewódzki urząd pracy o zmianie siedziby, otwarciu i likwidacji oddziałów lub filii oraz o kontynuowaniu działalności szkoleniowej w kolejnym roku kalendarzowym.

10. Do dnia 31 grudnia 2025 r. szkolenia, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 1 i 2 i art. 107 ust. 3 pkt 1, oraz szkolenia finansowane w ramach pożyczki edukacyjnej, o której

mowa w art. 111 ust. 1, realizują podmioty wpisane do Rejestru Instytucji Szkoleniowych, o którym mowa w art. 20 ustawy uchylanej w art. 457.

Art. 425. 1. Dodatki do wynagrodzenia dla pracowników powiatowych i wojewódzkich urzędów pracy oraz Ochotniczych Hufców Pracy, przyznane do dnia wejścia w życie ustawy, są wypłacane pracownikom powiatowych i wojewódzkich urzędów pracy oraz Ochotniczych Hufców Pracy na zasadach określonych w dotychczasowych przepisach, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2025 r.

2. Przyznając pierwszy dodatek motywacyjny, o którym mowa w art. 283 niniejszej ustawy, kierujący komórką organizacyjną uwzględnia wypłaty dodatków do wynagrodzeń przyznanych niektórym pracownikom na podstawie przepisów ustawy uchylanej w art. 457, w okresie, za który dodatek motywacyjny jest przyznawany.

Art. 426. Dyrektorzy wojewódzkich urzędów pracy i wicedyrektorzy wojewódzkich urzędów pracy oraz dyrektorzy powiatowych urzędów pracy i ich zastępcy z dniem wejścia w życie ustawy stają się odpowiednio dyrektorami wojewódzkich urzędów pracy i ich zastępcami oraz dyrektorami powiatowych urzędów pracy i ich zastępcami w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 427. Doradcy EURES niespełniający w dniu wejścia w życie ustawy warunku, o którym mowa w art. 91 ust. 3 pkt 2, mogą być nadal zatrudnieni na stanowisku doradcy EURES pod warunkiem, że posiadają znajomość języka niemieckiego lub francuskiego.

Art. 428. 1 Pracownik powiatowego urzędu pracy lub Ochotniczego Hufca Pracy zatrudniony w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku pośrednika pracy – stażysty staje się młodszym doradcą do spraw zatrudnienia.

2. Pracownik powiatowego urzędu pracy lub Ochotniczego Hufca Pracy zatrudniony w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku pośrednika pracy staje się doradcą do spraw zatrudnienia lub starszym doradcą do spraw zatrudnienia.

3. Pracownik wojewódzkiego urzędu pracy lub powiatowego urzędu pracy, lub pracownik Ochotniczego Hufca Pracy zatrudniony w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku doradcy zawodowego – stażysty staje się młodszym doradcą zawodowym.

4. Pracownik wojewódzkiego urzędu pracy lub powiatowego urzędu pracy, lub Ochotniczego Hufca Pracy zatrudniony w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku doradcy zawodowego staje się doradcą zawodowym lub starszym doradcą zawodowym.

5. W terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy Komendant Główny OHP, zastępcy Komendanta Głównego OHP, wojewódzcy komendanci OHP i ich zastępcy, dyrektorzy centrów kształcenia i wychowania OHP oraz dyrektorzy ośrodków szkolenia zawodowego OHP dostosują się do zakazów określonych w art. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczaniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne oraz złożą pierwsze oświadczenie o stanie majątkowym odpowiednio ministrowi właściwemu do spraw pracy albo Komendantowi Głównemu OHP.

Art. 429. 1. Minister właściwy do spraw pracy jest obowiązany dostosować systemy teleinformatyczne do wymagań określonych w ustawie w okresie 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Minister Sprawiedliwości dostosuje system teleinformatyczny, o którym mowa w art. 3a ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 979 i 1863), do wykonywania zadań określonych ustawą w okresie 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Czynności, o których mowa w art. 52 ust. 1 pkt 2, ust. 2 pkt 2 oraz ust. 3, są wykonywane w sposób zgodny z przepisami dotychczasowymi do czasu dostosowania systemów teleinformatycznych do przepisów niniejszej ustawy.

4. Minister właściwy do spraw pracy, marszałek województwa oraz PUP pozyskują nieodpłatnie dane określone w art. 51 ust. 1 pkt 5 lit. b zawarte w rejestrze, o którym mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 276), po wdrożeniu przez Ministra Sprawiedliwości rozwiązań technicznych dostosowujących ten rejestr do wykonywania przepisów niniejszej ustawy.

5. Minister Sprawiedliwości ogłasza w swoim dzienniku urzędowym oraz na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej komunikat określający termin wdrożenia rozwiązań technicznych dostosowujących rejestr, o którym mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym, do wykonywania przepisów niniejszej ustawy. Komunikat ogłasza się w terminie co najmniej 30 dni przed dniem wdrożenia rozwiązań technicznych określonym w tym komunikacie.

6. Konta założone na portalu www.praca.gov.pl stają się indywidualnymi kontami, o których mowa w art. 43 ust. 1 niniejszej ustawy.

Art. 430. 1. Postępowania w sprawach indywidualnych, wszczęte i niezakończone decyzją ostateczną do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, są prowadzone na podstawie dotychczasowych przepisów.

2. Do postępowań, o których mowa w art. 18e, art. 18j, art. 18l, art. 18m, art. 18na i art. 19ia ustawy uchylanej w art. 457, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

3. Do postępowań w sprawie zwrotu środków Funduszu Pracy wykorzystanych niezgodnie z przeznaczeniem, niewykorzystanych, pobranych nienależnie lub w nadmiernej wysokości, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się dotychczasowe przepisy.

4. Roszczenia powiatowego urzędu pracy z tytułu nienależnie pobranych świadczeń, o których mowa w art. 76 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 457, przedawnione w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, wygasają z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

5. Roszczenia, o których mowa w art. 76 ust. 2–4 ustawy uchylanej w art. 457, nieprzedawnione w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy ulegają przedawnieniu zgodnie z art. 251 niniejszej ustawy.

Art. 431. 1. Wnioski o udzielenie form pomocy, o których mowa w art. 40 ust. 2e, art. 40 ust. 3a, art. 40b, art. 42, art. 42a, art. 47, art. 53a, art. 55, art. 60aa, art. 60c, art. 62, art. 66l i art. 66m ustawy uchylanej w art. 457, złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, pozostawia się bez rozpoznania.

2. Do wniosków o udzielenie form pomocy, o których mowa w art. 12 ust. 6, art. 40 ust. 1, art. 40a, art. 45, art. 48, art. 48a, art. 51, art. 51a, art. 53, art. 56, art. 57a, art. 59, art. 59a–59c, art. 60a, art. 60b, art. 60d, art. 61, art. 61b, art. 66c, art. 66n i art. 73a ustawy uchylanej w art. 457, złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

3. Do oceny wniosków o udzielenie form pomocy, o których mowa w art. 46 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 457, złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe. Umowy na podstawie wniosków o udzielenie form pomocy, o których mowa w art. 46 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 457, niezawarte do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, zawierane są na podstawie przepisów niniejszej ustawy.

4. Jeżeli z ustawy wynika konieczność złożenia wraz z wnioskiem o udzielenie wsparcia innego oświadczenia niż wymagane przepisami ustawy uchylanej w art. 457, starosta wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku o wymagane oświadczenie.

Art. 432. 1. Umowy i porozumienia zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie przepisów ustawy uchylanej w art. 457, są wykonywane na podstawie dotychczasowych przepisów.

2. Umowa zawarta na podstawie art. 109e ustawy uchylanej w art. 457, obowiązuje w dotychczasowym brzmieniu do dnia zawarcia aneksu do umowy na podstawie przepisów niniejszej ustawy. Bank Gospodarstwa Krajowego opracuje regulamin udzielania pożyczek, o którym mowa w art. 191 pkt 6, na podstawie przepisów niniejszej ustawy w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy.

3. Umowy o refundację wynagrodzeń wypłacanych młodocianym pracownikom oraz składek na ubezpieczenia społeczne, które zostały zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są realizowane na dotychczasowych zasadach określonych w przepisach art. 12 ust. 6 ustawy uchylanej w art. 457.

Art. 433. 1. Zasiłki, stypendia i dodatki aktywizacyjne przyznane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są wypłacane w wysokości i przez okresy wynikające z dotychczasowych przepisów.

2. Osoby, będące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy w okresie nieprzysługiwania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w art. 75 ust. 1 i 2 ustawy uchylanej w art. 457, nabywają prawo do zasiłku w wysokości i na okresy wynikające z dotychczasowych przepisów.

3. Zasiłki przyznane na podstawie ustawy uchylanej w art. 457, podlegają waloryzacji na podstawie niniejszej ustawy.

4. Zasiłki przyznane do dnia 31 grudnia 2009 r. nie podlegają waloryzacji.

Art. 434. Świadczenia przysługujące osobie podlegającej ubezpieczeniu społecznemu rolników, z którą stosunek pracy lub stosunek służbowy został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy i która nie jest uprawniona do zasiłku, przyznane na podstawie art. 62 ustawy uchylanej w art. 457, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są finansowane w wysokości i przez okresy wynikające z dotychczasowych przepisów.

Art. 435. 1. Świadczenia szkoleniowe, przyznane na podstawie art. 70 ust. 6 ustawy uchylanej w art. 457, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są wypłacane w wysokości i przez okresy wynikające z dotychczasowych przepisów.

2. W okresie pobierania świadczenia szkoleniowego, o którym mowa w ust. 1, osoba nie może zarejestrować się w powiatowym urzędzie pracy jako bezrobotna.

Art. 436. Okres pobierania stypendium przyznanego na podstawie art. 53g ust. 1 ustawy uchylanej w art. 457, wlicza się do okresu pracy wymaganego do nabycia lub zachowania uprawnień pracowniczych oraz okresów składkowych w rozumieniu przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Art. 437. 1. Instrumenty rynku pracy lub usługi rynku pracy, określone w ustawie uchylanej w art. 457, do których skierowanie nastąpiło albo których realizacja rozpoczęła się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są realizowane na zasadach i przez okres wynikający z dotychczasowych przepisów.

2. Indywidualne plany działania określone w art. 34a ustawy uchylanej w art. 457, których przygotowanie albo realizacja rozpoczęły się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są realizowane na zasadach i przez okres wynikający z dotychczasowych przepisów.

3. Powiatowe urzędy pracy są obowiązane niezwłocznie dostosować indywidualne plany działania, o których mowa w ust. 2, jeżeli przewidziane w nich działania nie zostały określone jako formy pomocy w niniejszej ustawie, a ich realizacja jeszcze się nie rozpoczęła.

Art. 438. Minister właściwy do spraw pracy przygotowuje i przedkłada Radzie Ministrów sprawozdanie za rok 2024 z realizacji Krajowego Planu Działań na Rzecz Zatrudnienia, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 457, na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 439. Agencja zatrudnienia przedstawia marszałkowi województwa informację określoną w art. 19f ustawy uchylanej w art. 457, za rok 2024 na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 440. Nabór wniosków oraz zawieranie, realizacja i rozliczanie umów o finansowanie działań w ramach Krajowego Funduszu Szkoleniowego w roku 2025 odbywa się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 441. Okres przechowywania danych, o których mowa w art. 4 ust. 5e ustawy uchylanej w art. 457, może ulec skróceniu do 10 lat, licząc od dnia 1 stycznia roku następującego po roku, w którym dana osoba osiągnęła wiek emerytalny lub nastąpił jej zgon.

Art. 442. 1. Do dnia uzyskania adresu do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1045), podmiot zamierzający prowadzić agencję zatrudnienia podaje we wniosku o wpis do rejestru agencji zatrudnienia adres do doręczeń, a marszałek województwa doręcza

pisma agencji zatrudnienia na ten adres. Po uzyskaniu adresu do doręczeń elektronicznych agencja zatrudnienia wnosi do marszałka województwa wniosek o zmianę wpisu w rejestrze agencji zatrudnienia, a marszałek województwa zmienia wpis niezwłocznie.

2. Wpisy do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia i certyfikaty o dokonaniu wpisu podmiotu do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia, uprawniające do świadczenia pośrednictwa pracy albo pracy tymczasowej, wydane agencjom zatrudnienia przez marszałka województwa na podstawie przepisów ustawy uchylanej w art. 457, zachowują ważność do czasu wykreślenia podmiotu z rejestru agencji zatrudnienia.

3. Wpisy do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia i certyfikaty o dokonaniu wpisu podmiotu do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia, uprawniające do świadczenia doradztwa personalnego i poradnictwa zawodowego wydane agencjom zatrudnienia przez marszałka województwa na podstawie przepisów ustawy uchylanej w art. 457, tracą ważność z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

4. Podmioty, które w dniu wejścia w życie ustawy posiadają wpis do rejestru agencji zatrudnienia, są obowiązane przechowywać wszystkie dokumenty niezbędne do wykazywania spełnienia warunków wymaganych do wykonywania działalności objętej wpisem do rejestru agencji zatrudnienia przez cały okres posiadania wpisu do tego rejestru oraz przez okres trzech lat od dnia wykreślenia podmiotu z rejestru.

5. Podmioty zagraniczne, które nie posiadają wpisu do rejestru agencji zatrudnienia, są obowiązane w terminie 3 miesięcy od wejścia w życie niniejszej ustawy do uzyskania wpisu do rejestru agencji zatrudnienia.

6. Podmioty wpisane do rejestru agencji zatrudnienia, świadczące usługę, o której mowa w art. 305 ust. 3, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy:

- 1) nie podlegają warunkowi, o którym mowa w art. 305 ust. 3;
- 2) składają wniosek o zmianę wpisu, o którym mowa w art. 313 ust. 2, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy w celu kontynuowania świadczenia usługi, o której mowa w art. 305 ust. 3;
- 3) nie podlegają przepisom dotyczącym obligatoryjnego ponownego sprawdzenia przez marszałka województwa warunków prowadzenia agencji zatrudnienia, o których mowa w art. 307, w związku ze złożeniem wniosku o zmianę wpisu w rejestrze agencji zatrudnienia.

Art. 443. Do świadczenia rodzicielskiego, o którym mowa w art. 17c ustawy zmienianej w art. 391, do którego prawo powstało przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 17c ust. 6 ustawy zmienianej w art. 391 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 444. Do świadczeń przyznanych na podstawie ustawy uchylanej w art. 457, mają zastosowanie przepisy ustaw zmienianych w art. 374 i art. 381 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 445. Przepis art. 9 § 1¹ ustawy zmienianej w art. 370, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się również do egzekucji wszczętych po wejściu w życie niniejszej ustawy w postępowaniach egzekucyjnych wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i niezakończonych przed tym dniem.

Art. 446. Nienależnie pobrane świadczenia przyznane na podstawie ustawy uchylanej w art. 457, po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy podlegają egzekucji i zabezpieczeniu w trybie przepisów ustawy zmienianej w art. 370, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 447. 1. Do osób pobierających stypendium w okresie odbywania studiów podyplomowych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 9b ustawy zmienianej w art. 380, w zakresie podlegania ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu, stosuje się przepisy tej ustawy w brzmieniu dotychczasowym.

2. Do wypadków zaistniałych podczas pobierania stypendium w okresie odbywania studiów podyplomowych, o którym mowa w art. 3 ust. 3 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 386, stosuje się przepisy tej ustawy w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 448. W 2025 r. wysokość obowiązkowej składki na Fundusz Pracy określa ustawa budżetowa na podstawie art. 104 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 457.

Art. 449. 1. W 2025 r., od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z ustalonych na rok 2025 na podstawie ustawy, uchylanej w art. 457, kwot środków (limitów) Funduszu Pracy na finansowanie programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej powiatowe urzędy pracy realizują zadania określone w art. 300 ust. 2.

2. W 2025 r., od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z ustalonych na rok 2025 na podstawie ustawy uchylanej w art. 457, kwot środków (limitów) Funduszu Pracy na finansowanie innych fakultatywnych zadań wojewódzkie urzędy pracy realizują zadania określone w art. 300 ust. 3 pkt 1, 2, 4, 6–10, 12, 14–17, 19–21, 23, 24, 26, 27, 29 i 30.

3. W 2025 r., od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z ustalonych na rok 2025 na podstawie ustawy uchylanej w art. 457, kwot środków (limitów) Funduszu Pracy

na finansowanie innych fakultatywnych zadań powiatowe urzędy pracy realizują zadania określone w art. 300 ust. 3 pkt 1, 2, 4, 8, 10, 12–14, 16–19, 21, 23, 24, 26–30 i 32.

4. W 2025 r., od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z ustalonych na rok 2025 na podstawie ustawy uchylanej w art. 457, dla Ochotniczych Hufców Pracy kwot środków (limitów) Funduszu Pracy na finansowanie zadań, OHP realizują zadania określone w art. 300 ust. 3 pkt 4, 8, 10, 12, 14, 16, 24–27, 29 i 30 oraz ust. 5 pkt 12.

5. W 2025 r., od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z ustalonych na rok 2025 na podstawie ustawy uchylanej w art. 457, dla wojewodów kwot środków (limitów) Funduszu Pracy, wojewodowie realizują zadania określone w art. 300 ust. 3 pkt 4, 10, 24 i 26.

6. W 2025 r., od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z wyodrębnionej na rok 2025 z kwoty środków wynikającej z planu finansowego Funduszu Pracy na finansowanie w roku 2025 innych fakultatywnych zadań, kwoty środków (limitu) na finansowanie zadań ministra, minister realizuje zadania określone w art. 300 ust. 3 pkt 3–5, 10, 16, 19, 20, 22–24, 26, 27, 29–31.

7. W 2025 r. rezerwa Funduszu Pracy, o której mowa w art. 267 ust. 2, pozostająca w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy, stanowi 15 % środków na finansowanie form pomocy dla samorządów powiatów.

Art. 450. W 2025 r. środki Krajowego Funduszu Szkoleniowego są wydatkowane zgodnie z priorytetami przyjętymi na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 7 lit. h oraz i ustawy uchylanej w art. 457, a także zgodnie z podziałem środków dokonany na podstawie art. 109 ust. 2d i 2e–2n tej ustawy.

Art. 451. W 2025 r. do finansowania z Funduszu Pracy kosztów, o których mowa w art. 281 ust. 1, stosuje się dotychczasowe przepisy.

Art. 452. 1. Do projektów współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 26a ustawy uchylanej w art. 457, realizowanych przez powiatowe urzędy pracy i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się dotychczasowe przepisy.

2. Do projektów realizowanych na podstawie art. 109f ustawy uchylanej w art. 457, stosuje się dotychczasowe przepisy.

Art. 453. 1. Program aktywizacyjny dla cudzoziemców realizowany na podstawie art. 62d–62g ustawy uchylanej w art. 457, w 2025 r. jest finansowany na podstawie dotychczasowych przepisów.

2. Program aktywizacyjny dla osób niepełnosprawnych lub opiekunów osób niepełnosprawnych realizowany na podstawie art. 62h ustawy uchylanej w art. 457, w 2025 r. jest finansowany na podstawie dotychczasowych przepisów.

3. Dofinansowanie kosztów szkolenia z języka polskiego dla obywateli Ukrainy realizowane na podstawie art. 22i ustawy, o której mowa w art. 419, jest finansowane na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 454. Minister właściwy do spraw pracy realizuje w 2025 r. badania rynku pracy oraz badania dotyczące realizacji form pomocy, a także prowadzi analizy, upowszechnia ich wyniki, w tym prowadzi coroczną analizę wskaźników efektywności zatrudnieniowej i kosztowej podstawowych form pomocy za 2025 r., na podstawie wskaźników określonych w ustawie uchylanej w art. 457.

Art. 455. W sprawach o świadczenia lub inne formy wsparcia uzależnione od dochodu ustalanego na podstawie przepisów o pomocy społecznej, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 8 ust. 4 pkt 22 ustawy zmienianej w art. 392 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 456. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 4 ust. 2, art. 12 ust. 8, art. 16, art. 23 ust. 13, art. 36 ust. 8, art. 53 ust. 9, art. 69b ust. 7 i art. 71 ust. 8 ustawy uchylanej w art. 457, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 26 ust. 5, art. 350, art. 352, art. 14, art. 29 ust. 3, art. 124, art. 133 i art. 256 ust. 5,
 - 2) art. 35 ust. 5 ustawy uchylanej w art. 457, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 98 i art. 113
- jednak nie dłużej niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 20 ust. 9 ustawy uchylanej w art. 457, zachowują moc jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2025 r.

3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 46 ust. 6 ustawy uchylanej w art. 457, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 160,
 - 2) art. 46 ust. 6a ustawy uchylanej w art. 457, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 171
- jednak nie dłużej niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

4. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 108 ust. 3 i art. 109 ust. 11 ustawy uchylanej w art. 457, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 277,
- 2) art. 49 ust. 2 i 4 ustawy, o której mowa w art. 380, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 49 ust. 2 i 4 tej ustawy

– jednak nie dłużej niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

5. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 322 ustawy, o której mowa w art. 418, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 322 tej ustawy, jednak nie dłużej niż przez okres 9 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 457. Traci moc ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 475, 742, 858, 863, 1089, 1572, 1871 i 1907), z wyjątkiem art. 20 tej ustawy, który traci moc z dniem 31 grudnia 2025 r.

Art. 458. Ustawa wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 392 pkt 2 lit. b oraz art. 455, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
- 2) art. 106, art. 128 ust. 2, art. 203 oraz art. 300 ust. 3 pkt 11, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.

UZASADNIENIE

I. POTRZEBA I CEL WYDANIA AKTU

Wejście w życie przepisów ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia jest realizacją części kamienia milowego nr A51G dla reformy pn. A4.1 Efektywne instytucje na rzecz rynku pracy zapisanej w KPO. Przedmiotem ww. reformy zaplanowanej w KPO jest kompleksowa modernizacja instytucji polskiego rynku pracy, poprzez udoskonalenie funkcjonowania publicznych służb zatrudnienia oraz form aktywizacji zawodowej i podnoszenia umiejętności kadr gospodarki. Celem tych działań jest zwiększenie poziomu zatrudnienia w Polsce, przede wszystkim na miejscach pracy wysokiej jakości oraz dostosowanie potencjału kadrowego Polski do potrzeb gospodarki, przechodzącej zmiany strukturalne wynikające z postępu technologicznego i cyfrowego, transformacji energetycznej i procesów demograficznych.

Ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 475, z późn. zm.), zwana dalej „ustawą o promocji zatrudnienia”, obowiązuje już od 20 lat i była w tym okresie około 200 razy nowelizowana. Założenia, na których oparta jest ta ustawa stały się w znacznej mierze nieaktualne. Rozwijający i zmieniający się rynek pracy wymusza opracowanie nowych regulacji, które będą odpowiadać na aktualne potrzeby osób poszukujących pracy, bezrobotnych oraz przedsiębiorców. Konieczne jest jednocześnie wprowadzenie regulacji, które zwiększą efektywność działania publicznych służb zatrudnienia w zakresie świadczenia usług dla klientów.

Projekt ma na celu wprowadzenie zmian w działaniach publicznych służb zatrudnienia dostosowujących je do sytuacji na rynku pracy.

Rozwój technologii, globalizacja i zmiany społeczne zmieniają charakter pracy oraz rynku pracy i będą go zmieniać w przyszłości. Miarą efektywności i skuteczności państwa jest uważana obserwacja trendów i potrzeb oraz projektowanie rozsądnych, adekwatnych do potrzeb obywateli rozwiązań. Konieczne jest zatem wprowadzanie rozwiązań regulujących przyszłość, a nie przeszłość rynku pracy, rozwiązań adekwatnych do potrzeb klientów i pozwalającym kadrze zatrudnionej w publicznych służbach zatrudnienia (PSZ) oferować pełne wsparcie osobom poszukującym pracy i pracodawcom.

Zadania państwa w zakresie promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia oraz aktywizacji zawodowej są realizowane przez publiczne i niepubliczne instytucje rynku pracy. Publiczne służby zatrudnienia odgrywają ważną rolę w zwiększaniu szans na zatrudnienie osób bezrobotnych i poszukujących pracy, a pracodawcom na znalezienie odpowiednich

pracowników. W 2023 r. urzędy pracy obsłużyły ponad 2,5 mln osób. Publiczne służby zatrudnienia tworzy 16 wojewódzkich urzędów pracy (WUP), które podlegają marszałkom województw oraz 340 powiatowych urzędów pracy (PUP), które podlegają starostom. Obecny system organów zatrudnienia istnieje od 2000 r. i ma charakter rządowo-samorządowy, a jego istotną cechą jest niezależność każdej jednostki organizacyjnej. Formalna i organizacyjna odrębność między organami samorządowymi, a organami rządowymi powoduje, że w Polsce funkcjonuje zdecentralizowany model publicznych służb zatrudnienia. Ogólna polityka rynku pracy ustalana jest na szczeblu krajowym (rządowym). Minister właściwy do spraw pracy przygotowuje i koordynuje politykę państwa w dziedzinie rynku pracy, ale urzędy pracy zarówno powiatowe, jak i wojewódzkie, określają i koordynują politykę lokalnego i regionalnego rynku pracy zgodnie z potrzebami danego rynku. W końcu 2023 r. w wojewódzkich i powiatowych urzędach pracy zatrudnionych było łącznie 20 145 osób. Publiczne służby zatrudnienia to instytucje o dużym potencjale organizacyjnym. Niestety problemem jest duże obciążenie pracą administracyjną pracowników urzędów pracy, brak wystarczającej liczby wykwalifikowanej kadry – w końcu 2023 r. np. na 1 doradcę zawodowego w PUP przypadało od 113 do 2571 zarejestrowanych bezrobotnych. Na 1 pośrednika pracy od 43 do 891 zarejestrowanych bezrobotnych. W końcu 2023 r. na jednego pracownika kluczowego (bezpośrednio pracującego z klientami) zatrudnionego w PUP przypadało od 29 do 367 zarejestrowanych bezrobotnych. W wielu urzędach obciążenie dużą liczbą osób nie pozwala na indywidualną pracę z klientem. Koncentracja na osobach trwale bezrobotnych, niezmotywowanych do pracy powoduje, że pracownikom nie starcza czasu na dotarcie do innych grup osób nieaktywnych zawodowo. Problemem jest ciągle zły wizerunek urzędu pracy jako „anachronicznego pośredniaka” wynikający między innymi z ograniczonych możliwości nawiązywania relacji z pracodawcami, biurokracji, nadmiaru procedur, formalizmu itp.

Obecny model działania urzędów pracy wymaga ponadto zdecydowanej zmiany w kierunku uwzględniającym nowe potrzeby pracodawców i pracowników oraz zmiany na rynku pracy. Urzędy pracy powinny przede wszystkim wykonywać zadania związane z aktywizacją zawodową. Rozwój PSZ w Polsce stanowi wymóg konieczny realizacji celów polityki zatrudnienia, definiowanych na poziomie krajowym i w kontekście europejskim. Nowoczesne, odpowiednio przygotowane i odporne na kryzysy służby zatrudnienia, umożliwią wykonywanie zadań państwa w obszarze rynku pracy. Osiąganie celów polityki zatrudnienia jest możliwe dzięki komplementarnemu zaangażowaniu wielu instytucji na szczeblu krajowym,

regionalnym i lokalnym. Udział PSZ w tych działaniach jest wiodący, a zapewnienie ram spójnej realizacji ich zadań wymaga stworzenia odpowiednich warunków prawnych dla ich rozwoju. Jednym z głównych celów projektowanych przepisów jest wzmocnienie potencjału instytucjonalnego i kadrowego PSZ, a także ugruntowanie wizerunku PSZ jako głównego krajowego pośrednika pracy – wiarygodnego, sprawnego, skutecznego, o szerokim zasięgu działania.

Sposób realizacji kamienia milowego dla reformy pn. Efektywne instytucje na rzecz rynku pracy w ramach Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności (KPO)

Wejście w życie przepisów ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia jest realizacją części kamienia milowego nr A51G dla reformy pn. A4.1 Efektywne instytucje na rzecz rynku pracy zapisanej w KPO. Brzmienie tego kamienia milowego zawarte w Załączniku do decyzji wykonawczej Rady zmieniającej decyzję wykonawczą z dnia 17 czerwca 2022 r. w sprawie zatwierdzenia oceny planu odbudowy i zwiększania odporności Polski z dnia 24 listopada 2023 r., to:

Wejście w życie nowej ustawy o publicznych służbach zatrudnienia, ustawy o zatrudnianiu obywateli państw trzecich oraz ustawy o zawieraniu niektórych umów o pracę w sposób elektroniczny:

- wprowadzanie zmian w publicznych służbach zatrudnienia i aktywnej polityce rynku pracy w celu zwiększenia aktywności zawodowej,
- zmniejszanie barier administracyjnych przy zatrudnianiu cudzoziemców,
- upraszczanie procesu zawierania niektórych umów.

Projektowana ustawa jest realizacją tiret 1 oraz części tiret 2 w przedmiotowym kamieniu milowym (pozostałe elementy kamienia milowego będą realizowane przez ustawę o dostępie cudzoziemców do rynku pracy i ustawę o systemie teleinformatycznym do obsługi niektórych umów, w szczególności poprzez:

- uwzględnienie w działaniach aktywizacyjnych osób niezarejestrowanych (w tym biernych zawodowo) jako bezrobotne albo poszukujące pracy,
- ustanowienie zadań urzędów pracy, do objęcia finansowaniem z Funduszu Pracy, mających na celu identyfikację, dotarcie z informacją o możliwościach skorzystania z form pomocy określonych w ustawie i zmotywowanie do aktywności zawodowej osób niezarejestrowanych, w tym biernych zawodowo,

- wprowadzenie dla pracodawców z sektora publicznego oraz prywatnego, którzy wykonują zadania publiczne lub dysponują majątkiem publicznym, obowiązku zgłaszania ofert pracy do bazy ofert pracy prowadzonej przez ministra właściwego do spraw pracy, zwanej dalej „ePracą”,
- zwiększenie dostępu do uczenia się przez całe życie osobom poszukującym pracy, poprzez finansowanie z Funduszu Pracy kosztów szkoleń oraz poświadczania nabycia wiedzy i umiejętności, w tym kwalifikacji zawodowych oraz wprowadzenie nowej formy wsparcia (bonu na kształcenie ustawiczne).

Ww. zapisy decyzji wykonawczej Rady znalazły swoje odzwierciedlenie w następujących projektowanych przepisach:

1) w zakresie podpunktów (i) oraz (ii):

- art. 2 pkt 20 – wprowadzenie do ustawy pojęcia i definicji osoby niezarejestrowanej, oznaczającą osobę, która nie jest zarejestrowana w PUP jako bezrobotna albo poszukująca pracy; do tej grupy osób zaliczane są również osoby bierne zawodowo,
- art. 2 pkt 17 – wprowadzenie do ustawy pojęcia i definicji osoby biernej zawodowo, oznaczającej osobę, która ukończyła 18 lat, i w danej chwili nie tworzy zasobów siły roboczej, ponieważ nie jest zatrudniona, nie wykonuje innej pracy zarobkowej oraz nie prowadzi działalności gospodarczej i nie jest zarejestrowana w PUP jako osoba bezrobotna lub poszukująca pracy,
- art. 32 – określający zadania samorządu województwa w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy, w tym prowadzenie kampanii informacyjnych i promujących działania wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy oraz inicjowanie i realizowanie przez wojewódzkie urzędy pracy przedsięwzięć mających na celu identyfikację, dotarcie z informacją o możliwościach skorzystania z form pomocy określonych w ustawie i zmotywowanie do aktywności zawodowej osób niezarejestrowanych. Działania te mogą być realizowane samodzielnie przez urzędy pracy lub we współpracy, w szczególności z podmiotami ekonomii społecznej, jednostkami organizacyjnymi pomocy społecznej, podmiotami systemu oświaty, oraz uczelniami. Zadaniem wojewódzkich urzędów pracy będzie również rejestrowanie tych działań w systemie teleinformatycznym,
- art. 38 – określający zadania samorządu powiatu w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy, w tym takie jak: realizowanie kampanii informacyjnych i promujących działania wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy

oraz inicjowanie i realizowanie przez powiatowe urzędy pracy przedsięwzięć mających na celu identyfikację, dotarcie z informacją o możliwościach skorzystania z form pomocy określonych w ustawie i zmotywowanie do aktywności zawodowej osób niezarejestrowanych (w tym biernych zawodowo). Działania te mogą być realizowane samodzielnie przez urzędy pracy lub we współpracy, w tym z podmiotami ekonomii społecznej, jednostkami organizacyjnymi pomocy społecznej, podmiotami systemu oświaty, oraz uczelniami. Zadaniem powiatowych urzędów pracy będzie również rejestrowanie tych działań w systemie teleinformatycznym,

- art. 81 – dotyczący udzielania pośrednictwa pracy, tj. pomocy bezrobotnym, poszukującym pracy i osobom niezarejestrowanym (w tym biernym zawodowo) w uzyskaniu zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej oraz pracodawcom w pozyskaniu kandydatów do pracy,
- art. 83–86 – w zakresie dotyczącym dostępu do ofert pracy w ePracy, także osób niezarejestrowanych (w tym biernym zawodowo) jako bezrobotne albo poszukujące pracy, tworzenia cyfrowych życiorysów zawodowych w Bazie CV i dostępu do pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES,
- art. 300 – dotyczący zadań dofinansowywanych z Funduszu Pracy,
- art. 87 – dotyczący udzielania poradnictwa zawodowego, które polega na udzielaniu pomocy bezrobotnym, poszukującym pracy i osobom niezarejestrowanym (w tym biernym zawodowo), w wyborze lub zmianie zawodu, miejsca pracy, kierunku kształcenia lub szkolenia, a także w planowaniu rozwoju zawodowego;

2) w zakresie podpunktu (iii):

- art. 83–85 – dotyczące bazy ofert prac prowadzonej przez ministra właściwego do spraw pracy;

3) w zakresie podpunktów (iv) oraz (v) – blok przepisów zawartych w rozdziale 3 Rozwój umiejętności i podnoszenie kwalifikacji, w szczególności:

- art. 99 – 106, art. 112 i art. 113 – dotyczące zasad kierowania na szkolenia oraz zasad dofinansowania kosztów podnoszenia umiejętności oraz poświadczania nabycia wiedzy i umiejętności, w tym kwalifikacji zawodowych,
- art. 107 i art. 113 – ustanawiające zasady przyznawania bonu na kształcenie ustawiczne, stanowiącego gwarancję sfinansowania bezrobotnemu lub poszukującemu pracy wskazanego przez niego kształcenia ustawicznego, w postaci opłacenia kosztów na kształcenie ustawiczne, które ma zostać zakończone nie później niż w terminie

30 miesięcy od dnia przyznania bonu (łącznie koszty należne instytucjom szkoleniowym, instytucjom potwierdzającym nabycie wiedzy i umiejętności, instytucjom wydającym dokumenty potwierdzające nabycie wiedzy i umiejętności nie mogą przekroczyć 450% przeciętnego wynagrodzenia na jedną osobę w okresie kolejnych trzech lat); w przypadku osób niezarejestrowanych (w tym osób biernych zawodowo) jako bezrobotne albo poszukujące pracy skorzystanie z bonu będzie możliwe po dokonaniu rejestracji,

- art. 111 – dotyczący zasad przyznawania pożyczki edukacyjnej.

II. Sytuacja na rynku pracy w Polsce

Bezrobocie w Polsce w 2023 r. było niskie, a Polska pozostawała w czołówce krajów UE o najniższej stopie bezrobocia. W urzędach pracy w końcu 2023 r. zarejestrowanych było 788,2 tys. bezrobotnych, a stopa rejestrowanego bezrobocia wyniosła 5,1%. Stopa bezrobocia była zróżnicowana w zależności od województwa i kształtowała się w granicach od 3,0 proc. do 8,6 proc. W siedmiu województwach stopa bezrobocia była niższa niż poziom dla całego kraju. Najniższe bezrobocie odnotowano w woj. wielkopolskim (3,0 proc.). Kolejne były: woj. śląskie (3,6 proc.), woj. mazowieckie (4,0 proc.), woj. małopolskie (4,2%), woj. lubuskie (4,3 proc.), woj. dolnośląskie (4,4 proc.) i woj. pomorskie (4,6 proc.). Bezrobocie na poziomie powyżej średniej krajowej odnotowano w 9 województwach, z których najwyższy odsetek bezrobotnych był na Podkarpaciu (8,7 proc.) oraz Warmii i Mazurach (8,3 proc.).

Mimo relatywnie dobrej sytuacji na rynku pracy, w niektórych rejonach Polski nadal utrzymują się problemy ze znalezieniem odpowiedniej pracy. Dotyczy to przede wszystkim powiatów wiejskich, położonych z dala od dużych aglomeracji, czy większych miast. W powiatach tych często brak dużych pracodawców, co z kolei przekłada się na niższą dostępność dobrych jakościowo ofert pracy i konieczność poszukiwania zatrudnienia w dalszej odległości, albo wręcz przeprowadzki. W Polsce na koniec 2023 r. były 84 powiaty, w których stopa bezrobocia rejestrowanego przekraczała 10% i 20 powiatów, w których przekraczała 15%. Najwyższe bezrobocie notuje od lat powiat szydłowiecki – 24,1% w końcu 2023 r.

Powiaty o wysokiej stopie bezrobocia są zgrupowane przy granicach zewnętrznych UE, na obszarach słabiej zaludnionych i mało zurbanizowanych, w regionach, gdzie jest niewiele dużych zakładów pracy.

III. Kluczowe wyzwania rynku pracy:

Niski poziom aktywności zawodowej – w IV kwartale 2023 r. prawie 3,8 mln osób w wieku produkcyjnym pozostawało biernymi zawodowo. W tej grupie 308 tys. osób było biernymi zawodowo z powodu emerytury. Aż 724 tys. jako przyczynę nieposzukiwania pracy wskazało obowiązki rodzinne i związane z prowadzeniem domu, 1 mln 148 tys. naukę i uzupełnianie kwalifikacji, a dla 934 tys. powodem bierności była choroba i niepełnosprawność. Wprawdzie wśród osób biernych zawodowo w wieku produkcyjnym w IV kwartale 2023 r. kobiety stanowiły 54,3%, ale już wśród biernych z powodu obowiązków rodzinnych i związanych z prowadzeniem domu udział kobiet przekraczał 92%. Grupy te stanowią potencjalnie niewykorzystane zasoby, które warto włączyć w obszar aktywności zawodowej. Proces dotarcia do biernych zawodowo oraz ich aktywizacja zawodowa powinny wpłynąć na zwiększenie zarówno współczynnika aktywności zawodowej, jak i wskaźnika zatrudnienia. Jest to szczególnie istotne zważywszy na prognozowany spadek liczby ludności w wieku produkcyjnym.

Wysoka liczba długotrwale bezrobotnych – co drugi zarejestrowany bezrobotny pozostawał w rejestrze powiatowego urzędu pracy łącznie przez okres ponad 12 miesięcy w okresie ostatnich 2 lat. Wysoki odsetek bezrobotnych długotrwale pozostających w tych rejestrach utrzymywał się nawet w okresach, gdy sytuacja na rynku pracy była bardzo dobra (prawie 50% długotrwale bezrobotnych w końcu 2019 r., 56,6% w końcu 2021 r. 51,7% w końcu 2022 r. i 49,0% w końcu 2023 r.). W końcu 2023 r. osób długotrwale bezrobotnych było w Polsce 385,9 tys. Wynika to z faktu, iż duża część bezrobotnych zarejestrowanych w urzędach pracy faktycznie nie jest zainteresowana podjęciem zatrudnienia, a rejestracja zapewnia im dostęp do bezpłatnego korzystania ze świadczeń zdrowotnych, czasami również socjalnych.

Niskie kwalifikacje bezrobotnych oraz niski udział Polaków w kształceniu ustawicznym – 26,2% bezrobotnych ma wykształcenie co najwyżej gimnazjalne, a ponad 32% nie ma kwalifikacji zawodowych. Natomiast wg danych GUS uczestnictwo dorosłych Polaków w kształceniu lub szkoleniu dorosłych od lat utrzymuje się na zdecydowanie niższym poziomie niż średnia dla krajów UE – w 2023 r. udział osób dorosłych uczących się lub doksztalających się (25–64 lata) w kształceniu ustawicznym wyniósł w Polsce 8,7% wobec 12,8% w UE27.

Trudna sytuacja osób młodych na rynku pracy – w IV kwartale 2023 r. tzw. wskaźnik NEET, określający odsetek osób młodych (15–29 lat) niepracujących, nieuczących się i niedoksztalających, wyniósł w Polsce 9,3% i wprawdzie był niższy od wskaźnika w UE

(11,1%), ale wciąż niemal co dziesiąty młody człowiek nie był aktywny ani na rynku pracy ani nie podnosił swoich kwalifikacji.

Wspieranie aktywności zawodowej osób starszych na rynku pracy – udział osób starszych w populacji mieszkańców Polski systematycznie rośnie – w końcu 2013 r. osoby w wieku poprodukcyjnym stanowiły 18,4% ludności, a w końcu 2022 r. już 22,9%. Prognozowane są dalsze niekorzystne zmiany w tym zakresie. Do tego na tle Unii Europejskiej aktywność zawodowa w Polsce kończona jest stosunkowo wcześnie, a współczynnik aktywności zawodowej w starszych grupach wiekowych jest stosunkowo niski – w IV kwartale 2023 r. wynosił 59,9% w grupie 55–64 lata przy wartości 81,8% w grupie osób w wieku produkcyjnym (18–59/64 lata). Z roku na rok zwiększa się liczba emerytów, ale zwiększa się też liczba emerytów pracujących. W grudniu 2015 r., jak podaje ZUS, nieco ponad 575 tys. osób z ustalonym prawem do emerytury podlegało ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu innego niż bycie emerytem, a w 2022 r. liczba ta wzrosła do 826 tys. z czego 536,3 tys. było zatrudnionych na umowę o pracę. Od 2015 roku nastąpił w tym zakresie wzrost o 44%. Zatem kluczową kwestią bardziej włączającej polityki w zakresie aktywizacji zawodowej osób starszych jest zachęcanie pracodawców do zatrudniania starszych pracowników i zatrzymywania ich na lepszych stanowiskach pracy. Podejmowaniu pracy przez emerytów sprzyja również większa dostępność np. miejsc opieki nad dziećmi, co powoduje, że młodzi rodzice nie angażują dziadków do sprawowania codziennej opieki nad wnukami. W przypadku osób w wieku emerytalnym na pewno należy podkreślić, że jest to wciąż znacząca rezerwa zasobów pracy, która może zwiększyć dobrobyt społeczny i ekonomiczny.

Niedobór pracowników na rynku pracy – staje się kluczową barierą w rozwoju firm. Trudności ze znalezieniem kandydatów o pożądanym kompetencjach w 2024 r. doświadcza 66% pracodawców (wg Manpower). W top 5 najtrudniejszych do znalezienia wśród kandydatów do pracy umiejętności w Polsce Manpower wymienia: IT i analizę danych, umiejętności techniczne, logistykę i operacje, sprzedaż i marketing oraz obsługę klienta. Deficyty kadrowe już dziś są wskazywane przez przedsiębiorców jako jedno z głównych wyzwań dla prowadzenia firm. W 2023 r. do urzędów pracy zgłoszono 1 071 tys. wolnych miejsc pracy i miejsc aktywizacji zawodowej. Najwięcej ofert przeznaczonych było dla pracowników produkcji, robotników wykonujących prace proste, pakowaczy ręcznych, robotników gospodarczych, robotników magazynowych oraz magazynierów i sprzedawców. Niedobory siły roboczej występują w całej Unii Europejskiej, w różnych zawodach i sektorach, na wszystkich poziomach umiejętności, w tym w opiece zdrowotnej, opiece długoterminowej i

pomocy społecznej, budownictwie, wytwarzaniu, transporcie i magazynowaniu, zakwaterowaniu i usługach gastronomicznych, inżynierii, działalności technicznej i naukowej oraz technologiach informacyjno-komunikacyjnych (ICT).

Mała mobilność osób szukających pracy – mobilność Polaków, szczególnie starszych, uzależniona jest od bardzo wielu czynników m.in. sytuacji rodzinnej, czy też posiadanych środków na wynajem bądź kupno mieszkania. Możliwość swobodnego przemieszczania się to jeden z najważniejszych elementów decydujący o niezależności życia, który sprzyja możliwości poszukiwania i podejmowania pracy poza miejscem zamieszkania. Równie istotne jest wspieranie mobilności zawodowej, zważywszy, że okoliczności będą zmuszać do przekwalifikowania oraz kształcenia ustawicznego, z uwagi zarówno na rozwój technologiczny, jak i fakt, że około 1/3 bezrobotnych nie posiada kwalifikacji zawodowych. Aktualnie osoba bezrobotna musi się zarejestrować w urzędzie pracy właściwym dla jej miejsca zameldowania. Stwarza to duże utrudnienia, np. dla osób, które zmieniły adres zamieszkania, ale nie mają w nowym miejscu meldunku. Teraz taka osoba musi się przemeldować, co nie zawsze jest możliwe (np. wynajmuje mieszkanie i właściciel się nie zgadza).

IV. NAJISTOTNIEJSZE ROZWIĄZANIA ZAWARTE W PROJEKCIE USTAWY

- Zmiana priorytetów publicznych służb zatrudnienia, nastawienie na rynek, klienta i potrzeby przedsiębiorców,
- Bardziej innowacyjne i dopasowane do potrzeb rynku kierunki działania: aktywizacja biernych zawodowo, rolników chcących się przekwalifikować, wspieranie kierunkowe określonych grup, np. osób młodych, seniorów, osób z niepełnosprawnościami, kobiet z dziećmi chcących wrócić na rynek pracy, osób zainteresowanych własnym biznesem, rozwijanie potrzebnych na rynku instrumentów, itp., celem zwiększenia współczynnika aktywności zawodowej,
- Poprawa efektywności urzędów pracy i trwałości zatrudnienia osób wcześniej bezrobotnych,
- Zwiększenie mobilności osób szukających pracy,
- Skrócenie czasu poszukiwania pracy,
- Lepsza pomoc rodzinom, osobom powracającym na rynek pracy po urodzeniu dziecka, osobom opiekującym się osobami zależnymi (dzieci, starsi rodzice, chorzy itp.),
- Wsparcie pracodawców, zmniejszenie biurokracji i obowiązków sprawozdawczych dla przedsiębiorców,

- Unowocześnienie i zautomatyzowanie usług urzędów pracy,
- Zwiększenie dostępu do Krajowego Funduszu Szkoleniowego (KFS) osób prowadzących firmy jednoosobowe oraz osób pracujących na podstawie umów cywilnoprawnych,
- Uelastycznienie gospodarowania środkami Funduszu Pracy.

Dzięki projektowanym zmianom w większym stopniu wykorzystany zostanie potencjał PSZ, które będą mogły w bardziej efektywny sposób zapewnić obsługę osób, które chcą pracować i w celu uzyskania realnej pomocy rejestrują się w urzędach pracy. Podjęte działania zmierzają do usprawnienia obsługi klientów urzędów pracy.

Projekt przewiduje też zmiany w zakresie digitalizacji usług PSZ. W zakresie systemów teleinformatycznych, które będzie prowadził i udostępniał minister właściwy do spraw pracy, skala i charakter przetwarzania danych osobowych, w związku z realizacją zadań wprowadzanych projektowaną ustawą, może rodzić potencjalne ryzyko wystąpienia negatywnych konsekwencji dla osób korzystających z tego systemu. Należy jednak zwrócić uwagę na fakt, iż system teleinformatyczny na portalu praca.gov.pl funkcjonuje od kilku lat i będzie jedynie rozbudowany o nowe funkcjonalności. Dotychczasowe doświadczenie w zakresie funkcjonowania systemu zostanie wykorzystane do ochrony danych pozyskanych w związku z założeniem indywidualnego konta w systemie. Uwzględniając charakter i zakres przetwarzania danych osobowych oraz mając na uwadze ryzyko naruszenia praw osób fizycznych, zostaną wdrożone odpowiednie środki techniczne i organizacyjne, aby zapewnić bezpieczeństwo przetwarzanych danych.

Zwiększenie funkcjonalności systemów oraz zakresu przetwarzanych danych może potencjalnie wpłynąć na bezpieczeństwo przetwarzanych danych, jednakże korzyści dla osób korzystających z systemu teleinformatycznego przewyższają ewentualnie istniejące ryzyka.

Niezależnie od powyższego projekt ustawy obejmuje również regulacje odnoszące się do nowego rodzaju zezwolenia na pobyt czasowy, tj. zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej posiadacza Niebieskiej Karty UE określonego w art. 137a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2024 r. poz. 769, z późn. zm.). Regulacje te wynikają z wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1883 z dnia 20 października 2021 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu zatrudnienia w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji oraz uchylenia dyrektywy Rady 2009/50/WE (Dz. Urz. UE L 382 z 28.10.2021, str. 1). Powyższe dotyczy art. 1 ust. 3

określającego zakres zastosowania ustawy. I tak w ust. 3 w pkt 2 w lit. l wskazano, że ustawa ta ma zastosowanie do cudzoziemców poszukujących i podejmujących zatrudnienie lub inną pracę zarobkową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznościami, o których mowa m.in. w art. 137a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. Z kolei art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy realizuje uprawnienie posiadaczy zezwoleń na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji oraz zezwoleń na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej posiadacza Niebieskiej Karty UE do równego traktowania z obywatelami polskimi w zakresie szkolenia zawodowego oraz usług w obszarze poradnictwa świadczonych przez urzędy pracy, zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. c i f dyrektywy 2021/1883/UE.

V. UZASADNIENIE SZCZEGÓŁOWYCH PROPONOWANYCH ROZWIĄZAŃ

1. POLITYKA RYNKU PRACY

1.1. Zadania publicznych służb zatrudnienia i rad rynku pracy

Polityka rynku pracy jest zadaniem państwa mającym na celu zwiększanie zatrudnienia oraz przeciwdziałanie negatywnym skutkom bezrobocia. Zadania w tym zakresie koncentrują się m.in. na usprawnianiu funkcjonowania rynku pracy poprzez pośrednictwo pracy, doradztwo zawodowe, monitorowanie poszukiwania pracy, szkolenia oraz wsparcie dla przedsiębiorców oraz osób szukających zatrudnienia. Podejmowane działania między innymi ułatwiają powrót na rynek pracy długotrwale bezrobotnym, osobom powracającym po okresie nieobecności oraz wspierają wchodzenie na rynek ludzi młodych. Zadania te są realizowane przez publiczne służby zatrudnienia, agencje zatrudnienia, OHP oraz inne instytucje określone w ustawie lub którym minister właściwy do spraw pracy powierzy ich realizację. Realizacja tych zadań przez władze publiczne opiera się na dialogu i współpracy z partnerami społecznymi. W dziale II projektu ustawy wskazano podmioty odpowiedzialne za realizację zadań państwa w zakresie polityki rynku pracy oraz określono zasady realizacji tych zadań.

Publiczne służby zatrudnienia składają się z organów zatrudnienia wraz z urzędem obsługującym ministra właściwego do spraw pracy oraz urzędami wojewódzkimi,

wojewódzkimi urzędami pracy i powiatowymi urzędami pracy, realizującymi zadania określone ustawą.

Zachowana została dotychczasowa struktura i zadania służb zatrudnienia, a zmiany dotyczące realizowanych zadań mają charakter porządkujący i doprecyzowujący w stosunku do przepisów ustawy o promocji zatrudnienia.

Minister właściwy do spraw pracy odpowiada za koordynację działań publicznych służb zatrudnienia.

Projekt przewiduje, analogicznie jak w ustawie o promocji zatrudnienia, iż dyrektora WUP powołuje i po zasięgnięciu opinii wojewódzkiej rady rynku pracy odwołuje marszałek województwa, natomiast starosta odwołuje dyrektora PUP po zasięgnięciu opinii powiatowej rady rynku pracy. Zmodyfikowano natomiast jeden z wymogów koniecznych do objęcia ww. stanowisk – zgodnie z art. 18 ust. 3 pkt 6 projektu wprowadzono wymóg co najmniej 3 letniego stażu na stanowisku kierowniczym lub co najmniej 5 letni staż pracy w publicznych służbach zatrudnienia lub OHP, a nie stażu pracy, aby umożliwić ubieganie się o stanowisko osoby, która pełniła stanowiska kierownicze na podstawie umów cywilnoprawnych, zwłaszcza kontraktów menadżerskich.

Dyrektora PUP, obejmującego obszarem swojego działania kilka powiatów, będą powoływali i odwoływali w porozumieniu właściwi starostowie i prezydenci miast na prawach powiatu. Tak jak pozostali dyrektorzy będą oni musieli spełniać warunki niezbędne do zajmowania stanowiska dyrektora, w tym dotyczące stażu pracy.

W projekcie zrezygnowano z przygotowywania Krajowego Planu Działań na Rzecz Zatrudnienia, gdyż w praktyce wystarczające dla realizacji funkcji koordynatora są dokumenty strategiczne rządu, głównie średniookresowa strategia rozwoju kraju i strategia zintegrowana w obszarze kapitału ludzkiego, opracowywana na podstawie ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju oraz Krajowy Program Reform, a także instrumenty prawne i działania informacyjne. Priorytety polityki zatrudnienia i kierunkowe działania PSZ będą w perspektywie trzyletniej określone w Planie Rozwoju Publicznych Służb Zatrudnienia. Projekt przewiduje, że minister właściwy do spraw pracy opracowuje Plan Rozwoju Publicznych Służb Zatrudnienia, a także sporządza sprawozdanie z realizacji Planu Rozwoju Publicznych Służb Zatrudnienia za dany rok w terminie do 31 marca roku kolejnego i przekazuje je do wiadomości Rady Rynku Pracy oraz publikuje na swojej stronie internetowej.

Jednocześnie, w związku z rezygnacją z koncepcji planów działań na rzecz zatrudnienia (krajowego i regionalnych), zaproponowano poszerzenie możliwości działania samorządu województw (art. 32) poprzez wskazanie ich jako właściwych do określania i koordynowania

regionalnej polityki w zakresie rynku pracy, łagodzenia skutków bezrobocia oraz aktywizacji zawodowej w ramach strategii rozwoju województwa.

Grupę klientów publicznych służb zatrudnienia poszerzono w ustawie o osoby niezarejestrowane (w tym również osoby biernie zawodowo). W związku z powyższym, zarówno do zadań samorządu województwa, jak i do zadań samorządu powiatu w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy dodano zadanie dotyczące konieczności inicjowania i realizowania przedsięwzięć mających na celu identyfikację oraz dotarcie z informacją o możliwościach skorzystania z form pomocy określonych w ustawie i zmotywowanie do aktywności zawodowej osób niezarejestrowanych (w tym biernych zawodowo). Celem wprowadzenia dodatkowych zadań, które będą realizowały wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy, jest dotarcie do różnych grup osób niezarejestrowanych w urzędach pracy, w tym przede wszystkim do osób biernych zawodowo, które potencjalnie mogłyby podjąć pracę.

Ponadto w projekcie ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia wprowadzone zostało rozwiązanie, zgodnie z którym WUP będą miały obowiązek dokonywania raz na 6 miesięcy analiz dotyczących oferowanych wynagrodzeń na lokalnych rynkach pracy i przekazywania ich ministrowi właściwemu do spraw pracy oraz powiatowym urzędom pracy. Zestawienia przygotowane na podstawie tych analiz będą podstawą do oceny czy wynagrodzenie proponowane cudzoziemcowi w związku z ubieganiem się o zezwolenie na pracę lub o wpis oświadczenia do ewidencji oświadczeń, jest porównywalne do wynagrodzeń obywateli polskich wykonujących pracę na podobnym stanowisku. Obecnie WUP i PUP indywidualnie oceniają wysokość wynagrodzenia, korzystając z różnych źródeł w zakresie wysokości wynagrodzenia (brane są pod uwagę wynagrodzenia pracowników danego pracodawcy lub wynagrodzenia wskazane w ofertach pracy składanych do powiatowego urzędu pracy). Urzędnicy rozpatrujący sprawy oświadczeń i zezwoleń często nie mają kompetencji do oceny wysokości wynagrodzenia oferowanego cudzoziemcowi, jeżeli jest ono wyższe od wynagrodzenia minimalnego dlatego przygotowanie aktualnych i kompleksowych danych dotyczących wysokości wynagrodzeń na lokalnych rynkach pracy znacząco zwiększy rolę PSZ (jakimi są: powiatowe urzędy pracy, wojewódzkie urzędy pracy oraz urzędy wojewódzkich) w procesie wydawania zezwoleń na pracę i rejestracji oświadczeń o zatrudnianiu cudzoziemców.

Zgodnie z obecnym (art. 6 ust. 7 ustawy o promocji zatrudnienia) oraz projektowanym art. 6 ust. 2 projektu przewidziano możliwość zawierania partnerstw lokalnych przez powiatowe i wojewódzkie urzędy pracy z innymi instytucjami. Partnerstwa lokalne były dotychczas

powszechnie wykorzystywane do realizacji bardzo różnorodnych zadań realizujących cele ustawy o promocji zatrudnienia. Pobudzały one publiczne służby zatrudnienia do kreatywności i poszukiwania innowacyjnych rozwiązań dostosowanych do potrzeb lokalnych. Do zadań ponadstandardowych należała m.in. współpraca przy realizacji badań (np. przy wsparciu ZUS i GUS), różnego typu związanych z rynkiem pracy wydarzeń, skierowanych do takich grup jak młodzież lub cudzoziemcy, konferencji naukowych i innych inicjatyw służących upowszechnieniu wiedzy o rynku pracy oraz budowaniu marki publicznych służb zatrudnienia, czy popularyzację wśród młodzieży podejmowania pracy w zawodach deficytowych, medycznych czy mundurowych.

Idea partnerstwa lokalnego daje szansę współpracy z instytucjami funkcjonującymi w województwie, reprezentującymi różne środowiska lokalne. Daje możliwość inicjowania wydarzeń mających na celu aktywizację zawodową społeczeństwa lokalnego.

Jednocześnie, tak jak jest to obecnie, umożliwiono finansowanie działań partnerskich ze środków Funduszu Pracy przeznaczonych na funkcjonowanie instytucji (art. 309 ust. 3 pkt 1).

Z uwagi na pojawiające się od wielu lat braki kadrowe na polskim rynku pracy, projektowane przepisy rozszerzają możliwości w zakresie inicjowania, zawierania i realizacji umów międzynarodowych i innych porozumień z partnerami zagranicznymi w obszarze migracji zarobkowych pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a państwami spoza UE i EFTA. Projekt ustawy przewiduje, iż minister właściwy do spraw pracy realizuje zadania związane z inicjowaniem, zawieraniem i realizacją tego typu umów i porozumień. Samorządowi województwa natomiast umożliwiane jest inicjowanie, zawieranie (za zgodą ministra właściwego do spraw zagranicznych oraz ministra właściwego do spraw pracy) i realizacja tego typu umów i porozumień. Samorządowi powiatu umożliwiana jest realizacja zadań określonych w tych umowach i porozumieniach.

Projekt reguluje kwestię ochrony znaku graficznego urzędów pracy, zdarzają się bowiem przypadki bezprawnego użycia wzoru. Od 8 czerwca 2022 r. znak słowno-graficzny „Urząd Pracy” (słowa oraz logo) jest już objęty ochroną prawną. Logo „URZĄD PRACY” zastrzeżone zostało w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej. Sankcje za użycie znaku przez osoby lub jednostki do tego nieuprawnione, wynikają z przepisów ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej. Przepisy dotyczące ochrony nazwy i znaku graficznego Wojewódzkiego Urzędu Pracy, Powiatowego Urzędu Pracy i Ochotniczych

Hufców Pracy zostały sformułowane w sposób analogiczny do art. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.

Realizując zadania nałożone ustawą, minister i urzędy pracy współpracują z radami rynku pracy. Intencją zmian w tym zakresie było zarówno podniesienie rangi rad rynku pracy, jak również stworzenie sprawnie funkcjonującego gremium o charakterze opiniodawczo-doradczym.

Do zakresu działania Rady Rynku Pracy należy m.in. inspirowanie przedsięwzięć zmierzających do pełnego i produktywnego zatrudnienia i rozwoju zasobów ludzkich, wzmacnianie integracji i solidarności społecznej oraz zwiększanie mobilności na rynku pracy, opiniowanie projektów ustaw dotyczących aktywności zawodowej, wspieranie zatrudnienia oraz rynku pracy, opiniowanie rocznych sprawozdań z działalności Funduszu Pracy, a także ocena racjonalności gospodarki środkami tego funduszu, opiniowanie proponowanych przez ministra właściwego do spraw pracy priorytetów wydatkowania środków Krajowego Funduszu Szkoleniowego (KFS).

Do zakresu działania wojewódzkich rad rynku pracy należy m.in. opiniowanie kryteriów podziału środków Funduszu Pracy, przeznaczonych dla powiatowych urzędów pracy danego województwa na finansowanie form pomocy i kosztów funkcjonowania oraz składanie wniosków i wydawanie opinii w sprawach dotyczących kierunków kształcenia, szkolenia zawodowego oraz zatrudnienia w województwie, ocenianie okresowych sprawozdań z działalności wojewódzkich urzędów pracy oraz przedstawianie Radzie Rynku Pracy okresowych sprawozdań z działań wojewódzkich rad rynku pracy, opiniowanie wniosków o odwołanie dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy, opiniowanie priorytetów wydatkowania środków KFS przygotowanych przez samorząd województwa.

Do zakresu działania powiatowych rad rynku pracy należy m.in. ocena racjonalności gospodarki środkami Funduszu Pracy, składanie wniosków i wydawanie opinii w sprawach dotyczących kierunków kształcenia, szkolenia zawodowego oraz zatrudnienia w powiecie (również opiniowanie priorytetu wydatkowania KFS przygotowanego przez samorząd powiatu), a także ocenianie okresowych sprawozdań z działalności powiatowych urzędów pracy oraz przedstawianie wojewódzkiej radzie rynku pracy okresowych sprawozdań z działań powiatowych rad rynku pracy.

W celu zwiększenia sprawności funkcjonowania rad rynku pracy uzupełniono ich skład poprzez określenie, że w skład:

- 1) Rady Rynku Pracy będzie wchodzić: dwóch przedstawicieli Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, reprezentujących stronę samorządową – jeden ze szczebla powiatu i jeden ze szczebla województwa; jeden przedstawiciel Komendy Głównej OHP, 1 przedstawiciel Ogólnopolskiego Konwentu Dyrektorów Powiatowych Urzędów Pracy, jeden przedstawiciel Konwentu Dyrektorów Wojewódzkich Urzędów Pracy;
- 2) wojewódzkich rad rynku pracy będzie wchodzić jeden przedstawiciel wojewody, jeden przedstawiciel organizacji rolników, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 8 października 1982 r. o społeczno-zawodowych organizacjach rolników, jeden przedstawiciel izb rolniczych, jeden przedstawiciel organizacji pozarządowych zajmujących się statutowo tematyką rynku pracy, a także jeden przedstawiciel pracodawców z regionu lub reprezentant organizacji okołobiznesowej z regionu, jeden przedstawiciel Ochotniczych Hufców Pracy;
- 3) powiatowych rad rynku pracy – będą wchodzić przedstawiciele wymienieni w wojewódzkich radach rynku pracy, z zastrzeżeniem – bez przedstawiciela wojewody.

Zachowany został okres kadencji rad rynku pracy, tj. 4 lata. Jednocześnie w projekcie uregulowano sytuację, w której członek rady rynku pracy zostanie odwołany w czasie kadencji lub umrze. Wówczas kadencja członka powołanego na jego miejsce będzie upływała z dniem upływu kadencji rady rynku pracy. Odnośnie przewodniczenia radzie, wprowadzono przepis, na podstawie którego przewodniczący rad rynku pracy są wybierani rotacyjnie zwykłą większością głosów, w obecności co najmniej połowy składu rady, spośród członków rady. Kadencja przewodniczącego będzie trwać 12 miesięcy. Wybór kolejności przewodniczenia w radzie będą uzgadniać członkowie rady, dążąc do zapewnienia możliwości przewodniczenia radzie jak największej liczbie przedstawicieli organów i organizacji powołanych w skład rady.

Zróżnicowanie w przewodniczeniu obradom rad rynku pracy wynika zarówno z dążenia do zapewnienia możliwości przewodniczenia radzie jak największej liczbie przedstawicieli organów i organizacji powołanych w skład rady, jak i konieczności zapewnienia obecności przewodniczących rad rynku pracy we wszystkich posiedzeniach rad rynku pracy.

Wprowadzono limitowanie wysokości kosztów szkoleń finansowanych z Funduszu Pracy. Maksymalny koszt ponoszony na szkolenie na jednego członka rady rynku pracy w roku budżetowym, nie może przekroczyć 100% przeciętnego wynagrodzenia.

Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom dyrektorów wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy w zakresie usankcjonowania nieformalnych spotkań WUP i PUP, w ustawie o rynku pracy i służbach zatrudnienia wprowadzamy przepis dotyczący funkcjonowania konwentów: dyrektorów wojewódzkich urzędów pracy, powiatowych urzędów pracy z danego województwa oraz Ogólnopolskiego Konwentu Dyrektorów Powiatowych Urzędów Pracy. Intencją przepisów jest określenie zadań konwentów oraz przewodniczącego ww. gremium, a także określenie trybu ich działania – poprzez przepis dot. regulaminu. Do zadań Konwentu należeć będzie: reprezentowanie urzędów pracy; kierowanie do innych organów, organizacji i instytucji opinii lub stanowisk w sprawach z zakresu rynku pracy i aktywizacji zawodowej; opiniowanie projektów aktów prawnych w zakresie rynku pracy i aktywizacji zawodowej; rozwijanie wzajemnej współpracy i wymiana doświadczeń. Taki zakres działania konwentów ma za zadanie m.in. zacieśnienie współpracy pomiędzy urzędami pracy oraz wypracowywanie jednolitego stanowiska lub opinii przekazywanych innemu organowi lub instytucji.

1.2 Klasyfikacja zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy

Wprowadzono definicję klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy w celu lepszego poinformowania użytkowników o zakresie oraz zasadach konstruowania klasyfikacji i uniknięcia nieuzasadnionych oczekiwań co do roli tego narzędzia.

Rozwinięto przepisy dotyczące klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy w celu doprecyzowania jej istoty i funkcji oraz wskazania procedur wprowadzania zmian w ewidencji zawodów.

Zaproponowano utrzymanie dotychczasowej formy ogłaszania klasyfikacji zawodów i specjalności – w formie rozporządzenia. Mając na względzie potrzeby informacyjne różnych grup użytkowników klasyfikacji zawodów oraz zapewnienie transparentności procedur:

- 1) rozporządzenie – będzie zawierać klasyfikację zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy wraz z objaśnieniem do struktury klasyfikacji uwzględniającym zasady klasyfikowania zawodów i specjalności;
- 2) wskazano wprost na zastosowania klasyfikacji w analizach i badaniach statystycznych, oraz przy realizacji usług rynku pracy;
- 3) wskazano podmioty, które mogą wnioskować o wprowadzenie zmian do klasyfikacji.

Tak jak dotychczas, na stronie internetowej PSZ przewidziano publikowanie materiałów dotyczących klasyfikacji. Umieszczane tam będą: wzór wniosku o wprowadzenie zmian do klasyfikacji oraz informacja o sposobie jego rozpatrywania, klasyfikacja, indeks

alfabetyczny zawodów, wyszukiwarka opisów zawodów, tabela powiązań klasyfikacji z Międzynarodowym Standardem Klasyfikacji Zawodów ISCO, publikacje tematyczne.

Zachowany został dotychczasowy obowiązek samorządu województwa – sporządzanie i publikowanie listy zawodów (w oparciu o klasyfikację), w których możliwe jest refundowanie pracodawcom wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne młodocianych pracowników, przy uwzględnieniu zapotrzebowania na zawody na rynku pracy.

2. OCHRONA DANYCH OSOBOWYCH, REJESTRACJA ORAZ STATUS BEZROBOTNEGO I POSZUKUJĄCEGO PRACY

2.1. Przetwarzanie danych osobowych

Nowe przepisy w zakresie przetwarzania danych osobowych porządkują i uszczegóławiają zagadnienia, które były częściowo uregulowane w ustawie o promocji zatrudnienia. W ustawie tej znajdowało się wiele przepisów dotyczących przetwarzania danych osobowych osób fizycznych posiadających status bezrobotnego lub poszukującego pracy oraz osób fizycznych (w tym cudzoziemców) korzystających z pomocy określonej w ww. ustawie i nie posiadających ww. statusu. Ustawa regulowała również kwestie przetwarzania danych osobowych dotyczących pracodawców i przedsiębiorców korzystających z pomocy określonej w ustawie. Odnosiła się również do kwestii przetwarzania danych pracowników PSZ i OHP. Przepisy ustawowe określały podmioty, które przetwarzają dane osobowe, tj. PSZ – bez posługiwania się pojęciem administratora danych. Określały także cel przetwarzania danych osobowych ww. osób. Analogicznie do przepisów w powyższym zakresie dotyczących PSZ, wprowadzono regulacje uprawniające OHP do przetwarzania danych oraz odpowiedniego prowadzenia rejestrów danych odpowiadających specyfice pracy tych jednostek. Natomiast na poziomie rozporządzeń wykonawczych, wydanych na podstawie ww. ustawy, doprecyzowane były zakresy danych osobowych zbierane przez poszczególne podmioty w ramach wniosków o udzielenie form pomocy wynikających z ustawy, wnoszonych przez Klientów i decyzji administracyjnych lub informacji przekazywanych zwrotnie przez PSZ. Ustawa uprawniała również ministra właściwego do spraw pracy do przetwarzania na poziomie centralnym danych pozyskanych z poszczególnych jednostek PSZ na poziomie powiatu lub województwa oraz udostępniania ich zwrotnie na rzecz PSZ i innych jednostek administracji publicznej, w tym zajmujących się obsługą pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Zakłada się, że tak jak obecnie, minister właściwy do spraw pracy będzie odpowiadał za wprowadzanie i rozwijanie w publicznych służbach zatrudnienia systemów

teleinformatycznych i serwisów informacyjnych umożliwiających prowadzenie i zakładanie stron internetowych ministra właściwego do spraw pracy oraz powiatowych i wojewódzkich urzędów pracy. Będzie on również administratorem danych osób uwierzytelnionych w prowadzonym przez ministra właściwego do spraw pracy systemie teleinformatycznym, który umożliwia PSZ świadczenie usług elektronicznych na rzecz osób bezrobotnych i poszukujących pracy, przedsiębiorców i pracodawców. Jednocześnie określa, że jednostki PSZ funkcjonujące na poziomie powiatu będą używały oprogramowania zgodnego z wymaganiami określonymi przez ministra właściwego do spraw pracy. Minister właściwy do spraw pracy, tak jak obecnie, będzie prowadził i udostępniał systemy teleinformatyczne wspomagające PSZ w realizacji ich statutowych zadań oraz systemy dedykowane dla Klientów PSZ.

Dostęp do systemów teleinformatycznych, umożliwiających korzystanie z usług elektronicznych świadczonych przez PSZ, będzie następował po zalogowaniu się za pomocą profilu zaufanego, kwalifikowanego podpisu elektronicznego lub podpisu osobistego, na indywidualnym koncie na portalu praca.gov.pl.

Na portalu praca.gov.pl będą zakładane tzw. „indywidualne konta” dla:

- 1) osób fizycznych zamierzających dokonać rejestracji jako bezrobotny lub poszukujący pracy oraz ubiegających się o formę pomocy lub korzystających z formy pomocy, osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo;
- 2) pracodawców, przedsiębiorców, agencji zatrudnienia lub innych podmiotów ubiegających się o formy pomocy lub korzystających z form pomocy – konta zakładane w powiązaniu z co najmniej jednym przedstawicielem (pełnomocnikiem, osobą upoważnioną);
- 3) podmiotów ubiegających się o wpis do rejestru agencji zatrudnienia lub o akredytację.

Założenie i dostęp do indywidualnego konta będzie wymagało uwierzytelnienia:

- 1) zgodnie z metodami wymienionymi w art. 20a ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne albo
- 2) z wykorzystaniem certyfikatu podstawowego, o którym mowa w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 26 maja 2023 r. o aplikacji mObywatel.

Planuje się, że osobom zamierzającym dokonać rejestracji jako bezrobotny lub poszukujący pracy oraz ubiegającym się o formę pomocy lub korzystającym z formy pomocy, oraz osobom niezarejestrowanym, w tym osobom biernym zawodowo oraz pracodawcom, przedsiębiorcom, agencjom zatrudnienia lub innym podmiotom zamierzających ubiegać się o formy pomocy lub korzystających z formy pomocy, starosta będzie zapewniał w siedzibie PUP możliwość założenia indywidualnego konta, a także będzie świadczył pomoc przy jego zakładaniu.

Jednocześnie starosta, będzie mógł pełnić funkcję punktu potwierdzającego, o którym mowa w art. 20c ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

Za pośrednictwem indywidualnego konta będzie możliwy kontakt z publicznymi służbami zatrudnienia. Będzie ono przydatne szczególnie osobom, które chcą uzyskać pomoc ze strony urzędu pracy. Za jego pośrednictwem możliwe będzie m.in. wniesienie podania (żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia, wniosków, w tym wniosków o udzielenie formy pomocy), odebranie decyzji, postanowień, zawiadomień, wezwań, informacji, innych pism oraz umów dotyczących w szczególności statusu bezrobotnego, zasiłku dla bezrobotnych, stypendium, dodatku aktywizacyjnego, form pomocy albo agencji zatrudnienia.

W obszarze publicznych służb zatrudnienia funkcjonują następujące systemy teleinformatyczne utrzymywane lub prowadzone i udostępniane przez ministra właściwego do spraw pracy, które będą wymagały dostosowania do zmian wprowadzanych w ramach przedmiotowej ustawy i przepisów wykonawczych do niej:

- Aplikacja Centralna – system teleinformatyczny zawierający informacje dotyczące osób bezrobotnych, poszukujących pracy, a także pracodawców i przedsiębiorców korzystających ze wsparcia wynikającego z ustawy, a udzielanego przez PSZ;
- Centralna Baza Ofert Pracy – system teleinformatyczny zawierający informacje dotyczące ofert pracy, staży i praktyk zawodowych, praktyk studenckich w administracji pozyskanych przez wszystkie wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy oraz OHP, a także wydarzeń organizowanych przez urzędy pracy, tj. targów, giełd pracy, szkoleń, grupowych porad zawodowych, informacji zawodowych;
- Praca.gov.pl – system teleinformatyczny umożliwiający PSZ świadczenie usług elektronicznych na rzecz osób bezrobotnych i poszukujących pracy oraz pracodawców i przedsiębiorców związanych z ubieganiem się o nadanie statusu i prawa do zasiłku oraz udzielenie wsparcia wynikającego z ustawy, wniosków dotyczących wpisów do rejestrów PSZ, wniosków o udzielenie wsparcia w ramach ochrony roszczeń pracowniczych ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (FGŚP), wniosków związanych z zatrudnieniem cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- System Teleinformatyczny Obsługi Rejestrów PSZ – system teleinformatyczny umożliwiający wszystkim wojewódzkim urządcom pracy prowadzenie następujących rejestrów PSZ: Rejestru Instytucji Szkoleniowych (RIS), Rejestru Podmiotów Prowadzących Agencje Zatrudnienia (KRAZ), Wykazu Podmiotów Zagranicznych (WPZ)

posiadających uprawnienia i prowadzących, zgodnie z prawem, działalność w zakresie pośrednictwa pracy, doradztwa personalnego lub poradnictwa zawodowego na terytorium danego państwa oraz zamierzający świadczyć te usługi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Wykazu Podmiotów Uprawnionych do Prowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej Pośrednictwa Pracy w ramach sieci EURES (RPA EURES);

- System Doradcy Zawodowego – system teleinformatyczny wykorzystywany przez doradców zawodowych ze wszystkich wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy, OHP oraz MRPiPS, do realizacji badań kompetencji i zainteresowań zawodowych Klientów;
- Broker SI-PSZ – warstwa komunikacyjna umożliwiająca wymianę danych pomiędzy poszczególnymi systemami dziedzinowymi PSZ, a także z systemami zewnętrznymi;
- WUP-Viator – system dziedzinowy wspomagający realizację statutowych działań wszystkich marszałków województw/województwskich urzędów pracy, wynikających z ustawy, ze współpracy w ramach sieci EURES, z koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (w obszarze bezrobocia), z udzielania świadczeń w ramach ochrony roszczeń pracowniczych ze środków FGŚP;
- Oprogramowanie Syriusz Std – system dziedzinowy wspomagający realizację statutowych działań przez wszystkich starostów/ powiatowe urzędy pracy, wynikających z ustawy;
- Wortal-PSZ – internetowy serwis informacyjny PSZ, składający się z witryny centralnej PSZ oraz witryn: powiatowych i wojewódzkich urzędów pracy, projektów POWER i RPO wojewódzkich urzędów pracy, intranetu centralnego oraz intranetów urzędów pracy, Praca dla młodych, jak również witryny i intranetu EURES oraz witryny Sieci Europejskich PSZ.

W systemach teleinformatycznych przechowywane są i będą następujące dane referencyjne:

- informacje zawarte w kartach rejestracyjnych lub w CV osób bezrobotnych i poszukujących pracy oraz osób niezarejestrowanych korzystających z form wsparcia udzielanych przez PSZ;
- informacje o pracodawcach i przedsiębiorcach korzystających z form wsparcia udzielanych przez PSZ;
- wnioski oraz informacje o świadczeniach udzielanych w ramach koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (w obszarze bezrobocia);
- wnioski o udzielenie form wsparcia oraz informacje o formach wsparcia udzielonych przez PSZ;
- informacje o wpisie podmiotu do odpowiedniego rejestru np. PSZ: RIS, KRAZ, EURES lub o posiadanym certyfikacie, informacje o usługach świadczonych przez podmioty wpisane do rejestru;

- informacje o osobach fizycznych, pracodawcach i przedsiębiorcach korzystających z usług pośrednictwa pracy oraz o ofertach pracy obsługiwanych w ramach sieci EURES;
- informacje dotyczące ofert pracy, staży i praktyk zawodowych, praktyk studenckich w administracji pozyskanych przez urzędy pracy i ochotnicze hufce pracy, a także wydarzeń organizowanych przez urzędy pracy, tj. targów, giełd pracy, szkoleń, grupowych porad zawodowych, informacji zawodowych.

Nowe przepisy kompleksowo regulują przetwarzanie danych osobowych przez PSZ, w tym m.in. kwestie:

- 1) administratorów danych osobowych oraz innych podmiotów uprawnionych do przetwarzania danych osobowych ze zbiorów danych osobowych PSZ (w szczególności jednostek organizacyjnych pomocy społecznej i instytucji publicznych realizujących zadania na podstawie odrębnych ustaw) oraz przetwarzania przez PSZ danych pochodzących z innych rejestrów lub zbiorów;
- 2) celów przetwarzania i okresów przechowywania danych osobowych przez PSZ;
- 3) zakresu przetwarzanych danych osobowych;
- 4) podmiotów uprawnionych do udostępniania danych oraz zakresu udostępnianych danych.

Zakres przetwarzanych danych osobowych, cele przetwarzania i okresy przechowywania danych osobowych przez PSZ zostały określone zgodnie z zasadami wynikającymi z art. 5 RODO. Spełnienie ich daje gwarancję zgodności z zasadami ochrony danych w procesie przetwarzania danych. Zakłada się, że dane w systemach teleinformatycznych będą przetwarzane zgodnie z prawem, rzetelnie, w sposób przejrzysty dla osoby, której dotyczą. Będą one zbierane w konkretnych, wyraźnych i prawnie uzasadnionych celach i nieprzetwarzane dalej w sposób niezgodny z tymi celami; adekwatne, stosowne oraz ograniczone do tego, co niezbędne do celów, w których są przetwarzane („minimalizacja danych”). Jednocześnie będą przechowywane w formie umożliwiającej identyfikację osoby, której dotyczą, przez okres nie dłuższy, niż jest to niezbędne do celów, w których dane te są przetwarzane („ograniczenie przechowywania”).

Obecnie w MRPiPS wykorzystywanych jest szereg mechanizmów w zakresie bezpieczeństwa przetwarzania informacji, które będą również wykorzystane w przedmiotowych systemach teleinformatycznych. Podstawowym elementem bezpieczeństwa są urządzenia typu firewall, które filtrują ruch sieciowy przychodzący i wychodzący z wykorzystaniem mechanizmów IPS i IDS. Co do zasady udostępniane aplikacje w sieci Internet zaopatrzone są w certyfikat domeny MRPiPS, zapewniając szyfrowanie komunikacji pomiędzy przeglądarką a serwerem

aplikacyjnym, uniemożliwiając praktycznie podgląd przesyłanych danych. Wykorzystane są mechanizmy filtracji adresów IP, z których dozwolone będzie połączenie do serwera aplikacyjnego. Zakłada się, korzystanie z metod bezpiecznego uwierzytelniania użytkownika z wykorzystaniem środków identyfikacji elektronicznej wydanych w systemach identyfikacji elektronicznej przyłączonych do węzła krajowego. Zakłada się, wymóg uwierzytelniania co najmniej na średnim poziomie bezpieczeństwa, o którym mowa w przepisach wykonawczych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 8 ust. 3 rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania, alternatywnie dopuszcza się uwierzytelnianie z wykorzystaniem danych weryfikowanych za pomocą kwalifikowanego certyfikatu podpisu elektronicznego.

Środowiska bazodanowe podłączone do serwerów aplikacyjnych, stanowią oddzielne komponenty infrastruktury, chronione osobnymi urządzeniami typu firewall oraz są zorganizowane w osobnym chronionym segmencie sieci wewnętrznej, wyizolowanym od sieci Internet.

Dane osobowe przetwarzane będą przez publiczne służby zatrudnienia przez okres 10 lat (dotychczas 50 lat), licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zakończono udzielanie pomocy. Jednocześnie, jeżeli w okresie tym, zostanie wytoczone powództwo lub zostanie wszczęte postępowanie, okres przetwarzania przedłuży się do czasu prawomocnego zakończenia tego postępowania.

Wyjątek stanowią dane osób, które skorzystały z jednorazowych środków na podjęcie działalności gospodarczej, jednorazowych środków na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej oraz osób, które skorzystały z umorzenia pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej w wysokości do 6-krotności przeciętnego wynagrodzenia (tj. w wysokości przyznawanych środków bezzwrotnych), które mogą być przetwarzane przez lat 50, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zakończono udzielanie pomocy. Zasada przewidziana w dotychczas obowiązującej ustawie została utrzymana w projekcie: z tych formy pomocy można skorzystać jednorazowo. Wskazane jest, aby powiatowy urząd pracy mógł zweryfikować, czy bezrobotny korzystał w przeszłości, dłuższej niż 10 lat, z tego typu wsparcia. Dane ograniczono do niezbędnego minimum (imię, nazwisko, PESEL i informacja o uzyskanej pomocy).

Na potrzeby obsługi spraw, PSZ będą miały zapewnioną możliwość pozyskiwania danych z rejestrów publicznych/systemów innych jednostek administracji publicznej, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, prowadzonego przez ministra właściwego do spraw pracy, w tym:

- Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEiDG) – danych identyfikacyjnych i adresowych przedsiębiorców, danych identyfikacyjnych osób uprawnionych do reprezentowania przedsiębiorców;
- Krajowego Rejestru Sądowego (KRS) – danych identyfikacyjnych i adresowych przedsiębiorców;
- Systemu Rejestrów Państwowych (w zakresie Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności PESEL) – danych identyfikacyjnych osób fizycznych;
- Login.gov.pl – danych autoryzacyjnych i uwierzytelniających osób korzystających z Profilu Zaufanego;
- E-dowod.gov.pl – danych autoryzacyjnych i uwierzytelniających osób korzystających z podpisu osobistego;
- Systemu do obsługi kwalifikowanych podpisów osobistych – danych autoryzacyjnych i uwierzytelniających osób korzystających z kwalifikowanego podpisu elektronicznego;
- Systemu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych – danych identyfikacyjnych osób ubezpieczonych i płatników składek oraz informacji o okresach objęcia, podstawach wymiaru, składkach na ubezpieczenia społeczne oraz świadczeniach udzielanych w ramach systemu ubezpieczeń społecznych, a także informacje o stanie rozliczeń płatników w zakresie składek na ubezpieczenia społeczne, fundusz emerytur pomostowych, FP i FGŚP;
- Systemu Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego – informacje o zaległościach z tytułu niepłacenia składek na ubezpieczenie społeczne rolników lub na ubezpieczenie zdrowotne;
- organów Krajowej Administracji Skarbowej – informacje o zaległościach podatkowych ;
- Bazy Usług Rozwojowych – informacji o podmiotach wpisanych do BUR, posiadanych certyfikatach oraz świadczonych usługach;
- Systemu ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego i rodziny oraz jednostek organizacyjnych pomocy społecznej i obsługujących świadczenia rodzinne – danych identyfikacyjnych osób oraz informacje o udzielonych świadczeniach i formach wsparcia;

- Systemu dziedzinnego wspomagającego realizację statutowych działań wszystkich marszałków województw/wojewódzkich urzędów pracy, wynikających: z ustawy, ze współpracy w ramach sieci EURES, z koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (w obszarze bezrobocia), z udzielania świadczeń w ramach ochrony roszczeń pracowniczych ze środków FGŚP.

2.2. Rejestracja oraz status bezrobotnego i poszukującego pracy

W zakresie statusu bezrobotnego wprowadzane regulacje stanowią w przeważającej części powtórzenie dotychczasowych rozwiązań obowiązujących.

Tak jak dotychczas to powiatowe urzędy pracy rejestrują bezrobotnych i poszukujących pracy oraz prowadzą rejestr tych osób. Osoba ubiegająca się o zarejestrowanie jako bezrobotna lub poszukująca pracy będzie mogła dokonać rejestracji za pośrednictwem formularza elektronicznego albo bezpośrednio w PUP. Osoba fizyczna zamierzająca dokonać rejestracji jako bezrobotny lub poszukujący pracy oraz ubiegająca się o formę pomocy lub korzystająca z formy pomocy, w tym osoba niezarejestrowana (w tym bierna zawodowo), będzie mogła założyć indywidualne konto w systemie teleinformatycznym praca.gov.pl. Na mocy projektowanych przepisów również pracodawca, przedsiębiorca, agencja zatrudnienia lub inny podmiot zamierzający ubiegać się o formy pomocy lub korzystający z takiej formy pomocy; a także podmiot ubiegający się o wpis do rejestru agencji zatrudnienia lub o akredytację będzie mógł założyć indywidualne konto w praca.gov.pl. Starosta jest obowiązany do zapewnienia w siedzibie PUP możliwości założenia indywidualnego konta, a także do zapewnienia pomocy przy jego zakładaniu. Dodatkowo, zgodnie z projektem ustawy starosta może pełnić funkcję punktu potwierdzającego profil zaufany, o którym mowa w art. 20c ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

Obecnie osoba chcąc dokonać rejestracji w PUP, zgodnie z ustawą o promocji zatrudnienia musi udać się do PUP właściwego dla miejsca zameldowania stałego lub czasowego, natomiast na mocy projektowanych przepisów, osoba będzie miała możliwość wyboru urzędu pracy, z którym będzie współpracowała. W celu rejestracji osoba będzie zgłaszała się do powiatowego urzędu pracy właściwego ze względu na miejsce zamieszkania. Przyjęte rozwiązanie umożliwi łatwy kontakt bezrobotnego z tym urzędem pracy. Dokonanie rejestracji w urzędzie jest działaniem niezbędnym do uzyskania statusu bezrobotnego lub poszukującego pracy. Stanowi formalną przesłankę uzyskania ww. statusu i pozwala na zweryfikowanie spełniania warunków, od

których ustawodawca uzależnia nabycia/posiadanie status bezrobotnego. Dostarcza ponadto wiedzy o oczekiwaniach osób rejestrujących się w urzędzie.

W projekcie ustawy przewiduje się, że status bezrobotnego może otrzymać osoba posiadająca obywatelstwo polskie, a także grupy cudzoziemców określone w ustawie.

Status osoby bezrobotnej będą mogły nabyć, po spełnieniu pozostałych warunków, także osoby uczące się w szkołach dla dorosłych, branżowych szkołach II stopnia w formie stacjonarnej lub zaocznej, w szkołach policealnych w formie stacjonarnej lub zaocznej, lub przystępujące do egzaminów eksternistycznych z zakresu programu nauczania szkoły dla dorosłych lub branżowej szkoły II stopnia, lub kształcące się na studiach niestacjonarnych, lub uczące się w szkole artystycznej realizującej wyłącznie kształcenie artystyczne. Status ten będą mogły nabyć także pełnoletnie osoby niepełnosprawne uczące się w szkołach ponadpodstawowych prowadzących kształcenie zawodowe w formie zaocznej lub stacjonarnej. W przypadku osób pełnoletnich uczących się w formie dziennej lub studentów uczących się w formie studiów stacjonarnych (w obu przypadkach obejmuje to także osoby niepełnosprawne) możliwe będzie ubieganie się o status osoby poszukującej pracy.

Zgodnie z projektowanymi rozwiązaniami, aby otrzymać status bezrobotnego przede wszystkim oprócz niezatrudnienia, niewykonywania innej pracy zarobkowej, zdolności i gotowości do podjęcia zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym w danym zawodzie lub w danej służbie albo innej pracy zarobkowej albo jeżeli osoba ubiegająca się o status bezrobotnego jest osobą niepełnosprawną, zdolną i gotową do podjęcia zatrudnienia co najmniej w połowie tego wymiaru czasu pracy, wymagane jest spełnienie określonych warunków. Tak więc status bezrobotnego może otrzymać osoba, która:

- 1) ukończyła 18 lat;
- 2) nie ukończyła 60 lat – kobieta lub 65 lat – mężczyzna;
- 3) nie jest wpisana do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej jako prowadząca działalność gospodarczą;
- 4) zgłosiła do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej wniosek o zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej i okres zawieszenia nadal trwa, albo
- 5) we wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej określiła dzień podjęcia działalności gospodarczej i nie upłynął jeszcze okres do, określonego we wniosku o wpis, dnia podjęcia tej działalności;

- 6) nie jest osobą tymczasowo aresztowaną lub nie odbywa kary pozbawienia wolności, z wyjątkiem kary pozbawienia wolności odbywanej poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego;
- 7) nie nabyła na podstawie przepisów o pomocy społecznej prawa do zasiłku stałego;
- 8) nie jest członkiem zarządu, prokurentem, członkiem rady nadzorczej lub likwidatorem spółki kapitałowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych;
- 9) nie jest wspólnikiem spółki jawnej, partnerem lub członkiem zarządu w spółce partnerskiej, komplementariuszem w spółce komandytowej, komplementariuszem lub członkiem rady nadzorczej w spółce komandytowo – akcyjnej, prokurentem lub likwidatorem spółki osobowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych;
- 10) nie jest dyrektorem w radzie dyrektorów, o której mowa w oddziale 4 Rozdziału 3 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych;
- 11) nie podlega, na podstawie odrębnych przepisów, obowiązkowi ubezpieczeń społecznych, z wyjątkiem ubezpieczenia społecznego rolników;
- 12) nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu na wypadek bezrobocia lub obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym w państwach wymienionych w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–d;
- 13) nie prowadzi działalności gospodarczej w innym państwie na podstawie zgłoszenia do rejestru lub bez takiego zgłoszenia, jeżeli prawo danego państwa takiego zgłoszenia nie wymaga.

Osobami, które nie nabędą statusu bezrobotnego są również osoby posiadające stałe źródło dochodu. Do stałego źródła dochodu zaliczamy:

- 1) nabycie prawa do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty socjalnej, renty rodzinnej w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę lub świadczenia pieniężnego, o którym mowa w ustawie z dnia 8 lutego 2023 r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym członkom rodziny funkcjonariuszy lub żołnierzy zawodowych, których śmierć nastąpiła w związku ze służbą albo podjęciem poza służbą czynności ratowania życia lub zdrowia ludzkiego albo mienia, zwanego dalej „świadczeniem pieniężnym przysługującym członkom rodziny funkcjonariuszy lub żołnierzy zawodowych”, lub renty inwalidzkiej przyznawanej na podstawie ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby

Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin lub ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin;

- 2) nabycie po ustaniu zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, zaprzestaniu prowadzenia pozarolniczej działalności, prawa do nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego, zasiłku przedemerytalnego, świadczenia przedemerytalnego, świadczenia rehabilitacyjnego, zasiłku chorobowego, zasiłku macierzyńskiego lub zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego;
- 3) nabycie prawa do emerytury albo renty z tytułu niezdolności do pracy, przyznanego przez zagraniczny organ emerytalny lub rentowy, w wysokości co najmniej najniższej emerytury albo renty z tytułu niezdolności do pracy, o których mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;
- 4) uzyskiwanie miesięcznie przychodu w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę, z wyłączeniem przychodów uzyskanych z tytułu odsetek lub innych przychodów od środków pieniężnych zgromadzonych na rachunkach bankowych lub rachunkach członka spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej;
- 5) nabycie na podstawie przepisów o świadczeniach rodzinnych, prawa do świadczenia pielęgnacyjnego lub specjalnego zasiłku opiekuńczego;
- 6) nabycie na podstawie przepisów o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów prawa do zasiłku dla opiekuna;
- 7) pobieranie po ustaniu zatrudnienia świadczenia szkoleniowego.

W stosunku do przepisów ustawy o promocji zatrudnienia wprowadzono zatem dodatkową przyczynę uniemożliwiającą uzyskanie statusu bezrobotnego przez członków zarządów spółek kapitałowych oraz osoby, które podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom w innych państwach UE oraz wprowadzono uzależnienie nabycia statusu bezrobotnego od posiadania stałego źródła dochodu.

Zgodnie z projektem ustawy nie stanowi przeszkody do nabycia oraz posiadania statusu bezrobotnego:

- 1) wykonywanie przez wolontariuszy świadczeń odpowiadających świadczeniu pracy na zasadach określonych w przepisach o działalności pożytku publicznego i o

wolontariacie, jeżeli wolontariusz przedstawi właściwemu powiatowemu urzędowi pracy porozumienie z korzystającym;

- 2) odbywanie praktyki absolwenckiej na zasadach określonych w ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o praktykach absolwenckich, jeżeli praktykant przedstawi właściwemu powiatowemu urzędowi pracy umowę o praktykę absolwencką.

Rejestracja bezrobotnego w urzędzie pracy wyłącza możliwość rejestracji w tym samym urzędzie pracy jako poszukującego pracy oraz posiadania takiego statusu przez okres posiadania statusu bezrobotnego.

W projekcie ustawy określono warunki uprawniające starostę do pozbawienia osoby statusu bezrobotnego. Starosta pozbawia osobę bezrobotną statusu, jeżeli:

- 1) przestała spełniać warunki niezbędne do bycia osobą bezrobotną;
- 2) z własnej winy po skierowaniu przez PUP lub zawarciu umowy nie podjął lub przerwał realizację formy pomocy, chyba że powodem niepodjęcia lub przerwania realizacji było podjęcie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od następnego dnia po dniu skierowania lub zawarciu umowy, albo od dnia przerwania realizacji, na okres 90 dni;
- 3) odmówił bez uzasadnionej przyczyny propozycji prac społecznie użytecznych; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od dnia odmowy na okres 90 dni;
- 4) otrzymał jednorazowo środki z Funduszu Pracy, Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych lub inne środki publiczne na podjęcie działalności gospodarczej lub rolniczej lub na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od następnego dnia po dniu otrzymania środków;
- 5) otrzymał pożyczkę ze środków publicznych na podjęcie działalności gospodarczej lub rolniczej, z wyłączeniem pożyczki, o której mowa w art. 172 ust. 1 pkt 1 lit. a; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od następnego dnia po dniu otrzymania pożyczki;
- 6) rozpoczął realizację indywidualnego programu zatrudnienia socjalnego, o którym mowa w art. 199 ust. 1 lub podpisał kontrakt socjalny, o którym mowa w art. 198 pkt 1 lit. b; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od dnia rozpoczęcia realizacji indywidualnego programu zatrudnienia socjalnego lub podpisania kontraktu socjalnego;
- 7) pozostaje niezdolny do pracy wskutek choroby lub przebywania w zakładzie leczenia odwykowego przez nieprzerwany okres 180 dni, przy czym za okres nieprzerwany uważa się również okresy niezdolności do pracy wskutek choroby oraz przebywania w zakładzie leczenia odwykowego w sytuacji, gdy każda kolejna przerwa między okresami

- niezdolności do pracy wynosi mniej niż 30 dni kalendarzowych; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje z upływem ostatniego dnia wskazanego okresu 180-dniowego;
- 8) nie przedstawił zaświadczenia o niezdolności do pracy wskutek choroby, o którym mowa w art. 239 ust. 2; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje z pierwszym dniem niezdolności do pracy;
 - 9) złożył wniosek o pozbawienie statusu bezrobotnego; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od dnia złożenia wniosku;
 - 10) po upływie okresu, o którym mowa w art. 229, pozbawienie statusu bezrobotnego następuje z upływem ostatniego dnia wskazanego okresu 30 dniowego na okres 90 dni;
 - 11) nie utrzymuje kontaktu z PUP co najmniej raz na 90 dni w celu potwierdzenia zainteresowania pomocą określoną w ustawie; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje po upływie 90 dni od dnia ostatniego kontaktu z PUP na okres 90 dni;
 - 12) odmówił udziału w przygotowaniu indywidualnego planu działania, zwanego dalej „IPD”, lub z własnej winy przerwał jego realizację, zgodnie z art. 88 ust. 3, pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od dnia odmowy na okres 90 dni.

W projekcie ustawy wskazano również sytuacje, kiedy starosta nie może pozbawić statusu osoby bezrobotnej.

Starosta nie może pozbawić statusu bezrobotnego kobiety w ciąży z powodu niezdolności do pracy związanej z ciążą, trwającej przez nieprzerwany okres 90 dni, z wyłączeniem przypadku złożenia wniosku o pozbawienie tego statusu przez samą bezrobotną.

Ponadto utrzymano również regulacje umożliwiające zachowania statusu bezrobotnego przez rodziców dzieci oraz przez bezrobotnych opiekujących się dziećmi w pewnych okolicznościach. Starosta nie może pozbawić statusu bezrobotnego, z uwagi na brak zdolności i gotowości do podjęcia zatrudnienia spowodowany opieką nad tym dzieckiem:

- 1) matki dziecka;
- 2) ojca dziecka;
- 3) bezrobotnego po przysposobieniu dziecka;
- 4) bezrobotnego po przyjęciu przez niego dziecka na wychowanie i wystąpieniu do sądu opiekuńczego z wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawie przysposobienia dziecka lub po przyjęciu przez niego dziecka na wychowanie jako rodzina zastępcza, z wyjątkiem rodziny zastępczej zawodowej.

Okres, przez który bezrobotny może zachować status to czas, przez który przysługiwałby mu, zgodnie z odrębnymi przepisami, zasiłek macierzyński w okresie urlopu macierzyńskiego,

uzupełniającego urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopu rodzicielskiego oraz urlopu ojcowskiego.

Niemniej jednak starosta może w tym okresie pozbawić osobę statusu bezrobotnego w przypadku, gdy ona sama wystąpi z takim wnioskiem. Brak jest również możliwości pozbawienia statusu bezrobotnego w przypadku uzyskania wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego jako założyciel spółdzielni socjalnej.

Bezrobotny zawiadamia PUP o okolicznościach powodujących utratę statusu bezrobotnego w terminie 7 dni od daty ich wystąpienia.

W projekcie ustawy znalazły się również przepisy określające warunki, kiedy starosta pozbawia statusu osoby poszukującej pracy. Są one następujące:

- 1) nieutrzymywanie kontaktu z PUP co najmniej raz na 90 dni w celu potwierdzenia zainteresowania pomocą określoną w ustawie;
- 2) z własnej winy po skierowaniu lub zawarciu umowy niepodjęcie lub przerwanie realizacji formy pomocy określonej w ustawie;
- 3) pobieranie w Rzeczypospolitej Polskiej, na zasadach określonych w przepisach o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw, zasiłku dla bezrobotnych nabytego w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, a następnie utrata tego zasiłku albo opuszczenie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) złożenie wniosku o pozbawienie statusu poszukującego pracy.

W projekcie przyjęto, że status bezrobotnego będzie przysługiwał przez okres 3 lat. W tym czasie organy zatrudnienia będą podejmowały intensywne działania mające na celu aktywizację zawodową bezrobotnego oraz jego powrót na rynek pracy, jeśli do tego nie dojdzie to bezrobotny straci status na 90 dni.

Intencją projektu ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia jest odejście od sankcji w postaci utraty statusu bezrobotnego, w przypadku odmowy przyjęcia oferty pracy, na rzecz wprowadzania mechanizmów sprzyjających szybkiemu znalezieniu pracy przez bezrobotnych oraz uzyskania kwalifikacji lub kompetencji niezbędnych do podjęcia pracy. Dotychczasowe doświadczenia pokazują jednak, że przez wiele lat w rejestrach powiatowych urzędów pracy znajdują się osoby, które mimo podejmowanych prób nie współpracują z urzędami pracy. Z uwagi na powyższe, w projekcie ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia wprowadzono przepis stanowiący, że status bezrobotnego przysługuje przez okres 3 lat od dnia rejestracji. Po upływie tego okresu osoba utraci ten status na okres 90 dni. Okres 3 lat został wyznaczony jako okres, w którym organy zatrudnienia będą podejmowały intensywne działania mające na celu aktywizację zawodową bezrobotnego oraz jego powrót na rynek pracy. Będzie to okres o 12

miesiący dłuższy niż czas konieczny do zaliczenia osoby do grupy długotrwale bezrobotnych. Jednocześnie, będzie to okres wystarczający na dokończenie rozpoczętych przez osobę bezrobotną form pomocy.

Należy podkreślić, że zgodnie z wytycznymi Unii Europejskiej w zakresie działania na rzecz zwalczania bezrobocia długotrwałego¹⁾, za osoby długotrwale bezrobotne uważa się osoby, które były bezrobotne przez co najmniej 12 miesięcy. Realizując ww. wymagania, zarówno ustawa o promocji zatrudnienia (art. 2 ust. 1 pkt 5), jak i projektowana ustawa (art. 2 pkt 4), zawiera definicję długotrwale bezrobotnego. Zgodnie z definicją ustawową, długotrwale bezrobotny to bezrobotny zarejestrowany łącznie przez okres ponad 12 miesięcy w okresie ostatnich 2 lat, z wyłączeniem okresów odbywania stażu.

Mając na uwadze powyższe oraz dotychczasowe doświadczenia, należy uznać, że okres 3 lat, w którym przysługuje status bezrobotnego jest wystraszającym okresem do tego, aby z jednej strony bezrobotny mógł uzyskać pomoc z drugiej strony, umożliwi to wykreślenie z rejestru bezrobotnych osoby, które faktycznie nie chcą pracować.

3. FORMY POMOCY KIEROWANE DO BEZROBOTNYCH, POSZUKUJĄCYCH PRACY I OSÓB NIEZAREJESTROWANYCH

3.1. Przepisy ogólne

Określając szczegółowo działania urzędów pracy, w proponowanych przepisach zrezygnowano ze stosowanej w ramach dotychczasowej ustawy kategoryzacji na usługi i instrumenty rynku pracy. Wszelkie działania mające na celu ułatwienie wejścia lub powrotu bezrobotnego lub poszukującego pracy na rynek pracy, a także zwiększające szansę na pozostanie na nim lub zdobycie lepszej pozycji na rynku, określono mianem form pomocy.

W tej części ustawy określono ogólne zasady, które powinny być stosowane przez urzędy pracy przy doborze form pomocy dla każdego klienta. Pomoc ta ma być dostosowana do sytuacji osoby, ale także uwzględniać uwarunkowania zewnętrzne, w tym wsparcie udzielane przez inne instytucje niż urzędy pracy, aby uniknąć powielania działań i niecelowego wykorzystania środków publicznych. Możliwe to będzie dzięki nowym rozwiązaniom pozwalającym urzędowi pracy na dostęp do wybranych informacji na temat sytuacji klienta, do którego adresowana jest pomoc, dostępnych w ramach danych ZUS, Krajowej Administracji Skarbowej czy Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.

¹⁾ Sprawozdanie specjalne nr 25/2021 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego "Wsparcie z EFS na rzecz zwalczania bezrobocia długotrwałego – działania muszą być lepiej ukierunkowane i monitorowane oraz bardziej dostosowane do potrzeb" (2021/C 497/07).

Projekt zakłada, iż pierwszeństwo w skierowaniu do udziału w formach pomocy określonych w ustawie będzie przysługiwało:

- 1) bezrobotnym członkom rodzin wielodzietnych posiadającym Kartę Dużej Rodziny, o której mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny;
- 2) bezrobotnym powyżej 50. roku życia;
- 3) bezrobotnym bez kwalifikacji zawodowych;
- 4) bezrobotnym niepełnosprawnym;
- 5) długotrwale bezrobotnym;
- 6) bezrobotnym i poszukującym pracy do 30. roku życia;
- 7) bezrobotnym samotnie wychowującym co najmniej jedno dziecko.

Przysługujące ww. grupom bezrobotnych pierwszeństwo wynika z potrzeby objęcia szczególnym wsparciem osób, które mają problemy ze znalezieniem zatrudnienia i podjęciem pracy z powodu skomplikowanej sytuacji życiowej oraz rodzinnej w jakiej się znajdują np. opieka nad kilkorgiem dzieci, opieka nad niepełnosprawnym bądź schorowanym członkiem rodziny, niewielkie doświadczenie zawodowe. Dzięki takiemu priorytetowemu podejściu, osoby te będą miały realną szansę na szybszą aktywizację zawodową i powrót na rynek pracy. Urząd pracy będzie mógł zastosować dowolną formę pomocy, którą uzna za celową. Nastąpi uelastycznienie procesu udzielania pomocy klientom i większa swoboda powiatowego urzędu pracy w indywidualizacji tej pomocy.

Ponadto zmienione zostały przepisy dotyczące sposobu, w jaki powiatowe urzędy pracy świadczą pomoc swoim klientom. Zgodnie z treścią nowego przepisu urzędy pracy zapewniają bezrobotnemu lub poszukującemu pracy oraz pracodawcy stałą opiekę wyznaczonego pracownika urzędu – doradcy ds. zatrudnienia (aktualni pośrednicy pracy). Oznacza to, iż w projekcie ustawy zrezygnowano z dotychczasowego rozwiązania, zgodnie z którym pracownicy zatrudnieni w PUP na stanowisku pośrednika pracy, doradcy zawodowego, specjalisty do spraw rozwoju zawodowego i specjalisty do spraw programów, mogli pełnić funkcję doradcy klienta.

Wprowadzona zmiana ma na celu usprawnienie działania urzędu pracy. Jednocześnie utrzymuje pozytywnie oceniane przez urzędy pracy rozwiązanie, zgodnie z którym wyznaczony pracownik urzędu stale opiekuje się bezrobotnym lub poszukującym pracy lub pracodawcą. Zwiększa to zaufanie do urzędu pracy i pozwala na większą elastyczność w bieżących działaniach urzędu.

W części zawierającej przepisy ogólne zachowano szereg rozwiązań dotychczas funkcjonujących lub doprecyzowano zasady udzielania pomocy, w tym:

- 1) ustalono, że bezrobotny będzie mógł uzyskać pomoc także w innym urzędzie pracy niż miejsce rejestracji;
- 2) zobowiązano starostę, aby przed skierowaniem bezrobotnego do formy pomocy określonej w ustawie, weryfikował warunki do posiadania statusu bezrobotnego w systemie teleinformatycznym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, CEIDG;
- 3) zobowiązano starostę, aby kierując bezrobotnego lub poszukującego pracy do formy pomocy określonej w ustawie, informował go o jego prawach i obowiązkach związanych z uczestnictwem w tej formie pomocy;
- 4) zobowiązano starostę, aby przed skierowaniem bezrobotnego lub poszukującego pracy do pracodawcy lub przedsiębiorcy, pozyskiwał za pomocą systemów teleinformatycznych m.in. od organów Krajowej Administracji Skarbowej – informacje o zaległościach z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych albo podatku dochodowego od osób prawnych;
- 5) dopuszczono kierowanie bezrobotnego do przedsiębiorców niezatrudniających pracowników, celem realizacji form pomocy;
- 6) zastrzeżono, że przerwanie realizowanej formy pomocy przez bezrobotnego albo poszukującego pracy z jego winy skutkuje 90-dniowym okresem karencji, jeśli chodzi o możliwości uzyskania tej formy pomocy;
- 7) wskazano na warunki udzielania pomocy *de minimis*;
- 8) zastrzeżono, że osoby, pracodawcy, przedsiębiorcy lub inne podmioty nie mogą otrzymać w ramach formy pomocy finansowania z Funduszu Pracy, w części, w której te same koszty zostały albo zostaną sfinansowane z innych środków publicznych;
- 9) zobowiązano urzędy pracy do publikowania wykazu podmiotów, z którymi zawarto umowy w ramach form pomocy określonych w ustawie.

W tym miejscu należy wspomnieć, że zmieniono definicję bezrobotnego i umożliwiono rejestrację w urzędzie pracy osobie, która jest właścicielem lub posiadaczem samoistnym lub zależnym nieruchomości rolnej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, o powierzchni użytków rolnych przekraczającej 2 ha przeliczeniowe lub podlega ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułu stałej pracy jako współmałżonek lub domownik w gospodarstwie rolnym o powierzchni użytków rolnych przekraczającej 2 ha przeliczeniowe. Osoby te będą mogły skorzystać z form pomocy oferowanych przez urzędy. Rozwiązanie to będzie istotnym instrumentem w walce z ukrytym bezrobociem na wsi. Ponadto rolnicy jako osoby bezrobotne, będą mogli w większym stopniu niż dotychczas korzystać również z oferowanych przez PUP form pomocy. W związku z powyższym, zrezygnowano z rozwiązań adresowanych do osób podlegających ubezpieczeniu społecznemu rolników, którzy

utracili pracę z przyczyn dotyczących pracodawcy i którzy do tej pory nie mogli zarejestrować się jako bezrobotni. Zrezygnowano z rozwiązania polegającego na opłacaniu za takie osoby składek na ubezpieczenie społeczne rolników przez pierwsze cztery kwartały po utracie pracy, form pomocy w postaci możliwości korzystania przez rolników zwalnianych z pracy ze szkoleń (wraz ze stypendium i składkami na ubezpieczenia społeczne należnymi od tego stypendium) oraz przyznania środków na podjęcie działalności poza rolnictwem.

Wprowadzenie zmian projektowaną ustawą umożliwi uzyskanie statusu bezrobotnego większej liczbie rolników (bez dotychczasowego ograniczenia powierzchnią gospodarstwa) i potencjalnie uzyskanie przez te osoby zasiłku dla bezrobotnych, to można zatem przewidywać, że osoby takie nie będą miały tytułu obowiązkowego do ubezpieczenia społecznego rolników. Osoby pobierające zasiłek dla bezrobotnych, zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, podlegają bowiem obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym w ZUS. Biorąc zatem nadrzędność systemu powszechnego nad ubezpieczeniem rolniczym, osoby takie nie będą spełniać warunków do ubezpieczenia społecznego rolników w tym okresie. Zapisy projektowanej ustawy mogą w konsekwencji mieć wpływ na liczbę ubezpieczonych, zgodny z celami określonym w uzasadnieniu do tej ustawy (aktywizacja zawodowa rolników).

W celu podnoszenia jakości realizowanej pomocy przez wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy, wprowadza się rozwiązanie umożliwiające dokonywanie ewaluacji przez klientów urzędów. Ewaluacja będzie anonimowa. Do realizacji tego zadania, urzędy pracy będą mogły wykorzystywać własne narzędzia do badania jakości/opinii, ale również będą zobowiązane do korzystania z narzędzia udostępnionego przez ministra właściwego do spraw pracy. Dzięki ewaluacji możliwe będzie uzyskiwanie zanonimizowanych informacji o poziomie jakości świadczonej pomocy oraz o potrzebach i oczekiwaniach klientów: osób bezrobotnych, poszukujących pracy, osób niezarejestrowanych i pracodawców.

3.2. Pośrednictwo pracy i poradnictwo zawodowe

W zakresie pośrednictwa pracy realizowanego przez urzędy pracy, wprowadzane regulacje spowodują większe uelastycznienie tej usługi i przyspieszą kojarzenie ofert pracy z osobami bezrobotnymi i poszukującymi pracy.

Projektowane przepisy przewidują zobowiązanie podmiotów publicznych oraz prywatnych, którzy wykonują zadania publiczne lub dysponują majątkiem publicznym, do upowszechniania informacji o prowadzonych rekrutacjach w bazie ofert pracy, prowadzonej przez ministra właściwego do spraw pracy. W ePracy udostępniane będą mogły być również oferty pracy

pochodzące z komercyjnych portali z ogłoszeniami o pracy (na podstawie porozumienia pomiędzy ministerstwem a portalem). Proponowane zmiany umożliwią osobom szukającym pracy przeszukiwanie wielu ofert pracy w jednym miejscu.

Przepisy w zakresie pośrednictwa pracy umożliwią zgłaszanie ofert pracy osobom fizycznym, nieposiadającym statusu przedsiębiorcy, poszukującym pracowników np. w zakresie opieki nad osobą niepełnosprawną. Zgodnie z projektem PUP zapewnia w swojej siedzibie pomoc przy zgłaszaniu ofert pracy do ePracy.

Projektowane przepisy przewidują również utworzenie bazy życiorysów zawodowych (Baza CV) osób bezrobotnych, poszukujących pracy i osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo, które za pomocą systemu zostaną automatycznie dopasowane do ofert pracy z ePracy. Życiorysy zawodowe zostaną utworzone w postaci elektronicznej. Ułatwi to osobom szukającym pracy znalezienie odpowiedniej pracy, a pracodawcom dotarcie do odpowiednich pracowników. Prowadzona przez ministra właściwego do spraw pracy Baza CV będzie częścią (podzbiorem) centralnego rejestru osób korzystających z pomocy urzędów pracy, z którego będą pochodzić dane. Utworzenie życiorysu będzie odbywać się w sposób automatyczny poprzez pobranie określonego w ustawie zamkniętego katalogu informacji z rejestru osób bezrobotnych lub samodzielnie poprzez wprowadzenie odpowiednich informacji przez osobę szukającą pracy. Zakres informacji składający się na CV będzie ograniczony wyłącznie do informacji o kwalifikacjach zawodowych i doświadczeniu zawodowym. Dane, które posłużą do dopasowania życiorysu zawodowego do danej oferty pracy będą dotyczyły: wykształcenia, zawodu, kwalifikacji, uprawnień i umiejętności, znajomości języków obcych wraz z poziomem znajomości tych języków, odbytych szkoleń, doświadczenia zawodowego oraz zainteresowań dotyczących podjęcia szkolenia i zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej. Mechanizm dopasowywania ofert pracy do życiorysów będzie wyszukiwał pasujące do siebie informacje z życiorysu i informacje o wymaganiach pracodawcy określonych w ofercie pracy. Osoba, której CV będzie znajdowało się w Bazie CV będzie samodzielnie określać do jakich danych będą mieć dostęp potencjalni pracodawcy i czy kontakt z pracodawcą będzie odbywać się poprzez telefon, email lub pracownika urzędu pracy. Dzięki ww. rozwiązaniu osoba szukająca pracy nie będzie musiała czekać na informację od urzędu pracy, że jest dla niej odpowiednia oferta pracy. Informacja ta będzie przekazywana do osoby szukającej pracy w sposób natychmiastowy i automatyczny, co maksymalnie skróci czas potrzebny na kontakt z potencjalnym pracodawcą. Ponadto pracodawca, który zgłosił ofertę pracy do ePracy, również otrzyma na adres poczty elektronicznej lub numer telefonu, informację o dopasowanych do tej oferty życiorysach zawodowych bezrobotnych, poszukujących pracy i osób

niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo – o ile osoby te wyraziły zgodę na przekazanie takiej informacji. Dostęp do wyników dopasowywania ofert pracy do życiorysów swoich klientów będą posiadać również pracownicy urzędów pracy (doradcy ds. zatrudnienia). Zaproponowane rozwiązanie nie będzie wykorzystywane do oceny czynników osobowych, w tym do analizy lub prognozy aspektów dotyczących efektów pracy osoby, jej sytuacji ekonomicznej, zdrowia, zainteresowań, wiarygodności, zachowania. Dobieranie ofert pracy pomiędzy Bazą CV a ePracą będzie sprowadzać się wyłącznie do prostego mechanizmu dopasowywania przez system informacji z ofert pracy z informacjami o kwalifikacjach zawodowych bezrobotnego, poszukującego pracy lub osoby niezarejestrowanej. W dopasowywaniu ofert pracy do kwalifikacji zawodowych nie będzie występować subiektywny element oceny. W ramach ww. rozwiązania nie będą podejmowane żadne decyzje w zakresie praw czy obowiązków osoby oraz udzielanej jej pomocy. To jakie informacje o ofertach pracy otrzyma dana osoba będzie wyłącznie wynikiem informacji o jej kwalifikacjach zawodowych i wymaganiach zawartych przez pracodawców w ofertach pracy. Mechanizm będzie przewidywał różne stopnie dopasowania. Oznacza to, że klient będzie otrzymał informacje o ofertach nie tylko jeśli będą w 100% dopasowane do jego życiorysu. Na liście wyników będą również informacje o ofertach pracy, które są dopasowane w mniejszym stopniu, np. jeśli klient spełni wymagania konieczne, ale nie spełni wymagań pożądanых wskazanych przez pracodawcę w ofercie pracy, wówczas w wynikach pojawi się informacja, że dopasowanie jego życiorysu do oferty pracy jest na poziomie np. 80%. Dzięki temu klient nie zostanie wykluczony z procesu rekrutacji i będzie mógł samodzielnie podjąć decyzję, czy chce nawiązać kontakt z pracodawcą. Tego rodzaju mechanizm funkcjonuje jako element pośrednictwa pracy od wielu lat we wszystkich powiatowych urzędach pracy w ramach systemu Syriusz oraz w ramach funkcjonalności newslettera w ePracy.

Proponowane przepisy dotyczące działań sieci EURES są w dużej mierze kontynuacją obecnie obowiązujących przepisów krajowych oraz dostosowują przepisy krajowe do przepisów unijnych w tym zakresie czyli do przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/589 z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie europejskiej sieci służb zatrudnienia (EURES), dostępu pracowników do usług w zakresie mobilności i dalszej integracji rynków pracy oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 492/2011 i (UE) nr 1296/2013 (Dz. Urz. UE L 107 z 22.04.2016), decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/1255 z dnia 11 lipca 2017 r. w sprawie wzoru opisu krajowych systemów i procedur dopuszczania organizacji do uczestniczenia w sieci EURES w charakterze członków i partnerów EURES (Dz. Urz. UE L 179 z 12.07.2017, str. 18) oraz decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/1256 z dnia 11 lipca 2017 r. w sprawie

wzorów i procedur na potrzeby wymiany informacji o krajowych programach prac sieci EURES na poziomie unijnym (Dz. Urz. UE L 179 z 12.07.2012, str. 24).

Zadania związane z koordynacją działań sieci EURES na terenie kraju projektowane przepisy przydzielają ministrowi właściwemu do spraw pracy, a realizację tych działań – samorządowi województwa, samorządowi powiatu, Ochotniczemu Hufcom Pracy i podmiotom akredytowanym (tj. agencjom zatrudnienia i określonym podmiotom zwolnionym ustawowo z posiadania wpisu do rejestru agencji zatrudnienia – po uzyskaniu stosownej akredytacji do prowadzenia pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES, zwanej dalej „akredytacją”). Zadania kontrolne nad realizacją przez powyższe podmioty zadań związanych z udziałem w sieci EURES projektowane przepisy przydzielają wojewodzie.

Projekt określa zasady przygotowania Krajowego Planu Działań Sieci EURES oraz sprawozdania z jego realizacji, a także monitorowania działań tej sieci na terenie kraju (przepisy w tym zakresie znajdowały się te do tej pory w jednym z rozporządzeń wykonawczych do uchylanej ustawy o promocji zatrudnienia).

Projektowane przepisy stanowią, że pośrednictwo pracy związane ze swobodą przepływu pracowników na terenie państw UE i EFTA można prowadzić w ramach sieci EURES. Projekt określa rodzaje działań prowadzonych w ramach tego typu pośrednictwa, określa katalog osób i pracodawców, do których jest ono skierowane oraz podmioty, które mogą je realizować, czyli wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy, OHP oraz podmioty akredytowane.

Projektowane przepisy określają kategorie akredytacji, kryteria akredytacyjne, tryb naboru wniosków o udzielenie akredytacji, warunki udzielania i pozbawiania akredytacji, minimalny zakres umowy akredytacyjnej, okresy na jakie udzielana jest akredytacja i warunki jej przedłużania. Określają także kwestie prowadzenia rejestru akredytacji oraz obowiązku informacyjnego w zakresie dostępu do treści zawartych umów akredytacyjnych. Rejestr akredytacji ma być rejestrem jawnym i w niewielkiej części będzie zawierał dane osobowe. Projektowana ustawa określa zakres danych jakie zawiera publicznie dostępny rejestr akredytacji i w zakresie danych osobowych wymienia jedynie imię i nazwisko w nazwie firmy w przypadku, gdy akredytację otrzyma przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą lub przedsiębiorca jako wspólnik w spółce cywilnej. Ten rodzaj danych jest publicznie dostępny w rejestrze przedsiębiorców w CEiDG.

Powyższe dane osobowe są potrzebne dla zidentyfikowania przedsiębiorcy jako podmiotu akredytowanego, który świadczyć ma usługi unijnego pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES dla polskich i zagranicznych bezrobotnych i pracodawców z państw członkowskich

UE i EFTA. Zapewnić to ma przejrzystość w porównaniu z innymi podmiotami uprawnionymi do prowadzenia ww. pośrednictwa, których pełna nazwa będzie widoczna w rejestrze akredytacji, a które posiadają inną formę prawną prowadzonej działalności oraz ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa klientów. Klienci mają bowiem prawo sprawdzić działania takiego przedsiębiorcy, aby nie narazić się na negatywne dla siebie skutki działania nieuczciwych podmiotów, które mogą być szczególnie dotkliwe w przypadku podejmowania pracy za granicą przez polskich obywateli w UE i unijnych obywateli w Polsce.

W zakresie akredytacji do prowadzenia pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES wprowadzono zmiany w odniesieniu do obecnie obowiązujących przepisów, wynikające głównie z konieczności dostosowania do przepisów unijnych.

Zakres zmian dotyczy zmiana podmiotów uprawnionych do ubiegania się o akredytację, którymi będą:

- podmioty posiadające wpis do rejestru agencji zatrudnienia,
- akademickie biura karier,
- stowarzyszenia, fundacje, organizacje społeczne i zawodowe, jeżeli nie prowadzą działalności gospodarczej (jeżeli podmioty te prowadzą działalność gospodarczą będą mogły również ubiegać się o akredytację w przypadku, gdy będą posiadać wpis do rejestru agencji zatrudnienia).

Ponadto zakres zmian dotyczy wprowadzenia dwóch kategorii akredytacji, dodanie dodatkowego kryterium akredytacji związanego z doświadczeniem w zakresie informowania lub doradztwa na temat warunków życia i pracy związanych ze swobodnym przepływem pracowników w UE, uzupełnienia zakresu wniosku o akredytację, który będzie składany wyłącznie w formie elektronicznej, wprowadzenie umowy o akredytację na czas określony, która poprzedzać będzie analogiczną umowę na czas nieokreślony, umożliwienie zmiany kategorii akredytacji w trakcie trwania umowy akredytacyjnej, po spełnieniu określonych warunków.

Ponadto projektowane przepisy umożliwiają (w określonym zakresie) finansowanie z Funduszu Pracy działań sieci EURES przez wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy oraz OHP.

Projektowane przepisy określają również wymagania dla kadry świadczącej pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES, czyli dla doradcy EURES, asystenta EURES oraz doradcy ds. zatrudnienia.

Projekt zawiera delegację do wydania przez ministra właściwego do spraw pracy rozporządzenia w sprawie szczegółowych warunków realizacji i sposobów świadczenia

pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego przez wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy, a w części dotyczącej pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES także przez OHP, a także w sprawie zawartości zgłoszeń ofert pracy używanych w pośrednictwie pracy oraz w sprawie minimalnej liczby pracowników realizujących w wojewódzkich i powiatowych urzędach pracy pośrednictwo pracy, w tym pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES i poradnictwo zawodowe oraz minimalną liczbę pracowników realizujących w OHP pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES.

W części dotyczącej poradnictwa zawodowego położono większy nacisk na indywidualizację realizowanej pomocy, otwarcie na biernych zawodowo, rozszerzenie dostępności usługi oraz profesjonalizację kadry doradców zawodowych. Dodatkowo wprowadzono nową, uproszczoną definicję poradnictwa zawodowego. Powierzono wojewódzkim i powiatowym urządowi pracy realizację poradnictwa zawodowego nie tylko dla osób zarejestrowanych, ale również dla niezarejestrowanych. Wprowadzono możliwość świadczenia poradnictwa zawodowego na odległość z wykorzystaniem nowoczesnych narzędzi teleinformatycznych.

Zrezygnowano z przepisu dotyczącego kierowania na specjalistyczne badania psychologiczne i lekarskie umożliwiające wydawanie opinii o przydatności zawodowej do pracy i zawodu albo kierunku szkolenia przez doradcę zawodowego. W praktyce doradcy zawodowi nie korzystali z tej możliwości, zadanie to realizowane będzie nadal jako ogólne zadanie starosty.

Utrzymano regulację dotyczącą szkolenia z zakresu umiejętności poszukiwania pracy prowadzonego w ramach poradnictwa zawodowego. Tak jak dotychczas szkolenia z zakresu umiejętności poszukiwania pracy będą przeznaczone dla osób, które nie posiadają doświadczenia w poszukiwaniu pracy, utraciły motywację w związku z długotrwałym niepowodzeniem w jej poszukiwaniu, chcą powrócić na rynek pracy po długim okresie braku aktywności zawodowej.

Kolejna zmiana dotyczy redefinicji zadań Centrów Informacji i Planowania Kariery Zawodowej. Skrócona zostanie ich nazwa – Centra Poradnictwa Zawodowego, co ułatwi ich rozpoznawalność.

W nowej ustawie wzmocniono rolę poradnictwa zawodowego w wojewódzkich urządach pracy jako zaplecza metodyczno-szkoleniowego w skali województwa i powierzenie im zadań związanych z koordynacją poradnictwa zawodowego w powiatowych urządach pracy, koordynacji gromadzenia informacji zawodowych regionalnych/lokalnych, organizacji i przeprowadzania szkoleń przez multiplikatorów/trenerów w zakresie metod, technik, narzędzi

dla realizacji usług poradnictwa zawodowego, opracowywaniem, aktualizowaniem i upowszechnianiem informacji zawodowych na terenie województwa. W ramach zadań metodyczno-szkoleniowych doradcy zawodowi będą mogli otrzymać wsparcie w rozwiązywaniu trudności zawodowych i ich pokonywaniu.

Wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy będą również mogły współpracować z uczelniami w zakresie wsparcia studentów i absolwentów uczelni w wejściu na rynek pracy, oraz współpracować z różnego rodzaju szkołami ponadpodstawowymi w zakresie wsparcia uczniów w rozwoju zainteresowań zawodowych, a podmiotami ekonomii społecznej w zakresie realizacji poradnictwa zawodowego. Zwiększona zostanie także grupa pracowników, którzy będą mogli świadczyć usługi poradnictwa zawodowego poprzez większą elastyczność i umożliwienie powierzenia tych zadań pracownikom na innych stanowiskach pracy (posiadających odpowiednie kwalifikacje zawodowe).

Szczegółowe informacje dotyczące form realizacji poradnictwa zawodowego zostaną zawarte w rozporządzeniu o szczegółowych warunkach realizacji, trybie i sposobach świadczenia przez publiczne służby zatrudnienia pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego oraz warunkach tworzenia i realizacji indywidualnego planu działania. Zakłada się również określenie w przepisach wykonawczych do ustawy minimalnej liczby doradców zawodowych w każdym urzędzie pracy.

Zostały zmienione zasady dotyczące realizacji indywidualnego planu działania (IPD). dotychczasowy obowiązek przygotowania IPD dla każdej zarejestrowanej osoby bezrobotnej w ciągu 60 dni od dnia rejestracji, niezależnie od sytuacji, potrzeb i oczekiwań tej osoby, zostanie zastąpiony obowiązkiem przygotowania IPD dla bezrobotnego w okresie 30 dni po jego rejestracji, jednak tylko wtedy, gdy bezrobotny wyrazi na to zgodę. Dzięki tej zmianie doradca ds. zatrudnienia razem z osobą bezrobotną, biorąc pod uwagę jej sytuację, będą wspólnie podejmować decyzję, czy przygotowanie IPD jest zasadne. Niewyrażenie zgody nie będzie skutkować żadną sankcją. Zgoda nie będzie natomiast wymagana w przypadku bezrobotnego pozostającego w rejestrze PUP łącznie przez okres ponad 90 dni w okresie ostatnich 180 dni oraz dla osób długotrwale bezrobotnych, a także bezrobotnych lub poszukujących pracy do 30. roku życia. W tych trzech przypadkach brak zgody na przygotowanie IPD będzie skutkować wyrejestrowaniem z rejestru. Wprowadzana zmiana zapewni urządowi pracy większą elastyczność w udzielaniu pomocy osobom bezrobotnym poprzez odejście od konieczności przygotowywania IPD np. dla osób aktywnych, samodzielnych, posiadających poszukiwane na rynku pracy kwalifikacje, dla których

wystarczającą pomocą jest szybkie przedstawienie propozycji odpowiedniej pracy. Takie elastyczne podejście ograniczy przygotowywanie szablonowych IPD. Zwiększona została częstotliwość kontaktów w okresie realizacji IPD z osobami bezrobotnymi lub poszukującymi pracy (co najmniej raz na 30 dni) co pozwoli na intensyfikację i indywidualizację działań urzędu na rzecz swoich klientów. Ponadto umożliwiono urzędowi, który doprowadzi do zatrudnienia osobę bezrobotną dalsze wspieranie tej osoby (za jej zgodą) w celu zwiększenia szans na jej trwałe pozostanie na rynku pracy. Rozwiązanie to dotyczy osób długotrwale bezrobotnych oraz osób do 30. roku życia.

Wprowadzone zostały przepisy określające nazwy stanowisk realizujących zadania z zakresu pośrednictwa pracy oraz poradnictwa zawodowego. Wskazane zostały również wymagania dla określonych stanowisk. Projektowane przepisy będą motywować pracowników urzędów do podnoszenia swoich kwalifikacji, pozwolą im też uzyskiwać awanse zawodowe, a urzędom umożliwią lepsze wykorzystanie potencjału pracowników poprzez dopuszczenie większej elastyczności w powierzaniu wykonywania zadań z zakresu pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego, np. pracownik zatrudniony na stanowisku doradcy ds. zatrudnienia (aktualny pośrednik pracy) będzie mógł wykonywać również zadania z zakresu poradnictwa zawodowego, jeśli będzie spełniał określone w przepisach wymagania. Pracownicy zatrudnieni w dniu wejścia w życie ustawy na stanowiskach doradców zawodowych oraz pośredników pracy staną się odpowiednio młodszymi doradcami zawodowymi, doradcami zawodowymi, starszymi doradcami zawodowymi, młodszymi doradcami ds. zatrudnienia, doradcami ds. zatrudnienia, starszymi doradcami ds. zatrudnienia. Decyzję w tym zakresie będzie podejmować dyrektor urzędu pracy.

3.3. Rozwój umiejętności i podnoszenie kwalifikacji

3.3.1 Szkolenia

Zaproponowano przede wszystkim uproszczenie przepisów poprzez zastąpienie obszernego opisu organizacji usługi szkoleniowej zwięzłym określeniem zakresu wsparcia. Tak jak dotychczas, bezrobotny (ale również i poszukujący pracy) będzie miał możliwość skorzystania z finansowania przez urząd pracy: szkolenia wskazanego z oferty rynkowej, szkolenia grupowego organizowanego przez urząd pracy, finansowania kosztów egzaminów (poszerzono zakres tej formy wsparcia).

O wsparcie w zakresie szkoleń i innych form zdobywania umiejętności i kwalifikacji będą mogli ubiegać się nie tylko bezrobotni, ale także wszyscy poszukujący pracy (dotychczas taka możliwość dotyczyła jedynie wybranych grup poszukujących pracy).

Wprowadzono jednolity limit kosztów szkolenia pokrywanego z Funduszu Pracy – do 300% przeciętnego wynagrodzenia – w celu ujednolicenia warunków pomocy. Dotychczas ten limit obowiązywał w przypadku szkoleń wskazanych przez bezrobotnego. Ujednolicono także wartość limitu długości finansowanego szkolenia.

Określono, że szkolenia dla osób bezrobotnych realizują podmioty wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości w zakresie świadczenia usług szkoleniowych. Zdecydowano się zastąpić wpis instytucji szkoleniowej do Rejestru Instytucji Szkoleniowych wpisem do Bazy Usług Rozwojowych (BUR) ze względu na aktualne dublowanie się informacji w dwóch publicznych rejestrach. BUR to internetowa, ogólnodostępna, bezpłatna platforma zapewniająca dostęp do wysokiej jakości usług rozwojowych, zawiera m.in. ofertę szkoleń, która aktualizowana jest na bieżąco w porównaniu do oferty szkoleń zawartej w RIS, gdzie zawarte są ogólne informacje o tematyce prowadzonego szkolenia, aktualizowane przez instytucje raz w roku. BUR jest rejestrem bardziej rozbudowanym, znajdują się tam oferty konkretnych szkoleń z terminami i aktualną ceną, każda usługa ma swój numer identyfikacyjny i zawiera szereg informacji, w tym ramowy program. Ponadto dostawca usług podlega ocenie świadczonych przez siebie usług rozwojowych, co pozwala uzyskać informację na temat jakości prowadzonych szkoleń. Określono również okres przejściowy (do 31 grudnia 2025 r.), aby umożliwić wszystkim interesariuszom dostosowanie się do nowych rozwiązań. W 2025 r. instytucja szkoleniowa oferująca szkolenia dla bezrobotnych i poszukujących pracy będzie mogła uzyskać zlecenie finansowane ze środków publicznych na prowadzenie tych szkoleń po wpisie do rejestru instytucji szkoleniowych, a rejestr instytucji szkoleniowych do 31 grudnia 2025 r. będzie funkcjonował na dotychczasowych zasadach.

Zrezygnowano z trójstronnych umów szkoleniowych ze względu na małe zainteresowanie pracodawców/przedsiębiorców tą formą aktywizacji zawodowej bezrobotnych, zastępując ją możliwością sfinansowania szkolenia zamawianego przez PUP w oparciu o zgłoszenie pracodawcy lub przedsiębiorcy.

Podtrzymano możliwość sfinansowania bezrobotnemu kosztów egzaminów, przy czym rozszerzono tu zakres finansowania o koszty różnego rodzaju form potwierdzania wiedzy i umiejętności oraz uzyskiwania dokumentów potwierdzających nabycie wiedzy i umiejętności – aby zachować spójność z innymi przepisami, głównie dotyczącymi zawodów regulowanych oraz z przepisami ustawy z 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji.

Zachowano dotychczasowy limit tego finansowania – do wysokości przeciętnego wynagrodzenia.

Utrzymano możliwość sfinansowania bezrobotnemu i poszukującemu pracy opłaty pobieranej za postępowanie nostryfikacyjne albo postępowanie w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów na określonym poziomie.

Dodano możliwość sfinansowania bezrobotnemu i poszukującemu pracy opłaty za przeprowadzenie postępowania i wydanie decyzji w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego albo do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej, o której mowa w art. 14 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej. Wsparcie to ma pomóc cudzoziemcom (i obywatelom Polski, którzy zdobyli kwalifikacje w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej) w uzyskaniu możliwości pracy w zawodach regulowanych w Polsce. Zmieniono przepisy dotyczące pożyczek szkoleniowych w celu uatrakcyjnienia tej formy pomocy oraz zapewnienia większej efektywności inwestowania środków przez urzędy pracy. W miejsce pożyczek szkoleniowych i możliwości sfinansowania kosztów studiów podyplomowych wprowadzono pożyczkę edukacyjną o zachowanej maksymalnej wysokości 400% przeciętnego wynagrodzenia. Jej środki mogą być wykorzystane nie tylko na opłacenie kosztów szkolenia, ale także studiów podyplomowych, potwierdzenia wiedzy i umiejętności, uzyskania dokumentów potwierdzających nabycie wiedzy i umiejętności oraz na kontynuację nauki w formach szkolnych (zastąpiono pożyczką stypendium na kontynuowanie nauki). W ramach pożyczki nie finansuje się studiów I i II stopnia oraz jednolitych studiów magisterskich, jak również kształcenia w szkole doktorskiej. Ponadto stworzono możliwość umorzenia 20% kwoty pożyczki.

Zrezygnowano z możliwości bezpośredniego finansowania bezrobotnemu studiów podyplomowych przez urząd pracy (stworzono możliwość udzielenia pożyczki, a także przyznania bonu na kształcenie ustawiczne na ten cel), przyjmując za zasadę udzielania pomocy na podnoszenie kwalifikacji przede wszystkim osobom o niższych kwalifikacjach (osoby z wykształceniem wyższym łatwiej odnajdują się na rynku pracy).

Z kolei, bon na kształcenie ustawiczne zastąpił przyznawany do tej pory bon szkoleniowy. Bon przeznaczony będzie dla osób bezrobotnych i poszukujących pracy bez względu na wiek (bon szkoleniowy kierowany był do osób do 30. roku życia). W ramach bonu PUP sfinansuje do wysokości przeciętnego wynagrodzenia należność dla instytucji szkoleniowej za realizację

jednego lub kilku szkoleń; należność dla instytucji realizującej studia podyplomowe, koszty potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności lub koszty uzyskania dokumentów potwierdzających nabycie wiedzy i umiejętności.

Wskazano limit finansowania kosztów nabywania wiedzy, umiejętności lub kwalifikacji w wysokości 450% przeciętnego wynagrodzenia na jedną osobę w okresie kolejnych trzech lat. Dotychczas limit dotyczył szkoleń i określany był w stosunku do minimalnego wynagrodzenia. Zachowano, tak jak dotychczas (doprecyzowując przepisy):

- 1) formułę wydawania bezrobotnemu skierowania na szkolenie;
- 2) obowiązek bezrobotnego powiadamiania urzędu pracy o udziale w szkoleniu organizowanym przez inny podmiot;
- 3) prawo bezrobotnego do ukończenia szkolenia bez ponoszenia jego kosztów w przypadku powrotu na rynek pracy;
- 4) konieczność wyboru przez urząd pracy instytucji, która zrealizuje szkolenie z zachowaniem zasad konkurencyjności, równego traktowania i przejrzystości.

Podtrzymano również obowiązek zwrotu poniesionych przez urząd pracy nakładów w przypadku nieukończenia sfinansowanych form wsparcia z winy beneficjenta. Wskazano wyjątek od tej reguły, czyli sytuację, gdy przyczyną nieukończenia szkolenia było podjęcie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej na okres co najmniej miesiąca (do tej pory nie wskazywano tego okresu).

Rozszerzono katalog sytuacji, w których zapewnienia się osobie bezrobotnej i poszukującej pracy, korzystającej z formy pomocy w zakresie podwyższania kwalifikacji zawodowych i umiejętności, po utracie przez nią statusu – dalsze finansowanie tej formy.

Kwestie stypendiów szkoleniowych i pokrywania kosztów ubezpieczeń zostały uregulowane w części dotyczącej świadczeń dla bezrobotnych. Wysokość stypendium szkoleniowego będzie, jak dotychczas, wynosić 120% zasiłku dla bezrobotnych. Jako nowe rozwiązanie przewidziano wypłacanie połowy kwoty stypendium za okres udokumentowanej niezdolności do pracy, w celu zapobieżenia nadużywaniu przez bezrobotnych zwolnień lekarskich w trakcie odbywania szkoleń.

Kwestie opłacania kosztów badań lekarskich i psychologicznych oraz kosztów dojazdów i zakwaterowania, zostały uregulowane wspólnie dla różnych form pomocy udzielanej przez urzędy pracy.

Ponadto w ramach uproszczeń zrezygnowano z przepisów dotyczących:

- 1) możliwości współfinansowania szkoleń na wniosek bezrobotnego lub organizacji (wystarczy przepis limitujący kwotę dofinansowania);
- 2) wypłacania stypendium w wysokości 20% zasiłku po podjęciu pracy przez bezrobotnego do ukończenia szkolenia, przy zachowaniu opłaconego kosztu szkolenia (kwota była niewielka, a osoba pracująca już ma środki utrzymania);
- 3) dodatku motywacyjnego dla instytucji szkoleniowej za pomoc w znalezieniu zatrudnienia absolwentowi szkolenia (przepis w praktyce niestosowany);
- 4) delegacji ustawowej umożliwiającej wydanie rozporządzeń w sprawie określania standardów kwalifikacji zawodowych oraz modułowych programów szkolenia zawodowego (przepis niestosowany – w praktyce stosuje się rozwiązania pozalegisłacyjne).

Zaproponowano odrębną delegację ustawową do wydania rozporządzenia w sprawie pomocy bezrobotnym w nabywaniu oraz potwierdzaniu wiedzy i umiejętności (dotychczas w jednym rozporządzeniu regulowano warunki realizacji wszystkich usług rynku pracy) – ze względu na odrębny i szeroki zakres regulowanych kwestii. W rozporządzeniu przewiduje się wskazanie elementów wniosków o udzielenie pomocy i trybu ich rozpatrywania, elementów skierowania na szkolenie i umowy z bezrobotnym, kryteriów wyboru instytucji szkoleniowej, elementów umowy lub porozumienia z instytucją szkoleniową, elementów zaświadczenia o ukończeniu szkolenia, tryb realizacji pożyczki edukacyjnej i bonu na kształcenie ustawiczne, oraz kwestie ewaluacji i dokumentacji udzielanej pomocy, ze względu, na konieczność zapewnienia jednolitego standardu obsługi klientów urzędów pracy.

Zaproponowane rozwiązania mają na celu wyposażenie urzędów pracy w narzędzia pozwalające im na skuteczne wsparcie klientów w nabywaniu lub rozwijaniu umiejętności potrzebnych w nowoczesnej gospodarce, w tym zwłaszcza umiejętności cyfrowych.

3.3.2 Staż

Zaproponowano utrzymanie aktywizacji zawodowej w formie stażu, na zasadach jednolitych dla wszystkich bezrobotnych, tym samym zrezygnowano z różnicowania długości stażu w zależności od wieku (dotychczas młodzi bezrobotni mieli prawo do dłuższego stażu, nawet do roku) – w celu uproszczenia przepisów i pozostawienia większej swobody decydowania urzędowi pracy.

Wskazano katalog zamknięty podmiotów uprawnionych do organizacji stażu, określanych jako „organizator stażu”, mając na względzie lepszą informację dla podmiotów

zainteresowanych. Zrezygnowano ze wskazywania minimalnej wielkości gospodarstwa rolnego, jakie musi posiadać rolnik, aby móc zorganizować staż, jednocześnie wskazując, że nie może on posiadać statusu osoby bezrobotnej.

Skrócono czas odbywania stażu przez bezrobotnego, przyjmując zasadę, że ta forma aktywizacji nie ma zastępować zatrudnienia, a być przede wszystkim okazją do nabycia wiedzy i umiejętności praktycznych potrzebnych do odnalezienia się na rynku pracy. Ustalono minimalny i maksymalny okres odbywania stażu, co do zasady, będzie on wynosił odpowiednio 3 i 6 miesięcy, zakładając, że jest to wystarczający czas, aby bezrobotny nabył wiedzę i umiejętności, pracodawca zaś poznał potencjał stażysty i mógł zdecydować o jego zatrudnieniu. Zaproponowano możliwość realizacji przez osoby bezrobotne stażu w formie zdalnej, co w praktyce oznacza, że staż będzie mógł być realizowany w całości w formie stacjonarnej lub zdalnej albo w formie hybrydowej. Pozostawiono w gestii starosty decyzję w zakresie wymiaru czasu odbywania stażu w formie zdalnej, która powinna być poprzedzona analizą specyfiki wykonywanych zadań w danym zawodzie. W przepisach dotyczących stażu wskazano, iż wymiar stażu w formie zdalnej oraz szczegółowe zasady odbywania stażu w formie zdalnej zostaną określone w umowie o organizację stażu, a także w skierowaniu do odbycia stażu. W pozostałym zakresie dotyczącym odbywania stażu w formie zdalnej, wskazano zastosowanie odpowiednich przepisów Kodeksu pracy.

Zrezygnowano z bonu stażowego, który mógł być przyznawany osobie bezrobotnej do 30. roku życia na jej wniosek, ze względu na niewielkie zastosowanie tej formy wsparcia i ujednolicenie przepisów dot. stażu.

Zachowano dotychczasową zasadę, że organizator stażu może przyjąć tylu stażystów ilu zatrudnia pracowników, a jeśli jest podmiotem niezatrudniającym pracowników – może przyjąć jednego stażystę. Natomiast ponowne odbycie stażu u tego samego pracodawcy, u którego wcześniej bezrobotny był zatrudniony, w tym jako pracownik młodociany, odbywał staż lub wykonywał inną pracę zarobkową, będzie możliwe po upływie 24 miesięcy. Nowym rozwiązaniem jest uregulowanie, że łączny wymiar stażu odbywanego przez bezrobotnego nie może przekroczyć 24 miesięcy w okresie kolejnych dziesięciu lat, a u jednego organizatora łącznie nie będzie mógł przekroczyć 12 miesięcy.

Tak jak dotychczas, staż będzie się odbywał na podstawie umowy, w oparciu o uzgodniony program, z zachowaniem znaczącej roli opiekuna stażysty. Do tej pory umowa o organizację stażu zawierana była między organizatorem stażu a urzędem pracy. Jednak w zakresie umowy proponuje się znaczącą zmianę w postaci wprowadzenia trójstronnej umowy o organizację stażu, która zawierana będzie pomiędzy starostą (urzędem pracy), organizatorem stażu a osobą

kierowaną na staż. W takiej umowie będą określone prawa i obowiązki każdej ze stron. Stażysta podpisując umowę zapozna się nie tylko z programem stażu, ale również pozna swoje prawa i obowiązki oraz inne regulacje związane z odbywanym stażem. Tak jak przy innych formach pomocy, będzie możliwe odbywanie stażu poza właściwością miejscową urzędu pracy, gdzie zarejestrowany jest bezrobotny, w celu promowania mobilności na rynku pracy.

Wprowadzono możliwość dokończenia stażu przez osoby, które utraciły status bezrobotnego z powodu nabycia prawa do emerytury, do renty z tytułu niezdolności do pracy lub renty socjalnej, a zarejestrowały się jako osoby poszukujące pracy niepozostające w zatrudnieniu. Stypendium stażowe po takiej zmianie statusu stażysty, wypłacane będzie ze środków Funduszu Pracy, a w przypadku osoby niepełnosprawnej ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. W związku z tym, że w obydwu przypadkach nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy lub renty socjalnej może zostać przyznana renta okresowa, co może rokować na powrót osób posiadających renty na rynek pracy, proponuje się umożliwić dokończenie już rozpoczętego stażu, przy zaangażowaniu środków publicznych na ten cel, ponieważ w przyszłości zdobycie takiego doświadczenia może być dla wspieranych osób przydatne. Zidentyfikowano potrzebę aktywizacji takich osób i umożliwienie im przekwalifikowania. Zaproponowane rozwiązania umożliwią osobie bezrobotnej, która w trakcie odbywania stażu nabyła prawo do renty dokończenie tego rozpoczętego stażu, który może poprawić jej sytuację i zwiększyć szansę na zatrudnienie.

Dodano również możliwość dokończenia stażu za zgodą starosty i organizatora stażu dla osób, które przerwały na okres krótszy niż 6 miesięcy z powodu odbywania ćwiczeń wojskowych lub przeszkolenia wojskowego pod warunkiem posiadania przez te osoby statusu bezrobotnego.

Przepisy dotyczące stypendiów za okres odbywania stażu ujęte zostały w części dotyczącej świadczeń dla bezrobotnych. Zaproponowano wyższe stypendium dla stażysty w wysokości 160% kwoty zasiłku (dotychczas było to 120%). Wprowadzono jednak dodatkowo nowy przepis, przewidujący, że za okres udokumentowanej niezdolności do pracy bezrobotny zachowa prawo do stypendium w wysokości 50% jego kwoty. To rozwiązanie, zbliżone do regulacji przewidzianych dla pracowników, ma zapobiec nadużywaniu przez bezrobotnych zwolnień lekarskich w trakcie odbywania stażu.

W celu wykluczenia wątpliwości dotyczących usprawiedliwiania różnych rodzajów nieobecności bezrobotnych na stażu, wprowadzona zostanie zasada, zgodnie z którą do bezrobotnych odbywających staż zastosowanie będą miały przepisy o usprawiedliwianiu nieobecności pracowników wydane na podstawie art. 298² ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

Kwestie opłacania kosztów badań lekarskich i psychologicznych oraz dojazdów i zakwaterowania w związku ze stażem – zostały uregulowane wspólnie dla różnych form pomocy udzielanej przez urzędy pracy.

Zaproponowano zapisanie w ustawie obowiązków organizatora stażu i bezrobotnego, z odwołaniem się do Kodeksu pracy oraz z uwzględnieniem zobowiązań dotychczas zawartych w przepisach rozporządzenia, respektując zasadę określania obowiązków podmiotów na poziomie przepisów ustawowych.

W ramach obowiązków po stronie organizatora stażu:

- 1) w sposób jednoznaczny zaproponowano zobligowanie organizatora stażu do kierowania na jego koszt osoby, która ma odbyć staż, na wstępne badania lekarskie przed rozpoczęciem realizacji programu stażu, analogicznie jak pracowników przed dopuszczeniem do pracy (w celu usunięcia wątpliwości kto ma pokrywać te koszty);
- 2) zobowiązano organizatora stażu do zagwarantowania stażyście warunków i szkolenia w zakresie BHP, odzieży i obuwia roboczego lub ekwiwalentu za używanie własnej odzieży i obuwia roboczego, ekwiwalentu za pranie odzieży roboczej, środków ochrony indywidualnej, niezbędnych środków higieny osobistej oraz profilaktycznych posiłków i napojów, prawa do odpoczynku i profilaktycznej ochrony zdrowia oraz ochrony przed mobbingiem na zasadach analogicznych jak przewidują to przepisy Kodeksu pracy. Przewidziano też możliwość udziału stażysty w szkoleniach i delegacjach, na zasadach obowiązujących pracowników (w celu zbliżenia uprawnień stażysty do uprawnień osób pracujących);
- 3) zobowiązano organizatora stażu do przestrzegania zasad równego traktowania i niedyskryminowania stażysty (analogicznie jak ma to miejsce w przypadku osób pracujących);
- 4) zaproponowano też nadanie rangi ustawowej przepisom dotyczącym norm czasu pracy stażystów (dotychczas były one w rozporządzeniu). Wprowadzono również możliwość odbywania stażu w niższym wymiarze czasu. Zaproponowano minimalną liczbę godzin odbywania stażu. W przeciętnie pięciodniowym tygodniu pracy, w przyjętym okresie rozliczeniowym nieprzekraczającym 3 miesięcy przyjęto minimalną liczbę 20 godzin czasu realizacji programu stażu przez bezrobotnego odbywającego staż.

W ramach obowiązków po stronie stażysty uregulowano zobowiązania bezrobotnego do przestrzegania zasad i regulaminów obowiązujących u organizatora stażu (poprzednio ujęte w rozporządzeniu).

Określono przypadki, kiedy starosta może rozwiązać z organizatorem umowę o odbycie stażu (nierealizowania przez organizatora programu stażu lub niedotrzymywania warunków jego odbywania) – dotychczas te przepisy ujęte były w rozporządzeniu.

Nowym rozwiązaniem jest wprowadzenie sankcji (pozbawienie możliwości przyjęcia stażysty przez okres roku) dla organizatora stażu, w przypadku przerwania przez niego realizacji stażu bez uzasadnionej przyczyny oraz w przypadku przerwania stażu przez starostę. Sankcja ta ma na celu dyscyplinowanie organizatora stażu do skutecznej realizacji stażu.

Aby stymulować zdobywanie kwalifikacji przez osoby dorosłe zaproponowano ułatwienie ich nabywania w ramach popularnego stażu. W miejsce likwidowanego przygotowania zawodowego dorosłych proponuje się staż, o którym mowa w art. 119, tzn. rozszerzenie stażu o możliwość potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności przez uprawnioną instytucję. W tym przypadku staż może trwać dłużej, od 3 do 12 miesięcy.

Bezrobotny decydując się na skorzystanie ze stażu, o którym mowa w art. 119, może zakończyć staż egzaminem zawodowym, przeprowadzanym przez okręgową komisję egzaminacyjną i uzyskać certyfikat kwalifikacji zawodowej. Staż może zakończyć się również egzaminem czeladniczym, przeprowadzanym przez komisje egzaminacyjne izb rzemieślniczych, po którym bezrobotny może otrzymać świadectwo czeladnicze. Staż, o którym mowa w art. 119 może zakończyć się także inną formą potwierdzeniem wiedzy i umiejętności, która poprawi sytuację stażysty na rynku pracy, w tym zdobyciem kwalifikacji wpisanych do Zintegrowanego Rejestru Kwalifikacji.

W celu zwiększenia motywacji stażysty do efektywnej nauki zaproponowano, aby uczestnikowi stażu, o którym mowa w art. 119, po uzyskaniu dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności w terminie 12 miesięcy od ukończenia stażu, przysługiwał dodatek do stypendium w wysokości 20% zasiłku za każdy pełny miesiąc zrealizowanego stażu. Wprowadzono również możliwość uzyskania przez organizatora stażu premii w wysokości 500 zł za każdy pełny miesiąc programu stażu, zrealizowanego dla każdego skierowanego bezrobotnego, jeżeli uczestnik stażu, o którym mowa w art. 119, uzyskał w terminie 12 miesięcy od ukończenia stażu, dokument potwierdzający nabycie wiedzy i umiejętności. Premia stanowi pomoc udzielaną zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy *de minimis*.

Wskazano przypadki, kiedy możliwości kontynuowania stażu – dotychczas przepisy ujęte były w rozporządzeniu. Określono też zasady zwrotu kosztów poniesionych z Funduszu Pracy przez osobę, która z własnej winy nie podjęła lub przerwała realizację stażu,

Przewidziano upoważnienie ustawowe do wydania rozporządzenia obejmującego szczegółowy sposób i tryb organizacji stażu oraz warunki jego odbywania, w tym m.in. elementy wniosku o organizację stażu, elementy umowy o organizację stażu, elementy skierowania do odbycia stażu, elementy wniosku o dodatek do stypendium, elementy wniosku o premię oraz rodzaje dołączanych do niego informacji, elementy zaświadczenia o ukończeniu stażu ze względu na konieczność zapewnienia jednolitego standardu obsługi klientów urzędów pracy i konieczność zapewnienia zgodności udzielania pomocy z warunkami dopuszczalności pomocy *de minimis*. Zrezygnowano z dotychczasowych regulacji dotyczących przygotowania zawodowego dorosłych ze względu na duży poziom skomplikowania i trudności z praktyczną realizacją tego instrumentu. Przygotowanie zawodowe dorosłych jest instrumentem niezmiernie rzadko wykorzystywanym (42 osoby w 2023 r.), co wynika z braku zainteresowania pracodawców i osób bezrobotnych. Mając na uwadze powyższe, zdecydowano o zastąpieniu tej formy możliwością zakończenia stażu potwierdzeniem nabycia wiedzy lub umiejętności (art. 119).

3.3.3 Krajowy Fundusz Szkoleniowy

W zakresie KFS, tak jak dotychczas, minister właściwy do spraw pracy corocznie ustala priorytety i plan wydatkowania środków na dany rok, w podziale na województwa. Środki KFS będą znajdować się w jednej puli, która będzie wydatkowana zgodnie z priorytetami zgłaszanymi przez: ministra właściwego ds. pracy (nie więcej, niż cztery priorytety), każde z województw do obowiązywania na jego obszarze (nie więcej niż trzy), każdy z powiatów do obowiązywania na jego obszarze (nie więcej niż jeden). Zrezygnowano z ustalania i publikowania przez ministra corocznie wzoru podziału środków KFS. Określone w planie limity środków dla województw będą ustalane w wysokości proporcjonalnej do liczby zatrudnionych. To oznacza bardziej stabilne warunki wsparcia pracodawców, ułatwiające im podejmowanie decyzji.

Rada Rynku Pracy zachowa dotychczasowe uprawnienia do opiniowania propozycji ministra w ramach ogólnych uprawnień.

W stosunku do dotychczasowych rozwiązań wzmocniono rolę partnerów społecznych w decydowaniu o przeznaczeniu środków KFS poprzez wprowadzenie możliwości opiniowania priorytetów wydatkowania zarówno na poziomie wojewódzkim, jak i powiatowym.

Regulacje te są zgodne z postulatami partnerów społecznych (uchwała nr 34 z 2017 r. strony pracowników i strony pracodawców Rady Dialogu Społecznego), aby wzmocnić rolę partnerów społecznych i województw w decydowaniu o wydatkowaniu środków KFS.

Doprecyzowano zadania samorządów w zakresie KFS. Samorząd województwa będzie określał nie więcej niż trzy priorytety otrzymał możliwość określenia nie więcej niż trzech priorytetów wydatkowania KFS. Dyrektor WUP dokonywał będzie podziału środków KFS pomiędzy powiatowe urzędy pracy w ramach limitów ustalonych dla województwa, z uwzględnieniem potrzeb zgłaszanych przez powiatowe urzędy pracy i sytuacji na rynku pracy. Na dyrektora WUP został również nałożony obowiązek publikowania priorytetów wydatkowania KFS obowiązujących na terenie województwa (priorytety ministra, oraz – o ile zostaną zgłoszone: priorytety wojewódzkie i powiatowe). Ponadto będzie pełnił rolę koordynatora i wspierał powiaty w realizacji zadań związanych z wydatkowaniem środków KFS w województwie, a także został zobowiązany do promowania i badania skuteczności tego instrumentu. Przepisy wzmacniają rolę samorządu województwa w gospodarowaniu limitami środków w obrębie województwa, zgodnie z oczekiwaniami wojewódzkich urzędów pracy i partnerów społecznych.

Z kolei samorząd powiatu otrzymał możliwość do określania nie więcej niż jednego priorytetu wydatkowania właściwego dla jego obszaru. Dyrektor powiatowego urzędu pracy odpowiedzialny będzie za szacowanie zapotrzebowania na środki KFS (i przesłanie tej informacji do właściwego wojewódzkiego urzędu pracy), nabór wniosków podmiotów zainteresowanych skorzystaniem ze środków KFS i ocenę tych wniosków, zawieranie umów i ich rozliczanie, prowadzenie działań kontrolnych oraz promowanie KFS i badanie skuteczności udzielonej pomocy, we współpracy z wojewódzkim urzędem pracy.

W nowym brzmieniu przepisów, aby jasno ustalić funkcję KFS:

- 1) doprecyzowano, że jest przeznaczony dla podmiotów inwestujących w kształcenie ustawiczne osób świadczących pracę oraz
- 2) podano cel jego wprowadzenia.

Jeśli chodzi o zakres podmiotowy pomocy, zwiększono dostępność środków KFS – z pomocy na kształcenie ustawiczne będą mogły skorzystać wszystkie podmioty odprowadzające składki na Fundusz Pracy lub z nich zwolnione na mocy prawa, co obejmie także samozatrudnionych oraz podmioty ustawowo zwolnione z tego obowiązku. Regulacje są zgodne z postulatami partnerów społecznych (sformułowanymi m.in. w uchwale nr 34 z 2017 r. strony pracowników i strony pracodawców Rady Dialogu Społecznego).

W związku z rozszerzeniem dostępu do środków KFS, aby pracodawcy mieli jasność co do możliwości uzyskania wsparcia, wskazano podmioty, które nie mogą skorzystać z KFS. Wyłączone z możliwości uzyskania wsparcia są:

- 1) publiczne służby zatrudnienia lub

- 2) podmioty, które posiadają zaległości z tytułu podatków i obowiązkowo odprowadzanych składek, lub
- 3) pozostają pod zarządem komisarycznym bądź są likwidowane, lub
- 4) naruszyły w sposób rażący jakąkolwiek umowę o przyznanie środków KFS, zawartą ze starostą rozpatrującym wniosek o przyznanie środków w okresie 3 lat poprzedzających dzień złożenia tego wniosku, lub
- 5) podmioty zbiorowe, wobec których sąd orzekł zakaz korzystania z różnych form pomocy finansowej środkami publicznymi, przez okres, na który sąd orzekł zakaz.

Rozszerzono kategorie osób pracujących, które mogą skorzystać z kształcenia ustawicznego finansowanego z KFS, o osoby wykonujące pracę na podstawie umów cywilno-prawnych (dotychczas z KFS mogli skorzystać tylko pracodawcy zatrudniający pracowników na podstawie przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy) oraz osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą – aby podmioty oferujące pracę miały większą swobodę inwestowania w podnoszenie kompetencji osób świadczących pracę. Przedmiotowe regulacje zaproponowano na skutek licznych pytań klientów, urzędów pracy i postulatów partnerów społecznych.

Jeśli wziąć pod uwagę zakres przedmiotowy pomocy, zmieniono zakres działań możliwych do sfinansowania z KFS:

- 1) zrezygnowano z finansowania określania potrzeb szkoleniowych u pracodawcy, a także z konsultacji i poradnictwa dla pracodawców – ze względu na znikome wykorzystanie KFS do tego typu działań;
- 2) pozostawiono możliwość finansowania kursów wskazanych przez wnioskodawcę oraz studiów podyplomowych;
- 3) zaproponowano finansowanie nie tylko egzaminów, ale również innych form potwierdzania wiedzy i umiejętności; w ten sposób uwzględniono m.in. nowe rozwiązania wprowadzone ustawą z 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji dotyczące procedur walidacji kompetencji;
- 4) doprecyzowano, że nie ma możliwości dofinansowania z KFS szkoleń zawodowych, które zobowiązani są zapewnić pracodawcy na mocy innych przepisów, a także edukacji już finansowanej ze środków Funduszu Pracy – w celu zapewnienia efektywności netto wsparcia udzielanego z KFS. W ten sposób wyeliminowano finansowanie z KFS obligatoryjnych szkoleń BHP i ppoż., finansowanie staży podyplomowych oraz szkoleń specjalizacyjnych/specjalizacji dla lekarzy, lekarzy dentyków oraz pielęgniarek. Przepis

taki zamknie także możliwości finansowania szkoleń, które musi obowiązkowo zorganizować pracodawca w niektórych zawodach regulowanych.

Pozostawiono istniejącą dotychczas możliwość finansowania z KFS badań lekarskich i psychologicznych oraz ubezpieczeń od następstw nieszczęśliwych wypadków w związku z podejmowanym udziałem w kształceniu ustawicznym.

Zmieniono warunki udzielenia wsparcia, wprowadzając większe niż dotychczas ograniczenia w wysokości dofinansowania kształcenia ustawicznego:

- 1) zmniejszono limit dofinansowania i zrezygnowano ze sztywnego ustalania wartości dofinansowania:
 - a) dofinansowanie do wysokości 70% kosztów kształcenia ustawicznego co do zasady będą mogły otrzymać z KFS wszystkie podmioty,
 - b) dofinansowanie do wysokości 90% kosztów będą mogły otrzymać mikropodmioty (dla których w dniu złożenia wniosku zatrudnionych jest nie więcej niż 9 osób) bądź podmioty niezatrudniające pracowników;
- 2) zmniejszono kwotę, jaką można przyznać rocznie na jednego uczestnika kształcenia ustawicznego, z 300% do 200% przeciętnego wynagrodzenia; ponadto doprecyzowano, że chodzi o limitowaną wysokość dofinansowania kosztów kształcenia dla konkretnej osoby, a nie o średnią wyliczaną na jednego uczestnika w firmie (w konsekwencji kontrola będzie dotyczyć wydatkowania środków na konkretne osoby, znane z imienia i nazwiska);
- 3) zaproponowano ograniczenie w postaci maksymalnej wysokości dofinansowania w roku dla jednego wnioskodawcy w zależności od wielkości wnioskodawcy:
 - a) czterokrotność przeciętnego wynagrodzenia – w przypadku podmiotów niezatrudniających pracowników albo mikropodmiotów (w których zatrudnionych jest nie więcej niż 9 osób);
 - b) ośmiokrotność przeciętnego wynagrodzenia – w przypadku podmiotów, które zatrudniają w dniu złożenia wniosku o środki KFS w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy więcej niż 9 osób, jednak nie więcej niż 49 osób;
 - c) dwunastokrotność przeciętnego wynagrodzenia – w przypadku podmiotów, które zatrudniają w dniu złożenia wniosku o środki KFS w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy więcej niż 49 osób, jednak nie więcej niż 249 osób;
 - d) czternastokrotność przeciętnego wynagrodzenia – w przypadku podmiotów, które zatrudniają w dniu złożenia wniosku o środki KFS w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy więcej niż 249 osób.

Zaproponowane ograniczenia mają na celu bardziej racjonalne wydatkowanie środków publicznych i są zgodne z postulatami urzędów pracy oraz partnerów społecznych (w tym z uchwałą nr 34 strony pracowników i strony pracodawców Rady Dialogu Społecznego). Zwiększenie wkładu wnioskodawcy ma pomóc sfinansować działania rzeczywiście dla niego niezbędne. Proponowane limity wsparcia dla osób i firm pozwolą uniknąć finansowania wniosków pojedynczych podmiotów konsumujących większość środków KFS przyznanych na dany powiat, a tym samym na udzielenie pomocy większej liczbie podmiotów w przypadkach, gdy środki KFS są zbyt niskie, aby zaspokoić wszystkie potrzeby. Możliwość niższego dofinansowania niż kwota maksymalna na wniosek przedsiębiorców stwarza także szansę na wsparcie firm, które chcą uniknąć przekroczenia limitu dotyczącego pomocy *de minimis*.

Doprecyzowano, że środki KFS mogą być przeznaczone na działania, które się jeszcze nie rozpoczęły, w celu zapewnienia efektywności netto (aby KFS nie zastępował środków, które już zainwestował pracodawca).

Doprecyzowano, że tylko podmiot będący przedsiębiorcą obowiązują przepisy o pomocy *de minimis*, aby wykluczyć wątpliwości niektórych urzędów pracy, czy pracodawca niepodlegający regułom pomocy *de minimis* może skorzystać ze środków KFS.

Wprowadzono przepis, w którym powiązano udzielenie wsparcia z KFS z utrzymaniem w zatrudnieniu lub w innej formie pozostawania na rynku pracy osób, które korzystają ze wsparcia – aby zapewnić racjonalność poniesionych wydatków oraz osiągnięcie celu wsparcia z KFS. Przepis jest zgodny z postulatami urzędów pracy i partnerów społecznych. W przepisie sprecyzowano też wymagany okres (3 miesiące) zatrudnienia, prowadzenia działalności lub świadczenia pracy po zakończeniu usług finansowanych z KFS (za niedotrzymanie tego warunku będą grozić sankcje).

Zadbano o jakość usług finansowanych z KFS oraz racjonalność i transparentność wydatkowania środków:

- 1) wskazano zasady wyboru przez podmiot, któremu przyznano wsparcie z KFS, realizatora dofinansowywanych działań (konkurencyjności, równego traktowania i przejrzystości). W ten sposób firmy prywatne, które nie muszą stosować ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych są zobowiązane do rozeznania rynku usług i racjonalnego oraz transparentnego wyboru realizatora kształcenia ustawicznego. Przepis podyktowany jest dużą liczbą zgłaszanych wątpliwości co do konieczności stosowania ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych i zasady konkurencyjności;
- 2) wprowadzono konieczność posiadania przez instytucję realizującą kurs finansowany z KFS wpisu do Bazy Usług Rozwojowych prowadzonej przez PARP, co zwiększa szansę

na korzystanie z profesjonalnie przygotowanej oferty szkolenia. Przepis ma na celu zapewnienie odpowiedniej jakości finansowanych kursów; jest zgodny z postulatami urzędów pracy i partnerów społecznych;

- 3) zaproponowano wyeliminowanie powiązań osobowych i kapitałowych między podmiotem otrzymującym wsparcie kształcenia ustawicznego a firmami realizującymi usługę finansowaną z KFS – w celu przeciwdziałania złym praktykom, w odpowiedzi na postulaty zgłaszane przez urzędy pracy i partnerów społecznych;
- 4) celem uproszczenia rozwiązań zrezygnowano z regulowania kwestii zawierania umowy pomiędzy pracownikiem i pracodawcą wnioskującym o środki KFS na kształcenie ustawiczne, pozostawiając tę sferę do uzgodnienia między stronami na gruncie ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

Zmieniono uregulowania dotyczące rozliczeń finansowych w zakresie KFS:

- 1) doprecyzowano zasady zwrotu dofinansowania, w wyniku analizy uwag i pytań zgłaszanych przez powiatowe urzędy pracy, które sygnalizowały zbyt wąskie możliwości żądania zwrotu zainwestowanych środków KFS;
- 2) rozszerzono katalog przypadków, w których wnioskodawca zwraca wydatkowane przez urząd środki KFS (lub ich część). Środki te podlegają zwrotowi w ciągu 30 dni od doręczenia wezwania z powiatowego urzędu pracy, w sytuacji, gdy nie zostanie osiągnięty cel wsparcia:
 - a) osoba, na której kształcenie ustawiczne przyznano finansowanie z winy pracodawcy nie podejmie lub nie ukończy tego kształcenia, czy też nie przystąpi do potwierdzenia nabytej wiedzy i umiejętności lub uzyskania certyfikatu,
 - b) środki KFS zostały wydatkowane niezgodnie z umową,
 - c) pracodawca nie utrzyma w zatrudnieniu osoby, na której kształcenie ustawiczne przeznaczone były środki KFS, a w przypadku osób pracujących na podstawie umów cywilnoprawnych – nie zawrze odpowiedniej umowy na dalsze świadczenie pracy,
 - d) podmiot nie kontynuuje działalności, jeśli finansowane było kształcenie samego pracodawcy/jednoosobowego przedsiębiorcy.

Rozszerzono możliwości przeprowadzenia przez urzędy pracy kontroli wydatkowania środków KFS. Kontroli będzie mógł podlegać nie tylko podmiot, który otrzymał wsparcie, ale również instytucja realizująca usługi finansowane z KFS. Przepis wprowadzono na wniosek urzędów pracy, aby zapobiegać nadużyciom ze strony instytucji, do których ostatecznie trafiają środki publiczne.

O środki KFS będą mogli ubiegać się także pracodawcy realizujący programy zwolnień monitorowanych.

Wprowadzono obowiązek składania wniosków o dofinansowanie jedynie w postaci elektronicznej za pośrednictwem indywidualnego konta, do powiatowego urzędu pracy właściwego ze względu na siedzibę podmiotu ubiegającego się o pomoc albo adresu prowadzenia działalności.

Ustawa zawiera delegację do wydania rozporządzenia w sprawie KFS. Regulować ono będzie szerszy obszar niż dotychczas. Oprócz elementów wniosku i umowy o sfinansowanie działań ze środków KFS, określone zostaną dodatkowe informacje jakie będą wymagane do dołączenia do wniosku oraz procedury naboru wniosków o dofinansowanie. Celem wprowadzonych zmian jest ujednolicenie praktyk urzędów pracy w procesie naboru wniosków. Zmiany wprowadzono w wyniku konsultacji i uwag zgłaszanych przez urzędy pracy oraz partnerów społecznych w celu efektywnego wsparcia osób pracujących w rozwijaniu ich umiejętności, w tym umiejętności cyfrowych.

Doprecyzowano kwestie podnoszenia kwalifikacji przez wszystkich pracowników publicznych służb zatrudnienia i OHP, w tym uczestniczenia w szkoleniach i innych formach doskonalenia zawodowego. Podniesiono roczny limit kosztów szkoleń i studiów, w tym studiów podyplomowych finansowanych z Funduszu Pracy dla jednej osoby, z 150% do 200% przeciętnego wynagrodzenia (wydatki będą ponoszone w ramach posiadanych limitów). Wskazano, że z Funduszu Pracy będą mogły być sfinansowane szkolenia, studia, studia podyplomowe, dotyczące realizacji zadań wynikających bezpośrednio lub pośrednio z ustawy (nie zawężając tej grupy wyłącznie do osób pracujących bezpośrednio z klientami).

4. SUBSYDIA ZATRUDNIENIOWE

4.1 Prace interwencyjne i inne rodzaje subsydiowanego zatrudnienia

W zakresie prac interwencyjnych zaproponowano wprowadzenie jednego rodzaju prac interwencyjnych z okresem od 3 do 12 miesięcy refundacji i okresem zatrudnienia po okresie refundacji trwającym przez połowę okresu, przez który przysługiwała refundacja, rezygnację ze różnicowania wymiaru czasu pracy (wprowadzono pełny wymiar czasu pracy) oraz wysokości należnej refundacji.

Zgodnie z projektem ustawy starosta zwraca pracodawcy, który zatrudnił w ramach prac interwencyjnych w pełnym wymiarze czasu pracy na okres od 3 do 12 miesięcy skierowanych bezrobotnych, część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki

na ubezpieczenia społeczne skierowanych bezrobotnych w wysokości nieprzekraczającej kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanego wynagrodzenia za każdą osobę bezrobotną. Jednocześnie utrzymano możliwość kierowania do prac interwencyjnych do przedsiębiorcy niezatrudniającego pracowników.

Pracodawca jest obowiązany, do utrzymania w zatrudnieniu skierowanego bezrobotnego przez okres połowy okresu refundacyjnego po zakończeniu refundacji, a niewywiązanie się z tego warunku lub naruszenie innych warunków umowy powoduje obowiązek zwrotu uzyskanej pomocy wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od całości uzyskanej pomocy od dnia otrzymania pierwszej refundacji.

W przypadku rozwiązania umowy o pracę przez skierowanego bezrobotnego, rozwiązania z nim umowy o pracę na podstawie art. 52 albo art. 53 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy lub wygaśnięcia stosunku pracy skierowanego bezrobotnego w trakcie okresu objętego refundacją albo przed upływem okresu utrzymania zatrudnienia po okresie refundacji, urząd pracy kieruje na zwolnione stanowisko pracy innego bezrobotnego. W przypadku odmowy przyjęcia skierowanego bezrobotnego na zwolnione stanowisko pracy, pracodawca zwraca uzyskaną pomoc w całości wraz z odsetkami ustawowymi. W przypadku braku możliwości skierowania bezrobotnego przez urząd pracy na zwolnione stanowisko pracy, pracodawca nie zwraca uzyskanej pomocy.

W zakresie robót publicznych nie wprowadzono zasadniczych zmian w porównaniu do przepisów dotychczas obowiązujących.

W stosunku do aktualnie obowiązujących przepisów wprowadzono zakaz organizowania prac interwencyjnych i robót publicznych w biurach poselskich i senatorskich. Brak jest bowiem uzasadnienia, by w sytuacji, gdy na prowadzenie tych biur posłowie i senatorowie otrzymują już środki publiczne, otrzymywali jeszcze wsparcie na zatrudnienie pracowników finansowane z Funduszu Pracy. Środki Funduszu Pracy powinny służyć wsparciu lokalnych pracodawców i przedsiębiorców, którzy bez dodatkowych środków nie mogliby pozwolić sobie na zatrudnienie pracownika. Ryczałt przekazywany na finansowanie biur jest wystarczający nie tylko na sfinansowanie wynajmu lokalu, ale również na opłacenie wynagrodzeń pracowników. Wprowadzono również zakaz kierowania bezrobotnego do prac interwencyjnych i robót publicznych, jeżeli w okresie ostatnich 90 dni, bezrobotny był zatrudniony w ramach tych prac lub robót u danego pracodawcy. Regulacja ta ma zapobiegać kierowaniu tych samych osób wielokrotnie do tych samych pracodawców a tym samym umożliwić szerszej grupie osób skorzystanie ze wskazanych instrumentów wsparcia a ponadto zapobiegać tendencji

do przerzucania przez tych samych pracodawców kosztów zatrudniania własnych pracowników na Fundusz Pracy.

Analogicznie jak to jest unormowane w aktualnie obowiązujących przepisach starosta zwraca organizatorowi robót publicznych, który zatrudniał skierowanych bezrobotnych przez okres do 6 miesięcy, część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne bezrobotnych w wysokości nieprzekraczającej kwoty ustalonej jako iloczyn liczby zatrudnionych oraz 50% przeciętnego wynagrodzenia. Naruszenie warunków umowy w zakresie zatrudniania bezrobotnego przez okres trwania robót publicznych powoduje obowiązek zwrotu uzyskanych refundacji wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od całości uzyskanych refundacji. Jednocześnie przewidziano tutaj analogiczny system uzupełniania stanowiska pracy jak przy pracach interwencyjnych.

Kolejnym nowym rozwiązaniem w stosunku do aktualnych przepisów jest ograniczenie możliwości złożenia wniosku o organizację prac interwencyjnych i robót publicznych co do niektórych podmiotów. Wniosek może złożyć podmiot:

- 1) jeżeli osoby reprezentujące podmiot ubiegający się o organizację prac interwencyjnych lub robót publicznych lub osoby nim zarządzające w okresie ostatnich 2 lat nie były prawomocnie skazane za przestępstwo składania fałszywych zeznań lub oświadczeń, przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów lub przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym, przestępstwo przeciwko prawom osób wykonujących pracę zarobkową, na podstawie ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, przestępstwo skarbowe na podstawie ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy lub za odpowiedni czyn zabroniony określony w przepisach prawa obcego;
- 2) który na dzień złożenia wniosku nie zalega z:
 - a) wypłacaniem wynagrodzeń pracownikom, z opłacaniem należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Solidarnościowy i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz z wpłatami na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych,
 - b) opłacaniem należnych składek na ubezpieczenie społeczne rolników lub na ubezpieczenie zdrowotne,
 - c) opłacaniem innych danin publicznych.

Potwierdzenie powyższych okoliczności następuje na podstawie oświadczenia. Oświadczenie, będzie składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Oświadczenie to składają osoby uprawnione do złożenia wniosku lub osoby reprezentujące wnioskodawcę, osoby zarządzające wnioskodawcą albo osoby uprawnione do działania w ich imieniu. Złożenie niezgodnego z prawdą oświadczenia powoduje obowiązek zwrotu uzyskanej pomocy wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od całości uzyskanej pomocy od dnia otrzymania pierwszej refundacji, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

W projekcie ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia pozostawiono instrument umożliwiający staroście zwrot kosztów podmiotowi prowadzącemu dom pomocy społecznej albo jednostce organizacyjnej wspierania rodziny i pieczy zastępczej za zatrudnienie skierowanych bezrobotnych lub poszukujących pracy. W projekcie ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia wprowadzono zmianę w stosunku do ustawy o promocji zatrudnienia (w art. 140 projektu ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia), która została podyktowana tym, że starosta de facto nie będzie mógł zwrócić całości kosztów z uwagi na to, że poza wypłatą wynagrodzenia, pracodawca ponosi dodatkowe koszty w postaci składek na ubezpieczenia społeczne. Biorąc pod uwagę powyższe, użycie zwrotu „część kosztów” jest bardziej precyzyjne i nie wprowadza w błąd beneficjenta pomocy, ponieważ zwrot kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne, w wysokości uprzednio uzgodnionej w umowie, nie może przekroczyć jednak kwoty ustalonej jako iloczyn liczby zatrudnionych w miesiącu w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy oraz wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę. Zatem zwrot kosztów (w tym koszt wynagrodzenia oraz koszt nagród i składek na ubezpieczenie społeczne) za jedną osobę bezrobotną lub poszukującą pracy zatrudnioną na pełen etat przez ww. podmioty, zgodnie z przywołanym przepisem nie może przekroczyć wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę (tj. od 1 lipca 2024 r. 4300 zł).

Dodatkowo wskazano, że w przypadku, gdy podmiotem prowadzącym dom pomocy społecznej jest gmina lub powiat koszty zwracane są bezpośrednio do domu pomocy społecznej. Natomiast, jeżeli umowa o zwrot kosztów w powyższym przypadku nie będzie mogła zostać zawarta, to wówczas dana forma wsparcia udzielona zostanie na podstawie porozumienia. Porozumienie będzie mogło być stosowane w przypadku, gdy zarówno po stronie urzędu pracy, jak i domu pomocy społecznej wystąpi ten sam podmiot. Powyższe doprecyzowanie przepisu podyktowane zostało licznymi zapytaniem urzędów pracy w sprawie zawierania umów, w

przypadku, gdy zarówno po stronie podmiotu prowadzącego, jak i po stronie urzędu występuje starosta.

W zakresie świadczenia aktywizacyjnego co do zasady pozostawiono dotychczasowe regulacje. Świadczenie aktywizacyjne będzie przysługiwać przez okres 12 miesięcy w wysokości:

- 1) połowy minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie, w przypadku zatrudnienia skierowanego bezrobotnego, poszukującego pracy niezatrudnionego i niewykonującego innej pracy zarobkowej w pełnym wymiarze czasu pracy;
- 2) jednej czwartej minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie, w przypadku zatrudnienia bezrobotnego rodzica powracającego na rynek pracy po przerwie związanej z wychowywaniem dziecka lub bezrobotnego powracającego na rynek pracy po przerwie związanej ze sprawowaniem opieki nad osobą zależną w co najmniej połowie wymiaru czasu pracy.

Pracodawca po upływie okresu przysługiwania świadczenia aktywizacyjnego, zatrudnia skierowanego bezrobotnego lub poszukującego pracy przez okres 6 miesięcy.

W zakresie refundacji wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne za zatrudnionych bezrobotnych, którzy ukończyli co najmniej 50. rok życia przepisy stanowią modyfikację aktualnych przepisów w tym zakresie. Planuje się, że dofinansowanie będzie przysługiwało za zatrudnienie skierowanego bezrobotnego, który ukończył 50. rok życia, a nie ukończył 60 lat – w przypadku kobiety lub 65 lat – w przypadku mężczyzny, albo poszukującego pracy, który ukończył 60 lat – w przypadku kobiety lub 65 lat – w przypadku mężczyzny. Tak jak obecnie dofinansowanie wynagrodzenia będzie przysługiwało w kwocie określonej w umowie, nie wyższej jednak niż połowa minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie obowiązującego w dniu zawarcia umowy, za każdego zatrudnionego bezrobotnego. Dofinansowanie wynagrodzenia będzie przysługiwało przez okres 12 miesięcy – w przypadku bezrobotnego, albo 1 miesiąca – w przypadku poszukującego pracy. Pracodawca lub przedsiębiorca po upływie okresu przysługiwania dofinansowania wynagrodzenia będzie obowiązany do dalszego zatrudniania emeryta przez okres 1 miesiąca – w przypadku poszukującego pracy, albo 6 miesięcy – w przypadku bezrobotnego. Ze wsparcia w zatrudnianiu seniorów nie będzie mógł skorzystać pracodawca, u którego senior był zatrudniony lub dla którego wykonywał inną pracę zarobkową bezpośrednio przed

zarejestrowaniem jako poszukujący pracy. Powyższe rozwiązanie ma celu ograniczenie ryzyka ewentualnych nadużyć w zakresie możliwości uzyskania dofinansowania z powiatowych urzędów pracy przez przedsiębiorców za zatrudnienie seniora. Z uwagi na trudną sytuację materialną osób starszych, wsparcie będzie mogło być kierowane także do osób z ustalonym prawem do emerytury czy renty.

4.2. Prace społecznie użyteczne

Propozycja zmian ma charakter doprecyzowujący i bazuje w dużej mierze na dotychczasowym brzmieniu przepisu art. 73a ustawy o promocji zatrudnienia.

Przepisy ustawy regulują organizację i realizację tej formy pomocy, która kierowana jest do osób bezrobotnych korzystających ze świadczeń pomocy społecznej.

Zgodnie z proponowanym brzmieniem przepisu prace społecznie użyteczne mogą być organizowane na rzecz społeczności lokalnej przez gminę w: jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej, w podmiotach ekonomii społecznej, o których mowa w ustawie o ekonomii społecznej, w organizacjach lub instytucjach statutowo zajmujących się pomocą charytatywną lub na rzecz społeczności lokalnej oraz w podmiotach systemu oświaty, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.

Z uwagi na to, że prace społecznie użyteczne odbywają się bez nawiązywania stosunku pracy, projekt obok wymiaru godzinowego wprowadza maksymalny okres realizacji tej formy wsparcia wynoszący 180 dni w roku kalendarzowym. Rozwiązanie to ma na celu zbliżenie do rynku pracy osób wykluczonych społecznie, jak i oddalonych od rynku pracy i umożliwienie dłuższego okresu aktywizacji zawodowej tych osób.

Osobom wykonującym prace społecznie użyteczne przysługuje świadczenie wypłacane przez gminę, które jest refundowane ze środków Funduszu Pracy do 60% minimalnej kwoty świadczenia, a w przypadku, gdy osoby uprawnione do wykonywania prac społecznie użytecznych skierowane zostaną do wykonania tych prac na rzecz opiekunów osób niepełnosprawnych świadczenie jest refundowane do wysokości 100% minimalnej kwoty świadczenia. Projekt dopuszcza możliwość finansowania przysługującego osobie świadczenia w całości z budżetu gminy.

Jednocześnie proponuje się zmianę określania minimalnej kwoty świadczenia wypłacanego osobom wykonującym prace społecznie użyteczne. Będzie ono przysługiwało w wysokości nie niższej niż 44% wysokości minimalnej stawki godzinowej ogłaszanej na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę za każdą godzinę wykonywania prac społecznie użytecznych.

Zmiana ta nie spowoduje zwiększenia wydatków środków z Funduszu Pracy, gdyż finansowanie prac społecznie użytecznych będzie dokonywane w ramach środków przewidzianych na realizację form pomocy w planie finansowym Funduszu Pracy.

W trakcie realizacji tej formy pomocy starosta może sfinansować koszty przejazdu w związku z wykonywaniem przez bezrobotnego prac społecznie użytecznych.

W ramach uproszczeń zrezygnowano z wydania rozporządzenia w sprawie organizowania prac społecznie użytecznych.

4.3. Wsparcie zatrudnienia osób w szczególnej sytuacji

W ramach programu „Za życiem” rozszerzono wsparcie dla poszukujących pracy opiekunów osób niepełnosprawnych, którzy będą mogli korzystać ze wszystkich form wsparcia na takich samych zasadach jak osoby bezrobotne.

W przypadku bezrobotnych, poszukujących pracy niezatrudnionych i niewykonujących innej pracy zarobkowej, opiekunów osób niepełnosprawnych zachowano na takich samych zasadach jak obecnie możliwość refundacji pracodawcy lub przedsiębiorcy przez okres do 6 miesięcy części kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne za bezrobotnych, poszukujących pracy niezatrudnionych i niewykonujących innej pracy zarobkowej, opiekunów osoby niepełnosprawnej, w wysokości nieprzekraczającej kwoty ustalonej jako iloczyn liczby zatrudnionych oraz kwoty połowy minimalnego wynagrodzenia za pracę i składek na ubezpieczenia społeczne. Przewidziano obowiązek utrzymania w zatrudnieniu bezrobotnego przez okres połowy okresu refundacyjnego po zakończeniu refundacji pod rygorem zwrotu pomocy oraz system uzupełniania stanowiska pracy analogiczny jak przy pracach interwencyjnych.

Grant na utworzenie stanowiska pracy zdalnej w rozumieniu art. 67¹⁸ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy jest uregulowaniem bazującym na aktualnym instrumencie. Grant może być przyznany pracodawcy lub przedsiębiorcy na utworzenie stanowiska pracy zdalnej dla skierowanego bezrobotnego. W stosunku do aktualnego stanu prawnego poszerzono zakres podmiotowy stosowania instrumentu (obecnie grant może być przyznany jedynie dla bezrobotnych powracających na rynek pracy posiadających dziecko w wieku do 6 lat lub osób opiekujących się osobą zależną oraz opiekunów osób niepełnosprawnych). Grant będzie przysługiwał w kwocie nie wyższej niż 3-krotność minimalnego wynagrodzenia (zgodnie

z aktualnymi przepisami jest to 6-krotność minimalnego wynagrodzenia albo 12-krotność minimalnego wynagrodzenia w przypadku bezrobotnych opiekunów osób niepełnosprawnych).

Biorąc po uwagę dotychczas małe zainteresowanie tą formą pomocy, rozszerzono zakres podmiotowy stosowania tej formy pomocy przy jednoczesnym obniżeniu i ujednoliceniu wysokości grantu. (w 2023 r. przyznany został 1 grant na telepracę w wysokości 20 000 zł za zatrudnienie skierowanego bezrobotnego powyżej 30. roku życia, oraz nie został przyznany żaden grant dla opiekuna osoby niepełnosprawnej).

W związku z uwzględnieniem przedsiębiorstw rodzinnych w przyznawaniu i rozliczaniu form pomocy finansowanych z Funduszu Pracy zrezygnowano z ograniczenia w udzielaniu grantu dla bezrobotnego będącego małżonkiem, rodzicem pracodawcy lub przedsiębiorcy.

Zwrot grantu będzie następował:

- 1) w kwocie proporcjonalnej do okresu, w którym nie utrzymano bezrobotnego w zatrudnieniu wraz z odsetkami ustawowymi;
- 2) w kwocie odpowiadającej niewykorzystanej części grantu albo w całości wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania grantu – w przypadku wykorzystania grantu niezgodnie z umową lub jego niewykorzystania.

Jednocześnie, przewidziano tutaj analogiczny system uzupełniania stanowiska pracy jak przy pracach interwencyjnych.

W projekcie utrzymano formę pomocy w postaci świadczenia aktywizacyjnego za zatrudnienie w pełnym wymiarze czasu pracy skierowanego bezrobotnego rodzica powracającego na rynek pracy po przerwie związanej z wychowywaniem dziecka lub bezrobotnego powracającego na rynek pracy po przerwie związanej ze sprawowaniem opieki nad osobą zależną. Świadczenie aktywizacyjne przysługuje przez okres 12 miesięcy w wysokości połowy minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie, w przypadku zatrudnienia skierowanego bezrobotnego w pełnym wymiarze czasu pracy.

Pracodawca po upływie okresu przysługiwania świadczenia aktywizacyjnego ma obowiązek zatrudniania skierowanego bezrobotnego przez okres 6 miesięcy.

W zakresie refundacji bezrobotnemu kosztów opieki nad dzieckiem lub osobą zależną zachowano w zasadzie wszystkie dotychczasowe przepisy. Dodatkowo, wydłużono możliwość refundacji kosztów opieki nad dzieckiem niepełnosprawnym do ukończenia przez nie 18 lat. Refundacja kosztów przysługuje w wysokości nie wyższej niż połowa zasiłku dla

bezrobotnych, na każde dziecko, jeżeli bezrobotny podejmie pracę, inną pracę zarobkową lub zostanie skierowany do innej formy pomocy określonej w ustawie, oraz pod warunkiem osiągnięcia z tego tytułu miesięcznie przychodów nieprzekraczających minimalnego wynagrodzenia za pracę. Refundacja przysługuje na okres do 6 miesięcy lub okres realizacji formy pomocy. Dodatkowo, na takich samych zasadach, możliwa jest refundacja kosztów opieki nad osobą zależną.

5. WSPIERANIE AKTYWNOŚCI BEZROBOTNYCH

5.1 Bon stażowy

Zrezygnowano z bonu stażowego jako oddzielnego instrumentu adresowanego do osób bezrobotnych do 30. roku życia. Dotychczas bon stażowy mógł być przyznawany osobie bezrobotnej do 30. roku życia na jej wniosek. Bon stażowy stanowił gwarancję skierowania do odbycia stażu u pracodawcy wskazanego przez bezrobotnego na okres 6 miesięcy, który zobowiązał się do zatrudnienia bezrobotnego po zakończeniu stażu przez okres również 6 miesięcy.

Staż dla osób młodych do 30. roku życia na podobnych zasadach może być realizowany w ramach standardowego stażu. Wprowadzone zmiany w ramach stażu niniejszym projektem ustawy pozwalają na realizację wsparcia dla osób młodych bez konieczności zastosowania dodatkowego instrumentu w postaci bonu stażowego.

5.2 Wsparcie przedsiębiorczości i tworzenia nowych stanowisk pracy

W projekcie ustawy zostały uregulowane formy pomocy obejmujące dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej, refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, jednorazowe środki na założenie lub na przystąpienie do spółdzielni socjalnej, formy pomocy przeznaczone dla spółdzielni socjalnych i przedsiębiorstw społecznych, tj. środki na utworzenie stanowiska pracy oraz środki na finansowanie kosztów wynagrodzenia, a także pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej, pożyczki na utworzenie stanowiska pracy i na dostosowanie stanowiska pracy do pracy zdalnej.

Pozostawiono dotychczasowe kategorie uprawnionych do skorzystania ze wskazanych form pomocy.

5.3 Dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej

Projekt ustawy przewiduje, że jednorazowe środki na podjęcie działalności gospodarczej, zwane w ustawie dofinansowaniem podjęcia działalności gospodarczej, mogą być przyznawane na dotychczasowym poziomie, tj. maksymalnie do 6-krotności przeciętnego wynagrodzenia.

Nowym rozwiązaniem jest umożliwienie staroście określenia dodatkowych warunków w zakresie przyznawania dofinansowania podjęcia działalności gospodarczej dotyczących rodzaju planowanej działalności gospodarczej lub kategorii osób ubiegających się o dofinansowanie. Starosta określając dodatkowe warunki zobowiązany jest do uwzględnienia specyfiki lokalnego rynku pracy, w tym wielkości i struktury bezrobocia oraz przewidywanej kwoty środków na formy wsparcia (zarówno z Funduszu Pracy, jak i pochodzących z projektów dofinansowanych z EFS+). Określone przez starostę dodatkowe warunki muszą uzyskać pozytywną opinię powiatowej rady rynku pracy.

Celem tego przepisu jest umożliwienie staroście uwzględnienia specyfiki jego powiatu, struktury bezrobocia występującej w tym powiecie i kierowanie wsparcie do osób w najtrudniejszej sytuacji na lokalnym rynku pracy, np. osób z wykształceniem zasadniczym albo do osób w wieku 50 +, do osób niewspieranych z innych środków publicznych np. środków europejskich. Ponadto aktualnie obowiązujące przepisy nie dają możliwości wykluczenia jakichś typów działalności, np. działalności danego rodzaju, których wiele upadło w ubiegłych latach w danym powiecie.

Wprowadzone zostały także przepisy dotyczące warunków, jakie winna spełniać osoba, która składa wniosek o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej. Warunki te były dotychczas uregulowane w rozporządzeniu w sprawie dokonywania z Funduszu Pracy refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy oraz przyznawania środków na podjęcie działalności gospodarczej.

Do warunków umożliwiających ubieganie się o dofinansowanie podjęcie działalności gospodarczej należy m.in. brak skazania za przestępstwo składania fałszywych zeznań lub oświadczeń, przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów lub przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym, na podstawie ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, za przestępstwo skarbowe na podstawie ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy w okresie 2 lat przed złożeniem wniosku o dofinansowanie lub za odpowiedni czyn zabroniony określony w przepisach prawa obcego.

Wprowadzono nowy przepis dotyczący weryfikowania przez starostę spełnienia warunków na podstawie posiadanych przez niego danych, rejestrów publicznych, informacji posiadanych przez inne podmioty publiczne, do których ma dostęp lub oświadczeń złożonych przez

wnioskodawcę. Powyższy przepis powinien zapobiec zdarzającym się w praktyce sytuacjom wymagania od ubiegających się o środki zaświadczeń od instytucji, do danych których PUP ma dostęp. Uporządkowano kwestię dotyczącą oświadczeń, które zgodnie z projektem ustawy będą składane pod rygorem odpowiedzialności karnej.

W projekcie ustawy wprowadzono przepis wskazujący, że zaproponowanie zabezpieczenia w jednej lub kilku formach jest uprawnieniem osoby podpisującej umowę, a starosta może odmówić przyjęcia zaproponowanego zabezpieczenia tylko w przypadku, gdy uzna wskazane zabezpieczenie za niewystarczające na pokrycie zobowiązań, które mogą powstać w związku z nieprawidłową realizacją umowy o dofinansowanie. Takie rozwiązanie powinno zabezpieczyć interesy uprawnionych, ponieważ w praktyce zdarzało się, że PUP ograniczały możliwość skorzystania z form zabezpieczeń wynikających z przepisów do wybranych przez siebie.

W projekcie ustawy uregulowane zostały podstawowe obowiązki osoby, która otrzymała dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej. Należy do nich wykonywanie działalności gospodarczej przez okres co najmniej 12 miesięcy oraz niepodejmowanie zatrudnienia w tym okresie, rozliczenie otrzymanych środków i zwrot niewykorzystanych środków. Utrzymano rozwiązanie dotyczące możliwości zawieszenia działalności gospodarczej na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy. Do okresu wykonywania działalności gospodarczej nie wlicza się okresu zawieszenia działalności gospodarczej oraz przerwy z powodu choroby lub korzystania ze świadczenia rehabilitacyjnego przekraczającej łącznie 90 dni. W przypadku przerwy z powodu choroby trwającej np. 180 dni, okres od 91 dnia do 180 dnia nie zostanie wliczony w okres wykonywania działalności gospodarczej i o ten okres bezrobotny będzie musiał wydłużyć wykonywanie działalności gospodarczej, żeby spełnić warunek wykonywania działalności gospodarczej przez okres co najmniej 12 miesięcy.

Wprowadzono przepis dotyczący obowiązku zwrotu równowartości podatku, o którym mowa w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 361, z późn. zm.) dotyczącego zakupionych towarów i usług w ramach umowy o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej. Dotychczas obowiązujący przepis zobowiązywał osobę, która otrzymała dofinansowanie, do zwrotu podatku od towarów i usług, jeżeli złożyła deklarację podatkową dotyczącą podatku od towarów i usług obejmującą towary lub usługi sfinansowane w ramach środków na podjęcie działalności gospodarczej. Istniała również możliwość złożenia przez osobę, która otrzymała dofinansowanie, oświadczenia, że nie będzie się ubiegała o zwrot podatku od towarów i usług nabytych w ramach dofinansowania.

Nowy przepis nakłada obowiązek zwrotu równowartości podatku od towarów i usług przez osobę, która otrzymała dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej w przypadku nabycia przez nią prawa do obniżenia podatku od towarów i usług należnego o kwotę podatku naliczonego, niezależnie od tego, czy faktycznie ubiegała się o zwrot/odliczenie podatku od towarów i usług zakupionych w ramach dofinansowania.

Celem wskazanej regulacji jest ograniczenie nadużyć w tym zakresie. Obowiązek zwrotu równowartości podatku od towarów i usług powinien być zrealizowany w terminie nie dłuższym niż 90 dni od dnia złożenia pierwszej deklaracji podatkowej dotyczącej podatku od towarów i usług, w której kwota tego podatku mogła być wykazana do odliczenia. Zrezygnowano z dotychczasowej możliwości określenia terminu zwrotu na poziomie umowy, aby PUP nie skracaly tych terminów nadmiernie.

Nowym rozwiązaniem jest wprowadzenie przepisu o obowiązku zapłaty odsetek ustawowych w przypadku nieterminowego zwrotu do PUP równowartości podatku od towarów i usług. Dotychczas nieterminowy zwrot równowartości naliczonego podatku od towarów i usług był traktowany jako niedotrzymanie warunków umowy, a sankcją było wezwanie do zwrotu otrzymanego dofinansowania wraz z odsetkami ustawowymi.

Obowiązujące dotychczas przepisy dotyczące obowiązku zwrotu otrzymanych środków tytułem dofinansowania podjęcia działalności gospodarczej w przypadku naruszenia warunków umowy dotyczących przyznania tych środków zostały zachowane.

Do grupy osób korzystających z łagodniejszych warunków w przypadku nieutrzymania działalności gospodarczej przez wymagany okres dodano nową kategorię. Oprócz osób, które otrzymały dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej polegającej na prowadzeniu żłobka lub klubu dziecięcego z miejscami integracyjnymi albo polegającej na świadczeniu usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych, w tym usług mobilnych, oraz poszukujących pracy opiekunów osób niepełnosprawnych bez względu na przedmiot działalności, dodano osoby, które prowadziły działalność polegającą na świadczeniu usług dziennego opiekuna dla co najmniej jednego dziecka niepełnosprawnego. Te osoby zwracają otrzymane środki proporcjonalnie do okresu brakującego do 12 miesięcy wykonywania działalności gospodarczej. Pozostali zwracają całość otrzymanych środków.

Projekt ustawy rozszerza dotychczasowe rozwiązania związane z zarządem sukcesyjnym, które były uregulowane na poziomie rozporządzenia. W przypadku śmierci osoby prowadzącej działalność gospodarczą przed upływem 12 miesięcy jej prowadzenia, do okresu prowadzenia działalności gospodarczej wlicza się nie tylko okres prowadzenia przedsiębiorstwa przez zarządcę sukcesyjnego lub następcę prawnego zmarłego przedsiębiorcy, o którym mowa w art.

3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw (Dz. U. z 2021 r. poz. 170), ale również przez osoby, o których mowa w art. 14 tej ustawy.

W przypadku nieustanowienia zarządu sukcesyjnego brak dodatkowych obciążeń wynikających z niedotrzymania warunków umowy dla osób zobowiązanych do zwrotu środków.

5.4 Refundacja kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy

Pozostawiono kwotę, jaka maksymalnie może być przyznana tytułem refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy na dotychczasowym poziomie, tj. 6-krotność przeciętnego wynagrodzenia, natomiast skrócono okres utrzymania wyposażonego lub doposażonego stanowiska pracy z dotychczasowych 24 miesięcy do 18 miesięcy. Okres utrzymania wyposażonego lub doposażonego stanowiska pracy i zatrudnienia na nim skierowanego bezrobotnego lub poszukującego pracy opiekuna osoby niepełnosprawnej uzależniono od kwoty refundacji. W przypadku przyznania refundacji do 4-krotności przeciętnego wynagrodzenia obowiązkiem podmiotu, który zawarł umowę o refundację, jest utrzymanie wyposażonego lub doposażonego stanowiska pracy i zatrudnienia na nim przez okres co najmniej 12 miesięcy, w przypadku przyznania refundacji w kwocie powyżej 4-krotności do 6-krotności przeciętnego wynagrodzenia – utrzymanie stanowiska pracy i zatrudnienia na nim przez okres 18 miesięcy. Zmiana stwarza możliwość przedsiębiorcy wyboru opcji w zależności od jego potrzeb, tj. wysokości kosztu wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy i okresu jego utrzymania.

Refundacja kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego lub skierowanego poszukującego pracy niepozostającego w zatrudnieniu lub niewykonującego innej pracy zarobkowej opiekuna osoby niepełnosprawnej, tak jak dotychczas udzielana będzie podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą, niepublicznym przedszkolom, niepublicznym szkołom lub producentom rolnym.

Kategorię podmiotów funkcjonujących na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe rozszerzono o inne niepubliczne formy wychowania przedszkolnego (punkty przedszkolne, zespoły wychowania przedszkolnego).

Do projektu ustawy wprowadzono przepisy dotyczące warunków, jakie powinien spełniać wnioskujący o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy. Przepisy dotyczące warunków były dotychczas uregulowane w rozporządzeniu.

Podobnie jak przy dofinansowaniu podjęcia działalności gospodarczej, do warunków umożliwiających ubieganie się o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy należy m.in. brak skazania za przestępstwo składania fałszywych zeznań lub oświadczeń, przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów lub przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym, na podstawie ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, za przestępstwo skarbowe na podstawie ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy w okresie ostatnich 2 lat przed złożeniem wniosku o refundację lub za odpowiedni czyn zabroniony określony w przepisach prawa obcego.

Warunki te dotyczą wnioskodawcy, jeżeli jest osobą fizyczną, osób reprezentujących wnioskodawcę lub osób zarządzających wnioskodawcą.

W projekcie ustawy przewidziano, że jeżeli wnioskodawcy przysługuje prawo do obniżenia podatku od towarów i usług należnego o kwotę podatku naliczonego, wydatki we wniosku o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy powinny być ujęte bez podatku od towarów i usług.

Do zabezpieczenia zwrotu środków przyznanych w ramach refundacji stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zabezpieczenia zwrotu środków przyznanych w ramach dofinansowania podjęcia działalności gospodarczej.

W projekcie ustawy wprowadzone zostały podstawowe obowiązki podmiotu, z którym została podpisana umowa o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy.

Przyjęto rozwiązanie, że refundacja kosztów wyposażenia lub doposażenia specyficznych stanowisk pracy związanych z dziećmi niepełnosprawnymi, tj. związanego bezpośrednio ze sprawowaniem opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi lub prowadzeniem dla nich zajęć w żłobkach lub klubach dziecięcych lub związanego bezpośrednio ze świadczeniem usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych, w tym usług mobilnych, w podmiotach świadczących usługi rehabilitacyjne będzie w tej samej wysokości, co dla podstawowej refundacji, mimo że możliwe jest zatrudnienie bezrobotnego lub poszukującego pracy opiekuna osoby niepełnosprawnej na pół etatu (w obecnie obowiązującej ustawie wysokość refundacji powiązana jest z wymiarem czasu pracy). Do refundacji stanowisk na uprzywilejowanych zasadach dodano również stanowisko dziennego opiekuna sprawującego opiekę nad co najmniej jednym dzieckiem niepełnosprawnym.

Ponadto rozszerzono katalog podmiotów uprawnionych do skorzystania z refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy związanego bezpośrednio ze świadczeniem usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych. Do podmiotów prowadzących działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu usług rehabilitacyjnych dodano

przedsiębiorstwa społeczne prowadzące działalność polegającą na świadczeniu usług rehabilitacyjnych.

Wprowadzono również przepis zobowiązujący starostę, przed wypłatą środków tytułem refundacji i skierowaniem na utworzone stanowisko osoby, do potwierdzenia utworzenia stanowiska pracy, a także do oceny prawidłowości realizacji i wykonania umowy.

Dotychczasowe przepisy dotyczące obowiązku zwrotu otrzymanych środków tytułem refundacji w przypadku naruszenia warunków umowy dotyczących utrzymania zatrudnienia lub utrzymania wyposażonego lub doposażonego stanowiska pracy nie uległy zmianie.

Projekt przewiduje nowy przepis, który powinien uelastycznić rozliczenie umów w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w realizacji umowy. W przypadku wykorzystania środków niezgodnie z przeznaczeniem, pobrania środków nienależnie lub w nadmiernej wysokości podmiot, który otrzymał refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, zwraca tę część środków, która została wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem, pobrana nienależnie lub w nadmiernej wysokości, wraz z odsetkami ustawowymi, liczonymi od dnia otrzymania środków do dnia dokonania zwrotu.

Projekt ustawy przewiduje, że umowa o refundację może być kontynuowana po śmierci osoby śmierci fizycznej wykonującej działalność gospodarczą analogicznie, jak umowa o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej. Do wymaganych 12 lub 18 miesięcy utrzymania stanowiska pracy lub zatrudnienia na wyposażonym lub doposażonym stanowisku pracy wliczony zostanie okres wykonywania pracy na wyposażonym lub doposażonym stanowisku pracy w okresie prowadzenia przedsiębiorstwa przez osoby, o których mowa w art. 14 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw, zarządcę sukcesyjnego lub właściciela przedsiębiorstwa w spadku, o którym mowa w art. 3 tej ustawy.

Natomiast jeżeli zarząd sukcesyjny nie zostanie ustanowiony, środki z tytułu refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy zwracane są proporcjonalnie do brakującego okresu wynikającego z umowy o refundację zatrudnienia lub utrzymania stanowiska pracy, bez odsetek.

Tak jak dotychczas przewidziano upoważnienie ustawowe do wydania rozporządzenia w sprawie dokonywania z Funduszu Pracy refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy oraz przyznawania środków na podjęcie działalności gospodarczej.

W rozporządzeniu określony zostanie sposób składania wniosków i rozpatrywania wniosków o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej i refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, rodzaje informacji zawartych we wnioskach, rodzaje

dokumentów przedstawianych z wnioskiem, formy zabezpieczenia umowy, a także sposób realizacji umów o dofinansowanie i refundację, w tym tryb rozliczania wydatków ujętych we wnioskach o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej i refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy.

5.5 Jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej oraz formy pomocy dla spółdzielni socjalnych

Pozostawiono na dotychczasowym poziomie kwotę, jaką maksymalnie może otrzymać osoba ubiegająca się o jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, tj. 6-krotność przeciętnego wynagrodzenia.

Podobnie, jak w przypadku dofinansowania podjęcia działalności gospodarczej i refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, przeniesiono na poziom ustawy kwestie warunków, jakie muszą spełnić poszczególne kategorie uprawnionych, podstawowych obowiązków wynikających z zawartych ze starostą umów i konsekwencji ich niewypełnienia. Warunki, jakie muszą spełnić osoby ubiegające się o jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej są analogiczne do warunków, jakie muszą spełnić osoby ubiegające się o jednorazowe środki na podjęcie działalności gospodarczej. Dodatkowym warunkiem jest brak w okresie ostatnich 6 miesięcy członkostwa w zarządzie spółdzielni socjalnej.

Analogicznie, jak przy dofinansowaniu podjęcia działalności gospodarczej i refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy uregulowano kwestie dotyczące weryfikacji spełnienia warunków i zabezpieczeń realizacji umowy.

Projekt ustawy przewiduje nowe rozwiązanie w przypadku jednorazowych środków na przystąpienie do spółdzielni socjalnej. Umowa ma być zawierana przez starostę z osobą przystępującą do spółdzielni socjalnej oraz ze spółdzielnią socjalną, a nie jak dotychczas tylko z osobą przystępującą do spółdzielni socjalnej, ponieważ w praktyce odpowiedzialność za prawidłowe wykorzystanie środków spoczywa zarówno na przystępującym do spółdzielni, jak i samej spółdzielni socjalnej. Dodatkowo część dotychczasowych warunków przyznawania środków dotyczyła bezpośrednio spółdzielni socjalnej, która formalnie nie była stroną umowy, co budziło wątpliwości co do poprawności takiej konstrukcji.

Nowym rozwiązaniem jest odpowiedzialność spółdzielni socjalnej za niewykonanie umowy o założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej. Zgodnie z projektem, jeżeli niespełnienie obowiązków wynikających z umowy o założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, wykorzystanie środków niezgodnie z przeznaczeniem, pobranie środków nienależnie lub w

nadmiernej wysokości wynika z działania lub zaniechania spółdzielni socjalnej, obowiązek zwrotu środków spoczywa na spółdzielni socjalnej.

Uregulowano również kwestię dotyczącą środków Funduszu Pracy przyznanych na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej w przypadku wystąpienia członka ze spółdzielni socjalnej po upływie 12 miesięcy od dnia jej założenia lub od dnia przystąpienia do niej. W takim przypadku uznaje się, że umowa została zrealizowana, ale środki Funduszu Pracy wniesione do spółdzielni socjalnej nie zostaną zwrócone byłemu członkowi, a pozostaną w spółdzielni socjalnej i będą wykorzystywane na działalność gospodarczą.

W ustawie przewidziano dotychczasowe instrumenty rynku pracy na rzecz spółdzielni socjalnych i przedsiębiorstw społecznych, tj. środki na utworzenie stanowiska pracy oraz środki na finansowanie kosztów wynagrodzenia. Podobnie, jak w przypadku innych form pomocy mieszczących się w tym rozdziale, określono podstawowe warunki, jakie musi spełnić spółdzielnia socjalna lub przedsiębiorstwo społeczne ubiegające się o środki, obowiązki spółdzielni socjalnej lub przedsiębiorstwa społecznego, które zawrą umowę oraz konsekwencje ich niewypełnienia.

Tak jak dotychczas przewidziano upoważnienie ustawowe do wydania rozporządzenia w sprawie przyznawania z Funduszu Pracy jednorazowych środków na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej oraz środków dla spółdzielni socjalnych lub przedsiębiorstw społecznych na utworzenie stanowiska pracy lub finansowanie kosztów wynagrodzenia. W rozporządzeniu zostaną uregulowane kwestie dotyczące dokumentów i informacji przedstawianych z wnioskiem o przyznanie środków, sposobu realizacji umowy, w tym trybu rozliczania wydatków ujętych we wniosku.

5.6 Pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej, na utworzenie stanowiska pracy i na dostosowanie stanowiska pracy do pracy zdalnej

Pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej udzielane są do 20-krotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia.

Z pożyczek na podjęcie działalności gospodarczej, będą mogli korzystać bezrobotni, niezatrudnieni i niewykonyjący innej pracy zarobkowej, studenci ostatniego roku studiów (niezatrudnieni i niewykonyjący innej pracy zarobkowej), poszukujący pracy opiekunowie osób niepełnosprawnych, a także osoby, których średniomiesięczne przychody z okresu ostatnich trzech miesięcy przed miesiącem złożenia wniosku o pożyczkę nie przekraczały przeciętnego wynagrodzenia za pracę, przy czym jest to jedyna kategoria pożyczkobiorców, dla której pożyczki mogą być udzielone wyłącznie ze środków Unii Europejskiej i środków

Funduszu Pracy. Pozostałe pożyczki mogą być finansowane zarówno ze środków Unii Europejskiej i środków Funduszu Pracy, jak i wyłącznie ze środków Funduszu Pracy.

Katalog uprawnionych do uzyskania pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej rozszerzono o powracających z zagranicy. Nowe rozwiązanie ma zachęcić obywateli polskich do powrotu z emigracji do kraju pochodzenia na stałe.

Należy mieć na względzie, że wielkość strumienia migracji jest zależna od wielu niemierzalnych czynników takich jak: nastroje społeczne wobec migrantów, sytuacja na rynku pracy, skłonność do zatrudnienia obcokrajowców, itp.

Promowany będzie rozwój przedsiębiorczości wśród osób powracających do Polski przez udzielanie wsparcia finansowego i prawnego w zakresie tworzenia nowych przedsięwzięć gospodarczych. Proponowana zmiana będzie miała pozytywny wpływ na demografię (wzrost liczby ludności), kształtowanie zasobów pracy (wzrost liczebności zasobów pracy, wykorzystanie kompetencji nabytych przez osoby powracające w okresie pracy za granicą) oraz rozwój lokalny (zwiększenie liczby działających podmiotów gospodarczych).

Proponowane zmiany nie spowodują wzrostu wskaźnika bezrobocia rejestrowanego, ponieważ osoby powracające z emigracji nie będą musiały rejestrować się w powiatowych urzędach pracy jako osoby bezrobotne. To umożliwi uniknięcie dodatkowych wydatków ze środków Funduszu Pracy przeznaczonych na wypłatę zasiłków, kosztów administracyjnych związanych z rejestracją w urzędach pracy, etc. Dotyczy to przede wszystkim osób zdecydowanych na prowadzenie działalności gospodarczej na terytorium Polski. Dodatkowo brak konieczności rejestracji w urzędach pracy skróci i uprości proces ubiegania się o pożyczkę.

Pożyczki na utworzenie stanowiska pracy dla bezrobotnego lub poszukującego pracy niepozostającego w zatrudnieniu lub niewykonującego innej pracy zarobkowej opiekuna osoby niepełnosprawnej, w tym skierowanych przez PUP, tak jak dotychczas, udzielane są podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą, niepublicznym przedszkolom, niepublicznym szkołom lub producentom rolnym. Kategorię podmiotów funkcjonujących na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe rozszerzono o inne niepubliczne formy wychowania przedszkolnego (punkty przedszkolne, zespoły wychowania przedszkolnego).

Pożyczki na utworzenie stanowiska pracy dla bezrobotnego lub poszukującego pracy niepozostającego w zatrudnieniu lub niewykonującego innej pracy zarobkowej opiekuna osoby niepełnosprawnej, w tym skierowanych przez PUP, udzielane są, na uprzywilejowanych zasadach:

- 1) żłobkom lub klubom dziecięcym na utworzenie stanowiska pracy związanego bezpośrednio ze sprawowaniem opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi lub prowadzeniem dla nich zajęć;
- 2) podmiotom świadczącym usługi rehabilitacyjne na utworzenie stanowiska pracy związanego bezpośrednio ze świadczeniem usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych w miejscu zamieszkania, w tym usług mobilnych. Ta grupa podmiotów została rozszerzona o przedsiębiorstwa społeczne prowadzące tego typu działalność;
- 3) przedsiębiorcom na utworzenie stanowiska pracy dziennego opiekuna sprawującego opiekę nad co najmniej jednym dzieckiem niepełnosprawnym – nowe rozwiązanie.

Do warunków umożliwiających ubieganie się o pożyczkę na podjęcie działalności gospodarczej należy m.in. brak skazania za przestępstwo składania fałszywych zeznań lub oświadczeń, przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów lub przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym, na podstawie ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, za przestępstwo skarbowe na podstawie ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy w okresie 2 lat przed wystąpieniem z wnioskiem o pożyczkę lub za odpowiedni czyn zabroniony określony w przepisach prawa obcego. W przypadku pożyczek na utworzenie stanowiska pracy te same warunki dotyczą wnioskodawcy, jeżeli jest osobą fizyczną, osób reprezentujących wnioskodawcę lub osób zarządzających wnioskodawcą w innych przypadkach.

Nie jest konieczne dodanie do pożyczek na utworzenie stanowiska pracy warunku nieskazania za przestępstwo przeciwko prawom osób wykonujących pracę zarobkową. Pożyczki, choć może z nich skorzystać każdy przedsiębiorca (a także producent rolny, niepubliczne przedszkole, inna forma wychowania przedszkolnego lub niepubliczna szkoła), są przede wszystkim wykorzystywane przez osoby korzystające z pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej. To dla nich przewidziana jest dodatkowa korzyść w postaci umorzenia pożyczki na pierwsze stanowisko pracy, po utrzymaniu zatrudnienia bezrobotnego na tym stanowisku przez 12 miesięcy. Z pożyczek na utworzenie stanowiska pracy nie korzystają podmioty zatrudniające wielu pracowników.

Projekt przewiduje podwyższenie wartości pożyczki w stosunku do obecnie istniejącej z 6-krotności do 10-krotności przeciętnego wynagrodzenia, także w odniesieniu do specyficznych stanowisk pracy, o których mowa w art. 172 ust. 4 lub 5, mimo że możliwe jest zatrudnienie na tym stanowisku w połowie wymiaru czasu pracy (w obecnie obowiązującej ustawie wysokość pożyczki była proporcjonalna do wymiaru czasu pracy).

Nowym rozwiązaniem przy pożyczce na utworzenie stanowiska pracy jest możliwość przeznaczenia na finansowanie kosztów osobowych związanych z zatrudnieniem do 25% wartości pożyczki. Powyższa zmiana ma na celu uatrakcyjnienie tej formy pomocy. Aktualnie pożyczki na utworzenie stanowiska pracy stanowią ok. 2% wszystkich umów pożyczkowych w ramach programu.

Przy umowie pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej pozostawiono możliwość zawieszenia działalności gospodarczej na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy.

Osobom, którym udzielono pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej, można będzie udzielić pożyczki na utworzenie stanowiska pracy nie wcześniej niż po upływie 3 miesięcy od rozpoczęcia spłaty pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej, lub po upływie 6 miesięcy od dnia udzielenia pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej. Przedsiębiorcy będą mogli wybrać tę opcję, która będzie dla nich bardziej korzystna. Konsekwencje przerwania prowadzenia działalności gospodarczej przed upływem 12 miesięcy pozostały takie same jak w dotychczas obowiązującej ustawie – obowiązek zwrotu niespłaconej części pożyczki z odsetkami ustawowymi od dnia jej otrzymania oraz różnicy pomiędzy preferencyjnym oprocentowaniem spłaconej części pożyczki w stosunku do oprocentowania równego stopie referencyjnej obliczonej zgodnie z metodologią określoną w Komunikacie Komisji w sprawie zmiany metody ustalania stóp referencyjnych i dyskontowych.

Przy pożyczce na utworzenie stanowiska pracy dla bezrobotnego lub poszukującego pracy niepozostającego w zatrudnieniu lub niewykonyującego innej pracy zarobkowej opiekuna osoby niepełnosprawnej, w tym skierowanych przez PUP, analogicznie jak przy pożyczce na podjęcie działalności gospodarczej, pozostawiono niezmiennione przepisy dotyczące konsekwencji nieutrzymania stanowiska pracy przez 12 miesięcy.

Projekt przewiduje, że nieutrzymanie utworzonego stanowiska pracy lub zatrudnienia bezrobotnego na utworzonym stanowisku pracy przez okres 24 miesięcy powoduje konsekwencje w postaci podwyższonego oprocentowania dla niespłaconej części pożyczki.

Projekt przewiduje możliwość umorzenia pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej udzielonej osobom uprawnionym do skorzystania z bezzwrotnych środków na podjęcie działalności gospodarczej po 12 miesiącach prowadzenia działalności gospodarczej, do wysokości wsparcia bezzwrotnego (równowartość 6-krotności przeciętnego wynagrodzenia). Wysokość umorzenia ograniczono jednocześnie do wartości 50% pożyczki. Dzięki temu również środki na pożyczki nie zostaną nadmiernie uszczuplone. Umorzenie dokonywane jest na wniosek pożyczkobiorcy.

Celem umorzenia jest zrównanie sytuacji pożyczkobiorców z osobami korzystającymi z bezzwrotnych środków. Utrzymanie przez pożyczkobiorcę działalności gospodarczej przez 12 miesięcy pozwoli na umorzenie części pożyczki w wysokości równej bezzwrotnym środkom. Podobnie osoba, która na podstawie ustawy otrzymała bezzwrotne środki i utrzyma działalność gospodarczą przez 12 miesięcy, nie musi zwracać tych środków. Możliwość umorzenia dotyczy tylko pożyczek współfinansowanych ze środków Unii Europejskiej.

Projekt przewiduje nową pożyczkę polegającą na finansowaniu wydatków związanych z dostosowaniem stanowiska pracy do pracy zdalnej dla wybranej grupy pracowników. Ze środków pożyczki przedsiębiorca będzie mógł sfinansować sprzęt oraz wyposażenie niezbędne do pracy dla pracownika pracującego w warunkach domowych. Pożyczka na dostosowanie istniejących stanowisk pracy do pracy zdalnej dotyczy pracowników, o których mowa w art. 67¹⁹ § 6 i 7 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, dla których pracodawca jest zobowiązany zgodzić się na pracę zdalną (kobiety w ciąży, rodzice dzieci do lat 4 i pracownicy sprawujący opiekę nad innym członkiem najbliższej rodziny lub inną osobą pozostającą we wspólnym gospodarstwie domowym, posiadającymi orzeczenie o niepełnosprawności albo orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności). To rozwiązanie wesprze przedsiębiorców w realizacji tego obowiązku i ułatwi dostosowanie do obecnego modelu pracy.

W przypadku śmierci osoby prowadzącej działalność gospodarczą przed upływem 12 miesięcy jej prowadzenia, do okresu prowadzenia działalności gospodarczej wlicza się okres prowadzenia przedsiębiorstwa przez osoby, o których mowa w art. 14 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw, zarządcę sukcesyjnego lub następcę prawnego zmarłego przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 3 tej ustawy. Natomiast w przypadku pożyczek na utworzenie stanowiska pracy do okresu utrzymania stanowiska pracy lub zatrudnienia na utworzonym stanowisku pracy wliczany jest okres wykonywania pracy na utworzonym stanowisku pracy w okresie prowadzenia przedsiębiorstwa przez osoby, o których mowa w art. 14 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw, zarządcę sukcesyjnego lub następcę prawnego zmarłego przedsiębiorcy.

Jeżeli zarząd sukcesyjny nie zostanie ustanowiony powstaje obowiązek zwrotu pozostałego do spłaty kapitału pożyczki z utrzymaniem preferencyjnego oprocentowania.

5.7 Zlecanie zadań agencjom zatrudnienia

W projekcie ustawy zmodyfikowano instrument uregulowany dotychczas w art. 61b ustawy o promocji zatrudnienia, którego istotą było włączenie agencji zatrudnienia w proces aktywizacji bezrobotnych będących w szczególnej sytuacji na rynku pracy, w celu doprowadzenia tych osób do podjęcia zatrudnienia. Zmiany dotyczą rozszerzenia grupy docelowej z bezrobotnych będących w szczególnej sytuacji na rynku pracy na wszystkie osoby bezrobotne oraz warunków zlecania poprzez zwiększenie kwoty wynagrodzenia dla agencji zatrudnienia w przypadku doprowadzenia do zatrudnienia osób długotrwale bezrobotnych i osób do 30. roku życia.

Projektowany przepis stwarza możliwość podjęcia przez starostę współpracy z agencjami zatrudnienia na podstawie umowy przewidującej doprowadzenie skierowanego bezrobotnego do podjęcia zatrudnienia, z tytułu którego osoba będzie osiągała miesięczne wynagrodzenie w wysokości co najmniej połowy minimalnego wynagrodzenia za pracę, trwającego przez okres 180 dni w okresie 240 dni od dnia skierowania bezrobotnego do agencji zatrudnienia. Doprowadzenie bezrobotnego do podjęcia zatrudnienia należy rozumieć jako skorzystanie przez bezrobotnego z usług świadczonych przez agencję zatrudnienia, przede wszystkim z pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego.

Do okresu zatrudnienia zalicza się okres zatrudnienia podejmowanego na podstawie oferty przedstawionej przez agencję zatrudnienia. Natomiast za okres zatrudnienia niepodlegający rozliczeniu finansowemu z agencją zatrudnienia uznano okres zatrudnienia, z tytułu którego osoba będzie osiągała wynagrodzenie dofinansowane lub refundowane z Funduszu Pracy lub Europejskiego Funduszu Społecznego Plus.

Wynagrodzenie należne agencji zatrudnienia uzależnione jest od okresu utrzymania zatrudnienia przez bezrobotnego i jest wypłacane w dwóch transzach, pierwsza w wysokości 15% po przepracowaniu przez osobę 30 dni, druga ustalana jest w wysokości proporcjonalnej (z kwoty 85% wynagrodzenia) do okresu utrzymania przez osobę pracy – maksymalnie 85% wynagrodzenia za przepracowanie kolejnych 150 dni łącznie.

Maksymalna kwota wynagrodzenia za utrzymanie przez osobę zatrudnienia przez okres 180 dni nie może przekroczyć 150% przeciętnego wynagrodzenia, natomiast w przypadku osób długotrwale bezrobotnych i osób do 30. roku życia nie może przekroczyć 200% przeciętnego wynagrodzenia należnego agencji zatrudnienia. Kwota wynagrodzenia została zmodyfikowana w celu zmotywowania agencji zatrudnienia do podejmowania działań na rzecz aktywizacji zawodowej osób długotrwale bezrobotnych i osób do 30. roku życia. Wynika to z faktu, że nakłady na przywrócenie na rynek pracy osób pochodzących z tych grup są znacznie większe.

Wymagają one dużego doświadczenia i z reguły też trwają dłużej oraz są bardziej kompleksowe w porównaniu do nakładów ponoszonych na aktywizację osób pochodzących z innych grup.

W trakcie realizacji tej formy pomocy PUP nie może kierować do bezrobotnego innych form pomocy, może jednak sfinansować koszty przejazdu w związku z podjęciem przez bezrobotnego pracy w wyniku skierowania agencji zatrudnienia.

Jednocześnie zrezygnowano ze zlecania działań aktywizacyjnych przez marszałka województwa – instrumentu uregulowanego w dotychczasowym Rozdziale 13 ustawy o promocji zatrudnienia.

Wg zbiorczych danych z I edycji zlecania zadań aktywizacyjnych, zwanego dalej „ZDA”, realizowanego w 16 województwach osiągnięte efekty zatrudnieniowe nie były zadowalające. Oferty pracy były niskiej jakości, niewielki był odsetek osób, które utrzymały zatrudnienie w dłuższej perspektywie czasowej, jak również duży odsetek bezrobotnych powrócił do urzędów pracy po zakończeniu realizacji ZDA (26% ogółu uczestników).

ZDA generowało wysokie koszty dla Funduszu Pracy. Średni koszt uczestnictwa w ZDA jednej osoby, która przepracowała okres 180 dni (w tym okresie osoba mogła podejmować pracę u różnych pracodawców) – to kwota przekraczająca 31 tys. zł.

Jednocześnie szacowana średnia kwota danin publiczno-prawnych, odprowadzona do budżetu z tytułu zatrudnienia jednego uczestnika ZDA, przy założeniu, że okres pracy wynosił 180 dni i osoba w tym czasie otrzymywała minimalne wynagrodzenie za pracę – to kwota 5244 zł.

Podkreślenia wymaga także fakt, że ponad połowa uczestników ZDA (52,1%) nie podjęła żadnej pracy, a za te osoby agencjom zatrudnienia wypłacono kwotę 22,27 mln zł, co stanowi ponad 28% ogólnych wydatków Funduszu Pracy poniesionych na realizację ZDA.

5.8 Wsparcie dla długotrwale bezrobotnych

W latach 2014–2019 zarówno liczba, jak i udział długotrwale bezrobotnych w ogółem zarejestrowanych bezrobotnych malał, po raz pierwszy osiągając poziom poniżej pół miliona (432,4 tys. osób, tj. 49,9% bezrobotnych ogółem w końcu 2019 r.)²⁾. W końcu 2020 r., z uwagi na pandemię i związany z nią kryzys, liczba bezrobotnych długotrwale wzrosła (o 19,3% do 515,8 tys. osób), by w końcu 2021 r. zmaleć do poziomu 506,5 tys. osób. W 2022 r. odnotowano wyraźny spadek ich liczby (o 17,1%) do poziomu 419,7 tys. osób, czyli niższego niż przed pandemią³⁾. Skala długotrwałego bezrobocia, a także problemy osób długotrwale bezrobotnych balansujących na granicy wykluczenia społecznego, stawiają przed służbami zatrudnienia

²⁾ Sprawozdanie MRiPS-01 o rynku pracy, <https://psz.praca.gov.pl/rynek-pracy/statystyki-i-analizy/bezrobocie-rejestrowane>.

³⁾ Sprawozdanie MRiPS-01 o rynku pracy, <https://psz.praca.gov.pl/rynek-pracy/statystyki-i-analizy/bezrobocie-rejestrowane>.

liczne wyzwania jakimi są m.in.: konieczność zwiększenia zasięgu oddziaływania aktywizacyjnego na tę grupę bezrobotnych, pogłębienie efektywności adresowanego do nich wsparcia oraz zwiększenie koordynacji i komunikacji w działaniach podejmowanych wspólnie przez różne instytucje niosące pomoc i wsparcie osobom długotrwale bezrobotnym.

Biorąc pod uwagę potrzebę zintensyfikowania działań i poprawy ich efektów, zaproponowano nałożenie na PUP obowiązku przygotowania dla osoby długotrwale bezrobotnej IPD, który poza formami pomocy określonymi w ustawie może obejmować działania realizowane przez inne instytucje, w szczególności ośrodek pomocy społecznej, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych – przez to centrum, a także funkcjonujące w ramach pomocy społecznej jednostki specjalistycznego poradnictwa, podmioty zatrudnienia socjalnego lub organizacje pozarządowe.

Szczególną grupą wśród długotrwale bezrobotnych stanowią osoby korzystające ze świadczeń pomocy społecznej. Osoby te z uwagi na wielowymiarowość i specyfikę problemów wymagają kompleksowego wsparcia w procesie powrotu na rynek pracy. Niewątpliwie największy ciężar realizacji tego procesu spoczywa na PUP. Należy podkreślić, że praca z tą grupą klientów jest procesem nie tylko czasochłonnym, ale także kosztownym, i nie rzadko wymaga skoordynowania działań pomiędzy służbami zatrudnienia i partnerami, do których w pierwszej kolejności zaliczyć należy instytucje pomocy społecznej.

Zaproponowano zatem, aby starosta i kierownik ośrodka pomocy społecznej, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych – dyrektor centrum usług społecznych, zawierali porozumienie o współpracy w celu zaplanowania i realizacji działań umożliwiających powrót na rynek pracy długotrwale bezrobotnych korzystających ze świadczeń pomocy społecznej. Porozumienie określać ma w szczególności zasady współpracy oraz tryb obowiązkowej wymiany informacji o udzielonej osobie długotrwale bezrobotnej pomocy i jej efektach oraz planowanych wobec osoby działaniach, wraz z zakresem danych osobowych tej osoby.

Działania na rzecz długotrwale bezrobotnych korzystających ze świadczeń pomocy społecznej, realizowane będą na podstawie niniejszej ustawy przez starostę i inne podmioty lub instytucje działające na jego zlecenie, lub realizujące wobec długotrwale bezrobotnego działania na skutek skierowania PUP oraz przez ośrodek pomocy społecznej w ramach kontraktu socjalnego, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych – przez centrum usług społecznych.

W ramach działań podejmowanych przez jednostki organizacyjne pomocy społecznej, osoba długotrwale bezrobotna będzie mogła skorzystać ze specjalistycznego poradnictwa, w tym poradnictwa psychologicznego. Dodatkowo długotrwale bezrobotny realizujący kontrakt socjalny będzie mógł skorzystać ze wsparcia oferowanego przez kluby integracji społecznej.

Zaproponowano utrzymanie zasad kierowania osób długotrwale bezrobotnych do centrum integracji społecznej w celu realizacji indywidualnego programu zatrudnienia socjalnego, uregulowanych w dotychczasowym art. 50 ustawy o promocji zatrudnienia. Decyzję co do zasadności skierowania długotrwale bezrobotnego do centrum integracji społecznej, po rozpatrzeniu wniosku ośrodka pomocy społecznej, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych – wniosku centrum usług społecznych, podejmować będzie PUP. Jednocześnie, na centrum integracji społecznej, nałożono obowiązek przekazania do PUP, po zakończeniu realizacji programu, zaświadczenia potwierdzającego uczestnictwo osoby długotrwale bezrobotnej w zajęciach i umiejętności nabyte przez nią w ramach reintegracji społecznej.

Zrezygnowano z Programu Aktywizacja i Integracja – instrumentu uregulowanego w dotychczasowym Rozdziale 12a ustawy o promocji zatrudnienia ze względu na dużo niższą niż zakładana skalę wykorzystywania tej formy pomocy.

W to miejsce zaproponowano możliwość zlecenia przez starostę działań w zakresie reintegracji społecznej. Celem tej formy pomocy jest odbudowanie i podtrzymywanie w uczestnikach umiejętności uczestniczenia w życiu społeczności lokalnej i pełnienia ról społecznych w miejscu pracy czy zamieszkania. W ramach działań na rzecz reintegracji społecznej uczestnicy będą m.in. wzmacniali kompetencje osobiste i społeczne, doskonalili naukę planowania życia i osiągania własnych dochodów poprzez uzyskanie zatrudnienia bądź założenia działalności gospodarczej.

Realizację działań w zakresie reintegracji społecznej starosta zlecać będzie instytucjom tworzącym centra lub kluby integracji społecznej lub podmiotom ekonomii społecznej, o których mowa w ustawie z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej, prowadzącym działalność statutową na rzecz integracji i reintegracji społecznej osób zagrożonych wykluczeniem społecznym lub przeciwdziałania uzależnieniom i patologiom społecznym. Działania będą realizowane przede wszystkim w formie indywidualnych lub grupowych porad specjalistycznych, w tym spotkań z psychologiem, warsztatów motywacyjnych, grup terapeutycznych lub grup wsparcia. Osoba długotrwale bezrobotna uczestniczyć będzie w tych działaniach w wyniku skierowania PUP.

Projektowana regulacja określa wymiar godzinowy i okres realizacji tych działań, który wynosić może maksymalnie 6 miesięcy. Bezrobotnemu uczestniczącemu w działaniach przysługiwać będzie stypendium w wysokości 60% kwoty zasiłku dla bezrobotnych, a także możliwość sfinansowania kosztów przejazdu na zajęcia. Przy ustaleniu wysokości świadczenia posiłkowano się zasadą przyjętą przy ustalaniu wysokości stypendium szkoleniowego (stypendium szkoleniowe należne z tytułu uczestnictwa w szkoleniach realizowanych w wymiarze 150 godzin miesięcznie, tj. ok 7,5 godzin dziennie – wynosi 120% kwoty zasiłku). W okresie, w którym bezrobotny uczestniczyć będzie w działaniach z zakresu reintegracji społecznej PUP nie będzie kierował do niego innych form pomocy określonych w ustawie (z zastrzeżeniem sfinansowania kosztów przejazdu), aby tym samym umożliwić jego przygotowanie do aktywnego uczestnictwa w działaniach aktywizacyjnych zaplanowanych w ramach IPD.

Określono także ramowy zakres umowy oraz mechanizm ustalania kwoty wydatków przeznaczonych na finansowanie działań w zakresie reintegracji społecznej.

Ponadto wprowadzono również stawkę godzinową pracy trenera, w wysokości do 5% minimalnego wynagrodzenia za pracę, według której ustalana jest kwota środków przeznaczonych z Funduszu Pracy na finansowanie zleconych działań w zakresie reintegracji społecznej.

Proponowane zmiany powodują konieczność zmiany przepisów ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej oraz ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym.

Zaproponowano także, aby osobom długotrwale bezrobotnym przysługiwało pierwszeństwo w skierowaniu do form pomocy określonych w ustawie.

5.9 Pakiet aktywizacyjny

Wprowadzony pakiet aktywizacyjny umożliwia łączenie kilku form pomocy kierowanych do jednego bezrobotnego. W pakiecie można łączyć dowolną ilość form pomocy. Jednak, jeśli formy pomocy wskazane w pakiecie są objęte koniecznością monitorowania efektywności zatrudnieniowej, to maksymalna ilość wykorzystanych form nie może przekraczać trzech. Pakiet aktywizacyjny został wprowadzony z myślą o tych bezrobotnych, wobec których niezbędne jest zastosowanie wielopoziomowego, kompleksowego wsparcia (więcej niż jednej formy pomocy), aby umożliwić im powrót i utrzymanie się na rynku pracy, skuteczną zmianę kwalifikacji lub podjęcie pierwszego zatrudnienia. Utworzenie nowej formy wsparcia jest niezbędne, aby starosta mógł elastycznie reagować na potrzeby osób bezrobotnych w zakresie aktywizacji zawodowej jednocześnie dbając o wskaźniki efektywności zatrudnieniowej.

5.10 Wsparcie dla osób do 30. roku życia

Wprowadzono nowe zasady wsparcia dla osób do 30. roku życia, zgodnie z zapisami zalecenia Rady z dnia 30 października 2020 r. w sprawie pomostu do zatrudnienia – wzmocnienia Gwarancji dla młodzieży oraz zastępujące zalecenie Rady z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie ustanowienia Gwarancji dla młodzieży w tym:

- 1) przeprowadzania oceny umiejętności cyfrowych osoby do 30. roku życia rejestrującej się jako osoba bezrobotna lub poszukująca pracy;
- 2) wyznaczenie w każdym PUP doradcy ds. zatrudnienia pełniącego funkcję doradcy ds. osób młodych;
- 3) wprowadzenie podstawy prawnej do utworzenia przez urzędy pracy ze środków FP lub innych środków publicznych kompleksowego punktu obsługi osób młodych do 30. roku życia;
- 4) wprowadzenie podstawy prawnej do przyjmowania przez Radę Ministrów programów mających na celu promocję zatrudnienia osób do 30. roku życia.

Na podstawie pierwszych doświadczeń z realizacji projektów pilotażowych z naboru pn. „Czas na Młodych” wyodrębniono następujący katalog usług, które będą świadczone w punktach obsługi osób młodych: doradztwo w zawodowe, doradztwo psychologiczne, jak również informacje w zakresie: świadczeń z pomocy społecznej, opieki zdrowotnej (w tym rehabilitacji), możliwości dalszego kształcenia, możliwości najmu mieszkania lub innych form wsparcia przy zakwaterowaniu.

Oferowane wsparcie przyczyni się do zwiększenia szans osób do 30. roku życia na satysfakcjonujące zatrudnienie, doskonalenia ich umiejętności zawodowych, w tym kompetencji „miękkich”, lepszej diagnozy potrzeb, oczekiwań i deficytów kompetencyjnych z uwzględnienia potrzeb i wymagań lokalnego rynku pracy.

Ze względu na trwające prace nad szczegółową koncepcją punktu osób młodych do 30. roku życia, prowadzoną zarówno w ramach wspomnianego naboru „Czas na Młodych”, jak również w ramach projektu finansowanego z FERS pn. „Strategiczna koordynacja wsparcia dla grup społecznych szczególnie wrażliwych na rynku pracy (osoby młode i długotrwale bezrobotni) poprzez wypracowanie standardów wsparcia klientów PSZ, systemu monitorowania ich losów, realizację działań informacyjnych i in.”.

Przepis artykułu 202 ust. 2 wprowadza obowiązek przeprowadzenia oceny umiejętności cyfrowych bezrobotnego lub poszukującego pracy do 30. roku życia, wypełnienie ankiety umiejętności cyfrowych udostępnionej w systemie teleinformatycznym. W celu zapewnienia dostępności ww. ankiety dla osób o szczególnych potrzebach, narzędzie to będzie dostępne

także w wersji analogowej oraz wersji dostosowanej do potrzeb osób z niesprawnością wzrokową.

W art. 203 pkt 1 projektu jest przewidziane, że WUP, PUP lub OHP może utworzyć ze środków Funduszu Pracy lub innych środków publicznych punkt obsługi osób młodych do 30. roku życia, oferujący m.in. kompleksową informację w zakresie możliwości skorzystania z usług pomocy społecznej.

Na gruncie ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej funkcjonują świadczenia pieniężne określone w art. 36 pkt 1 lit. a–h oraz niepieniężne, o których mowa w art. 36 pkt 2 lit. a–q. Wskazanie w omawianej jednostce redakcyjnej na usługi może sugerować, że informacja odnosi się do świadczeń niepieniężnych w postaci usług opiekuńczych w miejscu zamieszkania, w ośrodkach wsparcia oraz w rodzinnych domach pomocy, specjalistycznych usług opiekuńczych w miejscu zamieszkania oraz w ośrodkach wsparcia, jak również do usług w domu pomocy społecznej. Należy przyjąć, że informacja powinna mieć charakter ogólny z uwagi na krąg odbiorców.

Należy również podkreślić, że rolą pomocy społecznej jest umożliwienie przezwyciężenia trudnej sytuacji życiowej oraz wspieranie w wysiłkach zmierzających do zaspokajania niezbędnych potrzeb. Pomoc społeczna w swej istocie ma charakter subsydiarny, uzupełniający, a więc nie zaspakajający całkowicie potrzeb jej beneficjentów, którzy powinni wykorzystywać własne środki i możliwości, a jeżeli nie wykonują oni takiego obowiązku, to podstawowa przesłanka udzielenia pomocy nie występuje. Udzielane świadczenia mają być adekwatne do sytuacji korzystających z pomocy, od których wymaga się współdziałania w rozwiązywaniu ich trudnej sytuacji życiowej. Udzielanie informacji w punkcie obsługi uwzględnia powyższe założenia, ewentualnie w sytuacjach wymagających skorzystania ze świadczeń z pomocy społecznej, zasadnym będzie kierowanie osoby zainteresowanej bezpośrednio do ośrodka pomocy społecznej lub centrum usług społecznych.

5.11 Dodatkowe formy pomocy

Utrzymano dotychczasową regulację dotyczącą możliwości skierowania bezrobotnego lub poszukującego pracy na badania lekarskie lub psychologiczne mające na celu stwierdzenie zdolności bezrobotnego lub poszukującego pracy do wykonywania pracy, uczestnictwa w formie pomocy lub wykluczenie przeciwwskazań do wykonywania prac związanych z formą pomocy.

Dodatkowo, tak jak obecnie, starosta będzie mógł finansować z Funduszu Pracy przez okres do 12 miesięcy koszty przejazdu w związku z podjęciem przez bezrobotnego lub poszukującego pracy zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub udziału w innej formie pomocy.

Ponadto starosta może dokonywać przez okres 12 miesięcy zwrotu z Funduszu Pracy kosztów zakwaterowania bezrobotnemu lub poszukującemu pracy, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) na podstawie skierowania lub informacji z PUP, umowy ze starostą albo skierowania agencji zatrudnienia podjął zatrudnienie, inną pracę zarobkową lub udział w formie pomocy poza miejscem zamieszkania w miejscowości, do której czas dojazdu i powrotu do miejsca zamieszkania wynosi łącznie ponad 3 godziny dziennie;
- 2) mieszka w hotelu lub wynajętym mieszkaniu w miejscowości lub w pobliżu miejscowości, w której jest zatrudniona lub bierze udział w innej formie pomocy;
- 3) uzyskuje wynagrodzenie lub inny przychód w wysokości nie przekraczającej 200% minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w miesiącu, za który jest dokonywany zwrot kosztów zakwaterowania.

Tak jak obecnie, starosta będzie mógł finansować z Funduszu Pracy koszty zorganizowanego przejazdu bezrobotnych lub poszukujących pracy, skierowanych przez starostę do udziału w targach pracy i giełdach pracy organizowanych przez WUP w ramach pośrednictwa pracy na terenie innego powiatu.

Utrzymano bon na zasiedlenie jako narzędzie umożliwiające bezrobotnemu podjęcie pracy poza miejscem dotychczasowego zamieszkania. Rozwiązania w bonie na zasiedlenie w głównej mierze bazują na obecnie obowiązujących przepisach ustawy o promocji zatrudnienia. Zasadnicza zmiana w bonie na zasiedlenie dotyczy m.in. rozszerzenia podmiotowego, co wynika z generalnej zasady odstąpienia od ograniczeń wiekowych dla form wsparcia określonych w ustawie. Uproszczono procedurę oświadczenia o spełnieniu warunków przyznanego bonu na zasiedlenie między innymi poprzez rezygnację z wymogu podlegania ubezpieczeniom społecznym w trakcie zatrudnienia.

Bon na zasiedlenie będzie przyznawany na wniosek bezrobotnego, który poza miejscem dotychczasowego zamieszkania zamierza poszukiwać zatrudnienia. Dodatkowo, starosta uzyskał możliwość zażądania od wnioskodawcy dokumentów potwierdzających dotychczasowe miejsce zamieszkania.

Doprecyzowano jednocześnie przepisy tak, aby wsparcie kierowane było do osób bezrobotnych, które faktycznie wymagają interwencji ze strony państwa, poprzez wprowadzenie ograniczenia polegającego na braku możliwości zaliczenia do wymaganego okresu zatrudnienia:

- 1) okresu pracy u pracodawcy, u którego osoba była zatrudniona w okresie 180 dni przypadających bezpośrednio przed rejestracją jako bezrobotna;
 - 2) okresu pracy z tytułu, którego osoba osiągała wynagrodzenie lub przychód finansowany lub dofinansowany ze środków Funduszu Pracy;
 - 3) okresu prowadzenia działalności gospodarczej, na którą osoba w ciągu ostatnich 12 miesięcy otrzymała z Funduszu Pracy dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej.
- Jednocześnie zrezygnowano z bonu zatrudnieniowego, z uwagi na to, że skala jego wykorzystania na tle pozostałych bonów, była stosunkowo niewielka.

5.12 Programy specjalne

Program specjalny jest pakietem działań obejmujących formy pomocy wynikające z ustawy, wsparte specyficznymi elementami wspierającymi zatrudnienie, które służą niwelowaniu oddalenia od rynku pracy, dostosowanym do specyficznej sytuacji osoby bezrobotnej. Przygotowana propozycja zmian w ramach przepisów dotyczących programów specjalnych bazuje na dotychczasowym brzmieniu przepisu i polega przede wszystkim na większym uelastycznieniu tej formy pomocy.

Główne propozycje zmian:

- 1) stworzono katalog podmiotów, które mogą być włączone w realizację programów specjalnych;
- 2) określono możliwość wykorzystania w programach specjalnych specyficznych elementów wspierających zatrudnienie samodzielnie lub w połączeniu z formami pomocy określonymi w ustawie;
- 3) określono, że maksymalna wysokość środków Funduszu Pracy na finansowanie specyficznych elementów wspierających zatrudnienie na jednego uczestnika programu specjalnego nie może przekroczyć 150% przeciętnego wynagrodzenia; wysokość tych środków została obniżona z uwagi na to, że średni udział wydatków ponoszonych na finansowanie specyficznych elementów wspierających zatrudnienie był dużo niższy niż dopuszczalny limit;
- 4) zmieniono zasady finansowania, w tym: dookreślono, że realizowane w programach specjalnych zarówno formy pomocy, jak i specyficzne elementy wspierające zatrudnienie

- finansowane są ze środków Funduszu Pracy oraz że minister właściwy do spraw pracy może przyznać na realizację programów specjalnych środki z rezerwy Funduszu Pracy;
- 5) zrezygnowano z zachowania upoważnienia ustawowego do wydania rozporządzenia w sprawie realizacji programów specjalnych.

Utrzymane zostało:

- 1) prawo do inicjowania programu specjalnego przez starostę;
- 2) możliwość pozostawienia we własności uczestnika projektu specyficznych elementów wspierających zatrudnienie, po zakończeniu udziału w projekcie.

5.13 Programy regionalne

Przygotowana propozycja dotycząca realizacji programów regionalnych bazuje na dotychczasowym brzmieniu przepisu.

Poprzez realizację programów regionalnych zostały stworzone dodatkowe możliwości aktywizacji zawodowej.

Program regionalny inicjuje marszałek województwa, ale również może on być inicjowany na wniosek starosty, wojewódzkiej rady rynku pracy albo wojewódzkiej rady dialogu społecznego.

Podstawą wdrożenia programu regionalnego jest porozumienie zawarte pomiędzy marszałkiem województwa a starostą.

W ramach programów regionalnych PUP realizują formy pomocy określone w ustawie.

Główne propozycje zmian:

- rozszerzono grupę odbiorców programów regionalnych o poszukujących pracy i przedsiębiorców,
- z uwagi na fakt, że zmniejszyła się wartość dodana Krajowego Planu Działań usunięto przepis, że „Program regionalny obejmuje co najmniej jeden z priorytetów przyjętych do realizacji w ramach regionalnego planu działań na rzecz zatrudnienia, zgodny z priorytetami polityki państwa w dziedzinie rynku pracy przedstawionymi w Krajowym Planie Działań”.

Programy regionalne są finansowane ze środków Funduszu Pracy. Usunięto przepis, że programy regionalne mogą być także finansowane z innych źródeł, ponieważ przepis miał charakter informacyjny. PUP realizujący program regionalny ma możliwość sfinansowania działań z innych środków również bez tego przepisu.

5.14 Projekty pilotażowe

Projektem pilotażowym określane są przedsięwzięcia polegające na wdrażaniu nowych metod, narzędzi i sposobów aktywizacji zawodowej i wsparcia zatrudnienia w celu przygotowywania nowych rozwiązań o charakterze systemowym finansowane z rezerwy Funduszu Pracy pozostającej w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy, realizowane przez publiczne służby zatrudnienia samodzielnie lub we współpracy z podmiotami realizującymi działania na krajowym rynku pracy.

Propozycja zmian w ramach przepisów dotyczących projektów pilotażowych bazuje w dużej mierze na dotychczasowym brzmieniu przepisu, ale też rozszerza katalog podmiotów, które mogą samodzielnie lub we współpracy realizować projekty pilotażowe. Projekt wprowadza rozwiązania dotyczące projektów pilotażowych, które stwarzają służbom zatrudnienia wszystkich szczebli możliwość podejmowania inicjatyw, dzięki którym wypracowane zostaną innowacyjne, efektywne i zestandaryzowane propozycje narzędzi aktywizacji zawodowej, w tym metody pracy i formy wsparcia kierowane do klientów urzędów pracy.

Główne propozycje zmian:

- 1) wskazano, że projekty pilotażowe mogą być realizowane samodzielnie lub we współpracy przez: powiatowe i wojewódzkie urzędy pracy, podmioty ekonomii społecznej, Ochotnicze Hufce Pracy, agencje zatrudnienia, instytucje szkoleniowe, jednostki samorządu terytorialnego, spółdzielnie socjalne, podmioty tworzące centra integracji społecznej lub podmioty prowadzące kluby integracji społecznej, inne podmioty współpracujące z urzędami pracy;
- 2) doprecyzowano, że projekty pilotażowe mogą być inicjowane przez ministra właściwego do spraw pracy, marszałka lub starostę;
- 3) wskazano, że projekty pilotażowe wymagają akceptacji ministra właściwego do spraw pracy, który na realizację pilotaży przeznacza środki rezerwy Funduszu Pracy pozostające w jego dyspozycji;
- 4) wskazano, że realizacja projektu pilotażowego będzie odbywać się na podstawie umowy zawieranej pomiędzy ministrem do spraw pracy a podmiotem realizującym projekt.

Dodatkowo przyjęto, że Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze wytycznych zasady inicjowania, realizacji i koordynacji projektów pilotażowych. Opracowanie ww. wytycznych uwzględni m.in.:

- elementy projektu pilotażowego,

- zasady wnioskowania,
- zasady konkursowe,
- zasady rozliczania,
- zasady kontroli i monitoringu.

5.15 Program aktywizacyjny dla osób niepełnosprawnych lub opiekunów osób niepełnosprawnych

Projektowane rozwiązanie jest analogiczne jak w ustawie o promocji zatrudnienia. Projektowana regulacja zakłada umożliwienie ogłoszenia przez ministra właściwego do spraw pracy programu aktywizacyjnego dla osób niepełnosprawnych lub opiekunów osób niepełnosprawnych. Program ten z założenia ma być skierowany do osób niepełnosprawnych lub opiekunów osób niepełnosprawnych. Zakres przedmiotowy tego programu ma obejmować aktywizację zawodową, integrację i aktywność społeczną. Zgodnie z projektem minister ogłasza program, a następnie zleca realizację ww. programu podmiotom wskazanym w ustawie. Wybór podmiotów realizujących zadania programu następuje w ramach konkursu ofert skierowanego organizacji pożytku publicznego, publicznych służb zatrudnienia, OHP, agencji zatrudnienia, instytucji szkoleniowych, jednostek samorządu terytorialnego, spółdzielni socjalnych, podmiotów tworzących centra integracji społecznej lub podmiotów prowadzących kluby integracji społecznej, o których mowa w z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym.

5.16 Program wsparcia w sytuacjach szczególnych

Dotychczasowe doświadczenia wskazują na konieczność wprowadzenia narzędzia, które umożliwi ministrowi właściwemu do spraw pracy natychmiastowe uruchomienie pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych mogących mieć negatywny wpływ na poziom zatrudnienia w kraju, w szczególności w przypadku zwolnień grupowych. Wprowadzany instrument będzie elastyczny, odpowiadający powstałym potrzebom na rynku pracy, dlatego też w przepisie przewidziano, że warunki realizacji programu wsparcia, wysokość środków przeznaczonych na realizację programu i sposób ich wydatkowania zostaną określone w umowie. Umowa będzie zawierana między ministrem właściwym do spraw pracy, a realizatorem tej umowy, którym

będą mogły być m.in. powiatowe i wojewódzkie urzędy pracy, OHP, agencje zatrudnienia podmioty ekonomii społecznej, czy instytucje szkoleniowe.

Program wsparcia będzie ogłaszany przez ministra właściwego do spraw pracy, a następnie opracowany przez samego ministra albo przez marszałka lub starostę. W przypadku opracowania programu przez marszałka lub starostę, program będzie wymagał akceptacji ministra. Program wsparcia wraz z kosztami jego obsługi będzie finansowany z rezerwy Funduszu Pracy.

5.17 Zwolnienia monitorowane

Przygotowana propozycja zmian w ramach przepisów dotyczących realizacji zwolnień monitorowanych bazuje w dużej mierze na dotychczasowym brzmieniu przepisu.

Istotą zwolnień monitorowanych jest nałożenie na pracodawców obowiązku takiego przeprowadzenia procesu redukcji zatrudnienia, w ramach którego zwalniani pracownicy będą aktywnie wspierani w procesie poszukiwania nowego zatrudnienia.

Główne propozycje zmian:

- 1) doprecyzowano przepis, że pracodawca planujący zwolnienie z przyczyn dotyczących zakładu pracy co najmniej 50 pracowników w okresie 3 miesięcy, zwane dalej „zwolnieniem monitorowanym”, jest zobowiązany do uzgodnienia z PUP zakresu i form wsparcia dla zwalnianych pracowników, w szczególności w zakresie: pośrednictwa pracy, poradnictwa zawodowego, szkoleń, potwierdzenia nabytej wiedzy i umiejętności oraz uzyskania dokumentów potwierdzających nabycie wiedzy i umiejętności, i objęcie tym wsparciem pracowników;
- 2) doprecyzowano przepis do kogo może być adresowany program zwolnień monitorowanych. Zgodnie z nowym brzmieniem przepisów w przypadku zwolnienia monitorowanego pracodawca podejmuje działania polegające na zapewnieniu pracownikom przewidzianym do zwolnienia lub będącym w trakcie wypowiedzenia lub osobom zwolnionym w okresie 6 miesięcy po rozwiązaniu stosunku pracy lub stosunku służbowego pomocy polegającej w szczególności na udzieleniu wsparcia w zakresie pośrednictwa pracy, poradnictwa zawodowego, szkoleń, potwierdzenia nabytej wiedzy i umiejętności oraz uzyskania dokumentów potwierdzających nabycie wiedzy i umiejętności. Pomoc ta jest realizowana w formie programu.

Program realizowany jest przez pracodawcę, ale może być realizowany także przez starostę, marszałka województwa, agencję zatrudnienia lub instytucję szkoleniową we współpracy z pracodawcą.

Program może być finansowany:

- 1) przez pracodawcę;
- 2) przez pracodawcę i odpowiednie jednostki administracji publicznej;
- 3) na podstawie porozumienia organizacji i osób prawnych z udziałem pracodawcy.

Pracodawcy, w ramach programu mogą na wniosek pracownika finansować świadczenie szkoleniowe.

Poprawnie zrealizowane zwolnienie monitorowane powinno realnie wesprzeć pracowników tracących zatrudnienie, jak również powinno w znacznym stopniu ograniczyć powstałe napięcia społeczne związane z utratą pracy.

6. ŚWIADCZENIA DLA BEZROBOTNYCH

6.1 Zasiłek dla bezrobotnych

W myśl projektowanych przepisów zasiłki dla bezrobotnych zachowują charakter obligatoryjny. Źródłem ich finansowania jest Fundusz Pracy.

Nie zmieniono zasad w przyznawaniu zasiłku dla bezrobotnych w odniesieniu do kwoty wynagrodzenia jaką bezrobotny musi uzyskać, by nabyć prawo do zasiłku dla bezrobotnych. W projekcie tak jak obecnie jest to wynagrodzenie w kwocie co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę, od którego istnieje obowiązek opłacania składki na Fundusz Pracy. W projekcie ustawy pozostawiono bez zmian warunki konieczne do uzyskania prawa do zasiłku dla bezrobotnych, w szczególności okresy aktywności zawodowej uprawniające do uzyskania prawa do zasiłku. Również okresy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, tj. podstawowy 180 dni i wydłużony 365 dni, pozostały bez zmian. Utrzymano mechanizm powrotu na zasiłek na okres uzupełniający (aż do wyczerpania okresu ustawowego jego przysługiwania) w przypadku utraty statusu bezrobotnego spowodowanej podjęciem krótkotrwałej pracy lub prowadzenia działalności gospodarczej.

Zasiłek dla bezrobotnych, tak jak i obecnie, będzie świadczeniem przysługującym bezrobotnemu za każdy dzień kalendarzowy od dnia zarejestrowania się we właściwym PUP, jeżeli w okresie 18 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień zarejestrowania, łącznie przez okres co najmniej 365 dni był zatrudniony i osiągał wynagrodzenie w kwocie co najmniej

minimalnego wynagrodzenia za pracę, od którego istnieje obowiązek opłacania składki na Fundusz Pracy.

Ponadto prawo do zasiłku będzie przysługiwało, tak jak i obecnie, w związku z wykonywaniem pracy na podstawie umowy o pracę nakładczą, umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, wykonywaniem pracy w okresie tymczasowego aresztowania lub odbywania kary pozbawienia wolności, wykonywaniem pracy w rolniczej spółdzielni produkcyjnej, spółdzielni kółek rolniczych lub spółdzielni usług rolniczych, będąc członkiem tej spółdzielni oraz pełnieniem służby lub wykonywaniem innej pracy zarobkowej i osiągnięciem wynagrodzenia lub dochodu, gdy podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy stanowi kwota co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę. Ponadto prawo do zasiłku przysługuje i nadal będzie przysługiwało dla bezrobotnego, który był zatrudniony za granicą i przybył do Rzeczypospolitej Polskiej jako repatriant.

W każdym z tych przypadków podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne będzie stanowiła tak jak obecnie kwota zasiłku dla bezrobotnych lub stypendium, a na Fundusz Pracy – też te kwoty pod warunkiem, że będą równe co najmniej minimalnemu wynagrodzeniu za pracę.

Do okresu 365 dni, od których zależy nabycie prawa do zasiłku dla bezrobotnych, będą zaliczane okresy:

- 1) zawodowej służby wojskowej, zasadniczej służby wojskowej, terytorialnej służby wojskowej pełnionej rotacyjnie, służby w aktywnej rezerwie w dniach tej służby, odbywania ćwiczeń wojskowych w ramach pasywnej rezerwy, służby wojskowej pełnionej w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny lub służby zastępczej oraz służby w charakterze personelu obrony cywilnej, o którym mowa w ustawie z dnia 5 grudnia 2024 r. o ochronie ludności i obronie cywilnej (Dz. U. poz. 1907), skierowanego przez właściwy organ obrony cywilnej do wykonania zadań w czasie stanu wojennego i w czasie wojny, a także służby w charakterze funkcjonariusza, o którym mowa w ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin;
- 2) urlopu wychowawczego udzielonego na podstawie odrębnych przepisów;

- 3) pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty inwalidzkiej przyznawanej na podstawie ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin lub ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, renty szkoleniowej oraz przypadające po ustaniu zatrudnienia, wykonywania innej pracy zarobkowej albo zaprzestaniu prowadzenia pozarolniczej działalności lub współpracy okresy pobierania zasiłku chorobowego, macierzyńskiego, zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego lub świadczenia rehabilitacyjnego, jeżeli podstawę wymiaru tych zasiłków i świadczenia, z uwzględnieniem kwoty składek na ubezpieczenia społeczne, stanowiła kwota wynosząca co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę;
- 4) niewymienione w ust. 1, za które były opłacane składki na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy, jeżeli podstawę wymiaru składek stanowiła kwota wynosząca co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę;
- 5) za które przyznano odszkodowanie z tytułu niezgodnego z przepisami rozwiązania przez pracodawcę stosunku pracy lub stosunku służbowego, oraz okres, za który wypłacono pracownikowi odszkodowanie z tytułu skrócenia okresu wypowiedzenia umowy o pracę;
- 6) świadczenia usług na podstawie umowy uaktywniającej, o której mowa w art. 50 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3;
- 7) pobierania renty rodzinnej, w przypadku, gdy nastąpił zbieg prawa do tej renty z prawem do renty z tytułu niezdolności do pracy i wybrano pobieranie renty rodzinnej;
- 8) pobierania świadczenia pieniężnego przysługującego członkom rodziny funkcjonariuszy lub żołnierzy zawodowych w przypadku, gdy nastąpił zbieg prawa do tego świadczenia z prawem do emerytury lub renty, z tytułu niezdolności do pracy, o których mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;
- 9) sprawowania osobistej opieki nad dzieckiem przez osoby, o których mowa w art. 6a ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych;

- 10) pobierania świadczenia pielęgnacyjnego lub specjalnego zasiłku opiekuńczego na podstawie przepisów o świadczeniach rodzinnych, lub zasiłku dla opiekuna na podstawie przepisów o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów;
- 11) zatrudnienia z wynagrodzeniem poniżej minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie w przypadku osób, którym na podstawie art. 15g ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych obniżono wymiar czasu pracy skutkujący obniżeniem wysokości wynagrodzenia poniżej minimalnego wynagrodzenia za pracę, jeżeli przed wskazanym obniżeniem wymiaru czasu pracy osiągały miesięcznie wynagrodzenie w kwocie co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę;
- 12) podlegania obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych;
- 13) finansowania składek za ubezpieczonego ze środków, o których mowa w art. 16 ust. 4a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, przy czym podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy stanowiła kwota co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę.

W wyniku analizy orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego umożliwiono zaliczenie do 365 dni, od których zależy nabycie prawa do zasiłku dla bezrobotnych, okresu pobierania świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego lub zasiłku dla opiekuna, niezależnie od tego z jakiej przyczyny osoba utraciła do nich prawo. Zrezygnowano bowiem z warunku, aby utrata prawa do omawianych świadczeń spowodowana była śmiercią osoby, nad którą opieka była sprawowana lub przyznaniem osobie, nad którą była sprawowana opieka, prawa do świadczenia wspierającego. Pobieranie świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego lub zasiłku dla opiekuna ma na celu częściową rekompensatę zakończenia aktywności zawodowej spowodowanego koniecznością sprawowania stałej opieki nad niepełnosprawnym członkiem rodziny, dlatego zasadne jest traktowanie przez ustawodawcę tej formy aktywności podobnie do zatrudnienia, w zakresie możliwości uzyskania prawa do zasiłku dla bezrobotnych oraz świadczenia przedemerytalnego po utracie prawa do wyżej wskazanych świadczeń związanych z opieką.

Dodatkowo dostosowano projektowane rozwiązania do obecnie obowiązującego przepisu art. 71 ust. 2 pkt 11 ustawy o promocji zatrudnienia. Rozwiązania te zostały wprowadzone ustawą z dnia 9 maja 2024 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw. Na ich mocy okres korzystania z „wakacji składkowych” (a więc nieopłacania

składek na własne ubezpieczenia społeczne) zalicza się na poczet 365 dni w okresie 18 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień zarejestrowania we właściwym powiatowym urzędzie pracy, co jest warunkiem nabycia wspomnianego prawa.

Ponadto tak jak i obecnie, prawo do zasiłku nadal będzie przysługiwało bezrobotnym zwolnionym z zakładów karnych i aresztów śledczych, zarejestrowanym w okresie 30 dni od dnia zwolnienia, jeżeli suma okresów, określonych w ustawie przypadających w okresie 18 miesięcy przed ostatnim pozbawieniem wolności oraz wykonywania pracy w okresie pozbawienia wolności wynosiła co najmniej 365 dni, przy czym podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy będzie stanowiła kwota w wysokości co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę. W przypadku pozbawienia wolności w okresie pobierania zasiłku, po zwolnieniu z zakładu karnego lub aresztu śledczego przysługuje prawo do zasiłku na okres skrócony o okres pobierania zasiłku przed pozbawieniem wolności i w trakcie przerw w odbywaniu kary.

Prawo do zasiłku będzie również jak dotychczas przysługiwać bezrobotnym zwolnionym z zasadniczej służby wojskowej lub okresowej służby wojskowej, jeżeli okres jej odbywania wynosił co najmniej 240 dni i przypadał w okresie 18 miesięcy poprzedzających dzień zarejestrowania się w PUP.

Nowym wprowadzonym do projektu rozwiązaniem jest jednoznaczne wskazanie, że okresy pracy wymienione powyżej, które stanowiły już raz podstawę do nabycia prawa do zasiłku nie będą mogły być ponownie uwzględnione do 365 dni.

Bezrobotny, który udokumentuje okres uprawniający do zasiłku po dniu zarejestrowania się w PUP, jednak w okresie posiadania statusu bezrobotnego, prawo do zasiłku nabędzie od dnia udokumentowania tego prawa. Obecnie przepisy ustawy dopuszczają pewne rozróżnienie dnia nabycia prawa, które zostało udokumentowane w terminie późniejszym niż dokonanie rejestracji. Rozróżnia się obecnie prawa do zasiłku dla bezrobotnych na takie, które nabywa się od dnia rejestracji, jeżeli dokumenty dostarczono nie później niż 7 dnia od dnia jej dokonania oraz na takie, które nabywa się od dnia udokumentowania, jeżeli dokumenty potwierdzające uprawnienia dostarczono po 7 dniach od dnia rejestracji. W projekcie zrezygnowano z tego rozróżnienia i ujednolicono dla wszystkich bezrobotnych dzień nabycia prawa na dzień dostarczenia dokumentów. Obecnie prawo do zasiłku dla bezrobotnych przyznawane jest w podstawowej kwocie, która wynosi 1662,00 zł przez pierwsze 90 dni od chwili jego przyznania, a 1305,20 zł przez pozostały okres jego przysługiwania. To w jakiej wysokości zasiłek otrzyma bezrobotny, zależy również od stażu pracy. Tak jak w obecnie obowiązującym stanie prawnym, projekt zakłada, iż bezrobotnemu, którego okres uprawniający do zasiłku

wynosi co najmniej 20 lat przysługuje zasiłek w wysokości 120% zasiłku podstawowego, czyli 1994,40 zł przez pierwsze trzy miesiące i 1566,30 zł przez pozostały okres.

W projekcie zrezygnowano z zasiłku dla bezrobotnych w wysokości wynoszącej 80% zasiłku podstawowego dedykowanego osobom posiadającym do 5 lat stażu pracy. Po zmianach osoby te będą otrzymywać zasiłek w wysokości 100% kwoty zasiłku podstawowego.

Podstawowy okres pobierania zasiłku przez bezrobotnych będzie tak jak obecnie wynosił 180 dni. Jednak dla bezrobotnych, którzy:

- 1) są niepełnosprawni lub
- 2) są bezrobotnymi członkami rodzin wielodzietnych posiadającym Kartę Dużej Rodziny, o której mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny,
- 3) mają powyżej 50. roku życia i posiadają jednocześnie co najmniej 20-letni okres uprawniający do zasiłku, lub
- 4) mają na utrzymaniu co najmniej jedno dziecko w wieku do 18 lat, a w przypadku dziecka niepełnosprawnego do 24. roku życia, jeżeli kontynuuje naukę w szkole lub na uczelni i legitymuje się orzeczeniem o umiarkowanym albo znacznym stopniu niepełnosprawności, a małżonek bezrobotnego jest także bezrobotny i utracił prawo do zasiłku z powodu upływu okresu jego pobierania po dniu nabycia prawa do zasiłku przez tego bezrobotnego, lub
- 5) samotnie wychowujących co najmniej jedno dziecko w wieku do 18. roku życia, a w przypadku dziecka niepełnosprawnego do 24. roku życia, jeżeli kontynuuje naukę w szkole lub na uczelni i legitymuje się orzeczeniem o umiarkowanym albo znacznym stopniu niepełnosprawności

– okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych dla tych osób wynosić będzie 365 dni.

Okres pobierania zasiłku przez bezrobotnego nie ulegnie zmianie, jeżeli w okresie jego pobierania nastąpi zmiana miejsca zamieszkania bezrobotnego.

W projekcie ustawy zachowano rozwiązania dotyczące kobiet, które urodzą dzieci w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych. W przypadku urodzenia dziecka przez kobietę pobierającą zasiłek w okresie jego pobierania lub w ciągu 30 dni po jego zakończeniu, okres ten ulega przedłużeniu o czas, przez który przysługiwałby jej, zgodnie z odrębnymi przepisami, zasiłek macierzyński.

Ponadto w projekcie ustawy zachowano zasadę odnoszącą się do okresu pobierania zasiłku, który ulega skróceniu o okres zatrudnienia bezrobotnego w ramach prac interwencyjnych, robót

publicznych oraz o okres odbywania przez niego stażu, szkolenia, w którym przysługiwałby mu zasiłek oraz o okresy nieprzysługiwania bezrobotnemu zasiłku z powodu tzw. karencji.

Bezrobotny, który utraci status bezrobotnego na okres krótszy niż 365 dni z powodu podjęcia zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, pozarolniczej działalności lub uzyskiwania przychodu w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie i zarejestruje się w PUP jako bezrobotny w okresie 14 dni od dnia ustania zatrudnienia, zaprzestania wykonywania innej pracy zarobkowej, prowadzenia pozarolniczej działalności, pobierania zasiłku chorobowego, macierzyńskiego lub zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego po ustaniu zatrudnienia, zaprzestaniu wykonywania innej pracy zarobkowej, prowadzenia pozarolniczej działalności lub osiągania przychodu przekraczającego połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie, będzie tak jak obecnie posiadał prawo do zasiłku na czas skrócony o okres pobierania zasiłku przed utratą statusu bezrobotnego oraz o okresy zatrudnienia bezrobotnego w ramach prac interwencyjnych, robót publicznych oraz o okres odbywania przez niego stażu, szkolenia przypadających na okres, w którym przysługiwałby mu zasiłek oraz o okresy nieprzysługiwania bezrobotnemu zasiłku z powodu karencji. Również osoba, która utraciła na okres nie dłuższy niż 365 dni status bezrobotnego z innego powodu niż zatrudnienie, a w dniu kolejnej rejestracji spełnia warunki do nabycia prawa do zasiłku, uzyska tak jak obecnie prawo do zasiłku na okres pomniejszony o poprzedni okres pobierania zasiłku oraz o okresy powodujące jego pomniejszenie.

Zasady te również obowiązują w ustawie o promocji zatrudnienia.

Ponadto zachowano prawo powrotu do swojego uprawnienia zasiłkowego dla osoby powołanej do i zwolnionej z zawodowej służby wojskowej, zasadniczej służby wojskowej, służby w aktywnej rezerwie w dniach tej służby, odbywania ćwiczeń wojskowych w ramach pasywnej rezerwy lub służby wojskowej pełnionej w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny oraz służby zastępczej, a także stawienia się do i zwolnienia z terytorialnej służby wojskowej pełnionej rotacyjnie. Prawo to dotyczy również bezrobotnych odbywających szkolenia lub staże organizowane przez inny podmiot niż PUP oraz personelu obrony cywilnej, o którym mowa w ustawie z dnia 5 grudnia 2024 r. o ochronie ludności i obronie cywilnej, w czasie wykonywania zadań obrony cywilnej.

Zgodnie z generalną zasadą obowiązującą obecnie zasiłki wypłaca się w okresach miesięcznych z dołu. Zasiłek za niepełny miesiąc ustala się, dzieląc kwotę przysługującego zasiłku przez 30 i mnożąc przez liczbę dni kalendarzowych przypadających w okresie, za który przysługuje zasiłek oraz to, że PUP ustala i opłaca, na zasadach i w wysokości określonych w odrębnych

przepisach, składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe od zasiłków wypłaconych bezrobotnym. Zasiłki dla bezrobotnych podlegają corocznej waloryzacji z dniem 1 czerwca, o średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w poprzednim roku. Nie dokonuje się waloryzacji zasiłków, w przypadku, gdy średnioroczny poziom cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem nie zmienił się lub uległ zmniejszeniu. Rozwiązania te zostały zachowane i powtórzone w nowym projekcie.

Ponadto w nowym projekcie ustawy powtórzono rozwiązanie znajdujące się w przepisach ustawy o promocji zatrudnienia dot. zachowania uprawnienia zasiłkowego w czasie choroby lub pobytu w stacjonarnym zakładzie opieki zdrowotnej lub konieczności osobistego sprawowania opieki nad członkiem rodziny. Bezrobotnemu uprawnionemu do zasiłku dla bezrobotnych lub stypendium, w przypadku czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby lub pobytu w stacjonarnym zakładzie opieki zdrowotnej lub konieczności osobistego sprawowania opieki nad członkiem rodziny w przypadkach, o których mowa w przepisach o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, PUP wypłaci tak jak obecnie zasiłek lub stypendium po otrzymaniu zaświadczenia lekarskiego, o którym mowa w art. 55a ust. 6 i 7 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, albo wydruku takiego zaświadczenia. Bezrobotny zobowiązany będzie zawiadomić PUP o niezdolności do pracy w terminie 2 dni od dnia wystawienia zaświadczenia lekarskiego oraz dostarczyć do PUP to zaświadczenie w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania i o ile nie zostało wystawione w formie elektronicznej.

Ponadto nadal bezrobotny zachowa swoje prawo do zasiłku za okres udokumentowanej niezdolności do pracy, przypadający w okresie przysługiwania zasiłku, za który na podstawie odrębnych przepisów pracownicy zachowują prawo do wynagrodzenia lub przysługują im zasiłki z ubezpieczenia społecznego w razie choroby lub macierzyństwa. Zasadę tą stosuje się odpowiednio do wypłacanych stypendium oraz dodatku aktywizacyjnego.

Nowym rozwiązaniem zaproponowanym w projekcie jest wskazanie, że prawo do zasiłku nie przysługuje bezrobotnemu, który przed rejestracją w PUP:

- 1) rozwiązał ostatni stosunek pracy lub stosunek służbowy za wypowiedzeniem, chyba że rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego za wypowiedzeniem nastąpiło z powodu zmiany miejsca zamieszkania lub pracownik rozwiązał umowę o pracę w trybie art. 55 § 1 i 1¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy;

- 2) spowodował rozwiązanie ze swej winy ostatniego stosunku pracy lub stosunku służbowego bez wypowiedzenia;
- 3) rozwiązał ostatni stosunek pracy zawarty na podstawie skierowania przez starostę do pracodawcy otrzymującego w związku z tym skierowaniem środki z Funduszu Pracy.

Przepisu tego nie będzie stosować się w przypadku, gdy ostatni stosunek pracy lub stosunek służbowy nie stanowi podstawy nabycia prawa do zasiłku.

Natomiast zaproponowano również nowe warunki dot. nieprzysługiwania bezrobotnemu prawa do zasiłku od dnia zarejestrowania w PUP, który:

- 1) otrzymał odszkodowanie za skrócenie okresu wypowiedzenia umowy o pracę;
- 2) otrzymał przewidziane w odrębnych przepisach świadczenie w postaci jednorazowego ekwiwalentu pieniężnego za urlop górniczy, jednorazowej odprawy socjalnej, zasiłkowej, pieniężnej po zasiłku socjalnym, jednorazowej odprawy warunkowej lub odprawy pieniężnej bezwarunkowej;
- 3) odbywa odpłatną praktykę absolwencką i otrzymuje z tego tytułu miesięczne świadczenie pieniężne w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę;
- 4) zarejestrował się jako bezrobotny w okresie, zgłoszonego do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej, jeśli okres prowadzenia tej działalności stanowi podstawę lub jest uwzględniany do nabycia prawa do zasiłku;
- 5) rozwiązał ostatni stosunek pracy lub stosunek służbowy na mocy porozumienia stron, chyba że porozumienie stron nastąpiło z powodu zmiany miejsca zamieszkania lub z powodu upadłości, likwidacji pracodawcy lub zmniejszenia zatrudnienia z przyczyn dotyczących pracodawcy;
- 6) z własnej winy po skierowaniu przez PUP lub zawarciu umowy nie podjął lub przerwał realizację formy pomocy, chyba że powodem niepodjęcia lub przerwania realizacji było podjęcie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej;
- 7) odmówił bez uzasadnionej przyczyny propozycji prac społecznie użytecznych;
- 8) odmówił udziału w przygotowaniu IPD.

Bezrobotny w tych sytuacjach nabędzie prawo do zasiłku dla bezrobotnych po okresie 90-dniowej karencji lub po upływie okresu, z powodu którego odmówiono mu prawa do zasiłku od dnia rejestracji. Zasada karencji zaczerpnięta zastała z obowiązującej już ustawy. Dlatego do okresów karencji wlicza się okresy zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, prowadzenia pozarolniczej działalności, pobierania zasiłku chorobowego po ustaniu zatrudnienia,

zaprzestaniu wykonywania innej pracy zarobkowej, prowadzenia pozarolniczej działalności oraz uzyskiwania przychodu.

Natomiast zgodnie z obowiązującymi już przepisami ustawy, również w nowych przepisach okresy pobierania zasiłku wliczane będą do okresu pracy wymaganego do nabycia lub zachowania uprawnień pracowniczych oraz okresów składkowych w rozumieniu przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Okresów pobierania zasiłku nie będzie się wliczać tak jak obecnie do:

- 1) okresów wymaganych do nabycia prawa do zasiłku;
- 2) okresu zatrudnienia, od którego zależy nabycie prawa do urlopu wypoczynkowego;
- 3) stażu pracy określonego w odrębnych przepisach, wymaganego do wykonywania niektórych zawodów.

Ponadto bezrobotny jest obowiązany do składania lub przysyłania PUP pisemnego oświadczenia o przychodach pod rygorem odpowiedzialności karnej oraz innych dokumentów niezbędnych do ustalenia jego uprawnień do świadczeń przewidzianych w ustawie w terminie 7 dni od dnia uzyskania przychodów. Również na bezrobotnym ciąży obowiązek zawiadomienia w ciągu 7 dni PUP o podjęciu pracy, innej pracy zarobkowej lub o złożeniu wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej oraz o zaistnieniu innych okoliczności powodujących utratę prawa do zasiłku.

Bezrobotnemu posiadającemu prawo do zasiłku przysługuje dodatek aktywizacyjny, jeżeli podjął zatrudnienie, inną pracę zarobkową lub działalności gospodarczą z własnej inicjatywy. W przypadku podjęcia przez bezrobotnego pracy z własnej inicjatywy dodatek aktywizacyjny przysługuje w wysokości do 50% przyznanego zasiłku, przez połowę okresu, w jakim przysługiwałby bezrobotnemu zasiłek.

Natomiast dodatek aktywizacyjny nie przysługuje w przypadku:

- 1) podjęcia przez bezrobotnego z własnej inicjatywy:
 - a) zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej u pracodawcy, który był jego ostatnim pracodawcą, lub dla którego ostatnio wykonywał inną pracę zarobkową przed zarejestrowaniem jako bezrobotny,
 - b) pracy za granicą Rzeczypospolitej Polskiej u pracodawcy zagranicznego;
- 2) przebywania na urlopie bezpłatnym;
- 3) nieobecności nieusprawiedliwionej;
- 4) podjęcia działalności gospodarczej w wyniku otrzymania środków na dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej, o której mowa w art. 147, lub innych środków publicznych;

- 5) podjęcia pracy w spółdzielni socjalnej w wyniku otrzymania jednorazowych środków na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, o których mowa w art. 158;
- 6) zgłoszonego do CEIDG zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej.

6.2 Stypendium

Bezrobotnemu, w okresie odbywania szkolenia, przysługuje stypendium wypłacane przez PUP. Wysokość stypendium wynosi miesięcznie 120% zasiłku, jeżeli miesięczny wymiar godzin szkolenia wynosi co najmniej 150 godzin. W przypadku niższego miesięcznego wymiaru godzin szkolenia wysokość stypendium ustala się proporcjonalnie. Regulacja ta jest powtórzeniem obecnie istniejących regulacji. Pozostawiono również mechanizm, iż bezrobotnemu uprawnionemu w tym samym okresie do stypendium oraz zasiłku przysługuje stypendium w wysokości nie niższej niż zasiłek. Wprowadzono nowe uregulowanie, iż za okres udokumentowanej niezdolności do pracy bezrobotny zachowuje prawo do stypendium w wysokości 50% kwoty stypendium.

Wysokość stypendium, przysługującego bezrobotnemu za okres szkolenia, nie może być niższa niż 20% zasiłku.

Bezrobotnemu w okresie odbywania stażu dorosłych przysługuje stypendium w wysokości 160% zasiłku dla bezrobotnych. Zwiększono wysokość stypendium z aktualnych 120% do 160% zasiłku. Za okres, za który przysługuje stypendium, zasiłek nie przysługuje. Za okres udokumentowanej niezdolności do pracy bezrobotny zachowuje prawo do stypendium w wysokości 50% kwoty stypendium.

Bezrobotnemu długotrwale, który uczestniczy w zleconych przez starostę działaniach w zakresie reintegracji społecznej, przysługuje stypendium w wysokości 60% kwoty zasiłku, wypłacane przez starostę. W sytuacji, gdy bezrobotny w tym samym okresie jest uprawniony do zasiłku – stypendium nie przysługuje. Natomiast za okres usprawiedliwionej nieobecności przypadający w okresie odbywania działań w zakresie reintegracji społecznej bezrobotny zachowuje prawo do stypendium w wysokości 30% zasiłku.

6.3 Nienależnie pobrane świadczenia oraz rozkładanie na raty, odraczanie terminu płatności, umarzanie nienależnie pobranych świadczeń

Osoba, która pobrała nienależne świadczenie pieniężne, jest obowiązana do zwrotu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji starosty w przedmiocie obowiązku zwrotu nienależnie pobranego świadczenia pieniężnego, kwoty otrzymanego świadczenia wraz z przekazaną od

tego świadczenia zaliczką na podatek dochodowy od osób fizycznych oraz składką na ubezpieczenie zdrowotne.

Za nienależnie pobrane świadczenie pieniężne uważa się:

- 1) świadczenie pieniężne wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie prawa do jego pobierania, jeżeli pobierający to świadczenie był pouczony o tych okolicznościach;
- 2) świadczenie pieniężne wypłacone na podstawie nieprawdziwych oświadczeń lub sfałszowanych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd starosty przez osobę pobierającą to świadczenie;
- 3) koszt badań lekarskich i psychologicznych poniesionych w przypadku:
 - a) skierowania do formy pomocy na podstawie nieprawdziwych oświadczeń lub sfałszowanych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd starosty przez osobę lub
 - b) niepodjęcia lub przerwania formy pomocy z własnej winy;
- 4) koszt przejazdu poniesiony w przypadku:
 - a) skierowania do formy pomocy na podstawie nieprawdziwych oświadczeń lub sfałszowanych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd starosty przez osobę lub
 - b) niepodjęcia lub przerwania formy pomocy z własnej winy;
- 5) koszt zakwaterowania poniesiony w przypadku:
 - a) skierowania do formy pomocy na podstawie nieprawdziwych oświadczeń lub sfałszowanych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd starosty przez osobę lub
 - b) niepodjęcia lub przerwania formy pomocy z własnej winy;
- 6) zasiłek, stypendium lub inne świadczenie pieniężne finansowane z Funduszu Pracy wypłacone osobie za okres, za który nabyła prawo do emerytury, świadczenia przedemerytalnego, renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty rodzinnej w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę, renty socjalnej, zasiłku macierzyńskiego, zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego, zasiłku chorobowego lub świadczenia rehabilitacyjnego, jeżeli organ rentowy, który przyznał świadczenie, nie dokonał jego pomniejszenia;
- 7) zasiłek, stypendium lub inne świadczenie pieniężne finansowane z Funduszu Pracy wypłacone osobie za okres, za który nabyła prawo do świadczenia pieniężnego

przysługującego członkom rodziny funkcjonariuszy lub żołnierzy zawodowych albo prawo do renty inwalidzkiej przyznawanej na podstawie ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin lub ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin;

- 8) należności, o których mowa w art. 109 ust. 1, w przypadkach określonych w tym przepisie lub gdy sfinansowanie tych należności nastąpiło na podstawie nieprawdziwych oświadczeń lub sfałszowanych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd starosty przez bezrobotnego lub poszukującego pracy;
- 9) koszty m.in. badań lekarskich i psychologicznych, przejazdu i zakwaterowania, gdy sfinansowanie tych kosztów nastąpiło na podstawie nieprawdziwych oświadczeń lub sfałszowanych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd starosty przez bezrobotnego lub poszukującego pracy;
- 10) zasiłek wypłacony za okres, za który w związku z orzeczeniem sądu wypłacono:
 - a) wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy lub
 - b) odszkodowanie z tytułu nieuzasadnionego lub naruszającego przepisy o wypowiedzaniu umowy o pracę wypowiedzenia umowy o pracę, lub
 - c) odszkodowanie z tytułu rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z naruszeniem przepisów o rozwiązaniu umowy o pracę w tym trybie;
- 11) świadczenie pieniężne wypłacone z Funduszu Pracy za okres po śmierci uprawnionego;
- 12) świadczenie przedemerytalne wypłacone w kwocie zaliczkowej, jeżeli organ rentowy odmówił wydania decyzji ustalającej wysokość emerytury w celu ustalenia wysokości świadczenia przedemerytalnego.

Zgodnie z przepisami ustawy kwoty nienależnie pobranych świadczeń będą podlegać ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Zgodnie z przepisami starosta może odroczyć termin spłaty lub rozłożyć na raty należności z tytułu nienależnie pobranego świadczenia albo należności z tytułu zwrotu środków przyznanych na finansowanie form pomocy. Dodatkowo po zasięgnięciu opinii powiatowej rady rynku pracy, starosta może z urzędu lub na żądanie osoby lub innego podmiotu

zobowiązanego do zwrotu należności umorzyć w całości albo w części takiej należności. Warunkiem umorzenia jest wystąpienie jednej z przesłanek:

- 1) w postępowaniu egzekucyjnym lub na podstawie innych okoliczności lub dokumentów stwierdzono, że osoba lub inny podmiot zobowiązany do zwrotu należności nie posiadają majątku, z którego można dochodzić należności;
- 2) dochodzenie należności mogłoby pozbawić osobę zobowiązaną do zwrotu lub osobę pozostającą na jej utrzymaniu niezbędnych środków utrzymania;
- 3) osoba zobowiązana do zwrotu zmarła, nie pozostawiając majątku, z którego można dochodzić należności;
- 4) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że dalsza egzekucja administracyjna będzie bezskuteczna z powodu braku majątku lub źródła dochodu zobowiązanego, z których jest możliwe wyegzekwowanie środków pieniężnych przewyższających koszty egzekucyjne;
- 5) osoba prawna została wykreślona z właściwego rejestru osób prawnych przy jednoczesnym braku majątku, z którego można dochodzić należności, a odpowiedzialność z tytułu należności nie przechodzi z mocy prawa na osoby trzecie;
- 6) jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej uległa likwidacji;
- 7) zachodzi interes publiczny.

W ustawie jednoznacznie wskazano, że odroczenie terminu spłaty, rozłożenie na raty, umorzenie należności w części albo w całości stanowi dla przedsiębiorcy lub pracodawcy pomoc *de minimis* i jest przyznawane zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy *de minimis*.

W ustawie wprowadzono również regulację przewidującą, że od należności z tytułu zwrotu nienależnie pobranego świadczenia oraz innych świadczeń finansowanych z Funduszu Pracy, których termin płatności odroczone lub które rozłożono na raty, nie nalicza się odsetek ustawowych za opóźnienie za okres od dnia wydania decyzji w przedmiocie odroczenia terminu płatności lub rozłożenia na raty do dnia upływu terminu zapłaty określonego w decyzji. Jeżeli zapłata odroczonej lub rozłożonej na raty należności z tytułu zwrotu nienależnie pobranego świadczenia nie zostanie dokonana w terminie określonym w decyzji, pozostała do spłaty kwota staje się natychmiast wymagalna wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczonymi od terminu płatności określonego w decyzji o zwrocie.

Wprowadzono rozwiązanie polegające na niedochodzeniu przez starostę należności z tytułu zwrotu nienależnie pobranego świadczenia lub środków przyznanych na finansowanie form pomocy, których kwota wraz z odsetkami nie przekracza 100 zł. Od 21 lutego 2021 r. ustawa

z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji przewiduje jednolite stawki opłat, niezależnie od wartości dochodzonej należności. Opłata manipulacyjna jest pobierana za wszczęcie postępowania egzekucyjnego w kwocie 40 zł, a w przypadku wszczęcia egzekucji administracyjnej opłata manipulacyjna ulega podwyższeniu do 100 zł. Należy podkreślić, że propozycja przewidziana w projekcie ustawy jest analogiczna do regulacji wprowadzonej np. w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Zgodnie z przepisami tej ustawy ZUS może wyrazić zgodę na niedochodzenie należności cywilnoprawnych, których kwota wraz z odsetkami nie przekracza 100 zł.

Należy zauważyć, że również ustawa o finansach publicznych przewiduje możliwość niedochodzenia należności budżetu państwa, której kwota wraz z odsetkami nie przekracza 100 zł.

7. PRZEPISY O KOORDYNACJI SYSTEMÓW ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO

W nowej ustawie nie wprowadzono zasadniczych zmian w odniesieniu do przepisów o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Wprowadzone zmiany mają na celu przede wszystkim zwiększenie pewności prawnej poprzez wyeliminowanie wątpliwości pojawiających się na tle stosowania przepisów dotychczasowych.

W projekcie ustawy wprowadzono modyfikacje redakcyjne w przepisach dotyczących zadań samorządu województwa oraz samorządu powiatu w zakresie zadań wynikających z unijnej i dwustronnej koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. W porównaniu z dotychczasowymi przepisami usunięto przepis, zgodnie z którym do zadań samorządu województwa należy przyjmowanie i rozpatrywanie wniosków bezrobotnych o wydanie odpowiednich dokumentów w sprawach świadczeń z tytułu bezrobocia.

Powodem tej zmiany był fakt, że zgodnie z przepisami prawa Unii Europejskiej oraz dwustronnych umów międzynarodowych o zabezpieczeniu społecznym, zadanie to jest zastrzeżone dla instytucji właściwych, których funkcje zgodnie przepisami ustawy pełnią wojewódzkie urzędy pracy jako jednostki organizacyjne samorządu województwa. Jednocześnie wyraźnie sprecyzowano, że zadania instytucji właściwej realizować będzie dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy, a wydawanie decyzji administracyjnych w sprawach z zakresu koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego będzie należało do marszałków województw.

Ponadto wyraźnie wskazano, że wypłata zasiłków dla bezrobotnych przyznanych w Polsce eksportowanych na rzecz bezrobotnych poszukujących pracy w innych państwach członkowskich, należy do zadań powiatowych urzędów pracy.

Dokonano również nieznacznych zmian w przepisach dotyczących właściwości rzeczowej marszałków województwa. W celu usunięcia pojawiających się wątpliwości, w przepisie wyraźnie wskazano, że marszałek województwa jest organem właściwym również w sytuacji, gdy bezrobotny spełnił za granicą okres pracy, którego zaliczenie jest niezbędne do nabycia prawa do zasiłku w Polsce albo ustalenia jego wysokości, przy czym okres ten zgodnie z przepisami o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego nie może zostać uwzględniony.

Taka sytuacja może dotyczyć w szczególności przypadków, gdy spełniony za granicą okres zatrudnienia lub pracy na własny rachunek nie był okresem ubezpieczenia na wypadek bezrobocia i zgodnie z przepisami prawa Unii Europejskiej nie może zostać zsumowany do przyznania prawa do zasiłku. Innym tego typu przypadkiem jest sytuacja, gdy okres pracy za granicą był okresem ubezpieczenia, lecz zgodnie z przepisami prawa Unii Europejskiej albo dwustronnej umowy międzynarodowej Polska nie jest państwem właściwym do przyznania zasiłku. W obu ww. przypadkach dla stwierdzenia niedopuszczalności zaliczenia danego okresu pracy konieczne jest zastosowanie przepisów o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Ponadto usunięto odesłanie do okresu pobierania zasiłku w sytuacji, w której osoby mające co najmniej 20-letni staż pracy i ukończony 50. rok życia mogą pobierać dłuższy zasiłek. Na uwagę zasługuje jednak fakt, że warunek 20-letniego stażu pracy ma również zastosowanie do ustalenia wysokości zasiłku. Tym samym dla uproszczenia powyższego przepisu zasadne wydaje się pozostawienie wyłącznie odesłania do ustalenia wysokości zasiłku dla bezrobotnych. Odpowiednie zmiany wprowadzono również w art. 222 który odpowiada dawnemu art. 9d ustawy.

W art. 65 ust. 2, który odpowiada dotychczasowemu art. 33 ust. 4f ustawy o promocji zatrudnienia, wyraźnie wskazano, że decyzja starosty powiatu o utracie statusu bezrobotnego z mocy prawa oznacza również utratę prawa do zasiłku dla bezrobotnych przyznanego na mocy przepisów o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, wynikających zarówno z prawa Unii Europejskiej, jak i z dwustronnych umów międzynarodowych o zabezpieczeniu społecznym.

Udokumentowane okresy zatrudnienia, przebyte za granicą u pracodawcy zagranicznego, są zaliczane do okresów pracy w Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie uprawnień pracowniczych.

Poprzez „udokumentowane okresy zatrudnienia” należy rozumieć okresy zatrudnienia u pracodawców zagranicznych potwierdzone dokumentem, który wskazuje na fakt świadczenia pracy w ramach stosunku pracy lub stosunku służbowego. Przepisy nie precyzują sposobu „udokumentowania” pracy w innych państwach, pozostawiając tym samym pracownikom możliwość potwierdzenia tego faktu za pomocą różnych dostępnych dokumentów. Udokumentowaniu pracy za granicą mogą zatem służyć zaświadczenia wydane przez zagranicznego pracodawcę lub odpowiedni organ publiczny. Pracownik może także udokumentować okres świadczenia pracy za granicą poprzez przedstawienie dokumentów uprawdopodobniających ten fakt, jak np. umowa o pracę, odcinki wypłaty wynagrodzenia, czy też zaświadczenie o podleganiu systemowi ubezpieczenia społecznego.

W świetle powyższego, za dokumenty potwierdzające okresy zatrudnienia należy uznać wszystkie dokumenty prawem dozwolone, które by potwierdzały pracę za granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

Warto w tym miejscu nadmienić, że w przypadku sporu z pracodawcą, wynikającego z odmiennej interpretacji znaczenia zaświadczeń dokumentujących przebyty staż pracy, można wystąpić o jego rozstrzygnięcie do sądu pracy.

W związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej od dnia 1 stycznia 2020 r. w relacjach z Wielką Brytanią obowiązują dwa instrumenty prawne, tj. *umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej* (Dz. Urz. UE L 29 z 31.1.2020, str. 7), oraz *umowa o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z Jednej Strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z Drugiej Strony* (Dz. Urz. UE L 444 z 31.12.2020, str. 14).

W myśl Umowy o wystąpieniu do osób, które w dniu 31 grudnia 2020 r. pracowały lub mieszkały w Wielkiej Brytanii w dalszym ciągu stosuje się przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE L 166 z 30 kwietnia 2004 r., z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 5, z późn. zm.) i rozporządzenia Parlamentu

Europejskiego i Rady (WE) Nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) Nr 883/2004 (...) (Dz. Urz. UE L 284 z 30 października 2009 r., z późn. zm.).

Kwestia uprawnień obywateli, którzy nigdy nie pracowali ani nie zamieszkiwali w Wielkiej Brytanii przed 31 grudnia 2020 r. jest uregulowana w ww. umowie o handlu i współpracy. Przepisy te dotyczą wyłącznie sumowania okresów w przypadku ostatniej pracy w państwie, w którym bezrobotny ubiega się o zasiłek, tj. w Polsce.

Obecne przepisy ustawy o promocji zatrudnienia nie regulują wprost właściwości marszałka województwa w kwestiach związanych ze stosowaniem przepisów w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej po tzw. Brexicie. Konieczne jest zatem wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych co do stosowania obecnych przepisów art. 8a i art. 9d ustawy o promocji zatrudnienia w relacjach ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej. Przepisy te określają właściwość rzeczową marszałka województwa do przyznawania zasiłków dla bezrobotnych w ramach koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego.

Proponowane zmiany wyeliminują wątpliwości interpretacyjne co do stosowania przepisów dotyczących świadczeń z tytułu bezrobocia stosowanych przez marszałków województw (wojewódzkie urzędy pracy) w relacjach ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej – zarówno na podstawie *umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej*, jak i *umowy o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z Jednej Strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z Drugiej Strony* (Dz. Urz. UE L 444 z 31.12.2020, str. 14).

8. FUNDUSZ PRACY

8.1. Przychody Funduszu Pracy

W projekcie ustawy utrzymano dotychczasową systematykę przychodów Funduszu Pracy z uwzględnieniem ich rodzajów i poszczególnych grup przychodów.

8.2. Składki na Fundusz Pracy

Zgodnie z art. 259 ust. 1 pkt 1 lit. i projektu ustawy, rozszerzono krąg osób, za które pracodawcy oraz inne jednostki organizacyjne zobowiązani są opłacać składki na Fundusz Pracy, o członków rad nadzorczych wynagradzanych z tytułu pełnienia tej funkcji.

Zgodnie z przepisem art. 215 ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych, członkowie rady nadzorczej powoływani i odwoływani są uchwałą wspólników, chyba że umowa spółki przewiduje inny sposób powoływania lub odwoływania członków rady nadzorczej. W wyniku powołania do pełnienia funkcji członków rad nadzorczych, między spółkami a członkami rad nadzorczych nawiązany zostaje wyłącznie stosunek organizacyjny. Powołanie do pełnienia funkcji członków rad nadzorczych, o którym mowa w art. 215 Kodeksu spółek handlowych, nie stanowi podstawy powstania między spółkami a członkami rad nadzorczych stosunku pracy w rozumieniu art. 259 ust. 1 pkt 1 lit. a projektu ustawy oraz art. 68 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

Pełnienie funkcji członków rad nadzorczych w spółkach kapitałowych w ogóle nie musi się wiązać z zawarciem czy to umów prawa pracy, czy to umów prawa cywilnego.

Członkowie rad nadzorczych, z którymi, w związku z pełnieniem funkcji członków rad nadzorczych, nie zostały przez spółki zawarte umowy skutkujące nawiązaniem stosunku pracy ani umowy zlecenia albo inne umowy o świadczenie usług, do których, zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego, stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, nie należeli zatem dotychczas do katalogu osób, za które pracodawcy oraz inne jednostki organizacyjne zobowiązani byli opłacać składki na Fundusz Pracy.

W dotychczasowym stanie prawnym, mimo że podstawą wymiaru składek na Fundusz Pracy są kwoty stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, istniała niespójność w zakresie podlegania przez członków rad nadzorczych, wynagradzanych z tytułu pełnienia tej funkcji, obowiązkowi ubezpieczeń emerytalnemu i rentowym oraz obowiązkowi opłacania składek na Fundusz Pracy.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 22 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, wskazane osoby podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym (od dnia 1 stycznia 2015 r.), nie należały natomiast, zgodnie z dotychczas obowiązującymi przepisami, do katalogu osób, za które pracodawcy oraz inne jednostki organizacyjne zobowiązani byli opłacać składki na Fundusz Pracy, tj. nie podlegały obowiązkowi opłacania składek na Fundusz Pracy.

Stosownie do art. 259 ust. 1 pkt 3 projektu ustawy, rozszerzono krąg podmiotów zobowiązanych do opłacania składek na Fundusz Pracy o Kancelarię Prezydenta

Rzeczypospolitej Polskiej, zobowiązaną do opłacania składek na Fundusz Pracy za małżonka Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 23 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, dodanym mocą art. 7 pkt 2 ustawy z dnia 17 września 2021 r. o zmianie ustawy o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe oraz niektórych innych ustaw, od dnia 1 listopada 2021 r. małżonek Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

W związku z powyższym, podobnie jak w przypadku członków rad nadzorczych wynagradzanych z tytułu pełnienia tej funkcji, w dotychczasowym stanie prawnym, mimo że podstawą wymiaru składek na Fundusz Pracy są kwoty stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, istniała niespójność w zakresie podlegania przez małżonka Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej obowiązkowi ubezpieczeń emerytalnemu i rentowym oraz obowiązkowi opłacania składek na Fundusz Pracy.

Stosownie do art. 259 ust. 1 pkt 4 projektu ustawy, rozszerzono krąg osób, które nie są zobowiązane do opłacania składek na Fundusz Pracy, o osoby pobierające zasiłek lub inne świadczenie finansowane z Funduszu Pracy (art. 259 ust. 1 pkt 4 lit. j), pobierających stypendium słuchaczy Krajowej Szkoły Administracji Publicznej im. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego (art. 259 ust. 1 pkt 4 lit. l) oraz osoby niepodlegające zatrudnieniu lub innej pracy zarobkowej ze względu na potrzebę udzielenia wsparcia osobie pobierającej świadczenie wspierające, o których mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (art. 259 ust. 1 pkt 4 lit. n).

Zwolnienie z obowiązku opłacania składek na Fundusz Pracy osób pobierających zasiłek lub inne świadczenie finansowane z Funduszu Pracy wynika z tego, że niezasadne byłoby pobieranie składek do Funduszu Pracy od świadczeń wypłacanych ze środków tego Funduszu. Zwolnienie z obowiązku opłacania składek na Fundusz Pracy pobierających stypendium słuchaczy Krajowej Szkoły Administracji Publicznej im. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego wynika z tego, że w aktualnym stanie prawnym obowiązuje regulacja, zgodnie z którą z takiego zwolnienia korzystają otrzymujący stypendium doktoranckie doktoranci i – w związku z tym – istnieje potrzeba zrównania w tym zakresie sytuacji prawnej wymienionych dwóch grup osób.

Ponadto zarówno otrzymujący stypendium doktoranckie doktoranci, jak też pobierający stypendium słuchacze Krajowej Szkoły Administracji Publicznej im. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego, zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt, odpowiednio, 7b i

7a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Zwolnienie z obowiązku opłacania składek na Fundusz Pracy osób, o których mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 7 lipca 2023 r. o świadczeniu wspierającym, tj. osób niepodjęających zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej ze względu na potrzebę udzielenia wsparcia osobie pobierającej świadczenie wspierające, które to osoby od 1 stycznia 2024 r. podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, podyktowane jest tym, że w obecnym stanie prawnym – jeżeli podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe tych osób, którą – zgodnie z art. 18 ust. 5f ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych – stanowi kwota odpowiadająca wysokości świadczenia wspierającego pobieranego przez osobę, nad którą sprawowana jest opieka, wyniosłaby w przeliczeniu na okres miesiąca co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę – powstałby obowiązek opłacania składek na Fundusz Pracy za te osoby.

Co więcej, osoby te obowiązane byłyby do opłacania składek na Fundusz Pracy za siebie, ze swoich własnych środków.

Powyższe nie jest zasadne z uwagi na to, że osoby te, po pierwsze, nie są beneficjentami świadczenia wspierającego, po drugie zaś, nie podejmują zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej (rezygnują z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej) ze względu na potrzebę udzielenia wsparcia osobie pobierającej świadczenie wspierające.

Z katalogu osób, za które pracodawcy oraz inne jednostki organizacyjne zobowiązani są opłacać składki na Fundusz Pracy usunięto osoby otrzymujące świadczenie górnicze lub górniczy zasiłek socjalny lub wynagrodzenie przysługujące w okresie świadczenia górniczego, stypendium na przekwalifikowanie lub kontraktu szkoleniowego, co wynika z faktu, że – zgodnie z odrębnymi przepisami – wskazane wyżej świadczenia, tj. świadczenie górnicze, górniczy zasiłek socjalny oraz wynagrodzenie przysługujące w okresie świadczenia górniczego, stypendium na przekwalifikowanie lub kontraktu szkoleniowego, nie występują już w aktualnym systemie prawnym.

Z katalogu osób, które nie są zobowiązane do opłacania składek na Fundusz Pracy usunięto osoby pobierające na podstawie przepisów o pomocy społecznej zasiłek stały oraz osoby pobierające na podstawie przepisów o świadczeniach rodzinnych dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu samotnego wychowywania dziecka, co wynika z faktu, że – zgodnie z obowiązującymi przepisami – wskazane wyżej świadczenia, tj. zasiłek stały oraz dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu samotnego wychowywania dziecka, nie są objęte składkami na

obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne i rentowe. Zachodziła zatem potrzeba dostosowania stanu prawnego w zakresie obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe od tych świadczeń (braku takiego obowiązku) do stanu prawnego w zakresie obowiązku opłacania składek na Fundusz Pracy od tych świadczeń (braku takiego obowiązku z mocy prawa).

Utrzymano dotychczasowy tryb przekazywania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na rachunek bankowy Funduszu składek na Fundusz Pracy oraz koszty obsługi na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w wysokości 0,5% kwoty pobranych składek.

8.3. Zmiana sposobu podziału środków Funduszu Pracy

W projektowanej ustawie zaproponowano wprowadzenie zmodyfikowanych przepisów dotyczących sposobu ustalania na dany rok budżetowy limitów środków Funduszu Pracy na zadania w zakresie finansowania realizowanych przez powiatowe urzędy pracy form pomocy dla bezrobotnych i poszukujących pracy.

Wprowadzono do ustawy przepis ustalający rezerwę wyodrębnianą z kwoty środków ujętych w planie finansowym Funduszu Pracy na finansowanie form pomocy dla samorządów powiatów, pozostającą w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy w wysokości 20% (do 31 grudnia 2023 r. wysokość rezerwy była określona w przepisach wykonawczych i wynosiła 10%, a od 1 stycznia 2024 r. jest uregulowana w ustawie i wynosi 15%) kwoty środków ujętych w planie finansowym Funduszu Pracy na finansowanie form pomocy realizowanych przez powiatowe urzędy pracy.

W ramach powyższej rezerwy minister właściwy do spraw pracy ma możliwość przeznaczenia środków Funduszu Pracy na m.in. zwiększenie w ciągu roku kwot środków (limitów) dla samorządów powiatów na finansowanie w roku budżetowym kosztów realizacji form pomocy w związku ze wzrostem liczby zarejestrowanych bezrobotnych na obszarze tych powiatów, co może mieć miejsce w związku z wprowadzanym do projektu ustawy rozwiązaniem polegającym na zniesieniu właściwości urzędu pracy ze względu na miejsce stałego lub czasowego zameldowania bezrobotnego lub poszukującego pracy.

Takie rozwiązanie w większym stopniu zabezpieczy możliwość reakcji dysponenta Funduszu Pracy na powyższe zmiany, a także na bieżące potrzeby rynku pracy.

Podstawę wydatkowania środków Funduszu Pracy na finansowanie w województwie projektów EFS+ w ramach programów, o których mowa w przepisach o zasadach realizacji zadań finansowanych ze środków europejskich w perspektywie finansowej 2021–2027,

stanowi umowa zawarta między zarządem województwa a ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego. Umowa oraz wysokości środków Funduszu Pracy przeznaczonych na finansowanie projektów EFS+ w poszczególnych latach realizacji tych programów, jest uzgadniana z ministrem właściwym do spraw pracy. Umowa określa łączną wysokość środków dla województwa jakie mogą być wydatkowane w perspektywie finansowej 2021–2027. Podział kwot na lata określony jest w aneksie do kontraktu programowego.

Podział środków może podlegać corocznej aktualizacji w wyniku dostosowywania wysokości środków do kwot wynikających z ustawy budżetowej na dany rok. W tej sytuacji zastosowanie będzie miał art. 270 ust. 2, w którym przewidziano, że w związku z potrzebą dokonania aktualizacji kwoty środków Funduszu Pracy na dany, rok minister właściwy do spraw pracy w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego odpowiednio zmienia wysokość kwot tak, aby ich łączna wysokość odpowiadała kwocie określonej w planie finansowym Funduszu Pracy na dany rok.

Kwoty środków Funduszu Pracy na finansowanie projektów EFS+ uzgodnione przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego z ministrem właściwym do spraw pracy zapisane w umowach zawartych między zarządem województwa a ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego nie podlegają wyłączeniu z podziału środków według algorytmu.

A zatem według algorytmu będzie dzielona pomiędzy województwa kwota środków ujętych w planie finansowym Funduszu Pracy na finansowanie form pomocy przez urzędy pracy z uwzględnieniem środków przeznaczonych na realizację projektów EFS+, pomniejszona o rezerwę pozostającą w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy.

Algorytm podziału środków Funduszu Pracy na województwa pozostaje bez zmian.

Kwoty środków Funduszu Pracy na finansowanie form pomocy realizowanych przez powiatowe urzędy pracy ustalane będą przez zarząd województwa według kryteriów określonych przez sejmik województwa.

Zgodnie z projektowaną regulacją podział środków dla powiatowych urzędów pracy w województwie dokonywany będzie według zmodyfikowanych kryteriów podziału obejmujących w szczególności: kwotę środków Funduszu Pracy przeznaczoną dla samorządu powiatu na realizację projektów EFS+, liczbę bezrobotnych zarejestrowanych w powiecie, stopę bezrobocia oraz strukturę bezrobocia (w tym: liczbę zarejestrowanych bezrobotnych długotrwale oraz bezrobotnych powyżej 50. roku życia).

Wskazanie w ustawie powyższych kryteriów, z uwagi na otwarty charakter tego katalogu, nie stoi na przeszkodzie, aby sejmik województwa, dokonując podziału środków, wziął pod uwagę również inne specyficzne dla danego regionu kryteria podziału.

Przy podziale środków zrezygnowano z uwzględniania efektywności działań urzędów pracy na rzecz aktywizacji bezrobotnych.

O kwotach środków dla samorządów powiatów uzyskanych w wyniku dokonanego podziału, w tym kwotach środków przeznaczonych na realizację projektów EFS+ w podziale na środki Unii Europejskiej i środki krajowe (Fundusz Pracy), marszałek województwa informuje ministra właściwego do spraw pracy, który na podstawie tej informacji zawiadamia starostów o ustalonych na rok budżetowy kwotach środków (limitach) Funduszu Pracy na finansowanie form pomocy, w tym na realizację projektów EFS+.

Wyboru form pomocy dla uprawnionych podmiotów dokonuje starosta po zasięgnięciu opinii powiatowej rady rynku pracy.

Zaproponowano upoważnienie ustawowe dla Rady Ministrów do wydania jednego rozporządzenia określającego szczegółowe zasady dotyczące gospodarki finansowej Funduszu Pracy (aktualnie gospodarowanie środkami Funduszu Pracy regulują dwa odrębne rozporządzenia: rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej Funduszu Pracy i rozporządzenie w sprawie algorytmu ustalania kwot środków Funduszu Pracy na finansowanie zadań w województwie).

Nowe rozporządzenie określi, m.in. tryb ustalania kwot środków (limitów) Funduszu Pracy na finansowanie form pomocy oraz zadań fakultatywnych, o których mowa w ustawie, mając na względzie zapewnienie finansowania zadań określonych ustawą realizowanych przez powiatowe i wojewódzkie urzędy pracy, urzędy wojewódzkie oraz OHP, algorytm podziału pomiędzy województwa środków Funduszu Pracy na finansowanie form pomocy, o których mowa w ustawie, algorytm podziału pomiędzy województwa środków Funduszu Pracy na finansowanie zadań fakultatywnych, o których mowa w ustawie, zasady i tryb powierzania przez starostę bankom i innym instytucjom dokonywania wypłat świadczeń pieniężnych dla bezrobotnych i innych uprawnionych osób oraz tryb ustalania kwot środków (limitów) rezerwy Funduszu Pracy pozostającej w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy, przeznaczenie rezerw będących w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy oraz zasady przekazywania środków i dokonywania zwrotów niewykorzystanych środków Funduszu Pracy.

W projektowanej ustawie zaproponowano pogrupowanie kosztów Funduszu Pracy dostosowanych do aktualnej konstrukcji przepisów ustawy z uwzględnieniem:

- 1) świadczeń obligacyjnych;
- 2) form pomocy;
- 3) zadań fakultatywnych;
- 4) dofinansowania kosztów wynagrodzeń;
- 5) zadań dotyczących aktywności zawodowej;
- 6) pozostałych kosztów.

Celem powyższego grupowania jest odpowiednie przygotowanie planu finansowego Funduszu Pracy oraz wskazanie kosztów, które będą finansowane w ramach ustalanych limitów środków i umów.

8.4 Zaciąganie zobowiązań przechodzących na rok następny

Zgodnie z projektowanym przepisem art. 269 zobowiązania wynikające z zawieranych przez starostę umów, porozumień i udzielanych zleceń, dotyczących realizacji form pomocy, przechodzące na rok następny i obciążające kwotę środków (limit) ustaloną na rok następny, nie będą mogły przekroczyć 30% kwoty środków (limitu) Funduszu Pracy ustalonej na dany rok budżetowy na finansowanie form pomocy.

8.5. Dofinansowanie wynagrodzeń pracowników urzędów pracy

W odpowiedzi na potrzeby sygnalizowane przez powiatowe urzędy pracy, w ramach kontynuacji wsparcia samorządów powiatów realizujących zadania na rzecz aktywizacji bezrobotnych, proponuje się zmianę regulacji dotyczącej dofinansowania ze środków Funduszu Pracy kosztów wynagrodzeń zasadniczych pracowników PUP realizujących zadania określone w ustawie, wprowadzonej do ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy z dniem 1 stycznia 2024 r, na lata 2024–2026, poprzez rozszerzenie zakresu tego dofinansowania. Zgodnie z projektowanym art. 280 dofinansowanie obejmie koszty wynagrodzeń, o których mowa w przepisach o pracownikach samorządowych oraz składek na ubezpieczenia społeczne od wypłaconego dofinansowania do wynagrodzeń pracowników PUP realizujących zadania określone ustawą, a nie jak aktualnie koszty wynagrodzeń zasadniczych wraz z należnymi od tych wynagrodzeń składkami. Projektowane przepisy stanowią kontynuację rozwiązania opartego na modelu zasilenia środkami Funduszu Pracy wynagrodzeń wraz ze składkami pracowników PUP, wprowadzanego ustawami o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej w latach 2021–2023.

Na ten cel w latach 2025–2026 przeznacza się środki w wysokości 14% kwoty środków, ustalonej na podstawie umów na realizację projektów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+).

W celu zapewnienia stabilizacji poziomu ww. zasilenia proponuje się utrzymanie kwoty środków przeznaczonych w danym roku na realizację projektów EFS+, jako podstawy do naliczeń środków na dofinansowanie wynagrodzeń pracowników powiatowych urzędów pracy ujmowanych w planie finansowym Funduszu Pracy.

W tabeli poniżej przedstawiono przewidywane wydatki na realizację projektów EFS+.

Tabela przewidywanych wydatków na realizację projektów EFS+ w latach 2025–2026 w zł

	2025	2026
<i>Razem EFS+</i>	<i>1 170 288 697</i>	<i>1 158 789 145</i>

W związku z szacowanymi wydatkami na realizację projektów współfinansowanych z EFS+ proponuje się utrzymanie wskaźnika przyjętego do wyliczenia kwoty na dofinansowanie wynagrodzeń na poziomie 14%.

Projektowane wsparcie dla powiatowych urzędów pracy z Funduszu Pracy w danym roku dotyczy dofinansowania kosztów wynagrodzeń, o których mowa w przepisach o pracownikach samorządowych i składek na ubezpieczenia społeczne od wypłaconego dofinansowania do wynagrodzeń wszystkich pracowników realizujących zadania określone ustawą.

Takie rozwiązanie powinno przyczynić się do większego zaangażowania wszystkich pracowników w uzyskiwanie lepszych efektów pracy z klientami powiatowego urzędu pracy.

Ponadto przewiduje się, że zaproponowany mechanizm naliczenia środków na finansowanie kosztów urzędu pracy skutkować powinien większą stabilnością funduszu wynagrodzeń urzędów pracy przekładającą się na stabilność zatrudnienia specjalistycznej kadry, uzyskiwaniem lepszych efektów wsparcia kierowanego do osób pozostających bez pracy (w znaczącej części realizowanego w ramach projektów EFS+) oraz realizacji innych zadań określonych w projekcie ustawy.

W projekcie ustawy doprecyzowuje się przeznaczenie środków Funduszu Pracy, co ma przeciwdziałać zastępowaniu środków budżetu samorządu powiatu, przeznaczonych na wynagrodzenia pracowników powiatowych urzędów pracy, środkami Funduszu Pracy, a także podkreśla się, że środki Funduszu Pracy stanowią dodatkowe źródło finansowania

wynagrodzeń oraz składek na ubezpieczenia społeczne pracowników PUP realizujących zadania określone w ustawie i zwiększają kwotę w planie finansowym PUP na ten cel.

Dodatkowe gwarancje zapewniające przeznaczenie środków Funduszu Pracy przekazanych na dofinansowanie wynagrodzeń pracowników PUP i mające przeciwdziałać wydatkowaniu środków na inne cele niż dofinansowanie wynagrodzeń pracowników, zapewnić mają przepisy zobowiązujące starostę do niezwłocznego poinformowania dyrektora PUP o wysokości środków przyznanych na dany rok budżetowy samorządowi powiatu przez ministra właściwego do spraw pracy oraz nałożony na starostę obowiązek przekazania środków do dyspozycji dyrektora PUP niezwłocznie po otrzymaniu puli środków od dysponenta, co – zgodnie z przepisami ustawy – odbywa się miesięcznie w wysokości 1/12 kwoty środków ustalonej na dany rok budżetowy.

Do poszczególnych urzędów trafi kwota odpowiadająca udziałowi powiatowego urzędu pracy w wydatkach ogółem w skali kraju poniesionych na realizację form pomocy w roku n-2.

8.6. Dodatek motywacyjny

W projekcie ustawy dotychczasowy dodatek do wynagrodzenia dla pracowników wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy oraz pracowników OHP został zastąpiony dodatkiem motywacyjnym. Tak jak dotychczas będzie on przysługiwał pracownikom zajmujących się bezpośrednio sprawami bezrobotnych, wsparciem dla nich i doradztwem zawodowym, pomocą dla pracodawców oraz pracownikom zatrudnionym przy pracach związanych z utrzymywaniem sieci EURES. Katalog podmiotów uprawnionych do jego otrzymania będzie ten sam. Dostosowano jednak nazewnictwo stanowisk do terminologii wynikającej z projektowanej ustawy.

Dodatek motywacyjny będzie miał charakter fakultatywny i zostanie przyznany z uwzględnieniem zaangażowania i jakości pracy pracownika w wysokości do 1000 zł miesięcznie. Będzie on przyznawany na okres nie dłuższy niż sześć miesięcy.

W celu uniknięcia wystąpienia znaczącej dysproporcji w wysokościach dodatków motywacyjnych przyznawanych pracownikom zaproponowano, aby tryb przyznawania dodatku motywacyjnego – w przypadku pracowników WUP i PUP określały poszczególne regulaminy wynagradzania, a w przypadku pracowników pozostałych publicznych służb zatrudnienia i OHP – odpowiednie zarządzenia.

Rozwiązanie to nie stanowi zmniejszania puli środków pozostających w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy na dofinansowanie wynagrodzeń pracowników ze środków

Funduszu Pracy. Z uwagi na powyższe konieczna jest modyfikacja zasad przyznawania dodatku, określanego dotychczas jako dodatek do wynagrodzeń.

Dodatek motywacyjny będzie finansowany w ramach limitu środków na finansowanie zadań fakultatywnych, zatem wprowadzenie go nie spowoduje wzrostu wydatków Funduszu Pracy.

8.7. Zmiana definicji efektywności zatrudnieniowej i kosztowej

W proponowanych przepisach zastąpiono definicje wskaźnika efektywności zatrudnieniowej podstawowych form aktywizacji zawodowej oraz wskaźnika efektywności kosztowej podstawowych form aktywizacji zawodowej, definicjami wskaźnika efektywności zatrudnieniowej podstawowych form pomocy oraz wskaźnika efektywności kosztowej podstawowych form pomocy, oraz zaproponowano zmianę sposobu liczenia wskaźników obrazujących efekty działania powiatowych urzędów pracy.

Projektowana zmiana ma na celu dostosowanie nazewnictwa do pozostałych przepisów i przyczyni się do bardziej precyzyjnej oceny efektów zatrudnieniowych dla udzielanych form pomocy.

W proponowanych przepisach ustawy wydłużono okres badania efektywności zatrudnieniowej i kosztowej podstawowych form pomocy do 180 dni od dnia zakończenia ich realizacji w roku budżetowym, przy jednoczesnym określeniu, że efekt zatrudnieniowy jest uznawany jedynie w przypadku, gdy osoba, której udzielono pomocy wykonuje pracę niesubsydiowaną (bez dofinansowania ze środków Funduszu Pracy) przez co najmniej 90 dni.

Są to rozwiązania mające na celu usprawnienie oraz poprawę jakości i efektywności działań podejmowanych przez urzędy pracy, m.in. poprzez: monitorowanie efektywności zatrudnieniowej i kosztowej udzielonej pomocy w dłuższym okresie czasu, a nie jak dotychczas w okresie 3 miesięcy. Przesełanką uznania udzielonej pomocy za skuteczną jest utrzymanie przez bezrobotnego aktywności zawodowej przez 90 dni, a nie tak jak dotychczas przez 30 dni. Powyższe zmiany mają na celu urealnienie wartości wskaźników efektywności zatrudnieniowej i kosztowej, a także zapewnienie rzetelnych i wiarygodnych danych o efektach działania powiatowych urzędów pracy.

8.8. Zadania fakultatywne publicznych służb zatrudnienia i OHP

Wprowadzono do słowniczka (art. 2 pkt 49 projektu) definicję zadań fakultatywnych rozumianych jako działania wspierające realizację przez publiczne służby zatrudnienia i Ochotnicze Hufce Pracy określonych w ustawie zadań w zakresie aktywności zawodowej,

wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy, finansowane ze środków Funduszu Pracy, która odnosi się do PSZ i OHP.

W projektowanej ustawie zaproponowano wprowadzenie zweryfikowanych przepisów dotyczących sposobu ustalania na dany rok budżetowy dla samorządów powiatów i województw kwot środków (limitów) Funduszu Pracy na finansowanie zadań fakultatywnych oraz dodanie przepisu dotyczącego wyodrębnienia, z kwoty środków wynikającej z planu finansowego Funduszu Pracy na finansowanie w roku budżetowym zadań fakultatywnych, kwoty środków (limitu) na finansowanie zadań ministra właściwego do spraw pracy określonych w art. 300 ust. 3 ustawy w zakresie nieprzewidzianym do realizacji przez samorządy powiatów, samorządy województw, wojewodów i OHP.

Zgodnie z art. 273 projektu ustawy minister właściwy do spraw pracy ustala kwoty środków (limity) na finansowanie w roku budżetowym zadań fakultatywnych przez samorządy powiatów, samorządy województw, wojewodów oraz OHP.

Wprowadzono przepis ustalający rezerwę Funduszu Pracy pozostającą w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy w wysokości 5% kwoty środków ustalonej na finansowanie w roku budżetowym zadań fakultatywnych.

Kwota środków Funduszu Pracy ustalona na finansowanie zadań fakultatywnych przez samorządy powiatów jest dzielona między województwa przez ministra właściwego do spraw pracy według algorytmu (art. 274 ust. 2).

Według algorytmu między województwa dzielona jest również kwota środków Funduszu Pracy, ustalona na finansowanie zadań fakultatywnych dla samorządów województw (art. 275 ust. 2).

Zgodnie z projektowanymi przepisami podział środków między samorządy powiatów w województwie dokonywany będzie przez zarząd województwa według kryteriów podziału określonych przez sejmik województwa obejmujących, w szczególności: kwotę środków Funduszu Pracy przeznaczoną dla samorządu powiatu na realizację form pomocy, liczbę bezrobotnych zarejestrowanych w powiecie, stopę bezrobocia, strukturę bezrobocia oraz kwotę środków Funduszu Pracy wydatkowaną w roku ubiegłym przez samorząd powiatu na zadania fakultatywne.

W ramach kwot środków (limitów) na finansowanie zadań fakultatywnych, PUP będą mogły finansować koszty zarządzania projektami EFS+, które nie będą wliczane do projektu.

W ramach kosztów zarządzania możliwe jest rozliczanie kosztów analogicznych do kosztów przewidzianych w Wytycznych dotyczących kwalifikowalności wydatków na lata 2021–2027,

w Podrozdziale 3.12 Koszty pośrednie, z uwzględnieniem warunków kwalifikowalności dla poszczególnych kosztów przewidzianych w Wytocznych.

W projektowanych przepisach wprowadzono możliwość finansowania z Funduszu Pracy, w ramach limitu na finansowanie zadań fakultatywnych dla samorządów województw, kosztów usług pocztowych, usług tłumaczenia oraz materiałów biurowych i papierniczych ponoszonych w związku z wykonywaniem zadań wynikających z koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego.

Z kwoty środków (limitu) na finansowanie zadań fakultatywnych będą mogły być finansowane koszty określania zapotrzebowania na zawody na rynku pracy, kampanii informacyjnych i promujących działania ministra właściwego do spraw pracy, WUP, PUP oraz OHP, promocji KFS i badania wyników pomocy udzielonej ze środków KFS.

Z kwot środków (limitów) Funduszu Pracy na finansowanie zadań fakultatywnych finansowane będą dodatki motywacyjne dla pracowników publicznych służb zatrudnienia oraz OHP.

8.9. Finansowanie zadań w ramach KFS

W projekcie utrzymano obowiązujący od 1 stycznia 2024 r. sposób określania wysokości środków przeznaczonych na finansowanie zadań w ramach KFS w roku budżetowym poprzez określenie minimalnych i maksymalnych progów procentowych.

Zgodnie z projektowanym art. 284 na powyższy cel przeznacza się w danym roku budżetowym środki w kwocie nie niższej niż 4% i nie wyższej niż 6% przychodów Funduszu Pracy uzyskanych ze składek na Fundusz Pracy w roku poprzedzającym rok, w którym sporządzany jest plan finansowy Funduszu Pracy.

Wprowadzenie takiego rozwiązania umożliwi elastyczne reagowanie na potrzeby rynku pracy, a równocześnie stanowi wyjście naprzeciw postulatom partnerów społecznych odnośnie zmian w KFS.

Podwyższenie wysokości środków Funduszu Pracy przeznaczonych na finansowanie w danym roku budżetowym zadań realizowanych w ramach KFS (do roku 2022 było to 2%) jest również następstwem obniżania składki na Fundusz Pracy, która począwszy od roku 2019 z poziomu 2.45% podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe ulegała obniżeniu i aktualnie wynosi 1%. Zachowanie dotychczasowego poziomu w kolejnych latach spowodowałoby znaczne zmniejszenie kwoty zaplanowanej na KFS w porównaniu do kwot z lat poprzednich.

Podziału kwot środków (limitu) KFS na kształcenie ustawiczne w województwie pomiędzy powiatowe urzędy pracy dokonuje zarząd województwa, z uwzględnieniem szacunkowego

zapotrzebowania na środki KFS określonego przez starostów oraz sytuacji na rynku pracy. O kwotach środków KFS dla poszczególnych PUP, wynikających z dokonanego podziału, marszałek województwa informuje ministra właściwego do spraw pracy, który na podstawie uzyskanej informacji zawiadamia starostów o powyższych kwotach środków ustalonych na dany rok budżetowy. Po otrzymaniu ww. zawiadomienia od ministra, starosta publikuje na stronie internetowej urzędu informację o dostępnej na dany rok kwocie środków (limicie) KFS i ogłasza termin (terminy) naboru wniosków o przyznanie środków KFS na finansowanie kształcenia ustawicznego w ramach priorytetów dotyczących realizacji przez ministra właściwego do spraw pracy, samorządy województw i samorządy powiatów, zadań związanych z KFS, wraz z zasadami i kryteriami wyboru. Podmioty, które w okresie co najmniej 6 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku o przyznanie środków KFS opłacały składki na Fundusz Pracy bądź są zwolnione z ich opłacania z mocy prawa, mogą złożyć do PUP właściwego ze względu na siedzibę lub miejsce prowadzenia działalności wnioski o przyznanie środków KFS na finansowanie kształcenia ustawicznego.

Wprowadzono nowy sposób tworzenia rezerwy. Zgodnie z projektowanymi przepisami rezerwę KFS, pozostającą w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy, stanowią:

- środki KFS na kształcenie ustawiczne w województwie niepodzielone między PUP do dnia 30 czerwca danego roku,
- kwoty ze środków (limitów) KFS, które nie zostaną wykorzystane w roku budżetowym przez poszczególne PUP, zgłoszone przez marszałka województwa do ministra właściwego do spraw pracy do dnia 31 sierpnia danego roku w celu zmniejszenia kwot środków (limitów) KFS,
- kwoty ze środków (limitów) KFS, które nie zostaną wykorzystane przez poszczególne PUP w okresie od 1 września do 31 października roku budżetowego, zgłoszone przez marszałka województwa do ministra właściwego do spraw pracy do dnia 31 października danego roku w celu zmniejszenia kwot środków (limitów) KFS.

Minister właściwy do spraw pracy informuje o możliwości wystąpienia przez samorząd powiatu, za pośrednictwem marszałka województwa, z wnioskiem o środki rezerwy KFS dla PUP. Na podstawie ww. wniosku minister właściwy do spraw pracy ustala kwotę środków (limit) rezerwy KFS dla poszczególnych PUP i zawiadamia starostów o ustalonej kwocie środków (limicie) rezerwy KFS.

Rezerwa KFS jest przeznaczona na kształcenie ustawiczne w ramach priorytetów, dotyczących realizacji przez ministra właściwego do spraw pracy, samorządy województw i samorządy

powiatów, zadań związanych z KFS, obowiązujących w danym roku. Pomoc udzielana jest według ustalanych corocznie równorzędnych ww. priorytetów wydatkowania. Rezerwa KFS, niewykorzystana na kształcenie ustawiczne po dniu 31 października danego roku, może być przeznaczona przez ministra właściwego do spraw pracy na realizację innych zadań określonych w ustawie.

8.10. Umowy

Przepisy dotyczące umów ulokowane są w ramach odrębnego Rozdziału 7 projektowanej ustawy pt. Umowy dotyczące finansowania zadań z Funduszu Pracy.

Projektowana regulacja porządkuje i ujednolica sposób przekazywania środków Funduszu Pracy innym podmiotom na realizację finansowanych ze środków Funduszu Pracy zadań ustawowych.

Zgodnie z przepisami art. 291 środki Funduszu Pracy z przeznaczeniem dla gmin na dofinansowanie pracodawcom kosztów kształcenia młodocianych pracowników, o którym mowa w art. 122 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe są przekazywane na podstawie umowy zawieranej między ministrem właściwym do spraw pracy a wojewodą, która powinna określać w szczególności wysokość środków oraz tryb ich przekazywania i sposób rozliczania otrzymanych środków. Ponadto minister właściwy do spraw pracy na wniosek wojewody przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy urzędu wojewódzkiego środki Funduszu Pracy z przeznaczeniem dla gmin na dofinansowanie pracodawcom kosztów praktyki, o którym mowa w art. 7a ust. 1 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o praktykach absolwenckich (Dz. U. z 2018 r. poz. 1244).

Termin rozliczania otrzymanych środków nie wynika z przepisu prawa lecz będzie dookreślony w ww. umowie.

Zgodnie z art. 292, minister właściwy do spraw pracy może przekazać corocznie ministrowi właściwemu do spraw rodziny środki Funduszu Pracy na realizację zadań, o których mowa w art. 62 ust. 1, i art. 63b ust. 1 i art. 63c ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3. Ponadto może przekazać środki Funduszu Pracy na realizację zadań wynikających z ustawy z dnia 15 maja 2024 r. o wspieraniu rodziców w aktywności zawodowej oraz w wychowaniu dziecka – „Aktywny rodzic”. Na te zadania może przeznaczyć środki w kwocie nie większej niż 250 mln zł rocznie.

Na podstawie umowy zawieranej między ministrem właściwym do spraw pracy a Zakładem Ubezpieczeń Społecznych przekazywane są środki Funduszu Pracy na finansowanie zasiłków przedemerytalnych i świadczeń przedemerytalnych oraz zasiłków pogrzebowych, Powyższa

umowa powinna określać w szczególności wysokość jak również terminy przekazywanych środków, tryb ich przekazywania oraz wysokość kosztów związanych z obsługą wypłaty świadczeń.

Zgodnie z art. 298 podstawę wydatkowania w danym roku budżetowym środków Funduszu Pracy na dofinansowanie kosztów wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne, składek na Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy oraz odpisów na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych pracowników wojewódzkich urzędów pracy wykonujących zadania, na zlecenie ministra właściwego do spraw pracy, w zakresie przygotowywania:

- 1) badań dotyczących rynku pracy, na podstawie jednolitej metodologii,
- 2) opracowań, prognoz, ekspertyz, analiz, wydawnictw i konkursów dotyczących rynku pracy,
- 3) opracowań informacji zawodowych o charakterze centralnym

– stanowi umowa zawarta między ministrem właściwym do spraw pracy a dyrektorem WUP.

Dokonano zmiany w zakresie uprawnień do wykonywania czynności związanych z podstawą wydatkowania w danym roku budżetowym środków Funduszu Pracy na dofinansowanie części zadań realizowanych przez wojewódzkie urzędy pracy na podstawie umowy zawartej pomiędzy ministrem właściwym do spraw pracy. Nadal w formie umowy będzie obsługiwane przygotowywanie na zlecenie ministra właściwego do spraw pracy:

- 1) badań dotyczących rynku pracy, na podstawie jednolitej metodologii;
- 2) opracowań, prognoz, ekspertyz, analiz, wydawnictw i konkursów dotyczących rynku pracy;
- 3) opracowań informacji zawodowych o charakterze centralnym.

Umowy zawierane są przez dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy (aktualnie zarząd województwa).

W projektowanych przepisach proponuje się odejście od zawierania umów i przekazywanie środków Funduszy Pracy do dyspozycji dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy, na podstawie zawiadomień na dofinansowanie kosztów wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne, składek na Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy oraz odpisów na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych pracowników wojewódzkich urzędów pracy wykonujących zadania wynikające z:

- 1) realizacji w województwie projektów EFS+ do wysokości 1,3% kwoty środków Europejskiego Funduszu Pracy + i Funduszu Pracy przeznaczonej w danym roku na realizację projektów EFS+ w województwie. Środki te nie stanowią wydatków projektów EFS+;

- 2) obsługi KFS w województwie – do wysokości 12-krotności 70% przeciętnego wynagrodzenia za czwarty kwartał roku poprzedzającego rok, w którym sporządzany jest plan finansowy Funduszu Pracy.

Minister właściwy do spraw pracy zawiadamia dyrektora WUP o ustalonych na rok budżetowy kwotach środków (limitach) Funduszu Pracy na finansowanie kosztów, o których mowa w pkt 1 i 2.

Przyjęte rozwiązanie wychodzi naprzeciwko postulatom WUP i służy uproszczeniu i odbiurokratyzowaniu przekazywania środków na zadanie realizowane przez wojewódzki urząd pracy. Dyrektor WUP samodzielnie podejmował będzie decyzje odnośnie realizacji zadań, tj. wskazania konkretnych stanowisk na których dofinansowanie będzie przyznawane, czasu wykonywania zadania i wysokości wynagrodzenia, wykorzystując możliwości finansowe, jakie stwarza dofinansowanie z FP oraz Pomocy Technicznej w ramach realizowanych programów operacyjnych współfinansowanych ze środków europejskich.

Szacowany poziom dofinansowania etatu kalkulacyjnego, zarówno w zakresie obsługi projektów EFS+ jak i obsługi KFS, przyjęto na porównywalnym poziomie.

W projektowanej ustawie zrezygnowano ze zlecania przez ministra właściwego do spraw pracy, na podstawie umowy, dofinansowania prowadzenia szkoleń pracowników wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy w zakresie realizacji podstawowych usług rynku pracy. Zadania te są realizowane przez powiatowe i wojewódzkie urzędy pracy w ramach środków na finansowanie zadań fakultatywnych. Pracownicy PSZ i OHP, w zakresie zadań wynikających z realizacji ustawy, mogą korzystać ze szkoleń finansowanych z Funduszu Pracy. Do zadań samorządu województwa i OHP w zakresie rynku pracy należy organizowanie, prowadzenie i finansowanie szkoleń pracowników wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy oraz jednostek organizacyjnych OHP. Natomiast do zadań samorządu powiatu należy organizowanie i finansowanie szkoleń pracowników powiatowego urzędu pracy.

Przepisy art. 299 ustanawiają zasady przeznaczania środków Funduszu Pracy na działania z zakresu udziału w sieci EURES oraz innych działań publicznych służb zatrudnienia określonych w ustawie, finansowanych z udziałem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej innych niż projekty EFS+. Zgodnie z regulacją środki Funduszu Pracy przeznacza się na prefinansowanie działań z zakresu udziału w sieci EURES.

Art. 299 wprowadza zmiany w zakresie podmiotów, które zawierają porozumienia i umowy określające rodzaj działań w wyżej wymienionym zakresie oraz wydatków na ich realizację. Porozumienia zawierane są między ministrem właściwym do spraw pracy a wojewódzkimi urzędami pracy lub powiatowymi urzędami pracy, z kolei umowy zawierane są przez podmioty

wymienione w art. 299 ust. 1, tj. ministra właściwego do spraw pracy, WUP i PUP z Unią Europejską, w tym na współfinansowanie partnerstw transgranicznych EURES.

Zmianie ulega podmiotowy, przedmiotowy i terytorialny zakres wydatków w ramach sieci EURES innych niż wydatki, o których mowa w art. 299 ust. 1–3. Minister właściwy do spraw pracy, WUP, PUP oraz OHP mogą przeznaczyć środki Funduszu Pracy na wydatki związane z prowadzeniem pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES inne niż wydatki, o których mowa w ust. 1–3, związane z poniesionymi na terenie Rzeczypospolitej Polskiej oraz poza granicami kraju kosztami rozpowszechniania ofert pracy, korespondencji, komunikowania się, usług teleinformatycznych, tłumaczeń pisemnych i ustnych wraz z obsługą techniczną, podróży służbowych na obszarze kraju oraz poza granicami kraju, wynajmu pomieszczeń i powierzchni, wynajmu sprzętu oraz organizacji targów pracy.

8. 11. Inne postanowienia

Zgodnie z projektowanymi przepisami środki Funduszu Pracy mogą być przeznaczone na finansowanie zadań, w tym zadań publicznych służb zatrudnienia i OHP wskazanych w ustawie lub w innych ustawach.

W celu wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych wprowadzono przepis ustanawiający jako zasadę odpowiednie stosowanie do środków Funduszu Pracy wykorzystanych niezgodnie z przeznaczeniem, niewykorzystanych, pobranych nienależnie lub w nadmiernej wysokości przepisów art. 168 i art. 169 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, z tym że środki te podlegają zwrotowi na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Pracy, o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej.

Oznacza to, że środki te, w przypadku wykorzystania ich niezgodnie z przeznaczeniem pobrania ich nienależnie lub w nadmiernej wysokości, podlegają zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych.

Natomiast w przypadku niedokonania zwrotu środków w ustawowo określonym terminie, decyzję określającą kwotę przypadającą do zwrotu i termin, od którego nalicza się odsetki, wydaje organ, który udzielił dotacji.

Do środków przeznaczonych na realizację projektów unijnych, wykorzystanych niezgodnie z przeznaczeniem, z naruszeniem procedur lub w nadmiernej wysokości, stosuje się art. 207 ustawy o finansach publicznych.

Proponuje się aby dysponent Funduszu Pracy uzyskał możliwość dokonywania przesunięć przewidzianych w planie finansowym Funduszu Pracy kwot na finansowanie poszczególnych

zadań oraz na finansowanie nowych, nieprzewidzianych w planie zadań w przypadku ich wprowadzenia ustawą lub innymi ustawami, bez obecnych ograniczeń dotyczących niepomniejszania środków na przeciwdziałanie bezrobociu.

9. AGENCJE ZATRUDNIENIA

Projektowane przepisy określają regulacje dotyczące funkcjonowania agencji zatrudnienia, tj. podmiotów świadczących usługi pośrednictwa pracy lub pracy tymczasowej. Zniesiono obowiązek wydawania certyfikatów uprawniających do świadczenia usług agencji zatrudnienia; zwiększono opłatę za wpis do rejestru agencji zatrudnienia. Zgodnie z uwagami Ministerstwa Spraw Zagranicznych wprowadzono nowy warunek dot. możliwości świadczenia usługi kierowania cudzoziemców, od których wymagane jest posiadanie zezwolenia na pracę lub oświadczenia o powierzeniu pracy cudzoziemcowi wpisanego do ewidencji oświadczeń, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia ... o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Świadczenie tego rodzaju usług będzie możliwe po 2 latach działalności agencji zatrudnienia w zakresie pozostałych usług pośrednictwa pracy lub pracy tymczasowej.

W celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorców zrezygnowano z obowiązku uzyskiwania wpisu do rejestru usług doradztwa personalnego i poradnictwa zawodowego ze względu na niewielkie ryzyko powstania nieprawidłowości w przypadku agencji prowadzących wyłącznie ww. działalność. Będzie to skutkowało mniejszym obciążeniem administracyjnym dla tych podmiotów.

Projektowane zmiany w głównej mierze bazują na dotychczasowych przepisach i określają w szczególności:

- 1) definicję usług świadczonych przez agencje zatrudnienia;
- 2) zasady prowadzenia rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia;
- 3) warunki prowadzenia agencji zatrudnienia oraz zakres kontroli tych warunków;
- 4) sankcje z tytułu nieprzestrzegania warunków prowadzenia agencji zatrudnienia.

Proponowane przepisy nie nakładają nowych obowiązków informacyjnych oraz dodatkowych wymogów dla podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia. Wyjątek stanowi obowiązek złożenia wniosku o zmianę wpisu do rejestru przez te agencje zatrudnienia, które chcą świadczyć usługę kierowania cudzoziemców, od których wymagane jest posiadanie zezwolenia na pracę lub oświadczenia o powierzeniu pracy cudzoziemcowi wpisanego do ewidencji

oświadczeń, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia ... o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

W projektowanych przepisach wprowadzone zostały nowe regulacje mające na celu poprawę standardów świadczonych przez agencje zatrudnienia usług oraz ochronę osób będących klientami agencji zatrudnienia. W tym zakresie m.in.:

- 1) rozszerzono zakres realizowanych przez agencje zatrudnienia usług pośrednictwa pracy wymagających uzyskanie wpisu do rejestru o działanie polegające na gromadzeniu w postaci dokumentu elektronicznego i udostępnianiu informacji o wolnych i poszukiwanych miejscach pracy za pośrednictwem systemów teleinformatycznych;
- 2) w celu zwiększenia weryfikacji agencji zatrudnienia świadczących usługi dla cudzoziemców, od których wymagane jest posiadanie zezwolenia na pracę lub oświadczenia o powierzeniu pracy cudzoziemcowi wpisanego do ewidencji oświadczeń, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia ... o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wprowadzono obowiązek zmiany wpisu w rejestrze agencji zatrudnienia po 2 latach świadczenia pozostałych usług z zakresu pośrednictwa pracy i pracy tymczasowej;
- 3) dookreślono właściwość miejscową marszałka województwa w przypadku zgłoszenia przez podmiot zmiany adresu siedziby podmiotu do innego województwa, przed zakończeniem postępowania administracyjnego w sprawie wpisu do rejestru;
- 4) wprowadzono nowe przesłanki umożliwiające dokonanie przez marszałka województwa odmowy wpisu podmiotu do ww. rejestru oraz wykreślenia podmiotu wpisanego do rejestru;
- 5) rozszerzono zakres sprawowanej przez marszałka województwa kontroli agencji zatrudnienia;
- 6) zwiększono opłatę za wpis do rejestru agencji zatrudnienia, dodano opłatę za uzyskanie zmiany wpisu w zakresie usługi kierowania do pracy cudzoziemców, od których wymagane jest posiadanie zezwolenia na pracę lub oświadczenia o powierzeniu pracy cudzoziemcowi wpisanego do ewidencji oświadczeń, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia ... o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Dodatkowo, projekt ustawy przewiduje, że wpis do rejestru agencji zatrudnienia będzie dokonywany na podstawie wniosku o wpis do rejestru agencji zatrudnienia, złożonego przez podmiot zamierzający prowadzić agencję zatrudnienia. Do wniosku będzie dołączane

oświadczenie dotyczące znajomości i spełnienia warunki prowadzenia agencji zatrudnienia odpowiednio w zakresie pośrednictwa pracy, lub pracy tymczasowej, określone w ustawie o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Oświadczenie to będzie składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń przez osoby reprezentujące i osoby zarządzające. Oświadczenie to będzie dotyczyło również osoby fizycznej zamierzającej prowadzić działalność w zakresie agencji zatrudnienia. Ponadto do wniosku o zmianę wpisu dotyczącą dopisania usługi kierowania do pracy cudzoziemców, od których wymagane jest posiadanie zezwolenia na pracę lub oświadczenia o powierzeniu pracy cudzoziemcowi wpisanego do ewidencji oświadczeń, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia ... o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, agencja zatrudnienia będzie zobowiązana dołączyć oświadczenie o następującej treści: „Oświadczam, że przez okres co najmniej 2 lat świadczyłem/am usługi pośrednictwa pracy lub pracy tymczasowej, o których mowa w art. 305 ust. 2”. Oświadczenie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Państwowa Inspekcja Pracy w Programie Działania PIP na lata 2022–2024 wskazywała na problem obchodzenia przepisów ustawy o zatrudnianiu pracowników tymczasowych, w szczególności poprzez wykorzystywanie usług outsourcingowych, stanowiących w praktyce pracę tymczasową. Zadania kontrolne w tym zakresie zaplanowano zwłaszcza w zakładach powierzających pracę cudzoziemców z tzw. państw trzecich. W programie wskazano, iż: „biorąc pod uwagę bieżące tendencje na polskim rynku pracy, oparte na zastępowaniu pracy tymczasowej outsourcingiem, działania inspektorów pracy w zwiększonym stopniu zostaną ukierunkowane na działalność podmiotów, w tym także agencji pracy tymczasowej, które świadczą tego typu usługi. Oznacza to ustalanie, czy kierowanie osób do pracy w podmiotach zewnętrznych w ramach outsourcingu/leasingu nie stanowi w rzeczywistości pracy tymczasowej lub czy nie mamy do czynienia z obejściem przepisów prawa w sytuacji, gdy u odbiorcy takiej pracy występuje zapotrzebowanie na pracę stałą.”.

Państwowa Inspekcja Pracy w sprawozdaniu z działalności inspekcji za 2022 rok wskazała ponadto iż: „problemem coraz częściej występującym w obszarze zatrudnienia cudzoziemców jest działalność tzw. agencji outsourcingowych. Podmioty te, których adres siedziby to często tzw. „biuro wirtualne”, udostępniają pracowników innym podmiotom zlokalizowanym w wielu przypadkach na terenie różnych województw. Agencje outsourcingowe nie są zobowiązane do prowadzenia rejestrów zakładów (miejsc pracy) cudzoziemców, co – zwłaszcza w przypadku powierzenia pracy cudzoziemcom na podstawie umów innych niż umowy o pracę, w których

brak prawnego obowiązku podawania miejsca pracy – znacznie utrudnia prowadzenie czynności kontrolnych, zaś w przypadku ubiegania się o dokumenty legalizujące pracę cudzoziemców do wskazania podmiotów, do których cudzoziemcy zostaną skierowani w ramach outsourcingu. W ocenie inspektorów pracy w wielu przypadkach korzystanie z instytucji outsourcingu ma na celu obejście przepisów o zatrudnianiu pracowników tymczasowych”. Zgodnie z raportem: „wśród kontrolowanych agencji, prowadzonych przez cudzoziemców spoza UE, zdecydowana większość świadczyła usługi pracy tymczasowej, ale także usługi outsourcingowe. W 12 przypadkach (na 39 wszystkich przypadków ujawnionych w 2022 r.), podmioty prowadzone przez cudzoziemców spoza UE świadczyły nielegalnie usługi agencji zatrudnienia. Wśród przyczyn stwierdzanych naruszeń, poza niedostateczną znajomością przepisów ustawy o zatrudnianiu pracowników tymczasowych, należy wymienić dążenie pracodawców użytkowników do obniżenia kosztów prowadzonej działalności gospodarczej, związanych z zatrudnianiem pracowników własnych. Działania te niejednokrotnie prowadziły do naruszeń obowiązujących przepisów prawa poprzez: – korzystanie z outsourcingu będącego w praktyce pracą tymczasową.”

W raporcie wskazano, iż „zastępowanie pracy tymczasowej outsourcingiem jest jednym z najpoważniejszych problemów z obszaru zatrudnienia tymczasowego. Wzrost zainteresowania podmiotów korzystających z usług outsourcingu, podyktowany jest głównie brakiem konieczności wykonywania obowiązków ciążących na pracodawcach użytkowników zgodnie z przepisami ustawy o zatrudnianiu pracowników tymczasowych. Należą do nich m.in.: stosowanie limitów wykonywania pracy tymczasowej, przestrzeganie zasady równego traktowania pracownika tymczasowego w zakresie warunków pracy i innych warunków zatrudnienia w stosunku do pracowników zatrudnionych przez tego pracodawcę użytkownika, czy zakaz wykonywania przez pracownika tymczasowego pracy szczególnie niebezpiecznej w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 237¹⁵ Kodeksu pracy. Nie bez znaczenia pozostają także obowiązki z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy, jak dostarczenie pracownikowi tymczasowemu odzieży i obuwia roboczego oraz środków ochrony indywidualnej. Ponieważ podstawę świadczenia pracy w ramach outsourcingu często stanowią umowy cywilnoprawne, formuła ta, pozwala na maksymalną eksploatację osób świadczących pracę. Zakłady pracy decydują się na zastępowanie pracy tymczasowej outsourcingiem pomimo, że rodzaj prowadzonej działalności oraz standardy jakościowe i organizacyjne nie pozwalają na wydzielenie procesu produkcyjnego. Należy zaznaczyć, że w przypadku stwierdzenia stosowania outsourcingu w warunkach charakterystycznych dla pracy

tymczasowej, pracodawca korzystający z firmy outsourcingowej nie ponosi odpowiedzialności wykroczeniowej z tego tytułu. Ponadto wskazano, iż: „aktualne zatem pozostają propozycje działań legislacyjnych, mających na celu wprowadzenie odpowiedzialności pracodawcy użytkownika z tytułu wykroczeń dotyczących: korzystania z usługi outsourcingu – świadczonej przez agencję zatrudnienia lub podmiot niewpisany do rejestru agencji zatrudnienia – w warunkach charakterystycznych dla pracy tymczasowej”.

Zgodnie ze sprawozdaniem PIP za rok 2023: „na polskim rynku pracy dalej obserwujemy podmioty, w szczególności działające jako outsourcerzy lub agencje zatrudnienia rejestrujące swoją siedzibę na terenie województw, w których spodziewają się szybciej uzyskać właściwe dokumenty legalizujące pobyt i pracę cudzoziemców. Podmioty te mogą i często kierują obcokrajowców do pracy w zakładach pracy zlokalizowanych w innym województwie. Taka praktyka znacznie utrudnia i wydłuża czas trwania kontroli, gdyż wymaga przeprowadzenia czynności kontrolnych nawet na terenie kilku okręgowych inspektoratów pracy. W zakresie outsourcingu, gdzie częstym zjawiskiem jest tworzenie tzw. łańcuchów podwykonawców, obejmujących nawet kilka podmiotów prowadzących działalność w różnych miejscowościach, do których kierowani są cudzoziemcy, takie działanie prowadzi także do rozmycia odpowiedzialności w zakresie legalności zatrudnienia cudzoziemców oraz przestrzegania prawa pracy”.

Ponadto zgodnie ze stanowiskiem Głównego Inspektoratu Pracy wyrażonym w piśmie z dnia 11 lipca 2024 r. „doświadczenia kontrolne Departamentu Legalności Zatrudnienia GIP wskazują na dynamiczny rozwój obszaru pośrednictwa pracy z udziałem cudzoziemców. Obrazuje to zwiększająca się liczba agencji rejestrowanych przez cudzoziemców na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, rekrutujących kandydatów do pracy z odległych kierunków i oferujących pracę na terenie UE (np. Hiszpania, Niemcy, Dania), działających wyłącznie w formule internetowej, Działalność ta nierzadko wiąże się z ponoszeniem wysokich opłat przez osoby korzystające z ich usług.

Związek Województw RP w uwagach do projektu ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia wyraził stanowisko postulujące o wprowadzenie do ustawy przepisów regulujących kwestie outsourcingu pracowniczego. Zgodnie z tym stanowiskiem: „Od lat pojawiają się problemy związane z outsourcingiem pracowniczym i leasingiem pracowniczym w kontekście omijania wymogów przepisów ustawy o pracy tymczasowej”. (...). Postulowano o ukrócenie nieuczciwych praktyk na rynku, prób obchodzenia przepisów dotyczących agencji zatrudnienia

oraz zapewnienie większego bezpieczeństwa osób korzystających z usług podmiotów świadczących usługi outsourcingu pracowniczego i leasingu pracowniczego, a także umożliwienie objęcia świadczenia tych usług kontrolą organu prowadzącego rejestr agencji zatrudnienia.

Ponadto Ministerstwo Spraw Zagranicznych w piśmie (znak BPZZ.0250.561.2024/5) wskazywało, iż: „powstają agencje zatrudnienia, których działalność koncentruje się w głównej mierze na pozyskiwaniu pracowników z krajów o dużej presji migracyjnej, zainteresowanych eksternalizacją nadwyżek demograficznych, często stanowiących wyzwanie dla bezpieczeństwa państwa. Dla wyeliminowania tego zjawiska winien być wprowadzony powyższy dodatkowy wymóg”.

W związku z identyfikacją przez różne instytucje państwowe a także samorządy oraz organy kontrolne problemów związanych ze zjawiskiem outsourcingu pracowniczego, w celu ochrony klientów agencji zatrudnienia, eliminowania ryzyka nadużyć oraz obchodzenia przepisów prawa, o których mowa w przytoczonych powyżej stanowiskach, zaprojektowano przepisy wprowadzające w ustawie o dostępie cudzoziemców do rynku pracy odpowiedzialność wykroczeniową (kara grzywny) w stosunku do podmiotów, które powierzając pracę cudzoziemcowi będą kierowały go do wykonywania pracy na rzecz i pod kierownictwem innego podmiotu na innej podstawie niż umowa przewidująca wykonywanie pracy tymczasowej. Celem tych regulacji jest również wyeliminowanie niepożądanych transferów cudzoziemców na poziomie Unii Europejskiej. Jednocześnie w ustawie o rynku pracy i służbach zatrudnienia przewidziano regulacje, zgodnie z którymi o wpis do rejestru agencji zatrudnienia nie będzie mógł ubiegać się podmiot ukarany za wskazane powyżej wykroczenie. Jednocześnie agencja zatrudnienia, która dopuści się takiego wykroczenia będzie wykreślana z rejestru agencji zatrudnienia i otrzyma zakaz prowadzenia działalności.

Uznając za celowe weryfikowanie agencji zatrudnienia, które chcą świadczyć usługi z zakresu kierowania cudzoziemców do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej do podmiotów prowadzących działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zwłaszcza z krajów o dużej presji migracyjnej w art. 305 wprowadzono zasadę, że działalność gospodarczą w zakresie pośrednictwa pracy oraz pracy tymczasowej na rzecz cudzoziemców od których wymagane jest posiadanie zezwolenia na pracę lub oświadczenia o powierzeniu pracy cudzoziemcowi wpisanego do ewidencji oświadczeń, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia ... o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

jest możliwe po 2 latach świadczenia usługi, o której mowa w ust. 1, na rzecz obywateli polskich lub cudzoziemców od których nie jest wymagane posiadanie zezwolenie na pracę lub oświadczenie o powierzeniu pracy. Agencja zamierzająca prowadzić ww. działalność będzie obowiązana do uzyskania zmiany wpisu w rejestrze agencji zatrudnienia. O dokonanie zmiany wpisu w rejestrze agencja będzie wnioskowała do marszałka województwa w rejestrze, którego się znajduje. Warunkiem uzyskania zmiany wpisu jest świadczenie usług agencji zatrudnienia przez co najmniej 2 lata oraz niezaleganie z płatnościami składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Emerytur Pomostowych oraz niezaleganie z wpłatami na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych a także brak zaległości z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne rolników lub na ubezpieczenie zdrowotne. Ponadto dodatkową przesłanką będzie brak ukarania prawomocnym wyrokiem za wykroczenie, o którym mowa w art. 84 ust. 1–12 ustawy z dnia ... o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej.

Wprowadzenie ww. rozwiązania pozwoli zabezpieczyć rynek pracy przed nadużyciami polegającymi na nielegalnym świadczeniu usług kierowania cudzoziemców do pracy w Polsce.

Opłata za wpis do rejestru agencji zatrudnienia została zwiększona z 200 zł do 1000 zł. Niska opłata za wpis do rejestru powodowała, iż był on powszechnie dostępny i osiągalny.

Zwiększenie tej kwoty ma na celu ograniczenie procederu uzyskiwania wpisu do rejestru przez podmioty, które faktyczne nie świadczą usług w tym zakresie. Poza tym z uwagi na fakt, że przepisy w ww. zakresie nie były nowelizowane, konieczne stało się urealnienie wysokości opłaty za wpis do rejestru agencji. Opłata nie była zmieniana od 2009 roku, więc od kilkunastu lat wynosi ona 200 zł.

Dodatkowo dodano opłatę za zmianę wpisu w rejestrze agencji zatrudnienia w zakresie świadczenia usługi kierowania cudzoziemców do zatrudnienia na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

10. KIEROWANIE CUDZOZIEMCÓW DO ZATRUDNIENIA LUB INNEJ PRACY ZAROBKOWEJ PRZEZ AGENCJE ZATRUDNIENIA NA TERYTORIUM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Projekt ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia zawiera przepisy dotyczące świadczenia usług pośrednictwa pracy, w tym również kierowania cudzoziemców do pracy na terenie Rzeczypospolitej Polskiej przez agencje zatrudnienia. Co do zasady regulacje w tym zakresie

powtarzają instytucje wskazane w ustawie o promocji zatrudnienia. Wprowadzono jednak zmianę polegającą na tym, że tylko agencje zatrudnienia w ramach swojej działalności będą mogły kierować cudzoziemców do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej wyłącznie bezpośrednio do podmiotów prowadzących działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

11. PODEJMOWANIE PRACY ZA GRANICĄ U PRACODAWCÓW ZAGRANICZNYCH

W zakresie podejmowania pracy za granicą u pracodawców zagranicznych projektowane przepisy generalnie powtarzają regulacje w tym zakresie. Rozszerzono zakres obligatoryjnych elementów umowy, na podstawie której będzie odbywało się kierowanie osób do pracy za granicą do pracodawców zagranicznych, co przyczyni się do zwiększenia bezpieczeństwa osób korzystających z tej usługi świadczonej przez agencję zatrudnienia. Wskazana umowa będzie dodatkowo zawierała następujące elementy: miejsce pracy, dane do kontaktu osoby kierowanej z przedstawicielami agencji zatrudnienia, obowiązki i uprawnienia. Powyższe zmiany zostały wprowadzone także ze względu na doniesienia instytucji kontrolnych a także osób korzystających z usług agencji zatrudnienia, dotyczące przypadków nadużyć ze strony nieuczciwych pracodawców.

12. OCHOTNICZE HUFCE PRACY

Przewiduje się, że OHP będą prowadziły działania na rzecz młodzieży uczącej się, sprawiającej problemy wychowawcze lub mającej opóźnienie w realizacji obowiązku nauki, a także działań aktywizacyjnych adresowanych do młodzieży niepracującej i nieuczącej się.

W ramach planowanych działań proponuje się m.in.:

- 1) wprowadzenie górnej i dolnej granicy wieku osób, które mogą być objęte pomocą OHP;
- 2) utrzymanie dotychczasowych rozwiązań umożliwiających naukę w szkołach dla dorosłych 15-latków, którzy mają trudności z realizacją nauki w szkołach dla młodzieży;
- 3) utrzymanie nadzoru ministra właściwego do spraw pracy nad OHP i jako podstawową formę nadzoru utrzymanie akceptacji planów i kontrolę ich wykonania;
- 4) kontynuowanie refundacji wynagrodzeń wypłacanych młodocianym pracownikom zatrudnianym w celu przygotowania zawodowego realizowanego przez OHP.

Proponowane rozwiązania organizacyjno-prawne mają charakter doprecyzowujący i porządkujący, a ich głównym celem jest poprawa jakości funkcjonowania OHP.

OHP wspierają młodzież zagrożoną marginalizacją w procesie kształcenia, wychowania i integracji społecznej i jednocześnie przygotowują ją do pełnienia ról społecznych oraz zawodowych. Wśród szczegółowych zadań realizowanych przez OHP znalazły się takie jak np. działania wspierające rozwój osobisty i integrację społeczną młodzieży, w tym działania opiekuńcze, wychowawcze, profilaktyczne i socjalizacyjne oraz działania umożliwiające młodzieży nabycie dodatkowej wiedzy i umiejętności potrzebnych na rynku pracy, oferując pozaszkolne zajęcia edukacyjne lub kierując ją na szkolenia oraz na kwalifikacyjne kursy zawodowe.

W projekcie ustawy doprecyzowano przepisy dotyczące struktury organizacyjnej OHP oraz uszczegółowiono zadania Komendanta Głównego OHP. Do ustawy przeniesiono rozwiązania dotyczące wszystkich jednostek organizacyjnych OHP – Komendy Głównej OHP, wojewódzkich komend OHP, centrów kształcenia i wychowania OHP, jak również ośrodków szkolenia zawodowego OHP. Do ustawy przeniesiono również regulacje dotyczące zwrotu przez OHP kosztów poniesionych przez pracodawców na wynagrodzenia i składki na ubezpieczenia społeczne młodocianych pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego.

Obecnie ustawa o promocji zatrudnienia nie reguluje kwestii dotyczących wymagań jakie muszą spełniać osoby zajmujące stanowisko Komendanta Głównego OHP, zastępców Komendanta Głównego OHP, wojewódzkich komendantów OHP i ich zastępców, dyrektorów centrum kształcenia i wychowania OHP oraz dyrektorów ośrodków szkolenia zawodowego OHP.

Jedynie w załączniku nr 3 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej 30 kwietnia 2008 r. w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w niektórych państwowych jednostkach budżetowych określone zostały wymagane kwalifikacje oraz staż pracy dotyczące tych osób.

Biorąc pod uwagę fakt, że osoby te pracują z młodzieżą oraz dysponują środkami publicznymi, to warunki dot. kwalifikacji oraz stażu pracy są niewystarczające. Zasadne jest wprowadzenie dodatkowych wymagań dot. kwestii obywatelstwa oraz nieposzlakowanej opinii.

Analogicznie do wymagań stawianym Szafowi Służby Cywilnej (art. 11 ust. 1 pkt 2, 3 i 7 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej) czy dyrektora izby administracji skarbowej (art. 24 ust. 2 pkt 2–4 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej) zaproponowano, aby Komendantem Głównym OHP, wojewódzkimi komendantami OHP (oraz ich zastępcy), dyrektorami centów kształcenia i wychowania OHP oraz dyrektorami ośrodków szkolenia zawodowego OHP mogły być osoby korzystające z pełni praw publicznych, nie skazane prawomocnym wyrokiem sądu za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe oraz osoby wobec których nie orzeczono prawomocnie zakazu zajmowania stanowisk kierowniczych w urzędach organów władzy publicznej lub pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi.

Jednocześnie osoby te wykonują podobne zadania kierownicze, co osoby wymienione w art. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne, w tym m.in. dyrektora generalnego, dyrektora departamentu (jednostki równorzędnej) i jego zastępcy oraz naczelnika wydziału (jednostki równorzędnej) – w urzędach naczelnych i centralnych organów państwowych. W związku z powyższym zasadne jest, aby zastosowanie do nich miały przepisy dotyczące ograniczenia dotyczące podejmowania dodatkowych prac (art. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne), sankcje odwołania ze stanowiska za naruszenie zakazu (art. 5 ust. 1 pkt 2), obowiązku do złożenia oświadczenia o swoim stanie majątkowym (art. 10 ust. 1, 3 i 4) oraz sankcji karnej za niezłożenia oświadczenia majątkowego swojego (art. 14).

Dodatkowo, biorąc pod uwagę strukturę OHP, w projekcie przewidziano, że Komendant Główny OHP będzie składał oświadczenie majątkowe ministrowi właściwemu do spraw pracy, a jego zastępcy oraz wojewódzcy komendanci OHP oraz ich zastępcy, dyrektorzy centrów kształcenia i wychowania OHP oraz dyrektorzy ośrodków szkolenia zawodowego OHP będą je składali Komendantowi Głównemu OHP.

Komendant Główny OHP oraz osoby, których dotyczy zakaz zajmowania stanowisk będą miały 3 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy na dostosowanie się do zakazów określonych w art. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczaniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne oraz do złożenia pierwszego oświadczenia o stanie majątkowym.

W przepisach kompleksowo uregulowano przetwarzanie danych osobowych przez OHP, w tym m.in. kwestie:

- 1) administratorów danych osobowych oraz innych podmiotów uprawnionych do przetwarzania danych osobowych ze zbiorów danych osobowych OHP oraz przetwarzania przez OHP danych pochodzących z innych rejestrów lub zbiorów;
- 2) celów przetwarzania i okresów przechowywania danych osobowych przez OHP;
- 3) zakresu przetwarzanych danych osobowych;
- 4) podmiotów uprawnionych do udostępniania danych oraz zakresu udostępnianych danych.

Planuje się, że wojewódzcy komendanci OHP, dyrektorzy centrów kształcenia i wychowania OHP oraz dyrektorzy ośrodków szkolenia zawodowego OHP będą administratorami danych osobowych osób ubiegających się o wsparcie lub korzystających ze wsparcia OHP.

Przetwarzanie danych osobowych szczególnie poprzez zbieranie, pozyskiwanie, udostępnianie oraz ich przechowywanie wynika z realizacji zadań ustawowych. Dane osobowe będą pozyskiwane, przetwarzane i przechowywane odpowiednio przez Komendanta Głównego OHP, wojewódzkich komendantów OHP, dyrektorów centrów kształcenia i wychowania OHP oraz dyrektorów ośrodków szkolenia zawodowego OHP – jako administratorów danych osobowych – stosownie do właściwości realizowanych ustawowych zadań, z zachowaniem zasady ich przetwarzania zgodnie z RODO i powszechnie obowiązującymi normami prawa. Zaproponowany w projekcie zakres danych osobowych przetwarzanych w rejestrach OHP, jest niezbędny w celu realizacji zadań ustawowych OHP. Odnosi się on do osób fizycznych będących beneficjentami działań ustawowych OHP. Dane te mają istotne znaczenie dla prawidłowej weryfikacji zakresu uprawnień i danych osób ubiegających się o wsparcie lub korzystających ze wsparcia OHP.

Zakres przetwarzanych danych osobowych, cele przetwarzania i okresy przechowywania danych osobowych przez OHP zostały określone zgodnie z zasadami wynikającymi z art. 5 RODO. Spełnienie ich daje gwarancję zgodności z zasadami ochrony danych w procesie przetwarzania danych. Zakłada się, że dane w systemach teleinformatycznych będą przetwarzane zgodnie z prawem, rzetelnie, w sposób przejrzysty dla osoby, której dotyczą. Będą one zbierane w konkretnych, wyraźnych i prawnie uzasadnionych celach i nieprzetwarzane dalej w sposób niezgodny z tymi celami; adekwatne, stosowne oraz ograniczone do tego, co niezbędne do celów, w których są przetwarzane („minimalizacja danych”). Jednocześnie będą przechowywane w formie umożliwiającej identyfikację osoby,

której dotyczą, przez okres nie dłuższy, niż jest to niezbędne do celów, w których dane te są przetwarzane („ograniczenie przechowywania”).

Dane osobowe przetwarzane przez OHP będą podległy zabezpieczeniom polegającym co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających pisemne upoważnienie wydane przez administratora danych;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w poufności.

Spełnienie tych zabezpieczeń będą zapewniali w przypadku pracowników:

- 1) Komendy Głównej OHP – Komendant Główny OHP;
- 2) wojewódzkiej komendy OHP – wojewódzki komendant OHP;
- 3) centrum kształcenia i wychowania OHP – dyrektor centrum kształcenia i wychowania OHP;
- 4) ośrodka szkolenia zawodowego OHP – dyrektor ośrodka szkolenia zawodowego OHP.

Posiadanie dostępu do proponowanego zakresu i kategorii danych w sposób zasadniczy pozwoli na optymalizowanie pomocy określonej w ustawie młodzieży, podejmowanie działań zmierzających do podwyższania kwalifikacji zawodowych lub przekwalifikowania, wspieranie inicjatyw służących przeciwdziałaniu bezrobociu i wychowaniu w procesie pracy, w tym organizowanie zatrudnienia oraz organizowanie międzynarodowej wymiany młodzieży, prowadzenia postępowań aplikacyjnych, kontrolnych, ewaluacyjnych, realizacji obowiązków sprawozdawczych m.in. w zakresie statystyki publicznej oraz określania planów dalszych działań.

Dane osobowe przetwarzane będą przez OHP przez okres 10 lat (dotychczas 50 lat), licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zakończono ubieganie się o wsparcie lub udzielanie wsparcia. Jednocześnie, jeżeli w okresie tym, zostanie wytoczone powództwo lub zostanie wszczęte postępowanie, okres przetwarzania przedłuży się do czasu prawomocnego zakończenia tego postępowania.

Na potrzeby obsługi spraw, OHP będą miały zapewnioną możliwość pozyskiwania danych z rejestrów publicznych/systemów innych jednostek administracji publicznej.

Zgromadzone dane pozwolą na wypracowanie właściwych mechanizmów wsparcia i pomocy uczestnikom OHP, pozwolą również na prowadzenie analiz, które są niezbędne m.in. przy

określaniu dalszej ścieżki kariery zawodowej uczestników lub określaniu jego potrzeb. Dostęp do tych danych pozwoli na dokonywanie trafniejszej oceny sytuacji absolwentów na rynku pracy oraz efektywniejszego prowadzenia badań losów absolwentów OHP. System kształcenia w OHP powinien reagować na potrzeby rynku pracy, sprzyjać uczeniu się przez całe życie oraz umożliwiać absolwentom mobilność edukacyjną i zawodową. Aby było to możliwe, konieczne jest zapewnienie dostępu do informacji na temat przebiegu kształcenia uczestników i absolwentów, tak aby adekwatnie wspierać konkurencyjność i innowacje na poziomie lokalnym, regionalnym i krajowym, przeciwdziałać niedoborowi wykwalifikowanych pracowników oraz umożliwiać absolwentom podejmowanie satysfakcjonującego zatrudnienia. Dostęp do tego zakresu danych będzie miał także istotne znaczenie dla doskonalenia procesów doradztwa zawodowego, umożliwiając wykorzystywanie szczegółowych informacji i statystyk dotyczących sytuacji absolwentów na rynku pracy.

Do udostępnianych OHP nieodpłatnie danych przez inne podmioty zdecydowano się dodać Zakład Ubezpieczeń Społecznych w zakresie danych określonych w art. 50 ust. 14 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Dane te zawierają między innymi informację o dacie zgłoszenia osoby do ubezpieczeń społecznych lub do ubezpieczenia zdrowotnego. Dane te będą wykorzystywane przez OHP w celu weryfikacji wywiązania się z obowiązku sześciomiesięcznego zatrudnienia co najmniej 50% młodocianych, którzy ukończyli przygotowanie zawodowe u pracodawcy, zgodnie z 349 ust. 7 ustawy.

Należy także wziąć pod uwagę, uzgodnione przez państwa członkowskie Unii Europejskiej w ramach Rady Unii Europejskiej, Zalecenie Rady z dnia 20 listopada 2017 r. dotyczące monitoringu karier absolwentów (Dz. Urz. UE z dnia 09.12.2017 C 423/1). Zgodnie z motywem 2 tego Zalecenia, Rada Unii Europejskiej zaleca państwom członkowskim, aby we współpracy z partnerami społecznymi promowały wydajność i zatrudnialność poprzez udostępnianie możliwości zdobywania adekwatnej wiedzy, umiejętności i kompetencji. Dla osiągnięcia tego celu niezbędny jest dostęp do wysokiej jakości informacji, prowadzenia monitoringu i analiz w zakresie karier absolwentów. Informacje te pozwolą na zrozumienie przyczyn problemów z zatrudnialnością absolwentów w poszczególnych regionach, sektorach gospodarki lub z poszczególnych dziedzin szkolnictwa wyższego lub kształcenia i szkolenia zawodowego, a także pozwolą na znalezienie rozwiązań tych problemów. Zgodnie z ust. 6 Zalecenia („Rozpowszechnianie i wykorzystywanie wyników”) Rada Unii Europejskiej zaleca

terminowe, regularne i szerokie rozpowszechnianie i wykorzystywanie wyników analizy monitoringu karier absolwentów do:

- 1) wspierania projektowania i aktualizowania podstaw nauczania, tak aby udoskonalić nabywanie odpowiednich umiejętności i zwiększyć zatrudnialność;
- 2) lepszego dopasowywania umiejętności do potrzeb rynku pracy, tak aby wspierać konkurencyjność i innowacje na poziomie lokalnym, regionalnym i krajowym i by zaradzić niedoborowi wykwalifikowanej siły roboczej;
- 3) planowania uwzględniającego i wyprzedzającego zmieniające się potrzeby w zakresie zatrudnienia i edukacji oraz potrzeby społeczne;
- 4) kształtowania polityki na szczeblu krajowym i unijnym.

Przedstawione propozycje regulacji prawnych są dostosowane do specyfiki potrzeb OHP i nawiązują do analogicznych rozwiązań przyjętych w systemie oświatowym, nauce.

Kontynuowana będzie refundacja wynagrodzeń wypłacanych młodocianym pracownikom zatrudnianym w celu przygotowania zawodowego realizowana przez OHP. Pracodawca ubiegający się o refundację będzie musiał jak dotychczas zadeklarować zatrudnienie młodocianego przez okres 6 miesięcy po zakończeniu przygotowania zawodowego, ale niewywiązanie się z zatrudnienia co najmniej 50% młodocianych (z przyczyn leżących po stronie pracodawcy) skutkować będzie 12-miesięczną karencją na uzyskanie refundacji za kolejnych uczniów. OHP zostało też upoważnione do przeprowadzania kontroli realizacji umów o refundację zawartych z pracodawcami, w miejscu odbywania przygotowania zawodowego przez młodocianych pracowników lub w siedzibie organizacji zrzeszającej pracodawców rozliczającej zawarte umowy o refundacji. W wyniku konsultacji projektu ustawy zdecydowano się zwiększyć liczbę pracowników za których pracodawca może otrzymać refundację do maksymalnie trzech młodocianych przypadających na jednego instruktora praktycznej nauki zawodu. W upoważnieniu ministra właściwego do spraw pracy do wydania rozporządzenia w sprawie szczegółowych warunków i trybu refundowania pracodawcom ze środków Funduszu Pracy wynagrodzeń wypłacanych młodocianym pracownikom wzory wniosków zastąpiono elementami wniosku. Rozwiązanie to wpisuje się w ideę wskazywania zakresu jaki powinny obejmować poszczególne wnioski, a nie określania ich wzorów.

W czerwcu 2017 r. Rada Ministrów podjęła uchwałę w sprawie realizacji Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej „100 Mega na 100-lecie”. W październiku 2017 r. Sejm uchwalił ustawę z dnia 27

października 2017 r. o Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej. Celem programu Ogólnopolska Sieć Edukacyjna (OSE) jest w szczególności zapewnienie szkołom dostępu do szybkiego Internetu do końca 2020 r. Program ma przyczynić się m.in. do wyrównania szans edukacyjnych wszystkich uczniów.

Ogólnopolska Sieć Edukacyjna to publiczna sieć telekomunikacyjna, za pomocą której Operator OSE nieodpłatnie dostarcza szkołom podstawowym i ponadpodstawowym usługi dostępu do szerokopasmowego Internetu o symetrycznej przepustowości co najmniej 100 Mb/s oraz usługi szeroko pojętego bezpieczeństwa sieciowego i teleinformatycznego.

Biorąc pod uwagę fakt, że ośrodki szkolenia zawodowego OHP, centra kształcenia i wychowania OHP oraz inne jednostki organizacyjne OHP podległe wojewódzkim komendantom OHP prowadzą pracę z młodzieżą w zakresie rozwoju zawodowego, tj. pośrednictwa pracy, poradnictwa zawodowego i szkoleń zawodowych, powstała potrzeba umożliwienia uczestnikom OHP dostępu do Internetu.

Dzięki podłączeniu do szybkiego Internetu szkoły biorące udział w OSE uzyskają możliwość korzystania z materiałów multimedialnych dostępnych on-line, takich jak m.in.: scenariusze zajęć, filmy animowane, prezentacje, gry edukacyjne, kursy e-learningowe, publikacje, broszury tematyczne.

Wdrożenie OSE w ośrodkach szkolenia zawodowego OHP, centrach kształcenia i wychowania OHP oraz innych jednostkach organizacyjnych podległych wojewódzkim komendantom OHP pozwoli na:

- 1) zmianę w sposobie kształcenia uczestników OHP przez włączenie i powszechne wykorzystanie zasobów edukacyjnych dostępnych z użyciem sieci Internet;
- 2) przyczynienie się do rozwoju nowych form kształcenia oraz kompetencji i umiejętności cyfrowych (w tym powszechnej nauki programowania);
- 3) wyrównanie szans edukacyjnych uczestników OHP;
- 4) zabezpieczenie użytkowników przed zagrożeniami w sieci w możliwie największym zakresie (w szczególności przed dostępem do treści zagrażających prawidłowemu rozwojowi uczniów).

13. NADZÓR I KONTROLA

Celem projektowanych rozwiązań dotyczących kontroli przeprowadzanych przez ministra właściwego do spraw pracy, wojewodę oraz starostę jest jednolite uregulowanie zasad i trybu ich przeprowadzania.

Wprowadzenie w rozdziale nadzór i kontrola odesłania do ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej zapewni stosowanie jednakowej procedury przeprowadzania postępowania kontrolnego oraz jednoznacznie określi prawa i obowiązki stron w tym zakresie, a przede wszystkim jednoznacznie określi podstawy w zakresie możliwych środków dowodowych.

W art. 357 ust. 1 projektowanej ustawy rozszerzono uprawnienia kontrolne dla ministra właściwego do spraw pracy w zakresie zadań wynikających z ustawy.

Obecnie obowiązujące regulacje umożliwiają nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 6000 zł jedynie w przypadku niezrealizowania zaleceń pokontrolnych wydanych przez wojewodę. Prowadzi to do sytuacji, w której te same podmioty w takim samym zakresie nie mogą być sankcjonowane przez ministra właściwego do spraw pracy, jako dysponenta Funduszu Pracy (ograniczenie uprawnień). Jednocześnie uprawnienia dotyczące możliwości nakładania kar (stosowania sankcji), nierównomiernie przyznane wobec różnych podmiotów lub wybranym organom, powodują niekorzystną sytuację dla jednostek kontrolowanych, które kontrolowane przez różne podmioty w tym samym zakresie mogą podlegać karom lub nie.

14. ODPOWIEDZIALNOŚĆ ZA WYKROCZENIA PRZECIWKO PRZEPISOM USTAWY

Dział XII pn.: „Odpowiedzialność za wykroczenia przeciwko przepisom ustawy” – projektowanej ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia, obejmuje katalog wykroczeń, które mogą wystąpić w trakcie kontroli prowadzonych przez uprawnione organy (m.in. Państwowa Inspekcja Pracy, Straż Graniczna, marszałkowie, wojewodowie), a nie bezpośrednio przez dysponenta Funduszu Pracy.

Wyegzekwowane środki z tytułu orzeczonych grzywien będą stanowić przychody Funduszu Pracy, które analogicznie do pozostałych osiągniętych przychodów powiatowe urzędy pracy będą ujmować w swojej ewidencji. W 2023 r. dysponent Funduszu Pracy zaewidencjonował 1895 wpłat z tytułu kar grzywien wyegzekwowanych przez sądy. Przeciętnie, przy 340 powiatowych urzędach pracy, oznaczałoby to obciążenie jednego urzędu pracy w związku z zaewidencjonowaniem średnio 5–6 przelewów z tytułu wykonania kary grzywny. Zatem biorąc pod uwagę znikomą skalę tego zadania, poziom obciążenia powiatowych urzędów pracy związany z zadysponowaniem środków FP uzyskanych z tytułu orzeczonych kar grzywien będzie niewielki, gdyż ustawa określa wyłącznie rachunek jednostki, na który będą

przekazywane orzeczone i wyegzekwowane kary grzywnien, a nie przenosi żadnych innych obowiązków z tego tytułu.

Kwestia indywidualizacji odpowiedzialności osoby fizycznej za wykroczenia przeciwko przepisom ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia wynika z konstrukcji przepisów zawartych w Dziale XII ustawy, jak również z treści art. 307 ust. 1 pkt 2 oraz art. 307 ust. 2, w którym wskazano na konsekwencje ukarania prawomocnym wyrokiem członków organu zarządzającego lub reprezentującego podmiot ubiegający się o wpis do rejestru agencji zatrudnienia. Poszczególne przepisy wskazujące na sankcje grzywny są sformułowane w sposób analogiczny do ustawy o promocji zatrudnienia. Odnoszą się do osób prowadzących agencje zatrudnienia (art. 362 ust. 1 i 2, art. 362 ust. 7) a w pozostałych przepisach do osób świadczących usługi pośrednictwa pracy lub pracy tymczasowej. Użyte poniżej określenia wskazujące na karanie agencji nie odnoszą się zatem do osób prawnych, do których należą te agencje, których działalność gospodarcza w formie spółki podlega obowiązkowi wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego. W polskim systemie prawnym odpowiedzialności karnej podlegają wyłącznie osoby fizycznie i znajduje to odzwierciedlenie w konstrukcji przepisów karnych ustawy.

W porównaniu z obowiązującą ustawą o promocji zatrudnienia projekt ustawy przewiduje następujące zmiany przepisów dotyczących kar:

- I. Projektodawca depenalizuje odpowiedzialność za wykroczenie przewidziane obecnie w art. 119 ustawy o promocji zatrudnienia, wobec bezrobotnego, który podjął zatrudnienie, inną pracę zarobkową lub działalność gospodarczą bez powiadomienia o tym właściwego powiatowego urzędu pracy, konsekwencją czego będzie umorzenie wszystkich prowadzonych postępowań w sprawie o te wykroczenia. Nadrzędnym celem ustawy ma być wspieranie i mobilizowanie bezrobotnego do wejścia albo powrotu na rynek pracy, a nie karanie go. Ze „Sprawozdania z działalności Państwowej Inspekcji Pracy za 2019”⁴⁾ wynika, że „utrzymała się tendencja spadkowa w zakresie liczby stwierdzonych przypadków podjęcia przez bezrobotnych zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności bez powiadomienia o tym właściwego powiatowego urzędu pracy. Wykazano, że w 2019 r. obowiązku zawiadomienia PUP nie dopełniło 356 osób (w 2018 r. – 448, w 2017 r. – 778). Przypadki takie najczęściej ujawniano w województwach: podkarpackim – 81, lubelskim – 47 i śląskim – 46. Nie powiadomienie PUP przez

⁴⁾ Źródło: <https://www.pip.gov.pl/pl/o-urzedzie/sprawozdania-z-dzialalnosci/119986,sprawozdanie-glownego-inspektora-pracy-z-dzialalnosci-panstwowej-inspekcji-pracy-2019.html?pubdate=202110051349>.

bezrobotnych dotyczyło głównie branż: handel i naprawy (25% wykazanych przypadków), przetwórstwo przemysłowe (15%) oraz budownictwo (14%)”. W roku sprawozdawczym (2020 r.) „obowiązku powiadomienia PUP nie dopełniły 182 osoby (w 2019 r. – 356 osób, w 2018 r. – 448). Nieprawidłowości w tym zakresie najczęściej ujawniano w branżach: budownictwo (20,3% przypadków), przetwórstwo przemysłowe (19,7%) oraz handel i naprawy (18,6%)”⁵⁾. W 2020 r. niezawiadomienia przez bezrobotnych powiatowego urzędu pracy o podjęciu zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności nie dokonały – 182 osoby (2%)⁶⁾, w 2021 r. stwierdzono – 213 takich przypadków, tj. 0,3% osób⁷⁾ objętych kontrolą, a w 2022 r. – 183 przypadki, tj. 1,9% osób objętych kontrolą w zakresie badanego zagadnienia⁸⁾. Jednocześnie ze „Sprawozdania z działalności Państwowej Inspekcji Pracy za 2022” wynika, że „Dla osób bezrobotnych, figurujących w rejestrze urzędu pracy, podjęcie pracy legalnej spowodowałoby ujawnienie uzyskanego dochodu i utratę wsparcia socjalnego. Zdarza się, że jest to również związane z chęcią uzyskania dochodu dodatkowego – zasiłku lub innego świadczenia o charakterze pomocowym. Dla osób bezrobotnych, które wykonują pracę w sektorze nieformalnym, istotne także jest pozostawanie w rejestrach PUP z uwagi na objęcie ubezpieczeniem zdrowotnym.”⁹⁾.

Przepis art. 2 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń wyraża normę intertemporalną wskazującą, którą z ustaw należy stosować w wypadku, gdy w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia wykroczenia. W myśl art. 2 § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń w sytuacji kolizji ustaw w czasie należy stosować ustawę nową, a więc przepis ten ustala zasadę, że w prawie o wykroczeniach nowa ustawa działa wstecz, z wyjątkiem jednak przypadku, gdy poprzednio obowiązująca ustawa jest względniejsza dla sprawcy (*lex retro agit cum exceptione legis mitioris*). Norma kolizyjna określona w art. 2 § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń ma zastosowanie również w przypadku całkowitej depenalizacji określonej kategorii czynów (tak P. Gensikowski, Glosa do wyr. SN z 16.7.2009 r., s. 698; tak też w prawie karnym sensu stricto TK w wyr. z 9.10.2001 r., SK

⁵⁾ Źródło: Główny Inspektorat Pracy | Sprawozdanie z działalności Państwowej Inspekcji Pracy - 2020 (pip.gov.pl).

⁶⁾ Źródło: Główny Inspektorat Pracy | Sprawozdanie z działalności Państwowej Inspekcji Pracy - 2020 (pip.gov.pl) w: Sprawozdania - Państwowa Inspekcja Pracy (pip.gov.pl).

⁷⁾ Źródło: Główny Inspektorat Pracy | Sprawozdanie z działalności Państwowej Inspekcji Pracy - 2021 (pip.gov.pl) w: Sprawozdania - Państwowa Inspekcja Pracy (pip.gov.pl).

⁸⁾ Źródło: Główny Inspektorat Pracy | Sprawozdanie z działalności Państwowej Inspekcji Pracy - 2022 (pip.gov.pl) w: Sprawozdania - Państwowa Inspekcja Pracy (pip.gov.pl).

⁹⁾ Źródło: Główny Inspektorat Pracy | Sprawozdanie z działalności Państwowej Inspekcji Pracy - 2022 (pip.gov.pl).

8/00, OTK 2001, Nr 7, poz. 211; B. Nita, A. Światłowski, Zakaz łącznego, s. 44; A. Światłowski, Glosa do wyr. TK z 9.10.2001 r., s. 78).

W związku z depenalizacją wykroczenia za niepowiadomienie przez bezrobotnego właściwego powiatowego urzędu pracy o podjęciu przez niego zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej zastosowanie będzie miała wyżej opisana reguła kolizyjna. Jednocześnie zachowanie sprawcy nie zostanie uznane za wykroczenie.

Ponadto, w myśl art. 2 § 2 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń, jeżeli według nowej ustawy czyn objęty orzeczeniem nie jest już zabroniony pod groźbą kary, ukaranie uważa się za niebyłe. Zatem, jeśli bezrobotny zostanie ukarany za popełnienie wykroczenia, o którym mowa w art. 119 ust. 2 ustawy o promocji zatrudnienia ukaranie to zostanie uznane za niebyłe.

- II. Wykroczenia określone w art. 120 oraz art. 120a ustawy o promocji zatrudnienia zostały przeniesione do projektu ustawy o dostępie cudzoziemców do rynku pracy i tym samym nie mają swoich odpowiedników w ustawie. Rozdział 8 projektu ustawy o dostępie cudzoziemców do rynku pracy zawiera przepisy karne, które funkcjonują na gruncie obowiązującej ustawy o promocji zatrudnienia. W art. 76 ust. 6 projektu ustawy o dostępie cudzoziemców do rynku pracy podwyższono wymiar kary za niedopełnienie obowiązku zawarcia z cudzoziemcem umowy w formie pisemnej oraz za brak jej tłumaczenia na język zrozumiały dla cudzoziemca. W art. 76 ust. 11 projektu ustawy o dostępie cudzoziemców do rynku pracy wprowadzono przepisy, z których wynika, że kara grzywny powinna być wymierzona proporcjonalnie do liczby cudzoziemców, którym powierzono pracę nielegalnie w kwocie nie niższej niż 500 zł za jednego cudzoziemca. Szczegółową analizę ww. regulacji zawiera projekt ustawy o dostępie cudzoziemców do rynku pracy oraz uzasadnienie do tego projektu.
- III. W ustawie znalazły się wykroczenia, które uregulowane są w art. 121 obowiązującej ustawy o promocji zatrudnienia:
 - 1) niekierowanie osoby do pracy bezpośrednio do pracodawcy zagranicznego lub bezpośrednio do zagranicznej osoby fizycznej powierzającej jej inną pracę zarobkową, lub niezawieranie z tą osobą pisemnej umowy lub zawieranie jej niezgodnie z warunkami (art. 362 ust. 4 stanowiącego odpowiednik art. 121 ust. 6 ustawy o promocji zatrudnienia);

- 2) niezawieranie przez podmiot prowadzący działalność gospodarczą w zakresie świadczenia usług pośrednictwa pracy oraz kierowania osób do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych z pracodawcą zagranicznym pisemnej umowy z osobą kierowaną lub zawieranie tej umowy niezgodnie z warunkami określonymi przepisach prawa (art. 362 ust. 5 stanowiącego odpowiednik art. 121 ust. 7 ustawy o promocji zatrudnienia);
- 3) niekierowania przez podmiot świadczący pośrednictwo pracy oraz kierujący cudzoziemców do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej do podmiotów prowadzących działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemca do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej bezpośrednio do podmiotów prowadzących działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 362 ust. 6 pkt 1 stanowiącego odpowiednik art. 121 ust. 8 ustawy o promocji zatrudnienia);
- 4) niezawierania przez podmiot świadczący pośrednictwo pracy oraz kierujący cudzoziemców do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej do podmiotów prowadzących działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z cudzoziemcem umowy (art. 362 ust. 6 pkt 2 stanowiącego odpowiednik art. 121 ust. 8 ustawy o promocji zatrudnienia);
- 5) zawierania przez podmiot świadczący pośrednictwo pracy oraz kierujący cudzoziemców do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej do podmiotów prowadzących działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z cudzoziemcem umowę niezgodnie z warunkami określonymi w przepisach prawa (art. 362 ust. 6 pkt 3 stanowiącego odpowiednik art. 121 ust. 8 ustawy o promocji zatrudnienia);
- 6) nieprzedstawienia przez podmiot świadczący pośrednictwo pracy oraz kierujący cudzoziemców do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej do podmiotów prowadzących działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemcowi pisemnego tłumaczenia umowy (art. 362 ust. 6 pkt 4 stanowiącego odpowiednik art. 121 ust. 8 ustawy o promocji zatrudnienia);
- 7) nieprzedstawienia przez podmiot świadczący pośrednictwo pracy oraz kierujący cudzoziemców do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej do podmiotów prowadzących działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemcowi lub podmiotowi pisemnej informacji (art. 362 ust. 6 pkt 5 stanowiącego odpowiednik art. 121 ust. 8 ustawy o promocji zatrudnienia);

- 8) nieprowadzenia przez podmiot świadczący pośrednictwo pracy oraz kierujący cudzoziemców do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej do podmiotów prowadzących działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wykazów:
- a) podmiotów, do których są kierowani cudzoziemcy do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, zawierającego w szczególności oznaczenie podmiotu i określenie jego siedziby,
 - b) cudzoziemców kierowanych do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej (art. 362 ust. 6 pkt 6 stanowiącego odpowiednik art. 121 ust. 8 ustawy o promocji zatrudnienia).

We wszystkich ww. przepisach ustawy zastosowano karę grzywny w przedziale kwotowym od 3000 zł do 30 000 zł Określono górną granicę kary grzywny na kwotę 30 000 zł – jest to zmiana w stosunku do obowiązujących przepisów. Obecnie osoba, która popełni któreś z ww. wykroczeń podlega karze grzywny nie niższej niż 4000 zł. Dokonano analizy sankcji za przedmiotowe wykroczenia i uznano, iż powinny one ulec zaostrzeniu. Podwyższenie ww. kar grzywny ma służyć ochronie bezpieczeństwa oraz interesów osoby poszukującej pracy. Za taką zmianą przemawiają m.in. wyniki kontroli przeprowadzonych przez Państwową Inspekcję Pracy w latach 2019–2022 r., podczas których szczególną uwagę zwracano na egzekwowanie przepisów dotyczących kierowania osób do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych. W analizowanym okresie naruszenia stwierdzono w 133 podmiotach: w 2019 r. – w 55 agencjach, w 2020 r. – 26, w 2021 r. – 52, w 2022 r. – 32. W ramach tych kontroli w 22 agencjach ujawniono uchybienia w zakresie zawierania pisemnych umów z osobami kierowanymi do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych, w tym w 13 agencjach nie dopełniono obowiązku zawarcia pisemnej umowy z osobą kierowaną do pracy za granicą, w 18 agencjach stwierdzono nieprzestrzeganie przepisów dotyczących zawierania pisemnych umów z pracodawcami zagranicznymi, do których kierowano osoby do pracy za granicą, z czego w 5 agencjach nie dopełniono obowiązku zawarcia pisemnej umowy z pracodawcą zagranicznym, 14 agencji nie prowadziło wykazów osób kierowanych do pracy za granicą lub prowadziły je nierzetelnie, w 12 agencjach ujawniono nieprawidłowości dotyczące prowadzonych wykazów podmiotów, do których kierowane były osoby do pracy.¹⁰⁾

¹⁰⁾ Źródło: Główny Inspektorat Pracy | Sprawozdanie z działalności Państwowej Inspekcji Pracy - 2020 (pip.gov.pl) w: Sprawozdania - Państwowa Inspekcja Pracy (pip.gov.pl).

Wysoka kara ma oddziaływać prewencyjnie i zapobiegać nadużyciom ze strony agencji. W obecnym stanie prawnym brak określenia górnej granicy grzywny skutkuje jej wymierzaniem na poziomie maksymalnie 5000 zł. Biorąc pod uwagę fakt, iż nawet w sytuacji poważnych naruszeń przepisów ustawy o promocji zatrudnienia maksymalna kwota grzywny, która może zostać nałożona to 5000 zł, zdecydowano o podniesieniu tej kwoty, aby miała ona skutek odstrasżający. Zaproponowane w projekcie wysokości kar mają być dla agencji dolegliwe i mają skutecznie eliminować z rynku podmioty działające nieuczciwie.

Tożsama grzywna (tj. od 3000 do 30 000 zł) została określona również w innych przepisach projektu ustawy, które dotyczą nieuprawnionego pobierania przez agencje dodatkowych opłat od osób szukających pracy (art. 362 ust. 2 projektu stanowiącym odpowiednik art. 121 ust. 2 ustawy o promocji zatrudnienia), pobierania dodatkowych opłat od osób kierowanych do podmiotu w celu nabywania umiejętności praktycznych (art. 363 projektu stanowiącego odpowiednik art. 121a ustawy o promocji zatrudnienia); niezawierania umów z osobami kierowanymi za granicę do podmiotu zagranicznego w celu nabywania umiejętności praktycznych (art. 364 projektu stanowiącym odpowiednik art. 121b ustawy o promocji zatrudnienia), nieprzedstawiania pisemnej informacji osobom podejmującym za granicą pracę, pracę tymczasową oraz osobom skierowanym za granicę w celu nabywania umiejętności praktycznych (art. 365 projektu stanowiącym odpowiednik art. 121c ustawy o promocji zatrudnienia), a także odmawia zatrudnienia kandydata na wolnym miejscu zatrudnienia lub miejscu przygotowania zawodowego ze względu na płeć, wiek, rasę, pochodzenie etniczne, narodowość, religię, światopogląd, niepełnosprawność, orientację seksualną, przekonania polityczne, przynależność związkową lub do organizacji pracodawców (art. 367 stanowiącym odpowiednik art. 123 ustawy o promocji zatrudnienia).

W trakcie prac nad projektem ustawy dokonano przeglądu sankcji za ww. wykroczenia. Projektodawca, biorąc pod uwagę w szczególności kryterium szkodliwości społecznej każdego z ww. czynów oraz wyniki kontroli prowadzonych przez Państwową Inspekcję Pracy, postanowił odpowiednio do szkodliwości popełnianych wykroczeń dostosować wysokość grzywny oraz ujednolicić przepisy (m.in. z przepisami Kodeksu Pracy – art. 281 § 1 ust. 7, art. 282 § 1 ust. 3, itd.) co do wysokości wymierzonej kary w zakresie odpowiedzialności za wykroczenia naruszające podstawowe prawa osób szukających pracy za pomocą agencji. Brak określenia górnej granicy kwoty grzywny skutkuje ich

wymierzaniem w obecnym stanie prawnym na poziomie maksymalnie 5000 zł, nawet za poważne naruszenia przepisów ustawy o promocji zatrudnienia. W sytuacji nadużyć na dużą skalę ustawa umożliwi nałożenie grzywny w wysokości do 30 000 zł.

Zgodnie z art. 362 ust. 2 oraz art. 363 agencje zatrudnienia, prowadząc działalność regulowaną, kierując za granicę do pracy lub w celu nabywania umiejętności praktycznych, nie mogą pobierać innych opłat niż wymienione w przepisach ustawy. Ww. usługi obarczone są dużym ryzykiem nadużyć ponieważ osoby szukające pracy często nie znają obowiązujących przepisów i w konsekwencji są szczególnie narażone na wyłudzenia/straty finansowe.

Kary określone w art. 364 i 365 ustawy dotyczą sytuacji, gdy kierujący nie zawiera ze skierowanym pisemnej umowy regulującej podstawowe prawa i obowiązki stron lub nie przedstawia pisemnej informacji o kosztach, opłatach i innych należnościach, w tym związanych z kierowaniem do pracy oraz podjęciem i wykonywaniem pracy za granicą. Wykroczeniem jest zarówno niewykonanie w ogóle powyższego obowiązku, jak i nie zawarcie wszystkich wymaganych informacji lub przekazanie ich już po skierowaniu do pracy albo w celu nabywania umiejętności praktycznych. W ocenie projektodawcy są to czyny o znacznym stopniu szkodliwości społecznej, ponieważ stawiają osoby szukające pracy za granicą, które z reguły są pozbawione fachowej pomocy prawnej, w bardzo niekorzystnej dla nich sytuacji. Oszukana osoba nie mająca od jakiegoś czasu pracy i stałego dochodu, może być zupełnie nieświadoma kosztów i opłat związanych z wyjazdem za granicę.

W zakresie art. 367 ustawy należy podkreślić, że przeciwdziałanie dyskryminacji jest silnie akcentowanym obowiązkiem organów administracji państwowej. PUP nie może przyjąć oferty pracy, jeżeli pracodawca zawarł w ofercie pracy wymagania, które naruszają zasadę równego traktowania w zatrudnieniu w rozumieniu przepisów prawa pracy i mogą dyskryminować kandydatów do pracy, w szczególności ze względu na płeć, wiek, niepełnosprawność, rasę, religię, narodowość, przekonania polityczne, przynależność związkową, pochodzenie etniczne lub orientację seksualną. Odmowa zatrudnienia to zachowanie polegające na spowodowaniu, że nie dojdzie do zatrudnienia danej osoby z ww. powodów. Kandydat na wolne miejsce zatrudnienia lub miejsce przygotowania zawodowego zgłasza chęć świadczenia pracy, ale osoba, która decyduje o zatrudnieniu stwierdza czy to osobiście, czy za pośrednictwem innych osób, że do zatrudnienia nie dojdzie. Naturalnie nie musi wyrazić przyczyny takiego

zachowania, ale jeżeli wie o jakiejś odmienności kandydata, a jednocześnie nie ma racjonalnych powodów, dla których dochodzi do odmowy zatrudnienia, to można przypuszczać, że przyczyną jest ta właśnie odmienność. Tego typu zachowania są niedopuszczalne i powinny być skutecznie eliminowane oraz piętnowane. Określenie górnej granicy kary grzywny na kwotę 30 000 zł jest spójne z pozostałymi przepisami i stanowi ich ujednolicenie, jednocześnie określona kwota nie stoi w sprzeczności z wysokością grzywny określoną w ustawie z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń.

- IV. W art. 366 projektu znalazły się wykroczenia związane z nieopłacaniem składek na Fundusz Pracy. Przepis jest analogiczny do art. 122 ustawy o promocji zatrudnienia. Obecnie za nieopłacenie składek jest przewidziana kara w wysokości od 20 zł do 5000 zł. W projekcie przewidziano karę grzywny do wysokości dziewięciokrotności kwoty minimalnego wynagrodzenia. Proponowana zmiana ma na celu urealnienie kwoty grzywny, którą można wymierzyć za to wykroczenie. Ponadto jest ona analogiczna do kary grzywny, którą można wymierzyć na podstawie art. 98 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych za wykroczenia dotyczące m.in. niedopełnienia obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne w przewidzianym przepisami terminie (zmiana w art. 380 pkt 10 projektu).

Nie uległy zmianie kary określone w art. 362 ust. 1 projektu stanowiącym odpowiednik art. 121 ust. 1 pkt 2 ustawy o promocji zatrudnienia.

Projektodawca nie zmodyfikował wysokości kary grzywny wobec podmiotu, który bez wymaganego wpisu do rejestru agencji zatrudnienia prowadzi agencję zatrudnienia, świadcząc usługi w zakresie pracy tymczasowej lub pośrednictwa pracy, w tym w zakresie kierowania osób do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych.

Ponadto przepisy określające sankcje za brak wymaganego wpisu do rejestru agencji zatrudnienia różnicowały wymiar kar w zależności od rodzaju świadczonych usług. W przypadku doradztwa personalnego, poradnictwa zawodowego lub pośrednictwa pracy kary były określone na poziomie od 3000 do 10 000 zł, natomiast w przypadku pracy tymczasowej lub pośrednictwa pracy w zakresie kierowania osób do pracy za granicą od 3000 do 100 000 zł. W ustawie świadczenie usług polegających na doradztwie personalnym i poradnictwie zawodowym nie wymaga już wpisu do rejestru agencji zatrudnienia. Zmienione zostały w związku z tym przepisy określające odpowiedzialność za prowadzenie agencji bez

wymaganego wpisu i określone w sposób analogiczny do art. 121 ust. 1 pkt 2 ustawy o promocji zatrudnienia.

Maksymalna kwota grzywny będzie mogła zostać wymierzona do kwoty 100 000 zł. Jest to na tyle dotkliwa, a jednocześnie pozytywnie oddziałująca pod względem prewencyjnym kara, że nie zdecydowano się na jej zmianę.

W zakresie wysokości kary grzywny za wykroczenie, o którym mowa w art. 366 ust. 1 projektu ustawy, zastosowanie znajdą przepisy dotyczące wysokości kary grzywny będące przedmiotem unormowania ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń. Za przedmiotowe wykroczenie sąd może wymierzyć zatem karę w granicach od 20 zł – 5000 zł. Mając na uwadze wysokość kar wymierzanych przez sądy za ww. wykroczenie, nie ma potrzeby zmiany w tym zakresie.

Projekt ustawy zakłada nałożenie kary grzywny w przypadku niepoinformowania marszałka województwa o zaprzestaniu działalności w zakresie agencji zatrudnienia. Kara ma spełniać funkcję prewencyjną mobilizującą agencje zatrudnienia do uaktualniania informacji na temat działalności w rejestrach agencji zatrudnienia prowadzonych przez właściwych marszałków. Jest to szczególnie istotne dla osób bezrobotnych i poszukujących pracy, aby informacje zawarte w rejestrze agencji zatrudnienia były zawsze aktualne.

VI. ZMIANY W PRZEPISACH OBOWIĄZUJĄCYCH

W **art. 369** dokonano zmiany art. 833 § 1¹ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568) polegającej na zastąpieniu nazwy ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy ustawą o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Zmiana ma charakter dostosowujący.

W **art. 370** dokonano zmiany art. 9 § 1¹ ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2023 r. poz. 2505, z późn. zm.) polegającej na zmianie nazwy ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy na ustawę o rynku pracy i służbach zatrudnienia oraz wykreśleniu dodatków szkoleniowych, które to świadczenie nie jest już wypłacane w trakcie szkolenia. Zmiany mają charakter dostosowujący i porządkowy.

W **art. 371** dokonano zmiany w ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2024 r. poz. 986):

– w art. 70c ust. 11 pkt 2 polegającej na zastąpieniu nazwy ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy ustawą o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Zmiana ma charakter dostosowujący.

W **art. 372** dokonano zmiany art. 13¹ ust. 3 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1917) polegającej na zastąpieniu odesłania do przepisów o zatrudnieniu i bezrobociu odesłaniem do przepisów ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Zmiana ma charakter dostosowujący.

W **art. 373** dokonano zmian dostosowujących i porządkowych w art. 5c ust. 1 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2024 r. poz. 90, z późn. zm.). Analogiczny charakter ma dodawany pkt 3a w art. 5c w ust. 1 dodano pkt 3a.

W **art. 374** dokonano następujących zmian dostosowujących i porządkowych w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 226, z późn. zm.):

– w art. 14 w ust. 2 w pkt 20, w art. 21 w ust. 1 w pkt 102, 102a, 118, 121, 121a, 151, 160, w art. 22j w ust. 10, w art. 23 w ust. 1 w pkt 55c zastąpiono nazwę ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy ustawą o rynku pracy i służbach zatrudnienia.

Proponowana zmiana dostosowuje brzmienie zwolnień podatkowych do brzmienia przepisów projektu ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Z podatków zwolnione zostaną formy pomocy analogiczne do obecnych zwolnień. W porównaniu z obecnym stanem prawnym zwolniono z podatku dochodowego od osób fizycznych koszty dojazdu do miejsca działań w zakresie reintegracji społecznej. Dodatkowo, w porównaniu z obecnym stanem prawnym, zwolniono z opodatkowania świadczenia otrzymywane przez uczestników projektów pilotażowych posiadających status osoby poszukującej pracy. Przyjęte rozwiązanie umożliwi zapewnienie takich samych warunków dla wszystkich osób uczestniczących w projekcie pilotażowym bez względu na status w urzędzie.

– w art. 26ha w ust. 5 w pkt 5 – zmiana jest konsekwencją niedefiniowania w ustawie o rynku pracy i służbach zatrudnienia „akademickiego biura karier” i określeniu zadań akademickiego biura karier w art. 49 ust. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym.

W **art. 375** w ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2024 r. poz. 750, z późn. zm.) wprowadzono następujące zmiany dostosowujące:

– w art. 44zzzb w ust. 3 w pkt 5 zastąpiono nazwę ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy nazwą ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia oraz zaktualizowano wymienione w tym przepisie formy pomocy,

– w art. 92q w ust. 1 w pkt 3 nadano nowe brzmienie temu przepisowi. Zgodnie z projektem kurs na kierownika wypoczynku i kurs na wychowawcę wypoczynku mogą być prowadzone przez osoby prawne, osoby fizyczne oraz publiczne służby zatrudnienia, Ochotnicze Hufce Pracy, agencje zatrudnienia, instytucje szkoleniowe, organizacje pracodawców, oraz związki zawodowe, o których mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych, prowadzące działalność edukacyjno-szkoleniową.

W **art. 376** dokonano zmiany w ustawie z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 589, z późn. zm.) polegającej na uchyleniu ust. 3c w art. 29. Przepis ten stanowi, iż jeżeli z nieruchomością będącą przedmiotem przetargu związane są miejsca pracy na terenie gminy uznanej na podstawie przepisów o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu za zagrożoną szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym, w razie zgłoszenia równorzędnych ofert, nabywcę ustala się, dokonując wyboru tego spośród oferentów, który gwarantuje zorganizowanie największej liczby miejsc pracy i utrzymanie ich przez okres co najmniej pięciu lat. Zmiana ma charakter porządkujący. Zmiana ta wynika z faktu, że zarówno ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz projektowana ustawa nie przewiduje uznania danej jednostki terytorialnej za obszar zagrożony „szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym”. Zmiana ma charakter dostosowujący.

W **art. 377** dokonano zmiany art. 12 ust. 1 pkt 13, art. 16 ust. 1 pkt 57c oraz art. 16j ust. 10 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 2805, z późn. zm.) polegającej na zastąpieniu nazwy ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy nazwą ustawa o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Zmiana w art. 18ee w ust. 5 w pkt 5 jest konsekwencją niedefiniowania w ustawie o rynku pracy i służbach zatrudnienia „akademickiego biura karier” i określeniu zadań akademickiego biura karier w art. 49 ust. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym. Zmiany mają charakter dostosowujący.

W **art. 378** dokonano następujących zmian dostosowujących i porządkowych w ustawie z dnia 19 czerwca 1997 r. o zakazie stosowania wyrobów zawierających azbest (Dz. U. z 2020 r. poz. 1680):

– w art. 6 w ust. 1 zastąpiono nazwę ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy ustawą o rynku pracy i służbach zatrudnienia,

– uchylono art. 6a i art. 6b, ponieważ przepisy nie były stosowane w praktyce.

W **art. 379** dokonano zmiany art. 2 pkt 2, art. 11 ust. 1 i 2 oraz art. 35a w ust. 1 pkt 6a ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 44, z późn. zm.) polegających na zastąpieniu nazwy ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy ustawą o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Dodatkowo w art. 11 ust. 2 zostały wskazane formy pomocy z jakich korzystać może na zasadach takich jak bezrobotni osoba niepełnosprawna zarejestrowana w powiatowym urzędzie pracy jako poszukująca pracy niepozostająca w zatrudnieniu. Zmiany te mają charakter dostosowujący.

W **art. 380** dokonano następujących zmian w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 497, z późn. zm.):

– w art. 4 pkt 2 uchylono lit. f² – zmiana wynika z faktu, iż zgodnie z proponowanymi przepisami ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia osoba w trakcie studiów podyplomowych nie pobiera stypendium,

– w art. 6 w ust. 1 nadano nowe brzmienie pkt 9 – zmiana wynika z konieczności dostosowania przepisów do nowych form pomocy określonych w ustawie o rynku pracy i służbach zatrudnienia i likwidacji już nieistniejących,

– w art. 6 ust. 1 uchylono pkt 9b – zmiana wynika z faktu, iż zgodnie z proponowanymi przepisami ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia osoba w trakcie studiów podyplomowych nie pobiera stypendium,

– w art. 6 ust. 1 dodano pkt 9c – przepis ten umożliwia objęcie obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym osób niepełnosprawnych zarejestrowanych w powiatowym urzędzie pracy jako poszukujących pracy niepozostających w zatrudnieniu w okresie odbywania przez nie szkolenia lub stażu, na które zostały skierowane przez powiatowy urząd pracy.

Obecnie zgodnie z przepisami ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe wszystkich osób pobierających zasiłek dla bezrobotnych, świadczenie integracyjne lub stypendium w okresie odbywania szkolenia, stażu lub przygotowania zawodowego dorosłych, na które zostały skierowane przez powiatowy urząd pracy, finansują w całości powiatowe urzędy pracy z Funduszu Pracy. Ustawa z dnia 27

sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych wprowadziła w art. 11 dodatkową kategorię osób, które mają prawo korzystać z usług lub instrumentów rynku pracy na zasadach określonych w ustawie o promocji zatrudnienia. Są to osoby niepełnosprawne zarejestrowane w powiatowym urzędzie pracy jako poszukujące pracy niepozostające w zatrudnieniu.

Na podstawie przepisów ustawy o promocji zatrudnienia w okresie odbywania szkolenia lub stażu osoby te pobierają stypendium i z tego tytułu podlegają ubezpieczeniom społecznym. Zgodnie z przepisami ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych wydatki na instrumenty lub usługi rynku pracy są finansowane w odniesieniu do osób niepełnosprawnych zarejestrowanych jako poszukujące pracy niepozostające w zatrudnieniu ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Te kwestie nie zostały ujęte w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych. W związku z powyższym pojawiła się konieczność uregulowania przepisów w tym zakresie dla tej kategorii osób w ww. ustawach.

– w art. 9 w ust. 6a, w art. 13, w art. 16 w ust. 9b oraz dodawany ust. 9c, w art. 17 w ust. 1, w art. 18 w ust. 4 pkt 9 i 9a, w art. 36 w ust. 2, w art. 50 w ust. 15 i 16 – zmiany mają charakter dostosowujący. Są one konsekwencją zmiany wprowadzonych niniejszą ustawą w art. 6 ust. 1,

– w art. 50 w ust. 14 i 14a zastąpiono nazwę ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy ustawą o rynku pracy i służbach zatrudnienia,

– w art. 98 w części wspólnej – zmieniono wysokość kary za wykroczenia przeciwko przepisom ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (m.in. niedopełnienia obowiązku opłacania składek, udaremniania lub utrudniania przeprowadzania kontroli, niedopełnienia obowiązku wypłacania ubezpieczonym świadczeń). Kwota grzywny nie uległa zmianie od 25 lat. Należy wskazać, że o ile w 1999 r. grzywna mogła stanowić równowartość 9,46 minimalnego wynagrodzenia za pracę pracowników, to w chwili obecnej relacja ta wynosi 1,16. Taka zmiana relacji powoduje obniżenie waloru prewencyjnego potencjalnej kary.

W **art. 381** dokonano zmiany 25 w ust. 6 w pkt 2 lit. g ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 776, z późn. zm.). Zmiana ta wynika z braku definicji „absolwenta” w ustawie o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Definicja ta znajdowała się w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnianiu i przeciwdziałaniu bezrobociu. Zgodnie z nią absolwentem była bezrobotny w okresie do 12 miesięcy od dnia określonego w

dyplocie, świadectwie lub innym dokumencie potwierdzającym ukończenie szkoły lub zaświadczeniu o ukończeniu kursu, jeżeli uczęszczał do enumeratywnie wymienionych szkół. Okres 12 miesięcy mógł być przedłużony o m.in. czas odbywania przez absolwenta zasadniczej służby wojskowej, ćwiczeń wojskowych (art. 2 ust. 2 ustawy o zatrudnianiu i przeciwdziałaniu bezrobociu). Jednocześnie przepisy zawierały formy pomocy, które skierowane były tylko do absolwentów (Rozdział 3a „Aktywizacja zawodowa absolwentów”). Absolwenci mogli uczestniczyć m.in. szkoleniach, a pracodawca mógł mieć zrefundowane koszty ich zatrudnienia. Zatem absolwent, to był bezrobotny w pewnym okresie od ukończenia szkoły. Dlatego, w projektowanym przepisie art. 25 w ust. 6 w pkt 2 lit. g zrezygnowano z odesłania do absolwenta.

W **art. 382** dokonano zmiany w art. 27 ust. 5 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1105) polegającej na zastąpieniu nazwy ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy ustawą o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Zmiana ma charakter dostosowujący.

W **art. 383** dokonano zmiany art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1095) polegającej na zastąpieniu nazwy ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy nazwą ustawa o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Zmiana ma charakter dostosowujący.

W **art. 384** dokonano zmiany art. 17 § 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2024 r. poz. 977, z późn. zm.) polegającej na zastąpieniu nazwy ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy ustawą o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Zmiana ma charakter dostosowujący.

Wynika ona również ze zmiany art. 10 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy. Zmiany te polegają na wyłączeniu kontroli opłacania składek na Fundusz Pracy i ścigania wykroczeń z tego z zakresu kompetencji Państwowej Inspekcji Pracy. Dlatego też, nie ma podstaw, aby w sprawach tych oskarżycielem publicznym był inspektor pracy.

W **art. 385** dokonano zmiany art. 37 ust. 5 oraz art. 40 ust. 4 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy (Dz. U. z 2021 r. poz. 239) polegającej na zastąpieniu odniesienie do przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy przepisami ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Zmiana ma charakter dostosowujący.

W **art. 386** dokonano zmiany art. 3 ust. 3 pkt 4, art. 5 ust. 1 pkt 4 oraz art. 9 ust. 4 pkt 3 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2189, z późn. zm.) polegającej na zastąpieniu odniesienie do przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy przepisami ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia oraz aktualizuje katalog form pomocy. Zmiana ma charakter dostosowujący.

W **art. 387** dokonano zmiany art. 2 ust. 1 pkt 14 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o zaopatrzeniu z tytułu wypadków lub chorób zawodowych powstałych w szczególnych okolicznościach (Dz. U. z 2020 r. poz. 984, z późn. zm.) polegającej na zastąpieniu odniesienie do przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy przepisami ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Zmiana ma charakter dostosowujący.

W **art. 388** dokonano zmiany art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 23 listopada 2002r. o restrukturyzacji zobowiązań koncesyjnych operatorów stacjonarnych publicznych sieci telefonicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1700) polegającej na uchyleniu pkt 3 i pkt 5 lit. a. Uchylany przepis 7 w ust. 2 pkt 3 odwołuje się do nieobowiązującej ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 2003 r. poz. 514, z późn. zm.). Jednocześnie art. 7 ust. 2 pkt 5 lit. a odwołuje się do „obszarów powiatów (gmin) zagrożonych szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym lub zagrożonych strukturalną recesją i degradacją społeczną”, które to nie są określane w projektowanej ustawie. Zmiana ma charakter dostosowujący.

W **art. 389** dokonano zmiany art. 6 ust. 3 pkt 5 ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 423) polegającej na zastąpieniu nazwy ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy ustawą o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Zmiana ma charakter dostosowujący.

W **art. 390** dokonano zmian art. 1 ust. 2 pkt 5, art. 2 pkt 8 i 9, art. 9a ust. 1 i 2, art. 13 ust. 5 zdanie pierwsze i ust. 5a, art. 15b ust. 1 pkt 1 i 3, art. 16 ust. 6, art. 18 ust. 2 pkt 6 oraz art. 18 ust. 7 i 8 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 2241, z późn. zm.) polegających na zastąpieniu nazwy ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy ustawą o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Wprowadzono również właściwe odesłania do tej ustawy. Zmiany te mają charakter dostosowujący i porządkowy.

W **art. 391** dokonano następujących zmian w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 323, z późn. zm.):

– w art. 17c ust. 6 – zastąpiono nazwę ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy nazwą ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia,

– w art. 23 w ust. 10 dodano pkt 7 – zmiana ma na celu umożliwienie udostępniania danych o pobieranych świadczeniach rodzinnych z rejestru centralnego utworzonego przez ministra właściwego do spraw rodziny – ministrowi właściwemu do spraw pracy w celu weryfikacji danych dotyczących osób ubiegających się o status bezrobotnego lub zasiłek dla bezrobotnych.

W **art. 392** dokonano następujących zmian dostosowujących i porządkowych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1283, z późn. zm.):

– w art. 6 w pkt 11, w art. 8 w ust. 4 w pkt 5, w art. 105 w ust. 2, w art. 108 w ust. 2 zastąpiono nazwę ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy ustawą o rynku pracy i służbach zatrudnienia,

– w art. 8 w ust. 4 w pkt 22 –wyłączono z definicji dochodu świadczeń „aktywny rodzic”. W wyniku wprowadzonej zmiany otrzymywanie tych świadczeń nie będzie mieć wpływu na prawo do uzależnionych od dochodu świadczeń z pomocy społecznej i innych świadczeń/form wsparcia bazujących na definicji dochodu z ustawy o pomocy społecznej,

– w art. 11 zmieniono brzmienie ust. 2 dostosowując je do ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Usunięto uzależnienie przyznania, rozmiaru pomocy od faktu nieuzasadnionej odmowy podjęcia zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej przez bezrobotnego, z uwagi na fakt iż w ustawie o rynku pracy i służbach zatrudnienia zrezygnowano z karania bezrobotnych utratą posiadanego statusu od faktu odmowy aktywizacji, w tym podjęcia zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej. Wynika to z fakt. iż w ustawie o rynku pracy i służbach zatrudnienia zaniechano karania bezrobotnych utratą posiadanego statusu od odmowy aktywizacji, w tym podjęcia zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej. Analogicznej zmiany dokonano również w art. 43 ust. 7. Jednocześnie w art. 11 ust. 2 dokonano zmiany porządkowej i usunięto z przepisu udział w Programie Aktywizacji i Integracja, gdyż program ten nie jest już realizowany. Podobnej zmiany dokonano w art. 17 ust. 2 pkt 5, usuwając odesłanie do wskazanego programu.

– w art. 107 w ust. 5b pkt 13 – usunięto nazwę świadczenia szkoleniowego, gdyż taki rodzaj świadczenia już nie występuje w ustawie o rynku pracy i służbach zatrudnienia.

W **art. 393** dokonano następujących zmian dostosowujących w ustawie z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1999, z późn. zm.):

– w art. 2 w ust. 1 pkt 2 i 5, w ust. 3 oraz w ust. 5 zastąpiono nazwę ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy ustawą o rynku pracy i służbach zatrudnienia,

– w art. 2 ust. 1 pkt 4a umożliwiono zaliczenie okresu uprawniającego do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego, okresu pobierania świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego lub zasiłku dla opiekuna, niezależnie od tego z jakiej przyczyny osoba utraciła do nich prawo. Zrezygnowano bowiem z warunku, aby utrata prawa do omawianych świadczeń spowodowana była śmiercią osoby, nad którą opieka była sprawowana lub przyznaniem osobie, nad którą była sprawowana opieka, prawa do świadczenia wspierającego. Pobieranie świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego lub zasiłku dla opiekuna ma na celu częściową rekompensatę zakończenia aktywności zawodowej spowodowanego koniecznością sprawowania stałej opieki nad niepełnosprawnym członkiem rodziny, dlatego zasadne jest traktowanie przez ustawodawcę tej formy aktywności podobnie do zatrudnienia, w zakresie możliwości uzyskania prawa do zasiłku dla bezrobotnych oraz świadczenia przedemerytalnego po utracie prawa do wyżej wskazanych świadczeń związanych z opieką.

Jednocześnie wprowadzono zmianę w art. 7 ust. 4, który reguluje kwestię dokumentów dołączanych do wniosku o przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego. Zmiana ta ma na celu dostosowanie elementów zaświadczenia właściwego organu potwierdzającego nieprzerwane pobieranie przez okres co najmniej 365 dni świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego lub zasiłku dla opiekuna, który jest dołączany do wniosku, do nowego brzmienia art. 2 ust. 1 pkt 4a:

– w art. 2 w ust. 3 skreślono pkt 2 – brak odmowy podjęcia zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej przez bezrobotnego w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie będzie stanowił przeszkody w nabyciu prawa do świadczenia przedemerytalnego. Wynika to z faktu, iż w ustawie o rynku pracy i służbach zatrudnienia zrezygnowano z karania bezrobotnych utratą posiadanego statusu od odmowy aktywizacji, w tym podjęcia zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej.

W **art. 394** dokonano następujących zmian w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 146, z późn. zm.):

– w art. 66 w ust. 1, w art. 73, w art. 75, w art. 81 w ust. 8, w art. 85, w art. 87 w ust. 4 – wprowadzono możliwość odprowadzania składki zdrowotnej za osoby niepełnosprawne zarejestrowane w powiatowym urzędzie pracy jako poszukujące pracy niepozostające w zatrudnieniu, które w okresie odbywania szkolenia lub stażu pobierają stypendium i z tego tytułu podlegają ubezpieczeniu zdrowotnemu. W obecnym brzmieniu ustawa pozwalała

na odprowadzenie składki zdrowotnej wyłącznie za osoby bezrobotne. Osoby poszukujące pracy były wyłączone z tej ustawy. Natomiast ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych wprowadziła w art. 11 dodatkową kategorię osób, które mają prawo korzystać z usług lub instrumentów rynku pracy na zasadach określonych w ustawie o promocji zatrudnienia. Są to osoby niepełnosprawne zarejestrowane w powiatowym urzędzie pracy jako poszukujące pracy niepozostające w zatrudnieniu. Na podstawie przepisów ustawy o promocji zatrudnienia w okresie odbywania szkolenia lub stażu osoby te pobierają stypendium i z tego tytułu podlegają ubezpieczeniom społecznym i zdrowotnym. Zgodnie z zapisami ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych wydatki na instrumenty lub usługi rynku pracy są finansowane w odniesieniu do osób niepełnosprawnych zarejestrowanych jako poszukujące pracy niepozostające w zatrudnieniu ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, a w przypadku ich braku – z Funduszu Pracy. Te kwestie nie zostały ujęte w ustawie o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. W związku z powyższym pojawiła się konieczność uregulowania przepisów w tym zakresie dla tej kategorii osób w ww. ustawie. Jest to zmiana o charakterze porządkowym, uzupełniającym brakujące przepisy.

Z uwagi na wprowadzenie możliwości kierowania przez urząd pracy osób bezrobotnych do udziału w zleconych przez starostę działaniach w zakresie reintegracji społecznej i wypłaty tym osobom stypendium z tytułu udziału w ww. działaniach, pojawiła się konieczność uzupełnienia przepisów w tym zakresie.

W rezultacie prowadzonych zmian obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego będą podlegały osoby pobierające stypendium w okresie odbywania szkolenia, stażu lub uczestnictwa w działaniach w zakresie reintegracji społecznej, na które zostały skierowane przez powiatowy urząd pracy, niepodlegające obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego z innego tytułu. Obowiązek ubezpieczenia zdrowotnego tych osób powstanie z dniem nabycia prawa do stypendium, a wygaśnie z dniem utraty prawa do niego. Powiatowy urząd pracy będzie zgłaszał te osoby do ubezpieczenia zdrowotnego. Podstawę wymiaru składek będzie stanowiła kwota wysokości pobieranego stypendium.

– w art. 66 w ust. 1, art. 75 w ust. 12 i art. 86 w ust. 1 pkt 11 – zaproponowano, że działania na rzecz długotrwale bezrobotnych korzystających ze świadczeń pomocy społecznej, realizowane będą przez starostę i inne podmioty lub instytucje działające na jego zlecenie, lub

realizujące wobec długotrwale bezrobotnego działania na skutek skierowania PUP oraz przez ośrodki pomocy społecznej w ramach kontraktu socjalnego, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych – przez centrum usług społecznych.

Zaproponowano także utrzymanie zasad kierowania osób długotrwale bezrobotnych do centrum integracji społecznej w celu realizacji indywidualnego programu zatrudnienia socjalnego. Wprowadzone zmiany uregulowane były w dotychczasowym art. 50 ustawy o promocji zatrudnienia. Zatem zmiany te mają charakter jedynie uzupełniający i dostosowujący przepisy.

W **art. 395** dokonano zmiany art. 4 ust. 1 pkt 7 lit. c ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1689) polegających na zastąpieniu nazwy ustawa o promocji zatrudnienia ustawą o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Jednocześnie w art. 4 w ust. 1 w pkt 7 w lit. d zmieniono odesłanie do prawa do zasiłku przedemerytalnego, określonego w ustawie z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych. Zmiany mają charakter dostosowujący.

W **art. 396** dokonano zmian art. 6 ust. 1 pkt 1 lit. a i b ustawy z dnia 27 kwietnia 2006 r. o spółdzielniach socjalnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 802, z późn. zm.) polegających na zastąpieniu odniesienia do przepisów ustawy o promocji zatrudnienia odpowiednimi przepisami ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Zmiany mają charakter dostosowujący.

W **art. 397** dokonano zmiany art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2023 r. poz. 1087, z późn. zm.) polegającej na zastąpieniu odniesienia do przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy odpowiednimi przepisami ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Zmiana ma charakter dostosowujący.

W **art. 398** dokonano zmiany art. 10 ust. 1 pkt 3 lit. e i f oraz pkt 15, art. 13 pkt 2 i 3, art. 14 ust. 1, art. 18 ust. 3, art. 19 ust. 1 pkt 8 i 9, art. 37 ust. 1 i ust. 2 w pkt 4 zdaniu pierwszym oraz art. 37 ust. 3 pkt 1 lit. a oraz ust. 37 ust. 3 pkt 2 oraz art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 1712) polegającej na zastąpieniu odniesienia do przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy odpowiednimi przepisami o rynku pracy i służbach zatrudnienia.

W związku z depenalizacją wykroczenia za niepowiadomienie przez bezrobotnego właściwego powiatowego urzędu pracy o podjęciu przez niego zatrudnienia, innej pracy zarobkowej

lub działalności gospodarczej wprowadzono zmiany w art. 10 ust. 1 pkt 3 lit. b, art. 14 ust. 2 pkt 5 polegające na pozbawieniu uprawnień dotyczących w kontroli bezrobotnych przez Państwową Inspekcję Pracy w ww. zakresie. Jednocześnie pozbawiono Państwową Inspekcję Pracy uprawnień w zakresie korzystania z danych zgromadzonych w rejestrze bezrobotnych.

Dodatkowo w art. 10 ust. 1 pkt 15 projektu wyłączono z zadań Państwowej Inspekcji Pracy kontrolę opłacania składek na Fundusz Pracy i ścigania wykroczeń z tego tytułu. Zadania te tak jak dotychczas pozostawiono w kompetencji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Zgodnie bowiem z art. 265 ust. 2 i 3 projektu poboru obowiązkowych składek na Fundusz Pracy będzie dokonywał Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Koszty poboru obowiązkowych składek na Fundusz Pracy będą obciążały ten Fundusz i będą potrącane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w wysokości 0,5% kwoty pobranych składek. Jest to rozwiązanie analogiczne do obecnie obowiązującego (art. 107 ust. 2 i 3 ustawy o promocji zatrudnienia).

Jednocześnie zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne. Przy czym kontrola wykonywania zadań i obowiązków w zakresie ubezpieczeń społecznych przez płatników składek może obejmować w szczególności zgłaszanie do ubezpieczeń społecznych, prawidłowość i rzetelność obliczania, potrącania i opłacania składek oraz innych składek i wpłat, do których pobierania zobowiązany jest Zakład oraz prawidłowość i rzetelność danych, informacji i oświadczeń przekazanych przez płatnika (art. 86 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych). Z powyższych przepisów wynika, że w obecnym stanie prawnym Zakład Ubezpieczeń Społecznych posiada odpowiednie uprawnienia w zakresie kontroli opłacania składek na Fundusz Pracy i ścigania wykroczeń. Po zmianie przepisów Zakład będzie jedynym podmiotem uprawnionym do kontroli składek na Fundusz Pracy oraz wnioskowania o ukaranie w przypadku wykroczenia w tym zakresie, co stanowi swoistego rodzaju przeniesienie zadania.

Ponadto wszystkie składki, w tym na Fundusz Pracy, są wpłacane jednym przelewem na jedno konto płatnika składek prowadzone przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych (ZUS) –

indywidualny numer rachunku składowego (NRS). Wpłata dokonana przez płatnika jest dzielona przez ZUS proporcjonalnie na wszystkie opłacane przez płatnika ubezpieczenia i fundusze na podstawie procentowego udziału składek do zapłaty wskazanych w deklaracji rozliczeniowej za ostatni miesiąc. Po podziale wpłata zostaje rozliczona na pokrycie należnych składek, poczynając od najstarszej należności. Podziału dokonuje ZUS. Istotnym problemem napotykanym w trakcie kontroli przez inspektorów pracy jest nie tylko przypadek dokonania przez płatnika składek wpłaty należności w kwocie przekraczającej należność na Fundusz Pracy, ale również przypadek wpłaty przez płatnika składek kwoty mniejszej niż suma wszystkich składek, gdyż brak wpłaty w pełnej kwocie skutkuje wykroczeniem z tytułu nieopłacenia składki na FP. Należy pamiętać, że inspektor pracy jest uprawniony do kontroli tylko składek na FP, natomiast do kontroli wraz z raportem miesięcznym, tj. formularzem ZUS DRA, zostają mu przedstawione wszystkie składki. Ponadto Fundusz Pracy wykazywany jest w deklaracji ZUS w jednej pozycji razem z Funduszem Solidarnościowym i opłacany jest jednym przelewem razem ze wszystkimi składkami na ubezpieczenia społeczne. Przy obecnych uprawnieniach inspektorów pracy i braku dostępu on-line do danych ZUS bardzo trudno jest ustalić kwotę należnej składki na Fundusz Pracy za dany miesiąc.

Zatem to Zakład Ubezpieczeń Społecznych, a nie Państwowa Inspekcja Pracy posiadaniu wszystkich niezbędnych narzędzi do skutecznej i sprawnej weryfikacji prawidłowości opłacania wszystkich składek, w tym składek na Fundusz Pracy. Pozostawienie kontroli opłacania składek na Fundusz Pracy i ścigania wykroczeń z tego tytułu.

Mając powyższe na uwadze, zasadne jest wyłączenie kontroli opłacania składek na Fundusz Pracy i ścigania wykroczeń z tego z zakresu kompetencji Państwowej Inspekcji Pracy i pozostawienie tych zadań po stronie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

W **art. 399** dokonano zmiany art. 5 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2023 r. poz. 1993, z późn. zm.) polegającej na nadaniu nowego brzmienia i dostosowaniu go do okoliczności stanowiących podstawę pozbawienia statusu osoby bezrobotnej. Zmiana ta wynika z faktu, iż w ustawie o rynku pracy i służbach zatrudnienia zrezygnowano z karania bezrobotnych utratą posiadanego statusu wskutek odmowy aktywizacji, w tym podjęcia zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej. Bezrobotny nie będzie miał zatem żadnego obowiązku podejmowania pracy zgodnie z planowanymi zmianami, a zatem wskazane tutaj czyny nie mogą również stanowić podstawy do uznania dłużnika alimentacyjnego za uchylającego się od zobowiązań alimentacyjnych.

Jedynie odmowa bez uzasadnionej przyczyny propozycji prac społecznie użytecznych będzie stanowiła podstawę do pozbawienia statusu osoby bezrobotnej. Zmiana ma charakter dostosowujący.

W **art. 400** dokonano zmiany art. 12 ust. 1a pkt 2 ustawy z dnia 9 maja 2008 r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz. U. z 2023 r. poz. 1199) polegającej na zastąpieniu nazwy ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy ustawą o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Zmiana ma charakter dostosowujący.

W **art. 401** dokonano zmiany art. 73 ust. 3 zdania pierwszego ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 409) polegającej na zastąpieniu odniesienia do przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy odniesieniem do przepisów ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Zmiana ma charakter dostosowujący.

W **art. 402** dokonano zmiany art. 123 ust. 1, 3 i 5 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o postępowaniu kompensacyjnym w podmiotach o szczególnym znaczeniu dla polskiego przemysłu stoczniowego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1696) polegającej na zastąpieniu odniesienia do przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy przepisami ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia oraz zaktualizowaniu katalogu form pomocy. Zmiany mają charakter dostosowujący.

W **art. 403** dokonano zmiany art. 17 ust. 3 (zdania drugiego) ustawy z dnia 19 czerwca 2009 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych udzielonych osobom, które utraciły pracę (Dz. U. z 2016 r. poz. 734) polegającej na zastąpieniu nazwy ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy ustawą o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Zmiana ma charakter dostosowujący.

W **art. 404** w ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o praktykach absolwenckich (Dz. U. z 2018 r. poz. 1244) poszerzono katalog możliwości spełniania obowiązku nauki przez niepełnoletnich absolwentów branżowych szkół I stopnia.

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej w art. 70 gwarantuje każdemu, a więc dzieciom, młodzieży i osobom dorosłym, prawo do nauki i ustanawia równocześnie obowiązek pobierania nauki do 18. roku życia. Pozostawione ustawodawcy określenie sposobu wykonywania obowiązku szkolnego realizują w obecnym stanie prawnym przede wszystkim przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 737, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe nauka jest obowiązkowa do 18. roku życia. Uczeń realizuje obowiązek szkolny do ukończenia szkoły podstawowej, a następnie realizuje obowiązek nauki do osiągnięcia pełnoletności poprzez uczęszczanie do szkoły ponadpodstawowej albo realizowanie, zgodnie z odrębnymi przepisami, przygotowania zawodowego u pracodawcy. W przypadku, gdy uczeń kończy branżową szkołę I stopnia przed ukończeniem 18. roku życia, uczeń ten może spełniać obowiązek nauki nie tylko przez uczęszczanie do branżowej szkoły II stopnia, ale również przez uczęszczanie na kwalifikacyjne kursy zawodowe lub do liceum ogólnokształcącego dla dorosłych (od klasy drugiej).

Propozycja rozwiązania prawnego w zakresie możliwości realizacji praktyk absolwenckich przez niepełnoletnich absolwentów branżowych szkół I stopnia stanowi uzupełnienie rozwiązań zawartych w przepisach oświatowych i ma na celu poszerzenie możliwości realizacji obowiązku nauki przez tą grupę osób.

Proponowana zmiana przepisów w ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o praktykach absolwenckich (Dz. U. z 2018 r. poz. 1244) dotyczy absolwentów, którzy naukę w szkole podstawowej rozpoczęli w wieku 6 lat. Zmiana ta wpisuje się w realizację programu UE „Gwarancje dla młodzieży”, który jest koordynowany na szczeblu krajowym przez ministra właściwego do spraw pracy. Program ten skierowany jest do osób młodych w grupie wiekowej 15–29 lat, które nie mają zatrudnienia ani nie uczestniczą w kształceniu lub szkoleniu.

W ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o praktykach absolwenckich (Dz. U. z 2018 r. poz. 1244) w art. 5 proponuje się umożliwienie zawarcia umowy o praktykę absolwencką z niepełnoletnim praktykantem na okres nie dłuższy niż do ukończenia przez niego 18. roku życia. Dotychczasowe przepisy umożliwiają zawarcie umowy na okres nie dłuższy niż 3 miesiące.

W przypadku niepełnoletniego praktykanta realizującego obowiązek nauki określony został miesięczny minimalny wymiar godzinowy obejmujący 120 godzin praktyki absolwenckiej. Proponuje się, aby podmiotowi przyjmującemu na praktykę absolwencką będącemu pracodawcą przysługiwało dofinansowanie kosztów praktyki w wysokości 250 zł za każdy pełny miesiąc praktyki, wypłacane przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) właściwego ze względu na miejsce zamieszkania praktykanta. Źródłem finansowania praktyki absolwenckiej niepełnoletniego absolwenta branżowej szkoły I stopnia będzie Fundusz Pracy. Proponuje się, aby dofinansowanie to w przypadku podmiotów prowadzących działalność gospodarczą stanowiło pomoc *de minimis*.

W **art. 405** dokonano zmiany art. 33 ust. 1 (zdania pierwszego) ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2024 r. poz. 1488) polegającej na zastąpieniu nazwy ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy ustawą o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Zmiana ma charakter dostosowujący.

W **art. 406** dokonano zmian art. 4 pkt 4 lit. a oraz art. 8 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 3 grudnia 2010 r. o wdrożeniu niektórych przepisów Unii Europejskiej w zakresie równego traktowania (Dz. U. z 2024 r. poz. 1175) polegających na zastąpieniu nazwy ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy ustawą o rynku pracy i służbach zatrudnienia oraz zaktualizowaniu terminologii dotyczącej form pomocy i podmiotów ich udzielających. Zmiany mają charakter dostosowujący.

W **art. 407** dokonano następujących zmian dostosowujących w ustawie z dnia 16 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi (Dz. U. z 2024 r. poz. 654, z późn. zm.):

– w art. 7a ust. 10d, art. 17 w ust. 1, w art. 18 ust. 1 i 2, art. 18a ust. 1–4, art. 18b, w art. 19 w ust. 1, 2 i 4, w art. 20 w ust. 1, w art. 21 w ust. 1 i 4, w art. 23 ust. 9b zdanie drugie oraz w art. 33 w ust. 2 zastąpiono odniesienie do przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy przepisami ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia oraz aktualizowano katalog form pomocy,

– w art. 19 uchylono ust. 5 – przepis ten zawiera odesłanie do przepisu regulującego kwestię pozbawienia statusu bezrobotnego osoby, która nie stawiała się w powiatowym urzędzie pracy w wyznaczonym terminie i nie powiadomiła w okresie do 7 dni o uzasadnionej przyczynie tego niestawiennictwa. W ustawie o rynku pracy zrezygnowano z tej regulacji. Bezrobotny nie będzie miał zatem żadnego obowiązku podejmowania pracy zgodnie z planowanymi zmianami, a zatem wskazane tutaj czyny nie mogą również stanowić podstawy do uznania dłużnika alimentacyjnego za uchylającego się od zobowiązań alimentacyjnych. Dlatego też, przepis ten jest zbędny.

W **art. 408** dokonano zmiany art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2024 r. poz. 799) polegającej na zastąpieniu odniesienia do przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy odniesieniem do przepisów ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Zmiana ma charakter dostosowujący.

W **art. 409** dokonano zmian art. 3 ust. 2 pkt 1, art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 oraz art. 28 ust. 4 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 669, z późn. zm.) polegających na zastąpieniu odniesienia do zasiłku dla bezrobotnych oraz poszczególnych form pomocy w przepisach ustawy o promocji zatrudnienia odniesieniem do odpowiednich przepisów ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Zmiana ma charakter dostosowujący.

W **art. 410** dokonano zmian art. 16 ust. 3, art. 19 ust. 4, art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o pracy na morzu (Dz. U. z 2023 r. poz. 2257) polegających na zastąpieniu odniesienia do przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy odniesieniem do odpowiednich przepisów ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Zmiana ma charakter dostosowujący.

W **art. 411** dokonano zmian art. 34 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. z 2023 r. poz. 140) polegających na zastąpieniu odniesienia do przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy odniesieniem do przepisów ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Zmiany mają charakter dostosowujący.

W **art. 412** dokonano zmian art. 45 ust. 11 pkt 3 lit. d, art. 68 ust. 7 pkt 1, art. 117 ust. 2 pkt 3, art. 118 ust. 8a, art. 168 ust. 5a, art. 178 ust. 3 pkt 3 lit. d ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 737, z późn. zm.) polegających na zastąpieniu odniesienia do przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy odniesieniem do przepisów ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Zmiany mają charakter dostosowujący. Dodatkowo, w związku z propozycją zmiany w ustawie o praktykach absolwenckich, zaproponowano w art. 36 ustawy. Polega ona na uzupełnieniu dotychczasowych rozwiązań w zakresie możliwości realizacji obowiązku nauki o możliwość realizacji praktyki absolwenckiej. Projektowane rozwiązanie będzie miało w dużej mierze charakter tymczasowy.

W **art. 413** dokonano zmiany art. 49 ust. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571) polegającej na określeniu zadań akademickiego biura karier. Tym samym w ustawie tej rezygnowano z odesłania w tym zakresie do ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Zmiana ma charakter dostosowujący.

W **art. 414** dokonano zmiany art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 31 stycznia 2019 r. o rodzicielskim świadczeniu uzupełniającym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1051) polegającej na zastąpieniu odniesienia do przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy odesłaniem do ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych. Zmiana ma charakter dostosowujący.

W **art. 415** dokonano zmiany art. 2 ust. 2 pkt 11 ustawy z dnia 9 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych (Dz. U. poz. 1818) polegającej na zastąpieniu odniesienia do przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy odniesieniem do odpowiednich przepisów ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Zmiana ma charakter dostosowujący.

W **art. 416** dokonano zmiany art. 94 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz art. 96 ust. 2 pkt 2 lit. a i b ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320) polegającej na zastąpieniu odniesienia do przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy odniesieniem do przepisów ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Zmiany mają charakter dostosowujący.

W **art. 417** dokonano zmiany art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 11 września 2019 r. o pracy na statkach rybackich (Dz. U. z 2023 r. poz. 1330) polegającej na zastąpieniu odniesienia do przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucji rynku pracy odniesieniem do odpowiednich przepisów ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Zmiana ma charakter dostosowujący.

W **art. 418** dokonano następujących zmian w ustawie z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. 2024 r. poz. 248, z późn. zm.):

– w art. 313 w ust. 6, w art. 322 zastępując odniesienie do przepisów ustawy o promocji zatrudnienia odniesieniem do odpowiednich przepisów ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia,

– w art. 314 w ust. 2, 4 i 5 dokonano zmiany porządkowej zastępując rejonowe urzędy pracy powiatowymi urzędami pracy, gdyż rejonowe urzędy pracy zlikwidowano w 1999 r.

W **art. 419** dokonano następujących zmian ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 167, z późn. zm.):

– w art. 22 w ust. 6 i 7 oraz w art. 24 w ust. 1 zastąpiono odniesienie do przepisów ustawy o promocji zatrudnienia odniesieniem do odpowiednich przepisów ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia,

– uchylono art. 22i, który w obecnym brzmieniu umożliwia ministrowi właściwemu do spraw pracy dofinansowanie z Funduszu Pracy kosztów szkoleń z języka polskiego dla wykonujących zawody medyczne obywateli Ukrainy. Na jego mocy koszt szkolenia nie może przekraczać kwoty 3000 zł dla jednej osoby za jedno szkolenie. Obywatel Ukrainy może wziąć udział w maksymalnie trzech dofinansowywanych w ten sposób szkoleniach. Natomiast w projekcie ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia wprowadzono korzystniejsze rozwiązania dotyczące szkoleń adresowanych do bezrobotnych i poszukujących pracy niezależnie od posiadanego przez nich obywatelstwa oraz zakresu szkolenia. Zgodnie z projektem limit kosztów szkolenia pokrywanego z Funduszu Pracy będzie wynosił do 300% przeciętnego wynagrodzenia.

W **art. 420** dokonano zmiany art. 2 pkt 6 lit. a–c, pkt 10, art. 22 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 113) polegającej na zastąpieniu odniesienia do przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy odniesieniem do odpowiednich przepisów ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Zmiany mają charakter dostosowujący.

W **art. 421** dokonano zmiany art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 16 listopada 2022 r. o systemie teleinformatycznym do obsługi niektórych umów (Dz. U. z 2024 r. poz. 1661) polegającej na zastąpieniu odniesienia do przepisów ustawy o promocji zatrudnienia odniesieniem do odpowiednich przepisów ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Zmiana ma charakter dostosowujący.

W ustawie przewiduje się również wprowadzenie odpowiednich przepisów przejściowych. Przepisy przejściowe zawarte w art. 430, art. 432–435, art. 437, art. 438 projektu, generalnie przyjmują zasadę, że do postępowań w sprawach indywidualnych wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie projektu zastosowanie mają przepisy dotychczasowe, z wyjątkiem postępowań dotyczących wpisu, zmiany wpisu do rejestru agencji zatrudnienia.

Art. 422 przewiduje, iż dane osobowe zgromadzone i przetwarzane w centralnym rejestrze, w rejestrach danych wojewódzkich urzędów pracy oraz w rejestrach danych powiatowych urzędów pracy, o których to mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, stają danymi zgromadzonymi i przetwarzanymi na podstawie ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia.

Art. 423 stanowi, iż do dnia powołania Rady Rynku Pracy, wojewódzkich rad rynku pracy i powiatowych rad rynku pracy na podstawie przepisów niniejszej ustawy, zadania tych rad wykonują odpowiednio Rada Rynku Pracy, wojewódzkie rady rynku pracy i powiatowe rady rynku pracy, działające w składzie i na zasadach określonych w przepisach ustawy o promocji zatrudnienia nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2025 r.

Zgodnie z art. 424 do dnia 31 grudnia 2025 r. szkolenia dla osób bezrobotnych będą mogły realizować podmioty posiadające wpis do Rejestru Instytucji Szkoleniowych. Zasady uzyskania wpisu będą analogiczne do obowiązujących.

Przepis określający obowiązek posiadania wpisu do BUR wejdzie w życie z odpowiednim vacatio legis. Zdecydowano się zastąpić wpis instytucji szkoleniowej do Rejestru Instytucji Szkoleniowych wpisem do Bazy Usług Rozwojowych (BUR) ze względu na aktualne dublowanie się informacji w dwóch publicznych rejestrach. Określono, że szkolenia dla osób bezrobotnych realizują podmioty wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. z 2024 r. poz. 419, z późn. zm.) w zakresie świadczenia usług szkoleniowych. W celu zapewnienia odpowiedniego okresu przejściowego pozwalającego wszystkim interesariuszom, a w szczególności instytucjom szkoleniowym, dostosowanie się do nowych rozwiązań, zaproponowano utrzymanie w mocy w roku 2025 przepisów regulujących funkcjonowanie Rejestru Instytucji Szkoleniowych.

Art. 425 stanowi, iż dodatki do wynagrodzenia dla pracowników powiatowych i wojewódzkich urzędów pracy oraz Ochotniczych Hufców Pracy, przyznane do dnia wejścia w życie ustawy, są wypłacane na zasadach określonych w dotychczasowych przepisach, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2024 r. Dodatkowo, przyznając pierwszy dodatek motywacyjny, kierujący komórką organizacyjną uwzględnia wypłaty dodatków do wynagrodzeń przyznanych niektórym pracownikom na podstawie przepisów uchylanej ustawy o promocji zatrudnienia, w okresie, za który dodatek motywacyjny jest przyznawany.

W art. 426 postanowiono, iż Dyrektorzy WUP i wicedyrektorzy WUP oraz dyrektorzy PUP i ich zastępcy z dniem wejścia w życie ustawy stają się odpowiednio dyrektorami WUP i ich zastępcami oraz dyrektorami PUP i ich zastępcami w rozumieniu ustawy.

W art. 427 określono, iż doradca EURES który nie spełni w dniu wejścia w życie ustawy wymogu posiadania znajomości języka angielskiego co najmniej na poziomie B1, może być

nadal zatrudniony na stanowisku doradcy EURES pod warunkiem, że posiada znajomość języka niemieckiego lub francuskiego.

W **art. 428** uregulowano status niektórych pracowników powiatowego urzędu pracy wojewódzkiego urzędu pracy oraz OHP. Na mocy ustawy pracownicy zatrudnieni na stanowisku pośrednika pracy – stażysty w PUP lub OHP, z dniem jej wejścia w życie staną się młodszymi doradcami ds. zatrudnienia, a pracownicy zatrudnieni w dniu wejścia w życie ustawy na stanowisku pośrednika pracy staną się doradcami ds. zatrudnienia. Pracownicy wojewódzkiego urzędu pracy lub powiatowego urzędu pracy zatrudnieni lub OHP w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku doradcy zawodowego – stażysty staną się młodszymi doradcami zawodowymi. Pracownik wojewódzkiego urzędu pracy lub powiatowego urzędu pracy lub OHP zatrudniony w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku doradcy zawodowego staje się doradcą zawodowym.

Art. 429. Przepis ten zobowiązuje ministra właściwego do spraw pracy do dostosowania systemów teleinformatycznych do wymagań określonych w ustawie w ciągu 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy oraz Ministra Sprawiedliwości do dostosowania systemu teleinformatycznego służącego do prowadzenia Krajowego Rejestru Sądowego do wykonywania zadań określonych ustawą w ciągu 2 lat od dnia jej wejścia w życie. Dodatkowo przewiduje się, że dane zawarte w Krajowym Rejestrze Karnym będą mogły być pozyskiwane przez ministra właściwego do spraw pracy, marszałka województwa oraz PUP po wdrożeniu przez Ministra Sprawiedliwości rozwiązań technicznych dostosowujących ten rejestr do przepisów niniejszej ustawy. Jednocześnie planuje się, że Minister Sprawiedliwości ogłosi w swoim dzienniku urzędowym oraz na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej komunikat określający termin wdrożenia rozwiązań technicznych dostosowujących Krajowy Rejestr Karny, do wykonywania przepisów niniejszej ustawy. Komunikat ten zostanie ogłoszony w terminie co najmniej 30 dni przed dniem wdrożenia rozwiązań technicznych.

W **art. 430** uregulowano sytuacje postępowań wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy, zgodnie z jego brzmieniem, są one prowadzone na podstawie dotychczasowych przepisów ustawy o promocji zatrudnienia. Art. 430 ust. 4 dotyczy również roszczeń powiatowego urzędu pracy z tytułu nienależnie pobranych świadczeń, o których mowa w art. 76 ust. 2 ustawy o promocji zatrudnienia, stanowi on, iż roszczenia przedawnione w dniu wejścia w życie ustawy, wygasają z dniem jej wejścia w życie.

W **art. 431** zaproponowano, aby pozostawić bez rozpoznania wnioski o udzielenie wsparcia w ramach instrumentów rynku pracy i usług rynku pracy określonych w uchylanej ustawie

o promocji zatrudnienia, które nie zostały uwzględnione jako formy pomocy w ustawie o rynku pracy i służbach zatrudnienia, a złożone zostały przed dniem jej wejścia w życie. Natomiast do wniosków o udzielenie wsparcia w ramach instrumentów rynku pracy i usług rynku pracy określonych w uchylanej ustawie o promocji zatrudnienia, uwzględnionych jako formy pomocy określone w ustawie o rynku pracy i służbach zatrudnienia, które złożone zostały przed dniem jej wejścia w życie, stosowane będą przepisy ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia.

W **art. 432** uregulowano kwestię umów i porozumień zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Zgodnie z przepisem umowy takie i porozumienia będą wykonywane na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 433 ust. 1 stanowi, iż zasiłki, stypendia i dodatki aktywizacyjne przyznane przed dniem wejścia w życie ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia, są wypłacane w wysokości i przez okresy wynikające z dotychczasowych przepisów, natomiast w ust. 4 wprowadzono unormowanie, zgodnie z którym zasiłki przyznane do dnia 31 grudnia 2009 r. nie będą podlegać waloryzacji.

Mocą art. 1 pkt 49 lit. a ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. poz. 33) zmieniony został art. 72 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia. Zmiana polegała na wprowadzeniu dwóch kwot zasiłku dla bezrobotnych: innej kwoty w okresie pierwszych trzech miesięcy posiadania prawa do zasiłku oraz innej kwoty w okresie kolejnych miesięcy posiadania prawa do zasiłku. Przywołany przepis wszedł w życie dnia 1 stycznia 2010 r. Do dnia 31 grudnia 2009 r. obowiązywała jedna kwota zasiłku dla bezrobotnych, bez względu na to w jakim okresie posiadania prawa do zasiłku zasiłek ten był wypłacany.

W okresie obowiązywania ustawy o promocji zatrudnienia, waloryzacji podlegały zasiłki dla bezrobotnych przyznane do dnia 31 grudnia 2009 r. oraz przyznane po dniu 31 grudnia 2009 r., te ostatnie z podziałem na zasiłki wypłacane w okresie pierwszych 90 dni posiadania prawa do zasiłku oraz zasiłki wypłacane w okresie kolejnych dni posiadania prawa do zasiłku.

Aktualnie, z uwagi na znaczny upływ czasu od dnia 31 grudnia 2009 r. oraz związane z tym znaczne prawdopodobieństwo braku osób uprawnionych do zasiłków dla bezrobotnych przyznanych do dnia 31 grudnia 2009 r., utrzymanie kategorii zasiłków dla bezrobotnych przyznanych do dnia 31 grudnia 2009 r. oraz waloryzowanie tych świadczeń nie jest zasadne.

Art. 434 stanowi, iż świadczenia przysługujące osobie podlegającej ubezpieczeniu społecznemu rolników, z którą stosunek pracy lub stosunek służbowy został rozwiązany z

przyczyn dotyczących zakładu pracy i która nie jest uprawniona do zasiłku, przyznane na podstawie art. 62 uchylanej ustawy o promocji zatrudnienia, przed dniem wejścia w życie ustawy, są finansowane w wysokości i przez okresy wynikające z dotychczasowych przepisów. Z danych statystycznych KRUS za I kwartał 2024 r. wynika, że wpływy z tytułu pokrycia składek na ubezpieczenie społeczne rolników od urzędów pracy stanowiły kwotę 9947,00 zł (składka za I kwartał 2024 r. wynosiła 609 zł). Szacunkowo można zatem przyjąć, że wpływy z urzędów pracy w I kwartale 2024 r. mogły dotyczyć 16 osób.

Projekt ustawy zakłada (**art. 435**), iż świadczenia szkoleniowe, przyznane na podstawie art. 70 ust. 6 uchylanej ustawy o promocji zatrudnienia, przed dniem wejścia w życie ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia, są wypłacane w wysokości i przez okresy wynikające z dotychczasowych przepisów. W okresie pobierania tego świadczenia osoba nie może zarejestrować się w powiatowym urzędzie pracy jako bezrobotna.

Przepis **art. 436** zakłada, że okres pobierania stypendium przyznanego uczestnikowi przygotowania zawodowego dorosłych wlicza się do okresu pracy wymaganego do nabycia lub zachowania uprawnień pracowniczych oraz okresów składkowych w rozumieniu przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W **art. 437** określono, iż instrumenty rynku pracy lub usługi rynku pracy, określone w uchylanej ustawie o promocji zatrudnienia, do których skierowanie nastąpiło albo których realizacja rozpoczęła się przed dniem wejścia w życie ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia, będą realizowane na zasadach i przez okres wynikający z dotychczasowych przepisów. Nadto, indywidualne plany działania określone w art. 34a uchylanej ustawy o promocji zatrudnienia, których przygotowanie albo realizacja rozpoczęły się przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, są realizowane na zasadach i przez okres wynikający z dotychczasowych przepisów. Powiatowe urzędy pracy są obowiązane niezwłocznie dostosować indywidualne plany działania, jeżeli przewidziane w nich działania nie zostały określone jako formy pomocy w ustawie, a ich realizacja jeszcze się nie rozpoczęła.

W **art. 438** określono, że minister właściwy do spraw pracy przygotowuje i przedkłada Radzie Ministrów sprawozdanie za rok 2024 z realizacji Krajowego Planu Działań na Rzecz Zatrudnienia na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. ustawy o promocji zatrudnienia.

Zgodnie z brzmieniem **art. 439** agencja zatrudnienia przedstawia marszałkowi województwa informację, określoną w art. 19f ustawy o promocji zatrudnienia za 2024 rok na podstawie przepisów dotychczasowych tj. ustawy o promocji zatrudnienia.

W celu zapewnienia ciągłości realizacji zadań finansowanych w ramach limitów środków KFS wprowadzono przepis (**art. 440**), zgodnie z którym w roku 2025 r., podział i wydatkowanie puli KFS przyznanej na ten rok (tj. limitu podstawowego oraz rezerwy) następuje zgodnie z przyjętymi w roku 2025 priorytetami wydatkowania, według przepisów uchylanej ustawy o promocji zatrudnienia. Oznacza to, że w roku 2025 nabór i ocena wniosków o dofinansowanie oraz zawieranie umów następuje na zasadach określonych w dotychczas obowiązującej ustawie. Realizacja i rozliczanie umów zawartych przed dniem 1 stycznia 2025 będzie odbywać się na zasadach określonych w dotychczas obowiązującej ustawie. Jednocześnie w roku 2025 mogą być jeszcze finansowane działania określone w art. 69a zgodnie z zasadami określonymi w art. 69b, np. finansowanie studiów podyplomowych, promocja KFS czy określanie zapotrzebowania na zawody na rynku pracy bądź konsultacje i poradnictwo dla pracodawców w zakresie korzystania z KFS.

Art. 441 ustawy reguluje kwestię okresu przechowywania dokumentacji niearchiwalnej. Okres ten powinien być oparty na przydatności dokumentacji do celów praktycznych, dowodowych i kontrolnych, a także – jeśli dokumentacja zawiera dane osobowe – na wynikającej z art. 5 ust. 1 lit. e rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) zasadzie ograniczenia przechowywania. Oznacza to, że zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 20 października 2015 r. w sprawie klasyfikowania i kwalifikowania dokumentacji, przekazywania materiałów archiwalnych do archiwów państwowych i brakowania dokumentacji niearchiwalnej (Dz. U. z 2019 poz. 246) dyrektor archiwum państwowego, wydając zgodę na brakowanie dokumentacji niearchiwalnej, potwierdza jedynie, że wśród dokumentacji niearchiwalnej przeznaczonej do zniszczenia nie występują materiały archiwalne. To kierownik jednostki organizacyjnej, która wnioskuje o wydanie zgody na brakowanie, stwierdza upływ okresu przechowywania i utraty znaczenia, w tym wartości dowodowej, dokumentacji. W związku z powyższym, a także licznymi argumentami przedstawicieli urzędów pracy w zakresie sprawnego zarządzania dokumentacją uznano, że wystarczający jest dziesięcioletni okres przechowywania, a zatem możliwe jest skrócenie okresu przechowywania ww. danych.

Projekt ustawy stanowi (**art. 442**), że do dnia uzyskania adresu do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1045), podmiot zamierzający prowadzić agencję zatrudnienia podaje we

wniosku o wpis do rejestru agencji zatrudnienia adres do doręczeń, a marszałek województwa doręcza pisma agencji zatrudnienia na ten adres. Po uzyskaniu adresu do doręczeń elektronicznych agencja zatrudnienia wnosi do marszałka województwa wniosek o zmianę wpisu w rejestrze agencji zatrudnienia, a marszałek województwa zmienia wpis niezwłocznie.

Ponadto, zgodnie z art. 442 ust. 2 projektu, wpisy do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia i certyfikaty o dokonaniu wpisu podmiotu do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia, uprawniające do świadczenia pośrednictwa pracy albo pracy tymczasowej wydane agencjom zatrudnienia przez marszałka województwa na podstawie przepisów o promocji zatrudnienia, zachowują ważność do czasu wykreślenia podmiotu z rejestru agencji zatrudnienia. Natomiast wpisy do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia i certyfikaty o dokonaniu wpisu podmiotu do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia, uprawniające do świadczenia doradztwa personalnego i poradnictwa zawodowego wydane agencjom zatrudnienia przez marszałka województwa na podstawie przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, tracą ważność z dniem wejścia w życie przepisów ustawy.

Podmioty, które w dniu wejścia w życie ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia posiadają wpis do rejestru agencji zatrudnienia, są obowiązane przechowywać wszystkie dokumenty niezbędne do wykazywania spełnienia warunków wymaganych do wykonywania działalności objętej wpisem do rejestru agencji zatrudnienia przez cały okres posiadania wpisu do tego rejestru oraz przez okres trzech lat od dnia wykreślenia podmiotu z rejestru.

Podmioty zagraniczne, które nie posiadają wpisu do rejestru agencji zatrudnienia są zobowiązane w czasie 3 miesięcy od wejścia w życie ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia do uzyskania wpisu do rejestru agencji zatrudnienia.

Art. 443 stanowi, iż do świadczenia rodzicielskiego, o którym mowa w art. 17c ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1283, z późn. zm.), do którego prawo powstało przed dniem wejścia w życie ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia, stosuje się przepisy art. 17c ust. 6 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej w brzmieniu dotychczasowym.

Na podstawie **art. 444** do świadczeń przyznanych na podstawie ustawy o promocji zatrudnienia mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 226, z późn. zm.) i ustawy z dnia 20 listopada 1998 r.

o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1411) w brzmieniu dotychczasowym.

Zgodnie z brzmieniem **art. 445** ustawy przepis art. 9 § 1¹ zmienianej ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2023 r. poz. 2505, z późn. zm.) w brzmieniu nadanym ustawą o rynku pracy i służbach zatrudnienia, stosuje się również do egzekucji wszczętych po wejściu w życie ustawy w postępowaniach egzekucyjnych wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy i niezakończonych przed tym dniem.

Zgodnie z **art. 446** ustawy świadczenia przyznane na podstawie ustawy o promocji zatrudnienia po dniu wejścia w życie ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia, które zostały pobrane nienależnie podlegają egzekucji i zabezpieczeniu w trybie przepisów zmienianej ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2023 r. poz. 2505, z późn. zm.), w brzmieniu nadanym ustawą o rynku pracy i służbach zatrudnienia.

Art. 447 stanowi, iż do osób pobierających stypendium w okresie odbywania studiów podyplomowych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 9b ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 497, z późn. zm.) w zakresie podlegania ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu, stosuje się przepisy tej ustawy w brzmieniu dotychczasowym. Natomiast do wypadków zaistniałych podczas pobierania stypendium w okresie odbywania studiów podyplomowych, o którym mowa w art. 3 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2189, z późn. zm.), stosuje się przepisy tej ustawy w brzmieniu dotychczasowym.

Zgodnie z **art. 448** w 2025 r. wysokość obowiązkowej składki na Fundusz Pracy określa ustawa budżetowa na podstawie art. 104 ust. 2 ustawy o promocji zatrudnienia.

W celu zapewnienia realizacji zadań finansowanych w ramach kwot środków (limitów) Funduszu Pracy na finansowanie form pomocy oraz zadań fakultatywnych określonych w projektowanej ustawie, w **art. 449** wprowadzono przepisy szczególne na rok 2025.

Wysokość rezerwy w roku 2025 została określona na 15%, tak jak w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (art. 109 ust. 1a). Zmiana wysokości rezerwy w ciągu roku (wraz z wejściem w życie nowej ustawy) wiązałaby się z obniżeniem środków przyznanych urzędowi pracy na rok 2025 na realizację zadań.

W 2024 r. zadania określone w ustawie dla wojewódzkich urzędów pracy, powiatowych urzędów pracy, OHP i wojewodów finansowane będą z kwot środków (limitów) Funduszu

Pracy ustalonych na podstawie uchylanej ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy na finansowanie programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej, oraz innych fakultatywnych zadań.

W 2025 r. zadania określone w ustawie dla ministra właściwego do spraw pracy finansowane będą z wyodrębnionej na rok 2025 z kwoty środków wynikającej z planu finansowego Funduszu Pracy na finansowanie w roku 2025 innych fakultatywnych zadań, kwoty środków na finansowanie zadań ministra.

Art. 450 stanowi, że w 2025 r. środki KFS są wydatkowane zgodnie z priorytetami przyjętymi na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 7 lit. h oraz lit. i ustawy o promocji zatrudnienia a także zgodnie z podziałem środków dokonany na podstawie art. 109 ust. 2d, 2e–2n tej ustawy.

Art. 451 stanowi, że w 2025 r. do finansowania z Funduszu Pracy kosztów, o których mowa w art. 281 ust. 1, stosuje się dotychczasowe przepisy.

W **art. 452** przesądzono, iż projekty współfinansowane ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, realizowane przez powiatowe urzędy pracy w perspektywie finansowej 2014–2020, i niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, będą realizowane na podstawie dotychczasowych przepisów.

Ta sama zasada będzie tyczyła się projektów realizowanych na podstawie art. 109f ustawy o promocji zatrudnienia.

W zakresie programu aktywizacyjnego dla cudzoziemców, realizowanego na podstawie art. 62d–62g ustawy o promocji zatrudnienia, projekt stanowi, że będzie on finansowany na podstawie dotychczasowych przepisów (**art. 453 ust. 1**). Jednocześnie program aktywizacyjny dla osób niepełnosprawnych lub opiekunów osób niepełnosprawnych będzie realizowany na podstawie art. 62h ustawy o promocji zatrudnienia. W 2025 r. będzie on finansowany na podstawie dotychczasowych przepisów (**art. 453 ust. 2**).

Przepis **art. 454** przewiduje, że w 2025 r. minister właściwy do spraw pracy będzie realizował badania rynku pracy oraz badania dotyczące realizacji form pomocy, a także prowadzi analizy, upowszechnia ich wyniki, w tym prowadzi coroczną analizę wskaźników efektywności zatrudnieniowej i kosztowej podstawowych form pomocy za 2025 r. na podstawie wskaźników określonych w ustawie o promocji zatrudnienia.

Art. 455. przewiduje, że w sprawach o świadczenia lub inne formy wsparcia uzależnione od dochodu ustalanego na podstawie przepisów o pomocy społecznej, wszczętych i

niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy będzie stosowało się przepisy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. W wyniku wprowadzonych zmian do dochodu w rozumieniu ustawy o pomocy społecznej nie będzie się wliczało świadczeń „aktywny rodzic”. Otrzymywanie tych świadczeń nie będzie mieć wpływu na prawo do uzależnionych od dochodu świadczeń z pomocy społecznej i innych świadczeń/form wsparcia bazujących na definicji dochodu z ustawy o pomocy społecznej.

Art. 456. reguluje kwestie zachowania w mocy rozporządzeń dotychczas obowiązujących i stanowi, do kiedy poszczególne przepisy wykonawcze wydane na podstawie ustawy o promocji zatrudnienia zachowują swoją moc.

Art. 457. reguluje problematykę uraty mocy przepisów ustawy o promocji zatrudnienia. Zgodnie z tym przepisem, z dniem wejścia w życie ustawy uchylona zostanie ustawa o promocji zatrudnienia, z wyjątkiem przepisu art. 20 tej ustawy. Przepis ten utraci moc z dniem 31 grudnia 2025 r.

Art. 458. Zakłada się, że projektowana ustawa wejdzie w życie pierwszego dnia miesiąca, następującego po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów wskazanych w projekcie.

Przepis art. 392 pkt 2 lit. b dotyczący niewliczania świadczeń „aktywny rodzic” do dochodu ustalanego na podstawie przepisów o pomocy społecznej oraz przepis przejściowy odnoszący się do ww. kwestii (art. 455) wejdą w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Wejście w życie art. 106 oraz art. 128 ust. 2, art. 203 oraz art. 300 ust. 3 pkt 11 nastąpi z dniem 1 stycznia 2026 r. Przepisy art. 106 oraz art. 128 ust. 2 dotyczą wymogu posiadania przez instytucje realizujące szkolenia dla bezrobotnych i w ramach KFS wpisu do Bazy Usług Rozwojowych. Odpowiedni okres przejściowy jest niezbędny dla interesariuszy, w szczególności dla instytucji szkoleniowych w celu dostosowania się do nowych rozwiązań. Z dniem 1 stycznia 2026 r. wejdą też w życie przepisy dotyczące utworzenia punktów obsługi osób młodych. Roczne vacatio legis jest konieczne w celu zapewnienia odpowiedniego przygotowania na wprowadzenie ww. punktów obsługi.

VII. INFORMACJA O PODLEGANIU PROJEKTU NOTYFIKACJI

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu

notyfikacji norm i aktów prawnych, w związku z tym nie podlega notyfikacji (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

VIII. OPINIA O ZGODNOŚCI PROJEKTU Z PRAWEM UNII EUROPEJSKIEJ

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. Proponowane rozwiązanie będzie realizowane w formule pomocy *de minimis*.

IX. INFORMACJA O WPŁYWIE NA DZIAŁALNOŚĆ MIKRO-, MAŁYCH ORAZ ŚREDNICH PRZEDSIĘBIORCÓW

W związku z art. 66–68 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.) należy zaznaczyć, że projektowana ustawa, nakładając nowe obowiązki na przedsiębiorców, będzie miała wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców. Projektowana ustawa ogranicza się jednak tylko do nałożenia obowiązków niezbędnych do osiągnięcia celów, dąży do ograniczenia obowiązków informacyjnych oraz do umożliwienia realizacji obowiązków informacyjnych w postaci elektronicznej.

X. INFORMACJA O PODLEGANIU PROJEKTU OBOWIĄZKOWI UZYSKANIA OPINII ORGANÓW I INSTYTUCJI UE

Projekt ustawy nie podlega obowiązkowi, o którym mowa w § 39 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806), uzyskania opinii organów i instytucji Unii Europejskiej, w tym Europejskiego Banku Centralnego.

Projekt ustawy nie wymaga uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym, o czym mowa w § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

XI. DZIAŁALNOŚĆ LOBBINGOWA

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy

Proces Legislacyjny, z dniem skierowania do pierwszej tury uzgodnień i konsultacji publicznych.

XII. INFORMACJA O ZAGROŻENIACH KORUPCYJNYCH

W projekcie ustawy przewidziane zostały rozwiązania prawne, które powodują zminimalizowanie zagrożeń korupcyjnych.

Nazwa projektu Ustawa o rynku pracy i służbach zatrudnienia Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Agnieszka Dziemianowicz-Bąk – Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Ewa Flaszyńska – Dyrektor Departamentu Rynku Pracy; Mikołaj Tarasiuk – Zastępca Dyrektora Departamentu Rynku Pracy tel.: + 48 538-117-670 email: rynekpracy@mrpips.gov.pl	Data sporządzenia 30.12.2024 r. Źródło: Inicjatywa własna Krajowy Plan Odbudowy i Zwiększania Odporności Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UC29

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt wypełnia założenia Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności (KPO) i stanowi realizację części kamienia milowego nr A51G dla reformy pn. A4.1 Efektywne instytucje na rzecz rynku pracy.

Ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 475, z późn. zm.) obowiązuje już od 20 lat i podlegała licznym nowelizacjom (łącznie około dwustu razy). Założenia, na których oparta jest ta ustawa stały się w znacznej mierze nieaktualne. Rozwijający i zmieniający się rynek pracy wymusza opracowanie nowych regulacji, które będą odpowiadać na obecne potrzeby osób poszukujących pracy, bezrobotnych oraz przedsiębiorców. Jednocześnie konieczne jest wprowadzenie regulacji, które zwiększą efektywność działania publicznych służb zatrudnienia (PSZ) w zakresie świadczenia usług dla klientów.

Projekt ma na celu wprowadzenie zmian w działaniach PSZ dostosowujących je do sytuacji na rynku pracy.

Rozwój technologii, globalizacja i zmiany społeczne zmieniają charakter pracy oraz rynku pracy i będą go przeobrażać w przyszłości. Miarą efektywności i skuteczności państwa jest uważana obserwacja trendów i potrzeb oraz projektowanie rozsądnych rozwiązań, adekwatnych do potrzeb obywateli. Konieczne jest zatem wprowadzanie rozwiązań regulujących przyszłość, a nie przeszłość rynku pracy; rozwiązań adekwatnych do potrzeb klientów i pozwalających kadrze zatrudnionej w publicznych służbach zatrudnienia (PSZ) oferować pełne wsparcie osobom poszukującym pracy i pracodawcom.

Zadania państwa w zakresie promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia oraz aktywizacji zawodowej są realizowane przez publiczne i niepubliczne instytucje rynku pracy. Publiczne służby zatrudnienia odgrywają ważną rolę w zwiększaniu szans na zatrudnienie osób bezrobotnych i poszukujących pracy, a pracodawcom na znalezienie odpowiednich pracowników. W 2023 r. urzędy pracy obsłużyły ponad 2,5 mln osób. Publiczne służby zatrudnienia tworzy 16 wojewódzkich urzędów pracy (WUP), które podlegają marszałkom województw oraz 340 powiatowych urzędów pracy (PUP), które podlegają starostom. Obecny system organów zatrudnienia istnieje od 2000 r. i ma charakter rządowo-samorządowy, a jego istotną cechą jest niezależność każdej jednostki organizacyjnej. Formalna i organizacyjna odrębność między organami samorządowymi, a organami rządowymi powoduje, że w Polsce funkcjonuje zdecentralizowany model PSZ. Ogólna polityka rynku pracy ustalana jest na szczeblu krajowym (rządowym). Minister właściwy do spraw pracy przygotowuje i koordynuje politykę państwa w dziedzinie rynku pracy, ale urzędy pracy zarówno powiatowe, jak i wojewódzkie określają i koordynują politykę lokalnego i regionalnego rynku pracy zgodnie z potrzebami danego rynku. Na koniec 2023 r. w wojewódzkich i powiatowych urzędach pracy zatrudnionych było łącznie 20 145 osób. Publiczne służby zatrudnienia to instytucje o dużym potencjale organizacyjnym. Niestety problemem jest duże obciążenie pracą administracyjną pracowników urzędów pracy, brak wystarczającej liczby wykwalifikowanej kadry – na koniec 2023 r. np. na 1 doradcę zawodowego w PUP przypadało od 113 do 2571 zarejestrowanych bezrobotnych. Na 1 pośrednika pracy od 43 do 891 zarejestrowanych bezrobotnych. Na koniec 2023 r. na jednego pracownika kluczowego (bezpośrednio pracującego z klientami) zatrudnionego w PUP przypadało od 29 do 367 zarejestrowanych bezrobotnych. W wielu urzędach obciążenie dużą liczbą osób nie pozwala na indywidualną pracę z klientem. Koncentracja na osobach trwale bezrobotnych, niezmotywowanych do pracy powoduje, że pracownikom nie wystarcza czasu na dotarcie do innych grup osób nieaktywnych zawodowo. Problemem jest ciągle zły wizerunek urzędu pracy jako „anachronicznego

pośredniaka” wynikający między innymi z ograniczonych możliwości nawiązywania relacji z pracodawcami, biurokracji, nadmiaru procedur, formalizmu itp.

Obecny model działania urzędów pracy wymaga ponadto zdecydowanej zmiany w kierunku uwzględniającym nowe potrzeby pracodawców i pracowników oraz zmiany na rynku pracy. Urzędy pracy powinny przede wszystkim wykonywać zadania związane z aktywizacją zawodową. Rozwój PSZ w Polsce stanowi wymóg konieczny realizacji celów polityki zatrudnienia, definiowanych na poziomie krajowym i w kontekście europejskim. Nowoczesne, odpowiednio przygotowane i odporne na kryzysy służby zatrudnienia umożliwią wykonywanie zadań państwa w obszarze rynku pracy. Osiąganie celów polityki zatrudnienia jest możliwe dzięki komplementarnemu zaangażowaniu wielu instytucji na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym. Udział PSZ w tych działaniach jest wiodący, a zapewnienie ram spójnej realizacji ich zadań wymaga stworzenia odpowiednich warunków prawnych dla ich rozwoju. Jednym z głównych celów projektowanych przepisów jest wzmocnienie potencjału instytucjonalnego i kadrowego PSZ, a także ugruntowanie wizerunku PSZ jako głównego krajowego pośrednika pracy – wiarygodnego, sprawnego, skutecznego, o szerokim zasięgu działania.

Sytuacja na rynku pracy w Polsce

Bezrobocie w Polsce w 2023 r. było niskie, a Polska pozostawała w czołówce krajów UE o najniższej stopie bezrobocia. W urzędach pracy na koniec 2023 r. zarejestrowanych było 788,2 tys. bezrobotnych, a stopa rejestrowanego bezrobocia wyniosła 5,1%. Stopa bezrobocia była zróżnicowana w zależności od województwa i kształtowała się w granicach od 3,0% do 8,6%. W siedmiu województwach stopa bezrobocia była niższa niż poziom dla całego kraju. Najniższe bezrobocie odnotowano w woj. wielkopolskim (3,0%). Kolejne były woj. śląskie (3,6%), woj. mazowieckie (4,0%), woj. małopolskie (4,2%), woj. lubuskie (4,3 proc.), woj. dolnośląskie (4,4%) i woj. pomorskie (4,6 proc.). Bezrobocie na poziomie powyżej średniej krajowej odnotowano w 9 województwach, z których najwyższy odsetek bezrobotnych był na Podkarpaciu (8,7%) oraz Warmii i Mazurach (8,3%).

Mimo relatywnie dobrej sytuacji na rynku pracy, w niektórych rejonach Polski nadal utrzymują się problemy ze znalezieniem odpowiedniej pracy. Dotyczy to przede wszystkim powiatów wiejskich, położonych z dala od dużych aglomeracji, czy większych miast. W powiatach tych często brak dużych pracodawców, co z kolei przekłada się na niższą dostępność dobrych jakościowo ofert pracy i konieczność poszukiwania zatrudnienia w dalszej odległości, albo wręcz przeprowadzki. W Polsce na koniec 2023 r. były 84 powiaty, w których stopa bezrobocia rejestrowanego przekraczała 10% i 20 powiatów, w których przekraczała 15%. Najwyższe bezrobocie notuje od lat powiat sztydlowiecki – 24,1% na koniec 2023 r.

Powiaty o wysokiej stopie bezrobocia są zgrupowane przy granicach zewnętrznych UE, na obszarach słabiej zaludnionych i mało zurbanizowanych, w regionach, gdzie jest niewiele dużych zakładów pracy.

Kluczowe wyzwania rynku pracy:

Niski poziom aktywności zawodowej – w IV kwartale 2023 r. prawie 3,8 mln osób w wieku produkcyjnym pozostawało biernymi zawodowo. W tej grupie 308 tys. osób było biernymi zawodowo z powodu emerytury. Aż 724 tys. jako przyczynę nieposzukiwania pracy wskazało obowiązki rodzinne i związane z prowadzeniem domu, 1 mln 148 tys. naukę i uzupełnianie kwalifikacji, a dla 934 tys. powodem bierności była choroba i niepełnosprawność. Wprawdzie wśród osób biernych zawodowo w wieku produkcyjnym w IV kwartale 2023 r. kobiety stanowiły 54,3%, ale już wśród biernych z powodu obowiązków rodzinnych i związanych z prowadzeniem domu udział kobiet przekraczał 92%. Grupy te stanowią potencjalnie niewykorzystane zasoby, które warto włączyć w obszar aktywności zawodowej. Proces dotarcia do biernych zawodowo oraz ich aktywizacja zawodowa powinny wpłynąć na zwiększenie zarówno współczynnika aktywności zawodowej, jak i wskaźnika zatrudnienia. Jest to szczególnie istotne zważywszy na prognozowany spadek liczby ludności w wieku produkcyjnym.

Wysoka liczba długotrwale bezrobotnych – co drugi zarejestrowany bezrobotny pozostawał w rejestrze powiatowego urzędu pracy łącznie przez okres ponad 12 miesięcy w okresie ostatnich 2 lat. Wysoki odsetek bezrobotnych długotrwale pozostających w tych rejestrach utrzymywał się nawet w okresach, gdy sytuacja na rynku pracy była bardzo dobra (prawie 50% długotrwale bezrobotnych w końcu 2019 r., 56,6% w końcu 2021 r., 51,7% w końcu 2022 r. i 49,0% w końcu 2023 r.). W końcu 2023 r. osób długotrwale bezrobotnych było w Polsce 385,9 tys. Wynika to z faktu, iż duża część bezrobotnych zarejestrowanych w urzędach pracy faktycznie nie jest zainteresowana podjęciem zatrudnienia, a rejestracja zapewnia im dostęp do bezpłatnego korzystania ze świadczeń zdrowotnych, czasami również socjalnych.

Niskie kwalifikacje bezrobotnych oraz niski udział Polaków w kształceniu ustawicznym – 26,2% bezrobotnych ma wykształcenie co najwyżej gimnazjalne, a ponad 32% nie ma kwalifikacji zawodowych.

Natomiast wg danych GUS uczestnictwo dorosłych Polaków w kształceniu lub szkoleniu dorosłych od lat utrzymuje się na zdecydowanie niższym poziomie niż średnia dla krajów UE – w 2023 r. udział osób dorosłych uczących się lub doksztalających się (25–64 lata) w kształceniu ustawicznym wyniósł w Polsce 8,7% wobec 12,8% w UE27.

Trudna sytuacja osób młodych na rynku pracy – w IV kwartale 2023 r. tzw. wskaźnik NEET, określający odsetek osób młodych (15–29 lat) niepracujących, nieuczących się i niedoksztalających, wyniósł w Polsce 9,1% i wprawdzie był niższy od wskaźnika w UE (11,2%), ale wciąż niemal co dziesiąty młody człowiek nie był aktywny ani na rynku pracy, ani nie podnosił swoich kwalifikacji.

Wspieranie aktywności zawodowej osób starszych na rynku pracy – udział osób starszych w populacji mieszkańców Polski systematycznie rośnie – w końcu 2013 r. osoby w wieku poprodukcyjnym stanowiły 18,4% ludności, a w końcu 2022 r. już 22,9%. Prognozowane są dalsze niekorzystne zmiany w tym zakresie. Do tego na tle Unii Europejskiej aktywność zawodowa w Polsce kończona jest stosunkowo wcześniej, a współczynnik aktywności zawodowej w starszych grupach wiekowych jest stosunkowo niski – w IV kwartale 2023 r. wynosił 59,9% w grupie 55–64 lata przy wartości 81,8% w grupie osób w wieku produkcyjnym (18–59/64 lata). Z roku na rok zwiększa się liczba emerytów, ale zwiększa się też liczba emerytów pracujących. W grudniu 2015 r., jak podaje ZUS, nieco ponad 575 tys. osób z ustalonym prawem do emerytury podlegało ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu innego niż bycie emerytem, a w 2022 r. liczba ta wzrosła do 826 tys., z czego 536,3 tys. było zatrudnionych na umowę o pracę. Od 2015 r. nastąpił w tym zakresie wzrost o 44%. Zatem kluczową kwestią bardziej włączającej polityki w zakresie aktywizacji zawodowej osób starszych jest zachęcanie pracodawców do zatrudniania starszych pracowników i zatrzymywania ich na lepszych stanowiskach pracy. Podejmowaniu pracy przez emerytów sprzyja również większa dostępność np. miejsc opieki nad dziećmi, co powoduje, że młodzi rodzice nie angażują dziadków do sprawowania codziennej opieki nad wnukami. W przypadku osób w wieku emerytalnym na pewno należy podkreślić, że jest to wciąż znacząca rezerwa zasobów pracy, która może zwiększyć dobrobyt społeczny i ekonomiczny.

Niedobór pracowników na rynku pracy staje się kluczową barierą w rozwoju firm. Trudności ze znalezieniem kandydatów o pożądanym kompetencjach w 2024 r. doświadcza 66% pracodawców (wg Manpower). W top 5 najtrudniejszych do znalezienia wśród kandydatów do pracy umiejętności w Polsce Manpower wymienia: IT i analizę danych, umiejętności techniczne, logistykę i operacje, sprzedaż i marketing oraz obsługę klienta. Deficyty kadrowe już dziś są wskazywane przez przedsiębiorców jako jedno z głównych wyzwań dla prowadzenia firm. W 2023 r. do urzędów pracy zgłoszono 1 071 tys. wolnych miejsc pracy i miejsc aktywizacji zawodowej. Najwięcej ofert przeznaczonych było dla pracowników produkcji, robotników wykonujących prace proste, pakowaczy ręcznych, robotników gospodarczych, robotników magazynowych oraz magazynierów i sprzedawców. Niedobory siły roboczej występują w całej Unii Europejskiej, w różnych zawodach i sektorach, na wszystkich poziomach umiejętności, w tym w opiece zdrowotnej, opiece długoterminowej i pomocy społecznej, budownictwie, wytwarzaniu, transporcie i magazynowaniu, zakwaterowaniu i usługach gastronomicznych, inżynierii, działalności technicznej i naukowej oraz technologiach informacyjno-komunikacyjnych (ICT).

Mała mobilność osób szukających pracy – mobilność Polaków, szczególnie starszych, uzależniona jest od bardzo wielu czynników m.in. sytuacji rodzinnej czy też posiadanych środków na wynajem bądź kupno mieszkania. Możliwość swobodnego przemieszczania się to jeden z najważniejszych elementów decydujący o niezależności życia, który sprzyja możliwości poszukiwania i podejmowania pracy poza miejscem zamieszkania. Równie istotne jest wspieranie mobilności zawodowej, zważywszy, że okoliczności będą zmuszać do przekwalifikowania oraz kształcenia ustawicznego, z uwagi zarówno na rozwój technologiczny, jak i fakt, że około 1/3 bezrobotnych nie posiada kwalifikacji zawodowych. Aktualnie osoba bezrobotna musi się zarejestrować w urzędzie pracy właściwym dla jej miejsca zameldowania. Stwarza to duże utrudnienia, np. dla osób, które zmieniły adres zamieszkania, ale nie mają w nowym miejscu meldunku. Teraz taka osoba musi się przemeldować, co nie zawsze jest możliwe (np. wynajmuje mieszkanie i właściciel się nie zgadza).

Planowane zmiany w zakresie usług i instrumentów rynku pracy:

- zmiana priorytetów PSZ, nastawienie na rynek, klienta i potrzeby przedsiębiorców,
- bardziej innowacyjne i dopasowane do potrzeb rynku kierunki działania: aktywizacja biernych zawodowo, rolników chcących się przekwalifikować, wspieranie kierunkowe określonych grup, np. osób młodych, seniorów, osób z niepełnosprawnościami, kobiet z dziećmi chcących wrócić na rynek pracy, osób zainteresowanych własnym biznesem, rozwijanie potrzebnych na rynku instrumentów itp. celem zwiększenia współczynnika aktywności zawodowej,
- poprawa efektywności urzędów pracy i trwałości zatrudnienia osób wcześniej bezrobotnych,

- zwiększenie mobilności osób szukających pracy,
- skrócenie czasu poszukiwania pracy,
- lepsza pomoc rodzinom, osobom powracającym na rynek pracy po urodzeniu dziecka, osobom opiekującym się osobami zależnymi (dzieci, starsi rodzice, chorzy itp.),
- wsparcie pracodawców, zmniejszenie biurokracji i obowiązków sprawozdawczych dla przedsiębiorców,
- unowocześnienie i zautomatyzowanie usług urzędów pracy,
- zwiększenie dostępu do Krajowego Funduszu Szkoleniowego (KFS) osób prowadzących firmy jednoosobowe oraz osób pracujących na podstawie umów cywilnoprawnych,
- uelastycznienie gospodarowania środkami Funduszu Pracy.

Poszerzenie katalogu możliwości spełniania obowiązku nauki przez niepełnoletnich absolwentów branżowych szkół I stopnia – Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej w art. 70 gwarantuje każdemu, a więc dzieciom, młodzieży i osobom dorosłym, prawo do nauki i ustanawia równocześnie obowiązek pobierania nauki do 18. roku życia. Pozostawione ustawodawcy określenie sposobu wykonywania obowiązku szkolnego realizują w obecnym stanie prawnym przede wszystkim przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 737 z późn.zm.).

Zgodnie z art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe nauka jest obowiązkowa do 18. roku życia. Uczeń realizuje obowiązek szkolny do ukończenia szkoły podstawowej, a następnie realizuje obowiązek nauki do osiągnięcia pełnoletności poprzez uczęszczanie do szkoły ponadpodstawowej albo realizowanie, zgodnie z odrębnymi przepisami, przygotowania zawodowego u pracodawcy. W przypadku, gdy uczeń kończy branżową szkołę I stopnia przed ukończeniem 18. roku życia, uczeń ten może spełniać obowiązek nauki nie tylko przez uczęszczanie do branżowej szkoły II stopnia, ale również przez uczęszczanie na kwalifikacyjne kursy zawodowe lub do liceum ogólnokształcącego dla dorosłych (od klasy drugiej).

Propozycja rozwiązania prawnego w zakresie możliwości realizacji praktyk absolwenckich przez niepełnoletnich absolwentów branżowych szkół I stopnia stanowi uzupełnienie rozwiązań zawartych w przepisach oświatowych i ma na celu poszerzenie możliwości realizacji obowiązku nauki przez tę grupę osób.

Projekt został uwzględniony w KPO

Wejście w życie przepisów ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia jest realizacją części kamienia milowego nr A51G dla reformy pn. A4.1 Efektywne instytucje na rzecz rynku pracy zapisanej w KPO. Brzmienie tego kamienia milowego zawarte w Załączniku do decyzji wykonawczej Rady zmieniającej decyzję wykonawczą z dnia 17 czerwca 2022 r. w sprawie zatwierdzenia oceny planu odbudowy i zwiększania odporności Polski z dnia 24 listopada 2023 r., to:

Wejście w życie nowej ustawy o publicznych służbach zatrudnienia, ustawy o zatrudnianiu obywateli państw trzecich oraz ustawy o zawieraniu niektórych umów o pracę w sposób elektroniczny:

- wprowadzanie zmian w publicznych służbach zatrudnienia i aktywnej polityce rynku pracy w celu zwiększenia aktywności zawodowej,
- zmniejszanie barier administracyjnych przy zatrudnianiu cudzoziemców,
- upraszczanie procesu zawierania niektórych umów.

Projektowana ustawa jest realizacją tiret pierwszego oraz części tiret drugiego w przedmiotowym kamieniu milowym (pozostałe elementy kamienia milowego będą realizowane przez ustawę o dostępie cudzoziemców do rynku pracy i ustawę o systemie teleinformatycznym do obsługi niektórych umów), w szczególności poprzez:

- uwzględnienie w działaniach aktywizacyjnych osób niezarejestrowanych (w tym biernych zawodowo) jako bezrobotne albo poszukujące pracy;
- ustanowienie zadań urzędów pracy, do objęcia finansowaniem z Funduszu Pracy, mających na celu identyfikację, dotarcie z informacją o możliwościach skorzystania z form pomocy określonych w ustawie i zmotywowanie do aktywności zawodowej osób niezarejestrowanych, w tym biernych zawodowo;
- wprowadzenie dla pracodawców z sektora publicznego oraz prywatnego, którzy wykonują zadania publiczne lub dysponują majątkiem publicznym obowiązku zgłaszania ofert pracy do ePracy;
- zwiększenie dostępu do uczenia się przez całe życie osobom poszukującym pracy, poprzez:

- o finansowanie z Funduszu Pracy kosztów szkoleń oraz poświadczania nabycia wiedzy i umiejętności, w tym kwalifikacji zawodowych oraz wprowadzenie nowej formy wsparcia (bonu na kształcenie ustawiczne).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

1. Objęcie pomocą osób nieaktywnych zawodowo oraz rolników

Nastąpi poszerzenie grupy klientów PUP o osoby biernie zawodowo. Urzędy pracy będą mogły podejmować działania mające na celu identyfikację, dotarcie oraz aktywizację osób biernych zawodowo. Działania te będą mogły być realizowane samodzielnie przez WUP i PUP lub we współpracy, w szczególności z podmiotami ekonomii społecznej, jednostkami organizacyjnymi pomocy społecznej, podmiotami systemu oświaty, uczelniami. Urzędy pracy będą mogły też realizować projekty finansowane z Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS +) przeznaczone dla osób biernych zawodowo oraz stosować różne formy pomocy. Osoby niezarejestrowane, w tym biernie zawodowo będą mogły również skorzystać z pomocy doradcy zawodowego w zakresie poradnictwa zawodowego, w tym rozwiązania problemów zawodowych, wyboru ścieżki kariery, zmiany kwalifikacji, uzyskania informacji zawodowej, określenia predyspozycji zawodowych itd. oraz pomocy pośrednika pracy. Dodatkowo uzyskają one możliwość skorzystania z ofert pracy udostępnianych w ePracy prowadzonej przez ministra właściwego ds. pracy. Rozwiązanie to przyczyni się do zwiększenia wskaźnika aktywności zawodowej w Polsce oraz do zmniejszenia wydatków państwa na cele pomocy społecznej.

Rolnicy posiadający powyżej 2 ha przeliczeniowe, nie mający stałych dochodów będą mogli ubiegać się o status osoby bezrobotnej. W obecnym stanie prawnym osoby te nie mogą zarejestrować się jako osoby bezrobotne w urzędach pracy i korzystać ze wszystkich form pomocy przewidzianych w ustawie. Dzięki przyjętym rozwiązaniom rolnicy uzyskają możliwość zdobycia nowych umiejętności i kwalifikacji. Przyjęte rozwiązanie będzie również korzystne dla pracodawców, którzy zyskają nowe zasoby kadrowe i nie będą zmuszeni do pozyskiwania pracowników z zagranicy.

2. Zwiększenie efektywności urzędów pracy i trwałości zatrudnienia

Sytuacja na rynku pracy powoduje konieczność nowego podejścia do obsługi i wsparcia osób bezrobotnych. Niezbędne jest stworzenie urzędów pracy możliwości elastycznego reagowania na problemy i potrzeby swoich klientów. Obecnie obowiązujący katalog form pomocy jest dedykowany konkretnym grupom bezrobotnych np. bezrobotnym do 30. roku życia. W związku z tym urzędy pracy nie mają możliwości efektywnego wsparcia bezrobotnych czy poszukujących pracy, którzy faktycznie w danym momencie tego wsparcia oczekują. W celu zwiększania efektywności urzędów pracy przewiduje się, że formy pomocy skierowane będą do wszystkich, a nie tylko do niektórych klientów urzędów pracy.

Realizując postulat zwiększenia efektywności urzędów pracy i trwałości zatrudnienia wprowadzono zmiany w zakresie opracowywania Indywidualnego Planu Działania (IPD). IPD będzie opracowywany tylko dla bezrobotnego, który jest zarejestrowany łącznie przez okres ponad 120 dni; długotrwale bezrobotnego oraz bezrobotnego lub poszukującego pracy do 30. roku życia. Aktualnie IPD jest opracowywany obowiązkowo dla każdego bezrobotnego w ciągu 60 dni od rejestracji. Opracowanie właściwego IPD wymaga sporo pracy, w praktyce często jest sporządzany poprzez kopiowanie już istniejących dokumentów i zamiast rodzajem kontraktu staje się kolejnym dokumentem w teczkę bezrobotnego. Wprowadzenie ograniczania katalogu osób, którym zostanie sporządzony IPD pozwoli skupić się na aktywizacji zawodowej osób potrzebujących szczególnego wsparcia ze strony urzędów pracy. Wprowadzony zostanie też obowiązek częstszego kontaktu pracownika urzędu z klientem PUP w okresie realizacji IPD – co najmniej raz na 30 dni (aktualnie co najmniej raz na 60 dni).

Jeżeli w wyniku realizacji IPD bezrobotny podejmie zatrudnienie lub rozpocznie działalność gospodarczą wówczas doradca do spraw zatrudnienia, za zgodą tego bezrobotnego, będzie mógł utrzymywać z nim kontakt przez okres do 60 dni od dnia jego wyrejestrowania, mający na celu jego wspieranie w utrzymaniu zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej. Rozwiązanie to będzie zwiększać szanse bezrobotnego na jego trwałe pozostanie na rynku pracy.

Umożliwione zostanie łączenie kilku form pomocy kierowanych do jednego bezrobotnego, tzw. „pakiet aktywizacyjny”. Zostanie on wprowadzony z myślą o tych bezrobotnych, wobec których niezbędne jest zastosowanie wielopoziomowego, kompleksowego wsparcia (więcej niż jednej formy pomocy), aby umożliwić im powrót i utrzymanie się na rynku pracy, skuteczną zmianę kwalifikacji lub podjęcie pierwszego zatrudnienia.

Nowa forma pomocy umożliwi staroście elastyczne reagowanie na potrzeby osób bezrobotnych w zakresie aktywizacji zawodowej jednocześnie dbając o wskaźniki efektywności zatrudnieniowej.

Niezależnie od powyższego, wprowadzony zostanie m.in. „staż plus,” który będzie polegał na ułatwieniu nabywania w ramach stażu nie tylko umiejętności, ale także kwalifikacji zawodowych, premiowanych wypłatą dodatku do stypendium dla stażysty oraz premii dla pracodawcy. Zastąpi on przygotowanie zawodowe dorosłych, który jest niezmiernie rzadko wykorzystywane (w 2023 r. skorzystały z niego 42 osoby).

Wprowadzone zostaną nowe zasady wparcia dla osób do 30. roku życia, które wynikają z zalecenia Rady Unii Europejskiej z dnia 30 października 2020 r. w sprawie pomostu do zatrudnienia – wzmocnienia Gwarancji dla młodzieży. Będą one polegały na przeprowadzaniu oceny umiejętności cyfrowych osoby do 30. roku życia rejestrującej się jako osoba bezrobotna lub poszukująca pracy. W każdym PUP wyznaczony zostanie doradca ds. zatrudnienia pełniący funkcję doradcy ds. osób młodych.

Wprowadzona zostanie pożyczka edukacyjna w wysokości do 400% przeciętnego wynagrodzenia. Jej środki będą mogły być wykorzystane na opłacenie np. kosztów szkolenia, studiów podyplomowych, potwierdzenia wiedzy i umiejętności, uzyskania dokumentów potwierdzających nabycie wiedzy i umiejętności oraz na kontynuację nauki w formach szkolnych. Po spełnieniu wskazanych warunków będzie możliwość umorzenia 20% kwoty pożyczki.

O bon na zasiedlenie będą mogły ubiegać się wszystkie osoby bezrobotne bez względu na wiek (w obecnym stanie prawnym z tej formy pomocy mogą skorzystać osoby bezrobotne do 30. roku życia). Rozwiązanie to jest odpowiedzią na szerokie zainteresowanie tą formą pomocy pośród bezrobotnych także tych powyżej 30. roku życia.

Niezależnie od powyższego przedsiębiorstwa rodzinne będące mikroprzedsiębiorcami będą mogły ubiegać się o formy pomocy udzielane przez PUP. Da to możliwość wsparcia pomimo pokrewieństwa klienta PUP z pracodawcą, u którego podjął lub planuje podjąć zatrudnienie lub współpracować w ramach innych form pomocy. Przedsiębiorstwa rodzinne stanowią dużą część sektora mikroprzedsiębiorców, a charakterystyka biznesu takich firm nie różni się istotnie od pozostałych podmiotów tego sektora. Projektowane działanie będzie przeciwdziałało wykluczeniu tej grupy przedsiębiorców i bezrobotnych w korzystaniu ze wsparcia urzędu, natomiast nie przełoży się na zwiększenie kosztów realizacji form pomocy. Pozwoli to wesprzeć rozwój firm rodzinnych co w dłuższej perspektywie powinno skutkować wzrostem zatrudnienia w tych podmiotach.

Podwyższony do 18. roku życia zostanie wiek dziecka niepełnosprawnego, którego koszty opieki starosta będzie mógł zrefundować bezrobotnemu (w obecnym stanie prawnym refundacja dotyczy kosztów opieki nad dzieckiem lub dziećmi do lat 6, a w przypadku, gdy jest to dziecko niepełnosprawne – do lat 7).

Zmieniony zostanie sposób ustalania minimalnej kwoty świadczenia wypłacanego osobom wykonującym prace społecznie użyteczne. Nowa kwota będzie stanowiła 44% wysokości minimalnej stawki godzinowej ogłaszanej na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę za każdą godzinę wykonywania prac społecznie użytecznych.

Podwyższona zostanie też wysokość pożyczki na utworzenie stanowiska pracy z 6 do 10-krotności przeciętnego wynagrodzenia (tj. z 45 242,16 do 75 403,60 zł). Umożliwione zostanie przeznaczenie do 25% wartości pożyczki na koszty osobowe pracownika.

W zależności od wysokości otrzymanej refundacji, z 24 do 12 (lub 18) miesięcy skrócony zostanie obowiązek utrzymania stanowiska pracy, które zostało utworzone dzięki refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy.

Powiatowe urzędy pracy będą mogły zlecać działania w zakresie reintegracji społecznej na rzecz osób długotrwale bezrobotnych. Działania te będą mogły być zlecane instytucjom tworzącym centra lub kluby integracji społecznej lub podmiotom ekonomii społecznej, o których mowa w ustawie z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej, prowadzącym działalność statutową na rzecz integracji i reintegracji społecznej osób zagrożonych wykluczeniem społecznym lub przeciwdziałania uzależnieniom i patologiom społecznym. Nowe rozwiązanie ma na celu zmotywowanie długotrwale bezrobotnych do podejmowania aktywności zawodowej. Przewiduje się, że osoba będzie uczestniczyła w danej formie aktywizacji przez 4 godziny dziennie w okresie nieprzekraczającym 6 miesięcy.

Dodatkowo rozszerzona zostanie grupa docelowa (z bezrobotnych będących w szczególnej sytuacji na rynku pracy na wszystkie osoby bezrobotne), którą można będzie skierować do agencji zatrudnienia w ramach zlecania

zadań agencjom zatrudnienia. Ze 150% do 200% przeciętnego wynagrodzenia¹⁾ podwyższona zostanie kwota wynagrodzenia należna agencji zatrudnienia za utrzymanie przez osobę długotrwale bezrobotną oraz osobę do 30. roku życia zatrudnienia trwającego przez okres 180 dni w okresie 240 dni od dnia skierowania bezrobotnego do agencji zatrudnienia. Aktualnie wynagrodzenie należne agencji zatrudnienia, nie może przekroczyć 150% przeciętnego wynagrodzenia. W celu zmotywowania agencji zatrudnienia do podjęcia działań na rzecz aktywizacji zawodowej osób długotrwale bezrobotnych oraz osób do 30. roku życia proponowane jest podwyższenie ww. kwoty do 200% przeciętnego wynagrodzenia. Od lat długotrwale bezrobotni stanowią ok. 50% zarejestrowanych bezrobotnych ogółem. Osoby te można zaliczyć do tej grupy klientów urzędów pracy, których jest najtrudniej przywrócić na rynek pracy. Wynika to z ich znacznego oddalenia od rynku pracy, w tym doświadczania wielu barier w podjęciu i utrzymaniu zatrudnienia. Zjawisko to skutkuje trwałą marginalizacją społeczną i jest często przyczyną ubóstwa. Oznacza też degradację nabytych umiejętności i w związku z tym powoduje dalsze zmniejszanie szans na zatrudnienie.

Drugą grupę bezrobotnych, której sytuacja na rynku pracy jest również trudna, stanowią osoby młode do 30. roku życia. Osoby do 30. roku życia stanowią ok. ¼ zarejestrowanych w urzędach pracy bezrobotnych, dlatego też istotne jest podejmowanie działań umożliwiających wzrost zatrudnienia wśród osób młodych. Dodatkowo aktywizacja osób do 30. roku życia i ich szybka integracja z rynkiem pracy powinna być priorytetem, z uwagi na fakt, iż bezrobocie na początku kariery zawodowej wpływa na przebieg całego życia zawodowego. W związku z powyższym aktywizacja zawodowa ww. grup to duże wyzwanie zarówno dla PSZ, jak również agencji zatrudnienia, którym zlecane mogą być usługi.

Nakłady na przywrócenie na rynek pracy osób pochodzących z tych grup są znacznie większe oraz wymagają dużego doświadczenia, są bardziej kompleksowe i z reguły też trwają dłużej, w porównaniu do osób pochodzących z innych grup bezrobotnych.

Zachowany zostanie tylko jeden rodzaj prac interwencyjnych, tj. na okres od 3 do 12 miesięcy, z obowiązkiem utrzymania w zatrudnieniu przez taki sam okres przez jaki przysługiwała refundacja. Pozostałe zasady dotyczących prac interwencyjnych nie ulegną zmianie.

W celu poprawy realizacji form pomocy planuje się m.in. wprowadzenie obowiązku przeprowadzenia przez doradcę ds. zatrudnienia rozmowy z każdą osobą rejestrującą się w PUP w celu ustalenia jej sytuacji, potrzeb i możliwości wejścia lub powrotu na rynek pracy.

Doradcy zawodowi oraz doradcy do spraw zatrudnienia zobowiązani zostaną do stałego podnoszenia kwalifikacji, uczestnictwa w szkoleniach wzbogacających warsztat merytoryczny. Położony zostanie nacisk na przygotowanie wysoko wykwalifikowanej kadry z odpowiednimi predyspozycjami, doskonale znającej potrzeby lokalnego rynku pracy i branży, które dominują na lokalnym rynku pracy.

Uelastycznione zostaną zasady powierzania zadań z zakresu poradnictwa zawodowego pracownikom PUP innym niż doradcy zawodowi posiadającym odpowiednie kwalifikacje. Rozwiązanie to poszerzy dostępność usług poradnictwa zawodowego dla osób bezrobotnych i poszukujących pracy oraz dla osób niezarejestrowanych (w tym biernych zawodowo).

Wzmocniona zostanie rola poradnictwa zawodowego w wojewódzkich urzędach pracy, które będą stanowiły zaplecze metodyczno-szkoleniowe w skali województwa. W ramach zadań metodyczno-szkoleniowych doradcy zawodowi będą mogli otrzymać wsparcie w rozwiązywaniu trudności zawodowych i ich pokonywaniu.

Rozszerzona zostanie możliwość współpracy WUP i PUP ze szkołami w zakresie wsparcia uczniów w rozwoju zainteresowań zawodowych, a także uczelniami i podmiotami ekonomii społecznej w zakresie realizacji poradnictwa zawodowego.

Utrzymane zostaną dotychczasowe regulacje związane z działaniami Europejskiej Sieci Służb Zatrudnienia (EURES). Obowiązujące przepisy z zakresu akredytacji do prowadzenia pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES dostosowane zostaną do zmian przepisów unijnych w tym zakresie. Ponadto będzie możliwość finansowania z Funduszu Pracy wybranych kosztów pośrednictwa pracy, w tym świadczonego w ramach sieci EURES dla polskich pracodawców, bezrobotnych i poszukujących pracy, w tym usług informatycznych. WUP będą mogły przyjmować bezpośrednio od polskich pracodawców oferty pracy, w których pracodawca jest zainteresowany zatrudnianiem cudzoziemców z państw członkowskich UE lub EFTA i ich obsługi.

¹⁾ Przeciętnym wynagrodzeniu – oznacza to przeciętne wynagrodzenie w poprzednim kwartale, od pierwszego dnia następnego miesiąca po ogłoszeniu przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, na podstawie art. 20 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach.

Zacieśniona zostanie współpraca powiatowych urzędów pracy z ośrodkami pomocy społecznej (porozumienie o współpracy w celu zaplanowania i realizacji działań umożliwiających powrót na rynek pracy długotrwale bezrobotnych korzystających ze świadczeń pomocy społecznej, w tym wypracowanie podstaw prawnych zobowiązujących ww. jednostki do wymiany danych w sposób elektroniczny).

3. Zwiększenie mobilności osób szukających pracy

Bezrobotny będzie miał możliwość wyboru urzędu pracy, z którego usług będzie korzystać. Zniesione zostanie powiązanie osoby bezrobotnej z urzędem pracy właściwym ze względu na miejsce zameldowania. Bezrobotny będzie się rejestrował w powiatowym urzędzie pracy na terenie, którego zamieszkuje. Przyjęte rozwiązanie umożliwi łatwy kontakt bezrobotnego z tym urzędem pracy, z którym chce współpracować.

4. Skrócenie czasu poszukiwania pracy oraz zwiększenie potencjału i zasięgu bazy ofert pracy

Podmioty publiczne, spółki skarbu państwa i podmioty, które wykonują zadania publiczne lub dysponują majątkiem publicznym będą zobowiązane do zgłaszania swoich ofert pracy do bazy ofert pracy prowadzonej przez MRPiPS – ePraca (aktualnie portal nazywa się Centralna Baza Ofert Pracy – CBOP). Obowiązek ten będzie dotyczył informacji o poszukiwaniu kandydatów do pracy na wolne miejsca zatrudnienia, a także informacji o ogłoszonych naborach kandydatów do zatrudnienia na wolne stanowiska pracy. Zgłoszenie informacji następować będzie z wykorzystaniem prostego formularza elektronicznego udostępnianego przez ministra właściwego do spraw pracy. Formularz zawierać będzie informacje o pracodawcy, o warunkach wykonywania pracy oraz o wymaganiach pracodawcy wobec kandydatów do pracy, które zostaną wykorzystane do dopasowywania CV. Z przedmiotowego obowiązku wyłączone zostaną podmioty upowszechniające oferty pracy w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Niemniej jednak oferty upowszechniane na podstawie przepisów ustawy o służbie cywilnej będą w sposób automatyczny pobierane do bazy ofert pracy i dostępne dla osób szukających pracy. Z obowiązku wyłączone będą również oferty pracy z Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego (ze względu na bezpieczeństwo państwa). Nie będą również umieszczane oferty w przypadku wolnych stanowisk w państwowych komisjach badania wypadków kolejowych, lotniczych lub morskich, w gabinetach politycznych Prezesa Rady Ministrów, wiceprezesa Rady Ministrów, ministra oraz innego członka Rady Ministrów, doradców lub pełniących funkcje doradców innych osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, a także dotyczące wolnych stanowisk doradców i asystentów, o których mowa w przepisach o pracownikach samorządowych.

Podczas wprowadzenia oferty pracy system będzie weryfikował, czy pracodawca uiszcza składki ZUS na bieżąco i zgodnie z przepisami oraz czy nie ma zaległości podatkowych z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych albo podatku dochodowego od osób prawnych. W przypadku zalegania ze składkami za okres powyżej dwóch miesięcy system nie pozwoli zamieścić oferty pracy w bazie ofert pracy. Jeżeli system uniemożliwi pracodawcy wprowadzenie oferty pracy do bazy wówczas oferta ta zostanie przekierowana do właściwego PUP w celu jej weryfikacji i podjęcia decyzji, czy może zostać wprowadzona do bazy ofert pracy. Powyższe rozwiązanie będzie zmniejszać ryzyko nieprawidłowości oraz chronić osoby szukające pracy.

Planuje się, że efektem ww. rozwiązania będzie zwiększenie ilości zróżnicowanych ofert pracy udostępnionych w e-Pracy oraz spowoduje to skrócenie czasu poszukiwania pracy przez osoby bezrobotne. Przyjęte rozwiązanie umożliwi podmiotom publicznym (pracodawcom) dotarcie z informacją o naborach do większej liczby potencjalnych kandydatów do pracy.

Dodatkowo wdrożony zostanie nowoczesny system automatycznego dopasowywania życiorysów zawodowych (CV) osób szukających pracy do ofert pracy. Dzięki temu osoby szukające pracy będą od razu otrzymywać informacje o ofertach pracy, a pracodawcy o kandydatach do pracy (oczywiście z uwzględnieniem RODO).

5. Lepsza pomoc rodzinom, osobom powracającym na rynek pracy po urodzeniu dziecka, osobom opiekującym się osobami zależnymi (dzieci, starsi rodzice, chorzy itp.)

Pierwszeństwo w skierowaniu do udziału w formach pomocy określonych w projektowanej ustawie będzie przysługiwało m.in. bezrobotnym członkom rodzin wielodzietnych posiadającym Kartę Dużej Rodziny, bezrobotnym samotnie wychowującym co najmniej jedno dziecko.

Opiekunowie osób niepełnosprawnych będą mogli korzystać ze wszystkich form wsparcia na takich samych zasadach jak bezrobotni. Obecnie katalog form pomocy z jakich mogą korzystać poszukujący pracy opiekunowie osób niepełnosprawnych jest ograniczony.

6. Wsparcie w zatrudnieniu seniorów

Zmodyfikowano formę pomocy, która będzie skierowana do przedsiębiorców zatrudniających seniorów. Przedsiębiorca będzie mógł otrzymać dofinansowanie za zatrudnienie osoby, która ukończyła 50. rok życia albo poszukującego pracy, który ukończył 60 lat – w przypadku kobiety – lub 65 lat – w przypadku mężczyzny. Wysokość dofinansowania będzie wynosić maksymalnie do 50% minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie.

Dofinansowanie wynagrodzenia będzie przysługiwało przez okres 12 miesięcy – w przypadku bezrobotnego, albo 1 miesiąca – w przypadku poszukującego pracy. Pracodawca lub przedsiębiorca po upływie okresu przysługiwania dofinansowania wynagrodzenia będzie obowiązany do dalszego zatrudniania emeryta przez okres 1 miesiąca – w przypadku poszukującego pracy, albo 6 miesięcy – w przypadku bezrobotnego. Ze wsparcia w zatrudnianiu seniorów nie będzie mógł skorzystać pracodawca, u którego senior był zatrudniony lub dla którego wykonywał inną pracę zarobkową bezpośrednio przed zarejestrowaniem jako poszukujący pracy.

7. Unowocześnienie i zautomatyzowanie usług urzędów pracy

Przeprowadzana zostanie modernizacja lub stworzenie nowego serwisu elektronicznych usług dla klienta (indywidualnych kont online) oraz wdrożenie nowoczesnych rozwiązań wspierających klienta w poszukiwaniu pracy (np. w ramach sztucznej inteligencji).

Nastąpi przejście na cyfrowe usługi realizowane na rzecz klientów PUP, które umożliwią dokonywanie wszelkich czynności za pośrednictwem portalu praca.gov.pl. Portal będzie umożliwiał m.in. sprawdzenie posiadanego statusu, wyboru szkolenia, sprawdzenie ofert pracy, dostęp do informacji zawartych w IPD, zdalny kontakt z przydzielonym doradcą ds. zatrudnienia itp. Wnioskowanie o formy pomocy, a także korzystanie z usług pośrednictwa pracy, dostęp do tysięcy ofert pracy udostępnionych w ePraca, umożliwienie przygotowania i udostępnienia CV w bazie CV będzie możliwe za pomocą systemu teleinformatycznego.

Dzięki projektowanym rozwiązaniom klient PUP uzyska dostęp do swoich danych dotyczących współpracy z urzędem pracy (będzie mógł je zmodyfikować online). Zyska on możliwość nawiązywania kontaktu online ze swoim doradcą oraz umawiania wizyt w urzędzie.

Rozwój usług elektronicznych przyczyni się do weryfikacji podmiotów ubiegających się o udzielenie form pomocy, w tym w szczególności z:

- rejestrów organów Krajowej Administracji Skarbowej – informacje o zaległościach podatkowych,
- CEiDG i Krajowego Rejestru Sądowego (KRS) – umożliwienie pozyskiwania danych identyfikacyjnych, adresowych, dotyczących okresów i rodzaju prowadzonej działalności, oraz historię wpisów w rejestrze,
- rejestrów Krajowego Rejestru Agencji Zatrudnienia (KRAZ) i Bazy Usług Rozwojowych (BUR) – umożliwienie pozyskiwania danych identyfikacyjnych, adresowych, dotyczących okresów i rodzaju prowadzonej działalności, o świadczonych usługach, posiadanych certyfikatach itp.,
- Rejestru Bazy Usług Rozwojowych BUR – umożliwienie pozyskiwania danych identyfikacyjnych i teleadresowych podmiotów świadczących usługi rozwojowe.

8. Szerszy dostęp do KFS osób prowadzących firmy jednoosobowe oraz osób pracujących na podstawie umów cywilnoprawnych

KFS stanowi wydzieloną część Funduszu Pracy, przeznaczoną na dofinansowanie kształcenia ustawicznego pracowników i pracodawców, podejmowanego z inicjatywy lub za zgodą pracodawcy. Celem KFS jest zapobieganie utracie zatrudnienia z powodu posiadania kompetencji nieadekwatnych do wymagań zmieniającej się gospodarki. Zwiększenie inwestycji w potencjał kadrowy poprawia zarówno pozycję firm jak i samych pracowników na konkurencyjnym rynku pracy.

Aktualnie ze środków KFS mogą korzystać tylko pracodawcy (tj. osoby zatrudniające co najmniej jedną osobę). Do środków tych nie mają dostępu osoby samozatrudnione. Uwzględniając postulaty partnerów społecznych (sformułowane m.in. w uchwale nr 34 z 2017 r. strony pracowników i strony pracodawców Rady Dialogu Społecznego) zaproponowano, że z KFS będą mogły skorzystać również osoby wykonujące pracę na podstawie umów cywilno-prawnych oraz osoby prowadzące firmy jednoosobowe. Obowiązywać będzie zasada, że dostęp do KFS będzie zapewniony dla każdego za którego odprowadzana jest składka na Fundusz Pracy (bądź zwolnienie z tego obowiązku na mocy odrębnych przepisów).

Powyższe zmiany doprowadzą do zwiększenia udziału dorosłych Polaków w szkoleniach oraz podniesienia ich umiejętności i kwalifikacji zgodnie z potrzebami rynku pracy.

9. Zmniejszenie obciążeń dla bezrobotnych i pracodawców oraz uproszczenie przepisów.

Uproszczenie będzie w szczególności polegało na:

- a) usprawnieniu składania ofert pracy poprzez zmniejszenie zakresu obligatoryjnych informacji wymaganych od pracodawcy zgłaszającego ofertę pracy do realizacji,
- b) rezygnacji z ograniczenia dla pracodawców w zakresie wyboru PUP, z którym chcą współpracować w zakresie realizacji ofert pracy,
- c) rezygnacji z sankcji za odmowę przyjęcia odpowiedniej pracy przez osoby bezrobotne.

10. Zmiany dotyczące zasiłku dla bezrobotnych

Zrezygnowano z zasiłku dla bezrobotnych przysługującego w wysokości 80% zasiłku podstawowego przysługującego bezrobotnym, którzy posiadają okres uprawniający do zasiłku wynoszący mniej niż 5 lat. Osoby takie będą otrzymywały zasiłek w wysokości 100%. Obecnie osobom, które legitymują się okresem uprawniającym do zasiłku wynoszącym mniej niż 5 lat w okresie pierwszych 90 dni przysługuje zasiłek w wysokości 1329,60 zł, a w okresie kolejnych dni w wysokości 1044,20 zł. Biorąc pod uwagę wydatki na utrzymanie i prowadzenie gospodarstwa domowego, zasadne wydaje się podniesienie ww. kwot. Zgodnie z projektem tej grupie bezrobotnych będzie przysługiwał zasiłek w wysokości 100% zasiłku podstawowego.

Z uwagi na zniesienie właściwości urzędu pracy ze względu na miejsce zameldowania bezrobotnego zrezygnowano z uzależnienia długości okresu pobierania zasiłku od stopy bezrobocia na obszarze powiatu, w którym mieszka bezrobotny. Wprowadzono natomiast nowe okoliczności uzasadniające dłuższy okres pobierania prawa do zasiłku. Zgodnie z projektem wydłużony okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych do 365 dni będzie przysługiwał dla następujących grup bezrobotnych:

- a) powyżej 50. roku życia oraz posiadających co najmniej 20-letni okres uprawniający do zasiłku, albo
- b) mających na utrzymaniu co najmniej jedno dziecko w wieku do 18 lat lub dziecko niepełnosprawne w wieku do 24 lat, których małżonek jest także osobą bezrobotną i utracił prawo do zasiłku z powodu upływu okresu jego pobierania po dniu nabycia prawa do zasiłku przez bezrobotnego, albo
- c) samotnie wychowujących co najmniej jedno dziecko w wieku do 18 lat lub dziecko niepełnosprawne w wieku do 24 lat,
- d) niepełnosprawnych,
- e) członków rodzin wielodzietnych posiadających Kartę Dużej Rodziny.

11. Główne założenia w zakresie gospodarowania środkami Funduszu Pracy

Kontynuacja rozwiązań obowiązujących od 1 stycznia 2024 r., takich jak:

- a) zwiększenie wysokości rezerwy dysponenta Funduszu Pracy (rezerwa w wysokości 20% umożliwi m.in. zwiększanie kwot środków powiatowym urzędom pracy zgodnie z zasadą „środki idą za bezrobotnym” w związku z planowanym zniesieniem właściwości urzędów pracy ze względu na miejsce zameldowania stałego lub czasowego – tzw. „mobilność bezrobotnych”),
- b) pozostawienie wysokości środków na KFS na poziomie do 4–6% (przed zmianą było to 2%, a w roku 2023 wyjątkowo 4%),
- c) dofinansowanie wynagrodzeń pracowników PUP realizujących zadania określone w ustawie – aktualne rozwiązanie jest czasowe, wprowadzone na lata 2025–2026,
- d) wydłużenie okresu badania efektywności zatrudnieniowej i kosztowej podstawowych form pomocy do 180 dni od dnia zakończenia ich realizacji (przy jednoczesnym określeniu, że efekt zatrudnieniowy jest uznawany, gdy aktywizowana osoba, wykonuje pracę niesubsydiowaną – bez dofinansowania z Funduszu Pracy przez co najmniej 90 dni. Celem proponowanych zmian jest usprawnienie oraz poprawa jakości i efektywności działań podejmowanych przez urzędy pracy, urealnienie wartości wskaźników efektywności zatrudnieniowej i kosztowej oraz zapewnienie rzetelnych i wiarygodnych danych o efektach działania powiatowych urzędów pracy,
- e) rozszerzenie kręgu podmiotów opłacających składki, m.in. o członków rad nadzorczych wynagradzanych z tytułu pełnienia tej funkcji,
- f) pozostałe, m.in.: poszerzenie katalogu wydatków o koszty usług pocztowych, usług tłumaczenia oraz materiałów biurowych i papierniczych ponoszonych w ramach wykonywania zadań wynikających z koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego.

12. Dodatek motywacyjny dla pracowników PSZ oraz OHP

Dodatek motywacyjny zastąpi dotychczasowy dodatek do wynagrodzenia dla pracowników. Tak jak dotychczas będzie on przysługiwał pracownikom zajmujących się bezpośrednio sprawami bezrobotnych, wsparciem dla nich i doradztwem zawodowym, pomocą dla pracodawców oraz pracownikom zatrudnionym przy pracach związanych z utrzymywaniem sieci EURES. Katalog podmiotów uprawnionych do jego otrzymania będzie ten sam. Dostosowano jednak nazewnictwo stanowisk do terminologii wynikającej z projektowanej ustawy. Dodatek motywacyjny będzie mógł być przyznany pracownikowi za szczególne zaangażowanie pracownika w wykonywanie pracy, podnoszenie kwalifikacji zawodowych oraz za jakość wykonywanej przez niego pracy. W porównaniu z obecnym stanem prawnym z 600 zł do 1000 zł podniesiona została wysokość dodatku.

13. Działalność Ochotniczych Hufców Pracy (OHP)

Aktualnie zagadnienia dotyczące OHP uregulowane zostały w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 22 lipca 2011 r. w sprawie szczegółowych zadań i organizacji Ochotniczych Hufców Pracy (Dz. U. poz. 920). W rozporządzeniu tym określone zostały m.in. zadania OHP, jego struktura, podległość organizacyjna jednostek OHP. Zagadnienia uregulowane w ww. rozporządzeniu w dużej mierze mają charakter materii ustawowej. Mając na uwadze zasady prawidłowej legislacji zdecydowano, że zasadnicze kwestie dotyczące organizacji i funkcjonowania OHP w tym zadania Komendanta Głównego OHP, struktura OHP zostaną uregulowane w ustawie. Co do zasady funkcjonowanie OHP nie ulegnie zmianie.

Dodatkowo planuje się, że ośrodki szkolenia zawodowego OHP, centra kształcenia i wychowania OHP oraz inne jednostki organizacyjne OHP podległe wojewódzkim komendantom OHP podłączone zostaną do Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej, która nieodpłatnie dostarcza szkołom podstawowym i ponadpodstawowym usługi dostępu do szerokopasmowego Internetu o symetrycznej przepustowości co najmniej 100 Mb/s oraz usługi szeroko pojętego bezpieczeństwa sieciowego i teleinformatycznego.

Wdrożenie OSE w ośrodkach szkolenia zawodowego OHP, centrach kształcenia i wychowania OHP oraz innych jednostkach organizacyjnych podległych wojewódzkim komendantom OHP pozwoli na:

- 1) zmianę w sposobie kształcenia uczestników OHP przez włączenie i powszechne wykorzystanie zasobów edukacyjnych dostępnych z użyciem sieci Internet;
- 2) przyczynienie się do rozwoju nowych form kształcenia oraz kompetencji i umiejętności cyfrowych (w tym powszechnej nauki programowania);
- 3) wyrównanie szans edukacyjnych uczestników OHP;
- 4) zabezpieczenie użytkowników przed zagrożeniami w sieci w możliwie największym zakresie (w szczególności przed dostępem do treści zagrażających prawidłowemu rozwojowi uczniów).

Mając na uwadze zakres projektowanych zmian, projektowana ustawa o rynku pracy i służbach zatrudnienia zastąpi ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

14. Umożliwienie niepełnoletnim absolwentom branżowych szkół I stopnia spełniania obowiązku nauki poprzez realizację praktyki absolwenckiej

Proponowana zmiana przepisów w ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o praktykach absolwenckich (Dz. U. z 2018 r. poz. 1244) dotyczy absolwentów, którzy naukę w szkole podstawowej rozpoczęli w wieku 6 lat. Zmiana ta wpisuje się w realizację programu UE „Gwarancje dla młodzieży”, który jest koordynowany na szczeblu krajowym przez ministra właściwego do spraw pracy. Program ten skierowany jest do osób młodych w grupie wiekowej 15–29 lat, które nie mają zatrudnienia ani nie uczestniczą w kształceniu lub szkoleniu.

W ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o praktykach absolwenckich (Dz. U. z 2018 r. poz. 1244) w art. 5 proponuje się umożliwienie zawarcia umowy o praktykę absolwencką z niepełnoletnim praktykantem na okres nie dłuższy niż do ukończenia przez niego 18. roku życia. Dotychczasowe przepisy umożliwiają zawarcie umowy na okres nie dłuższy niż 3 miesiące.

W przypadku niepełnoletniego praktykanta realizującego obowiązek nauki określony został miesięczny minimalny wymiar godzinowy obejmujący 120 godzin praktyki absolwenckiej. Proponuje się, aby podmiotowi przyjmującemu na praktykę absolwencką będącemu pracodawcą przysługiwało dofinansowanie kosztów praktyki w wysokości 250 zł za każdy pełny miesiąc praktyki, wypłacane przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) właściwego ze względu na miejsce zamieszkania praktykanta. Źródłem finansowania praktyki absolwenckiej niepełnoletniego absolwenta branżowej szkoły I stopnia będzie Fundusz Pracy. Proponuje się,

aby dofinansowanie to w przypadku podmiotów prowadzących działalność gospodarczą stanowiło pomoc *de minimis*.

W związku z propozycją zmiany w ustawie o praktykach absolwenckich, proponuje się zmianę w art. 36 ustawy – Prawo oświatowe polegającą na uzupełnieniu dotychczasowych rozwiązań w zakresie możliwości realizacji obowiązku nauki o możliwość realizacji praktyki absolwenckiej.

Nie ma możliwości osiągnięcia celów projektu środkami pozalegisłacyjnymi.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W innych państwach członkowskich UE lub EFTA strategiczne cele PSZ są zazwyczaj silnie zdefiniowane przez priorytety polityczne i publiczne, niezależnie od sposobu organizacji PSZ. Zdecydowana większość PSZ (20 z 27) to niezależne instytucje publiczne. Oznacza to, że mogą być nadzorowane przez organ centralny (ministerstwo), ale nie są jego częścią i są zarządzane przez własnego dyrektora lub radę zarządzającą. Przykładowo duńska Agencja ds. Rynku Pracy i Rekrutacji (STAR) jest niezależną agencją mimo, iż w ramach duńskiej taksonomii STAR jest częścią Ministerstwa Zatrudnienia.

PSZ, które są częścią organizacji rządowej różnią się zakresem zaangażowania władz regionalnych i lokalnych, np.:

- w Czechach, Cyprze, Finlandii i Irlandii PSZ są integralną częścią ministerstwa odpowiedzialnego za sprawy zatrudnienia,
- w Hiszpanii poziom centralny PSZ jest zintegrowany z ministerstwem, podczas gdy regionalne PSZ podlegają władzom regionalnym,

W innych państwach członkowskich UE lub EFTA wszystkie PSZ oferują lub realizują aktywne programy rynku pracy, a także oferują usługi zindywidualizowanej pomocy (pośrednictwo pracy, w tym pomoc w poszukiwaniu pracy i poradnictwo zawodowe) oraz działań następczych dla bezrobotnych świadczonych w ramach zaplanowanej ścieżki prowadzącej do trwałego (ponownego) zatrudnienia (zgodnie z nomenklaturą aktywnych polityk rynku pracy Eurostatu). PSZ w niżej wymienionych państwach członkowskich UE lub EFTA realizują (w pełni lub częściowo) następujące zadania:

- wypłatę zasiłków dla bezrobotnych: zarządzanie krajowym systemem zasiłków dla bezrobotnych (obsługa roszczeń z tytułu zasiłków dla bezrobotnych, płatności, planowanie finansowe i sprawozdawczość itp.): Austria, Czechy, Niemcy, Estonia, Grecja, Hiszpania, Francja, Chorwacja, Irlandia, Islandia, Luksemburg, Norwegia, Portugalia, Rumunia, Słowenia;
- prowadzenie centrum szkoleniowego dla poszukujących pracy (centrum jest częścią PSZ): Austria, Belgia (Le Forem, VDAB), Czechy, Dania, Grecja, Hiszpania, Malta, Norwegia, Portugalia, Rumunia;
- wydawanie licencji i nadzór nad prywatnymi agencjami pracy: Bułgaria, Cypr, Czechy, Niemcy, Dania, Hiszpania, Francja, Islandia, Włochy, Litwa, Łotwa, Portugalia, Rumunia, Słowacja;
- pośrednictwo i notyfikacja staży zawodowych: Austria, Belgia (Actiris, VDAB), Bułgaria, Cypr, Czechy, Niemcy, Dania, Grecja, Hiszpania, Finlandia, Francja, Litwa, Łotwa, Holandia, Portugalia, Rumunia, Słowacja, Szwecja,
- zatwierdzanie zwolnień zbiorowych: Austria, Bułgaria, Niemcy, Estonia, Chorwacja, Luksemburg, Łotwa, Holandia, Słowenia, Szwecja, Słowacja;
- poradnictwo zawodowe dla młodych osób pozostających w edukacji: Austria, Belgia (Actiris, VDAB), Bułgaria, Cypr, Niemcy, Estonia, Hiszpania, Francja, Chorwacja, Irlandia, Włochy, Litwa, Luksemburg, Łotwa, Rumunia, Słowenia, Słowacja.

W zakresie informatyzacji usług wiele krajów nie poprzestaje na prostych systemach informatycznych lecz buduje, testuje i wdraża kompleksowe systemy dokonujące oceny szans bezrobotnego na wejście na rynek pracy. Systemy te wykorzystują również sztuczną inteligencję (AI). Państwa przechodzą od rejestracji w urzędach do rejestracji za pośrednictwem narzędzi samoobsługi cyfrowej, tzw. „cyfrowa podróż klienta”. Wprowadzają cyfrowe rozwiązania dla pracodawców (spotkania rekrutacyjne, w tym „szybkie rozmowy kwalifikacyjne”). Wykorzystują sztuczną inteligencję, aby zidentyfikować, kto najbardziej potrzebuje wsparcia i narzędzi oceny

do profilowania i pomiaru odległości osoby poszukującej pracy od rynku pracy, a także nowej usługi umożliwiającej zatrudnienie po zakończeniu edukacji (Szwecja).

W Belgii (Flandria) PSZ (VDAB) wprowadzony został model informatyczny przewidujący szanse bezrobotnego na zatrudnienie. Przetwarza on masowe dane w celu przyspieszenia i usprawnienia procesu poszukiwania pracy. Dane uzyskane z profilowania klientów, segmentacji, poszukiwania pracy są porównywane z informacjami zabezpieczonymi na podstawie dopasowania, szkolenia, doświadczenia zawodowego i oceny kompetencji. Jest to następnie analizowane i łączone z informacjami zewnętrznymi, w tym zachowaniami (kliknięcia) klienta poszukującego pracy online. Połączone dane są przetwarzane w celu oszacowania szans klientów na zatrudnienie. Ocena ryzyka umożliwia skuteczne ustalanie priorytetów w przypadku klientów uznanych za najbardziej oddalonych od rynku pracy lub pozostających bez pracy po określonym czasie od skierowania na spersonalizowane wsparcie doradcy. System zapewnia spersonalizowane rekomendacje dla osób poszukujących pracy, umożliwia klientom umówienie się on-line na konsultacje z doradcami w terminach najbardziej odpowiadających ich harmonogramom oraz zapewnia zagregowane informacje w celu wsparcia przyszłych działań decydentów polityki zatrudnienia i podejmowania decyzji przez kierownictwo.

We Francji służby zatrudnienia zachęcają swoich klientów do samodzielnego korzystania z usług/aplikacji online, dzięki czemu doradcy mają czas na pomoc klientom wymagającym intensywniejszego wsparcia. PSZ zapewnia pojedynczy punkt dostępu online zarówno dla osób poszukujących pracy, jak i doradców, do szeregu usług cyfrowego wsparcia zatrudnienia. Oszczędza to czas pracowników i klientów, umożliwiając bardziej skoncentrowane wyszukiwanie ciągle zmieniających się informacji, które mogą być rozproszone w sieci. System prowadzi użytkowników usług przez ekosystem usług online w zakresie poszukiwania pracy, szkoleń i rozwoju umiejętności świadczonych przez publiczne służby zatrudnienia oraz szereg specjalistów ds. szkolenia zawodowego, instytucje publiczne i firmy prywatne. System zachęca do autonomii i posiadania przez klienta trajektorii kariery. Wykorzystuje również sztuczną inteligencję, w tym dostęp do narzędzia do głębokiego uczenia się, które przetwarza informacje w celu zidentyfikowania najlepszych usług najlepiej odzwierciedlających potrzeby klienta, wybranych spośród szeregu opcji wyszukiwania pracy, szkoleń, pomocy przy aplikowaniu i samozatrudnienia.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Bezrobotni i poszukujący pracy	Bezrobotni 788 229 osób – stan na koniec 2023 r. Poszukujący pracy 22 357 osób – stan na koniec 2023 r.	Sprawozdanie MRiPS-01 o rynku pracy	Pomoc wszystkim zarejestrowanym w urzędach pracy bez wskazywania grup będących w szczególnej sytuacji na rynku pracy, zwiększenie dostępności do ofert pracy z sektora publicznego.
Bezrobotni po 60. roku życia	51 581 (stan w końcu 2023 r.)	Sprawozdanie MRiPS-01 o rynku pracy	Możliwość skorzystania z form pomocy oferowanych przez urzędy pracy.
Bezrobotni posiadający gospodarstwo rolne	22 482 (stan w końcu 2023 r.)	Sprawozdanie MRiPS-01 o rynku pracy	Możliwość skorzystania z form pomocy oferowanych przez urzędy pracy.
Osoby podlegające ubezpieczeniu społecznemu rolników, z którą stosunek pracy lub stosunek służbowy został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu	16	Dane KRUS	Możliwość finansowania świadczenia dla rolników zwalnianych z pracy na dotychczasowych zasadach.

pracy i która nie jest uprawniona do zasiłku			
Bierni zawodowo	Bierni zawodowo w wieku produkcyjnym – 3,8 mln osób	GUS, Badanie Aktywności Ekonomicznej Ludności (BAEL), IV kwartał 2023 r.	Możliwość skorzystania z pomocy urzędów pracy.
Osoby bezrobotne mające na utrzymaniu co najmniej jedno dziecko niepełnosprawne do 18. roku życia	1771 osób – stan na koniec 2023 r.	Sprawozdanie MRiPS-01 o rynku pracy	Możliwość skorzystania z pomocy urzędów pracy.
Pracodawcy i przedsiębiorcy	4,36 mln podmiotów gospodarki narodowej na koniec 2023 r.	Kwartalna informacja o podmiotach gospodarki narodowej w rejestrze REGON rok 2023, GUS (https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/podmioty-gospodarcze-wyniki-finansowe/zmiany-strukturalne-grup-podmiotow/kwartalna-informacja-o-podmiotach-gospodarki-narodowej-w-rejestrze-regon-rok-2023,7,13.html)	Uelastycznienie form pomocy, szerszy dostęp do wsparcia w zakresie kształcenia ustawicznego.
Osoby pracujące na własny rachunek, w tym pracodawcy	3 279 tys. 670 tys.	GUS, Badanie Aktywności Ekonomicznej Ludności (BAEL), IV kwartał 2023 r.	Uelastycznienie form pomocy, szerszy dostęp do wsparcia w zakresie kształcenia ustawicznego.
Osoby zatrudnione wg umowy zlecenia	379 tys.	dane GUS za IV kwartał 2023 r.	Uelastycznienie form pomocy, szerszy dostęp do wsparcia w zakresie kształcenia ustawicznego.
Agencje zatrudnienia	Na koniec 2023 r. funkcjonowały 8744 agencje zatrudnienia	Rejestr agencji zatrudnienia	Poprawa standardów usług świadczonych przez agencje zatrudnienia oraz ochrona klientów agencji zatrudnienia.
Powiatowe i wojewódzkie urzędy pracy	356	Dane własne MRPiPS	Uelastycznienie przepisów m.in. w zakresie realizacji usług rynku pracy, zmniejszenie liczby form pomocy, poprawa efektywności, większe zasilenie środkami finansowymi urzędów pracy na obszarach, na których występuje gorsza sytuacja na rynku pracy,

			zwiększenie dostępności PSZ do ofert pracy z sektora publicznego.
Pracownicy urzędów pracy	20 145 osób w końcu 2023 r., w tym 16 578 w PUP i 3567 w WUP	Dane własne MRPiPS	Automatyzacja/ cyfryzacja umożliwią odciążenie pracowników od czynności techniczno-administracyjnych, co pozwoli przekierować ich do zadań związanych z obsługą klientów.
Pracownicy OHP	3256 etatów ogółem w końcu 2023 r.	Dane własne MRPiPS	Modernizacja OHP.
Samorząd województwa	16		Uelastycznienie przepisów m.in. w zakresie realizacji usług rynku pracy, zmniejszenie liczby form pomocy, poprawa efektywności.
Powiaty	314 powiatów i 66 miast na prawach powiatu		Poprawa funkcjonowania urzędów pracy wpłynie pozytywnie na rynek pracy w powiatach.
Państwowa Inspekcja Pracy		Dane własne Państwowej Inspekcji Pracy (PIP)	Rozszerzenie zakresu usług elektronicznych udostępniających dane z rejestru PIP na rzecz PSZ.
Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej (MRPiPS)		Dane własne MRPiPS	Zapewnienie utrzymania i rozwoju systemów teleinformatycznych udostępnianych przez ministra właściwego do spraw pracy. Zapewnienie utrzymania i rozwoju infrastruktury teleinformatycznej wykorzystywanej na potrzeby obsługi ww. systemów. Rozszerzenie zakresu usług elektronicznych udostępniających dane z rejestru CEiDG i BUR na rzecz PSZ. Rozszerzenie zakresu usług elektronicznych udostępniających dane z systemów dziedzinowych obszaru zabezpieczenia społecznego i rodziny oraz systemów udostępnianych przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego i rodziny na rzecz PSZ.
Ministerstwo Sprawiedliwości (MS)		Dane własne MS	Rozszerzenie zakresu usług elektronicznych udostępniających dane z rejestru KRS na rzecz PSZ.

Sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe		Dane własne MS	Orzekanie w zakresie odpowiedzialności za wykroczenia przeciwko przepisom ustawy.
Dyrektorzy izb administracji skarbowej	16	Dane własne MF	Wykorzystanie usług elektronicznych udostępniających dane z systemów teleinformatycznych niezbędnych do realizacji ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia.
Niepełnoletni absolwenci branżowych szkół I stopnia	30 580	SIO 2024/2025	Niepełnoletni absolwenci branżowych szkół I stopnia realizujący obowiązek nauki poprzez praktykę absolwencką.
Podmioty, u których realizowana będzie praktyka absolwencka niepełnoletnich absolwentów branżowych szkół I stopnia	Brak danych	-	Podmioty w których mogą być realizowane praktyki absolwenckie niepełnoletnich absolwentów branżowych szkół I stopnia.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania do następujących partnerów społecznych:

– na podstawie art. 19 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 854) do:

- 1) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych;
- 2) Forum Związków Zawodowych;
- 3) NSZZ „Solidarność”;

– na podstawie art. 16 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2022 r. poz. 97) do:

- 1) Związku Pracodawców – Business Centre Club;
- 2) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) Konfederacji „Lewiatan”;
- 4) Związku Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 5) Związku Rzemiosła Polskiego;
- 6) Federacji Przedsiębiorców Polskich;
- 7) Polskiego Towarzystwa Gospodarczego.

Projekt ustawy zostanie również przekazany do zaopiniowania Radzie Dialogu Społecznego – na podstawie art. 5 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.) oraz Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego – na podstawie art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. z 2024 r. poz. 949).

W ramach konsultacji publicznych projekt został przekazany do następujących podmiotów:

- 1) Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców;
- 2) Krajowa Izba Gospodarcza;
- 3) Krajowa Rada Izb Rolniczych;
- 4) Federacja Branżowych Związków Producentów Rolnych;
- 5) Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych;
- 6) Związek Sądowników Rzeczypospolitej Polskiej;
- 7) Związek Zawodowy Pracowników Rolnictwa w RP;
- 8) Polski Związek Pracodawców Budownictwa;
- 9) Polska Izba Przemysłowo – Handlowa Budownictwa;
- 10) Polska Izba Handlowa;
- 11) Związek Miast Polskich;
- 12) Związek Miast Polskich/Unia Metropolii Polskich;
- 13) Unia Miasteczek Polskich;
- 14) Związek Gmin Wiejskich RP;
- 15) Związek Powiatów Polskich;

- 16) Związek Gmin Wiejskich RP;
- 17) Związek Województw RP;
- 18) Fundacja Platforma Przemysłu Przyszłości;
- 19) Polskie Forum HR;
- 20) Stowarzyszenie Agencji Zatrudnienia;
- 21) Narodowe Forum Doradztwa Kariery;
- 22) Stowarzyszenie Doradców Szkolnych i Zawodowych RP;
- 23) Stowarzyszenie Prawa Pracy;
- 24) Polskie Stowarzyszenie Zarządzania Kadrami;
- 25) Związek Liderów Usług Biznesowych w Polsce;
- 26) Stowarzyszenie Inspektorów Pracy Rzeczypospolitej Polskiej;
- 27) Związek Zawodowy Pracowników Państwowej Inspekcji Pracy;
- 28) Polska Fundacja im. R. Schumana;
- 29) Fundacja Share the Care;
- 30) Ogólnopolski Konwent Agencji Pracy;
- 31) Fundacja Rozwoju Oprócz Granic;
- 32) Konsorcjum Migracyjne;
- 33) Centrum Pomocy Prawnej im. Haliny Nieć;
- 34) Zakład Ubezpieczeń Społecznych;
- 35) Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;
- 36) Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 37) Urząd Ochrony Danych Osobowych;
- 38) Narodowy Fundusz Zdrowia;
- 39) Państwowa Inspekcja Pracy;
- 40) Urząd Zamówień Publicznych;
- 41) Krajowy Komitet Rozwoju Ekonomii Społecznej;
- 42) Rada Zatrudnienia Socjalnego;
- 43) Rada Rynku Pracy.

Projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806). Projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.).

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2020 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0,00	197,42	210,28	221,82	221,84	221,86	221,88	221,90	221,91	221,94	221,96	2 182,80
budżet państwa	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Fundusz Pracy	0,00	79,76	84,99	89,69	89,69	89,69	89,69	89,69	89,69	89,69	89,69	882,26
Fundusz Solidarnościowy	0,00	115,65	123,24	130,05	130,05	130,05	130,05	130,05	130,05	130,05	130,05	1 279,28
JST	0,00	1,49	1,49	1,49	1,49	1,49	1,49	1,49	1,49	1,49	1,49	14,86
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
NFZ	0,00	0,13	0,14	0,15	0,15	0,16	0,16	0,17	0,17	0,18	0,18	1,58

ZUS	0,00	0,40	0,42	0,45	0,46	0,48	0,50	0,51	0,52	0,54	0,55	4,82
Wydatki ogółem	0,00	1,86	1,97	2,07	2,15	2,22	2,29	2,35	2,40	2,48	2,55	22,35
budżet państwa	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Fundusz Pracy	0,00	1,86	1,97	2,07	2,15	2,22	2,29	2,35	2,40	2,48	2,55	22,35
Fundusz Solidarnościowy	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
JST	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
NFZ	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
ZUS	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Saldo ogółem	0,00	195,56	208,31	219,74	219,69	219,64	219,59	219,55	219,51	219,45	219,40	2 160,45
budżet państwa	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Fundusz Pracy	0,00	77,89	83,02	87,61	87,54	87,47	87,40	87,34	87,29	87,21	87,13	859,91
Fundusz Solidarnościowy	0,00	115,65	123,24	130,05	130,05	130,05	130,05	130,05	130,05	130,05	130,05	1 279,28
JST	0,00	1,49	1,49	1,49	1,49	1,49	1,49	1,49	1,49	1,49	1,49	14,86
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
NFZ	0,00	0,13	0,14	0,15	0,15	0,16	0,16	0,17	0,17	0,18	0,18	1,58
ZUS	0,00	0,40	0,42	0,45	0,46	0,48	0,50	0,51	0,52	0,54	0,55	4,82

Źródła finansowania	Wykazane w tabeli skutki w zakresie Funduszu Pracy obejmują: – zwiększone, po wprowadzonych zmianach, koszt wypłaty zasiłków dla bezrobotnych, przy wzroście wpływów do ZUS i NFZ – skutki zmian w zakresie podmiotów zobowiązanych do opłacania składek na Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy. Proponowane w ustawie rozwiązania zostaną sfinansowane w ramach wydatków poszczególnych jednostek sektora finansów publicznych, w tym Funduszu Pracy, budżetów JST, w 2025 r. i latach kolejnych oraz nie będą stanowiły podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki na ten cel. Modernizacja PSZ będzie wymagała wprowadzenia szeregu zmian w systemach teleinformatycznych wykorzystywanych przez wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy oraz w systemach udostępnianych przez ministra właściwego do spraw pracy, co będzie się wiązało z koniecznością poniesienia zwiększonych wydatków z Funduszu Pracy oraz ze środków UE (Instrument na rzecz odbudowy i zwiększania odporności) w ramach KPO. Zwiększenie zakresu danych wymienianych w postaci elektronicznej pomiędzy PSZ, a innymi jednostkami administracji publicznej będzie się wiązało z koniecznością wprowadzenia zmian w rejestrach lub systemach teleinformatycznych, z których dane są udostępniane. Rozbudowy będzie wymagała również infrastruktura teleinformatyczna, która będzie											

	wykorzystywana na potrzeby ww. systemów teleinformatycznych. Instrument na rzecz odbudowy i zwiększania odporności – obejmuje środki bezzwrotne w ramach KPO (w ramach części dotacyjnej) przewidziane na realizację inwestycji A4.1.1 Inwestycje wspierające reformę rynku pracy, wspierającej reformę A4.1. Efektywne instytucje na rzecz rynku pracy. Jest to łącznie kwota wydatków kwalifikowalnych 233,007 mln zł na okres do połowy 2025 r.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	SKUTKI FINANSOWE PROJEKTOWANEJ USTAWY W ZAKRESIE: Fundusz Pracy jest państwowym funduszem celowym, którego dysponentem jest minister właściwy ds. pracy. Gromadzone przez Fundusz Pracy środki przeznaczane są na finansowanie zadań ustawowych wymienionych w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Podstawę gospodarowania środkami Funduszu Pracy stanowi roczny plan finansowy Funduszu Pracy, który zawiera przewidywane przychody oraz możliwe do realizacji w danym roku wydatki. Z Funduszu Pracy finansowane są m.in. świadczenia obligatoryjne, takie jak np. zasiłki dla bezrobotnych oraz wydatki na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu – tj. na programy na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej. Formy pomocy (także nowe, wprowadzone w projekcie ustawy), będą realizowane, w ramach kwoty na aktywne programy zaplanowane dla powiatowych urzędów pracy. Minister właściwy ds. pracy ustala roczne limity wykorzystania środków z Funduszu Pracy dla zadań realizowanych przez powiaty. Starosta dokonuje wyboru form aktywizacji bezrobotnych i innych uprawnionych osób w ramach dostępnego limitu środków. W przypadku zwiększonych wydatków na świadczenia obligatoryjne (np. zasiłki dla bezrobotnych), które będą wymagać większych nakładów niż ujęte w projekcie planu finansowego Funduszu Pracy, plan ten zostanie odpowiednio zmieniony, poprzez przesunięcie kwot zaoszczędzonych w ramach innych pozycji w planie, np. zmniejszeniu ulegną kwoty zaplanowane na zadania związane z aktywnością zawodową. W przypadku wzrostu kosztów danej formy pomocy starosta, w ramach posiadanego limitu, skieruje do udziału mniej osób lub ograniczy wydatki na inne formy pomocy. Koszty realizowanych zadań będą pokrywane w ramach limitu wydatków Funduszu Pracy ogółem na dany rok i nie będą stanowiły podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki. W przypadku gdy starostom zabraknie środków na realizację wydatków obligatoryjnych mogą wówczas będą mogli wystąpić do ministra właściwego do spraw pracy o środki z rezerwy. ➤ Skutki proponowanych zmian dotyczących wysokości i okresu przyznawania zasiłku dla bezrobotnych w zakresie wpływu na wydatki z Funduszu Pracy <u>Zakłada się, że:</u> – liczba osób uprawnionych do zasiłku dla bezrobotnych będzie zbliżona do odnotowanej w 2023 r. – 410 tys. osób, a średni czas pobierania zasiłku mniejszy się z uwagi na prawdopodobny spadek liczby osób uprawnionych do zasiłku przez 12 miesięcy z powodu likwidacji powiązania okresu pobierania zasiłku ze stopą bezrobocia w powiecie. – Prawo do zasiłku będą mogły uzyskać osoby bezrobotne, które osiągnęły co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę lub podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy stanowiła kwota co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę. – wysokość podstawowego zasiłku wynosiłaby wg stawek obowiązujących od czerwca do grudnia 2024 r.: – 1662,00 zł w okresie pierwszych 90 dni posiadania prawa, – 1305,20 zł w okresie kolejnych dni jego posiadania, – zasiłek będzie waloryzowany na dotychczasowych zasadach, – obecny zasiłek w wysokości 80% zostanie zastąpiony zasiłkiem w wysokości 100%, – w przypadku osób legitymujących się okresem uprawniającym do zasiłku wynoszącym co najmniej 20 lat zasiłek dla bezrobotnych będzie wynosił 120% zasiłku podstawowego,

- maksymalny okres pobierania zasiłku nie ulegnie zmianie i tak jak dotychczas będzie wynosił:
- 180 dni – co do zasady;
- 365 dni – dla bezrobotnych:
 - powyżej 50. roku życia oraz posiadających co najmniej 20-letni okres uprawniający do zasiłku, albo
 - mających na utrzymaniu co najmniej jedno dziecko w wieku do 18 lat lub dziecko niepełnosprawne w wieku do 24 lat, a małżonek jest także osobą bezrobotną i utracił prawo do zasiłku z powodu upływu okresu jego pobierania po dniu nabycia prawa do zasiłku przez bezrobotnego, albo
 - samotnie wychowujących co najmniej jedno dziecko w wieku do 18 lat lub dziecko niepełnosprawne w wieku do 24 lat,
 - bezrobotnych niepełnosprawnych,
 - bezrobotnych członków rodzin wielodzietnych posiadających Kartę Dużej Rodziny,
 - okres pobierania zasiłku nie będzie uzależniony od wysokości stopy bezrobocia w powiecie.

W 2023 r., jak wynika ze sprawozdania MRiPS-02, 48% osób pobierających zasiłek dla bezrobotnych pobierało go w wysokości 100%, 30,5% osób w wysokości 80% i 21,5% w wysokości 120%. Zmiana spowoduje, że odsetek uprawnionych do zasiłku w wysokości 100% wzrósłby z 48% do 78,5% i tym samym ok. 125 tys. osób uprawnionych dotąd do obniżonej wysokości zasiłku otrzymałoby prawo do pełnej jego wysokości (dane ze sprawozdania MRiPS-02 za 2023 r.). Do obliczeń przyjęto, że liczba osób uprawnionych do zasiłku dla bezrobotnych w określonych wysokościach na przestrzeni całego analizowanego okresu ujętego w OSR będzie identyczna, a mianowicie łącznie zasiłek pobierałoby 410 tys. osób, z tego ok. 322 tys. w wysokości 100% i 88 tys. w wysokości 120%.

Założono minimalne zmniejszenie średniego czasu pobierania zasiłku dla bezrobotnych z uwagi na prawdopodobny spadek liczby osób uprawnionych do zasiłku przez 12 miesięcy z powodu likwidacji powiązania okresu pobierania zasiłku ze stopą bezrobocia w powiecie.

W obliczeniach uwzględniono waloryzację zasiłku w poszczególnych latach, bowiem zasiłek dla bezrobotnych podlega waloryzacji z dniem 1 czerwca o średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w poprzednim roku. Wskaźnik ten dla lat 2024–2027 przyjęto na podstawie Wytycznych dotyczących stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw (aktualizacja maj 2024) w kolejnych latach przyjęto taką samą wartość jak w ostatnim roku ujętym w wytycznych.

W oparciu o powyższe założenia po zmianie przepisów dotyczących zastąpienia zasiłku w wysokości 80% zasiłkiem w wysokości 100% na przestrzeni 2024–2034 wydatki z Funduszu Pracy wynosiłyby prawie 37,067 mld zł wobec 37,045 mld zł bez wprowadzenia tej zmiany – zatem po wprowadzeniu zmiany wydatki Funduszu Pracy na ten cel wzrosłyby o nieco ponad 22 mln zł. Równocześnie łącznie z 10,609 mld do 10,615 mld zł, czyli o ponad 6 mln zł, wzrosłyby łącznie wpływy do NFZ z tytułu składki zdrowotnej i do ZUS z tytułu składki emerytalno-rentowej.

➤ Skutki zwiększenia opłaty za wpis dla agencji zatrudnienia

W 2023 r. wpis do rejestru uzyskało 1858 agencji zatrudnienia. Przy założeniu, że w kolejnych latach liczba agencji uzyskujących wpis utrzyma się na tym samym poziomie, a koszt opłaty wzrośnie z 200 zł do 1000 zł spowoduje to wzrost dochodów JST w latach 2024–2034 o 14,86 mln zł (średniorocznie o 1,49 mln zł).

➤ Modernizacji systemów IT i infrastruktury teleinformatycznej PSZ – wydatki będą rozkładały się w następujący sposób:

- w 0 roku obowiązywania ustawy wyniosą 91,22 mln zł;
- w 1 roku obowiązywania ustawy wyniosą 88,64 mln zł.

Powyższe kwoty dotyczą wydatków planowanych do poniesienia z KPO w latach 2025 i w pierwszej połowie 2026 r. w łącznej wysokości 179,86 mln zł. Podział środków dokonany jest zgodnie z zawartym

i obowiązującym porozumieniem dotyczącym KPO. Dalsze utrzymanie i rozwój systemów teleinformatycznych po zakończeniu możliwości finansowania usług rozwoju w ramach KPO zapewnione będzie w ramach Funduszu Pracy.

Wydatki będą ponoszone – tak jak do tej pory ze środków Funduszu Pracy w ramach przyznanych limitów oraz z Instrumentu na rzecz odbudowy i zwiększania odporności (UE).

W KPO zaplanowano 52 mln EUR na inwestycję A4.1.1. Inwestycje wspierające reformę instytucji rynku pracy, która wspiera reformę rynku pracy A4.1. Efektywne instytucje na rzecz rynku pracy. Inwestycja A4.1.1 obejmuje realizację wskaźników: A55G – z alokacją 35,2 mln EUR oraz A56G – z alokacją 16,8 mln EUR. Środki te zostaną uruchomione na zasadach określonych w umowie finansowej pomiędzy Polską i KE w sprawie wykorzystania środków na rzecz odbudowy i zwiększania odporności oraz na zasadach wynikających z przepisów ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2024 r. poz. 324, z późn. zm.). Koszty związane z bieżącym utrzymaniem i ewentualną modernizacją po wydatkowaniu środków z KPO będą ponoszone z bieżących środków przeznaczonych na utrzymanie systemów teleinformatycznych ministra właściwego do spraw pracy.

➤ **Prognozowane skutki finansowe na aktywne formy pomocy:**

W latach 2011–2023 wydatki Funduszu Pracy na aktywne formy pomocy kształtowały się w następujący sposób²⁾:

- 2011 r. – 3 327 606,00 tys. zł;
- 2012 r. – 3 889 667,30 tys. zł;
- 2013 r. – 4 632 954,80 tys. zł;
- 2014 r. – 5 052 127,20 tys. zł;
- 2015 r. – 5 294 326,90 tys. zł;
- 2016 r. – 5 770 563,60 tys. zł;
- 2017 r. – 6 156 709,20 tys. zł;
- 2018 r. – 5 501 840,00 tys. zł;
- 2019 r. – 2 765 261,70 tys. zł;
- 2020 r. – 19 943 610,4 tys. zł;
- 2021 r. – 3 788 219,99 tys. zł;
- 2022 r. – 4 842 999,88 tys. zł;
- 2023 r. – 4 698 789,35 tys. zł.

Zaproponowane w projektowanej ustawie zadania polegające na:

- wprowadzeniu bonu na kształcenie ustawiczne, który zastąpi bon szkoleniowy,
- podwyższeniu stypendium stażowego ze 120% do 160% kwoty zasiłku,
- podwyższeniu wysokości kwoty przeznaczonej dla agencji zatrudnienia za doprowadzenie skierowanego długotrwale bezrobotnego lub bezrobotnego do 30. roku życia do zatrudnienia,
- rozszerzeniu bonu na zasiedlenie na wszystkie osoby bezrobotne

– będą realizowane w ramach posiadanych limitów.

Starosta mając na uwadze posiadane do dyspozycji środki przeznaczone na aktywne formy pomocy, decyduje o wyborze form pomocy oraz liczbie osób, które z nich skorzystają. W przypadku wzrostu kosztów danej formy aktywizacji starosta, w ramach posiadanego limitu, skieruje do niej mniej osób.

- **Koszty związane z wprowadzeniem możliwości refundacji kosztów opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi do 18. roku życia**

Ww. refundacja będzie realizowana w ramach posiadanych limitów, w przypadku wzrostu kosztów tej formy aktywizacji starosta, w ramach posiadanego limitu, skieruje do niej mniej osób.

W obecnym stanie prawnym refundacja dotyczy kosztów opieki nad dzieckiem do lat sześciu, a w przypadku gdy jest to dziecko niepełnosprawne do lat siedmiu. W 2023 r. w urzędach pracy było zarejestrowanych 1746 osób mających na utrzymaniu co najmniej jedno dziecko niepełnosprawne.

²⁾ Źródło danych: Sprawozdanie MRPiPS-02 o przychodach i wydatkach Funduszu Pracy.

Można założyć, że część z tych osób będzie ubiegała się o refundację kosztów opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi do 18. roku życia.

Planuje się, że roczny koszt refundacji kosztów opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi do 18. roku życia w pierwszym roku wyniesie 181,5 tys. zł (wysokość świadczenia jest uzależniona od wysokości zasiłku dla bezrobotnych, który podlega waloryzacji – do 50% zasiłku dla bezrobotnych – od 1 czerwca 2024 r. to 831,00 zł). Założono, że:

- bazując na danych ze sprawozdania MRiPS-02 za 2023 r. średni roczny koszt ponoszony na refundację kosztów opieki nad dzieckiem lub osobą zależną wynosi dla 1 osoby ok. 2-krotność maksymalnej kwoty refundacji, tj. w pierwszym roku ok. 1712,40 zł,
- w 2023 r. refundację otrzymało 2,3% bezrobotnych posiadających co najmniej jedno dziecko do 6. roku życia (3029 osób),
- w przypadku rodziców dzieci niepełnosprawnych założono, że skorzysta z tego ok. 106 osób w roku więcej niż obecnie,
- szacunek kosztów uzyskano mnożąc koszt refundacji dla 1 osoby (1712,40 zł w 2025 roku) x liczba osób (106).

➤ **Koszty związane z możliwością przyznania pracownikowi dodatku motywacyjnego finansowanego z Funduszu Pracy w wysokości do 1000 zł, na okres nie dłuższy niż sześć miesięcy**

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy pracownikom wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy zatrudnionych na stanowiskach pośrednika pracy, doradcy zawodowego, specjalisty do spraw rozwoju zawodowego, specjalisty do spraw programów, doradcy EURES i asystenta EURES oraz osobom zatrudnionym w Ochotniczych Hufcach Pracy na tych samych stanowiskach, może być przyznany dodatek do wynagrodzenia finansowany ze środków Funduszu Pracy, uzależniony od doskonalenia kwalifikacji zawodowych, jakości wykonywanej pracy oraz zajmowanego stanowiska. W planie Funduszu Pracy na 2024 r. przewidziano na ten cel 43 000 000 zł.

Taka sama lub zbliżona kwota zostanie ujęta w planie Funduszu Pracy na 2025 r. na finansowanie kosztów związanych z możliwością przyznania pracownikowi dodatku motywacyjnego finansowanego z Funduszu Pracy w wysokości do 1000 zł, na okres nie dłuższy niż sześć miesięcy. Zmiany te nie spowodują zwiększenia wydatków Funduszu Pracy i będą realizowane w ramach kosztów ujętych w planie finansowym Funduszu Pracy na dany rok.

➤ **Skutki zmian w zakresie podmiotów zobowiązanych do opłacania składek na Funduszu Pracy.**

Wpływy do FP (w mln zł):

2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	SUMA
79,79	85,02	89,72	89,72	89,72	89,72	89,72	89,72	89,72	89,72	882,55

Nowe osoby zobowiązane do opłacania składek na FP:

- członkowie rad nadzorczych – według Raportu o radach nadzorczych w Polsce, wg stanu na dzień 31 grudnia 2023 r. w Polsce jest 77,5 tys. członków. Przyjęto ich wynagrodzenie jako przeciętne wynagrodzenie,
- małżonek Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Wydatki FP (w mln zł):

2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	SUMA
0,03	0,03	0,03	0,03	0,03	0,03	0,03	0,03	0,03	0,03	0,29

Osoby zwolnione z opłacania składek na FP:

- słuchacze KSAP – przyjęto liczbę 50 osób ze stypendium 4900 zł,
- osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym lub zaopatrzeniu emerytalnemu niepodlegające zatrudnieniu lub innej pracy zarobkowej ze względu na potrzebę udzielenia wsparcia osobie pobierającej świadczenie wspierające, o których mowa w art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych – skutek finansowy wynosi 0, ponieważ żeby powstał obowiązek zapłaty składki na FP świadczenie wspierające musiałoby wynosić co najmniej najniższe wynagrodzenie; dotychczas nie było takich przypadków; dołączając do wyjątków zrównuje się te osoby z osobami pobierającymi na podstawie przepisów o świadczeniach rodzinnych świadczenie pielęgnacyjne, lub specjalny zasiłek opiekuńczy oraz z osobami pobierającymi na podstawie przepisów o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów zasiłek dla opiekuna.

Saldo zmian w zakresie podmiotów zobowiązanych do opłacania składek na Funduszu Pracy (w mln zł):

2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	SUMA
79,76	84,99	89,69	89,69	89,69	89,69	89,69	89,69	89,69	89,69	882,26

➤ **Koszty związane z działaniem punktów obsługi osób młodych**

W oparciu o zapisy ustawy powiatowe urzędy pracy od 2026 r. będą mogły tworzyć punkty obsługi osób młodych. Planuje się, że działanie punktów obsługi osób młodych finansowane będzie ze środków rezerwy Funduszu Pracy.

Na podstawie doświadczeń z realizacji projektów pilotażowych z naboru „Czas na Młodych” – w ramach którego w latach 2023–2024 uruchomiono punkty obsługi osób młodych przy 76 powiatowych urzędach pracy – szacuje się, że uruchomienie jednego punktu to koszt rzędu 100 tys. zł. Dalsze działanie punktu to koszt ok. 50 tys. zł rocznie. Ponieważ w 76 PUP uruchomiono już punkty obsługi osób młodych, będą mogły one zostać utworzone jeszcze maksymalnie w 264 PUP, co wygeneruje w 2026 r. koszt do 26,4 mln zł. Jeśli wszystkie PUP w kraju zdecydują się na założenie punktu obsługi osób młodych, roczny koszt ich utrzymania będzie wynosić 34 mln zł.

➤ **Koszty związane z wdrożeniem Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej w ośrodkach szkolenia zawodowego OHP, centrach kształcenia i wychowania OHP oraz innych jednostkach organizacyjnych podległych wojewódzkim komendantom OHP**

Wprowadzane przepisy w powyższym zakresie nie spowodują dodatkowych skutków finansowych dla MC i zostaną sfinansowane w ramach przyznanego limitu wydatków części 27 oraz nie będą stanowiły podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa na ten cel w latach obowiązywania ustawy.

➤ **Projekt wydatków Funduszu Pracy ze zmianami wynikającymi z projektu ustawy i bez wprowadzania tych zmian**

W planie Funduszu Pracy były zabezpieczone środki na wszystkie instrumenty rynku pracy. Na podstawie dokonanych analiz i dotychczasowej praktyki zrezygnowano z następujących instrumentów: przygotowanie zawodowe dorosłych, stypendium na kontynuowanie nauki, bon zatrudnieniowy, grant na pracę zdalną dla bezrobotnego opiekuna osoby niepełnosprawnej, refundacji składek na ubezpieczenia społeczne za bezrobotnych do 30. roku życia, bonu stażowego, trójstronnej umowy szkoleniowej, pożyczki na sfinansowanie kosztów szkolenia, finansowania kosztów studiów podyplomowych, świadczenia przysługującego rolnikom zwalnianym z pracy, zlecenia działań aktywizacyjnych – tzw. duże zlecenie, Programu Aktywizacja i Integracja.

Równocześnie projekt przewiduje wprowadzenie nowych form wsparcia takich jak sfinansowanie opłaty za przeprowadzenie postępowania i wydanie decyzji w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego, pożyczki edukacyjnej, dodatku do stypendium po uzyskaniu dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności oraz premii dla organizatora stażu zakończonego potwierdzeniem nabycia wiedzy lub umiejętności.

Niezależnie od powyższego wprowadzane są zmiany w istniejących instrumentach i tak np. podwyższono wartości pożyczki na utworzenie stanowiska pracy w stosunku do obecnie istniejącej z 6-

krotności do 10-krotności przeciętnego wynagrodzenia, rozszerzono krąg podmiotów, którym będzie przysługiwał bon na zasiedlenie (dotychczas był przyznawany tylko bezrobotnym do 30. roku życia). Zmieniono zasady przyznawania grantu na pracę zdalną, tj. grant będzie przysługiwał na utworzenie stanowiska pracy bezrobotnego, a nie tylko dla bezrobotnego opiekuna osoby niepełnosprawnej – przy czym zmniejszono jego wysokość z 6-krotności do 3-krotności minimalnego wynagrodzenia. Zwiększono wysokość stypendium stażowego z aktualnych 120% do 160% zasiłku. Wydatki realizowane są w ramach form pomocy, a nie wydatków fakultatywnych.

Ponadto w związku ze zmianą ustawy o praktykach absolwenckich do obliczeń wydatków Funduszu Pracy przyjęto następujące założenia.

W związku z proponowanym rozwiązaniem dotyczącym poszerzenia katalogu sposobów spełniania obowiązku nauki przez niepełnoletnich absolwentów szkół szacuje się, że z rozwiązania tego może skorzystać około 12% niepełnoletnich absolwentów branżowych szkół I stopnia. Z danych monitoringu karier absolwentów branżowych szkół I stopnia wynika bowiem, że około 66% absolwentów kontynuuje naukę, pracuje lub łączy naukę z pracą. Do założeń poniższego szacowania skutków finansowych przyjęto, że spośród 34% niepełnoletnich absolwentów, którzy potencjalnie będą nieaktywni około 35% skorzysta z projektowanego rozwiązania. Dodatkowo do wyliczeń na lata 2028–2034 przyjęto dane liczbowe uczniów szkół podstawowych. Dane liczbowe przedstawia poniższa tabela.

rok	liczba niepełnoletnich absolwentów branżowych szkół I stopnia	typ szkoły (klasa)	liczba niepełnoletnich absolwentów branżowych szkół I stopnia, którzy mogą skorzystać z praktyki absolwenckiej	kwota za maksymalnie 10 miesięcy realizacji praktyki absolwenckiej	kwota ogółem
2025	30 579	III kl BSI	3639	2 500,00 zł	9 097 252,50 zł
2026	37 108	II kl BSI	4416	2 500,00 zł	11 039 630,00 zł
2027	16 051	I kl BSI	1910	2 500,00 zł	4 775 172,50 zł
2028	26 164	VIII kl SP	3114	2 500,00 zł	7 783 790,00 zł
2029	25 743	VII kl SP	3063	2 500,00 zł	7 658 542,50 zł
2030	25 260	VI kl SP	3006	2 500,00 zł	7 514 850,00 zł
2031	24 308	V kl SP	2893	2 500,00 zł	7 231 630,00 zł
2032	24 504	IV kl SP	2916	2 500,00 zł	7 289 940,00 zł
2033	24 571	III kl SP	2924	2 500,00 zł	7 309 872,50 zł
2034	25 671	II kl SP	3055	2 500,00 zł	7 637 122,50 zł

Wydatki Funduszu Pracy (w mln. zł).

Rok	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	Suma
		9,1	11	4,8	7,8	7,7	7,5	7,2	7,3	7,3	7,6	77,3

Porównanie projektu planu finansowego Funduszu Pracy na rok 2025 na podstawie projektu ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia do projektu planu finansowego Funduszu Pracy na rok 2025 na podstawie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy

		Projekt planu FP na 2025 r. na podstawie URP (w tys. zł)	Projekt planu FP na 2025 r. (w tys. zł) – ustawa o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (układ na podstawie URP)
I	Wydatki ogółem	11 144 443	11 144 443

1	Świadczenia obligatoryjne	3 841 860	3 840 050
1.1	Zasiłki dla bezrobotnych	2 651 860	2 650 000
1.2	Zasiłki i świadczenia przedemerytalne	800 000	800 000
1.3	Dodatki aktywizacyjne	190 000	190 000
1.4	Świadczenia integracyjne	200 000	200 000
	Refundacja składek na ubezpieczenia dla zwalnianych rolników (ustawa o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy)	-	50
2	Aktywność zawodowa	6 056 127	6 057 937
2.1	Formy pomocy (aktywne programy realizowane przez PUP), w tym nowe	3 500 298	3 652 108
2.2	Zadania dotyczące aktywności zawodowej, w tym m.in.:	2 555 829	2 405 829
	2.2.1 – Krajowy Fundusz Szkoleniowy	419 591	419 591
	2.2.2 – pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej lub utworzenie stanowiska pracy (BGK)	0	0
	2.2.3 – program aktywizacyjny dla cudzoziemców, wraz z kosztami obsługi	50 000	-
	2.2.4 – program aktywizacyjny dla osób niepełnosprawnych lub opiekunów, wraz z kosztami obsługi	100 000	-
	2.2.5 – refundacja wynagrodzeń pracowników młodocianych	1 000 000	1 000 000
	2.2.6 – koszty przygotowania egzaminów potwierdzających kwalifikacje zawodowe	50 000	50 000
	2.2.7 – dofinansowanie pracodawcom kosztów kształcenia młodocianych pracowników	501 138	510 238
	2.2.8 – dofinansowanie kosztów praktyk absolwenckich	9 100	-
	2.2.9 – koszty związane z realizacją zadań określonych w art. 62 ust.1 i art. 64c ust. 1 ustawy o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3	250 000	250 000
	2.2.10 – koszty związane z realizacją zadań określonych w art. 15 ust. 1 pkt 13a ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	70 000	70 000
	2.2.11 – koszty związane z wypłatą dofinansowania o którym mowa w art. 197 ust. 1 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	85 000	85 000
	2.2.12 – koszty programów, o których mowa w art. 31 ust. 1 ustawy o ekonomii społecznej, wraz z kosztami obsługi	20 000	20 000
	2.2.13 – finansowanie kosztów szkoleń z języka polskiego organizowanych przez okręgowe izby lekarskie	500	1 000
	2.2.14 – finansowanie kosztów szkoleń z języka polskiego organizowanych przez okręgowe izby pielęgniarów i położnych	500	
3	Dofinansowanie kosztów wynagrodzeń	173 768	173 768
3.1	Wynagrodzenia i składki pracowników powiatowych urzędów pracy	157 068	157 068

3.2	Wynagrodzenia, składki oraz odpisy na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych pracowników wojewódzkich urzędów pracy	16 700	16 700
4	Zadania fakultatywne, w tym m.in.:	335 977	335 977
4.1	Wysyłka zawiadomień, druki, obsługa rachunków bankowych, komunikowanie się z bezrobotnymi i innymi podmiotami	61 477	61 477
4.2	Pośrednictwo pracy i poradnictwo zawodowe, badania i ekspertyzy dotyczące rynku pracy, partnerstwo lokalne, konferencje, koszty związane z udziałem PSZ w działaniach współfinansowanych z budżetu UE oraz w sieci EURES	19 361	21 861
4.3	Podnoszenie kwalifikacji pracowników PSZ, OHP i rady rynku pracy	29 976	29 976
4.4	Systemy informatyczne w PSZ – rozwój i eksploatacja	166 783	166 783
4.5	Audyt zewnętrzny (w tym: projektów EFS+), kontrole PUP	60	60
4.6	Koszty postępowania sądowego, egzekucyjnego, odsetki za nieterminowe regulowanie zobowiązań	1 820	1 820
4.7	Zarządzanie projektami EFS+,	11 000	11 000
4.8	Dodatki motywacyjne	43 000	43 000
4.9	Dofinansowanie badań, opracowań, wydawnictw dotyczących rynku pracy oraz kosztów zatrudnienia pracowników WUP (umowy z WUP)	2 500	-
4.10	Tworzenie punktów obsługi młodych do 30. roku życia	0	-
5	Pozostałe koszty	735 711	735 711
5.1	Pobór składki na Fundusz Pracy przez ZUS	51 500	51 500
5.2	Spląty i obsługa kredytów i pożyczek wraz z odsetkami zaciągniętych przez dysponenta Funduszu Pracy	0	-
5.3	Należności umorzone i niedochodzone	4 500	4 500
5.4	Pracownicze Plany Kapitałowe	679 711	679 711
6	Koszty zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19	1 000	1 000

Dodatkowo:

Nie przewiduje się utworzenia nowych etatów w PUP. Mając na uwadze wprowadzenie ułatwień w przepisach oraz elektroniczną procedurę w PUP, część etatów w ramach dotychczasowych PUP będzie mogła być przesunięta do obsługi przedsiębiorców w zakresie klientów PUP.

Urzędy pracy będą mogły otworzyć się na klientów dotąd biernych zawodowo. Umożliwi to podniesienie efektywności funkcjonowania PSZ oraz stworzy warunki do świadczenia przez urzędy jeszcze lepszych usług.

Ponadto planuje się wprowadzenie rozwiązania umożliwiającego niedochodzenie przez starostę należności z tytułu zwrotu nienależnie pobranego świadczenia lub środków przyznanych

	na finansowanie form pomocy, których kwota wraz z odsetkami nie przekracza 100 zł. Od 21 lutego 2021 r. ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2023 r. poz. 2505, z późn. zm.) przewiduje jednolite stawki opłat, niezależnie od wartości dochodzonej należności. Opłata manipulacyjna jest pobierana za wszczęcie postępowania egzekucyjnego w kwocie 40 zł, a w przypadku wszczęcia egzekucji administracyjnej opłata manipulacyjna ulega podwyższeniu do 100 zł. Tak więc koszty dochodzenia należności do 100 zł przekraczają jej wartość, co w przypadku bezskutecznej egzekucji obciąży Fundusz Pracy. Zaproponowana w projekcie ustawy kwota jest analogiczna do kwoty określonej w ustawie o finansach publicznych. Zgodnie z art. 58 ust. 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530, z późn. zm.) dysponent części budżetowej lub dysponent państwowego funduszu celowego może wyrazić zgodę na niedochodzenie należności budżetu państwa o charakterze cywilnoprawnym, której kwota wraz z odsetkami nie przekracza 100 zł. Zatem obowiązujące już przepisy przewidują możliwość niedochodzenia ww. kwoty, a projektowane rozwiązanie z projektu ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia je tylko doprecyzowuje. Projektowane rozwiązanie będzie miało neutralny wpływ na Fundusz Pracy. Zamiast wydatków ponoszonych przez powiatowe urzędy pracy na koszty postępowania sądowego i egzekucyjnego w sprawach nienależnie pobranych świadczeń pieniężnych i innych wypłat z Funduszu Pracy, powstaną koszty niedochodzenia należności z tytułu zwrotu nienależnie pobranego świadczenia lub środków przyznanych na finansowanie form pomocy.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe osoby niepełnosprawne i osoby starsze							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Uelastycznienie form pomocy, szerszy dostęp do wsparcia w zakresie kształcenia ustawicznego. Ułatwienia w kontaktach z urzędem pracy, m.in. poprzez rezygnację z ograniczenia dla pracodawców w zakresie wyboru PUP, z którym chcą współpracować w zakresie realizacji ofert pracy. Dalszy rozwój usług elektronicznych realizowanych na rzecz pracodawców i przedsiębiorców – umożliwienie zawierania umów dotyczących form pomocy oraz dokonywania ich rozliczeń w postaci elektronicznej, usprawnienie zgłaszania ofert pracy i staży zawodowych, itp.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Uelastycznienie form pomocy, szerszy dostęp do wsparcia w zakresie kształcenia ustawicznego.						

		Ułatwienia w kontaktach z urzędem pracy, m.in. poprzez rezygnację z ograniczenia dla pracodawców w zakresie wyboru PUP, z którym chcą współpracować w zakresie realizacji ofert pracy. Dalszy rozwój usług elektronicznych realizowanych na rzecz pracodawców i przedsiębiorców – umożliwienie zawierania umów dotyczących form pomocy oraz dokonywania ich rozliczeń w postaci elektronicznej, usprawnienie zgłaszania ofert pracy i staży zawodowych, itp. Przy udzielaniu i rozliczeniu form pomocy uwzględnione zostaną przedsiębiorstwa rodzinne. Obecnie do rozliczenia środków finansowych przyznanych w ramach finansowanych form pomocy nie zalicza się pracy wykonywanej na rzecz pracodawcy będącego członkiem rodziny osób bezrobotnych i poszukujących pracy.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe w tym osoby starsze i osoby niepełnosprawne	Wprowadzone zostaną rozwiązania mające na celu wsparcie rodzin m.in. pierwszeństwo w skierowaniu do form pomocy będą mieli bezrobotni członkowie rodzin wielodzietnych posiadających Kartę Dużej Rodziny (mający na utrzymaniu co najmniej troje dzieci). Wdrożenie rozwiązania polegającego na uwzględnieniu przedsiębiorstwa rodzinnego przy udzielaniu i rozliczeniu form pomocy może przyczynić się do wzrostu formalnego zatrudnienia. Uproszczenia dla osób rejestrujących się jako bezrobotny, w tym m.in. zniesienie właściwości urzędu pracy ze względu na miejsce zameldowania stałego lub czasowego. Wprowadzenie możliwości refundacji kosztów opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi do 18. roku życia (w obecnym stanie prawnym refundacja dotyczy kosztów opieki nad dzieckiem lub dziećmi do lat sześciu, a w przypadku gdy jest to dziecko niepełnosprawne do lat siedmiu). Projektowane zmiany będą miały pozytywny wpływ na osoby niepełnosprawne i starsze, ponieważ praca zdalna stwarza większe możliwości aktywizacji zawodowej tej grupy osób. Dodatkowo, pozytywny wpływ na proces aktywizacji tych osób będzie miała cyfryzacja procesów obsługi klientów PUP, która wpłynie na łatwiejszy kontakt z urzędem.
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
Założenia i metodyka obliczeń skutków regulacji dla gospodarstw domowych		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

Projekt zawiera m.in. następujące rozwiązania, zmniejszające obciążenia regulacyjne:

- zmniejszenie zakresu informacji wymaganych od pracodawcy zgłaszającego ofertę pracy do realizacji;
- odformalizowanie i odbiurokratyzowanie czynności wykonywanych przez doradców zawodowych;
- uproszczenie i uporządkowanie przepisów dotyczących obowiązku uzyskiwania wpisu do Krajowego Rejestru Agencji Zatrudnienia;
- automatyczne pozyskiwanie danych przez PUP z rejestrów/systemów teleinformatycznych innych jednostek administracji publicznej (przekazanie danych powinno być wymagane w sytuacji, gdy dane nie są możliwe do pozyskania w sposób automatyczny);
- odejście od konieczności przygotowywania przez urzędy pracy indywidualnego planu działania np. dla osób aktywnych, samodzielnych, posiadających poszukiwane na rynku pracy kwalifikacje, dla których wystarczającą pomocą jest szybkie przedstawienie propozycji odpowiedniej pracy.

Projekt zawiera również rozwiązania, które mogą zwiększyć obciążenia regulacyjne:

- wprowadzenie dla pracodawców z sektora publicznego oraz prywatnego (jeśli wykonują zadania publiczne lub dysponują majątkiem publicznym) obowiązku zgłaszania ofert pracy w ePracy.

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane zmiany będą miały pozytywny wpływ na rynek pracy:

- wprowadzane zmiany mają na celu poprawę funkcjonowania PSZ oraz uelastycznienie form aktywizacji zawodowej, co wpłynie pozytywnie na rynek pracy. Sprawnie działające PSZ wyposażone w odpowiednie instrumenty przyczynią się do podnoszenia umiejętności kadr zatrudnionych w gospodarce, co znajdzie odzwierciedlenie w zwiększeniu wskaźnika zatrudnienia w Polsce oraz dostosowaniu potencjału kadrowego Polski do aktualnych potrzeb gospodarki;
- zobowiązanie jednostek sektora publicznego (oraz prywatnego, jeśli wykonują zadania publiczne lub dysponują majątkiem publicznym) do upowszechniania informacji o ofertach pracy w bazie prowadzonej przez ministra właściwego do spraw pracy:
 - zwiększy liczbę ofert pracy udostępnionych w ePracy i umożliwi szerszy niż dotychczas dostęp do ofert rozproszonych w Internecie. Aby do nich dotrzeć osoby poszukujące pracy muszą poświęcić dużo czasu na przeglądanie wielu indywidualnych stron BIP poszczególnych urzędów czy instytucji, na których oferty te są zamieszczane;
 - z perspektywy jednostek sektora publicznego – może przyczynić się do lepszego zaspokajania potrzeb kadrowych poprzez usprawnienie, a często skrócenie procedury rekrutacyjnej dzięki dotarciu z ofertą pracy do szerszego grona potencjalnych kandydatów do pracy, co jest szczególnie istotne w sytuacji braku kandydatów na wolne stanowiska pracy;
- możliwość zarejestrowania bezrobotnego w urzędzie pracy właściwym ze względu na miejsce zamieszkania da mu lepsze możliwości poszukiwania zatrudnienia;
- obsługa przez urzędy pracy osób faktycznie zainteresowanych pomocą w uzyskaniu zatrudnienia zmniejszy obciążenie pracowników tych urzędów oraz pozwoli na świadczenie zindywidualizowanej pomocy klientom, do tego stała opieka doradcy ds. zatrudnienia pozwoli dobrać odpowiednie formy pomocy oraz doprowadzić do zatrudnienia;
- zmotywowanie powiatowych urzędów pracy do lepszego wykorzystania środków Funduszu Pracy przeznaczonych na aktywizację osób bezrobotnych oraz stały wzrost efektywności ich wykorzystania.

Dodatkowo projektowana zmiana będzie miała pozytywny wpływ na realizację programów centralnych w obszarze rynku pracy, stanowiących realizację celów polityki rządu; – poszerzenie grupy klientów urzędów pracy o osoby niezarejestrowane, w tym osoby biernie zawodowo będzie sprzyjało aktywizacji niewykorzystanych dotąd zasobów ludzkich, a tym samym powinno przyczynić się do zwiększenia współczynnika aktywności zawodowej i wskaźnika zatrudnienia; – umożliwienie realizacji obowiązku nauki w formie praktyki absolwenckiej ma na celu ułatwienie niepełnoletnim absolwentom branżowych szkół I stopnia uzyskiwania doświadczenia i nabywania umiejętności praktycznych przydatnych do wykonywania pracy. Tym samym przyczyni się do poprawy sytuacji osób młodych w grupie wiekowej 15–29 lat, które nie mają zatrudnienia ani nie uczestniczą w kształceniu lub szkoleniu.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☒ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne: ...	☒ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	<u>Rozwój usług elektronicznych realizowanych na rzecz klientów urzędów pracy</u>, w tym umożliwiających wnioskowanie o formy pomocy oraz zapewnienie wszystkim, w tym osobom bezrobotnym dostępu do większej niż obecnie liczby ofert pracy udostępnionych w ePracy, umożliwienie przygotowania i udostępnienia CV w bazie CV, rozwój mechanizmów automatycznego doboru ofert pracy do CV osób bezrobotnych, rozwój aplikacji mobilnej. <u>Cyfryzacja procesów obsługi klientów PUP (z zachowaniem praw osób wykluczonych cyfrowo)</u>, w tym umożliwienie składania wniosków.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Planuje się, że projektowana ustawa wejdzie w życie pierwszego dnia miesiąca, następującego po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkami wskazanymi w ustawie. Z uwagi na konieczność dostosowania systemów teleinformatycznych, dokonanie zmian organizacyjnych, przeszkolenie pracowników PSZ planowane jest, że w ciągu 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia nastąpi pełne osiągnięcie celu zakładanego przez projekt ustawy. Dodatkowo przewiduje się, że dane zawarte w Krajowym Rejestrze Karnym będą mogły być pozyskiwane przez ministra właściwego do spraw pracy, marszałka województwa oraz PUP po wdrożeniu przez Ministra Sprawiedliwości rozwiązań technicznych dostosowujących ten rejestr do przepisów niniejszej ustawy. Minister Sprawiedliwości ogłosi w swoim dzienniku urzędowym oraz na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej komunikat określający termin wdrożenia rozwiązań technicznych dostosowujących Krajowy Rejestr Karny do wykonywania przepisów niniejszej ustawy.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Planowane jest przeprowadzenie ewaluacji po 2 latach obowiązywania ustawy. Jako mierniki przyjęte zostaną: – współczynnik aktywności zawodowej ludności w wieku produkcyjnym, – wskaźnik zatrudnienia ludności w wieku produkcyjnym, – liczba zaktywizowanych klientów według kategorii (bezrobotni, inni), – liczba innych niż bezrobotni klientów urzędów pracy, w tym osób biernych zawodowo, – stopa bezrobocia rejestrowanego, – liczba ofert pracy dostępnych w ePracy, – średnia liczba dni oczekiwania na propozycję pomocy (w tym ofertę pracy). Minister właściwy do spraw pracy dokona ewaluacji podstawowych form pomocy, której głównymi miernikami będą wskaźniki efektywności zatrudnieniowej i kosztowej, tj.: – efektywność zatrudnieniowa – udział procentowy liczby osób, które w trakcie lub nie później niż w okresie 180 dni od dnia zakończenia realizacji podstawowych form pomocy w roku budżetowym wykonywały pracę		

niesubsydiowaną przez co najmniej 90 dni, w stosunku do liczby osób, które w danym roku zakończyły realizację tych form pomocy,

- efektywność kosztowa – stosunek kwoty wydatków Funduszu Pracy poniesionych przez samorządy powiatowe na finansowanie podstawowych form pomocy do liczby osób, które w trakcie lub nie później niż w okresie 180 dni od dnia zakończenia realizacji podstawowych form pomocy w roku budżetowym wykonywały pracę niesubsydiowaną przez co najmniej 90 dni.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

RAPORT Z KONSULTACJI I OPINIOWANIA

projektu ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia (UC29)

1) Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania.

Projekt ustawy został poddany konsultacjom publicznym równolegle z uzgodnieniami międzyresortowymi i przekazaniem projektu do zaopiniowania związkom zawodowym i organizacjom związkowym.

Projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania do następujących partnerów społecznych:

– na podstawie art. 19 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 854) do:

- 1) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych;
- 2) Forum Związków Zawodowych;
- 3) NSZZ „Solidarność”;

– na podstawie art. 16 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2022 r. poz. 97) do:

- 1) Związku Pracodawców – Business Centre Club;
- 2) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) Konfederacji „Lewiatan”;
- 4) Związku Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 5) Związku Rzemiosła Polskiego;
- 6) Federacji Przedsiębiorców Polskich;
- 7) Polskiego Towarzystwa Gospodarczego.

Projekt ustawy został również przekazany do zaopiniowania Radzie Dialogu Społecznego – na podstawie art. 5 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.) oraz Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego – na podstawie art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. z 2024 r. poz. 949).

W ramach konsultacji publicznych projekt otrzymały:

- 1) Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców;
- 2) Krajowa Izba Gospodarcza;
- 3) Krajowa Rada Izb Rolniczych;
- 4) Federacja Branżowych Związków Producentów Rolnych;
- 5) Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych;
- 6) Związek Sądowników Rzeczypospolitej Polskiej;
- 7) Związek Zawodowy Pracowników Rolnictwa w RP;
- 8) Polski Związek Pracodawców Budownictwa;
- 9) Polska Izba Przemysłowo-Handlowa Budownictwa;
- 10) Polska Izba Handlowa.;
- 11) Związek Miast Polskich;
- 12) Związek Miast Polskich/Unia Metropolii Polskich;
- 13) Unia Miasteczek Polskich;
- 14) Związek Gmin Wiejskich RP;
- 15) Związek Powiatów Polskich;
- 16) Związek Województw RP;
- 17) Fundacja Platforma Przemysłu Przyszłości;
- 18) Polskie Forum HR;
- 19) Stowarzyszenie Agencji Zatrudnienia;
- 20) Narodowe Forum Doradztwa Kariery;
- 21) Stowarzyszenie Doradców Szkolnych i Zawodowych RP;
- 22) Stowarzyszenie Prawa Pracy;

- 23) Polskie Stowarzyszenie Zarządzania Kadrami;
- 24) Związek Liderów Usług Biznesowych w Polsce;
- 25) Stowarzyszenie Inspektorów Pracy Rzeczypospolitej Polskiej;
- 26) Związek Zawodowy Pracowników Państwowej Inspekcji Pracy;
- 27) Polska Fundacja im. R. Schumana;
- 28) Fundacja Share the Care;
- 29) Ogólnopolski Konwent Agencji Pracy;
- 30) Fundacja Rozwoju Oprócz Granic;
- 31) Konsorcjum Migracyjne;
- 32) Centrum Pomocy Prawnej im. Haliny Nieć;
- 33) Zakład Ubezpieczeń Społecznych;
- 34) Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;
- 35) Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 36) Urząd Ochrony Danych Osobowych;
- 37) Narodowy Fundusz Zdrowia,
- 38) Państwowa Inspekcja Pracy,
- 39) Urząd Zamówień Publicznych;
- 40) Rada Rynku Pracy;
- 41) Krajowy Komitet Rozwoju Ekonomii Społecznej;
- 42) Rada Zatrudnienia Socjalnego;
- 43) Wojewoda Dolnośląski;
- 44) Wojewoda Kujawsko-Pomorski;
- 45) Wojewoda Lubelski;
- 46) Wojewoda Lubuski;
- 47) Wojewoda Łódzki;
- 48) Wojewoda Małopolski;
- 49) Wojewoda Mazowiecki;
- 50) Wojewoda Opolski;
- 51) Wojewoda Podkarpacki;
- 52) Wojewoda Podlaski;
- 53) Wojewoda Pomorski;
- 54) Wojewoda Śląski;
- 55) Wojewoda Świętokrzyski;
- 56) Wojewoda Warmińsko-Mazurski;
- 57) Wojewoda Wielkopolski;
- 58) Wojewoda Zachodniopomorski.

Uwagi do projektu zgłosili:

- 1) Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;
- 2) Prezes Głównego Urzędu Statystycznego;
- 3) Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych;
- 4) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 5) Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
- 6) Krajowy Komitet Rozwoju Ekonomii Społecznej;
- 7) Rada Zatrudnienia Socjalnego;
- 8) Związek Rzemiosła Polskiego;
- 9) Konfederacja Lewiatan;
- 10) Polskie Towarzystwo Gospodarcze;
- 11) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych (w tym organizacja członkowska Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Pracowników OHP);
- 12) Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność";
- 13) Państwowa Inspekcja Pracy.
- 14) Wojewoda Lubelski;
- 15) Wojewoda Lubuski;
- 16) Wojewoda Łódzki;
- 17) Wojewoda Mazowiecki;
- 18) Wojewoda Podlaski;

- 19) Wojewoda Pomorski;
- 20) Wojewoda Śląski;
- 21) Wojewoda Świętokrzyski;
- 22) Wojewoda Warmińsko-Mazurski;
- 23) Wojewoda Wielkopolski;
- 24) Wojewoda Zachodniopomorski.

W ramach szeroko prowadzonych konsultacji publicznych uwagi do projektu zgłosili:

- 1) Ogólnopolska Federacja Organizacji pozarządowych;
- 2) OZ NSZZ „Solidarność” Powiatowy Urząd Pracy Ruda Śląska;
- 3) Powiatowy Urząd Pracy w Świdnicy;
- 4) Konwent Dyrektorów Powiatowych Urzędów Pracy Województwa Śląskiego;
- 5) Komendant Główny Ochotniczych Hufców Pracy;
- 6) Konwent Dyrektorów Wojewódzkich Urzędów Pracy;
- 7) Wojewódzki Urząd Pracy w Białymstoku;
- 8) Powiatowy Urząd Pracy dla Miasta Torunia;
- 9) Konwent Dyrektorów Powiatowych Urzędów Pracy województwa lubuskiego Powiatowy Urząd Pracy w Nowej Soli;
- 10) Konwent Dyrektorów Powiatowych Urzędów Pracy województwa lubuskiego Powiatowy Urząd Pracy w Strzelcach Krajeńskich;
- 11) Konwent Dyrektorów Powiatowych Urzędów Pracy województwa lubuskiego Powiatowy Urząd Pracy w Żaganiu;
- 12) Konwent Dyrektorów Powiatowych Urzędów Pracy województwa lubuskiego Powiatowy Urząd Pracy w Krośnie Odrzańskim;
- 13) Konwent Dyrektorów Powiatowych Urzędów Pracy województwa lubuskiego Powiatowy Urząd Pracy w Świebodzinie;
- 14) Konwent Dyrektorów Powiatowych Urzędów Pracy województwa lubuskiego Powiatowy Urząd Pracy w Gorzowie Wielkopolskim;
- 15) Polskie Forum HR;
- 16) Powiatowy Urząd Pracy w Dzierżoniowie;
- 17) Konwent Dyrektorów Powiatowych Urzędów Pracy woj. Kujawsko-Pomorskiego;
- 18) Wojewódzki Urząd Pracy w Szczecinie;
- 19) Konwent Dyrektorów Powiatowych Urzędów Pracy Województwa Łódzkiego (PUP Zgierz, PUP Łódź, PUP Bełchatów, PUP Wieruszów, PUP Pabianice, PUP Kutno, PUP Opoczno);
- 20) Konwent Dyrektorów Powiatowych Urzędów Pracy Województwa Małopolskiego;
- 21) Konwent Dyrektorów Powiatowych Urzędów Pracy Województwa Małopolskiego (PUP Chrzanów, PUP Limanowa, PUP Miechów, UPPK, PUP Oświęcim, PUP Bochnia, Zespół rejestr danych, Zespół KFS, GUP Kraków, PUP Sucha Beskidzka, PUP Olkusz, PUP Brzesko, SUP, PUP Wadowice, PUP Brzesko, PUP Limanowa, PUP Olkusz, PUP Gorlice, PUP Myślenice, PUP Tarnów, PUP Zakopane, PUP Chrzanów, PUP Wieliczka, Zespół finansowania FP, Finansowanie PSZ, PUP Miechów, PUP Nowy Targ, PUP Wieliczka, PUP Dąbrowa Tarnowska, PUP Gorlice, PUP Tarnów);
- 22) Wojewódzki Urząd Pracy w Krakowie;
- 23) Wojewódzki Urząd Pracy w Łodzi;
- 24) Związek Województw RP - Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego w Warszawie za pośrednictwem Biura Związku Województw RP;
- 25) Wojewódzki Urząd Pracy w Opolu;
- 26) Narodowe Forum Doradztwa Kariery;
- 27) Sześcian Podkarpacko-Świętokrzyski (Porozumienie Powiatów Mieleckiego, Nizkańskiego, Stalowskiego, Tarnobrzckiego (Województwo Podkarpackie) oraz Sandomierskiego i Staszowskiego (Województwo Świętokrzyskie);
- 28) Powiatowy Urząd Pracy w Rzeszowie;
- 29) Powiatowy Urząd Pracy w Wałbrzychu;
- 30) Krajowa Rada Izby Rolniczych;
- 31) Powiatowy Urząd Pracy w Białymstoku;
- 32) Powiatowy Urząd Pracy w Bydgoszczy;
- 33) Powiatowy Urząd Pracy w Katowicach;
- 34) Miejski Urząd Pracy w Lublinie;

- 35) Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie Zielonogórskie”;
- 36) Forum Związków Zawodowych;
- 37) Wojewódzki Urząd Pracy w Katowicach - Konwent Dyrektorów Wojewódzkich Urzędów Pracy;
- 38) Wojewódzki Urząd Pracy w Warszawie;
- 39) Wojewódzki Urząd Pracy w Gdańsku;
- 40) Wojewódzki Urząd Pracy w Katowicach;
- 41) Wojewódzki Urząd Pracy w Olsztynie;
- 42) Dolnośląski Wojewódzki Urząd Pracy;
- 43) Wojewódzki Urząd Pracy w Toruniu;
- 44) Wojewódzki Urząd Pracy w Poznaniu;
- 45) Wojewódzki Urząd Pracy w Zielonej Górze;
- 46) Wojewódzki Urząd Pracy w Kielcach;
- 47) Wojewódzki Urząd Pracy w Krakowie;
- 48) Wojewódzki Urząd Pracy w Lublinie;
- 49) Polska Izba Firm Szkoleniowych;
- 50) Wojewódzka Rada Rynku Pracy – Dolnośląski Wojewódzki Urząd Pracy;
- 51) OZ NSZZ S Powiatowy Urząd Pracy w Rudzie Śląskiej.

Zgłoszone uwagi dotyczyły przede wszystkim:

- **składu rad rynku pracy.** W wyniku analizy zgłoszonych uwag postanowiono, że w skład rad rynku pracy na każdym poziomie został rozszerzony zgodnie z postulatami m.in. o przedstawiciela Ochothiczych Hufców Pracy i ekonomii społecznej;
- **wyboru przewodniczącego rad rynku pracy w trybie rotacyjnym.** W wyniku konsultacji ustalono, że kadencja przewodniczącego będzie trwać 12 miesięcy;
- **agencji zatrudnienia.** W odpowiedzi na uwagi Konwentu Dyrektorów WUP, Państwowej Inspekcji Pracy, Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego:
 - wprowadzono obowiązek wskazywania we wniosku o wpis do rejestru agencji zatrudnienia również adresu lokalu, pod którym podmiot ubiegający się o wpis zamierza prowadzić działalność agencji zatrudnienia,
 - w celu zwiększenia bezpieczeństwa klientów agencji zatrudnienia doprecyzowano definicję lokalu agencji zatrudnienia jako lokalu przeznaczonego na biuro agencji, w którym instytucje kontrolne mają możliwość bezpośredniego kontaktu z przedstawicielami agencji,
 - wprowadzono możliwość wykreślenia podmiotu z rejestru agencji w wyniku dwukrotnej odmowy poddania się kontroli przez marszałka województwa bez uzasadnionej przyczyny,
 - określono termin, po upływie którego podmiot wykreślony z rejestru może ponownie ubiegać się o wpis (będzie to możliwe po upływie 3 lat),
 - wprowadzono dla przedsiębiorców zagranicznych obowiązek wskazania we wniosku o wpis do rejestru agencji zatrudnienia osoby przebywającej na terytorium RP upoważnionej do jego reprezentowania oraz działania w jego imieniu, w tym wobec organów kontroli,
 - zobowiązano podmiot ubiegający się o wpis do rejestru agencji zatrudnienia do dołączenia wraz z wnioskiem zaświadczenia o braku zaległości podatkowych i z tytułu ubezpieczeń społecznych oraz zaświadczenia o niekaralności za przestępstwa i wykroczenia wskazane w projekcie ustawy,
 - wskazano termin na usunięcie naruszeń warunków prowadzenia agencji zatrudnienia w postaci 14 dni od dnia otrzymania wezwania, po upływie którego marszałek województwa będzie uprawniony do wykreślenia podmiotu z rejestru agencji zatrudnienia,
 - w celu ochrony klientów agencji zatrudnienia, eliminowania ryzyka nadużyć oraz obchodzenia przepisów prawa, zaostorzono warunki uzyskania wpisu do rejestru agencji zatrudnienia. Agencje, które będą chciały świadczyć usługi z zakresu kierowania cudzoziemcami, od których wymagane jest posiadanie zezwolenia na pracę lub oświadczenia o powierzeniu pracy cudzoziemcowi wpisanego do ewidencji oświadczeń, do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej do podmiotów prowadzących działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będą musiały uzyskać dodatkowy wpis do rejestru agencji zatrudnienia. Warunkiem uzyskania takiego wpisu będzie prowadzenie agencji zatrudnienia przez 2 lata, niezaleganie z podatkami, składkami na ubezpieczenia społeczne oraz nieukaranie za wykroczenia związane z powierzeniem pracy cudzoziemcowi. Zmiany te są one kompatybilne z rozwiązaniami wprowadzanymi w projekcie ustawy o warunkach

dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (UC46) (poprzedni tytuł: ustawa o dostępie cudzoziemców do rynku pracy);

- **usługi poradnictwa zawodowego.** W wyniku analizy zgłoszonych uwag:
 - doprecyzowano definicję poradnictwa zawodowego i wprowadzono do niej przedsiębiorców jako grupy osób, która obok bezrobotnych, poszukujących pracy i niezarejestrowanych może być objęta tą formą usługi w urzędzie pracy. W nowej definicji podano zakres form pomocy, z jakich mogą skorzystać przedsiębiorcy,
 - uproszczono nową nazwę dla Centrów Informacji i Planowania Kariery Zawodowej. W nowej ustawie te jednostki organizacyjne WUP będą nosiły nazwę Centra Poradnictwa Zawodowego,
- **naboru doradców zawodowych (szczególnie w mniejszych powiatach) i utrudnionym dostępem do poradnictwa zawodowego** - umożliwiono urzędom lepsze wykorzystanie potencjału zatrudnionych pracowników poprzez dopuszczenie większej elastyczności w powierzaniu wykonywania zadań z zakresu pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego. Dyrektorzy urzędów pracy będą mogli powierzać te obowiązki doradcom do spraw zatrudnienia (aktualny pośrednik pracy) posiadających odpowiednie kwalifikacje,
- **Indywidualnego Planu Działania (IPD)** - uwzględniono uwagę, aby realizacja IPD nie była obowiązkowa dla każdego klienta niezwłocznie po rejestracji w urzędzie pracy. W początkowym etapie współpracy z urzędem pracy to klient będzie podejmował decyzję o potrzebie przygotowania IPD. IPD pozostanie natomiast obowiązkowe dla trzech grup klientów znajdujących się w obiektywnie trudniejszej sytuacji na rynku pracy, tj. dla osób do 30 roku życia, dla osób długotrwale bezrobotnych oraz dla osób zarejestrowanych powyżej 90 dni od dnia rejestracji,
- **trybu i wysokości dodatku motywacyjnego dla pracowników publicznych służb zatrudnienia.** Dodatek będzie mógł otrzymać pracownik urzędu pracy oraz OHP zatrudniony na stanowisku kluczowym. Przyznawany będzie z uwzględnieniem zaangażowania i jakości pracy pracownika w wysokości do 1 000 zł miesięcznie,
- **doprecyzowania przepisów w zakresie Krajowego Funduszu Szkoleniowego,** w szczególności doprecyzowana została kwestia grupy beneficjentów tego funduszu,
- **w wyniku konsultacji projektu ustawy zdecydowano się zwiększyć liczbę pracowników młodocianych,** za których pracodawca może otrzymać refundację wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne do maksymalnie trzech młodocianych przypadających na jednego instruktora praktycznej nauki zawodu.

Zestawienie i omówienie zgłoszonych uwag zostało przedstawione w tabeli stanowiącej załącznik do raportu - „Załącznik do raportu z konsultacji publicznych do projektu ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia (UC29).”.

2) Omówienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Z uwagi na zakres projektu nie zasięgano opinii oraz nie dokonywano konsultacji i uzgodnień z organami oraz instytucjami Unii Europejskiej.

3) Podmioty, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248 oraz z 2024 r. poz. 1535) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. W trybie ww. ustawy żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem.

Uwagi do projektu ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia (UC29)
zgłoszone w ramach konsultacji publicznych
(wersja z dnia 16 maja 2024 r.)

Ogólnopolska Federacja Organizacji pozarządowych

Lp.	Nr artykułu	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Ustosunkowanie się do uwagi
1.	Art. 64	Osobom pozostającym bez zatrudnienia i społecznie zasiadającym w zarządach organizacji urzędy pracy odmawiają przyznawania statusu osób bezrobotnych, pozbawiając tym samym związanych z tym statusem określonych uprawnień. Odmowy te opierają się na linii orzeczniczej wypracowanej przez WSA i NSA. Naszym celem jest ustawowe wyeliminowanie tej praktyki. W tej sprawie, po naszej interwencji, występował do MRPiPS również Rzecznik Praw Obywatelskich Kalendarz PUP - proste.NGO	dodać „3) nieodpłatne pełnienie funkcji członka zarządu podmiotu ekonomii społecznej, o którym mowa w ustawie z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej (Dz.U. z 2022 r. poz. 1812).”	Uwaga nieuwzględniona W wyniku wprowadzenia do ustawy takiej zmiany każdy członek zarządu organizacji pozarządowej mógłby uzyskać status bezrobotnego bez względu na fakt czy posiada, czy też nie gotowość do pracy. Stałoby to w oczywistej sprzeczności z podstawowym, wyżej wskazanym wymogiem legitymowanie się przez bezrobotnego pełną gotowością do podjęcia pracy a tym samym ratio legis istnienia samego statusu bezrobotnego.
OZ NSZZ „Solidarność” Powiatowy Urząd Pracy Ruda Śląska pismo z dnia 21 kwietnia 2024 r.				
2.	Art. 283	W związku z pracami nad ustawą o rynku pracy i służbach zatrudnienia, pragniemy zwrócić uwagę na kwestię wynagradzania pracowników Powiatowych Urzędów Pracy. Jedną z najistotniejszych kwestii jest dodatek do wynagrodzenia dla kluczowych pracowników. Obecnie w części powiatowych urzędów pracy stanowi on		Wyjaśnienie Projekt ustawy w art. 283 przewiduje wprowadzenie dodatku motywacyjnego. Dodatek ten będzie przyznawany pracownikom wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy oraz pracownikom OHP zatrudnionych

		wyrównanie, do wysokości pozostałych pracowników urzędu. Aktualnie nie spełnia on swojej roli z uwagi na liczne uwarunkowania. Przede wszystkim, w momencie wprowadzenia dodatku dla pracowników kluczowych, pozostali pracownicy najczęściej otrzymali podwyżki o kwotę dodatku. Nie różnicuje on zatem wynagrodzeń doradców klienta od pozostałych pracowników PUP. Nie uległ od rewaloryzacji przez ok. 20 lat (od momentu wprowadzenia tego rozwiązania). W momencie wprowadzenia jego miesięczna kwota maksymalna wynosiła 700 zł i była wyższa od kwoty zasiłku dla bezrobotnych. Następnie, po zmianie przepisów prawnych, maksymalna kwota dodatku do wynagrodzenia wynosiła 600 zł, na miesiąc. Porównaliśmy również tą kwotę do minimalnego wynagrodzenia (w załączeniu wykres). Proponujemy zatem, aby w nowych przepisach uzależnić kwotę dodatku od wysokości zasiłku dla bezrobotnych (100% zasiłku dla osób bezrobotnych miesięcznie). Takie rozwiązanie daje szansę na pozostanie specjalistów w urzędach pracy, zmniejszy rotację pracowników i zbliży ich wynagrodzenia do pracowników innych jednostek miejskich. Proponujemy, aby dodatki były finansowane z funduszu pracy		na tzw. stanowiskach kluczowych. Dodatek ten będzie miał charakter fakultatywny i będzie mógł być przyznany pracownikowi w wysokości do 1 000 zł.
Powiatowy Urząd Pracy w Świdnicy				
3.	Art. 2 ust.1 lit. h	Brakuje zapisu dotyczącego prezesa fundacji.	Nie jest członkiem zarządu, prokurentem ... prezesem fundacji...	Uwaga nieuwzględniona Prezes fundacji może być bezrobotnym o ile ma gotowość do pracy. Jego sytuacja nie jest tożsama z prezesem spółki kapitałowej.
4.	Art. 63	Status bezrobotnego przysługuje przez okres 3 lat od dnia rejestracji z zastrzeżeniem sytuacji, w których zgodnie z ustawą następuje utrata statusu bezrobotnego. Posiadanie statusu	-----	Wyjaśnienie: Przewiduje się, że status bezrobotnego będzie przysługiwał przez okres 3 lat. W tym czasie organy zatrudnienia

		bezrobotnego nie powinno być uwarunkowane maksymalnym okresem, w wielu takich przypadkach osoby bezrobotne z tak długim statusem, to osoby: chore, zaburzone psychicznie, mające problemy z przystosowaniem społecznym, oddalone od rynku pracy. Ich problemy wynikają często z ich sytuacji osobistych.		będą podejmowały intensywne działania mające na celu aktywizację zawodową bezrobotnego oraz jego powrót na rynek pracy, jeśli do tego nie dojdzie to bezrobotny straci status na 90 dni.
5.	Art. 88, ust. 2	Przygotowanie IPD nie może nastąpić w okresie 30 dni od rejestracji, ponieważ ten termin jest za krótki na dokonanie tej procedury.	60 dni od rejestracji, tak jak było dotychczas.	Uwaga nieuwzględniona Wprowadzono 30 dni w uzgodnieniu z urzędami pracy.
6.	Art. 88, ust. 8	Częstotliwość kontaktów w ramach IPD raz na 30 dni, to zbyt krótki przedział czasowy. Klient jak i pracownik Urzędu ma możliwości kontaktu w każdym momencie realizacji działań, bez ustalania sztywnych terminów.	Raz na 60 dni. Zbyt częsty kontakt osoby realizującej IPD nie zwiększy szansy na szybsze podjęcie działań, ponieważ zmiany na rynku pracy nie zachodzą aż tak szybko (np. procesy rekrutacji prowadzone przez Pracodawców, częstotliwość wymiany ofert na otwartym rynku pracy).	Uwaga nieuwzględniona Wprowadzono 30 dni w uzgodnieniu z urzędami pracy.
7.	Art. 101 ust. 3	Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 9 stycznia 2019 r. sygn. akt II SA/Wa 942/18 stwierdził: <i>użycie spójnika „lub” w zdaniu oznacza, że mamy do czynienia z alternatywą łączną (nierozłączną), a zatem gdy jedno zdanie jest fałszywe, a jednocześnie prawdziwe. Zatem adresat tego zdania może się zachować w sposób „X”, w sposób „Y”, w sposób „X i Y”.</i> W związku z powyższym warto doprecyzować, czy każda z form może być sfinansowana do wysokości przeciętnego wynagrodzenia odrębnie, czy też maksymalny pułap finansowania przedmiotowych kosztów na obie formy łącznie nie może przekroczyć przeciętnego wynagrodzenia.	Starosta finansuje do wysokości przeciętnego wynagrodzenia dla jednej osoby: 1) koszty potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności, o których mowa w ust. 1 pkt 2 2) koszty uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności, o których mowa w ust. 1 pkt 3.	Uwaga wyjaśniona Maksymalny pułap finansowania przedmiotowych kosztów na obie formy łącznie nie może przekroczyć przeciętnego wynagrodzenia.
8.	Art. 102		Starosta, na wniosek bezrobotnego lub poszukującego pracy, może sfinansować do wysokości przeciętnego wynagrodzenia: 1) koszty potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności,	Uwaga wyjaśniona Maksymalny pułap finansowania przedmiotowych kosztów na obie formy łącznie nie może przekroczyć przeciętnego wynagrodzenia.

			2) koszty uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności.	
9.	Art. 115 ust. 3	Ponownie zgłaszamy konieczność rozszerzenia zapisu o inną pracę zarobkową. Inna praca zarobkowa nie mieści się w ustawowej definicji zatrudnienia w związku z czym, zapis zaproponowany w projekcie ustawy stworzy możliwość do kierowania na staż do organizatora osób, które wykonywały u niego inną pracę zarobkową. Wiele osób nadal świadczy pracę i tym samym zdobywa doświadczenie zawodowe w ramach umów cywilnoprawnych.	Bezrobotny nie może odbywać stażu u tego samego organizatora, u którego wcześniej odbywał staż, był zatrudniony lub wykonywał inną pracę zarobkową , w tym jako pracownik młodociany w celu przygotowania zawodowego, jeżeli od dnia zakończenia poprzedniego stażu, zatrudnienia lub wykonywania innej pracy zarobkowej u tego organizatora nie upłynęło co najmniej 24 miesiące. Łączny okres staży realizowanych przez bezrobotnego u tego samego organizatora nie może przekroczyć 12 miesięcy.	Uwaga uwzględniona
10.	Art. 116 ust. 1, pkt 3	Z zapisów wynika, że oprócz programu stażu (z którego wynikają zadania do realizacji), bezrobotny będzie otrzymywał również pisemny zakres obowiązków (zawierający zadania do realizacji). Podwójne dokumentowanie zadań przewidzianych do realizacji w trakcie stażu jest naszym zadaniem zbędne. Tym bardziej, że kolejne przepisy dot. staży przywołują jedynie program stażu jako podstawę realizacji zadań.	przekazuje bezrobotnemu na piśmie zakres uprawnień i program stażu oraz zapoznaje bezrobotnego z jego obowiązkami.	Uwaga uwzględniona: Przepis zostanie odpowiednio przeredagowany.
11.	Art. 125 ust. 10 pkt 2	Realizator szkolenia często pośredniczy przy wnioskowaniu o sprawdzenie kwalifikacji (np. po szkoleniu jest składany wniosek o „egzamin UDT”). W takim przypadku firma szkoleniowa ponosi koszty egzaminu zewnętrznego/państwowego, a następnie dolicza je do kosztów szkolenia. Warto unormować prawnie taką okoliczność, by zezwolić na rozliczenie kosztów egzaminu zewnętrznego, które podmiot wnioskujący o pomoc na kształcenie mógłby uregulować również na rzecz instytucji szkoleniowej.	dla instytucji potwierdzającej nabytą wiedzę i umiejętności lub wydającej dokumenty potwierdzające nabycie wiedzy i umiejętności <u>ponoszone przez podmiot wnioskujący o udzielenie pomocy na kształcenie ustawiczne lub instytucję realizującą to kształcenie.</u>	Uwaga wyjaśniona Przepis mówi o tym, jakie koszty są finansowane z KFS i nie zabrania sposobu rozliczenia wskazanego w uwadze.

12.	Art. 127 ust. 1 pkt 3	Do korekty odmiana osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą - <i>jeżeli treść nie ulegnie zmianie.</i> Zapis w projekcie ustawy nie jest w pełni zrozumiały. Ponieważ w Art. 125 ust. 1 wskazano przeznaczenie środków KFS m.in. na osoby świadczące inną pracę zarobkową – sugeruję przytoczyć w treści niniejszego zapisu zastosowaną definicję, którą to szczegółowo opisano w Art. 2 pkt 9.	[...] lub osobą fizyczną <u>prowadzącą</u> działalność gospodarczą. <u>propozycja:</u> „przez okres co najmniej 3 miesięcy od momentu ukończenia kształcenia zatrudnia, zawiera umowę lub umowy cywilnoprawne dotyczące świadczenia usług <u>z osobą wykonującą inną pracę zarobkową</u>, która skorzystała z finansowanego kształcenia ustawicznego.”	Uwaga częściowo uwzględniona Przepisy dotyczące osób korzystających ze wsparcia KFS zostaną doprecyzowane.
13.	Art. 127 ust. 2	Do korekty słowo „nie dotrzymania”, ponieważ w tak sformułowanym zdaniu nie użyto partykuły przeciwstawnej.	W przypadku <u>niedotrzymania</u> warunków, o których mowa w ust. 1, podmiot nie otrzyma finansowania z KFS w ciągu roku od ukończenia finansowanej formy kształcenia	Uwaga uwzględniona
14.	Art. 131 ust. 2 pkt 1	Nie doprecyzowano zasad zwrotu środków KFS w przypadku kosztów dla instytucji realizującej badania lekarskie i psychologiczne wymagane do podjęcia przez osoby pracujące kształcenia lub zadań zawodowych po ukończonym kształceniu; <u>PRZYKŁAD:</u> osoba nie przystąpi do badań Uznać można, iż zwrot kosztów z tytułu ubezpieczenia NNW został zawarty w zapisie Art. 131 ust. 2 pkt 2. Dodatkowo - obwarowanie zwrotu kosztów w przypadku gdy osoba nie podejmie kształcenia (<u>bez wskazania na możliwość uznania istotnych okoliczności uzasadniających taką sytuację</u>) ogranicza tym samym perspektywę zawarcia aneksu do umowy w sposób zezwalający na	osoba, na której kształcenie ustawiczne przyznano finansowanie <u>z nieuzasadnionych przyczyn:</u> a) nie podejmie lub <u>przerwie kształcenie</u>, b) nie przystąpi do procesu potwierdzenia nabytej wiedzy i umiejętności lub uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności; <u>nie przystąpi do badań lekarskich i psychologicznych wymaganych do podjęcia przez osoby pracujące kształcenia lub zadań zawodowych po ukończonym kształceniu</u>	Uwaga uwzględniona

		wymianę uczestnika (np. z powodu nagłej nieoczekiwanej i długotrwałej choroby). Warto uszczegółowić określenie „osoba nie ukończy kształcenia”. Może to być zrozumiane jako: a) przerwanie kształcenia, b) odbycie całego procesu kształcenia, jednakże bez uzyskania pozytywnego wyniku (np. brak zaliczenia egzaminu wewnętrznego podczas końcowego sprawdzania efektów kształcenia). W obu przypadkach osoba nie otrzyma dokumentu potwierdzającego <u>ukończenie kształcenia</u> i nabycia wiedzy/umiejętności/kompetencji, itp. W przypadku o którym mowa w lit. b, Realizator kształcenia wydać może jedynie dokument potwierdzający samo <u>uczestnictwo</u> w kształceniu, bez wskazania na jego ukończenie.		
15.	Art. 135 ust. 6	„W przypadku rozwiązania umowy o pracę przez skierowanego bezrobotnego, rozwiązania z nim umowy o pracę na podstawie art. 52 albo art. 53 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy albo wygaśnięcia stosunku pracy skierowanego bezrobotnego w trakcie okresu objętego refundacją albo przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 4, starosta kieruje na zwolnione stanowisko pracy kolejnego bezrobotnego.” Likwidacja warunków określonych dla prac interwencyjnych i robót publicznych odnośnie kierowania osób na wakat. Ograniczenie to zniechęca pracodawców/przedsiębiorców do korzystania z tych form wsparcia. Zapis ten nie daje Wnioskodawcy możliwości	art. 135 ust. 6 – do uchylenia	Uwaga nieuwzględniona Zarówno prace interwencyjne jak i roboty publiczne mają na celu przede wszystkim uzyskanie pracy przez bezrobotnych, którzy z różnych względów bez subsydycji stanowiska pracy nie mogą uzyskać zatrudnienia. Dowolność w rozwiązywaniu umów o pracę ze skierowanymi bezrobotnymi doprowadzi do utraty zatrudnienia właśnie przez tych bezrobotnych, dla których te instytucje zostały stworzone, gdyż pracodawcy będą próbowali wymieniać bezrobotnych na ich zdaniem bardziej zaangażowanych, lepiej wykształconych itd. Należy

		rozwiązania umowy z osobą, która z różnych powodów nie wykonuje swoich obowiązków w sposób należyty. Brak ograniczeń przy refundacji kosztów wyposażenia stanowiska pracy w tym zakresie.		zauważyć, iż instytucje te nie mają na celu znalezienia przez pracodawcę idealnego pracownika ale głównie pomoc bezrobotnym będącym w najtrudniejszej sytuacji, wykluczonych itd.
16.	Art. 139	Roboty publiczne, to szczególna forma wspierania przez gminy osób będących w najtrudniejszej sytuacji, mających problem w podjęciu zatrudnienia. Większość uczestników robót publicznych, wyłącznie dzięki gminom pracuje. Przy proponowanej zmianie, pozostaną w rejestrach bezrobotnych.	Starosta powinien mieć zawsze możliwość skierowania bezrobotnych do robót publicznych, bez ograniczeń.	Uwaga niezrozumiała
17.	Art. 151 ust. 2	Do okresu wykonywania działalności gospodarczej nie wlicza się okresu trwającej dłużej niż 3 miesiące przerwy w prowadzeniu działalności gospodarczej z powodu choroby lub korzystania ze świadczenia rehabilitacyjnego. Czy jeżeli ktoś będzie chorował lub będzie na świadczeniu rehabilitacyjnym 3 miesiące i 1 dzień to wydłużamy program o 3 miesiące i 1 dzień, czy tylko o 1 dzień?	-----	Wyjaśnienie W takim przypadku wydłużymy okres prowadzenia działalności gospodarczej o 3 miesiące i 1 dzień.
18.	Art. 155 ust. 1 pkt 1-6	Na jaki dzień Wnioskodawca musi spełnić warunki określone w punktach od 1-6? Brak określenia zdarzenia, od którego należy liczyć termin.	art. 155 ust. 1 pkt 3 „w okresie ostatnich 6 miesięcy licząc od dnia złożenia wniosku nie zmniejszyły wymiaru czasu pracy i zatrudnienia pracowników z przyczyn dotyczących pracodawcy.”	Uwag uwzględniona . Dodano w ust. 1 na końcu zdania: „jeżeli na dzień złożenia wniosku
19.	Art. 158 ust. 5 i 6	Komu należy wysłać wezwanie do zwrotu środków w przypadku śmierci osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą, a która otrzymała refundację? Proponuję likwidację zapisu dotycząca żądania zwrotu środków w sytuacji śmierci osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą ponieważ śmierć jest zdarzeniem losowym.	art. 158 ust. 5 – do uchylecia i art. 158 ust. 6 – „Zwrot środków, o których mowa w ust. 1–3, jest dokonywany w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.”	Uwaga nieuwzględniona Istnieją spadkobiercy. ewentualnie poręczyciele. Refundacja jest zabezpieczona i można wykorzystać dostępne zabezpieczenia lub wystąpić do spadkobierców.

20.	Art. 162 ust. 1	Na jaki dzień bezrobotny lub poszukujący pracy muszą spełniać warunki określone w punktach od 1-7 ? Jak liczyć (od kiedy) terminy ?	art. 162 ust. 1 pkt 2 „w okresie ostatnich 12 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku nie wykonywał działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nie pozostawał w okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej.”	Maria Korska
21.	Art. 166 ust. 5	Czy spółdzielnia socjalna, która otrzymała środki od osoby przystępującej do spółdzielni, a która zmarła, powinna rozliczyć faktycznie te środki ?	art. 166 ust. 5 „Jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej nie podlegają zwrotowi, jeżeli osoba, która je otrzymała i przekazała na rzecz spółdzielni, zmarła. W przypadku śmierci osoby, spółdzielnia ma obowiązek rozliczyć otrzymane środki zgodnie z art. 165 ust. 1 pkt 1.”	Maria Korska
22.	Art. 168	Na jaki dzień spółdzielnia socjalna lub przedsiębiorstwo społeczne muszą spełniać warunki określone w art. 168 ust.1 pkt -1-3 i ust. 2 pkt. 1-2 ? Jak liczyć (od kiedy) terminy ?	art. 168 ust. 1 pkt 1 „w okresie ostatnich 6 miesięcy licząc od dnia złożenia wniosku nie zmniejszyły wymiaru czasu pracy i zatrudnienia pracowników z przyczyn dotyczących pracodawcy.”	Maria Korska
23.	Art. 207 ust. 1, ust. 3, ust. 4	Proponujemy wprowadzić ryczałt na przejazdy na podobnych zasadach jak określone obecnie dla bonu stażowego, tj. w art. 66L ust. 6 pkt 1. Zastąpienie refundacji kosztów przejazdu ryczałtem zrówna szanse wszystkich osób dojeżdżających do pracy i na formy wsparcia. Obecnie osoby, które nie posiadają prawa jazdy oraz możliwości dojazdu komunikacją publiczną z powodu wykluczenia komunikacyjnego (brak przewoźnika), nie mogą korzystać z refundacji. Dojeżdżają one często z innymi osobami, które posiadają własny środek transportu i partycypują również w kosztach przejazdu. Wprowadzenie ryczałtu uprości również pracownikom urzędów pracy rozliczanie i naliczanie kosztów przejazdu. Operacja jest niewspółmiernie czasochłonna do wydatków ponoszonych na koszty przejazdu.	Starosta może finansować z Funduszu Pracy przez okres do 12 miesięcy koszty przejazdu w formie ryczałtu w wysokości 200 zł* miesięcznie, w związku z podjęciem przez bezrobotnego lub poszukującego pracy zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub udziału w formie pomocy, gdy spełnione są łącznie następujące warunki: 1) podjęcie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub udział w formie pomocy nastąpiło na podstawie: a) skierowania lub informacji z PUP, b) umowy ze starostą, c) skierowania agencji zatrudnienia w przypadku określonym w art. 197; 2) uzyskiwane wynagrodzenie lub inny przychód nie przekracza 200% minimalnego wynagrodzenia za pracę. * Aktualną maksymalną kwotę miesięcznej transzy ogłasza, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, minister właściwy do spraw pracy.	Uwaga nieuwzględniona. Ryczałt nie jest korzystną formą do rozliczania. Refundacji podlegają tylko poniesione koszty przejazdu.

		Zapisy dot. ust. 3 i 4 proponujemy pozostawić w proponowanym brzmieniu, gdyż dotyczą przejazdów jednorazowych.		
24.	Art. 219	Prawo do zasiłku nie przysługuje bezrobotnemu, który przed rejestracją w PUP rozwiązał stosunek pracy za wypowiedzeniem.	Punkt pierwszy art. 219 powinien zostać wykreślony, nie można pozbawiać zasiłku dla osób bezrobotnych osoby, która rozwiązała stosunek pracy za wypowiedzeniem. Jest to zapis wyjątkowo krzywdzący dla osób, które mają prawo do rozwiązania stosunku pracy za wypowiedzeniem i w związku z tym nabywają prawo do zasiłku po okresie 90 dniowej karencji.	Uwaga nieuwzględniona Pracownik ma prawo do wypowiedzenia stosunku pracy gdy jest to jego kodeksowym uprawnieniem. Jednak będzie się on musiał liczyć z negatywnymi konsekwencjami swojej decyzji w postaci całkowitego braku prawa do zasiłku dla bezrobotnych. W związku z tym karencja nie będzie ich dotyczyła gdyż nie powstanie prawo do tego świadczenia.
25.	Dział VII Rozdział 3	Mając na względzie konieczność zapewnienia zgodności udzielenia pomocy z warunkami dopuszczalności pomocy <i>de minimis</i> proponuję, by ustawa regulowała które formy pomocy (oraz w jakich przypadkach, np. zawieszona działalność gospodarcza przy realizacji Art. 99) – stanowią pomoc <i>de minimis</i> .	-----	Wyjaśnienie Pomoc <i>de minimis</i> uregulowana jest szczegółowo w innych przepisach – rozporządzeniach które tematycznie określają warunki jej przyznania i zwrotu.
26.	brak	Czy będzie rozporządzenie dotyczące prac interwencyjnych i robót publicznych ?	-----	Wyjaśnienie Wszystkie elementy niezbędne do funkcjonowania robót publicznych i prac interwencyjnych umieszczone zostały w projekcie ustawy. W związku z powyższym odstąpiono od wydawania przez ministra właściwego do spraw pracy rozporządzenia w tej kwestii.
Konwent Dyrektorów Powiatowych Urzędów Pracy Województwa Śląskiego				
27.	Art. 280 ust. 1	zapis tego przepisu stanowi, że minister do spraw pracy przekazuje środki FP na dofinansowanie do wynagrodzeń, o których mowa w przepisach o pracownikach samorządowych oraz składek na ubezpieczenie społeczne od wypłaconego dofinansowania do wynagrodzeń pracowników PUP realizujących zadania	po pracownikach PUP zakończyć zdanie. lub wskazać których pracowników dotyczy np. w szczególności	Wyjaśnienie Taki sposób określenia kategorii podmiotów uprawnionych funkcjonuje w ustawie o promocji od roku 2019, nie wywołując,

		określone w ustawie; taki zapis może przysporzyć wątpliwości jakich pracowników to dotyczy (czy tylko pośredników pracy, doradców zawodowych, czy też może dotyczy także to pracowników działów księgowości, prawnych, rejestracji ?) Obecny przepis w tym zakresie brzmi „w szczególności pełniących funkcje doradców klienta”		jak dotąd większych problemów interpretacyjnych
28.	Art. 283 Art. 425	z treści art. 283 ust. 1 projektu ustawy wynika, że Dyrektor PUP może przyznać pracownikowi raz na 3 miesiące dodatek motywacyjny finansowany z Funduszu Pracy, w wysokości do 70% minimalnego wynagrodzenia za pracę; art. 425 ust. 1 stanowi, że dodatki do wynagrodzeń dla pracowników przyznawane do dnia wejścia w życie ustawy są wypłacane pracownikom na zasadach określonych w dotychczasowych przepisach, nie dłużej jednak niż 31 grudnia 2025 r. (w uzasadnieniu do art. 425 /str. 151/ wskazana jest data 31 grudnia 2024r.); ust. 2 tegoż art. mówi „przyznając pierwszy dodatek motywacyjny, o którym mowa w art. 283 niniejszej ustawy, kierujący komórką organizacyjną uwzględnia wypłaty dodatków do wynagrodzeń przyznanych niektórym pracownikom na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 452 w okresie, za który dodatek motywacyjny jest przyznawany”. dodatek motywacyjny jest przyznawany przez Dyrektora PUP.	zastąpienie dodatku do wynagrodzenia dodatkiem motywacyjnym niesie za sobą kilka niekorzystnych skutków; - rozszerzenie grupy uprawnionych – skądinąd zasadne – spowoduje jednak konieczność zabezpieczenia na ten cel dodatkowych środków finansowych, co przy ostatnim stałym trendzie niewielkich środków może być niezwykle trudne do osiągnięcia, i w konsekwencji może spowodować, że dodatek ten będzie „niedostępny” lub jego wysokość minimalna; - dodatek do wynagrodzenia pracowników jest ważnym elementem wynagrodzenia, który pozwala utrzymać doświadczonych pracowników, będących specjalistami w swojej dziedzinie w szeregach publicznych służb zatrudnienia. Brak dodatków do wynagrodzeń lub jego niewielka wysokość spowoduje spadek motywacji do pracy oraz zmniejszenie zainteresowania zatrudnieniem w publicznych służbach zatrudnienia wśród długoletnich i wyszkolonych pracowników, co wpłynie na efektywność pracy oraz poziom usług świadczonych w urzędach pracy. Dlatego też proponuje się aby dodatek motywacyjny wpisać do art. 266 projektu ustawy jako świadczenie obligatoryjne. Proponuje się aby dodatek do wynagrodzeń dla pracowników na dotychczasowych zasadach był przyznawany nie dłużej niż do 31 marca 2025 roku; w art. 425 ust. 2 – zamiast: kierujący komórką organizacyjną, wpisać Dyrektor PUP	Wyjaśnienie: Projekt ustawy w art. 283 przewiduje wprowadzenie dodatku motywacyjnego. Dodatek ten będzie przyznawany pracownikom wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy oraz pracownikom OHP zatrudnionych na tzw. stanowiskach kluczowych. Dodatek ten będzie miał charakter fakultatywny i będzie mógł być przyznany pracownikowi w wysokości do 1 000 zł. Należy pamiętać, iż minister właściwy ds. pracy przekazuje środki FP na działania fakultatywne i to od dyrektora urzędu zależy na jaki cel te środki zostaną wykorzystane. Projekt ustawy określa termin, do którego może być przyznawany dodatek do wynagrodzenia, nie jest zabronione zakończenie przyznawania tego świadczenia w terminie krótszym niż 31 grudnia 2025 r.

29.	Art. 292	Minister właściwy do spraw pracy może przekazać corocznie ministrowi właściwemu do spraw rodziny Obecnie mamy jedno Ministerstwo: Rodziny Pracy i Polityki Społecznej		Wyjaśnienie Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej zgodnie z ustawą o działach w administracji rządowej jest ministrem ds. pracy, ministrem ds. rodziny i ministrem ds. zabezpieczenia społecznego. Funkcje te wykonuje za pośrednictwem obsługującego ministerstwa, którym jest MRPiPS.
30.	Art. 267 Art. 273	Brak informacji w jakiej wysokości i z jaką częstotliwością będą przekazywane środki.	proponuje się dodać zapis obecnie obowiązujący, tj. w wysokości 1/12 co miesiąc lub zapis mówiący o składaniu zapotrzebowania przez Urząd, zagadnienie może być również rozstrzygnięte na poziomie rozporządzenia.	Wyjaśnienie Powyższe zagadnienia zostaną uregulowane na poziomie rozporządzenia.
Komendant Główny Ochotniczych Hufców Pracy				
31.	art. 10 ust. 2 pkt 6	zmiana redakcyjna - zamiana słów, zgodnie z dostosowanie brzmienia zapisu do brzmienia art. 344	6) jeden przedstawiciel wojewódzkiej komendy OHP	Uwaga uwzględniona
32.	art. 10 ust. 3 pkt 6	zmiana redakcyjna - usunięcie słowa i zamiana słów, zgodnie z dostosowanie brzmienia zapisu do brzmienia art. 344	6) jeden przedstawiciel jednostek OHP, wskazany przez wojewódzkiego komendanta OHP	Uwaga uwzględniona
33.	art. 24 ust. 3	zmiana redakcyjna - zastąpienie zarządzenia aktem o charakterze wewnętrznym; dostosowanie brzmienia zapisu do brzmienia art. 344 ust. 8	3. Komendant Główny OHP określi, w drodze aktu o charakterze wewnętrznym, wzór znaku graficznego OHP	Wyjaśnienie Zarządzenia są aktami wewnętrznymi wydanymi przez jednoosobowy organ.
34.	art. 283 ust. 6	zmiana redakcyjna - zastąpienie zarządzenia aktem o charakterze wewnętrznym; dostosowanie brzmienia zapisu do brzmienia art. 344 ust. 8	6. Tryb przyznawania dodatku motywacyjnego w OHP określa Komendant Główny OHP w drodze aktu o charakterze wewnętrznym	Wyjaśnienie Zarządzenia są aktami wewnętrznymi wydanymi przez jednoosobowy organ.
35.	art. 342 ust. 2 pkt 5	usunąć zapis: „na kwalifikacyjne kursy zawodowe” ponieważ zawiera się on w zapisach ust. 2 pkt. 4a	5) umożliwiają młodzieży nabycie dodatkowej wiedzy i umiejętności potrzebnych na rynku pracy, oferując pozaszkolne zajęcia edukacyjne lub kierując ją na szkolenia;	Uwaga nieuwzględniona Art. 342ust. 2 pkt. 4 mówi jedynie o realizacji obowiązku szkolnego lub obowiązku nauki do 18. roku życia. Natomiast oferta, o której mowa w art. 342 ust. 2 pkt. 5 dotyczy także osób dorosłych.
36.	art. 343 ust. 2	doprecyzowanie przepisu	2. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt. 1 zobowiązane są do obustronnej współpracy w zakresie realizacji działań przez OHP.	Uwaga uwzględniona

37.	art. 344 ust. 2	zmiana redakcyjna poprzez dopisanie OHP zarówno do OSZ jak CKiW co ujednolici nazewnictwo i poprawi identyfikacje jednostek z OHP (obecnie również używane jest z OHP, ale nie jest to usankcjonowane w przepisach)	2. Komendant Główny OHP jest zwierzchnikiem i nadzoruje wojewódzkich komendantów OHP, dyrektorów centrów kształcenia i wychowania OHP oraz dyrektorów ośrodków szkolenia zawodowego OHP. Komendant Główny OHP sprawuje zwierzchnictwo oraz nadzór nad OHP, w szczególności przez realizację zadań, o których mowa w art. 346.	Uwaga uwzględniona
38.	art. 344 ust. 3 pkt 2	zamiana redakcyjna (stylistyczna) poprzez dopisanie wyrazu	2) centra kształcenia i wychowania OHP odpowiadające za kształcenie w wymiarze ponadwojewódzkim;	Uwaga uwzględniona
39.	art. 344 ust. 3 pkt 2	zmiana redakcyjna poprzez dopisanie OHP zarówno do OSZ jak CKiW co ujednolici nazewnictwo i poprawi identyfikacje jednostek z OHP (obecnie również używane jest z OHP, ale nie jest to usankcjonowane w przepisach)	3. Komendantowi Głównemu OHP podlegają: 1) wojewódzkie komendy OHP, odpowiadające za realizację zadań OHP na terenie województwa, w tym w szczególności refundację, o której mowa w art. 348; 2) centra kształcenia i wychowania OHP odpowiadające za kształcenie w wymiarze ponadwojewódzkim; 3) ośrodki szkolenia zawodowego OHP, odpowiadające za organizację i prowadzenie szkoleń zawodowych o charakterze ponadwojewódzkim.	Uwaga uwzględniona
40.	art. 344 ust. 3 pkt 5	zmiana redakcyjna poprzez dopisanie OHP zarówno do OSZ jak CKiW co ujednolici nazewnictwo i poprawi identyfikacje jednostek z OHP (obecnie również używane jest z OHP, ale nie jest to usankcjonowane w przepisach)	5. Komendant Główny OHP powołuje i odwołuje: 1) zastępców Komendanta Głównego OHP; 2) wojewódzkich komendantów OHP i ich zastępców; 3) dyrektorów centrów kształcenia i wychowania OHP; 4) dyrektorów ośrodków szkolenia zawodowego OHP.	Uwaga uwzględniona
41.	art. 345 ust. 1	zmiana redakcyjna poprzez dopisanie OHP zarówno do OSZ jak CKiW co ujednolici nazewnictwo i poprawi identyfikacje jednostek z OHP (obecnie również używane jest z OHP, ale nie jest to usankcjonowane w przepisach)	1. Czynności w sprawach z zakresu prawa pracy w stosunku do: 1) pracowników Komendy Głównej OHP – dokonuje Komendant Główny OHP; 2) wojewódzkich komendantów OHP i ich zastępców, dyrektorów centrów kształcenia i wychowania OHP oraz dyrektorów ośrodków szkolenia zawodowego OHP – dokonuje Komendant Główny OHP; 3) pracowników wojewódzkiej komendy OHP – dokonuje wojewódzki komendant OHP;	Uwaga uwzględniona

			4) pracowników centrum kształcenia i wychowania OHP – dokonuje dyrektor centrum kształcenia i wychowania OHP; 5) pracowników ośrodka szkolenia zawodowego OHP – dokonuje dyrektor ośrodka szkolenia zawodowego OHP.	
42.	art. 347 ust. 7	w zaproponowanym brzmieniu zapisu zostały wskazane zadania realizowane przez OHP finansowane ze środków Funduszu Pracy, pomimo tego że we wcześniejszej części Ustawy znajduje się katalog zadań finansowanych ze środków Funduszu Pracy - powstał dualizm, bo z jednej strony w art. 347 ust. 7 znalazł się wykaz zadań, który nie pokrywa się z zadaniami określonymi w części Ustawy dotyczącej Funduszu Pracy. Dodatkowo, katalog ten nie pokrywa się z zadaniami wymienionymi w przepisach przejściowych w art. 447 ust. 4. Zaproponowana zmiana ma na celu ujednolicenie i uproszczenie zapisów w zakresie zadań realizowanych przez OHP finansowanych ze środków Funduszu Pracy, celem uniknięcia ewentualnych wątpliwości w przyszłości.	7. Środki Funduszu Pracy w OHP przeznacza się w szczególności na finansowanie zadań o których mowa w art. 300 ust. 3 pkt 4, 8, 10-12, 14, 24-25, 27, 29-30 oraz art. 300 ust. 5 pkt 11.	Uwaga uwzględniona z zastrzeżeniem. Dodatkowo do propozycji OHP art. 300 ust. 3 pkt 16 dot. kwestii EURES. Nowe brzmienie art. 347 ust. 7: 7. Środki Funduszu Pracy w OHP przeznacza się w szczególności na finansowanie zadań o których mowa w art. 300 ust. 3 pkt 4, 8, 10-12, 14, 16, 24-25, 27, 29-30 oraz art. 300 ust. 5 pkt 11
43.	art. 447 ust. 4	ujednolicenie wykazu zadań finansowanych ze środków Funduszu Pracy z wykazem o którym mowa w art. 347 ust. 7	4. W 2025 r., od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z ustalonych na rok 2025 na podstawie ustawy, o której mowa w art. 452, dla Ochotniczych Hufców Pracy HP kwot środków (limitów) Funduszu Pracy na finansowanie zadań, OHP realizują zadania określone w art. 300 ust. 3 pkt 4, 8, 10-12, 14, 24-25, 27, 29-30 oraz art. 300 ust. 5 pkt 11.	Uwaga uwzględniona
44.	art. 348 ust. 2	zmiana redakcyjna - zamiana słów, zgodnie z dostosowaniem brzmienia zapisu do brzmienia art. 344	2. Refundacji, o której mowa w ust. 1, za pracowników młodocianych zatrudnionych w OHP dokonują wojewódzkie komendy OHP. Informacja o dokonanych refundacjach udzielana jest zgodnie z art. 347 ust. 4.	Uwaga uwzględniona. Przepis otrzyma brzmienie: „wojewódzkie komendy OHP” zamiast „komendy wojewódzkie OHP”
45.	art. 348 ust. 4	zmiana redakcyjna - zamiana słów, zgodnie z dostosowaniem brzmienia zapisu do brzmienia art. 344	4. Komendant Główny OHP lub wojewódzki komendant OHP może prowadzić kontrole realizacji umów o refundację zawartych z pracodawcami w miejscu odbywania	Uwaga uwzględniona. Przepis otrzyma brzmienie: „wojewódzki komendant OHP”

			przygotowania zawodowego przez młodocianych pracowników lub w siedzibie podmiotu działającego w imieniu pracodawcy w zakresie rozliczania umowy o refundację.	zamiast „Komendant Wojewódzki OHP”.
46.	art. 348 ust. 6	1) zmiana ze słowa nie realizuję na nie zrealizował 2) zmiana redakcyjna - zamiana słów, zgodnie z dostosowanie brzmienia zapisu do brzmienia art. 344	6. Wniosek o zawarcie umowy o refundację kosztów poniesionych przez pracodawcę, o których mowa w ust. 1, złożony przez pracodawcę, który nie zrealizował zaleceń pokontrolnych Komendanta Głównego OHP lub wojewódzkiego komendanta OHP pozostawia się bez rozpoznania do czasu zrealizowania zaleceń pokontrolnych.	Uwaga częściowo uwzględniona.
47.	art. 348 ust. 7	zmiana redakcyjna - zamiana słów, zgodnie z dostosowanie brzmienia zapisu do brzmienia art. 344	7. W przypadku przeprowadzenia kontroli, o której mowa w ust. 4, przez wojewódzkiego komendanta OHP, przekazuje on Komendantowi Głównemu OHP w terminie do dnia 31 stycznia informację o realizacji w roku poprzednim kontroli, o której mowa w ust. 4, wraz z wynikami i oceną, zawierającą w szczególności ocenę poprawności merytorycznej i formalnej zadań objętych nadzorem lub kontrolą.	Uwaga uwzględniona.
48.	art. 351 ust.1	zmiana redakcyjna poprzez dopisanie OHP zarówno do OSZ jak CKiW co ujednolici nazewnictwo i poprawi identyfikację jednostek z OHP (obecnie również używane jest z OHP, ale nie jest to usankcjonowane w przepisach)	1. Komendant Główny OHP, wojewódzcy komendanci OHP, dyrektorzy centrów kształcenia i wychowania OHP oraz dyrektorzy ośrodków szkolenia zawodowego OHP odpowiednio do realizowanych zadań wynikających z ustawy jako administratorzy danych osobowych przetwarzają dane osobowe osób fizycznych ubiegających się o wsparcie lub korzystających ze wsparcia OHP, w celu realizacji zadań ustawowych, w tym weryfikacji uprawnień i danych, zapewnienia pomocy określonej w ustawie, prowadzenia postępowań kontrolnych, realizacji obowiązków sprawozdawczych i obowiązków w zakresie statystyki publicznej oraz określania planów dalszych działań. Dla celów sprawozdawczych, statystycznych oraz w celu określenia planów dalszych działań, dane przetwarzane przez Komendanta Głównego OHP, wojewódzkich komendantów OHP, dyrektorów centrów kształcenia i wychowania OHP oraz dyrektorów	Uwaga uwzględniona

			ośrodków szkolenia zawodowego OHP w systemach teleinformatycznych podlegają odpowiednio pseudonimizacji lub anonimizacji.	
49.	art. 351 ust.2	zmiana redakcyjna poprzez dopisanie OHP zarówno do OSZ jak CKiW co ujednolici nazewnictwo i poprawi identyfikacje jednostek z OHP (obecnie również używane jest z OHP, ale nie jest to usankcjonowane w przepisach)	2. W celu realizacji zadań wynikających z ustawy wojewódzcy komendanci OHP, dyrektorzy centrów kształcenia i wychowania OHP oraz dyrektorzy ośrodków szkolenia zawodowego OHP są administratorami danych osobowych osób ubiegających się o wsparcie lub korzystających ze wsparcia OHP. Wojewódzcy komendanci OHP, dyrektorzy centrów kształcenia i wychowania OHP oraz dyrektorzy ośrodków szkolenia zawodowego OHP odpowiednio do realizowanych zadań wynikających z ustawy jako administratorzy danych osobowych gromadzą informacje lub dokumenty w sprawie form pomocy i wsparcia określonych w ustawie w formie dokumentów elektronicznych oraz dokumentów papierowych lub ich skanów.	Uwaga uwzględniona
50.	art. 351 ust.3	zmiana redakcyjna poprzez dopisanie OHP do CKiW co ujednolici nazewnictwo i poprawi identyfikacje jednostek z OHP (obecnie również używane jest z OHP, ale nie jest to usankcjonowane w przepisach)	3. Wojewódzki komendant OHP, dyrektor centrum kształcenia i wychowania OHP jako administratorzy danych przetwarzają następujące dane osobowe osób fizycznych ubiegających się o wsparcie lub korzystających ze wsparcia OHP:	Uwaga uwzględniona
51.	art. 351 ust.4	zmiana redakcyjna poprzez dopisanie OHP do OSZ co ujednolici nazewnictwo i poprawi identyfikacje jednostek z OHP (obecnie również używane jest z OHP, ale nie jest to usankcjonowane w przepisach)	4. Dyrektor ośrodka szkolenia zawodowego OSZ jako administrator danych przetwarza następujące dane osobowe osób fizycznych ubiegających się o wsparcie lub korzystających ze wsparcia OHP:	Uwaga uwzględniona
52.	art. 351 ust.5	zmiana redakcyjna poprzez dopisanie OHP zarówno do OSZ jak CKiW co ujednolici nazewnictwo i poprawi identyfikacje jednostek z OHP (obecnie również używane jest z OHP, ale nie jest to usankcjonowane w przepisach)	5. Wojewódzcy komendanci OHP, dyrektorzy centrum kształcenia i wychowania OHP, dyrektorzy ośrodków szkolenia zawodowego OHP, udostępniają Komendantowi Głównemu OHP dane, o których mowa w ust. 3 i 4, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań, o których mowa w art. 342 ust. 2 pkt 1, 3, 5, 6 i 9.	Uwaga uwzględniona
53.	art. 351 ust.6	zmiana redakcyjna poprzez dopisanie OHP zarówno do OSZ jak CKiW co ujednolici nazewnictwo i poprawi identyfikacje jednostek z OHP (obecnie również używane	6. Wojewódzcy komendanci OHP, dyrektorzy centrum kształcenia i wychowania OHP jako administratorzy danych udostępniają dyrektorowi ośrodka szkolenia zawodowego OHP dane osobowe, o których mowa w ust. 3, w	Uwaga uwzględniona

		jest z OHP, ale nie jest to usankcjonowane w przepisach)	zakresie niezbędnym do realizacji zadań, o których mowa w art. 342 ust. 2 pkt 5.	
54.	art. 351 ust.8	zmiana redakcyjna poprzez dopisanie OHP zarówno do OSZ jak CKiW co ujednolici nazewnictwo i poprawi identyfikacje jednostek z OHP (obecnie również używane jest z OHP, ale nie jest to usankcjonowane w przepisach)	8. Spełnienie zabezpieczeń, o których mowa w ust. 7, zapewniają w przypadku pracowników: 1) Komendy Głównej OHP – Komendant Główny OHP; 2) wojewódzkiej komendy OHP – wojewódzki komendant OHP; 3) centrum kształcenia i wychowania – dyrektor centrum kształcenia i wychowania OHP; 4) ośrodka szkolenia zawodowego – dyrektor ośrodka szkolenia zawodowego OHP.	Uwaga uwzględniona
55.	art. 351 ust. 12	zmiana redakcyjna poprzez dopisanie OHP zarówno do OSZ jak CKiW co ujednolici nazewnictwo i poprawi identyfikacje jednostek z OHP (obecnie również używane jest z OHP, ale nie jest to usankcjonowane w przepisach)	12. Na wniosek Komendanta Głównego OHP, wojewódzkiego komendanta OHP, dyrektora centrum kształcenia i wychowania OHP oraz dyrektora ośrodka szkolenia zawodowego OHP, w celu zapewnienia dostępu do informacji niezbędnych do prawidłowej realizacji zadań OHP, udostępniane są nieodpłatnie następujące kategorie danych, w tym dane osobowe młodzieży, przetwarzane przez:	Uwaga uwzględniona
56.	art. 351 ust. 14	zmiana redakcyjna poprzez dopisanie OHP zarówno do OSZ jak CKiW co ujednolici nazewnictwo i poprawi identyfikacje jednostek z OHP (obecnie również używane jest z OHP, ale nie jest to usankcjonowane w przepisach)	14. Komendant Główny OHP, wojewódzki komendant OHP, dyrektor centrum kształcenia i wychowania OHP oraz dyrektor ośrodka szkolenia zawodowego OHP udostępniają na wniosek, w niezbędnym zakresie, przetwarzane dane osobowe osób fizycznych ubiegających się o wsparcie lub korzystających ze wsparcia OHP:.....	Uwaga uwzględniona
57.	art. 352	zmiana redakcyjna poprzez dopisanie OHP zarówno do OSZ jak CKiW co ujednolici nazewnictwo i poprawi identyfikacje jednostek z OHP (obecnie również używane jest z OHP, ale nie jest to usankcjonowane w przepisach)	Minister właściwy do spraw pracy mając na względzie zapewnienie efektywności i skuteczności realizacji zadań przez OHP określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zadania OHP w zakresie kształcenia i wychowania oraz zatrudnienia i przeciwdziałania marginalizacji i wykluczeniu społecznemu młodzieży, strukturę i zadania wojewódzkich komend OHP, centrów kształcenia i wychowania OHP, ośrodków szkolenia zawodowego OHP oraz zadania kierowników wskazanych jednostek.	Uwaga uwzględniona

58.	art. 411 pkt. 1	zmiana redakcyjna - zastąpienie słowa uczniów słowem uczestników 2)	1) w art. 2 w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 12 w brzmieniu: „12) Ochotnicze Hufce Pracy –w zakresie kształcenia i wychowania ich uczestników.”;	Uwaga nieuwzględniona Zrezygnowano z wprowadzania zmian w tym zakresie
59.	-	dodanie zmiany w Ustawie o finansowaniu zadań oświatowych, umożliwiające objęcie jednostek OHP realizujących działalność w zakresie kształcenia i wychowania uczestników z opłat z tytułu trwałego zarządu	Art. ***. W ustawie z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 754) w art. 6 dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. Placówki Ochotniczych Hufców Pracy wykorzystywanych na realizację działalności w zakresie kształcenia i wychowania ich uczestników.”	Uwaga nieuwzględniona Zrezygnowano z rozwiązania umożliwiającego zakładania szkół przez OHP.
60.	Uzasadnienie str. 120	zmiana redakcyjna - nie wskazujemy CKiW jako jedynych jednostek przy których miałyby być tworzone szkoły; dostosowanie do zmian zaproponowanych w OSR	Projekt ustawy przewiduje możliwość zakładania przez OHP szkół . W pierwszej kolejności planowane jest uruchomienie szkoły branżowej I stopnia, następnie szkół średnich (liceów dla dorosłych, szkół policealnych). Młodzież będzie mogła kształcić się w takich zawodach jak np. elektromechanik, cieśla, kierowca mechanik. Propozycja tworzenia i prowadzenia szkół branżowych I stopnia oraz szkół średnich przez OHP jest podyktowana potrzebą dostosowania i profilowania oferty kierowanej do młodzieży jednostek OHP. Młodzież ta wymaga specjalistycznego wsparcia wychowawczego i edukacyjnego z uwagi na problemy adaptacyjne i głębokie deficyty edukacyjne. Uczestnicy OHP to osoby, które w powszechnym systemie szkół samorządowych ponieśli liczne porażki skutkujące często dwu lub trzyletnim opóźnieniem edukacyjnym. Zdobywanie i rozwijanie kompetencji zawodowych w ramach szkół prowadzonych przez OHP będzie stanowić solidną podstawę do efektywnego funkcjonowania podopiecznych wchodzących na rynek pracy. Wśród jednostek opiekuńczo-wychowawczych OHP, Centra Kształcenia i Wychowania OHP posiadają odpowiednie zaplecze dydaktyczne i warsztatowe, co czyni je idealnymi wyborem do pilotażowego otwierania szkół. Jednostki te zapewnią będą właściwe	Uwaga nieaktualna Zrezygnowano z rozwiązania umożliwiającego zakładania szkół przez OHP.

			warunki do teoretycznej i praktycznej realizacji programów nauczania.	
61.	Uzasadnienie str. 120	zmiana redakcyjna poprzez dopisanie OHP zarówno do OSZ jak CKiW co ujednolici nazewnictwo i poprawi identyfikacje jednostek z OHP (obecnie również używane jest z OHP, ale nie jest to usankcjonowane w przepisach)	W projekcie ustawy doprecyzowano przepisy dotyczące struktury organizacyjnej OHP oraz uszczegółowiono zadania Komendanta Głównego OHP. Do ustawy przeniesiono rozwiązania dotyczące wszystkich jednostek organizacyjnych OHP – Komendy Głównej OHP, wojewódzkich komend OHP, centrów kształcenia i wychowania OHP, jak również ośrodków szkolenia zawodowego OHP.	Uwaga uwzględniona
62.	Uzasadnienie str. 121	zmiana redakcyjna poprzez dopisanie OHP zarówno do OSZ jak CKiW co ujednolici nazewnictwo i poprawi identyfikacje jednostek z OHP (obecnie również używane jest z OHP, ale nie jest to usankcjonowane w przepisach)	Planuje się, że wojewódzcy komendanci OHP, dyrektorzy centrów kształcenia i wychowania OHP oraz dyrektorzy ośrodków szkolenia zawodowego OHP będą administratorami danych osobowych osób ubiegających się o wsparcie lub korzystających ze wsparcia OHP. Przetwarzanie danych osobowych szczególnie poprzez zbieranie, pozyskiwanie, udostępnianie oraz ich przechowywanie wynika z realizacji zadań ustawowych. Dane osobowe będą pozyskiwane, przetwarzane i przechowywane odpowiednio przez Komendanta Głównego OHP, wojewódzkich komendantów OHP, dyrektorów centrów kształcenia i wychowania OHP oraz dyrektorów ośrodków szkolenia zawodowego OHP – jako administratorów danych osobowych – stosownie do właściwości realizowanych ustawowych zadań, z zachowaniem zasady ich przetwarzania zgodnie z RODO i powszechnie obowiązującymi normami prawa.	Uwaga uwzględniona
63.	Uzasadnienie str.122	zmiana redakcyjna poprzez dopisanie OHP zarówno do OSZ jak CKiW co ujednolici nazewnictwo i poprawi identyfikacje jednostek z OHP (obecnie również używane jest z OHP, ale nie jest to usankcjonowane w przepisach)	Spełnienie tych zabezpieczeń będą zapewniali w przypadku pracowników: 1) Komendy Głównej OHP – Komendant Główny OHP; 2) wojewódzkiej komendy OHP – wojewódzki komendant OHP; 3) centrum kształcenia i wychowania OHP – dyrektor centrum kształcenia i wychowania OHP;	Uwaga uwzględniona

			4) ośrodka szkolenia zawodowego OHP – dyrektor ośrodka szkolenia zawodowego OHP.	
64.	OSR cz. 2 pkt. 13 (str. 11)	W części 2 OSR (Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt) wskazane zostało że projekt ustawy przewiduje możliwość zakładania przez OHP szkół umiejscowionych na terenie funkcjonujących w OHP Centrów Kształcenia i Wychowania. Zapis ten jest ograniczający, gdyż intencją było by możliwość zakładania i prowadzenia szkół objęła wszystkie jednostki Ochotniczych Hufców Pracy - Komendę Główną, Komendy Wojewódzkie, Centra Kształcenia i Wychowania i Ośrodków Szkolenia Zawodowego	Projekt ustawy przewiduje też możliwość zakładania przez OHP szkół. W pierwszej kolejności planowane jest uruchomienie szkoły branżowej I stopnia, następnie szkół średnich (liceów dla dorosłych, szkół policealnych). Młodzież będzie mogła kształcić się w takich zawodach jak np. elektromechanik, cieśla, kierowca mechanik. Propozycja tworzenia i prowadzenia szkół branżowych I stopnia oraz szkół średnich przez OHP jest podyktowana potrzebą dostosowania i profilowania oferty kierowanej do młodzieży jednostek OHP. Wśród jednostek opiekuńczo-wychowawczych OHP, Centra Kształcenia i Wychowania OHP posiadają odpowiednie zaplecze dydaktyczne i warsztatowe, co czyni je idealnymi wyborem do pilotażowego otwierania szkół. Jednostki te zapewnią będą właściwe warunki do teoretycznej i praktycznej realizacji programów nauczania.	Uwaga nieaktualna Zrezygnowano z rozwiązania umożliwiającego zakładania szkół przez OHP.
65.	OSR cz. 4 (str. 14)	Zmiana redakcyjna w części dot. oddziaływania	Poprawa i usprawnienie w funkcjonowaniu i realizacji zadań przez jednostki OHP	Uwaga uwzględniona
Konwent Dyrektorów Wojewódzkich Urzędów Pracy				
66.	art. 267 ust. 4	Konwent Dyrektorów Wojewódzkich Urzędów Pracy wnioskuje o modyfikację sposobu podziału kwot Funduszu Pracy na poziomie regionalnym. Oprócz wskazania zadania samorządów województw jakim jest skuteczne określanie i koordynowanie regionalnej polityki rynku pracy (art. 32 ust. 1 pkt 1 projektu Ustawy) zapisy powinny wskazywać także odpowiednie narzędzia do realizacji tego zadania, nadając regionom konkretne uprawnienia i czynności do jego wykonania. W oparciu o przeprowadzone analizy i konsultacje, proponujemy nadanie samorządom województw narzędzia opisanego poniżej.	<i>Kwota środków wynikająca z planu finansowego Funduszu Pracy na finansowanie form pomocy dla samorządów powiatów oraz kwota środków przeznaczonych na realizację projektów EFS+, o której mowa w art. 270 ust. 1 i 2, pomniejszona o rezerwę, o której mowa w ust. 2, jest dzielona między województwa przez ministra właściwego do spraw pracy według algorytmu.</i> Z kwoty środków na finansowanie form pomocy dla samorządów powiatów minister wyodrębnia kwotę stanowiącą 20% tej kwoty przeznaczoną na formy pomocy wynikające ze strategicznych potrzeb województwa.	Uwaga nieuwzględniona. Przepisy umożliwiają podział środków przyznanych na województwo według kryteriów określonych przez sejmik. Kryteria określone w art. 267 ust. 7 nie wykluczają uwzględnienia dodatkowych kryteriów, można uwzględnić szczególne potrzeby branż w regionie. Przedstawiona propozycja jest podobna do programów regionalnych.

		Z kwoty środków ujętych w planie finansowym Funduszu Pracy na finansowanie form pomocy przez samorządy powiatów, Minister właściwy ds. pracy wyodrębnia dla każdego województwa limit Funduszu Pracy przeznaczony na formy pomocy wynikające ze strategicznych potrzeb województwa, stanowiący 20% tej kwoty środków, uwzględniając ww. pulę w zawiadomieniu Ministra o limitach FP na dany rok przekazywanych samorządom województw w celu dokonania podziału na powiaty. Środki z puli wojewódzkiej będą stanowiły narzędzie realizacji regionalnej polityki rynku pracy (np. wspierania branż istotnych z punktu widzenia regionu). Podział tej puli będzie dokonywany przez zarząd województwa w oparciu o zasady określone przez sejmik województwa. Dla pozostałych 80% środków zostanie zastosowany podział za pomocą algorytmu przyjmowanego przez sejmik województwa uwzględniającego kryteria określone w art. 267 ust. 7. Informacja o wysokości środków z puli na formy pomocy wynikające ze strategicznych potrzeb województwa będzie ujęta w decyzjach Ministra właściwego ds. pracy dla samorządów powiatów.		
67.	art. 267 ust. 5	Przy założeniu, że środki FP będą dzielone według dwóch odrębnych zasad (tj. algorytm uwzględniający kryteria określone w ustawie/przez Ministra właściwego ds. pracy oraz zasady określone przez sejmik województwa, uwzględniające strategiczne potrzeby województwa), programy regionalne będą narzędziem do realizacji działań wynikających ze strategicznych potrzeb województwa w ramach limitu 20% określonego w ust. 4.	Nowe brzmienie ust. 5: Kwota środków przeznaczona na realizację form pomocy wynikających ze strategicznych potrzeb województwa, o której mowa w ust. 4, jest dzielona pomiędzy samorządy powiatów przez zarząd województwa, według kryteriów określonych przez sejmik województwa.	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja może spowodować rozdrobnienie środków przyznanych na województwa i w przypadku niewykorzystania środków na cele strategiczne województwa środki będą niewykorzystane.

		Proponujemy usunięcie obecnego brzmienia art. 267 ust. 5 i nadanie mu nowego brzmienia:		
68.	art. 267 ust. 6	Treść uwagi jw.	<i>Suma kwot środków ustalonych dla województwa zgodnie z ust. 4 oraz zgodnie z art. 273 ust. 1 i 2, z wyłączeniem kwoty środków przeznaczonych na realizację form pomocy wynikających ze strategicznych potrzeb województwa, o której mowa w ust. 4, jest dzielona między samorządy powiatów przez zarząd województwa, według kryteriów określonych przez sejmik województwa.</i>	Uwaga nieuwzględniona. Nieuwzględnienie uwagi wynika z nieuwzględnienia uwagi do projektowanego art. 151 ust. 1 pkt. 5 oraz art. 274 ust. 4
69.	art. 267 ust. 8	Treść uwagi jw.	<i>Marszałek województwa informuje ministra właściwego do spraw pracy o kwotach środków wynikających z dokonanego podziału, o którym mowa w ust. 6, dla samorządów powiatów, w tym środków przeznaczonych na realizację strategicznych potrzeb województwa oraz na realizację projektów EFS+ w podziale na środki Unii Europejskiej i środki krajowe.</i>	Uwaga nieuwzględniona. Nieuwzględnienie uwagi wynika z nieuwzględnienia uwagi do projektowanego art. 151 ust. 1 pkt. 5 oraz art. 274 ust. 4
70.	art. 267 ust. 9	Treść uwagi jw.	<i>Minister właściwy do spraw pracy na podstawie informacji, o której mowa w ust. 8, zawiadamia starostów o ustalonych na rok budżetowy kwotach środków (limitach) Funduszu Pracy na finansowanie form pomocy, w tym na realizację zadań strategicznych województwa oraz na realizację projektów EFS+.</i>	Uwaga nieuwzględniona. Nieuwzględnienie uwagi wynika z nieuwzględnienia uwagi do projektowanego art. 151 ust. 1 pkt. 5 oraz art. 274 ust. 4 .
71.	art. 274 ust. 2	Konwent Dyrektorów Wojewódzkich Urzędów Pracy wnioskuje o podział środków dla samorządów powiatów na zadania fakultatywne według tej samej zasady, jak przedstawiona dla środków na formy pomocy.	<i>Kwota środków Funduszu Pracy ustalona na finansowanie zadań fakultatywnych dla samorządów powiatów jest dzielona między województwa przez ministra właściwego do spraw pracy według algorytmu.</i> <i>Z kwoty środków na finansowanie zadań fakultatywnych dla samorządów powiatów minister wyodrębnia kwotę stanowiącą 20% tej kwoty przeznaczoną na działania wspierające formy wsparcia wynikających ze strategicznych potrzeb województwa.</i>	Wyjaśnienie. Zakres zadań fakultatywnych odnosi się do zadań obsługowych czy wspierających. Tym samym środki na zadania fakultatywne nie powinny być przeznaczane na strategiczne potrzeby województwa.

72.	art. 274, nowy ustęp	Konwent Dyrektorów WUP wnioskuje o dodanie nowego ust. 2a w brzmieniu:	<i>Kwota środków przeznaczona na działania wspierające formy wsparcia wynikające ze strategicznych potrzeb województwa, o której mowa w ust. 2, jest dzielona pomiędzy samorządy powiatów przez zarząd województwa, według kryteriów określonych przez sejmik województwa.</i>	Uwaga nieuwzględniona. Nieuwzględnienie uwagi jest konsekwencją nieuwzględnienia uwagi do art. 274 ust. 2.
73.	art. 274 ust. 4	Konwent Dyrektorów Wojewódzkich Urzędów Pracy wnioskuje o podział środków dla samorządów powiatów na zadania fakultatywne według zasady tej samej, jak przedstawiona dla środków na formy pomocy.	<i>Określając kryteria, o których mowa w ust. 3, sejmik województwa powinien wziąć pod uwagę w szczególności: 1) kwotę środków Funduszu Pracy przeznaczoną dla samorządu powiatu na realizację form pomocy; 2) liczbę bezrobotnych zarejestrowanych w powiecie; 3) stopę bezrobocia; 4) strukturę bezrobocia; 5) kwotę środków Funduszu Pracy wydatkowaną w roku ubiegłym przez samorząd powiatu na zadania fakultatywne Powyższy zapis nie dotyczy określania kryteriów w zakresie środków przeznaczonych na działania wspierające formy wsparcia wynikające ze strategicznych potrzeb województwa, o której mowa w ust. 2.</i>	Uwaga nieuwzględniona. Nieuwzględnienie uwagi jest konsekwencją nieuwzględnienia uwagi do art. 274 ust. 2.
74.	art. 274 ust. 5	Treść uwagi jw.	<i>Marszałek województwa informuje ministra właściwego do spraw pracy o kwotach środków wynikających z dokonanego podziału, o którym mowa w ust. 3, w zakresie środków przeznaczonych na działania wspierające formy wsparcia wynikające ze strategicznych potrzeb województwa.</i>	Uwaga nieuwzględniona. Nieuwzględnienie uwagi jest konsekwencją nieuwzględnienia uwagi do art. 274 ust. 2.
75.	art. 274 ust. 6	Treść uwagi jw.	<i>Minister właściwy do spraw pracy na podstawie informacji, o której mowa w ust. 5, zawiadamia starostów o ustalonych na rok budżetowy kwotach środków (limitach) Funduszu Pracy na finansowanie zadań fakultatywnych, w tym na działania wspierające formy wsparcia wynikające ze strategicznych potrzeb województwa.</i>	Uwaga nieuwzględniona. Nieuwzględnienie uwagi jest konsekwencją nieuwzględnienia uwagi do art. 274 ust. 2.

76.	art. 211 ust. 3	Konwent Dyrektorów Wojewódzkich Urzędów Pracy proponuje rozszerzyć definicję programów regionalnych. Programy regionalne, w brzmieniu proponowanych przepisów, staną się formą realizacji zadania samorządu województwa wymienionego w art. 32 ust. 1 pkt 1 Ustawy (określanie i koordynowanie regionalnej polityki rynku pracy). W wypadku przyjęcia uwagi do art. 267 ust. 4 w zakresie dodania sposobu podziału części Funduszu Pracy ze względu na strategiczne potrzeby województwa, a w konsekwencji koniecznością przyjęcia przez sejmik województwa zasad podziału środków na formy pomocy, które wynikają ze strategicznych potrzeb województwa, proponujemy zrezygnować z wymogu opracowania dodatkowych diagnoz, na podstawie których inicjowane będą programy regionalne. Programy mają odpowiadać na aktualne potrzeby województwa, uwzględnione w jego strategii rozwoju, a ich zainicjowanie będzie powiązane z podziałem środków na te programy. Konwent widzi także potencjał wykorzystania programów regionalnych do wdrażania w skali całego województwa lub na terenie kilku powiatów rozwiązań wypracowanych w projektach pilotażowych. Aktualnie brakuje skutecznego mechanizmu pozwalającego na wdrożenie na szerszą skalę, np. województwa czy grup powiatów, rozwiązań wypracowanych w projektach pilotażowych w poszczególnych powiatach. W efekcie część wypracowanych narzędzi i rozwiązań pozostaje na papierze, bez możliwości ich dalszego zastosowania i rozwoju.	<i>Program regionalny jest inicjowany w oparciu o strategiczne potrzeby województwa, określone w strategii rozwoju województwa oraz o diagnozę sytuacji na lokalnych rynkach pracy.</i> ~~diagnozę sytuacji na lokalnych rynkach pracy, na podstawie diagnozy sytuacji na rynku pracy dokonanej na podstawie analiz i prognoz dotyczących w szczególności:~~ ~~1) sytuacji bezrobotnych i poszukujących pracy na rynkach pracy województwa, powiatów i gmin;~~ ~~2) zapotrzebowania pracodawców i przedsiębiorców na zawody, umiejętności lub kwalifikacje na regionalnym rynku pracy;~~ ~~3) mobilności siły roboczej.~~	Uwaga nieuwzględniona Zaproponowane brzmienie przepisu nakłada obowiązek uwzględnienia przy inicjowaniu pr. regionalnego sytuacji bezrobotnych i poszukujących pracy na rynkach pracy województwa powiatów i gmin oraz zapotrzebowania pracodawców i przedsiębiorców na zawody, umiejętności lub kwalifikacje na regionalnym rynku pracy. Niezależnie od powyższego należy wyjaśnić, że w latach 2021-2023 Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej finansowało ze środków rezerwy Funduszy Pracy realizację przez wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy projektów pilotażowych, które zostały wyłonione do realizacji w dwóch naborach w roku 2021, tj.: naboru pn. „Nowe spojrzenie - nowe możliwości” oraz naboru pn. „Stabilna praca - silna rodzina”. Projekty pilotażowe realizowane w ramach ww. naborów wypracowały szereg ciekawych rozwiązań kierowanych do klientów urzędów pracy i aktualnie trwa weryfikacja możliwości zaimplementowania wypracowanych rozwiązań do przepisów prawnych.

		Uwaga powinna być rozpatrywana łącznie z uwagą do art. 267 ust. 4 i następnych, w przypadku odrzucenia uwagi do art. 267 ust. 4 i nast. niniejsza uwaga pozostaje bezprzedmiotowa.		
77.	art. 211 ust. 5	Treść uwagi jw. Dodatkowo wnioskujemy o rezygnację z zapisu: „oraz dokonuje wyboru powiatów o najwyższym udziale tych bezrobotnych w ogólnej liczbie bezrobotnych w powiecie”. Sformułowanie „najwyższy udział” jest nieprecyzyjne i może budzić wątpliwości interpretacyjne (najwyższy wśród bezrobotnych w danym powiecie czy najwyższy wśród wszystkich powiatów w województwie, ile powiatów o najwyższym udziale może wziąć udział w realizacji programu itp.).	Na podstawie strategicznych potrzeb województwa oraz diagnozy sytuacji na rynku <i>marszałek województwa określa grupy bezrobotnych, poszukujących pracy, pracodawców i przedsiębiorców, dla których należy przygotować program regionalny oraz dokonuje wyboru powiatów do objęcia programem.</i>	Uwaga nieuwzględniona. Sformułowanie „dokonuje wyboru powiatów o najwyższym udziale tych bezrobotnych w ogólnej liczbie bezrobotnych w powiecie,” nie budzi wątpliwości interpretacyjnych i jest identyczne jak w obecnie obowiązującej ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.
78.	art. 211 ust. 6 i 7	Treść uwagi jw. Proponujemy, by marszałek uzgadniał ze starostą kwestie organizacyjne, co pozwoli ominąć detaliczne zapisy dotyczące przedstawiania założeń i ich akceptacji. Nie widzimy potrzeby opracowywania diagnozy na poziomie gmin. Proponujemy również przeredagowanie propozycji założeń dotyczących uzgodnień. Przyjęcie proponowanego zapisu będzie skutkowało możliwością usunięcia pkt. 7 i 8	6. Marszałek województwa, w uzgodnieniu ze starostą , ustala parametry realizacyjne programu, w tym w szczególności: 1) liczbę i strukturę uczestników programu regionalnego, ogółem i odrębnie dla poszczególnych powiatów; 2) zakres działań planowanych do realizacji w ramach programu regionalnego w poszczególnych powiatach; 3) koszt programu regionalnego; 4) wskaźniki efektywności; 5) czynniki mogące wpłynąć negatywnie na efektywność programu regionalnego oraz działania niezbędne do podjęcia w przypadku wystąpienia zagrożenia realizacji programu regionalnego. ~~7. Po akceptacji założeń programu regionalnego przez starostę, PUP przygotowuje propozycję działań, którymi zostaną objęci uczestnicy programu regionalnego w powiecie.~~	Uwaga nieuwzględniona. Zapis o opracowywaniu diagnozy sytuacji na wojewódzkim rynku pracy, z uwzględnieniem sytuacji w poszczególnych powiatach i gminach jest ujęty w przepisach obowiązującej ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy jest zasadny i nie budzi wątpliwości.
79.	art. 211 ust. 9	Proponujemy uproszczenie zapisu polegające na pominięciu ponownego	Podstawą wdrożenia programu regionalnego jest porozumienie zawarte między marszałkiem	Wyjaśnienie.

		wymieniania parametrów, które będą elementem porozumienia zawieranego pomiędzy marszałkiem a starostą. W zamian za to proponujemy odwołanie do parametrów realizacyjnych wymienionych w ust. 6.	województwa a starostą, które określa w szczególności parametry realizacyjne wymienione w ust. 6	Proponowany zapis przepisu w zakresie porozumienia zawieranego na realizację pr. regionalnego (bazujący na dotychczasowym brzmieniu przepisu) jest zasadny, ponieważ precyzuje jakie elementy, w szczególności, powinno zawierać ww. porozumienie.
80.	art. 211 ust. 10	W wypadku przyjęcia uwagi do art. 267 ust. 4 i dodaniu do zapisów Ustawy możliwości podziału części Funduszu Pracy w oparciu o strategiczne potrzeby województwa, a w konsekwencji koniecznością przyjęcia przez sejmik województwa zasad podziału tych środków, proponujemy zrezygnować z wymogu opracowania dodatkowych diagnoz, na podstawie których inicjowane będą programy regionalne. Programy mają odpowiadać na aktualne potrzeby województwa, uwzględnione w jego strategii rozwoju, a ich zainicjowanie będzie powiązane z podziałem środków na te programy. Uwaga powinna być rozpatrywana łącznie z uwagą do art. 267 ust. 4 i następnych, w przypadku odrzucenia uwagi do art. 267 ust. 4 i nast. niniejsza uwaga pozostaje bezprzedmiotowa.	<i>Programy regionalne są finansowane ze środków Funduszu Pracy, z kwoty środków przeznaczonych na formy pomocy wynikające ze strategicznych potrzeb województwa, o których mowa w art. 267, ust.4</i>	Uwaga nieuwzględniona Zaproponowany przepis dotyczący finansowania programów regionalnych w pełni umożliwia ich realizację z uwzględnieniem potrzeb województwa.
81.	art. 211 ust. 11	Proponujemy dodanie zapisu nadającego marszałkowi uprawnienia koordynacyjne w zakresie programów regionalnych.	<i>Marszałek województwa koordynuje i monitoruje realizację programu regionalnego w poszczególnych powiatach oraz wdraża działania zaradcze w przypadku wystąpienia zagrożenia realizacji programu regionalnego.</i>	Uwaga nieuwzględniona.
82.	art. 211	Konwent Dyrektorów WUP widzi potencjał wykorzystania programów regionalnych do wdrażania w skali całego województwa lub na terenie kilku powiatów rozwiązań wypracowanych w projektach pilotażowych. Aktualnie brakuje skutecznego mechanizmu pozwalającego na	Proponuje się dodatkowo pkt. 12 w brzmieniu: Programy regionalne mogą obejmować formy pomocy określone w ustawie oraz specyficzne elementy wspierania zatrudnienia, o których mowa w art. 210 ust. 4-6, a także rozwiązania	Wyjaśnienie. W ramach pr. regionalnych urzędy pracy realizują usługi i instrumenty określone w ustawie, w tym m.in. pr. specjalne, których

		wdrożenie na szerszą skalę, np. w województwie lub w grupie powiatów, rozwiązań wypracowanych w projektach pilotażowych realizowanych w poszczególnych urzędach. W efekcie, część wypracowanych narzędzi i rozwiązań pozostaje na papierze, bez możliwości ich dalszego zastosowania i rozwoju. Konwent Dyrektorów WUP proponuje, by formy pomocy w ramach programów regionalnych nie były ograniczone do form opisanych w ustawie. Należy umożliwić wykorzystanie przez PUP w programach tzw. specyficznych elementów wspierających zatrudnienie.	wypracowane i przetestowane w projektach pilotażowych.	składową są specyficzne elementy wspierające zatrudnienie. Natomiast odnosząc się do kwestii rozwiązań wypracowanych w pr. pilotażowych to należy mieć na uwadze, że decyzja co do ewentualnej implementacji rozwiązań wypracowanych w ramach pr. pilotażowych należy do MRPiPS. W przypadku podjęcia takiej decyzji rozwiązania te wejdą do porządku prawnego i będą mogły stanowić elementy pr. regionalnych.
83.	art. 267 ust. 2	Zdaniem Konwentu Dyrektorów WUP rezerwa ministra powinna być przeznaczona wyłącznie na: a) interwencje w sytuacjach wyjątkowych, nadzwyczajnych i nieprzewidzianych (kryzysy ekonomiczne, klęski żywiołowe, zagrożenie epidemiczne itp.) realizowane w formie programów specjalnych, b) finansowanie projektów pilotażowych c) zwiększenie limitów dla samorządów powiatów na finansowanie w roku budżetowym kosztów realizacji form pomocy, w szczególności w związku z rejestracją bezrobotnego lub poszukującego pracy, o której mowa w art. 55 ust. 2, w dowolnym PUP. Ograniczenie listy sytuacji i zadań, które mogą być finansowane z rezerwy ministra sprawi, że możliwe będzie zmniejszenie wartości rezerwy z 20% do 10%.	<i>Z kwoty środków ujętych w planie finansowym Funduszu Pracy na finansowanie form pomocy dla samorządów powiatów, wyodrębnia się rezerwę Funduszu Pracy pozostającą w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy, stanowiącą ~~20%~~ 10% tej kwoty środków.</i>	Uwaga nieuwzględniona. Rezerwa ministra do spraw pracy w wysokości 20% została wskazana w związku ze zmianą podejścia, zgodnie z zasadą „środki idą za bezrobotnym”.

		Rekomendujemy, by zrezygnować z ogłaszania naborów dla samorządów powiatów na standardowe działania ze środków rezerwy FP. Przekierowanie większej ilości środków bezpośrednio do powiatowych urzędów pracy może zapewnić lepsze dopasowanie działań do specyficznych potrzeb lokalnych rynków pracy, a znacząco zmniejszyć obciążenia administracyjne po stronie WUP i PUP związanych z przygotowywaniem i weryfikacją wniosków. W efekcie tej zmiany więcej środków zostanie skierowanych do powiatowych urzędów pracy w ramach algorytmu. Zmniejszenie rezerwy może zachęcić do bardziej efektywnego i przemyślanego alokowania dostępnych środków, lepszego wykorzystania już istniejących programów i inicjatyw, minimalizując ryzyko duplikowania działań i wydatków. Skoncentrowanie się na mniejszej liczbie programów może poprawić ich monitorowanie i ocenę, co w efekcie może zwiększyć ich skuteczność. Ponadto może to ułatwić kontrolę nad wydatkami i realizacją programów, co z kolei może prowadzić do lepszej jakości realizowanych inicjatyw.		
84.	art. 2 ust. 1 pkt 30	W wypadku przyjęcia powyższej propozycji do art. 267 ust. 2 proponujemy przyjęcie nowej definicji programów finansowanych z rezerwy Funduszu Pracy. Rezerwa Ministra powinna być przeznaczona wyłącznie na działania o charakterze interwencyjnym lub prewencyjnym w sytuacjach wyjątkowych i trudnych do przewidzenia oraz wypracowywanie nowych rozwiązań. Działania z rezerwy mogłyby być realizowane w formie programów specjalnych oraz projektów pilotażowych.	<i>programach finansowanych z rezerwy Funduszu Pracy – oznacza to programy specjalne lub projekty pilotażowe wynikające z bieżących potrzeb rynku pracy</i>	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga nieuwzględniona, z rezerwy są finansowane również inne działania niż programy specjalne lub projekty pilotażowe. Zapis o finansowaniu pr. specjalnych tylko z rezerwy Funduszu Pracy ograniczyłby ich realizację przez urzędy pracy

85.	art. 6 ust. 2	Obecnie brzemienne projektu (podobnie jak dotychczasowy art. 6 ust. 7 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy) odwołuje się do ustalonej formy działania w postaci <u>umowy</u>. Wydaje się to niekorzystne zawężenie, bowiem chodzi o działanie „grupy instytucji” na rzecz wspólnego celu określonego w ust.1 art. 6, mogące przybierać różną postać, np. listu intencyjnego, porozumienia, deklaracji współpracy, nie zawsze zaś umowy. Odwołanie się do umowy wymusza potrzebę zawarcia jej w określonej procedurze, formie, najczęściej z zaciąganiem wzajemnych zobowiązań. W przypadku partnerstwa bardziej powinno liczyć się wspólne kierunkowe działanie niż wzajemne zaciąganie zobowiązań. Dlatego proponujemy zmianę zapisu, która umożliwi realizację działań w oparciu o decyzje samych partnerów, co do podstawy funkcjonowania partnerstwa, dając szansę na zawieranie przez nich deklaracji współpracy, porozumień itp. Przykładem Partnerstw opartych na deklaracjach współpracy, funkcjonujących z powodzeniem od lat jest Małopolskie Partnerstwo na rzecz Kształcenia Ustawicznego oraz Małopolskie Partnerstwo na rzecz Osób Młodych. Umowa wydaje się konieczna wyłącznie w przypadku założenia przepływów finansowych pomiędzy partnerami, natomiast w sytuacji, gdy koszty będą ponoszone przez publiczne służby zatrudnienia, umowa nie jest konieczna, a Partnerów mogą wiązać inne niż umowa podstawy współpracy.	<i>Instytucją partnerstwa lokalnego jest grupa instytucji, działających w przyjętej przez partnerów formie, realizujących przedsięwzięcia i projekty na rzecz rynku pracy.</i>	Uwaga uwzględniona

86.	art. 300 ust. 3 pkt 1	W treści ustępu należy skorygować sformułowanie „organy zatrudnienia”, ze względu na fakt, iż ta nazwa pochodzi z ustawy o promocji zatrudnienia i nie występuje w innym miejscu w niniejszym projekcie. Proponuje się zastąpić je sformułowaniem „publiczne służby zatrudnienia”.	1) Kosztów związanych z organizowaniem partnerstwa lokalnego, o którym mowa w art. 6 ust. 2, obejmujących koszty organizacji przez publiczne służby zatrudnienia spotkań i konferencji z udziałem przedstawicieli instytucji partnerstwa lokalnego oraz instytucji realizujących inicjatywy partnerów rynku pracy.	Uwaga uwzględniona
87.	art. 32 ust. 2	Informacje nt. wynagrodzeń gromadzone w Centralnej Bazie Ofert Pracy („ePraca”) są niewystarczające do prowadzenia rzetelnych analiz na lokalnych rynkach pracy. Dla realizacji tego zadania minister ds. pracy powinien zapewnić WUP niezbędne narzędzia analityczne (system) i dostęp do wiarygodnych danych (najlepiej z systemów ZUS) dla wykonania tego zadania. Do czasu dostarczenia przez ministra w pełni operacyjnej wersji dedykowanego systemu analitycznego zasilanego rzetelnymi danymi o wynagrodzeniach (np. w oparciu o obecnie rozwijane narzędzie „Blender danych”) wejście w życie przepisu powinno być odroczone w ramach przepisów przejściowych. Należy również przeredagować treść artykułu.	Wojewódzkie urzędy pracy raz na 6 miesięcy posługując się w szczególności systemem analitycznym udostępnionym przez ministra właściwego do spraw pracy , dokonują analizy wynagrodzeń na lokalnym rynku pracy, którą przekazują ministrowi właściwemu do spraw pracy oraz właściwym powiatowym urzędom pracy.	Uwaga uwzględniona
88.	art. 32 ust. 2 w powiązaniu z art. 26 ust. 1	Postulujemy, aby dla zapewnienia sprawnej realizacji przez WUP zadania ujętego w art. 32 ust. 2 oraz zadania ujętego w art. 32 ust. 1 pkt. 2 lit f) dodać do art. 26 ust. 1 – wskazanie na potrzebę zapewnienia dedykowanego systemu teleinformatycznego, poprzez uzupełnienie ustępu 1 o dodatkowy punkt) Udostępnienie przez ministra takiego systemu zapewni porównywalność wyników w skali ogólnopolskiej zarówno w zakresie analizy wynagrodzeń jak i wyników pomocy udzielonej w ramach KFS. Podstawową funkcjonalnością takiego	dodanie w art. 26 ust. 1 kolejnego punktu w brzmieniu: prowadzenie badań i analiz rynku pracy, w tym w zakresie analizy wynagrodzeń na lokalnych rynkach pracy oraz badania wyników pomocy udzielonej ze środków KFS;	Wyjaśnienie. Nie przewiduje się utworzenia kolejnego systemu teleinformatycznego.

		systemu analitycznego powinna być możliwość zanonimizowanego pozyskiwania danych z systemów ZUS (w szczególności dane o wynagrodzenia oraz dane o historii ubezpieczonego po objęciu interwencją w ramach KFS).		
89.	art. 32: ust. 1 pkt 3	Badanie zapotrzebowania na zawody deficytowe i nadwyżkowe jest szczególnym rodzajem badania zapotrzebowania na zawody. Proponuje się przeredagowanie, skrócenie treści przepisu dla poprawy czytelności.	<i>Prowadzenie badań i analiz rynku pracy oraz dotyczących realizacji form pomocy i upowszechnianie ich wyników, w tym prowadzenie badania zapotrzebowania na zawody, kwalifikacje i umiejętności – w celu poprawy efektywności prowadzonych działań na rzecz wzrostu i promocji zatrudnienia;</i>	Uwaga uwzględniona. Badanie zawodów deficytowych i nadwyżkowych jest typem badania zawodów.
90.	art. 47 ust. 2 pkt 17 lit a	Proponujemy aby doprecyzować brzmienie przepisu nt. przetwarzania danych osobowych w kontekście realizacji ustawowych zadań publicznych służb zatrudnienia w zakresie prowadzenia badań i analiz rynku pracy. Celem uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych należy dookreślić, że zgoda osoby dotyczy jedynie kontaktu w celu objęcia badaniem, np. w formie wywiadu bezpośredniego lub grupowego. Natomiast dane zgromadzone o klientach na etapie udzielania pomocy są przetwarzane przez publiczne służby zatrudnienia w zakresie realizacji zadań ustawowych, w tym także na potrzeby realizacji badań i analiz rynku pracy <u>z mocy ustawy</u> . Dopiero w sytuacji konieczności pozyskania dodatkowych informacji (poza tymi, które już są zgromadzone w systemach teleinformatycznych PSZ) od klienta w drodze np. badania ankietowego nt. opinii klienta o uzyskanej pomocy, zastosowanie będzie mieć zgoda udzielona na kontakt i udział w takim badaniu.	<i>kontakt w celu objęcia udziałem w badaniach rynku pracy prowadzonych przez publiczne służby zatrudnienia, organy administracji rządowej, samorządowej lub na ich zlecenie</i>	Uwaga uwzględniona
91.	art. 300 ust. 3 pkt 19 w powiązaniu z art. 32. ust. 1 pkt 3	Z uwagi na brzmienie zadania ujętego w art. 32 ust. 1 pkt 3), który obejmuje również „upowszechnianie wyników” prowadzonych	<i>badan, analiz, ekspertyz, opracowywania programów, wydawnictw, konkursów -</i>	Uwaga uwzględniona

		badań i analiz rynku pracy, należy doprecyzować przepis art. 300 ust. 3 pkt 19). Skuteczne i szerokie upowszechnianie wyników prowadzonych badań i analiz generuje koszty, które należy uwzględnić jako możliwe do sfinansowania w ramach limitu środków fakultatywnych FP.	<i>dotyczących rynku pracy i udzielonej pomocy oraz <u>upowszechniania ich wyników</u>:</i>	
92.	art. 300 ust. 3 pkt 6 w powiązaniu z art. 32 ust. 1 pkt 3	Proponujemy doprecyzować, dostosowując brzemienne do zakresu ustalonego w art. 32 ust. 1 pkt 3 – poprzez uzupełnienie, że koszty mogą dotyczyć również określania zapotrzebowania na kwalifikacje i umiejętności (a nie tylko na zawody).	<i>określenia zapotrzebowania na zawody, <u>kwalifikacje i umiejętności</u> na rynku pracy, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 3;</i>	Uwaga uwzględniona
93.	art. 2 pkt. 49	Sugerujemy zmianę dotychczasowego sformułowania „zadania fakultatywne”, która może sugerować, że są to zadania dowolne, podczas gdy w skład tej kategorii wchodzi przede wszystkim zadania wspierające, obsługowe, na bardziej adekwatne, wskazujące na przeznaczenie tych środków, np. „zadania obsługowe”.	<i>zadaniach obsługowych – oznacza to działania wspierające realizację przez publiczne służby zatrudnienia i Ochotnicze Hufce Pracy określonych w ustawie zadań w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy, finansowane ze środków Funduszu Pracy;</i>	Uwaga nieuwzględniona. W art. 300 ust. 3 jest katalog kosztów, które są szersze niż koszty obsługowe. Stworzona została definicja zadań fakultatywnych, definicja odnosi się do zadań wspierających.
94.	art.2 ust. 20	Wskazane jest doprecyzowanie wieku osoby niezarejestrowanej, która może korzystać z form pomocy w PUP i WUP tak jak jest wskazane przy pozostałych osobach, o których mowa w Ustawie.	<i>osobie niezarejestrowanej – oznacza to osobę, która ukończyła 18 lat i nie jest zarejestrowana w powiatowym urzędzie pracy jako bezrobotny albo poszukujący pracy.</i>	Uwaga nieuwzględniona Przepis ma być elastyczny i dawać możliwość kontaktu z PUP czy WUP także np. osobom które po zakończeniu szkoły mają 17 lat.
95.	art. 26 ust. 1	W celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego należy odejść od wersji papierowej dokumentacji z zakresu poradnictwa i informacji zawodowego na rzecz elektronicznej gromadzonej w jednym systemie (obecnie WUP-Viator oraz następcy po wdrożeniu nowych systemów). Proponuje się dopisać w art. 26 ust. 1 dodatkowy punkt.	<i>dodanie w art. 26 ust. 1 kolejnego punktu w brzmieniu:</i> <i>prowadzenie dokumentacji z zakresu poradnictwa zawodowego oraz działań metodyczno-szkoleniowych</i>	Wyjaśnienie. Przepisy dotyczące dokumentowania zawarte będą w nowym rozporządzeniu w sprawie warunków realizacji usług i będą wskazywać, że dokumentacja prowadzona jest elektronicznie.
96.	art.32 ust. 1 pkt 16) w powiązaniu z art. 98 pkt 1	Zadania zapisane w projekcie ustawy jako „(...) w tym udzielaniu wsparcia doradcom zawodowym w rozwiązywaniu trudności zawodowych i możliwości ich pokonywania	art. 98 pkt 1) powinien otrzymać brzmienie: „szczegółowe warunki realizacji i sposoby świadczenia pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego przez wojewódzkie i powiatowe	Wyjaśnienie. Intencją przepisu jest wsparcie indywidualne doradców zawodowych z PUP aby mogli

		(...)”, w wypadku zachowania go wyłącznie w takiej formie nie gwarantuje jego skutecznej realizacji. Bez wskazania konkretnych ram instytucjonalno-prawnych (jak np. superwizja) pozwalających na podjęcie działań w tym zakresie Centra Kariery Zawodowej będą miały bardzo ograniczony zakres możliwości, a sam zapis pozostanie „martwy”. Należy zatem, w formie delegacji ustawowej, w art. 98 pkt 1) zobowiązać ministra właściwego ds. pracy do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowych rozwiązań w tym zakresie, możliwych do fakultatywnego wykorzystania przez Centra Kariery Zawodowej. Wspomnieć należy, że Ministerstwo jest w posiadaniu wypracowanych w tym zakresie konkretnych rozwiązań będących wynikiem realizacji projektów pilotażowych przez PSZ.	urzędy pracy, w tym udzielania wsparcia doradcom zawodowym w rozwiązywaniu trudności zawodowych i możliwości ich pokonywania , a w części dotyczącej pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES także przez OHP, uwzględniając zakres pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego, konieczność zapewnienia respektowania praw osób korzystających z tych form pomocy oraz ujednolicenie ich realizacji przez wojewódzkie, powiatowe urzędy pracy oraz OHP;”	zwrócić się do doradców z WUP, gdy mają problem z procesem doradczym lub klientem. Przepis jest elastyczny i odpowiada na oczekiwania doradców zawodowych z PUP. (podczas spotkania z Konwentem WUP i PUP przepis został oceniony pozytywnie).
97.	art.32 ust. 1 pkt 16	Należy doprecyzować dla kogo mają być prowadzone działania metodyczno-szkoleniowe w zakresie poradnictwa zawodowego.	realizowanie poradnictwa zawodowego oraz działań o charakterze metodyczno-szkoleniowym w zakresie poradnictwa zawodowego dla pracowników wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy , służących utrzymaniu wysokiego poziomu świadczonych usług, zachowaniu i wzmacnianiu kompetencji zawodowych, w tym udzielaniu wsparcia doradcom zawodowym w rozwiązywaniu trudności zawodowych i możliwości ich pokonywania oraz podejmowaniu wspólnych inicjatyw na rzecz rozwoju poradnictwa zawodowego.	Uwaga uwzględniona
98.	art.32 ust. 1 pkt 20	W świadomości społecznej rola poradnictwa jest niedoceniona. Wciąż świadomie korzysta z niego zbyt mało osób. Organizowanie wojewódzkich przedsięwzięć mających na celu promowanie poradnictwa zawodowego jako usługi całonocnej, powszechnej i łatwo dostępnej, organizowanie spotkań informacyjnych mających na celu	20) promowanie poradnictwa zawodowego w regionie jako usługi całonocnej, powszechnej i łatwo dostępnej dla wszystkich obywateli; a) prowadzenie działań informacyjnych na temat rozwoju umiejętności i wsparcia skierowanego do osób do 30. roku życia; b) współdziałanie z właściwymi instytucjami i organizacjami wspierającymi osoby w	Uwaga nieuwzględniona W projekcie ustawy są przepisy, w których zawiera się promowanie poradnictwa zawodowego, art. 32 ust. 1, pkt: 17) opracowywanie, aktualizowanie i upowszechnianie informacji

		budowanie świadomości w kontekście roli poradnictwa zawodowego w planowaniu kariery zawodowej mogłoby tę sytuację odmienić. Do WUP zgłaszają się również osoby powyżej 30 r.ż. aktywne zawodowo, które potrzebują wsparcia w dokonaniu zmiany zawodowej czy też zmiany swojej roli w dotychczasowej pracy zawodowej w celu uniknięcia wypalenia zawodowego. Zjawisko to jest coraz bardziej powszechne. Brak zajęcia się problemem w odpowiednim do czasu, może mieć wpływ na pogorszenie się kondycji psychicznej pracownika, co z kolei wpływa na występowanie zaburzeń psychicznych, czy chorób typu: depresja, zaburzenia lekowe czy psychosomatyczne. Wiele potrzebujących osób nie otrzymuje takiego wsparcia w swoim miejscu pracy, natomiast oferta komercyjna jest dla nich nieosiągalna ze względów finansowych. Wypalenie zawodowe może nieść za sobą szereg różnych konsekwencji wpływając zarówno na zdrowie psychiczne i fizyczne, co w rezultacie uniemożliwia rzetelne wykonywanie pracy, a docelowo też nadmierne korzystanie ze zwolnień lekarskich, czy też tzw. wypadnięcie z rynku pracy. Dlatego proponujemy rozszerzenie obecnego brzmienia art. 32 ust. 1 pkt 20)	<i>pozyskaniu zatrudnienia i utrzymaniu się na rynku pracy oraz organami oświatowymi, szkołami i szkołami wyższymi w obszarze dostępu do poradnictwa zawodowego w kontekście poradnictwa całonocnego;</i> <i>c) promowanie poradnictwa zawodowego dla osób aktywnych zawodowo w celu zwiększenia satysfakcji z wykonywanej pracy, odkrywania możliwości zmiany roli zawodowej co docelowo zapobiega wypaleniu zawodowemu</i>	zawodowych na terenie województwa; 28) prowadzenie kampanii informacyjnych i promujących działania WUP i PUP; 29) inicjowanie i realizowanie przedsięwzięć mających na celu identyfikację, dotarcie z informacją o możliwościach skorzystania z form pomocy określonych w ustawie i zmotywowanie do aktywności zawodowej osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo, samodzielnie lub we współpracy, w szczególności z: Przepis dotyczący osób do 30 r. ż wynika z zaleceń Komisji Europejskiej - (art. 32 ust. 1 pkt 20) prowadzenie działań informacyjnych na temat rozwoju umiejętności i wsparcia skierowanego do osób do 30. roku życia; <i>Zapis zaproponowany przez Konwent powiela pkt 19 i poszerza pkt 20.</i>
99.	art. 32 ust. pkt 29	Zastąpienie wyrazu „zmotywowanie” wyrazem „motywowanie”. Motywowanie jest ciągłym, długotrwałym procesem, a jego zadaniem jest wzbudzenie, a następnie stałe wsparcie aktywności zawodowej klientów. Nie jest to działanie jednorazowe i ostatecznie kończące proces, jak	<i>Inicjowanie i realizowanie przedsięwzięć mających na celu identyfikację, dotarcie z informacją o możliwościach skorzystania z form pomocy określonych w ustawie i motywowanie do aktywności zawodowej osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo [...]</i>	Wyjaśnienie. Zapis w ustawie jest właściwy, chodzi o dotarcie do osoby i jej zmotywowanie.

		sugerowałaby forma dokonana: „zmotywować”.		
100.	art. 33 ust. 5 i inne artykuły, w których występuje nazwa centrum	Zmiana nazwy Centrum Kariery Zawodowej na <u>Centrum Rozwoju Kariery</u> Nazwa wskazuje na progres w życiu zawodowym człowieka, nie Będzie mylona z centrami kształcenia zawodowego.	<i>Zadania określone w art. 32 ust. 1 pkt 15-20, dla bezrobotnych, poszukujących pracy oraz osób niezarejestrowanych, w tym biernych zawodowo, realizuje centrum rozwoju kariery, będące komórką organizacyjną WUP.</i> Analogiczną zmianę należy wprowadzić w art. 94 ust. 1 i 2	Wyjaśnienie Proponujemy nazwę: Centrum Poradnictwa Zawodowego. Taka nazwa będzie spójna z pojęciem poradnictwa zawodowego, z wszystkimi zadanymi w ramach poradnictwa. Będzie też formą upowszechniania pojęcia poradnictwo zawodowe.
101.	art. 87 ust. 4	Zasadnym jest doprecyzowanie, w jakiej formie może być świadczone poradnictwo zawodowe.	<i>Poradnictwo zawodowe może być świadczone w formie stacjonarnej, online i/lub hybrydowej z wykorzystaniem narzędzi teleinformatycznych.</i>	Wyjaśnienie. Teraz jest: 4. Poradnictwo zawodowe może być świadczone na odległość z wykorzystaniem narzędzi teleinformatycznych. Sformułowanie „na odległość” oznacza formę online i ma stanowić uzupełnienie formy stacjonarnej
102.	art. 92 ust. 3, 4	Wskazane jest doprecyzowanie zapisu nt. charakteru stażu pracy, wymaganego do objęcia stanowiska doradcy zawodowego. Zakres zadań Centrum Kariery Zawodowej jest szeroki i wymaga od doradców specjalistycznej wiedzy i kwalifikacji. Doradcy m.in. prowadzą działalność metodyczno-szkoleniową, co wymaga wiedzy i umiejętności na poziomie eksperckim. Jednym z najbardziej odpowiedzialnych zadań jest praca z klientem i doradzanie w kwestiach związanych z rozwojem zawodowym często przy użyciu metod czy programów, w tym standaryzowanych narzędzi diagnostycznych. Aby zapewnić rzetelność i	Doprecyzowanie zapisu: 3. Doradcą zawodowym może zostać osoba, która posiada wyższe wykształcenie i 3 lata stażu pracy na stanowisku młodszego doradcy zawodowego lub ukończyła studia na kierunku związanym z kształceniem w zakresie poradnictwa zawodowego. 4. Starszym doradcą zawodowym może zostać osoba, która: 1) ukończyła studia na kierunku związanym z kształceniem w zakresie poradnictwa zawodowego i posiada co najmniej 12 miesięcy stażu pracy na stanowisku doradcy zawodowego lub [...]	Uwaga nieuwzględniona Przepisy w tej wersji są wynikiem konsultacji z PUP i WUP. Intencja jest taka aby dopuścić do wykonywania tej pracy osoby, które mają odpowiednie doświadczenie zawodowe lub wykształcenie, a nie koniecznie jedno i drugie. Wysokie wymagania określone zostały dla starszego doradcy zawodowego. Wiele urzędów pracy już aktualnie ma problem z rekrutacją pracowników na

		wysoką jakość świadczonych usług doradcy powinni być odpowiednio przygotowani. Wiąże się to ze zdobyciem kierunkowego wykształcenia lub doświadczenia na stanowisku pracy związanym z poradnictwem zawodowym. Dodatkowo kadra musi być odpowiednio przygotowana do nadzoru nad młodszym doradcą zawodowym.	2) posiada wyższe wykształcenie i ukończyła studia podyplomowe z zakresu poradnictwa zawodowego oraz co najmniej 12 miesięcy stażu pracy na stanowisku doradcy zawodowego , lub 3) posiada wyższe wykształcenie i co najmniej 5 lat stażu pracy na stanowisku doradcy zawodowego	stanowiska doradców zawodowych. Są urzędy w których nie ma ani jednego doradcy lub jest 1 doradca na cały urząd. Efekt jest taki, że są urzędy w których na 1 doradcę zawodowego przypada ponad 2,5 tys. osób.
103.	art. 94 ust. 1	Z powodu trudności w rekrutacji psychologów do pracy w urzędzie zaleca się zmianę w zapisie dotyczącym wymogu zatrudniania absolwentów studiów magisterskich z zakresu psychologii w CKZ.	Art. 94 ust. 1 W centrum kariery zawodowej do realizacji poradnictwa zawodowego zatrudnia się co najmniej pięciu pracowników, w pełnym wymiarze czasu pracy, w tym czterech doradców zawodowych lub starszych doradców zawodowych. Zaleca się by przynajmniej jeden z doradców ukończył studia magisterskie z zakresu psychologii.	Wyjaśnienie Przepisy dotyczące normoobsad zostaną zawarte w rozporządzeniu.
104.	art. 94 ust. 3	Liczba doradców zawodowych powinna umożliwiać dostęp do poradnictwa zawodowego wszystkim osobom zarejestrowanym potrzebującym i oczekującym takiej pomocy, w szczególności osobom długotrwale bezrobotnym, ale także umożliwiać zrealizowanie pozostałych zadań z zakresu doradztwa zawodowego, przypisanych samorządowi województwa w art. 32 ust. 1 pkt 15-20.	<i>Liczba doradców zawodowych powinna umożliwiać dostęp do poradnictwa zawodowego wszystkim osobom zarejestrowanym potrzebującym i oczekującym takiej pomocy, w szczególności osobom długotrwale bezrobotnym oraz umożliwiać realizowanie zadań określonych w art. 32 ust. 1, pkt 15-20.</i>	Uwaga nieuwzględniona. Przepisy w tej wersji są wynikiem konsultacji z PUP i WUP. Intencja jest taka aby dopuścić do wykonywania tej pracy osoby, które mają odpowiednie doświadczenie zawodowe lub wykształcenie, a nie koniecznie jedno i drugie. Wysokie wymagania określone zostały dla starszego doradcy zawodowego. Wiele urzędów pracy już aktualnie ma problem z rekrutacją pracowników na stanowiska doradców zawodowych. Są urzędy w których nie ma ani jednego doradcy lub jest 1 doradca na cały urząd. Efekt jest taki, że są urzędy w których na 1 doradcę zawodowego przypada ponad 2,5 tys. osób.

105.	art. 96	Przepis zakłada możliwość świadczenia usług z zakresu poradnictwa zawodowego przez doradców do spraw zatrudnienia. Jedynym warunkiem, który należy spełnić jest konieczność posiadania wyższego wykształcenia lub ukończone studia podyplomowe w zakresie poradnictwa zawodowego lub pokrewne. Z przepisu wynika, że zadania z zakresu poradnictwa mogą być realizowane przez osobę, która nie ma w tym obszarze ani kierunkowego wykształcenia ani odpowiedniego doświadczenia zawodowego, co może wpływać na obniżenie jakości świadczonych usług i dyskryminowanie pracowników (wyższe wymagania co do osób zatrudnionych na stanowiskach doradców zawodowych).	<i>Zadania z zakresu poradnictwa zawodowego mogą być realizowane przez doradców do spraw zatrudnienia o których mowa w art. 89 ust. 1, jeżeli spełniają warunki określone w art. 92.</i>	Uwaga nieuwzględniona. Wiele urzędów pracy już aktualnie ma problem z rekrutacją pracowników na stanowiska doradców zawodowych. Są urzędy w których nie ma ani jednego doradcy lub jest 1 doradca na cały urząd. Efekt jest taki, że są urzędy w których na 1 doradcę zawodowego przypada ponad 2,5 tys. osób.
106.	art. 28 pkt 4	W art. 28 ust. 4 zostały opisane dwie istotne czynności, które podejmuje minister i od których zależą działania realizowane na poziomie samorządu województwa oraz powiatu. Tylko dla jednej z nich (ustalenie priorytetów KFS) wskazano datę (art. 28 ust. 4 pkt b). Należy wprowadzić termin także dla ogłoszenia planu wydatkowania środków KFS (art.28 ust. 4 pkt a). Zależności działań poszczególnych organów, które wynikają z zapisów art. 28, 285 i 286 wymagają doprecyzowania daty ogłoszenia planu wydatkowania środków KFS. Jeżeli datą graniczną do przekazania informacji Ministrowi właściwemu ds. pracy o kwotach środków KFS dla poszczególnych PUP jest 10 grudnia, a informacja ta może zostać przekazana po podziale środków przez Zarząd Województwa, który uwzględnia zapotrzebowanie zgłaszane przez starostów, należy zagwarantować czas dla poszczególnych organów na	4) do dnia 30 września każdego roku informacje o: a) planie wydatkowania środków KFS, b) priorytetach wydatkowania środków KFS, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 1 lit. b na kolejny rok ~~do dnia 30 września każdego roku~~	Uwaga nieuwzględniona. Zapis zaproponowany w projekcie oznacza to samo co proponowana zmiana. Data 30 września każdego roku dotyczy obu czynności o których mowa w przepisie

		realizację zadania. Przyjęcie, że przekazanie informacji o planie wydatkowania środków KFS (wraz z informacją o priorytetach ich wydatkowania) nastąpi do 30 września każdego roku zapewni możliwość dochowania późniejszych zobowiązań terminowych nałożonych na starostów i marszałków.		
107.	art. 32 ust. 1 pkt 2 lit. c tiret 2 w odniesieniu do art. 38 ust. 1 pkt 19 lit. b	Z zapisów w art. 32 ust. 1 pkt 2) lit. b) i art. 38 ust. 1 pkt 19) lit. b) wynika, że zarówno samorząd województwa, jak i powiatu zobowiązany jest do ustalenia priorytetów dla KFS. W przypadku priorytetów regionalnych liczba nie może przekroczyć 3 (ale może być mniejsza niż 3), zaś w przypadku powiatu liczba nie może być większa niż 1 priorytet. W związku z tym zapis w tiret 2, który sugeruje, że priorytety regionalne/powiatowe mogą nie być ustalone („o ile zostały ustalone”) nie wydaje się właściwy.	Proponujemy uzupełnić zapis i usunąć niespójności, poprzez nadanie nowego brzmienia: <i>c) publikowanie na stronach internetowych WUP listy priorytetów, o których mowa w:</i> – art. 25 ust. 1 pkt 1) lit. b), – lit. b) oraz art. 38 ust. 1 pkt 19) lit. b) – ~~o ile zostały ustalone,~~	Uwaga nieuwzględniona. Priorytety regionalne nie są obowiązkowe.
108.	art. 33 ust. 2	Zgodnie z art. 33 ust. 2 „Zadania, o których mowa w art. 32 pkt 1–3, 5–6, 8–10 oraz pkt 11 lit. a, w imieniu samorządu województwa wykonuje dyrektor WUP”. Natomiast wg zapisu art. 286 ust. 1 „podział kwot środków KFS na kształcenie ustawiczne w województwie między poszczególne PUP dokonywany jest przez zarząd województwa (...)” oraz Art. 286 ust. 1 „Marszałek województwa (...) informuje ministra właściwego do spraw pracy o kwotach środków KFS dla poszczególnych PUP wynikających z podziału, o którym mowa w ust. 1.”	<i>Zadania, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1–3 (z wyłączeniem pkt 2a), 5–6, 8–10 oraz pkt 11 lit. a, w imieniu samorządu województwa wykonuje dyrektor WUP.</i>	Uwaga nieuwzględniona. Przyjęto zasadę, że podziału dokonuje marszałek.
109.	art. 125 ust. 3	Liczba pracujących ogółem w kraju i w każdym z województw w roku poprzedzającym rok dla którego przygotowywany jest plan, jest publikowana dopiero po zakończeniu tego roku, zatem nie ma możliwości	<i>Ustalając plan wydatkowania środków, o którym mowa w art. 25 ust. 1 pkt 1 lit. b, minister właściwy do spraw pracy bierze pod uwagę liczbę pracujących ogółem w kraju i w każdym z województw w roku poprzedzającym rok w którym przygotowywany jest plan na rok kolejny</i>	Uwaga uwzględniona. Zostanie przygotowana korekta.

		wykorzystania tych danych na etapie planowania środków KFS. Tym samym wskazane byłoby odniesienie do najbardziej aktualnych danych dostępnych w momencie planowania, czyli danych z roku poprzedzającego rok, w którym przygotowywany jest plan.	<i>dla którego przygotowywany jest plan, oraz kwotę przeznaczoną na działania KFS w roku, na który przygotowywany jest plan.</i>	
110.	art. 32 ust. 1 pkt 4	Należy doprecyzować, wzorem innych regulacji przyjętych w ustawie (por. art. 32 u. 1 pkt 15), że koordynowanie w województwie spraw związanych z gromadzeniem danych, prowadzenia badań i analiz oraz ewaluacji polityk rynku pracy obejmuje publiczne służby zatrudnienia.	<i>Prowadzenie sprawozdawczości z realizowanych zadań, w tym w zakresie badań ujętych w programie badań statystycznych statystyki publicznej oraz realizowanie i koordynowanie w publicznych służbach zatrudnienia na terenie województwa spraw związanych z gromadzeniem danych, prowadzeniem badań, ewaluacji polityk rynku pracy i analiz rynku pracy, w tym na zlecenie ministra właściwego do spraw pracy w oparciu o jednolitą metodologię lub testujące metodologie;</i>	Uwaga uwzględniona
111.	art. 32 ust. 1 pkt 6	Proponuje się dodać poprzednią nazwę funduszu i wcześniejsze okresy finansowania, gdyż wojewódzkie urzędy pracy nadal realizują zadania z poprzednich perspektyw, np. dochodzenie środków.	<i>Programowanie i wykonywanie zadań finansowanych z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego i Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, w tym: a) wykonywanie zadań wynikających z programów, o których mowa w przepisach o zasadach prowadzenia polityki rozwoju lub przepisach o zasadach realizacji zadań finansowanych ze środków europejskich w perspektywie finansowej 2021–2027 i wcześniejszych perspektyw finansowych [...]</i>	Uwaga uwzględniona
112.	art. 424	Brakuje określenia, jakie podmioty będą realizowały szkolenia i szkolenia finansowane w ramach pożyczki edukacyjnej w okresie od 1 stycznia 2025 roku (zgodnie z art. 424 podmioty dotychczas wpisane do Rejestru Instytucji Szkoleniowych nie będą miały możliwości po tym terminie realizacji tych form pomocy) a 31 grudnia 2025 roku (do tego czasu nie wejdą w życie zapisy art. 106 zgodnie z Art. 453).	<i>Proponujemy zmianę zapisu w brzmieniu: Do dnia 31 grudnia 2025 r. szkolenia, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 1 i 2 i art. 107 ust. 3 pkt 1 oraz szkolenia finansowane w ramach pożyczki edukacyjnej, o której mowa w art. 111 ust. 1, realizują podmioty wpisane do Rejestru Instytucji Szkoleniowych, o którym mowa w art. 20 ustawy, o której mowa w art. 452.</i>	Uwaga częściowo uwzględniona. Uwaga uwzględniona w zakresie zmiany brzmienia art. 424, w przepisie powinna być wskazana data 31 grudnia 2025 br. Natomiast dalsza części uwagi zostaje nieuwzględniona. Nie ma możliwości udzielenia wsparcia finansowanego firmom na uzyskanie przez nie certyfikatów wymaganych przy wpisie do BUR. Nie przewiduje się wprowadzenia dodatkowych przepisów

	Proponujemy, aby zapisy przejściowe dotyczące podmiotów wpisanych obecnie do Rejestru Instytucji Szkoleniowych obowiązywały do 31 grudnia 2025 roku. Należy jednocześnie założyć, że dla wielu firm spełnienie warunków wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (w przeciwieństwie wpisu do obecnego RIS) będzie wiązało się z koniecznością inwestycji, np. w otrzymanie odpowiednich certyfikatów, co może wymagać wprowadzenia zmian np. w politykach instytucji szkoleniowych. Przy założeniu, że wpis ten będzie warunkiem skorzystania ze środków publicznych, należy przyjąć, że proces dostosowywania firm szkoleniowych do nowych warunków będzie wymagał wsparcia ze środków publicznych. Kluczowe będzie wprowadzenie przepisów przejściowych i określenie instytucji zapewniającej to wsparcie. Szczególną uwagę należy zwrócić na wsparcie małych podmiotów (rzemieślników prowadzącym jednoosobowe działalności gospodarcze – w tym działalność związaną ze szkoleniami) możliwości uzyskania wpisu do nowego rejestru. Biorąc pod uwagę dotychczasowe zadania WUP związane z prowadzeniem Rejestru Instytucji Szkoleniowych, a także doświadczenia części WUP w korzystaniu z rejestru BUR w projektach finansowanych ze środków EFS i EFS+ i tym samym dobrą znajomością warunków uzyskania wpisu i możliwości korzystania z rejestru, właściwe wydaje się przypisanie WUP roli instytucji wspierającej podmioty realizujące usługi	przejściowych i określenia instytucji zapewniającej wsparcie w zakresie uzyskania wpisu do BUR. Za BUR odpowiada PARP i to z tą instytucją powinny kontaktować się podmioty w sprawach dotyczących wpisu do tej bazy.

		szkoleniowe w regionach w przechodzeniu z jednego rejestru do drugiego.		
113.	art. 307 ust. 1 pkt 4	Błędne odesłanie do art. 323 ust. 3. Ponadto proponuje się dodanie wpisu dotyczącego terminu, w którym podmiot lub osoba prowadząca działalność gospodarczą wykreślona z rejestru agencji zatrudnienia w przypadkach, o których mowa w art. 315 ust. 1 pkt 4 - 8 będzie mogła uzyskać ponowny wpis do rejestru. W przypadku braku takiego zapisu, podmioty wykreślone np. za brak złożenia informacji o działalności agencji zatrudnienia nie będą mogły już uzyskać w ogóle ponownego wpisu.	<i>O wpis do rejestru agencji zatrudnienia nie może ubiegać się podmiot, jeżeli: został wykreślony z rejestru agencji zatrudnienia w przypadkach, o których mowa w art. 315 ust. 1 pkt 4-8 w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku o wpis.</i>	Uwaga uwzględniona częściowo w zakresie weryfikacji osób zarządzających/ reprezentujących agencję zatrudnienia. W odpowiedzi na uwagi MRPiPS wprowadzi zapis do ustawy, zgodnie z którym agencja zatrudnienia, osoby zarządzające oraz reprezentujące wraz z oświadczeniem będą składały dokumenty potwierdzające brak zaległości podatkowych i innych oraz zaświadczenie o niekaralności. Dodatkowo do art. 309 ust. 5 zostanie dodane: „agencja zatrudnienia jest zobowiązana każdorazowo zgłosić marszałkowi województwa zmianę osób reprezentujących oraz zarządzających oraz dostarczyć oświadczenia oraz dokumenty od tych osób, o których mowa w ust. 3. Ustawodawca chce minimalizować skutki funkcjonowania nieuczciwych agencji zatrudnienia, dlatego w ustawie zapisano bezterminowe wykreślenie z rejestru. W praktyce nawet wykreślenie podmiotu z możliwości prowadzenia działalności przez okres 3 lat prowadzi do zamknięcia działalności. Podmiot, który zostanie wykreślony z rejestru za:

				4) naruszenia przez podmiot warunków prowadzenia agencji zatrudnienia określonych w art. 307 ust. 1 pkt 2, 3 i 5 oraz ust. 2, art. 319 i art. 321; 5) nieusunięcia przez podmiot, w wyznaczonym terminie, naruszeń warunków prowadzenia agencji zatrudnienia określonych w art. 307 ust. 1 pkt 1 i 8, art. 322 ust. 1–3, art. 323 ust. 1, art. 324, art. 338 ust. 1–3 oraz ust. 5–8; 6) złożenia przez podmiot oświadczenia, o którym mowa w art. 309 ust. 3 pkt 1, wniosku o zmianę wpisu, o którym mowa w art. 313 ust. 1, przekazania informacji, o której mowa w art. 313 ust. 2 lub informacji, o której mowa w art. 323, niezgodnych ze stanem faktycznym 7) niedoprowadzenia przez podmiot danych w rejestrze agencji zatrudnienia do zgodności ze stanem faktycznym, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania; 8) powierzania, na podstawie przepisów o zatrudnianiu pracowników tymczasowych, wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym bez ważnego dokumentu uprawniającego do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - nie może ponownie ubiegać się o wpis do rejestru. Opisane wyżej przesłanki są jednocześnie warunkami

				prowadzenia agencji zatrudnienia. Należy wskazać, że podmiot w pewnych przypadkach ma czas na usunięcie niezgodności, w innych nie. Trzeba jednak zaznaczyć, że do wniosku o wpis do rejestru podmiot składa oświadczenie, w którym określa, że zna i spełnia warunki prowadzenia agencji zatrudnienia. Zatem jest świadomy swoich praw i obowiązków ustawowych wobec prowadzonej działalności gospodarczej.
114.	art. 309 ust. 2 pkt 2	Jednym z obowiązków agencji zatrudnienia jest posiadanie lokalu. Dane adresowe lokalu powinny być wykazane we <u>wniosku o wpis</u>.	„Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące dane: 2) adres do doręczeń i adres siedziby lub adres stałego miejsca wykonywania działalności oraz adresy lokali podmiotu zamierzającego prowadzić agencję zatrudnienia, wraz z nazwą gminy, powiatu i województwa, numerem telefonu oraz adresem elektronicznym;	Uwaga uwzględniona
115.	art. 309 ust.5	Nieprecyzyjny zapis Oświadczenia, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, składają osoby reprezentujące podmiot zamierzający prowadzić agencję zatrudnienia i osoby zarządzające takim podmiotem. Oświadczenie zawiera datę oraz podpis osoby składającej ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji. Spójnik „i” powoduje, że oświadczenie powinny składać łącznie osoby reprezentujące podmiot zamierzający prowadzić agencję zatrudnienia i osoby zarządzające takim podmiotem. Propozycja: zastąpić spójnik „i” spójnikiem „lub”.	Oświadczenia, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, składają osoby reprezentujące podmiot zamierzający prowadzić agencję zatrudnienia lub osoby zarządzające takim podmiotem. Oświadczenie zawiera datę oraz podpis osoby składającej ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.	Wyjaśnienie. Intencją wprowadzenia tego przepisu było to, aby wszystkie osoby związane z agencją, nie tylko osoby reprezentujące ale też te, które są w zarządzie, spełniały warunki w ustawie. Zarząd jest czasami złożony z kilku osób, przy czym nie wszystkie zgodnie ze statutem spółki mają upoważnienie do jej reprezentowania. Oświadczenia powinny być składane zarówno przez osoby zarządzające jak i reprezentujące podmiot zamierzający prowadzić agencję zatrudnienia

116.	art. 311 pkt 2	Należy poszerzyć zakres możliwości sprawdzania spełnienia przez podmiot warunków wymaganych do wpisu w art. 307 ust. 1 pkt 1-3 o pkt 4 – w przypadku wykreślenia agencji zatrudnienia przez inny WUP system nie wskazuje, że agencja była wykreślona w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku.	<i>spełnienia przez podmiot zamierzający prowadzić agencję zatrudnienia warunków określonych w art. 307 ust. 1 pkt 1-4 i pkt 8 i ust. 2</i>	Uwaga uwzględniona
117.	art. 311 pkt 1	Przed dokonaniem wpisu do rejestru agencji zatrudnienia marszałek województwa może dokonać sprawdzenia: 1) danych podanych we wniosku, o którym mowa w art. <u>309 ust. 1</u> , lub oświadczeniu, o których mowa w art. 309 ust. 3. Błędne wskazanie art. 309 ust. 1 Powinien być art. 309 ust. 2	1) danych podanych we wniosku, o którym mowa w art. 309 ust. 2 , lub oświadczeniu, o których mowa w art. 309 ust. 3.	Uwaga nieuwzględniona W art. 309 ust. 1 też jest mowa o wniosku o wpis do rejestru agencji zatrudnienia
118.	art. 312	Proponuje się wydłużenie terminu na dokonanie wpisu podmiotu do rejestru agencji zatrudnienia do 14 dni w celu zapewnienia dokładnej weryfikacji wniosków zgodnie z zasadą wskazaną w art. 311 projektu ustawy. Weryfikacja spełnienia przez podmiot zamierzający prowadzić agencje zatrudnienia warunków określonych w art. 307 ust. 1 pkt 1 - 3 i pkt 8 oraz ust. 2 jest czasochłonna i wymaga weryfikacji w rejestrach innych organów.	Proponuje się zmianę brzmienia art. 312: Art. 312. 1. Marszałek województwa dokonuje wpisu podmiotu do rejestru agencji zatrudnienia w terminie ~~10~~ 14 dni od dnia wpływu do niego wniosku o wpis, o którym mowa w art. 309 ust. 1, wraz z oświadczeniem o spełnieniu warunków wymaganych do wykonywania działalności gospodarczej, dla której rejestr jest prowadzony. 2. Jeżeli marszałek województwa nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu wniosku upłynęło ~~14~~ 21 dni , podmiot może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy marszałek województwa wezwał podmiot do uzupełnienia wniosku o wpis, o którym mowa w art. 309 ust. 1, nie później niż przed upływem ~~10~~ 14 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.	Uwaga uwzględniona
119.	art. 313 ust. 1 pkt 1	Analogicznie jak w przypadku art. 309 ust. 2 pkt 2. Jednym z obowiązków agencji zatrudnienia jest posiadanie lokalu. Dane	Marszałek województwa zmienia wpis w rejestrze agencji zatrudnienia w przypadku otrzymania	Uwaga uwzględniona

		adresowe lokalu powinny być wykazane we <u>wniosku o zmianę wpisu</u> .	wniosku o zmianę wpisu w tym rejestrze dotyczącego zmiany: 1) danych, o których mowa w art. 309 ust. 2 pkt 1-3, w zakresie zmiany oznaczenia podmiotu oraz adresu siedziby lub adresu stałego miejsca wykonywania działalności podmiotu, adresów lokali i adresu do doręczeń, numeru telefonu i adresu elektronicznego oraz zmiany oznaczenia formy prawnej prowadzonej działalności;	
120.	art. 315 ust. 1 pkt 3	W celu ujednolicenia stosowania przepisów, proponuje się zmianę sformułowania „w dniu wszczęcia postępowania” na zapis „w toku prowadzonego postępowania” z uwagi na fakt, iż podmiot może dostarczyć dowody na każdym etapie postępowania, tj. aż do momentu wydania decyzji administracyjnej. Ponadto doprecyzowania wymaga zapis dot. okresów sprawozdawczych. Powinny dotyczyć dwóch pełnych okresów sprawozdawczych (za dwa pełne lata posiadania wpisu przez dany podmiot w rejestrze). Aby pierwsza złożona przez podmiot informacja (która zawsze będzie za niepełny rok) nie była brana pod uwagę, tylko kolejne dwie składane za dwa pełne lata. W ten sposób podmioty które uzyskają wpis do rejestru agencji zatrudnienia np. w połowie roku czy też w grudniu, nie będą miały skróconego okresu sprawozdawczego. Mając na uwadze wzrost opłaty za wpis do rejestru, takie rozwiązanie wydaje się słuszne.	Proponuje się zmianę brzmienia art. 315 ust. 1 pkt 3: 3) <i>nieprowadzenia agencji zatrudnienia, w zakresie pośrednictwa pracy, i pracy tymczasowej, w okresie dwóch kolejnych okresów sprawozdawczych, stwierdzonych na podstawie informacji, o której mowa w art. 323, złożonych za dwa kolejne pełne lata kalendarzowe od uzyskania wpisu do rejestru, chyba, że podmiot ten wykaże, w toku prowadzonego postępowania, że na dzień wszczęcia postępowania w sprawie wykreślenia z rejestru, prowadził działalność objętą wpisem.</i>	Uwaga uwzględniona
121.	art. 315 ust. 1 pkt 4	W celu ujednolicenia stosowania i przejrzystości przepisów, proponujemy aby w art. 315 ust. 1 pkt 4 ustawy, wśród przesłanek do wykreślenia, które nie podlegają możliwości usunięcia uwzględnić również zapisy art. 338 ust. 1 - 3 oraz ust. 5	Proponuje się zmianę brzmienia art. 315 ust. 1 pkt 4 i 5: Art. 315 1. Marszałek województwa w drodze decyzji wykreśla, podmiot wpisany do rejestru agencji zatrudnienia w przypadku:	Uwaga uwzględniona

		– 6 i 8, które obecnie są ujęte jako możliwe do usunięcia w pkt 5 ww. artykułu. W opinii WUP stoi to w sprzeczności z art. 362 ust. 4 - 5 oraz art. 307 ust. 1 pkt 2, które określają jasno sankcje w związku z naruszeniem zapisów art. 338 ust. 1 - 3 oraz ust. 5-6 i 8. Proponuje się przeniesienie zapisu dot. art. 338 ust. 1 - 3 oraz ust. 5-6 i 8 z art. 315 ust. 1 pkt 5 do pkt 4.	4) <i>naruszenia przez podmiot warunków prowadzenia agencji zatrudnienia określonych w art. 307 ust. 1 pkt 2, 3 i 5 oraz ust. 2, art. 319 i art. 321</i> i art. 338 ust. 1 - 3 oraz ust. 5 -6 i 8; 5) <i>nieusunięcia przez podmiot, w wyznaczonym terminie, naruszeń warunków prowadzenia agencji zatrudnienia określonych w art. 307 ust. 1 pkt 1 i 8, art. 322 ust. 1 - 3, art. 323 ust. 1 oraz ust. 3, art. 324, art. 338 ust. 7</i> ~~art. 338 ust. 1 - 3 oraz ust. 5-8;~~	
122.	art. 315 ust. 1 pkt 5	W celu ujednolicenia stosowania przepisów, proponujemy, aby w art. 315 ust. 1 w pkt 5 uwzględnić wśród warunków możliwych do usunięcia nie tylko fakt złożenia informacji, o której mowa w art. 323 ust. 1, ale również zmianę informacji, o której mowa w art. 323 ust. 3. Proponuje się również przeniesienie zapisu dot. art. 338 ust. 1 - 3 oraz ust. 5-6 i 8 z art. 315 ust. 1 pkt 5 do pkt 4.	Proponuje się zmianę brzmienia art. 315 ust. 1 pkt 5: 5) <i>nieusunięcia przez podmiot, w wyznaczonym terminie, naruszeń warunków prowadzenia agencji zatrudnienia określonych w art. 307 ust. 1 pkt 1 i 8, art. 322 ust. 1 - 3, art. 323 ust. 1 oraz ust. 3, art. 324, art. 338 ust. 7</i> ~~art. 338 ust. 1 - 3 oraz ust. 5-8;~~	Uwaga uwzględniona
123.	art. 315 ust. 1 pkt 6-7	Wskazano jako przesłankę do wykreślenia niezgodności ze stanem faktycznym, np. błędnie wskazany adres siedziby, które mogą zostać usunięte po wezwaniu. Proponujemy uporządkowanie przesłanek do wykreślenia w art. 315 ust. 1 pkt 6-7	<i>Marszałek województwa w drodze decyzji wykreśla, podmiot wpisany do rejestru agencji zatrudnienia w przypadku: [...]</i> 6) <i>złożenia przez podmiot oświadczenia, o którym mowa w art. 309 ust. 3 pkt 1 niezgodnego ze stanem faktycznym;</i> 7) <i>niedoprowadzenia przez podmiot danych w rejestrze agencji zatrudnienia do zgodności ze stanem faktycznym lub złożenia przez podmiot wniosku o zmianę wpisu, o którym mowa w art. 313 ust. 1, przekazania informacji, o której mowa w art. 313 ust. 2 lub informacji, o której mowa w art. 323, niezgodnych ze stanem faktycznym; w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania;</i>	Uwaga uwzględniona
124.	art. 315 ust. 2	W celu ujednolicenia stosowania przepisów proponujemy doprecyzowanie zapisów art. 315 ust. 2 ustawy lub jego usunięcie. Obecny zapis budzi wątpliwości co do momentu możliwego usunięcia przez	Proponuje się zmianę brzmienia art. 315 ust. 2 lub też jego usunięcie. 2. <i>Marszałek województwa może odstąpić od wykreślenia podmiotu z rejestru agencji zatrudnienia, jeżeli ~~przed dniem rozpoczęcia kontroli~~ przed dniem zakończenia kontroli w</i>	Uwaga uwzględniona Zmiana brzmienia art. 315 ust. 2 na: <i>Marszałek województwa może odstąpić od wykreślenia podmiotu z rejestru agencji zatrudnienia, jeżeli</i>

		podmiot naruszenia warunku określonego w art. 307 ust. 1 pkt 1 i 8. Sformułowanie „przed dniem rozpoczęcia kontroli” budzi wątpliwość o jaki dzień i kontrolę chodzi (czy kontrola na miejscu, czy kontrola kwartalna ZUS), ponadto WUP nie stwierdzi naruszenia w zakresie art. 307 ust. 1 pkt 1 i 8, jeżeli nie rozpocznie kontroli. Zapis art. 315 ust. 2 jest również niespójny z brzmieniem art. 315 ust. 1 pkt 5, który dopuszcza możliwość usunięcia naruszenia w wyznaczonym przez organ terminie.	podmiocie kontrolowanym, naruszenie przez niego warunków prowadzenia agencji zatrudnienia, o których mowa w 307 ust. 1 pkt 1 i 8, zostanie usunięte w wyznaczonym terminie. lub 2. Marszałek województwa może odstąpić od wykreślenia podmiotu z rejestru agencji zatrudnienia, jeżeli naruszenie przez niego warunków prowadzenia agencji zatrudnienia, o których mowa w 307 ust. 1 pkt 1 i 8, zostanie usunięte przed dniem wydania decyzji o wykreśleniu.	~~przed dniem rozpoczęcia kontroli~~ przed dniem zakończenia kontroli w podmiocie kontrolowanym, naruszenie przez niego warunków prowadzenia agencji zatrudnienia, o których mowa w 307 ust. 1 pkt 1 i 8, zostanie usunięte w wyznaczonym terminie.
125.	art. 316	Artykuł reguluje wykreślenie agencji z rejestru po stwierdzeniu, że podmiot został prawomocnie wykreślony z KRS lub CEIDG.	Proponujemy dodać: „Wydanie decyzji o wykreśleniu następuje automatycznie, bez uprzedniego wszczynania postępowania administracyjnego”.	Uwaga uwzględniona W art. 316 należy dopisać: „Wydanie decyzji o wykreśleniu następuje automatycznie, bez uprzedniego wszczynania postępowania administracyjnego”.
126.	art. 317	Proponujemy dodanie ust. 6 w brzmieniu:	6. Podmiot, który wykreślono z rejestru na skutek wydania decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 3, może uzyskać ponowny wpis do rejestru w tym samym zakresie działalności gospodarczej nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji.	Uwaga częściowo uwzględniona. Wprowadzony zostanie przepis o możliwości uzyskania wpisu przez agencję wykreśloną z rejestru po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji.
127.	art. 322 ust. 2	W obecnym brzmieniu przepis martwy, marszałek województwa nie posiada narzędzi umożliwiających mu stwierdzenie, że podmiot zaprzestał prowadzenia działalności jako agencja zatrudnienia lub ją zawiesił jako agencja zatrudnienia. Przedsiębiorca może zawiesić i wznowić działalność gospodarczą lub ją wykreślić z rejestrów (KRS, CEIDG).	Proponuje się zmianę brzmienia art. 322 ust. 2: Agencja zatrudnienia zawiadamia marszałka województwa o zawieszeniu albo wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej w ewidencji CEIDG lub rejestrze KRS w terminie 14 dni od dnia zawieszenia albo wznowienia działalności gospodarczej w tej ewidencji albo rejestrze.	Uwaga uwzględniona
128.	art. 323 ust. 1	Należy doprecyzować, iż złożenie informacji dotyczy również podmiotów, które zgłosiły zawieszenie wykonywania działalności. W przypadku pozostawania w zawieszeniu prowadzenia działalności przez podmiot oraz nieprowadzenia agencji stwierdzonego na podstawie informacji z działalności	Dodanie w art. 323 po ust. 1 ust. 1a o następującej treści: Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy także agencji zatrudnienia, która zawiesiła wykonywanie działalności.	Uwaga uwzględniona Propozycja zapisów w art. 323 ust. 2: 2. Informacja, o której mowa w ust. 1, dotyczy również podmiotów, które zgłosiły

		agencji zatrudnienia przez łączny okres 2 lat marszałek również powinien mieć możliwość wykreślenia podmiotu z rejestru. Podstawą do wykreślenia podmiotu z rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia jest m.in. niezłożenie informacji z działalności agencji zatrudnienia oraz nieprowadzenie agencji zatrudnienia stwierdzone na podstawie informacji o działalności agencji zatrudnienia. Problem powstaje w momencie zawieszenia działalności przez podmiot wpisany do rejestru, np. w lutym podmiot zgłasza zawieszenie działalności przez okres 1 roku, w związku z powyższym nie składa informacji z działalności agencji zatrudnienia. Z informacji złożonej za rok poprzedni wynika, iż podmiot w roku poprzednim działalności nie prowadził. Z powyższego wynika, iż podmiot przez okres 2 lat działalności nie prowadził, co powinno być podstawą do wykreślenia podmiotu z rejestru.		zawieszenie wykonywania działalności i zawiera dane o:
129.	art. 323 ust. 2	Propozycja dookreślenia obowiązku sprawozdawczego poprzez konieczność składania rzetelnych, tj. zgodnych ze stanem faktycznych sprawozdań agencji zatrudnienia.	Propozycja zmiany art. 323 ust. 2: <i>Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera zgodne ze stanem faktycznym dane o [...]</i>	Uwaga nieuwzględniona W innych przepisach zapewniamy WUP instrumenty do reagowania w przypadku złożenia informacji niezgodnej ze stanem faktycznym
130.	art. 326	W celu zapewnienia prawidłowej realizacji zadań przez publiczne służby zatrudnienia marszałkowi województwa powinny zostać udostępniane dane przez ministra właściwego do spraw pracy w systemie teleinformatycznym, w zakresie art. 48 ust. 4 pkt 1 lit. b niezbędnym do realizacji zadań wynikających z art. 32 ust. 1 pkt 31 (art. 307 ust. 1 pkt 2 i ust. 2, art. 311 pkt 2, art. 315 ust. 1 pkt 4, 326 ust. 1)	Proponuje się dodać do art. 326 – ust. 5 w brzmieniu: <i>5. Marszałek województwa może pozyskać: 1) z Krajowego Rejestru Karnego za pośrednictwem systemów teleinformatycznych prowadzonych za pośrednictwem ministra właściwego do spraw pracy dane osób, o których mowa w art. 307 ust. 1 pkt 2 i ust. 2, art. 311 pkt 2, art. 315 ust. 1 pkt 4, 326 ust. 1 niezbędne do weryfikacji osób zarządzających podmiotami ubiegającymi się o wpis do rejestru agencji zatrudnienia lub agencji zatrudnienia lub je reprezentujących, 2) od organów Państwowej Inspekcji Pracy za pośrednictwem systemów teleinformatycznych</i>	Wyjaśnienie Osoby zarządzające i reprezentujące podmiot ubiegający się o wpis do rejestru na podstawie art. 309 ust. 5 składają oświadczenie o spełnianiu warunków prowadzenia działalności agencji zatrudnienia. W związku ze zgłoszonymi uwagami, do wniosku i oświadczenia osoby te będą dołączały zaświadczenie o braku zaległości podatkowych i innych wskazanych w ustawie oraz zaświadczenie o

			<i>prowadzonych za pośrednictwem ministra właściwego do spraw pracy w zakresie danych o których mowa w art. 48 ust. 4 pkt 1 lit. b w zakresie informacji niezbędnych do weryfikacji osób zarządzających podmiotami ubiegającymi się o wpis do rejestru agencji zatrudnienia lub agencji zatrudnienia lub je reprezentujących ukaranych prawomocnym wyrokiem za wykroczenie, o którym mowa w art. 362 – 367.</i>	niekaralności, również przy każdej zmianie osób zarządzających i reprezentujących agencję zatrudnienia.
131.	art. 327 ust. 3	W celu doprecyzowania terminu/częstotliwości przekazania wykazu Państwowej Inspekcji Pracy proponuje się zmianę brzmienia art. 327 ust. 3.	Proponuje się zmianę brzmienia art. 327 ust. 3: 3. Marszałek województwa udostępnia na wniosek Państwowej Inspekcji Pracy, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2, informacje w postaci elektronicznej, obejmujące wykaz podmiotów, w stosunku do których wydano decyzję o: 1) wykreśleniu podmiotu z rejestru agencji zatrudnienia, w tym z powodu nieprzestrzegania warunków prowadzenia agencji zatrudnienia; 2) zakazie wykonywania przez podmiot działalności objętej wpisem, w tym z powodu naruszenia warunków prowadzenia agencji zatrudnienia.	Uwaga uwzględniona.
132.	art. 336 ust. 7	W celu jednolitości stosowania prawa oraz wykorzystania w tym celu systemów teleinformatycznych proponuje się uzupełnienie treści art. 336 ust. 7.	Proponuje się zmianę brzmienia art. 336 ust. 7: 7. Marszałek województwa powiadamia niezwłocznie, w postaci elektronicznej, ministra właściwego do spraw pracy o wykreśleniu z rejestru agencji zatrudnienia podmiotu, któremu udzielono akredytacji oraz o naruszeniach, o których mowa w ust. 4 pkt 2 za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 5.	Uwaga nieuwzględniona. Elastyczniej jest pozostawić marszałkowi możliwość powiadomienia ministra różnymi środkami, nie tylko za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, który będzie wymagał dostosowania i poniesienia przez ministra właściwego do sprawy pracy kosztów z tym związanych.
133.	art. 362 ust. 7	Projekt ustawy zakłada nałożenie kary grzywny w przypadku niepoinformowania marszałka województwa o zaprzestaniu działalności w zakresie agencji zatrudnienia. Kara ma spełniać funkcję	Proponuje się wykreślenie art. 362 ust. 7: ~~7. Kto, prowadząc agencję zatrudnienia nie informuje w wyznaczonym terminie marszałka~~	Uwaga uwzględniona

		prewencyjną mobilizującą agencje zatrudnienia do uaktualniania informacji na temat działalności w rejestrach agencji zatrudnienia prowadzonych przez właściwych marszałków. W obecnym brzmieniu przepis martwy, marszałek województwa nie posiada narzędzi umożliwiających mu stwierdzenie, że podmiot zaprzestał prowadzenia działalności jako agencja zatrudnienia lub ją zawiesił jako agencja zatrudnienia. Przedsiębiorca może zawiesić i wznowić działalność gospodarczą lub ją wykreślić z rejestrów (KRS, CEIDG). Ponadto w ocenie WUP usankcjonowanie kary za niewypełnienie ustawowego obowiązku poinformowania marszałka województwa o zmianie danych w ciągu 14 dni od dnia zaistnienia zmiany w postaci wykreślenia podmiotu z rejestru na mocy art. 315 ust. 1 pkt 5 jest wystarczające.	~~województwa~~ ~~o zaprzestaniu działalności w zakresie agencji zatrudnienia, o której mowa w art. 322 ust. 2,~~ ~~podlega karze grzywny nie niższej niż 1 000 zł.~~	
134.	art. 210 ust. 1	Proponujemy, by inicjatorem programów specjalnych był także minister właściwy do spraw pracy oraz marszałek województwa. Programy specjalne powinny być finansowane z rezerwy Funduszu Pracy i odpowiadać na szczególne sytuacje występujące na rynku pracy. Głównym celem programów specjalnych powinno być rozwiązywanie lub łagodzenie skutków kryzysów, tj. problemów ze znalezieniem pracy i przywracaniem na rynek pracy (w sytuacji inicjowania i realizacji programu przez PUP) oraz problemów z utrzymaniem zatrudnienia (w sytuacji inicjowania i realizacji programu przez WUP).	<i>Minister właściwy do spraw pracy, marszałek lub starosta może inicjować i realizować program specjalny w celu aktywizacji zawodowej i przywracania na rynek pracy bezrobotnych lub niwelowania problemów z utrzymaniem zatrudnienia przez pracodawców.</i>	Uwaga nieuwzględniona. Prawo do inicjowania i realizacji pr. specjalnego zostało przypisane Staroście. W opinii MRPiPS nie ma potrzeby, aby inicjatorem pr. specjalnego, który swoim zasięgiem dotyczy tylko lokalnego rynku pracy, był także Minister właściwy do spraw pracy
135.	art. 210 Nowy ustęp	Uruchamianie środków rezerwy FP na programy specjalne powinno odbywać się na wniosek samorządu powiatu składany za pośrednictwem Marszałka województwa. Gdy wpłynie wniosek o rezerwę FP z samorządu powiatu, Marszałek będzie zobowiązany do rozeznania sytuacji w	Po ust. 1 proponujemy dodanie ust. 1a w brzmieniu: <i>Realizacja programu specjalnego wymaga akceptacji ministra właściwego do spraw pracy.</i>	Uwaga nieuwzględniona W opinii MRPiPS nie ma zasadności, aby Minister właściwy do spraw pracy akceptował każdy pr. specjalny

		województwie i zebrania zapotrzebowania na środki rezerwy w innych częściach regionu. Pozwoli to na monitorowanie sygnałów o sytuacjach nadzwyczajnych w poszczególnych powiatach i odpowiednio szybkie reagowanie na nie. Dodanie ustępu regulującego zasadę wnioskowania.		
136.	art. 210	j.w.	Po ust. 1a proponujemy dodanie ust. 1b w brzmieniu: <i>Program specjalny, wraz z uzasadnieniem potrzeby jego wdrożenia, powinien zostać przedłożony za pośrednictwem marszałka ministrowi właściwemu do spraw pracy.</i>	Uwaga nieuwzględniona W opinii MRPiPS nie ma zasadności, aby propozycja pr. specjalnego była wcześniej przedkładana Ministrowi właściwemu do spraw pracy
137.	art. 210 ust. 2	Proponujemy dodanie do realizatorów programów specjalnych marszałka województwa.	<i>Program specjalny może być realizowany samodzielnie przez marszałka lub starostę lub we współpracy z:</i> 1) publicznymi służbami zatrudnienia, 2) agencjami zatrudnienia, 3) podmiotami ekonomii społecznej, 4) podmiotami posiadającymi akredytację i status ośrodka wsparcia ekonomii społecznej, o którym mowa w art. 36 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej, 5) gminami, 6) pracodawcami – na podstawie pisemnego porozumienia.	Uwaga nieuwzględniona W opinii MRPiPS nie ma zasadności, aby realizatorem pr. specjalnego był także Marszałek. Należy pamiętać, że Marszałek ma możliwość realizacji pr. regionalnych
138.	art. 210 ust. 4	Dla umożliwienia realizacji programów specjalnych w celu niwelowania problemów z utrzymaniem zatrudnienia przez pracodawców konieczne jest rozszerzenie katalogu o usługi skierowane do pracodawców, możliwe do realizacji w ramach programów specjalnych, np. bony na usługi doradcze, bony na szkolenia, których celem jest utrzymanie pracowników w zatrudnieniu.	<i>Realizowane w ramach programu specjalnego formy pomocy, usługi dla pracodawców i specyficzne elementy wspierające zatrudnienie są finansowane z rezerwy Funduszu Pracy.</i>	Uwaga nieuwzględniona. Zgodnie z zaproponowanym brzmieniem przepisu realizowane w programach specjalnych zarówno formy pomocy, jak i specyficzne elementy wspierające zatrudnienie finansowane są ze środków Funduszu Pracy. Dodatkowo Minister właściwy do spraw pracy może przyznać na realizację programów specjalnych środki z rezerwy Funduszu Pracy

139.	art. 210 ust. 3	Programy specjalne powinny być finansowane z rezerwy Funduszu Pracy i odpowiadać na szczególne sytuacje występujące na rynku. Głównym celem programów specjalnych powinno być rozwiązywanie lub łagodzenie skutków kryzysów, tj. problemów ze znalezieniem pracy i przywracaniem na rynek pracy (w sytuacji inicjowania i realizacji programu przez PUP) oraz problemów z utrzymaniem zatrudnienia (w sytuacji inicjowania i realizacji programu przez WUP). Zasadę wnioskowania o rezerwę Funduszu Pracy na programy specjalne zostaną określone w zasadach wnioskowania o środki rezerwy Funduszu Pracy.	<i>Program specjalny jest finansowany z rezerwy Funduszu Pracy, o której mowa w art. 267 ust. 2</i>	Uwaga nieuwzględniona. Zgodnie z zaproponowanym brzmieniem przepisu realizowane w programach specjalnych zarówno formy pomocy, jak i specyficzne elementy wspierające zatrudnienie finansowane są ze środków Funduszu Pracy. Dodatkowo Minister właściwy do spraw pracy może przyznać na realizację programów specjalnych środki z rezerwy Funduszu Pracy
140.	art. 210 ust. 7	Proponujemy, by rezerwa Funduszu Pracy była podstawowym źródłem finansowania programów specjalnych ze względu na charakter (reagowanie na szczególne, nieprzewidziane sytuacje występujące na rynku pracy).	Proponujemy usunięcie ust. 7	Uwaga nieuwzględniona Priorytety wydatkowania rezerwy Ministra są określenie corocznie. Natomiast pozostawienie zapisu, że pr. specjalne są finansowane ze środków Funduszu Pracy umożliwia ciągłą realizację pr. specjalnych przez urzędy pracy.
141.	art. 2 pkt 31	Elementem, który rozróżnia programy specjalne od podstawowych działań realizowanych przez PUP, jest możliwość zastosowania w nich tzw. specyficznych elementów wspierających zatrudnienie. Przy założeniu, że takie narzędzie mogłoby być stosowane także w programach regionalnych, zgodnie z propozycją Konwentu Dyrektorów WUP (patrz. uwagi Konwentu Dyrektorów WUP do art. 211), zasadność realizacji programów specjalnych w dotychczasowym trybie pozostanie znikoma. Dlatego proponujemy zmianę podejścia do programów specjalnych uznając je za programy finansowane z rezerwy Funduszu Pracy, mające na celu rozwiązywanie lub łagodzenie skutków	<i>Programie specjalnym – oznacza to działania mające na celu wspieranie aktywizacji zawodowej, podjęcia i utrzymania zatrudnienia realizowanych na potrzeby rozwiązywania lub łagodzenia skutków kryzysów mających wpływ na rynek pracy.</i>	Uwaga nieuwzględniona. Finansowanie pr. specjalnych tylko z rezerwy Funduszu Pracy znacznie ograniczy możliwość ich realizacji przez urzędy pracy.

		kryzysów, tj. problemów ze znalezieniem pracy i przywracaniem na rynek pracy (w sytuacji inicjowania i realizacji programu przez PUP) oraz problemów z utrzymaniem zatrudnienia (w sytuacji inicjowania i realizacji programu przez WUP).		
142.	art. 2 pkt 33	W definicji projektu pilotażowego w art. 2 pkt 33) wymieniono wdrażanie nowych metod, narzędzi itp., nie wpisano jednak wprost możliwości ich opracowywania. W związku z tym proponujemy uzupełnienie definicji.	<i>projekcie pilotażowym – oznacza to przedsięwzięcie polegające na opracowaniu i wdrażaniu nowych metod, narzędzi i sposobów aktywizacji zawodowej i wsparcia zatrudnienia w celu przygotowywania nowych rozwiązań o charakterze systemowym finansowane z rezerwy Funduszu Pracy pozostającej w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy;</i>	Uwaga nieuwzględniona. Pojęcie „wdrażanie nowych rozwiązań” jest pojemne, oczywistym się wydaje, że wdrożenie rozwiązania musi być poprzedzone fazą jego opracowania czy też fazą testowania.
143.	art. 212 ust. 8	W ustawie należy zagwarantować możliwość ubiegania się przez WUP i PUP o środki w konkursach otwartych finansowanych z innych źródeł niż Fundusz Pracy.	Art. 212 Ust. 8 <i>Projekty pilotażowe wraz z kosztami ich obsługi są finansowane z rezerwy Funduszu Pracy, o której mowa w art. 267 ust. 2. Podmioty wskazane w ust. 6 mogą także ubiegać się o środki na realizację projektów pilotażowych wraz z kosztami ich obsługi w konkursach otwartych finansowanych z innych źródeł niż Fundusz Pracy.</i>	Uwaga nieuwzględniona W opinii MRPiPS nie ma przeszkód, aby pr. pilotażowe były wspierane innymi środkami niż rezerwa FP.
144.	art. 212	Istotne jest, żeby zezwolić PUP w ramach realizacji tych projektów na stosowanie działań, usług i instrumentów również innych niż zapisane w ustawie, czyli tzw. specyficznych elementów wpierających zatrudnienie. Wnioskujemy o dodanie kolejnego ustępu, który będzie regulował te kwestie.	Po ust. 8 proponujemy dodanie ust. 9 w brzmieniu: <i>Finansowanie, o którym mowa w ust. 8, obejmuje realizowane w ramach programu pilotażowego formy pomocy i specyficzne elementy wspierające zatrudnienie, o których mowa w art. 210 ust. 4-6.</i>	Uwaga nieuwzględniona Tak jest - celem pilotaży jest właśnie testowanie nowych rozwiązań, których nie ma w ustawie, które mogą zostać, po okresie testowania, zaimplementowane do ustawy.
145.	art. 32 ust. 1, nowy punkt	W wypadku przyjęcia uwagi do art. 267 ust. 4 w zakresie dodania sposobu podziału części Funduszu Pracy ze względu na strategiczne potrzeby województwa, a w konsekwencji koniecznością przyjęcia przez sejmik województwa zasad podziału środków na formy pomocy, które wynikają ze strategicznych potrzeb województwa, proponujemy dodanie nowego punktu 35)	Po pkt. 34 proponujemy dodanie pkt. 35 w brzmieniu: <i>35) zlecanie działań aktywizacyjnych</i>	Uwaga nieuwzględniona. Rezygnujemy z tej formy pomocy. W ustawie pozostaje instrument pn. zlecanie zadań agencjom zatrudnienia realizowany przez starostę, który skierowany jest do wszystkich bezrobotnych.

		w art. 32 ust. 1 umożliwiającego fakultatywną realizację zlecenia działań aktywizacyjnych, finansowanych ze ww. środków.		
146.	nowy artykuł 212 a	Proponujemy zapisanie w ustawie możliwości zlecenia przez marszałka województwa działań aktywizacyjnych agencjom zatrudnienia. Zlecenie działań aktywizacyjnych będzie narzędziem fakultatywnym, z którego marszałek będzie mógł skorzystać w sytuacji, gdy aktywizacja grupy klientów przez PUP jest utrudniona ze względu na specyfikę grupy, brak odpowiednich narzędzi lub np. konieczność wcześniejszego usunięcia innych (niezwiązanych z poziomem kwalifikacji i kompetencji tego klienta) barier uniemożliwiających podjęcie zatrudnienia. Zlecenie działań aktywizacyjnych powinno odbywać się na podstawie umowy pomiędzy samorządem województwa, realizatorem usługi, a samorządem powiatu. Doświadczenia wskazują, że należy wprowadzić zmianę procedury wyboru realizatora (z zastosowania przepisów PZP na procedurę konkursową), zmienić zapisy określające procentowo transze wypłacane realizatorom za działania aktywizacyjne na poszczególnych etapach umowy oraz określić szczegółowe, jednolite dla całego kraju kryteria, według których będzie wykonywana usługa. Dlatego też proponujemy dodanie delegacji ustawowej dla ministra właściwego ds. pracy do wydania rozporządzenia, które określi szczegółowy sposób i tryb zlecenia działań aktywizacyjnych.	Po art. 212 proponujemy dodanie ust. 212 a w brzmieniu: 1. Marszałek województwa w ramach środków Funduszu Pracy, o których mowa w art. 267 ust. 4, może zlecić wykonanie działań aktywizacyjnych agencji zatrudnienia, realizującej usługę pośrednictwa pracy co najmniej przez poprzedni rok kalendarzowy, potwierdzoną w złożonej marszałkowi województwa informacji o działalności agencji zatrudnienia, zwanej dalej „realizatorem”. 2. Marszałek województwa zawiera z wybranym realizatorem oraz z powiatowymi urzędami pracy umowę, zwaną dalej „umową o świadczenie działań aktywizacyjnych”. 3. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia szczegółowy sposób i tryb zlecenia działań aktywizacyjnych.	Uwaga nieuwzględniona. Rezygnujemy z tego instrumentu. W ustawie pozostaje natomiast zmodyfikowany instrument o podobnym działaniu pn. zlecenie zadań agencjom zatrudnienia, z którego mogą skorzystać wszyscy bezrobotni.
Wojewódzki Urząd Pracy w Białymstoku				
147.	Art. 8 ust. 2	Proponujemy uzupełnienie zadań WRRP o możliwość delegowania przedstawicieli do komisji konkursowej dokonującej	Proponuje się dodanie pkt 9 w art. 8 ust. 2:	Uwaga uwzględniona.

		wyboru kandydata na stanowisko dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy. WRRP wśród zadań ma opiniowanie wniosków o odwołanie dyrektora WUP, wydaje się, że przedstawiciele WRRP powinni mieć również możliwość udziału w komisji dokonującej wyboru dyrektora WUP.	delegowania przedstawicieli do komisji konkursowej dokonującej wyboru kandydata na stanowisko dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy.	
148.	Art. 26 ust. 1	Proponujemy dodać w art. 26 ust. 1 punkt 12 dotyczący dokumentowania poradnictwa zawodowego w systemie WUP-Viator, bo nie pojawia się informacja o tym systemie wśród narzędzi teleinformatycznych, udostępnianych przez ministra.	Art. 26. 1. Minister właściwy do spraw pracy prowadzi i udostępnia systemy teleinformatyczne, które umożliwiają: 12) dokumentowanie poradnictwa zawodowego w systemie WUP-Viator.	Wyjaśnienie. Nie podajemy nazw własnych w przepisach. Przepisy dotyczące dokumentowania zawarte są i będą w nowym rozporządzeniu w sprawie warunków realizacji usług.
149.	Art. 32 ust. 1 pkt 21	Proponujemy zmianę zapisu poprzez wykreślenie lit a) z art. 32 ust. 1 pkt 21. Wsparcie PUP w zakresie organizacji szkoleń i staży opiera się głównie na współpracy m.in. poprzez wymianę informacji, organizowanie spotkań, seminariów. WUP żeby wspierać metodycznie działania pup w zakresie organizacji szkoleń i staży powinien zostać wyposażony w niezbędne narzędzia pracy w oparciu o przygotowane działanie systemowe jednolite dla wszystkich WUP.	Proponuje się następujące brzmienie pkt. 21): Współpraca na terenie województwa z powiatowymi urzędami pracy oraz OHP w zakresie organizacji szkoleń i staży oraz prowadzenia działań informacyjnych na temat rozwoju umiejętności i wsparcia skierowanego do osób do 30. roku życia. .	Uwaga nieuwzględniona. Przepis art. 32 ust. 1 pkt 21 projektu nie nakłada nowych obowiązków na WUP. Wskazane w uwadze zadanie jest określone w art. 8 ust. 1 pkt 13 lit. c ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.
150.	Art. 32 ust. 1 pkt 16	Proponujemy wykreślenie w art. 32 ust. 1 pkt 16 zapisu o udzielaniu wsparcia doradcom zawodowym w rozwiązywaniu trudności zawodowych i możliwości ich pokonywania. Do zapewnienia realizacji zadania przez Centra potrzebne jest uszczegółowienie tego zapisu w rozporządzeniu, jakimi sposobami i przy pomocy jakich narzędzi udzielać wsparcia w rozwiązywaniu trudności zawodowych. Utrzymanie tego zapisu miałoby sens przy zapewnieniu rozwiązań systemowych w tym zakresie, np. przeszkolenia doradców zawodowych z Centrów w zakresie superwizji dla służb zatrudnienia. Szkolenia	Art. 32. 1. Do zadań samorządu województwa w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy należy: 16) realizowanie poradnictwa zawodowego oraz działań o charakterze metodyczno-szkoleniowym w zakresie poradnictwa zawodowego, służących utrzymaniu wysokiego poziomu świadczonych usług, zachowaniu i wzmacnianiu kompetencji zawodowych, ~~w tym udzielaniu wsparcia doradcom zawodowym w rozwiązywaniu trudności zawodowych i możliwości ich pokonywania oraz~~ podejmowaniu wspólnych inicjatyw na rzecz rozwoju poradnictwa zawodowego.	Uwaga nieuwzględniona. Intencją przepisu jest wsparcie indywidualne doradców zawodowych z PUP aby mogli zwrócić się do doradców z WUP, gdy mają problem z procesem doradczym lub klientem. Ta propozycja jest elastyczna i daje możliwość WUP wspierania doradców zawodowych z PUP. <i>Podczas konsultacji z konwentem WUP i PUP propozycja w zakresie superwizji została oceniona pozytywnie.</i>

		tego typu nie są dostępne na rynku, potrzebne jest rozwiązanie systemowe. W praktyce działanie jest częściowo zapewnione w postaci wzmacniania kompetencji doradców zawodowych poprzez szkolenia i spotkania metodyczne.		
151.	Art. 33 ust. 5	W uzasadnieniu do projektu ustawy pojawia się nazwa Centrum Rozwoju Kariery, a w projekcie jest centrum kariery zawodowej. Proponujemy zastąpić pojawiającą się w przepisie nazwę centrum kariery zawodowej, nazwą z uzasadnienia, która wydaje się bardziej adekwatną i odzwierciedlającą działalność Centrów.	Art. 33 5. Zadania określone w art. 32 ust. 1 pkt 15–20, dla bezrobotnych, poszukujących pracy oraz osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo, realizuje Centrum Rozwoju Kariery, będące komórką organizacyjną WUP.	Wyjaśnienie. Proponujemy nazwę: Centrum Poradnictwa Zawodowego. Taka nazwa będzie spójna z pojęciem poradnictwa zawodowego, z wszystkimi zadaniami w ramach poradnictwa. Będzie też formą upowszechniania pojęcia poradnictwo zawodowe
152.	Art. 94	W artykule 94 ust. 3, dotyczącym obsady Centrów Rozwoju Kariery, proponujemy dodanie zapisu o liczbie doradców zawodowych zapewniającej realizację zadań wymienionych w art. 32.	Art. 94 3. Liczba doradców zawodowych powinna umożliwiać dostęp do poradnictwa zawodowego wszystkim osobom zarejestrowanym potrzebującym i oczekującym takiej pomocy, w szczególności osobom długotrwale bezrobotnym oraz zapewniać realizację zadań wymienionych w art. 32 ust. 1 pkt 15–20.	Uwaga nieuwzględniona. Liczba doradców zawodowych zostanie określona w rozporządzeniu
153.	Art. 92	Zaproponowana gradacja stanowisk jest bezzasadna, jeśli nie ma w niej zapisu o doświadczeniu zawodowym w zakresie poradnictwa zawodowego. Z zapisu wynika, że doradcą zawodowym może być każdy z jakimkolwiek 3 - letnim stażem pracy (co nie świadczy w ogóle o przygotowaniu do pracy na tym stanowisku).	Art. 92 2. Młodszym doradcą zawodowym może zostać osoba, która posiada wykształcenie wyższe. 3. Doradcą zawodowym może zostać osoba, która posiada wyższe wykształcenie i 3 lata stażu pracy w zakresie poradnictwa zawodowego lub ukończyła studia na kierunku związanym z kształceniem w zakresie poradnictwa zawodowego. 4. Starszym doradcą zawodowym może zostać osoba, która: 1) ukończyła studia na kierunku związanym z kształceniem w zakresie poradnictwa	Wyjaśnienie. Przepisy w tej wersji są wynikiem konsultacji z PUP i WUP. Intencja jest taka aby dopuścić do wykonywania tej pracy osoby, które mają odpowiednie doświadczenie zawodowe lub wykształcenie, a nie koniecznie jedno i drugie. Wysokie wymagania określone zostały dla starszego doradcy zawodowego. Wiele urzędów pracy już aktualnie ma problem z

			zawodowego i posiada co najmniej 12 miesięcy stażu pracy lub 2) posiada wyższe wykształcenie i ukończyła studia podyplomowe z zakresu poradnictwa zawodowego oraz co najmniej 12 miesięcy stażu pracy, lub 3) posiada wyższe wykształcenie i co najmniej 5 lat stażu pracy w zakresie poradnictwa zawodowego.	rekrutacją pracowników na stanowiska doradców zawodowych. Są urzędy w których nie ma ani jednego doradcy lub jest 1 doradca na cały urząd. Efekt jest taki, że są urzędy w których na 1 doradcę zawodowego przypada ponad 2,5 tys. osób. .
154.	Art. 283 ust. 1	Wątpliwości budzą nadal zapisy ustawy w zakresie przyznawania raz na 3 miesiące dodatków motywacyjnych z FP (art. 283. 1. projektu ustawy) wszystkim pracownikom PUP/WUP. W naszej opinii zasadne i bardziej racjonalne byłoby ograniczenie przyznawania tego dodatku tylko do grupy pracowników realizujących formy pomocy przewidziane w ustawie i pracujących z klientami urzędu pracy. Jest to grupa stanowisk (doradcy ds. zatrudnienia, doradcy zawodowi, doradcy EURES), których specyfika pracy wiąże się ze szczególnymi umiejętnościami, wysokimi wymaganiami emocjonalnymi (m.in. z koniecznością radzenia sobie z negatywnymi emocjami klientów), a co za tym idzie – z większą podatnością na stres, wypalenie zawodowe i odchodzenie z pracy. Liczba stanowisk związanych z obsługą klienta powinna się zwiększyć w urzędach pracy w stosunku do stanowisk typowo administracyjnych, a dodatki motywacyjne powinny być celowane wyłącznie do osób efektywnie pracujących z klientami, co pozwoli na lepsze wykorzystanie zasobów	Art. 283. 1. Dyrektor WUP i Dyrektor PUP może przyznać pracownikowi, w szczególności udzielającemu form pomocy klientom urzędów pracy, raz na 3 miesiące dodatek motywacyjny finansowany z Funduszu Pracy, w wysokości do 70% minimalnego wynagrodzenia za pracę,	Wyjaśnienie: Projekt ustawy w art. 283 przewiduje wprowadzenie dodatku motywacyjnego. Dodatek ten będzie przyznawany pracownikom wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy oraz pracownikom OHP zatrudnionych na tzw. stanowiskach kluczowych. Dodatek ten będzie miał charakter fakultatywny i będzie mógł być przyznany pracownikowi w wysokości do 1 000 zł.

		urzędów pracy i osiąganie wskaźników (za co odpowiadają w głównej mierze pracownicy zajmujący się aktywizacją zawodową).		
155.	Art. 428 ust. 4.	Proponujemy dostosować treść obecnego zapisu art. 428 ust. 4. „Pracownik wojewódzkiego urzędu pracy lub powiatowego urzędu pracy lub Ochotniczego Hufca Pracy zatrudniony w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku doradcy zawodowego staje się doradcą zawodowym” do zapisów w art. 92 i dalszych, mówiących o gradacji stanowisk doradców zawodowych. W tej chwili zapis ustawy nie jest spójny. Kierując się logiką uwzględniania w gradacji stanowisk stażu pracy - pracujący obecnie jako doradca zawodowy nie staje się automatycznie starszym doradcą zawodowym jeśli ma przepracowane 5 lat na stanowisku doradcy zawodowego.	Art. 428 ust. 4. Pracownik wojewódzkiego urzędu pracy lub powiatowego urzędu pracy lub Ochotniczego Hufca Pracy zatrudniony w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku doradcy zawodowego staje się doradcą zawodowym lub starszym doradcą zawodowym, w zależności od stażu pracy w zakresie poradnictwa zawodowego.	Uwaga uwzględniona.
156.	Art. 274 ust. 4	W art. 274 ust. 4 projektowanej ustawy wskazano, że określając kryteria, o których mowa w ust. 3, sejmik województwa powinien wziąć pod uwagę między innymi kwotę środków Funduszu Pracy wydatkowaną w roku ubiegłym przez samorząd powiatu na zadania fakultatywne. Użycie sformułowania „w roku ubiegłym” może budzić wątpliwości zwłaszcza, że podziału środków dokonuje się 2 razy: - pierwszy raz pod koniec roku dokonuje się podziału limitu wstępnego na rok przyszły, - drugi raz na początku roku (na podstawie zatwierdzonego budżetu państwa), którego limit dotyczy. Okres, za który przyjmowane są dane do określenia przez sejmik województwa kryteriów podziału środków FP zarówno na finansowanie w powiatach form pomocy jak	Proponuje się następujące brzmienie ust. 4: Określając kryteria, o których mowa w ust. 3, sejmik województwa powinien wziąć pod uwagę między innymi kwotę środków Funduszu Pracy wydatkowaną przez samorząd powiatu na zadania fakultatywne.	Uwaga nieuwzględniona. Przy podziale środków każdorazowo należy wziąć pod uwagę rok ubiegły, a więc: - pierwszy podział pod koniec roku ? dokonuje się podziału limitu wstępnego na rok przyszły (porównanie do roku wcześniejszego), - drugi raz na początku roku (na podstawie zatwierdzonego budżetu państwa), którego limit dotyczy (do roku, w którym dokonywany był pierwszy podział) .

		i zadań fakultatywnych, powinien wynikać ze stosownego rozporządzenia.		
157.	Art.300 ust.5	W katalogu kosztów nie wskazano kosztów dotyczących realizacji programów regionalnych.	Propozycja dodania pkt 17 w brzmieniu: „programów regionalnych, o których mowa w art. 211”	Wyjaśnienie. W ramach programów regionalnych realizowane są formy pomocy, które już zostały ujęte w art. 300. Dlatego nie ujęto odrębnie programów regionalnych.
158.	Art. 311	We wniosku o wpis do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia zasadnym jest wprowadzenie adresu lokalu, w którym prowadzona jest działalność. Jeśli adres lokalu ma być tożsamy z adresem siedziby lub adresem stałego wykonywania działalności podmiotu to zapisy wymagają doprecyzowania. Lokal podlega weryfikacji przez WUP zarówno na etapie wpisu jak również działania agencji. Ponadto z punktu widzenia osoby poszukującej pracy istotnym jest miejsce, w którym świadczona jest usługa.	Uzupełnienie art. 309 ust. 2 w następujący sposób: Adres do doręczeń i adres siedziby lub adres stałego miejsca wykonywania działalności oraz adresy lokali, w których są świadczone usługi podmiotu zamierzającego prowadzić agencję zatrudnienia, wraz z nazwą gminy, powiatu i województwa, numerem telefonu oraz adresem elektronicznym;	Uwaga uwzględniona.
159.	Art. 323 ust. 1	Doprecyzować należy, iż złożenie informacji dotyczy również podmiotów, które zgłosiły zawieszenie wykonywania działalności. W przypadku pozostawiania w zawieszeniu prowadzenia działalności przez podmiot oraz nieprowadzenia agencji stwierdzonego na podstawie informacji z działalności agencji zatrudnienia przez łączny okres 2 lat marszałek również powinien mieć możliwość wykreślenia podmiotu z rejestru. Podstawą do wykreślenia podmiotu z rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia jest m.in. niezłożenie informacji z działalności agencji zatrudnienia oraz nieprowadzenie agencji zatrudnienia stwierdzone na podstawie informacji o działalności agencji zatrudnienia. Problem powstaje w	Dodanie kolejnego ustępu w art. 323 o następującej treści. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy agencji zatrudnienia, która zawiesiła wykonywanie działalności.	Uwaga uwzględniona.

		momencie zawieszenia działalności przez podmiot wpisany do rejestru, np. w lutym podmiot zgłasza zawieszenie działalności przez okres 1 roku, w związku z powyższym nie składa informacji z działalności agencji zatrudnienia. Z informacji złożonej za rok poprzedni wynika, iż podmiot w roku poprzednim działalności nie prowadził. Z powyższego wynika, iż podmiot przez okres 2 lat działalności nie prowadził, co powinno być podstawą do wykreślenia podmiotu z rejestru.		
160.	Art. 317	Konieczne jest doprecyzowanie, niespełnienie jakich warunków prowadzenia agencji zatrudnienia skutkuje wydaniem decyzji o zakazie. Mając na uwadze zapisy projektu, jeśli podmiot nie usunął naruszeń w wyznaczonym terminie, do których wzywany jest na podstawie art. 315 ust. 1 pkt 5 w tym dotyczy to niezłożenia informacji o działalności, braku zmiany danych, braku informacji o zawieszeniu działalności, braku numeru wpisu do rejestru w ogłoszeniach czy oznaczenia ofert jako pracy tymczasowej, wywołuje to obok wykreślenia podmiotu z rejestru również skutek w postaci zakazu wykonywania przez podmiot działalności na podstawie art. 317 ust. 1 pkt 2 tj. podmiot nie usunął naruszeń warunków wymaganych prawem do prowadzenia agencji zatrudnienia w wyznaczonym terminie. Wydaje się, że we wskazanych sytuacjach skutek jest zbyt rygorystyczny odnośnie zakazu wykonywania działalności.	Uwaga ogólna	Uwaga częściowo uwzględniona. Regulacje dotyczące wydania decyzji o zakazie prowadzenia działalności zostaną doprecyzowane
161.	Art. 315 i art. 317	Zapisy obu art. należy powiązać tak, aby jasno wynikało w jakich sytuacjach następuje wykreślenie a w jakich wykreślenie z zakazem oraz w jakich sytuacjach należy wezwać podmiot do usunięcia naruszeń warunków wymaganych	Proponuje się przeniesienie z art. 315 ust. 1 pkt 5 przesłanki w postaci art. 338 ust. 2 i 3 do art. 315 ust. 1 pkt. 4, w którym mowa o wykreśleniu podmiotu w przypadku naruszenia przez podmiot określonych warunków. Propozycja brzmienia art. 315 ust. 1 pkt 4:	Uwaga uwzględniona.

		prawem do prowadzenia agencji zatrudnienia. W projekcie ustawy występuje kolizja dwóch przepisów art. 315 ust. 1 pkt 5 i art. 317 ust. 1 pkt 3 w następującej sytuacji. Na podstawie art. 315 ust. 1 pkt 5 marszałek wykreśla w drodze decyzji podmiot wpisany do rejestru agencji w przypadku nieusunięcia przez podmiot, w wyznaczonym terminie, naruszeń warunków prowadzenia agencji zatrudnienia określonych m.in. w art. 338 ust. 1-3, przy czym na podstawie art. 317 ust. 1 pkt 3 marszałek wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez podmiot działalności gdy stwierdzi naruszenie przez podmiot warunków wymaganych prawem do prowadzenia agencji zatrudnienia, określonych m.in. w art. 338 ust. 2 i 3. W tej sytuacji w przypadku stwierdzenia faktu naruszenia, która jest podstawą do wydania decyzji o zakazie prowadzenia działalności w cytowanym art. 317 ust 1 pkt 3 nie ma mowy o wezwaniu podmiotu do usunięcia naruszeń w tym zakresie.	Naruszenia przez podmiot warunków prowadzenia agencji zatrudnienia określonych w art. 307 ust. 1 pkt 2,3 i 5 raz ust. 2, art. 319, art. 321 i art. 338 ust. 2 i 3. W art. 315 ust. 1 pkt. 5 pozostanie wówczas przesłanka z art. 338 ust. 1 oraz ust. 5-8.	
162.	Art. 318	Zasadnym wydaje się dodanie adresu do doręczeń elektronicznych, aby ujednolicić przepisy projektu ustawy z ustawą o dotyczącą doręczeń elektronicznych. Ujednolicenia z ustawą o doręczeniach elektronicznych wymaga zapis art. 318 ustawy.	Uwaga ogólna	Uwaga uwzględniona
163.	Art. 326	Doprecyzowania wymaga w jakim zakresie marszałek sprawuje kontrolę w zakresie informacji z działalności agencji zatrudnienia. Weryfikacja prawidłowości złożenia informacji z działalności agencji zatrudnienia wymaga wglądu do danych pracowników agencji (dane osobowe, umowy). Aby zweryfikować dane należałoby przeprowadzić analizę w oparciu o wszystkie dane agencji, gdzie	Uwaga ogólna	Uwaga częściowo uwzględniona. Uprawnienia do wglądu do danych pracowników agencji zostaną wskazane w ustawie

		często agencje prowadzone są przez podmioty prowadzące szerszą działalność. Weryfikacja w zakresie danych nie jest możliwa do przeprowadzenia z uwagi chociażby na przepisy dotyczące ochrony danych osobowych. Zasadnym jest aby PIP i ZUS, które mają szersze uprawnienia i dostęp do danych weryfikowały prawidłowość wypełnienia informacji.		
Powiatowy Urząd Pracy dla Miasta Torunia				
164.	Dodanie treści pomiędzy art. 153 a 154	1. Przyznanie jednorazowych środków na podjęcie działalności gospodarczej poprzedzone może być objęciem 3 do 6 miesięczną preinkubacją (testowaniem pod skrzydłami inkubatora pomysłu na biznes) realizowaną przez podmiot (stający się Partnerem PUP w ramach umowy o współpracy) mający wieloletnie doświadczenie w programach inkubacyjnych oraz akceleracyjnych realizowanych na szeroką skalę np. współpracujący z AIP pod którego opieką powstało przynajmniej kilkadziesiąt start-upów. 2. Prawo do preinkubacji będą miały również osoby zainteresowane rozpoczęciem działalności gospodarczej z własnych środków. 3. Objęcie preinkubacją poprzedzone będzie właściwą diagnozą doradcy zawodowego i skierowaniem osoby bezrobotnej lub poszukującej pracy w ramach opracowanego Indywidualnego Planu Działania. 4. W ramach preinkubacji osoba ubiegająca się o jednorazowe środki na podjęcie działalności gospodarczej przejdzie proces praktycznej edukacji przedsiębiorczej poprzez testowanie własnego pomysłu biznesowego w ramach	Proponowane rozwiązanie stanowi innowację m. in. z uwagi na ścisłą i kompleksową współpracę Urzędu Pracy z podmiotem odpowiedzialnym za realizację preinkubacji oraz poprzez zwiększenie skuteczności instytucji rynku pracy w działaniach na rzecz aktywizacji edukacyjno-zawodowej osób bezrobotnych i poszukujących pracy. Zastosowanie nowego instrumentu wsparcia jakim jest testowanie pomysłu w warunkach i przy wsparciu doświadczonego Partnera wraz grantem o wartości 10 tys. zł brutto stanowi również element innowacji w stosunku do standardowej jednorazowej dotacji na rozpoczęcie działalności gospodarczej, ale jest również elementem sprawdzenia czy dana osoba ma odpowiedni pomysł i podstawowe kompetencje do prowadzenia własnego biznesu. Służy on realizacji konkretnych i udokumentowanych celów i wydatkowany jest pod bieżącym nadzorem Partnera PUP. Koszty wydatkowane w ramach grantu muszą być powiązane z realizacją wykreowanego pomysłu na biznes i o ich wartość jest pomniejszona wnioskowana kwota w ramach dofinansowania do działalności gospodarczej bezrobotnego. Analizując założenia proponowanego narzędzia wsparcia w pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na samą ideę objęcia preinkubacją i odpowiedzialność Partnera PUP za udzielenie osobowości prawnej osobie biorącej udział w	Uwaga nieuwzględniona. Nie wszystkie urzędy pracy są w stanie wprowadzić preinkubację z uwagi na brak odpowiedniego partnera. I to jest bardzo duża wada proponowanego rozwiązania. Nie jest jasne, w jaki sposób będzie wynagradzany partner preinkubacji – czy te 10 tys. zł jest na testowanie pomysłu, czy na wynagrodzenie dla partnera za pomoc przy preinkubacji. Poza tym ten instrument zwiększy wydatki FP 10 tys. zł na 1 osobę korzystającą z preinkubacji. W latach 2021-2023 udzielono pomiędzy 32 a 39 tys. dofinansowań, jeżeli wszyscy podlegaliby preinkubacji to dodatkowy koszt z FP wyniósłby od 320 mln zł do 390 mln zł, te pieniądze pozwoliłyby na dofinansowanie dodatkowo ponad 10 tys.. zakładanych firm, przy założeniu średniego dofinansowania na poziomie ok. 31 tys. zł tj. analogicznego jak w 2023 r.

		objęcia preinkubacją przy wsparciu podmiotu opisanego w ust. 1. 5. Pierwszym etapem preinkubacji mającej na celu przygotowanie bezrobotnego do podjęcia dofinansowania będzie diagnoza i modele biznesowe pomysłu na biznes, na które środki mają być podjęte. 6. Bezrobotny, który będzie objęty wsparciem odbędzie: a) Doradztwo zawodowe b) Zajęcia z praktykami biznesu i kreowania pomysłu na biznes c) Cykl szkoleń w zakresie poszerzenia wiedzy pro-przedsiębiorczej 7. Do obowiązków osoby, która ubiegać się będzie o dofinansowanie należy przetestowanie pomysłu biznesowego w realnych warunkach rynkowych poprzez udzielenie osobie fizycznej spełniającej warunki określone w art. 148 osobowości prawnej, dzięki czemu umożliwione będzie działanie tej osoby na zasadach, w oparciu o które funkcjonują zarejestrowane działalności gospodarcze bez konieczności fizycznej rejestracji. 8. Partner PUP w terminie maksymalnie 10 dni od momentu zakończenia okresu preinkubacji wydaje opinię o osobie ubiegającej się o dofinansowanie. Opinia ta zawierać będzie rekomendację do złożenia wniosku o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej bądź rekomendację do podjęcia przez bezrobotnego pracy czy rozszerzenia jego Indywidualnego Planu Działania. 9. Osoba objęta programem preinkubacji, ma możliwość uzyskania ze środków Funduszu Pracy – grantu w wysokości 10 tysięcy złotych brutto przeznaczonego na zakup środków	preinkubacji. Jest to innowacja w stosunku do stosowanych aktualnie instrumentów rynku pracy w postaci jednorazowej dotacji na założenie działalności gospodarczej, gdyż przede wszystkim pozwala przetestować pomysł na biznes w warunkach rzeczywistych, ale ochronnych, bez ponoszenia ryzyka tej działalności ani większości lub całości kosztów. Dzięki testowaniu pomysłów na biznes w ramach nowo zaproponowanego narzędzia oraz realnej ocenie szans na powodzenie i przy rekomendowaniu poszczególnych osób do złożenia wniosku w ramach naborów o dofinansowanie założenia działalności gospodarczej w ramach środków z Funduszu Pracy możliwe będzie wspieranie determinacji bezrobotnych myślących o założeniu własnej działalności. Jak wskazuje doświadczenie Urzędów Pracy osoby ubiegające się o dofinansowanie często wracają do Urzędu po wsparcie dedykowane już zarejestrowanym działalnościom. Przetestowanie pomysłu na biznes przed złożeniem wniosku o dofinansowanie zapewni wyższą efektywność i celowość przydzielania środków publicznych. Ponadto działania te pobudzą inicjowanie działań przedsiębiorczych. Testowanie pomysłu nie niesie bowiem ze sobą skutków finansowych, a tym samym minimalizuje ryzyko utraty powierzonych w ramach dofinansowania środków. Osoba objęta preinkubacją ma prawo do zweryfikowania swojego pomysłu jeszcze przed założeniem działalności i przekonać się czy jest to właściwy kierunek jego ścieżki zawodowej. Dotychczas bowiem podczas weryfikacji założonych wniosków o dofinansowanie weryfikowane są tylko kwalifikacje zawodowe lub doświadczenie wnioskodawcy natomiast nie weryfikuje się praktycznie samego pomysłu na planowaną działalność. Ogromną szansą na prawidłowe wydatkowanie środków pochodzących z dofinansowania	

		niezbędnych do testowania pomysłu w ramach objęcia preinkubacją. 10. Osoba, która otrzyma grant w ramach preinkubacji dokonuje zwrotu otrzymanej równowartości środków lub zwrotu zakupionych przedmiotów, jeżeli naruszy zasady objęcia preinkubacją określone przez Partnera PUP w porozumieniu z właściwym Urzędem Pracy, z którego nastąpiła wypłata grantu.	byłoby przyjęcie rozwiązania gwarantującego płynne przejście z testowanego pomysłu na biznes od razu na rejestrowaną działalność gospodarczą przy jednoczesnym uzyskaniu środków w ramach dofinansowania, jeżeli dana działalność by tego wymagała a bezrobotny nie posiadałby własnych zasobów finansowych. Poparciem przedstawionych powyżej argumentów mogą być wybrane wskaźniki rezultatu jakie zostały przedstawione przy dokonaniu podsumowania projektu pilotażowego. Wskaźniki objęty m.in. takie zakresy: ➤ Liczba osób, które uzyskały kwalifikacje lub nabyły kompetencje w zakresie nowych technologii i/lub przygotowujące do prowadzenia działalności gospodarczej – wartość docelowa 95, wartość osiągnięta 119 – co daje 125,26 % realizacji wskaźnika ➤ Liczba osób, które zostały zweryfikowane jako gotowe do prowadzenia działalności gospodarczej – wartość docelowa 90, wartość osiągnięta 124 – co daje 137,78% realizacji wskaźnika ➤ Liczba przetestowanych pomysłów na biznes – wartość docelowa 80, wartość osiągnięta 123 – co daje 153,75% realizacji wskaźnika ➤ Liczba osób, które zdobyły zatrudnienie dzięki udziałowi w projekcie bez osób prowadzących działalność – wartość docelowa 30, wartość osiągnięta 32 – co daje 106,66 % realizacji wskaźnika <i>Szczegółowy opis proponowanego do wdrożenia rozwiązania znajduje się w podręczniku stanowiącym podsumowanie zrealizowanego pilotażu.</i>	

			Koszt objęcia preinkubacją jednej osoby to przedział 1500-2000 zł netto / miesięcznie w pełnym wsparciu (tzw. koszty szkolenia indywidualnego). W przypadku ubiegania się o jednorazowe środki na podjęcie działalności gospodarczej, wykorzystana kwota na grant preinkubacji, nie pomniejszałaby limitu kwoty na jednorazowe rozpoczęcie działalności gospodarczej. Szczegółowe warunki powyższego instrumentu powinny być określone w odrębnym rozporządzeniu.	
Konwent Dyrektorów powiatowych Urzędów Pracy województwa lubuskiego Powiatowy Urząd Pracy w Nowej Soli				
165.	Art.2 pkt 1	Rozszerzenie przesłanek negatywnych do uzyskania statusu bezrobotnego o osoby będącą współnikami jednoosobowych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością. Wynika to z faktu, że status współnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością stanowi tytuł do ubezpieczeń społecznych zgodnie z cytowanym art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.	Dodać po literze i) : „nie jest współnikiem jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych”	Uwaga uwzględniona
166.	Art.2 pkt 1	W art. 226 ust. 2 pkt 1 mowa jest o powrocie na status oraz prawo do zasiłku jeżeli osoba bezrobotna odbywała służbę wojskową itp., Natomiast w art.. 2 pkt 1 brak informacji, że osobą bezrobotną może być osoba, która nie jest powołana do zasadniczej służby wojskowej, itp. W celu uproszczenia wyłączenia takiej osoby ze statusu i ewentualnego powrotu na status i prawo do zasiłku niezbędne jest rozszerzenie definicji bezrobotnego o treści związane z wojskiem.	Dodać kolejną literę o treści: ł) powołania i zwolnienia z zasadniczej służby wojskowej, służby w aktywnej rezerwie w dniach tej służby oraz odbywaniu ćwiczeń wojskowych w ramach pasywnej rezerwy, zawodowej służby wojskowej, przeszkolenia wojskowego, służby przygotowawczej, służby kandydackiej, kontraktowej zawodowej służby wojskowej, okresowej służby wojskowej lub służby wojskowej pełnionej w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny oraz zasadniczej służby w obronie cywilnej i służby zastępczej,	Wyjaśnienie W dniu 14 marca 2023 r. w Intranecie PSZ Departament Rynku Pracy zamieścił szczegółowe wyjaśnienia dotyczące statusu osoby bezrobotnej w związku z pełnieniem służby wojskowej. W nowym stanie prawnym pozostaną one aktualne. Dokument ten można znaleźć na stronie Strona główna WORTAL (praca.gov.pl) Zgodnie z art. 129

				ustawy służba wojskowa dzieli się na: 1) czynną służbę wojskową, 2) służbę w rezerwie. Zgodnie z art. 130 ust. 1 ww. ustawy czynna służba polega na pełnieniu: 1) zasadniczej służby wojskowej, 2) terytorialnej służby wojskowej, 3) służby w aktywnej rezerwie w dniach tej służby oraz odbywaniu ćwiczeń wojskowych w ramach pasywnej rezerwy, 4) zawodowej służby wojskowej, 5) służby w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny. Do niezawodowych służb wojskowych zaliczane są: 1) dobrowolna zasadnicza służba wojskowa – DZSW, 2) terytorialna służba wojskowa – TSW, 3) służba w aktywnej rezerwie w dniach tej służby - AR, 4) odbywanie ćwiczeń wojskowych w ramach pasywnej rezerwy – PR. Zgodnie z art. 143 ust. 1 i ust. 2 ustawy o obronie Ojczyzny dobrowolna zasadnicza służba wojskowa (DZSW) pełniona jest przez okres do 12 m-cy, a w czasie jej pełnienia realizowane jest szkolenie podstawowe w wymiarze do 28 dni oraz szkolenie specjalistyczne połączone z wykonywaniem obowiązków na stanowisku służbowym albo w trakcie kształcenia w wymiarze do 11 m-cy. W tym okresie żołnierz otrzymuje uposażenie zasadnicze na mocy art. 437 ust. 4 i art. 150

				ustawy o Obronie Ojczyzny w wyniku którego powstaje obowiązek odprowadzenia ubezpieczeń społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych. W związku z powyższym żołnierz DZSW nie może zostać uznany za bezrobotnego w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Również z chwilą podjęcia tej służby straci swój status bezrobotnego. Służba ta nie jest zatrudnieniem, a osoby te nie nabędą dodatku aktywizacyjnego z tego tytułu. Natomiast w stosunku do bezrobotnych żołnierzy terytorialnej służby wojskowej (TWS) i służby w aktywnej rezerwie w dniach faktycznego pełnienia służby (AR), a w stosunku do żołnierzy odbywających ćwiczenia wojskowe w ramach pasywnej rezerwy (PR) w dniach odbywania ćwiczeń, nie następuje utrata statusu bezrobotnego, a jedynie zawieszenie na ten czas prawa do zasiłku dla bezrobotnych. Uzyskiwanie uposażenia wojskowego nie wpływa negatywnie na posiadanie statusu bezrobotnego, gdyż przepisy dot. bezrobotnych żołnierzy pełniący służbę wojskowa należą do lex specialis w stosunku do ustawy o promocji zatrudnienia i instytucji rynku pracy.

				Ponadto na mocy zmian dot. form pełnienia służby wojskowej nowe brzmienie uzyskał również art. 21 ust. 1 pkt 15 lit. a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Zgodnie z nową treścią tego przepisu, wolne od podatku dochodowego są świadczenia osób otrzymywane z tytułu odbywania lub pełnienia służby wojskowej innej niż zawodowa służba wojskowa, z wyjątkiem uposażeń żołnierzy dobrowolnej zasadniczej służby wojskowej. Przed zmianą przepis ten zwalniał z PIT świadczenia osób otrzymywane z tytułu odbywania lub pełnienia niezawodowej służby wojskowej lub jej form równorzędnych, z wyjątkiem okresowej służby wojskowej oraz służby przygotowawczej. W związku z powyższym nie istnieje możliwość nabycia statusu bezrobotnego w tym samym dniu, w którym rozpoczynają się ćwiczenia wojskowe. W tym momencie żołnierz nie spełnia warunków do nabycia statusu bezrobotnego w związku z brakiem zdolności i gotowości do podjęcia zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy oraz podleganiu ubezpieczeniom społecznym z tytułu pełnienia służby wojskowej. Również bezrobotni odbywający ćwiczenia wojskowe lub służący w WOT nie tracą statusu bezrobotnego, nie ma też podstaw prawnych do przerwania stażu przez takie osoby.

				Zgodnie z art. 53 ust. 6 ustawy wypłata stypendium stażowego przysługuje tylko za dni faktycznie odbytego stażu. W przypadku odbywania ćwiczeń wojskowych od poniedziałku do piątku, czyli w dni odbywania stażu, należy uznać te dni za dni usprawiedliwionej nieobecności na stażu bez prawa do stypendium. W takiej sytuacji należy obliczyć stypendium bezrobotnego jak świadczenie za niepełny miesiąc. Natomiast w przypadku osoby odbywającej staż, która bierze udział w wojskowych ćwiczeniach w sobotę i niedzielę, o ile są to dla tej osoby dni wolne od odbywania stażu, nie ma podstawy prawnej do zawieszenia wypłaty stypendium stażowego stała zawodowa służba wojskowa zaliczana jest do zasiłku dla bezrobotnych na podstawie art. 71 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy, gdyż jest to zatrudnienie wykonywane na podstawie stosunku służbowego. Brak opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne nie stanowi przesłanki negatywnej w tej sprawie, gdyż należne za funkcjonariusza składki płatnik powinien wyliczyć od uposażenia należnego funkcjonariuszowi za okres pozostawania w służbie. Dotyczy to tylko okresu, od którego nie odprowadzono składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe między 1 stycznia 1999r. a dniem zakończenia służby.

167.	Art. 10 ust. 3 pkt 2	„jeden przedstawiciel powiatowej rady działalności pożytku publicznego;”	jeden przedstawiciel powiatowej rady działalności pożytku publicznego, prowadzącej działalność na terenie powiatu;	Uwag nieuwzględniona PRRP – co do zasady – powołuje członków z powiatu, na którym funkcjonuje.
168.	Art. 38 ust.1 pkt 14	Ujednolicenie procedury w przypadku osób poszukujących pracy. Jeżeli utrata statusu następuje w drodze decyzji administracyjnej to proponujemy wprowadzić jego nabycie również decyzją.	Dodać po lit. b): uznaniu danej osoby za poszukującą pracy,	Wyjaśnienie Projektowany przepis jest analogiczny do obecnie obowiązującego art. 9 ust. 1 pkt 14 lit. a ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Rejestracja poszukującego pracy jest czynnością materialno-techniczną i nie wymaga wydania decyzji administracyjnej w trybie art. 104 z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Odmowa nadania/pozbawienie statusu poszukującego pracy powinna natomiast nastąpić w formie decyzji administracyjnej.
169.	Art. 62	Rozszerzenie katalogu sposobów powiadomienia PUP	Dodać kolejny punkt: 3) przez operatora pocztowego	
170.	Art. 88 ust.11	Ustawodawca utrzymał zapis dotyczący utrzymywania kontaktu za zgodą bezrobotnego w ramach realizacji IPD przez okres do 60 dni od dnia wyrejestrowania, gdy bezrobotny, podjął zatrudnienie, inną pracę zarobkową lub rozpoczął działalność gospodarczą (za zgodą tego bezrobotnego), mający na celu jego wspieranie w utrzymaniu zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej.	Nadal wydaje się zbędnym zapis o możliwości utrzymywania kontaktu w ramach IPD, mający na celu wspieranie w utrzymaniu zatrudnienia, gdy osoba podjęła zatrudnienie, inną pracę zarobkową lub rozpoczęła działalność gospodarczą gdyż może być on mało skuteczny z uwagi na obawy niskiego zainteresowania ze strony tych osób.	Sławomir Sułkowski
171.	114	Dodanie zapisu dotyczącego gwarancji zatrudnienia osoby bezrobotnej po zakończonym stażu.	Organizator stażu zobowiązany jest do zatrudnienia stażysty po zakończonym stażu w ramach umowy o pracę na okres 3 miesięcy w pełnym wymiarze czasu pracy.	Uwaga nieuwzględniona. W ubiegłych latach zaproponowano taką regułę natomiast nie spotkała się z akceptacją zainteresowanych stron, dlatego rezygnowano z zapisów dotyczących

				obowiązkowego zatrudnienia po stażu.
172.	114	Dodanie zapisu o sytuacjach przerwania stażu z winy osoby bezrobotnej.	Starosta na wniosek organizatora lub z urzędu po zasięgnięciu opinii organizatora i wysłuchaniu bezrobotnego, może pozbawić bezrobotnego możliwości kontynuowania stażu w przypadku: nieusprawiedliwionej nieobecności podczas więcej niż jednego dnia stażu, naruszenie podstawowych obowiązków określonych w regulaminie pracy, w szczególności stawiania się do odbycia stażu w stanie wskazującym spożycie alkoholu, narkotyków lub środków psychotropowych lub spożywania w miejscu pracy alkoholu, narkotyków lub środków psychotropowych, usprawiedliwionej nieobecności uniemożliwiającej zrealizowanie programu stażu.	Uwaga uwzględniona
173.	114	Dodatknie zapisu dotyczącego organizacji stażu dla bliskiej rodziny organizatora stażu.	Organizator stażu nie może organizować stażu dla osób z bliskiej rodziny tj. żony, męża, dzieci własnych i przysposobionych, rodziców, teściów, wnuków.	Uwaga nieuwzględniona Nie planuje się wprowadzania ograniczeń w tym zakresie mając na uwadze wspieranie firm rodzinnych, w których zawód przekazywany jest z pokolenia na pokolenie.
174.	135	Dodanie zapisu o możliwości rozwiązania umowy o pracę zawartej w ramach prac interwencyjnych na mocy porozumienia stron na wniosek pracownika.	6. W przypadku rozwiązania umowy o pracę przez skierowanego bezrobotnego, na mocy porozumienia stron na pisemny wniosek skierowanego bezrobotnego, rozwiązania z nim umowy o pracę na podstawie art. 52 albo art. 53 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy albo wygaśnięcia stosunku pracy skierowanego bezrobotnego w trakcie okresu objętego refundacją albo przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 4, starosta kieruje na zwolnione stanowisko pracy kolejnego bezrobotnego.	Wyjaśnienie Pracodawca nie musi zgodzić się na takie rozwiązanie umowy o pracę. Porozumienie stron nie jest tożsame z wypowiedzeniami z art. 52 albo art. 53 Kodeksu pracy
175.	135	Dodanie możliwości podania danych kandydata do zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych	Pracodawca lub przedsiębiorca może wskazać we wniosku osobę do zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych.	Wyjaśnienie Do prac subsydiowanych PUP kieruje bezrobotnego a nie kandydata pracodawcy. W tym zakresie urząd pracy ma swobodę podejmowania decyzji.

176.	139	Dodanie zapisu, iż w ramach robót publicznych nie może być skierowana osoba, która była zatrudniona w ramach tej samej formy w roku ubiegłym. Zgodnie z wyjaśnieniami z Departamentu Rynku Pracy nr pisma DRP-VIII.0211.125.2023.SS urząd przy organizowaniu robót publicznych powinien kierować się racjonalnością wydatkowania środków publicznych, w związku z powyższym nie powinny być kierowane do wykonywania robót publicznych stale te same osoby.	Starosta nie może skierować bezrobotnego do robót publicznych, jeżeli w poprzednim roku kalendarzowym, bezrobotny był zatrudniony w ramach tych robót.	Uwaga nieuwzględniona Są bezrobotni którzy nie potrafią odnaleźć się na rynku pracy i potrzebują stałej pomocy PUP. Przedstawiona propozycja jest zbyt zawężająca.
177.	141	Dodanie możliwości podania danych kandydata do zatrudnienia w ramach dofinansowania wynagrodzenia za zatrudnienie skierowanego bezrobotnego, który ukończył 50 rok życia	Pracodawca lub przedsiębiorca może wskazać we wniosku osobę do zatrudnienia w ramach dofinansowania wynagrodzenia za zatrudnienie skierowanego bezrobotnego, który ukończył 50 rok życia.	Wyjaśnienie Do prac subsydiowanych PUP kieruje bezrobotnego a nie kandydata pracodawcy. W tym zakresie urząd pracy ma swobodę podejmowania decyzji.
178.	Art. 218 ust. 1 pkt 1	Doprecyzować ile odliczamy dni urlopu bezpłatnego. Istnieją rozbieżności między urzędami czy odliczeniu podlega tylko nadwyżka 30 dni czy całość jeśli jest większa liczba dni urlopu bezpłatnego.	Dodać po kropce: W przypadku urlopów bezpłatnych trwających łącznie dłużej niż 30 dni, od podstawy okresów uprawniających do uzyskania prawa do zasiłku dla bezrobotnych należy odliczyć sumę dni urlopów bezpłatnych po trzydziestym dniu ich trwania.	Wyjaśnienie Zalicza się pierwsze 30 dni. Nadwyżki dni się nie zalicza do 365 dni.
179.	Art.222 ust.2	Większość osób, które ubiegają się o rejestrację jako osoba bezrobotna, nie posiada dokumentów potwierdzających pracę za granicą i nie znają nazwy pracodawcy u którego byli zatrudnieni. Załatwianie sprawy bezpośrednio w organie, który zajmuje się weryfikacją prawa do zasiłku - WUP uprości całą procedurę.	Wykreślić art.222 ust.2	Uwaga nieuwzględniona Regulacja analogiczna do obowiązującej nie przewiduje się zmian w tym zakresie
180.	Art.226 ust.1	Umożliwienie osobom pobierającym krótkotrwale świadczenie pielęgnacyjne lub specjalny zasiłek opiekuńczy powrót na dobranie zasiłku dla bezrobotnych.	Art. 226. 1. Bezrobotny, który utracił status bezrobotnego na okres krótszy niż 365 dni z powodu podjęcia zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, pozarolniczej działalności lub współpracy, pobierania świadczenia pielęgnacyjnego lub specjalnego zasiłku opiekuńczego lub uzyskiwania przychodu w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę	Wyjaśnienie. Nabycie zasiłku przez opiekuna po pobieraniu przedmiotowych świadczeń uzależniona jest od nabycia świadczenia wspierającego przez podopiecznego.

			miesięcznie i zarejestrował się w PUP jako bezrobotny w okresie 14 dni od dnia ustania zatrudnienia, zaprzestania wykonywania innej pracy zarobkowej, prowadzenia pozarolniczej działalności lub współpracy, pobierania zasiłku chorobowego, macierzyńskiego lub zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego po ustaniu zatrudnienia, zaprzestaniu wykonywania innej pracy zarobkowej, prowadzenia pozarolniczej działalności lub współpracy, po pobieraniu świadczenia pielęgnacyjnego lub specjalnego zasiłku opiekuńczego lub osiągnięcia przychodu przekraczającego połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie, posiada prawo do zasiłku na czas skrócony o okres pobierania zasiłku przed utratą statusu bezrobotnego oraz o okresy, o których mowa w art. 225 ust. 3.	
181.	Art. 232	Wymienione w tym przepisie przesłanki nie skutkują tylko utratą prawa do zasiłku. podobnie jak w obecnie obowiązującym art.74 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy następuje obok utraty zasiłku również utrata statusu bezrobotnego.	Zmodyfikować zapis: Bezrobotny zawiadamia PUP w terminie 7 dni o podjęciu zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub o złożeniu wniosku o wpis do CEIDG oraz o zaistnieniu innych okoliczności powodujących utratę statusu osoby bezrobotnej albo prawa do zasiłku.	Uwaga uwzględniona.
182.	Art.233 ust.5	Ujednolicenie postępowania w związku z nie przyznawaniem dodatku aktywizacyjnego przy powrocie do poprzedniego pracodawcy, dodatek nie powinien przysługiwać przy rozpoczęciu działalności gospodarczej o tym samym PKD co wykreślona z CEIDG bezpośrednio przed rejestracją	Dodać kolejny punkt: 8) podjęcia działalności gospodarczej o tym samym PKD co wykreślona z CEIDG bezpośrednio przed rejestracją	Uwaga nieuwzględniona Proponowane rozwiązanie jest zbyt rygorystyczne.
183.	Art. 243	Winno być napisane że PUP może wypłacić te odsetki tylko na wniosek bezrobotnego jeśli będzie np. zaniedbanie z jego strony. Natomiast z przyczyn niezależnych (np. awaria) PUP nie ponosi odpowiedzialności.	Art. 243. Uprawnionym do zasiłku, stypendium i innych świadczeń wypłacanych z Funduszu Pracy przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie, jeżeli PUP z przyczyn niezależnych od uprawnionych osób nie dokonał ich wypłaty w terminie.	Uwaga nieuwzględniona. Bezrobotny ma prawo do odsetek jeżeli z przyczyn niezależnych od bezrobotnego PUP nie wypłacił ich w terminie. Bezrobotny nie może ponosić odpowiedzialności np. za awarie systemu w PUP.
184.	Art.269	Zapis reguluje tylko limit zaciągania zobowiązań dotyczących form pomocy dla bezrobotnych i poszukujących pracy. Brak	Zapis ustawy powinien dopuszczać zaciąganie zobowiązań na lata następne które zapewniają ciągłość działania Urzędu. Starosta powinien	

		zapisu dotyczącego zaciągania zobowiązań na zadania fakultatywne. W ramach zadań fakultatywnych pokrywane są wydatki np. na usługi pocztowe, usługi telefoniczne, usługi Internetu.	posiadać uprawnienia do zaciągania zobowiązań w ramach zadań fakultatywnych z tytułu umów, których realizacja w roku budżetowym i w latach następnych jest niezbędna do zapewnienia ciągłości działania jednostki i z których wynikające płatności przekraczają rok budżetowy.	
185.	Art. 280 ust 7 i 8	Zapis reguluje kwestię dotyczącą dofinansowania kosztów wynagrodzeń oraz składek na ubezpieczenie społeczne dla pracowników PUP realizujących zadania określone w ustawie w wysokości 14% kwoty środków ustalonej dla województw na rok budżetowy na realizację projektów EFS+, które przekazane samorządom powiatów stanowią dodatkowe źródło finansowania wynagrodzeń oraz składek na ubezpieczenie społeczne i zwiększają kwotę w planie finansowym PUP na ten cel. Otrzymane środki stanowią dochód powiatu. Projekt ustawy zatem jasno formułuje środki stanowiące dochód powiatu, a które są dodatkowym źródłem finansowania wynagrodzeń dla Powiatowych Urzędów Pracy. Proponuje się dodanie artykułu regulującego otrzymywane przez starostę dochody związane z obsługą cudzoziemców.	W odniesieniu do realizowanych zadań Powiatowych Urzędów Pracy związanych z obsługą cudzoziemców obecna ustawa stanowi, że 50% wpłaty dokonywanej w związku z wnioskiem o wydanie zezwolenia na pracę sezonową lub oświadczeniem o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi stanowi dochód powiatu. Uregulowane jest to w art. 90a ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach pracy. Zaznaczyć należy że w projektowanej ustawie o rynku pracy i służbach zatrudnienia nie uregulowano w/w kwestii, która z punktu widzenia zadań realizowanych przez Urzędy Pracy oraz mając na uwadze aspekt finansowy jest bardzo ważna, bowiem środki stanowiące dochód powiatu mogłyby zasilić budżet Powiatowych Urzędów Pracy i zapewnić środki finansowe na wykonywanie zadań związanych z obsługą cudzoziemców, w tym związanych z wnioskami o wydanie zezwoleń na pracę sezonową i oświadczeniami. Środki z tytułu otrzymanych wpłat starosta powinien przeznaczyć na wsparcie kadrowe i organizacyjne powiatowego urzędu pracy prowadzącego postępowania w w/w sprawach. Z punktu widzenia zadań realizowanych przez Powiatowe Urzędy Pracy zapewnienie dodatkowych środków w planie finansowym PUP jest zasadne. Proponuje się dodanie odrębnego artykułu, który regulowałby w/w kwestię ze wskazaniem możliwości przeznaczenia otrzymanych dochodów na finansowanie obsługi zadań związanych z obsługą cudzoziemców.	

			Ponadto w art.10 ust 3 i art. 61 ust 1 projektowanej ustawy o dostępie cudzoziemców do rynku pracy uregulowano kwestie odpowiednio opłat wniesionych w związku z wnioskiem o wydanie lub przedłużenie zezwolenia na pracę, oraz opłat wniesionych w związku z oświadczeniem o zatrudnieniu cudzoziemca, które stanowią dochód budżetu państwa i dochód powiatu w równych częściach. W projektowanej ustawie również nie zawarto zapisu umożliwiającego przeznaczenie środków z tytułu otrzymanych wpłat przez starostę na wsparcie kadrowe i organizacyjne powiatowego urzędu pracy prowadzącego postępowania w w/w sprawach.	
186.	Art. 283. 1.	„Dyrektor WUP i Dyrektor PUP może przyznać pracownikowi (...)” – kto może przyznać Dyrektorowi WUP i Dyrektorowi PUP?	1. Dyrektor WUP i Dyrektor PUP może przyznać pracownikowi raz na 3 miesiące dodatek motywacyjny finansowany z Funduszu Pracy, w wysokości do 70% minimalnego wynagrodzenia za pracę, który będzie wypłacany wraz z miesięcznym wynagrodzeniem w trzech równych częściach, biorąc pod uwagę: 1) szczególne zaangażowanie pracownika w wykonywanie pracy; 2) jakość wykonywanej pracy; 3) podnoszenie kwalifikacji zawodowych związanych z wykonywaną pracą. 1a. Dyrektorowi WUP i Dyrektorowi PUP dodatek, o którym mowa w ust. 1. może przyznać odpowiednio Marszałek Województwa i Starosta.	Wyjaśnienie Projekt ustawy w art. 283 przewiduje wprowadzenie dodatku motywacyjnego. Dodatek ten będzie przyznawany pracownikom wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy oraz pracownikom OHP zatrudnionych na tzw.stanowiskach kluczowych. Dodatek ten będzie miał charakter fakultatywny i będzie mógł być przyznany pracownikowi w wysokości do 1 000 zł.
187.	Art. 423. ust. 1	„nie dłużej jednak niż do dnia <u>31 grudnia 2024 r.</u> ” - ponieważ ustawa wchodzi w życie od 1 stycznia 2025 r.	Do dnia powołania Rady Rynku Pracy, wojewódzkich rad rynku pracy i powiatowych rad rynku pracy na podstawie przepisów niniejszej ustawy, zadania tych rad wykonują odpowiednio Rada Rynku Pracy, wojewódzkie rady rynku pracy i powiatowe rady rynku pracy, działające w składzie i na zasadach określonych w przepisach ustawy, o której mowa w art. 452, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2025 r.	Uwaga uwzględniona
188.	Art. 423. ust. 3	„W terminie do dnia <u>31 stycznia 2024 r.</u> powiatowe urzędy pracy opublikują na	W terminie do dnia 31 stycznia 2025 r. powiatowe urzędy pracy opublikują na	Uwaga uwzględniona

		stronach internetowych swoich urzędów oraz przekazać właściwym powiatowym radom rynku pracy wykazy, o którym mowa w art. 59b ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 452.” – aby termin opublikowania oraz przekazania był po wejściu w życie ustawy	stronach internetowych swoich urzędów oraz przekazać właściwym powiatowym radom rynku pracy wykazy, o którym mowa w art. 59b ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 452.	
Konwent Dyrektorów powiatowych Urzędów Pracy województwa lubuskiego Powiatowy Urząd Pracy Strzelce Krajeńskie				
189.	Art. 2	Brak w ustawie zdefiniowania pojęcia „forma pomocy”.	Wprowadzenie do słowniczka definicji pojęcia „forma pomocy”	
190.	art. 2. pkt 1	Zwracając uwagę na zapisy art. 117 ust. 5 projektowanej ustawy „Bezrobotny, który na okres krótszy niż 6 miesięcy utracił status bezrobotnego z powodu ćwiczeń wojskowych lub przeszkolenia wojskowego, ma prawo do ukończenia tego stażu zgodnie z programem, za zgodą organizatora stażu po ponownej rejestracji w PUP jako osoba bezrobotna.” Uwzględnić osoby wymienione w art. 226 ust. 2 projektowanej ustawy.	Ilekoć w ustawie jest mowa o bezrobotnym (...), jeżeli (...) n) został powołany do zasadniczej służby wojskowej, służby w aktywnej rezerwie, w dniach tej służby oraz odbywania ćwiczeń wojskowych w ramach pasywnej rezerwy, zawodowej służby wojskowej, przeszkolenia wojskowego, służby przygotowawczej, służby kandydackiej, kontraktowej zawodowej służby wojskowej, ćwiczeń wojskowych, w tym poszczególnych dni w przypadku ćwiczeń wojskowych rotacyjnych, okresowej służby wojskowej lub służby wojskowej pełnionej w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny oraz zasadniczej służby w obronie cywilnej i służby zastępczej, a także stawienia się do terytorialnej służby wojskowej pełnionej rotacyjnie	Uwaga niezrozumiała.
191.	Art. 11. ust. 1-3	Proponowane rozwiązanie nie będzie służyć sprawności pracy rady rynku pracy.	Proponujemy rezygnację z zapisu o rotacyjnym wyborze przewodniczącego rady.	Uwaga nieuwzględniona. Określono kadencję przewodniczącego rad rynku pracy na 12 miesięcy. Takie rozwiązanie pozwoli większej liczbie stron zasiadających w tym organie na przewodnictwo w rrp.
192.	Art. 18. ust. 4 oraz Art. 19. ust. 4	Dyrektorami wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy powinny być osoby znające specyfikę rynku pracy i prawa rynku pracy. Możliwość objęcia tych stanowisk przez osoby legitymujące się tylko 3 letnim	Usunięcie zapisu „mająca co najmniej 3 letni staż na stanowisku kierowniczym”	Uwaga nieuwzględniona Wyjaśnienie: przepis ma umożliwić szerszemu gronu osób posiadających doświadczenie

		stażem na stanowisku kierowniczym może skutkować obniżeniem jakości pracy wskazanych tych urzędów.		kierownicze udział w konkursie na dyrektora WUP lub PUP.
193.	Art. 40. ust. 2	„ W powiatowych urzędach pracy są tworzone miejsca aktywizacji zawodowej, w których są realizowane zadania w zakresie form pomocy określonych w ustawie.” Co należy rozumieć przez pojęcie „miejsce aktywizacji zawodowej”? Czy jest to miejsce na wzór aktualnie istniejących centrów aktywizacji zawodowej (CAZ)? W jaki sposób je tworzyć? Czy są to wydzielone pomieszczenia? W jaki sposób sfinansować tworzenia takich miejsc? Kto w tych miejscach Aktywizacji zawodowej ma działać/pracować?		Wyjaśnienie: Centra aktywności zawodowej są odpowiednikiem CAZ
194.	Art. 65. ust. 11 oraz art. 88. ust. 8	„Starosta w okresie realizacji IPD kontaktuje się z bezrobotnym lub poszukującym pracy co najmniej raz na 30 dni w celu monitorowania sytuacji i postępów w realizacji działań przewidzianych w IPD.” Czy w związku z art. 65. ust. 11 ustawy pozbawienie statusu następuje dopiero po upływie 90 dni od dnia ostatniego kontaktu z PUP?		Wyjaśnienie: W opisanej sytuacji urząd pracy będzie dokonywać oceny sytuacji i rozstrzygać, czy jest to brak utrzymywania kontaktu, o którym mowa w art. 65 ust. 11, czy przerwanie realizacji IPD, o którym mowa w art. 65 ust. 12.
	Art. 88. ust.1, 8, 10 oraz art. 97. ust. 2 pkt 4, 5	Proponujemy ujednolicenie przepisów Art. 88. ust.1, 8, 10 oraz art. 97. ust. 2 pkt 4, 5.	Proponujemy zmiany w nazewnictwie, osoby przygotowującej, realizującej, podsumowującej IPD ze Starosty na doradcę ds. zatrudniania.	
195.	Art. 99. ust. 3	Brak w ustawie zdefiniowania pojęcia „kurs”	Wprowadzenie do słowniczka definicji pojęcia „kurs ”	Uwaga wyjaśniona Zastosowano podejście analogiczne do funkcjonującego w ramach obowiązującej ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. W ramach wyjaśnień do ww. ustawy wypracowano sposób identyfikacji szkoleń rozumianych jako kurs (w opozycji do innych form takich jak np. kongres czy konferencja) i ten zasób będzie wykorzystany także przy okazji

				udzielania wyjaśnień do nowej ustawy.
196.	Art. 114. ust. 4	Staż odbywany w formie zdalnej może prowokować nadużycia ze strony organizatorów stażu jak i osób bezrobotnych. Założeniem stażu jest „wyjście” na rynek pracy oraz nabycie umiejętności. Wykonywanie prac z domu nie da możliwości do nauki i rozwoju, tym bardziej bez bezpośredniego nadzoru ze strony opiekuna.	Pozostanie na obecnych zasadach.	Uwaga nieuwzględniona Projekt ustawy daje możliwość realizowania stażu w formie zdalnej lub hybrydowej, ale nie narzuca żadnej z tych form. Mając na uwadze upowszechnienie się pracy zdalnej, zasadne jest stworzenie możliwości realizacji stażu w tym trybie. Analogicznie jak przy pracy zdalnej osób zatrudnionych, istnieją mechanizmy pozwalające na zapewnienie prawidłowego przebiegu stażu. Opiekun realizując swoje zadania może korzystać z elektronicznych narzędzi i kanałów komunikacji.
197.	Art. 115. ust. 3	Dla pracowników młodocianych zbyt długi okres braku możliwości odbycia stażu u pracodawcy u którego odbywali przyuczenie. Jest to kolejny etap na zdobycie doświadczenia.	Umożliwić młodocianym odbycie stażu	Uwaga nieuwzględniona Obowiązujące regulacje prawne zakładają, że pracodawca po zakończeniu przygotowania zawodowego zatrudnionych młodocianych pracowników kontynuuje ich zatrudnienie na podstawie umowy o pracę przez okres co najmniej 6 miesięcy. W projekcie ustawy zaproponowano kontynuację stosowania tych rozwiązań (art. 349).
198.	Art. 117. ust. 5	Kontynuacja stażu w przypadku wyrejestrowania z powodu ćwiczeń wojskowych lub przeszkolenia	Proponujemy wykreślić zapis.	Uwaga nieuwzględniona. Jeżeli ćwiczenia wojskowe lub służba wojskowa, do której został powołany bezrobotny trwają na tyle długo, że uniemożliwiają w dłuższym okresie czasu odbywanie stażu i realizację założonego programu stażu, to w takiej sytuacji urząd pracy może przerwać staż z urzędu. Dlatego w art. 117 ust. 5 wprowadzono

				możliwość dokończenia przez bezrobotnego stażu w późniejszym terminie, żeby nie stracił swojej szansy na zdobycie nowych umiejętności i poprawę swojej sytuacji na rynku pracy. W omawianej sytuacji osoba bezrobotna nie będzie ponownie odbywała stażu, tylko dokończy staż, który musiał być formalnie przerwany z przyczyn niezależnych od tej osoby i organizatora stażu.
199.	Art. 126 ust. 2	Czy podmioty niezatrudniające pracowników mogą ubiegać się o środki KFS w wysokości do 90% kosztów? Jeżeli tak, to zapis artykułu tego nie sygnalizuje.	W przypadku podmiotów niezatrudniających pracowników, albo które zatrudniają w dniu złożenia wniosku o środki KFS w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy nie więcej niż 9 osób, starosta może przyznać na podstawie umowy środki KFS na finansowanie kosztów, o których mowa w art. 125 ust. 10, w wysokości do 90% tych kosztów, jednak nie więcej niż 200% przeciętnego wynagrodzenia w danym roku kalendarzowym dla wskazanego we wniosku uczestnika kształcenia ustawicznego.	Uwaga uwzględniona
200.	Art. 126 ust. 2 pkt 3 oraz pkt 4	Przepis nie mówi jakiej wysokości środków KFS dla jednego wnioskodawcy w roku kalendarzowym nie może przekroczyć podmiot zatrudniający więcej niż 249 osób, ale mniej niż 250 osób w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy, np. podmiot zatrudnia 249,5 osób w takiej sytuacji nie znajdzie się ani w grupie podmiotów mogących uzyskać wsparcie w wysokości dwunastokrotności, ani czternastokrotności.	3) dwunastokrotności przeciętnego wynagrodzenia – w przypadku podmiotów, które zatrudniają w dniu złożenia wniosku o środki KFS w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy więcej niż 49 osób, jednak do 250 osób ;	Uwaga uwzględniona Zaproponowano następujące brzmienie Art. 126 ust. 2 pkt 3 oraz pkt 4: „3) dwunastokrotności przeciętnego wynagrodzenia – w przypadku podmiotów, które zatrudniają w dniu złożenia wniosku o środki KFS w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy więcej niż 49 osób, jednak nie więcej niż 249 osób; 4) czternastokrotności przeciętnego wynagrodzenia – w przypadku podmiotów, które zatrudniają w dniu złożenia wniosku o środki KFS w

				przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy więcej niż 249 osób.”
201.	Art. 135. – 139.	Usunięto zapisy dotyczące rozporządzenia wykonawczego w zakresie prac interwencyjnych i robót publicznych	Proponuje się wprowadzenie do ustawy zapisów dotyczących wymaganych elementów umowy.	Wyjaśnienie. Umowa zawiera elementy, które strony uznają za konieczne. Na bazie dotychczasowej praktyki elementy te są znane PUP. Wpisywanie do ustawy jak ma wyglądać umowa jest zbyt kazuistycznym rozwiązaniem
202.	Art. 142. ust. 11	„Prace społecznie użyteczne są realizowane przez bezrobotnego w wymiarze nie przekraczającym 10 godzin tygodniowo przez okres nie dłuższy niż 180 dni w roku kalendarzowym” Propozycja zniesienia limitu 180 dni w roku kalendarzowym.	„Prace społecznie użyteczne są realizowane przez bezrobotnego w wymiarze nie przekraczającym 10 godzin tygodniowo”	Uwaga nieuwzględniona. Z uwagi na to, że prace społecznie użyteczne odbywają się bez nawiązywania stosunku pracy, projekt obok wymiaru godzinowego wprowadza maksymalny okres realizacji tej formy wsparcia wynoszący 180 dni w roku kalendarzowym. Rozwiązanie to ma na celu zbliżenie do rynku pracy osób wykluczonych społecznie, jak i oddalonych od rynku pracy i umożliwienie dłuższego okresu aktywizacji zawodowej tych osób.
203.	Art. 148.	Warunki przyznawania jednorazowo środków na podjęcie działalności gospodarczej powinny być takie same dla wszystkich osób wymienionych w art. 147. ust. 1., bez faworyzowania opiekunów oraz absolwentów CIS i KIS.	Propozycja zmiany zapisu: Art. 148. ust. 1: „ Wniosek o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej może złożyć bezrobotny, poszukujący pracy, o którym mowa w art. 147 pkt 3, absolwent CIS lub absolwent KIS, który: (...) ” Usunąć Art. 148. ust. 2 oraz ust. 3.	Uwaga nieuwzględniona
204.	Art. 151.	Możliwość zawieszenia działalności na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy znacznie wydłuży realizację umowy. Wymagany okres prowadzenia działalności co najmniej 12 miesięcy jest dość krótki, ponadto do okresu prowadzenia działalności zalicza się 3 miesięczną przerwę z powodu choroby lub korzystania ze świadczenia rehabilitacyjnego.	Proponujemy usunięcie tego zapis bądź skrócenia tego okresu do maksymalnie 3 miesięcy. Jednocześnie wnioskodawca powinien uzasadnić dlaczego zawiesza działalność.	

205.	Art. 153.	Analogicznie jak do warunków przyznawania dofinansowania proporcjonalny zwrot powinien dotyczyć wszystkich lub nikogo. Co z zasadą równego traktowania?	Proponujemy usunięcie zapisów art. 153. ust. 3-5	j.w.
206.	Art. 235. ust. 2	W związku z dużymi ograniczeniami w zakresie podmiotowym ze stażu będzie korzystało mniej osób. Warto się zastanowić nad podniesieniem wysokości stypendium stażowego, z uwagi choćby na rosnące koszty utrzymania się.	Wysokość stypendium stażowego powinna być zależna od wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę. Wzrost wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę skutkowałby proporcjonalnym wzrostem wysokości stypendium stażowego. Proponujemy, aby wysokość stypendium stanowiła 70% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę w zaokrągleniu w górę do pełnych złotych.	Uwaga nieuwzględniona Wysokość stypendium stażowego została zwiększona ze 120% do 160% zasiłku dla bezrobotnych. Staż nie jest formą zatrudnienia, a wartością dodaną stażu jest zdobywanie umiejętności i wiedzy, a nawet kwalifikacji w zawodzie. Odnośnie kwestii wysokości stypendium w trakcie zwolnienia lekarskiego, rozwiązanie zostało zaproponowane na podstawie dotychczasowych doświadczeń
207.	Art. 280. ust. 1.	Minister właściwy do spraw pracy przekazuje tym samorządom powiatów środki Funduszu Pracy na dofinansowanie kosztów wynagrodzeń, o których mowa w przepisach o pracownikach samorządowych, oraz składek na ubezpieczenia społeczne od wypłaconego dofinansowania do wynagrodzeń pracowników PUP realizujących zadania określone w ustawie tylko w latach 2025-2026? Czy planowane jest dofinansowywanie w kolejnych latach?	Znieść zamknięty przedział czasowy dofinansowania.	Uwaga nieuwzględniona
208.	423 ust. 1	W planowanym brzmieniu przepisu zawarta jest data 31 grudnia 2024 r., do której mogą funkcjonować Rada Rynku Pracy, wojewódzkie rady rynku pracy i powiatowe rady rynku pracy, działające w składzie i na zasadach określonych w przepisach ustawy, o której mowa w art. 452. W obecnym brzmieniu przepisu powołanie Rady Rynku Pracy, wojewódzkiej rady rynku pracy i powiatowej rady rynku pracy na podstawie przepisów ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia musiałoby nastąpić 01	Art. 423. 1. Do dnia powołania Rady Rynku Pracy, wojewódzkich rad rynku pracy i powiatowych rad rynku pracy na podstawie przepisów niniejszej ustawy, zadania tych rad wykonują odpowiednio Rada Rynku Pracy, wojewódzkie rady rynku pracy i powiatowe rady rynku pracy, działające w składzie i na zasadach określonych w przepisach ustawy, o której mowa w art. 452, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2025 r.	Uwaga uwzględniona

		stycznia 2025 r., co nie jest realne do wykonania.		
209.	428 ust. 1	Planowana treść przepisu nie daje możliwości zmiany stanowiska pracownika z pośrednika pracy – stażysty na stanowisko doradcy do spraw zatrudnienia lub starszego doradcy do spraw zatrudnienia, jeśli osoba spełnia warunki określone w art. 89 ust. 3 lub art. 89 ust. 4 w dniu wejścia w życie przepisów ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia.	Art. 428. 1 Pracownik powiatowego urzędu pracy lub Ochotniczego Hufca Pracy zatrudniony w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku pośrednika pracy – stażysty staje się młodszym doradcą do spraw zatrudnienia. Jeśli w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy pracownik powiatowego urzędu pracy spełnia warunki określone w art. 89 ust. 3 lub art. 89 ust. 4 dyrektor powiatowego urzędu pracy może podjąć decyzję o wyborze stanowiska. Jeśli w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy pracownik Ochotniczego Hufca Pracy spełnia warunki określone w art. 89 ust. 3 lub art. 89 ust. 4 Komendant Główny Ochotniczego Hufca Pracy może podjąć decyzję o wyborze stanowiska.	Uwaga nieuwzględniona Brak uzasadnienia dla wprowadzenia normy umożliwiającej osobie pracującej na stanowisku pośrednika pracy – stażysty wykonywania obowiązków na samodzielnym stanowisku doradcy ds. zatrudnienia. Wymogi dla doradcy ds. zatrudnienia są tożsame z wymogami dla pośrednika pracy.
210.	428 ust. 2	Planowana treść przepisu nie daje możliwości zmiany stanowiska pracownika z pośrednika pracy na stanowisko starszego doradcy do spraw zatrudnienia, jeśli osoba spełnia warunki określone art. 89 ust. 4 w dniu wejścia w życie przepisów ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia.	Art. 428. 2 Pracownik powiatowego urzędu pracy lub Ochotniczego Hufca Pracy zatrudniony w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku pośrednika pracy staje się doradcą do spraw zatrudnienia. Jeśli w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy pracownik powiatowego urzędu pracy spełnia warunki określone w art. 89 ust. 4 dyrektor powiatowego urzędu pracy może podjąć decyzję o wyborze stanowiska. Jeśli w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy pracownik Ochotniczego Hufca Pracy spełnia warunki określone w art. 89 ust. 4 Komendant Główny Ochotniczego Hufca Pracy może podjąć decyzję o wyborze stanowiska.	Uwaga uwzględniona
211.	428 ust. 3	Planowana treść przepisu nie daje możliwości zmiany stanowiska pracownika z doradcy zawodowego – stażysty na stanowisko doradcy zawodowego lub starszego doradcy zawodowego, jeśli osoba spełnia warunki określone w art. 92 ust. 3 lub art. 92 ust. 4 w dniu wejścia w życie przepisów ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia.	Art. 428. 3 Pracownik wojewódzkiego urzędu pracy lub powiatowego urzędu pracy lub Ochotniczego Hufca Pracy zatrudniony w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku doradcy zawodowego – stażysty staje się młodszym doradcą zawodowym. Jeśli w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy pracownik wojewódzkiego urzędu pracy spełnia warunki określone w art. 92 ust. 3 lub	Uwaga nieuwzględniona Brak uzasadnienia dla wprowadzenia normy umożliwiającej osobie pracującej na stanowisku doradcy zawodowego – stażysty wykonywania obowiązków na samodzielnym stanowisku doradcy zawodowego.

			art. 92 ust. 4 dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy może podjąć decyzję o wyborze stanowiska. Jeśli w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy pracownik powiatowego urzędu pracy spełnia warunki określone w art. 92 ust. 3 lub art. 92 ust. 4 dyrektor powiatowego urzędu pracy może podjąć decyzję o wyborze stanowiska. Jeśli w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy pracownik Ochotniczego Hufca Pracy spełnia warunki określone w art. 92 ust. 3 lub art. 92 ust. 4 Komendant Główny Ochotniczego Hufca Pracy może podjąć decyzję o wyborze stanowiska.	
212.	428 ust. 4	Planowana treść przepisu nie daje możliwości zmiany stanowiska pracownika z doradcy zawodowego na stanowisko starszego doradcy zawodowego, jeśli osoba spełnia warunki określone w art. 92 ust. 4 w dniu wejścia w życie przepisów ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia.	Art. 428. 4 Pracownik wojewódzkiego urzędu pracy lub powiatowego urzędu pracy lub Ochotniczego Hufca Pracy zatrudniony w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku doradcy zawodowego staje się doradcą zawodowym. Jeśli w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy pracownik wojewódzkiego urzędu pracy spełnia warunki określone w art. 92 ust. 4 dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy może podjąć decyzję o wyborze stanowiska. Jeśli w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy pracownik powiatowego urzędu pracy spełnia warunki określone w art. 92 ust. 4 dyrektor powiatowego urzędu pracy może podjąć decyzję o wyborze stanowiska. Jeśli w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy pracownik Ochotniczego Hufca Pracy spełnia warunki określone w art. 92 ust. 4 Komendant Główny Ochotniczego Hufca Pracy może podjąć decyzję o wyborze stanowiska.	Uwaga uwzględniona
Konwent Dyrektorów powiatowych Urzędów Pracy województwa lubuskiego Powiatowy Urząd Pracy Żagań				
213.	Art.40	tworzone i prowadzone lokalne punkty informacyjno-konsultacyjne przy współpracy we współpracy z samorządem gminnym.	Również możliwość tworzenia takich punktów samodzielnie przez starostę.	Uwag niejasna

214.	Art.47 ust.1 pkt.8 i 9	Przetwarzane są dane osób ubezpieczonych i płatników składek	Należy dookreślić co to są za osoby jakie o jakie ubezpieczenie i jakie składki chodzi.	Uwaga uwzględniona
215.	Art.56 ust. 2	Bezrobotnego albo poszukującego pracy wyłącza się z systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1, w przypadku utraty odpowiednio statusu bezrobotnego albo poszukującego pracy.	Do określić co to znaczy wyłączenie z systemu. Gdyż dane takie nadal będą mogły być przetwarzane. Np. do celów wydania zaświadczeń.	Uwaga uwzględniona
216.	Art.60 ust.2	Bezrobotny i poszukujący pracy składa oświadczenie pod odpowiedzialnością karną na temat zapoznania się z informacją o warunkach zachowania statusu bezrobotnego lub poszukującego pracy oraz o przysługujących mu prawach i obowiązkach wynikających z ustawy oraz formach pomocy	Należało by usunąć odpowiedzialność karną.	Wyjaśnienie Bezrobotny i poszukujący pracy powinien być pouczony w najszerszym zakresie o ponoszonej przez niego odpowiedzialności. Klauzula zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.
217.	Art. 61 ust.2 pkt 2	Rejestracji osoby ubiegającej się o zarejestrowanie jako bezrobotny albo poszukujący pracy nie dokonuje się w przypadku odmowy przekazania wymaganych danych	Należało by określić co to za dane są wymagane, choć by przez podanie przepisu gdzie one są wymienione.	Uwaga nieuwzględniona. Wszystkie wymagane dane są wskazane w art. 55 ust. 3 projektu ustawy
218.	Art. 62 ust.1	Dopuszcza się zgłoszenie zmian danych tylko w dwóch formach za pomocą formularza elektronicznego i osobiście.	Co z formą tradycyjną tj. listownie, np. zgłoszenie podjęcia pracy.	Wyjaśnienie bezrobotny będzie mógł zgłosić zmianę osobiście w tym listownie
219.	Art. 62 ust.3	Przepis nie podaje formy <u>przesłania</u> dokumentów bezrobotnego.	Powinna być forma za pomocą systemu i to wszystko.	Wyjaśnienie Jw.
220.	Art.229 w związku Art. 65 ust.1 pkt 10	Przepis dopuszcza wyjazd na 30 dni w roku za granice – dlatego tylko za granice. Jak urząd ma dokumentować że wyjazd dotyczył za granicy.	Przepis powinien umożliwiać zgłoszenie 30 dni braku gotowości do podjęcia pracy.	Wyjaśnienie. Bezrobotny nie musi wg nowej ustawy wykazywać gotowości do podjęcia zatrudnienia w trakcie posiadania statusu – czyni to tylko przy rejestracji. Przepis dotyczy tylko wyjazdu za granicę, aby PUP miał wiedzę że osoba przebywa za granicą. PUP ustala to na podstawie oświadczenia bezrobotnego.
221.	Art. 65 ust.1 pkt 12	Nie podpisanie IPD powoduje sankcje w postaci utraty statusu bezrobotnego.	Co z przerwaniem lub nie realizacją IPD.	
222.	Art.68 ust.1 pkt.1	Wyłączenie poszukującego pracy gdy nie utrzymuje kontaktu z PUP w ciągu 90 dni.	Należy dookreślić czy to ma być inicjatywa poszukującego pracy czy też urząd ma wyznaczać terminy.	Wyjaśnienie. Utrzymywanie kontaktu obejmuje zarówno odpowiadanie na inicjatywy PUP jak i inicjatywę

				kontaktu samego poszukującego pracy.
223.	Art.68 ust.3	Wniosek o pozbawienie statusu, poszukującego pracy, złożony przez poszukującego pracy po skierowaniu do realizacji formy pomocy, pozostawia się bez rozpoznania.	Taki sam przepis dla osoby bezrobotnej.	Uwaga nieuwzględniona
224.	Art.80 ust.4 pkt.2	Przepis jest tak sformułowany, że wskazuje na podanie kwoty pomocy tylko w ramach KFS.	Należy tak go sformułować aby dotyczyło to wszystkich form pomocy.	Uwaga niejasna
225.	Art. 47 ust. 2 pkt. 8	Adres zamieszkania oraz adres do doręczeń	Adres do doręczeń powinien być określony na terenie działania Urzędu	Uwaga nieuwzględniona. Osoba dokonuje rejestracji w urzędzie pracy właściwym dla miejsca zamieszkania. Adres do doręczeń nie musi natomiast znajdować się w tym miejscu.
226.	Art. 55 ust. 2 pkt. 24	Informacje niezbędne do zgłoszenia do ubezpieczenia zdrowotnego (...)	Zadanie miało być przeniesione do ZUS	Uwaga nieuwzględniona
227.	Art. 218 ust. 1 pkt. 2	Wykonywał pracę na podstawie umowy o pracę nakładczą i osiągał z tego tytułu dochód w wysokości co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę	Od pracy nakładczej odprowadzane są składki, należy rozszerzyć ten zapis o składki.	Uwaga nieuwzględniona. W tym przypadku ważny jest dochód a nie podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne.
228.	Art. 97	Przepis nie przewiduje dopuszczenia doradców zawodowych do realizacji zadań na rzecz bezrobotnego	Proponujemy dodać Art. 97 ust. 4 mówiący o: zadania wymienione w art. 97 ust. 2 mogą być realizowane przez pracowników wymienionych w art. 92. Zawężenie zadań tylko doradcom ds. zatrudnienia zwiększy obciążenie tych pracowników.	Uwaga nieuwzględniona Zmiana została wprowadzona w wyniku uwag środowiska doradców zawodowych wskazujących na zbyt duże obciążenie doradców zawodowych zadaniami innymi niż poradnictwo zawodowe. Część urzędów pracy, zwłaszcza w mniejszych powiatach ma duże problemy z zapewnieniem odpowiedniej liczby doradców zawodowych co dodatkowo utrudnia dostęp do tej usługi. W związku z tym nie jest celowe powierzanie zadań określonych w art. 97 ust. 2 doradcom zawodowym.

Powiatowy Urząd Pracy Krosno Odrzańskie

229.	art. 38 ust. 1 pkt 14	Jeżeli wydaje się decyzję o utracie statusu poszukującego pracy to należy również dodać kolejny pkt wydanie decyzji o uznaniu za osobę poszukującą pracy	uznaniu danej osoby za poszukującą pracy	Uwaga nieuwzględniona. Uznanie za osobę poszukującą pracy obecnie również nie następuje w drodze decyzji i brak jest przesłanek, aby wprowadzać w nowej ustawie decyzje w tej sprawie i tym samym biurokratyzować tą czynność.
230.	art. 65	Dodanie ust. 4 ujednolicenie wyrejestrowania osób, które otrzymały zasiłek stały. Jeżeli wyrejestrowuje się osoby, którym przyznano świadczenie pielęgnacyjne, specjalny zasiłek opiekuńczy, zasiłek dla opiekuna z dniem wydania decyzji przyznającej to świadczenie, to również powinno się to dotyczyć osób, którym przyznano zasiłek stały.	W przypadku przyznania zasiłku stałego starosta pozbawia statusu bezrobotnego z dniem wydania decyzji przyznającej to świadczenie.	Wyjaśnienie Przepisy zmieniono, w ten sposób że utrata statusu bezrobotnego następuje z dniem nabycia prawa do świadczenia pielęgnacyjnego.
231.	art. 229	Brak możliwości zgłoszenia przez bezrobotnych braku gotowości do podjęcia zatrudnienia z powodu innej niż przebywanie za granicą.	Bezrobotny, który w okresie nie dłuższym niż 30 dni przebywa za granicą lub pozostaje w innej sytuacji powodującej brak gotowości do podjęcia zatrudnienia, nie zostaje pozbawiony statusu bezrobotnego, jeżeli o zamierzonym pobycie za granicą lub pozostawaniu w sytuacji powodującej brak gotowości do podjęcia zatrudnienia zawiadomił PUP. Zasiłek za ten okres nie przysługuje. Całkowity okres zgłoszonego pobytu za granicą oraz braku gotowości do pracy z innego powodu nie może przekroczyć łącznie 30 dni w okresie jednego roku kalendarzowego.	Wyjaśnienie. Bezrobotny nie musi wg nowej ustawy wykazywać gotowości do podjęcia zatrudnienia w trakcie posiadania statusu – czyni to tylko przy rejestracji. Przepis dotyczy tylko wyjazdu za granicę, aby PUP miał wiedzę że osoba przebywa za granicą. PUP ustala to na podstawie oświadczenia bezrobotnego.
232.	art. 246 ust. 2 pkt 12	Urząd nie wypłaca już świadczeń przedemerytalnych. Proponuje się usunięcie pkt 12 w art. 246 ust. 2 - świadczenie przedemerytalne wypłacone w kwocie zaliczkowej, jeżeli organ rentowy odmówił wydania decyzji ustalającej wysokość emerytury w celu		Uwaga uwzględniona

		ustalenia wysokości świadczenia przedemerytalnego.		
Konwent Dyrektorów powiatowych Urzędów Pracy województwa lubuskiego Powiatowy Urząd Pracy Świebodzin				
233.	art. 114 ust. 5	„Staż odbywa się na podstawie umowy zawartej przez starostę z organizatorem stażu i bezrobotnym” – do chwili obecnej umowa była zawierana pomiędzy starostą a organizatorem stażu. Czy konieczne jest zawieranie umowy również z bezrobotnym, jeżeli przepisy zobowiązują zarówno pracownika urzędu pracy jak i organizatora do zapoznania bezrobotnego z ww. wsparciem jeszcze przed przystąpieniem do odbywania stażu?	„Staż odbywa się na podstawie umowy zawartej przez starostę z organizatorem stażu”	Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z Zaleceniem Rady z dnia 10 marca 2014 r. w sprawie ram jakości staży (2014/C 88/01) staże mają być oparte na pisemnej umowie zawieranej na początku stażu między stażystą a podmiotem oferującym staż.
234.	Art. 209 ust. 2	Brak doprecyzowania ile trwać ma „dotychczasowe zamieszkanie”	„Starosta może zażądać od bezrobotnego dokumentów potwierdzających dotychczasowe (co najmniej przez okres jednego miesiąca poprzedzającego dzień złożenia wniosku) miejsce zamieszkania wskazane we wniosku, o którym mowa w ust. 1”	Wyjaśnienie Nie ma uzasadnienia do doprecyzowania ile czasu musi trwać dotychczasowe zamieszkanie. Należy mieć bowiem na uwadze, że w przypadku dookreślenia takiego okresu do np. jednego miesiąca pojawiłyby się wątpliwości czy ww. zapis nie zawęży dostępu do ww. formy. Jednocześnie należy mieć na uwadze, że zapis o żądaniu przez Starostę ww. dokumentów potwierdzających zamieszkanie na charakter fakultatywny.
235.	Art. 141 ust.7	Zrezygnowanie z konieczności uzupełnienia stanowiska pracy w przypadku dofinansowania dotyczącego poszukującego pracy	Art. 141 ust. 7 „W przypadku rozwiązania umowy o pracę przez skierowanego ~~bezrobotnego albo poszukującego pracy, o którym mowa w ust. 1,~~ rozwiązania z nim umowy o pracę na podstawie art. 52 albo art. 53 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy lub wygaśnięcia stosunku pracy skierowanego ~~bezrobotnego albo poszukującego pracy, o którym mowa w ust. 1,~~	Uwaga nieuwzględniona. Brak konieczności uzupełnienia stanowiska pracy spowoduje, iż np. w przypadku rezygnacji poszukującego pracy z zatrudnienia cała umowa zawarta z PUP byłaby rozwiązywana. A zatem cała procedura , gdyby pracodawcy zależało na

			w trakcie okresu objętego dofinansowaniem albo przed upływem okresu odpowiednio 6 lub 12 miesięcy, o którym mowa w ust. 4, starosta kieruje na zwolnione stanowisko pracy innego bezrobotnego ~~albo poszukującego pracy, o którym mowa w ust. 1.~~ Dodaje się art. 141 ust. 7a „W przypadku rozwiązania umowy o pracę przez poszukującego pracy, o którym mowa w ust. 1, rozwiązania z nim umowy o pracę na podstawie art. 52 albo art. 53 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy lub wygaśnięcia stosunku pracy skierowanego poszukującego pracy, o którym mowa w ust. 1, w trakcie okresu objętego dofinansowaniem albo przed upływem okresu 12 miesięcy, o którym mowa w ust. 4 umowa zawarta z PUP ulega rozwiązaniu.”	pracowniku, musiałyby być powtarzana tzn. wniosek, zatwierdzenie, nowa umowa itd. Byłoby to zatem z punktu widzenia chociażby ekonomii działania zarówno urzędu jak i pracodawcy rozwiązanie zupełnie niezasadne.
236.	Art. 43 ust. 8	Błędne oznaczenie art. 43 ust. 8.8	„8. Podania (żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia, wnioski, w tym wnioski o udzielenie formy pomocy) wnosi się za pośrednictwem indywidualnego konta pod warunkiem wyrażenia zgody na doręczanie pism na nie.”	Uwaga uwzględniona
237.	Art. 87 ust. 2 pkt 3	Proponuje się wykreślenie z ustawy zapisu o organizowaniu i prowadzeniu szkoleń z zakresu umiejętności poszukiwania pracy. W naszej ocenie są one nieefektywne i nie są realizowane ze względu na brak zainteresowania klientów taką formą pomocy. Po przeanalizowaniu sytuacji klienta dotyczącej stosowanych przez niego metod poszukiwania pracy, jeżeli istnieje taka potrzeba zostaje zakwalifikowany on do udziału w indywidualnej/grupowej poradzie zawodowej z doborem odpowiedniej dla niego tematyki związanej z poszukiwaniem pracy	Wykreślenie pkt. 3	Uwaga nieuwzględniona
238.	Art. 283 ust.1	Czy propozycja wprowadzenia dodatku motywacyjnego finansowanego z Funduszu Pracy będzie wiązała się ze wzrostem tych środków na finansowanie zadań fakultatywnych? Przy obecnym poziomie		Wyjaśnienie: Minister właściwy ds. pracy corocznie przekazuje up środki FP na zadania fakultatywne. Wydatkowanie w/w środków

		tych środków nie będzie możliwe/bardzo utrudnione przyznawanie dodatków motywacyjnych.		należy od dyrektora urzędu pracy.
239.	Art. 283 ust. 1	Proponuje się wprowadzenie dodatku motywacyjnego dla Dyrektorów PUP	<i>Proponuje się wprowadzenie dodatkowego ustępu „Starosta przyznaje Dyrektorowi PUP raz na trzy miesiące dodatek motywacyjny, który będzie wypłacany wraz z miesięcznym wynagrodzeniem w trzech równych częściach.”</i>	Wyjaśnienie Projekt ustawy w art. 283 przewiduje wprowadzenie dodatku motywacyjnego. Dodatek ten będzie przyznawany pracownikom wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy oraz pracownikom OHP zatrudnionych na tzw. stanowiskach kluczowych. Dodatek ten będzie miał charakter fakultatywny i będzie mógł być przyznany pracownikowi w wysokości do 1 000 zł.
Konwent Dyrektorów powiatowych Urzędów Pracy województwa lubuskiego Powiatowy Urząd Pracy Gorzów Wielkopolski				
240.	Art.2 pkt 47 i 48	Z uwagi na odmienną sytuację gospodarczą regionów i możliwości zatrudnieniowe lokalnych przedsiębiorców, niezbędne jest aby wymagane 90 dni wykonywania pracy niesubsydiowanej ustalone poprzez sumowanie wszystkich okresów wykonywania pracy niesubsydiowanej w okresie 180 tj. niniejszym dopuszcza się przerwy w wykonywaniu pracy niesubsydiowanej.	Art.2 pkt 47 wskaźniku efektywności kosztowej podstawowych form pomocy – oznacza to stosunek kwoty wydatków Funduszu Pracy poniesionych przez samorządy powiatowe na finansowanie podstawowych form pomocy do liczby osób, które w trakcie lub nie później niż w okresie 180 dni od dnia zakończenia realizacji podstawowych form pomocy w roku budżetowym wykonywały pracę niesubsydiowaną, licząc łącznie okresy jej wykonywania przez co najmniej 90 dni; Art.2 pkt 48 wskaźniku efektywności zatrudnieniowej podstawowych form pomocy – oznacza to udział procentowy liczby osób, które w trakcie lub nie później niż w okresie 180 dni od dnia zakończenia realizacji podstawowych form pomocy w roku budżetowym wykonywały pracę niesubsydiowaną, licząc łącznie okresy jej wykonywania przez co najmniej 90 dni, w stosunku do liczby osób, które w danym roku zakończyły realizację tych form pomocy;	

241.	Art. 11 ust. 1-3	Wprowadzenie zapisu o rotacyjnym wyborze przewodniczącego rady na okres 6-12 miesięcy nie będzie dobre dla sprawnego funkcjonowania pracy rady.	Rezygnacja z zapisu, ewentualnie wydłużenie okresu do 2 lat.	Wyjaśnienie: Proponowany zapis dot. rotacji/ kadencyjności przewodniczącego rad rynku pracy ma na celu umożliwienie każdej stronie, czy to związkom zawodowym czy pracodawcom, czy przedstawicielom rolników, itd. umożliwienie prowadzenia posiedzeń rrp. Każdy członek rad rynku pracy powinien – co do zasady – uczestniczyć czynnie w posiedzeniach rrp, znać jej zadania oraz tryb funkcjonowania. Wyznaczony okres kadencyjności – 12 miesięcy - przewodniczącego rrp nie wpłynie na jej funkcjonowanie, a przyczyni się do możliwości objęcia tej funkcji przez każdą ze stron.
242.	Art. 65 ust. 1 pkt 11 i art. 68	Utrata statusu powinna nastąpić z dniem niezgłoszenia się w PUP w terminie ustalonym między bezrobotnym, a urzędem. Brak wyznaczonego terminu spowoduje problem przy wyrejestrowaniu bezrobotnego jeżeli nie zgłosi się już do urzędu po dokonaniu rejestracji. Ostatnim dniem kontaktu będzie dzień rejestracji	Art. 65 ust. 1 pkt 11 nie utrzymuje kontaktu z PUP co najmniej raz na 90 dni w celu potwierdzenia zainteresowania pomocą określoną w ustawie; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje po upływie 90 dni od dnia niestawienia nie w wyznaczonym terminie	Uwaga uwzględniona
243.	Art. 65 ust. 3	Ujednolicić termin nabycia prawa a pobierania świadczeń. Ujednolicenie terminu ma posłużyć temu aby nie było różnych dat dotyczących utraty statusu osoby bezrobotnej (np. w przypadku nabycia świadczenia pielęgnacyjnego lub specjalnego zasiłku opiekuńczego - datą utraty straty statusu jest dzień wydania decyzji o przyznaniu świadczenia, a w przypadku renty z tytułu niezdolności do pracy - datą utraty jest dzień przyznania świadczenia. Słowo pobieranie zastąpić słowem „ nabycie prawa” na podstawie przepisów o	Art. 65 ust. 3 W przypadku przyznania świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego, zasiłku dla opiekuna starosta pozbawia statusu bezrobotnego z dniem nabycia prawa do tego świadczenia	Uwaga uwzględniona

		świadczeniach rodzinnych, świadczenia pielęgnacyjnego lub specjalnego zasiłku opiekuńczego, zasiłku dla opiekuna.		
244.	Art. 68	konsekwencje odmowy przyjęcia propozycji pracy. Brak karencyjności	Art. 68 ust. 1 pkt 2 z własnej winy po skierowaniu przez PUP odmówił przyjęcia skierowania lub podjęcia zatrudnienia lub po zawarciu umowy nie podjął lub przerwał realizację formy pomocy. Utrata statusu następuje na okres 180 dni	Uwaga uwzględniona
245.	Art. 69	W ocenie PUP ta grupa tj. bezrobotni będący dłużnikami alimentacyjnymi powinna mieć także pierwszeństwo w skierowaniu do udziału w formach pomocy z uwagi na szczególny charakter 6) bezrobotnym i poszukującym pracy do 30. roku życia.	Art. 69. Pierwszeństwo w skierowaniu do udziału w formach pomocy określonych w ustawie przysługuje: 1) bezrobotnym członkom rodzin wielodzietnych posiadającym Kartę Dużej Rodziny, o której mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny; 2) bezrobotnym powyżej 50 roku życia; 3) bezrobotnym bez kwalifikacji zawodowych; 4) bezrobotnym niepełnosprawnym; 5) długotrwale bezrobotnym; 6) bezrobotnym i poszukującym pracy poniżej 30. roku życia. 7) bezrobotnymi będącymi dłużnikami alimentacyjnymi w rozumieniu przepisów o pomocy osobom uprawnionym do alimentów	Uwaga nieuwzględniona Pierwszeństwo w skierowaniu do form pomocy ma przysługiwać osobom w szczególnie trudnej sytuacji na rynku pracy
246.	Art. 80 ust. 1	Zbyt długi okres nie - znajduje uzasadnienia	Art. 80 ust. 1 PUP publikuje na stronie internetowej urzędu wykaz pracodawców, przedsiębiorców i innych podmiotów, z którymi w okresie ostatniego roku zawarto umowy w ramach form pomocy.	Uwaga nieuwzględniona Przyjęto następujące brzmienie przepisu: art. 80 ust. 1. PUP publikuje na stronie internetowej urzędu wykaz pracodawców, przedsiębiorców i innych podmiotów, z którymi w okresie ostatnich dwóch lat zawarto umowy w ramach form pomocy
247.	Art. 88	Przygotowanie IPD powinno być obowiązkowe jedynie dla osób długotrwale bezrobotnych. Wykreślenie poszukujących pracy. Niezasadnym jest przygotowywanie IPD dla bezrobotnego, który jest zarejestrowany	Art. 88 ust. 1 Starosta, udzielając pomocy określonej w ustawie, przygotowuje dla osoby długotrwale bezrobotnego IPD.	Uwaga nieuwzględniona Osoba bezrobotna, która pozostaje w rejestrze dłużej niż 90 dni, niezależnie od poziomu jej samodzielności i aktywności powinna zostać objęta wsparciem

		łącznie przez okres ponad 90 dni w okresie ostatnich 180 dni, ponieważ mogą to być osoby aktywne, samodzielne, posiadające poszukiwane na rynku pracy kwalifikacje, które nie znalazły/otrzymały odpowiedniej dla siebie oferty pracy.		doradcy ds. zatrudnienia ponieważ jej pozostawianie w rejestrze wskazuje na problem ze znalezieniem pracy. Okres pozostawiania poza rynkiem pracy powinien pozostawać jak najkrótszy.
248.	Art.114 ust.1	W ocenie urzędu, wynikającej z wieloletniej praktyki organizowania staży, realizacja tej formy wsparcia w formie zdalnej nie jest właściwa. Forma zdalna w praktyce pozbawia urząd możliwości skutecznego nadzoru nad realizacją programu stażu przez stażystę, tym samym może doprowadzić do braku możliwości egzekwowania przez urząd prawidłowej realizacji tej formy w stosunku do organizatora stażu. W przypadku tej formy wsparcia nie jest nawiązywany stosunek pracy, co dodatkowo może powodować brak skutecznego nadzoru organizatora stażu nad jego realizacją. Ponadto staż w formie zdalnej nie przyczynia się do zdobycia doświadczenia i umiejętności jakie bezrobotny może nabyć w miejscu pracy	Propozycja usunięcia art.114. ust.4	Uwaga nieuwzględniona Projekt ustawy daje możliwość realizowania stażu w formie zdalnej lub hybrydowej, ale nie narzuca żadnej z tych form. Mając na uwadze upowszechnienie się pracy zdalnej, zasadne jest stworzenie możliwości realizacji stażu w tym trybie. Analogicznie jak przy pracy zdalnej osób zatrudnionych, istnieją mechanizmy pozwalające na zapewnienie prawidłowego przebiegu stażu. Opiekun realizując swoje zadania może korzystać z elektronicznych narzędzi i kanałów komunikacji.
249.	Art.115 ust. 3	Nadmierne ograniczenie: - pracownik młodociany uczy się zawodu i dopiero odbycie przez niego stażu pozwoli na zdobycie doświadczenia zawodowego; - zbyt długa przerwa w zakresie odbywania stażu/zatrudnienia u tego samego organizatora, proponujemy 12 miesięcy; - proponujemy wydłużyć łączny okres odbywania staży u tego samego organizatora na 18 miesięcy.	Art.115.ust.3 Bezrobotny może odbyć staż u tego samego organizatora, jeśli od dnia zakończenia poprzedniego stażu lub zatrudnienia u tego organizatora upłynęło co najmniej 12 miesięcy . Łączny okres staży realizowanych przez bezrobotnego u tego samego organizatora nie może przekroczyć 18 miesięcy .	Uwaga nieuwzględniona Obowiązujące regulacje prawne zakładają, że pracodawca po zakończeniu przygotowania zawodowego zatrudnionych młodocianych pracowników kontynuuje ich zatrudnienie na podstawie umowy o pracę przez okres co najmniej 6 miesięcy. W projekcie ustawy zaproponowano kontynuację stosowania tych rozwiązań (art. 349).
250.	Art. 115 ust.4	Zbytne ograniczenie	Art. 115 ust.4. Łączny okres staży odbywanych przez bezrobotnego nie może przekroczyć 24 miesięcy w okresie kolejnych pięciu lat .	Uwaga nieuwzględniona: Zaproponowane przepisy mając na celu zapobiegania nadużywania staży.

				Przy standardowej długości staży (3-6 miesięcy) limit 24 miesięcy oznacza możliwość odbycia 4-8 staży w ciągu dekady.
251.	art. 126	Art. 126. 1. Na wniosek podmiotu ubiegającego się o pomoc, starosta może przyznać na podstawie umowy środki KFS na finansowanie kosztów, o których mowa w art. 125 ust. 10, w wysokości do 70% tych kosztów, jednak nie więcej niż 200% przeciętnego wynagrodzenia w danym roku kalendarzowym, dla wskazanego we wniosku uczestnika kształcenia ustawicznego. 2. W przypadku podmiotów zatrudniających w dniu złożenia wniosku o środki KFS w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy nie więcej niż 9 osób, starosta może przyznać na podstawie umowy środki KFS na finansowanie kosztów, o których mowa w art. 125 ust. 10, w wysokości do 90% tych kosztów, jednak nie więcej niż 200% przeciętnego wynagrodzenia w danym roku kalendarzowym dla wskazanego we wniosku uczestnika kształcenia ustawicznego.	Art. 126. 1. Na wniosek podmiotu ubiegającego się o pomoc, starosta może przyznać na podstawie umowy środki KFS na finansowanie kosztów, o których mowa w art. 125 ust. 10, w wysokości do 80% tych kosztów, jednak nie więcej niż 200% przeciętnego wynagrodzenia w danym roku kalendarzowym, dla wskazanego we wniosku uczestnika kształcenia ustawicznego. 2. W przypadku podmiotów zatrudniających w dniu złożenia wniosku o środki KFS w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy nie więcej niż 9 osób, starosta może przyznać na podstawie umowy środki KFS na finansowanie kosztów, o których mowa w art. 125 ust. 10, w wysokości do 100% tych kosztów, jednak nie więcej niż 200% przeciętnego wynagrodzenia w danym roku kalendarzowym dla wskazanego we wniosku uczestnika kształcenia ustawicznego.	Uwaga nieuwzględniona Zaproponowano rozwiązanie w postaci współfinansowania, aby zwiększyć odpowiedzialność pracodawcy za wybór i realizację dofinansowywanego ze środków publicznych kształcenia ustawicznego oraz aby jak najwięcej wnioskodawców mogło otrzymać dofinansowanie z KFS.
252.	Art. 136 ust.6	Zbytnie ograniczenie. W propozycji uwzględniono cały katalog osób, o których mowa w art. 69 tj. bezrobotnych członków rodzin wielodzietnych posiadającym Kartę Dużej Rodziny, bezrobotnych powyżej 50 roku życia, bezrobotnych bez kwalifikacji zawodowych, bezrobotnych niepełnosprawnym, długotrwale bezrobotnym, bezrobotnych i poszukujących pracy poniżej 30 roku życia, a także dłużników alimentacyjnych.	Art.136 ust. 6 Organizując roboty publiczne, podmioty, o których mowa w art. 2 pkt 39, są obowiązane zatrudniać w pierwszej kolejności bezrobotnych, o których mowa w art.69 oraz dłużników alimentacyjnych.	Uwaga nieuwzględniona
253.	Art. 141	Podobna forma aktywizacji jest zawarta w obecnie obowiązującej ustawie tj. art. 60d . Z doświadczenia tutejszego urzędu wynika,	Propozycja usunięcia art.141 lub pozostawienia w brzmieniu obecnie obowiązującej ustawy tj. art. 60d	Uwaga nieuwzględniona. Zasadnym jest pozostawienie tej formy pomocy, jednakże

		że forma ta w praktyce nie przynosi zmierzonych efektów tj. częste przerwania zatrudnienia, problemy z uzupełnieniem stanowiska pracy. Dodatkowo wprowadzenie kategorii osób 60 i 65 + nie spowoduje większej efektywności a pogłębienie powyższego problemu .		brzmienie przepisu zmieniono tak by zapewnić elastyczność stosowania tej formy pomocy.
254.	Art. 142.ust. 11	Zbyt duże ograniczenie w zakresie realizacji PSU tylko przez okres 180 dni w roku .	Art.142 ust. 11. Prace społecznie użyteczne są realizowane przez bezrobotnego w wymiarze nie przekraczającym 10 godzin tygodniowo przez okres nie dłuższy niż 9 miesięcy w roku kalendarzowym.	Uwaga nieuwzględniona. Z uwagi na to, że prace społecznie użyteczne odbywają się bez nawiązywania stosunku pracy, projekt obok wymiaru godzinowego wprowadza maksymalny okres realizacji tej formy wsparcia wynoszący 180 dni w roku kalendarzowym. Rozwiązanie to ma na celu zbliżenie do rynku pracy osób wykluczonych społecznie, jak i oddalonych od rynku.
255.	Art. 143.ust.1	Art. 143. 1. ustawy... jest nieprecyzyjny tj. „za skierowanych bezrobotnych, poszukujących pracy niezatrudnionych i niewykonujących innej pracy zarobkowej, opiekunów osoby niepełnosprawnej,” Czy zapis dotyczy każdego bezrobotnego/poszukującego pracy czy też bezrobotnego/poszukującego pracy będącego jednocześnie opiekunem osoby niepełnosprawnej?	Propozycja zmiany(doprecyzownia) Art. 143. 1. Starosta może zawrzeć umowę, na podstawie której refunduje pracodawcy lub przedsiębiorcy przez okres do 6 miesięcy część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne za skierowanego bezrobotnego lub poszukującego pracy niezatrudnionego i niewykonującego innej pracy zarobkowej, będącego jednocześnie opiekunem osoby niepełnosprawnej , zatrudnionego co najmniej w połowie pełnego wymiaru czasu pracy, w wysokości uprzednio uzgodnionej, nieprzekraczającej jednak kwoty ustalonej jako iloczyn liczby zatrudnionych w miesiącu w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy oraz kwoty połowy minimalnego wynagrodzenia za pracę, obowiązującej w ostatnim dniu zatrudnienia każdego rozliczanego miesiąca i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanego wynagrodzenia.?	Uwaga uwzględniona.

256.	Art. 151 ust.1 pkt 5	Propozycja ma na celu wprowadzenie dodatkowo zapisu zakazującego podejmowania innej pracy zarobkowej Zdaniem urzędu jest to wariant bardziej sprawiedliwy w stosunku do obecnego, gdyż obecny wyklucza zatrudnienie natomiast nie wyklucza podejmowania w tym okresie innej pracy zarobkowej. Ponadto zdaniem urzędu, wszystkie wysiłki osoby bezrobotnej, której udzielono ze środków publicznych bezzwrotnego wsparcia w postaci jednorazowych środków na podjęcie działalności gospodarczej, powinny skupić się na rozwijaniu działalności i utrzymaniu się na rynku w danej branży nie tylko przez okres wymaganych 12 miesięcy ale również po upływie tego okresu. Reasumując, urząd stoi na stanowisku, że umożliwienie podejmowania innej pracy zarobkowej w okresie pierwszych 12 miesięcy prowadzenia działalności gospodarczej nie sprzyja skupieniu się młodego przedsiębiorcy na rozwoju i inwestowaniu w nowo powstały podmiot gospodarczy	Art.151 ust.1 pkt5 5) niepodejmowanie zatrudnienia oraz innej pracy zarobkowej w okresie, o którym mowa w pkt 3.	Uwaga nieuwzględniona
257.	Art. 200	Zbyt wysoka kwota godzinowa stawki dla trenera. Zbyt mała liczba godzin, co nie spowoduje zwiększenia / nie pobudzi aktywności zawodowej uczestników. Podobne działanie jest uwzględnione przy realizacji Programu PAI i niestety nie przyniosło zamierzonego rezultatu	Art.200 do usunięcia w całości lub do zmiany ust. 3 i 4	Wyjaśnienie Zrezygnowano z PAI – instrumentu uregulowanego w dotychczasowym Rozdziale 12a ustawy o promocji zatrudnienia ze względu na dużo niższą niż zakładana skalę wykorzystywania tej formy pomocy. W to miejsce zaproponowano możliwość zlecenia przez starostę działań w zakresie reintegracji społecznej. Działania będą realizowane przede wszystkim w formie indywidualnych lub grupowych porad specjalistycznych, w tym spotkań z psychologiem,

				warsztatów motywacyjnych, grup terapeutycznych lub grup wsparcia. Wprowadzono stawkę godzinową pracy trenera z 5 - osobową grupą w wysokości do 5% minimalnego wynagrodzenia za pracę, według której ustalana jest kwota środków przeznaczonych z Funduszu Pracy na finansowanie zleconych działań w zakresie reintegracji społecznej. Jest to kwota uwzględniająca obecne stawki rynkowe. Działania będą realizowane w wymiarze 4 godzin dziennie przez okres nie dłuższy niż 6 miesięcy więc jest to optymalny wymiar czasu trwania działań aktywizacyjnych.
258.	Art. 202	Wątpliwość budzi wprowadzenie pakietu aktywizacyjnego - zapis jest nieprecyzyjny tj. formy mają następować jedna po drugiej, a efektywność liczona będzie po zakończeniu ostatniej formy wsparcia. W praktyce może to oznaczać osiągnięcie efektywności dopiero po trzech latach . Obecnie efektywność podstawowych form aktywizacji liczona jest tylko za wyniki osiągane za rok poprzedni. Zatem zgodnie z założeniem pakietu aktywizacyjnego urzędy mogą być mniej efektywne w ocenie za dany rok, z uwagi na fakt, że w przypadku pakietu aktywizacyjnego efektywność będzie liczona dopiero po jego zakończeniu .	Art.202 do usunięcia w całości lub do zmiany/doprecyzowania	Uwaga nieuwzględniona. Należy wyjaśnić, że pakiet aktywizacyjny został wprowadzony z myślą o tych bezrobotnych, wobec których niezbędne jest zastosowanie wielopoziomowego, kompleksowego wsparcia (więcej niż jednej formy pomocy), aby umożliwić im powrót i utrzymanie się na rynku pracy, skuteczną zmianę kwalifikacji lub podjęcie pierwszego zatrudnienia. Utworzenie nowej formy wsparcia jest niezbędne, aby starosta mógł elastycznie reagować na potrzeby osób bezrobotnych w zakresie aktywizacji zawodowej.
259.	Dodanie art. 209 ust.12 i ust.13	Dodanie art. 209 ust.12 i 13 ma na celu zabezpieczyć ewentualną windykację środków w przypadku wezwania do ich	Art. 209 ust.12. Formą zabezpieczenia zwrotu kwoty bonu na zasiedlenie jest :	Uwaga nieuwzględniona – brak jest przesłanek do wprowadzenia przepisów o

		zwrotu przez bezrobotnego, który nie wywiązał się z warunków umowy	poręczenie, weksel z poręczeniem wekslowym (aval), gwarancja bankowa, zastaw na prawach lub rzeczach, blokada środków zgromadzonych na rachunku bankowym albo akt notarialny o poddaniu się egzekucji przez dłużnika. Art. 209 ust. 13. Starosta może odmówić przyjęcia zaproponowanego zabezpieczenia, jeżeli w wyniku weryfikacji uzna, że wskazane zabezpieczenie nie pokryje zobowiązań, które mogą powstać w związku z nieprawidłową realizacją umowy.	zabezpieczeniu umowy/środków. Należy zauważyć, że ew takie zapisy utrudniłby dostęp do instrumentu. Dodatkowo należy zauważyć, że kwestie zwrotu bonu w przypadku zostały ujęte w przepisie, tj.: Kwota bonu na zasiedlenie podlega zwrotowi: 1) w całości – w przypadku niewywiązania się osoby z któregośkolwiek z warunków, o których mowa w ust. 1, 4 lub 5; 2) proporcjonalnie do okresu niewykonywania pracy lub działalności gospodarczej – w przypadku gdy okres pracy lub wykonywanie działalności gospodarczej, spełniającej warunki, o których mowa w ust. 1 i 4 pkt 2, jest krótszy niż 180 dni.
260.	Art. 226	umożliwienie kontynuacji pobierania zasiłku w przypadku osób pobierających świadczenia z opieki społecznej krócej niż 365 dni	art. 226 ust. 1 Bezrobotny, który utracił status bezrobotnego na okres krótszy niż 365 dni z powodu....pobierania świadczeń z opieki społecznej...	Uwaga nieuwzględniona. Zakres świadczeń z pomocy społecznej jest szeroki, są to różnego rodzaju świadczenia np. jednorazowe świadczenia na dofinansowanie konkretnej rzeczy oraz dłuższe lub okresowe świadczenia. Uwzględnienie propozycji zmiany budziłoby wątpliwości w późniejszym stosowaniu przepisy, który byłby niejasny.
261.	Art. 229	Brak gotowości nie tylko z tytułu wyjazdu za granicę, a ogólnie sytuacji powodującej niegotowość do podjęcia pracy (np. wyjazd na urlop). Proponowany termin 14 dni.	Art. 229. Bezrobotny, który w okresie nie dłuższym niż 14 dni pozostaje w sytuacji braku gotowości do podjęcia pracy nie zostaje pozbawiony statusu bezrobotnego, jeżeli o zamierzonym braku gotowości zawiadomił PUP. Zasiłek za ten okres nie przysługuje. Całkowity okres zgłoszonego pobytu za granicą nie może	Wyjaśnienie. Bezrobotny nie musi wg nowej ustawy wykazywać gotowości do podjęcia zatrudnienia w trakcie posiadania statusu – czyni to tylko przy rejestracji. Przepis dotyczy tylko wyjazdu za granicę, aby PUP miał wiedzę że osoba przebywa za granicą. PUP ustala

			przekroczyć łącznie 14 dni w okresie jednego roku kalendarzowego.	to na podstawie oświadczenia bezrobotnego.
262.	Art. 423 ust. 1 i 3	Błędna data	„do dnia 31 grudnia 2025 r.”	Uwaga uwzględniona
Konwent Dyrektorów powiatowych Urzędów Pracy województwa lubuskiego Powiatowy Urząd Pracy Sulęcín, Powiatowy Urząd Pracy Zielona Góra, Powiatowy Urząd Pracy Międzyrzecz, Powiatowy Urząd Pracy Słubice, Powiatowy Urząd Pracy Wschowa, Powiatowy Urząd Pracy Żary				
		Brak uwag		
Polskie Forum HR				
263.	Art. 307 ust. 2	Rozszerzenie przesłanek braku możliwości wpisu do rejestru agencji zatrudnienia o przeszkody związane z osobą zarządzającą podmiotem uważamy za zbyt daleko idące. Pojęcie osoby zarządzającej nie jest zdefiniowane w ustawie, może być szeroko interpretowane na niekorzyść podmiotów starających się o wpis do rejestru. W naszej opinii, wystarczy odniesienie przesłanek do osób reprezentujących podmiot.	2. O wpis do rejestru nie może ubiegać się także podmiot, jeżeli przeszkoda, o której mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 4, 5 lub 7, dotyczy osoby ~~zarządzającej nim~~ lub go reprezentującej.	Uwaga nieuwzględniona Działając w imieniu klientów agencji zatrudnienia zauważamy problem zarządzania agencjami zatrudnienia przez podmioty, które nie spełniają warunków wskazanych w art. 307 ust. 1 pkt. 1,2,4,5, oraz 7 tj.: 1) posiadają zaległości z tytułu podatków, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz Fundusz Emerytur Pomostowych lub składek na ubezpieczenie społeczne rolników, o ile był obowiązany do ich opłacania; 2) byli ukarani prawomocnym wyrokiem za wykroczenie, o którym mowa w art. 362–367, lub skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko prawom osób wykonujących pracę zarobkową , przestępstwo składania fałszywych zeznań lub

			oświadczeń, przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów lub przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym; 4) zostali wykreśleni z rejestru agencji zatrudnienia w przypadkach, o których mowa w art. 315 ust. 1 pkt 4–8 oraz art. 323 ust. 3; 5) wydano wobec nich prawomocne orzeczenie zakazujące wykonywania działalności gospodarczej objętej wpisem; 7) jest podmiotem, który wystąpił z wnioskiem o dokonanie wpisu do rejestru agencji zatrudnienia po stwierdzeniu przez marszałka województwa prowadzenia przez ten podmiot usług agencji zatrudnienia bez wymaganego wpisu do rejestru agencji zatrudnienia, jeżeli postępowanie uznane zostało za wykroczenie, o którym mowa w art. 362 ust. 1; Zaistnienie powyższych przesłanek w przypadku osób zarządzających albo reprezentujących agencje zatrudnienia eliminuje takie podmioty z rynku pracy. Zależy nam, żeby podmioty, które świadczą usługi pośrednictwa pracy i pracy tymczasowej bezwzględnie przestrzegały

				warunków prowadzenia agencji zatrudnienia. Brzmienie uzgodnione z ministerstwem Sprawiedliwości Prokuratoria generalną
264.	Art. 309 ust. 2 pkt 2	We wniosku brakuje obowiązku wskazania danych o adresach lokali, w którym są świadczone usługi, których posiadanie jest wymagane przez podmioty prowadzące usługi wskazane w art. 305 ust. 2 pkt 1 lit. a i b oraz ust. 2 pkt 2 i ust. 3. Adres siedziby lub adres stałego miejsca wykonywania działalności mogą być odmienne od lokali, w którym podmiot będzie świadczył usługi pośrednictwa pracy lub pracy tymczasowej. Zmianie będzie musiał ulec również art. 313 w zakresie możliwości wprowadzania zmian w adresach lokali.	2) adres do doręczeń i adres siedziby lub adres stałego miejsca wykonywania działalności podmiotu zamierzającego prowadzić agencję zatrudnienia <u>oraz adresy lokali</u> , wraz z nazwą gminy, powiatu i województwa, numerem telefonu oraz adresem elektronicznym;	Uwaga uwzględniona
265.	Art. 309 ust. 5	Z powodu braku definicji osoby zarządzającej, wnosimy o usunięcie wymogu składania oświadczenia przez osoby zarządzające i pozostawienie tego wymogu wyłącznie do osób reprezentujących dany podmiot.	5. Oświadczenia, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, składają osoby reprezentujące podmiot zamierzający prowadzić agencję zatrudnienia i ~~osoby zarządzające takim podmiotem~~ . Oświadczenie zawiera datę oraz podpis osoby składającej ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.	Uwaga nieuwzględniona Zgodne z art. 309 ust. 1 projektowanej ustawy wpis do rejestru agencji zatrudnienia jest dokonywany na podstawie wniosku o wpis do rejestru agencji zatrudnienia, złożonego przez podmiot zamierzający prowadzić agencję zatrudnienia. W związku z powyższym oświadczenie wskazujące na znajomość przepisów prawa oraz warunków prowadzenia agencji zatrudnienia podpisuje podmiot zamierzający prowadzić agencję zatrudnienia a także osoba zarządzająca, która jest także odpowiedzialna za spełnianie warunków prowadzenia tej agencji zatrudnienia.
266.	Art. 310	Polskie Forum HR po raz kolejny pragnie zwrócić uwagę na <u>brak regulacji dotyczących wprowadzenia wymagań</u>	Poza zwiększeniem wysokości opłaty za wpis do rejestru agencji zatrudnienia, wnosimy o wprowadzenie wymagań dotyczących posiadania	Uwaga nieuwzględniona

		<u>posiadania gwarancji finansowych dla agencji zatrudnienia prowadzącej działalność w zakresie pracy tymczasowej.</u> Wielokrotnie zwracaliśmy uwagę na społeczny wymiar działalności agencji w tym zakresie. Odpowiedzialność za wypłatę wynagrodzeń pracowników tymczasowych, nakłady związane z profesjonalną obsługą zatrudnienia wymagają szczególnego przygotowania, nie tylko merytorycznego, ale również finansowego. Agencja to szczególny pracodawca, który w odróżnieniu od innych, nie musi ponosić kosztów inwestycji, aby stworzyć miejsce pracy. Oznacza to, że każdy podmiot, bez jakiegokolwiek przygotowania finansowego może zatrudniać nieograniczoną liczbę pracowników. W Polsce działa obecnie blisko 9 tys. agencji, z czego ok. 3,5 tys. podmiotów prowadzi działalność w ramach pracy tymczasowej zatrudniając ok. 700 tys. pracowników tymczasowych rocznie. Jak wynika z Informacji o działalności agencji zatrudnienia w 2022, co trzecia agencja prowadząca działalność w ramach pracy tymczasowej posiadała zaległości w ZUS. Brak wymagań w stosunku do tych podmiotów prowadzi do obniżenia standardów na rynku.	<i>gwarancji finansowych dla agencji zatrudnienia prowadzącej działalność w zakresie pracy tymczasowej.</i>	W projekcie ustawy priorytetem jest ochrona klientów agencji zatrudnienia. W projektowanych przepisach określono dotkliwe sankcje dla podmiotów, które nie opłacają składek- trwałe wykreślenie z rejestru agencji zatrudnienia.
267.	Art. 323 ust. 1 i 3	Wnioskujemy o zmianę terminu do złożenia informacji <u>do ostatniego dnia lutego każdego roku za rok poprzedni</u> oraz terminu do złożenia zmienionej informacji <u>do dnia 31 marca danego roku</u>. Z początkiem każdego nowego roku nakłada się na pracodawcę wiele obowiązków podatkowych i księgowych, w tym np. obowiązek złożenia deklaracji podatkowej dla każdej osoby zatrudnionej w roku poprzednim. Jest to szczególnie intensywny okres dla agencji świadczących usługę pracy tymczasowej, powierzających pracę wielu pracownikom. Składane corocznie	<i>1. Agencja zatrudnienia przedstawia marszałkowi województwa informację o działalności agencji zatrudnienia w zakresie świadczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usług, o których mowa w art. 305 ust. 2 i 3 – w terminie do <u>ostatniego dnia lutego 31 stycznia</u> każdego roku za rok poprzedni.</i> <i>3. W przypadku konieczności zmiany informacji o działalności agencji zatrudnienia, o której mowa w ust. 1, agencja zatrudnienia przedstawia marszałkowi województwa zmienioną informację w terminie do dnia <u>31 1</u> marca danego roku.</i>	Uwaga nieuwzględniona Określone w projekcie ustawy terminy były konsultowane z WUP, również agencje zatrudnienia nie wnioskowały o wydłużenie tych terminów. W proponowanych przepisach określono przepisy pozwalające na zmianę danych do 1 marca danego roku.

		sprawozdanie ma charakter informacyjny / statystyczny, jego złożenie o miesiąc później nie wpłynie negatywnie na funkcjonowanie rynku.		
268.	Art. 323 ust. 2 pkt 2	Postulujemy o uzupełnienie zakresu informacji składanej do Marszałka o liczbę godzin przepracowanych przez pracowników tymczasowych. To jedyna dana, która rzetelnie odzwierciedla wielkość zatrudnienia. Liczba pracowników tymczasowych wykazuje każdą osobę zatrudnioną w formie pracy tymczasowej, nawet jeśli zatrudnienie to trwało 1 dzień, dodatkowo ta sama osoba może widnieć w sprawozdaniach kilku agencji. Liczba umów również nie daje informacji o skali zatrudnienia. Jedynie liczba przepracowanych godzin, która z łatwością można przeliczyć na FTE, czyli na pełne etaty pokazuje jak realnie wygląda skala zatrudnienia tymczasowego w Polsce.	<i>dodanie pkt f) liczbę godzin przepracowanych przez osoby skierowane przez agencję zatrudnienia do wykonywania pracy tymczasowej</i>	Uwaga nieuwzględniona Wprowadzenie obowiązku wskazania postulowanej informacji w sprawozdaniu rocznym spowoduje dodatkowe obciążenie biurokratyczne dla przedsiębiorców, co byłoby sprzeczne z celem ustawy. Zakres, który jest wymagany w przepisach ustawy jest w opinii MRPiPS wystarczający.
269.	Art. 337	Wnioskujemy o ograniczenie stosowania uregulowania do cudzoziemców, którzy nie przebywają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w trakcie rekrutacji. Te przepisy powinny dotyczyć osób – cudzoziemców, którzy wchodzi na polski rynek pracy, a w równej mierze dotyczą także osób, które mieszkają i pracują w Polsce od kilku lat – te osoby należy również niepotrzebnie informować m. in. o zasadach wjazdu, pobytu i pracy w Polsce.		Uwaga nieuwzględniona Fakt przebywania cudzoziemca na terytorium RP nie może automatycznie oznaczać, że cudzoziemiec posiada niezbędną wiedzę na temat zasad pobytu i pracy na terenie RP. W związku z tym w opinii MRPiPS szczególnie istotne jest dostarczanie tego typu wiedzy cudzoziemcom (w tym informacji na temat opłacania składek na FP, ubezpieczenie zdrowotne lub rentowe czy emerytalne).

270.	Art. 453	Z uwagi na planowane wejście w życie przepisów z dniem 1 stycznia 2025 roku, konieczne jest określenie w przepisach przejściowych sytuacji dotyczącej informacji składanej marszałkowi do 31 stycznia 2025 roku za rok 2024. Zasadnym jest określenie, że informacja ta będzie składana na podstawie dotychczasowych przepisów, agencje nie będą przygotowane na złożenie ewentualnych dodatkowych informacji, których nie zbierały w roku 2024.		Uwaga nieuwzględniona Zagadnienie uregulowane w art. 438. <i>Art. 438. Agencja zatrudnienia przedstawia marszałkowi województwa informację, określoną w art. 19f ustawy, o której mowa w art. 452, za 2024 r. na podstawie przepisów dotychczasowych.</i>
Powiatowy Urząd Pracy w Dzierżoniowie				
271.	423 w związku z art. 452 pkt 1	Proces powoływania składu PRRP jest zbyt długi i skomplikowany, Ponieważ w roku 2024 została powołana nowa PRRP powinna ona zachować swoją ważność do upływu kadencji.	Art. 423. Do dnia powołania Rady Rynku Pracy, wojewódzkich rad rynku pracy i powiatowych rad rynku pracy na podstawie przepisów niniejszej ustawy, zadania tych rad wykonują odpowiednio Rada Rynku Pracy, wojewódzkie rady rynku pracy i powiatowe rady rynku pracy, działające w składzie i na zasadach określonych w przepisach ustawy, o której mowa w art. 452, do upływu końca kadencji na którą została powołana.	Uwaga nieuwzględniona W celu zachowania jednolitości stosowania prawa określono, iż RRP, wrrp i prrp – powołane ustawą o promocji zatrudnienia(...) mogą działać nie dłużej niż do 31 grudnia 2025 r.
Konwent Dyrektorów Powiatowych Urzędów Pracy woj. kujawsko-pomorskiego				
272.	Uwaga ogólna	Ujednolicić nomenklaturę jeśli chodzi o kompetencje starosty lub PUP wg zasady: - kompetencje starosty - w kontekście wydawanych decyzji czy zawierania umów. - kompetencje PUP - w kontekście pozostałych czynności. W projekcie wielokrotnie wskazuje się na starostę, co będzie rodziło konieczność uzyskiwania upoważnienia starosty do wielu czynności, co wydaje się bezzasadne np. art. 74 ust. 1, art. 88 ust. 1	Ujednolicić nomenklaturę jeśli chodzi o kompetencje starosty lub PUP.	Uwaga uwzględniona
273.	Art.2	Warto rozważyć rezygnację z używania określenia „bezrobotny”. Jest to pejoratywne sformułowanie i nie sprzyja poprawie wizerunku pup-ów. Stworzyć definicję „poszukującego pracy”, który byłby	Warto rozważyć rezygnację z używania określenia „bezrobotny”.	Uwaga nieuwzględniona

		obecnym „bezrobotnym”. W miejsce obecnego ‘poszukującego pracy’ wprowadzić inne pojęcie np. „klient”. Opcjonalnie zamiast „bezrobotny” - „niepracujący”. Alternatywą może być usunięcie def. bezrobotnego i pozostawienie jednej definicji poszukującego pracy, w skazując, która kategoria poszukującego pracy z czego może skorzystać. Pozostawienie w ustawie tak jak dotychczas pojęcia bezrobotny i poszukujący pracy jest niecelowe. Bezrobotni mylą te pojęcia, uważają że są poszukującymi pracy a nie bezrobotnymi. Bezrobotny budzi negatywne skojarzenia. Warto zastosować jedną definicję poszukujący pracy i określić, kiedy poszukujący może korzystać z jakiej formy wsparcia.		
274.	Art. 2 pkt 1	Umożliwiono uzyskanie statusu bezrobotnego osobom które w są właścicielami lub posiadaczami gospodarstwa rolnego niezależnie wielkości. Czy należy (mając na uwadze definicję bezrobotnego którym jest osoba niemająca stałego źródła dochodu) badać uzyskiwanie miesięcznie przychodu z tego gospodarstwa? Bezrobotnym może być każdy rolnik bez względu na wielkość posiadanych nieruchomości rolnych, co może prowadzić do sytuacji, w której osoba mająca np. 50 ha będzie być bezrobotna.	Doprecyzować definicję bezrobotnego w tym aspekcie lub uwzględnić casus rolników w pkt. 42 stałe źródła dochodu.	Uwaga nieuwzględniona
275.	Art. 2 ust.2 pkt.2 lit.a	Problem osób, które rozpoczęły naukę w wieku 6 lat i po zmianie systemu kształcenia, jako 17 latkowie kończą szkołę branżową, nie podejmują dalszej nauki, pracodawcy nie mogą ich zatrudnić bo nie	Uwzględnić w definicji bezrobotnego	Uwaga nieuwzględniona. Bezrobotnym może być tylko osoba mająca ukończone 18 lat

		mają 18 lat ukończonych, nie mogą się u nas zarejestrować również z tego samego powodu (nie mają 18 lat, a ustawa i stara i nowa w art. 2 ust.2 pkt.2 lit.a wyraźnie mówi, że klientem PUP może być osoba która ukończyła 18 lat) i tym sposobem trafiają do szarej strefy.		
276.	Art. 2 pkt 1 lit. h	Uwzględnić wszystkich którzy widnieją w KRS jako osoby pełniące funkcje (np. prezesa czy członka zarządu fundacji). Orzecznictwo sądowe, stanowisko wojewodów są niejednorodne i niektóre pup-y rejestrują np. prezesów stowarzyszeń wpisanych do KRS, a niektóre odmawiają przyznania statusu osoby bezrobotnej, zatem istnieje nierówność obywateli wobec prawa.	Dopisać kolejną literę uwzględniającą osoby funkcyjne wpisane w KRS.	Uwaga nieuwzględniona. Prezes stowarzyszenia lub fundacji może być bezrobotnym o ile ma gotowość do podjęcia zatrudnienia.
277.	Art. 2 pkt 1	Brak informacji na temat ćwiczeń wojskowych. Odbywanie przez osobę bezrobotną ćwiczeń wojskowych bardzo utrudnia aktywizację i kontakt z bezrobotnym. W praktyce takie osoby potrafią przez kilka miesięcy nie kontaktować się z Urzędem ze względu na ćwiczenia. Dodatkowo w art. 226 ust. 2 pkt 1 jest odniesienie do utraty statusu z powodu odbywania ćwiczeń wojskowych – takie osoby wracają na kontynuację zasiłku.	Dodać: ...lub uczącej się w szkole artystycznej realizującej wyłącznie kształcenie artystyczne, nieodbywającą ćwiczeń wojskowych, niemającą stałego źródła dochodu, zdolną i gotową do podjęcia zatrudnienia....	Wyjaśnienie. Przepis wynika z ustaleń z MON, zgodnie z którym osoby przebywające na ćwiczeniach wojskowych powinny mieć prawo zarejestrowania się jako osoby bezrobotne lub poszukujące pracy.
278.	Art. 2 pkt 42 lit. d	Odwołanie do 50% minimalnego wynagrodzenia za pracę. Jest to niespójne z przepisami dotyczącymi działalności nierejestrowanej – powoduje to szereg nieporozumień z bezrobotnymi, którzy odwołują się do ww. przepisów.	Dodać: d) uzyskiwanie miesięcznie przychodu w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę, z wyłączeniem przychodów uzyskanych z tytułu odsetek lub innych przychodów od środków pieniężnych zgromadzonych na rachunkach bankowych lub rachunkach członka spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej oraz z działalności nierejestrowanej zgodnie z ustawą Prawo przedsiębiorców art. 5 ust. 1.	Wyjaśnienie . Podniesiona kwestia została ustalona w drodze wykładni obowiązujących przepisów.
279.	Art. 2 pkt 42 lit. d	Wątpliwości budzi użyte w tym punkcie słowo „uzyskiwanie”. Na to sformułowanie zwrócił już uwagę Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 18 grudnia	Prośba o doprecyzowanie	Wyjaśnienie. Nawet jednorazowy przychód powoduje utratę statusu bezrobotnego.

		2020 r. I OSK 1753/20 Status bezrobotnego a uzyskiwanie przychodu. Sąd w wyroku powołał się na literalną treść przepisu, „który posługuje się czasownikiem "uzyskuje" (tryb niedokonany, w domyśle - wielokrotnie) a nie "uzyskał" (tryb dokonany, jednorazowo). Czy w związku z tym jednorazowy przychód w większej wysokości nie będzie powodować wyłączenia?		
280.	Art. 2 pkt 52	W definicjach poszczególne elementy są ułożone alfabetycznie, w związku z tym należałoby definicję rachunku płatniczego przenieść przed robotami publicznymi.	Przenieść, aby zachować porządek alfabetyczny	Uwaga uwzględniona
281.	Art. 2 pkt 42	Renta rodzinna - wykreślić ze stałego źródła dochodu, by umożliwić każdemu kto ma prawo do renty rodzinnej rejestrację jako bezrobotny.	Wykreślić rentę rodzinną.	Uwaga nieuwzględniona. Niezrozumiałe dlaczego akurat to świadczenie miałoby być łączone ze statusem bezrobotnego.
282.	Art. 2 pkt 21	Definicja osoby samotnie wychowującej dzieci	osobie samotnie wychowującej dzieci – oznacza to jednego z rodziców albo opiekuna prawnego, wychowującego co najmniej jedno dziecko, będącego panną, kawalerem, wdową, wdowcem, rozwódką, rozwodnikiem albo osobą, w stosunku do której orzeczono separację w rozumieniu odrębnych przepisów, lub osobą pozostającą w związku małżeńskim, jeżeli jej małżonek został pozbawiony praw rodzicielskich lub odbywa karę pozbawienia wolności; (jeżeli ten rodzic lub opiekun w roku podatkowym samotnie wychowuje dzieci):- jest, a powinno być osobie samotnie wychowującej dzieci – oznacza to osobę samotnie wychowującą co najmniej jedno dziecko w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych;	Uwaga niejasna
283.	Art. 2 pkt 21 Art. 225 ust. 1 pkt 2 lit. e	Dotyczy definicji osoby samotnie wychowującej dzieci w tym artykule jest określenie: małoletnie, a także do ukończenia 25 r. ż. Uczące się w szkołach, o których mowa w przepisach o systemie oświaty, przepisach o szkolnictwie wyższym i nauce lub przepisach regulujących system	Różnica w definicji osoby samotnie wychowującej dzieci. Należy ujednolicić definicje.	Wyjaśnienie Wskazane przepisy nie wymaga ujednolicenia dotyczą różnych sytuacji

		oświatowy lub szkolnictwo wyższe obowiązujących w innym niż RP państwie Dot. okresu pobierania zasiłku. Tutaj jest inna definicja osoby samotnie wychowującej co najmniej jedno dziecko do 18 roku życia, a w przypadku dziecka niepełnosprawnego do 24 r. ż jeżeli kontynuuje naukę w szkole lub uczelni i legitymuje się orzeczeniem o umiarkowanym albo znacznym stopniu niepełnosprawności. Czy te definicje nie powinny być spójne?		
284.	Art. 2 pkt 36	przychodach – oznacza to przychody z innego tytułu niż zatrudnienie, inna praca zarobkowa, działalność gospodarcza, zasiłek dla bezrobotnych lub inne świadczenie wypłacane z Funduszu Pracy, podlegające opodatkowaniu na podstawie przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych;	Osoba, która pracowała nie może otrzymać statusu i zasiłku ponieważ ma przychód z najmu lokalu, umowy o zakazie konkurencji itp. Doprecyzować definicję by nie wykluczać ww. osób.	Wyjaśnienie. Status bezrobotnego może uzyskać tylko osoba, która nie ma innych źródeł utrzymania, w tym z tytułu umowy najmu.
285.	Art. 2 pkt 42 d	uzyskiwanie miesięcznie przychodu w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę, z wyłączeniem przychodów uzyskanych z tytułu odsetek lub innych przychodów od środków pieniężnych zgromadzonych na rachunkach bankowych lub rachunkach członka spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej,	Zapis z jakim dniem pozbawiamy statusu (datą czy miesiącem) uzyskania przychodu.	Wyjaśnienie Proponowany przepis nie wprowadza zmian w stosunku do dotychczas obowiązujących w tym zakresie. Utrata statusu bezrobotnego następuje z dniem uzyskania przychodu.
286.	Art. 2 pkt 41	Definicja specyficznych elementów wspierających zatrudnienie - pozostawić definicje z obecnej ustawy, która daje szersze pole wydatkowania.	SEWS – jak w ustawie o promocji zatrudnienia: „... finansowanie racjonalnych wydatków...”	
287.	Art. 10 ust. 3	Pominiecie w składzie PRRP przedstawicieli organizacji pozarządowych, których głos jest często bardzo ciekawy.	Dodanie - tak jak obecnie -przedstawicieli organizacji pozarządowych.	Uwaga uwzględniona
288.	Art. 11 ust.1 i 3	Rotacyjność wyboru przewodniczącego utrudni prace Rady i spowoduje niepotrzebny chaos. Kadencja ma trwać od 6 do 12 m-cy co może oznaczać, że dana osoba będzie przewodniczącym na tylko dwóch posiedzeniach.	Pozostawić dotychczasowy kształt przepisów w zakresie wyboru przewodniczącego PRRP	Wyjaśnienie: Wprowadzono kadencję przewodniczącego rrp na okres 12 miesięcy. Celem takiego działania jest umożliwienie jak największej ilości storn zasiadających w rrp przewodnictwo w tym organie.

289.	Art. 13 ust. 1	Brakuje wskazanie, iż pracodawca zwalnia pracownika od pracy w celu wzięcia udziału w szkoleniu rady rynku pracy.	Dodać „i szkoleniach”: „Pracodawca zwalnia pracownika od pracy w celu do wzięcia udziału w posiedzeniach i szkoleniach (...)”	Uwaga uwzględniona
290.	Art. 15	Dodać możliwość finansowania ze środków Funduszu Pracy kosztów posiedzeń i szkoleń Konwentów.	Ze środków Funduszu Pracy mogą być finansowane koszty posiedzeń i koszty szkoleń konwentu. Maksymalny koszt ponoszony na szkolenie na jednego członka konwentu nie może przekroczyć 100% przeciętnego wynagrodzenia	Uwaga nieuwzględniona Biorąc pod uwagę głosy przedstawicieli urzędów pracy, które chciały, aby Konwenty WUP i PUP były bardziej sformalizowane – dodano stosowny artykuł do projektu ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Co do zasady - wszelkie działania w zakresie zgłoszonej uwagi – powinny być finansowane ze środków up.
291.	Art. 19	Warunek posiadania przez kandydata na dyrektora lub zastępcę stażu pracy w PSZ lub innych instytucjach rynku pracy gwarantuje obsadzanie tych stanowisk osobami posiadającymi wiedzę i kompetencje. Celem pozostawienie ww. warunków jest zapewnienie profesjonalnego zarządzania urzędem przez osobę mającą doświadczenie i wiedzę o rynku pracy. Możliwość bardziej elastycznego i kreatywnego działania pup-ów przewidziana w projekcie ustawy również przemawia za tym, by urzędami kierowały osoby mające merytoryczną wiedzę, znające tematykę, a nie jedynie mające doświadczenie w zarządzaniu. Zapewni to większą skuteczność i efektywność podejmowanych działań. Nie ma podstaw by rezygnować z wyłaniania dyrektora w drodze konkursu.	Wskazanie warunku, iż stanowisko dyrektora lub zastępcy może zajmować osoba posiadająca min. 5 letnie doświadczenie w PSZ. Przy wyborze proponujemy zatem kierować się obligatoryjnie doświadczeniem w PSZ. Proponujemy pozostawić dotychczasową formułę wyłaniania dyrektora w drodze konkursu.	Uwaga nieuwzględniona
292.	Art. 38 ust 1 pkt 14	Dla spójności i stosowania jednolitej praktyki przez pup-y dodać decyzję o uznaniu za poszukującego pracy	Decyzja o uznaniu za poszukującego pracy.	Uwaga nieuwzględniona. Projekt przewiduje, że decyzja będzie wydawana w przypadku odmowie uznania za poszukującego pracy
293.	Art.38	Nadać rygor natychmiastowej wykonalności w decyzji o uznaniu za osobę bezrobotną.	Nadać rygor natychmiastowej wykonalności w decyzji o uznaniu za osobę bezrobotną.	Uwaga nieuwzględniona

294.	Art. 40 ust. 2	Czy obecnie funkcjonujące centra aktywizacji zawodowe CAZ, będą dalej, pod taką nazwą mogły funkcjonować i realizować zadania określone niniejszym przepisem co zmniejszyłoby koszty zmiany nazewnictwa (szyldy, pieczątki, banery, grafika informacyjna)? Czym konkretnie mają być „miejsca aktywizacji zawodowej”?		Wyjaśnienie Ustawa przewiduje, że w powiatowych urzędach pracy będą tworzone miejsca aktywizacji zawodowej, w których są realizowane zadania w zakresie form pomocy określonych w ustawie. Ustawa nie formuje nazwy własnej tych komórek
295.	Art. 47 ust. 3 pkt 3	Dyrektor PUP w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 38 ust. 1 przetwarza, w przypadku: 3) poręczycieli pomocy określonej w ustawie – dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 3 i 8; Dyrektor PUP nie może przetwarzać danych osobowych poręczyciela i jego małżonka, które są niezbędne do tego, żeby poręczenie miało w ogóle sens – stanu cywilnego, jego sytuacji majątkowej, danych osobowych małżonka i jego sytuacji majątkowej Art. 787 k.p.c. Tytułowi egzekucyjnemu wydanemu przeciwko osobie pozostającej w związku małżeńskim sąd nada klauzulę wykonalności także przeciwko jej małżonkowi z ograniczeniem jego odpowiedzialności do majątku objętego wspólnością majątkową, jeżeli wierzyciel wykaże dokumentem urzędowym lub prywatnym, że stwierdzona tytułem egzekucyjnym wierzytelność powstała z czynności prawnej dokonanej za zgodą małżonka dłużnika.	Poszerzenie katalogu danych osobowych poręczycieli (stan cywilny, sytuacja majątkowa, PESEL małżonka poręczyciela, jego adres zamieszkania i sytuacja majątkowa), które może przetwarzać Dyrektor PUP.	Uwaga niejasna
296.	Art. 47	Dyrektor PUP nie ma podstawy do przetwarzania danych o sytuacji majątkowej bezrobotnego, poszukującego pracy, przedsiębiorcy oraz ich małżonka – konieczne przy ustanowieniu zabezpieczenia zwrotu środków	Poszerzenie katalogu danych osobowych bezrobotnego, poszukującego pracy, przedsiębiorcy oraz ich małżonka w sytuacji ustanowienia zabezpieczenia zwrotu środków np. w formie aktu notarialnego o dobrowolnym poddaniu się egzekucji przez dłużnika.	Uwaga niejasna

297.	Art. 55 ust. 2	Pozostawić obecny kształt właściwości miejscowej pup-ów. Dawanie bezrobotnym całkowitej dowolności w wybieraniu urzędu spowoduje, że nie będzie można przewidzieć liczby bezrobotnych w danym PUP, co wiąże się także z brakiem możliwości przewidzenia wielkości zatrudnienia oraz wyliczenia środków, które mają trafić do konkretnego PUP. Ponadto spowoduje to marginalizację małych powiatów gdzie poprzez niewielką ilość osób zarejestrowanych, dostęp do form pomocy też będzie niewielki. Może pojawić się również zjawisko „turystyki rejestracyjnej” z uwagi na fakt, czy w danym pup są środki na określoną formę pomocy czy nie ma. Ponadto będziemy mieli chaos, jeśli chodzi o środki jakimi będą dysponować pup-y – niepewność co budżetów na formy pomocy	Pozostawić rejonizację PUP	Uwaga uwzględniona częściowo. Pozostawiono możliwość rejestracji w PUP właściwym dla miejsca zamieszkania rejestrującej się osoby.
298.	Art.55 ust.4 pkt 23	Zobligować klientów do posiadania rachunku bankowego – są możliwości założenia bezpłatnych rachunków – na okoliczność wypłat np. 800+ czy innych świadczeń, nie ma więc powodów by nie egzekwować tego od klientów pup.	Obligatoryjne posiadanie rachunku bankowego w przypadku uzyskania świadczeń z pup.	Uwaga uwzględniona.
299.	art. 63 ust. 1	Wobec faktu, iż rejestrować się będą osoby z uwagi na ubezpieczenie zdrowotne pozostawienie art. 63 wydaje się bezzasadne. Wcześniejsza koncepcja funkcjonowania pup-ów zakładała wyłączenie ubezpieczenia zdrowotnego i wówczas rzeczywiście byłaby szansa, iż w rejestrach będą tylko osoby poszukujące pracy. Obecnie tak nie będzie stąd proponujemy usunięcie przepisu. Pozostawienie przepisu powoduje trudności metodologiczne: od kiedy liczymy, czy jeśli są przerwy w jaki sposób liczyć, czy wystarczy na jeden dzień się wyrejestrować, aby ponownie być 3 lata zarejestrowanym?	Propozycja wyrzucić ten zapis	Uwaga nieuwzględniona

300.	Art. 64	Brak uregulowania osób, które pełnią różne funkcje społeczne np. Prezes OSP czy stowarzyszenia zwykłego. Orzecznictwo i praktyka urzędów jest różna – niektórzy rejestrują te osoby inne odmawiają rejestracji zatem istnieje konieczność uzupełnienia katalogu osób, które mogą się rejestrować.	Dodać osoby, które pełnią różne funkcje społeczne.	Uwaga nieuwzględniona. Prezes stowarzyszenia lub fundacji może być bezrobotnym o ile ma gotowość do podjęcia zatrudnienia.
301.	Art. 65	Ujednolicić w każdym przypadku okres sankcji – 90 dni (ust. 1 pkt 2, 3)	Ujednolicić okres sankcji – w każdym przypadku by było 90 dni	Wyjaśnienie Ustalając wysokość sankcji dążono do zapewniani adekwatności kary do wagi przewinienia. jest adekwatnie do przewinienia
302.	Art. 65 ust. 1 pkt 2 i 3	Czy propozycja pracy oraz propozycja prac społecznie użytecznych są formą pomocy? Jeśli tak, to czy można wyłączyć osobę z powodu odmowy propozycji pracy? Sformułowanie formy pomocy w tym punkcie jest mylące, zwłaszcza, że PSU zostało wyjęte z punktu 2, a na temat odmowy propozycji pracy nie ma słowa. Można dodać w art. 2 definicję form pomocy, która będzie określać, co ustawodawca rozumie pod tym pojęciem (zwłaszcza, że założenie IPD jest powiązane z udzielaniem pomocy klientowi) lub też można wymienić formy, których dotyczy art. 65 ust. 1 pkt 2.	Uściślić czym są formy pomocy	Wyjaśnienie Formy pomocy będą rozumiane szeroko
303.	Art. 65 ust. 1	Instytucje zewnętrzne wymagają aktywizacji dłużników alimentacyjnych. Jeśli nie będzie można wyrejestrować dłużnika za odmowę propozycji pracy, to możliwości jego aktywizowana będzie mocno ograniczona.	Jest dłużnikiem alimentacyjnym i odmówił bez uzasadnionej przyczyny propozycji pracy lub innej formy pomocy; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od dnia odmowy na okres 90 dni.	Wyjaśnienie Dłużnik alimentacyjny nie powinien być specjalną grupą bezrobotnych podlegającą aktywizacji.
304.	Art. 65 ust. 1 pkt 11	Starosta pozbawia statusu bezrobotnego, który nie utrzymuje kontaktu z PUP co najmniej raz na 90 dni w celu potwierdzenia zainteresowania pomocą określoną w ustawie; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje po upływie 90 dni od dnia ostatniego kontaktu z PUP na okres 90 dni;	Sprecyzować, co to znaczy nieutrzymywanie kontaktu z PUP. Część osób bezrobotnych rejestruje się tylko w celu skorzystania z ubezpieczenia zdrowotnego, nie oczekują jakiegokolwiek aktywizacji; z obawy przed utratą statusu deklarują zdolność i gotowość do podjęcia pracy dopóki nie otrzymają propozycji zatrudnienia, szkolenia czy stażu – wówczas	Wyjaśnienie Ustawodawca wymaga od bezrobotnego wykazaniem zainteresowania szeroko rozumianą aktywizacją. Nie podejmowanie kontaktu to brak jakiegokolwiek relacji z urzędem po stronie bezrobotnego.

		Co to znaczy, że nie utrzymuje kontaktu? Nie odbiera telefonu, nie odpowiada na maile nie reaguje na wezwania?	częstą praktyką jest przedstawianie zwolnień lekarskich, niestawiennictwo lub odmowa podjęcia pracy. Przepis wymaga doprecyzowania formy potwierdzenia zainteresowania formami pomocy. Czy kontakt telefoniczny lub mailowy będzie traktowana jako brak takiego potwierdzenia czy wręcz przeciwnie. Brak możliwości weryfikowania gotowości bezrobotnych do podjęcia pracy.	
305.	Art. 65 ust. 1 pkt 12	Starosta pozbawia statusu bezrobotnego, który odmówił udziału w przygotowaniu indywidualnego planu działania, zwanego dalej „IPD”, zgodnie z art. 88 ust. 2, pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od dnia odmowy na okres 90 dni. Powinno być odesłanie do art. 88 ust. 3 (gdy zgoda na IPD nie jest wymagana)	Prawidłowe odesłanie do przepisu.	Uwaga uwzględniona
306.	Art. 69	Ryzyko interpretacji zapisu jako bezwzględnie wskazującego, że inne osoby bezrobotne mogą być kierowane po wyczerpaniu bezrobotnych określonych w pkt 1-6, a osiągnięcie takiego stanu rzeczy jest niemożliwe (nieustannie będą rejestrować się przedstawiciele którejsz z grup).	Zamiast „pierwszeństwo” użyć innego sformułowania np. „przy kierowaniu do udziału w formach pomocy szczególną uwagę zwraca się” lub „w szczególności”	Uwaga nieuwzględniona
307.	Art. 72	Należy wprost określić, kto nie może korzystać z instrumentów, aby nie było wątpliwości. Dotyczy to także sytuacji kierowania osób zarejestrowanych na oferty refundowane.		Wyjaśnienie Przepis określa wszystkie osoby uprawnione do korzystania z określonych form pomocy.
308.	Art. 74 ust. 1	Weryfikowanie każdorazowo pracodawcy przed skierowaniem będzie rodziło konieczność nieustannej weryfikacji już podczas realizacji oferty. Ewentualna negatywna weryfikacja na tym etapie rodziłaby konieczność zmiany decyzji, co do rozpatrzenia wniosku, a to z kolei duży chaos i niepewność przedsiębiorców lub pracodawców co do faktycznego wsparcia ze strony pup. Zasadna byłaby weryfikacja przed przyznaniem formy pomocy	Zamiast „... w szczególności przed skierowaniem...” użyć „w szczególności przed przyznaniem formy pomocy”	Uwaga uwzględniona Przyjęto rozwiązanie, zgodnie z którym starosta w ramach formy pomocy, w szczególności przed przyjęciem jej do realizacji, pozyskuje za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 10, od (...)

309.	Art. 74 ust. 2	Starosta może odmówić przyznania formy pomocy określonej w ustawie, jeżeli uzyskał informację o naruszeniach, o których mowa w ust. 1 Podobnie jak w art. 83 ust. 14 pkt 2 przepis powinien jasno określać kiedy starosta powinien odmówić formy pomocy określonej w ustawie, jeżeli uzyskał informację o naruszeniach, o których mowa w ust. 1 (choć w przypadku art. 83 proponujemy fakultatywność odrzucenia oferty). Skoro bowiem jest to podstawa do odrzucenia oferty wydaje się, że powinna to być podstawa do przyznania formy pomocy.	Propozycja zmiany na: Starosta odmawia przyznania formy pomocy określonej w ustawie, jeżeli uzyskał informację o naruszeniach, o których mowa w ust. 1.	Uwaga uwzględniona
310.	Art., 77	Sankcja 90 dni, a nie 180 (jednolitość sankcji we wszystkich przypadkach). Badanie miesiąca zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, by uznać przerwanie formy za usprawiedliwione, uderza w osoby, które dostają umowy na okres krótszy i nie otrzymują jej przedłużenia. Następuje swoista kara za aktywność. Każde zatrudnienie lub inna praca zarobkowa powinny być uznane za usprawiedliwione przerwanie formy,	90 dni, zamiast 180. Usunięcie „...na okres nie krótszy niż miesiąc”	Uwaga uwzględniona
311.	Art. 79 ust. 2	Ujednolicić przepisy dotyczące odsetek. W przypadku konieczności zwrotu naliczamy odsetki od dnia wypłaty, a w przedmiotowym przepisie są odsetki jedynie za opóźnienie. Mamy zatem do czynienia z niekonsekwencją ustawodawcy i nierówną sytuacją podmiotów w zależności od powodu zwrotu.	Ujednolicić przepisy dotyczące odsetek.	Wyjaśnienie W przepisie art. 79 ust. 2 wprowadzone zostały odsetki jak dla zaległości podatkowych liczone od dnia przekazania środków.
312.	Art.79. ust.4	Wątpliwości czy wskazanie form pomocy ma charakter katalogu zamkniętego czy nie?	Czy tylko wymienione formy?	Uwaga niejasna
313.	Art. 80	PRRP otrzymuje co roku wykazy z dwóch ostatnich lat, zatem będzie otrzymywała wykaz za każdy rok dwa razy (np. w 2025 r. otrzyma wykazy za 2023 i 2024, a w 2026 – za 2025 i 2024). Ponadto jeśli wykazy mają być prowadzone w systemie teleinformatycznym, na bieżąco	Propozycja: 1. PUP publikuje na stronie internetowej urzędu wykaz pracodawców, przedsiębiorców i innych podmiotów, z którymi w okresie ostatniego roku zawarto umowy w ramach form pomocy określonych w ustawie.	Uwaga nieuwzględniona

		aktualizowane i zamieszczane na stronie internetowej, to czy zasadnym jest przekazywanie ich członkom PRRP, którzy będą mieli dostęp do tych informacji poprzez stronę internetową PUP. Proponujemy wykreślenie tego obowiązku. Aktualizacja wykazu co 30 dni rodzi konieczność nieustannego obowiązku weryfikacji wykazu (szczególnie w pup-ach gdzie zawierane są miesięcznie dziesiątki umów).	2. PUP aktualizuje wykaz, o którym mowa w ust. 1, za dany kwartał, nie później niż do 10 dnia roboczego następnego miesiąca. 3. Wykreślenie ust. 3 wobec prowadzenia wykazu w systemie teleinformatycznym.	
314.	Art. 81 ust. 1	Brakuje określenia tego, co udziela urząd.	Pośrednictwo pracy polega na udzielaniu pomocy bezrobotnym, poszukującym pracy i osobom niezarejestrowanym, w tym osobom biernym zawodowo w uzyskaniu zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej oraz pracodawcom pomocy w pozyskaniu kandydatów do pracy.	Uwaga uwzględniona.
315.	Art. 83 ust. 8	Czy i jak będą weryfikowane oferty z innych ogólnopolskich baz?		Wyjaśnienie. Systemy teleinformatyczne działające od dawna weryfikują oferty pracy. Ponadto to PUP weryfikuje oferty pracy.
316.	Art. 83 ust.11	W jaki sposób PUP będzie miał wyłapywać oferty, których wymagania naruszają zasadę równego traktowania, skoro pracodawcy samodzielnie będą przysyłać oferty do ePracy?		Wyjaśnienie Ustawa wskazuje, że oferty naruszające zasadę równego traktowania są niedopuszczalne. W art. 83 ust. 7 wskazano, że PUP weryfikuje czy oferta nie narusza zasad.
317.	Art. 83 ust. 14 (15?) pkt 2	W art. 83 dwa razy jest ust. 14. Pkt 2 „W przypadku stwierdzenia naruszeń o których mowa w ust. 13 PUP (...) przekazuje pracodawcy informację o przyczynie odrzucenia oferty”. Pracodawcy miewają czasami niewielkie zaległości w zobowiązaniach, dane ZUS nie są na bieżąco aktualizowane. W przypadku gdy pracodawca zawarł ugodę z ZUS o rozłożeniu zaległości na raty taka informacja nie znajduje się w raporcie a jednocześnie ZUS wystawia zaświadczenie	Ust.14/15 pkt 2: zmiękczyć zapis wskazując, że PUP może odrzucić ofertę.	Uwaga uwzględniona. PUP rozstrzyga czy i w jakich okolicznościach odrzuca ofertę pracy. W art. 83 ust. 14 wskazano: . W przypadku stwierdzenia zaległości, o których mowa w ust. 13, PUP, o którym mowa w ust. 5 rozstrzyga, czy są one wystarczające do odmowy publikacji oferty pracy w ePracy.

		o niezaleganiu. Takie rozwiązanie przy składaniu ofert pracy niesubsydiowanych spowoduje zbędną biurokrację, przedłużanie czasu, w którym oferta zostanie przyjęta do realizacji, a w konsekwencji zniechęci pracodawcę do współpracy i zmniejszy liczbę zgłaszanych ofert pracy. Należy uelastyczyć przepis i pozostawić do decyzji pup czy przyjmuje ofertę czy nie.		
318.	Art. 87 ust. 1	Wyraźnie zapisać odbiorców by była jasność, że to także pracodawcy i przedsiębiorcy. Należy podkreślić istotę poradnictwa, przez wskazanie, że jego celem jest z jednej strony planowanie rozwoju kompetencyjnego (patrząc w perspektywy człowieka jako jednostki) oraz dopasowanie się osoby do aktualnej sytuacji na rynku (patrząc z perspektywy człowieka jako części społeczeństwa oraz ekonomicznych potrzeb tego społeczeństwa). Warto użyć zwrotu „przedsiębiorcy”, zamiast „pracodawcy”, co jeszcze poszerza grupę potencjalnych interesariuszy. Umożliwić realizację poradnictwa grupowego dla pracodawców i pracowników (świetny dowód na to daje pilotaż jaki był w PUP Jaworzno)	Art. 87. 1. Poradnictwo zawodowe polega na udzielaniu pomocy osobom: bezrobotnym, poszukującym pracy oraz niezarejestrowanym, w tym biernym zawodowo, a także przedsiębiorcom w planowaniu działań, których celem jest adaptacja do wymogów rynku pracy, w tym podnoszenie kompetencji zawodowych. Lub Art. 87. 1. Poradnictwo zawodowe polega na udzielaniu pomocy osobom: bezrobotnym, poszukującym pracy oraz niezarejestrowanym, w tym biernym zawodowo, a także przedsiębiorcom w planowaniu działań, których celem jest rozwój kompetencyjny i adaptacja do wymogów rynku pracy.	Uwaga uwzględniona Dodano do art. 87 pojęcie przedsiębiorcy, jako odbiorcy usługi. Szczegółowe zasady dotyczące świadczenia usługi poradnictwa określone zostaną w rozporządzeniu.
319.	Art. 88 ust. 1 i 2	W założeniach projektu można przeczytać, że „IPD będzie opracowywany tylko dla bezrobotnego, który jest zarejestrowany łącznie przez okres ponad 120 dni, długotrwale bezrobotnego oraz bezrobotnego lub poszukującego pracy poniżej 30 roku życia.” W ustawie jest zawarte coś przeciwnego, bo ust. 1 wskazuje: „udzielając pomocy określonej w ustawie przygotowuje”. Biorąc pod uwagę fakt, że osoby rejestrują się, aby otrzymać pomoc w formie ofert pracy, to z założenia należy wszystkim od razu założyć IPD. Jest to ciągłe powielanie tych informacji, bo plan	Ust.1 : „...udzielając pomocy określonej w ustawie, może przygotować...”	Uwaga nieuwzględniona Przepisy zmieniają aktualny obowiązek przygotowania IPD dla każdego bezrobotnego na rzecz obowiązku przygotowania IPD dla grup znajdujących się w szczególnie trudnej sytuacji na rynku pracy. Przygotowanie IPD dla pozostałych osób będzie miało miejsce wyłącznie jeśli będą tego oczekiwać od urzędu pracy i wyrażą na to zgodę.

		działania jest niejako opisywany w wizytach klienta. Dodatkowo ustalenie 30 dni jest zbyt krótkim okresem, gdyż po aktualnych wyrokach i stanowiskach wojewodów, termin wizyty powinien być wyznaczany po uprawomocnieniu się decyzji o uznaniu za osobę bezrobotną. Jeśli decyzja była wysyłana pocztą, to Urząd nie ma możliwości zmieścić się w 30 dniach.		
320.	Art. 88 ust. 2,3	Nieobligatoryjność przygotowania IPD	IPD powinno być przygotowywane po np. 12 miesiącach bezskutecznej aktywizacji, bezrobotny powinien mieć czas na odnalezienie się w nowej dla niego sytuacji, zapoznanie z możliwościami aktywizacji, a doradca powinien mieć czas na rozpoznanie sytuacji bezrobotnego. IPD nie jest narzędziem pomagającym w skutecznej aktywizacji, to zbędna biurokracja pochłaniająca czas, który można by poświęcić na rozmowę z klientem. Brak możliwości wyegzekwowania stawienia się osobistego (brak przepisu) na sporządzenie IPD, osoby nie wyrażają zgody na kontakt telefoniczny lub mailowy, lub nie odpowiadają na maile, nie odbierają telefonów; w takiej sytuacji brak możliwości realizacji przepisu.	Uwaga nieuwzględniona Przepisy zmieniają aktualny obowiązek przygotowania IPD dla każdego bezrobotnego na rzecz obowiązku przygotowania IPD dla grup znajdujących się w szczególnie trudnej sytuacji na rynku pracy. Przygotowanie IPD dla pozostałych osób będzie miało miejsce wyłącznie jeśli będą tego oczekiwać od urzędu pracy i wyrażą na to zgodę. Ustawa reguluje również sankcje za brak współpracy w zakresie IPD.
321.	Art. 88 ust. 8	Starosta w okresie realizacji IPD kontaktuje się co najmniej raz na 30 dni w celu monitorowania sytuacji m. in. w formie spotkania	Część osób nie wyraża zgody na kontakt telefoniczny lub mailowy zatem kontakt może być tylko listowny, przepis wymaga doprecyzowania, brak obowiązku osobistego stawiennictwa bezrobotnego spowoduje w praktyce brak możliwości realizacji tego przepisu.	Uwaga nieuwzględniona Forma kontaktu z osobą bezrobotną zależy od urzędu pracy i oczekiwań osoby bezrobotnej.
322.	Art. 88 ust. 11	Usunięcie „za zgodą” by nie mnożyć dokumentacji oraz nie wchodzić w inny reżim RODO	Usunięcie „za zgodą”	Uwaga nieuwzględniona Przepis ma charakter fakultatywny i umożliwia pozostanie w kontakcie z klientem urzędu pracy za jego zgodą. Intencją przepisu jest utrzymanie motywacji osób bezrobotnych, które podjęły pracę. Działanie to ma na celu zwiększenie ich szansy

				na trwałe pozostanie na rynku pracy. Wsparcie realizowane będzie dla dwóch najbardziej potrzebujących grup: długotrwale bezrobotnych oraz bezrobotnych do 30 roku życia. Są to grupy osób, które mogą mieć największe problemy z odnalezieniem się w nowej sytuacji i utrzymaniem się w zatrudnieniu. Usunięcie zgody osoby wyrejestrowanej skutkowałoby nałożeniem na urząd pracy obowiązku utrzymywania kontaktu z każdą wyrejestrowaną osobą.
323.	Art. 89-92	Nowe stanowiska w pośrednictwie pracy: doradca ds. zatrudnienia (młodszy, starszy); a w poradnictwie doradca zawodowy (młodszy, starszy). Czy można wprowadzić system awansu i wzrostu uposażeń nawiązujący np. do systemu edukacji, gdzie nauczyciele mają możliwość stopniowalnego awansu powiązanego ze wzrostem wynagrodzenia. To rozwiązanie motywujące. Natomiast nie jest normalne, gdy pracownik administracji nie ma jasnej ścieżki awansu. Poprawa funkcjonowania państwa zależy m.in. od dbałości o kadrę administracji.	Sama zmiana stanowisk bez przełożenia na system wynagradzania etc. rodzi niezrozumienie. Równie dobrze mogą pozostać: pośrednik pracy i doradca zawodowy. Zwiększenie elastyczności wykonywania zadań można osiągnąć bez zmiany stanowisk. Co ze stanowiskami: specjaliści ds. rozwoju zawodowego oraz specjaliści ds. programów?	Uwaga nieuwzględniona Za system wynagradzania w urzędzie pracy odpowiada Dyrektor. Proponowane rozwiązanie umożliwi urzędowi lepsze wykorzystanie potencjału pracowników poprzez dopuszczenie większej elastyczności w powierzaniu wykonywania zadań z zakresu pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego. Kwestie dotyczące wynagrodzeń zostaną określone w rozporządzeniu.
324.	Art. 89 i 92	Zbyt ogólne sformułowanie dotyczące stażu pracy (można interpretować jako staż pracy w ogóle)	Doprecyzować, iż chodzi o staż związany z wykonywaniem pracy na danym stanowisku.	
325.	Art. 89 ust. 4,	Uwzględnić osoby, które mają wyższe wykształcenie z zakresu pośrednictwa pracy lub poradnictwa zawodowego (by nie musiały mieć już studiów podyplomowych by móc być starszym doradcą ds. zatrudnienia)	1) posiada wyższe wykształcenie i co najmniej 3 lata stażu pracy, lub 2) posiada wyższe wykształcenie z zakresu pośrednictwa pracy lub poradnictwa zawodowego i posiada co najmniej 12 miesięcy stażu pracy lub	Uwaga uwzględniona

			3) posiada wyższe wykształcenie i ukończyła studia podyplomowe z zakresu pośrednictwa pracy lub poradnictwa zawodowego i posiada co najmniej 12 miesięcy stażu pracy.	
326.	Art. 97 ust. 1	W małych pup-ach doradcami klienta pracującymi bezpośrednio z bezrobotnymi są doradcy zawodowi i poza nimi nie ma innych doradców zawodowych. Zatem jeśli mają oni teraz być doradcami ds. zatrudnienia” może dojść do sytuacji, w której w danym pup-ie nikt nie pracuje na stanowisku doradcy zawodowego. Proponujemy dodanie „lub doradcę zawodowego”	Dodać „lub doradcę zawodowego, o którym mowa w art. 92ust. 1”	Uwaga nieuwzględniona
327.	Art. 97 ust. 2 pkt 2	Uszczegółowić kompetencje dodając „z zastrzeżeniem art. 96”		
328.	art.99 ust. 1 pkt 2 lit. a, b	Szkolenia zamawiane przez PUP	Na podstawie jakich dokumentów opracowuje się diagnozę zapotrzebowania na zawody, umiejętności lub kwalifikacji? Jak często? Jakie elementy ma zawierać zgłoszenie pracodawcy lub przedsiębiorcy?	Uwaga wyjaśniona Nie planuje się szczegółowych regulacji w tym zakresie pozostawiając Urzędowi możliwość elastycznego działania.
329.	Art.99 ust.2 pkt.2	Zawarcie umowy w przypadku bonu na kształcenie ustawiczne.		Uwaga nieuwzględniona Analogicznie jak w przypadku funkcjonującego bonu szkoleniowego nie planuje się wprowadzenia obowiązku podpisywania umowy.
330.	Art.99 ust.2 pkt.4	Z uwagi na ograniczone budżety i ryzyko zaciągania zobowiązań na kilka lat proponujemy skrócenie okresu szkoleń do 12 miesięcy. Praktyka pokazuje, iż 12 m-cy jest okresem wystraczającym w kontekście większości szkoleń.	„... mogą trwać do 12 miesięcy”	Uwaga nieuwzględniona Dotychczasowe rozwiązania były oceniane jako mało elastyczne i nie pozwalały Urzędowi skutecznie wspierać klientów w ich potrzebach szkoleniowych.
331.	Art. 100	Starosta, na wniosek bezrobotnego lub poszukującego pracy może sfinansować wybrane przez niego szkolenie, jeżeli	Doprecyzowanie co należy rozumieć pod uzasadnieniem celowości szkolenia.	Uwaga nieuwzględniona Pojęcie celowości szkolenia funkcjonuje obecnie i Urzędy od

		uzasadni on celowość tego szkolenia, a koszt należny instytucji szkoleniowej w części finansowanej przez starostę nie przekroczy 300% przeciętnego wynagrodzenia. Jak należy rozumieć uzasadnienie celowości szkolenia?	Jakich dokumentów PUP powinien żądać w celu uzasadnienia celowości szkolenia (np. deklaracja zatrudnienia)?	wielu lat skutecznie oceniają celowość szkolenia. Złożenie deklaracji zatrudnienia nie jest wymagane.
332.	art.107 ust. 4	Cena usług finansowanych przez starostę w ramach bonu nie może być rażąco wyższa od cen podobnych usług oferowanych na rynku.	Czy weryfikacja cen może się odbyć na postawie cen dostępnych w internecie, czy PUP musi przeprowadzić formalny konkurs ofert/postępowanie, czy żądać przedłożenia kilku konkurencyjnych ofert?	Uwaga wyjaśniająca Nie planuje się szczegółowych regulacji w tym zakresie pozostawiając Urzędowi możliwość elastycznego działania.
333.	Art. 107 ust. 2	Rozpoczęcie kształcenia ustawicznego finansowanego w ramach bonu następuje w ciągu 6 miesięcy od dnia przyznania bonu. Kształcenie ustawiczne ma zostać zakończone nie później niż w terminie 30 miesięcy od dnia przyznania bonu. W uzasadnionych przypadkach, z uwagi na szczególną sytuację bezrobotnego lub poszukującego pracy starosta może zmienić termin realizacji bonu. Termin 6 i 30 miesięcy będzie utrudniał planowanie i efektywne wydatkowanie środków.	Propozycja zmiany terminów: rozpoczęcie w ciągu 3 a zakończenie 24 m-cy	Uwaga nieuwzględniona Niektóre studia podyplomowe otwierane są jedynie raz w roku
334.	Art. 109 ust. 3	Badanie miesiąca zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej by nie egzekwować kosztów, uderza w osoby, które dostają umowy na okres krótszy i nie otrzymują jej przedłużenia. Następuje swoista kara za aktywność. Każde zatrudnienie lub inna praca zarobkowa nie powinny wiązać się ze zwrotem kosztów.	Usunięcie „...na okres nie krótszy niż miesiąc”	Uwaga nieuwzględniona. Konieczne jest wskazanie minimalnego okresu zatrudnienia, aby przerwanie formy pomocy z powodu np. jednodniowego zajęcia zarobkowego nie zwalniało z konieczności zwrotu finansowania
335.	Art. 114 ust. 4	Staż może być realizowany w formie zdalnej. Przepisy art. 6718, art. 6719 § 3–5, art. 6724 § 1 pkt 1, 2 i 4, § 2–5, art. 6725, art. 6727, art. 6731 § 4, 7–9 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy stosuje się odpowiednio. Wymiar stażu w formie zdalnej oraz szczegółowe zasady odbywania	Ograniczenie możliwości odbywania stażu w formie zdalnej do max 50% czasu.	Uwaga nieuwzględniona: Mając na uwadze upowszechnienie się pracy zdalnej zasadne jest stworzenie możliwości realizacji stażu w tym trybie bez żadnych ograniczeń czasowych. Przepisy dają

		stażu w formie zdalnej określa się w umowie o organizację stażu, o której mowa w ust. 5 oraz w skierowaniu do odbycia stażu, o którym mowa w art. 114 ust. 4. Ograniczenie możliwości odbywania stażu w formie zdalnej do max 50% czasu.		możliwość organizacji staży w formie zdalnej lub hybrydowej. Starosta z organizatorem stażu decydują w jakim wymiarze czasu staż w formie zdalnej może się odbywać dla danego zawodu lub stanowiska pracy
336.	Art. 114 ust. 5	W miejsce umowy trójstronnej, umowa między starostą, a organizatorem stażu co ułatwia płynność realizacji umowy w przypadku rezygnacji stażysty i skierowania w to miejsce innej osoby.	Pozostawić obecny kształt: umowa między starostą, a organizatorem stażu	Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z Zaleceniem Rady z dnia 10 marca 2014 r. w sprawie ram jakości staży (2014/C 88/01) staże mają być oparte na pisemnej umowie zawieranej na początku stażu między stażystą a podmiotem oferującym staż
337.	Art. 115 ust. 3	Bezrobotny nie może odbywać stażu u tego samego organizatora, u którego wcześniej odbywał staż lub był zatrudniony, w tym jako pracownik młodociany w celu przygotowania zawodowego, jeśli od dnia zakończenia poprzedniego stażu lub zatrudnienia u tego organizatora nie upłynęło co najmniej 24 miesiące. Łączny okres staży realizowanych przez bezrobotnego u tego samego organizatora nie może przekroczyć 12 miesięcy. Możliwość skierowania bezrobotnego w przypadku wykonywania u organizatora innej pracy zarobkowej.	Wprowadzenie wyłączenia również w przypadku wykonywania innej pracy zarobkowej	Uwaga uwzględniona.
338.	Art. 116 ust. 4	Ilu stażystów może mieć pod opieką jeden opiekun?	Wprowadzić ograniczenie do 3 stażystów pod opieką jednego opiekuna	Uwaga nieuwzględniona Projekt przewiduje ograniczenia w zakresie liczby stażystów dla pracodawcy w art. 115 ust. 2, natomiast nie przewiduje się dodatkowych limitów na opiekuna.
339.	Art. 117 ust. 5	Bezrobotny, który na okres krótszy niż 6 miesięcy utracił status bezrobotnego z powodu odbywania ćwiczeń wojskowych lub przeszkolenia wojskowego, ma prawo do ukończenia tego stażu zgodnie z programem, za zgodą organizatora stażu po	Rezygnacja z tego przepisu	Uwaga nieuwzględniona. Jeżeli ćwiczenia wojskowe lub służba wojskowa, do której został powołany bezrobotny trwają na tyle długo, że uniemożliwiają w dłuższym okresie czasu odbywanie stażu i realizację

		ponownej rejestracji w PUP jako osoba bezrobotna. Jak ma się to odbywać? Co z umową? Ryzyko blokowania środków.		założonego programu stażu, to w takiej sytuacji urząd pracy może przerwać staż z urzędu. Dlatego w art. 117 ust. 5 wprowadzono możliwość dokończenia przez bezrobotnego stażu w późniejszym terminie, żeby nie stracił swojej szansy na zdobycie nowych umiejętności i poprawę swojej sytuacji na rynku pracy. W omawianej sytuacji osoba bezrobotna nie będzie ponownie odbywała stażu, tylko dokończy staż, który musiał być formalnie przerwany z przyczyn niezależnych od tej osoby i organizatora stażu. Umowa o organizację stażu może zawierać już odpowiednie zapisy, lub można sporządzić aneks do umowy lub zawrzeć nową umowę z organizatorem stażu. Kwestie techniczne organizacji kontynuacji stażu zostały pozostawione do decyzji urzędu bez narzucania przez ustawodawcę konkretnych rozwiązań
340.	Art. 118 ust. 6	Bezrobotny, który z uzasadnionej przyczyny przerwał staż może w okresie 6 miesięcy od dnia przerwania udziału w stażu za zgodą starosty i organizatora stażu dokończyć realizację programu stażu. Jak ma się to odbywać? Co z umową? Ryzyko blokowania środków.	Rezygnacja z tego przepisu	Uwaga nieuwzględniona Przepis daje szansę bezrobotnemu na dokończenie stażu, który został przerwany nie z winy bezrobotnego, a z przyczyn losowych lub innych ważnych okoliczności życiowych. W obecnie obowiązującej ustawie brakowało przepisu, który umożliwiłby w bardzo ważnych życiowych okolicznościach, które wcześniej trudno było przewidzieć, przerwać staż bez

				konsekwencji z możliwością jego późniejszego dokończenia. Doświadczenia ostatnich lat udowodniły potrzebę wprowadzenia takiego przepisu. Umowa o organizację stażu może zawierać już odpowiednie zapisy, lub można sporządzić aneks do umowy lub zawrzeć nową umowę z organizatorem stażu, jeśli on wyrazi zgodę. Kwestie techniczne organizacji kontynuacji stażu zostały pozostawione do decyzji urzędu bez narzucania przez ustawodawcę konkretnych rozwiązań. Ważną kwestią jest fakt, że dokończenie realizacji stażu może się odbyć jedynie za zgodą starosty i organizatora stażu. Ustawa daje możliwość dokończenia stażu, natomiast nie narzuca żadnej ze stron takiego rozwiązania.
341.	Art. 120 ust. 3	Badanie miesiąca zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej by nie egzekwować kosztów, uderza w osoby, które dostają umowy na okres krótszy i nie otrzymują jej przedłużenia. Następuje swoista kara za aktywność. Każde zatrudnienie lub inna praca zarobkowa nie powinny wiązać się ze zwrotem kosztów.	Usunięcie „...co najmniej miesiąc”	Uwaga nieuwzględniona. Konieczne jest wskazanie minimalnego okresu zatrudnienia, aby przerwanie formy pomocy z powodu np. jednodniowego zajęcia zarobkowego nie zwalniało z konieczności zwrotu finansowania danej formy pomocy.
342.	art. 125 ust. 1	1. Środki KFS przeznacza się na wspomaganie podmiotów inwestujących w kształcenie ustawiczne osób zatrudnionych lub świadczących inną pracę zarobkową.	Uściślić przepis by nie było wątpliwości, że z KFS może korzystać sam pracodawca. Potencjalne nadużycia w kontekście zawierania umów cywilnoprawnych by skorzystać z KFS powodują, że proponujemy wskazać, na jaki okres taka umowa ma być zawarta albo zrezygnować z objęcia wsparciem tej grupy. Ponadto wprowadzenie możliwości ubiegania się o środki KFS dla osób fizycznych	Uwaga częściowo uwzględniona Doprecyzowany zostanie katalog beneficjentów KFS. Nie przewiduje się nowych zadań z zakresu przyznania, monitorowania, realizacji oraz rozliczania umów zawartych w ramach KFS dla PUP, a w

			prowadzących działalność gospodarczą spowoduje znaczące zwiększenie liczby wniosków w ramach ogłaszanych przez PUP naborów. PUPy nie są etatowo przygotowane na taki wzrost nakładu pracy, uwzględniając również dodatkowy obowiązek dla PUP, tj. monitorowanie utrzymania zatrudnienia lub prowadzenia działalności gospodarczej. Proponujemy wydzielenie ze środków KFS kwoty na obsługę KFS (na wzór wypłat z tarczy antykryzysowej) w wysokości 2-5% środków KFS przydzielonych dla danego PUP.	konsekwencji - wydzielenia środków na obsługę KFS. Nie przewiduje się rezygnacji z rozszerzenia grupy docelowej KFS, ze względu na potrzebę zapewnienia wsparcia w kształceniu ustawicznym wszystkich osób pracujących. Z jednej strony grupa docelowa KFS będzie rozszerzona, jednak jednocześnie projekt ustawy zawiera kilka mechanizmów/sankcji/limitów zawężających dostęp do KFS.
343.	Art. 125 ust. 9 pkt 2	Brak definicji rażącego naruszenia umowy zawartej ze starostą oraz brak doprecyzowania jakich umów, ponieważ ze Starostą zawierane są nie tylko umowy w zakresie rynku pracy ale np. wywozu odpadów czy zaopatrzenia mieszkańców w wodę.	Doprecyzowanie przepisu, wskazanie na fakultatywność działania pup oraz rezygnacja z weryfikacji zawartych umów w okresie 3 lat.	Uwaga częściowo uwzględniona Przepis zostanie doprecyzowany w taki sposób, aby było jasne, że chodzi jedynie o umowy dotyczące KFS, zawarte przez starostę, który rozpatruje wnioski.
344.	Art. 126 ust. 4	Podmiot ubiegający się o pomoc, o której mowa w ust. 1, składa wnioski w postaci elektronicznej za pośrednictwem indywidualnego konta, do powiatowego urzędu pracy właściwego ze względu na jego siedzibę albo adresu prowadzenia działalności.	Wprowadzenie odwołania również do ust. 2	Uwaga uwzględniona
345.	127 ust. 1 pkt 1	1. Podmiot, który zawarł umowę, o której mowa w art. 126 ust. 1 i 2: 3) zatrudnia, zawiera umowę lub umowy cywilnoprawne dotyczące świadczenia usług przez okres co najmniej 3 miesięcy od momentu ukończenia kształcenia z osobą, która skorzystała z finansowanego kształcenia ustawicznego, niebędącą pracownikiem, pracodawcą lub osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą.	1. Podmiot, który zawarł umowę, o której mowa w art. 126 ust. 1 i 2: 3) zatrudnia, zawiera umowę lub umowy cywilnoprawne dotyczące świadczenia usług przez okres co najmniej 1 miesiąc od momentu ukończenia kształcenia z osobą, która skorzystała z finansowanego kształcenia ustawicznego, niebędącą pracownikiem, pracodawcą lub osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą. Należy dopisać:	Uwaga nieuwzględniona Zaproponowane rozwiązanie wiązałoby się z ryzykiem nadużyć, ponadto nakładałoby na urzędy pracy dodatkowe obciążenia.

		- to jest umowa lojalnościowa? co jeśli umowy są zawierane co miesiąc? - co w przypadku, jeśli pracownik odejdzie z pracy? Jak monitorować zatrudnienie tej osoby u innego pracodawcy?	Pracodawca zwraca środki, jeśli rozstanie z pracownikiem nastąpiło z winy czy z inicjatywy pracodawcy.	
346.	Art. 127 ust. 2	W przypadku nie dotrzymania warunków, o których mowa w ust. 1, podmiot nie otrzyma finansowania z KFS w ciągu roku od ukończenia finansowanej formy kształcenia. W praktyce nie jest to żadna sankcja dla podmiotu, który nie dotrzymał warunków umowy.	Wprowadzenie realnej sankcji (np. dłuższa kara)	Uwaga nieuwzględniona Nie planuje się wprowadzania surowszej sankcji. W projekcie zaproponowano nie tylko sankcję w postaci nieotrzymania finansowania w roku kolejnym, ale także zwrot otrzymanego już wsparcia (art. 131 ust. 2 pkt 3)
347.	Art. 131 ust. 2	Podmiot, który zawarł umowę o finansowanie kształcenia ustawicznego ze środków KFS, zwraca PUP środki KFS w przypadku, gdy: 1) osoba, na której kształcenie ustawiczne przyznano finansowanie nie podejmie lub nie ukończy tego kształcenia, lub nie przystąpi do procesu potwierdzenia nabytej wiedzy i umiejętności lub uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności; Co w sytuacji, gdy uczestnik nie zda egzaminu końcowego?	Doprecyzowanie czym jest nieukończenie kształcenia	Uwaga wyjaśniona Nie przewiduje się sankcji za niezdanie egzaminu, tylko za nieprzystąpienie do egzaminu.
348.	Art. 135 ust. 1	Forma pomocy nie przewiduje wsparcia zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy.	Umożliwienie wsparcia zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy.	Uwaga nieuwzględniona Prace interwencyjne celowo ograniczono w nowej ustawie do pełnego etatu tak, aby zatrudniony mógł uzyskać zatrudnienie gwarantujące co najmniej minimalne wynagrodzenie.
349.	Art. 135 ust 2	Zasadne byłoby wprowadzenie możliwości zatrudnienia w co najmniej połowie wymiaru czasu pracy z proporcjonalnie obniżoną refundacją kosztów. Wskazane byłoby także umożliwienie skorzystania z prac interwencyjnych gospodarstwom rolnym ponieważ takie potrzeby zgłaszają właściciele gospodarstw rolnych, którzy	Umożliwienie skorzystania z formy gospodarstwom rolnym, nie spełniającym definicji pracodawcy.	Uwaga nieuwzględniona Prace interwencyjne celowo ograniczono w nowej ustawie do pełnego etatu tak, aby zatrudniony mógł uzyskać zatrudnienie gwarantujące co najmniej minimalne wynagrodzenie.

		nikogo nie zatrudniają, a są zainteresowani zatrudnieniem osób bezrobotnych.		Zwrot „proporcjonalny” powodowałby wiele niejasności. Ponadto obowiązek pracodawcy polega obecnie na utrzymaniu zatrudnienia przez połowę okresu refundacyjnego, a zatem dalsza liberalizacja tego przepisu przez wprowadzenie zwrotu „proporcjonalnego” jest niezasadna.
350.	Art. 136 ust. 5	Proponujemy zwrot proporcjonalny (jak w przypadku innych refundacji). Żądanie zwrotu całości uzyskanej pomocy w przypadku PI wydaje się pewna niekonsekwencją i nierównością wobec prawa wobec faktu, iż w innych refundacjach wygląda to inaczej. W związku z dość długim okresem zatrudnienia osoby bezrobotnej tj. max 18 miesięcy, w przypadku niemożliwości zatrudnienia przez wymagany okres z różnych przyczyn, które np. mogą być niezależne od pracodawcy, bądź ewentualna rezygnacja pracodawcy z dalszej realizacji umowy i tym samym niezatrudnienia osoby skutkuje nie do końca sprawiedliwym potraktowaniem danego pracodawcy. Uwaga! W przypadku refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia jeśli pracodawca nie utrzyma w zatrudnieniu osoby bezrobotnej zwraca uzyskaną pomoc proporcjonalnie do okresu niezatrudnienia na utworzonym stanowisku pracy.	Niewywiązanie się z warunku dot. zatrudnienia bezrobotnego przez wymagany okres powoduje zwrot uzyskanej pomocy proporcjonalnie do okresu niezatrudnienia w ramach prac interwencyjnych wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od kwoty refundacji do zwrotu od dnia otrzymania pierwszej refundacji.	Uwaga nieuwzględniona Prace interwencyjne celowo ograniczono w nowej ustawie do pełnego etatu tak, aby zatrudniony mógł uzyskać zatrudnienie gwarantujące co najmniej minimalne wynagrodzenie. Zwrot „proporcjonalny” powodowałby wiele niejasności. Ponadto obowiązek pracodawcy polega obecnie na utrzymaniu zatrudnienia przez połowę okresu refundacyjnego, a zatem dalsza liberalizacja tego przepisu przez wprowadzenie zwrotu „proporcjonalnego” jest niezasadna.
351.	Art. 135 ust. 6	Rozszerzyć katalog możliwości o porozumienie stron z inicjatywy pracownika.	Porozumienie stron z inicjatywy pracownika	Uwaga nieuwzględniona Rozszerzenie katalogu o możliwość porozumienia stron z inicjatywy pracownika nie jest zasadna.
352.	Art. 135 / 136	Proponujemy ujednolicenie refundacji i sposobu realizacji zadania przy robotach publicznych i pracach interwencyjnych.	PI – refundacja nieprzekraczająca kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę i składek	

			RP - refundacja nieprzekraczająca 50% przeciętnego wynagrodzenia Ujednolicić refundację PI i RP do minimalnego wynagrodzenia	
353.	Art. 136 ust. 7	Czy pracodawca zatrudniający dłużnika alimentacyjnego w ramach robót publicznych na pół etatu otrzyma połowę czy pełną refundację? Nie jest to doprecyzowane. Proponujemy w ogóle wykreślenie wymiaru nieprzekraczającego połowy pełnego wymiaru czasu pracy.		Wyjaśnienie Refundacja obejmuje tylko poniesione koszty przez pracodawcę.
354.	Art. 138 ust. 1, 8	Pracodawca składa wniosek o organizowanie prac interwencyjnych do wybranego PUP. Starosta w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosków, o których mowa w ust. 1 i 2, informuje wnioskodawcę o rozpatrzeniu wniosku i wyrażeniu zgody lub jej braku na zorganizowanie prac interwencyjnych lub robót publicznych. W przypadku wniosków niekompletnych starosta wyznacza wnioskodawcy 14-dniowy termin na ich uzupełnienie. Wnioski nieuzupełnione w terminie pozostawia się bez rozpoznania.	Określić właściwość miejscową PUP by w przypadku pracodawców prowadzących działalność poza terenem działania Urzędu – miejsce realizacji prac interwencyjnych musi znajdować się na terenie działania urzędu. Pracodawca składa wniosek o organizowanie prac interwencyjnych do PUP właściwego ze względu na miejsce wykonywania prac interwencyjnych. Starosta w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosków, o których mowa w ust. 1 i 2, informuje wnioskodawcę o rozpatrzeniu wniosku i wyrażeniu zgody lub jej braku na zorganizowanie prac interwencyjnych lub robót publicznych. W przypadku wniosków niekompletnych starosta wyznacza wnioskodawcy 7-dniowy termin na ich uzupełnienie. Wnioski nieuzupełnione w terminie pozostawia się bez rozpoznania.	Uwaga nieuwzględniona Zasadne jest utrzymanie elastyczności pracodawcy w wyborze urzędu pracy do którego składa wniosek o organizowanie prac interwencyjnych. Projektowany przepis art. 138 ust. 1 jest analogiczny do obecnie obowiązującego § 4 ust. 1 rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 24 czerwca 2014 r. w sprawie organizowania prac interwencyjnych i robót publicznych oraz jednorazowej refundacji kosztów z tytułu opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne (Dz. U. poz. 864). W odniesieniu do uwagi dotyczącej wyznaczenia terminu na uzupełnienie wniosku uwaga została uwzględniona.
355.	Art. 139	Uwzględnić także zatrudnienie lub inną pracę zarobkową w kontekście niemożności skierowania bezrobotnego do PI lub RP by uniknąć sytuacji kończenia współpracy z osobą by skorzystać z refundacji.	Starosta nie może skierować bezrobotnego do prac interwencyjnych i robót publicznych, jeżeli w okresie ostatnich 90 dni, bezrobotny był zatrudniony lub wykonywał inną pracę zarobkową u danego pracodawcy.	Uwaga nieuwzględniona Brak jest podstaw do wydłużania z 90 dni do 12 miesięcy okresu przerwy pomiędzy skierowaniem

				tej samej osoby do prac interwencyjnych.
356.	Art. 140	Powrócić do formuły proponowanej w projekcie ustawy o aktywności zawodowej, w którym słusznie każdorazowo wskazywano, że w przypadku gdy podmiotem prowadzącym DPS jest starosta, wójt, burmistrz lub prezydent kompetencje ma DPS. Jest to spójne wobec faktu, iż w przypadku jednostek organizacyjnych wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej, kompetencje ma sama jednostka (np. ośrodek opiekuńczo-wychowawczy, a nie podmiot prowadzący). Proponowanie zawierania porozumień (ust. 13) jest dodatkowym tworem prawnym, który powinien zostać pominięty wobec możliwości przekazania kompetencji samym jednostkom (a nie podmiotom prowadzącym)	Powrócić do formuły proponowanej w projekcie ustawy o aktywności zawodowej, w którym słusznie każdorazowo wskazywano, że w przypadku gdy podmiotem prowadzącym DPS jest starosta, wójt, burmistrz lub prezydent kompetencje ma DPS.	Uwaga nieuwzględniona W związku z pojawiającymi się wątpliwościami, zaproponowano w projekcie ustawy ust. 13. Który doprecyzowuje, że w przypadku, gdy podmiotem prowadzącym DPS jest gmina lub powiat koszty, o których mowa w ust. 1, są zwracane domowi pomocy społecznej. Jeżeli umowa, o której mowa w ust. 10, nie może zostać zawarta koszty, o których mowa w ust. 1, są zwracane na podstawie porozumienia; przepisy ust. 2–12 stosuje się odpowiednio. Powyższe rozwiązanie obecnie stosowane jest przez urzędy pracy.
357.	Art. 141	Zbyt długie okresy związania się umową z pup i do tego im osoba starsza tym dłużej trwa umowa. Powyższe powoduje niechęć pracodawców do tej formy. Wolą skorzystać z prac interwencyjnych – a wobec proponowanej zmiany będą one korzystniejsze także finansowo – niż ryzykować, iż przy uwolnieniu stanowiska pracy będzie problem z jego uzupełnieniem osobą w tym samym przedziale wiekowym. Skrócenie okresu refundacji – szczególnie do osób w wieku emerytalnym.	Dofinansowanie 12 miesięcy plus 6 m-cy zatrudnienia po dofinansowaniu w odniesieniu do wszystkich osób 50+ - bezrobotnych i poszukujących pracy. Likwidacja formuły dofinansowania dla osób w przedziale 60+ lat, tj. 24 m-ce dofinansowania plus 12 bez dofinansowania z uwagi na bardzo długi okres zobowiązaniowy.	Wyjaśnienie W stosunku do obecnie obowiązującej regulacji w tym zakresie, zmieniono przepis w kierunku proporcjonalnego zatrudnienia po refundacji w stosunku do okresu refundowanego.
358.	Art. 141 ust. 5	Proponujemy zwrot proporcjonalny (jak w przypadku innych refundacji). Żądanie zwrotu całości uzyskanej pomocy w przypadku refundacji 50+ wydaje się pewna niekonsekwencją i nierównością wobec prawa wobec faktu, iż w innych refundacjach wygląda to inaczej. W związku z dość długim okresem zatrudnienia osoby bezrobotnej tj. max 18 miesięcy, w przypadku niemożliwości	W przypadku niewywiązania się z warunku, o którym mowa w ust. 4, oraz nieutrzymania zatrudnienia w okresie przysługiwania dofinansowania wynagrodzenia pracodawca lub przedsiębiorca zwraca proporcjonalnie do okresu niezatrudnienia otrzymane środki wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od całości kwoty otrzymanych środków od dnia otrzymania	Uwaga nieuwzględniona Zwrot „proporcjonalny” nie wydaje się zasadny.

		zatrudnienia przez wymagany okres z różnych przyczyn, które np. mogą być niezależne od pracodawcy, bądź ewentualna rezygnacja pracodawcy z dalszej realizacji umowy i tym samym niezatrudnienia osoby skutkuje nie do końca sprawiedliwym potraktowaniem danego pracodawcy. Uwaga! W przypadku refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia jeśli pracodawca nie utrzyma w zatrudnieniu osoby bezrobotnej zwraca uzyskaną pomoc proporcjonalnie do okresu niezatrudnienia na utworzonym stanowisku pracy.	pierwszego dofinansowania wynagrodzenia, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.	
359.	Art. 141 ust. 7	Rozszerzyć katalog możliwości o porozumienie stron z inicjatywy pracownika.	Porozumienie stron z inicjatywy pracownika	Uwaga nieuwzględniona Rozszerzenie katalogu o możliwość porozumienia stron z inicjatywy pracownika nie jest zasadna. Wprowadzenie takiego rozwiązania mogłoby stanowić kłopot dla PUP ze znalezieniem kolejnego pracownika na to stanowisko.
360.	Art. 142 ust. 1	Aktualnie bardzo często to właśnie w placówkach edukacyjnych (przedszkola, szkoły) są organizowane prace społecznie użyteczne. Brak uzasadnienia dla wyłączenia tej grupy z katalogu.	Dodać pkt. 4) placówkach oświatowych.	Uwaga uwzględniona
361.	Art. 144 ust. 7	Rozszerzyć katalog możliwości o porozumienie stron z inicjatywy pracownika.	Porozumienie stron z inicjatywy pracownika	Uwaga nieuwzględniona Rozszerzenie katalogu o możliwość porozumienia stron z inicjatywy pracownika nie jest zasadna. Wprowadzenie takiego rozwiązania mogłoby stanowić kłopot dla PUP ze znalezieniem kolejnego pracownika na to stanowisko.
362.	Art. 145	Świadczenie aktywizacyjne staje się zupełnie nieatrakcyjną formą pomocy w porównaniu chociażby z warunkami oferowanymi poprzez prace interwencyjne.	Rezygnacja z tej formy pomocy.	Wyjaśnienie W celu utrzymania atrakcyjności świadczeń aktywizacyjnych wprowadzono zmianę w

		Instrument może być zupełnie niewykorzystywany.		wysokości refundacji poniesionych kosztów w ramach prac interwencyjnych. Zapewni to ten sam poziom atrakcyjności form aktywizacji.
363.	Art. 153 ust. 1 i ust. 3	Nierówność sytuacji w kontekście zwrotów w zależności od podmiotu. Ujednolicić zwrot w formie proporcjonalnej dla wszystkich.	Ust. 1 Zwrot w formie proporcjonalnej dla wszystkich.	Uwaga nieuwzględniona Uwaga niezasadna. Zapisy służą wyrównywaniu szans, zwrot proporcjonalny dot. dofinansowania związanego z działalnością polegającą na prowadzeniu żłobka lub klubu dziecięcego z miejscami integracyjnymi, polegającej na świadczeniu usług dziennego opiekuna dla co najmniej jednego dziecka niepełnosprawnego lub polegającej na świadczeniu usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych,
364.	Art. 154-160	W przepisach dotyczących doposażenia stanowiska pracy brak jest regulacji dotyczących wakatów i uzupełnienia stanowisk pracy.	Pozostawić obecne regulacje dotyczących doposażenia stanowiska pracy w aspekcie wakatów i uzupełnienia stanowisk pracy.	Wyjaśnienie W aktualnych przepisach ustawy ani rozporządzenia nie ma regulacji dotyczących wakatów i uzupełniania stanowisk pracy. W przepisach zaproponowano regulację dotyczącą uzupełniania wakatów.
365.	Art. 158 ust. 2	Do jakiej sytuacji stosuje się przepis? Strona umowy jeszcze nie otrzymała środków zatem nie ma co zwracać.	Wykreślić ust. 2	Uwaga uwzględniona
366.	Art. 200	Zbyt sztywne określenie stawki. Wobec procesów inflacyjnych warto odwołać się do bardziej elastycznego wskaźnika np. poziomu minimalnego wynagrodzenia i wskazać np. 5% minimalnego wynagrodzenia.		Uwaga uwzględniona

		Warto też uwzględnić inne koszty jakie ponosić będzie podmiot realizujący działania i wskazać na poziom ich finansowania np. minimalne wynagrodzenie za pracę za miesiąc działań w zakresie reintegracji społecznej.		
367.	Art. 203 ust. 1	Starosta powierza co najmniej jednemu doradcy do spraw zatrudnienia, funkcję doradcy do spraw osób młodych poniżej 30 roku życia, którego zadaniem jest przygotowanie IPD. Brak źródła finansowania osoby, której powierza się taką funkcję, a zatrudnienie takiej osoby/osób i szkolenia pracowników mających pełnić takie funkcje będzie kosztochłonne (funkcja wymagać będzie nowych kompetencji). Chodzi o zabezpieczenie całości finansowania z FP. Wykreślenie „którego zadaniem jest przygotowanie IPD” gdyż to wskazuje, iż tylko taki pracownik może przygotować IPD dla osoby do 30 r.ż. a poza tym nie ma innych kompetencji. Dodanie „doradcy zawodowego” który może pełnić funkcję doradcy ds. osób młodych do 30 r.ż.	Wskazać, że „Starosta w ramach środków Funduszu Pracy powierza co najmniej jednemu doradcy do spraw zatrudnienia, o którym mowa w art. 89 ust. 1, lub doradcy zawodowemu, o którym mowa w art. 92 ust. 1 funkcję doradcy do spraw osób młodych do 30. roku życia.”	Uwaga nieuwzględniona Ustawa nie przewiduje by doradca ds. osób młodych miał być dodatkowym pracownikiem, stąd nie wymaga dodatkowego finansowania w tym zakresie. Dodanie doradcy zawodowego jest niemożliwe ze względu na konieczność zachowania spójności z innymi zapisami ustawy.
368.	Art. 203 ust. 4	Zbyt sztywny przepis wskazujący, iż rozpoczęcie formy pomocą, a nawet zatrudnienia czy innej pracy zarobkowej (?) POWINNO zostać poprzedzone szkoleniem. Uelastycznienie przepisu by nie dochodziło do sytuacji gdy ktoś już ma pracodawcę chcącego np. przyjąć na staż, a Pup na siłę musi skierować na szkolenie (nawet gdy nie wiąże się to z przyszłą pracą). Wykreślenie „zatrudnienia i innej pracy zarobkowej gdyż to zupełnie fikcyjnie tworzy sytuację, w której ktoś nie może podjąć aktywności zawodowej bez szkolenia.	Rozpoczęcie ~~zatrudnienia, innej pracy zarobkowej,~~ szkolenia albo innej formy pomocy MOŻE zostać poprzedzone szkoleniem bezrobotnego lub poszukującego pracy do 30. roku życia z zakresu umiejętności cyfrowych, o ile odbycie takiego szkolenia będzie niezbędne na podstawie wyników oceny, o której mowa w ust. 2. W uzasadnionych przypadkach rozpoczęcie formy pomocy może nastąpić w trakcie szkolenia z umiejętności cyfrowych.	Uwaga częściowo uwzględniona. Zmieniono brzmienie przepisu: 4. W przypadkach uzasadnionych wynikami oceny, o której mowa w ust. 2, starosta umożliwia bezrobotnemu lub poszukującemu pracy do 30. roku życia nabycie umiejętności cyfrowych.
369.	At. 206 ust. 2	Wykreślić na konto „bezrobotnego lub poszukującego pracy” co może rodzic pole	Wykreślić na konto „bezrobotnego lub poszukującego pracy”	Uwag niejasna

		do nadużyć i dodatkowych procedur egzekucyjnych.		
370.	Art. 207 ust. 1 pkt 1 lit. 4 oraz ust. 2 pkt 1 lit. 4	Zwrot kosztów przejazdu lub zakwaterowania ma się odbywać min. na podstawie „informacji z PUP”. Jak to udowodnić? Jak dokumentować? PUP udziela informacji przecież także o ofertach spoza swojej bazy. Wobec takiego określenia przesłanki w zasadzie wszyscy będą mogli się ubiegać o wsparcie (szczególnie w kontekście zwrotu kosztów dojazdu). Pojawia się duże pole do nadużyć i ogromna skala wniosków.	Skreślić „informacji z PUP”.	Uwaga nieuwzględniona
371.	Art. 207 ust.2 pkt 3	Brak dookreślenia o jaki czas dojazdu chodzi. Obecnie jest jasne, że chodzi o czas dojazdu środkami transportu zbiorowego.	Dodać formułę czas dojazdu „środkami transportu zbiorowego”	Wyjaśnienie Honorowany jest każdy środek transportu. Propozycja ograniczenia do środków transportu zbiorowego jest zbyt zawężająca.
372.	Art. 207 ust.2 pkt 6	Starosta refunduje z Funduszu Pracy koszty wyżywienia osoby skierowanej na szkolenie odbywane poza miejscem zamieszkania, jeżeli wynika to z umowy zawartej z instytucją szkoleniową.	Czy umowa z instytucją może zawierać również zapis o zorganizowaniu dojazdu uczestników na zajęcia? Czy wtedy można dokonać refundacji ?	Uwag niejasna
373.	art. 209	Dotyczy osób bezrobotnych, którym można przyznać bon: Warto rozważyć – by uniknąć nadużyć rejestrowania się w dowolnym PUP tylko w celu uzyskania bonu – wprowadzenie dodatkowych kryteriów przyznania np. miejsce wykonywania poprzedniej pracy nie może być takie samo jak planowane, brak zameldowania w planowanym miejscu pracy (...) Jeśli osoba może wybrać dowolny urząd, w którym się zarejestruje to osoby będą wybierały urzędy w których są środki na bony a nie urzędy w miejscowościach w których mieszkają i w których mają problem z pozyskaniem pracy. Może powinien zostać wprowadzony zapis, że osoba musi być min. 30 dni zarejestrowana w danym urzędzie żeby móc ubiegać się o bon, co też	Zawęzić grupę docelową. Np. w celu uniknięcia nadużyć wprowadzenie zapisu, że osoba nie może przesiedlić się do miejscowości w której posiada meldunek stały bądź czasowy oraz w której przebywała przed rejestracją i świadczyła pracę.	Uwaga nieuwzględniona Brak propozycji brzmienia przepisu. Natomiast w celu zabezpieczenia tej formy wsparcia w projekcie zaproponowano ust. 2. Starosta może zażądać od bezrobotnego dokumentów potwierdzających dotychczasowe miejsce zamieszkania wskazane we wniosku, o którym mowa w ust. 1. A także zaproponowano: 11. Do okresu pracy lub działalności gospodarczej, o których mowa w ust. 4 pkt 1, nie zalicza się: 1) okresu pracy u pracodawcy lub zleceniodawcy, na rzecz którego osoba

		byłoby potwierdzeniem, że ma problem z pozyskaniem pracy w danej miejscowości (uniknęlibyśmy także sytuacji w której osoby składają wniosek o bon w dniu rejestracji)		wykonywała pracę w okresie 180 dni przypadających bezpośrednio przed rejestracją jako bezrobotny; 2) okresu pracy z tytułu, którego osoba będzie osiągała wynagrodzenie dofinansowane lub refundowane z Funduszu Pracy; 3) okresu prowadzenia działalności gospodarczej, na którą osoba w ciągu ostatnich 12 miesięcy otrzymała z Funduszu Pracy dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej.
374.	art. 209	Brak wprowadzenia zabezpieczenia spłaty bonu. Problemy z odzyskaniem kwoty przyznanego bonu. Osoby przesiedlają się, nie mamy z nimi kontaktu, już pojawiają się problemy ze zwrotami a po wprowadzaniu proponowanych zmian czyli braku informacji pod jakim adresem osoba mieszka - bo dopiero po 240 dniach będzie pierwszy kontakt ściąganie należności będzie jeszcze trudniejsze. Poza tym dobrze by było żeby zostało to ujednolicone gdyż są urzędy, które mają wprowadzone formy zabezpieczeń środków.	Wprowadzić możliwość zabezpieczenia przy przyznawania bonów wobec spodziewanej bardzo dużej skali oraz częstej praktyki PUP-ów już obecnie.	Uwaga nieuwzględniona Nie ma uzasadnienie do wprowadzenia zabezpieczenia spłaty bonu. Bon na zasiedlenie jest fakultatywną formą wsparcia, a dodanie warunku w postaci posiadania dodatkowego zabezpieczenia utrudniłoby udzielanie wsparcia. Dodatkowo uzupełniono ust. 13 o termin, w którym powinien nastąpić zwrot bonu tj. w terminie nie krótszym niż 30 dni od daty doręczenia wezwania do zwrotu
375.	Art. 209	Wprowadzać ograniczenie, co do ilości przyznanych bonów.	Proponujemy wprowadzenie zapisu, że o bon na zasiedlenie będzie można wnioskować raz na 3 lata od daty rozliczenia się z poprzedniego bonu. W tym celu PUP może żądać informacji z innego PUP.	Uwaga nieuwzględniona Nie ma uzasadnienia do wprowadzenia ograniczenia co do ilości przyznawanych bonów. Bon na zasiedlenie pozostaje fakultatywną formą wsparcia i ostateczną decyzję co do zasadności przyznania bonu podejmuje starosta.
376.	Art. 209 Uwagi ogólne	Doprecyzować przepis dot. bonu na zasiedlenie - Brak ważności bonu na zasiedlenie co oznacza brak wyznaczonego terminu na	Obowiązek poinformowania starosty o podjęciu zatrudnienia lub rozpoczęcia działalności gospodarczej w związku z zawarciem umowy o bon na zasiedlenie	Uwaga nieuwzględniona Jeżeli bezrobotny ma przepracować 180 dni w ciągu 240 dni, to aby spełnić ten warunek, rozpoczęcie pracy nie

		podjęcie zatrudnienia/rozpoczęcia działalności gospodarcze - Brak konieczności dostarczenia dokumentu potwierdzającego podjęcie pracy/rozpoczęcia działalności gosp. spowoduje brak możliwości pozbawienia osoby statusu bezrobotnego. Rezygnacja z obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznych powoduje, że weryfikacja w systemie teleinformatycznym ZUS jest bezzasadna. Niedostarczenie odpowiednich dokumentów w przypadku podjęcia działalności gospodarczej powoduje brak możliwości wydania zaświadczenia dot. pomocy de minimis i wprowadzenia danych do systemu SHRIMP		powinno nastąpić później niż po 60 dniach od przyznania bonu. Takie założenie wprowadza większą elastyczność oraz daje realny czas na podjęcie pracy. Dodatkowo Starosta w myśl art. 65 ust.1 pozbawia statusu bezrobotnego m.in. dlatego, że nie spełnia warunków, o których mowa w art. 2 pkt 1; Lub też złożył wniosek o pozbawienie statusu bezrobotnego; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od dnia złożenia wniosku. Ponadto, w związku z tym, że bezrobotny będzie zobowiązany, aby pracować przez co najmniej 180 dni w okresie 240 dni nie jest konieczne ograniczenie ważności bonu na zasiedlenie do 30 dni.
377.	209 ust. 1	Problem z określeniem dotychczasowego miejsca zamieszkania. Przez jaki okres musi osoba mieszkać w danej miejscowości żeby uznać, że jest to jej dotychczasowe miejsce zamieszkania – wystarczy 1 dzień (np. od dziś mieszka w danej miejscowości, dziś się rejestruje i dziś składa wniosek o bon).		Uwaga nieuwzględniona Dotychczas funkcjonujący przepis również nie posiada wskazanego uregulowania. W związku z tym, że bon pozostanie fakultatywną formą wsparcia, ocena jego zasadności będzie należała do Starosty. Dodatkowo zaproponowano, aby Starosta może zażądać od bezrobotnego dokumentów potwierdzających dotychczasowe miejsce zamieszkania wskazane we wniosku, o którym mowa w ust. 1.
378.	art. 209 ust. 1	Problem ze zbadaniem łącznego najkrótszego czasu. Dwie różne osoby wskazujące dotarcie do tej samej miejscowości przesiedlenia prywatnym samochodem będą miały różny czas dojazdu w zależności w jakiej części miasta mieszkają i do jakiej części danego miasta się przesiedlają. Dotychczas mogliśmy	Dodać formułę czas dojazdu „środkami transportu zbiorowego”	Uwaga nieuwzględniona Wprowadzono celowo określenie „czas dotarcia” z uwagi na to, że te pojęcie jest na tyle pojemne, że zwiera w sobie oznaczenie czasu na dojście do przystanku lub ewentualny dojazd rowerem do stacji/przystanku.

		zweryfikować czas dojazdu środkami transportu zbiorowego poprzez dostępne rozkłady (od miejscowości do miejscowości). Po wprowadzeniu zmian wystarczające będzie oświadczenie osoby? Brak dookreślenia o jaki czas dojazdu chodzi. Obecnie jest jasne, że chodzi o czas dojazdu środkami transportu zbiorowego.		
379.	art. 209 ust. 1 i ust. 3	Dotyczy osób bezrobotnych, którym można przyznać bon: W przypadku, gdy cała rodzina zamierza przesiedlić się do innego miasta, pod ten sam adres i wszystkie osoby są zarejestrowane w urzędzie to przyznajemy kilka bonów jednej rodzinie? Zapis ust. 3 mówi o przeznaczeniu środków na pokrycie kosztów zamieszkania. Jednorazowo np. 3-osobowa rodzina otrzymuje 3 x 200% przeciętnego wynagrodzenia.	Doprecyzować przepis	Uwaga nieuwzględniona Każdy przypadek co do zasady jest rozpatrywany indywidualnie. Starosta, decydując o przyznaniu lub odmowie przyznania tej formy wsparcia bierze pod uwagę np. sytuację na lokalnym rynku pracy. Brak propozycji brzmienia przepisu.
380.	art. 209 ust. 1	Dotyczy osób bezrobotnych, którym można przyznać bon: Czy osoba może przesiedlić się do miejscowości, w której posiada już meldunek stały lub tymczasowy?	Doprecyzować przepis	Uwaga nieuwzględniona Nie jest zasadne przyznanie bonu osobie, która zamierza przesiedlić się do miejscowości, w której posiada meldunek stały lub tymczasowy. Takie wyjaśnienia zostały przyjęte również w obecnie obowiązującej ustawie
381.	209 ust. 2	Starosta może żądać dokumentów potwierdzających dotychczasowe miejsce zamieszkania. Każdy urząd ma sobie sam określić jak długi ma to być okres- 1 dzień, 30 dni?	W celu ujednolicenia i uniknięcia nadużyć, że np. osoba wczoraj wynajęła mieszkanie a dziś się rejestruje i składa wniosek o bon propozycja wprowadzenia minimalnego okresu potwierdzającego dotychczasowe miejsce zamieszkania.	Uwaga nieuwzględniona. Na podstawie indywidualnej sytuacji oraz przedstawionych dokumentów o dotychczasowym miejscu zamieszkania starosta może przyznać bon na zasiedlenie. Starosta przed przyznaniem bonu weryfikuje wniosek wraz z uzasadnieniem.
382.	209 ust. 4 pkt 2	Brak informacji, że osoba musi podlegać ubezpieczeniom społecznym tzn. że osoby mogą podejmować np. umowę o dzieło a osoby zakładające własną działalność mogą skorzystać z tzw. „ulgi na start”	W ramach przyznanego bonu na zasiedlenie osoba nie musi podlegać ubezpieczeniom społecznym? Czyli osoby mogą podejmować różne umowy np. umowę o dzieło? A osoby zakładające własną działalność mogą skorzystać z tzw. ulgi na start?	Uwaga nieuwzględniona Taki był cel zmodyfikowanego przepisu z uwagi inne formy zatrudnienia i ustawowe regulacje m.in. ulga na start

383.	art. 209 ust. 4	Przez okres 240 dni urząd nie weryfikuje co się dzieje z osobą, która otrzymała bon? Osoba dopiero po upływie 240 dni oświadcza gdzie się przesiedliła i czy i gdzie podjęła pracę? Co z utratą statusu osoby bezrobotnej?	Warto zachować dotychczasowy tryb stosowany przy przyznawaniu bonu jeśli chodzi o terminy na podjęcie pracy i informowanie pup o utracie pracy etc.	Uwaga nieuwzględniona Pozbawienie statusu osoby bezrobotnej jest uregulowane w art. 65. Ponadto, umowa o przyznanie bonu powinna regulować kwestie, które wymagają doprecyzowania. Co więcej, jeżeli dana osoba ma przepracować 180 dni w ciągu 240 dni, to aby spełnić ten warunek rozpoczęcie pracy nie powinno nastąpić później niż po 60 dniach od przyznania bonu. Takie założenie wprowadza większa elastyczność oraz daje realny czas na podjęcie pracy.
384.	209 ust. 4 pkt 1	Pierwszy kontakt z urzędem po zawarciu umowy i otrzymaniu bonu dopiero po 240 dniach: - co w sytuacji gdy osoba założy działalność? Czy bon na zasiedlenie nadal będzie pomocą de minimis? Jeśli tak to kiedy wydać zaświadczenie o pomocy de minimis. - trudności ze zwrotem bonu, brak informacji pod jakim adresem osoba zamieszkuje spowoduje problemy z wystaniem korespondencji, nie zawsze będzie możliwość wystania pisma elektronicznie.	Zawarcie zapisu, że bon na zasiedlenie jest pomocą de minimis oraz określenie z jakim dniem należy wydać zaświadczenie o otrzymanej pomocy.	Uwaga nieuwzględniona - w dziale dot. form wsparcia znajduje się art. Dotyczący pomocy de minimis. - bon będzie przyznawany na podstawie umowy, w której powinny znaleźć się takie informacje.
385.	209 ust. 6	Do okresu 180 dni wliczony jest tylko okres ćwiczeń wojskowych co z innymi okresami wymienionymi np. w wyjaśnieniach ministerstwa.		Uwaga nieuwzględniona Obecne wyjaśnienia stracą ważność. Wyjaśnienia będą przygotowane po wejściu w życie ustawy. Większość poprzednich okresów związanych z odbywaniem ćwiczeń wojskowych została zniesiona i zastąpiona formami określonymi w ustawie o obronie ojczyzny
386.	209 ust. 9	Jakie mogą być uzasadnione przyczyny żeby uznać że osoba potrzebowała nie 240 a 330 dni na udokumentowanie 180 dni		Wyjaśnienia Utrata pracy jest jedną z sytuacji, które mogą posłużyć do

		pozostawania w zatrudnieniu. Jeśli osoba straci pracę i nie uda jej się znaleźć kolejnej do 240 dni to jest uzasadniona przyczyna żeby wydłużyć okres?		uzasadnienia wydłużenia okresu rozliczenia bonu.
387.	209 ust. 11	Do okresu 180 dni nie wliczone zostały 3 okresy, co z pozostałymi okresami wymienionymi w wyjaśnieniach ministerstwa np. urlop bezpłatny, „ulga na start”, stosunki służbowe, NU bez prawa do wynagrodzenia.		Uwaga nieuwzględniona Regulacja dot. bonu w obecnie funkcjonującej ustawie również nie zawiera okresów, które mogą być uwzględnione przy rozliczeniu bonu na zasiedlenie. Nie ma uzasadnienia, aby tworzyć katalog wyjątków.
388.	art. 209 ust. 12	dot. zwrotu bonu	Nie ma określonego terminu, w którym osoba musi dokonać zwrotu kwoty bonu? Aktualnie w art. 66n ust. 5 jest mowa o 30 dniach.	Uwaga uwzględniona Doprecyzowano w ust. 13 Zwrot kwoty bonu, o której mowa w ust. 12, następuje bez odsetek ustawowych w terminie nie krótszym niż 30 dni od daty doręczenia wezwania do zwrotu.
389.	Art.218 ust. 1 pkt 2	Nie uzależniać prawa do zasiłku od „opłacenia” składek tylko od „podlegania” ubezpieczeniu. Pracownik nie ma wpływu czy pracodawca opłaci składki.		Uwaga uwzględniona
390.	Art. 218 ust. 2 pkt 1	Może łatwiej byłoby wskazać, czego nie liczy się do 365 w aspekcie służby wojskowej.		Uwaga nieuwzględniona Przepis ma formę potwierdzenia zaliczenia do uprawnień zasiłkowych tych wymienionych okresów. Wyliczenie przez negację nie byłoby tu wskazane
391.	Art. 219 ust. 2 oraz art. 220 ust. 1 pkt 5	Brak regulacji z art. 219 ust. 2 w odniesieniu do art. 220 ust. 1 pkt 5 rodzi sytuację, w której w przypadku rozwiązania stosunku pracy na mocy porozumienia stron, który to stosunek pracy nie jest podstawą do nabycia prawa do zasiłku, klient będzie miał prawo do świadczenia dopiero po 90 dniach. Warto rozważyć pozostawienie obecnych regulacji, które powodują, że badamy	Dodać zapis, iż przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy ostatni stosunek pracy lub stosunek służbowy nie stanowi podstawy nabycia prawa do zasiłku.	Uwaga nieuwzględniona Propozycja zbyt kazuistyczna.

		ostatnie 6 miesięcy w kontekście ewentualnych karencji.		
	Art. 220 ust 1 pkt 8	Błędne odwołanie do art.88 ust 2 powinno być art.88 ust 3		Wyjaśnienie. Odesłanie jest prawidłowe.
392.	Art. 225 ust. 1 pkt 2 lit. a	Wprowadzić ograniczenie dla niepełnosprawnych posiadających co najmniej umiarkowany stopień niepełnoprawności.		Uwaga nieuwzględniona Różnicowanie w tym zakresie osób z niepełnosprawnościami jest niezasadne.
393.	Art.225 ust. 3	Nie skracać prawa do zasiłku o okresy zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych – to pracodawca ma korzyści z subsydiowanego zatrudnienia.		Uwaga nieuwzględniona Praca subsydiowana i zasiłek finansowane są z tego samego źródła którym jest FP.
394.	Art. 233 ust. 1 oraz ust. 5	Obecny kształt przepisów dotyczących dodatków aktywizacyjnych wskazuje, że przysługiwać on będzie także w wyniku skierowania przez pup do pracy (poza wymienionymi w ust. 5 subsydiami). Z drugiej strony w ust. 1 jest mowa o „własnej inicjatywie” – dotychczas wykluczono skierowania do pracy.	Doprecyzować przepis by nie było sprzeczności: z jednej strony „własna inicjatywa” (ust. 1) z drugiej wykluczone subsydia (ust.5) czyli pozostawione skierowania do pracy niesubsydiowanej (czyli nie do końca „własna inicjatywa”)	Uwaga uwzględniona
395.	Art. 234	Jak płacić stypendium jeśli ktoś jest na dwóch szkoleniach w ramach bonu n kształcenie ustawiczne. Podwójnie?	Doprecyzować przepis.	Uwaga wyjaśniona Art. 234 mówi o wypłacaniu bezrobotnemu stypendium m.in. w okresie odbywania szkolenia realizowanego w ramach bonu na kształcenie ustawiczne. W przypadku dwóch szkoleń wypłaca się dwa stypendia.
396.	art. 235	Wysokość stypendium nieadekwatna do obecnej sytuacji na rynku pracy i sytuacji gospodarczej. Wyraźny wzrost minimalnego wynagrodzeni powoduje, że forma realizowana przez Urząd nie jest atrakcyjna dla bezrobotnych i poszukujących pracy.	Kwota stypendium minimum 180% zasiłku.	Uwaga nieuwzględniona Wysokość stypendium stażowego została zwiększona ze 120% do 160% zasiłku dla bezrobotnych. Staż nie jest formą zatrudnienia, a wartością dodaną stażu jest zdobywanie umiejętności i wiedzy, a nawet kwalifikacji w zawodzie. Odnośnie kwestii wysokości stypendium w trakcie zwolnienia lekarskiego, rozwiązanie zostało zaproponowane na podstawie dotychczasowych doświadczeń.

397.	art. 237	Jeżeli osoba bezrobotna nie posiada numeru konta bankowego , to w projekcie ustawy wskazane są kasy banku wybranego przez PUP. Urzędy Pracy stosując wypłaty osobiste nie zawsze wykorzystują do tego współpracę z bankiem (mogą to robić inne instytucje finansowe, agencje płatnicze – we Włocławku Monetia- czy poczta) zatem takie bezwzględne wskazanie jest niewłaściwe.	Zobligowanie klientów do posiadania rachunku bankowego (art. 55 ust. 3 pkt 23)	
398.	Art. 239 ust.2	Zbędne wskazanie na termin 2 dni – brak konsekwencji niezastosowania się .	Wykreślenie terminu 2 dni.	Uwaga uwzględniona
399.	Art. 246	Nie karać osób koniecznością zwrotu w przypadku gdy pobierała stypendium lub inne świadczenie pieniężne finansowane z Funduszu Pracy w okresie, za który nabyła prawo do świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego, zasiłku dla opiekuna, zasiłku stałego. Osoby faktycznie wykonywały jakieś czynności, za które przysługuje świadczenie.		Uwaga nieuwzględniona Osoba bezrobotna, która nabyła prawo do świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego, zasiłku dla opiekuna, zasiłku stałego będzie zwracać nienależnie pobrane świadczenie, gdyż utraci status bezrobotnego z dniem nabycia tych świadczeń. Powyższe rozwiązanie jest zgodne z linią orzeczniczą sądów.
400.	Art. 247 ust. 2 pkt 7	Umorzenie nienależnie pobranych świadczeń lub należności z tytułu zwrotu środków w przypadku gdy „zachodzi interes publiczny”	Przepis wymaga doprecyzowania, co w tej sytuacji może być „interese publicznym”?	Wyjaśnienie Interes publiczny jest jedną z najważniejszych klauzul generalnych w prawodawstwie polskim, ma bowiem charakter konstytucyjny. Jako klauzula generalna jest pojęciem niedookreślonym, nieposiadającym zwartej, zapisanej formuły na gruncie obowiązującego prawa. Pojęcie utożsamiane jest często z pojęciem „dobro wspólne”.
401.	Art. 266	Uwzględnić w świadczeniach obligatoryjnych dodatki motywacyjne dla pracowników (by mieć gwarancje	Dodać pkt. 4) dodatków motywacyjnych, o których mowa w art. 283 ust. 1	

		otrzymania środków oraz by ich wysokość była na odpowiednim poziomie)		
402.	Art. 269	Niektóre formy pomocy powodują zobowiązania wieloletnie zatem należałoby zmienić zapis z „na rok następny” na „na kolejne lata”	Zmienić zapis z „na rok następny” na „na kolejne lata” lub „poza bieżący rok budżetowy”	Uwaga nieuwzględniona
403.	Art. 280 ust. 1	Dla zapewnienia stabilności poziomu dofinansowania do wynagrodzeń dla pracowników Pup i wobec niepewności co do skali i możliwości realizacji projektów EFS w nowej perspektywie, odniesienie się w przepisie do kwoty środków FP na realizację form pomocy lub zwiększenie udziału do 20% w kontekście EFS+. Usunąć okres czasowy 2025-2026, pozostawiając od 2025 Zagwarantować taki kształt przepisu, by środki stanowiły faktyczne dofinansowanie kosztów wynagrodzeń, a nie uzupełnianie budżetu przez starostę (obecny kształt, mimo dobrych intencji MRPiPS oraz oficjalnego stanowiska MRPiPS nie przyniósł oczekiwanych skutków wobec możliwości szerokiej interpretacji zapisów)	14% kwoty środków Funduszu Pracy ustalonej dla województw na rok budżetowy na realizację form pomocy Lub 20% kwoty środków ustalonej dla województw na rok budżetowy na realizację projektów EFS+ Usunąć okres czasowy 2025-2026, pozostawiając "od 2025..."	Uwaga nieuwzględniona
404.	Rozdział 5 Środki fakultatywne	Brak przepisu umożliwiającego zaciąganie zobowiązań w ramach limitów na finansowanie kosztów funkcjonowania na rok następny. Umożliwiłoby to zmniejszenie kosztów usług i zawarcie umów na korzystniejszych warunkach. Ceny usług zakupionych na okres powyżej roku są atrakcyjniejsze niż ceny tych samych usług na okres krótszy np. na koszty komunikowania się, technologię cyfrową (programy, Internet).	Dodać art. : Starosta może zawierać umowy, porozumienia i udzielać zleceń dotyczących finansowania kosztów funkcjonowania, powodujących powstawanie zobowiązań przechodzących na rok następny do wysokości 20% kwoty środków (limitu) Funduszu Pracy ustalonej na dany rok budżetowy, o której mowa w art. 273 ust. 1. Zobowiązania te obciążają kwotę środków (limit) Funduszu Pracy ustaloną na rok następny.	Uwaga nieuwzględniona
405.	Art. 283	Stworzyć odpowiednie regulacje by zabezpieczyć finansowanie dodatków motywacyjnych.	Uwzględnić w finansowaniu świadczeń obligatoryjnych.	Wyjaśnienie Dodatek motywacyjny będzie miał charakter fakultatywny, będzie finansowany z FP.
406.	Art. 283 ust. 2	Dodać „lub kompetencje”.	Dodatek motywacyjny może być przyznany jeżeli pracownik co najmniej raz w okresie 12	Uwaga uwzględniona

			miesiące bezpośrednio poprzedzających przyznanie dodatku doskonalili kwalifikacje lub kompetencje zawodowe wymagane na stanowisku pracy, na którym jest zatrudniony.	
407.	Art. 284	Wobec poszerzenia grup odbiorców KFS zwiększyć poziom finansowania od 6% do 8%FP.	Na finansowanie zadań w ramach KFS w danym roku budżetowym przeznacza się środki w wysokości nie niższej niż 6% i nie wyższej niż 8% przychodów Funduszu Pracy uzyskanych ze składek na Fundusz Pracy w roku poprzedzającym rok, w którym sporządzany jest plan finansowy Funduszu Pracy.	Uwaga nieuwzględniona Budżet KFS był zwiększany w ostatnich latach. Obecnie nie ma możliwości zwiększenia budżetu tego funduszu.
408.	Art. 300 ust. 1	Dodać pkt. 5) dodatków motywacyjnych, o których mowa w art. 283 ust. 1	Dodać pkt. 5) dodatków motywacyjnych, o których mowa w art. 283 ust. 1	Uwaga nieuwzględniona Dodatek motywacyjny będzie miał charakter fakultatywny.
409.	Art. 300 ust. 3 pkt. 23	Dodać „koszty zastępstwa procesowego” (dziś musimy ponosić je z własnego budżetu)	postępowania sądowego lub egzekucyjnego, kosztów zastępstwa procesowego w sprawach nienależnie pobranych świadczeń pieniężnych, zwrotu środków przyznanych na finansowanie form pomocy i innych wypłat z Funduszu Pracy;	Uwaga nieuwzględniona
410.	Art. 453	Usunąć art. 206, który zgodnie z przepisem ma wejść w życie od 2026 (badania lekarskie)	Usunąć art. 206	Uwaga uwzględniona
411.		Zapewnić regulacje umożliwiające krótsze przechowywanie dokumentów klientów (10 lat) Obecne 50 lat nie przystaje do rzeczywistości związanej z dokumentacją pracowniczą oraz powoduje problemy archiwizacyjne. Temat jest znany MRPiPS.		Uwaga uwzględniona
Wojewódzki Urząd Pracy w Szczecinie				
412.	art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. d)	Należy w ustawie uwzględnić również zakres podmiotowy wynikający z Umowy o Handlu i Współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony, bowiem decyzje o których mowa w art. 35 ust. 1-3 są wydawane przez marszałka województwa także w oparciu o ww. umowę. Wyeliminuje to wątpliwości interpretacyjne w zakresie stosowania przepisów w stosunku do Wielkiej Brytanii.	Art. 1 ust. 3 Ustawa ma zastosowanie do: pkt 2) cudzoziemców poszukujących i podejmujących zatrudnienie lub inną pracę zarobkową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: d) obywateli Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. b i d Umowy o Wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz. Urz. UE L 29 z 31.01.2020, str. 7, z późn. zm.3), oraz członków ich rodzin, o	Uwaga nieuwzględniona. Ten art. 1 nie dotyczy koordynacji. Nie obejmuje umów.

			których mowa w art. 10 ust. 1 lit. e i lit. f tej umowy, oraz obywateli Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej i członków ich rodzin, o których mowa w art. SSC. 2 Protokołu do Umowy o Handlu i Współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony (Dz. Urz. UE L 149 z 30 kwietnia 2021 r. ze zm.).	
413.	art. 35 ust. 1	W artykule błędne jest odniesienie do art. 223, zamiast do art. 222 (ówczesny art. 9d). Niemniej jednak, z przepisu art. 35 ust. 1 należy usunąć fragment „z zastrzeżeniem art. 222”, bowiem w tej wersji ustawy uwzględnia on państwa, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła dwustronne umowy. Ówczesny art. 9d (odpowiednik art. 222) odnosi się wyłącznie do państw UE, EOG, Szwajcarii i UK. Nie miał on zastosowania do spraw, z którymi Polska zawarła dwustronne umowy. Nowa wersja brzmienia artykułu wyklucza jednak to stanowisko. Zatem błędne jest wskazanie w powołanym przepisie „z zastrzeżeniem art. 222”.	W sprawach dotyczących koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–d, oraz państw, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła dwustronne umowy międzynarodowe o zabezpieczeniu społecznym, w zakresie świadczeń dla bezrobotnych, marszałek województwa rozstrzyga, w drodze decyzji, o przyznaniu albo odmowie przyznania prawa do zasiłku, jeżeli okres ubezpieczenia, zatrudnienia lub pracy na własny rachunek spełniony przez bezrobotnego w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, państwie, o którym mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. b–d, lub państwie, z którym Rzeczpospolita Polska zawarła dwustronną umowę międzynarodową o zabezpieczeniu społecznym, w zakresie świadczeń dla bezrobotnych, ma lub mógłby mieć wpływ na nabycie, ustalenie wysokości lub okres pobierania zasiłku, o którym mowa w art. 225 ust. 1 pkt 2 lit. c.	Uwaga uwzględniona. po przeanalizowaniu propozycji zmiany w art. 35, zgadza się z sugestią naniesioną przez WUP Szczecin.
414.	art. 218 ust. 1 pkt 3	W wyjaśnieniach do ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy jest zapis: „Aby okres świadczenia pracy w ramach umowy zlecenia mógł zostać zaliczony do okresu uprawniającego do uzyskania zasiłku dla bezrobotnych nie jest konieczne faktyczne odprowadzenie składek na ubezpieczenia społeczne oraz składki na FP. Jeżeli z winy zleceńodawcy nie były	3) świadczył usługi na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do których zgodnie z przepisami ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo współpracował przy wykonywaniu tych umów i osiągał wynagrodzenie w kwocie co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę w przeliczeniu na okres pełnego miesiąca, od	Uwaga uwzględniona

		odprowadzone składki na ubezpieczenia społeczne oraz składki na FP, okres ten powinien zostać uwzględniony do okresu uprawniającego do uzyskania prawa do zasiłku dla bezrobotnych.” Brzmienie art. 218 ust. 1 pkt 3 wskazuje natomiast, że do 365 dni w 18 miesiącach poprzedzających dzień rejestracji zalicza się jako okres uprawniający do zasiłku tylko okres świadczenia usług na podstawie umowy zlecenia, za który opłacono składki na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy, przy czym podstawa wymiaru tych składek stanowiła kwota co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę w przeliczeniu na okres pełnego miesiąca.	którego istnieje obowiązek opłacania składki na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy, z zastrzeżeniem art. 261	
415.	art. 255	Zgodnie z przepisem Prezes Głównego Urzędu Statystycznego, w terminie do dnia 31 grudnia każdego roku, ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, przeciętną stopę bezrobocia w kraju oraz na obszarze powiatów według stanu na dzień 30 czerwca danego roku. Zapis ten był niezbędny w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, bowiem od stopy bezrobocia na obszarze zamieszkiwania bezrobotnego w dniu 30 czerwca roku poprzedzającego dzień nabycia prawa do zasiłku dla bezrobotnych uzależniona była długość pobierania zasiłku – 180 dni lub 365 dni (art. 73 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 lit. a). Proponowane zapisy ustawy w tej kwestii zostały zmienione i nie przewidują już powiązania między stopą bezrobocia w dniu 30 czerwca roku poprzedzającego nabycie prawa do zasiłku od długości jego przysługiwania	Do usunięcia.	Wyjaśnienie. Określenie stopy bezrobocia jest potrzebne na gruncie innych przepisów prawa.
416.	art.33 ust. 2 i art. 308	Treść wskazanych przepisów koliduje ze sobą. Prowadzenie rejestru agencji zatrudnienia przyznano jako zadanie do wykonania w imieniu samorządu województwa dyrektorowi WUP, a	Proponuje się dokonać podziału zadań w zakresie prowadzenia rejestru agencji zatrudnienia na zadania wykonywane w imieniu samorządu województwa przez dyrektora WUP oraz zadania marszałka	Wyjaśnienie. Dyrektor WUP realizuje zadanie w imieniu samorządu województwa

		następnie w dalszej części projektu (art. 308) określono je jako zadanie marszałka województwa.	województwa. Przy czym wszystkie kategorie spraw w ww. zakresie byłyby realizowane w WUP.	
417.	art. 307 ust. 1 pkt 4	W projekcie ustawy należy zmienić niewłaściwie wskazany numer artykułu dotyczący przesłanki do wykreślenia z rejestru. Uwaga ma charakter porządkowy.	O wpis do rejestru agencji zatrudnienia nie może ubiegać się podmiot, jeżeli został wykreślony z rejestru agencji zatrudnienia w przypadkach, o których mowa w art. 315 ust. 1 pkt 4–8 oraz art. 323 ust. 1.	Uwaga uwzględniona. Zmiana w art. art. 307 ust. 1 pkt 4 odnośnie art. 323: proszę wpisać art. 323 ust. 1
418.	art. 307 ust. 1 pkt 8	Powołany wyżej przepis nie określa warunków jakie musi spełnić lokal, w którym wykonywana jest działalność agencji zatrudnienia. Brak wytycznych w tym zakresie prowadzi do rejestrowania przez podmioty działalności w oparciu o biura wirtualne, w których fizycznie nie są realizowane usługi agencji zatrudnienia, a wskazany adres lokalu służy jedynie jako adres korespondencyjny.	Proponuje się dookreślić warunki, jakie musi spełnić lokal, w którym są świadczone usługi agencji zatrudnienia albo dodać zapis w projekcie, że biura wirtualne nie spełniają wymogu określonego w przepisie art. 307 ust.1 pkt 8.	Uwaga uwzględniona. Agencje zatrudnienia mają posiadać lokal, w którym są świadczone usługi. Biura wirtualne nie spełniają tego warunku
419.	art. 309 ust. 2 pkt 2	Skoro istnieje wymóg dla podmiotów zamierzających ubiegać się o wpis do rejestru agencji zatrudnienia w postaci posiadania lokalu, w którym świadczone są usługi, to wniosek o wpis powinien zawierać dane w tym zakresie. Tym bardziej, że jest to przesłanka, którą organ może zweryfikować na podstawie art. 311 pkt 2 w celu sprawdzenia czy podmiot spełnia warunki prowadzenia działalności agencji zatrudnienia.	Art. 309 ust. 2 pkt 2 Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące dane: 2) adres do doręczeń i adres siedziby lub adres stałego miejsca wykonywania działalności podmiotu zamierzającego prowadzić agencję zatrudnienia oraz adres lokalu, o którym mowa w art. 307 ust. 1 pkt 8, wraz z nazwą gminy, powiatu i województwa, numerem telefonu oraz adresem elektronicznym.	Uwaga uwzględniona. Przepisy zostaną zmienione zgodnie z uwagą.
420.	art. 315 ust. pkt 6	Wykreślenie z rejestru z uwagi na złożenie sprawozdania niezgodnego ze stanem faktycznym nie daje możliwości usunięcia przez pomiot tego naruszenia. Przepis ma charakter obligatoryjny. Zasadne jest wprowadzenie zapisu, na podstawie którego organ wykreśli z rejestru z ww. przesłanki, ale po ówczesnym wezwaniu do usunięcia tego naruszenia. Błędnie wypełnione sprawozdania są bowiem najczęściej stwierdzonym naruszeniem podczas wykonywanych przez marszałka kontroli przestrzegania warunków prowadzenia	Usunięcie z art. 315 ust. 1 pkt 6 odniesienia do art. 323. Zmiana art. 315 ust. 1 pkt 5 poprzez dodanie odesłania do art. 323 ust 1 i 2.	Uwaga uwzględniona. Zmiana art. 315 ust. 1 pkt 5 poprzez dodanie odesłania do art. 323 ust 1 i 2.

		agencji zatrudnienia. Błędy mogą być wynikiem pomyłek w obliczeniach.		
421.	art. 323 ust. 2	Propozycja dookreślenia obowiązku sprawozdawczego poprzez konieczność składania rzetelnych tj. zgodnych ze stanem faktycznych sprawozdań agencji zatrudnienia. Zmiana przepisu jest wynikiem argumentów powołanych w punkcie 6 tabeli uwag.	Propozycja zmiany art. 323 ust. 2 poprzez dodanie zapisu, że informacja o działalności agencji zatrudnienia musi być zgodna ze stanem faktycznym.	Uwaga nieuwzględniona. Roczna informacja o działalności agencji zatrudnienia powinna być przekazywana zgodnie ze stanem faktycznym, nie ma konieczności wpisywania takiego zapisu do ustawy
422.	art. 326 ust. 3	Proponuje się rozważenie zasadności rozszerzenia uprawnienia marszałka o możliwość weryfikacji danych w Krajowym Rejestrze Karnym w zakresie zapytań dotyczących niekaralności za wykroczenia będące podstawą odmowy wpisu do rejestru oraz wykreślenia z rejestru. Możliwości weryfikacji spełnienia warunku niekaralności za wykroczenia, o których mowa w art. 362-367 projektu ustawy, wydaje się zasadna z uwagi na to, że pozostałe warunki takie jak niezaleganie wobec ZUS czy US organ może sprawdzić za pomocą systemów teleinformatycznych. Przy czym to uprawnienie marszałka istnieje niezależnie od obowiązku złożenia przez podmiot ubiegający się o wpis oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej, o spełnieniu ww. warunków.	Dodanie w art. 326 ust. 3 punktu 3 dotyczącego pozyskania danych z KRK.	Wyjaśnienie. Na chwilę obecną nie jest możliwe połączenie systemu Ministerstwa z systemem KRK. Rozwiązanie zostanie wprowadzone jak będzie to możliwe od strony technicznej.
423.	art. 451 ust.2 i art. 452 pkt 2	Powstaje wątpliwość czy terminy powołane w przepisach przejściowych nie powinny być ze sobą zbieżne. Uwaga ma charakter porządkowy.		Uwaga uwzględniona
424.	Art. 87. 1. 4. Poradnictwo zawodowe może być świadczone na odległość z wykorzystaniem narzędzi teleinformatycznych.	Zasadnym jest doprecyzowanie, w jakiej formie może być świadczone poradnictwo zawodowe.	Art. 87. 1. 4. Poradnictwo zawodowe może być świadczone w formie stacjonarnej, online i/lub hybrydowej z wykorzystaniem narzędzi teleinformatycznych/z wykorzystaniem technologii IT.	Uwaga uwzględniona
425.	Art. 92. 1. Zadania w zakresie	Aby osoby z wykształceniem – ukończone studia magisterskie z zakresu psychologii	Art. 92. 1. Zadania w zakresie poradnictwa zawodowego może realizować:	Wyjaśnienie.

	poradnictwa zawodowego realizują: (...)	chciały pracować w strukturach PSZ, zasadnym jest wprowadzenie stanowiska psycholog, jako kluczowego pracownika realizującego zadania w zakresie poradnictwa zawodowego	1) młodszy doradca zawodowy; 2) doradca zawodowy; 3) starszy doradca zawodowy; 4) psycholog. 5. Psychologiem może zostać osoba, która ukończyła studia magisterskie z zakresu psychologii.	W ramach poradnictwa zawodowego nie prowadzi się terapii. Stanowisko psychologa jest wymienione w rozporządzeniu Rady Ministrów w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych Aktualnie trwają też prace nad ustawą o zawodzie psychologa, która będzie regulować wykonywanie tego zawodu
426.	Art. 94. 1. (...)	Mając na uwadze tendencje na rynku pracy i rotację pracowników, zasadnym jest poszerzenie liczby zatrudnionych pracowników o młodszych doradców zawodowych w centrum kariery zawodowej. Zasadnym jest również wprowadzenie stanowiska psycholog, jako kluczowego pracownika realizującego zadania w zakresie poradnictwa zawodowego.	Art. 94. 1. W centrum kariery zawodowej do realizacji poradnictwa zawodowego zatrudnia się co najmniej pięciu pracowników, w pełnym wymiarze czasu pracy, w tym nie mniej niż trzech doradców zawodowych lub starszych doradców zawodowych, spośród których przynajmniej jeden może być na stanowisku psycholog.	Wyjaśnienie. W ramach poradnictwa zawodowego nie prowadzi się terapii. Stanowisko psychologa jest wymienione w rozporządzeniu Rady Ministrów w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych Aktualnie trwają też prace nad ustawą o zawodzie psychologa, która będzie regulować wykonywanie tego zawodu
427.	Art. 26 ust. 1 pkt.3 Art. 203	Brzmienie artykułu art. 203: Sporządzenie IPD jest poprzedzone oceną umiejętności cyfrowych bezrobotnego lub poszukującego pracy do 30. roku życia. Ocena umiejętności cyfrowych następuje przez wypełnienie ankiety umiejętności cyfrowych udostępnionej w systemie teleinformatycznym, o którym mowa art. 26 ust. 1 pkt 3. W art. 26 ust. 1 pkt 3 - brzmienie: realizowanie badań kompetencji i zainteresowań zawodowych osób bezrobotnych, poszukujących pracy, niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo; w opinii WUP Szczecin w art. 26 ust. 1 pkt.3 brak odniesienia do systemu teleinformatycznego niezbędnego do przeprowadzenia	W art. 26 ust. 1 pkt 3 należy wskazać informacje dot. systemu informatycznego, zgodnie z brzmieniem w art. 203.	Uwaga nieuwzględniona Zapis art. 26 ust. 1 pkt 3 jest wystarczający W art. 26 ust. 1 pkt 3 jest mowa o systemie informatycznym: <i>Art. 26. 1. Minister właściwy do spraw pracy prowadzi i udostępnia systemy teleinformatyczne, które umożliwiają:</i> (...) <i>3) realizowanie badań kompetencji i zainteresowań zawodowych osób bezrobotnych, poszukujących pracy, niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo;</i>

		badania umiejętności cyfrowych wskazanego w art. 203.		
428.	Art. 151 ust 1 pkt. 5	W odniesieniu do zapisu: Do obowiązków osoby, która otrzymała dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej należy: 5) niepodejmowanie zatrudnienia w okresie, o którym mowa w pkt 3, w opinii WUP w Szczecinie wskazane jest doprecyzowanie kwestii zatrudnienia tzn. wskazanie, że pod pojęciem zatrudnienia należy rozumieć zatrudnienie w rozumieniu np. art. 2 KP. Z doświadczenia WUP wynika, że PUP miały problem z odpowiedziami na pytania osób, które uzyskały środki FP na rozpoczęcie działalności gospodarczej i chciały w okresie 12 m-cy np. przystąpić do spółki cywilnej.		Uwaga nieuwzględniona. Zatrudnienie jest zdefiniowane w słowniczku. Zgodnie z art. 2 pkt 51 projektu ustawy zatrudnienie oznacza wykonywanie pracy na podstawie stosunku pracy, stosunku służbowego oraz umowy o pracę nakładczą
Konwentu Dyrektorów Powiatowych Urzędów Pracy Województwa Łódzkiego (PUP Zgierz, PUP Łódź, PUP Bełchatów, PUP Wieruszów, PUP Pabianice, PUP Kutno, PUP Opoczno)				
429.	art. 2 pkt 1 art. 55 ust. 2 pkt 2	Proponujemy utrzymanie dotychczasowej regulacji w tym zakresie, tj. powiązać status bezrobotnego z rejestracją w pup właściwym ze względu na miejsce zameldowania stałego lub czasowego	1)bezrobotnym – oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1 lub pkt 2 lit. a-k lub m, lub osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 3,5 lub 6 niezatrudnioną i niewykonyującą innej pracy zarobkowej, nieuczącą się w szkole, z wyjątkiem uczącej się w szkole dla dorosłych , branżowej szkole II stopnia w formie stacjonarnej lub zaocznej, w szkole artystycznej realizującej wyłącznie kształcenie artystyczne, niemającą stałego źródła dochodu, zdolną i gotową do podjęcia zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy w danym zawodzie lub w danej służbie albo innej pracy zarobkowej albo jeżeli jest osobą niepełnosprawną, zdolną i gotową do podjęcia zatrudnienia co najmniej w połowie tego wymiaru czasu pracy, zarejestrowaną we właściwym dla miejsca zameldowania stałego lub czasowego powiatowym urzędzie pracy... Art.55.2.	Uwaga nieuwzględniona Bezrobotny będzie rejestrował się w pup właściwym ze względu na miejsce zamieszkania.

			2) zgłasza się do PUP właściwego dla miejsca zameldowania stałego lub czasowego,	
430.	Art. 2 pkt 1	Nieuregulowana kwestia rejestracji jako osoby bezrobotnej członka zarządu stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej wpisanych do rejestru przedsiębiorców, jak i nie prowadzących działalności gospodarczej - ostatni wyrok Sądu stanowi, że prezes fundacji nie może nabyć statusu (II SA/Bd 1286/22) Nieuregulowana kwestia rejestracji jako osoba bezrobotna przez osobę pełniącą funkcję zarządcy sukcesyjnego – jego pozycja nie powinna być korzystniejsza od pozycji prawnej żyjącego przedsiębiorcy, wykonującego takie same czynności	Art. 2 Ilekroć w ustawie jest mowa o: bezrobotnym – oznacza to osobę [...] jeżeli: n) nie jest członkiem zarządu stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej wpisanych do rejestru przedsiębiorców, jak i nie prowadzących działalności gospodarczej Art. 2 Ilekroć w ustawie jest mowa o: bezrobotnym – oznacza to osobę [...] jeżeli: o) nie pełni funkcji zarządcy sukcesyjnego	Uwaga nieuwzględniona Prezes fundacji może być bezrobotnym o ile ma gotowość do pracy. Jego sytuacja nie jest tożsama z prezesem spółki kapitałowej.
431.	Art. 2 pkt 21 i art. 225 ust. 1 pkt 2 lit. e	Dwie różne definicje osoby samotnie wychowującej dzieci		Uwaga nieuwzględniona
432.	Art. 2 pkt 42	Rozbieżność pomiędzy treścią uzasadnienia do ustawy (str. 24) a projektem w zakresie definicji stałego źródła dochodu. W uzasadnieniu katalog stałych źródeł dochodu jest szerszy niż w projekcie (przewiduje dodatkowo przychody z działów specjalnych produkcji rolnej). Do ustalenia które zapisy są właściwe.		Uwaga uwzględniona
433.	Art. 2 pkt 42 lit. e i f	Zamiana słowa „pobieranie” na „NABYCIE” w przypadku świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego i zasiłku dla opiekuna - wydawanie decyzji o utracie statusu bezrobotnego z datą wydania decyzji przez OPS jest krzywdzące dla osób, którym przyznano świadczenia z ZUS (np. rentę) z datą wstecz i muszą zwrócić zasiłek - ponadto POBIERANIE to moment kiedy otrzymuje się świadczenie na konto, a nie kiedy OPS wydał decyzję;	Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o: 42) stałym źródle dochodu – oznacza to: e) nabycie, na podstawie przepisów o świadczeniach rodzinnych, świadczenia pielęgnacyjnego lub specjalnego zasiłku opiekuńczego, f) nabycie, na podstawie przepisów o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów zasiłku dla opiekuna;	Uwaga uwzględniona

		Problemem jest również zbieg tytułów do ubezpieczeń, podwójne składki, błędne raporty w ZUS, a co więcej osoby które nie nabyły od razu świadczenia, a dochodzą swoich praw na drodze odwoławczej w SKO są w dużo korzystniejszej sytuacji od osób którym świadczenie przyznano od razu, ponieważ mogą pobierać zasiłek dla bezrobotnych i otrzymać za ten sam okres wyrównanie świadczenia z OPS.		
434.	Art. 2	Brak definicji form pomocy Brak definicji rodzica powracającego na rynek pracy po przerwie związanej z wychowaniem dziecka		Uwaga nieuwzględniona
435.	Art.2 Art.69	Definicja osoby niepełnosprawnej a definicja osoby bezrobotnej osoba niepełnosprawna – oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 44); tj: osób, których niepełnosprawność została potwierdzona orzeczeniem: 1) o zakwalifikowaniu przez organy orzekające do jednego z trzech stopni niepełnosprawności określonych w art. 3 lub 2) o całkowitej lub częściowej niezdolności do pracy na podstawie odrębnych przepisów, lub 3) o niepełnosprawności, wydanym przed ukończeniem 16 roku życia Czy osoby posiadające orzeczoną całkowitą niezdolność do pracy możemy traktować jako osobę bezrobotną jeżeli z definicji osoby bezrobotnej wynika, że osoba niepełnosprawna musi być zdolna i gotowa do podjęcia pracy co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy.	Definicja osoby niepełnosprawnej Oznacza to osobę , której niepełnosprawność została potwierdzona orzeczeniem: 1) o zakwalifikowaniu przez organy orzekające do jednego z trzech stopni niepełnosprawności określonych w art. 3 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych 2) o częściowej niezdolności do pracy na podstawie odrębnych przepisów, 3) o niepełnosprawności, wydanym przed ukończeniem 16 roku życia.	Wyjaśnienie Definicja osoby niepełnosprawnej znajduje się w ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 44, 858). Osoby, które pobierają rentę z tytułu niezdolności do pracy, mogą podejmować pracę zarobkową, nawet jeśli mają orzeczoną całkowitą niezdolność do pracy. W świetle obowiązujących przepisów prawa osoba niepełnosprawna, posiadająca orzeczenie o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności – o całkowitej niezdolności do pracy, ma prawo do ubiegania się o zatrudnienie i nie może być dyskryminowana ze względu na stan zdrowia. Ocena zdolności do pracy na danym stanowisku pracy należy zatem wyłącznie do lekarza medycyny pracy. Ponadto odmowa rejestracji osoby niepełnosprawnej ze

				względu na treść orzeczenia o stopniu niepełnosprawności stanowiłaby złamanie zasady równego traktowania w dostępie i korzystaniu z usług rynku pracy oraz instrumentów rynku pracy ze względu na niepełnosprawność. Nie byłoby zatem zasadne wykluczanie tych osób.
436.	Art. 2 pkt 44	Definicja stażu – nabywanie przez bezrobotnego wiedzy i umiejętności przez wykonywanie zadań.... Czy to oznacza, że osoby posiadające wiedzę (wykształcenie) w danym zakresie nie będą mogły być skierowane na staż? Jeżeli tak to ograniczy to możliwości zdobycia tak pożądanego przez pracodawców doświadczenia zawodowego.	Przywrócić brzmienie z ustawy o promocji...	Uwaga wyjaśniona Posiadanie wiedzy, wykształcenia nie będzie ograniczało możliwości realizacji stażu. Celem stażu jest m.in. zdobycie doświadczenia zawodowego.
437.	Art. 6-14	W przepisach dotyczących rad rynku pracy, brak jest informacji kto zapewnia obsługę techniczno – organizacyjną rady. Dotychczas wskazane było wprost że zadania te wykonuje WUP lub PUP. Określenie ról w procesie przetwarzania danych – sugeruje się na gruncie ustawy wskazanie kto jest administratorem danych. Na gruncie krajowym istnieją bowiem różne opinie kto pełni tę rolę w zakresie rad rynku pracy. Spotyka się interpretacje, że sama rada rynku pracy jest ADO, co należy uznać za błędne założenie. Proponuje się jednoznacznie wskazać, iż administratorem danych osobowych jest starosta, w zakresie wyboru i powołania rady oraz PUP w celu realizacji zadań z zakresu obsługi techniczno – organizacyjnej rady		Wyjaśnienie Do ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia zostanie wydany akty wykonawczy.
438.	Art. 8 ust. 7	W przypadku zakresu działalności powiatowych rad rynku pracy pominięto punkt 4 - ocenianie okresowych sprawozdań z działalności powiatowych urzędów pracy oraz przedstawianie	Wskazanie, że do zakresu działania powiatowych rad rynku pracy stosuje się odpowiednio przepisy ust. 2.	Uwaga uwzględniona

		wojewódzkiej radzie rynku pracy sprawozdań z działań powiatowych rad, brak spójności z treścią uzasadnienia.		
439.	Art. 10 ust. 3 pkt 5	W skład powiatowej rady rynku pracy ma wchodzić jeden przedstawiciel pracodawców (pkt 5) – zapis ten wydaje się niezasadny z uwagi na fakt, iż zgodnie z pkt 1 pracodawcy są reprezentowani w ramach organizacji pracodawców, z której każda ma mieć swojego reprezentanta w radzie. Jednocześnie nie zdefiniowano co ustawodawca uznaje za organizacje okołobiznesowe, a jest to szeroki wachlarz podmiotów non-profit, które oferują usługi z zakresu wsparcia przedsiębiorczości w bardzo szerokim zakresie oraz brak wskazania że taka organizacja ma działać na terenie danego regionu – powiatu. Nie trudno sobie wyobrazić, iż instytucja w Warszawie, która zakresem pomocy może obejmować podmioty z całego kraju, będzie chciała mieć swoich przedstawicieli w regionie, gdzie wyłącznie teoretycznie będzie świadczyć wsparcie.	Proponuje się wykreślić pkt 5	Uwaga nieuwzględniona Głównym założeniem art. jest umożliwienie jak największej ilości stron udział w posiedzeniach rrp. Należy podkreślić, iż art. 10 ust. 3 pkt 5 umożliwia udział reprezentanta organizacji okołobiznesowej działającej na terenie powiatu – zastosowanie łącznika „lub”.
440.	Art.19 ust. 1	W celu zwiększenia przejrzystości zasad powoływania dyrektora PUP powinien być dodany zapis, wskazujący na powołanie w drodze konkursu, tak, jak ma to miejsce w aktualnej ustawie o promocji.	Starosta powołuje dyrektora PUP. Powołanie odbywa się po wyłonieniu dyrektora w drodze ogłoszonego konkursu.	Uwaga nieuwzględniona Przy powoływaniu dyrektora WUP lub PUP ma zastosowanie ustawa o pracownikach samorządowych
441.	Art. 19 ust. 4 w związku z art. 18 ust. 4 pkt 6)	Uwaga dotyczy zastosowania art. 18 ust. 4 pkt 6 wobec dyrektora i z-cy dyrektora PUP, tj. minimalnych wymagań kwalifikacyjnych. Zastąpienie dotychczasowego wymogu stażu pracy zdobytego w publicznych służbach zatrudnienia lub innych instytucjach rynku pracy, jako niezbędnego do objęcia stanowiska dyrektora WUP i PUP, jedynie wymogiem zajmowania przez trzy lata jakiegokolwiek stanowiska kierowniczego, również w ramach umów cywilnoprawnych, doprowadzi do	Art. 18 ust. 4 pkt 6 mająca co najmniej 3 letni staż pracy w publicznych służbach zatrudnienia lub co najmniej 5-letni staż pracy w innych instytucjach rynku pracy; art. 19 ust. 4 Do dyrektora PUP przepisy art. 18 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.	Uwaga nieuwzględniona Zaproponowany przepis w projekcie ustawy o rynku pracy ma umożliwić szerokiemu gronu osób, posiadającemu doświadczenie kierownicze, kandydowania na stanowisko dyrektora up.

		zarządzania wyspecjalizowanymi urzędami, jakimi bez wątpienia są WUP i PUP, przez osoby bez odpowiedniej wiedzy i doświadczenia w realizacji zadań przewidzianych ustawą. Z uwagi na powyższe, w celu osiągnięcia wysokiego poziomu realizacji delegowanych zadań oraz skutecznego zarządzania, zarówno wojewódzkie, jak i powiatowe urzędy pracy wymagają powołania na stanowisko dyrektora osoby, która będzie odznaczała się szeroką wiedzą merytoryczną w zakresie realizowanych przez ww. jednostkę zadań ustawowych oraz doświadczeniem zawodowym, zdobytym w trakcie zatrudnienia w publicznych służbach zatrudnienia lub innych instytucjach rynku pracy. Natomiast w przypadku stanowiska z-cy proponuje się pozostawienie dotychczasowego wymogu stażu pracy, wynikającego z rozporządzenia w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych.		
442.	Art. 26 ust.1 pkt 3.	Rozszerzenie artykułu o zapis umożliwiający nie tylko badanie kompetencji ale również ich nabycie (w kontekście kompetencji cyfrowych)	Dodanie pkt 3a nabycie kompetencji zawodowych osób bezrobotnych, poszukujących pracy:	Uwaga nieuwzględniona
443.	Art. 38 ust. 1 pkt 14 lit. a	Dodanie możliwości wydawania decyzji o uznaniu za poszukującego pracy - w chwili obecnej część urzędów uznaje osobę wydając zaświadczenie, część informację, a część decyzję; o utracie statusu poszukującego pracy wydawana jest decyzja, więc powinno być to spójne - zarówno uznanie jak i utrata statusu poszukującego pracy potwierdzone decyzją administracyjną	Art. 38. 1. Do zadań samorządu powiatu w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy należy: 14) wydawanie decyzji o: a) uznaniu danej osoby za bezrobotną lub poszukującą pracy	Wyjaśnienie Projektowany przepis jest analogiczny do obecnie obowiązującego art. 9 ust. 1 pkt 14 lit. a ustawy o promocji zatrudnienia. Rejestracja poszukującego pracy jest czynnością materialno-techniczną i nie wymaga wydania decyzji administracyjnej w trybie art. 104 z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Odmowa nadania/pozbawienie statusu poszukującego pracy powinna

				natomiast nastąpić w formie decyzji administracyjnej.
444.	Art. 38 ust. 2	Dodanie do decyzji o uznaniu za bezrobotnego i o przyznawaniu świadczeń rygoru natychmiastowej wykonalności - to pokłosie kontroli Wojewodów, którzy twierdzą że nie można aktywizować i wzywać Klienta dopóki decyzja nie wejdzie do obrotu prawnego, a w przypadku decyzji przyznającej świadczenia – wypłacać świadczeń	Decyzji o uznaniu danej osoby za bezrobotną, przyznaniu prawa do zasiłku, pozbawieniu statusu bezrobotnego oraz decyzji o pozbawieniu statusu bezrobotnego i prawa do zasiłku nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności	Uwaga nieuwzględniona Reguluje tym KPA W przepisie art. 130 § 1 Kpa przyjęto zasadę, zgodnie z którą przed upływem terminu do wniesienia odwołania decyzja organu pierwszej instancji nie ulega wykonaniu. Powyższą zasadę motywuje okoliczność, iż wykonanie decyzji nieostatecznej może ograniczyć lub zupełnie wykluczyć skuteczność ochrony w postępowaniu odwoławczym, ze względu na wywołanie stanu prawnego bądź faktycznego, którego nie będzie można odwrócić (B. Adamiak [w:] B. Adamiak, J. Borkowski. <i>Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz</i>, Warszawa 2005, s. 583). Wyjątek od zasady niewykonywania decyzji nieostatecznych stanowi m.in. przyznana organowi administracji publicznej w przepisie art. 108 k.p.a. możliwość nadania takiej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności. Nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności następuje z urzędu bądź na wniosek strony w określonych warunkach wymienionych enumeratywnie w Kpa. Decyzji o uznaniu danej osoby za bezrobotną, przyznaniu prawa do zasiłku, pozbawieniu statusu bezrobotnego oraz decyzji o pozbawieniu statusu bezrobotnego i prawa do zasiłku

				nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.
445.	Art. 39 ust. 2	W praktyce zapis ten budzi wiele wątpliwości interpretacyjnych, do jakich czynności, oprócz wydawania decyzji, postanowień, zaświadczeń, pracownicy urzędu winni posiadać upoważnienie Starosty. W projekcie wiele czynności np. przygotowanie IPD (art. 88 wskazuje, że Starosta przygotowuje IPD) zarezerwowanych jest dla Starosty.	Jednoznaczne wskazanie zakresu czynności wymagających upoważnienia.	Uwaga nieuwzględniona
446.	Art. 43 ust. 5 pkt 2	Niezrozumiały zapis: pracodawca, przedsiębiorca, agencja zatrudnienia lub inny podmiot, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3 podaje następujące dane: nazwę lub firmę	Powinno być nazwę firmy	Uwaga nieuwzględniona
447.	art. 43 ust. 11, art. 447 ust. 4	Wskazanie jako administratora danych dyrektora PUP/WUP	Zmiana zgodnie z brzmieniem art. 4 ust. 7 rozporządzenia RODO.	Uwaga nieuwzględniona
448.	Art.47.1 art. 47.3	Nie zdefiniowano kategorii osób: pracownicy PUP Nie zdefiniowano kategorii danych: opiekunowie stażysty Wymieniono następujące kategorie osób: Art. 47.1 Dyrektor PUP w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 38 ust. 1, przetwarza dane osobowe: (...) 11) pracowników lub innych osób wskazanych przez organizatorów stażu na opiekunów stażysty; 12) pracowników PUP korzystających z systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 26 ust. 1 – dane identyfikacyjne i uwierzytelniające pracownika.	Art. 47.1 Dyrektor PUP w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 38 ust. 1, przetwarza dane osobowe: (...) 11) pracowników lub innych osób wskazanych przez organizatorów stażu na opiekunów stażysty; 12) pracowników PUP 13) pracowników PUP korzystających z systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 26 ust. 1 – ~~dane identyfikacyjne i uwierzytelniające pracownika.~~ Art. 47.3	Uwaga wyjaśniona w zakresie stażu. Kategoria danych <i>opiekunowie stażysty</i> jest już zdefiniowana w projekcie w art. 47 ust. 3 pkt 9.

		Odpowiadające im kategorii danych: Art. 47.3 Dyrektor PUP w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 38 ust. 1 przetwarza, w przypadku: 11) pracowników PUP – dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1, oraz: a) miejsce pracy i dane teleadresowe wykorzystywane do użytku służbowego, b) nazwa i opis zajmowanego stanowiska, c) ukończone szkolenia, a w przypadku szkoleń inicjowanych przez pracodawcę lub finansowanych albo współfinansowanych ze środków Funduszu Pracy obejmujące numer PESEL lub data i miejsce urodzenia, koszt szkolenia oraz źródło finansowania; 12) pracowników PUP korzystających z systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 26 ust. 1 – dane identyfikacyjne i uwierzytelniające pracownika.	Dyrektor PUP w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 38 ust. 1 przetwarza, w przypadku: 11) pracowników lub innych osób wskazanych przez organizatorów stażu na opiekunów stażysty: a) imię i nazwisko b) stanowisko służbowe c) numer telefonu 12) pracowników PUP – dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1, oraz: a) miejsce pracy i dane teleadresowe wykorzystywane do użytku służbowego, b) nazwa i opis zajmowanego stanowiska, c) ukończone szkolenia, a w przypadku szkoleń inicjowanych przez pracodawcę lub finansowanych albo współfinansowanych ze środków Funduszu Pracy obejmujące numer PESEL lub data i miejsce urodzenia, koszt szkolenia oraz źródło finansowania; 13) pracowników PUP korzystających z systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 26 ust. 1 – dane identyfikacyjne i uwierzytelniające pracownika.	
449.	Art. 51 ust. 2	Proponowana regulacja w dalszym ciągu nie rozwiązuje problemów urzędów pracy w pozyskiwaniu danych beneficjentów pomocy społecznej, które są niezbędne do ustalenia statusu osoby bezrobotnej oraz prawa do świadczeń. Dane osobowe będące w dyspozycji ośrodków pomocy społecznej nie zasilają systemu teleinformatycznego, którym posługują się publiczne służby zatrudnienia, a ośrodki pomocy społecznej stosując się do literalnego brzmienia zapisu mówiącego o udostępnianiu danych w drodze wymiany między systemami teleinformatycznymi odmawiają udzielenia informacji powołując się na brak przesłanki prawnej.	Doprecyzowanie treści	Brak propozycji przepisu

450.	Art.62 ust.1	A co w sytuacji gdy zawiadomienie przyjdzie pocztą? Czy pod zawartymi określeniami należy również rozumieć zgłoszenie podjęcia pracy, innej pracy zarobkowej, rozpoczęcia działalności gospodarczej czy innych okoliczności powodujących utratę statusu? Brak w ustawie jednoznacznego stwierdzenia czy jest to obowiązkiem każdej osoby bezrobotnej (art. 232 nakłada taki obowiązek tylko w stosunku do osób pobierających zasiłki).	Bezrobotny albo poszukujący pracy zawiadamia PUP o: - wszelkich zmianach w danych przekazanych w trakcie rejestracji oraz w złożonych oświadczeniach, w terminie 7 dni od dnia ich wystąpienia. - podjęciu zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub o złożeniu wniosku o wpis do CEIDG oraz o zaistnieniu innych okoliczności powodujących utratę statusu osoby bezrobotnej.	Uwaga niejasna
451.	art. 63	Brak w przepisach przejściowych regulacji dotyczącej osób zarejestrowanych przed wejściem w życie nowej ustawy	W stosunku do osób posiadających status osoby bezrobotnej w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy okres 3 lat liczy się od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.	Uwaga nieuwzględniona
452.	Art. 64	Nieuregulowana kwestia działalności nieewidencjonowanej	Art. 64. Nie stanowi przeszkody do nabycia oraz posiadania statusu bezrobotnego: 3) wykonywanie „działalności nieewidencjonowanej” opierającej się wyłącznie na umowach sprzedaży, przy zachowaniu warunku nie uzyskiwania przychodu w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę	Uwaga nieuwzględniona Zasady wykonywania tej działalności wynikają z innych przepisów dotyczących działalności nieewidencjonowanej, które należy stosować.
453.	Art. 65	Brak zapisu, który pozwalałby pozbawić statusu bezrobotnego, który nie stawiał się w PUP w wyznaczonym terminie i nie powiadomił w okresie do 7 dni o uzasadnionej przyczynie tego niestawiennictwa...		Wyjaśnienie Status bezrobotnego przyznawany jest na 3 lata i bezrobotny będzie miał prawo nie korzystać z propozycji przedstawionych przez urząd. Niestawiennictwo bezrobotnego nie spowoduje utraty statusu.
454.	Art.65. ust.1	Starosta pozbawia statusu osobę bezrobotną która nie spełnia warunków art.2 ust.1 (m.in. nie jest zdolna i gotowa do podjęcia pracy) W art. 239 mowa jest o osobach z prawem do zasiłku którym, na wypadek choroby, pobytu w stacjonarnym zakładzie opieki zdrowotnej lub <u>konieczności sprawowania opieki nad chorym członkiem rodziny</u> , po dostarczeniu zaświadczenia lekarskiego urząd wypłaca zasiłek.	Zmiana brzmienia art.65 ust.1 pkt.8 nie przedstawił zaświadczenia o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby lub pobytu w stacjonarnym zakładzie opieki zdrowotnej lub konieczności osobistego sprawowania opieki nad członkiem rodziny, o którym mowa w art. 239 ust. 2;	Uwaga nieuwzględniona

		A co z osobami nie pobierającymi zasiłku? Nadal nie uregulowano kwestii w jaki sposób mają potwierdzić brak gotowości do podjęcia pracy wynikający ze sprawowania opieki nad chorym członkiem rodziny. Czy muszą to potwierdzić zaświadczeniem lekarskim wydanym na podstawie ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego. W przypadku osób, które czasowo są niezdolne do pracy w związku z chorobą wyjaśnienie zawarto w pkt 7, a co z osobami, które zgłaszają brak gotowości do pracy w związku z opieką nad chorym członkiem rodziny.		
455.	Art. 65 ust. 1 pkt 5	Wskazanie z jaką datą należy pozbawić bezrobotnego statusu w przypadku uzyskania przychodu - czy w przypadku uzyskania przychodu pozbawienie statusu następuje z dniem uzyskania przychodu czy z 1 dniem danego miesiąca – jest to niezbędne celem ujednolicenia pracy urzędów, ponieważ są różne stanowiska urzędów w tej kwestii (Sąd stoi na stanowisku, że z datą uzyskania przychodu)	Art. 65 ust. 1 pkt 1 lit. a - w przypadku uzyskania przychodu pozbawienie statusu następuje z dniem uzyskania przychodu.	Uwaga nieuwzględniona Utrata statusu bezrobotnego następuje z dniem uzyskania przychodu, tak jak jest obecnie.
456.	Art. 65 ust. 1 pkt 7	Jasne wskazanie, że pozbawienie statusu bezrobotnego powinno nastąpić z dniem następnym po upływie tego okresu – tj. 91 dnia – obecnie brak ujednolicenia wśród urzędów pracy – część urzędów orzeka o utracie z 90 dniem, a część z 91.		Uwaga nieuwzględniona Z upływem tego okresu oznacza po tym okresie, czyli 91 dni.
457.	Art. 65 ust. 1 pkt 8	Dopisać z jakim dniem następuje utrata statusu osoby bezrobotnej.	8)nie przedstawił zaświadczenia o niezdolności do pracy wskutek choroby, o którym mowa w art. 239 ust. 2; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje z pierwszym dniem niezdolności do pracy;	Uwaga uwzględniona
458.	Art.65 ust.1.pkt 12	Starosta pozbawia statusu bezrobotnego, który: odmówił udziału w przygotowaniu indywidualnego planu działania, zwanego dalej „IPD”, zgodnie z art. 88 ust. 2, pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od dnia odmowy na okres 90 dni.	Odmówił udziału w przygotowaniu indywidualnego planu działania, zwanego dalej „IPD”, pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od dnia odmowy na okres 90 dni.	Uwaga nieuwzględniona

		A co z osobami które nie będą zainteresowane przygotowanie IPD, od których zgoda nie jest wymagana (art.88 ust.3) , a w stosunku do której doradca do spraw zatrudnienia uzna za zasadne zawarcie IPD ? A co w sytuacji gdy osoby wymienione w art. 88 ust.3 nie będą zainteresowane przygotowaniem IPD? W jaki sposób pozbawić je statusu?		
459.	Art. 65 ust. 3	Zmienić dzień z jakim następuje utrata statusu bezrobotnego w przypadku pobierania świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego, zasiłku dla opiekuna.	3.W przypadku przyznania świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego , zasiłku dla opiekuna starosta pozbawia statusu bezrobotnego z dniem określonym w decyzji przyznającej to świadczenie jako dzień przyznania świadczenia.	Wyjaśnienie Bezprzedmiotowa jest regulacja dotycząca daty pozbawienia statusu osoby bezrobotnej, której przyznano prawo do świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego, zasiłku dla opiekuna.
460.	Art. 66	Pozostawienie w ewidencji osób z uwagi <u>na brak zdolności i gotowości</u> (warunek konieczny bycia osobą bezrobotną wynikający z definicji osoby bezrobotnej) do podjęcia pracy spowodowanego opieką nad dzieckiem przez okres przysługiwania zasiłku macierzyńskiego, rodzicielskiego spowoduje wzrost odsetka osób długotrwale bezrobotnych. W jaki sposób realizować z nimi zapis art. 65 ust.1 pkt.11, który mówi o utrzymywaniu kontaktu w celu potwierdzenia zainteresowania pomocą określoną w ustawie.	Wykreślić przepis. Dalej w rejestrach urzędu pozostaną osoby niezainteresowane podjęciem pracy. W przypadku braku zainteresowania działaniami aktywizacyjnymi z ich strony urząd pozostaje bezsilny!	Wyjaśnienie Status bezrobotnego przyznawany jest na 3 lata i bezrobotny będzie miał prawo nie korzystać z propozycji przedstawionej przez urząd. Niestawiennictwo bezrobotnego nie spowoduje utraty statusu, a w przypadku braku kontaktu w ciągu 90 dni utraci ten status.
461.	Art. 69	Pierwszeństwo w skierowaniu do udziału w formach pomocy przysługuje m.in. bezrobotnym niepełnosprawnym; jaką formę pomocy może zaproponować urząd osobie z orzeczoną całkowitą niezdolnością do pracy (definicja osoby niepełnosprawnej,) jeżeli osoba bezrobotna musi być zdolna i gotowa do podjęcia pracy (definicja bezrobotnego)	Definicja osoby niepełnosprawnej Oznacza to osobę , której niepełnosprawność została potwierdzona orzeczeniem: 1) o zakwalifikowaniu przez organy orzekające do jednego z trzech stopni niepełnosprawności określonych w art. 3 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych 2) o częściowej niezdolności do pracy na podstawie odrębnych przepisów, 3) o niepełnosprawności, wydanym przed ukończeniem 16 roku życia.	Uwaga nieuwzględniona Pod pewnymi warunkami osoba posiadająca orzeczenie o całkowitej niezdolności do pracy może pracować. Całkowita niezdolność do pracy i samodzielnej egzystencji jest tożsama z orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności. Pracownik z orzeczeniem o całkowitej niezdolności do pracy, a więc

				posiadający umiarkowany stopień niepełnosprawności, ma prawo m.in. do: dodatkowej, płatnej 15-minutowej przerwy w pracy; dodatkowego urlopu wynoszącego 10 dni – po przepracowaniu roku od daty wystawienia dokumentu, który przysługuje nawet wtedy, gdy pracownik w tym czasie przebywał na zwolnieniu lekarskim. Urlop ten jest niepodzielny i przysługuje w pełnej wysokości, nawet gdy pracownik nabędzie do niego prawo w grudniu danego roku. Niewykorzystany przechodzi na kolejny rok; skróconego czasu pracy wynoszącego 7 godzin dziennie i 35 godzin tygodniowo przy zachowaniu prawa do wynagrodzenia; płatnego zwolnienia od pracy na czas wykonania specjalistycznych badań; 21 dni turnusu rehabilitacyjnego, przy czym łączny wymiar dodatkowego urlopu i zwolnienia na badania oraz turnus nie może przekroczyć 21 dni w roku. Osoba całkowicie niezdolna do pracy może pracować na dotychczas zajmowanym stanowisku pod warunkiem, że lekarz medycyny pracy dopuści ją do wykonywania pracy i wskaże warunki, jakie pracodawca powinien spełnić, aby dostosować stanowisko pracy do potrzeb osoby z niepełnosprawnością

462.	Art.74	Starosta kierując osobę do formy pomocy informuje ją o prawach i obowiązkach związanych z uczestnictwem w tej formie a osoba potwierdza zapoznanie się z tym. Czy to oznacza, że za każdym razem gdy osoba zostanie objęta pośrednictwem pracy czy doradztwem zawodowym ma być informowana? Przepis wymaga doprecyzowania.		
463.	Art. 74 ust. 2	Słowa „może odmówić” zastąpić słowem „odmawia”	2. Starosta odmawia przyznania formy pomocy, jeżeli uzyskał informację o naruszeniach, o których mowa w ust. 1.	Uwaga nieuwzględniona
464.	Art. 81	1. Pośrednictwo pracy polega na udzielaniu bezrobotnym, poszukującym pracy i osobom niezarejestrowanym, w tym osobom biernym zawodowo w uzyskaniu zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej oraz pracodawcom pomocy w pozyskaniu kandydatów do pracy.	Nie wskazano na jakich zasadach ma być prowadzone pośrednictwo pracy osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo	Wyjaśnienie Pośrednictwo pracy będzie prowadzone na tych samych zasadach dla osób niezarejestrowanych jak i zarejestrowanych. PUP otwierają się na osoby niezarejestrowane, które poszukują lub chcą zmienić pracę.
465.	Art. 83 ust.2	Wzbogacenie katalogu podmiotów, które zgłaszają oferty pracy do epracy o agencje zatrudnienia	Art.83 ust. 2 pkt1 lit.c c) podmioty, o których mowa w art. 305 ust. 2 pkt 1 lit. c.	Uwaga nieuwzględniona Agencje zatrudnienia są prywatnymi podmiotami. Brak zasadności wprowadzania tego typu obowiązku. Ustawodawca wskazuje, że oferty pracy do ePracy: 1)zgłaszają: a)podmioty, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 902), b)WUP w przypadku ofert pracy otrzymanych od pracodawców z państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c; lub mogą zgłaszać: a)pracodawcy niebędący podmiotami, o których mowa w pkt 1 lit. a,

				b)w imieniu pracodawców powiatowe urzędy pracy.
466.	Art.83 ust.5	Dokonany zapis w postaci „inny wybrany przez siebie PUP” powoduje niejasność przepisu	Pracodawca w zgłoszeniu oferty pracy wybiera sobie dowolny wiodący urząd w zakresie realizacji oferty	Uwaga nieuwzględniona. Wprowadzono przepis, który nie budzi wątpliwości: Pracodawca w zgłoszeniu oferty pracy wybiera PUP wiodący w zakresie realizacji oferty pracy, właściwy ze względu na siedzibę pracodawcy albo miejsce wykonywania pracy albo inny wybrany przez siebie PUP. Pracodawca wybiera PUP według właściwości miejscowej albo sam wybiera urząd.
467.	Art. 83 ust. 6	Wybór dodatkowego urzędu odpowiedzialnego za realizację oferty może spowodować zamieszanie. Czy urząd wiodący będzie posiadał wiedzę na temat procesu realizacji oferty, czy dezaktualizacja oferty w jednym z wybranych urzędów spowoduje jej wycofanie z systemu. Dodatkowo w jaki sposób będzie mierzona efektywność pośrednictwa pracy w zakresie realizacji oferty.	Wykreślić zapis ust. 6	Uwaga nieuwzględniona. W przepisie wskazano, że pracodawca może poza wybraniem PUP wiodącego wybrać PUP dodatkowy. Wycofanie oferty pracy przez jeden urząd pracy będzie miało wpływ na jej widoczność w ePracy, a tym samym jej realizację przez inne urzędy pracy.
468.	Art. 83 ust. 9	Oferty upowszechniane w ePracy przekazywane mogą być do agencji zatrudnienia. Stworzenie jednej bazy ofert pracy, korzystnym byłoby aby agencje zatrudnienia przekazywały urządnom oferty będące w ich dyspozycji.		Uwaga nieuwzględniona. Agencje są podmiotami prywatnymi i brak jest uzasadnienia dla wprowadzenia tego typu rozwiązania.
469.	Art. 83 ust. 12	Słowa „może nie wprowadzić” zastąpić słowami „nie wprowadzi”	12. PUP, o którym mowa w ust. 5, nie wprowadzi oferty pracy do ePracy jeżeli pracodawca w okresie 365 dni przed dniem zgłoszenia oferty pracy został ukarany lub skazany prawomocnym wyrokiem za naruszenie przepisów prawa pracy albo jest objęty postępowaniem dotyczącym naruszenia przepisów prawa pracy lub w innych uzasadnionych przypadkach.	Uwaga nieuwzględniona. Ustawodawca poddaje PUP pod decyzję tej kwestii . Pracownik PUP znając sprawę określi czy wprowadzić ofertę pracy biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy.

470.	art. 83 ust. 14	Określona w ten sposób procedura spowoduje wydłużenie czasu przyjęcia oferty do realizacji. Weryfikując dane urząd musi oprzeć się na zaświadczeniach z KAS i ZUS. Póki oferta nie zostanie zweryfikowana pozostałe urzędy wskazane przez pracodawcę nie będą mogły również jej realizować co jest kolejnym argumentem przeciwko zapisowi zawartemu w art. 83 ust. 6. Taka metodologia spowoduje odsunięcie pracodawców od urzędu pracy i jeszcze bardziej zmniejszy konkurencyjność urzędu w stosunku do innych portali oferujących pracę.(czy one też będą musiały tak sprawdzać potencjalnych pracodawców). Mając na uwadze dotychczasowe doświadczenia przy weryfikacji pracodawców powierzający pracę cudzoziemcom na podstawie oświadczeń może to przysporzyć wiele problemów ponieważ dane zawarte w aplikacjach do tego używanych bardzo często nie odzwierciedlają rzeczywistości. Dokonywana automatycznie weryfikacja daje wynik negatywny po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego okazuje się, że pracodawca nie zalega z płatnościami albo ma je rozłożone na raty. Doradcy do spraw zatrudnienia zamiast pozyskiwać oferty pracy i informować o nich osoby zainteresowane pracą zmuszeni będą do ciągłego weryfikowania pracodawców.	Weryfikacja spełnienia warunków do przyjęcia oferty pracy realizowana na podstawie oświadczeń składanych przez pracodawcę zgłaszającego ofertę pracy. Usprawnienie i jasne określenie zakresu danych jakimi zasilane są aplikacje KAS i ZUS	Uwaga nieuwzględniona. PUP za pośrednictwem systemu teleinformatycznego będzie mógł dokonać weryfikacji pracodawcy zgłaszającego ofertę pracy poprzez pozyskanie potrzebnych do tej weryfikacji danych z innych dostępnych systemów teleinformatycznych. Urząd pracy będzie podejmować, czy zasadne jest dokonanie tego rodzaju weryfikacji. Zalecane będzie np. weryfikowanie nowych pracodawców, z którymi do tej pory urząd nie współpracował. W przypadku pracodawców, z którymi urząd ma stałą współpracę wystarczające będzie sprawdzenie np. raz na pół roku
471.	Art. 83 ust.14 powinno być ust. 15	Z zapisu wynika, że pracodawcy którzy mają podpisane umowy z ZUS i KAS o rozłożeniu na raty nie mogą zgłosić oferty pracy?		Wyjaśnienie PUP rozstrzyga kwestie umów z KAS i ZUS pracodawców.
472.	Art. 87 ust. 1	Poradnictwo zawodowe polega na udzielaniu pomocy bezrobotnym, poszukującym pracy i osobom niezarejestrowanym, w tym osobom	Nie wskazano na jakich zasadach ma być prowadzone poradnictwo zawodowe osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo	Uwaga nieuwzględniona Formy pomocy realizowane w ramach poradnictwa

		biernym zawodowo w wyborze lub zmianie zawodu, miejsca pracy, kierunku kształcenia lub szkolenia, a także w planowaniu rozwoju zawodowego		zawodowego będą określone w rozporządzeniu
473.	Art.87 ust. 2 pkt 3	Prowadzenie szkoleń z zakresu umiejętności poszukiwania pracy w obecnie obowiązującej formie nie cieszy się zainteresowaniem wśród osób bezrobotnych (zbyt długo) . Nawet jeżeli no początku wyrażą chęć udziału w zajęciach to kończy się to zazwyczaj zgłoszeniem braku zdolności do podjęcia pracy	Zmiana metodologii zajęć	Uwaga nieuwzględniona Program tych szkoleń jest elastyczny i może być modyfikowany oraz skracany wg potrzeb uczestników.
474.	Art. 88 oraz art. 65 pkt 11	Starosta w okresie realizacji IPD kontaktuje się z bezrobotnym lub poszukującym pracy co najmniej raz na 30 dni w celu monitorowania sytuacji i postępów w realizacji działań przewidzianych w IPD. Natomiast w art. 65 starosta może pozbawić statusu bezrobotnego, który nie utrzymuje kontaktu z PUP co najmniej raz na 90 dni?		Wyjaśnienie Starosta będzie mógł pozbawić statusu bezrobotnego, który nie utrzymuje kontaktu z urzędem pracy lub który przerwie realizację IPD. Urząd będzie dokonywać rozstrzygnięcia, która przesłanka powinna zostać zastosowana.
475.	Art.88 ust.2	Z przepisu nie wynika jednoznacznie, kiedy należy przygotować IPD	Przygotowanie IPD następuje, po wyrażeniu zgody bezrobotnego lub poszukującego pracy na jego sporządzenie, nie później niż w terminie 30 dni od dnia rejestracji.	Wyjaśnienie Przepisy art. 88 ust. 2 i 4 wskazują kiedy należy przygotować IPD. Przygotowanie IPD następuje nie później niż w terminie 30 dni od dnia rejestracji po wyrażeniu zgody bezrobotnego lub poszukującego pracy na sporządzenie IPD. W przypadku wyrażenia zgody po upływie terminu, o którym mowa w zdaniu pierwszym IPD jest przygotowywane niezwłocznie po jej uzyskaniu.

				Przygotowanie IPD w przypadku, o którym mowa w: ust. 2 – następuje niezwłocznie po wyrażeniu zgody na przygotowanie IPD.
476.	Art. 88 ust. 4	1) W art. 88 ust.2 zawarto już stwierdzenie, że IPD jest przygotowane niezwłocznie po uzyskaniu zgody na jego zawarcie. 2) Brak jednoznaczności poprzez użycie słowa niezwłocznie 3) Brak jednoznaczności poprzez użycie słowa niezwłocznie	Przygotowanie IPD w przypadku, o którym mowa w 1) ust. 3 pkt 1 i 2 następuje nie później niż w terminie 14 dni po zaistnieniu okoliczności, o których mowa w tych przepisach; ust. 3 pkt 3 następuje, nie później niż w terminie 30 dni od dnia rejestracji bezrobotnego lub poszukującego pracy.	Wyjaśnienie Pojęcie „niezwłocznie” jest powszechnie używane w obrocie prawnym. Niezwłocznie oznacza bez zbędnej zwłoki. Tego rodzaju norma pozwala poszczególnym urzędem pracy na realizację obowiązku (mając na uwadze liczbę osób bezrobotnych oraz liczbę zatrudnionych pracowników).
477.	Art. 88 ust. 11	Proponuje się wykreślenie przepisu		Uwaga nieuwzględniona Przepis ma charakter fakultatywny i umożliwia pozostanie w kontakcie z klientem urzędu pracy za jego zgodą. Intencją przepisu jest utrzymanie motywacji osób bezrobotnych, które podjęły pracę. Działanie to ma na celu zwiększenie ich szansy na trwałe pozostanie na rynku pracy. Wsparcie realizowane będzie dla dwóch najbardziej potrzebujących grup: długotrwale bezrobotnych oraz bezrobotnych do 30 roku życia. Są to grupy osób, które mogą mieć największe problemy z odnalezieniem się w nowej sytuacji i utrzymaniem się w zatrudnieniu.
478.	Art. 89 ust. 3 i 4	W projekcie odstąpiono od wymaganego stażu pracy w zakresie pośrednictwa pracy dla doradcy ds. zatrudnienia i starszego doradcy ds. zatrudnienia, na rzecz ogólnego	3. Doradcą do spraw zatrudnienia może zostać osoba, która posiada, wyższe wykształcenie i co najmniej 12 miesięcy stażu pracy w zakresie pośrednictwa pracy.	Uwaga nieuwzględniona Umożliwiono urzędem lepsze wykorzystanie potencjału

		stażu pracy, który stoi w sprzeczności z treścią uzasadnienia do projektu, w którym w wielu miejscach wskazuje się na zintensyfikowanie działań mających na celu zapewnienie realizacji zadań przez profesjonalną, doświadczoną i kompetentną kadrę pracowników PUP. Ponadto, aktualne, minimalne kwalifikacje dla pośrednika pracy przewidują staż pracy w pośrednictwie pracy, a nie ogólny staż pracy.	4. Starszym doradcą do spraw zatrudnienia może zostać osoba spełniająca następujące warunki: 1) posiada wyższe wykształcenie i co najmniej 3 lata stażu pracy w zakresie pośrednictwa pracy, lub 2) posiada wyższe wykształcenie i ukończyła studia podyplomowe z zakresu pośrednictwa pracy lub poradnictwa zawodowego.	pracowników poprzez dopuszczenie większej elastyczności w powierzaniu wykonywania zadań z zakresu pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego.
479.	Art.90 Art.93	Co oznacza sformułowanie „pod nadzorem”. Jest to pracownik zatrudniony na umowę o pracę zbędnym jest obejmowanie go szczególną opieką przez cały rok. Zrozumiałym jest, że każdemu pracownikowi na początku swojej drogi starsi doświadczeni pracownicy służą pomocą	wykreślić	Uwaga nieuwzględniona Pod nadzorem oznacza formę sprawowania opieki merytorycznej nad pracownikiem.
480.	92 ust. 3 i 4	W projekcie odstąpiono od wymaganego stażu pracy w zakresie doradztwa zawodowego dla doradcy zawodowego i starszego doradcy zawodowego, na rzecz ogólnego stażu pracy, który stoi w sprzeczności z treścią uzasadnienia do projektu, w którym w wielu miejscach wskazuje się na zintensyfikowanie działań mających na celu zapewnienie realizacji zadań przez profesjonalną, doświadczoną i kompetentną kadrę pracowników PUP. Ponadto, aktualne, minimalne kwalifikacje dla doradcy zawodowego przewidują staż pracy w zakresie doradztwa zawodowego, a nie ogólny staż pracy.	3. Doradcą zawodowym może zostać osoba, która posiada wyższe wykształcenie i 3 lata stażu pracy w zakresie poradnictwa zawodowego lub ukończyła studia na kierunku związanym z kształceniem w zakresie poradnictwa zawodowego. 4. Starszym doradcą zawodowym może zostać osoba, która: 1) ukończyła studia na kierunku związanym z kształceniem w zakresie poradnictwa zawodowego i posiada co najmniej 12 miesięcy stażu pracy w zakresie poradnictwa zawodowego lub 2) posiada wyższe wykształcenie i ukończyła studia podyplomowe z zakresu poradnictwa zawodowego oraz co najmniej 12 miesięcy stażu pracy w zakresie poradnictwa zawodowego, lub 3) posiada wyższe wykształcenie i co najmniej 5 lat stażu pracy w zakresie poradnictwa zawodowego.	Uwaga nieuwzględniona Umożliwiono urzędowi lepsze wykorzystanie potencjału pracowników poprzez dopuszczenie większej elastyczności w powierzaniu wykonywania zadań z zakresu pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego.
481.	Art. 97 ust. 2 pkt 2	W treści artykułu brak zastrzeżenia, zgodnie z art. 96.		Uwaga uwzględniona

482.	Art. 99 ust. 4	Słowa „24 miesiący” zastąpić słowami „12 miesięcy”	4. Szkolenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, mogą trwać do 12 miesięcy .	Uwaga nieuwzględniona Dotychczasowe rozwiązania były oceniane jako mało elastyczne i nie pozwalały Urzędowi skutecznie wspierać klientów w ich potrzebach szkoleniowych.
483.	Art.100	Słowa 300% zastąpić słowami 150%	Starosta, na wniosek bezrobotnego lub poszukującego pracy może sfinansować wybrane przez niego szkolenie, jeżeli uzasadni on celowość tego szkolenia, a koszt należny instytucji szkoleniowej w części finansowanej przez starostę nie przekroczy 150% przeciętnego wynagrodzenia.	Uwaga nieuwzględniona Limit 300% obowiązuje obecnie i nie planuje się jego zmniejszenia. W niektórych zawodach deficytowych (np. kierowcy samochodów ciężarowych/dostawczych) koszty szkoleń/uzyskania kwalifikacji są wysokie
484.	Art. 107 ust. 2	Za długie okresy realizacji szkoleń w ramach bonu na kształcenie ustawiczne	2.Rozpoczęcie kształcenia ustawicznego finansowanego w ramach bonu następuje w ciągu 3 miesięcy od dnia przyznania bonu. Kształcenie ustawiczne ma zostać zakończone nie później niż w terminie 24 miesięcy (...)	Uwaga nieuwzględniona Niektóre studia podyplomowe otwierane są jedynie raz w roku.
485.	Art. 108 ust. 1	Obniżyć limit kosztów należnych instytucjom szkoleniowym, organizatorom studiów podyplomowych, instytucjom potwierdzającym nabycie wiedzy i umiejętności	Łączne koszty należne instytucjom szkoleniowym, organizatorom studiów podyplomowych, instytucjom potwierdzającym nabycie wiedzy i umiejętności (...) nie mogą przekroczyć 300 % przeciętnego wynagrodzenia na jedną osobę w okresie 3 lat	Uwaga nieuwzględniona Limit 300% obowiązuje obecnie i nie planuje się jego zmniejszenia. W niektórych zawodach deficytowych (np. kierowcy samochodów ciężarowych/dostawczych) koszty szkoleń/uzyskania kwalifikacji są wysokie
486.	Art. 111 ust. 3	2. Pożyczka, o której mowa w ust. 1, jest nieoprocentowana i udzielana do wysokości 400% przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego w dniu podpisania umowy pożyczki. 3. Okres spłaty pożyczki rozpoczyna się nie później niż 3 miesiące od ukończenia działań objętych pożyczką . Czyli kiedy ? nie ma granicznego terminu rozpoczęcia i zakończenia działań		Uwaga wyjaśniona Kwestie objęte uwagą będą mogły być zawarte w umowie pożyczki. Nie planuje się zawierania w projekcie sztywnych rozwiązań w tym zakresie analogicznie do obecnie funkcjonującej pożyczki szkoleniowej.
487.	Art. 111 ust. 4	Spłata pożyczki następuje według planu spłaty rat określonych w umowie pożyczki, przy czym okres spłaty pożyczki nie może		Uwaga wyjaśniona Od daty wskazanej w planie spłaty rat.

		przekroczyć 18 miesięcy. Od raty pożyczki niespłaconej w terminie nalicza się odsetki ustawowe za opóźnienie. Od jakiej daty liczyć?		
488.	Art. 116 ust. 5 pkt 1	- w przypadku przerwania stażu przez starostę z powodu nierealizowania przez organizatora programu stażu – w jakich przypadkach, jak udowodnić organizatorowi nierealizowanie programu stażu? - w przypadku przerwania stażu przez organizatora stażu bez uzasadnionej przyczyny – w jakich przypadkach? Zapisy te mogą być trudne do oceny.		Uwaga wyjaśniona Przepis dotyczący przerwania stażu przez starostę z powodu nierealizowania przez organizatora programu stażu znajduje się w obecnie obowiązującym rozporządzeniu i urzędy pracy stosują ten przepis od wielu lat. Ocenę przerwania stażu przez organizatora bez uzasadnionej przyczyny powinien ocenić starosta/urząd.
489.	Art. 119	Doprecyzować pojęcie „uprawniona instytucja”		Uwaga wyjaśniona Uprawniona instytucja to instytucja, która przeprowadza egzaminy, potwierdza wiedzę i umiejętności.
490.	Art. 120	Dlaczego osoba, która nie podjęła lub przerwała staż ma zwracać na r-k PUP koszty badań lekarskich skoro za badania lekarskie płaci organizator stażu, zgodnie z art. 116 ust. 1 pkt 1 ? – o jakie badania chodzi?		Uwaga wyjaśniona Zwrot kosztów badań lekarskich dotyczy tylko badań, na które skierował bezrobotnego urząd pracy. Zgodnie z art. 120 ust 1 pkt 1 osoba, która z własnej winy nie podjęła lub przerwała realizację stażu, zwraca na rachunek bankowy PUP koszty badań lekarskich i psychologicznych, o których mowa w art. 206 ust. 2 (...) Urząd pracy będzie pokrywał koszty badań lekarskich w przypadku, kiedy sam kieruje na te badania bezrobotnego na podstawie art. 206. Urząd pracy/starosta przed

				skierowaniem bezrobotnego do odbycia stażu może skierować go na badania lekarskie. Przepis ten ma na celu uniknięcie sytuacji, w której kandydat nie będzie mógł podjąć/zrealizować stażu z powodu przeciwwskazań do wykonywania zawodu. Badania te nie są wstępnymi badaniami lekarskimi w rozumieniu przepisów Kodeksu pracy. Zatem, starosta powinien skierować bezrobotnego na badania jeżeli zachodzą wątpliwości, czy bezrobotny ma predyspozycje lub są przeciwwskazania do wykonywania zadań zawodowych na danym stanowisku pracy. Jednak niezależnie od tego, czy urząd pracy skierował bezrobotnego na badania, pracodawca będzie zobowiązany do skierowania bezrobotnego na swój koszt, na badania wstępne przed dopuszczeniem bezrobotnego do wykonywania pracy, na zasadach określonych w Kodeksie Pracy. W związku z powyższym skierowanie bezrobotnego na wstępne badania lekarskie jest obowiązkiem i odpowiedzialnością leżącą po stronie organizatora stażu/pracodawcy, podobnie jak w przypadku pracowników.
491.	Art. 121	Dodatek do stypendium za niepełny m-c dzielimy przez 30 i mnożymy przez liczbę dni kalendarzowych realizacji staż (czyli faktycznie odbywanego stażu ?) – sobota, niedziela, święta też, jeżeli osoba nie odbywała stażu w te dni?		Uwaga wyjaśniona Analogicznie jak przy obliczaniu wysokości stypendium stażowego

		taki sam zapis dot. art. 122 ust. 3 – premia dla organizatora		
492.	Art. 141 ust. 1	Zgodnie z tym artykułem starosta może, na podstawie zawartej umowy, przyznać pracodawcy lub przedsiębiorcy dofinansowanie wynagrodzenia za zatrudnienie skierowanego bezrobotnego, który ukończył 50 rok życia albo poszukującego pracy, który ukończył 60 lat – w przypadku kobiety lub 65 lat – w przypadku mężczyzny,..... A co w przypadku emerytów mundurowych, którzy są młodszy niż podany w projekcie do ustawy wiek 60, 65 lat?		Wyjaśnienie Ta forma pomocy nie jest skierowana dla osób, które nie ukończyły odpowiednio 60/65 lat.
493.	Art. 142	Brak zapisu dotyczącego kierowania na badania lekarskie bezrobotnych, którzy mają wykonywać PSU. Dodać ustęp regulujący tę kwestię.	Organizator prac społecznie użytecznych kieruje bezrobotnego na badania lekarskie przed rozpoczęciem tych prac.	Wyjaśnienie Kwestię kierowania na badania lekarskie reguluje art. 206
494.	Art. 142 ust. 11	Niejasny zapis: czy PSU mogą trwać nie dłużej niż 180 dni w roku kalendarzowym, czy bezrobotny nie może przekroczyć 180 dni wykonywania PSU w roku kalendarzowym?	11.Prace społecznie użyteczne mogą być organizowane przez okres nie dłuższy niż 180 dni w roku kalendarzowym, natomiast bezrobotny może wykonywać prace społecznie użyteczne w wymiarze nieprzekraczający 10 godzin tygodniowo.	Wyjaśnienie Bezrobotny nie może wykonywać prac społecznie użytecznych dłużej niż 180 dni w roku kalendarzowym.
495.	Art. 143 ust. 2	Brak zapisu mówiącego, co w przypadku odmowy przyjęcia skierowanego bezrobotnego na zwolnione stanowisko pracy. Dodać zapis art. 135 ust. 7.		
496.	Art. 148 ust. 2	W okresie ostatnich 12 miesięcy nie wykonywał działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nie pozostawał w okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej; czyli dotyczy zaprzestania prowadzenia działalności czy wykreślenia wpisu ?- sprzeczność z innymi przepisami.		Wyjaśnienie Przepis dotyczy osób, które nie wykonywały przez ostatnie 12 miesięcy działalności gospodarczej – jest to pojęcie ustawowe z Prawa przedsiębiorców, nie z ustawy o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy.

497.	Art. 156 ust. 1	Nie zostały wymienione żłobki i kluby dziecięce jako strona umowy (być może sklasyfikowano je jako „przedsiębiorców?”).		Uwaga uwzględniona
498.	Art. 156 ust. 2	Uwaga jak wyżej, nie zostały wymienione żłobki i kluby dziecięce (chyba, że nie dotyczy ich obniżenie podatku od towarów i usług)		Uwaga uwzględniona
499.	Art. 158 ust. 8	Wykreślić przepis, o jakim zwrocie mowa, jeśli podmiot w pierwszej kolejności musi rozliczyć środki, żeby mogły być wypłacone.		Uwaga niejasna
500.	Art. 203	Właściwą osobą do powierzenia funkcji wskazanej w przepisie jest Dyrektor PUP. Wynika to z faktu bezpośredniego zwierzchnictwa Dyrektora nad pracownikami PUP. Starosta nie jest pracodawcą pracowników PUP.	Dyrektor PUP powierza co najmniej jednemu doradcy do spraw zatrudnienia, o którym mowa w art. 89 ust. 1, funkcję doradcy do spraw osób młodych do 30. roku życia, którego zadaniem jest przygotowanie IPD.	Uwaga nieuwzględniona. Konieczność zachowania spójności z innymi zapisami ustawy, w których starosta zapewnia realizację form wsparcia
501.	Art. 203 ust. 1	Starosta powierza co najmniej jednemu doradcy do spraw zatrudnienia , o którym mowa w art. 89 ust. 1, funkcję doradcy do spraw osób młodych do 30. roku życia , którego zadaniem jest przygotowanie IPD. Tylko przygotowanie IPD?		Uwaga częściowo uwzględniona Nowe brzmienie przepisu: „Starosta powierza co najmniej jednemu doradcy do spraw zatrudnienia, o którym mowa w art. 89 ust. 1, funkcję doradcy do spraw osób do 30. roku życia, którego zadaniem jest <u>w szczególności</u> przygotowanie IPD.” Uwzględnienie doradcy zawodowego nie jest możliwe, ze względu na konieczność zachowania spójności z innymi zapisami ustawy, zgodnie z którymi IPD przygotowuje doradca ds. zatrudnienia (art. 97 ust. 2 pkt 4)
502.	Art. 203 ust. 4	W dalszym ciągu kwestia szkolenia z kompetencji cyfrowych została potraktowana po macoszemu. Brak konkretnych wytycznych co do kwestii poziomu uzyskanej oceny, która będzie podstawą do przeszkolenia.		Uwaga częściowo uwzględniona. Brzmienie przepisu zmodyfikowane: 4. W przypadkach uzasadnionych wynikami oceny, o której mowa w ust. 2, starosta

		Jaka idea przyświeca zapisowi: „rozpoczęcie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, szkolenia albo innej formy pomocy powinno zostać poprzedzone szkoleniem bezrobotnego lub poszukującego pracy do 30. roku życia z zakresu umiejętności cyfrowych”. Obecnie każdy absolwent szkoły wyposażony jest w umiejętności informatyczne co potwierdzają świadectwa szkolne. Wprowadzenie tego elementu niepotrzebnie wydłużyło i skomplikowało proces aktywizacji ludzi młodych do 30 roku życia. Nie każda praca którą podejmuje młody człowiek wymaga od niego kompetencji cyfrowych. Proponowanie w takiej sytuacji szkolenia z tego zakresu wywołuje dodatkowe frustrację.		umożliwia bezrobotnemu lub poszukującemu pracy do 30. roku życia nabycie umiejętności cyfrowych. Formy nabywania umiejętności cyfrowych są wyszczególnione w ust. 5. Szczegółowe wytyczne do oceny są udostępniane urzędowi pracy przez Ministerstwo
503.	Art. 203 ust. 5	Nabywanie umiejętności cyfrowych w opisanych formach wiązać się będzie z wydatkowaniem środków publicznych na działania, które nie przyczynią się w znacznym stopniu do poprawy sytuacji ludzi młodych na rynku pracy. Środki przewidziane na szkolenia bądź staże powinny być wydatkowane na działania dzięki którym osoby bezrobotne zdobędą poszukiwane przez pracodawców kwalifikacje zawodowe na rynku pracy. Rolą doradcy zawodowego jest: 1)udzielanie informacji o rynku pracy, zawodach, kwalifikacjach, możliwościach kształcenia i szkolenia; 2)udzielanie porad zawodowych w zakresie możliwości rozwoju zawodowego, w tym pomocy w określeniu kompetencji, umiejętności, i doświadczenia zawodowego oraz w zakresie umiejętności niezbędnych przy aktywnym poszukiwaniu pracy i samozatrudnieniu w szczególności z wykorzystaniem metod i programów, w tym	Najlepszym rozwiązaniem byłoby stworzenie aplikacji, do stosowanie przez wszystkie urzędy pracy. W chwili obecnej wiele firm informatycznych oferuje (oczywiście odpłatnie) aplikacje dzięki którym możliwe jest zbadania kompetencji cyfrowych, a w przypadku konieczności, przeprowadzenie szkolenia i uzyskanie zaświadczenia. Szkolenie to mogłoby być realizowane indywidualnie po zalogowaniu się do aplikacji. Osoby mogłyby uczestniczyć w takim szkoleniu zdalnie, bądź w siedzibie urzędu pracy. Proponowanie brzmienie przepisu: Brzmienie artykułu: Nabycie kompetencji cyfrowych nastąpi w ramach systemu teleinformatycznego udostępnionego przez Ministra właściwego do spraw pracy o którym mowa w art.26 ust.1 pkt 3a. (proponowana zmiana dot. art.26)	Uwaga nieuwzględniona Dotychczasowe przepisy są wystarczające, zwłaszcza art. 26 ust. 1 pkt 3. Narzędzie do oceny kompetencji cyfrowych będzie rozwijane, ale nie wymaga to uregulowania w ustawie.

		standaryzowanych narzędzi diagnostycznych; 3)organizowanie i prowadzenie szkoleń z zakresu umiejętności poszukiwania pracy. Doradcy zawodowi nie są specjalistami w dziedzinie informatyki w taki stopniu aby szkolić w tym zakresie osoby bezrobotne.		
504.	Art.203 ust. 5 pkt 1	W art. 203 ust.4 mowa jest o tym, że rozpoczęcie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, szkolenia albo innej formy pomocy powinno zostać poprzedzone szkoleniem jeżeli będzie ono wymagane. W jaki sposób zrealizować ten przepis w momencie gdy nabycie umiejętności cyfrowych następuje w ramach stażu – w przypadku gdy program tego stażu obejmuje nabycie umiejętności cyfrowych.		Uwaga uwzględniona. Brzmienie przepisu zmodyfikowane: 4. W przypadkach uzasadnionych wynikami oceny, o której mowa w ust. 2, starosta umożliwia bezrobotnemu lub poszukującemu pracy do 30. roku życia nabycie umiejętności cyfrowych. Formy nabywania umiejętności cyfrowych są wyszczególnione w ust. 5, obejmują one staże.
505.	Art. 203 ust. 5 pkt 2	Brak uszczegółowienia w ramach jakich form z zakresu poradnictwa zawodowego osoba do 30 roku życia ma nabyć umiejętności cyfrowe. Pracownicy urzędu pracy/doradcy zawodowi nie są ekspertami w dziedzinie informatyki. Miały być organizowane szkolenia dla pracowników, owszem są ale ich koszty są bardzo wysokie.	Wykreślić. Zdobywane w ten sposób umiejętności nie są przecież honorowane przez inne instytucje. Urząd Pracy nie jest jednostką szkoleniową. Zaświadczenia wydawane przez urzędy pracy/ doradców zawodowych o udziale w zajęciach z zakresu kompetencji cyfrowych są nieporozumieniem.	Uwaga nieuwzględniona. Formy nabywania umiejętności cyfrowych wyszczególnione są w ust. 5, a narzędzie do ich oceny udostępniane przez Ministerstwo
506.	Art. 209	Brak wskazania zabezpieczenia umowy.		Uwaga nieuwzględniona Brak jest przesłanek do wprowadzenia przepisów o zabezpieczeniu umowy/środków. Należy zauważyć, że ew takie zapisy utrudniłby dostęp do instrumentu. Dodatkowo należy zauważyć, że kwestie zwrotu bonu w zostały ujęte w przepisie, tj.: Kwota bonu na zasiedlenie podlega zwrotowi:

				1) w całości – w przypadku niewywiązania się osoby z któregośkolwiek z warunków, o których mowa w ust. 1, 4 lub 5; 2) proporcjonalnie do okresu niewykonywania pracy lub działalności gospodarczej – w przypadku gdy okres pracy lub wykonywanie działalności gospodarczej, spełniającej warunki, o których mowa w ust. 1 i 4 pkt 2, jest krótszy niż 180 dni.
507.	Art.209 ust. 2	W jaki sposób osoba ubiegająca o bon miałyby uprawdopodobnić miejsce dotychczasowego zamieszkania?		Wyjaśnienia Aby umożliwić weryfikację dotychczasowego miejsca zamieszkania wprowadzono ust. -Starosta może zażądać od bezrobotnego dokumentów potwierdzających dotychczasowe miejsce zamieszkania wskazane we wniosku, o którym mowa w ust. 1. Co do zasady to starosta podejmuje decyzję o przyznaniu bonu na zasiedlenie. W przypadku wątpliwości ma możliwość zweryfikowania dotychczasowego miejsca zamieszkania i podjęcia decyzji w oparciu o szereg informacji.
508.	Rozdział 18 Świadczenia dla bezrobotnych	Dopisanie do ustawy przy zasiłkach dla bezrobotnych, że okresy zasiłku chorobowego, macierzyńskiego i rehabilitacyjnego występujące w trakcie zatrudnienia, prowadzenia działalności gospodarczej, umowy zlecenia, umowy uaktywniającej wliczają się do okresu od którego zależy nabycie prawa do zasiłku (przy działalności wymagane jest opłacanie składek - osoba która przebywa na świadczeniu chorobowym nie opłaca składek - Sądy na podstawie obowiązującego przepisu ustawy o	Okresy zasiłku chorobowego, macierzyńskiego i rehabilitacyjnego występujące w trakcie zatrudnienia, prowadzenia działalności gospodarczej, umowy zlecenia, umowy uaktywniającej wliczają się do okresu od którego zależy nabycie prawa do zasiłku.	Wyjaśnienie Okresy zasiłku chorobowego, macierzyńskiego i rehabilitacyjnego występujące w trakcie zatrudnienia, prowadzenia działalności gospodarczej, umowy zlecenia, umowy uaktywniającej wliczają się do okresu od którego zależy nabycie prawa do zasiłku

		promocji... stoją na stanowisku, że przerwy w opłacaniu składek w trakcie działalności czy umowy zlecenie spowodowane chorobowym, macierzyńskim czy rehabilitacyjnym nie powinny być zaliczane do nabycia zasiłku) – w ustawie o chorobowym jest mowa PO USTANIU zatrudnienia - Ustawa nie reguluje w żaden sposób okresów chorobowego, rehabilitacyjnego, macierzyńskiego, które występują w trakcie tych aktywności zawodowych Uregulowanie sytuacji osób przebywających na ćwiczeniach wojskowych - obecnie zawiesza się zasiłek zgodnie z Ustawą o Obronie Ojczyzny (a raczej wstrzymuje, gdyż ustawa o promocji nie przewiduje instytucji "zawieszenia") w sytuacji gdy osoba ma ćwiczenia wojskowe – sprecyzowanie czy należy skrócić zasiłek o okres ćwiczeń czy też na końcu wydłużyć, a jeśli tak to na jakiej podstawie prawnej.		
509.	Art. 218 ust. 1 pkt 1	Dopisanie w ustawie, że okresy usprawiedliwionej i nieusprawiedliwionej nieobecności nie podlegają zaliczeniu do okresu uprawniającego do nabycia prawa do zasiłku – okres usprawiedliwionej i nieusprawiedliwionej nieobecności w pracy jest bez prawa do wynagrodzenia i nie opłaca się za ten okres składek na ubezpieczenia społeczne i FP	Art. 218. 1. Prawo do zasiłku przysługuje bezrobotnemu za każdy dzień kalendarzowy od dnia zarejestrowania się w PUP, z zastrzeżeniem art. 219 i art. 220, jeżeli w okresie 18 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień zarejestrowania, łącznie przez okres co najmniej 365 dni: 1) był zatrudniony i osiągał wynagrodzenie w kwocie co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę, od którego istnieje obowiązek opłacania składki na Fundusz Pracy, z zastrzeżeniem zwolnienia ze składki kategorii osób, o których mowa w art. 261–265; w okresie tym nie uwzględnia się okresów usprawiedliwionej i nieusprawiedliwionej nieobecności w pracy oraz urlopów bezpłatnych trwających łącznie dłużej niż 30 dni [...]	Uwaga nieuwzględniona Nieobecności te są okresem zatrudnienia i podlegają zaliczeniu do okresu trwania umowy o pracę. Okresy niepłatnych nieobecności w pracy, co do zasady wliczane są do stażu pracy pracownika i nie mają ujemnego wpływu na uprawnienia pracowników u kolejnego pracodawcy, gdyż związane są ściśle z okolicznościami, w których wystąpiły i które taką nieobecność usprawiedliwiają. Nieobecności te nie powinny być również wykazywane w świadectwie pracy, choć oczywiście wykazywane są przez

				pracodawcę w raportach ZUS z kodem 151 lub 152. Nieusprawiedliwiona nieobecność pracownika w pracy nie jest jednak płaćna. Z tego powodu wynagrodzenie należne pracownikowi za dany miesiąc należy odpowiednio zmniejszyć, co automatycznie spowoduje zmniejszenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne za ten miesiąc. Okresy te powinny być zaliczony do zatrudnienia, od którego uzależnione jest nabycie prawa do zasiłku pod warunkiem, że w miesiącu, w którym wystąpiły i zostały wykazane, bezrobotny i tak uzyskał wynagrodzenie za pracę w wysokości co najmniej minimalnego wynagrodzenia.
510.	Art. 218 ust 1 pkt 3	Pozostawienie przepisu w brzmieniu obowiązującej Ustawy, czyli „świadczyl usługi na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do których zgodnie z przepisami ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo współpracował przy wykonywaniu tych umów, przy czym podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy stanowiła kwota co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę w przeliczeniu na okres pełnego miesiąca, z zastrzeżeniem [...]” - to ZUS jest organem odpowiedzialnym za weryfikowanie czy składki zostały opłacone - bezrobotny nie może ponosić negatywnych konsekwencji tego, że nieuczciwy pracodawca nie zapłacił za niego składek w sytuacji gdy ten świadczył usługi; ponadto, wiąże się to z	Art. 218. 1. Prawo do zasiłku przysługuje bezrobotnemu za każdy dzień kalendarzowy od dnia zarejestrowania się w PUP, z zastrzeżeniem art. 219 i art. 220, jeżeli w okresie 18 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień zarejestrowania, łącznie przez okres co najmniej 365 dni: 3) świadczył usługi na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do których zgodnie z przepisami ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo współpracował przy wykonywaniu tych umów, przy czym podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy stanowiła kwota co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę w przeliczeniu na okres pełnego miesiąca, z zastrzeżeniem art. 261	Uwaga uwzględniona

		dodatkowym obowiązkiem potwierdzania składek przez ZUS		
511.	Art. 218 ust.2 pkt 10	Okres pobierania świadczenia pielęgnacyjnego lub specjalnego zasiłku opiekuńczego... lub zasiłku dla opiekuna na podstawie przepisów o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów zaliczamy do 365 dni na podstawie, których przysługuje prawo do zasiłku niezależnie od powodu utraty ww. świadczeń??		Uwaga nieuwzględniona Okresy te uznane są analogiczne do okresu zatrudnienia, w zakresie możliwości zaliczenia tego okresu do okresu 365 dni uprawniających do nabycia prawa do zasiłku dla bezrobotnych, jak również do okresu uprawniającego do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego. Pobieranie świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego lub zasiłku dla opiekuna ma na celu częściową rekompensatę zakończenia aktywności zawodowej spowodowanego koniecznością sprawowania stałej opieki nad niepełnosprawnym członkiem rodziny, dlatego zasadne jest traktowanie przez ustawodawcę tej formy aktywności podobnie do zatrudnienia, w zakresie możliwości uzyskania prawa do zasiłku dla bezrobotnych oraz świadczenia przedemerytalnego po utracie prawa do wyżej wskazanych świadczeń związanych z opieką
512.	art. 219 ust. 1pkt 1	Wykreślić pkt 1 i przenieść jego treść do pkt 5 w art. 220 ust. 1	Art. 219. 1. Prawo do zasiłku nie przysługuje bezrobotnemu, który przed rejestracją w PUP 1)spowodował rozwiązanie ze swej winy ostatniego stosunku pracy lub stosunku służbowego bez wypowiedzenia; 2) rozwiązał ostatni stosunek pracy zawarty na podstawie skierowania przez starostę do pracodawcy otrzymującego w związku z tym skierowaniem środki z Funduszu Pracy.	Uwaga nieuwzględniona ..

513.	art. 220 ust. 1 pkt 5	Treść z art. 219 ust. 1 pkt 1 dodać do pkt 5 i uzupełnić o dodatkowy zapis, zgodnie z którym zasiłek przysługuje po okresie karencji, jeżeli ostatni stosunek pracy lub stosunek służbowy stanowi podstawę do nabycia prawa do zasiłku.	5)rozwiązał ostatni stosunek pracy lub stosunek służbowy na mocy porozumienia stron, chyba że porozumienie stron nastąpiło z powodu zmiany miejsca zamieszkania lub z powodu upadłości, likwidacji pracodawcy lub zmniejszenia zatrudnienia z przyczyn dotyczących pracodawcy albo rozwiązał ostatni stosunek pracy lub stosunek służbowy za wypowiedzeniem, chyba że rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego za wypowiedzeniem nastąpiło z powodu zmiany miejsca zamieszkania lub pracownik rozwiązał umowę o pracę w trybie art. 55 § 1 i 1 ¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, jeżeli ostatni stosunek pracy lub stosunek służbowy stanowi podstawę do nabycia prawa do zasiłku.	Uwaga nieuwzględniona ..a
514.	Art. 221	Doprecyzowanie przepisu, aby czytelnym było z jakim dniem następuje podwyższenie wysokości zasiłku w przypadku dostarczenia dokumentów z późniejszą datą - obecnie brak ujednolicenia wśród urzędów pracy – część urzędów zwiększa na podstawie art. 71. ust 6 ustawy o promocji zatrudnienia, czyli podwyższa wysokość od dnia udokumentowania, a część uchyla własną decyzję, lub zmienia na podstawie art. 155 KPA nadpłacając i wyrównując od początku świadczenie		Uwaga nieuwzględniona
515.	Art.224	Określa wysokość zasiłku, która jest waloryzowana na zasadach opisanych w art. 228.	Wysokość zasiłku jest ogłaszana w drodze obwieszczenia Ministra właściwego do spraw pracy w dzienniku urzędowym RP „Monitor Polski”	Uwaga niejasna
516.	Art.231 ust.1	Bezrobotny <u>przesyła</u> do właściwego PUP oświadczenie o przychodach. A w art. 232 nie podano w jakiej formie bezrobotny zawiadamia urząd.	Bezrobotny jest zobowiązany do składania lub przysyłania pisemnego oświadczenia o przychodach lub innych dokumentów niezbędnych do ustalenia uprawnień do świadczeń przewidzianych w ustawie	Wyjaśnienie W każdej możliwej formie.
517.	Art. 232	Ograniczono obowiązek informowania urzędu tylko w stosunku do osób pobierających zasiłek . Czy w stosunku do pozostałych osób należy uznać , ze obowiązek ten nakłada art. 61		Uwaga nieuwzględniona Status bezrobotnego przyznany jest na 3 lata. Okoliczności wskazane przepisem dotyczą

		ust.1 ? czy należy uznać, że pozostałe osoby nie mają obowiązku informowania urzędu o okolicznościach, które powodują utratę statusu		utruty zasiłku. Powody utraty statusu wymieniono w art. 65.
518.	Art. 233 ust.5 pkt 4	Dopisanie że dodatek nie przysługuje również za czas usprawiedliwionej nieobecności, bez prawa do wynagrodzenia	Art. 233 ust. 5 pkt 4 Dodatek aktywizacyjny nie przysługuje w przypadku nieobecności nieusprawiedliwionej i usprawiedliwionej nieobecności, bez prawa do wynagrodzenia.	Wyjaśnienie Nieobecność usprawiedliwiona lub nieusprawiedliwiona niepłatna nie są okresami nieskładkowymi, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawa o emeryturach i są uznane za okresy ubezpieczenia, mimo nieodprowadzania przez pracodawcę składek na ubezpieczenia, które uzależnione są od wysokości pensji pracownika. Nieobecności te są okresem zatrudnienia i podlegają zaliczeniu do okresu trwania umowy o pracę.
519.	Art. 233 ust. 5	Brak doprecyzowania co z przerwami występującymi pomiędzy zatrudnieniami w przypadku dodatku aktywizacyjnego – wg wyjaśnień Ministerstwa, jeśli pomiędzy poszczególnymi umowami o pracę zawartymi z dwoma różnymi pracodawcami przez osobę uprawnioną do dodatku aktywizacyjnego, nie ma przerwy, osoba ta zachowa prawo do dodatku, gdyż jest zachowana ciągłość zatrudnienia - Sądy uważają, że ustawa nie przewiduje nieprzerwanego zatrudnienia - zatem należałoby doprecyzować, że dodatek nie przysługuje również, albo zostaje wstrzymany w trakcie przerw występujących pomiędzy poszczególnymi umowami	Art. 233 ust. 5 pkt 8 - Dodatek aktywizacyjny nie przysługuje w przypadku przerw występujących pomiędzy poszczególnymi umowami.	Wyjaśnienie Podjęcie pracy w okresie pobierania zasiłku powoduje nabycie dodatku aktywizacyjnego. Przerwanie zatrudnienia powoduje konieczność dokonania ponownej rejestracji by nabyć ponownie status i zachować prawo do zasiłku na czas skrócony. W przeciwnym wypadku kolejne zatrudnienie bez zachowania ciągłości powoduje podjęcie pracy już jako osoba nie będąca bezrobotnym.
520.	art. 233 ust. 5 pkt `1	Wykreślić przepis, dodatek również dla bezrobotnych skierowanych do pracodawcy , który uzyskał z tego tytułu pomoc z Funduszu Pracy		Wyjaśnienie Nowa ustawa art. 233 ust. 5 pkt 1 dodatek aktywizacyjny <u>nie przysługuje</u> w przypadku skierowania bezrobotnego przez starostę do pracodawcy, który

				zatrudniał go w ramach prac interwencyjnych, o których mowa w art. 135
521.	Art. 233 ust.1 pkt 2	Wysokość dodatku ma zależeć od wysokości przyznanego zasiłku dla bezrobotnych? Będziemy wypłacać dodatki aktywizacyjne w różnych wysokościach?		Wyjaśnienie Nowa ustawa art. 233 ust. 2. Dodatek aktywizacyjny przysługuje w wysokości 50% zasiłku, o którym mowa w art. 224 ust. 1, przez połowę okresu, w jakim przysługiwałby bezrobotnemu zasiłek
522.	Art. 234-235	Stypendium dla osoby odbywającej staż wynosi 140 % zasiłku, a dla odbywającej szkolenie 120 % zasiłku. Czy zasadne jest różnicowanie wysokości stypendium.		Uwaga wyjaśniona Różnica stypendium jest zasadna. Staż polega na wykonywaniu zadań w miejscu pracy.
523.	Art. 235 ust. 2	Wysokość stypendium, o którym mowa w ust. 1 wynosi miesięcznie 160% zasiłku, o którym mowa w art. 224 ust. 1 pkt 1, jeżeli miesięczny wymiar stażu jest równy maksymalnemu wymiarowi określone w art. 118 ust. 1. W przypadku niższego miesięcznego wymiaru stażu wysokość stypendium ustala się proporcjonalnie. Jak ustalić wysokość stażu, jeżeli staż będzie trwał np. 21 dni		Uwaga wyjaśniona Obecnie realizowane staże na podstawie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy również mogą trwać niepełny miesiąc i przy obliczaniu stypendium należy kierować się dotychczasowymi rozwiązaniami.
524.	Art.235.2	Wysokość stypendium stażowego w proponowanej wysokości nie jest atrakcyjna dla ludzi młodych. W projektach realizowanych przez inne instytucje jest ono znacznie wyższe. Takie rozwiązanie zmniejsza konkurencyjność urzędu pracy na rynku pracy w procesie aktywizacji.	Wysokość stypendium wynosi 70% minimalnego wynagrodzenia	Uwaga nieuwzględniona Wysokość stypendium stażowego została zwiększona ze 120% do 160% zasiłku dla bezrobotnych. Staż nie jest formą zatrudnienia, a wartością dodaną stażu jest zdobywanie umiejętności i wiedzy, a nawet kwalifikacji w zawodzie. Odnośnie kwestii wysokości stypendium w trakcie zwolnienia lekarskiego, rozwiązanie zostało zaproponowane na podstawie dotychczasowych doświadczeń.
525.	art.239.1 art.239.2	W przypadku osób z prawem do zasiłku określone jest co kryje się pod sformułowaniem czasowej niezdolności do	Dodanie do słowniczka definicji czasowa niezdolność do pracy lub Art.239.2	Uwaga nieuwzględniona

		pracy: tj. choroba lub pobytu w stacjonarnym zakładzie opieki zdrowotnej lub konieczność osobistego sprawowania opieki nad członkiem rodziny. ust. 2 do wykreślenia lub zmiany	Bezrobotny zawiadamia PUP o niezdolności do pracy z powodu choroby lub pobytu w stacjonarnym zakładzie opieki zdrowotnej lub konieczności osobistego sprawowania opieki nad członkiem rodziny...	
526.	art. 252	W odniesieniu do tego przepisu wydaje się zasadne zamieszczenie w dziale XIV - Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe regulacji dotyczącej wygaśnięcia roszczeń w przypadku śmierci dłużnika przed wejściem w życie nowych przepisów.	Roszczenia starosty z tytułu nienależnie pobranych zasiłków, stypendiów i innych świadczeń pieniężnych finansowanych z Funduszu Pracy przyznanych decyzją administracyjną przeciwko zobowiązanym do zwrotu dłużnikom, których zgon nastąpił przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wygasają z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zastrzeżeniem art. 246 ust. 2 pkt 11.	Uwaga nieuwzględniona Roszczenia o zwrot publicznych środków nie mogą wygasać z chwilą wejścia w życie nowej ustawy. W ustawie kwestie takie regulują przepisy przejściowe.
527.	Art. 269	Czy można wprowadzić zapis dotyczący zawierania umów powodujących powstanie zobowiązań przechodzących na rok następny w ramach wydatków fakultatywnych , dotyczących kosztów funkcjonowania jednostki. Chodzi o wydatki np. za energię elektryczną, które po części również są finansowe z Funduszu Pracy, za usługi telekomunikacyjne, Internet, rozmowy telefoniczne, usługi pocztowe. Wydatki te są ponoszone na podstawie zawartych umów związanych z ciągłością działania jednostki. Brak w ustawie zapisu dotyczącego możliwości powstania zobowiązań z tego tytułu, przechodzących na lata następne powoduje, że urząd musi angażować środki budżetowe na zapłatę tych zobowiązań lub zawierać umowy roczne, co sprawia dodatkowe problemy. Niejednokrotnie dostawcy usług podnoszą ceny w takich sytuacjach, ponadto umowy za energię zawierane są przez Powiat i zgodnie z Uchwałą ZP kierownicy jednostek mają upoważnienie do zaciągania zobowiązań budżetowych wykraczających poza rok budżetowy z tytułu dostaw sieciowych,	Starosta może zawierać umowy dotyczące wydatków fakultatywnych związanych z ciągłością działania jednostki, powodujących powstanie zobowiązań przechodzących na rok następny do wysokości 30% kwoty środków (limitu) Funduszu Pracy na wydatki fakultatywne ustalonej na dany rok budżetowy. Zobowiązania te obciążają kwotę środków (limit) Funduszu Pracy ustaloną na rok następny.	Wyjaśnienie W związku z tym, że kwoty środków na finansowanie zadań fakultatywnych w danym roku każdorazowo podlegają ustaleniu w czasie prac nad projektem planu finansowego Funduszu Pracy, stanowiącym załącznik do projektu ustawy budżetowej, mogą one być z roku na rok niższe. Należy zatem wziąć pod uwagę fakt, że wprowadzenie możliwości powstawania zobowiązań przechodzących na rok następny, będzie pochłaniało odpowiednio większą część limitu Funduszu Pracy ustalonego przez ministra właściwego do spraw pracy dla samorządu powiatu na finansowanie zadań fakultatywnych w kolejnym roku, co może wpłynąć negatywnie na możliwość realizacji tych zadań.

		telekomunikacyjnych, energii itp. Z Funduszu Pracy nie ma takiego zapisu.		Ponadto, koszty związane z utrzymaniem i funkcjonowaniem urzędu pracy pozostają w gestii samorządu powiatu. Środki Funduszu Pracy na finansowanie zadań fakultatywnych są przekazywane w celu wsparcia realizacji zadań w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy.
528.	Art. 283	Proszę o doprecyzowanie, jakie składki od dodatku motywacyjnego są finansowane z Funduszu Pracy. Czy chodzi o składki obciążające pracodawcę z tytułu ubezpieczeń społecznych? Dodanie zapisu dotyczącego możliwości finansowania składek z FP powoduje, że obciążamy dodatkowo limit środków fakultatywnych na Funduszu Pracy przez co mniej środków pozostaje do wypłaty na same dodatki motywacyjne. Czy zamiast takiego zapisu można wprowadzić tylko wypłaty dodatków motywacyjnych z FP, a składki obciążają budżet? Proszę o rozważenie możliwości wypłaty dodatków motywacyjnych bez określenia częstotliwości ich wypłaty, aktualnie w projekcie jest zapis – „raz na 3 miesiące w trzech równych częściach”, czy tą kwestię można pozostawić do wyboru przez PUP określając w regulaminie wynagradzania w sprawie trybu przyznawania dodatku motywacyjnego?	Ust. 1 Dyrektor WUP i Dyrektor PUP może przyznać pracownikowi dodatek motywacyjny finansowany z Funduszu Pracy, w wysokości do 70% minimalnego wynagrodzenia za pracę, który będzie wypłacony wraz z miesięcznym wynagrodzeniem, biorąc pod uwagę: 1) szczególne zaangażowanie pracownika w wykonywanie pracy, 2) jakość wykonywanej pracy, 3) podnoszenie kwalifikacji zawodowych związanych z wykonywaną pracą. Ust. 2 – 6 bez zmian jak w projekcie ustawy.	Wyjaśnienie Do art. 283 zostanie dodany ustęp: Dodatek motywacyjny wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne, składkami na Fundusz Pracy oraz Fundusz Solidarnościowy i wpłatami na Pracownicze Plany Kapitałowe jest finansowany z Funduszu Pracy.
529.	Art. 300 ust. 3	W katalogu wydatków fakultatywnych wskazać konkretne przykłady wydatków, bo w dotychczasowej formie zapisy są niejasne i budzą dużo wątpliwości, czy dany wydatek może być sfinansowany w ramach wydatków fakultatywnych		Uwaga niejasna

530.	art. 300 ust. 3, pkt 18	Środki Funduszu Pracy przeznacza się na finansowanie zadań fakultatywnych, w tym na - zgodnie z pkt 18) koszty wezwań, zawiadomień i innych druków niezbędnych do ustalenia uprawnień do zasiłku i innych świadczeń z tytułu bezrobocia, przekazywania bezrobotnym należnych świadczeń pieniężnych oraz kosztów komunikowania się z pracodawcami, OHP, bezrobotnymi, poszukującymi pracy, organami rentowymi oraz urzędami skarbowymi ; ten zapis stanowi katalog zamknięty a PUP wielokrotnie komunikuje się np. z WUP-em, Ministerstwem, Komornikami Sądowymi z zakresu zadań z Funduszu Pracy i wówczas nie ma możliwości sfinansowania tego z wydatków fakultatywnych, obciążamy środki budżetu czy można rozważyć możliwość dopisania na końcu zdania „ kosztów komunikowania się z pracodawcami, OHP, bezrobotnymi, poszukującymi pracy, organami rentowymi oraz urzędami skarbowymi i innymi instytucjami i organami w zakresie realizowanych zadań z Funduszu Pracy ”.	18) koszty wezwań, zawiadomień i innych druków niezbędnych do ustalenia uprawnień do zasiłku i innych świadczeń z tytułu bezrobocia, przekazywania bezrobotnym należnych świadczeń pieniężnych oraz kosztów komunikowania się z pracodawcami, OHP, bezrobotnymi, poszukującymi pracy, organami rentowymi oraz urzędami skarbowymi i innymi instytucjami i organami w zakresie realizowanych zadań z Funduszu Pracy ”.	Uwaga uwzględniona
531.	Art. 300 ust. 3 pkt 23	Środki Funduszu Pracy przeznacza się na finansowanie zadań fakultatywnych, w tym na - zgodnie z pkt 23) koszty postępowania sądowego lub egzekucyjnego sprawach nienależnie pobranych świadczeń pieniężnych, zwrotu środków przyznanych na finansowanie form pomocy i innych wypłat z Funduszu Pracy. Czy można uwzględnić także koszty postępowania egzekucyjnego i sądowego ponoszone przez PUP w ramach udzielonego wsparcia dla przedsiębiorców ze środków covidowych na podstawie ustawy o <i>szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych?</i>	23) koszty postępowania sądowego lub egzekucyjnego w sprawach nienależnie pobranych świadczeń pieniężnych, zwrotu środków przyznanych na finansowanie form pomocy i innych wypłat z Funduszu Pracy oraz zwrotu środków przyznanych na podstawie <i>ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.</i>	Uwaga nieuwzględniona.

532.	Art. 305 ust.2 pkt 1 lit.c	Wyrównanie konkurencyjności na rynku pracy w zakresie realizacji usługi wskazanej w art. 81 ust. 2 poprzez nałożenie obowiązku na agencję zatrudnienia weryfikacji czy oferta pracy nie narusza zasad, o których mowa w art. 83 ust. 11, 12 i 13		Uwaga nieuwzględniona. Agencje zatrudnienia muszą spełniać na podstawie przepisów o agencjach analogiczne warunki jak te wskazane w art. 83 ust. 11 - 13.
533.	Art. 320	Współpraca agencji zatrudnienia z urzędami pracy skoro oferty pracy będące w dyspozycji urzędu mogą być przekazywane do agencji zatrudnienia, to zasad ta powinna obowiązywać w drugą stronę	Dopisek: w szczególności w zakresie upubliczniania informacji o wolnych miejscach pracy .	Uwaga nieuwzględniona. Agencje zatrudnienia jako podmioty prywatne prowadzące działalność gospodarczą powinny mieć taką możliwość a nie wymóg
534.	Art. 423 i 425	Przepisy przejściowe - nierealne terminy obowiązywania		Uwaga uwzględniona
535.	Art. 424	Proponuje się korektę daty – przy zachowaniu proponowanej daty (31.12.2024 r.) brak byłoby okresu przejściowego.	Art. 424. Do dnia 31 grudnia 2025 r. szkolenia, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 1 i 2 i art. 107 ust. 3 pkt 1 oraz szkolenia finansowane w ramach pożyczki edukacyjnej, o której mowa w art. 111 ust. 1, realizują podmioty wpisane do Rejestru Instytucji Szkoleniowych, o którym mowa w art. 20 ustawy, o której mowa w art. 452."	Uwaga uwzględniona.
536.	Art. 428	Co w sytuacji, gdy wymogi kwalifikacyjne nie są adekwatne do tych na nowym stanowisku doradcy ds. zatrudnienia (czy obowiązuje tu zasada prawa nabytego, w przypadku zbyt niskich kwalifikacji)		Uwaga niejasna
537.	Art. 428	Przepis dotyczy tylko dwóch, z czterech podstawowych, tzw. stanowisk kluczowych, określonych w art. 91 ustawy o promocji, tj. pośrednika pracy i doradcy zawodowego. W projekcie brak jest odniesienia do specjalisty ds. programów i specjalisty ds. szkoleń. Pojawia się zatem wątpliwość, co stanie się po wejściu w życie nowej ustawy ze wskazanymi stanowiskami?		Wyjaśnienie
538.	Art. 437	Błędnie wskazane daty, niezgodność z treścią uzasadnienia	Zmiana daty	Uwaga uwzględniona
539.	Art. 440	Stosownie do wyjaśnienia MRPiPS (pismo znak: DRP.I.0212.24.2019.JJ) dotyczącego definicji rejestru danych powiatowego urzędu pracy:	Art. 440. Okres przechowywania dokumentacji zgromadzonej i przetwarzanej w rejestrach, o których mowa w art. 4 ust. 4a, art. 4 ust. 5f pkt 1 oraz art. 4 ust. 5f pkt 2	Wyjaśnienie Zmieniono treść przepisu

		„okresy przetwarzania dokumentów, w których są dane osobowe osób określonych w art. 33 ust.5b ustawy, należy wydłużyć do 50 lat. Należy jednocześnie pamiętać, że przepisy ww. ustawy z dnia 21 lutego 2019 r. weszły w życie z dniem 4 maja 2019 r.. Dlatego też ewentualne wydłużenie okresu przetwarzania dokumentów zawierających dane osobowe należy stosować do tych dokumentów, których przetwarzanie rozpoczęło się od dnia wejścia w życie ww. ustawy”. Zgodnie z ww. wyjaśnieniami „przepisy ustawy o promocji należy traktować jako specjalne i nadrzędne w stosunku do innych regulacji, np. jednolitego rzeczowego wykazu akt opracowanego w porozumieniu z Archiwum Państwowym”, czy np. „ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze skróceniem okresu przechowywania akt pracowniczych oraz ich elektroniczną”. Czyli w tym wypadku dane pracowników, jako zdefiniowane w ustawie w kategorii pracowników publicznych służb zatrudnienia, muszą być przetwarzane lat 50 a nie lat 10. Podobnie, np. okres przechowywania zdefiniowanych ustawą danych „poręczycieli pomocy określonej w ustawie” musiał zostać wydłużony z lat 5 do lat 50. W rezultacie, w praktyce ustaje brakowanie większości dokumentów wytworzonych i zebranych przez Urząd po dniu 4 maja 2019 r. Projekt ustawy w obecnym kształcie stworzy taki precedens, że np. dokumenty zawierające dane poręczycieli zebrane	ustawy, o której mowa w art. 452, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy ustala się na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, (dodano:) z tym wyjątkiem, że <u>okres przechowywania dokumentacji zgromadzonej i przetwarzanej w formie papierowej</u> w rejestrze, o którym mowa w art. 33 ust. 5a, 5b i 5c ustawy, o której mowa w art. 452, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, a po dniu wejścia w życie ustawy z dnia 21.02.2019 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27.04.2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych), <u>wynosi 10 lat</u> licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zakończono udzielanie pomocy. (na spotkaniu zaproponowano dodanie: „a w przypadku danych osób bezrobotnych lat 25”) .	

		przed 4 maja 2019 r. zostaną wszystkie zniszczone już w roku 2025, natomiast dane poręczycieli zebrane po dniu 4 maja 2019 r. a przed wejściem w życie nowej ustawy, będą przechowywane aż lat 50, tj. długo po tym, jak zakończono i rozliczono formę wsparcia związaną z tym poręczeniem, co stoi w rażącej sprzeczności z zasadą minimalizacji okresu przechowywania danych do ścisłego minimum określoną w motywie 39 RODO, mówiącym m.in. że: „ dane osobowe powinny być adekwatne, stosowne i ograniczone do tego, co niezbędne do celów, dla których są one przetwarzane. Wymaga to w szczególności zapewnienia ograniczenia okresu przechowywania danych do ścisłego minimum”.		
540.	Art. 451 ust. 2	Wskazanie terminu przed wejściem w życie ustawy	Zmiana daty	Uwaga uwzględniona
541.	Rozdział 2	Pośrednictwo pracy i poradnictwo zawodowe	Brak możliwości pełnego odniesienia - nie znamy przepisów wykonawczych	Uwaga niejasna
542.	Dział XIII Zmiany w przepisach	W Dziale XIII „Zmiany w przepisach” nie przewidziano zmian w ustawie z dnia 05.06.1998 r. o samorządzie powiatowym: 1) wynikającej ze zmian priorytetów i zadań realizowanych przez PSZ W projekcie ustawy wskazano, dla państwa (art. 1 ust. 2) i jednocześnie samorządu powiatu (art. 38 ust. 1), zadania w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy, odchodząc tym samym od nakierowania na przeciwdziałanie bezrobociu oraz aktywizację rynku pracy. W konsekwencji w ustawie o samorządzie powiatowym w art. 4 ust. 1 pkt. 17 należy dokonać zmiany zakresu realizowanych zadań.	W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 4 ust. 1 pkt 17 otrzymuje brzmienie: „17) aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz lokalnego rynku pracy;” 2) w art. 9 uchyla się pkt 9c.	Do sprawdzenia

		wynikającej z odejścia od sporządzania programu promocji zatrudnienia i aktywizacji lokalnego rynku pracy.		
	Konwent Dyrektorów Powiatowych Urzędów Pracy Województwa Małopolskiego			
543.	Art.45 ust.4	Wzoruąc się na rozwiązaniach przyjętych w obszarze ochrony zdrowia albo w obszarze rejestracji stanu cywilnego wskazane byłoby wprowadzenie do projektowanej ustawy przepisów ustalających okres przechowywania danych i dokumentów osób wyłączonych z rejestru bezrobotnych i poszukujących pracy zarówno określając ten czas na przyszłość jak i poprzez przepisy przejściowe – wstecz. Takie działanie legislacyjne stworzyłoby jednolite podstawy prawne dla świata elektronicznego i papierowego oraz w kontekście przepisów RODO, a także zdjęłoby biurokratyczne obciążenia z powiatowych urzędów pracy. Obecnie więc można mówić o swoistym chaosie prawnym i faktycznym. Działające w oparciu o te same regulacje prawa powszechnie obowiązującego powiatowe urzędy pracy mają różne okresy przechowywania tej samej dokumentacji, tj. dokumentacji w teczkach bezrobotnych: • zdecydowana większość powiatowych urzędów pracy ma nadal 50-letni okres przechowywania ww. dokumentacji; • część z urzędów ustaliła 10-letni okres przechowywania, ale dopiero od momentu wdrożenia nowego wykazu akt – nie ma więc możliwości ustalenia, czy dotyczy to teczek nowo założonych po wejściu w życie nowego wykazu akt, czy też dotyczy wszystkich już założonych i czynnych teczek, czy też wszystkich teczek, także tych zakończonych;	Zmiana przepisu art. 45 ust. 4 4. Dyrektor WUP lub dyrektor PUP albo minister właściwy do spraw pracy gromadzi i przechowuje informacje lub dokumenty w sprawie statusu bezrobotnego, zasiłku dla bezrobotnych, form pomocy określonych w ustawie albo agencji zatrudnienia w systemach teleinformatycznych, o których mowa w art. 25 ust. 8, w ~~formie~~ postaci dokumentów elektronicznych oraz ~~skanów~~ odwzorowań cyfrowych dokumentów papierowych, przez 25 lat licząc od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiła czynność, o której mowa w art. 56 ust. 2.	Uwaga nieuwzględniona

		• część z urzędów wprowadzając nowy wykaz akt wprowadziła też przepisy przejściowe, ale brzmienia tych przepisów nie uzgadniała z archiwami państwowymi. Może to prowadzić do zarzutów na gruncie rozporządzenia RODO, ponieważ zarówno nadmiarowe wydłużanie, jak i bezpodstawne skracanie okresów przechowywania może być sprzeczne z zasadą ochrony danych osobowych oraz z zasadą minimalizacji przy określaniu celu przetwarzania danych. Pod koniec 2023 r. Urząd Pracy Powiatu Krakowskiego uzgodnił z dyrektorem Archiwum Narodowego w Krakowie inny okres przechowywania dla tej dokumentacji, tj. 25 lat. W wyniku przeprowadzonej analizy, w tym porównania z kwalifikacją dokumentacji emerytów i rencistów w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, stwierdzono, że dokumentacja osób bezrobotnych nie może być utożsamiana z dokumentacją pracowniczą i rządzi się odmiennymi prawami. Gdy dana osoba traci możliwość rejestracji jako bezrobotny, to nie jest wydawane świadectwo pracy w oparciu o nowy wzór, jak to się dzieje dla pracowników, którym ustaje stosunek pracy. Oznacza to, że dokumentacja, zawarta w teczkach bezrobotnego, może być cały czas przydatna do właściwego naliczenia wysokości emerytury. Nie zawsze też osoby, które były bezrobotne, przechodzą w wieku 60 lub 65 lat na emeryturę. Czasami kontynuują zatrudnienie i dopiero po 10 lub 15 latach postanawiają skorzystać z prawa do emerytury. Zadaniem Urzędu jest zabezpieczenie interesów obywateli, w		

		szczegółności osób bezrobotnych. Jednakże na gruncie zasady minimalizacji celu przetwarzania, wynikającej z RODO, nie znajduje uzasadnienia 50-letni okres przechowywania, przyjęty w latach 90-tych ubiegłego wieku. Z tego względu, wzorując się na rozwiązaniach przyjętych w zakresie kwalifikacji dokumentacji, zawartej w teczkach emerytów i rencistów w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, zaproponowano kategorię B25. Do rozważenia pozostaje też przyjęcie rozwiązań z Kodeksu pracy dotyczących możliwości zmiany postaci dokumentacji z papierowej na elektroniczną, także wstecz (art. 94⁸ Kodeksu pracy oraz przepisy rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 10 grudnia 2018 r. w sprawie dokumentacji pracowniczej).		
544.	Art. 83	Jest to zmiana porządkowa, gdyż w art. 83 jest powtórzona dwukrotnie numeracja ustępu 14, dlatego też propozycja zmiany powtórzonego numeru ustępu 14 na numer 15	Art. 83 15. W przypadku: 1) niestwierdzenia naruszeń, o których mowa w ust. 13, PUP, o którym mowa w ust. 5, wprowadza ofertę pracy do ePracy i niezwłocznie informuje o tym pracodawcę; 2) stwierdzenia naruszeń, o których mowa w ust. 11, 12 lub 13, PUP, o którym mowa w ust. 5, niezwłocznie przekazuje pracodawcy informację o przyczynie odrzucenia oferty pracy.	Uwaga uwzględniona
545.	Art. 234	W ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy bezrobotni mieli zapewnione stypendium za okres studiów podyplomowych, dlatego też wydaje się zasadnym utrzymanie tego świadczenia w ustawie o rynku pracy i służbach zatrudnienia.	Do art. 234 dodać ust. 10 i 11 w brzmieniu: 10. Bezrobotnemu, któremu starosta przyznał bon na kształcenie w ramach którego będą finansowane koszty studiów podyplomowych, za okres uczestnictwa w tych studiach zgodnie z ich programem, przysługuje stypendium w wysokości 20% zasiłku, o którym mowa w art. 224 ust. 1 pkt 1.	Uwaga nieuwzględniona Nie przewiduje się wypłacania stypendium za okres studiów podyplomowych, w ramach których najczęściej zajęcia odbywają się w weekendy, w tym w formie zdalnej. Przyjęto zasadę udzielania pomocy na podnoszenie

			11. Uczestnikowi studiów podyplomowych, który w trakcie ich odbywania podjął zatrudnienie, inną pracę zarobkową lub działalność gospodarczą, nie zawiesza się wypłaty stypendium, o którym mowa w ust. 10, do planowanego terminu ukończenia tych studiów.	kwalifikacji przede wszystkim osobom o niższych kwalifikacjach.
546.	Art. 237	PUP-y często borykają się z problemem znalezienia banku lub innej jednostki wykazującej chęć wypłaty świadczeń dla osób bezrobotnych, ponieważ placówki nie są dostosowane do obsługi większej liczby osób, nawet grupa ponad 10 osób jest problemem ze względu na jedno okienko kasowe i małą powierzchnię. Dodatkowo możliwość otrzymania wynagrodzenia za wypłatę w wysokości 0,8% nie jest atrakcyjna dla tych jednostek. Czasami jedynym rozwiązaniem jest prowadzenie postępowania przez powiat w trakcie postępowania na obsługę bankową powiatu i jego jednostek organizacyjnych.	Art. 237. 1. Zasiłek albo dodatek aktywizacyjny: 1) wypłaca się w okresach miesięcznych z dołu na rachunek bankowy albo rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej. W przypadku gdy bezrobotny nie podał żadnego rachunku bankowego albo rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, zasiłek albo dodatek aktywizacyjny wypłacany jest w kasie banku lub w inny sposób przyjęty przez PUP.	Wyjaśnienie Na KWRIST uzgodniono że nie będzie wypłat w kasach bankowych. Każdy bezrobotny musi posiadać rachunek bankowy na który będzie otrzymywał przelew środków.
547.	Art. 248	Od nienależnie pobranych świadczeń przez bezrobotnych i poszukujących pracy, w przypadku braku wpłaty w terminie określonym w art. 246.1. nie nalicza się odsetek, dlatego też zastosowanie wstecz odsetek ustawowych za opóźnienie (od terminu określonego w art. 246.1) jest karą niewspółmierną, gdyż czasem tak naliczone odsetki są wyższe od należności głównej. Proponujemy naliczanie odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wydania decyzji o rozłożeniu na raty, bądź z uwagi na specyfikę świadczeń dla bezrobotnych nie naliczania ich wcale.	Art. 248. 1. Od należności z tytułu zwrotu nienależnie pobranego świadczenia i od należności z tytułu zwrotu środków przyznanych na finansowanie formy pomocy, których termin spłaty odroczone, lub które rozłożono na raty, nie nalicza się odsetek ustawowych za opóźnienie za okres od dnia wydania decyzji w przedmiocie odroczenia terminu spłaty lub rozłożenia na raty do dnia upływu terminu spłaty określonego w decyzji. 2. Jeżeli zapłata odroczonej lub rozłożonej na raty należności z tytułu zwrotu nienależnie pobranego świadczenia nie zostanie dokonana w terminie określonym w decyzji, o której mowa w ust. 1, pozostała do spłaty kwota staje się natychmiast wymagalna wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczonymi od dnia wydania decyzji	Wyjaśnienie Sprzeczne z zasadą naliczania odsetek. Poza tym zwrotowi podlegają środki publiczne.

		Natomiast w przypadku rozłożonej na raty należności z tytułu zwrotu środków przyznanych na finansowanie form pomocy odsetki ustawowe za opóźnienie są naliczane dwukrotnie za okres od terminów płatności określonych w przepisach regulujących zwrot należności w poszczególnych formach pomocy do dnia wydania decyzji o rozłożeniu na raty. Dlatego też proponujemy naliczanie odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wydania decyzji o rozłożeniu na raty, czyli w tym przypadku zachowanie ciągłości naliczania odsetek ustawowych za opóźnienie. Koniecznym jest danie możliwości Staroście usprawiedliwienia opóźnienia z zapłatą raty, oczywiście w uzasadnionych przypadkach.	w przedmiocie rozłożenia na raty lub odroczenia terminu płatności. 3. Jeżeli spłata odroczonej lub rozłożonej na raty należności z tytułu zwrotu środków przyznanych na finansowanie form pomocy nie zostanie dokonana w terminie określonym w decyzji, o której mowa w ust. 1, pozostała do spłaty kwota staje się natychmiast wymagalna wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczonymi od dnia wydania decyzji w przedmiocie rozłożenia na raty lub odroczenia terminu płatności. 4. Starosta może w szczególnie uzasadnionych przypadkach przez zobowiązanego/dłużnika wyrazić zgodę na odstąpienie od zasady określonej w ust. 2 i 3 i uznać dokonaną wpłatę, jednakże naliczając odsetki ustawowe za opóźnienie od terminu raty do dnia wpłaty.	
548.	Art. 266	PUP-y w ramach środków przyznawanych przez Ministra ds. pracy na zadania fakultatywne nie będą w stanie zaspokoić środków na wypłatę dodatków motywacyjnych dla pracowników. Brak możliwości finansowania dodatków motywacyjnych będzie stał w sprzeczności z zamysłem ustawodawcy oraz ideą istoty samego datku. Dlatego też proponujemy przeniesienie finansowania tego dodatku z wydatków fakultatywnych do wydatków obligatoryjnych.	Art. 266. 1. Minister właściwy do spraw pracy przekazuje samorządom powiatów, na wyodrębnione rachunki bankowe, środki Funduszu Pracy na wypłatę następujących świadczeń obligatoryjnych: 1) zasiłków oraz składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe od tych zasiłków, o których mowa w art. 242 ust. 1, 2) dodatków aktywizacyjnych, o których mowa w art. 233 ust. 1, 3) świadczeń integracyjnych przyznawanych na podstawie przepisów o zatrudnieniu socjalnym oraz składek na ubezpieczenia społeczne od tych świadczeń, 4) dodatków motywacyjnych wraz ze składką na ubezpieczenia społeczne, składką na Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy – do wysokości faktycznych potrzeb. 2. Dyrektor WUP i Dyrektor PUP może przyznać pracownikowi raz na 3 miesiące dodatek motywacyjny finansowany z Funduszu Pracy, w wysokości do 70% minimalnego	Wyjaśnienie Dodatki motywacyjne pozostają świadczeniem fakultatywnym.

			wynagrodzenia za pracę, który będzie wypłacany wraz z miesięcznym wynagrodzeniem w trzech równych częściach, biorąc pod uwagę: 1) szczególne zaangażowanie pracownika w wykonywanie pracy; 2) jakość wykonywanej pracy; 3) podnoszenie kwalifikacji, kompetencji lub umiejętności zawodowych związanych z wykonywaną pracą; 3. Dodatek motywacyjny może być przyznany jeżeli pracownik co najmniej raz w okresie 24 miesięcy bezpośrednio poprzedzających przyznanie dodatku doskonalił kwalifikacje zawodowe wymagane na stanowisku pracy, na którym jest zatrudniony. 4. Tryb przyznawania dodatku motywacyjnego określa regulamin wynagradzania, o którym mowa w przepisach o pracownikach samorządowych. 5. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do pracowników pozostałych publicznych służb zatrudnienia i OHP. 6. Tryb przyznawania dodatku motywacyjnego pracowników pozostałych publicznych służb zatrudnienia określa regulamin wynagradzania, o którym mowa w ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 409). 7. Tryb przyznawania dodatku motywacyjnego w OHP określa Komendant Główny OHP drodze zarządzenia. 8. Dodatek motywacyjny wraz ze składką na ubezpieczenia społeczne, składką na Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy od wypłaconego dodatku jest finansowany z Funduszu Pracy. 9. W przypadku zatrudnienia pracownika w mniejszym wymiarze czasu pracy dodatek przysługuje w wysokości proporcjonalnej do wymiaru etatu.	

549.	Art. 300 ust. 1	Konsekwencja przeniesienia dodatków motywacyjnych z wydatków fakultatywnych do wydatków obligatoryjnych	Art. 300. 1. Środki Funduszu Pracy przeznaczają się na finansowanie następujących świadczeń obligatoryjnych: 1) zasiłków oraz składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe od tych zasiłków, o których mowa w art. 242 ust. 1; 2) zasiłków przedemerytalnych, świadczeń przedemerytalnych oraz zasiłków pogrzebowych wraz z kosztami ich obsługi, o których mowa w przepisach o świadczeniach przedemerytalnych; 3) dodatków aktywizacyjnych, o których mowa w art. 233 ust. 1; 4) świadczeń integracyjnych przyznawanych na podstawie przepisów o zatrudnieniu socjalnym oraz składek na ubezpieczenia społeczne od tych świadczeń; 5) dodatków motywacyjnych wraz ze składką na ubezpieczenia społeczne, składką na Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy.	Wyjaśnienie Dodatki motywacyjne pozostają świadczeniem fakultatywnym.
550.	Art. 300 ust. 3	Konsekwencja przeniesienia dodatków motywacyjnych z wydatków fakultatywnych do wydatków obligatoryjnych	Skreślenie punktu 14 w ust. 3 art. 300 ~~14) dodatków motywacyjnych, o których mowa w art. 283;~~	Wyjaśnienie Dodatki motywacyjne pozostają świadczeniem fakultatywnym.
551.	Art. 425 ust. 2	Konsekwencja przeniesienia dodatków motywacyjnych z wydatków fakultatywnych do wydatków obligatoryjnych	Art. 425 2. Przyznając pierwszy dodatek motywacyjny, o którym mowa w art. 266 ust. 2 niniejszej ustawy, kierujący komórką organizacyjną uwzględnia wypłaty dodatków do wynagrodzeń przyznanych niektórym pracownikom na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 452, w okresie, za który dodatek motywacyjny jest przyznawany	Wyjaśnienie Dodatki motywacyjne pozostają świadczeniem fakultatywnym.
552.	Art. 267 ust. 7	Wprowadzenie zmiany kryterium podziału środków Funduszu Pracy poprzez zamianę liczby bezrobotnych zarejestrowanych na	Art. 267 7. Określając kryteria, sejmik województwa powinien wziąć pod uwagę w szczególności:	Uwaga nieuwzględniona

		rejestrowanych da lepszy obraz udziału pracy pracowników PUP, a co za tym idzie kryterium to będzie bardziej adekwatne przy podziale środków. Ponadto należałoby się zastanowić nad zwiększeniem puli środków, o której mowa w art. 267 ust. 1 przeznaczonej do podziału dla samorządów powiatów z uwagi na brak możliwości korzystania i sięgania po środki z Rezerwy Ministra w związku z określonymi kryteriami naboru danej rezerwy. Określone kryteria naboru na wstępie wykluczają PUP z możliwości aplikowania o środki z rezerwy Funduszu Pracy.	1) kwotę środków Funduszu Pracy przeznaczoną dla samorządu powiatu na realizację projektów EFS+; 2) liczbę bezrobotnych rejestrowanych w powiecie; 3) stopę bezrobocia; 4) strukturę bezrobocia, w tym: liczbę rejestrowanych bezrobotnych długotrwale oraz bezrobotnych powyżej 50 roku życia.	
553.	Art. 269	Ustawa o rynku pracy i służbach zatrudnienia przewiduje formy pomocy, które mogą być realizowane przez okres np. 24 miesięcy (np. art. 141 ust. 2 pkt 2), a zatem możliwość zaciągania zobowiązań (podpisania umowy na realizację takiej formy pomocy) byłoby niemożliwe w przypadku obecnego brzmienia zapisu „powodujących powstanie zobowiązań przechodzących na rok następny”.	Art. 269. Starosta może zawierać umowy, porozumienia i udzielać zleceń dotyczących realizacji form pomocy dla bezrobotnych i poszukujących pracy, powodujących powstawanie zobowiązań przechodzących na lata następne do wysokości 30% kwoty środków (limitu) Funduszu Pracy ustalonej na dany rok budżetowy, o której mowa w art. 267 ust. 9. Zobowiązania te obciążają kwotę środków (limit) Funduszu Pracy ustaloną na lata następne.	Uwaga nieuwzględniona
554.	Art. 274 ust. 4	Wprowadzenie zmiany kryterium podziału środków Funduszu Pracy poprzez zamianę liczby bezrobotnych zarejestrowanych na rejestrowanych da lepszy obraz udziału pracy pracowników PUP, a co za tym idzie kryterium to będzie bardziej adekwatne przy podziale środków. Ponadto należałoby się zastanowić nad zwiększeniem puli środków, o której mowa w art. 273 ust. 1 przeznaczonej do podziału dla samorządów powiatów z uwagi na możliwość finansowania z Funduszu Pracy w ramach wydatków fakultatywnych zadań, które nie były możliwe do sfinansowania	4. Określając kryteria, o których mowa w ust. 3, sejmik województwa powinien wziąć pod uwagę w szczególności: 1) kwotę środków Funduszu Pracy przeznaczoną dla samorządu powiatu na realizację form pomocy; 2) liczbę bezrobotnych rejestrowanych w powiecie; 3) stopę bezrobocia; 4) strukturę bezrobocia; 5) kwotę środków Funduszu Pracy wydatkowaną w roku ubiegłym przez samorząd powiatu na zadania fakultatywne oraz stopień realizacji tych wydatków w stosunku do przyznanego limitu.	Uwaga nieuwzględniona

		z tego limitu na podstawie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. PUP-y mają niewystarczające środki w ramach budżetu na utrzymanie i funkcjonowanie Urzędu, dlatego też tak bardzo ważne jest wsparcie finansowania ze środków Funduszu Pracy funkcjonowania PUP-ów.		
555.	dodanie Art. 274 ust. 7	Propozycja wprowadzenia zapisu art. 274 ust. 7 jest niezbędna z uwagi na konieczność zawierania umów wieloletnich np. na wypłatę świadczeń z Funduszu Pracy dla osób uprawnionych, obsługę bankową, poczta, telekomunikacja, SEPI, EDOK itp. Warunki zawieranych umów wieloletnich są niejednokrotnie korzystniejsze od umów jednorocznych.	Art. 274. 1. Starosta może zawierać umowy, porozumienia i udzielać zleceń dotyczących realizacji zadań fakultatywnych, powodujących powstawanie zobowiązań, których realizacja w roku budżetowym i w latach następnych jest niezbędna do zapewnienia ciągłości działania jednostki i z których wynikające płatności wykraczają poza rok budżetowy, do wysokości 50% kwoty środków (limitu) Funduszu Pracy ustalonej na dany rok budżetowy, o której mowa w art. 274 ust. 6. Zobowiązania te obciążają kwotę środków (limit) Funduszu Pracy ustaloną na lata następne.	
556.	Art. 280	Zmiana brzmienia art. 280 ust. 1 da możliwość dofinansowania wynagrodzeń pracowników PUP w sposób ciągły, nieograniczony czasowo. Ponadto istnieje tendencja spadkowa kwoty środków przeznaczanych na realizację projektów, a co za tym idzie przyznane środki zgodnie z art. 280.1 będą co roku się zmniejszały. Dlatego też zasadnym jest podniesienie wysokości dofinansowania do 20%	Art. 280. 1. W celu wsparcia samorządów powiatów realizujących zadania na rzecz aktywizacji bezrobotnych, minister właściwy do spraw pracy przekazuje tym samorządom na dany rok budżetowy począwszy od roku 2025 środki Funduszu Pracy na dofinansowanie kosztów wynagrodzeń, o których mowa w przepisach o pracownikach samorządowych, oraz składek na ubezpieczenia społeczne od wypłaconego dofinansowania do wynagrodzeń pracowników PUP realizujących zadania określone w ustawie, w wysokości 20% kwoty środków ustalonej dla województw na rok budżetowy na realizację projektów EFS+, zgodnie z art. 270 ust. 1 i 2.	Uwaga nieuwzględniona

557.	Art. 283	Z uwagi na przeniesienie dodatków motywacyjnych do wydatków obligatoryjnych proponujemy nowe brzmienie art. 283. Dodatkowe wsparcie samorządów ze środków Funduszu Pracy jest wskazane z uwagi na fakt, iż przyznanie, monitorowanie, realizacja oraz rozliczanie umów zawartych w ramach ustawicznego kształcenia pracodawców i pracowników ze środków KFS coraz więcej pochłania czasu pracy pracowników PUP. PUP-y borykają się z dużą ilością przechowywanych akt klientów PUP, dlatego też stworzenie profesjonalnych archiwów jest zasadne, jednakże PUP-y nie posiadają środków na ten cel.	Nowe brzmienie art. 283 Art. 283. 1. Minister właściwy do spraw pracy przeznacza w roku budżetowym środki Funduszu Pracy na: 1) dofinansowanie kosztów wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne, składek na Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy pracowników powiatowych urzędów pracy wykonujących zadania wynikające z obsługi KFS w powiecie – do wysokości 5% kwoty środków (limitu) KFS przyznanego dla danego powiatu na dany rok budżetowy, 2) finansowanie kosztów utworzenia, utrzymania oraz bieżącej eksploatacji archiwum PUP według uzasadnionych potrzeb Starosty. 2. Minister właściwy do spraw pracy zawiadamia Starostę o ustalonych na rok budżetowy kwotach środków (limitach) Funduszu Pracy na finansowanie kosztów, o których mowa w ust. 1.	W zakresie KFS - uwaga nieuwzględniona – nie przewiduje się nowych zadań z zakresu przyznania, monitorowania, realizacji oraz rozliczania umów zawartych w ramach KFS dla PUP.
558.	Art. 300 ust. 4	Dodanie pkt 3 w ust. 4 art. 300 jest konsekwencją zmiany brzmienia art. 283	Art. 300 4. Środki Funduszu Pracy przeznacza się na dofinansowanie kosztów: 1) wynagrodzeń oraz składek na ubezpieczenia społeczne od wypłaconego dofinansowania do wynagrodzeń, o których mowa w art. 280 ust. 1; 2) wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne, składek na Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy oraz odpisów na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych pracowników WUP, o których mowa w art. 281 ust. 1. 3) wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne, składek na Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy pracowników PUP oraz utworzenia, utrzymania i bieżącej eksploatacji archiwum PUP, o których mowa w art. 283 ust. 1.	Wyjaśnienie Dodatki motywacyjne pozostają świadczeniem fakultatywnym.

559.	Art. 300 ust. 3 pkt 18	Obecne brzmienie pkt 18 nie daje możliwości finansowania z Funduszu Pracy kosztów komunikowania się PUP np. z Ministerstwem, WUP, czy innym PUP	art. 300 ust. 1 18) wezwań, zawiadomień i innych druków niezbędnych do ustalenia uprawnień do zasiłku i innych świadczeń z tytułu bezrobocia, przekazywania bezrobotnym i innym uprawnionym należnych świadczeń pieniężnych oraz kosztów komunikowania się z pracodawcami, OHP, bezrobotnymi, poszukującymi pracy, organami rentowymi, urzędami skarbowymi oraz innymi instytucjami w związku z realizacją zadań wynikających z ustawy;	Uwaga nieuwzględniona
560.	Art. 300 ust. 3 pkt 23	Wprowadzenie zapisu nie będzie budziło wątpliwości, co do finansowania ze środków Funduszu Pracy, kosztów zastępstwa prawnego odzyskiwanych od dłużników w toku dochodzenia należności Funduszu Pracy	art. 300 ust. 1 23) postępowania sądowego lub egzekucyjnego, w tym kosztów zastępstwa prawnego, w sprawach nienależnie pobranych świadczeń pieniężnych, zwrotu środków przyznanych na finansowanie form pomocy i innych wypłat z Funduszu Pracy	Uwaga nieuwzględniona
561.	Art. 300 ust. 3 pkt 24	Doprecyzowanie przepisu da możliwość PUP-om finansowania wszelkich kosztów związanych z obsługą i prowadzeniem wyodrębnionych rachunków bankowych Funduszu Pracy, w tym kosztów przelewów refundacji, prowizji bankowych itp.	art. 300 ust. 1 24) obsługi Funduszu Pracy, w tym koszty obsługi i prowadzenia wyodrębnionych rachunków bankowych Funduszu Pracy	Uwaga nieuwzględniona
562.	Art. 423 ust. 1 i ust. 3 oraz art. 424	Ponieważ planowane wejście w życie ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia jest na 1 stycznia 2025 to wydaje się, że daty wskazane w wymienionych artykułach są błędne	Należałoby zmienić wskazane daty w art. 423 ust. 1 i ust. 3 oraz w art. 424	Uwaga w zakresie art. 424 uwzględniona.
563.	Art. 428	Konieczne jest wprowadzenie zapisu umożliwiającego usytuowanie w strukturze organizacyjnej PUP pracowników będących w dniu wejścia w życie ustawy zatrudnionych na stanowisku specjalisty ds. rozwoju zawodowego oraz specjalisty ds. programów	Art. 428. 1. Pracownik powiatowego urzędu pracy lub Ochotniczego Hufca Pracy zatrudniony w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku pośrednika pracy- stażysty staje się młodszym doradcą do spraw zatrudnienia. 2. Pracownik powiatowego urzędu pracy lub Ochotniczego Hufca Pracy zatrudniony w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku	Uwaga nieuwzględniona

			pośrednika pracy staje się doradcą do spraw zatrudnienia. 3. Pracownik wojewódzkiego urzędu pracy lub powiatowego urzędu pracy lub pracownik Ochotniczego Hufca Pracy zatrudniony w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku doradcy zawodowego - stażysty staje się młodszym doradcą zawodowym. 4. Pracownik wojewódzkiego urzędu pracy lub powiatowego urzędu pracy lub Ochotniczego Hufca Pracy zatrudniony w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku doradcy zawodowego staje się doradcą zawodowym. 5. Pracownik wojewódzkiego urzędu pracy lub powiatowego urzędu pracy lub Ochotniczego Hufca Pracy zatrudniony w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku specjalisty ds. rozwoju zawodowego - stażysty staje się młodszym doradcą zawodowym. 6. Pracownik wojewódzkiego urzędu pracy lub powiatowego urzędu pracy lub Ochotniczego Hufca Pracy zatrudniony w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku specjalisty ds. rozwoju zawodowego staje się doradcą zawodowym. 7. Pracownik wojewódzkiego urzędu pracy lub powiatowego urzędu pracy lub Ochotniczego Hufca Pracy zatrudniony w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku specjalisty ds. programów - stażysty staje się młodszym doradcą do spraw zatrudnienia. 8. Pracownik wojewódzkiego urzędu pracy lub powiatowego urzędu pracy lub Ochotniczego Hufca Pracy zatrudniony w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku specjalisty ds. programów staje się doradcą do spraw zatrudnienia.	
564.	Art.440	Vide uwagi do art. Art.45 ust.4	Zmiana przepisu art. 440 Okres przechowywania dokumentacji zgromadzonej i przetwarzanej w rejestrach, o którym mowa w art. 4 ust. 4a, art. 4 ust. 5f pkt 1	Wyjaśnienie Zmieniono treść przepisu

			oraz art. 4 ust. 5f pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 452, oraz odpowiadającej jej dokumentacji w postaci papierowej, zgromadzonej i przechowywanej w związku z obsługą rejestracji bezrobotnych i poszukujących pracy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy ustala się ~~na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy~~ , na 25 lat licząc od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiła czynność, o której mowa w art. 56 ust. 2 niniejszej ustawy.	
565.	Art. 447 ust. 3	PUP-y powinny mieć możliwość finansowania kosztów prowadzenia wyodrębnionych rachunków bankowych Funduszu Pracy, natomiast pkt 29 jest przypisany również dla PUP-u	Art. 447. 3 W 2025 r., od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z ustalonych na rok 2025 na podstawie ustawy, o której mowa w art. 452, kwot środków (limitów) Funduszu Pracy na finansowanie innych fakultatywnych zadań powiatowe urzędy pracy realizują zadania określone w art. 300 ust. 3 pkt 1, 2, 4, 8–14, 16–19, 21, 23, 24, 26–30	Uwaga uwzględniona
	Konwent Dyrektorów Powiatowych Urzędów Pracy Województwa Małopolskiego (PUP Chrzanów, PUP Limanowa PUP Miechów, UPPK, PUP Oświęcim, PUP Bochnia, Zespół rejestr danych, Zespół KFS, GUP Kraków, PUP Sucha Beskidzka, PUP Olkusz PUP Brzesko, SUP, PUP Wadowice, PUP Brzesko, PUP Limanowa, PUP Olkusz, PUP Gorlice, PUP Myślenice, PUP Tarnów, PUP Zakopane, PUP Chrzanów, PUP Wieliczka, ZESPÓŁ FP, FINASOWANIE PSZ, PUP Miechów, PUP Nowy Targ, PUP Wieliczka, PUP Dąbrowa Tarnowska, PUP Gorlice, PUP Tarnów)			
566.	Art. 2	Dodanie do art. 2 pojęcia „IPD”.	IPD – oznacza indywidualny plan działania obejmujący formy pomocy mające na celu zatrudnienie bezrobotnego lub poszukującego pracy	Uwaga nieuwzględniona
567.	Art. 2	Dodanie do art. 2 pojęć - „oddalenie od rynku pracy” i „gotowości do wejścia lub powrotu na rynek pracy”.		Uwaga nieuwzględniona Nie wskazano z jakim art. jest problem w zw. z brakiem tych definicji. Oddalenie – dłuższy brak kontaktu, nieobecny Gotowość do powrotu – chęć zaistnienia na rynku pracy
568.	Art. 2 pkt 1	Uzasadnieniem wprowadzenia zapisu odnośnie wysokości dochodu jest to że	bezrobotnym – oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1 lub pkt 2 lit. a–k lub m, lub	Wyjaśnienie

		niewielkie dochody nie powinny mieć wpływu na status bezrobotnego. Uzasadnieniem wprowadzenie zapisu dotyczącego rejestracji we właściwym miejscowo urzędzie jest to, że pozwoli to skierować pomoc i środki finansowe PUP dla osób z terenu powiatu.	osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 3, 5 lub 6 niezatrudnioną i niewykonującą innej pracy zarobkowej, nieuczącą się w szkole, z wyjątkiem uczącej się w szkole dla dorosłych, branżowej szkole II stopnia w formie stacjonarnej lub zaocznej, w szkole policealnej w formie stacjonarnej lub zaocznej, lub przystępującej do egzaminów eksternistycznych z zakresu programu nauczania szkoły dla dorosłych lub branżowej szkoły II stopnia, lub kształcącej się na studiach niestacjonarnych, lub uczącej się w szkole artystycznej realizującej wyłącznie kształcenie artystyczne, niemającą stałego źródła dochodu przekraczającego wysokość zasiłku dla bezrobotnych o którym mowa w art. 224 ust. 1 pkt 1, zdolną i gotową do podjęcia zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym w danym zawodzie lub w danej służbie albo innej pracy zarobkowej albo jeżeli jest osobą niepełnosprawną, zdolną i gotową do podjęcia zatrudnienia co najmniej w połowie tego wymiaru czasu pracy, zarejestrowaną we właściwym dla miejsca zameldowania stałego lub czasowego powiatowym urzędzie pracy, jeżeli: (...)	Miejsce rejestracji to urząd pracy właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby rejestrującej się. Natomiast dopuszczalny stały dochód to połowa minimalnego wynagrodzenia, tak jak obecnej w ustawie.
569.	Art.2 pkt 1 lit. g	Jeżeli renta z tytułu niezdolności do pracy została zaliczona jako stałe źródło dochodu, dlaczego zasiłek stały, który jest również świadczeniem przyznawanym w sytuacji niezdolności do pracy został wyodrębniony jako szczególny przypadek przeszkody do nabycia statusu bezrobotnego.	<i>Zaliczyć zasiłek stały do kategorii świadczeń stanowiących stałe źródło dochodu</i>	Wyjaśnienie Warunkiem do uzyskania zasiłku stałego jest już uzyskiwanie dochodu nieprzekraczającego ustalonego kryterium dochodowego oraz całkowita niezdolność do pracy lub niezdolność do pracy z powodu wieku.
570.	Art. 2 pkt 1 lit. d – e	Treść art. 2 pkt 1 lit. c jest wystarczający, w odniesieniu do przestanki prowadzenia działalności gospodarczej	Wykreślenie zapisu	Wyjaśnienie Zawieszenie działalności gospodarczej oznacza przerwę w jej prowadzeniu. Przepis rozszerzony ze względu na wiele wątpliwości urzędów pracy.
571.	Art.2 pkt 5	Zamienić „kwotę” na „świadczenie”	<i>dodatku aktywizacyjnym – oznacza to świadczenie wypłacone osobie, która będąc bezrobotnym</i>	Uwaga uwzględniona.

			<i>posiadającym prawo do zasiłku, podjęła samodzielnie zatrudnienie, inną pracę zarobkową albo rozpoczęła działalność gospodarczą</i>	
572.	Art. 2 pkt 6	Def. doświadczenia zawodowego. Uznanie tak krótkiego czasu (co najmniej 3 miesiące), w tym po dodanym w projekcie ustawy stażu wydaje się być niewystarczające. Uwaga jest podniesiona w kontekście osób bezrobotnych ubiegających się o przyznanie środków na podjęcie działalności gospodarczej, przy rozpatrywaniu wniosków doświadczenie zawodowe jest jednym z powodów do przyznania dotacji, a 3 miesięczny okres wydaje się zbyt krótki.	doświadczeniu zawodowym – oznacza to doświadczenie uzyskane w trakcie zatrudnienia, wykonywania innej pracy zarobkowej, prowadzenia działalności gospodarczej lub odbywania stażu przez okres co najmniej 6 miesięcy;	
573.	Art. 2 pkt 21	Ileokroć w ustawie mowa jest o: „Osobie samotnie wychowującej dzieci -” regułka różni się od brzmienia art. 225 ust. 1 pkt 2 lit. e) samotnie wychowujących co najmniej jedno dziecko	Osobie samotnie wychowującej-oznacza to jednego z rodziców albo opiekuna prawnego, wychowującego co najmniej jedno dziecko, będącego panną, kawalerem, wdową, wdowcem, rozwódką, rozwodnikiem, w stosunku do którego orzeczono separację lub osoba pozostającą w związku małżeńskim, jeżeli mąż/zona został pozbawiony praw rodzicielskich lub odbywa karę pozbawienia wolności, jeżeli ten rodzic lub opiekun samotnie wychowuje dziecko w wieku do 18 r.ż. a w przypadku dziecka niepełnosprawnego do 24 r.ż. jeżeli legitymuje się orzeczeniem o umiarkowanym lub znacznym stopniu niepełnosprawności. To samo w art. 225 ust. 1 pkt 2 lit e) samotnie wychowujących co najmniej jedno dziecko w wieku do 18 r.ż. a w przypadku dziecka niepełnosprawnego do 24 r.ż. jeżeli legitymuje się orzeczeniem o umiarkowanym lub znacznym stopniu niepełnosprawności.	Uwaga nieuwzględniona Przepis art. 225 ust. 1 określa dodatkowe warunki, które osoba samotnie wychowująca dzieci musi spełnić aby uzyskać dłuższy okres pobierania zasiłku.
574.	Art. 2 pkt 28	Def. prac interwencyjnych. W związku z tym, że o organizację prac interwencyjnych może ubiegać się przedsiębiorca niezatrudniający pracownika proponuje się wykreślić z definicji prac interwencyjnych: „przez pracodawcę”.	Pracach interwencyjnych – oznacza to zatrudnienie bezrobotnego, które nastąpiło w wyniku umowy zawartej ze starostą i ma na celu wsparcie bezrobotnego.	Wyjaśnienie Zasadą jest, że bezrobotny jest skierowany do pracodawcy, a instrumenty dostępne dla przedsiębiorcy stanowią wyjątek od ww. zasady i to odbywa się

				na takich samych zasadach jakby był pracodawcą o czym stanowi odrębny przepis <i>lex specialis</i> .
575.	2 pkt 38 lit. d	Brakuje „lub”	<i>d) rozwiązanie stosunku pracy lub spółdzielczego stosunku pracy przez pracownika na podstawie art. 55 § 1 i 11 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks prac</i>	
576.	Art. 7 ust 4	Kadencja rad rynku pracy trwa 4 lata. Rada jest ciałem opiniodawczo doradczym odpowiednio: ministra właściwego do spraw pracy, marszałka, starosty. M.in. starosta wybierany jest na okres 5 lat, kadencyjność powinna się zazębiać dla lepszej i efektywniejszej pracy na rzecz rynku pracy.	Kadencja rad rynku pracy trwa 5 lat.	Uwaga nieuwzględniona
577.	Art. 11	Zmiana dotycząca wprowadzenia możliwości wyboru rotacyjnego przewodniczącego jako swobodnej decyzji konkretnej rady rynku pracy czyli fakultatywność działania.	<u>Proponowane brzmienie przepisu:</u> art. 12 ust. 2: <i>Przewodniczący wojewódzkiej rady rynku pracy oraz przewodniczący powiatowej rady rynku pracy mogą być wybierani rotacyjnie zwykłą większością głosów, w obecności co najmniej połowy składu rady rynku pracy, spośród członków rady rynku pracy</i>	Uwaga nieuwzględniona Wprowadzenie kadencyjności przewodniczącego rr – na czas 12 miesięcy – ma co do zasady umożliwić większej liczbie przedstawicieli organizacji na przewodnictwo w rrp.
578.	Art. 11 ust 1	Przewodniczący Rady Rynku Pracy, wojewódzkich rad rynku pracy oraz powiatowych rad rynku pracy są wybierani rotacyjnie zwykłą większością głosów, w obecności co najmniej połowy składu rady, spośród członków rady.	Przewodniczący Rady Rynku Pracy, wojewódzkich rad rynku pracy oraz powiatowych rad rynku pracy mogą być wybierani rotacyjnie. O wyborze przewodniczącego Rady Rynku Pracy decyduje zwykłą większością głosów, w obecności co najmniej połowy składu rady, spośród członków rady.	Uwaga nieuwzględniona Wprowadzenie kadencyjności przewodniczącego rr – na czas 12 miesięcy – ma co do zasady umożliwić większej liczbie przedstawicieli organizacji na przewodnictwo w rrp.
579.	Art. 11 ust 3	Kadencja przewodniczącego rady trwa od 6 do 12 miesięcy i jest ustalana w momencie jego wyboru.	Kadencja przewodniczącego rady jest ustalana w momencie jego wyboru.	Uwaga nieuwzględniona W celu jednolitego stosowania prawa – kadencja przewodniczącego rrp została określona – okres 12 miesięcy.
580.	Art. 21	Skreślenie artykułu	Nie ma potrzeby powielać zapisu obecnego już w art. 20 ust. 1 ustawy o przetwarzaniu informacji kryminalnych	
581.	Art. 26 ust. 1 pkt 8	„Minister właściwy do spraw pracy prowadzi i udostępnia systemy teleinformatyczne, które umożliwiają:	Jeśli minister miałby wgląd w treści wiadomości otrzymywane przez jednostki publicznych służb zatrudnienia innych niż te,	

		obsługę poczty elektronicznej publicznych służb zatrudnienia, przy czym nie przetwarza danych osobowych innych, niż te wynikające z art. 48;”	które wynikają z zakresu danych wskazanych w art. 48, to przetwarzałby dane do których nie jest upoważniony.	
582.	Art. 32 ust. 1 pkt 2 lit c	Powtórzenie w w/w przepisie lit. b (błąd) Wg naszej oceny priorytet/y musi/muszą zostać ustalony/e	Art. 32 ust. 1 pkt 2: c) publikowanie na stronach internetowych WUP listy priorytetów, o których mowa w: – art. 25 ust. 1 pkt 1 lit. b, ~~– lit. b~~ oraz art. 38 ust. 1 pkt 19 lit. b ~~– o ile zostały ustalone,~~	
583.	Art. 38 ust. 1 pkt 14	Brak możliwości wydania decyzji w przedmiocie uznania za osobę poszukującą pracy uniemożliwia złożenie przez te osoby ewentualnego odwołania	c) uznaniu za poszukującego pracy, odmowie uznania za poszukującego pracy oraz utracie statusu poszukującego pracy	Wyjaśnienie Proponowane rozwiązanie rodzi obciążenia administracyjne. Obecnie nie wydaje się decyzji.
584.	Art. 38 ust. 1 pkt 14	Mamy wydawać decyzje o odmowie przyznania statusu i o utracie statusu osoby poszukującej pracy ale nic mu tego statusu nie przyznało	Usunąć zapisy dotyczące decyzji w sprawie poszukującego pracy	Wyjaśnienie Proponowane rozwiązanie rodzi obciążenia administracyjne. Obecnie nie wydaje się decyzji.
585.	Art. 40 ust. 2	Zastąpienie słowa „miejsca” słowem centrum. W 2010 roku utworzone zostały Centra Aktywizacji Zawodowej, które są miejscem w którym realizowane są formy pomocy określone w ustawie. Zasadnym wydaje się pozostawienie tego nazewnictwa. Przez ten okres CAZ stały się wyspecjalizowanymi komórkami organizacyjnymi, podejmują aktywne działania w środowisku, są rozpoznawalne i utożsamiane z działaniami Powiatowych Urzędów Pracy. Takie rozwiązanie ułatwi organizację pracy po zmianach przepisów, pozwoli na wykorzystanie wypracowanych rozwiązań, ograniczy koszty wymiany tablic informacyjnych, materiałów promocyjnych itp.	2. W powiatowych urzędach pracy funkcjonują Centra Aktywizacji Zawodowej, w których są realizowane zadania w zakresie form pomocy określonych w ustawie.	Uwaga nieuwzględniona
586.	Art.45 ust.4	Wzorując się na rozwiązaniach przyjętych w obszarze ochrony zdrowia albo w obszarze rejestracji stanu cywilnego wskazane byłoby wprowadzenie do projektowanej ustawy przepisów ustalających okres przechowywania danych i dokumentów osób wyłączonych z rejestru bezrobotnych		Wyjaśnienie Zmieniono przepisy w tym zakresie

		i poszukujących pracy zarówno określając ten czas na przyszłość jak i poprzez przepisy przejściowe – wstecz. Takie działanie legislacyjne stworzyłoby jednolite podstawy prawne dla świata elektronicznego i papierowego oraz w kontekście przepisów RODO, a także zdjęłoby biurokratyczne obciążenia z powiatowych urzędów pracy. Obecnie więc można mówić o swoistym chaosie prawnym i faktycznym. Działające w oparciu o te same regulacje prawa powszechnie obowiązującego powiatowe urzędy pracy mają różne okresy przechowywania tej samej dokumentacji, tj. dokumentacji w teczkach bezrobotnych: • zdecydowana większość powiatowych urzędów pracy ma nadal 50-letni okres przechowywania ww. dokumentacji; • część z urzędów ustaliła 10-letni okres przechowywania, ale dopiero od momentu wdrożenia nowego wykazu akt – nie ma więc możliwości ustalenia, czy dotyczy to teczek nowo założonych po wejściu w życie nowego wykazu akt, czy też dotyczy wszystkich już założonych i czynnych teczek, czy też wszystkich teczek, także tych zakończonych; • część z urzędów wprowadzając nowy wykaz akt wprowadziła też przepisy przejściowe, ale brzmienia tych przepisów nie uzgadniała z archiwami państwowymi. Może to prowadzić do zarzutów na gruncie rozporządzenia RODO, ponieważ zarówno nadmiarowe wydłużanie, jak i bezpodstawne skracanie okresów przechowywania może być sprzeczne z zasadą ochrony danych osobowych oraz z zasadą minimalizacji przy określaniu celu przetwarzania danych.		

		Pod koniec 2023 r. Urząd Pracy Powiatu Krakowskiego uzgodnił z dyrektorem Archiwum Narodowego w Krakowie inny okres przechowywania dla tej dokumentacji, tj. 25 lat. W wyniku przeprowadzonej analizy, w tym porównania z kwalifikacją dokumentacji emerytów i rencistów w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, stwierdzono, że dokumentacja osób bezrobotnych nie może być utożsamiana z dokumentacją pracowniczą i rządzi się odmiennymi prawami. Gdy dana osoba traci możliwość rejestracji jako bezrobotny, to nie jest wydawane świadectwo pracy w oparciu o nowy wzór, jak to się dzieje dla pracowników, którym ustaje stosunek pracy. Oznacza to, że dokumentacja, zawarta w teczce bezrobotnego, może być cały czas przydatna do właściwego naliczenia wysokości emerytury. Nie zawsze też osoby, które były bezrobotne, przechodzą w wieku 60 lub 65 lat na emeryturę. Czasami kontynuują zatrudnienie i dopiero po 10 lub 15 latach postanawiają skorzystać z prawa do emerytury. Zadaniem Urzędu jest zabezpieczenie interesów obywateli, w szczególności osób bezrobotnych. Jednakże na gruncie zasady minimalizacji celu przetwarzania, wynikającej z RODO, nie znajduje uzasadnienia 50-letni okres przechowywania, przyjęty w latach 90-tych ubiegłego wieku. Z tego względu, wzorując się na rozwiązaniach przyjętych w zakresie kwalifikacji dokumentacji, zawartej w teczkach emerytów i rencistów w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, zaproponowano kategorię B25. Do rozważenia pozostaje też przyjęcie rozwiązań z Kodeksu pracy dotyczących		

		możliwości zmiany postaci dokumentacji z papierowej na elektroniczną, także wstecz (art. 94 ⁸ Kodeksu pracy oraz przepisy rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 10 grudnia 2018 r. w sprawie dokumentacji pracowniczej).		
587.	Art. 47 ust.1	Zmiana Dyrektor PUP na Powiatowy Urząd Pracy	Art. 47. 1. Powiatowy Urząd Pracy w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 38 ust. 1 przetwarza dane osobowe: (...)	Uwaga uwzględniona
588.	Art. 47 ust. 2	Dopisanie pkt 22: „dane przekazane we wniosku o dokonanie rejestracji w trybie wskazanym w art. 55 ust. 2” Art. 56 ust. 1 nie wymienia, jakie konkretnie dane zawarte we wnioskach o dokonanie rejestracji miałyby stać się elementami danych osobowych przetwarzanych przez powiatowe urzędy pracy. Wśród kategorii danych wskazanych w art. 47 ust. 2 brak m.in. danych dot. wizerunku osoby, a takie niewątpliwie znajdują się we wnioskach osób bezrobotnych i poszukujących pracy, jeśli wymaga się od nich w art. 55 ust. 5 załączenia m.in. skanów dyplomów i uzyskania kwalifikacji, które często zawierają zdjęcia osoby. Zmiana wymagałaby odpowiedniej modyfikacji art. 47 ust. 3 pkt 1, aby ten zakres przetwarzania danych objął także poszukujących pracy	Dopisanie pkt 22: „dane przekazane we wniosku o dokonanie rejestracji w trybie wskazanym w art. 55 ust. 2”	Uwaga nieuwzględniona
589.	Art. 47 ust. 3 pkt 2	W przypadku refundacji pracodawcy wynagrodzeń, nagród i składek na ubezpieczenie społeczne np. w przypadku prac interwencyjnych, pracodawca składa wnioski o zwrot części poniesionych kosztów z dokumentami potwierdzającymi poniesione wydatki na pracownika. Dokumenty muszą potwierdzać wydatek pracodawcy. W praktyce urzędu zdarzały się sytuacje że pracodawca błędnie wskazał na deklaracji ZUS RSA dane dlatego zasadnym byłoby doręczenia kopii zwolnienia lekarskiego pracownika	Proponowana treść: <i>osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo korzystających z form pomocy – kategorie danych, o których mowa w ust. 2 pkt 1–15 i 17,</i> <i>a w przypadku osób:</i> <i>a) biorących udział w kształceniu ustawicznym finansowanym ze środków KFS – dane,</i> <i>o których mowa w ust. 2 pkt 1–9, 12, 13, 15</i> <i>i pkt 17 lit. a;</i>	Uwaga nieuwzględniona

		oczywiście z dokonaną animizacją danych, które nie są niezbędne do rozliczenia np. specjalizacji lekarza. W obecnej ustawie nie wskazano wprost jakie dane pracownika przetwarza urząd pracy.	których wynagrodzenia, nagrody, składki na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy skierowanego bezrobotnego są finansowane/dofinansowane ze środków Funduszu Pracy dane: składane na deklaracjach ZUS DRA, RCA, umieszczone na listach płac, na listach obecności (karty ewidencji czasu pracy – w przypadku nieprowadzenia listy obecności), zwolnieniach lekarskich i deklaracji ZUS RSA.	
590.	Art. 47 ust. 3 pkt 5	Z analizy zapisów projektu ustawy nie wynika, aby zasadnym było przetwarzanie przez urzędy pracy danych przedsiębiorców takich, które wymieniono w powołanym przepisie a mianowicie dane takie jak: data i miejsce urodzenia, płeć, stan cywilny, informacje o sytuacji rodzinnej, w tym dane osobowe małżonka, dane osobowe każdego dziecka, dane osobowe osoby lub osób zależnych, informacje dotyczące wykształcenia, zawodu, zainteresowania podjęcia szkolenia i zatrudnienia. Przetwarzanie tak obszernych danych w przypadku przedsiębiorcy bez uzasadnionego celu naruszałoby rozporządzenie RODO art. 5 ust. 1 lit b), który mówi że dane osobowe zbierane są w konkretnych, wyraźnych i prawnie uzasadnionych celach.	Proponowana treść: <i>przedsiębiorców – dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1-3, 8, 9, 13 i pkt 17 lit. a, oraz nazwę podmiotu i:</i>	Uwaga uwzględniona
591.	Art. 47 ust. 3 pkt 5 lit. h	Zasadnym byłoby wpisanie, że będą one pozyskiwane automatycznie z systemów informatycznych PIP pozyskuje od organów Państwowej Inspekcji Pracy nieodpłatnie w drodze teletransmisji danych w celu ustalenia okoliczności istotnych w postępowaniu	Proponowana treść: <i>Informacje udostępnione przez okręgowego inspektora pracy o stwierdzonych przypadkach naruszenia przepisów ustawy, w tym warunków prowadzenia agencji zatrudnienia za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.</i>	Uwaga uwzględniona
592.	Art. 47 ust. 3 pkt 5 lit. m	PUP przetwarza również dane przedsiębiorców zaciągnięte z systemów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.	Proponowana treść: <i>Informacje udostępnione przez organy Krajowej Administracji Skarbowej, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Prezesa Kasy Rolniczego</i>	Wyjaśnienie Poprawiono przepisy w tym zakresie

			<i>Ubezpieczenia Społecznego w zakresie określonym w art. 74 ust. 1;</i>	
593.	Art. 47 ust. 3 pkt 6 lit. k	PUP przetwarza również dane innych podmiotów korzystających z form pomocy zaciągnięte z systemów <i>Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.</i>	Proponowana treść: <i>Informacje udostępnione przez organy Krajowej Administracji Skarbowej, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w zakresie określonym w art. 74 ust. 1;</i>	Wyjaśnienie Poprawiono przepisy w tym zakresie
594.	Art. 47 ust. 4	„Administratorem danych przetwarzanych przez PUP jest PUP, reprezentowany przez dyrektora PUP”.	Gromadzenie danych to tylko jedna z form przetwarzania danych, zgodnie z art. 4 pkt 2 RODO. Obecna definicja prowadziłaby do problemów interpretacyjnych co do tego kto jest administratorem w zakresie innych rodzajów przetwarzania jak utrwalanie, porządkowanie, usuwanie i inne. Administratorem danych powinien być PUP, reprezentowany przez jego dyrektora. Skoro jak wynika z innych przepisów ustawy, to starosta kieruje, finansuje itp., zaś na mocy art. 39 ust. 2 może upoważnić dyrektora PUP do załatwiania w jego imieniu określonych spraw, to zasadnym wydaje się, aby to urząd obsługujący starostę (ew. sam starosta) był administratorem danych. Gdyby bowiem starosta nie upoważnił dyrektora PUP do załatwiania w jego imieniu określonych spraw, to sam musiałby pełnić rolę administratora danych, czego przepis projektu nie przewidywał. Przepis w obecnym brzmieniu prowadziłby do niepełnego zdefiniowania procesów przetwarzania danych osobowych.	
595.	Art. 48 ust. 2	„Dyrektor WUP w celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 22 przetwarza dane o pracownikach PUP i WUP w zakresie ich imienia (imion) i nazwiska, oraz następujące dane:”	Odniesienie do art. 47 ust. 2 pkt 1, które mówi o danych osób bezrobotnych jest niewłaściwe, gdyż w omawianym przepisie mowa o danych osobowych pracowników PUP i WUP. Jak jest ratio legis przetwarzania przez dyrektora WUP tak szerokiego zakresu danych osobowych o pracownikach innych jednostek?	Wyjaśnienie Poprawiono przepisy w tym zakresie

596.	Art. 48 ust. 5	„Administratorem danych przetwarzanych przez WUP jest WUP, reprezentowany przez dyrektora WUP”.	Analogicznie do uwagi nr 4	Wyjaśnienie Poprawiono przepisy w tym zakresie
597.	Art. 50 ust. 4	~~oraz 48 ust. 4~~ skreślono ponieważ wcześniej przywołany artykuł, tj. art. 48 ust. 1–5 zawiera w sobie skreślony przepis.	Proponowana treść: <i>Dane osobowe, o których mowa w art. 47 ust. 2 i 3, art. 48 ust. 1–5, ~~oraz 48 ust. 4~~ oraz w art. 49 ust. 1, są przetwarzane przez okres 10 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zakończono udzielanie pomocy.</i>	Wyjaśnienie Poprawiono przepisy w tym zakresie
598.	Art. 52 ust. 1	W przywołanym art. 66 zmieniono ust. 2 na ust. 3 dlatego, że w ust. 2 tegoż artykułu nie ma danych, które należałoby sprawdzić w systemach KRS. Natomiast w art. 66 ust. 3 <i>Starosta nie może pozbawić statusu bezrobotnego będącego członkiem założycielem spółdzielni, która została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego po dniu zarejestrowania bezrobotnego w powiatowym urzędzie pracy, w związku z uwzględnieniem przez starostę jego wniosku o przyznanie środków na założenie spółdzielni socjalnej, do dnia podpisania umowy o jednorazowe środki na założenie spółdzielni socjalnej.</i> W związku z czym dane, o których mowa w ust. 3 byłby zasadne do zweryfikowania w systemie KRS.	Proponowana treść: <i>Starosta w celu stwierdzenia okoliczności, o których mowa w art. 2 pkt 1, art. 59, art. 66 ust. 3 oraz w art. 127 ust. 1, może pozyskiwać nieodpłatnie dane z Krajowego Rejestru Sądowego udostępniane przez Centralną Informację Krajowego Rejestru Sądowego w drodze teletransmisji danych.</i>	Wyjaśnienie Poprawiono przepisy w tym zakresie
599.	Art. 55 ust. 2 pkt 2	Zgłasza się do dowolnego PUP - może spowodować chaos i migrację bezrobotnych np. w celu otrzymania jednorazowych środków, co pozbawi (albo zmniejszy szanse) lokalnych(mających adres zamieszkania na terenie danego PUP) bezrobotnych możliwości otrzymania dofinansowania.	zgłasza się do PUP właściwego ze względu na adres zamieszkania	Uwaga uwzględniona
600.	Art. 55 ust. 2 pkt 2	Proponujemy, aby dla osób bezrobotnych powiatowy urząd pracy właściwy ze względu na miejsce zamieszkania był urzędem pierwszego wyboru.	W celu dokonania rejestracji osoba ubiegająca się o zarejestrowanie jako bezrobotny: 1) składa wnioski o rejestrację jako bezrobotny za pośrednictwem formularza elektronicznego udostępnionego w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2, albo	Wyjaśnienie Rejestracja będzie odbywała się w urzędzie właściwego ze względu na miejsce zamieszkania osoby rejestrującej się.

			2) zgłasza się do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub dowolnego PUP. W celu dokonania rejestracji osoba ubiegająca się o zarejestrowanie jako poszukujący pracy: 1) składa wniosek o rejestrację jako poszukujący pracy za pośrednictwem formularza elektronicznego udostępnionego w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2, albo 2) zgłasza się do dowolnego PUP.	
601.	Art. 55 ust. 2 pkt 2	Eliminując z ustawy dotychczasowy warunek rejestracji w miejscu zameldowania stałego lub czasowego, można rozważyć rejestrację w urzędzie, na terenie działania, którego osoba bezrobotna lub poszukująca pracy przebywa. W takim przypadku łatwiejszy jest kontakt osobisty klienta z urzędem w przypadku takiej potrzeby.	zgłasza się do powiatowego urzędu pracy, na którego obszarze działania przebywa	Wyjaśnienie Poprawiono przepisy w tym zakresie
602.	Art. 55 ust. 2 pkt 23	„numer rachunku płatniczego, jeżeli posiada, w celu przekazywania przyznanych świadczeń”	Art. 2 pkt 52 stanowi definicję rachunku płatniczego, tymczasem art. 55 ust. 2 pkt 23 przywołuje brzmienie już zdefiniowane.	Wyjaśnienie Poprawiono przepisy w tym zakresie
603.	Art. 55 ust. 3 pkt 12	Zgodnie z art. 55 ust. 3 pkt 12 osoba do rejestracji podaje zawody wyuczone, zawody wykonywane, kwalifikacje cząstkowe, więc te dane zostają wprowadzone i dokonując weryfikacji kwalifikacji istnieje do nich dostęp. Podanie zawodu w jakim klient chciałaby pracować jest oświadczeniem, które zostało poparte wcześniej złożonymi dokumentami potwierdzającymi kwalifikacje	12. zawód, w którym osoba ubiegająca się o zarejestrowanie jako bezrobotny chciałaby pracować i ma ku temu odpowiednie kompetencje i kwalifikacje potwierdzone stosownymi dokumentami	Wyjaśnienie Poprawiono przepisy w tym zakresie
604.	Art. 55 ust. 9 pkt 2	niewielkie dochody nie powinny mieć wpływu na status bezrobotnego	braku stałego źródła dochodu przekraczającego wysokość zasiłku dla bezrobotnych o którym mowa w art. 224 ust. 1 pkt 1”	Wyjaśnienie Dochód uzyskiwany może być tylko na poziomie nie większym niż połowa minimalnego wynagrodzenia.
605.	Art. 57 ust. 1 pkt 1	Proponujemy doprecyzować zapis w celu uniknięcia ewentualnych wątpliwości.	Rejestracja bezrobotnego w urzędzie pracy wyłącza możliwość rejestracji tej osoby jako:	Uwaga uwzględniona

			1) poszukującego pracy oraz posiadania takiego statusu przez okres posiadania statusu bezrobotnego w tym samym urzędzie 2) bezrobotnego w innym urzędzie pracy.	
606.	Art. 60 ust. 2	Oświadczenie pod odpowiedzialnością karną dotyczy faktów a nie czynności rozumowania	Usunięcie zapisu	Wyjaśnienie Złożenie oświadczenia pod odpowiedzialnością karną potwierdza fakt pouczenia tej osoby i przyjęcia przez nią określonych informacji do wiadomości, z których wywodzi swoje prawa i obowiązki.
607.	Art. 61 ust. 1 pkt 1	Jak wynika z doświadczenia zdarzają się sytuacje, że dana osoba nie przedkłada kompletu dokumentów , a pomimo tego jest możliwość jej zarejestrowania jako osoba bezrobotna, dlatego uzależnienie możliwości uzyskania statusu bezrobotnego od konieczności złożenia kompletnego wniosku może prowadzić do nadużywania uregulowania wskazanego w art. 61 ust. 3 (możliwość rejestracji bez kompletu dokumentów za zgodą starosty). Ponadto istnieje regulacja pozwalająca na uzupełnienie wniosku.	Wniosła wniosek o dokonanie rejestracji jako bezrobotny lub poszukujący pracy – w przypadku określonym w art. 55 ust. 2 pkt 1	Wyjaśnienie. Przepis wskazuje iż chodzi o kompletny wniosek. W sytuacji , gdy jest niekompletny organ może wezwać na podstawie przepisów KPA do jego uzupełnienia we wskazanym terminie.
608.	Art. 62 ust. 1 i ust 2	Proponujemy rozszerzyć przepis o innej formy powiadamiania Urzędu.	Czy przepis wyklucza inne formy powiadamiania Urzędu np. za pośrednictwem operatora pocztowego lub skrzynki mailowej Urzędu?	Uwaga nieuwzględniona
609.		Potrzeba doprecyzowania terminu zgłoszenia przez osobę bezrobotną albo poszukującą pracy daty zmiany wynika z względów formalnych. Dodatkowo winno się ustalić okres w jakim osoba bezrobotna lub poszukująca winna zgłosić się w wybranym przez siebie urzędzie.	Bezrobotny albo poszukujący pracy, który zamierza zmienić PUP, którym jest zarejestrowany zawiadamia o tym PUP, w którym jest zarejestrowany i wskazuje datę zmiany, zgłaszając się w wybranym urzędzie w terminie 7 dni od zgłoszonej zmiany	Wyjaśnienie Zgodnie z brzmieniem projektowanego przepisu art. 62 ust. 1 pkt 2 (...), „w terminie 7 dni od dnia ich wystąpienia.”
610.	Art. 63	Do okresu 3 lat nie powinny być wliczane okresy stażu, szkoleń.	Do okresu , o którym mowa w ust. 1, nie wlicza się okresu odbywania stażu lub szkolenia.	Uwaga nieuwzględniona W tym 3-letnim okresie dokonuje się aktywizacja bezrobotnego
611.	Art. 64 pkt 3 i 4 dodanie regulacji	Działalność nierejestrowa/nieewidencjonowana.	Nie stanowi przeszkody do nabycia oraz posiadania statusu bezrobotnego:	Wyjaśnienie Warunki prowadzenia działalności nierejestrowej

		Osoby odbywające ćwiczenia wojskowe rotacyjnie nie są pozbawione statusu bezrobotnego tylko prawa do zasiłku na czas odbywania ww. ćwiczeń.	3) Prowadzenie działalności nierejestrowej, jeżeli miesięczny przychód nie przekracza połowy minimalnego wynagrodzenia za pracę 4) odbywanie ćwiczeń wojskowych rotacyjnie.	wynikają z innych przepisów i tam są uregulowane. Odbywanie ćwiczeń wojskowych poza bezrobociem powoduje przeszkodę w nabyciu statusu nie jest zdolny i gotowy do podjęcia zatrudnienia.
612.	Art. 65	Doprecyzowanie katalogu przypadków, w których Starosta pozbawia statusu bezrobotnego. Nie wydaje się zasadnym odejście od sankcji związanych z odmową przyjęcia propozycji odpowiedniej pracy oraz przerwania IPD. Mając na uwadze realizowanie form, których celem jest pozyskanie kandydata do pracy na stanowiska subsydiowane, istnieje obawa, że Urzędy będą miały problem z zapewnieniem prawidłowej realizacji przedmiotowych umów jeżeli osoby, które będą zarejestrowane wyłącznie dla celów ubezpieczenia zdrowotnego nie będą zainteresowane współpracą nawet jeżeli zostanie dla nich przygotowany IPD. Trudno będzie również zaopiniować ewentualne wnioski o wsparcie pod kątem posiadania w ewidencji odpowiedniej liczby kandydatów do pracy lub podjęcia decyzji o tym, że Urząd nie ma możliwości skierowania osób na wolne miejsce pracy, a co za ty idzie pracodawca nie będzie miał obowiązku zwrotu przyznanej refundacji (np. w ramach prac interwencyjnych). Dodatkowo już teraz pracodawcy mają zastrzeżenia do Urzędów, że wiele osób jest zarejestrowanych, a nie jest w ogóle zainteresowanych pracą i obligowanych do jej podjęcia. Wskazanie co w przypadku, gdy propozycję pracy otrzyma dłużnik alimentacyjny, czy		Uwaga nieuwzględniona

		on również nie poniesie konsekwencji związanych z odmową podjęcia pracy		
613.	Art. 65	Urząd współpracując z ośrodkami pomocy społecznej jest zobowiązany do aktywizacji zawodowej dłużników alimentacyjnych, obecne zapisy ustawy nie dają możliwości skutecznego wezwania do urzędu bezrobotnego będącego dłużnikiem alimentacyjnym, celem wydania skierowania do pracy.	Uzupełnienie Art. 65 o zapis umożliwiający pozbawienie statusu osoby bezrobotnej będącej dłużnikiem alimentacyjnym, w przypadku nie zgłoszenia się na wezwanie urzędu lub odmowy podjęcia pracy, w tym pracy niesubsydiowanej.	Uwaga nieuwzględniona
614.	Art. 65 ust. 1	Obawiamy się czy bez takiego zapisu uda nam się skierować osoby na oferty czy subsydia. Zniesienie dotychczasowego wymogu stawiennictwa na wyznaczony termin obowiązkowej wizyty w urzędzie w celu potwierdzenia gotowości pracy i brak sankcji za niestawiennictwo (jak art. 33 ust. 4 pkt 4 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy) może przyczyniać się do spadku aktywności bezrobotnego w kierunku znalezienia zatrudnienia.	Starosta pozbawia statusu bezrobotnego, który: nie zgłosił się na wezwanie urzędu w celu aktywizacji zawodowej; lub dodać artykuł: Bezrobotny ma obowiązek zgłaszania się do właściwego powiatowego urzędu pracy w wyznaczonym przez urząd terminie w celu wynikającym z ustawy i określonym przez urząd pracy, w tym potwierdzenia gotowości do podjęcia pracy.	Uwaga nieuwzględniona. Wskazane uregulowania wynikają z przyjęcia nowej koncepcji. Bezrobotny nie będzie musiał potwierdzać gotowości do pracy.
615.	Art. 65 ust. 1 pkt 2	Jeżeli nie skreślamy osoby za odmowę przyjęcia propozycji zatrudnienia (aktywizacji) to dlaczego jest skreślana za niepodjęcie pracy po skierowaniu – ci, którzy odmówią propozycji pracy są w korzystniejszej sytuacji od tych co wzięli skierowania	Usunięcie zapisu	Uwaga nieuwzględniona. Wskazane uregulowania wynikają z przyjęcia nowej koncepcji. Bezrobotny nie będzie musiał potwierdzać gotowości do pracy.
616.	Art. 65 ust. 1 pkt 4	Skutek z umowy powstaje z chwilą jej zawarcia. Podpisanie umowy jest wyłącznie czynnością techniczną prowadzącą do zawarcia umowy. Data zawarcia umowy może być odmienna od daty jej podpisania.	Otrzymała jednorazowo środki z Funduszu Pracy, Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych lub inne środki publiczne na podjęcie działalności gospodarczej lub rolniczej lub na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje z dniem zawarcia umowy;	Uwaga uwzględniona
617.	Art. 65 ust. 1 pkt 5	Skutek z umowy powstaje z chwilą jej zawarcia. Podpisanie umowy jest wyłącznie czynnością techniczną prowadzącą do zawarcia umowy. Data zawarcia umowy może być odmienna od daty jej podpisania.	Otrzymał pożyczkę ze środków publicznych na podjęcie działalności gospodarczej lub rolniczej, z wyłączeniem pożyczki, o której mowa w art. 172 ust. 1 pkt 1 lit a; pozbawienie statusu	Uwaga nieuwzględniona

			bezrobotnego następuje z dniem zawarcia umowy;	
618.	Art. 65 ust. 1 pkt 8	Brak informacji kiedy następuje pozbawienie statusu bezrobotnego	nie przedstawił zaświadczenia o niezdolności do pracy wskutek choroby, o którym mowa w art. 239 ust. 2; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje z pierwszym dniem niezdolności do pracy.	Uwaga uwzględniona
619.	Art. 65 ust. 1 pkt 8	Obecnie zwolnienia lekarskie przesyłane są elektronicznie do płatnika i osoba nie bardzo ma co dostarczyć jedynie powiadomić PUP	Wykreślenie zapisu	Uwaga nieuwzględniona
620.	Art. 65 ust. 1 pkt 9	Proponujemy dodać zapis, taki jak w przypadku osób poszukujących pracy w celu ujednolicenia przepisów.	Starosta pozbawia statusu bezrobotnego, który złożył wniosek o pozbawienie statusu bezrobotnego; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od dnia złożenia wniosku. Wniosek o pozbawienie statusu bezrobotnego złożony po skierowaniu do realizacji formy pomocy, pozostawia się bez rozpoznania.	Uwaga uwzględniona
621.	Art 65 ust. 1 pkt 2) w odniesieniu do Art. 77	Jeżeli bezrobotny z własnej winy po skierowaniu przez PUP lub zawarciu umowy nie podjął lub przerwał realizację formy pomocy, chyba że powodem niepodjęcia lub przerwania realizacji było podjęcie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od następnego dnia po dniu skierowania lub zawarciu umowy, albo od dnia przerwania realizacji, na okres 180 dni; Jeżeli osoba nie będzie się mogła zarejestrować przez 180 dni, to co za tym idzie nie będzie mogła tak skorzystać nie tylko z tej ale również z innej formy pomocy, więc chyba zapis art. 77 jest zbędny, bo przywołany okres karencji jest taki sam.		Uwaga uwzględniona częściowo. Okres, w którym bezrobotny nie może korzystać z usług rynku pracy skrócono do 90 dni.
622.	Art. 65 ust. 1 pkt 9	Doprecyzowanie, że osoba może złożyć wniosek o pozbawienie statusu bezrobotnego, tylko w momencie kiedy na dzień złożenia wniosku nie jest objęta formą pomocy. W obecnej praktyce oraz w publikowanych wyrokach sądów, pojawiła	9) złożył wniosek o pozbawienie statusu bezrobotnego; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od dnia złożenia wniosku, wniosek o pozbawienie statusu pozostawia się bez rozpatrzenia, jeżeli osoba została skierowana do realizacji form pomocy	Uwaga nieuwzględniona

		się wątpliwość czy osoba mając na uwadze funkcjonujący przepis ma prawo w każdym momencie zrezygnować z usług urzędu. Jeżeli osoba jest w trakcie formy pomocy lub realizacji Indywidualnego Planu Działania, zasadnym wydaje się ustalenie, czy osoba przerwa formę pomocy z własnej winy. W szczególności że zastrzeżenie takie zostało zawarte w przypadku poszukujących pracy.	lub jest w trakcie realizacji indywidualnego planu działania	
623.	Art. 65 ust. 3	Rozszerzenie katalogu o świadczenia wskazane w art. 2 pkt 42 lit. b pozwoli na uniknięcie wątpliwości interpretacyjnych od kiedy w takim przypadku należy pozbawić statusu bezrobotnego. <u>Ewentualnie przyjęcie w tym zakresie rozwiązania polegającego na wskazaniu w art. 253 ust. 4, że przyznanie w/w świadczeń powoduje pozbawienie statusu bezrobotnego lub statusu bezrobotnego i prawa do zasiłku za okres za który świadczenie przyznano</u>	W przypadku przyznania świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego, zasiłku dla opiekuna, nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego, zasiłku przedemerytalnego, świadczenia przedemerytalnego, świadczenia rehabilitacyjnego, zasiłku chorobowego, zasiłku macierzyńskiego lub zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego starosta pozbawia statusu bezrobotnego z dniem wydania decyzji przyznającej to świadczenie.	Uwaga uwzględniona
624.	Art. 65 ust. 3	Przy pozbawieniu statusu z dniem wydania decyzji przez OPS następuje zbieg ubezpieczeń i podwójne świadczenia z budżetu państwa W definicji stałego źródła dochodu jest lit. e i f w art. 2 pkt 1 lit k co kłóci się z brzmieniem art. 65 ust 3 Zwłaszcza że cały okres POBIERANIA świadczenia specjalnego z OPS po jego zakończeniu jest zaliczany do nabycia zasiłku dla bezrobotnych przy kolejnej rejestracji Zasiłek stały czy renta są dużo niższym świadczeniem niż zasiłki specjalne a „nienależnie pobrany zasiłek dla bezrobotnych” w przypadku tego zbiegu podlega zwrotowi. Pobierający świadczenie z OPS podlega obowiązkowym ubezpieczeniom od dnia	Pozbawienie statusu z dniem nabycia prawa do świadczenia specjalnego z OPS (powinna być taka interpretacja jak przy zasiłku stałym czy rencie) „pozbawienie statusu z dniem nabycia prawa do świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego itd.”	Uwaga uwzględniona

		przyznania świadczenia nie od dnia wydania decyzji		
625.	Art. 65 ust. 3	W praktyce decyzja zostaje wydana często z datą późniejszą niż przyznane świadczenie i często osoba bezrobotna pozostaje w statusie lub pobiera zasiłek dla bezrobotnych i po upływie czasu otrzymuje świadczenie, jednakże z mocą wypłaty świadczenia od dnia przyznania, co powinno pozbawiać statusu osoby bezrobotnej.	W przypadku przyznania świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego, zasiłku dla opiekuna starosta pozbawia statusu bezrobotnego z dniem przyznania tego świadczenia	Uwaga uwzględniona
626.	Art. 65 ust. 4 (propozycja dodania zapisu)	Wprowadzenie podobnego zapisu, jaki został wprowadzony dla poszukującego pracy w art. 68 ust. 3 ułatwiłby podejmowanie decyzji dla osób bezrobotnych zgodnie z zapisem art. 65 ust. 1 pkt 2	Wniosek o pozbawieniu statusu bezrobotnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 9, złożony przez bezrobotnego po skierowaniu do realizacji formy pomocy, pozostawia się bez rozpoznania	Uwaga uwzględniona
627.	Art. 65 ust. 5 (propozycja dodania zapisu)	Dodanie tego zapisu pozwoli na uniknięcie wątpliwości interpretacyjnych od kiedy w takim przypadku należy pozbawić statusu bezrobotnego. <u>Ewentualnie przyjęcie w tym zakresie rozwiązania polegającego na wskazaniu w art. 253 ust. 4, że przyznanie w/w świadczeń powoduje pozbawienie statusu bezrobotnego lub statusu bezrobotnego i prawa do zasiłku za okres za który świadczenie przyznano</u>	W przypadku nabycia prawa do emerytury albo renty z tytułu niezdolności do pracy, przyznanego przez zagraniczny organ emerytalny lub rentowy, w wysokości co najmniej najniższej emerytury albo renty z tytułu niezdolności do pracy pozbawienie statusu bezrobotnego następuje z dniem od którego przyznano świadczenie.	Uwaga nieuwzględniona. Proponowany przepis wydaje się zbędny.
628.	Art. 65 ust. 1 pkt 12	Zweryfikowanie przywołanego art. 88 ust. 2, czy nie powinno być art. 88 ust. 3, jeżeli osoby o których mowa w art. 88 ust 2 pytane są w ciągu 30 dni od rejestracji o wyrażenie zgody na przygotowanie IPD, czyli rozumiemy, że mają prawo jej nie wyrazić. Wydaje się, że odniesienie powinno dotyczyć osób, których nie pytamy o zgodę a one będą odmawiały przygotowania IPD. Uwzględnienie sankcji wynikającej z przerwania z własnej winy realizacji IPD. W obecnym kształcie nie ma żadnej możliwości wyegzekwowania od osoby konieczności realizowania przygotowanego	12) odmówił udziału w przygotowaniu indywidualnego planu działania, zwanego dalej „IPD”, zgodnie z art. 88 ust. 3 lub przerwał z własnej winy realizację IPD, pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od dnia odmowy na okres 90 dni.	Wyjaśnienie. Pozbawienie statusu może nastąpić zgodnie z art. 65 ust 11 w trakcie realizacji IPD, ale również w sytuacji przerwania realizacji IPD.

		IPD (w szczególności, że dla części osób jest ono obligatoryjne). Jeżeli osoba będzie miała pełną dowolność co do tego czy realizuje działania, a jedyną konsekwencją będzie pozbawienie statusu z powodu nieutrzymania kontaktu raz na 90 dni, to wsparcie w tej formie będzie uzgodnieniem. Dodatkowo pojawia się wątpliwość co w sytuacji, gdy osoba nie podejmie kontaktu z pracownikiem, który zgodnie z przepisem art. 88 ust. 8 doradca ds. zatrudnienia kontaktuje się z osobą co najmniej raz na 30 dni w celu monitorowania sytuacji, czy należy podejmować kolejne próby, aż do upływu 90 dni, a następnie pozbawić osobę statusu.		
629.	Art. 65 ust. 1 pkt 12	Urząd jest zobligowany zgodnie z art.88 ust.8 do kontaktów z bezrobotnym/poszukującym pracy co najmniej raz na 30 dni w celu monitorowania IPD, obecny zapis Art.65.ust.1 pkt.12 nie daje możliwości skutecznego monitorowania postępów realizacji IPD przez osobę objętą planem w przypadku gdy osoba ta nie reaguje na kontakt ze strony Urzędu, np. nie odbiera wskazanego telefonu, nie odpowiada na maila, nie zgłasza się osobiście. W Praktyce może dojść do sytuacji, że urząd nie będzie mógł podjąć żadnych kroków w przypadku osób bezrobotnych, która zarejestrują się tylko i wyłącznie w celu uzyskania ubezpieczenia zdrowotnego lub wobec dłużników alimentacyjnych, którzy nie chcą być aktywizowani zawodowo, a pozostają w rejestrach PUP.	Proponuje się dodanie do treści: „ odmówił udziału w przygotowaniu lub z własnej winy przerwał indywidualny plan działania”.	Wyjaśnienie. Pozbawienie statusu może nastąpić zgodnie z art. 65 ust 11 w trakcie realizacji IPD, ale również w sytuacji przerwania realizacji IPD.
630.	Art. 69	Art. 69. Pierwszeństwo w skierowaniu do udziału w formach pomocy przysługuje: 1) bezrobotnym członkom rodzin wielodzietnych posiadającym Kartę Dużej Rodziny, o której mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny;	Art. 69. Pierwszeństwo w skierowaniu do udziału w formach pomocy związanych z usługą pośrednictwa pracy przysługuje osobom bezrobotnym. Inne rozwiązanie umożliwiające realizację form wsparcia dążącą do pełnego i produktywnego	Uwaga nieuwzględniona

		2) bezrobotnym powyżej 50. roku życia; 3) bezrobotnym bez kwalifikacji zawodowych; 4) bezrobotnym niepełnosprawnym; 5) długotrwale bezrobotnym; 6) bezrobotnym i poszukującym pracy do 30. roku życia. Propozycja zmiany zapisu ma na celu umożliwienie kierowania form wsparcia które faktycznie są bezrobotne i tak się deklarują, z uwzględnieniem ewentualnych ograniczeń zapisanych przy poszczególnych formach wsparcia, a określonych w artykułach ustawy. Proponowany art. 69 uniemożliwia realizację tych form wsparcia dla osób spoza grup wymienionych w punktach od 1 do 6, co jest sprzeczne z założeniami pomocy skierowanej przede wszystkim do osób bez pracy, kłóci się z ograniczeniami przy poszczególnych formach wsparcia. Przykładowo samotny rodzic dwójki dzieci nie powinien czuć się gorszy od posiadacza Karty Dużej Rodziny, podobnie jak bezrobotny bez doświadczenia zawodowego powinien mieć możliwość otrzymania pomocy finansowej skoro łączy ich problem bezrobocia. Ponadto, obecny zapis może prowadzić do niezdrowego zawyżania wymagań przez pracodawców wobec kandydatów, zwiększając ryzyko utrudnienia realizacji form wsparcia, w tym zapewnienia produktywnego zatrudnienia na tworzonych lub dofinansowywanych stanowiskach pracy oraz wymiany osób zatrudnionych do czego zobligowany jest pracodawca i realizuje to urząd pracy.	zatrudnienia: zmiana punktu dot. osoby długotrwale bezrobotnej, tj. skrócenia okresu bycia bezrobotnym do sześciu miesięcy ma na celu szybsze reagowanie na potrzeby osób bezrobotnych, które często doświadczają spadku motywacji do pracy i pogorszenia sytuacji finansowej po tym okresie. Warto zauważyć, że zmiany w definicji może również wpłynąć na postrzeganie tego problemu w społeczeństwie. W odpowiedzi na te wyzwania, urzędy pracy mogą wówczas oferować różne programy aktywizacyjne.	
631.	Art. 69	Konieczność doprecyzowania w jaki sposób pierwszeństwo to ma być realizowane. Czy do realizacji ofert stażu/zatrudnienia subsydiowanego lub innej formy pomocy		Uwaga nieuwzględniona

		Urząd może skierować osobę nienależącą do kategorii wymienionych w art. 69 dopiero w sytuacji gdy w rejestrze nie ma osób z art. 69 spełniających wymagania pracodawcy? Propozycja utrudnia i wydłuża realizację form wsparcia. Będzie zniechęcać osoby spoza tego artykułu do rejestracji w PUP.		
632.	Art. 69	Wprowadzenie do wskazanego artykułu osób posiadających co najmniej jedno dziecko do 6 r.ż. lub dziecko z niepełnosprawnościami do 18 r.ż. Osoby wychowujące małe dzieci, szczególnie kobiety, są defaworyzowane na rynku pracy. Z uwagi na wycofanie się z życia zawodowego, mniejszą dyspozycyjność, jest im ciężiej wrócić na rynek pracy. Dlatego ich aktywizacja powinna być szczególnie wspierana.	Pierwszeństwo w skierowaniu do udziału w formach pomocy przysługuje: 1) bezrobotnym członkom rodzin wielodzietnych posiadającym Kartę Dużej Rodziny, o której mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny; 2) bezrobotnym powyżej 50. roku życia; 3) bezrobotnym bez kwalifikacji zawodowych; 4) bezrobotnym niepełnosprawnym; 5) długotrwale bezrobotnym; 6) bezrobotnym i poszukującym pracy do 30. roku życia; 7) bezrobotnym posiadającym co najmniej jedno dziecko do 6 roku życia lub dziecko z niepełnosprawnościami do 18 r.ż.	Uwaga nieuwzględniona
633.	Art. 70	Art. 70. Starosta świadczy pomoc z uwzględnieniem sytuacji i potrzeb osoby, której udzielana jest pomoc biorąc pod uwagę możliwość zastosowania form pomocy. Przepis stosuje się odpowiednio do pracodawców oraz innych podmiotów. Niezrozumiały zapis w szczególności w przypadku pracodawców oraz innych podmiotów.		Brak uwagi
634.	Art. 74	W przypadku prac interwencyjnych, refundacji kosztów wyposażenia stanowiska pracy naruszenia zweryfikowane na etapie wydania skierowania nie mogą stanowić odmowy przyznania pomocy ponieważ pomoc już została przyznana. Dotyczy to zarówno skierowania pierwszej osoby na te formy pomocy, jak również uzupełnienia zwolnionego miejsca pracy. Przykładowo	Propozycja usunięcia z art. 74 ust. 2	Uwaga uwzględniona. Zmieniono brzmienie art. 74 ust. 2 projektu.

		pracodawca, który zawarł umowę o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy i na etapie podpisywania umowy nie miał żadnych zaległości składa również zwykłą ofertę pracy ale wtedy już pojawia się informacja o zaległościach. Czy można odmówić realizacji tej oferty skoro w ramach umowy o refundację wypłaciliśmy środki i wydajemy skierowania na uzupełnienie zwolnionego stanowiska pracy?		
635.	Art. 74 ust. 1	Zgodnie z treścią przepisu starosta w ramach formy pomocy, w szczególności przed skierowaniem bezrobotnego lub poszukującego pracy do pracodawcy lub przedsiębiorcy, pozyskuje za pośrednictwem systemu teleinformatycznego informacje o zaległościach z tytułu podatków, składek itp. Zmiana polegałaby na modyfikacji obowiązku zweryfikowania tych danych poprzez doprecyzowanie, że sprawdzenia pracodawcy lub przedsiębiorcy dokonuje się przed przyjęciem formy do realizacji, co ograniczyłoby formalności związane z kierowaniem bezrobotnych.	Starosta w ramach formy pomocy, w szczególności przed przyjęciem jej do realizacji, pozyskuje za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 10, od (...)	Uwaga uwzględniona
636.	Art. 75	Proponuje się usunięcie tego zapisu, gdyż bezrobotny może się zarejestrować w dowolnie wybranym urzędzie lub wskazanie elementów porozumienia. Wydaje się, że najlepszym rozwiązaniem jest, aby dany urząd decydował o możliwości objęcia wsparciem osób, które są zarejestrowane w danym urzędzie. Ewentualnie uwzględnienie w przepisie, że osoba która w trakcie realizowania pomocy chce zarejestrować się w innym urzędzie kontynuuje realizację formy wsparcia na warunkach określonych w porozumieniu między powiatowymi urzędami pracy.	Wykreślenie zapisu.	Uwaga nieuwzględniona. Aktualnie bezrobotny będzie mógł się zarejestrować w pup właściwym dla miejsca zamieszkania.
637.	Art. 77	Bez wskazywania minimalnego okresu (miesiąc) podjęcia pracy, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej.	Bezrobotny albo poszukujący pracy, który bez uzasadnionej przyczyny przerwał realizację formy pomocy określonej w ustawie	Uwaga nieuwzględniona

		Bezrobotny lub poszukujący pracy może nie z własnej winy zawrzeć umowę na okres krótszy niż 1 miesiąc, w szczególności w przypadku podjęcia innej pracy zarobkowej. Zgodnie z art.88 ust.10 IPD powinien zakończyć się podjęciem zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej. Zatem wszystkie działania ustalone w IPD, w tym również pomoc określona w ustawie finansowana z Funduszu Pracy mają za zadanie doprowadzić bezrobotnego do w/w celu. W praktyce może dojść do sytuacji, że osoba z sukcesem zakończy IPD podejmując np. umowę cywilno-prawną na okres krótszy niż miesiąc, ale równocześnie przerwie formę kosztową i przy ponownej rejestracji i ustaleniu IPD będzie wyłączona z możliwości skorzystania z tej formy, którą przerwała. Może to w konsekwencji prowadzić do niechęci podejmowania krótkotrwałej aktywności zawodowej natomiast brak możliwości ponownego skorzystania z przerwanej formy pomocy może zostać interpretowany jako kara za podjęcie pracy.	finansowaną z Funduszu Pracy, z wyłączeniem pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego, nie może korzystać z tej formy pomocy przez okres 180 dni od dnia jej przerwania, chyba że powodem przerwania było podjęcie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej.	
638.	Art 79 ust. 4	Mając na uwagę racjonalność wydatkowania środków wskazanie, że mikroprzedsiębiorca tylko jeden raz będzie mógł skorzystać z pomocy w odniesieniu do tej samej osoby pozostającej w stopniu pokrewieństwa, powinowactwa lub przysposobienia.	4. Mikroprzedsiębiorca, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, może jeden raz w celu zatrudnienia tej samej osoby pozostającej z nim w stosunku małżeństwa, pokrewieństwa lub powinowactwa lub w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli ubiegać się o udzielenie wybranej formy pomocy, w tym o (...):	Uwaga nieuwzględniona
639.	Art. 79 ust. 4.	Brak w tym przepisie uzasadnienia ograniczenia podmiotów wyłącznie do mikroprzedsiębiorców, dodatkowo nie wymieniono wszystkich form pomocy, w tym staży, a także nie doprecyzowano kwestii stopnia oraz linii powinowactwa i pokrewieństwa.	Przepis do usunięcia.	Uwaga nieuwzględniona

640.	Art. 80	Skrócenie okresu za jaki publikowany jest wykaz pracodawców do 1 roku, wykreślenie ust. 2 dot. publikowania w terminie 30 dni każdej nowej umowy w ramach form pomocy	1. PUP po zakończeniu każdego roku kalendarzowego, w terminie do dnia 31 stycznia, publikuje na stronie internetowej urzędu wykaz pracodawców, przedsiębiorców i innych podmiotów, z którymi w poprzednim roku zawarto umowy w ramach form pomocy. ~~2. PUP aktualizuje wykaz, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia zawarcia każdej nowej umowy w ramach form pomocy określonych w ustawie.~~ 2. PUP po zakończeniu każdego roku kalendarzowego, w terminie do dnia 31 stycznia, przekazuje właściwej powiatowej radzie rynku pracy wykaz, o którym mowa w ust. 1.	Uwaga nieuwzględniona
641.	Art. 80 ust. 1 i 2	Dotychczasowa informacja w tym zakresie obejmowała dla PRRP okres ostatniego roku. Proponuje się pozostawienie okresu 12 miesięcy. Dodatkowo wprowadzenie terminu ciągłej aktualizacji powoduje znaczące zaangażowanie, właściwym byłoby takie usystematyzowanie, które nie będzie powodować wprowadzania ciągłych zmian w prowadzonych wykazach.	Art. 80. 1. PUP publikuje na stronie internetowej urzędu wykaz pracodawców, przedsiębiorców i innych podmiotów, z którymi w okresie ostatniego roku ~~ostatnich dwóch lat~~ zawarto umowy w ramach form pomocy. 2. PUP aktualizuje wykaz, o którym mowa w ust. 1, w okresach miesięcznych w terminie do 10 każdego miesiąca. ~~niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia zawarcia każdej nowej umowy w ramach form pomocy określonych w ustawie.~~	Uwaga nieuwzględniona. Przyjęto następujące brzmienie przepisu: art. 80 ust. 1. PUP publikuje na stronie internetowej urzędu wykaz pracodawców, przedsiębiorców i innych podmiotów, z którymi w okresie ostatnich dwóch lat zawarto umowy w ramach form pomocy ar. 80 ust. 2 PUP aktualizuje wykaz, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia zawarcia każdej nowej umowy w ramach form pomocy określonych w ustawie.
642.	Art. 80 ust. 2	Wykreślenie słowa „niezwłocznie”. Termin do 30 dni od podpisania umowy w praktyce pozwala, tak jak dotychczas, na wypełnienie tego obowiązku.	PUP aktualizuje wykaz, o którym mowa w ust. 1 w terminie 30 dni od zawarcia każdej umowy w ramach form pomocy określonych w ustawie.	Uwaga uwzględniona. Przepis zmieniono: „PUP aktualizuje wykaz, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia zawarcia każdej nowej

				umowy w ramach form pomocy określonych w ustawie”.
643.	Art. 81	Brak zapisu o świadczeniu pośrednictwa pracy na odległość. Dodać zapis.	Pośrednictwo pracy może być prowadzone na odległość z wykorzystaniem narzędzi teleinformatycznych.	Uwaga nieuwzględniona. Zapis nie został wprowadzony ze względu na fakt, że dostępne są wszelkie możliwości kontaktu PUP z klientami.
644.	Art. 81 ust. 1	Dodanie wyrazu „pomocy” przy treści: „pośrednictwo pracy polega na udzielaniu...”	Pośrednictwo pracy polega na udzielaniu pomocy bezrobotnym, poszukującym pracy i osobom niezarejestrowanym, w tym osobom biernym zawodowo w uzyskaniu zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej oraz pracodawcom pomocy w pozyskiwaniu kandydatów do pracy.	Uwaga uwzględniona
645.	Art. 81 ust. 1 pkt 5	Dodać przepis. W jaki sposób utrzymywać kontakty z osobami niezarejestrowanymi w tym biernymi zawodowymi.	Kontakt, o którym mowa w pkt 5, może być realizowany w formie spotkania, rozmowy telefonicznej albo wymiany informacji drogą elektroniczną lub pocztową, z wykorzystaniem narzędzi teleinformatycznych.	Uwaga nieuwzględniona. Forma kontaktu jest dowolna, ustalona między klientem urzędu a PUP.
646.	Art. 81 ust. 2	Ustawodawca wskazał nową grupę osób niezarejestrowanych, którą Urząd powinien uwzględnić w swoich zadaniach, w tym inicjowanie, organizowanie i utrzymywanie kontaktów. To będzie wymagało sporządzenia dodatkowego spisu (wykazu) tych osób – jednym słowem będzie potrzeba organizowania rejestru dla tej grupy ze wskazanymi danymi – na jakiej podstawie te osoby będą przekazywać swoje dane? Czy na pewno zamysł z grupą osób niezarejestrowanych jest trafiony? Jeżeli osoba będzie zainteresowana wsparciem z Urzędu zawsze może dokonać rejestracji jako osoba bezrobotna lub poszukująca praca – wszak jest to dobrowolne i bezpłatne.	4) inicjowanie i organizowanie kontaktów bezrobotnych, poszukujących pracy ~~lub osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo~~ i pracodawców, w tym w formie giełd pracy lub targów pracy; 5) nawiązywanie i utrzymywanie kontaktów z bezrobotnymi, poszukującymi pracy, ~~lub osobami niezarejestrowanymi, w tym osobami biernymi zawodowo~~ oraz pracodawcami.	Uwaga nieuwzględniona. Ustawodawca ma na celu wspieranie również osób niezarejestrowanych.
647.	Art. 81 ust. 2 pkt 2)	Wskazanie że udzielane są informacje o kwalifikacjach, doświadczenie, liczbie kandydatów, a nie o kandydatach do pracy, co często jest utożsamiane przez pracodawców jako podanie im danych osobowych kandydatów do pracy.	2. Pośrednictwo pracy jest realizowane w szczególności poprzez: (...) 2) udzielanie pracodawcom informacji o potencjalnych kandydatach do pracy, ich liczbie, kwalifikacjach i doświadczeniu	Uwaga nieuwzględniona. Brak wskazania w przepisie danych osobowych kandydatów. W art. 81 ust. 2 pkt. 2 jest: udzielanie pracodawcom informacji o kandydatach do pracy

648.	Art. 82	Umożliwienie zgłaszania ofert pracy osobom fizycznym nieposiadającym statusu przedsiębiorcy rodzi obawę co do jakości zgłaszanych miejsc pracy. Tym bardziej, że nie będą one podlegać weryfikacji za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Wątpliwość budzi zasadności kierowania osób i udostępniania przez nich swoich danych osobowych.	Wykreślenie przepisu.	Uwaga nieuwzględniona. Zmieniono przepis na brzmienie: Art. 82. W rozumieniu niniejszego rozdziału w zakresie pośrednictwa pracy przez pracodawcę rozumie się: 1) przedsiębiorcę, 2) jednostkę organizacyjną, chociażby nie posiadała osobowości prawnej, posiadającą siedzibę lub oddział na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, 3) osobę fizyczną – którzy na podstawie umowy powierzają lub zamierzają powierzyć wykonywanie pracy co najmniej jednej osobie.
649.	Art. 83 ust. 12	Ew. modyfikacja art. 47 w zakresie zakresu danych osobowych dot. pracodawców, jakie mogą przetwarzać powiatowe urzędy pracy W art. 47 nie określono, aby urzędy pracy miały przetwarzać dane osobowe pracodawców w zakresie skazania prawomocnym wyrokiem za naruszenie prawa pracy itd. W jaki sposób urząd miałby wchodzić w posiadanie tego typu informacji?		Uwaga nieuwzględniona. Zmieniono brzmienie przepisu, dookreślono: PUP może nie wprowadzić oferty pracy do ePracy jeżeli pracodawca w okresie 365 dni przed dniem zgłoszenia oferty pracy został ukarany lub skazany prawomocnym wyrokiem za naruszenie przepisów prawa pracy albo jest objęty postępowaniem dotyczącym naruszenia przepisów prawa pracy lub w innych uzasadnionych przypadkach. Informacje na ten temat może otrzymać z innych instytucji np. PIP, osób bezrobotnych, itd.
650.	Art. 83	Jest to zmiana porządkowa, gdyż w art. 83 jest powtórzona dwukrotnie numeracja ustępu 14, dlatego też propozycja zmiany powtórnego numeru ustępu 14 na numer 15	Art. 83 15. W przypadku: 3) niestwierdzenia naruszeń, o których mowa w ust. 13, PUP, o którym mowa w ust.	Uwaga uwzględniona

			5, wprowadza ofertę pracy do ePracy i niezwłocznie informuje o tym pracodawcę; 4) stwierdzenia naruszeń, o których mowa w ust. 11, 12 lub 13, PUP, o którym mowa w ust. 5, niezwłocznie przekazuje pracodawcy informację o przyczynie odrzucenia oferty pracy.	
651.	Art. 83 ust. 5	Wykreślenie : „albo inny wybrany przez siebie PUP” Wystarczające jest wskazanie jednego urzędu ale dowolnie wybranego przez pracodawcę. Zasadnym jest wprowadzenie zapisu, że to samo miejsce pracy może być zgłoszone tylko w jednym urzędzie, tak aby nie dochodziło do sytuacji, że pracodawca zgłasza do każdego urzędu to samo miejsce pracy i na bazie jest kilka takich samych ogłoszeń a realnie jedno miejsce pracy. Taka sytuacja wprowadza w błąd potencjalnych kandydatów do pracy.	5. Pracodawca w zgłoszeniu oferty pracy wybiera PUP wiodący w zakresie realizacji oferty pracy, właściwy ze względu na siedzibę pracodawcy albo miejsce wykonywania pracy. To samo wolne miejsce pracy może zostać zgłoszone wyłącznie do jednego wybranego urzędu pracy.	Uwaga nieuwzględniona. Zaproponowane rozwiązanie wychodzi naprzeciw oczekiwaniom pracodawców. Będą oni mogli swobodnie decydować, z którymi urzędami chcą współpracować. W przepisie wskazano jednocześnie, że pracodawca wybiera wiodący PUP, który jest odpowiedzialny za weryfikację oferty i jej wprowadzenie do ePracy. Takie podejście zwiększy szanse znalezienia w szybkim czasie potencjalnych kandydatów do pracy.
652.	Art. 83 ust. 6	Przyjęcie do realizacji oferty pracy od pracodawcy, który zgłosił tą ofertę do innego pup, powoduje dublowanie ofert na portalu ePraca i w statystyce. Pracodawca zawsze ma możliwość wycofania oferty z danego urzędu i zgłoszenia do innego.	Wykreślenie przepisu.	Uwaga nieuwzględniona. W art. 83 ust. 6 określono, że pracodawca może – nie ma nakazu zgłaszania oferty do innych PUP. PUP wiodący zajmuje się ofertą i jej weryfikacją. Dodatkowo dookreślono sytuację, w której w miejscu wykonywania pracy określonym w ofercie pracy jest województwo lub teren całego kraju. „Ust. 6. Pracodawca poza wybraniem PUP wiodącego może wybrać dodatkowe PUP odpowiedzialne za realizację oferty pracy, w szczególności jeśli

				miejszem wykonywania pracy określonym w ofercie pracy jest województwo lub teren całego kraju.”
653.	Art. 83 ust. 13	Sprawdzanie pracodawców składających krajową ofertę pracy, może spowodować niechęć do współpracy w zakresie pośrednictwa pracy. Pracodawca może posiadać np. rozłożenie zaległości na raty.	Proponuje się usunięcie lub weryfikację tego zapisu.	Uwaga nieuwzględniona. Przepis ma charakter fakultatywny. PUP będzie podejmował decyzję, czy należy zweryfikować pracodawcę i czy przyjmie ofertę od danego pracodawcy. Przepis ma na celu ochronę interesów klientów PUP przed pracodawcami, którzy nie wywiązują się np. z obowiązków dotyczących opłacania składek na ubezpieczenie społeczne.
654.	Art. 83 ust. 14	Dwa razy pojawił się ust. 14, winno być 14 i 15 lub ciągły zapis. Proponuje się zrezygnować z konieczności informowania pracodawcy, jeżeli weryfikacja o której mowa w art. 83 ust. 13 jest prawidłowa.	14. W przypadku, gdy w wyniku sprawdzenia powstaną wątpliwości co do prawidłowości dokonanych rozliczeń zgłoszona oferta pracy jest weryfikowana przez PUP, o którym mowa w ust. 5. 15. W przypadku: 1) niestwierdzenia naruszeń, o których mowa w ust. 13, PUP, o którym mowa w ust. 5, wprowadza ofertę pracy do ePracy 2) stwierdzenia naruszeń, o których mowa w ust. 11, 12 lub 13, PUP, o którym mowa w ust. 5, niezwłocznie przekazuje pracodawcy informację o przyczynie odrzucenia oferty pracy.	Uwaga uwzględniona. W przepisach projektu ustawy wskazano, że w przypadku stwierdzenia zaległości PUP rozstrzyga, czy są one wystarczające do odmowy publikacji oferty pracy w ePracy, ponadto odmowa publikacji oferty pracy w ePracy przez PUP wymaga przekazania pracodawcy pisemnego uzasadnienia. Brak uzasadnienia dla przepisu zobowiązującego urząd pracy o informowaniu pracodawcy o prawidłowym przebiegu weryfikacji. Byłaby to zbędna czynność biurokratyczna
655.	Art. 84	Dopisanie ust. 2: „Minister właściwy do spraw pracy jest administratorem danych osobowych pozyskanych od osób bezrobotnych, poszukujących pracy oraz niezarejestrowanych w celu prowadzenia Bazy CV”	Art. 49 nie wskazuje ministra jako administratora danych w ramach realizacji zadania Baza CV.	Uwaga nieuwzględniona

656.	Art. 85	Kwestia ofert pracy subsydiowanych. Ta funkcjonalność zadziała, jeżeli nie będą obowiązywały skierowania do pracy.	Dodać: Ust. 6 W przypadku wyboru kandydata skierowanie do pracy nie jest wymagane. Ust. 7 Pracodawca ma obowiązek poinformować PUP o nieważności oferty pracy.	Uwaga nieuwzględniona. W art. 47 ust. 2 wskazano, że dane osobowe przetwarza PUP, nie minister właściwy do spraw pracy. Natomiast minister właściwy do spraw pracy prowadzi i udostępnia systemy teleinformatyczne, które umożliwiają przetwarzanie informacji dotyczących osób bezrobotnych.
657.	Art. 87 ust. 3	Rozważenie możliwości rezygnacji z realizacji szkoleń z zakresu umiejętności poszukiwania pracy na poczet porad grupowych, których uczestnicy, w przypadku gdyby trwały one np. więcej niż 25 godzin mieliby prawo do stypendium (20% w przypadku 25h, proporcjonalnie w przypadku większej liczby). Takie rozwiązanie wydaje się bardziej elastyczne, umożliwia dostosowanie programu do potrzeb grupy, zachęcenie do udziału w zajęciach poprzez wypłatę stypendium, a co za tym idzie objęcie ubezpieczeniem. Ewentualnie pozostawienie szkoleń ale przy założeniu zmiany programu.	Art. 87.1 Poradnictwo zawodowe realizowane jest w szczególności przez: 1) udzielanie informacji o rynku pracy, zawodach, kwalifikacjach, możliwościach kształcenia i szkolenia; 2) udzielanie porad zawodowych w zakresie możliwości rozwoju zawodowego, w tym pomocy w określeniu kompetencji, umiejętności, zainteresowań, uzdolnień i doświadczenia zawodowego oraz w zakresie umiejętności niezbędnych przy aktywnym poszukiwaniu pracy i samozatrudnieniu w szczególności z wykorzystaniem metod i programów, w tym standaryzowanych narzędzi diagnostycznych; 3. Poradnictwo zawodowe jest świadczone w formie indywidualnej lub grupowej. 4. Poradnictwo zawodowe może być świadczone na odległość z wykorzystaniem narzędzi teleinformatycznych. 5. Koszt prowadzenia zajęć przez osoby niebędące pracownikami powiatowych urzędów pracy w ramach porad grupowych wymagających specjalistycznej wiedzy, którą nie dysponują pracownicy PUP, może być finansowany ze środków Funduszu Pracy. 6. Koszt związany z organizacją przez PUP porad grupowych w wysokości nieprzekraczającej 20% zasiłku, o którym mowa w art. 224	Uwaga nieuwzględniona

			ust. 1 pkt 1, może być finansowany ze środków Funduszu Pracy. 7. (...) 8. Starosta kierując bezrobotnego lub poszukującego pracy na poradę grupową, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, wydaje skierowanie zawierające: 1) nazwę powiatowego urzędu pracy wystawiającego skierowanie oraz datę wydania skierowania; 2) imię i nazwisko oraz numer PESEL osoby kierowanej, a w przypadku cudzoziemca numer dokumentu stwierdzającego tożsamość, i adres zamieszkania tej osoby; 3) nazwę, termin i miejsce realizacji porady; 4) informację o prawach i obowiązkach związanych z uczestnictwem w poradzie grupowej.	
658.	Art. 87 ust. 7	Na jakich zasadach Starosta może zawrzeć z uczelnią umowę przewidującą sfinansowanie z Funduszu Pracy części kosztów wyposażenia nowo otwartego akademickiego biura karier, o którym mowa w art. 49 ust. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w wysokości nieprzekraczającej piętnastokrotności przeciętnego wynagrodzenia? Czy będzie rozporządzenie?		Uwaga niejasna
659.	Art. 88 ust. 1	Nie ma konieczności tworzenia IPD dla osób „aktywnie” poszukujących zatrudnienia, radzących sobie na rynku pracy i pozostających w rejestrze bezrobotnych np. przez okres 180 dni. Są to krótkie epizody w życiu zawodowym związane ze zmianą pracy, podniesieniem kwalifikacji itp. Tworzenie IPD dla każdej osób rejestrujących się wraz z dalszymi działaniami (np. kontakt co 30 dni) jest w	Starosta udzielając pomocy określonej w ustawie może przygotować na wniosek bezrobotnego lub poszukującego pracy IPD.	Uwaga nieuwzględniona

		przypadku w/w osób niepotrzebny i obciążający pracowników.		
660.	Art. 88 ust. 1	Przy obecnym zapisie przygotowanie IPD będzie wymagało upoważnienia starosty. Zastąpienie słowa „Starosta” przez „Powiatowy Urząd Pracy”.	Powiatowy Urząd Pracy udzielając pomocy określonej w ustawie, przygotowuje dla bezrobotnego lub poszukującego pracy IPD.	Uwaga uwzględniona
661.	Art. 88 ust. 2	Propozycja zapisu w przypadku przygotowania IPD na wniosek osoby.	Przygotowanie IPD następuje w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku.	Uwaga nieuwzględniona
662.	Art. 88 ust. 2	Brak zgody na przygotowanie IPD powinien być również odnotowywany w systemie. Dodanie do treści przepisu „..lub brak zgody jest odnotowywany w systemie teleinformatycznym...”.	Przygotowanie IPD następuje nie później niż w terminie 30 dni od dnia rejestracji po wyrażeniu zgody bezrobotnego lub poszukującego pracy na sporządzenie IPD. W przypadku wyrażenia zgody po upływie terminu, o którym mowa w zdaniu pierwszym IPD jest przygotowywane niezwłocznie po jej uzyskaniu. Zgoda lub brak zgody jest odnotowywany w systemie teleinformatycznym, o których mowa art. 26 ust. 1 pkt 1.	Uwaga uwzględniona
663.	Art. 88 ust. 3	Wydłużenie okresu, w którym osoba po rejestracji ma mieć przygotowane IPD, jeżeli wyrazi zgodę do 60 dni. Rezygnacja z obowiązku przygotowania IPD dla osoby pozostającej w ewidencji co najmniej 90 dni w ciągu ostatnich 180 dni. Pozostawienie obowiązku IPD dla osób długotrwale bezrobotnych i osób bezrobotnych oraz poszukujących pracy do 30 roku życia. Modyfikacja ust. 6 pkt 4, wskazanie preferowanej formy kontaktu a nie częstotliwości, bo ta minimalna jest ustalona ustawowo, co nie oznacza, że nie może być częstsza.	Art. 88. 1. Starosta, udzielając pomocy określonej w ustawie, przygotowuje dla bezrobotnego lub poszukującego pracy IPD. 2. Przygotowanie IPD następuje nie później niż w terminie 60 dni od dnia rejestracji po wyrażeniu zgody bezrobotnego lub poszukującego pracy na sporządzenie IPD. W przypadku wyrażenia zgody po upływie terminu, o którym mowa w zdaniu pierwszym IPD jest przygotowywane niezwłocznie po jej uzyskaniu. Zgoda jest odnotowywana w systemie teleinformatycznym, o których mowa art. 26 ust. 1 pkt 1. 3. Zgoda, o której mowa w ust. 2, nie jest wymagana w przypadku IPD dla: 1) długotrwale bezrobotnego; 2) bezrobotnego lub poszukującego pracy do 30. roku życia. 4. Przygotowanie IPD w przypadku, o którym mowa w: 1) ust. 2 – następuje niezwłocznie po wyrażeniu zgody na przygotowanie IPD;	Uwaga nieuwzględniona. Istotne jest aby każda osoba rejestrująca się w urzędzie pracy została poinformowana o możliwości przygotowania IPD i miała możliwość podjęcia decyzji w tym zakresie. Zakłada się, że duża część osób podejmie decyzję o samodzielnym poszukiwaniu pracy.

			2) ust. 3 pkt 1 – następuje niezwłocznie po zaistnieniu okoliczności, o których mowa w tych przepisach; 3) ust. 3 pkt 2 – następuje niezwłocznie po dniu zarejestrowania bezrobotnego lub poszukującego pracy. = 5. Przygotowanie IPD następuje w trakcie rozmowy z bezrobotnym lub poszukującym pracy, podczas której dokonuje się analizy sytuacji bezrobotnego lub poszukującego pracy, biorąc pod uwagę jego oddalenie od rynku pracy i gotowość do wejścia lub powrotu na rynek pracy. 6. IPD obejmuje w szczególności: 1) formy pomocy dostosowane do sytuacji i potrzeb bezrobotnego lub poszukującego pracy; 2) działania, które bezrobotny lub poszukujący pracy może zrealizować samodzielnie; 3) terminy realizacji form pomocy i działań podejmowanych przez bezrobotnego lub poszukującego pracy samodzielnie; 4) preferowaną przez bezrobotnego lub poszukującego pracy formę kontaktu, o którym mowa w ust. 8; 5) termin zakończenia realizacji IPD.	
664.	Art. 88 ust. 3	Ograniczenie obowiązku tworzenia IPD wyłącznie do wybranych grup osób bezrobotnych, które mają problem w podjęciu pracy.	Stworzenie IPD jest wymagane dla: pkt 1) długotrwale bezrobotnych (lub pozostających w rejestrze bezrobotnych nieprzerwanie przez okres co najmniej 180 dni); pkt 2) bezrobotnych do 30 roku życia.	Uwaga nieuwzględniona
665.	Art. 88 ust. 3	Ujednolicenie i uproszczenie zasady od kogo ma być wymagana zgoda na przygotowanie IPD, a komu IPD przygotowywany jest dobrowolnie. Wskazane w Art.88 ust.3 osoby będą stanowić liczną grupę, w związku z tym w	Wykreślenie z Art.88 całości ust.3, pozostawienie IPD obligatoryjnego dla osób do 30 r.ż. oraz długotrwale bezrobotnych.	Uwaga nieuwzględniona

		praktyce IPD stanie się obligatoryjne dla większości rejestrujących się osób. Biorąc pod uwagę to, że według nowych zapisów IPD ma obejmować także poszukujących pracy, bardzo duży nakład pracy zostanie skierowany w stronę sporządzenia planu działania dla tak licznej grupy oraz monitorowania postępów planu raz na 30 dni, lub jeszcze częściej, w zależności preferowanej przez bezrobotnego lub poszukującego pracy częstotliwości kontaktu.		
666.	Art. 88 ust. 3 pkt 1	Obligatoryjne przygotowanie IPD dla długotrwale zarejestrowanych i bezrobotnych lub poszukujących pracy do 30 r.ż. wydaje się wystarczającym.	Wykreślenie przepisu.	Uwaga nieuwzględniona
667.	Art. 88 ust. 4 pkt 3	Ujednolicenie przepisu z art. 88 ust. 2	3) Ust. 3 pkt 3 – następuje w terminie nie później niż 30 dni od dnia rejestracji bezrobotnego lub poszukującego pracy	Uwaga nieuwzględniona
668.	Art. 88 ust. 5	Dodanie do treści przepisu „przez doradcę ds. zatrudnienia” w miejscu „przygotowanie IPD przez ...”. Zmiana porządkująca.	Przygotowanie IPD przez doradcę ds. zatrudnienia następuje w trakcie rozmowy z bezrobotnym lub poszukującym pracy, podczas której dokonuje się analizy sytuacji bezrobotnego lub poszukującego pracy, biorąc pod uwagę jego oddalenie od rynku pracy i gotowość do wejścia lub powrotu na rynek pracy.	Uwaga nieuwzględniona
669.	Art. 88 ust. 6 pkt 4	Skoro kontakt może być realizowany w formie spotkania, rozmowy telefonicznej albo wymiany informacji drogą elektroniczną lub pocztową to trzeba ustalić tą formę – chyba, że decyzja po stronie PUP	Preferowaną przez bezrobotnego lub poszukującego pracy częstotliwość oraz formę kontaktu.	Uwaga uwzględniona
670.	Art. 88 ust. 8	Proponuje się wydłużyć okres kontaktu o 15 dni, ze względów zarówno organizacyjno-kadrowych w Urzędach, jak i tego, że można założyć, że sytuacja bezrobotnego nie będzie zmieniać się tak dynamicznie, by kontakt co 30 dni był niezbędny.	Starosta w okresie realizacji IPD kontaktuje się z bezrobotnym lub poszukującym pracy co najmniej raz na 45 dni w celu monitorowania sytuacji i postępów w realizacji działań przewidzianych w IPD.	Uwaga nieuwzględniona
671.	Art. 88 ust. 8	Zastąpienie słowa „Starosta” na „Doradca ds. zatrudnienia” oraz wydłużenie częstotliwości kontaktu z bezrobotnym lub	Doradca ds. zatrudnienia w okresie realizacji IPD kontaktuje się z bezrobotnym lub poszukującym pracy co najmniej raz na 60 dni w	Uwaga nieuwzględniona

		poszukującym pracy na „co najmniej raz na 60 dni”. W praktyce utrzymanie kontaktu z bezrobotnym co najmniej raz na 60 dni wydaje się wystarczającym.	celu monitorowania sytuacji i postępów w realizacji działań przewidzianych w IPD.	
672.	Art. 88 ust. 8	Jeżeli pozostawimy przepis art. 88 ust. 1 w niezmienionej formie i IPD tworzone będzie dla wszystkich bezrobotnych i poszukujących pracy obowiązek kontaktu raz na miesiąc jest NIEWYKONALNY i zbędny. Ponadto w IPD mamy ustalić preferowaną przez bezrobotnego częstotliwość kontaktów.	Skoro w IPD zawarty jest zapis o konieczności ustalenia preferowanej częstotliwości kontaktów to dodać „nie rzadziej jednak niż co 90 dni”	Uwaga nieuwzględniona
673.	Art. 88 ust. 9	Dodać możliwość wykorzystywania narzędzi teleinformatycznych.	Kontakt, o którym mowa w ust. 8, może być realizowany w formie spotkania, rozmowy telefonicznej albo wymiany informacji drogą elektroniczną lub pocztową, z wykorzystaniem narzędzi teleinformatycznych.	Uwaga nieuwzględniona
674.	Art. 88 ust. 10	Zmiana Starosty na doradcę ds. zatrudnienia oraz określenie terminu przygotowania nowego IPD.	Jeżeli w wyniku realizacji IPD bezrobotny lub poszukujący pracy nie podjął zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub nie rozpoczął działalności gospodarczej, ~~starosta~~ doradca ds. zatrudnienia dokonuje analizy IPD, ustala przyczyny niepowodzenia i przygotowuje przy udziale bezrobotnego lub poszukującego pracy nowy IPD w terminie do 30 dni.	Uwaga nieuwzględniona
675.	Art. 88 ust. 11	Zastąpić słowa „za zgodą” sformułowaniem „na wniosek” Obecny zapis wymaga złożenia przez bezrobotnego oświadczenia zgody lub nie wyrażenia zgody.	Jeżeli w wyniku realizacji IPD bezrobotny, o którym mowa w ust. 3 pkt 2 i 3, podjął zatrudnienie, inną pracę zarobkową lub rozpoczął działalność gospodarczą wówczas doradca do spraw zatrudnienia, na wniosek tego bezrobotnego, może utrzymywać z nim kontakt przez okres do 60 dni od dnia jego wyrejestrowania, mający na celu jego wspieranie w utrzymaniu zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej.	Uwaga nieuwzględniona
676.	Art. 88 ust. 11	Zapis ten jest niepotrzebny. Jeśli osoba taka będzie potrzebowała wsparcia Urzędu sama w dogodnym dla siebie czasie będzie się z nim kontaktowała lub może zarejestrować się jako poszukująca pracy.	Wykreślić.	Uwaga nieuwzględniona
677.	Art. 88	Dodać zapis.	Kontakty z bezrobotnym powinny zostać odnotowane w karcie rejestracyjnej.	Uwaga nieuwzględniona

678.	Art. 89 ust. 2	Zasadnym jest, aby młodszy doradca ds. zatrudnienia (zatrudniany po wejściu w życie nowej ustawy) posiadał wyższe wykształcenie, ponieważ mając na uwadze brzmienie art. 90, osoba ta nie będzie mogła być doradcą ds. zatrudnienia (jeżeli nie zdecyduje się na naukę w szkole wyższej lub będzie na początkowym etapie studiów), a co za tym idzie będzie musiała pomimo 12 miesięcznego doświadczenia pracować cały czas pod nadzorem, co utrudni organizację pracy i powierzenie jej pełnej odpowiedzialności za realizowanie zadań.	2. Młodszym doradcą do spraw zatrudnienia może zostać osoba, która posiada wykształcenie wyższe.	Uwaga nieuwzględniona
679.	Art. 89 ust. 2, 3, 4	Dodanie do „stażu pracy” w zakresie pośrednictwa pracy.	2. Młodszym doradcą do spraw zatrudnienia może zostać osoba, która posiada co najmniej średnie wykształcenie lub średnie branżowe oraz co najmniej 6 miesięcy stażu pracy w zakresie pośrednictwa pracy lub wykształcenie wyższe. 3. Doradcą do spraw zatrudnienia może zostać osoba, która posiada, wyższe wykształcenie i co najmniej 12 miesięcy stażu pracy w zakresie pośrednictwa pracy. 4. Starszym doradcą do spraw zatrudnienia może zostać osoba spełniająca następujące warunki: 1) posiada wyższe wykształcenie i co najmniej 3 lata stażu pracy w zakresie pośrednictwa pracy, lub 2) posiada wyższe wykształcenie i ukończyła studia podyplomowe z zakresu pośrednictwa pracy lub poradnictwa zawodowego.	Uwaga nieuwzględniona
680.	Art. 89 ust. 3	Obecny zapis znacznie ogranicza grupę osób, które mogą samodzielnie pracować na stanowisku doradcy ds. zatrudnienia wyłącznie do osób z wyższym wykształceniem. Naszym zdaniem stanowisko to wymaga przede wszystkim doświadczenia więc wymóg 24 miesięcy stażu na tym stanowisku i wykształcenie średnie jest wystarczający. MOŻE dodać w zakresie pośrednictwa	Doradcą do spraw zatrudnienia może zostać osoba, która posiada wyższe wykształcenie i co najmniej 6 miesięczny staż pracy na tym stanowisku lub posiada średnie wykształcenie i co najmniej 24 miesięczny staż pracy na tym stanowisku.	Uwaga nieuwzględniona

681.	Art. 92 ust. 3, 4	Dodanie do „stażu pracy” w zakresie poradnictwa zawodowego.	3. Doradcą zawodowym może zostać osoba, która posiada wyższe wykształcenie i 3 lata stażu pracy w zakresie poradnictwa zawodowego lub ukończyła studia na kierunku związanym z kształceniem w zakresie poradnictwa zawodowego. 4. Starszym doradcą zawodowym może zostać osoba, która: 1) ukończyła studia na kierunku związanym z kształceniem w zakresie poradnictwa zawodowego i posiada co najmniej 12 miesięcy stażu pracy w zakresie poradnictwa zawodowego lub 2) posiada wyższe wykształcenie i ukończyła studia podyplomowe z zakresu poradnictwa zawodowego oraz co najmniej 12 miesięcy stażu pracy w zakresie poradnictwa zawodowego, lub 3) posiada wyższe wykształcenie i co najmniej 5 lat stażu pracy w zakresie poradnictwa zawodowego.	Uwaga nieuwzględniona
682.	Art. 99	Konieczne jest ograniczenie grupy uprawnionych w odniesieniu do osób poszukujących pracy (wyłączenie osób zatrudnionych, wykonujących pracę, prowadzących działalność o dofinansowanie kształcenia można się ubiegać ze środków KFS). Nie ma możliwości, aby Urzędy Pracy dysponując limitowanymi środkami mogły finansować szkolenia pracowników (można założyć, że zdecydowana większość pracowników kształcących się aktualnie na koszt pracodawcy lub w ramach KFS, zwróci się o takie wsparcie do Urzędów. Wskazane jest aby wsparciem bezzwrotnym była objęta zawężona grupa osób poszukujących pracy (osoby 50+, osoby w okresie wypowiedzenia, osoby, które utraciły zdolność do wykonywania dotychczasowej pracy, rolnicy odchodzący z rolnictwa, osoby pobierające rentę). Ewentualnie umożliwienie osobom	Art. 99. 1. Starosta może udzielić bezrobotnemu lub poszukującemu pracy niepozostającemu w zatrudnieniu (z wyłączeniem osób będących w okresie wypowiedzenia), nie wykonującemu innej pracy zarobkowej oraz nieprowadzącemu działalności gospodarczej pomocy w nabywaniu wiedzy, umiejętności lub kwalifikacji, zwiększających szanse na podjęcie i utrzymanie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej, przez finansowanie z Funduszu Pracy: (...)	Uwaga nieuwzględniona Intencją rozwiązania w projekcie jest dotarcie do jak najszerszego grona odbiorców z pomocą w zakresie podwyższania kwalifikacji i umiejętności zawodowych. Należy także zaznaczyć, że jeśli osoba pracująca chce się przekwalifikować bez udziału swojego pracodawcy (np. chce zmienić pracodawcę) nie dotyczy jej wsparcie z KFS.

		poszukującym pracy pracującym korzystania z pożyczki.		
683.	Art. 100	Ograniczenie grupy osób uprawnionych, jw. Usankcjonowanie praktyki stosowanej przez urzędy, zwiększającej efektywność i racjonalność wydatkowania środków na ten cel, w szczególności w przypadku zwiększenia grupy osób uprawnionych do korzystania z tej możliwości.	Art. 100. Starosta, na wniosek bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 99 ust. 1 może sfinansować wybrane przez niego szkolenie, jeżeli uzasadni on celowość tego szkolenia, w szczególności w formie oświadczenia pracodawcy o możliwości podjęcia pracy po ukończeniu szkolenia lub oświadczenia osoby o planowanym rozpoczęciu działalności, a koszt należny instytucji szkoleniowej w części finansowanej przez starostę nie przekroczy 300% przeciętnego wynagrodzenia.	Uwaga nieuwzględniona Intencją rozwiązania w projekcie jest dotarcie do jak najszerzego grona odbiorców z pomocą w zakresie podwyższania kwalifikacji i umiejętności zawodowych.
684.	Art. 103, 104	Ograniczenie grupy osób uprawnionych, jw.		Uwaga nieuwzględniona Intencją rozwiązania w projekcie jest dotarcie do jak najszerzego grona odbiorców z pomocą w zakresie podwyższania kwalifikacji i umiejętności zawodowych.
685.	Art. 107	Ograniczenie grupy osób uprawnionych, jw. Skrócenie okresu rozpoczęcia formy i okresu jej trwania, odpowiednio do 3 miesięcy i do 24 miesięcy. Szczególnie, że w uzasadnionych przypadkach można termin zakończenia przedłużyć. Okres ten jest wystarczający do zrealizowania wskazanych form. Doprecyzowanie na podstawie czego i w którym momencie urząd dokonuje płatności, czy przed rozpoczęciem form wsparcia, czy po zakończeniu.	Art. 107 ust. 2. Rozpoczęcie kształcenia ustawicznego finansowanego w ramach bonu następuje w ciągu 3 miesięcy od dnia przyznania bonu. Kształcenie ustawiczne ma zostać zakończone nie później niż w terminie 24 miesięcy od dnia przyznania bonu. W uzasadnionych przypadkach, z uwagi na szczególną sytuację bezrobotnego lub poszukującego pracy starosta może zmienić termin realizacji bonu.	Uwaga nieuwzględniona Intencją rozwiązania w projekcie jest dotarcie do jak najszerzego grona odbiorców z pomocą w zakresie podwyższania kwalifikacji i umiejętności zawodowych. Nie planuje się zmian terminów dot. bonu, ponieważ np. niektóre studia podyplomowe otwierane są jedynie raz w roku Nie planuje się regulacji w zakresie dokonywania terminu płatności, bo różne mogą być wymagania w tym zakresie realizatorów szkoleń/studiów podyplomowych i potrzebne są elastyczne rozwiązania
686.	Art. 107 ust. 1	Uzupełnienie przepisu o uprawdopodobnienie przez bezrobotnego/	Na wniosek bezrobotnego lub poszukującego pracy, w oparciu o diagnozę zapotrzebowania	Uwaga nieuwzględniona

		poszukującego pracy zatrudnienia (tym samym celowości wsparcia)	na zawody, umiejętności lub kwalifikacje na rynku pracy lub zgłoszenie pracodawcy lub przedsiębiorcy oraz uprawdopodobnienie przez niego zatrudnienia, starosta może przyznać bon na kształcenie ustawiczne stanowiący gwarancję sfinansowania bezrobotnemu lub poszukującemu pracy wskazanego przez niego kształcenia ustawicznego w postaci opłacenia kosztów, o których mowa w ust. 3.	Trójstronna umowa szkoleniowa bazująca na analogicznych rozwiązaniach, w praktyce nie jest stosowana przez urzędy pracy.
687.	Art. 109 ust. 3	Bez wskazywania minimalnego okresu (miesiąc) podjęcia pracy, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej. Bezrobotny lub poszukujący pracy może nie z własnej winy zawrzeć umowę na okres krótszy niż 1 miesiąc, w szczególności w przypadku podjęcia innej pracy zarobkowej.	Przepisy ust. 1 i 2 nie stosuje się w przypadku, gdy przyczyną niezrealizowania działań o których mowa w ust. 1, było podjęcie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub prowadzenie działalności gospodarczej.	Uwaga nieuwzględniona. Konieczne jest wskazanie minimalnego okresu zatrudnienia, aby przerwanie formy pomocy z powodu np. jednodniowego zajęcia zarobkowego nie zwalniało z konieczności zwrotu finansowania danej formy pomocy.
688.	Art. 111	Rozważenie tylko w przypadku pożyczki uwzględnienia osób poszukujących pracy pracujących lub prowadzących działalność gospodarczą. Art. 111 ust. 5 w zdaniu pierwszym, brakuje słowa „nie” przed uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy (...)	W przypadku wykorzystania pożyczki na cele inne niż określone w umowie, niepodjęcia lub nieukończenia kształcenia, szkolenia, nieprzystąpienia do procesu potwierdzenia wiedzy i umiejętności lub nieuzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności z własnej winy, pożyczka podlega zwrotowi w całości wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od całości kwoty pożyczki od dnia jej wypłaty, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.	Uwaga nieuwzględniona Projekt zakłada poszerzenie oferty dla osób poszukujących pracy. Osoby te będą mogły skorzystać z szerokiego wachlarza form wsparcia. W art. 111 ust. 5 chodzi o nieprzystąpienie do procesu uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności.
689.	Art. 111 ust. 1	Błąd stylistyczny: Starosta może, na wniosek bezrobotnego lub poszukującego pracy, udzielić mu pożyczki edukacyjnej na sfinansowanie kosztów należnych instytucji prowadzącej kształcenie lub instytucji wydającej dokumenty potwierdzające nabycie wiedzy i umiejętności...	Starosta może, na wniosek bezrobotnego lub poszukującego pracy, udzielić mu pożyczki edukacyjnej na sfinansowanie kosztów należnych instytucji prowadzącej kształcenie lub instytucji wydającej dokumenty potwierdzające nabycie wiedzy i umiejętności, w celu poprawy jego sytuacji na rynku pracy. W ramach pożyczki, o której mowa w zdaniu pierwszym, nie finansuje się studiów pierwszego i drugiego stopnia, jednolitych studiów magisterskich oraz kształcenia w szkole doktoranckiej.	Uwaga uwzględniona

690.	Art. 111 ust. 4	Zbyt krótki okres spłaty pożyczki - wydłużenie do 24 miesięcy.	4. Spłata pożyczki następuje według planu spłaty rat określonych w umowie pożyczki, przy czym okres spłaty pożyczki nie może przekroczyć 24 miesięcy. Od raty pożyczki niespłaconej w terminie nalicza się odsetki ustawowe za opóźnienie.	Uwaga nieuwzględniona Okres 18 miesięcy obowiązuje aktualnie w ramach pożyczki szkoleniowej i nie są planowane zmiany w tym zakresie
691.	Art. 112	Jak ma wyglądać niezawieszenie finansowania szkolenia (które jest w trakcie) w przypadku przebywania osoby w ośrodku zamkniętym przez 3 miesiące?	Konieczne oddzielenie szkoleń od innych form pomocy.	Uwaga wyjaśniona Przepis daje możliwość kontynuacji szkolenia, ale możliwość ta ze względów obiektywnych nie zawsze będzie dostępna do realizacji.
692.	Art. 112	Usunąć z art. 112: art. 65 ust. 1 pkt 9 oraz art. 68 ust. 1 pkt 4 Niezasadnym jest wyłączenie się na wniosek osoby bezrobotnej lub poszukującej pracy w trakcie realizacji form wsparcia, o których mowa w art. 99 ust. 1.	Zmienić treść art. 112 na: Jeżeli osoba w trakcie realizacji form pomocy, o których mowa w art. 99 ust. 1, utraciła status bezrobotnego lub poszukującego pracy w przypadkach, o którym mowa art. 65 ust. 1 pkt 1, 4-7, starosta nie zawiesza finansowania tych form	Uwaga nieuwzględniona Jeśli bezrobotny/poszukujący pracy rozpoczął już daną formę aktywizacji, czyli zostały już poniesione środki, to nawet gdy sam wniośkuje o pozbawienie go statusu zasadne jest, aby mógł zakończyć kształcenie i nabyć określone umiejętności. Ukończenie tej formy może zwiększyć jego szanse na podjęcie zatrudniania w przyszłości.
693.	Art. 114 ust. 4	Zgodnie z projektem ustawy art. 116 ust. 4 „Staż jest realizowany pod nadzorem wyznaczonego przez organizatora stażu opiekuna stażysty, który odpowiada za prawidłową realizację stażu i za opiekę nad osobą odbywającą staż.” - w związku z powyższym stosowanie art. 114 ust. 4 jest w ww. kontekście i nie tylko np. monitorowania prawidłowości wykonywania umowy przez organizatora trudne do wykonania. Ponadto, art. 123 ust. 1 określa, że nadzór nad odbywaniem stażu przez bezrobotnego sprawuje starosta – w przypadku pracy zdalnej stażysty problematycznym było by przeprowadzenie kontroli w miejscu realizacji stażu. Przemawia także za tym	Propozycja wykreślenia art. 114 ust. 4 z projektu ustawy.	Uwaga nieuwzględniona Projekt ustawy daje możliwość realizowania stażu w formie zdalnej lub hybrydowej, ale nie narzuca żadnej z tych form. Mając na uwadze upowszechnienie się pracy zdalnej, zasadne jest stworzenie możliwości realizacji stażu w tym trybie. Analogicznie jak przy pracy zdalnej osób zatrudnionych, istnieją mechanizmy pozwalające na zapewnienie prawidłowego przebiegu stażu. Opiekun realizując swoje zadania może korzystać z elektronicznych narzędzi i kanałów komunikacji

		ocena w zakresie BHP z tak zorganizowanym stanowiskiem pracy i faktem że osoba podlega ubezpieczeniom, w tym wypadkowemu finansowanemu z FP. Staż ma służyć nabywaniu nowych umiejętności w zawodzie, w którym stażysta nie ma doświadczenia. Podczas stażu stażysta nabywa nowe kompetencje, w tym kompetencje społeczne, co w przypadku pracy zdalnej będzie utrudnione.		
694.	Art. 114 ust. 4	Odwołanie do tego samego artykułu.	Na końcu zdania winno być: „...oraz w skierowaniu do odbycia stażu, o którym mowa w art. 114 ust. 1 albo w art. 124 pkt 4”?	Uwaga uwzględniona
695.	Art. 114 ust. 6	Ograniczenie składania przez Organizatora wniosku do starosty właściwego ze względu na siedzibę podmiotu/oddziału lub miejsce odbywania stażu. Chyba, że będzie to w rozporządzeniu.	6. Podmiot, o którym mowa w ust. 2, zamierzający zorganizować staż dla bezrobotnych, składa ~~do starosty~~ wniosek o zawarcie umowy o zorganizowanie stażu do starosty właściwego ze względu na siedzibę podmiotu/oddziału albo ze względu na miejsce odbywania stażu przez skierowanego bezrobotnego.	Uwaga nieuwzględniona Zasadne jest utrzymanie elastyczności pracodawcy w wyborze urzędu pracy, do którego składa wniosek o organizację stażu. Nie planuje się takich ograniczeń, ponieważ staż może być realizowany również w formie zdalnej.
696.	Art. 115	Dodanie również konieczności upływu 24 miesięcy od innej pracy zarobkowej i wydłużenie okresu co najmniej do 36 miesięcy. Doprecyzowanie, że osoba nie może odbywać stażu na stanowisku na którym posiada co najmniej 3 miesiące doświadczenia (zgodnie z definicją określoną w ustawie). Rezygnacja z maksymalnego łącznego okresu odbywania stażu, przy założeniu że spełnione będą warunki wynikające z art. 115 ust. 3.	3. Bezrobotny nie może odbywać stażu na stanowisku na którym posiada doświadczenie zawodowe oraz u tego samego organizatora, u którego wcześniej odbywał staż lub był zatrudniony, w tym jako pracownik młodociany w celu przygotowania zawodowego, jeśli od dnia zakończenia poprzedniego stażu lub zatrudnienia u tego organizatora nie upłynęło co najmniej 24 miesiące. Łączny okres staży realizowanych przez bezrobotnego u tego samego organizatora nie może przekroczyć 12 miesięcy.	Uwaga częściowo uwzględniona w zakresie dodania zapisów dotyczących innej pracy zarobkowej.
697.	Art. 115 ust. 3	W przepisie nie uwzględniono sytuacji, w której bezrobotny wykonywał u organizatora stażu inną pracę zarobkową.	3. Bezrobotny nie może odbywać stażu u tego samego organizatora, u którego wcześniej odbywał staż, ~~lub~~ był zatrudniony, w tym jako pracownik młodociany w celu przygotowania zawodowego lub wykonywał inną pracę	Uwaga uwzględniona

			zarobkową, jeśli od dnia zakończenia poprzedniego stażu lub zatrudnienia u tego organizatora nie upłynęło co najmniej 24 miesiące. Łączny okres staży realizowanych przez bezrobotnego u tego samego organizatora nie może przekroczyć 12 miesięcy.	
698.	Art. 115 ust. 4	Z uwagi na trudną sytuację na rynku pracy osób będących w szczególnej sytuacji na rynku pracy, niejednokrotnie staż jest jedyną możliwą formą aktywizacji zawodowej w/w grupy osób.	4. Łączny okres staży odbywanych przez bezrobotnego nie może przekroczyć 24 miesięcy w okresie kolejnych dziesięciu lat, z wyjątkiem osób wymienionych w art. 69.	Uwaga nieuwzględniona Nie planuje się różnicowania długości stażu dla poszczególnych grup bezrobotnych.
699.	Art. 116 ust. 5.	Art. 116 ust. 5. W przypadku przerwania stażu przez: 1) starostę z powodu nierealizowania przez organizatora programu stażu, 2) organizatora stażu bez uzasadnionej przyczyny – organizator stażu nie może korzystać z form pomocy, z wyłączeniem pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego, przez okres 12 miesięcy odpowiednio od dnia przerwania realizacji stażu przez starostę lub przerwania stażu przez organizatora stażu. Zmiana umożliwia objęcie wszystkich przypadków w których organizator stażu narusza warunki zawartej umowy np. nie przestrzega przepisów BHP.	Art. 116. 5. Jeśli staż zostanie przerwany z winy organizatora, to przez okres 12 miesięcy od dnia przerwania realizacji stażu przez starostę, bądź od dnia przerwania stażu przez samego organizatora, organizator stażu nie ma prawa korzystać z form wsparcia. Wyjątek stanowi pośrednictwo pracy oraz poradnictwo zawodowe.	Uwaga uwzględniona Przepis zostanie uzupełniony
700.	Art. 117 ust. 4	Brak informacji z jaką datą należy zarejestrować osobę jako poszukującą pracy po wyrażeniu woli kontynuowania stażu po przyznaniu prawa do emerytury, renty z tytułu niezdolności do pracy Rejestracja z dniem wyrażenia zgody spowoduje, że będzie luka pomiędzy zakończeniem statusu bezrobotnego (świadczenia przyznawane są wstecz), a nabyciem statusu poszukującego pracy.....	Osoba, o której mowa w ust. 3, po wyrażeniu woli kontynuacji stażu, jest rejestrowana przez PUP jako osoba poszukująca pracy z dniem nabycia prawa do emerytury albo renty z tytułu niezdolności do pracy	Uwaga nieuwzględniona Nie planuje się sztywnych regulacji w tym zakresie, ponieważ mogą wystąpić różne sytuacje i w związku z tym potrzebne są elastyczne rozwiązania.
701.	Art. 117 ust. 3	Zgodnie z przytoczonym przepisem Urząd będzie musiał blokować środki konieczne do kontynuacji stażu, tak aby bezrobotny	3. Bezrobotny, który w trakcie odbywania stażu utracił status bezrobotnego z powodu nabycia prawa do emerytury albo renty z tytułu	Uwaga uwzględniona Przepis zostanie przeredagowany w taki sposób, żeby urząd mógł

		mógł realizować swoje prawo określone w ww. przepisie. Może to doprowadzić do sytuacji w której środki nie zostaną wykorzystane (osoby nie wyrażą woli kontynuacji stażu) w danym roku. Ponadto nie określono w jakim okresie może nastąpić kontynuacja stażu.	niezdolności do pracy lub renty socjalnej, o których mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych albo świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 1 ustawy z dnia 8 lutego 2023 r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym członkom rodziny funkcjonariuszy lub żołnierzy zawodowych, których śmierć nastąpiła w związku ze służbą albo podjęciem poza służbą czynności ratowania życia lub zdrowia ludzkiego albo mienia, ma prawo do ukończenia tego stażu zgodnie z programem, o ile nie pozostaje w zatrudnieniu, a starosta dysponuje środkami na ten cel, w okresie 6 miesięcy od dnia przerwania stażu	decydować o możliwości kontynuacji stażu.
702.	Art. 117 ust. 5	j.w.	5. Bezrobotny, który na okres krótszy niż 6 miesięcy utracił status bezrobotnego z powodu odbywania ćwiczeń wojskowych lub przeszkolenia wojskowego, ma prawo do ukończenia tego stażu zgodnie z programem, za zgodą organizatora stażu po ponownej rejestracji w PUP jako osoba bezrobotna w okresie nie dłuższym niż 6 miesięcy od dnia przerwania stażu pod warunkiem dysponowania przez starostę środkami na ten cel.	Uwaga nieuwzględniona. Jeżeli ćwiczenia wojskowe lub służba wojskowa, do której został powołany bezrobotny trwają na tyle długo, że uniemożliwiają w dłuższym okresie czasu odbywanie stażu i realizację założonego programu stażu, to w takiej sytuacji urząd pracy może przerwać staż z urzędu. Dlatego w art. 117 ust. 5 wprowadzono możliwość dokończenia przez bezrobotnego stażu w późniejszym terminie, żeby nie stracił swojej szansy na zdobycie nowych umiejętności i poprawę swojej sytuacji na rynku pracy. W omawianej sytuacji osoba bezrobotna nie będzie ponownie odbywała stażu, tylko dokończy staż, który musiał być formalnie przerwany z przyczyn niezależnych od tej osoby i organizatora stażu. Umowa o organizację stażu może zawierać już odpowiednie zapisy, lub można sporządzić aneks do

				umowy lub zawrzeć nową umowę z organizatorem stażu. Kwestie techniczne organizacji kontynuacji stażu zostały pozostawione do decyzji urzędu bez narzucania przez ustawodawcę konkretnych rozwiązań.
703.	Art. 117 ust. 5	Art. 117 ust. 5. Bezrobotny, który na okres krótszy niż 6 miesięcy utracił status bezrobotnego z powodu odbywania ćwiczeń wojskowych lub przeszkolenia wojskowego, ma prawo do ukończenia tego stażu zgodnie z programem, za zgodą organizatora stażu po ponownej rejestracji w PUP jako osoba bezrobotna. Zgodnie z art. 114 ust. 5 Staż odbywa się na podstawie umowy zawartej przez starostę z organizatorem stażu – powrót na staż po przerwaniu jego realizacji jest prawnie możliwy w przypadku zawarcia nowej umowy z organizatorem stażu – poprawa zapisu ma na celu uniknięcie odmiennej interpretacji możliwości powrotu na staż.	Art. 117 ust. 5. Bezrobotny, który na okres krótszy niż 6 miesięcy utracił status bezrobotnego z powodu odbywania ćwiczeń wojskowych lub przeszkolenia wojskowego, ma prawo do otrzymania skierowania w celu ukończenia tego stażu zgodnie z programem, za zgodą organizatora stażu po ponownej rejestracji w PUP jako osoba bezrobotna.	Uwaga nieuwzględniona. Jeżeli ćwiczenia wojskowe lub służba wojskowa, do której został powołany bezrobotny trwają na tyle długo, że uniemożliwiają w dłuższym okresie czasu odbywanie stażu i realizację założonego programu stażu, to w takiej sytuacji urząd pracy może przerwać staż z urzędu. Dlatego w art. 117 ust. 5 wprowadzono możliwość dokończenia przez bezrobotnego stażu w późniejszym terminie, żeby nie stracił swojej szansy na zdobycie nowych umiejętności i poprawę swojej sytuacji na rynku pracy. W omawianej sytuacji osoba bezrobotna nie będzie ponownie odbywała stażu, tylko dokończy staż, który musiał być formalnie przerwany z przyczyn niezależnych od tej osoby i organizatora stażu. Umowa o organizację stażu może zawierać już odpowiednie zapisy, lub można sporządzić aneks do umowy lub zawrzeć nową umowę z organizatorem stażu. Kwestie techniczne organizacji kontynuacji stażu zostały pozostawione do decyzji urzędu bez narzucania przez ustawodawcę konkretnych rozwiązań.

704.	Art. 118 ust. 1	Wskazanie, że mniejszy liczba godzin odbywania stażu w ciągu doby może wynikać wyłącznie z przepisów odrębnych. Rezygnacja z rozliczenia czasu pracy w okresie 3 miesięcy. Będzie to budziło wątpliwości, prowadziło do problemów z naliczeniem stypendium, prawidłowym rozliczeniem godzin, w poszczególnych tygodniach, zwiększeniem liczby dni pracy w soboty. Pozostawienie rozliczania stażu w okresie tygodniowym umożliwi lepszą kontrolę nad godzinami odbywania stażu i zapobiegnie nadużyciom pracy stażystów w weekendy.	Art. 118. ust 1. Czas realizacji programu stażu przez bezrobotnego odbywającego staż nie może przekraczać 8 godzin na dobę i przeciętnie 40 godzin w przeciętnie pięciodniowym tygodniu pracy. Czas realizacji programu stażu bezrobotnego będącego osobą niepełnosprawną zaliczoną do znacznego lub umiarkowanego stopnia niepełnosprawności nie może przekraczać 7 godzin na dobę i 35 godzin tygodniowo. ust.2. Czas realizacji programu stażu przez bezrobotnego odbywającego staż nie może być krótszy niż 20 godzin w przeciętnie pięciodniowym tygodniu pracy.	Uwaga nieuwzględniona Najkrótszy możliwy okres odbywania stażu to 3 miesiące. W związku z tym wskazano 3-miesięczny okres rozliczeniowy dla staży.
705.	Art. 118 ust. 2	Proponowany zapis spowoduje duże trudności z właściwą realizacją stażu. Trudno znaleźć uzasadnienie do proponowanej zmiany oraz korzyści płynące z tej zmiany zarówno dla osób bezrobotnych jak również dla organizatorów stażu – osoby bezrobotne z definicji są gotowe do podjęcia pracy bądź innej propozycji w pełnym wymiarze czasu tj. 8 godzin dziennie. Należy zwrócić uwagę że zawarcie umowy o organizację stażu w niepełnym wymiarze czasu pracy będzie wymagało dużo dodatkowej pracy poczynając od właściwego obliczenia i zabezpieczenia środków na realizację stażu (3 miesięczny okres rozliczeniowy który przypadnie na przełomie roku będzie bardzo problematyczny), poprzez właściwą realizację i wypłatę stypendium (wyliczenia do każdej listy obecności odpowiedniej liczby godzin oraz wysokości stypendium w danym miesiącu).	WYKREŚLIĆ	Uwaga nieuwzględniona. Przepis ma na celu m.in. umożliwienie godzenia życia rodzinnego i zawodowego. Przepisy określają minimalną i maksymalną liczbę godzin odbywania stażu. Przepisy te dają możliwość zastosowania mniejszej liczby godzin przy dłuższym okresie odbywania stażu, np. przy stażach do 6 miesięcy lub do 12 miesięcy przy potwierdzeniu nabytej wiedzy i umiejętności można będzie wprowadzić krótszy wymiar czasu odbywania stażu, jeżeli w określonym zawodzie będzie to możliwe. Ostateczną decyzję o czasie odbywania stażu podejmie starosta w porozumieniu z organizatorem stażu. Czas realizacji programu stażu będzie ustalany dla bezrobotnego indywidualnie biorąc pod uwagę różne czynniki, m. in. rodzaj zawodu czy stanowiska pracy.
706.	Art. 118 ust. 5	Doprecyzowanie dni wolnych w trakcie stażu dodanie za niepełny miesiąc dzień urlopu proporcjonalnie.	5. Na wniosek bezrobotnego odbywającego staż organizator stażu udziela mu 2 dni wolnych po odbyciu każdorazowo 30 dni stażu. Za	Uwaga uwzględniona

			ostatni miesiąc odbywania stażu organizator stażu udziela dni wolnych przed upływem terminu zakończenia stażu. Za niepełny miesiąc pozostający do zakończenia stażu bezrobotnemu przysługują dni wolne ustalone proporcjonalnie zaokrąglając w górę do pełnego dnia.	
707.	Art. 118 ust. 6	Kontynuowanie stażu po przerwaniu. Zazwyczaj uzasadnionym powodem przerwania stażu jest podjęcie zatrudnienia w zawodzie, w którym staż był odbywany. Dlatego kontynuowanie nabywania wiedzy i umiejętności poprzez staż po zatrudnieniu wydaje się bezzasadne. Kontynuowanie umowy, która została np. porozumieniem rozwiązana, w związku z przerwaniem stażu?	Art. 118 ust. 6 – Usunięcie zapisu	Uwaga wyjaśniona Pozostawiono do decyzji starosty możliwość kontynuowania stażu. Staż nie będzie mógł być kontynuowany, gdy starosta uzna, że w danym przypadku jest to niezasadne.
708.	Art. 118 pkt 6	Doprecyzowanie statusu bezrobotnego, który może dokończyć realizację stażu.	6. Bezrobotny, który z uzasadnionej przyczyny przerwał staż może w okresie 6 miesięcy od dnia przerwania udziału w stażu za zgodą starosty i organizatora stażu dokończyć realizację programu stażu, po ponownej rejestracji w PUP jako osoba bezrobotna.	Uwaga wyjaśniona Jak wskazuje przepis, tylko bezrobotny może dokończyć staż. Doprecyzowanie przepisu wydaje się nie być konieczne.
709.	Art. 118 ust 6.	Art. 118 ust 6. Bezrobotny, który z uzasadnionej przyczyny przerwał staż może w okresie 6 miesięcy od dnia przerwania udziału w stażu za zgodą starosty i organizatora stażu dokończyć realizację programu stażu. Zgodnie z art. 114 ust. 5 Staż odbywa się na podstawie umowy zawartej przez starostę z organizatorem stażu – powrót na staż po przerwaniu jego realizacji jest prawnie możliwy w przypadku zawarcia nowej umowy z organizatorem stażu – poprawa zapisu ma na celu uniknięcie odmiennej interpretacji możliwości powrotu na staż	Art. 118 ust 6. Bezrobotny, który z uzasadnionej przyczyny przerwał staż może w okresie 6 miesięcy od dnia przerwania udziału w stażu za zgodą starosty i organizatora stażu ma prawo do otrzymania skierowania w celu dokończenia realizacji programu stażu.	Uwaga wyjaśniona Kwestie techniczne dotyczące dokończenia stażu przez bezrobotnego, tj. wydania skierowania, zawierania aneksów lub nowych umów pozostawiono do decyzji urzędów bez narzucania przez ustawodawcę szczegółowych rozwiązań.
710.	Art. 120 ust. 1	Brzmienie artykułu jest sprzeczne z art. 116 ust. 1. Zgodnie z brzmieniem art. 116 ust. 1 pkt 1 obowiązkiem organizatora stażu jest skierowanie bezrobotnego na własny koszt na wstępne badania lekarskie. Wobec tego	Osoba, która z własnej winy nie podjęła lub przerwała realizację stażu, zwraca na rachunek bankowy PUP koszty: 1) przejazdu, o których mowa w art. 207 ust. 1, 2) zakwaterowania, o których mowa w art. 207	Uwaga wyjaśniona Zwrot kosztów badań lekarskich dotyczy tylko badań, na które skierował bezrobotnego urząd pracy.

		niezasadnym jest ujmowanie w art. 120 zobowiązania bezrobotnego do zwrotu kosztów badań lekarskich na rachunek PUP.	ust. – o ile zostały poniesione.	2	Zgodnie z art. 120 ust 1 pkt 1 osoba, która z własnej winy nie podjęła lub przerwała realizację stażu, zwraca na rachunek bankowy PUP koszty badań lekarskich i psychologicznych, o których mowa w art. 206 ust. 2 (...) Urząd pracy będzie pokrywał koszty badań lekarskich w przypadku, kiedy sam kieruje na te badania bezrobotnego na podstawie art. 206. Urząd pracy/starosta przed skierowaniem bezrobotnego do odbycia stażu może skierować go na badania lekarskie. Przepis ten ma na celu uniknięcie sytuacji, w której kandydat nie będzie mógł podjąć/zrealizować stażu z powodu przeciwwskazań do wykonywania zawodu. Badania te nie są wstępnymi badaniami lekarskimi w rozumieniu przepisów Kodeksu pracy. Zatem, starosta powinien skierować bezrobotnego na badania jeżeli zachodzą wątpliwości, czy bezrobotny ma predyspozycje lub są przeciwwskazania do wykonywania zadań zawodowych na danym stanowisku pracy. Jednak niezależnie od tego, czy urząd pracy skierował bezrobotnego na badania, pracodawca będzie zobowiązany do skierowania bezrobotnego na swój koszt, na badania wstępne przed dopuszczeniem bezrobotnego do wykonywania pracy, na zasadach określonych w Kodeksie Pracy.

				W związku z powyższym skierowanie bezrobotnego na wstępne badania lekarskie jest obowiązkiem i odpowiedzialnością leżącą po stronie organizatora stażu/pracodawcy, podobnie jak w przypadku pracowników
711.	Art. 121 ust. 2	Konieczność doprecyzowania z jaką datą ustalana jest wysokość zasiłku, od którego naliczany jest dodatek (czy jest to np. wysokość zasiłku obowiązująca w dniu złożenia wniosku o dodatek lub wysokość zasiłku obowiązująca w okresie pobierania stypendium)		Wyjaśnienie Decydująca jest data decyzji o przyznaniu dodatku.
712.	Art. 122 ust. 1	Skrócenie do 6 miesięcy terminu uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności.	1. Organizatorowi stażu, o którym mowa w art. 119 ust. 1, przysługuje premia finansowana ze środków Funduszu Pracy po zakończeniu tej formy pomocy, jeżeli bezrobotny uzyskał w terminie 6 miesięcy od ukończenia stażu, dokument potwierdzający nabycie wiedzy i umiejętności.	Uwaga nieuwzględniona Termin egzaminu może być niezależny od stażysty. Egzaminy mogą być organizowane rzadko, np. raz w roku. W związku z tym nie planuje się skracania terminu uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności.
713.	Art. 125 ust. 1	Pojawia się wątpliwość czy ze środków KFS jako uczestnik może brać udział również pracodawca (jak dotychczas), albo przedsiębiorca nie zatrudniający lub nie powierzający innej pracy zarobkowej, lub przedsiębiorca powierzający inną pracę zarobkową.	Art. 125. 1. Środki KFS przeznacza się na wspomaganie podmiotów inwestujących w kształcenie ustawiczne. ~~osób zatrudnionych lub świadczących inną pracę zarobkową.~~	Uwaga uwzględniona. Doprecyzowany zostanie katalog beneficjentów KFS.
714.	Art. 125 ust. 9 pkt 2	Proponujemy aby ujednolicić okres obowiązywania sankcji (1 rok, nie 3 lata) w stosunku do pracodawcy, który naruszył postanowienia jakiegokolwiek umowy zawartej ze starostą, tak aby nie budziło wątpliwości w jakim okresie podmiot nie może korzystać ze środków KFS (powiązanie art. 125 ust. 9 pkt 2 z art. 127 ust. 2).	Art. 125 ust. 9 pkt 2: 2) podmioty, które posiadają zaległości z tytułu podatków lub innych należności publicznoprawnych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Solidarnościowy i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz wpłat na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych lub pozostają pod zarządem komisarycznym lub znajdują się w toku likwidacji albo postępowania	Uwaga nieuwzględniona Nie planuje się zmiany okresu 3 lat, natomiast przepis zostanie doprecyzowany w taki sposób, aby było jasne, że chodzi jedynie o umowy dotyczące KFS, zawarte przez starostę, który rozpatruje wnioski.

			upadłościowego lub naruszyły w sposób rażący jakąkolwiek umowę zawartą ze starostą w okresie 1 roku ~~3 lat~~ poprzedzających dzień złożenia wniosku o przyznanie środków KFS;	
715.	Art.125 ust.10 pkt 2	W pkt.2 jest mowa o finansowaniu kosztów związanych z kształceniem ustawicznym obejmującym należności dla instytucji potwierdzającej nabytą wiedzę i umiejętności lub wydającej dokumenty potwierdzające nabycie wiedzy i umiejętności- nie zostały zawarte żadne informacje dot. potwierdzenia nabycia uprawnień. Proponujemy zachowanie dotychczasowej terminologii odnoszącej się do egzaminów, jeżeli ich finansowanie jest przewidywane w KFS	Art. 125 ust. 10 pkt 2: 10. Ze środków KFS mogą być finansowane koszty związane z kształceniem ustawicznym obejmujące należności: (...) 2) dla instytucji potwierdzającej nabytą wiedzę, uprawnienia i umiejętności lub wydającej dokumenty potwierdzające nabycie wiedzy, uprawnień i umiejętności;	Uwaga wyjaśniona Zdobycie uprawnień mieści się w zaproponowanym zapisie „potwierdzenie nabycia wiedzy i umiejętności lub uzyskanie dokumentów potwierdzających nabycie wiedzy i umiejętności”. Nie zawsze warunkiem zdobycia kwalifikacji czy uprawnień jest zdanie egzaminu, dlatego zaproponowano szersze określenie.
716.	Art. 126 ust. 2	Precyzyjne określenie wysokości dofinansowania dla samozatrudnionych.	Art. 126 ust. 2. W przypadku podmiotów niezatrudniających lub zatrudniających w dniu złożenia wniosku o środki KFS w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy nie więcej niż 9 osób, starosta może przyznać na podstawie umowy środki KFS na finansowanie kosztów, o których mowa w art. 125 ust. 10, w wysokości do 90% tych kosztów, jednak nie więcej niż 200% przeciętnego wynagrodzenia w danym roku kalendarzowym dla wskazanego we wniosku uczestnika kształcenia ustawicznego.	Uwaga uwzględniona
717.	Art. 126 ust. 3	W art. 126 ust. 3 zmniejszyć wysokość środków KFS dla jednego wnioskodawcy w roku kalendarzowym. Zmniejszenie limitów pozwoli na udzielenie pomocy większej liczbie podmiotów w przypadkach, gdy środki KFS przyznawane na powiat są zbyt niskie, aby zaspokoić wszystkie potrzeby. Podane w projekcie ustawy propozycje wsparcia są wysokie, np. dla pracodawcy zatrudniającego od 49 do 249 osób przy	Art. 126 ust. 3. Wysokość środków KFS dla jednego podmiotu ~~wnioskodawcy~~ w roku kalendarzowym nie może przekroczyć kwoty: 1) trzykrotności ~~czterokrotności~~ przeciętnego wynagrodzenia – w przypadku podmiotów niezatrudniających pracowników, albo które zatrudniają w dniu złożenia wniosku o środki KFS w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy nie więcej niż 9 osób; 2) sześciokrotności ~~ośmiokrotności~~ przeciętnego wynagrodzenia – w przypadku podmiotów, które	Uwaga nieuwzględniona: Nie planuje się zmian dotyczących zaproponowanych limitów.

		finansowaniu dwunastokrotności przeciętnego wynagrodzenia, kwota ta wyniesie na dzień dzisiejszy 97.768,56 zł. Jeśli PUP otrzyma środki z limitu KFS w kwocie 630.000 zł, to przy finansowaniu do dwunastokrotności przeciętnego wynagrodzenia może pozwolić na udzielenie wsparcia tylko 7 pracodawcom, czyli 7 pracodawców może skonsumentować większość środków KFS przyznanych na dany powiat. Z praktyki wynika, że dotychczas średnie przedsiębiorstwa wnioskowały nawet o środki w wysokości ponad 100.000 zł, a na terenie każdego powiatu jest dużo firm, które zatrudniają powyżej 49 osób. Dodatkowo zapis Wnioskodawca nie jest do końca zrozumiały, czy chodzi w nim o firmę jako całość, czy Wnioskodawcę jako pracodawcę, tylko wówczas limity środków z KFS są nielogiczne. Uważamy zatem że zamiana słowa wnioskodawca na podmiot nie będzie budziła wątpliwości tym bardziej, że słowo to jest użyte we wcześniejszych artykułach dotyczących przyznania środków z KFS.	zatrudniają w dniu złożenia wniosku o środki KFS w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy więcej niż 9 osób, jednak nie więcej niż 49 osób; 3) ~~dwunastokrotności~~ ~~przeciętnego~~ wynagrodzenia – w przypadku podmiotów, które zatrudniają w dniu złożenia wniosku o środki KFS w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy więcej niż 49 osób, jednak nie więcej niż 249 osób; ~~dwunastokrotności~~ ~~czternastokrotności~~ przeciętnego wynagrodzenia – w przypadku podmiotów które zatrudniają w dniu złożenia wniosku o środki KFS w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy co najmniej 250 osób.	
718.	Art. 127 ust.1 pkt.1 lit d	Odniesienie do art.217 ust.1 jest błędne – w celu rozwiania wątpliwości proponujemy aby zostawić sam art. 217.	Art. 127. 1. Podmiot, który zawarł umowę, o której mowa w art. 126 ust. 1 i 2: 1) utrzymuje zatrudnienie osoby, na której kształcenie ustawiczne przyznano finansowanie, przez okres co najmniej 3 miesiące od momentu ukończenia przez nią kształcenia, z wyjątkiem: (...) d) otrzymania przez tę osobę finansowania w przypadku wymienionym w art. 217 ~~ust. 1;~~	Uwaga uwzględniona
719.	Art.127 ust.1 pkt 3	Proponujemy utrzymanie dotychczasowych zapisów ustawy odnoszących się do pracodawców i pracowników (zachowanie wymogu umowy o pracę) oraz dopuszczenie do korzystania ze środków KFS samozatrudnionych. Środki KFS cieszą się	Art.127 ust.1 pkt 3: wykreślenie w/w zapisu tj.: 1. Podmiot, który zawarł umowę, o której mowa w art. 126 ust. 1 i 2: (...) 3) ~~zatrudnia, zawiera umowę lub umowy cywilnoprawne dotyczące świadczenia usług~~	Uwaga nieuwzględniona: Osoby wykonujące inną pracę zarobkową mają trudniejszy dostęp do kształcenia ustawicznego, niż osoby zatrudnione, dlatego bardzo

		obecnie bardzo dużym zainteresowaniem, a dopuszczenie do możliwości uzyskania dofinansowania z KFS osób świadczących inną pracę zarobkową może spowodować ograniczenie dostępności środków KFS oraz znaczące obciążenie urzędów na wskutek zwiększenia się ilości składanych wniosków. Dodatkowo budzi wątpliwości wywiązanie się z warunku określonego w art. 127 ust. 1 pkt 3 w przypadku zawartej umowy o dzieło.	przez okres co najmniej 3 miesięcy od momentu ukończenia kształcenia z osobą, która skorzystała z finansowanego kształcenia ustawicznego, niebędącą pracownikiem, pracodawcą lub osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą.	potrzebne jest umożliwienie im skorzystania z KFS. Jednocześnie podmiot, który otrzymał środki na kształcenie tych osób powinien podlegać analogicznym zasadom, jak pracodawca.
720.	Art. 135	Proponujemy utrzymać możliwość realizacji prac interwencyjnych na ½ etatu ze względu na sytuację ekonomiczną mikroprzedsiębiorców, nie zawsze jest potrzeba zatrudniania pracownika na pełny etat.	Starosta zwraca pracodawcy, który zatrudnił w ramach prac interwencyjnych w co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy na okres do 6 miesięcy skierowanych bezrobotnych, część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne skierowanych bezrobotnych w wysokości uprzednio uzgodnionej, nieprzekraczającej jednak połowy minimalnego wynagrodzenia za pracę i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanego wynagrodzenia za każdą osobę bezrobotną.	Uwaga nieuwzględniona. Zgodnie z nowym założeniem prace interwencyjne mają być instrumentem zapewniającym bezrobotnemu co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę i możliwość utrzymania się z takiej pracy.
721.	Art. 135 ust. 1	Dodanie możliwości pracy na ½ etatu przy pracach interwencyjnych. Zgodnie z definicją, osobą bezrobotną może być osoba niepełnosprawna zdolna i gotowa do podjęcia zatrudnienia w co najmniej połowie wymiaru czasu pracy. Sztynne narzucenie możliwości realizacji prac interwencyjnych wyłącznie w pełnym wymiarze czasu pracy ograniczy dostęp do instrumentu osobom z niepełnosprawnościami.	1. Starosta na podstawie zawartej umowy zwraca pracodawcy, który zatrudnił w ramach prac interwencyjnych w co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy na okres od 3 do 12 miesięcy skierowanych bezrobotnych, część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne skierowanych bezrobotnych w wysokości uprzednio uzgodnionej, nieprzekraczającej jednak kwoty ustalonej jako iloczyn liczby zatrudnionych w miesiącu w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy oraz minimalnego wynagrodzenia za pracę i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanego wynagrodzenia, obowiązującej w ostatnim dniu zatrudnienia każdego rozliczanego miesiąca i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanego wynagrodzenia.	Uwaga nieuwzględniona. Zgodnie z nowym założeniem prace interwencyjne mają być instrumentem zapewniającym bezrobotnemu co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę i możliwość utrzymania się z takiej pracy

722.	Art. 135 ust. 1	Refundacja nieprzekraczająca minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz składek będzie generować ogromne koszty dla urzędu oraz wsparcie mniejszej liczby pracodawców, zaś w przypadku umowy o pracę opiewającej na minimalne wynagrodzenie zero kosztów po stronie pracodawcy.	Starosta na podstawie zawartej umowy zwraca pracodawcy, który zatrudnił w ramach prac interwencyjnych w pełnym wymiarze czasu pracy na okres od 3 do 12 miesięcy skierowanych bezrobotnych, część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenie społeczne skierowanych bezrobotnych w wysokości uprzednio uzgodnionej, nieprzekraczającej jednak kwoty połowy minimalnego wynagrodzenia za pracę za każdą osobę bezrobotną, obowiązującej w ostatnim dniu zatrudnienia każdego rozliczanego miesiąca i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanego wynagrodzenia.	Uwaga uwzględniona Zmniejszono maksymalną wysokość refundacji kosztów w ramach prac interwencyjnych.
723.	Art. 135 ust. 1	Organizacja prac interwencyjnych. Wysokość proponowanej refundacji powinna ograniczyć się do wysokości minimalnego wynagrodzenia, dodanie składek na ubezpieczenie spowoduje, że PI będą bezkonkurencyjne i zmniejszą zainteresowanie innymi formami pomocy. W trakcie trwania refundacji może dojść do zwiększenia stopy procentowej na ubezpieczenie wypadkowe spowoduje to zmianę wysokości udzielanej pomocy (de minimis), zaistnieje potrzeba ponownego przeliczania i dyskontowania pomocy. Refundacja do samej wysokości minimalnego wynagrodzenia znacząco zwiększy udzielaną przez PUPy pomoc, a dodanie do tego składek na ubezpieczenie społeczne komplikuje rozliczenia.	Starosta na podstawie zawartej umowy zwraca pracodawcy, który zatrudnił w ramach prac interwencyjnych w pełnym wymiarze czasu pracy na okres od 3 do 12 miesięcy skierowanych bezrobotnych, część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne skierowanych bezrobotnych w wysokości uprzednio uzgodnionej, nieprzekraczającej jednak kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę za każdą osobę bezrobotną, obowiązującej w ostatnim dniu zatrudnienia każdego rozliczanego miesiąca i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanego wynagrodzenia.	Uwaga uwzględniona Zmniejszono maksymalną wysokość refundacji kosztów w ramach prac interwencyjnych.
724.	Art. 135 ust. 5	Art. 135 ust. 5 Niewywiązanie się z warunku, o którym mowa w ust. 4, lub naruszenie innych warunków umowy wiąże się ze zwrotem uzyskanej pomocy wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od całości uzyskanej pomocy od dnia otrzymania pierwszej refundacji, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty	Art. 135 ust 5. Naruszenie warunków umowy w zakresie zatrudniania skierowanego bezrobotnego przez okres trwania prac interwencyjnych oraz niewywiązanie się z warunku, o którym mowa w ust. 4 wiąże się ze zwrotem uzyskanej pomocy wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od całości uzyskanej pomocy od dnia otrzymania pierwszej	Uwaga uwzględniona częściowo Wprowadzono obowiązek zwrotu środków w przypadku naruszenia istotnych warunków umowy.

		Proponujemy usunięcie zapisu obligującego do zwrotu środków w przypadku naruszenia innych warunków umowy – zbyt ogólne określenie konieczności zwrotu całości środków byłoby niewspółmiernie nieraz do naruszenia nawet mniej istotnych warunków umowy (np. kilkudniowe opóźnienie złożenia wniosku o zwrot poniesionych kosztów, który przeważnie jest precyzowany terminem w umowie).	refundacji, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.	
725.	Art. 135	Prace interwencyjne. Brakuje zapisu o proporcjonalnym zwrocie albo o zwrocie połowy łącznie wypłaconej kwoty, jak zapisano np. przy dofinansowaniu 50+, że w przypadku utrzymania zatrudnienia w okresie refundacji i przez okres co najmniej połowy okresu po refundacji pracodawca zwraca 50% łącznej kwoty	W przypadku utrzymania zatrudnienia w okresie refundacji i przez okres co najmniej połowy okresu po refundacji pracodawca zwraca 50% łącznie otrzymanej kwoty.	Uwaga nieuwzględniona. Pracodawca ma obowiązek utrzymania zatrudnienia tylko w połowie okresu za który otrzymał refundację. Dalsza liberalizacja tego przepisu i wprowadzanie zwrotu proporcjonalnego jest niezasadne.
726.	Art. 135	Doprecyzowanie sposobu rozwiązania umowy o pracę w przypadku rozwiązania umowy o pracę na mocy porozumienia stron na wniosek pracownika. Brak zapisu jest niekorzystny dla pracodawców w przypadku, gdy pracownik chce się zwolnić bez okresu wypowiedzenia.	6. W przypadku rozwiązania umowy o pracę przez skierowanego bezrobotnego, na mocy porozumienia stron na wniosek pracownika, rozwiązania z nim umowy o pracę na podstawie art. 52 albo art. 53 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy albo wygaśnięcia stosunku pracy skierowanego bezrobotnego w trakcie okresu objętego refundacją albo przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 4, starosta kieruje na zwolnione stanowisko pracy kolejnego bezrobotnego.	Uwaga nieuwzględniona Rozszerzenie katalogu o możliwość porozumienia stron z inicjatywy pracownika nie jest zasadna. Wprowadzenie takiego rozwiązania mogłoby stanowić kłopot dla PUP ze znalezieniem kolejnego pracownika na to stanowisko.
727.	Art. 136-139	Podmiotem ubiegającym się o organizację robót publicznych jest organizator, który wskazuje pracodawcę. Organizator czy pracodawca powinien zostać zweryfikowany pod kątem możliwości otrzymania wsparcia oraz uzyskania pomocy de minimis.	W miejsce: „organizator robót publicznych” wpisać „organizator robót publicznych lub wskazany pracodawca”.	Uwaga nieuwzględniona. Art. 136 ust. 3 precyzuje że beneficjentem pomocy jest wskazany pracodawca.
728.	Art. 136 ust. 2 i 4	Jeśli organizator wskaże pracodawcę, który staje się beneficjentem pomocy de minimis i tego pracodawcę weryfikujemy pod kątem możliwości uzyskania pomocy de minimis to zaliczka powinna zostać wypłacona pracodawcy. Organizator nie jest weryfikowany pod kątem uzyskania	ust. 2. Na wniosek organizatora robót publicznych lub wskazanego pracodawcy starosta może przyznawać zaliczki z Funduszu Pracy na poczet wypłat wynagrodzeń oraz opłacenia składek na ubezpieczenia społeczne. ust. 4. Kwota zaliczki, o której mowa w ust. 2, nie może przekroczyć należnej organizatorowi	Uwaga nieuwzględniona. Art. 136 ust. 3 precyzuje że beneficjentem pomocy jest wskazany pracodawca.

		pomocy de minimis, a umowa o organizację robót publicznych zawierana jest z wskazanym pracodawcą, który również otrzymuje zaświadczenie o pomocy de minimis.	robót publicznych lub wskazanemu pracodawcy kwoty kosztów podlegających refundacji za dany miesiąc poniesionych na wynagrodzenia oraz składki na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia skierowanych bezrobotnych.	
729.	Art. 138	Wskazanie, że pracodawca składa wniosek według siedziby lub miejsca wykonywania działalności. Minimalizuje to ryzyko nieobsadzenia stanowiska pracy i jego ewentualnego uzupełnienia, a co za tym idzie konieczności wydania opinii, że nie ma możliwości skierowania osób i kontynuowania umowy, bez konieczności zwrotu środków przez podmioty uprawnione. W szczególności, jeżeli nie będzie konsekwencji w postaci odmowy propozycji pracy. Takie rozwiązanie umożliwia monitoring realizowanych umów, wspieranie pracodawców funkcjonujących na terenie powiatu, ogranicza nadużycia pracodawców, którzy nie mogą korzystać ze wsparcia np. w swoim właściwym urzędzie z uwagi na nie wywiązywanie się z umów. Mając na uwadze, że osoby będą mogły rejestrować się w wybranym urzędzie, w przypadku zainteresowania ofertą prac interwencyjnych lub robót publicznych będą mogły zarejestrować się w tym urzędzie i z niej skorzystać.	Art. 138. 1. Pracodawca składa wniosek o organizowanie prac interwencyjnych lub robót publicznych do urzędu pracy właściwego ze względu na miejsce wykonywania pracy lub siedzibę.	Uwaga nieuwzględniona. Przepis ma zapewniać elastyczność w zakresie wyboru PUP.
730.	Art. 138 ust. 8	Zbyt długi i nieelastyczny termin na uzupełnienie braków formalnych wniosku. Urząd powinien mieć możliwość decyzji, w zależności od złożoności braków formalnych, o terminie na ich usunięcie. Sztywno narzucony termin 14 dni będzie przeciągał w czasie rozpatrzenie i realizację wniosków. Proponujemy ujednolicenie zapisu z KPA. Jednoznaczne wskazanie, że termin 30 dni liczony jest od złożenia kompletnego wniosku.	8. Starosta w terminie 30 dni od dnia złożenia kompletnego wniosków, o których mowa w ust. 1 i 2, informuje wnioskodawcę o rozpatrzeniu wniosku i wyrażeniu zgody lub jej braku na zorganizowanie prac interwencyjnych lub robót publicznych. W przypadku wniosków niekompletnych starosta wyznacza wnioskodawcy co najmniej 7-dniowy termin na ich uzupełnienie. Wnioski nieuzupełnione w terminie pozostawia się bez rozpoznania.	Uwaga uwzględniona

731.	Art. 139	Wskazanie, że na prace interwencyjne nie może iść osoba, która pracowała lub wykonywała inną pracę zarobkową u tego pracodawcy w okresie ostatnich 180 dni, bez względu na to czy subsydiowaną, czy niesubsydiowaną. Przepis w obecnym kształcie spowoduje, że osoby będą zwalniane przez pracodawcę, po to żeby zarejestrować się w urzędzie i móc otrzymać wsparcie w ramach prac interwencyjnych.	Art. 139 Starosta nie może skierować bezrobotnego do prac interwencyjnych i robót publicznych, jeżeli w okresie ostatnich 180 dni, bezrobotny był zatrudniony lub wykonywał inną pracę zarobkową u tego pracodawcy, z wyłączeniem pracownika młodocianego zatrudnionego w celu przygotowania zawodowego.	Uwaga nieuwzględniona. Proponowane rozwiązanie wydaje się zbyt rygorystyczne. Przyczyny rozwiązania umowy z pracodawcą mogły być różne, w tym mogły dotyczyć samego pracownika.
732.	Art. 139	Wpisanie do ustawy możliwości uzyskiwania prawa do ponownego zatrudnienia osób na prace interwencyjne lub roboty publiczne przez tego samego pracodawcę może przyczynić się do pojawiania się zjawisk cechujących się patologią tj. chęcią uzyskiwania wsparcia na tych samych pracowników z zachowaniem przerw ustawowych.	Art. 139. Starosta nie może skierować bezrobotnego do prac interwencyjnych i robót publicznych, jeżeli w okresie ostatnich 90 dni, bezrobotny był zatrudniony u danego pracodawcy.	Uwaga nieuwzględniona. Proponowane rozwiązanie wydaje się zbyt rygorystyczne. Przyczyny rozwiązania umowy z pracodawcą mogły być różne, w tym mogły dotyczyć samego pracownika
733.	Art. 139	Proponujemy zmianę zapisu tak, aby ograniczyć zatrudnianie w ramach prac interwencyjnych osób, które w ciągu ostatnich 180 dni były zatrudnione u danego pracodawcy (bez względu na to czy zatrudnienie to było lub nie było współfinansowane w ramach prac interwencyjnych). Zapobiegnie to sytuacjom celowego zwalniania pracowników po to, aby ponownie ich zatrudnić w ramach refundowanego stanowiska pracy. Podobne rozwiązanie funkcjonuje w przypadku refundacji dla DPS i WRiPZ. Obecny zapis uniemożliwia skierowanie bezrobotnego na prace interwencyjne jedynie w przypadku, gdy w okresie ostatnich 90 dni był zatrudniony u danego pracodawcy w ramach prac interwencyjnych - przepis nie dotyczy zatrudnienia w ramach innej formy wsparcia lub zatrudnienia bez dofinansowania. W naszej opinii zapis w	1. Starosta nie może skierować bezrobotnego do prac interwencyjnych, jeżeli w okresie ostatnich 180 dni, bezrobotny był zatrudniony w ramach tych prac u danego pracodawcy. 2. Starosta nie może skierować bezrobotnego do robót publicznych, jeżeli w okresie ostatnich 90 dni, bezrobotny był zatrudniony w ramach tych robót u danego pracodawcy.	Uwaga nieuwzględniona. Proponowane rozwiązanie wydaje się zbyt rygorystyczne. Przyczyny rozwiązania umowy z pracodawcą mogły być różne, w tym mogły dotyczyć samego pracownika

		obecnym kształcie nie zabezpiecza odpowiednio interesów pracowników.		
734.	Art. 140 ust. 11	Podmiot prowadzący DPS, a w zasadzie <u>dom pomocy społecznej</u> oraz jednostka organizacyjna WRiPZ powinny mieć taki sam obowiązek jak pracodawcy lub przedsiębiorcy przy innych formach pomocy finansowej utrzymania w zatrudnieniu skierowanych bezrobotnych po okresie refundacji.	11. Dom pomocy społecznej ~~Podmiot prowadzący DPS~~ albo jednostka organizacyjna WRiPZ są obowiązane do utrzymania w zatrudnieniu skierowanych bezrobotnych lub poszukujących pracy przez okres refundacji wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne oraz przez połowę okresu przysługiwania refundacji po zakończeniu okresu tej refundacji. ~~wynikający z umowy, o której mowa w ust. 10.~~ Przepisy art. 135 ust. 6 i 7 stosuje się odpowiednio.	Uwaga nieuwzględniona Celem przepisu jest wsparcie zatrudnienia w podmiotach, które mają trudności w zatrudnieniu pracowników. Dodatkowe obowiązki w postaci utrzymania zatrudnienia mógłby pogłębić trudno sytuację tych jednostek.
735.	Art. 140 ust. 12	Art. 140 ust. 12. Niewywiązanie się z warunków, o których mowa w ust. 4 i 11, złożenie niezgodnego z prawdą oświadczenia, o którym mowa w ust. 6 lub naruszenie innych warunków umowy powoduje obowiązek zwrotu kosztów, o których mowa w ust. 1, wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od całości uzyskanych środków od dnia otrzymania pierwszego zwrotu kosztów, o których mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty. Proponujemy usunięcie zapisu obligującego do zwrotu środków w przypadku naruszenia innych warunków umowy – zbyt ogólne określenie konieczności zwrotu całości środków byłoby niewspółmiernie nieraz do naruszenia nawet mniej istotnych warunków umowy (np. kilkudniowe opóźnienie złożenia wniosku o zwrot poniesionych kosztów, który przeważnie jest precyzowany terminem w umowie).	Art. 140 ust. 12. Niewywiązanie się z warunków, o których mowa w ust. 4 i 11 lub złożenie niezgodnego z prawdą oświadczenia, o którym mowa w ust. 6 powoduje obowiązek zwrotu kosztów, o których mowa w ust. 1, wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od całości uzyskanych środków od dnia otrzymania pierwszego zwrotu kosztów, o których mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.	Uwaga nieuwzględniona Przygotowanie umowy pozostaje w gestii starosty, w związku z tym rezygnacja z zapisu „innych warunków umowy” jest niezasadna. Ponadto taki przepis obecnie funkcjonuje także w ramach PI i RP.
736.	Art. 141 Art. 143 Art. 144 Art. 145	Brak informacji czy będzie rozporządzenie. Projekt ustawy nie określa kwestii związanych z trybem złożenia wniosku, wymaganych w nim informacji oraz zapisów umowy.		Uwaga niejasna
737.	Art. 141	Wskazanie, że pracodawca składa wniosek według siedziby lub miejsca wykonywania	Art. 141. 1. Starosta może, na podstawie zawartej umowy, przyznać pracodawcy lub	Uwaga nieuwzględniona.

		działalności. Minimalizuje to ryzyko nieobsadzenia stanowiska pracy i jego ewentualnego uzupełnienia, a co za tym idzie konieczności wydania opinii, że nie ma możliwości skierowania osób i kontynuowania umowy, bez konieczności zwrotu środków przez podmioty uprawnione. W szczególności, jeżeli nie będzie konsekwencji w postaci odmowy propozycji pracy. Takie rozwiązanie umożliwia monitoring realizowanych umów, wspieranie pracodawców funkcjonujących na terenie powiatu, ogranicza nadużycia pracodawców, którzy nie mogą korzystać ze wsparcia np. w swoim właściwym urzędzie z uwagi na nie wywiązywanie się z umów. Mając na uwadze, że osoby będą mogły rejestrować się w wybranym urzędzie, w przypadku zainteresowania ofertą prac interwencyjnych lub robót publicznych będą mogły zarejestrować się w tym urzędzie i z niej skorzystać.	przedsiębiorcy dla którego jest właściwy z uwagi na siedzibę firmy lub miejsce wykonywania pracy dofinansowanie wynagrodzenia za zatrudnienie skierowanego bezrobotnego, który ukończył 50 rok życia albo poszukującego pracy, który ukończył 60 lat – w przypadku kobiety lub 65 lat – w przypadku mężczyzny, o ile nie był on zatrudniony lub nie wykonywał innej pracy zarobkowej u tego pracodawcy, bezpośrednio przed zarejestrowaniem jako bezrobotny albo poszukujący pracy.	W tym zakresie właściwe jest zapewnienie pewnej elastyczności.
738.	Art. 141 ust. 1	Nie określono w jakim wymiarze czasu pracy przedsiębiorca lub pracodawca zatrudnia skierowanego bezrobotnego lub poszukującego pracy.	Art. 141. 1. Starosta może, na podstawie zawartej umowy, przyznać pracodawcy lub przedsiębiorcy dofinansowanie wynagrodzenia za zatrudnienie w co najmniej połowie wymiaru czasu pracy skierowanego bezrobotnego, który ukończył 50 rok życia albo poszukującego pracy, który ukończył 60 lat – w przypadku kobiety lub 65 lat – w przypadku mężczyzny, o ile nie był on zatrudniony lub nie wykonywał innej pracy zarobkowej u tego pracodawcy, bezpośrednio przed zarejestrowaniem jako bezrobotny albo poszukujący pracy.	Uwaga nieuwzględniona. Brak określenia wymiaru czasu pracy oznacza, iż może on być dowolny.
739.	Art. 141 ust. 4	j.w.	Art. 141. 4. Pracodawca lub przedsiębiorca utrzymuje w zatrudnieniu: 1) skierowanego bezrobotnego po upływie okresu przysługiwania dofinansowania wynagrodzenia przez okres dalszych: a) 6 miesięcy w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1,	Uwaga nieuwzględniona. Brak określenia wymiaru czasu pracy oznacza, iż może on być dowolny

			b) 12 miesięcy w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2; 2) skierowanego poszukującego pracy, o którym mowa w ust. 1, po upływie okresu przysługiwania dofinansowania wynagrodzenia przez okres dalszych 12 miesięcy - w wymiarze czasu pracy nie niższym niż w okresie dofinansowania.	
740.	Art. 141	Proponujemy dodanie obwarowań odnośnie podmiotu, który może ubiegać się o wsparcie tożsamych z obwarowaniami nałożonymi na podmioty ubiegające się o prace interwencyjne i roboty publiczne (wprowadzić zapis spójny z art. 138 ust. 3, ust. 5 -7). Nie widzimy uzasadnienia dla odmiennego traktowania wnioskodawców przy wskazanych formach wsparcia. Uczestnicy tej formy wsparcia powinni mieć zapewnione zatrudnienie u rzetelnych i wypłacalnych pracodawców, podobnie jak uczestnicy innych instrumentów. co powinno zostać potwierdzone stosownym oświadczeniem pracodawcy/przedsiębiorcy składanym pod odpowiedzialnością karną.	Dodanie ust. 10 o treści: "10. Przepisy art. 138 ust. 3 oraz ust. 5 -7 stosuje się odpowiednio."	Uwaga uwzględniona
741.	Art. 141 ust. 2	Dofinansowanie przez okres 24 miesięcy jest zdecydowanie za długim okresem i ryzykownym pod względem zrealizowania umowy.	Dofinansowanie wynagrodzenia przysługuje przez okres 12 miesięcy.	Uwaga uwzględniona częściowo. Wprowadzono nowe brzmienie przepisu.
742.	Art. 141 ust. 9	Konstrukcja przepisu zawartego w ust. 6, 7 i 9 budzi wątpliwości co do wysokości kwoty przypisanej do zwrotu w przypadku odmowy przyjęcia skierowanego bezrobotnego/poszukującego pracy na uzupełnianie stanowisko pracy, w sytuacji gdy uzupełnienie stanowiska dotyczy okresu krótszego niż połowa obligatoryjnego okresu zatrudnienia po refundacji. Proponujemy doprecyzowanie zapisu ust. 9 wprowadzając odniesienie do ust. 6.	9. W przypadku odmowy przyjęcia skierowanego bezrobotnego albo poszukującego pracy, o którym mowa w ust. 1, na zwolnione stanowisko pracy, pracodawca lub przedsiębiorca zwraca uzyskaną pomoc w całości wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania pierwszej refundacji, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty, z zastrzeżeniem ust. 6.	Uwaga uwzględniona
743.	Art. 142 ust. 9 pkt 2	Kierownik ośrodka pomocy społecznej/centrum usług społecznych nie wskazuje drugih imion osób bezrobotnych,	1) nazwisko i imię	Uwaga nieuwzględniona Zapis ten jest ujednolicony w całej ustawie. W sytuacji gdy OPS

		które mają być skierowane do wykonywania prac społecznie użytecznych. Nie prowadzą ewidencji drugich imion.		nie gromadzi informacji o drugim imieniu wówczas przekazuje te informacje, które gromadzi.
744.	Art. 142 ust. 10 pkt 2 ppkt a)	Uzasadnienie jw.	ust. 10 pkt 1) ppkt a) nazwisko i imię	Uwaga nieuwzględniona Zapis ten jest ujednolicony w całej ustawie. W sytuacji gdy OPS nie gromadzi informacji o drugim imieniu wówczas przekazuje te informacje, które gromadzi.
745.	Art. 142 ust. 10 pkt 3	Brak informacji na jakim etapie ustalana jest wysokość świadczenia przysługującego bezrobotnemu. Brak informacji czy gminy/podmioty mogą w ciągu roku zmienić wysokość przysługującego osobie bezrobotnej świadczenia, np. w związku ze zmianą minimalnej stawki godzinowej w ciągu roku oraz sposobu poinformowania o tym fakcie starosty.	3) ustalają wysokości świadczeń przysługujących bezrobotnym wykonującym prace społecznie użyteczne z uwzględnieniem rodzaju wykonywanej pracy oraz wskazują ich wysokość w rocznym planie potrzeb, w przypadku zmiany wysokości świadczenia niezwłocznie informują pisemnie o tym fakcie starostę;	Wyjaśnienie Kierowanie do psu odbywa się na podstawie porozumienia i w porozumieniu tym ustalana jest wysokość świadczeń. W sytuacji zmiany kwoty minimalnego wynagrodzenia w ciągu roku zmianie ulega również wysokość świadczenia przysługującego w ramach psu.
746.	Art. 143 ust. 1	Warunki realizacji wskazanej formy pomocy są mniej korzystne przy założeniu zatrudnienia opiekuna w pełnym wymiarze czasu pracy, w stosunku do realizacji prac interwencyjnych (art. 143 refundacja do wysokości połowy minimalnego wynagrodzenia za pracę art. 135 refundacja do wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, przy jednakowym obowiązku dalszego zatrudnienia osoby po okresie refundacji). Dodatkowo wsparcie w ramach prac interwencyjnych może być finansowane do 12 miesięcy, a wskazany instrument tylko do 6 miesięcy. Stworzenie mniej korzystnych warunków finansowania wsparcia będzie zniechęcać pracodawców/przedsiębiorców do zatrudniania opiekunów osób niepełnosprawnych. Z uwagi na szczególnie trudną sytuację tych osób na rynku pracy, instrument wsparcia realizowany na ich rzecz powinien stanowić realną zachętę dla pracodawców/przedsiębiorców do ich zatrudniania. Realizacja instrumentu w	art. 135 ust. 1. Starosta na podstawie zawartej umowy zwraca pracodawcy, który zatrudnił w ramach prac interwencyjnych w co najmniej połowie pełnego wymiaru czasu pracy na okres od 3 do 12 miesięcy skierowanych bezrobotnych lub poszukujących pracy niezatrudnionych i niewykonujących innej pracy zarobkowej opiekunów osoby niepełnosprawnej, część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne skierowanych bezrobotnych lub opiekunów w wysokości uprzednio uzgodnionej, nieprzekraczającej jednak kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanego wynagrodzenia w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy za każdą osobę bezrobotną lub każdego opiekuna, obowiązującej w ostatnim dniu zatrudnienia każdego rozliczanego miesiąca i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanego wynagrodzenia. art. 143 - wykreślenie	Uwaga nieuwzględniona

		zaproponowanym kształcie jest niezasadna, a wręcz krzywdząca dla opiekunów osób niepełnosprawnych. Proponujemy wprowadzenie zmian w pracach interwencyjnych umożliwiających podjęcie zatrudnienia w ramach tych prac poszukującym pracy i niewykonującym innej pracy zarobkowej opiekunom osób niepełnosprawnych (przy uwzględnieniu proponowanych zmian w art. 135 dotyczącym wymiaru czasu pracy) przy jednoczesnym wykreśleniu art. 143. Bądź wprowadzenie dodatkowych zapisów promujących zatrudnianie opiekunów osób niepełnosprawnych np. możliwość refundacji składek ZUS przez okres dalszych 3 miesięcy zatrudniania opiekuna po zakończeniu 6-miesięcznego okresu refundacji części kosztów wynagrodzenia i składek ZUS, bądź wypłatę jednorazowej premii po utrzymaniu w zatrudnieniu skierowanego opiekuna przez okres kolejnych 6 miesięcy po zakończeniu obowiązkowego okresu zatrudnienia.	LUB Wprowadzenie do art. 143 ust. 3 3. Jeżeli pracodawca lub przedsiębiorca bezpośrednio po zakończeniu refundacji, o której mowa w ust. 1 oraz obowiązkowego okresu zatrudnienia po refundacji, zatrudniał skierowanego bezrobotnego przez okres dalszych 6 miesięcy i po upływie tego okresu dalej go zatrudnia w co najmniej połowie pełnego wymiaru czasu pracy, starosta może przyznać pracodawcy lub przedsiębiorcy jednorazową refundację wynagrodzenia w wysokości uprzednio uzgodnionej, nie wyższej jednak niż 100% przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego w dniu spełnienia tego warunku.	
747.	Art. 143 ust. 2	Brakuje odwołania do art. 135 ust. 7. Dodatkowo proponujemy dodanie obwarowań odnośnie podmiotu, który może ubiegać się o wsparcie tożsamych z obwarowaniami nałożonymi na podmioty ubiegające się o prace interwencyjne i roboty publiczne (wprowadzić zapis spójny z art. 138 ust. 3, ust. 5 -7). Nie widzimy uzasadnienia dla odmiennego traktowania wnioskodawców przy wskazanych formach wsparcia. Uczestnicy tej formy wsparcia powinni mieć zapewnione zatrudnienie u rzetelnych i wypłacalnych pracodawców, podobnie jak uczestnicy innych instrumentów. co powinno zostać potwierdzone stosownym oświadczeniem pracodawcy/przedsiębiorcy składanym pod odpowiedzialnością karną.	2. Przepisy art. 135 ust. 3-7 oraz art. 138 ust. 3 oraz ust. 5 -7 stosuje się odpowiednio.	Uwaga nieuwzględniona

748.	Art. 144	Proponujemy dodanie obwarowań odnośnie podmiotu, który może ubiegać się o wsparcie tożsamych z obwarowaniami nałożonymi na podmioty ubiegające się o prace interwencyjne i roboty publiczne (wprowadzić zapis spójny z art. 138 ust. 3, ust. 5 -7). Nie widzimy uzasadnienia dla odmiennego traktowania wnioskodawców przy wskazanych formach wsparcia. Uczestnicy tej formy wsparcia powinni mieć zapewnione zatrudnienie u rzetelnych i wypłacalnych pracodawców, podobnie jak uczestnicy innych instrumentów. co powinno zostać potwierdzone stosownym oświadczeniem pracodawcy/przedsiębiorcy składanym pod odpowiedzialnością karną.	Dodanie ust. 9 o treści: 9. Przepisy art. 138 ust. 3 oraz ust. 5 -7 stosuje się odpowiednio.	Uwaga nieuwzględniona
749.	Art. 144. ust. 4	Ze względu na fakt, że grant przysługuje w kwocie określonej w umowie zawartej ze starostą, nie wyższej jednak niż 3-krotność minimalnego wynagrodzenia za pracę, zasadnym jest skrócenie okresu zatrudnienia, co pozwoli na zwiększenie atrakcyjności tego instrumentu.	Stosownie do zawartej umowy, pracodawca lub przedsiębiorca utrzymuje w zatrudnieniu skierowanego bezrobotnego przez okres 6 miesięcy w pełnym wymiarze czasu pracy lub przez okres 9 miesięcy w co najmniej połowie pełnego wymiaru czasu pracy.	Uwaga nieuwzględniona. Wskazany okres wydaje się zbyt krótki mając na uwadze stworzenie stanowiska pracy
750.	Art. 144	Realizacja tej formy pomocy wymaga doprecyzowania. Brak szczegółowych rozwiązań m.in. odnośnie katalogu wydatków możliwych do poniesienia w ramach grantu, informacji na temat możliwej formy finansowania (brutto, netto), terminów i sposobu rozliczenia wydatków w ramach grantu. Z treści artykułu nie wynika czy zostanie wydane rozporządzenie określające szczegółowy sposób i tryb przyznawania grantu na utworzenie stanowiska pracy zdalnej.		Uwaga nieuwzględniona. Należy zauważyć, iż przepis jest odpowiednikiem aktualnie obowiązującego art. 60a ustawy o promocji zatrudnienia. Podniesione kwestie powinny być uregulowane w samej umowie.
751.	Art. 145	Proponujemy dodanie obwarowań odnośnie podmiotu, który może ubiegać się o wsparcie tożsamych z obwarowaniami nałożonymi na podmioty ubiegające się o prace interwencyjne i roboty publiczne (wprowadzić zapis spójny z art. 138 ust. 3, ust. 5 -7). Nie widzimy uzasadnienia dla odmiennego traktowania wnioskodawców	Dodanie ust. 9 o treści: "10. Przepisy art. 138 ust. 3 oraz ust. 5 -7 stosuje się odpowiednio."	Uwaga nieuwzględniona

		przy wskazanych formach wsparcia. Uczestnicy tej formy wsparcia powinni mieć zapewnione zatrudnienie u rzetelnych i wypłacalnych pracodawców, podobnie jak uczestnicy innych instrumentów. co powinno zostać potwierdzone stosownym oświadczeniem pracodawcy/przedsiębiorcy składanym pod odpowiedzialnością karną.		
752.	Art. 145 ust. 3	Niepotrzebnie użyto słowa „odpowiednio” – okres przysługiwania świadczenia aktywizacyjnego wynosi zawsze 12 m-cy.	Pracodawca po upływie okresu przysługiwania świadczenia aktywizacyjnego, zatrudnia skierowanego bezrobotnego lub poszukującego pracy ~~odpowiednio~~ przez okres 6 miesięcy.	Uwaga uwzględniona
753.	Art. 145 ust. 7	Konstrukcja przepisu zawartego w ust. 5, 6 i 7 budzi wątpliwości co do wysokości kwoty przypisanej do zwrotu w przypadku odmowy przyjęcia skierowanego bezrobotnego/poszukującego pracy na uzupełniane stanowisko pracy, w sytuacji gdy uzupełnienie stanowiska dotyczy okresu krótszego niż połowa obowiązkowego okresu zatrudnienia po refundacji. Proponujemy doprecyzowanie zapisu ust. 7 wprowadzając odniesienie do ust. 5.	7. W przypadku odmowy przyjęcia skierowanego bezrobotnego lub poszukującego pracy na zwolnione stanowisko pracy pracodawca zwraca wszystkie otrzymane świadczenia aktywizacyjne wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od całości kwoty świadczenia aktywizacyjnego od dnia wypłaty pierwszego świadczenia, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty, z zastrzeżeniem ust. 5. W przypadku braku możliwości skierowania odpowiedniego bezrobotnego lub poszukującego pracy przez PUP na zwolnione stanowisko pracy pracodawca nie zwraca uzyskanych środków za okres zatrudniania skierowanego bezrobotnego lub poszukującego pracy.	Uwaga uwzględniona
754.	Art. 145	Propozycja rozszerzenia katalogu odbiorców o przedsiębiorców (zgodnie z pozostałymi formami wsparcia). Dodanie ust.9.	Art. 145 9. Bezrobotny lub poszukujący pracy, o których mowa w ust. 1 pkt 1-2 może być skierowany do przedsiębiorcy niezatrudniającego pracownika na zasadach przewidzianych dla pracodawców.	Uwaga nieuwzględniona
755.	Art. 146	Proponujemy uszczegółowienie zapisów związanych z realizacją instrumentu i wprowadzenie zapisów zgodnych z wyjaśnieniami dot. tego instrumentu publikowanymi dotychczas przez Ministerstwo. Dodatkowo proponujemy wprowadzenie terminu na złożenie wniosku. Refundacja ta ma na celu ułatwienie podjęcia zatrudnienia/innej pracy zarobkowej.	1. Starosta może, po udokumentowaniu poniesionych kosztów, refundować bezrobotnemu koszty opieki nad dzieckiem lub dziećmi do 7. roku życia, a w przypadku dziecka lub dzieci niepełnosprawnych – do 18. roku życia, w wysokości uzgodnionej, nie wyższej jednak niż połowa zasiłku, o którym mowa w art. 224 ust. 1 pkt 1, na każde dziecko, na opiekę którego poniesiono koszty, jeżeli bezrobotny podejmie zatrudnienie, inną pracę	Uwaga nieuwzględniona. Przepis nie może być zbyt kazuistyczny. Nie można wprowadzać do przepisu wyjaśnień wynikających z jego stosowania. Kwestie szczegółowe powinny być wyjaśniane dalej w drodze wykładni przepisu.

		Wprowadzenie terminu na złożenie wniosku zapobiegne sytuacjom, w których osoby już dawno wyrejestrowane z ewidencji PUP, radzące sobie na rynku pracy będą składać wnioski o zwrot takich kosztów.	zarobkową lub zostanie skierowany do innej formy pomocy, oraz pod warunkiem osiągnięcia z tego tytułu miesięcznie przychodów nieprzekraczających minimalnego wynagrodzenia za pracę. 2. Wniosek o refundację, o której mowa w ust. 1 bezrobotny składa nie później niż w terminie 30 dni od dnia podjęcia zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej. 3. Wniosek może zostać złożony w trakcie posiadania statusu bezrobotnego jak również po podjęciu zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, z zastrzeżeniem, że pozbawienie statusu bezrobotnego nastąpiło z powodu podjęcia tego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej. Jeżeli bezrobotny utracił status z innego powodu, a dopiero później podjął zatrudnienie lub inną pracę zarobkową, refundacja nie przysługuje. 4. Refundacja, o której mowa w ust. 1, przysługuje na okres do 6 miesięcy. Refundacja przysługuje od dnia złożenia kompletnego wniosku. Świadczenie nie przysługuje z mocą wsteczną. (ZMIANA NUMERACJI DAŁSZYCH USTĘPÓW NINIEJSZEGO ARTYKUŁU)	
756.	Art. 146	Przepis nie precyzuje, czy refundacja przysługuje na wniosek bezrobotnego i od jakiego dnia należy ją przyznać? Brak mowy o rozporządzeniu, w którym określono by szczegółowy sposób i tryb refundacji kosztów opieki (m.in. elementy wniosku, umowy).	Art. 146 1. Starosta może, od dnia złożenia wniosku, po udokumentowaniu poniesionych kosztów, refundować bezrobotnemu koszty opieki nad dzieckiem lub dziećmi do 7. roku życia, a w przypadku dziecka lub dzieci niepełnosprawnych – do 18. roku życia, w wysokości uzgodnionej, nie wyższej jednak niż połowa zasiłku, o którym mowa w art. 224 ust. 1 pkt 1, na każde dziecko, na opiekę którego poniesiono koszty, jeżeli bezrobotny podejmie zatrudnienie, inną pracę zarobkową lub zostanie skierowany do innej formy pomocy, oraz pod warunkiem osiągnięcia z tego tytułu miesięcznie przychodów nieprzekraczających minimalnego wynagrodzenia za pracę.	Uwaga nieuwzględniona. Wiadomym faktem jest, iż refundacja przysługuje zawsze na wniosek i dopiero od dnia jego złożenia. Brak jest uzasadnienia aby w przypadku każdego instrumentu wskazywać tę podstawową zasadę.

			(...) 6. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb dokonywania refundacji kosztów opieki nad dzieckiem lub dziećmi.	
757.	Art. 147 ust. 2	Powtórzenie wyrazu „starosta”.	Starosta, uwzględniając specyfikę lokalnego rynku pracy (...), starosta po uzyskaniu pozytywnej opinii...	Uwaga uwzględniona
758.	Art. 147 ust. 2	Dodano możliwość ustalania maksymalnej kwoty wsparcia mając na uwadze dostępne środki finansowe oraz potrzeby lokalnego rynku pracy. Przyznawanie niższej kwoty dofinansowania było kwestionowane przez organy kontrolne.	Art. 147 ust. 2. Starosta jest uprawniony do ustalenia kryteriów przyznawania dofinansowania i ich stosowania po uzyskaniu pozytywnej opinii powiatowej rady rynku pracy. W tym celu starosta może określić między innymi regulacje dotyczące rodzaju planowanej działalności gospodarczej, jak też zasady dotyczące kategorii osób, które mogą ubiegać się o wsparcie finansowe na rozpoczęcie działalności gospodarczej oraz kwot środków które będą przyznawane.	Uwaga nieuwzględniona
759.	Art. 148. ust. 1	Art. 148 ust 1. Wniosek o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej może złożyć bezrobotny, który: 3) nie wykonuje za granicą działalności gospodarczej i nie pozostaje w okresie zawieszenia wykonywania tej działalności gospodarczej; Mając na uwadze zasadę równego traktowania – pod uwagę powinno być brane wcześniejsze prowadzenie działalności gospodarczej również w innych krajach nie tylko terytorium RP – analogicznie jak w art. 148. 1 pkt 2)	Art. 148 ust. 1. Wniosek o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej może złożyć bezrobotny, który: 3) w okresie ostatnich 12 miesięcy nie wykonywał za granicą działalności gospodarczej i nie pozostaje w okresie zawieszenia wykonywania tej działalności gospodarczej;	Uwaga nieuwzględniona
760.	Art. 148 ust. 1 pkt 2	doprecyzowanie terminu „w okresie 12 miesięcy nie wykonywał działalności ...”	„w okresie ostatnich 12 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku nie wykonywał działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nie pozostawał w okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej.”	Uwaga nieuwzględniona
761.	Art. 148 ust. 1 pkt 5	doprecyzowanie terminu „w okresie ostatnich 12 miesięcy nie przerwał...”	„w okresie ostatnich 12 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku nie	Uwaga nieuwzględniona

			przerwał z własnej winy realizacji formy pomocy określonej w ustawie.”	
762.	Art. 151 ust. 1 pkt 3	Minimalny 12 miesięczny okres prowadzenia działalności gospodarczej jest zbyt krótki, przy preferencyjnym 2 letnim ZUSie i możliwości 6 miesięcznego opłacania samych składek zdrowotnych, 12 miesięcy jest nieadekwatne do wysokości bezzwrotnej dotacji. Pierwsze miesiące prowadzenia działalności gospodarczej mogą być trudne, a minimalny 12 miesięczny okres jej prowadzenia może przyczynić się do jej zamknięcia, a nie do podjęcia działań zmierzających do rozwoju firmy.	Art. 151 ust. 1 pkt 3 wykonywanie działalności gospodarczej przez okres co najmniej <u>24</u> <u>miesięcy</u> ; Uwaga: co należy rozumieć pod pojęciem „wykonywanie działalności gospodarczej”	Uwaga nieuwzględniona
763.	Art. 152. ust.1,2 i 3	Urzędy pracy nie powinny zajmować się monitorowaniem zwrotu podatku przez osoby bezrobotne, nie jest to zadanie z zakresu aktywizacji osób bezrobotnych. Prawidłowe wykonanie tego zadania wymaga czasu i specjalistycznej wiedzy, nawet przy jej posiadaniu oraz zmieniających się interpretacjach danych przypadków istnieje ryzyko nieprawidłowości.	Propozycja wykreślenia art. 152 ust. 1, 2 i 3 z projektu ustawy.	Uwaga nieuwzględniona
764.	Art. 153. ust. 3	Art. 153. ust. 3 Osoba, która otrzymała dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej polegającej na prowadzeniu żłobka lub klubu dziecięcego z miejscami integracyjnymi, polegającej na świadczeniu usług dziennego opiekuna dla co najmniej jednego dziecka niepełnosprawnego lub polegającej na świadczeniu usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych, w tym usług mobilnych, dokonuje zwrotu otrzymanych środków proporcjonalnie do okresu, jaki pozostał do 12 miesięcy wykonywania działalności gospodarczej, bez odsetek, jeżeli działalność gospodarcza była wykonywana przez okres krótszy niż 12 miesięcy. W przypadku	Art. 153. ust. 3 Osoba, która otrzymała dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej polegającej na prowadzeniu żłobka lub klubu dziecięcego z miejscami integracyjnymi, polegającej na świadczeniu usług dziennego opiekuna dla co najmniej jednego dziecka niepełnosprawnego lub polegającej na świadczeniu usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych, w tym usług mobilnych, dokonuje zwrotu otrzymanych środków proporcjonalnie do okresu, jaki pozostał do 12 miesięcy wykonywania działalności gospodarczej, bez odsetek, jeżeli działalność gospodarcza była wykonywana przez okres krótszy niż 12 miesięcy. W przypadku naruszenia innych warunków umowy wynikających z art. 151 ust. 1, przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.	Uwaga nieuwzględniona

		naruszenia innych warunków umowy, przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio. Tylko w przypadku osób, które otrzymały dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej polegającej na prowadzeniu żłobka lub klubu dziecięcego z miejscami integracyjnymi, polegającej na świadczeniu usług dziennego opiekuna dla co najmniej jednego dziecka niepełnosprawnego lub polegającej na świadczeniu usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych, w tym usług mobilnych pozostał zapis obligujący do zwrotu środków w przypadku naruszenia innych warunków umowy.		
765.	Art. 155 ust. 1 pkt 1)	Należy ujednolicić zapis dotyczący osób reprezentujących lub zarządzających, podobnie jak to ma miejsce w przypadku prac interwencyjnych (art. 138 ust. 3 pkt 1)	Art. 155.1. Wniosek o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, o którym mowa w art. 154 ust. 1, może złożyć przedsiębiorca, w tym żłobek lub klub dziecięcy, lub podmiot świadczący usługi rehabilitacyjne, niepubliczne przedszkole lub niepubliczna inna forma wychowania przedszkolnego, niepubliczna szkoła, jeżeli: 1) wnioskodawca lub osoby reprezentujące wnioskodawcę lub osoby zarządzające w okresie ostatnich 2 lat nie były prawomocnie skazane za przestępstwo składania – 127 – fałszywych zeznań lub oświadczeń, przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów lub przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym na podstawie ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny lub za przestępstwo skarbowe na podstawie ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy; (...)	Uwaga uwzględniona
766.	Art. 156. ust. 3	Urzędy pracy nie powinny zajmować się monitorowaniem zwrotu podatku przez	Propozycja wykreślenia art. 156 ust. 3 z projektu ustawy.	Uwaga nieuwzględniona

		pracodawców, nie jest to zadanie z zakresu pomocy pracodawcom. Prawidłowe wykonanie tego zadania wymaga czasu i specjalistycznej wiedzy, nawet przy jej posiadaniu oraz zmieniających się interpretacjach danych przypadków istnieje ryzyko nieprawidłowości.		
767.	Art. 158 ust. 2	Brak zasadności zastosowania art. 158 ust. 2, ponieważ refundacja kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy wypłacana jest po rozliczeniu wydatków, stwierdzeniu utworzenia stanowiska pracy i skierowaniu osoby bezrobotnej do pracy.	Wykreślenie art. 158 ust. 2	Uwaga nieuwzględniona
768.	Art. 166 ust. 6	W zapisie „...nie podlegają zwrotowi osobie, która je otrzymała...” prawdopodobnie wystąpiła omyłka pisarska.	Art. 166 ust. 6. Jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej nie podlegają zwrotowi przez osobę, która je otrzymała, jeżeli wystąpiła ze spółdzielni socjalnej po upływie 12 miesięcy od dnia jej założenia lub przystąpienia do spółdzielni socjalnej.”	Uwaga nieuwzględniona
769.	Art. 203 ust. 1	Przepis prowadzący do powstania fikcji. Starostowie nie mają zwykle wiedzy o wewnętrznej organizacji pracy urzędów pracy czy kompetencjach poszczególnych jego pracowników w zakresie obsługi klientów. Właściwy wydaje się w tym zakresie dyrektor.	„Dyrektor PUP powierza co najmniej jednemu doradcy do spraw zatrudnienia, o którym mowa w art. 89 ust. 1, funkcję doradcy do spraw osób młodych do 30. roku życia, którego zadaniem jest przygotowanie IPD.”	Uwaga nieuwzględniona W projekcie ustawy mówi się o obowiązkach starosty lub samorządu powiatu (choć reprezentowany on będzie w ich realizacji przez PUP i jego dyrektora). Trzeba zachować spójność zapisów
770.	Art. 203	Dodać zapis regulujący postępowanie w sytuacji ponownej rejestracji osoby.	Doradca ds. zatrudnienia po ponownej rejestracji w okresie do 30 dni dokonuje oceny kompetencji cyfrowych. lub Ocenę umiejętności cyfrowych wykonuje się raz na 24 m-ce.	Uwaga uwzględniona. Poniżej nowe brzmienie art. 203 ust. 2: 2. Sporządzenie IPD jest poprzedzone oceną umiejętności cyfrowych bezrobotnego lub poszukującego pracy do 30. roku życia. Ocena umiejętności cyfrowych następuje przez wypełnienie ankiety umiejętności cyfrowych udostępnionej w systemie teleinformatycznym, o którym mowa art. 26 ust. 1 pkt 3. <u>Starosta może odstąpić od</u>

				<u>przeprowadzenia oceny umiejętności cyfrowych, jeśli bezrobotny lub poszukujący pracy był już poddany tej ocenie.</u>
771.	Art. 207 ust.1	Art. 207. ust. 1. Starosta może finansować z Funduszu Pracy przez okres do 12 miesięcy koszty przejazdu w związku z podjęciem przez bezrobotnego lub poszukującego pracy zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub udziału w formie pomocy, gdy spełnione są łącznie następujące warunki: 1) podjęcie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub udział w formie pomocy nastąpiło na podstawie: a) skierowania lub informacji z PUP, b) umowy ze starostą, c) skierowania agencji zatrudnienia w przypadku określonym w art. 197; 2) uzyskiwane wynagrodzenie lub inny przychód nie przekracza 200% minimalnego wynagrodzenia za pracę. ... 2. Starosta może finansować z Funduszu Pracy przez okres, o którym mowa w ust. 1, koszty zakwaterowania w związku z podjęciem przez bezrobotnego lub poszukującego pracy zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub udziału w formie pomocy, gdy spełnione są łącznie. Proponujemy usunięcie zapisu warunkującego przyznanie zwrotu kosztu dojazdu / zakwaterowania z uwagi na podjęcie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub udział w formie pomocy,	Art. 207. 1. Na wniosek Starosta może na podstawie zawartej umowy finansować z Funduszu Pracy przez okres do 12 miesięcy koszty przejazdu do wysokości 15% minimalnego wynagrodzenia w związku z podjęciem przez bezrobotnego lub poszukującego pracy zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub udziału w formie pomocy, gdy spełnione są łącznie następujące warunki: 1) podjęcie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub udział w formie pomocy nastąpiło na podstawie: a) skierowania z PUP, b) umowy ze starostą, c) skierowania agencji zatrudnienia w przypadku określonym w art. 197; 2) uzyskiwane wynagrodzenie lub inny przychód nie przekracza 200% minimalnego wynagrodzenia za pracę. 2. Na wniosek bezrobotnego lub poszukującego pracy, po zawarciu umowy Starosta może finansować z Funduszu Pracy przez okres, o którym mowa w ust. 1, koszty zakwaterowania do wysokości 30% minimalnego wynagrodzenia w związku z podjęciem przez bezrobotnego lub poszukującego pracy zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub udziału w formie pomocy, gdy spełnione są łącznie następujące warunki: 1) na podstawie: a) skierowania z PUP, ...	Uwaga uwzględniona częściowo. Zmieniono brzmienie przepisu, zgodnie z którym pomoc będzie przyznawana na podstawie umowy. Natomiast wiadomym faktem jest, iż refundacja przysługuje zawsze na wniosek i dopiero od dnia jego złożenia. Brak jest uzasadnienia aby w przypadku każdego instrumentu wskazywać tę podstawową zasadę.

		które nastąpiło na podstawie informacji z PUP – zapis budzi wątpliwość jak należałoby udowodnić/udokumentować że osoba uzyskała informację z PUP.		
772.	Art. 209 ust. 1	Bon na zasiedlenie wspiera osoby, które jeszcze nie mają ustabilizowanej sytuacji życiowej, rodziny, mieszkania. Rozszerzenie tej formy pomocy na wszystkie osoby bezrobotne będzie powodowało nadużycia, szczególnie w przypadku możliwości rejestrowania się w dowolnie wybranym urzędzie pracy.	Na wniosek bezrobotnego do 30 roku życia, starosta może na podstawie umowy przyznać bon na zasiedlenie w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 200% przeciętnego wynagrodzenia za pracę, w związku z zamiarem podjęcia przez bezrobotnego pracy na podstawie umowy o pracę, innej pracy zarobkowej zwanych dalej „pracą” lub zamiarem wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli odległość od miejsca dotychczasowego zamieszkania do miejscowości, w której bezrobotny zamieszka w związku z zamiarem podjęcia pracy lub działalności gospodarczej, wynosi co najmniej 80 km lub łączny najkrótszy czas dotarcia do tej miejscowości i powrotu do dotychczasowego miejsca zamieszkania przekracza 3 godziny dziennie.	Uwaga nieuwzględniona Celem zaprojektowanego przepisu jest wsparcie osób także powyżej 30 roku życia. Bon na zasiedlenie pozostanie nadal fakultatywną formą wsparcia. W związku z tym ostateczna decyzja o przyznaniu tej pomocy będzie należała do starosty.
773.	Art. 209 ust 1	Art. 209. ust. 1. Na wniosek bezrobotnego, starosta może na podstawie umowy przyznać bon na zasiedlenie w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 200% przeciętnego wynagrodzenia za pracę, w związku z zamiarem podjęcia przez bezrobotnego pracy na podstawie umowy o pracę, innej pracy zarobkowej zwanych dalej „pracą” lub zamiarem wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli odległość od miejsca dotychczasowego zamieszkania do miejscowości, w której bezrobotny zamieszka w związku z zamiarem podjęcia pracy lub działalności gospodarczej, wynosi co najmniej 80 km lub łączny najkrótszy czas dotarcia do tej miejscowości i powrotu do dotychczasowego miejsca zamieszkania przekracza 3 godziny dziennie.	Art. 209. 1. Na wniosek bezrobotnego, starosta może na podstawie umowy przyznać bon na zasiedlenie w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 150% przeciętnego wynagrodzenia za pracę, w związku z zamiarem podjęcia przez bezrobotnego pracy na podstawie umowy o pracę, innej pracy zarobkowej zwanych dalej „pracą” lub zamiarem wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli odległość od miejsca dotychczasowego zamieszkania oraz od miejsca, w której bezrobotny w ciągu ostatnich sześciu miesięcy wykonywał pracę lub prowadził działalność gospodarczą do miejscowości, w której bezrobotny zamieszka w związku z zamiarem podjęcia pracy lub działalności gospodarczej, wynosi co najmniej 80 km.	Uwaga nieuwzględniona Nie ma uzasadnienia do zmniejszenia wysokości przyznawanego wsparcia. Należy zauważyć, że starosta może przyznać środki maksymalnie do 200% przeciętnego wynagrodzenia, ale również i niższe. Natomiast w odniesieniu do uwagi dotyczącej trudności w ustaleniu najkrótszego czasu dojazdu, należy dodać, że orzecznictwo sądów wskazuje, że ustalenie powyższego stanu należy dokonać za pomocą powszechnie dostępnych aplikacji internetowych, uwzględniając

		Celem propozycji zmian w ustawie dotyczącym bonu na zasiedlenie jest zapobieganie nadużyciom oraz niewłaściwemu wykorzystaniu tej formy wsparcia przez wnioskujących w przypadku częstej zmiany miejsca zatrudnienia w ramach lokalnego rynku pracy, głównie aglomeracji miejskich. Dodatkowo, nie jest możliwe ustalenie najkrótszego czasu dojazdu, gdyż na poszczególnych trasach może on ulegać zmianie w zależności od aktualnego natężenia ruchu i jest trudny do zbadania.		przy tym czas dotarcia i oczekiwanie na przesiadki.
774.	Art. 209	Doprecyzowanie, że nieprzedstawienie na wezwanie dokumentów potwierdzających dotychczasowe miejsce zamieszkania, w przypadku, gdy z rejestrów centralnych wynika, że osoba posiada meldunek czasowy lub stały poza urzędem w którym dokonała rejestracji stanowi podstawę do negatywnego rozpatrzenia wniosku.	2. Starosta może zażądać od bezrobotnego dokumentów potwierdzających dotychczasowe miejsce zamieszkania wskazane we wniosku, o którym mowa w ust. 1. Nieprzedstawienie na wezwanie urzędu stosownych dokumentów, w sytuacji gdy z rejestrów centralnych wynika, że osoba posiada meldunek stały lub czasowy poza powiatem, w którym dokonała rejestracji stanowi podstawę do negatywnego rozpatrzenia wniosku.	Uwaga nieuwzględniona Bon na zasiedlenie pozostanie fakultatywną formą wsparcia. W związku z tym ostateczna decyzja co do jego przyznania pozostanie w gestii starosty. W przypadku pojawienia się przesłanek, które budzą wątpliwości bądź uniemożliwiają udzielenie wsparcia odmowa przyznania bonu może być udzielona w drodze czynności materialno - technicznych.
775.	Art. 209 ust. 4 oraz ust. 10	W przypadku, gdy osoba w związku z podjęciem pracy nie będzie podlegała ubezpieczeniu społecznemu Urząd nie będzie miał możliwości weryfikacji oświadczenia posiadacza bonu w zakresie spełniania warunku o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 2. Dodatkowo, dotychczas na etapie weryfikacji dostarczonej umowy Urząd mógł wychwycić rozbieżności związane np. z miejscem i formą wykonywania pracy (np. praca zdalna, nie wymagająca zmiany miejsca zamieszkania), wynagrodzeniem itp. Należy zobowiązać bezrobotnego do dostarczenia dokumentu potwierdzającego	Po ust. 10 wprowadzić ust. 11 poniższej treści: 11. Starosta może żądać od posiadacza bonu dodatkowych informacji, wyjaśnień lub przedłożenia dokumentów mających wpływ na rozliczenie bonu na zasiedlenie, w szczególności potwierdzających spełnienie warunków, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 2. (ZMIANA NUMERACJI DAJSZYCH USTĘPÓW NINIEJSZEGO ARTYKUŁU)	Uwaga nieuwzględniona Przepis art. 209 ust. 10 umożliwia staroście dokonanie ustaleń w oparciu o dokumenty pozyskane od osoby lub jej pracodawcy.

		zatrudnienie oraz umożliwić Urzędowi żądania dokumentów potwierdzających spełnienie warunków rozliczenia bonu na zasiedlenie. Obecne zapisy nie dają urzędowi pracy możliwości prowadzenia dostatecznej kontroli tego instrumentu, ponieważ nie każde zatrudnienie, jak również nie każdy warunek będzie możliwy do weryfikacji w systemie ZUS.		
776.	Art. 209	Proponujemy uzupełnić wymóg zabezpieczenia w przypadku bonu na zasiedlenie.	Umowa wymaga ustanowienia zabezpieczenia.	Uwaga nieuwzględniona Wprowadzenie takiego wymogu może utrudnić ubieganie się o tę formę wsparcia. Przyjęto rozwiązanie zgodnie, z którym zabezpieczenie nie jest wymagane.
777.	Art. 218 ust. 1 pkt 3	W przypadku świadczenia usług na podstawie umów zleceń lub innej umowy o świadczenie usług problem stanowi zaliczenie tych okresów do zasiłku dla bezrobotnych za niepełny miesiąc z uwagi na brak opłacenia składki na Fundusz Pracy.	świadczył usługi na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenie albo innej umowy o świadczenie usług, do których zgodnie z przepisami ustawy z dnia 23 kwietnia 1964r. Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo współpracował przy wykonywaniu tych umów, za które opłacono składki na ubezpieczenia społeczne od podstawy co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę w przeliczeniu na okres pełnego miesiąca oraz od których istnieje obowiązek opłacania składki na Fundusz Pracy, z zastrzeżeniem art. 261. Okres niepełnego miesiąca przypadający na początek lub koniec świadczenia usług wlicza się do okresu uprawniającego do zasiłku pomimo braku opłaconych składek.	Wyjaśnienie. Zmieniono brzmienie przepisu, zgodnie z którym zaliczenie nie będzie uzależnione od faktycznego opłacenia składek, a od obowiązku podlegania opłaceniu ww. składek.
778.	Art. 218 ust. 1 pkt 9	Niezrozumiały zapis „był zatrudniony, pełnił służbę lub wykonywał inną pracę zarobkową i osiągał wynagrodzenie lub dochód, od którego istnieje obowiązek opłacania składki na Fundusz Pracy”, który wprowadza w błąd z uwagi na brak informacji o osiąganiu wynagrodzenia za pracę w kwocie co najmniej minimalnego wynagrodzenia.	pełnił służbę i osiągał wynagrodzenie lub dochód, od którego istnieje obowiązek opłacania składki na Fundusz Pracy.	Wyjaśnienie. Obowiązek odprowadzenia składki na FP istnieje od kwoty minimalnego wynagrodzenia.

779.	219 ust. 1 pkt 1	Zrównywanie osoby, która wypowiedziała umowę oraz osoby, która w sposób ciężki naruszyła obowiązki pracownicze jest krzywdzące i niesprawiedliwe w stosunku do osób, które chcą odejść z pracy, ale pracodawca nie godzi się na porozumienie stron. W sytuacji kiedy osoba ma problemy w pracy, ale nie kwalifikują się pod art. 55 KP, wypowiedzenie stanowi sposób rozwiązania umowy z opresyjnym pracodawcą. W warunkach „rynku pracownika” pracodawcy w skrajnych przypadkach mogą stosować brak zasiłku po takim rozwiązaniu umowy jako narzędzie nacisku na pracownika, blokując mu możliwość odejścia z pracy poprzez brak zgody na porozumienie stron. Przywrócenie zasiłku po 90 dniach po wypowiedzeniu umowy przez pracownika pozwoli osobom, które chcą odejść z pracy, ale pracodawca nie godzi się na porozumienie stron na spokojne odejście z pracy i szukanie nowego zatrudnienia lub innej formy wejścia na rynek pracy, np. dotacji z PUP.	Art. 219. 1. Prawo do zasiłku nie przysługuje bezrobotnemu, który przed rejestracją w PUP: ~~1) rozwiązał ostatni stosunek pracy lub stosunek służbowy za wypowiedzeniem, chyba że rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego za wypowiedzeniem nastąpiło z powodu zmiany miejsca zamieszkania lub pracownik rozwiązał umowę o pracę w trybie art. 55 § 1 i 11 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy;~~ 2) spowodował rozwiązanie ze swej winy ostatniego stosunku pracy lub stosunku służbowego bez wypowiedzenia; 3) rozwiązał ostatni stosunek pracy zawarty na podstawie skierowania przez starostę do pracodawcy otrzymującego w związku z tym skierowaniem środki z Funduszu Pracy.	Wyjaśnienie. Zasiłek powinien przysługiwać tym osobom, które same nie rozwiązują umów o pracę. Sytuacja wskazana w uwadze faktycznie może mieć czasem miejsce ale nie stanowi wystarczającego uzasadnienia do rezygnacji z uregulowania w ogóle.
780.	Art. 219 ust. 2	Proponujemy dodać zapis podobny jak w przypadku zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej w celu ujednolicenia przepisów.	Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy ostatni stosunek pracy lub stosunek służbowy nie stanowi podstawy nabycia prawa do zasiłku lub nie jest uwzględniany do nabycia prawa do zasiłku.	Wyjaśnienie. Sformułowanie „nie stanowi podstawy” rozumiane jest również jako sytuacja, w której nie jest uwzględniany do zasiłku.
781.	Art. 219 ust. 2	W obecnym brzmieniu przepis jest zbyt rygorystyczny	Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy ostatni stosunek pracy lub stosunek służbowy nie stanowi wyłącznej podstawy nabycia prawa do zasiłku	Uwaga nieuwzględniona. Nie można inaczej traktować sytuacji, gdy okres musi być choć w części wykorzystany do nabycia zasiłku.
782.	220 ust. 1 pkt 5	Przeniesienie wypowiedzenia przez pracownika do tego artykułu i zastosowanie karencji 90 dni jak w starej ustawie – w nawiązaniu do argumentacji do art. 219	5) rozwiązał ostatni stosunek pracy lub stosunek służbowy na mocy porozumienia stron, chyba że porozumienie stron nastąpiło z powodu zmiany miejsca zamieszkania lub z powodu upadłości, likwidacji pracodawcy lub zmniejszenia zatrudnienia z przyczyn dotyczących pracodawcy	Uwaga nieuwzględniona. Przyjęcie uwagi spowodowałoby powrót do zasad aktualnych, a w nowej ustawie przyjęto inną koncepcję.

			<i>lub rozwiązał ostatni stosunek pracy lub stosunek służbowy za wypowiedzeniem, chyba że rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego za wypowiedzeniem nastąpiło z powodu zmiany miejsca zamieszkania lub pracownik rozwiązał umowę o pracę w trybie art. 55 § 1 i 11 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy;</i>	
783.	art. 220 ust. 1 pkt 1	Dopisać	otrzymał ekwiwalent, odprawę lub odszkodowanie za skrócenie okresu wypowiedzenia umowy o pracę.	Uwaga nieuwzględniona Otrzymanie odprawy nie może powodować braku zasiłku.
784.	Art. 220 ust. 1 pkt 5	Czasem ktoś się zwalnia bo nie ma wyjścia i zostaje bez środków do życia a w małych ośrodkach znalezienie nowej pracy może potrwać	Brak „za wypowiedzeniem lub porozumieniem stron” przy karencji 90 dni	Uwaga nieuwzględniona Przyjęcie uwagi spowodowałoby powrót do zasad aktualnych, a w nowej ustawie przyjęto inną koncepcję.
785.	Art. 224	Osoba która przepracowała rok i ta która przepracowała 19 lat mają ten sam zasiłek	Brak zasiłku 80% Jak nie 80% to niech będzie próg 100-120-140	Uwaga nieuwzględniona. Rezygnacja z zasiłku 80% jest korzystna dla bezrobotnych ponadto zmniejsza biurokrację ograniczając liczbę rodzajów zasiłku.
786.	Art. 224 ust. 2	Całą historię zatrudnienia osoby ustala ZUS przyznając emeryturę, PUP powinien ograniczyć się do bieżącej aktywności osoby na rynku pracy np. 36 miesięcy	Bezrobotnemu, którego łączne okresy wymienione w art. 218 ust. 1, ust. 2 pkt 1,2,4, i 5 spełnione w okresie 36 miesięcy poprzedzających dzień rejestracji wynoszą co najmniej 24 miesiące, przysługuje zasiłek w wysokości 120 % kwoty zasiłku określonego w ust. 1”	Uwaga nieuwzględniona. Zasadnym jest aby osoby, które mają przepracowane długie okresy jak np. 20 lat miały dłuższy zasiłek.
787.	Art. 225 ust.1 pkt 2 lit. a	Doprecyzowanie zapisu.	Wygaśnięcie orzeczenia o stopniu niepełnosprawności po dniu nabycia prawa do wydłużonego zasiłku nie powoduje jego skrócenia.	Wyjaśnienie. Okres zasiłku jest ustalany na dzień rejestracji
788.	Art. 225 ust. 1 pkt 2 lit. b	Przyznanie zasiłku na 365 dni dla członków rodzin wielodzietnych posiadających Kartę Dużej Rodziny może spowodować obniżenie motywacji do podejmowania pracy, a za tym wydłużenie okresu pozostawania w ewidencji osób bezrobotnych.	b) rodziców posiadających na utrzymaniu co najmniej troje dzieci w wieku do 18 roku życia, a w przypadku dziecka niepełnosprawnego do 24. roku życia	Uwaga nieuwzględniona. Rodziny wielodzietne powinny mieć prawo do dłuższego zasiłku.
789.	Art. 231	Ew. modyfikacja art. 47 w zakresie danych osobowych bezrobotnych, jakie mogą być przetwarzane przez PUP		

		Art. 47 powinien zostać wzbogacony o kolejną kategorię przetwarzanych danych, związanych z oświadczeniami o przychodach bądź innych danych niezbędnych do ustalenia prawa do świadczeń wynikających z ustawy. Ze względu na możliwy charakter takich danych stworzenie nawet przykładowego katalogu mogłoby okazać się utrudnione.		
790.	Art. 233 ust. 5 pkt 1	Proponujemy usunąć zapis art. 233 ust. 5 pkt 1.	Zgodnie z art. 233 ust. 1. bezrobotnemu posiadającemu prawo do zasiłku przysługuje dodatek aktywizacyjny, jeżeli z własnej inicjatywy podjął: 1) zatrudnienie, inną pracę zarobkową; 2) działalność gospodarczą. W jakim celu zatem dodano ust. 5 pkt 1 mówiący, że dodatek aktywizacyjny nie przysługuje w przypadku skierowania bezrobotnego przez starostę (...)?	Uwaga uwzględniona
791.	Art. 233 ust. 6 <i>dodanie regulacji</i>	Doprecyzowanie polegające na dodaniu zapisu, że w przypadku podjęcia kolejnego zatrudnienia/innej pracy zarobkowej w okresie przysługiwania dodatku aktywizacyjnego, przerwa może obejmować wyłącznie dni wolne od pracy.	Ust. 6 W przypadku podjęcia kolejnego zatrudnienia/innej pracy zarobkowej w okresie przysługiwania dodatku aktywizacyjnego, przerwa pomiędzy zatrudnieniami może obejmować wyłącznie dni wolne od pracy	Wyjaśnienie. Kwestie te są przedmiotem wykładni dotychczasowych przepisów w związku z tym nie brak jest wątpliwości co do ich stosowania.
792.	Art. 234	W ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy bezrobotni mieli zapewnione stypendium za okres studiów podyplomowych, dlatego też wydaje się zasadnym utrzymanie tego świadczenia w ustawie o rynku pracy i służbach zatrudnienia.	Do art. 234 dodać ust. 10 i 11 w brzmieniu: 10. Bezrobotnemu, któremu starosta przyznał bon na kształcenie w ramach którego będą finansowane koszty studiów podyplomowych, za okres uczestnictwa w tych studiach zgodnie z ich programem, przysługuje stypendium w wysokości 20% zasiłku, o którym mowa w art. 224 ust. 1 pkt 1. 11. Uczestnikowi studiów podyplomowych, który w trakcie ich odbywania podjął zatrudnienie, inną pracę zarobkową lub działalność gospodarczą, nie zawiesza się wypłaty stypendium, o którym mowa w ust. 10, do planowanego terminu ukończenia tych studiów.	Uwaga nieuwzględniona Nie przewiduje się wypłacania stypendium za okres studiów podyplomowych, w ramach których najczęściej zajęcia odbywają się w weekendy, w tym w formie zdalnej. Przyjęto zasadę udzielania pomocy na podnoszenie kwalifikacji przede wszystkim osobom o niższych kwalifikacjach.

793.	Art. 234 ust. 7	Brak zasadności wprowadzenia zapisu. Pracownik będąc na zwolnieniu chorobowym otrzymuje 80% bądź 100% wynagrodzenia chorobowego. Niezasadne i dyskryminujące jest wprowadzanie dla stażystów gorszych warunków korzystania z uprawnień na zwolnieniu chorobowym. Stoi to również w sprzeczności z zapisem ust. 6	7. Za okres udokumentowanej niezdolności do pracy bezrobotny zachowuje prawo do stypendium.	Uwaga nieuwzględniona Rozwiązanie w zakresie wysokości stypendium w trakcie zwolnienia lekarskiego, zostało zaproponowane na podstawie dotychczasowych doświadczeń
794.	Art. 235 ust. 2	Podniesienie stypendium oraz jego związan z minimalnym wynagrodzeniem za pracę pomoże zapewnić większą atrakcyjność tego instrumentu dla kierowanych bezrobotnych.	Art. 235 Ust. 2. Wysokość stypendium, o którym mowa w ust. 1 wynosi miesięcznie 80% minimalnego wynagrodzenia za pracę, jeżeli miesięczny wymiar stażu jest równy maksymalnemu wymiarowi określonego w art. 118 ust. 1. W przypadku niższego miesięcznego wymiaru stażu wysokość stypendium ustala się proporcjonalnie.	Uwaga nieuwzględniona Wysokość stypendium stażowego została zwiększona ze 120% do 160% zasiłku dla bezrobotnych. Staż nie jest formą zatrudnienia, a wartością dodaną stażu jest zdobywanie umiejętności i wiedzy, a nawet kwalifikacji w zawodzie. Odnośnie kwestii wysokości stypendium w trakcie zwolnienia lekarskiego, rozwiązanie zostało zaproponowane na podstawie dotychczasowych doświadczeń.
795.	Art. 236 ust. 3	usprawiedliwionej nieobecności” jest zapisem nieprecyzyjnym, uznaniowym ze strony PUP a zatem subiektywnym	Bezrobotny zachowuje prawo do stypendium w wysokości 30% zasiłku za okres udokumentowanej niezdolności do pracy przypadającej w okresie odbywania działań w zakresie reintegracji społecznej, o których mowa w art. 200	Uwaga nieuwzględniona Zapis w ustawie jest wystarczający. Urząd pracy decyduje indywidualnie czy nieobecność została odpowiednio usprawiedliwiona
796.	Art. 237	PUP-y często borykają się z problemem znalezienia banku lub innej jednostki wykazującej chęć wypłaty świadczeń dla osób bezrobotnych, ponieważ placówki nie są dostosowane do obsługi większej liczby osób, nawet grupa ponad 10 osób jest problemem ze względu na jedno okienko kasowe i małą powierzchnię. Dodatkowo możliwość otrzymania wynagrodzenia za wypłatę w wysokości 0,8% nie jest atrakcyjna dla tych jednostek.	Art. 237. 1. Zasiłek albo dodatek aktywizacyjny: 1) wypłaca się w okresach miesięcznych z dołu na rachunek bankowy albo rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej. W przypadku gdy bezrobotny nie podał żadnego rachunku bankowego albo rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, zasiłek albo dodatek aktywizacyjny wypłacany jest w kasie	Uwaga nieuwzględniona Zasiłek albo dodatek aktywizacyjny będzie wypłacany na rachunek bankowy albo rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej.

		Czasami jedynym rozwiązaniem jest prowadzenie postępowania przez powiat w trakcie postępowania na obsługę bankową powiatu i jego jednostek organizacyjnych.	banku lub w inny sposób przyjęty przez PUP.	
797.	Art. 239 ust. 2 i ust. 3	Zaświadczenia przekazywane są elektronicznie i automatycznie do płatników	Usunięcie zapisu o obowiązku dostarczenia zaświadczenia lekarskiego	Uwaga nieuwzględniona
798.	Art. 246 ust. 2 pkt 6	Dopisać	renty rodzinnej w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę.	Uwaga uwzględniona
799.	Art. 248	Od nienależnie pobranych świadczeń przez bezrobotnych i poszukujących pracy, w przypadku braku wpłaty w terminie określonym w art. 246.1. nie nalicza się odsetek, dlatego też zastosowanie wstecz odsetek ustawowych za opóźnienie (od terminu określonego w art. 246.1) jest karą niewspółmierną, gdyż czasem tak naliczone odsetki są wyższe od należności głównej. Proponujemy naliczanie odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wydania decyzji o rozłożeniu na raty, bądź z uwagi na specyfikę świadczeń dla bezrobotnych nie naliczania ich wcale. Natomiast w przypadku rozłożonej na raty należności z tytułu zwrotu środków przyznanych na finansowanie form pomocy odsetki ustawowe za opóźnienie są naliczane dwukrotnie za okres od terminów płatności określonych w przepisach regulujących zwrot należności w poszczególnych formach pomocy do dnia wydania decyzji o rozłożeniu na raty. Dlatego też proponujemy naliczanie odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wydania decyzji o rozłożeniu na raty, czyli w tym przypadku zachowanie ciągłości	Art. 248. 1. Od należności z tytułu zwrotu nienależnie pobranego świadczenia i od należności z tytułu zwrotu środków przyznanych na finansowanie formy pomocy, których termin spłaty odroczone, lub które rozłożono na raty, nie nalicza się odsetek ustawowych za opóźnienie za okres od dnia wydania decyzji w przedmiocie odroczenia terminu spłaty lub rozłożenia na raty do dnia upływu terminu spłaty określonego w decyzji. 2. Jeżeli zapłata odroczonej lub rozłożonej na raty należności z tytułu zwrotu nienależnie pobranego świadczenia nie zostanie dokonana w terminie określonym w decyzji, o której mowa w ust. 1, pozostała do spłaty kwota staje się natychmiast wymagalna wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczonymi od dnia wydania decyzji w przedmiocie rozłożenia na raty lub odroczenia terminu płatności. 3. Jeżeli spłata odroczonej lub rozłożonej na raty należności z tytułu zwrotu środków przyznanych na finansowanie form pomocy nie zostanie dokonana w terminie określonym w decyzji, o której mowa w ust. 1, pozostała do spłaty kwota staje się natychmiast wymagalna wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczonymi od dnia wydania decyzji w przedmiocie rozłożenia na raty lub odroczenia terminu płatności.	Uwaga nieuwzględniona. Osoba ubiegająca się o ulgę w spłacie należności nie może liczyć na to że nie będzie potem ich spłacać i wówczas odsetki będą naliczane dopiero od decyzji np. o rozłożeniu na raty. Osoba bezrobotna uzyskuje pewną pomoc od państwa w postaci np. odroczenia spłaty. Składając wniosek o taką ulgę osoba bezrobotna musi się liczyć z faktem konieczności wypełnienia nałożonych na nią obowiązków. Propozycja zmierzała by de facto do przerzucenia na budżet państwa strat poniesionych z uwagi na brak spłaty w terminie odroczonej lub rozłożonej na raty należności. W takim przypadku osoba taka byłaby de facto w lepszej sytuacji niż osoby, które o ulgę w spłacie w ogóle nie wystąpiły. Byłoby to zatem rozwiązanie nielogiczne.

		naliczania odsetek ustawowych za opóźnienie. Koniecznym jest danie możliwości Staroście usprawiedliwienia opóźnienia z zapłatą raty, oczywiście w uzasadnionych przypadkach.	4. Starosta może w szczególnie uzasadnionych przypadkach przez zobowiązanego/dłużnika wyrazić zgodę na odstąpienie od zasady określonej w ust. 2 i 3 i uznać dokonaną wpłatę, jednakże naliczając odsetki ustawowe za opóźnienie od terminu raty do dnia wpłaty.	
800.	Art. 248 ust. 1	Uwzględnienie szczególnej sytuacji osoby.	Proponujemy wprowadzić możliwość w uzasadnionych sytuacjach usprawiedliwienia niedokonania spłaty w terminie.	Uwaga nieuwzględniona. Osoba bezrobotna ubiegająca się o ulgę w spłacie należności nie może liczyć na to że nie będzie potem ich spłacać i wówczas odsetki będą dopiero od decyzji np. o rozłożeniu na raty. Osoba uzyskuje pewną pomoc od państwa w postaci np. odroczenia spłaty. Składając wniosek o taką ulgę osoba musi się liczyć z faktem konieczności wypełnienia nałożonych na nią obowiązków. Propozycja zmierzała by de facto na przerzucenie na państwo strat poniesionych z uwagi na brak spłaty w terminie odroczonych lub rozłożonych na raty należności. Osoba taka byłaby de facto w lepszej sytuacji niż osoby które o ulgę w spłacie w ogóle nie wystąpiły. Byłoby to zatem rozwiązanie nielogiczne.
801.	Art. 248 ust. 3	Dla dłużnika, który ma problem ze spłaceniem swoich wierzytelności ciągła kapitalizacja odsetek stanowi znaczne utrudnienie ekonomiczne, które w konsekwencji prowadzi do braku możliwości wyegzekwowania przez urząd zadłużenia.	Zapis tego artykułu wymusza kapitalizację odsetek ustawowych, gdyż już raz podmiotowi zobowiązanemu do zwrotu należności w poszczególnych formach pomocy zostały one naliczone. Proponujemy by naliczyć je od momentu wstrzymania ich naliczania wskazanego w art. 248 ust. 1 ustawy.	Uwaga nieuwzględniona. Osoba ubiegająca się o ulgę w spłacie należności nie może liczyć na to że nie będzie potem ich spłacać i wówczas odsetki będą dopiero od decyzji np. o rozłożeniu na raty. Osoba uzyskuje pewną pomoc od państwa w postaci np. odroczenia spłaty. Składając wniosek o taką ulgę osoba musi się liczyć z faktem konieczności wypełnienia

				nałożonych na nią obowiązków. Propozycja zmierzała by de facto na przerzucenie na państwo strat poniesionych z uwagi na brak spłaty w terminie odroczonych lub rozłożonych na raty należności. Osoba taka byłaby de facto w lepszej sytuacji niż osoby które o ulgę w spłacie w ogóle nie wystąpiły. Byłoby to zatem rozwiązanie nielogiczne.
802.	Art. 253 ust. 4	Ujednolicenie przepisów w zakresie uzyskania świadczeń z ZUS i MOPS/GOPS. Zmiana w odniesieniu do definicji bezrobotnego i definiowanie stałego źródła dochodu przez okoliczność nabycia prawa do emerytury lub pobierania np. świadczenia rehabilitacyjnego może prowadzić do wątpliwości interpretacyjnych z jaką datą taka osoba przestaje spełniać warunki do posiadania statusu bezrobotnego (art. 2 pkt 1 w zw. z art. 2 pkt 42 lit. „a” i „b”). Brak zdefiniowania pojęć „pobieranie” i „nabycie”, przy założeniach jak w obecnej ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, oraz w powiązaniu z art. 253 ust. 4 może doprowadzić do różnicowania sytuacji bezrobotnych w zakresie daty pozbawienia statusu bezrobotnego w zależności od tego czy osoba posiada zasiłek dla bezrobotnych czy też go nie posiada.	Proponujemy dodanie możliwości przesunięcia terminu rejestracji również w innych okolicznościach niż wymienione w art. 253 ust. 4, do dnia, w którym osoba spełnia przesłanki uzyskania statusu bezrobotnego, np. w przypadku otrzymania świadczeń z MOPS/GOPS, a także wskazanie, że przyznanie świadczeń powoduje pozbawienie statusu bezrobotnego lub statusu bezrobotnego i prawa do zasiłku	Uwaga nieuwzględniona. Przepis ust. 4 jest powiązany z ust. 1 a zatem rozliczaniem i potrącaniem świadczeń z ZUS-em. Takich rozwiązań brak w przypadku świadczeń wypłacanych z MOPS.
803.	Art. 266	PUP-y w ramach środków przyznawanych przez Ministra ds. pracy na zadania fakultatywne nie będą w stanie zaspokoić środków na wypłatę dodatków motywacyjnych dla pracowników. Brak możliwości finansowania dodatków motywacyjnych będzie stał w sprzeczności z zamysłem ustawodawcy oraz ideą istoty samego datku.	Art. 266. 1. Minister właściwy do spraw pracy przekazuje samorządom powiatów, na wyodrębnione rachunki bankowe, środki Funduszu Pracy na wypłatę następujących świadczeń obligacyjnych: 1) zasiłków oraz składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe od tych zasiłków, o których mowa w art. 242 ust. 1,	Uwaga nieuwzględniona Dodatki motywacyjne pozostają świadczeniem fakultatywnym.

		Dlatego też proponujemy przeniesienie finansowania tego dodatku z wydatków fakultatywnych do wydatków obligatoryjnych.	2) dodatków aktywizacyjnych, o których mowa w art. 233 ust. 1, 3) świadczeń integracyjnych przyznawanych na podstawie przepisów o zatrudnieniu socjalnym oraz składek na ubezpieczenia społeczne od tych świadczeń, 4) dodatków motywacyjnych wraz ze składką na ubezpieczenia społeczne, składką na Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy – do wysokości faktycznych potrzeb. 3. Dyrektor WUP i Dyrektor PUP może przyznać pracownikowi raz na 3 miesiące dodatek motywacyjny finansowany z Funduszu Pracy, w wysokości do 70% minimalnego wynagrodzenia za pracę, który będzie wypłacany wraz z miesięcznym wynagrodzeniem w trzech równych częściach, biorąc pod uwagę: 1) szczególne zaangażowanie pracownika w wykonywanie pracy; 2) jakość wykonywanej pracy; 3) podnoszenie kwalifikacji, kompetencji lub umiejętności zawodowych związanych z wykonywaną pracą; 3. Dodatek motywacyjny może być przyznany jeżeli pracownik co najmniej raz w okresie 24 miesięcy bezpośrednio poprzedzających przyznanie dodatku doskonalił kwalifikacje zawodowe wymagane na stanowisku pracy, na którym jest zatrudniony. 4. Tryb przyznawania dodatku motywacyjnego określa regulamin wynagradzania, o którym mowa w przepisach o pracownikach samorządowych. 5. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do pracowników pozostałych publicznych służb zatrudnienia i OHP. 6. Tryb przyznawania dodatku motywacyjnego pracowników pozostałych publicznych służb zatrudnienia określa regulamin wynagradzania, o którym mowa w ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 409).	

			7. Tryb przyznawania dodatku motywacyjnego w OHP określa Komendant Główny OHP drodze zarządzenia. 8. Dodatek motywacyjny wraz ze składką na ubezpieczenia społeczne, składką na Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy od wypłaconego dodatku jest finansowany z Funduszu Pracy. 9. W przypadku zatrudnienia pracownika w mniejszym wymiarze czasu pracy dodatek przysługuje w wysokości proporcjonalnej do wymiaru etatu.	
804.	Art. 300 ust. 1	Konsekwencja przeniesienia dodatków motywacyjnych z wydatków fakultatywnych do wydatków obligatoryjnych	Art. 300. 1. Środki Funduszu Pracy przeznacza się na finansowanie następujących świadczeń obligatoryjnych: 1) zasiłków oraz składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe od tych zasiłków, o których mowa w art. 242 ust. 1; 2) zasiłków przedemerytalnych, świadczeń przedemerytalnych oraz zasiłków pogrzebowych wraz z kosztami ich obsługi, o których mowa w przepisach o świadczeniach przedemerytalnych; 3) dodatków aktywizacyjnych, o których mowa w art. 233 ust. 1; 4) świadczeń integracyjnych przyznawanych na podstawie przepisów o zatrudnieniu socjalnym oraz składek na ubezpieczenia społeczne od tych świadczeń; 5) dodatków motywacyjnych wraz ze składką na ubezpieczenia społeczne, składką na Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy.	Uwaga nieuwzględniona Dodatki motywacyjne pozostają świadczeniem fakultatywnym.
805.	Art. 300 ust. 3	Konsekwencja przeniesienia dodatków motywacyjnych z wydatków fakultatywnych do wydatków obligatoryjnych	Skreślenie punktu 14 w ust. 3 art. 300 ~~14) dodatków motywacyjnych, o których mowa w art. 283;~~	Uwaga nieuwzględniona Dodatki motywacyjne pozostają świadczeniem fakultatywnym.
806.	Art. 425 ust. 2	Konsekwencja przeniesienia dodatków motywacyjnych	Art. 425 2. Przyznając pierwszy dodatek motywacyjny, o którym mowa w art. 266 ust. 2 niniejszej	Uwaga nieuwzględniona Dodatki motywacyjne pozostają świadczeniem fakultatywnym.

		z wydatków fakultatywnych do wydatków obligatoryjnych	ustawy, kierujący komórką organizacyjną uwzględnia wypłaty dodatków do wynagrodzeń przyznanych niektórym pracownikom na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 452, w okresie, za który dodatek motywacyjny jest przyznawany	
807.	Art. 267 ust. 7	Wprowadzenie zmiany kryterium podziału środków Funduszu Pracy poprzez zmianę liczby bezrobotnych zarejestrowanych na rejestrowanych da lepszy obraz udziału pracy pracowników PUP, a co za tym idzie kryterium to będzie bardziej adekwatne przy podziale środków. Ponadto należałoby się zastanowić nad zwiększeniem puli środków, o której mowa w art. 267 ust. 1 przeznaczonej do podziału dla samorządów powiatów z uwagi na brak możliwości korzystania i sięgania po środki z Rezerwy Ministra w związku z określonymi kryteriami naboru danej rezerwy. Określone kryteria naboru na wstępie wykluczają PUP z możliwości aplikowania o środki z rezerwy Funduszu Pracy.	Art. 267 7. Określając kryteria, sejmik województwa powinien wziąć pod uwagę w szczególności: 1) kwotę środków Funduszu Pracy przeznaczoną dla samorządu powiatu na realizację projektów EFS+; 2) liczbę bezrobotnych rejestrowanych w powiecie; 3) stopę bezrobocia; 4) strukturę bezrobocia, w tym: liczbę rejestrowanych bezrobotnych długotrwale oraz bezrobotnych powyżej 50 roku życia.	Uwaga uwzględniona
808.	Art. 269	Ustawa o rynku pracy i służbach zatrudnienia przewiduje formy pomocy, które mogą być realizowane przez okres np. 24 miesięcy (np. art. 141 ust. 2 pkt 2), a zatem możliwość zaciągania zobowiązania (podpisania umowy na realizację takiej formy pomocy) byłoby niemożliwe w przypadku obecnego brzmienia zapisu „powodujących powstanie zobowiązań przechodzących na rok następny”.	Art. 269. Starosta może zawierać umowy, porozumienia i udzielać zleceń dotyczących realizacji form pomocy dla bezrobotnych i poszukujących pracy, powodujących powstawanie zobowiązań przechodzących na lata następne do wysokości 30% kwoty środków (limitu) Funduszu Pracy ustalonej na dany rok budżetowy, o której mowa w art. 267 ust. 9. Zobowiązania te obciążają kwotę środków (limit) Funduszu Pracy ustaloną na lata następne.	Uwaga nieuwzględniona
809.	Art. 269	Art. 269. Starosta może zawierać umowy, porozumienia i udzielać zleceń dotyczących realizacji form pomocy dla bezrobotnych i	Art. 269. Starosta może zawierać umowy, porozumienia i udzielać zleceń dotyczących realizacji form pomocy dla bezrobotnych	Wyjaśnienie Zmieniono brzmienie przepisu

		poszukujących pracy, powodujących powstawanie zobowiązań przechodzących na rok następny do wysokości 30% kwoty środków (limitu) Funduszu Pracy ustalonej na dany rok budżetowy, o której mowa w art. 267 ust. 9. Zobowiązania te obciążają kwotę środków (limit) Funduszu Pracy ustaloną na rok następny. Propozycja ma na celu doprecyzowanie zapisu.	i poszukujących pracy, powodujących powstawanie zobowiązań przechodzących na następne lata do wysokości 30% kwoty środków (limitu) Funduszu Pracy ustalonej na dany rok budżetowy, o której mowa w art. 267 ust. 9. Zobowiązania te obciążają kwotę środków (limit) Funduszu Pracy ustaloną na lata następne.	
810.	Art. 274 ust. 4	Wprowadzenie zmiany kryterium podziału środków Funduszu Pracy poprzez zamianę liczby bezrobotnych zarejestrowanych na rejestrowanych da lepszy obraz udziału pracy pracowników PUP, a co za tym idzie kryterium to będzie bardziej adekwatne przy podziale środków. Ponadto należałoby się zastanowić nad zwiększeniem puli środków, o której mowa w art. 273 ust. 1 przeznaczonej do podziału dla samorządów powiatów z uwagi na możliwość finansowania z Funduszu Pracy w ramach wydatków fakultatywnych zadań, które nie były możliwe do sfinansowania z tego limitu na podstawie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. PUP-y mają niewystarczające środki w ramach budżetu na utrzymanie i funkcjonowanie Urzędu, dlatego też tak bardzo ważne jest wsparcie finansowania ze środków Funduszu Pracy funkcjonowania PUP-ów.	4. Określając kryteria, o których mowa w ust. 3, sejmik województwa powinien wziąć pod uwagę w szczególności: 1) kwotę środków Funduszu Pracy przeznaczoną dla samorządu powiatu na realizację form pomocy; 2) liczbę bezrobotnych rejestrowanych w powiecie; 3) stopę bezrobocia; 4) strukturę bezrobocia; 5) kwotę środków Funduszu Pracy wydatkowaną w roku ubiegłym przez samorząd powiatu na zadania fakultatywne oraz stopień realizacji tych wydatków w stosunku do przyznanego limitu.	Uwaga nieuwzględniona
811.	dodanie Art. 274 ust. 7	Propozycja wprowadzenia zapisu art. 274 ust. 7 jest niezbędna z uwagi na konieczność zawierania umów wieloletnich np. na wypłatę świadczeń z Funduszu Pracy dla osób uprawnionych, obsługę bankową, pocztą, telekomunikacja, SEPI, EDOK itp.	Art. 274. 1. Starosta może zawierać umowy, porozumienia i udzielać zleceń dotyczących realizacji zadań fakultatywnych, powodujących powstawanie zobowiązań, których realizacja w roku budżetowym i w latach następnych jest	Uwaga nieuwzględniona

		Warunki zawieranych umów wieloletnich są niejednokrotnie korzystniejsze od umów jednorocznych.	niezbędna do zapewnienia ciągłości działania jednostki i z których wynikające płatności wykraczają poza rok budżetowy, do wysokości 50% kwoty środków (limitu) Funduszu Pracy ustalonej na dany rok budżetowy, o której mowa w art. 274 ust. 6. Zobowiązania te obciążają kwotę środków (limit) Funduszu Pracy ustaloną na lata następne.	
812.	Art. 280	Zmiana brzmienia art. 280 ust. 1 da możliwość dofinansowania wynagrodzeń pracowników PUP w sposób ciągły, nieograniczony czasowo. Ponadto istnieje tendencja spadkowa kwoty środków przeznaczanych na realizację projektów, a co za tym idzie przyznane środki zgodnie z art. 280.1 będą co roku się zmniejszały. Dlatego też zasadnym jest podniesienie wysokości dofinansowania do 20%	Art. 280. 1. W celu wsparcia samorządów powiatów realizujących zadania na rzecz aktywizacji bezrobotnych, minister właściwy do spraw pracy przekazuje tym samorządom na dany rok budżetowy poczynsz od roku 2025 środki Funduszu Pracy na dofinansowanie kosztów wynagrodzeń, o których mowa w przepisach o pracownikach samorządowych, oraz składek na ubezpieczenia społeczne od wypłaconego dofinansowania do wynagrodzeń pracowników PUP realizujących zadania określone w ustawie, w wysokości 20% kwoty środków ustalonej dla województw na rok budżetowy na realizację projektów EFS+, zgodnie z art. 270 ust. 1 i 2.	Uwaga nieuwzględniona
813.	Art. 283	Z uwagi na przeniesienie dodatków motywacyjnych do wydatków obligatoryjnych proponujemy nowe brzmienie art. 283. Dodatkowe wsparcie samorządów ze środków Funduszu Pracy jest wskazane z uwagi na fakt, iż przyznanie, monitorowanie, realizacja oraz rozliczanie umów zawartych w ramach ustawicznego kształcenia pracodawców i pracowników ze środków KFS coraz więcej pochłania czasu pracy pracowników PUP. PUP-y borykają się z dużą ilością przechowywanych akt klientów PUP, dlatego też stworzenie profesjonalnych archiwów jest zasadne, jednakże PUP-y nie posiadają środków na ten cel.	Nowe brzmienie art. 283 Art. 283. 1. Minister właściwy do spraw pracy przeznacza w roku budżetowym środki Funduszu Pracy na: dofinansowanie kosztów wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne, składek na Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy pracowników powiatowych urzędów pracy wykonujących zadania wynikające z obsługi KFS w powiecie – do wysokości 5% kwoty środków (limitu) KFS przyznanego dla danego powiatu na dany rok budżetowy, finansowanie kosztów utworzenia, utrzymania oraz bieżącej eksploatacji archiwum PUP według uzasadnionych potrzeb Starosty.	Uwaga nieuwzględniona Dodatki motywacyjne pozostają świadczeniem fakultatywnym.

			2. Minister właściwy do spraw pracy zawiadamia Starostę o ustalonych na rok budżetowy kwotach środków (limitach) Funduszu Pracy na finansowanie kosztów, o których mowa w ust. 1.	
814.	Art. 300 ust. 2	„DZIAŁ VII Formy pomocy kierowane do bezrobotnych, poszukujących pracy i osób niezarejestrowanych” obejmuje KFS. W art. 300 ust. 2 mowa jest o formach pomocy, KFS został wpisany w ust. 5 jako aktywność zawodowa. W celu uniknięcia wątpliwości w zakresie, czy KFS jest formą pomocy, czy aktywnością zawodową propozycja zmiany w tym zakresie. Uwzględnienie KFS jako formy pomocy nie będzie również powodowało komplikacji, czy zgodnie z zapisem art. 80 zawarte umowy w ramach KFS mają znaleźć się w publikowanym wykazie zawartych umów.	W art. 300 ust. 2 dodaje się pkt 33 tj.: 33) działań w ramach KFS, o którym mowa w art. 125; tym samym w art. 300 ust. 5 wykreśla się pkt 1 tj.: ~~działań w ramach KFS, o którym mowa w art. 125;~~ W konsekwencji wprowadzanej powyżej zmiany wymagana będzie również modyfikacja art. 267 i 447: Art. 267. 1. Minister właściwy do spraw pracy przekazuje samorządom powiatów, na wyodrębnione rachunki bankowe, środki Funduszu Pracy na finansowanie w roku budżetowym kosztów realizacji form pomocy, o których mowa w art. 300 ust. 2 pkt 1-32 do wysokości kwot środków (limitów) ustalonych zgodnie z ust. 2-8. Art. 447. 1. W 2025 r., od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z ustalonych na rok 2025 na podstawie ustawy, o której mowa w art. 452, kwot środków (limitów) Funduszu Pracy na finansowanie programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia	Uwaga nieuwzględniona

			i aktywizacji zawodowej powiatowe urzędy pracy realizują zadania określone w art. 300 ust. 2 pkt 1-32.	
	Art. 300 ust. 3 pkt 18	Obecne brzmienie pkt 18 nie daje możliwości finansowania z Funduszu Pracy kosztów komunikowania się PUP np. z Ministerstwem, WUP, czy innym PUP	art. 300 ust. 1 18) wezwań, zawiadomień i innych druków niezbędnych do ustalenia uprawnień do zasiłku i innych świadczeń z tytułu bezrobocia, przekazywania bezrobotnym i innym uprawnionym należnych świadczeń pieniężnych oraz kosztów komunikowania się z pracodawcami, OHP, bezrobotnymi, poszukującymi pracy, organami rentowymi, urzędami skarbowymi oraz innymi instytucjami w związku z realizacją zadań wynikających z ustawy;	Uwaga nieuwzględniona
815.	Art. 300 ust. 3 pkt 23	Wprowadzenie zapisu nie będzie budziło wątpliwości, co do finansowania ze środków Funduszu Pracy, kosztów zastępstwa prawnego odzyskiwanych od dłużników w toku dochodzenia należności Funduszu Pracy	art. 300 ust. 1 23) postępowania sądowego lub egzekucyjnego, w tym kosztów zastępstwa prawnego, w sprawach nienależnie pobranych świadczeń pieniężnych, zwrotu środków przyznanych na finansowanie form pomocy i innych wypłat z Funduszu Pracy	Uwaga nieuwzględniona
816.	Art. 300 ust. 3 pkt 24	Doprecyzowanie przepisu da możliwość PUP-om finansowania wszelkich kosztów związanych z obsługą i prowadzeniem wyodrębnionych rachunków bankowych Funduszu Pracy, w tym kosztów przelewów refundacji, prowizji bankowych itp.	art. 300 ust. 1 24) obsługi Funduszu Pracy, w tym koszty obsługi i prowadzenia wyodrębnionych rachunków bankowych Funduszu Pracy	Uwaga nieuwzględniona
817.	Art. 300 ust. 4	Dodanie pkt 3 w ust. 4 art. 300 jest konsekwencją zmiany brzmienia art. 283	Art. 300 4. Środki Funduszu Pracy przeznacza się na dofinansowanie kosztów:	Uwaga nieuwzględniona

			1) wynagrodzeń oraz składek na ubezpieczenia społeczne od wypłaconego dofinansowania do wynagrodzeń, o których mowa w art. 280 ust. 1; 2) wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne, składek na Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy oraz odpisów na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych pracowników WUP, o których mowa w art. 281 ust. 1. 3) wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne, składek na Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy pracowników PUP oraz utworzenia, utrzymania i bieżącej eksploatacji archiwum PUP, o których mowa w art. 283 ust. 1.	
818.	Art. 360 ust. 1	Art. 360 ust. 1. Starosta może przeprowadzać kontrolę przyznanej formy pomocy w zakresie prawidłowości realizacji zawartej umowy i wydatkowania środków zgodnie z przeznaczeniem. 2. Do kontroli, o której mowa w ust. 1: 1) przepisy rozdziału 1 i 2 z wyjątkiem art. 48, oraz rozdziału 3 i 4 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej stosuje się odpowiednio; 2) przepisy art. 358 i 359 stosuje się odpowiednio. Zapis ten nakłada bardzo dużo dodatkowej pracy dla Urzędu, sformalizowanie dotychczas realizowanych kontroli oraz będzie wymagał utworzenia dodatkowej komórki kontroli.		Uwaga niejasna
819.	Art. 423 ust. 1 i ust. 3 oraz art. 424	Ponieważ planowane wejście w życie ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia jest na 1 stycznia 2025 to wydaje się, że daty wskazane w wymienionych artykułach są błędne	Należałoby zmienić wskazane daty w art. 423 ust. 1 i ust 3 oraz w art. 424	Uwaga uwzględniona
820.	Art. 423 ust. 1. , ust. 3	Art. 423. 1. Do dnia powołania Rady Rynku Pracy, wojewódzkich rad rynku pracy i powiatowych rad rynku pracy na podstawie	Art. 423 ust. 1. Do dnia powołania Rady Rynku Pracy, wojewódzkich rad rynku pracy i powiatowych rad rynku pracy na podstawie	Uwaga uwzględniona

		przepisów niniejszej ustawy, zadania tych rad wykonują odpowiednio Rada Rynku Pracy, wojewódzkie rady rynku pracy i powiatowe rady rynku pracy, działające w składzie i na zasadach określonych w przepisach ustawy, o której mowa w art. 452, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2024 r. 3. W terminie do dnia 31 stycznia 2024 r. powiatowe urzędy pracy opublikują na stronach internetowych swoich urzędów oraz prześlą właściwym powiatowym radom rynku pracy wykazy, o którym mowa w art. 59b ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 452. Nie zgodność dat w przepisach.	przepisów niniejszej ustawy, zadania tych rad wykonują odpowiednio Rada Rynku Pracy, wojewódzkie rady rynku pracy i powiatowe rady rynku pracy, działające w składzie i na zasadach określonych w przepisach ustawy, o której mowa w art. 452, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2025 r. ust 3. W terminie do dnia 31 stycznia 2025 r. powiatowe urzędy pracy opublikują na stronach internetowych swoich urzędów oraz prześlą właściwym powiatowym radom rynku pracy wykazy, o którym mowa w art. 59b ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 452.	
821.	Art. 424	Art. 424. Do dnia 31 grudnia 2024 r. szkolenia, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 1 i 2 i art. 107 ust. 3 pkt 1 oraz szkolenia finansowane w ramach pożyczki edukacyjnej, o której mowa w art. 111 ust. 1, realizują podmioty wpisane do Rejestru Instytucji Szkoleniowych, o którym mowa w art. 20 ustawy, o której mowa w art. 452. Nie zgodność dat w przepisach.	Art. 424. Do dnia 31 grudnia 2025 r. szkolenia, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 1 i 2 i art. 107 ust. 3 pkt 1 oraz szkolenia finansowane w ramach pożyczki edukacyjnej, o której mowa w art. 111 ust. 1, realizują podmioty wpisane do Rejestru Instytucji Szkoleniowych, o którym mowa w art. 20 ustawy, o której mowa w art. 452.	Uwaga uwzględniona
822.	Art. 428	Konieczne jest wprowadzenie zapisu umożliwiającego usytuowanie w strukturze organizacyjnej PUP pracowników będących w dniu wejścia w życie ustawy zatrudnionych na stanowisku specjalisty ds. rozwoju zawodowego oraz specjalisty ds. programów	Art. 428. 1. Pracownik powiatowego urzędu pracy lub Ochotniczego Hufca Pracy zatrudniony w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku pośrednika pracy- stażysty staje się młodszym doradcą do spraw zatrudnienia. 2. Pracownik powiatowego urzędu pracy lub Ochotniczego Hufca Pracy zatrudniony w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku pośrednika pracy staje się doradcą do spraw zatrudnienia.	Uwaga nieuwzględniona

			3. Pracownik wojewódzkiego urzędu pracy lub powiatowego urzędu pracy lub pracownik Ochotniczego Hufca Pracy zatrudniony w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku doradcy zawodowego - stażysty staje się młodszym doradcą zawodowym. 4. Pracownik wojewódzkiego urzędu pracy lub powiatowego urzędu pracy lub Ochotniczego Hufca Pracy zatrudniony w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku doradcy zawodowego staje się doradcą zawodowym. 5. Pracownik wojewódzkiego urzędu pracy lub powiatowego urzędu pracy lub Ochotniczego Hufca Pracy zatrudniony w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku specjalisty ds. rozwoju zawodowego - stażysty staje się młodszym doradcą zawodowym. 6. Pracownik wojewódzkiego urzędu pracy lub powiatowego urzędu pracy lub Ochotniczego Hufca Pracy zatrudniony w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku specjalisty ds. rozwoju zawodowego staje się doradcą zawodowym. 7. Pracownik wojewódzkiego urzędu pracy lub powiatowego urzędu pracy lub Ochotniczego Hufca Pracy zatrudniony w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku specjalisty ds. programów - stażysty staje się młodszym doradcą do spraw zatrudnienia. 8. Pracownik wojewódzkiego urzędu pracy lub powiatowego urzędu pracy lub Ochotniczego Hufca Pracy zatrudniony w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku specjalisty ds. programów staje się doradcą do spraw zatrudnienia.	
823.	Art. 428 ust. 2, 4	Doprecyzowanie, że pośrednik pracy lub doradca zawodowy, który spełnia warunki do bycia starszym doradcą ds. zatrudnienia lub starszym doradcą zawodowym, zostaje w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy zatrudniony na tym stanowisku. Zapisy nie	Dodanie do treści przepisu, po słowach: „doradcą do spraw zatrudnienia” lub starszym doradcą do spraw zatrudnienia. Dodanie do treści przepisu, po słowach: „doradcą zawodowym” lub starszym doradcą zawodowym.	Uwaga uwzględniona

		wskazują wprost możliwości powierzenia tego stanowiska w/w pracownikom.		
824.	Art.440	Vide treść uwag do art. 45 ust 4	<i>Zmiana przepisu art. 440</i> Okres przechowywania dokumentacji zgromadzonej i przetwarzanej w rejestrach, o którym mowa w art. 4 ust. 4a, art. 4 ust. 5f pkt 1 oraz art. 4 ust. 5f pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 452, oraz odpowiadającej jej dokumentacji w postaci papierowej, zgromadzonej i przechowywanej w związku z obsługą rejestracji bezrobotnych i poszukujących pracy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy ustala się ~~na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy~~ na 25 lat licząc od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiła czynność, o której mowa w art. 56 ust. 2 niniejszej ustawy.	Wyjaśnienie Zmieniono przepisy w tym zakresie
825.	Art. 447 ust. 3	PUP-y powinny mieć możliwość finansowania kosztów prowadzenia wyodrębnionych rachunków bankowych Funduszu Pracy, natomiast pkt 29 jest przypisany również dla PUP-u	Art. 447. 3 W 2025 r., od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z ustalonych na rok 2025 na podstawie ustawy, o której mowa w art. 452, kwot środków (limitów) Funduszu Pracy na finansowanie innych fakultatywnych zadań powiatowe urzędy pracy realizują zadania określone w art. 300 ust. 3 pkt 1, 2, 4, 8–14, 16–19, 21, 23, 24, 26–30	Uwaga uwzględniona
826.	Bon zatrudnieniowy	Usunięcie refundacji w formie bonu zatrudnieniowego jest nieuzasadnione. Jest to nowatorskie i sprawdzone rozwiązanie skierowane dla szczególnej grupy osób bezrobotnych, bezrobotny sam podejmuje aktywizację, odnajduje chętnego do zatrudnienia pracodawcę, znajduje dla siebie odpowiednie miejsce pracy, przy poszukiwaniu pracodawcy bezrobotny nie musi ograniczać się do granic powiatu, w przypadku rozwiązania umowy o pracę nie kieruje się kolejnej osoby bezrobotnej na wolne stanowisko pracy. BON ZATRUDNIENIOWY jest jednym z najlepszych instrumentów rynku pracy, a	Pozostawienie urzędowi pracy możliwości realizacji refundacji w formie bonu zatrudnieniowego.	Uwaga nieuwzględniona

		jego wdrożenie powinno być obowiązkowe. Tym bardziej, że w projekcie ustawy w art. 204 wprowadza się możliwość utworzenia punktu obsługi młodych. Punkt powinien nieść realną pomoc, a przede wszystkim przyczynić się do podjęcia pracy przez osoby młode.		
827.	UWAGA OGÓLNA	Wprowadzenie do ustawy, że wnioski o wsparcie w ramach poszczególnych form wsparcia mogą zostać opracowane i udostępnione przez ministra właściwego ds. pracy lub że ich wzory będą określone stosownymi rozporządzeniem. Mając na uwadze, że osoba może się rejestrować w wybranym urzędzie oraz że pracodawca również może korzystać z wsparcia w różnych urzędach, zasadnym byłoby przygotowanie wniosków elektronicznych jednolitych dla całego kraju ale również z zastrzeżeniem, że urzędy są zobligowane do ich stosowania.		Uwaga nieuwzględniona. Wzory nie mogą stanowić zał. do rozporządzenia, gdyż byłoby to szalenie nieelastyczne rozwiązanie. W przypadku najmniejszej zmiany nawet przecinka konieczne byłoby procedowanie zmiany rozporządzenia.
828.	UWAGA OGÓLNA	Ujednolicenie dla wszystkich form pomocy zapisów dotyczących terminu rozpatrzenia wniosku oraz uzupełnienia braków formalnych. Tylko niektóre formy posiadają zapisy w tym zakresie, co powoduje niepotrzebny chaos.	Starosta w terminie 30 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku o realizację formy pomocy, informuje wnioskodawcę o rozpatrzeniu wniosku i wyrażeniu zgody lub jej braku na organizację wnioskowanej formy pomocy. W przypadku wniosków niekompletnych starosta wyznacza wnioskodawcy co najmniej 7-dniowy termin na ich uzupełnienie. Wnioski nieuzupełnione w terminie pozostawia się bez rozpoznania.	
829.	Programy rynku pracy	W odpowiedzi na zaproponowane modyfikacje form wsparcia, urząd przewiduje, że mogą one doprowadzić do istotnego wzrostu nakładów finansowych w porównaniu z obecnymi działaniami, a także znacząco ograniczyć ich liczbę. W związku z tym, rekomendujemy redukcję wydatków na każdą z form wsparcia, aby wprowadzenie nowej ustawy przebiegało płynnie i nie wywoływało zakłóceń na rynku pracy. Brak rejonizacji może	– obniżenie maksymalnej kwoty wsparcia na jednego uczestnika KFS do 100% przeciętnego wynagrodzenia, – ustalenie wynagrodzenia za prace interwencyjne na poziomie 50% minimalnego wynagrodzenia, – dofinansowanie do podjęcia działalności gospodarczej, spółdzielni socjalnej lub przystąpienia do niej na 400% przeciętnego wynagrodzenia,	W zakresie KFS uwaga nieuwzględniona Obniżono limit wsparcia na osobę z obecnego 300% na 200% przeciętnego wynagrodzenia i nie planuje się bardziej restrykcyjnych rozwiązań w tym zakresie.

		skutkować tym, że urzędy nie powinny wprowadzać limitów pomocy, co mogłoby być negatywnie odbierane przez jej odbiorców oraz prowadzić do destabilizacji lokalnych rynków pracy. W przypadku braku planowanego proporcjonalnego zwiększenia (nawet podwojenia) finansowania aktywnych programów, prosimy o rozważenie poniższych propozycji kwotowych, aby urząd mógł efektywnie rozwiązywać problem braku pracy a nie przetwarzać nadmiar wniosków o wsparcie i często je odrzucać z powodu braku środków.	– limit kosztów dojazdu do pracy lub miejsca realizowanej formy pomocy na poziomie 15% minimalnego wynagrodzenia miesięcznie, – limit kosztów zakwaterowania na poziomie 30% minimalnego wynagrodzenia miesięcznie, – obniżenie bonu na zasiedlenie do 150% przeciętnego wynagrodzenia.	
Wojewódzki Urząd Pracy w Krakowie				
830.	art. 8 ust. 6	Obligatoryjne zapraszanie na posiedzenie WRRP tak szerokiego gremium wydaje się nieuzasadnione. W przypadku rozpatrywania na posiedzeniu kilkudziesięciu wniosków szkół w posiedzeniu brałoby udział kilkadziesiąt zaproszonych osób, co wiąże się z trudnościami organizacyjnymi oraz powoduje powstanie dodatkowych kosztów zarówno po stronie WUP jak i innych podmiotów. Proponujemy również, by zaproszenia na posiedzenia mogły być kierowane przez Marszałka Województwa lub Przewodniczącego WRRP, co usprawni wysyłkę zaproszeń.	6. W przypadku wydawania opinii o zasadności kształcenia w danym zawodzie zgodnie z potrzebami rynku pracy, Marszałek Województwa lub Przewodniczący WRRP zaprasza do udziału w posiedzeniu wojewódzkiej rady rynku pracy: [...]	Wyjaśniona uwzględniona. Każdy członek Rady zawsze może złożyć wniosek o doproszenie odpowiednich przedstawicieli do obrad Rady. Decyzje co do zaproszonych przedstawicieli ostatecznie powinna podejmować jedna osoba/organ. Jak będzie do tego uprawnionych kilka osób może dojść do sprzecznych decyzji.
831.	art. 8 ust. 6	Zgodnie z § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 maja 2014 r. w sprawie rad rynku pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 630), w uzasadnionych przypadkach możliwe jest uzyskanie opinii członków rady w trybie obiegowym. Procedowanie wniosków na posiedzeniach jest bardzo angażujące czasowo dla wszystkich, zarówno dla członków WRRP,	Proponujemy dodanie ust. 6a w brzmieniu: W uzasadnionych przypadkach rozpatrywanie wniosków o zasadności kształcenia w danym zawodzie zgodnie z potrzebami rynku pracy może być prowadzone w formie obiegowej. Należy wówczas zapewnić możliwość zajęcia stanowiska przez przedstawicieli podmiotów wymienionych w art. 6 ust. 1-5).	Uwaga uwzględniona.

		pracujących społecznie, ale również dla przedstawicieli zapraszanych podmiotów, którzy dodatkowo muszą pokrywać koszty związane z dojazdem. Dlatego uważamy, że stosowanie trybu obiegowego byłoby zasadne dla rozpatrywania ww. wniosków, zwłaszcza nie budzących zastrzeżeń i wątpliwości. Jednocześnie deklarujemy, że przy stosowaniu obiegowego trybu zapewniona jest możliwość zajęcia stanowiska przez osoby / przedstawicieli podmiotów, które zgodnie z art. 6 ust. 1-5) powinny być zaproszone na posiedzenie rady, na którym rozpatruje się wnioski o wydanie opinii o zasadności kształcenia. Dzięki temu spełnione byłoby ratio legis tego przepisu, tj. możliwość uzyskania przez członków także informacji od osób nie zasiadających w radzie, a będących interesariuszami wprowadzenia nowych kierunków kształcenia.		
832.	art. 26 ust.1, ust. 5, art. 25 ust. 1 pkt 7) i inne dotyczące systemów teleinformatycznych	Konieczna jest integracja systemów dziedzinowych, np. typu STOR – System Teleinformatyczny Obsługi Rejestrów PSZ czy VIATOR z systemem klasy EZD. Takie działanie umożliwiłoby bezpośrednią rejestrację dokumentów w ramach realizowanych spraw w systemie EZD. Obecnie proces odbywa się z poziomu systemu dedykowanego do realizacji zadań, np. STOR i rejestracji dokumentacji w systemie klasy EZD. Z informacji uzyskanych ze strony Naukowej i Akademickiej Sieci Komputerowej (NASK) – odpowiedzialnej za koordynowanie wdrażanie systemu EZD RP – wynika, że MRPiPS przewidziane jest do wdrożeń systemu EZD RP. Jeżeli ma powstać nowy system/portal to powinien zawierać opcje integracji czyli API albo być	W art. 26 ust. 1 proponujemy dodanie punktu 12) w brzmieniu: <i>integrację z wewnętrznymi systemami stosowanymi w publicznych służbach zatrudnienia, w szczególności poprzez udostępnienie API do systemów</i>	Uwaga wyjaśniona Będzie odpowiednia modyfikacja systemów IT – do założeń nowej ustawy

		systemem dziedzinowym z Modułem Archiwum. Od 2028 r. system EZD będzie obowiązkowym systemem dedykowanym do prowadzenia dokumentacji. Wdrażanie nowych systemów czy rozwijanie obecnych powinno mieć na względzie usprawnienie pracy, w tym uwzględnienie uwag przekazywanych przez WUP i PUP. Ważne jest też komunikowanie z wyprzedzeniem o planowanych zmianach, a wdrażanie nowych systemów powinno być poprzedzone gruntowną analizą przedwdrożeniową i konsultacjami, tak aby systemy teleinformatyczne były w pełni integrowane i funkcjonalne. Sugerujemy dodanie zapisu dotyczącego integracji systemów (m.in. wystawienie API).		
833.	art. 271 ust. 2	W związku z realizacją różnego rodzaju projektów skierowanych do mieszkańców, w których oferowana jest usługa poradnictwa zawodowego, obecny zapis powoduje, że każdy projekt zawierający elementy doradztwa (niezależnie jakiej grupy odbiorców dotyczy) powinien być realizowany w ramach Centrum Kariery Zawodowej. Może to doprowadzić do sytuacji, że w Centrum realizowane będą również inne działania, niekoniecznie związane z założeniami merytorycznymi Centrum. Dzięki odstępieniu od obowiązku realizowania poradnictwa zawodowego w ramach projektów w Centrum projekty będą realizowane efektywniej. Wszelkie usługi związane z poradnictwem zawodowym powinny być realizowane przez doradców zawodowych, a sama usługa spełniać zapisy przewidziane dla poradnictwa zawodowego w niniejszym projekcie.	<i>Jeżeli w projektach, o których mowa w ust. 1, są realizowane formy pomocy wskazane w ustawie, są one realizowane w sposób i na zasadach określonych w ustawie, z wyłączeniem art. 33 ust. 5.</i>	Uwaga nieuwzględniona. Zadania (z zakresu poradnictwa zawodowego realizowane w centrum) są zdefiniowane w innym miejscu art. 33
834.	art. 282	Zapisy dotyczące przyznawania dodatku motywacyjnego są nieprecyzyjne. Dla uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych	<i>Dyrektor WUP i Dyrektor PUP może przyznać pracownikowi realizującemu zadania określone ustawą raz na 3 miesiące [...]</i>	Wyjaśnienie. Dodatek motywacyjny będzie mógł zostać przyznany każdemu

		proponujemy dodanie zapisu doprecyzowującego grono osób uprawnionych do otrzymania dodatku motywacyjnego na wzór zapisu art. 134 ust. 2 w zakresie podnoszenia kwalifikacji.		pracownikowi urzędu pracy – po spełnieniu przez niego warunków zawartych w art. ustawy.
835.	OSR	Przeprowadzenie oceny skutków dla ochrony danych i ewentualnych konsultacji z Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych na etapie prac legislacyjnych. Mając na uwadze kategorie danych osobowych, które są i być może będą przetwarzane przez PSZ (wśród nich są dane o których mowa w art. 9 ust. 1 RODO) oraz dużą skalę ich przetwarzania (centralny rejestr danych osobowych osób fizycznych ubiegających się o pomoc określoną w ustawie, o którym mowa w art. 4 ust. 4a ustawy z dnia 20.04.2004 r. o promocji zatrudnienia ...) administratorzy prawdopodobnie będą zobowiązani (przed rozpoczęciem przetwarzania i gdy zmienia się ryzyko wynikające z operacji przetwarzania) do przeprowadzenia oceny skutków dla ochrony danych, o której mowa w art. 35 ust. 1 i ust. 7 w zw. z ust. 3-4 RODO i być może konsultacji z Prezesem UODO zgodnie z art. 36 RODO. Zgodnie z art. 35 ust. 10 RODO nie przeprowadza się oceny skutków dla ochron danych jeżeli: a) przetwarzanie na mocy art. 6 ust. 1 lit. c) lub e) RODO ma podstawę prawną w prawie Unii lub w prawie państwa członkowskiego, któremu podlega administrator, i prawo takie reguluje daną operację przetwarzania lub zestaw operacji, b) a oceny skutków dla ochrony danych dokonano już w ramach oceny skutków regulacji w związku z przyjęciem tej podstawy prawnej,	Uwaga nie wymaga wprowadzenia zmian w treści Ustawy.	Wyjaśnienie. Projekt ustawy jest konsultowany z Prezesem UODO.

		chyba że państwa członkowskie uznają za niezbędne, by przed podjęciem czynności przetwarzania dokonać oceny skutków dla ochrony danych. Korzyści takiego rozwiązania: - wyeliminowanie sytuacji, w których okaże się, że zidentyfikowane na podstawie przepisów „nowej ustawy” czynności przetwarzania będą niezgodne z RODO (Prezes UODO w ramach uprawnień naprawczych, które przysługują mu na podstawie art. 58ust. 2 lit. f) RODO, może wprowadzić czasowe lub całkowite ograniczenia przetwarzania, w tym zakaz przetwarzania – jak w takiej sytuacji realizować zadania ustawowe?), - standaryzacja przetwarzania danych osobowych w skali całego kraju, ułatwienie realizacji obowiązków wynikających z RODO		
836.	art. 2, pkt 25)	Proponujemy, by w definicji osoby powracającej z zagranicy nie wskazywać odniesienia do jej statusu na rynku pracy (tzn. nie ograniczać wsparcia tylko do osób niezatrudnionych, spełniających kryteria określone w pkt 1 lit. a-k) W definicji brakuje także odniesienia, do tego, czy osoba już wróciła, czy dopiero ma taki zamiar. Okres pobytu za granicą zapisany w ustawie (12 miesięcy) pozostaje w sprzeczności z założeniami przyjętymi dla EFS+ w Małopolsce, w których jest mowa o 6 miesiącach pobytu za granicą, a od powrotu nie mogło minąć 6 miesięcy. W aktualnych projektach realizowanych w WUP ze	powracającym z zagranicy – oznacza to osobę, która jest obywatelem polskim, ~~niezatrudnioną i niewykonującą innej pracy zarobkowej, niemającą stałego źródła dochodu, spełniającą warunki określone w pkt 1 lit. a-k~~, i która w okresie ostatnich 24 miesięcy zamieszkiwała co najmniej 6 miesięcy za granicą oraz wróciła do Polski w okresie 6 miesięcy.	Uwaga nieuwzględniona Osoba niezatrudniona będzie mogła zawsze zarejestrować się jako poszukująca pracy. Ustawa o rynku pracy przewiduje szeroki dostęp do instrumentów rynku pracy dla poszukujących.

		środków EFS+ przyjęliśmy taką właśnie definicję. Jeżeli proponowane rozszerzenie definicji spowodowałoby problem dotyczący zbyt szerokiego dostępu do form wsparcia, np. do pożyczek na podjęcie działalności gospodarczej (o którym mowa w art. 172), to proponujemy ograniczyć dostęp do tej formy do grupy powracających z zagranicy, którzy dodatkowo spełniają zapis art. 2 pkt. 1) lit. a-k)		
Wojewódzki Urząd Pracy w Łodzi				
837.	Art. 2 pkt1)	Błąd w składzie wiersza – niepoprawnie podzielony zaimek „się”	bezrobotnym – oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1 lub pkt 2 lit. a–k lub m, lub osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 3, 5 lub 6 niezatrudnioną i niewykonującą innej pracy zarobkowej, nieuczącą się w szkole, z wyjątkiem uczącej <u>się</u> w szkole dla dorosłych (...)	Uwaga uwzględniona. Błąd występuje w wersji pdf dokumentu.
838.	Art. 6	Brak numeracji ustępu 1.	Art. 6. 1. Realizacja przez władze publiczne zadań państwa w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy opiera się na dialogu i współpracy z partnerami społecznymi, w szczególności w ramach: 1) działalności Rady Rynku Pracy, a także wojewódzkich rad rynku pracy i powiatowych rad rynku pracy, zwanych dalej „radami rynku pracy”; 2) partnerstwa lokalnego. 2. Instytucją partnerstwa lokalnego jest grupa instytucji realizujących na podstawie umowy przedsięwzięcia i projekty na rzecz rynku pracy.	Uwaga uwzględniona
839.	Art. 8 ust. 7	Zmiana zakresu zadań realizowanych przez powiatowe rady rynku pracy 7. Do zakresu działania powiatowych rad rynku pracy stosuje się odpowiednio przepisy ust. 2 pkt 1–3 oraz 5–7.	7. Do zakresu działania powiatowych rad rynku pracy stosuje się odpowiednio przepisy ust. 2 pkt 1–3 oraz ~~5–7.~~ 5 i 7	Uwaga nieuwzględniona. Po weryfikacji wszystkich uwag w omawianym zakresie, uzgodniono, iż art. 8 ust. 8 otrzyma brzmienie „Do zakresu działania powiatowych rad rynku

		W ust 2 pkt 6 jest następujące zadanie „coroczne opiniowanie wykazu zawodów, w których za przygotowanie zawodowe młodocianych pracowników może być dokonywana refundacja, o której mowa w art. 348 ust. 1” potwierdzone w art. 32 ust 1 pkt 23. Brak jest odniesienia, że wykaz ma być przedmiotem oceny powiatowych rad rynku pracy.		pracy stosuje się odpowiednio przepisy ust. 2”.
840.	Art. 10.ust 2 pkt 5	W województwie łódzkim w WRDS jest reprezentowanych 5 organizacji pracodawców, wszystkie mają swojego przedstawiciela w WRRP. Osoby reprezentujące te organizacje są przedsiębiorcami i pracodawcami. Prowadzą swoją działalność gospodarczą w regionie. W związku z tym bezzasadnym jest dopraszanie jeszcze innego pracodawcy. Trudno przy ponad 200 tys. podmiotów w bazie REGON podjąć decyzję, kto ma być tym przedstawicielem.	5)jeden ~~przedstawiciel pracodawców z regionu~~ lub reprezentant organizacji okołobiznesowej.	Uwaga wyjaśniona Przy obecnym brzmieniu, może być zarówno jeden przedstawiciel pracodawców oraz jeden przedstawiciel organizacji okołobiznesowej. Łącznik „lub” pozwala wybrać zarówno reprezentantów z obu podmiotów jak i tylko reprezentanta jednego z nich. Zależy nam żeby było elastycznie.
841.	Art. 11 ust. 1 – ust. 3	To rada rynku pracy powinna decydować czy wybiera przewodniczącego na całą kadencję czy w trybie rotacyjnym. O okresie przewodniczenia w trybie rotacyjnym przez jedną osobę także powinna decydować rada przy zastrzeżeniu, że minimalny czas nie może być krótszy niż 12 miesięcy. Rady spotykają się najczęściej raz na kwartał i obciążenie pracą w kwartałach także nie jest równomierne. Okres 12 miesięczny pozwoli przewodniczącemu realizować pełnie zadań. Nie ma możliwości przeniesienia doświadczeń rotacyjnego przewodniczenia z rad dialogu na rady rynku pracy. Rotacja w ramach rad dialogu przy 4 letniej kadencji zapewnia każdej stronie dialogu przewodniczenie radzie. W przypadku WRRP członków rady będzie co najmniej 13, przy wliczeniu 3 przedstawicieli	Art. 11. 1. Przewodniczący Rady Rynku Pracy, wojewódzkich rad rynku pracy oraz powiatowych rad rynku pracy są wybierani zwykłą większością głosów, w obecności co najmniej połowy składu rady, spośród członków rady. 2. Możliwe jest ustalenie rotacyjnego przewodniczenia radzie. Wybór kolejności przewodniczenia w radzie uzgadniają członkowie rady. Nie ma możliwości przewodniczenia ponownie przez tę samą osobę lub organizację w trakcie danej kadencji. 3. W przypadku ustalenia rotacyjnego przewodniczenia radzie kadencja przewodniczącego rady trwa 12 miesięcy.	Uwaga wyjaśniona Proponujemy rotacyjność raz na 12 miesięcy tak żeby była większa reprezentatywność w przewodnictwie RRP

		samorządu terytorialnego /nauki ich liczba wzrasta do 16. Nawet przy założeniu, że w ciągu 4-letniej kadencji WRRP zmiana na przewodniczeniu WRRP nastąpi co 6 miesięcy, to nie ma możliwości zrealizowania idei egalitaryzmu w stosunku do wszystkich.		
842.	Art. 13 ust. 4, ust. 5, ust. 6.	Sposób finansowania szkoleń członków rad rynków pracy, opisywanie de facto faktury czy płatności za fakturę powinno zostać doprecyzowane w rozporządzeniu, a nie w przepisach ustawy.	Przeniesienie do tekstu rozporządzenia, które zostanie wydane na podstawie art. 14.	Uwaga wyjaśniona Propozycja przeniesienia kwestii faktur do rozporządzenia wykracza poza upoważnienie ustawowe z art. 14 (to rozporządzenie ma regulować kwestie organizacji pracy RRP a nie księgowości). W ewentualnym rozporządzeniu nie było by nic więcej niż w aktualnym przepisie w art. 13 ust 4-6. Wiadomo, że jeżeli wydatkowane są środki publiczne to muszą być należycie rozliczone i oznaczone – zasad racjonalności wydatków publicznych
843.	Art.32 ust. 1 pkt 2 lit c tiret w nawiązaniu do art. 38 ust. 1 pkt 19 lit b	Niezrozumiały jest zapis w tiret 2, który informuje, że priorytety regionalne/powiatowe nie muszą być ustalone („ o ile zostały ustalone”) . Z zapisów w art. 32 ust. 1 pkt 2 lit b i art. 38 ust. 1 pkt 19 lit b wynika, że zarówno region jak i powiat powinien opracować priorytety dla KFS. W przypadku priorytetów regionalnych liczba nie może przekroczyć 3 ale może być mniejsza niż 3, zaś w przypadku powiatu jest tylko jeden priorytet do określenia. Należy dodać w tiret 2 odwołanie do właściwego artykułu przy zapisie „lit b”	c) publikowanie na stronach internetowych WUP listy priorytetów, o których mowa w: – art. 25 ust. 1 pkt 1 lit. b, – art. 32 ust 1 pkt 2 lit. b oraz art. 38 ust. 1 pkt 19 lit. b – ~~o ile zostały ustalone,~~	Uwaga nieuwzględniona. priorytety regionalne mogą ale nie muszą zostać przyjęte. Nie są obowiązkowe
844.	Art. 32 ust. 1 pkt 2 lit e i f	Należy rozdzielić zadania związane z promocją KFS oraz badania wyników pomocy udzielonej ze środków KFS. Promocja jest bardziej związana z działaniem na rzecz wsparcia powiatowych urzędów pracy w realizacji zadań	e) promocja KFS oraz wsparcie powiatowych urzędów pracy w realizacji zadań związanych z wydatkowaniem środków KFS, f) ~~promocja KFS~~ i badanie wyników pomocy udzielonej ze środków KFS;	Uwaga uwzględniona. odpowiednia korekta zostanie dokonana

		związanych z wydatkowaniem środków KFS niż badaniem wyników.		
845.	Art. 38 ust. 1 pkt 19 lit f	Konieczność rozdzielenia zadania promocji KFS przez powiatowy urząd pracy od badania wyników pomocy udzielonej ze środków KFS oraz uszczegółowienie, które zadanie ma się dokonywać we współpracy z wojewódzkim urzędem pracy. Powiatowe urzędy pracy mogą realizować we współpracy z WUP-em promocję KFS ale mogą też prowadzić działania autonomiczne. Jeśli WUP będzie miał za zadanie wsparcie powiatowych urzędów pracy w realizacji zadań związanych z wydatkowaniem środków KFS to między innymi realizowana będzie idea wspólnej promocji narzędzia. Oprócz tego PUP powinien sam mieć możliwość kreowania KFS na swoim terenie. Badanie wyników może być realizowane we współpracy z WUP-em jednak tu też powiat powinien mieć możliwość samodzielnej analizy.	f) promocja KFS g) badanie wyników pomocy udzielonej ze środków KFS, w tym we współpracy z wojewódzkim urzędem pracy	Uwaga uwzględniona. Proponowane zapisy zostaną uwzględnione
846.	Art. 43 ust. 6	Brak przyimka „o”	6. W przypadku gdy pracodawca, przedsiębiorca, agencja zatrudnienia lub inny podmiot, <u>o</u> którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, jest podmiotem zagranicznym zamiast danych określonych w ust. 5 pkt 2 lit. a i b podaje inny numer identyfikujący podmiot zagraniczny, kraj wydający taki identyfikator oraz jego nazwę.	Uwaga uwzględniona
847.	Art. 43 ust. 8	Podwójny numer ustępu 8.	8. Podania (żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia, wnioski, w tym wnioski o udzielenie formy pomocy) wnosi się za pośrednictwem indywidualnego konta pod warunkiem wyrażenia zgody na doręczanie pism na nie.	Uwaga uwzględniona
848.	Art. 44 ust. 2 pkt. 2)	Niepoprawna odmiana wyrazów „zamierzających” i „korzystających”	2. Jeżeli nie ma możliwości wniesienia podania za pośrednictwem indywidualnego konta podanie składa się w PUP w: 1) którym bezrobotny lub poszukujący pracy jest zarejestrowany;	Uwaga uwzględniona

			2) którym pracodawca, przedsiębiorca, agencja zatrudnienia lub inny podmiot zamierza ubiegać się o formy pomocy lub korzysta z formy pomocy; 3) wybranym przez osobę niezarejestrowaną, w tym osobę bierną zawodowo.	
849.	Art. 45 ust.1	Niepoprawna odmiana wyrazu „przesłany”	1. W przypadku założenia indywidualnego konta pisma, w tym, decyzje, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacje i inne pisma oraz umowy dotyczące w szczególności statusu bezrobotnego, zasiłku, stypendium, dodatku aktywizacyjnego, form pomocy albo agencji zatrudnienia są doręczane w postaci elektronicznej na indywidualne konto. Informacja o umieszczeniu na indywidualnym koncie decyzji, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacji i innego pisma oraz umowy jest przesyłana na wskazany na koncie adres elektroniczny lub może być przesłana na numer telefonu.	Uwaga uwzględniona
850.	Art. 45 ust. 2	Zbędny przecinek po zwrocie „W przypadku”	2. W przypadku założenia indywidualnego konta pisma, w tym decyzje, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacje i inne pisma oraz umowy opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym albo kwalifikowaną pieczęcią urzędu pracy oraz zamieszcza się w nich imię, nazwisko i stanowisko służbowe osoby upoważnionej do ich wydania.	Uwaga uwzględniona
851.	Art. 51 ust. 1 pkt 13, 14, 15 i 16	Brak myślników przed zwrotem „dane osób fizycznych”	13) wojewodę - dane osób fizycznych, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1–10, w zakresie określonym w art. 47 ust. 2 i ust. 3 pkt 1–8, 10 i 11 oraz art. 49 ust. 1 pkt 3; 14) dyrektora WUP, a także ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego - dane osób fizycznych, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1–4, 6–8 i 10, w zakresie określonym w art. 47 ust. 2 i 3 pkt 1–3 i 5–10 oraz dane, o których mowa w art. 48 ust. 2; 15) dyrektora PUP - dane osób fizycznych, o których mowa w art. 47 ust. 1, w zakresie	Uwaga uwzględniona

			określonym w art. 47 ust. 2 i 3; 16) jednostki organizacyjne pomocy społecznej w celu realizacji ich zadań ustawowych, w tym weryfikacji prawa do świadczeń i udzielania pomocy określonej w odrębnych przepisach - dane osób fizycznych, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, 2, 7-9, w zakresie określonym w art. 47 ust. 2 pkt 1-4, 6-10, 12, 13 i 15;	
852.	Art. 51 ust. 3 pkt 11)	Błędy w składzie wierszy – niepoprawnie podzielone wyrazy „świadczeń” i „członków”	11) organowi właściwemu, o którym mowa w art. 3 pkt 11 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych i wojewodzie, w celu weryfikacji prawa do świadczeń rodzinnych osób ubiegających się o te świadczenia lub osób je pobierających oraz członków ich rodzin – dane w zakresie określonym w art. 47 ust. 2 pkt 1-4 i 15.	Uwaga uwzględniona. Błąd występuje w wersji pdf dokumentu
853.	Art. 81 ust. 1	Brak słowa „pomocy”	Art. 81. 1. Pośrednictwo pracy polega na udzielaniu pomocy bezrobotnym, poszukującym pracy i osobom niezarejestrowanym, w tym osobom biernym zawodowo w uzyskaniu zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej oraz pracodawcom pomocy w pozyskaniu kandydatów do pracy.	Uwaga uwzględniona
854.	Art. 83 ust. 14	Niepoprawna numeracja kolejnego ustępu (brakuje 15., dwukrotnie jest 14.)	15. W przypadku: 1) niestwierdzenia naruszeń, o których mowa w ust. 13, PUP, o którym mowa w ust. 5, wprowadza ofertę pracy do ePracy i niezwłocznie informuje o tym pracodawcę; 2) stwierdzenia naruszeń, o których mowa w ust. 11, 12 lub 13, PUP, o którym mowa w ust. 5, niezwłocznie przekazuje pracodawcy informację o przyczynie odrzucenia oferty pracy.	Uwaga uwzględniona
855.	Art. 111 ust. 1	Niepoprawna odmiana wyrazów „koszty należne”	Art. 111. 1. Starosta może, na wniosek bezrobotnego lub poszukującego pracy, udzielić mu pożyczki edukacyjnej na sfinansowanie kosztów należnych instytucji prowadzącej kształcenie lub instytucji szkoleniowej, instytucji potwierdzającej nabycie wiedzy i umiejętności	Uwaga uwzględniona

			lub instytucji wydającej dokumenty potwierdzające nabycie wiedzy i umiejętności, w celu poprawy jego sytuacji na rynku pracy. W ramach pożyczki, o której mowa w zdaniu pierwszym, nie finansuje się studiów pierwszego i drugiego stopnia, jednolitych studiów magisterskich oraz kształcenia w szkole doktorskiej.	
856.	Art. 119 ust.7	Brak przyimka „w”	7. Uczestnik stażu, o którym mowa w ust. 1, informuje PUP o wyniku potwierdzenia wiedzy i umiejętności, w terminie 14 dni od powzięcia tej informacji.	Uwaga uwzględniona
857.	Art.147	Brak numeracji ustępu 1.	Art. 147. 1. Starosta może przyznać z Funduszu Pracy: 1) bezrobotnemu, 2) absolwentowi centrum integracji społecznej, o którym mowa w art. 2 pkt 1a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 2241), zwanemu dalej „absolwentem CIS”, lub absolwentowi klubu integracji społecznej, o którym mowa w art. 2 pkt 1b ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym, zwanemu dalej „absolwentem KIS”, 3) poszukującemu pracy niezatrudnionemu i niewykonującemu innej pracy zarobkowej opiekunowi osoby niepełnosprawnej – jednorazowo środki na podjęcie działalności gospodarczej, w tym na pokrycie kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa związanych z podjęciem tej działalności, zwane dalej „dofinansowaniem podjęcia działalności gospodarczej”, w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 6-krotność przeciętnego wynagrodzenia.	Uwaga uwzględniona
858.	Art. 147 ust.2	Zbędny wyraz „starosta”, dwukrotnie użyty w zdaniu	2. Starosta, uwzględniając specyfikę lokalnego rynku pracy, w tym wielkość i strukturę bezrobocia oraz kwotę środków na formy wsparcia, po uzyskaniu pozytywnej opinii powiatowej rady rynku pracy, może określić dodatkowe warunki dotyczące rodzaju planowanej działalności gospodarczej lub	Uwaga uwzględniona

			kategorii osób ubiegających się o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej.	
859.	Art. 163	Niepoprawne odwołanie do art. 164 ust. 1-4. Prawdopodobnie ustawodawca miał na myśli któreś warunki określone w art. 162	Art. 163. Wniosek o jednorazowe środki na przystąpienie do spółdzielni socjalnej może złożyć osoba lub osoby spełniające warunki określone odpowiednio w art. ~~164~~ ust. 1-4, a spółdzielnia socjalna:	Uwaga uwzględniona
860.	Art. 210 ust. 3 -7	Niepoprawna numeracja ustępów (brakuje 4., dwukrotnie jest 3.)	3. W przypadku podmiotów ekonomii społecznej, o których mowa w art. 2 pkt 5 lit. b i c ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej, pisemne porozumienie o którym mowa w ust. 2 jest zawierane z jednostkami tworzącymi lub prowadzącym te podmioty. 4. Program specjalny jest finansowany z kwoty środków (limitu) na finansowanie form pomocy, o której mowa w art. 267 ust. 1. 5. Realizowane w ramach programu specjalnego formy pomocy i specyficzne elementy wspierające zatrudnienie są finansowane z Funduszu Pracy. 6. Maksymalna wysokość środków Funduszu Pracy przeznaczonych na finansowanie specyficznych elementów wspierających zatrudnienie na jednego uczestnika programu specjalnego nie może przekroczyć 150% przeciętnego wynagrodzenia. 7. Specyficzne elementy wspierające zatrudnienie, zakupione z Funduszu Pracy przez PUP, mogą stać się własnością uczestnika programu specjalnego po zakończeniu programu specjalnego lub po zakończeniu udziału w programie specjalnym z powodu podjęcia zatrudnienia, o ile są niezbędne do uzyskania lub utrzymania zatrudnienia. 8. Minister właściwy do spraw pracy może przyznać na realizację programów specjalnych środki z rezerwy Funduszu Pracy, o której mowa w art. 267 ust. 2.	Uwaga uwzględniona

861.	Art.215 ust. 2 pkt 10)	Niepoprawne odwołanie do art. 216 ust. 1 pkt 9. Prawidłowy art. to 214 ust. 1 pkt 9	10) inne postanowienia wynikające z dodatkowych warunków lub informacji, o których mowa w art. 214 ust. 1 pkt 9.	Uwaga uwzględniona
862.	Art. 267 ust. 4	Zmiana sposobu wyliczenia wartości środków dla samorządów województw. Wg zapisu w tym artykule kwota dzielona na województwa wg zasad określonych w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 277 jest pomniejszona wyłącznie o kwotę rezerwy Dysponenta. Takie działanie pozostawia w gorszej sytuacji te województwa, które przeznaczyły na projekty EFS+ duże kwoty, gdyż po podziale wg algorytmu znaczna część środków będzie „zamrożona” na projekty. To co zostanie na realizację form pomocy poza EFS+ może po podziale na powiaty stanowić wartość niższą niż dopuszczalna wysokość zobowiązań (art.269). Proponuje się by do podziału na województwa wg zasad określonych w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 277 przyjąć kwotę środków FP, która pozostanie po pomniejszeniu o wartość rezerwy FP i środki przeznaczone na EFS+.	4. Kwota środków wynikająca z planu finansowego Funduszu Pracy na finansowanie form pomocy dla samorządów powiatów pomniejszona o rezerwę, o której mowa w ust. 2 oraz kwotę środków przeznaczonych na realizację projektów EFS+, o której mowa w art. 270 ust. 1 i 2,, jest dzielona między województwa przez ministra właściwego do spraw pracy według algorytmu.	Uwaga nieuwzględniona Zaproponowany w projekcie podział środków umożliwia zachowanie transparentności i równowagi w podziale środków pomiędzy województwami.
863.	Art. 267 ust. 6	Błędne przytoczenie artykułu – jest art. 273 ust. 1 i 2 (zapisy dotyczą środków fakultatywnych) powinno być art. 270 ust. 1 i 2 (zapis dotyczy środków EFS+).	6. Suma kwot środków ustalonych dla województwa zgodnie z ust. 4 oraz zgodnie z art. 270 ust. 1 i 2 , jest dzielona między samorządy powiatów przez zarząd województwa, według kryteriów określonych przez sejmik województwa.	Uwaga uwzględniona. częściowo. Dokonano zmiany brzmienia przepisu. Art. 267. 6. Suma Kwota środków ustalonych dla województwa zgodnie z ust. 4 ~~oraz zgodnie z art. 273 ust. 1 i 2~~ , jest dzielona między samorządy powiatów przez zarząd województwa, według kryteriów określonych przez sejmik województwa. Środki EFS są już ujęte w ust. 4
864.	Art. 267 ust. 7	Usunięcie z kryteriów podziału środków na formy pomocy pkt 1. tj. kwoty środków FP	7. Określając kryteria, sejmik województwa powinien wziąć pod uwagę w szczególności:	Uwaga nieuwzględniona.

		przeznaczonej dla samorządu powiatu na realizację projektów EFS+. Wg. zapisu w ust. 6 niniejszego artykułu do podziału wg kryteriów przyjętych przez sejmik przyjąć należy sumę środków ustalonych wg ust. 4 niniejszego artykułu. Oznacza to, że jednym ze składników tej sumy będą środki na EFS+. Dla środków podlegających podziałowi należy przyjąć jednakowe zmienne bez względu na to czy podzielona zostanie łączna kwota czy każdy ze składników oddzielnie. Zdecydowanie ważniejsze dla podziału byłoby np. uwzględnianie fluktuacji bezrobotnych niż wartości wyliczonych środków na realizację EFS+ w powiecie. Ale to kryterium można wprowadzić we własnym zakresie opracowując zasady podziału na sejmik.	~~1) kwotę środków Funduszu Pracy przeznaczoną dla samorządu powiatu na realizację projektów EFS+;~~ 1) kwotę środków Funduszu Pracy przeznaczoną dla samorządu powiatu na realizację projektów EFS+; 2) liczbę bezrobotnych zarejestrowanych w powiecie; 3) stopę bezrobocia; 4) strukturę bezrobocia, w tym: liczbę zarejestrowanych bezrobotnych długotrwale oraz bezrobotnych powyżej 50 roku życia.	Projektowany sposób podziału (z uwzględnieniem środków EFS+) umożliwia zachowanie transparentności i równowagi w podziale środków pomiędzy powiatami.
865.	Art.307 ust.1 pkt 4,5	<i>Brak zapisu dotyczącego karencji</i> Art. 307. 1. O wpis do rejestru agencji zatrudnienia nie może ubiegać się podmiot, jeżeli: 2) był ukarany prawomocnym wyrokiem za wykroczenie, o którym mowa w art. 362–367, lub skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko prawom osób wykonujących pracę zarobkową, przestępstwo składania fałszywych zeznań lub oświadczeń, przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów lub przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym	Propozycja: Dopisanie art. 307 ust. 3 O wpis do rejestru agencji zatrudnienia nie może ubiegać się podmiot, jeżeli od zdarzenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4,5 nie minęło 3 lata.	Uwaga uwzględniona.

		4) został wykreślony z rejestru agencji zatrudnienia w przypadkach, o których mowa w art. 315 ust. 1 pkt 4–8 oraz art. 323 ust. 3; 5) wydano wobec niego prawomocne orzeczenie zakazujące wykonywania działalności gospodarczej objętej wpisem;		
866.	Art. 307 ust. 1 pkt 4	Odniesienie do art. 323 ust. 3 W przypadku konieczności zmiany informacji o działalności agencji zatrudnienia, o której mowa w ust. 1, agencja zatrudnienia przedstawia marszałkowi województwa zmienioną informację w terminie do dnia 1 marca danego roku	Nieczytelne odniesienie do art. 323 ust. 3. W przesłance do wykreślenia określonej w art. 315 ust. 1 pkt 5 brak art. 323 ust. 3.	Uwaga uwzględniona Poprawa odniesienia na art. 323 ust. 3
867.	Art. 307 ust. 2	O wpis do rejestru nie może ubiegać się także podmiot, jeżeli przeszkoda, o której mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 4, 5 lub 7, dotyczy osoby zarządzającej nim lub go reprezentującej	Nieczytelne określenie osoby zarządzającej, czy miałby to być prezes, dyrektor. W przypadku osoby nie widniejącej w CEIDG lub KRS, w jaki sposób weryfikować odpowiedzialność (umowa, zakres obowiązków...)	Uwaga uwzględniona Skład zarządu jest wskazany m.in. w KRS. W przypadku dokumentów w art. 312 oprócz oświadczenia o spełnieniu warunków prowadzenia agencji zatrudnienia, będą dodane zaświadczenia o niekaralności i zaleganiu ze składkami
868.	Art. 309 ust. 5	Oświadczenia, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, składają osoby reprezentujące podmiot zamierzający prowadzić agencję zatrudnienia i osoby zarządzające takim podmiotem. Oświadczenie zawiera datę oraz podpis osoby składającej ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.	Nieczytelny zapis Spójnik „i” powoduje, że oświadczenie muszą składać łącznie osoby reprezentujące podmiot zamierzający prowadzić agencję zatrudnienia i osoby zarządzające takim podmiotem. Propozycja: zastąpić spójnik „i” spójnikiem „lub”	Wyjaśnienie. Oświadczenia mają składać zarówno osoby reprezentujące jak i zarządzające
869.	Art. 311 pkt 2	Przed dokonaniem wpisu do rejestru agencji zatrudnienia marszałek województwa może dokonać sprawdzenia: 1) danych podanych we wniosku, o którym mowa w art. 309 ust. 1, lub oświadczeniu, o których mowa w art. 309 ust. 3,	Błędne wskazanie art. 309 ust. 1 Powinien być art. 309 ust. 2	Uwaga nieuwzględniona. W art. 309 ust. 1 jest mowa o wniosku

870.	Art.317		Dopisanie ust. 6 Podmiot, który wykreślono z rejestru na skutek wydania decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1,2,3, może uzyskać ponowny wpis do rejestru w tym samym zakresie działalności gospodarczej nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji.	Uwaga uwzględniona. Wykreślenie jest bezterminowe
871.		Brak certyfikatu, zaświadczenia...	Zasadnym byłoby wprowadzenie obowiązku potwierdzania dokonania wpisu do rejestru agencji zatrudnienia w formie certyfikatu, zaświadczenia.... Z doświadczenia wynika, że Agencje zatrudnienia przykładają dużą wagę do dokumentu potwierdzającego uzyskanie wpisu do rejestru. Jest to niezbędne dla agencji zatrudnienia np. do okazywania w instytucjach, urzędach, stanowi wymóg formalny do załatwiania określonych spraw.	Uwaga nieuwzględniona. Czynność ma charakter biurokratyczny i obciążający Marszałka
872.	Art.326 ust. 1	Marszałek województwa właściwy ze względu na siedzibę lub adres stałego miejsca wykonywania działalności agencji sprawuje kontrolę nad agencją zatrudnienia, w zakresie przestrzegania warunków prowadzenia agencji zatrudnienia, o których mowa w art. 307 ust. 1 pkt 1–3 i pkt 8 i ust. 2, oraz art. 323 i art. 324.	Nieczytelne określenie osoby zarządzającej, czy miałby to być prezes, dyrektor. W przypadku osoby nie widniejącej w CEIDG lub KRS, w jaki sposób weryfikować spełnianie warunków (umowa, zakres obowiązków...)	Wyjaśnienie. Pojęcie funkcjonuje w obrocie prawnym - art. 4 pkt 3a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Osoba zarządzająca to osoba fizyczna kierująca przedsiębiorstwem, w szczególności osoba pełniącą funkcję kierowniczą lub wchodząca w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy. Są to osoby mające wpływ na zachowanie rynkowe przedsiębiorcy, co do zasady zajmujące najwyższe stanowiska w strukturze organizacyjnej

				przedsiębiorcy. Ocena, czy dana osoba fizyczna spełnia przesłanki do uznania jej za osobę zarządzającą, jest dokonywana na podstawie indywidualnych okoliczności sprawy. Za osoby kierujące przedsiębiorstwem można uznać: - osoby wchodzące w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy (np. członek zarządu spółki kapitałowej, spółki partnerskiej lub spółdzielni), które w praktyce kierują przedsiębiorstwem; - osoby pełniące funkcję kierowniczą, tj. takie, którym powierzono kierowanie przedsiębiorstwem, lecz które nie wchodzą w skład organu zarządzającego, np. dyrektor określonego pionu. Status osoby zarządzającej może mieć także osoba trzecia, której powierzono prowadzenie spraw spółki osobowej; - inne osoby kierujące przedsiębiorstwem, tj. osoby mogące faktycznie określać kierunki działania przedsiębiorcy, nie pełniąc formalnie funkcji kierowniczych w strukturze organizacyjnej przedsiębiorcy ani nie zasiadając w organach zarządzających przedsiębiorcy. UWAGA! Za osobę zarządzającą może również zostać uznana osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, ale także wójt, burmistrz, prezydent miasta lub gminy, starosta, marszałek województwa (gminy,

				powiaty i województwa w zakresie organizowania lub świadczenia usług użyteczności publicznej są przedsiębiorcami w rozumieniu Ustawy).
873.	Art. 423 ust.1	Dotychczasowe rady rynku pracy powinny działać co najmniej do 31 marca 2025r. Ustawa ma wejść w życie 1 stycznia 2025 roku. Dopiero po jej wejściu będzie można procedować powołane nowych członków. Pierwszy kwartał to bardzo wzmożona praca zarówno w WRRP (przede wszystkim duża ilość wniosków szkół, które szykują się do naborów) jak i PRRP (opiniowane podziału środków na rok budżetowy). Ustanie prac rad z końcem 2024 roku i rozpoczęcie procedury powołania nowych spowoduje przerwę w ciągłości zadań.	Do dnia powołania Rady Rynku Pracy, wojewódzkich rad rynku pracy i powiatowych rad rynku pracy na podstawie przepisów niniejszej ustawy, zadania tych rad wykonują odpowiednio Rada Rynku Pracy, wojewódzkie rady rynku pracy i powiatowe rady rynku pracy, działające w składzie i na zasadach określonych w przepisach ustawy, o której mowa w art. 452, nie dłużej jednak niż do dnia ~~31 grudnia 2024 r~~ 31.03.2025r	Uwaga częściowo uwzględniona. Działanie RRP będzie do 31.03.2025 r.
874.	Art. 437	Niezrozumiałe są zawarte w tym artykule daty dotyczące trwałości i rozliczenia z KPZ oraz RPDZ. Daty zawarte w tym przepisie dotyczą roku 2023 i 2024 i nie są w żaden sposób związane z opiniowanym projektem aktu prawnego. Jeśli prawidłowo powinno być, że RPDZ 2024 zachowuje swoją moc do końca roku 2025, to czy należy sporządzić sprawozdanie z realizacji RPDZ 2024 i RPDZ 2025 i przedłożyć do opinii WRRP zgodnie z aktualnymi przepisami?	Art. 437. 1. Sprawozdanie za rok ~~2023~~ 2024 z realizacji Krajowego Planu Działań na Rzecz Zatrudnienia, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 452, zostanie sporządzone i przedłożone Radzie Ministrów w 2024-r. 2025 r. na podstawie dotychczasowych przepisów. 2. Regionalne plany działań na rzecz zatrudnienia, o których mowa w art. 3 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 452, które zostały uchwalone na rok ~~2023~~ 2024 przed dniem wejścia w życie ustawy, zachowują swoją moc do końca ~~2024~~ r 2025r.	Uwaga uwzględniona. Wykreślono ust. 2.
875.	Art. 449 ust 1	Błąd w przeniesieniu / podziale wyrazu 1. Do projektów współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu <u>Spo</u> <u>łecznego Plus</u>	1. Do projektów współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego Plus	Uwaga uwzględniona. Błąd występuje w wersji pdf dokumentu.
Związek Województw RP - Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego w Warszawie za pośrednictwem Biura Związku Województw RP				

876.	Uwaga ogólna	Należy ponownie przeanalizować przepisy ustawy w zakresie pomocy de minimis. Zgodnie z projektowanymi przepisami ustawy dofinansowanie na podjęcie działalności oraz bon na zasiedlenie w przypadku działalności gospodarczej udzielane jest osobie bezrobotnej zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis. Należy rozważyć czy osoba fizyczna, która nie jest przedsiębiorcą i nie prowadzi działalności gospodarczej, lecz tylko planuje ją rozpocząć może otrzymać pomoc de minimis, bez względu na stopień zaawansowania przygotowań.	-	Wyjaśnienie. Bon na zasiedlenie udzielany jest zgodnie z przepisami pomocy de minimis. Ww. kwestia była przedmiotem wcześniejszych konsultacji z UOKiK.
877.	art.2 pkt 2	„2) bezrobotnym bez kwalifikacji zawodowych – oznacza to bezrobotnego nieposiadającego świadectwa ukończenia szkoły kształcącej w zawodzie potwierdzającego posiadanie kwalifikacji zawodowych lub dyplomu ukończenia szkoły kształcącej w zawodzie, świadectwa potwierdzającego kwalifikację w zawodzie, dyplomu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe, certyfikatu kwalifikacji zawodowej, dyplomu zawodowego, świadectwa czeladniczego, dyplomu ukończenia studiów <u>lub innego dokumentu uprawniającego do wykonywania zawodu</u> .”.	Biorąc pod uwagę, że istnieją różnego rodzaju dokumenty poświadczające możliwość wykonywania zawodu nie jest zasadne ograniczanie katalogu takich dokumentów w ramach niniejszej definicji.	Uwaga nieuwzględniona. Definicja dotyczy jedynie kwalifikacji z systemu kształcenia formalnego.
878.	art. 2 pkt 32, art. 32 ust. 1 pkt 6, art. 33 ust. 4	Proponuje się zrezygnowanie ze stosowania określenia EFS+ i zastąpienie go innym określeniem np. środki unijne.	Mając na uwadze, iż budżet EFS+ jest określony ramami 2021 -2027 nie należy odwoływać się wprost do tego funduszu w treści ustawy.	Uwaga nieuwzględniona. Środki unijne to za szerokie określenie. Pozostawimy przy dopisaniu EFS
879.	art. 8 ust. 6	Proponuje się rezygnację z rozwiązania przewidzianego w art. 8 ust. 6 lub zmianę brzmienia tego przepisu w taki sposób aby to marszałek województwa każdorazowo decydował o liście osób, które zostaną zaproszone do udziału w posiedzeniu rady np.: „6. W przypadku wydawania opinii o zasadności kształcenia w danym zawodzie	Zaproponowane w projekcie ustawy brzmienie przepisu może powodować poważne problemy przy organizacji posiedzeń rady. Konieczność zaproszenia na posiedzenie rady wszystkich wskazanych w tym przepisie osób w przypadku Województwa Mazowieckiego oznacza konieczność rozesłania zaproszeń na posiedzenie rady średnio 100 osobom, a także zapewnienie odpowiednich warunków	Uwaga uwzględniona.

		zgodnie z potrzebami rynku pracy, marszałek województwa może zaprosić do udziału w posiedzeniu wojewódzkiej rady rynku pracy:...".	organizacyjnych umożliwiających wzięcie udziału w posiedzeniu rady przez tak dużą liczbę osób. Jednocześnie udział większości z tych osób w posiedzeniach rady nie jest niezbędny i duża ich część ostatecznie nie decyduje się na wzięcie udziału w posiedzeniu. W przypadku uwzględnienia w projekcie ustawy proponowanego brzmienia przepisu na posiedzenia rady mogłyby być zapraszane wyłącznie te osoby, których udział zostałby uznany za uzasadniony. Uwaga jest zgodna z opinią Wojewódzkiej Rady Rynku Pracy Województwa Mazowieckiego wyrażaną w 2019 r.	
880.	art. 35 ust. 1	Proponuje się skreślenie wyrazów „lub mógłby mieć”, ewentualnie proponuje się stworzenie precyzyjnej definicji sformułowania „mógłby mieć wpływ”.	Zaproponowane w projekcie ustawy brzmienie przepisu może powodować wątpliwości czy sformułowanie to oznacza, że właściwy organ w każdym przypadku zatrudnienia za granicą w państwach, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit a-d oraz państwach, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła dwustronne umowy międzynarodowe o zabezpieczeniu społecznym, prowadzi postępowanie czy też w przypadku, gdy z oświadczenia osoby i przekazanych dokumentów wynika jasno, że okres zatrudnienia za granicą (oprócz nabycia prawa do zasiłku) nie ma wpływu na wysokość i okres pobierania zasiłku, właściwy organ umarza postępowanie bez jego prowadzenia. Należy podkreślić, że sprawy należące do ww. kategorii są rozpatrywane w postępowaniu administracyjnym, które powinno być oparte na zrozumiałych i precyzyjnych przepisach.	Uwaga nieuwzględniona. W celu usunięcia pojawiających się wątpliwości, w art. 35 ust. 1 ustawy (dawny art. 8a ust. 1) wyraźnie wskazano, że marszałek województwa jest organem właściwym również w sytuacji, gdy bezrobotny spełnił za granicą okres pracy, którego zaliczenie jest niezbędne do nabycia prawa do zasiłku w Polsce albo ustalenia jego wysokości, przy czym okres ten zgodnie z przepisami o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego nie może zostać uwzględniony. Taka sytuacja może dotyczyć w szczególności przypadków, gdy spełniony za granicą okres zatrudnienia lub pracy na własny rachunek nie był okresem ubezpieczenia na wypadek bezrobocia i zgodnie z przepisami prawa Unii Europejskiej nie może zostać zsumowany do przyznania prawa do zasiłku. Innym tego typu przypadkiem jest sytuacja, gdy okres pracy za granicą był okresem ubezpieczenia, lecz

				zgodnie z przepisami prawa Unii Europejskiej albo dwustronnej umowy międzynarodowej Polska nie jest państwem właściwym do przyznania zasiłku. W obu ww. przypadkach dla stwierdzenia niedopuszczalności zaliczenia danego okresu pracy konieczne jest zastosowanie przepisów o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. W konsekwencji zwrot „mógłby mieć wpływ” oznacza sytuację, gdy na etapie rejestracji w PUP nie wiadomo, czy i jak okres pracy za granica będzie wpływał na prawo bezrobotnego. Jednakże ustalenie tego należy do właściwości marszałka województwa i uzależnione jest od zastosowania przepisów europejskich. Niedopuszczalne jest umorzenie postępowania bez jego uprzedniego przeprowadzenia – chyba, że strona sama złoży wniosek o umorzenie.
881.	art. 92 ust. 3	Proponuje się skrócenie okresu wymaganego stażu pracy niezbędnego do wykonywania zawodu doradcy zawodowego do 12 miesięcy i wskazanie stanowisk, na których powinien być zdobyty ww. staż.	Warto rozważyć czy doradca zawodowy nie powinien posiadać stażu pracy na stanowisku pośrednika pracy, doradcy do spraw zatrudnienia lub młodszego doradcy zawodowego. Posiadanie stażu pracy na ww. stanowiskach zapewni odpowiedni poziom doświadczenia, konieczny do wykonywania obowiązków doradcy zawodowego.	Uwaga nieuwzględniona Brak uzasadnienia do skracania wymaganego stażu pracy i wprowadzania warunku dot. stażu na konkretnym stanowisku. Przepisy dot. stanowisk są wynikiem konsultacji z urzędami pracy i ich oczekiwań. Przepisy te mają być elastyczne i ułatwiać dostęp do zawodu, ponieważ część urzędów pracy, zwłaszcza w mniejszych powiatach ma duży problem z

				rekrutacją doradców zawodowych
882.	art. 92 ust. 4	Proponuje się zmianę wskazanego przepisu w taki sposób aby starszym doradcą zawodowym mogła być wyłącznie osoba, która posiada odpowiedni staż pracy na stanowisku doradcy zawodowego.	Warto rozważyć czy starszy doradca zawodowy nie powinien posiadać stażu pracy na stanowisku doradcy zawodowego. Posiadanie stażu pracy na ww. stanowisku zapewni odpowiedni poziom doświadczenia, konieczny do wykonywania obowiązków doradcy zawodowego.	Uwaga nieuwzględniona Brak uzasadnienia do wprowadzania warunku dot. stażu na konkretnym stanowisku. Przepisy dot. stanowisk są wynikiem konsultacji z urzędami pracy i ich oczekiwań. Przepisy te mają być elastyczne i ułatwiać dostęp do zawodu, ponieważ część urzędów pracy, zwłaszcza w mniejszych powiatach ma duży problem z rekrutacją doradców zawodowych
883.	art. 96	Proponuje się zmianę przepisu w taki sposób, aby do realizowania zadań z zakresu poradnictwa zawodowego przez doradców do spraw zatrudnienia nie wystarczyło posiadanie przez nich wyższego wykształcenia, ale aby wymagane było wykształcenie wyższe w zakresie poradnictwa zawodowego lub pokrewne.	Warto rozważyć czy do realizowania zadań z zakresu poradnictwa zawodowego przez doradców do spraw zatrudnienia wystarczające jest posiadanie przez nich wyższego wykształcenia, czy też powinno być wymagane wykształcenie wyższe w zakresie poradnictwa zawodowego lub pokrewne.	Uwaga nieuwzględniona Brak uzasadnienia do wprowadzania tego typu warunku Art. 92 ust. 1 określa, że młodszym doradcą zawodowym może być osoba, która ma wykształcenie wyższe. Dlatego przepis art. 96 umożliwia dyrektorowi urzędu powierzenie zadań z zakresu poradnictwa zawodowego doradcy ds. zatrudnienia posiadającego wykształcenie wyższe. Przepisy dot. stanowisk są wynikiem konsultacji z urzędami pracy i ich oczekiwań. Przepisy te mają być elastyczne i ułatwiać dostęp do usług poradnictwa zawodowego.
884.	art. 222 ust. 5	Proponuje się skreślenie wyrazów „ani nie mogłyby mieć”, ewentualnie proponuje się	Zaproponowane w projekcie ustawy brzmienie przepisu może powodować wątpliwości czy	Uwaga uwzględniona.

		stworzenie precyzyjnej definicji sformułowania „nie mogłyby mieć wpływu”.	właściwy organ w każdym przypadku zatrudnienia za granicą w państwach, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit a-d oraz państwach, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła dwustronne umowy międzynarodowe o zabezpieczeniu społecznym, prowadzi postępowanie czy też w przypadku, gdy z oświadczenia osoby i przekazanych dokumentów wynika jasno, że okres zatrudnienia za granicą (oprócz nabycia prawa do zasiłku) nie ma wpływu na wysokość i okres pobierania zasiłku, właściwy organ umarza postępowanie bez jego prowadzenia. Należy podkreślić, że sprawy należące do ww. kategorii są rozpatrywane w postępowaniu administracyjnym, które powinno być oparte na zrozumiałych i precyzyjnych przepisach.	
885.	art. 305	Proponuje się dodanie przepisu zobowiązującego podmioty prowadzące działalność gospodarczą, o której mowa w art. 305 ust. 1-3, do wskazania i posiadania lokalu, w którym podmiot świadczy swoje usługi.	Należy wprowadzić precyzyjny przepis nakładający na podmioty mające posiadać wpis do rejestru obowiązek wskazania i posiadania lokalu, w którym agencja zatrudnienia świadczy swoje usługi.	Uwaga uwzględniona Zmieniono przepis
886.	art. 305 ust. 2	Proponuje się rozszerzenie katalogu rodzajów działalności gospodarczej, których prowadzenie wymaga wpisu do właściwego rejestru o działalność gospodarczą w zakresie outsourcingu lub leasingu pracowniczego rozumianego jako wynajem pracowników od innego przedsiębiorstwa (firmy outsourcingowej), których oddelegowuje się do wykonania konkretnych zadań lub usług.	W art. 305 ust. 2 brak jest przepisu dotyczącego outsourcingu/leasingu pracowniczego. Należy wprowadzić do projektu ustawy odpowiednią definicję outsourcingu pracowniczego i leasingu pracowniczego oraz wymóg rejestrowania tego rodzaju działalności. Outsourcing/leasing pracowniczy jest rodzajem umowy nienazwanej, niezdefiniowanej wprost w przepisach prawa. Od lat pojawiają się problemy związane z outsourcingiem pracowniczym i leasingiem pracowniczym w kontekście omijania wymogów przepisów ustawy o pracy tymczasowej. Dlatego warto te zagadnienia uregulować i wpisać ww. usługi jako działalność regulowaną i wymagającą posiadania wpisu do rejestru. Niezbędne jest opracowanie jednolitej definicji tego rodzaju działalności. Może to pomóc ukrócić nieuczciwe praktyki na rynku, próby obchodzenia	Wyjaśnienie. Zaprojektowano przepisy wprowadzające w ustawie o dostępie cudzoziemców do rynku pracy odpowiedzialność wykroczeniową (kara grzywny) w stosunku do podmiotów, które powierzając pracę cudzoziemcowi będą kierowały go do wykonywania pracy na rzecz i pod kierownictwem innego podmiotu na innej podstawie niż umowa przewidująca wykonywanie pracy tymczasowej. Jednocześnie w ustawie o rynku pracy i służbach zatrudnienia przewidziano regulacje, zgodnie z którymi o wpis do rejestru agencji zatrudnienia nie będzie mógł

			przepisów dotyczących agencji zatrudnienia oraz zapewnić większe bezpieczeństwo osób korzystających z usług podmiotów świadczących usługi outsourcingu pracowniczego i leasingu pracowniczego, a także umożliwić objęcie świadczenia tych usług kontrolą organu prowadzącego rejestr agencji zatrudnienia.	ubiegać się podmiot ukarany za wskazane powyżej wykroczenie. Jednocześnie agencja zatrudnienia, która dopuści się takiego wykroczenia będzie wykreślana z rejestru agencji zatrudnienia i otrzyma zakaz prowadzenia działalności.
887.	art. 307 ust. 1 pkt 7	Proponuje się zastąpienie wyrazów „przez marszałka województwa” wyrazami „przez Państwową Inspekcję Pracy”.	Marszałek województwa nie posiada uprawnień do stwierdzenia prowadzenia przez podmiot usług agencji zatrudnienia bez wymaganego wpisu. Zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 3 lit. d ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy kontrola przestrzegania obowiązku dokonania wpisu do rejestru agencji zatrudnienia działalności, której prowadzenie jest uzależnione od uzyskania wpisu do tego rejestru należy do Państwowej Inspekcji Pracy.	Uwaga częściowo uwzględniona. Wykreślenie „przez marszałka województwa” (Stwierdzenie czy podmiot prowadzi działalność bez wymaganego wpisu do rejestru agencji zatrudnienia nie leży we właściwości marszałka województwa).
888.	art. 309 ust. 2 pkt 2	Proponuje się uzupełnienie danych, które powinny zostać wskazane we wniosku o wpis do rejestru agencji zatrudnienia, o dane dotyczące adresu lokalu, w którym są świadczone usługi oraz doprecyzowanie czy we wniosku tym ma być wskazany adres email czy adres skrzynki elektronicznej podmiotu zgodny z ustawą o doręczeniu elektronicznym.	Jeżeli dany podmiot jest zobowiązany do posiadania lokalu, to powinien istnieć obowiązek ujawnienia informacji dotyczących tego lokalu już w momencie składania wniosku o wpis do rejestru. W przeciwnym razie nie będzie istniała możliwość weryfikacji spełnienia obowiązku posiadania lokalu. Ponadto należy doprecyzować sformułowanie „adres elektroniczny”, tj. wskazać czy chodzi o adres email, czy adres skrzynki elektronicznej podmiotu zgodny z ustawą o doręczeniu elektronicznym.	Uwaga częściowo uwzględniona. Dopisano adres lokalu we wniosku o wpis. Adres elektroniczny jest to adres skrzynki elektronicznej podmiotu zgodny z ustawą o doręczeniu elektronicznym.
889.	art. 309 ust. 3 pkt 2	Proponuje się doprecyzowanie co należy rozumieć przez sformułowanie „odwzorowanie cyfrowe” oraz wprowadzenie wymogu, aby w dowodzie wniesienia opłaty były wskazane dane podmiotu zgodne z danymi zawartymi w odpowiednim rejestrze.	Sformułowanie „odwzorowanie cyfrowe” jest nieprecyzyjne i może powodować, że podmioty zobowiązane do złożenia dowodu wniesienia opłaty będą załączać dokumenty, które nie będą pozwalały na weryfikację poprawności wniesienia opłaty np. zrzut ekranu z aplikacji banku. Ponadto bardzo często wpłaty są dokonywane przez inne podmioty, co utrudnia weryfikację dokumentów, stąd należy precyzyjnie określić, kto dokonuje opłaty i jakie dane powinny się znaleźć na potwierdzeniu. Obecnie zdarzają się	Uwaga częściowo uwzględniona. Odwzorowanie cyfrowe może być uznane jako dowód wniesienia opłaty jeżeli stanowi potwierdzenie jej dokonania w sposób czytelny dla organu. W art. 309 ust. 3 pkt. 2 zostaną dopisane „dowód wniesienia opłaty, o której mowa w art. 310 ust. 1, lub jego cyfrowe

			przypadki, że organ rozpatrujący wniosek ma problem z niektórymi dowodami wpłaty, w szczególności gdy opłatę na rzecz wpisu wnosi inny podmiot, a na dowodzie wpłaty brak jest odpowiednich danych podmiotu, który ubiega się o wpis do rejestru. Powoduje to konieczność wyjaśnienia na rzecz wpisu jakiego podmiotu taka opłata została wniesiona.	odwzorowanie wraz z danymi umożliwiającymi identyfikację podmiotu zobowiązanego do wniesienia opłaty”.
890.	art. 309 ust. 8	Zgodnie ze wskazanym przepisem wniosek jest składany w postaci elektronicznej z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2. Istniejący system teleinformatyczny STOR w zakresie KRAZ uniemożliwia prawidłowe złożenie wniosku o wpis podmiotom z łączną reprezentacją, gdyż nie ma opcji złożenia dwóch lub więcej podpisów elektronicznych. Niezbędne jest odpowiednie zmodyfikowanie systemu, tak aby spełnienie wymogu przewidzianego przez ten przepis było możliwe.	System Teleinformatyczny Obsługi Rejestrów PSZ - STOR w zakresie Krajowego Rejestru Agencji Zatrudnienia - KRAZ nie pozwala na prawidłowe złożenie wniosku przez podmiot, który posiada łączną reprezentację, gdyż program nie pozwala na złożenie podpisu przez więcej niż jedną osobę. Powoduje to, że w takiej sytuacji wniosek może zostać złożony wyłącznie w wersji papierowej. Jeżeli więc wniosek taki ma być składany wyłącznie elektronicznie należy odpowiednio dostosować program.	Uwaga wyjaśniona Będzie odpowiednia modyfikacja systemów IT – do założeń nowej ustawy
891.	art. 310	Proponuje się dodanie przepisu, zgodnie z którym opłata, o której mowa w ust. 1, nie będzie podlegała zwrotowi również w przypadku pozostawienia przez marszałka województwa wniosku o wpis bez rozpoznania, w przypadku gdy podmiot ubiegający się o wpis nie wystąpił o zwrot opłaty w terminie 30 dni od otrzymania informacji o pozostawieniu wniosku bez rozpoznania.	Złożenie wniosku o zwrot opłaty po upływie dłuższego czasu od przekazania informacji o pozostawieniu wniosku bez rozpoznania może powodować problemy w zakresie rachunkowości.	Uwaga nieuwzględniona. Marszałek województwa informując podmiot o braku rozpoznania wniosku powinien poinformować podmiot o przysługującym zwrocie opłaty.
892.	art. 310	Proponuje się zmianę tego przepisu w taki sposób aby opłacie w wysokości 500 złotych podlegał również wniosek o dokonanie zmiany wpisu. Opłata ta powinna stanowić dochód samorządu województwa.	Opłacie powinien podlegać również wniosek o dokonanie zmiany wpisu.	Uwaga nieuwzględniona. Opłata za wpis do rejestru została podwyższona do 1000 zł, nie przewiduje się pobierania opłat za wniosek o dokonanie zmiany wpisu podmiotu do rejestru.
893.	art. 312 ust. 1	Proponuje się dokonanie zmiany treści tego przepisu w taki sposób, aby Marszałek województwa dokonywał wpisu podmiotu	Jeżeli podmiot, aby móc uzyskać wpis do rejestru musi spełnić określone warunki, to w momencie występowania o wpis do rejestru	Uwaga uwzględniona W ustawie zostanie dopisane:

		do rejestru agencji zatrudnienia w terminie 10 dni od dnia wpływu do niego wniosku o wpis, o którym mowa w art. 309 ust. 1, wraz z oświadczeniem o spełnieniu warunków wymaganych do wykonywania działalności gospodarczej, dla której rejestr jest prowadzony oraz <u>dokumentami potwierdzającymi spełnienie tych warunków, tj. zaświadczenie o braku zaległości względem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Urzędu Skarbowego i zaświadczenia o niekaralności.</u>	powinien przedłożyć dokumenty potwierdzające spełnienie tych warunków. Złożenie takiego oświadczenia przez wnioskodawcę skróci czas rozpatrywania wniosku przez organ. Zmiana taka jest niezbędna zwłaszcza biorąc pod uwagę krótki czas jaki ma organ na rozpatrzenie tego wniosku. Samo oświadczenie w tym zakresie jest niewystarczające.	Art. 312. 1. Marszałek województwa dokonuje wpisu podmiotu do rejestru agencji zatrudnienia w terminie 10 dni od dnia wpływu do niego wniosku o wpis, o którym mowa w art. 309 ust. 1 wraz z oświadczeniem o spełnieniu warunków wymaganych do wykonywania działalności gospodarczej, dla której rejestr jest prowadzony i zaświadczeniem o braku zaległości względem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Urzędu Skarbowego i zaświadczeniem o niekaralności za wykroczenia i przestępstwa, o których mowa w art. 307 ust. 1 pkt. 2.
894.	art. 313 ust. 1 pkt 1	Proponuje się zmianę tego przepisu w taki sposób, aby wniosek o zmianę wpisu w rejestrze obejmował również ewentualną zmianę adresu lokalu, w którym podmiot świadczy usługi.	Zmiana adresu lokalu, w którym podmiot świadczy usługi powinna obligować agencję zatrudnienia do poinformowania o tym organu rejestrowego.	Uwaga uwzględniona
895.	art. 313 ust. 3	Proponuje się zmianę tego przepisu w taki sposób, aby właściwość miejscowa marszałka województwa nie ulegała zmianie również w przypadku zgłoszenia przez podmiot zmiany adresu siedziby lub adresu stałego miejsca wykonywania działalności podmiotu do innego województwa, przed zakończeniem wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wykreślenia podmiotu z rejestru agencji zatrudnienia.	W obecnym stanie prawnym część organów umarza postępowania (pomimo istnienia naruszeń) i przesyła akta podmiotu do innego organu, właściwego po zmianie siedziby podmiotu, zamiast dokończyć wszczęte postępowanie. Wprowadzenie proponowanej zmiany będzie zgodne z opinią Departamentu Rynku Pracy przekazaną do Wojewódzkich Urzędów Pracy, a jednocześnie ostatecznie rozwiąże istniejące dotychczas problemy w tym zakresie, doprowadzi do uproszczenia postępowań administracyjnych w tych sprawach i ujednolici ścieżki postępowania w tym zakresie.	Uwaga uwzględniona
896.	art. 313	Proponuje się uzupełnienie treści tego przepisu o postanowienie, zgodnie z którym marszałek województwa dokonuje zmiany	Proponuje się wskazanie adekwatnego terminu na rozpatrzenie przez organ wniosku o zmianę danych. Ze względu na liczbę prowadzonych	Uwaga częściowo uwzględniona.

		wpisu w rejestrze agencji zatrudnienia w terminie 30 dni od dnia otrzymania kompletnego wniosku o zmianę danych. Termin ten nie powinien dotyczyć przypadku gdy marszałek województwa wezwał podmiot do uzupełnienia wniosku o zmianę danych. W takiej sytuacji termin ten powinien biec odpowiednio od dnia wpływu uzupełnionego wniosku.	spraw związanych z rejestrem rozpatrzenie wniosku o zmianę danych w terminie 10 dni może nie być możliwe.	Analogicznie jak przy wniosku o wpis do rejestru termin na zmianę wpisu będzie wynosił 14 dni.
897.	art. 314	Proponuje się zmianę tego przepisu w taki sposób, aby Marszałek województwa w drodze decyzji odmawiał wpisu podmiotu do rejestru agencji zatrudnienia, w przypadku gdy podmiot ten został wykreślony z rejestru agencji zatrudnienia, w przypadkach o których mowa w art. 315 ust. 1 pkt 4–8 oraz art. 317 ust. 1 - 3 w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku o wpis	Brak przepisu umożliwiającego odmowę wpisu w przypadku naruszenia przepisów sprawia, że podmioty, które zostały wykreślone z rejestru za naruszenie odpowiednich przepisów nadal będą mogły występować o wpis. Utrzymane zostać powinno istniejące obecnie rozwiązanie, zgodnie z którym przez określony czas od momentu wykreślenia z rejestru istniał zakaz prowadzenia działalności przez podmiot, który dopuścił się w przeszłości naruszenia przepisów skutkujących wykreśleniem z rejestru.	Uwaga uwzględniona
898.	art. 315	Proponuje się zmianę tego przepisu w taki sposób, aby z jego brzmienia wprost wynikał obowiązek dołączenia do pisemnego wniosku dokumentu potwierdzającego dokonanie opłaty skarbowej.	Zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej złożenie wniosku o wykreślenie z rejestru podlega opłacie skarbowej. Obecnie wnioskodawcy często nie załączają do wniosku o wykreślenie dokumentu potwierdzającego wniesienie wymaganej opłaty, co powoduje, że właściwy organ ma obowiązek poinformowania podmiotu, który nie złożył wraz z wnioskiem takiej opłaty o konieczności jej uiszczenia, a w przypadku jej nieuiszczenia istnieje konieczność poinformowania o tym fakcie organu podatkowego właściwego w sprawie opłaty skarbowej. Dlatego niezbędne jest dodanie w art. 315 odesłania do obowiązku uiszczenia takiej opłaty albo ewentualnie wprowadzenie zwolnienia z opłaty skarbowej w tym zakresie.	Wyjaśnienie. Wniesienie opłaty regulowane przez inną ustawę.
899.	art. 315 ust. 1 pkt 3	Proponuje się wykreślenie wyrazów „chyba, że podmiot ten wykaże, w dniu wszczęcia postępowania w sprawie wykreślenia z rejestru, prowadzenie działalności objętej wpisem”.	Przedmiotowy zapis może powodować nadużycia w tym zakresie. Z doświadczenia WUP w Warszawie wynika, że agencja która otrzymuje zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie wykreślenia ze	Uwaga nieuwzględniona. Art. 315 ust. 1 pkt 3 został zmieniony zgodnie z uwagami Konwentu Dyrektorów WUP:

			względem na nieprowadzenia działalności podnosi, że wznowiła działalność. Może to powodować, że wpisane do rejestru będą niedziałające faktycznie agencje. Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie sygn. akt II GSK 365/09 z dnia 26.01.2010 r. w rejestrze agencji pracy tymczasowej nie powinny figurować agencje bierne, ale tylko takie, które rzeczywiście prowadzą działalność w tym zakresie. Natomiast Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku sygn. akt III SA/Łd 586/06 z dnia 27.04.2007 r. (LEX nr 914707) wyraźnie podkreślił, że „rejestr agencji zatrudnienia odgrywa rolę gwaranta na rynku pracy i jest jednocześnie źródłem ważnych informacji dla podmiotów chcących korzystać z usług agencji” oraz, że „wpisy w rejestrze powinny być prawidłowe, rzetelne i aktualne. W rejestrze nie powinny figurować agencje bierne, ale tylko takie które rzeczywiście prowadzą działalność w zakresie pośrednictwa pracy”.	3) nieprowadzenia agencji zatrudnienia, w zakresie pośrednictwa pracy, i pracy tymczasowej, w okresie dwóch kolejnych okresów sprawozdawczych, stwierdzonych na podstawie informacji, o której mowa w art. 323, złożonych za dwa kolejne pełne lata kalendarzowe od uzyskania wpisu do rejestru, chyba, że podmiot ten wykaże, w toku prowadzonego postępowania, że na dzień wszczęcia postępowania w sprawie wykreślenia z rejestru, prowadził działalność objętą wpisem
900.	art. 315 ust. 1 pkt 5	Proponuje się wskazanie w ustawie konkretnego terminu (14 dni) na usunięcie naruszeń warunków prowadzenia agencji zatrudnienia określonych w art. 307 ust. 1 pkt 1 i 8, art. 322 ust. 1–3, art. 323 ust.1, art. 324, art. 338 ust. 1–3 oraz ust. 5–8	Ze względu na niespójne orzecznictwo SKO i WSA należy doprecyzować termin na usunięcie naruszeń warunków prowadzenia agencji zatrudnienia i wyraźnie wskazać w ustawie, że termin na usunięcie naruszeń wynosi 14 dni. Pozwoli to wyeliminować istniejące wątpliwości i ujednolicić praktykę w tym zakresie. Czternastodniowy termin jest wystarczający na podjęcie przez podmiot działań zmierzających do usunięcia naruszenia warunków prowadzenia agencji zatrudnienia.	Uwaga uwzględniona.
901.	art. 315 ust. 1 pkt 7	Proponuje się skonkretyzowanie danych, które mają zostać doprowadzone do zgodności ze stanem faktycznym np. poprzez wskazanie, że chodzi o dane, o których mowa w art. 309 ust. 2.	Przepis może powodować wątpliwości co do określenia o jakie dane chodzi: o dane w zakresie oznaczenia (nazwy), oznaczenia formy prowadzonej działalności, dane adresowe, rodzaj świadczonych usług, reprezentację agencji zatrudnienia czy zawieszenie działalności. W celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych należałoby w przepisie precyzyjnie wskazać dane, które mają zostać	Uwaga uwzględniona Zostanie zmieniony przepis art. 315 ust. 1 pkt 7 niedoprowadzenia przez podmiot danych w rejestrze agencji zatrudnienia o których mowa w art. 309 ust. 2 do zgodności ze stanem faktycznym, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania;

			doprowadzone do zgodności ze stanem faktycznym.	
902.	art. 315 ust. 1	Proponuje się wskazanie w tym przepisie, że marszałek województwa wykreśla podmiot wpisany do rejestru również w przypadku dwukrotnej nieudanej próby przeprowadzenia kontroli, o której mowa w art. 326 ust. 1, z przyczyn leżących po stronie agencji zatrudnienia, w tym w szczególności z powodu niezastania osoby uprawnionej do reprezentowania podmiotu kontrolowanego pomimo zawiadomienia o planowanej kontroli, odmowy poddania się kontroli przez podmiot kontrolowany, unikania, utrudniania lub uniemożliwienia przez podmiot kontrolowany przeprowadzenia kontroli.	Z uwagi na brak sankcji związanych z niepoddaniem się kontroli przez agencję często zdarza się, że w czasie kontroli organ nie zastaje na miejscu przedstawicieli podmiotu lub wprost otrzymuje odmowę wpuszczenia do lokalu. Zdarza się również, że kontrole są wielokrotnie przekładane przez podmiot kontrolowany. Wprowadzenie proponowanej zmiany pozwoli na stosowanie w takiej sytuacji odpowiedniej sankcji.	Uwaga uwzględniona
903.	art. 315 ust. 2	Proponuje się zastąpienie wyrazów: „przed dniem rozpoczęcia kontroli” wyrazami „do zakończenia postępowania kontrolnego”.	Jeżeli w agencji zatrudnienia zostaną ujawnione nieprawidłowości o których mowa w art. 307 ust. 1 pkt 1 i 8 oraz w związku z tymi nieprawidłowościami skierowana zostaje kontrola, a nieprawidłowości nie zostaną usunięte przed kontrolą, wykreślenie podmiotu z rejestru agencji zatrudnienia przed rozpoczęciem kontroli czyni przeprowadzenie kontroli bezprzedmiotowym, gdyż wyniki kontroli będą dostępne często już po wydaniu decyzji o wykreśleniu podmiotu z rejestru agencji zatrudnienia. Kontrola może również ujawnić dodatkowe nieprawidłowości, nieuwzględnione w podstawie prawnej wykreślenia. Ponadto następstwem przeprowadzonej kontroli ujawniającej nieprawidłowości jest wezwanie do usunięcia tych nieprawidłowości/naruszeń. Powstawałyby wątpliwości, jak miałyby wyglądać zalecenia pokontrolne w sytuacji, gdy postępowanie o wykreślenie podmiotu kontrolowanego z rejestru agencji zatrudnienia byłoby już w toku lub nawet zostałaaby wydana decyzja o wykreśleniu. W związku z powyższym zasadna byłaby zmiana treści przepisu na odstąpienie od wykreślenia	Uwaga uwzględniona. Zgodnie z propozycją Konwentu Dyrektorów WUP.

			podmiotu z rejestru agencji zatrudnienia, jeżeli naruszenie warunków prowadzenia agencji zatrudnienia, o których mowa w art. 307 ust. 1 pkt 1 i 8 zostanie usunięte do czasu zakończenia postępowania kontrolnego.	
904.	art. 317 ust. 1 pkt 2	Proponuje się wskazanie w ustawie konkretnego terminu (14 dni) na usunięcie naruszeń warunków prowadzenia agencji zatrudnienia.	Ze względu na niespójne orzecznictwo SKO i WSA należy doprecyzować termin na usunięcie naruszeń warunków prowadzenia agencji zatrudnienia i wyraźnie wskazać w ustawie, że termin na usunięcie naruszeń wynosi 14 dni. Pozwoli to wyeliminować istniejące wątpliwości i ujednolicić praktykę w tym zakresie. Czternastodniowy termin jest wystarczający na podjęcie przez podmiot działań zmierzających do usunięcia naruszenia warunków prowadzenia agencji zatrudnienia.	Uwaga uwzględniona.
905.	art. 318 ust. 2	Proponuje się doprecyzowanie, że chodzi o zmianę adresu do doręczeń.	Należy doprecyzować, że w przepisie tym chodzi o zmianę adresu do doręczeń. Zmiana taka pozwoli wyeliminować wątpliwości w tym zakresie.	Uwaga uwzględniona. Zmiana w ustawie : art. 318 ust. 2. Jeżeli agencja zatrudnienia nie dokona zmiany wpisu do rejestru agencji zatrudnienia w przypadku zmiany adresu, o którym mowa w ust. 1, doręczenie pisma pod dotychczasowy adres do doręczeń ma
906.	art. 322 ust. 1	Proponuje się zmianę tego przepisu w taki sposób, aby obowiązek złożenia wniosku o zmianę wpisu w rejestrze istniał również w przypadku zmiany adresu lokalu, w którym są świadczone usługi.	W ustawie zawarto wymóg posiadania przez agencję zatrudnienia lokalu, w którym są świadczone usługi. Jeżeli istnieje wymóg posiadania przez agencję zatrudnienia lokalu, to powinien też istnieć obowiązek powiadamiania organu o zmianie adresu lokalu. W przeciwnym razie organ nie będzie miał możliwości sprawdzenia czy podmiot faktycznie działa w danym lokalu. Podmiot kontrolowany może w takim przypadku argumentować, że właśnie zmieniał lokal, a nie ma ustawowego obowiązku informowania o tym fakcie.	Uwaga uwzględniona. Art. 309 ust. 2 pkt 2 zostanie dodany adres lokalu.
907.	art. 323	Proponuje się wprowadzenie kary finansowej w wysokości 10 000 złotych w	Należałoby rozważyć czy niezłożenie formularza informacji o działalności agencji	Uwaga nieuwzględniona.

		przypadku niezłożenia przez agencję informacji o działalności agencji. Wpływy z kary powinny stanowić dochód samorządu województwa.	zatrudnienia nie powinno skutkować nałożeniem kary na agencję zatrudnienia np. w wysokości 10 000 zł. Wprowadzenie kary finansowej za brak przedstawienie przez agencję zatrudnienia informacji o działalności byłoby adekwatną karą oraz dodatkowo mobilizowałaby te podmioty do przestrzegania przepisów i terminowego przedstawiania informacji o działalności agencji zatrudnienia.	Marszałek ma możliwość zastosowania sankcji w tym przypadku, DRP nie widzi przesłanek do dodatkowego karania takiej agencji.
908.	art. 327 ust. 3	Proponuje się zmianę tego przepisu tak, aby to właściwy minister udostępniał wskazane w tym przepisie informacje.	W art. 26 ust. 1 ustawy wskazano, że Minister właściwy do spraw pracy prowadzi i udostępnia systemy teleinformatyczne. Natomiast z art. 308 ust. 5 ustawy wynika, że rejestr agencji zatrudnienia jest prowadzony w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 5. Administratorem, sprawującym nadzór nad funkcjonowaniem Systemu Teleinformatycznego Obsługi Rejestrów PSZ - STOR w zakresie Krajowego Rejestru Agencji Zatrudnienia - KRAZ jest minister właściwy do spraw pracy. W związku z powyższym to właściwy minister powinien udostępniać wskazane informacje.	Uwaga nieuwzględniona. Rejestr prowadzony jest przez właściwego marszałka i to on jest właściwym organem do przekazywania PIP informacji o wykreśleniu agencji, czy zakazie prowadzenia działalności. Minister właściwy do sprawy pracy zapewnia system teleinformatyczny co nie czyni go dysponentem danych.
909.	art. 362- 365, art. 367	Proponuje się określić minimalny wymiar kar grzywny na 5 000 złotych.	Minimalny wymiar określonych w ustawie kar grzywny jest zbyt niski. Kary w tej wysokości mogą nie stanowić skutecznego środka odstraszenia zważywszy na tendencje sądów do orzekania ich w minimalnej wysokości. Należałoby wprowadzić wyższy minimalny wymiar kar grzywny, tak aby miały one rzeczywiście zapobiegawczy charakter.	Uwaga nieuwzględniona. Maksymalny wymiar kar został podwyższony. Sądy orzekają wymiar kary
910.	art. 366 ust. 2	Proponuje się zastąpienie wyrazów: „przed dniem rozpoczęcia kontroli” wyrazami „do zakończenia postępowania kontrolnego”.	Jeżeli agencja zatrudnienia nie przestrzega przepisów, o których mowa w art. 366 ust. 1 i właściwy organ rozpoczyna kontrolę, a jednocześnie zostanie wszczęta procedura ukarania grzywną, to wszczęcie tej procedury czyni przeprowadzenie kontroli bezprzedmiotowym, gdyż wyniki kontroli często będą dostępne już po ukaraniu grzywną lub w trakcie trwania tej procedury, a kontrola	Uwaga nieuwzględniona. Przepis taki sam jak dotychczasowy art. 122 ust. 2

			może przecież ujawnić dodatkowe nieprawidłowości, które wymagają ukarania grzywną.	
911.	Uwaga dodatkowa	Proponuje się rezygnację z decyzji o zastąpieniu wpisów instytucji szkoleniowych do Rejestru Instytucji Szkoleniowych (RIS) wpisem do Bazy Usług Rozwojowych (BUR).	W uzasadnieniu tej decyzji podnosi się argumenty dotyczące realizacji usług ze środków publicznych przez podmioty spełniające odpowiednie standardy oferowanych usług (certyfikaty jakości). Obecnie w RIS zarejestrowanych jest ok. 14 200 instytucji szkoleniowych z czego jedynie 2800 posiada akredytację lub znak jakości. Zastąpienie RIS przez BUR spowoduje, że ponad 10 tys. instytucji szkoleniowych, aby móc ubiegać się o środki publiczne będzie musiało zainwestować w pozyskanie certyfikatu jakości lub zrezygnować z ubiegania się o środki publiczne. Należy zauważyć, że ok. 8200 instytucji zarejestrowanych w RIS to osoby fizyczne prowadzące jednoosobową działalność gospodarczą. W dużej mierze są to małe instytucje nie posiadające środków na zdobycie certyfikatów jakości. Takie rozwiązanie uniemożliwi korzystanie ze środków publicznych przez małe firmy prowadzące działalność w zakresie zawodów zanikających. Takie instytucje szkolą niewielką ilość osób i inwestowanie w kosztowne certyfikaty jakości jest dla nich nieopłacalne i trudne ze względu na brak odpowiednich kadr. Ponadto zgodnie ze Szczegółowym Opisem Priorytetów Programu Fundusze Europejskie dla Mazowsza 2021-2027 działanie FEMA 6.01 Aktywizacja zawodowa osób bezrobotnych, projekt realizowany jest zgodnie z ustawą o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, która określa, że tylko instytucja zarejestrowana w RIS może uzyskać zlecenie finansowane ze środków publicznych. Trudno określić jakie konsekwencje dla projektu wywołałoby zlikwidowanie RIS. Należy zauważyć, że konieczne jest zapewnienie odpowiedniego czasu na	Należy dążyć do tego, aby szkolenia zlecane z Funduszu Pracy były realizowane na wysokim poziomie i przez instytucje posiadające akredytację lub znak jakości. Zakłada się, że zmiana ta wpłynie pozytywnie na jakość świadczonych szkoleń co zwiększy szanse bezrobotnych na rynku pracy przy jednoczesnym efektywnym wydatkowaniu środków FP na usługi szkoleniowe. Ponadto, został wprowadzony przepis przejściowy i dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 20 ustawy, zachowują moc do dnia 31 grudnia 2025 r.

			dostosowanie się instytucji szkoleniowych do tej zmiany.	
Wojewódzki Urząd Pracy w OPOLU				
912.	Do całej Ustawy ”.	W przedmiotowym projekcie Ustawy występuje nazewnictwo tj.: „osoby niepełnosprawne”, opiekunowie osób niepełnosprawnych”.	Proponujemy ujednolicenie zapisów Ustawy o zapis „osób z niepełnosprawnościami”, opiekunów osób z niepełnosprawnościami”	Wyjaśnienie. W polskim porządku prawnym funkcjonuje pojęcie osoby niepełnosprawnej.
913.	Art. 32.pkt 6a	programowanie i wykonywanie zadań finansowanych z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego i Europejskiego Funduszu Społecznego Plus , w tym: a) wykonywanie zadań wynikających z programów, o których mowa w przepisach o zasadach prowadzenia polityki rozwoju lub przepisach o zasadach realizacji zadań finansowanych ze środków europejskich w perspektywie finansowej 2021–2027 i wcześniejszych perspektyw finansowych	Proponuje się dodać poprzednią nazwę funduszu (Europejski Fundusz Społeczny) i wcześniejsze okresy finansowania, gdyż Wojewódzkie Urzędy Pracy nadal realizują zadania z poprzednich perspektyw, np. dochodzenie środków	Uwaga uwzględniona.
914.	Art. 208	Starosta może finansować z Funduszu Pracy koszty zorganizowanego przejazdu bezrobotnych lub poszukujących pracy, skierowanych przez starostę do udziału w targach pracy i giełdach pracy organizowanych przez WUP, PUP lub OHP w ramach pośrednictwa pracy na terenie innego powiatu	Organizatorem targów pracy i giełd pracy może być zarówno WUP, PUP lub OHP. Dlatego proponuje się dodanie jednostek takich jak inny PUP czy OHP	Uwaga uwzględniona.
Narodowe Forum Doradztwa Kariery				
915.	Art. 2.	Należy dodać definicję doradcy zawodowego, pośrednika pracy doradcy EURES do przepisów nowej ustawy	Proponowane definicje : Doradca zawodowy to osoba, której zadaniem jest doradzanie ludziom i podawanie informacji na temat tego, jaki rodzaj pracy lub	Uwaga nieuwzględniona. Kwestie dotyczące wymagań wobec osoby zatrudnionej na stanowisku doradcy zawodowego

			wykształcenia mogliby zdobyć lub w jaki sposób mogliby awansować do lepszej pracy. Pośrednik pracy - doradca ds. zatrudnienia, to osoba, która zajmuje się pozyskiwaniem informacji o wolnych miejscach pracy, dystrybucją tych informacji, nawiązywaniem współpracy z podmiotami zatrudniającymi pracowników, doborem kandydatów na wolne miejsca pracy oraz zbieraniem informacji o lokalnym rynku pracy. Doradca EURES to osoba posiadająca wiedzę na temat praktycznych, prawnych i administracyjnych kwestii dotyczących mobilności na poziomie krajowym i transgranicznym, będąca pracownikiem publicznych służb zatrudnienia w każdym państwie członkowskim lub też innych organizacji partnerskich w ramach sieci EURES.	i pośrednika pracy reguluje rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 maja 2018 r. w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych. Zgodnie z zamieszczonym tam zapisem na stanowisku urzędniczym „doradcy zawodowego” w urzędzie pracy może zostać zatrudniona osoba, która spełnia łącznie dwa warunki: posiada wykształcenie wyższe oraz rok doświadczenia w zakresie poradnictwa zawodowego. Dodatkowo informujemy, że W klasyfikacji zawodów i specjalności zawód doradcy zawodowego jest pod kodem 242304. Ponadto opis zawodu, zadań, wymagań na tym stanowisku zawarty jest w Informacji o zawodzie doradcy zawodowego, który znajduje się na stronie Infodoradca.edu.pl.
916.	Art. 25.1 pkt 1c	Rolą Ministra właściwego do spraw pracy nie jest tworzenie narzędzi dla doradców zawodowych czy pośredników pracy. Proponujemy podzielenie tego punktu na dwa, odnośnie do doradcy zawodowego i pośrednika pracy, w brzmieniu:	1. Minister właściwy do spraw pracy tworzy warunki dla opracowania narzędzi diagnozy i oceny zawodowej (zwłaszcza psychometryczne) przez instytucje pozarządowe (uczelnie, stowarzyszenia i fundacje) w oparciu o ich dorobek autorski (np. wdrożony przez Minister właściwy do spraw pracy w ramach pożyczki Banku Światowego, powstały w wyniku współpracy międzynarodowej, czy przez ekspertów instytucji rynku pracy) 2. Minister właściwy do spraw pracy tworzy warunki na potrzeby pośrednictwa pracy, w tym prowadzenie i udostępnianie internetowych baz danych z zakresu rynku pracy, w szczególności dotyczących ofert pracy	Uwaga nieuwzględniona. Nie sam Minister tworzy narzędzia, ale urząd obsługujący Ministra, czyli wyspecjalizowane komórki merytoryczne Ministerstwa w oparciu o obowiązujące przepisy prawne dotyczące zamówień publicznych i wydatkowania środków publicznych. Minister pełni rolę koordynatora PSZ i w ramach tej koordynacji, jednym z zadań jest tworzenie narzędzi dla doradców zawodowych. To zadanie pozwala na wprowadzenie

			oraz tworzy warunki dla opracowania i utrzymania rejestrów nauki zawodu.	wystandaryzowanych narzędzi, ale nie wyklucza podejmowania na szczeblu lokalnym przez urzędy pracy inicjatyw w zakresie zlecania podmiotom prywatnym opracowywania nowych narzędzi.
917.	Art. 32.1 pkt 15	Na czym ma polegać koordynowanie doradztwa zawodowego w Publicznych Służbach Zatrudnienia?	raczej : Inicjowanie i opracowywanie w uzgodnieniu z Ministrem właściwym do spraw pracy wytycznych określających jakość prowadzonych usług doradczych przez Publiczne Służby Zatrudnienia?	Uwaga nieuwzględniona. Ustawa nie może zawierać zbyt szczegółowych opisów realizowanych zadań. Zawarty w projekcie ustawy przepis zawiera już w sobie komponent przedstawiony w propozycji.
918.	Art. 32.1 pkt 16	Regulacja w tym pkt jest rozmyta i odnosi się wrażenie połączenia kilku niespójnych przepisów różnych regulacji tego zadania	raczej : Realizowanie doradztwa zawodowego dla osób nie zarejestrowanych w PUP oraz staży dla nowo zatrudnionych młodszych doradców zawodowych oraz działań o charakterze metodyczno-szkoleniowym służących utrzymaniu wysokiego poziomu świadczonych usług.	Uwaga nieuwzględniona. Intencją przepisu jest wsparcie indywidualne doradców zawodowych z PUP aby mogli zwrócić się do doradców z WUP, gdy mają problem z procesem doradczym lub klientem. Ta propozycja jest elastyczna i ma być wstępem do dalszych prac skutkujących wprowadzeniem rozwiązań kompleksowych w zakresie doskonalenia usługi poradnictwa. Proponowany przepis jest wynikiem oczekiwań środowiska doradców zawodowych.
919.	Art. 32.1 pkt 17	Należy uzupełnić przepisy ustawy o treść	raczej : Opracowywanie, aktualizowanie i upowszechnianie informacji zawodowych na terenie województwa, w tym rejestrów podmiotów prowadzących praktyczne kształcenie zawodowe - naukę zawodu (kształcenie dualne)	Uwaga nieuwzględniona. Ustawa nie może zawierać zbyt szczegółowych opisów realizowanych zadań. Problematyka kształcenia zawodowego wchodzi w zakres kompetencji resortu edukacji.
920.	Art. 32.1 pkt 18a	Należy uzupełnić przepisy ustawy o treść	Raczej : Opracowywania, gromadzenia i aktualizowania informacji zawodowych o charakterze ogólnokrajowym, w tym rejestrów nauki zawodu	Uwaga nieuwzględniona. Ustawa nie może zawierać zbyt szczegółowych opisów realizowanych zadań. Problematyka kształcenia

				zawodowego wchodzi w zakres kompetencji resortu edukacji.
921.	Art. 32.1 pkt 18b	Należy uzupełnić przepisy ustawy o treść	zgłaszania potrzeb w zakresie tworzenia narzędzi specjalistycznych dla doradców zawodowych, metod i zasobów informacyjnych na potrzeby pośrednictwa pracy i doradztwa zawodowego lub innych form pomocy określonych w ustawie	Uwaga nieuwzględniona. Proponowana zmiana jest zawarta w przepisie. Nie ma potrzeby szczegółowego doprecyzowania na poziomie ustawy formy współpracy.
922.	Art. 32.1 pkt 19	Przepis regulacji w części realizuje Art. 32.1 pkt 20,	współpraca, w szczególności ze szkołami, uczelniami i podmiotami ekonomii społecznej w zakresie realizacji doradztwa zawodowego, w tym promowania uczenia się przez całe życie oraz upowszechniania informacji o zawodach i potrzebach rynku pracy, z wykorzystaniem zasobów Centrów Kariery Zawodowej	Uwaga nieuwzględniona. Proponowany przepis zawęzałby możliwości współpracy.
923.	Art. 32.1 pkt 20	Usunąć kropkę po 30	prowadzenie działań informacyjnych na temat rozwoju umiejętności i wsparcia skierowanego do osób do 30 roku życia	Uwaga nieuwzględniona
924.	Art. 32.1 pkt 21b	Przepis regulacji powinien otrzymać następujące brzmienie	popularyzowanie idei uczenia się przez całe życie i upowszechnianie dobrych praktyk w tym zakresie	Uwaga nieuwzględniona. Proponowana zmiana jest zawarta w przepisie. Nie ma potrzeby szczegółowego doprecyzowania na poziomie ustawy formy współpracy.
925.	Art. 32.1 pkt 22	Przepis regulacji powinien otrzymać następujące brzmienie	organizowanie i finansowanie szkoleń pracowników wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy;	Uwaga nieuwzględniona Ten przepis funkcjonuje w takiej formie od wielu lat i nakłada obowiązek WUP-om szkolenia doradców zawodowych z PUP.
926.	Art. 33.5	Przepis regulacji powinien otrzymać następujące brzmienie	Zadania określone w art. 32 ust. 1 pkt 15–20, dla bezrobotnych, poszukujących pracy osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo, realizuje centrum kariery zawodowej, będące komórką organizacyjną WUP.	Uwaga nieuwzględniona Aktualne brzmienie przepisu: <i>Zadania określone w art. 32 ust. 1 pkt 15–20, dla bezrobotnych, poszukujących pracy oraz osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo, realizuje centrum kariery zawodowej, będące komórką organizacyjną WUP.</i>

				Uwaga jest niezrozumiała. Czy chodzi o wprowadzenie kategorii poszukujących pracy osób niezarejestrowanych?
927.	Art. 58. 1	Przepis regulacji powinien otrzymać następujące brzmienie	W przypadku, gdy bezrobotny zarejestrowany w państwie określonym w art.1 ust. 3 pkt 2 lit. a-d oświadczy, że zachowuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej prawo do zasiłku dla bezrobotnych nabyte w państwie rejestracji jako bezrobotny, PUP rejestruje takiego bezrobotnego jako poszukującego pracy. PUP niezwłocznie przekazuje do WUP oświadczenie bezrobotnego oraz złożone przez niego dokumenty.	Uwaga nieuwzględniona
928.	Art. 61.3.	Przepis regulacji powinien otrzymać następujące brzmienie	3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach PUP, mając na uwadze obiektywne okoliczności lub przeszkody uniemożliwiające przedłożenie kompletu dokumentów oraz przekazanie wymaganych danych, może wyrazić zgodę na rejestrację jako bezrobotnego albo poszukującego pracy osoby nieposiadającej kompletu dokumentów lub która nie przekazała wymaganych danych.	Uwaga nieuwzględniona
929.	Art. 65. 1.	Przepis regulacji powinien otrzymać następujące brzmienie	Powiatowy Urząd Pracy pozbawia statusu bezrobotnego, który: treść punktów od 1-12 bez zmian	Uwaga nieuwzględniona
930.	Art. 73. 1. Art. 73. 2.	Przepisy regulacji powinny otrzymać następujące brzmienie	1. PUP przed skierowaniem bezrobotnego do formy pomocy, weryfikuje warunki do posiadania statusu bezrobotnego w systemie teleinformatycznym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, CEIDG przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego prowadzonego przez ministra właściwego do spraw pracy. 2. PUP kierując osobę bezrobotną lub poszukującą pracy do formy pomocy, informuje ją o jej prawach i obowiązkach związanych z uczestnictwem w tej formie pomocy.	Uwaga uwzględniona
931.	Art. 74. 1. Art. 74. 2.	Przepisy regulacji powinny otrzymać następujące brzmienie	1. PUP w ramach formy pomocy, w szczególności przed skierowaniem bezrobotnego lub poszukującego pracy do pracodawcy lub przedsiębiorcy, pozyskuje za	Uwaga uwzględniona

			pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 10, od: 2. Starosta może odmówić przyznania formy pomocy, jeżeli uzyskał informację o naruszeniach, o których mowa w ust. 1.	
932.	Art. 87.1	Przepisy regulacji powinien otrzymać następujące brzmienie	Doradztwo zawodowe polega na udzielaniu pomocy przez doradcę zawodowego, bezrobotnym, poszukującym pracy i osobom niezarejestrowanym, w tym osobom biernym zawodowo w wyborze lub zmianie zawodu, miejsca pracy, kierunku kształcenia lub szkolenia, a także w planowaniu rozwoju kariery.	Uwaga nieuwzględniona
933.	Art. 87.1 pkt 8.	Przepis regulacji powinien otrzymać następujące brzmienie	1. Powiatowy Urząd Pracy, kieruje bezrobotnego lub oszukującego pracy na szkolenie o którym mowa w ust. 2 pkt 3, wydaje skierowanie zawierające: 1) nazwę powiatowego urzędu pracy wystawiającego skierowanie oraz datę wydania skierowania; 2) imię i nazwisko oraz numer PESEL osoby kierowanej, a w przypadku cudzoziemca numer dokumentu stwierdzającego tożsamość, i adres zamieszkania tej osoby; 3) nazwę, termin i miejsce realizacji szkolenia; 4) informację o prawach i obowiązkach związanych z uczestnictwem w szkoleniu. 8. PUP kierując bezrobotnego lub poszukującego pracy na szkolenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, wydaje skierowanie zawierające:	Uwaga nieuwzględniona
934.	Art. 88.1.-10.	Przepisy regulacji powinien otrzymać następujące brzmienie	1.PUP udzielając pomocy określonej w ustawie, pomaga bezrobotnemu lub poszukującego pracy opracować IPD pod kierunkiem doradcy zawodowego. 2. Przygotowanie IPD następuje nie później niż w terminie 30 dni od dnia rejestracji po wyrażeniu zgody bezrobotnego lub poszukującego pracy na sporządzenie IPD. W przypadku wyrażenia zgody po upływie terminu, o którym mowa w zdaniu pierwszym IPD jest przygotowywane niezwłocznie po jej uzyskaniu. Zgoda jest odnotowywana w	Uwaga nieuwzględniona

			systemie teleinformatycznym, o którym mowa art. 26 ust. 1 pkt 1. 3. Zgoda, o której mowa w ust. 2, nie jest wymagana w przypadku IPD dla: 1) bezrobotnego, który jest zarejestrowany łącznie przez okres ponad 90 dni w okresie ostatnich 180 dni; 2) długotrwale bezrobotnego; 3) bezrobotnego lub poszukującego pracy do 30 roku życia. 4. Przygotowanie IPD w przypadku, o którym mowa w: 1) ust. 2 – następuje niezwłocznie po wyrażeniu zgody na przygotowanie IPD; 2) ust. 3 pkt 1 lub 2 – następuje niezwłocznie po zaistnieniu okoliczności, o których mowa w tych przepisach; 3) ust. 3 pkt 3 – następuje niezwłocznie po dniu zarejestrowania bezrobotnego lub poszukującego pracy. 5. Przygotowanie IPD przez bezrobotnego lub poszukującego pracy następuje w trakcie rozmowy z doradcą zawodowym, podczas której dokonuje się analizy sytuacji bezrobotnego lub poszukującego pracy, biorąc pod uwagę jego oddalenie od rynku pracy i gotowość do wejścia lub powrotu na rynek pracy. 6. IPD obejmuje w szczególności: 1) formy pomocy dostosowane do sytuacji i potrzeb bezrobotnego lub poszukującego pracy; 2) działania, które bezrobotny lub poszukujący pracy może zrealizować samodzielnie; 3) terminy realizacji form pomocy i działań podejmowanych przez bezrobotnego lub poszukującego pracy samodzielnie; 4) preferowaną przez bezrobotnego lub poszukującego pracy częstotliwość kontaktu, o którym mowa w ust. 8; 5) termin zakończenia realizacji IPD. 7. IPD może być zmieniany przez bezrobotnego lub poszukującego pracy.	

			8. Bezrobotny lub poszukujący pracy kontaktuje się z doradcą zawodowy w okresie realizacji IPD co najmniej raz na 30 dni w celu monitorowania sytuacji i postępów w realizacji działań przewidzianych w IPD. 9. Kontakt, o którym mowa w ust. 8, może być realizowany w formie spotkania, rozmowy telefonicznej albo wymiany informacji drogą elektroniczną lub pocztową. 10. Jeżeli w wyniku realizacji IPD bezrobotny lub poszukujący pracy nie podjął zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub nie rozpoczął działalności gospodarczej, doradca zawodowy i bezrobotny lub poszukujący pracy dokonują analizy IPD, ustalają przyczyny niepowodzenia i przygotowują nowy IPD.	
935.	Art. 89. 1	Przepis regulacji powinien otrzymać następujące brzmienie	Zadania w zakresie doradztwa zawodowego i pośrednictwa pracy w PUP realizują: 1) młodszy doradca do spraw zatrudnienia; 2) doradca do spraw zatrudnienia; 3) starszy doradca do spraw zatrudnienia. 2. Młodszym doradcą do spraw zatrudnienia może zostać osoba, która posiada, co najmniej średnie wykształcenie lub średnie branżowe oraz co najmniej 6 miesięcy stażu pracy lub wykształcenie wyższe. 3. Doradcą do spraw zatrudnienia może zostać osoba, która posiada, wyższe wykształcenie i co najmniej 12 miesięcy stażu pracy. 4. Starszym doradcą do spraw zatrudnienia może zostać osoba spełniająca następujące warunki: 1) posiada wyższe wykształcenie i co najmniej 3 lata stażu pracy, i ukończyła studia podyplomowe z zakresu doradztwa zawodowego.	Uwaga nieuwzględniona
936.	Art. 92. 1.	Przepis regulacji powinien otrzymać następujące brzmienie	Zadania w zakresie doradztwa zawodowego realizują: 1) młodszy doradca zawodowy; 2) doradca zawodowy; 3) starszy doradca zawodowy. 2. Młodszym doradcą zawodowym może zostać osoba, która posiada wykształcenie wyższe.	Uwaga nieuwzględniona

			3. Doradcą zawodowym może zostać osoba, która posiada wyższe wykształcenie i 3 lata stażu pracy lub ukończyła studia na kierunku związanym z kształceniem w zakresie doradztwa zawodowego. 4. Starszym doradcą zawodowym może zostać osoba, która: 1) ukończyła studia na kierunku związanym z kształceniem w zakresie doradztwa zawodowego i posiada co najmniej 12 miesięcy stażu pracy lub 2) posiada wyższe wykształcenie i ukończyła studia podyplomowe z zakresu doradztwa zawodowego oraz co najmniej 12 miesięcy stażu pracy, lub 3) posiada wyższe wykształcenie i co najmniej 5 lat stażu pracy.	
937.	Art. 93.	Przepis regulacji powinien otrzymać następujące brzmienie	Młodszy doradca zawodowy wykonuje zadania w zakresie doradztwa zawodowego pod nadzorem doradcy zawodowego, starszego doradcy zawodowego lub przełożonego.	Uwaga uwzględniona
938.	Art. 94. 1.	Przepis regulacji powinien otrzymać następujące brzmienie	W centrum kariery zawodowej do realizacji doradztwa zawodowego zatrudnia się co najmniej pięciu pracowników, w pełnym wymiarze czasu pracy, w tym czterech doradców zawodowych lub starszych doradców zawodowych, spośród których jeden ukończył studia magisterskie z zakresu psychologii. 2. W województwie, w którym funkcjonuje więcej niż jedno centrum przepis ust. 1 ma zastosowanie do centrum kariery zawodowej koordynującego prace wszystkich centrów kariery zawodowej na terenie województwa. 3. Liczba doradców zawodowych powinna umożliwiać dostęp do doradztwa zawodowego wszystkim osobom zarejestrowanym potrzebującym i oczekującym takiej pomocy, w szczególności osobom długotrwale bezrobotnym.	Uwaga nieuwzględniona
939.	Art. 96.	Należy usunąć przepis. Ta regulacja nie ma podstawy prawnej i uzasadnienia.		Uwaga nieuwzględniona
940.	Art. 97. 1.	Przepis regulacji powinien otrzymać następujące brzmienie	Powiatowy Urząd Pracy wyznacza bezrobotnemu, poszukującemu pracy i	Uwaga uwzględniona

			pracodawcy doradcę zawodowego i doradcę do spraw zatrudnienia, o którym mowa w art. 89 ust. 1. 2. Doradca do spraw zatrudnienia, o którym mowa w art. 89 ust. 1, wyznaczony dla bezrobotnego lub poszukującego pracy: 1) świadczy pomoc w zakresie pośrednictwa pracy oraz ułatwia dostęp do innych form pomocy, w tym informuje o możliwości skorzystania z pomocy w ramach doradztwa zawodowego; 2) może świadczyć pomoc w zakresie poradnictwa zawodowego; 3) doradca zawodowy przeprowadza rozmowy z bezrobotnym lub poszukującym pracy w celu ustalenia jego sytuacji i potrzeb w zakresie możliwości wejścia lub powrotu na rynek pracy; 4) bezrobotny lub poszukujący pracy przygotowuje wspólnie z doradcą zawodowym indywidualne plany działania i monitoruje ich realizację; 5) doradca do spraw zatrudnienia utrzymuje stały kontakt z bezrobotnym lub poszukującym pracy. 3. Doradca do spraw zatrudnienia, o którym mowa w art. 89 ust. 1, wyznaczony dla pracodawcy: 1) pozyskuje do współpracy pracodawców, w szczególności w zakresie zgłaszania ofert pracy do bazy ofert pracy; 2) przeprowadza rozmowy z pracodawcami w celu ustalenia ich oczekiwań w zakresie form pomocy; 3) udziela pracodawcom pomocy określonej w ustawie, w szczególności w zakresie pośrednictwa pracy oraz ułatwiania dostępu do innych form pomocy; 4) utrzymuje stały kontakt z pracodawcami, z którymi została nawiązana współpraca.	
941.	Art. 98.	Przepis regulacji powinien otrzymać następujące brzmienie	Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowe warunki realizacji i sposoby świadczenia doradztwa zawodowego i	Wyjaśnienie Zmieniono brzmienie przepisu

			pośrednictwa pracy przez wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy, a w części dotyczącej doradztwa zawodowego i pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES także przez OHP, uwzględniając zakres doradztwa zawodowego i pośrednictwa pracy, konieczność zapewnienia respektowania praw osób korzystających z tych form pomocy oraz ujednolicenie ich realizacji przez wojewódzkie, powiatowe urzędy pracy oraz OHP; 2) zawartość ofert pracy zgłaszanych do bazy ofert pracy w ramach pośrednictwa pracy, w tym pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES uwzględniając konieczność zapewnienia w ofertach pracy zakresu informacji niezbędnego dla znalezienia odpowiednich kandydatów do pracy; 3) minimalną liczbę pracowników realizujących w wojewódzkich i powiatowych urzędach pracy doradztwo zawodowe i pośrednictwo pracy, w tym pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES oraz minimalną liczbę pracowników realizujących w OHP pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES, uwzględniając konieczność zapewnienia szerokiej dostępności tych form pomocy dla bezrobotnych, poszukujących pracy i osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo.	
942.	art. 80	Dodanie ust. 5. Przepisu dotyczącego kompetencji PUP jako zajmującego się doradztwem zawodowym.	W art. 80 dodanie ust. 5 w brzmieniu 1. Powiatowy urząd pracy prowadzi bazę ofert nauki zawodu w miejscu pracy. 2. Organizacje samorządu gospodarczego działające na terenie danego powiatu zobowiązane są do przekazania Powiatowemu Urzędowi Pracy do końca pierwszego półrocza roku kalendarzowego poprzedzającego następujący po nim rok szkolny, zbiorczej informacji o ofercie kształcenia w miejscu pracy firm członkowskich. 3. Przez samorząd gospodarczy rozumie się organizacje działające na podstawie Ustawy o izbach gospodarczych oraz Ustawy o rzemiośle.	Uwaga nieuwzględniona

			4. Informacje o ofercie nauki zawodu w danym podmiocie gospodarczym obejmują: nazwę zakładu pracy wraz z danymi teleadresowymi, zawód, bądź zawody oraz liczbę miejsc nauki zawodu. Informacje o ofercie nauki zawodu przekazywane do Powiatowych Urzędów Pracy przez organizacje samorządu gospodarczego mogą być aktualizowane raz na kwartał. 5. Publiczne służby zatrudnienia zobowiązane są do zamieszczenia bazy ofert nauki zawodu w miejscu pracy na kolejny rok szkolny w stosunku do roku kalendarzowego, w formie internetowej w podziale terytorialnym (powiaty, województwa, kraj) oraz branżowym od 1 września danego roku na potrzeby doradztwa zawodowego. 6. Do końca roku kalendarzowego wójt (burmistrz, prezydent miasta) zobowiązany jest dla celów statystycznych przekazać do właściwego wg lokalizacji Powiatowego Urzędu Pracy, informację o liczbie młodocianych pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę w celu praktycznej nauki zawodu z podziałem na poszczególne zawody. Informacje te są pozyskiwane przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) na podstawie ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW z dnia 28 maja 1996 r. w sprawie przygotowania zawodowego młodocianych i ich wynagradzania § 3a. 7. Na podstawie informacji statystycznych uzyskanych od wójtów (burmistrzów, prezydentów miast) odnośnie liczebności zawartych umów o naukę zawodu w miejscu pracy, Publiczne Służby Zatrudnienia przygotowują analizę kształcenia młodocianych pracowników za dany rok.	
	Tabela uwag Sześcian Podkarpacko-Świętokrzyski (Porozumienie Powiatów Mieleckiego, Niżańskiego, Stalowolskiego, Tatnobrzieskiego (Województwo Podkarpackie) oraz Sandomierskiego i Staszowskiego (Województwo Świętokrzyskie))			

943.	Art. 2 pkt 1	W definicji bezrobotnego proponujemy uregulować, że bezrobotnym może być osoba, jeżeli m. in. zgłosiła w Krajowym Rejestrze Sądowym wniosek o zawieszenie działalności na podstawie podjętej przez zarząd albo wspólników spółki uchwały o zawieszeniu spółki i okres zawieszenia nadal trwa.	Bezrobotnym może być osoba, o której mowa w art. 2 pkt 1 lit. h - j jeśli spółka zgłosiła do KRS zawieszenie działalności gospodarczej i okres zawieszenia nadal trwa	Wyjaśnienie Podczas zawieszenia spółki, spółka nadal istnieje i ciąży na niej w tym okresie zawieszenia obowiązki które nadal prowadzi zarząd i rada dyrektorów, których powołują i odwołują oraz zawieszają w czynnościach, akcjonariusze uchwałą, chyba że umowa spółki stanowi inaczej.
944.	Art. 2	Definicję osoby bezrobotnej należy sformułować w sposób zrozumiały dla przeciętnego obywatela i niebudzący wątpliwości. Cechy osoby bezrobotnej nie powinny być rozumiane wieloznacznie. Do rejestracji zgłaszają się osoby które mają podpisane umowy o pracę i pozostają w dyspozycji pracodawcy, nie koniecznie osiągają z tego tyt. w danej chwili dochody. Dołożenie do słownika: „osoba pracująca” – definicja osoby bezrobotnej stanie się bardziej zrozumiała dla każdego. „Osoba ucząca się” - wyciągnięcie do słowniczka tego zwrotu spowoduje, że definicja osoby bezrobotnej znacznie się skróci i stanie się bardziej zrozumiała, a mimo tego zwrot dalej będzie szeroko wytłumaczony. „osoba zdolna i gotowa do podjęcia pracy” - problematyczne jest rejestrowanie osób, które pojawiają się ze złamaniem, o kulach lub wręcz przy pomocy osób trzecich. Ta definicja nigdy nie była wprost wytłumaczona co prowadziło do nieporozumień.	bezrobotnym – oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1 lub pkt 2 lit. a–k lub m, lub osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 3, 5 lub 6 niepracującą, nieuczącą się w szkole, niemającą stałego źródła dochodu, zdolną i gotową do podjęcia zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy albo jeżeli jest osobą niepełnosprawną, zdolną i gotową do podjęcia pracy co najmniej w połowie tego wymiaru czasu pracy, zarejestrowaną w powiatowym urzędzie pracy, jeżeli:.... [a-m] Dołożyć do słownika definicji ustawowych osoba pracująca - zatrudniona lub wykonująca inną pracę zarobkową, która nie rozwiązała umowy o pracę lub umowy o świadczenie pracy lub usług. Osoba ucząca się – osoba, która uczy się w systemie dziennym/stacjonarnym z wyjątkiem uczącej się w szkole dla dorosłych, branżowej szkole II stopnia, w szkole policealnej, lub przystępującej do egzaminów eksternistycznych z zakresu programu nauczania szkoły dla dorosłych lub branżowej szkoły II stopnia, lub kształcącej się na studiach niestacjonarnych, lub uczącej się w szkole artystycznej realizującej wyłącznie kształcenie artystyczne. Osoba zdolna i gotowa do podjęcia pracy - osoba, która nie przebywa na zwolnieniu lekarskim, a jej stan zdrowia już od dnia rejestracji pozwala na podjęcie pracy zgodnej z	Uwagi nieuwzględnione Osoba niezatrudniona to osoba, której nie wiążą żadne stosunki prawne z jakimkolwiek pracodawcą i wtedy też jest ona zdolna i gotowa do podjęcia zatrudnienia. Różne są formy kształcenia i wynikające z nich prawa i obowiązki. Osoba pojawiająca się ze złamaniem, o kulach lub wręcz przy pomocy osób trzecich to osoba chora, która nie jest zdolna i gotowa do podjęcia zatrudnienia w tym momencie.

			posiadanyimi kwalifikacjami bądź w nowym zawodzie po uprzednim przyuczeniu przez pracodawcę.	
945.	2 ust. 1 lit c- e	Trzy punkty, a jeden sens. Z trzech punktów wynika, że osoba na dzień rejestracji nie może prowadzić działalności gospodarczej chyba, że jej prowadzenie zostało zawieszone.	nie prowadzi działalności gospodarczej lub dokonała zawieszenia jej prowadzenia.	Wyjaśnienie Definicja wyszczególnia określone sytuacje.
946.	art. 2 pkt.29	W definicji pracy niesubsydiowanej stwierdzono, że – oznacza to zatrudnienie, wykonywanie innej pracy zarobkowej lub prowadzenie działalności gospodarczej, bez dofinansowania ze środków Funduszu Pracy, Nie ma odniesienia natomiast jak traktować zatrudnienie, wykonywanie innej pracy zarobkowej lub prowadzenie działalności gospodarczej dofinansowane ze środków EFS +o których mowa w art. 2 pkt. 32 oraz art. 271 a także z innych środków publicznych np. PFRON?	Zapis należy doprecyzować	Uwaga nieuwzględniona Pracy subsydiowana wymieniona w tej ustawie jest finansowana ze środków FP.
947.	Art. 10 ust. 3	Brakuje w składzie PRRP przedstawicieli izb rolniczych oraz organizacji pozarządowych zajmujących się statutowo problematyką rynku pracy.	Proponujemy włączenie przedstawicieli izb rolniczych oraz organizacji pozarządowych zajmujących się statutowo problematyką rynku pracy do składu powiatowej rady rynku pracy	Uwaga uwzględniona
948.	Art.10 ust. 3 pkt. 3	W skład powiatowej rady rynku pracy wchodzi jeden przedstawiciel ośrodka wsparcia ekonomii społecznej, o którym mowa w art. 36 ustawy z 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej, prowadzącego działalność na terenie powiatu. Akredytacja i status ośrodka wsparcia ekonomii społecznej są przyznawane na okres nieprzekraczający 2 lat, a kadencja rady rynku pracy wynosi 4 lata. Czy w trakcie kadencji będzie trzeba wprowadzać zmiany w składzie rady.	Proponujemy uszczegółowienie punktu 3.	Wyjaśnienie Kadencja rrp wynosi 4 lata. W przypadku zmiany. Zgodnie z zaproponowanymi przepisami: 3. Członek rady rynku pracy może zostać odwołany: 1) na wniosek organu lub organizacji, które zgłosiły jego kandydaturę na członka rady; 2) z inicjatywy odpowiednio ministra właściwego do spraw pracy, marszałka województwa lub starosty, po zasięgnięciu opinii

				organu lub organizacji, które zgłosiły jego kandydaturę na członka rady. Dlatego organizacja będzie miała możliwość odwołać daną osobę i na jej miejsce zgłosić nową kandydaturę.
949.	Art. 11 ust.1,2,3	Rotacyjność przewodniczącego PRRP winna być opcjonalna wg uznania rady. Rotacyjność przewodniczenia posiedzeniom rady może pogorszyć standard jej funkcjonowania i wprowadzić duże zakłócenia w pracy organu. Obecnie pracami rady kieruje przewodniczący a w przypadku jego nieobecności wiceprzewodniczący rady. Rada opracowuje plan pracy na cały okres kadencji, nad którego realizacją czuwa Przewodniczący Rady, więc zmiana co pewien okres osoby realizującej będzie wprowadzała utrudnienia w jego realizacji.	Przewodniczący PRRP wybierany jest zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy składu rady, spośród członków rady. Jeżeli rada tak ustali funkcja ta może być sprawowana rotacyjnie.	Wyjaśnienie W celu zachowania jednolitego stosowania przepisów prawo wprowadzono kadencyjność przewodniczącego rrp na okres 12 celem umożliwienia jak największej liczbie stron przewodnictwo w tym organie.
950.	Art. 14 ust. 1	Brak możliwości zwolnienia członka rady rynku pracy od pracy w celu wzięcia udziału w szkoleniu. Część członków PRRP zgłasza problemy z uzyskaniem zwolnienia z pracy i musi w tym celu wykorzystywać urlop wypoczynkowy.	Art. 1 ust. 1 Pracodawca zwalnia pracownika od pracy w celu wzięcia udziału w posiedzeniach rady rynku pracy i szkoleniach dla członków rad rynku pracy. Za czas zwolnienia pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia ustalonego według zasad obowiązujących przy obliczaniu wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy.	Uwaga uwzględniona
951.	Art. 38 ust.1 pkt 13	„współpraca, w szczególności ze szkołami, uczelniami i podmiotami ekonomii społecznej w zakresie realizacji poradnictwa zawodowego, w tym promowania uczenia się przez całe życie oraz działań informacyjnych dotyczących wsparcia skierowanego do osób do 30.roku życia” Współpraca w szczególności ze szkołami, uczelniami i podmiotami ekonomii społecznej w zakresie poradnictwa zawodowego znacznie poszerza grupę klientów i są to dodatkowe zadania dla	Współpraca ze szkołami ponadpodstawowymi, uczelniami i podmiotami ekonomii społecznej w zakresie promowania uczenia się przez całe życie oraz działań informacyjnych dot. wsparcia skierowanego do osób do 30. roku życia.	Uwaga uwzględniona

		doradców zawodowych, którzy będą mogli również świadczyć pośrednictwo pracy. Sprawna i właściwa realizacja będzie zależna od zapowiedzianego rozporządzenia określającego minimalną liczbę doradców zawodowych i doradców ds. zatrudnienia.		
952.	Art. 38 ust. 1 pkt 14		W katalogu wydawanych decyzji należy dodać zwrot „uznaniu danej osoby za poszukującą pracę”.	Wyjaśnienie Projektowany przepis jest analogiczny do obecnie obowiązującego art. 9 ust. 1 pkt 14 lit. a ustawy o promocji zatrudnienia. Rejestracja poszukującego pracy jest czynnością materialno-techniczną i nie wymaga wydania decyzji administracyjnej w trybie art. 104 z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Odmowa nadania/pozbawienie statusu poszukującego pracy powinna natomiast nastąpić w formie decyzji administracyjnej.
953.	Art. 45 ust. 4	W związku z planowanym przejściem na świadczenie usług dla klientów PUP w formie elektronicznej, mając na uwadze zapis art. 45 ust 4, czy system teleinformatyczny udostępniony przez ministra ds. pracy będzie w myśl przepisów kancelaryjno archiwalnych systemem dedykowanym do realizowania określonych usług, stanowiącym wyjątek od podstawowego sposobu dokumentowania przebiegu załatwiania i rozstrzygania spraw tzn. czy będzie zapewniał on możliwość gromadzenia dokumentacji napływającej do PUP oraz tworzonej w PUP w sposób odzwierciedlający proces załatwiania spraw, jej przechowywania, wyszukiwania oraz udostępniania, a także ewidencjonowania i wyszukiwania towarzyszącej jej dokumentacji		Wyjaśnienie Docelowo cała dokumentacja będzie prowadzone elektronicznie

		nielektronicznej. Czy w zakresie obsługi spraw w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez ministra ds. pracy zostaną wydane przepisy dotyczące prowadzenia czynności kancelaryjnych w tym systemie. Czy planowane jest centralne opracowanie wzorcowej Instrukcji Kancelaryjnej oraz Jednolitego Rzeczowego Wykazu Akt dla wszystkich PUP, tak jak ma to miejsce w innych branżowych instytucjach. Obecnie akta dotyczące rejestracji, statusu i świadczeń dla bezrobotnych/poszukujących pracy prowadzone są w teczkach zbiorczych. Przepisy kancelaryjne dla czynności kancelaryjnych w EZD nie przewidują prowadzenia teczek zbiorczych. Jak zostanie uregulowana kwestia prowadzenia dokumentacji i czynności kancelaryjnych osób bezrobotnych/poszukujących pracy w zakresie rejestracji, statusu i świadczeń mając na uwadze możliwość wnoszenia wniosków elektronicznie i osobiście w urzędzie w formie papierowej.		
954.	Art. 47	W Art. 47 ust. 1 Brak odniesienia do Art. 47 ust. 3 pkt 11 Pracowników PUP	Uzupełnić Art. 47 ust. 1 o przetwarzanie o punkt dotyczący przetwarzania danych osobowych Pracowników PUP	Uwaga uwzględniona
955.	Art. 47 ust. 14	W projekcie ustawy Administratorem danych zgromadzonych przez PUP jest dyrektor PUP. Zgodnie z zapisami obowiązującej ustawy Administratorem danych zgromadzonych przez PUP jest PUP (reprezentowany przez Dyrektora PUP)		Uwaga uwzględniona
956.	Art. 62	Uregulowania wymaga również następujące zagadnienie, ile czasu ma bezrobotny na dokonanie rejestracji w innym wybranym przez siebie PUP, po dokonaniu formalności określonych w przepisie art. 62, aby zachować ciągłość		Uwaga niejasna

		statusu i ewentualnie kontynuację wypłaty zasiłku dla bezrobotnych.		
957.	Art. 64	w ustawie powinno znaleźć się uregulowanie odnoszące się do osób prowadzących działalność nierejestrowaną, jeżeli założeniem ustawodawcy było umożliwienie prowadzenia działalności gospodarczej bez wpisywania do jakiegokolwiek rejestru i pozostawanie takich osób w rejestrze osób bezrobotnych, gdyż w aktualnym stanie prawnym utratę statusu osoby bezrobotnej powoduje osiągnięcie miesięcznie przychodu w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę, a w przypadku świadczenia usług wykonywanie innej pracy zarobkowej, bez względu na wysokość osiąganego przychodu, - stowarzyszenia i fundacje wpisane do rejestru przedsiębiorców są podmiotami prowadzącymi działalność gospodarczą, choć dochody z uzyskanej działalności powinny być przeznaczane na działalność statutową tych organizacji - w aktualnym stanie prawnym brak jest wyraźnego stwierdzenia, że osoby, które podpisały kontrakt na pełnienie terytorialnej służby wojskowej lub odbywają ćwiczenia wojskowe, mogą posiadać status osoby bezrobotnej, natomiast z art. 73 ust. 6 pkt. 1 ustawy o promocji wynika, że takie osoby powinny tracić status osoby bezrobotnej,	wskazanie, że prowadzenie działalności nierejestrowanej, bez względu na rodzaj prowadzonej działalności, tj. sprzedaż, usługi nie stanowi przeszkody do nabycia oraz posiadania statusu bezrobotnego, wskazanie, że pełnienie funkcji członka zarządu w stowarzyszeniu, fundacji wpisanych do rejestru przedsiębiorców powoduje wyłączenie prawa do posiadania statusu bezrobotnego lub, że nie stanowi przeszkody do nabycia oraz posiadania statusu bezrobotnego, wskazanie, iż odbywanie ćwiczeń wojskowych, terytorialnej służby wojskowej nie stanowi przeszkody do nabycia oraz posiadania statusu bezrobotnego,	Wyjaśnienie Inna praca zarobkowa to "wykonywanie pracy lub świadczenie usług na podstawie umów cywilnoprawnych, w tym umowy agencyjnej, umowy zlecenia, umowy o dzieło lub umowy o pomocy przy zbiorach w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników albo wykonywanie pracy w okresie członkostwa w rolniczej spółdzielni produkcyjnej, spółdzielni kółek rolniczych lub spółdzielni usług rolniczych". Zatem osoba bezrobotna, żeby zachować swój status, nie może prowadzić działalności nierejestrowej w oparciu o umowy cywilnoprawne, w tym umowy agencyjne, umowy zlecenia, umowy o dzieło lub umowy o pomocy przy zbiorach. Zawarcie umowy tego typu spowoduje, że osoba bezrobotna będzie wykonywać inną pracę zarobkową i utraci swój status. Zatem działalność nierejestrowa, która opiera się wyłącznie o umowy sprzedaży, może być prowadzona przez bezrobotnych. W pozostałych przypadkach już nie. - pełnienie funkcji członka zarządu w stowarzyszeniu wynika z posiadania gotowości do podjęcia zatrudnienia

				- odbywanie ćwiczeń wojskowych nie powoduje utraty statusu i wynika z ustawy o obronie Ojczyzny.
958.	Art. 65	Starosta pozbawia statusu bezrobotnego, który m. in. z własnej winy po skierowaniu przez PUP lub zawarciu umowy nie podjął lub przerwał realizację formy pomocy, chyba że powodem niepodjęcia lub przerwania realizacji było podjęcie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od następnego dnia po dniu skierowania lub zawarciu umowy, albo od dnia przerwania realizacji, na okres 180 dni. Odmowa przyjęcia propozycji pracy/ stażu nie skutkuje pozbawieniem statusu bezrobotnego (natomiast niepodjęcie danej formy po skierowaniu powoduje utratę statusu). Przepis jest różnie rozumiany w ocenie konsekwencji jakie ponoszą osoby które nie podjęły np. zatrudnienia po skierowaniu na niesubsydiowaną ofertę pracy, przyjdą na giełdę pracy, udadzą się na rozmowę z pracodawcą ze skierowaniem 1) Czy nie jest to krzywdzące dla osób aktywnych, które zmieniają plany i nie podejmą tej pracy lub innej formy pomocy? 2) Czy konsekwencje są jednak zasadne skoro bezrobotny nie wywiązuje się z podjętych zobowiązań? Czy może ustawodawcy chodzi o konsekwencje w przypadku niepodjęcia tylko subsydiowanych form pomocy ?	Doprecyzowanie przepisu	Uwaga niejasna
959.	Art. 65	W przypadku pozbawienia statusu bezrobotnego z dniem wydania decyzji przyznającej świadczenie pielęgnacyjne, specjalny zasiłek opiekuńczy, zasiłek dla opiekuna dot. osób bezrobotnych z prawem	W przypadku przyznania świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego, zasiłku dla opiekuna starosta pozbawia statusu bezrobotnego od dnia przyznania tego świadczenia	Uwaga niejasna

		do zasiłku wystąpi zbieg tytułów do ubezpieczenia emerytalnego i rentowego, co jest kwestionowane przez ZUS.		
960.	Art. 69	„Pierwszeństwo w skierowaniu do udziału w formach pomocy przysługuje:” – zapis utrudnia kierowanie wsparcia do innych grup osób bezrobotnych w zależności od specyfiki lokalnego rynku pracy i wystąpienia nieprzewidzianych sytuacji (np. w przypadku wystąpienia zwolnień grupowych, klęsk żywiołowych – kierowanie wsparcie do mieszkańców terenów wiejskich), realizacji programów regionalnych i finansowanych z rezerw Ministra, realizacji projektów współfinansowanych z EFS+, indywidualnych względów społecznych. Ponadto istnieje rozbieżność z art. 136 ust. 6: „Organizując roboty publiczne, podmioty, o których mowa w art. 2 pkt 39, są obowiązane zatrudniać w pierwszej kolejności bezrobotnych będących dłużnikami alimentacyjnymi.”.	Pierwszeństwo w skierowaniu do udziału w formach pomocy przysługuje w szczególności: 7) dłużnikom alimentacyjnym. lub usunięcie art. 136 ust. 6	Uwaga nieuwzględniona
961.	Art. 74 ust. 1	„Starosta w ramach formy pomocy, w szczególności przed skierowaniem bezrobotnego lub poszukującego pracy do pracodawcy lub przedsiębiorcy” – weryfikację pracodawcy proponujemy przeprowadzać przed zawarciem umowy w sprawie realizacji/finansowania formy pomocy. Weryfikacja przed każdym skierowaniem obciąża systemy i jest niecelowa – forma pomocy została już przyznana i umowa zawarta.	Starosta w ramach formy pomocy, w szczególności przed przyznaniem formy pomocy lub skierowaniem bezrobotnego lub poszukującego pracy do pracodawcy lub przedsiębiorcy	Uwaga uwzględniona Zmieniono brzmienie przepisu.
962.	art. 75	„Bezrobotny może zostać skierowany do udziału w formie pomocy, realizowanej przez inny PUP niż ten, w którym jest zarejestrowany, na warunkach określonych w porozumieniu między powiatowymi urzędami pracy”. Brak doprecyzowania w jakich przypadkach Urzędy powinny zawierać takie porozumienie, jakie elementy powinno ono zawierać. Biorąc	Należałoby wskazać w jakich przypadkach porozumienie to należałoby podpisać i jakie elementy powinno zawierać lub nawet zastanowić się nad rezygnacją z tego zapisu mając na uwadze możliwość rejestracji w dowolnym urzędzie pracy.	Wyjaśnienie Rejestracja następuje w urzędzie właściwym ze względu na miejsce zamieszkania osoby bezrobotnej.

		pod uwagę, że bezrobotny może się zarejestrować w dowolnym urzędzie pracy czy takie porozumienie jest w ogóle konieczne?		
963.	art. 77	„Bezrobotny albo poszukujący pracy, który bez uzasadnionej przyczyny przerwał realizację formy pomocy określonej w ustawie finansowaną z Funduszu Pracy, z wyłączeniem pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego, nie może korzystać z tej formy pomocy przez okres 180 dni od dnia jej przerwania, chyba że powodem przerwania było podjęcie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej na okres nie krótszy niż miesiąc” – Treść art. 77 jest niezrozumiała w połączeniu z zapisami art. 65 ust.1 pkt. 2 mówiącymi o utracie statusu na okres 180 dni. Ponadto przepis wskazanego artykułu mówi jedynie o konsekwencjach za przerwanie form pomocy finansowanych ze środków Funduszu Pracy, a co jeśli osoba przerywa formy pomocy finansowane z EFS+ i PFRON?	Należy doprecyzować zapisy art. 77.	Wyjaśnienie W ocenie projektodawcy przepis jest zrozumiały. W propozycji nie przedstawiono zakresu w jakim powinien przepis zostać doprecyzowany. Należy zauważyć, że brzmienie przepisu art. 77 zostało zmienione poprzez skrócenie okresu w którym nie może korzystać z przedmiotowej formy pomocy do 90 dni. Przepis obejmuje finansowanie form pomocy ze środków Funduszu Pracy.
964.	art.78 ust.2	Zapis artykułu stanowi że środki na podjęcie działalności gospodarczej, na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej są przyznawane, a usługi doradcze i szkoleniowe świadczone w związku z przyznawaniem tych środków są realizowane zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis. Wątpliwości budzi zapis o usługach doradczych i szkoleniowych. Czy chodzi tu o doradztwo świadczone przez Urząd. Jeżeli tak to jak określić np. wartość pomocy?	Należy doprecyzować zapisy o jakie usługi doradcze chodzi i jak naliczać pomoc de minimis w tym przypadku.	Uwaga nieuwzględniona
965.	Art. 79 ust. 4	Proponujemy, żeby mikroprzedsiębiorca w celu zatrudnienia osoby pozostającej z nim w stosunku małżeństwa, pokrewieństwa lub powinowactwa lub w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli mógł	Usunięcie art. 79 ust. 4	Uwaga nieuwzględniona

		ubiegać się o wszystkie formy pomocy. Ustawa ani inne przepisy tego nie zakazują – proponujemy usunięcie tego zapisu ewentualnie zastrzeżenie, że osób pozostających z podmiotami, poza mikroprzedsiębiorcą, w stosunku małżeństwa, pokrewieństwa lub powinowactwa lub w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli nie kierujemy do form pomocy ale weryfikacja tego warunku jest właściwie nierealna. Jeżeli zapis pozostanie (wsparcie mikroprzedsiębiorstw rodzinnych), to nie bardzo rozumiemy możliwość zatrudniania w robotach publicznych.	Usunięcie z art. 79 ust. 4 pkt. 2) roboty publiczne	
966.	art. 80	Według wskazanego artykułu: PUP publikuje na stronie internetowej urzędu wykaz pracodawców, przedsiębiorców i innych podmiotów, z którymi w okresie ostatnich dwóch lat zawarto umowy w ramach form pomocy. PUP aktualizuje wykaz, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia zawarcia każdej nowej umowy w ramach form pomocy określonych w ustawie. Brak sprecyzowania jak należy rozumieć i co za tym idzie liczyć okres dwóch lat. Liczone kalendarzowo lata wg KC będą okresem płynnym i niemal codziennie będzie trzeba aktualizować wykaz. Sprawi to że przygotowywanie wykazu będzie zajęciem niezwykle pracochłonnym i mało czytelnym ze względu na częste jego zmiany.	Proponujemy powrót do dotychczas obowiązującego zapisu, : Wykazy pracodawców i osób, z którymi zawarto umowy w ramach form pomocy, są podawane do wiadomości publicznej przez powiatowy urząd pracy przez wywieszenie ich na tablicy ogłoszeń w siedzibie urzędu oraz na stronie internetowej na okres 30 dni.	Uwaga nieuwzględniona
967.	Art. 80 ust. 3	Wykaz będzie publikowany na stronie internetowej i dostępny, również dla powiatowej rady rynku pracy. Będzie prowadzony w systemie informatycznym, drukowanie i przekazanie nie wydaje się celowe.	Usunięcie Art. 80 ust. 3	Uwaga nieuwzględniona

968.	Art. 83 ust. 13 i 14	Pracodawca zgłaszający ofertę pracy do ePracy jest sprawdzany w systemach teleinformatycznych organów Krajowej Administracji Skarbowej i Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Z naszych doświadczeń przy składaniu przez pracodawców oświadczeń o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi wynika, że bardzo często raporty z KAS nie działają. Należałoby poprawić dostępność raportów z KAS. Sprawdzanie może wydłużyć przyjęcie oferty pracy, ograniczy także liczbę ofert pracy od tych pracodawców którzy mają niewielkie bieżące zaległości	Zmiana zapisu z „odrzuca” na „może nie przyjąć”	Uwaga uwzględniona
969.	Art. 87 ust.2 pkt 3	Organizowanie i prowadzenie szkoleń z zakresu umiejętności poszukiwania pracy. Szkolenie z zakresu umiejętności poszukiwania pracy jest mało atrakcyjną formą pomocy dla osób bezrobotnych. Bezrobotni nie są zainteresowani udziałem w szkoleniu z zakresu umiejętności poszukiwania pracy, które trwa 3 tygodnie. Obecne pokolenie osób wchodzących na rynek pracy miało do czynienia z doradztwem zawodowym na etapie edukacji zarówno w szkole podstawowej jak i średniej. Zajęcia grupowe prowadzone w ramach poradnictwa i informacji zawodowej są wystarczającą formą wsparcia. Jeżeli natomiast miałyby zostać ta forma wsparcia to program szkolenia z zakresu umiejętności poszukiwania pracy wg podręcznika „Szukam pracy” został opracowany w 2009 roku – czyli 15 lat temu. W tym czasie rynek pracy zmienił się diametralnie – począwszy od znacznego zmniejszenia się stopy bezrobocia, poprzez stosowanie coraz do nowszych i nowoczesnych metod rekrutacyjnych (Assesment Centre, systemy rekrutacyjne typu ATS, zdalne rekrutacje, itp.), upowszechnianie się nowych form	Rezygnacja z tej formy wsparcia lub uaktualnienie programu szkolenia z zakresu umiejętności poszukiwania pracy	Uwaga nieuwzględniona

		zatrudnienia, aż po same osoby, które obecne są na rynku pracy, a które dziś reprezentuje tzw. pokolenie Z. Naszym zdaniem podręcznik „Szukam pracy” nie jest przystosowany do tego, by skutecznie uczyć dzisiejszych bezrobotnych odnajdywania się na rynku pracy – radzenia sobie z nowymi wyzwaniami (nowe źródła stresu, cały czas zmieniające się wymagania chociażby technologiczne). Bardzo istotne jest także to, że mamy do czynienia z innym pokoleniem osób będących na rynku pracy. Podręcznik zupełnie nie odpowiada dzisiejszym standardom uczenia się – proponowane zagadnienia, materiały, prezentacje i niektóre ćwiczenia nie zainteresują nie tylko młodszych uczestników, ale także dzisiejszych 40 -50-latków. Są nieatrakcyjne, nie wykorzystują dostępnych rozwiązań technologicznych (np. aplikacje uatrakcyjnające zajęcia typu mentimeter, Canva, atrakcyjniejsze wizualnie – a jednocześnie łatwiejsze w odbiorze i lepiej trafiające dla dzisiejszego klienta prezentacje, z wykorzystaniem chociażby animacji). Podsumowując, naszym zdaniem podręcznik w zbyt dużym stopniu – są oczywiście elementy, które nie straciły tak bardzo na aktualności – nie jest dostosowany do tego, by w obecnych realiach rynku pracy uczyć bezrobotnych skutecznego odnajdywania się na nim.		
970.	Art. 88	Starosta, udzielając pomocy określonej w ustawie, przygotowuje dla bezrobotnego lub poszukującego pracy IPD. Przygotowanie IPD następuje w trakcie rozmowy z bezrobotnym lub poszukującym pracy, podczas której dokonuje się analizy sytuacji bezrobotnego lub poszukującego pracy. Następnie po przygotowaniu IPD, w okresie jego realizacji doradca kontaktuje się z bezrobotnym lub poszukującym pracy co	Przygotowanie IPD następuje w trakcie spotkania z bezrobotnym lub poszukującym pracy,	Uwaga nieuwzględniona

		najmniej raz na 30 dni w celu monitorowania sytuacji i postępów w realizacji działań przewidzianych w IPD. Kontakt ten może być realizowany w formie spotkania, rozmowy telefonicznej albo wymiany informacji drogą elektroniczną lub pocztową. Czy rozmowa w trakcie której przygotowywane jest IPD może być również prowadzona telefonicznie? Dotyczy to zwłaszcza osób rejestrujących się elektronicznie w danym urzędzie pracy a zamieszkującym odległy powiat. Z drugiej strony kontakt osobisty pracownika Urzędu z bezrobotnym przy przygotowaniu IPD byłby wskazany, gdyż rozmowy telefoniczna wydaje się być niewystarczającą formą dokonywania analizy oddalenia od rynku pracy i gotowości do wejścia lub powrotu na rynek pracy.		
971.	Art. 88	IPD zarówno dla bezrobotnych jak i dla poszukujących pracy. Przepis dotyczący przygotowania IPD jest zbyt skomplikowany. Trudno ustalić komu i w jakim terminie plan przygotować, od kogo wymagana jest zgoda, a komu sporządzić bez zgody IPD. Jeśli jednak ustalimy IPD to kontakt co 30 dni, jeśli nie ma zgody klienta to kontakt raz na 90 dni, a w razie braku kontaktu do 90 dni wykreślenie z ewidencji. Procedura jest skomplikowana, a terminy i wymagana zgoda wymaga różnych procedur dla różnych grup klientów. Zgoda nie powinna być wymagana w przypadku młodzieży do 30 roku życia i długotrwale bezrobotnych, punkt 1 jest nieuzasadniony. IPD powinno być przygotowywane obligatoryjnie tylko dla osób długotrwale bezrobotnych i młodych do 30 r. życia. Praca z osobą bezrobotną powinna nastąpić po doręczeniu i uprawomocnieniu się decyzji o przyznaniu statusu osoby	Wykreślenie w ust.3 punktu 1. Art. 88 ust. 4 Przygotowanie IPD w przypadku, o którym mowa w:ust. 3 pkt 3 - następuje nie później niż 30 dni po dniu zarejestrowania bezrobotnego lub poszukującego pracy	Uwaga nieuwzględniona

		bezrobotnej. Poza tym dobrze byłoby, żeby osoba młoda rejestrująca się po raz pierwszy w PUP miała możliwość zapoznania się z formami pomocy oferowanymi przez PUP, żeby móc wspólnie z doradcą ds. zatrudnienia zaplanować w IPD formy pomocy dostosowane do jej sytuacji i potrzeb.		
972.	Art. 97	PUP wyznacza bezrobotnemu, poszukującemu pracy i pracodawcy doradcę do spraw zatrudnienia. Doradca do spraw zatrudnienia, wyznaczony dla bezrobotnego lub poszukującego pracy: 1) świadczy pomoc w zakresie pośrednictwa pracy oraz ułatwia dostęp do innych form pomocy, w tym informuje o możliwości skorzystania z pomocy w ramach poradnictwa zawodowego; 2) może świadczyć pomoc w zakresie poradnictwa zawodowego; 3) przeprowadza rozmowy z bezrobotnym lub poszukującym pracy w celu ustalenia jego sytuacji i potrzeb w zakresie możliwości wejścia lub powrotu na rynek pracy; 4) przygotowuje indywidualne plany działania i monitoruje ich realizację; 5) utrzymuje stały kontakt z bezrobotnym lub poszukującym pracy. Czy PUP może wyznaczyć bezrobotnemu/poszukującemu pracy do realizacji ww. zadań również doradcę zawodowego? Jest to o tyle uzasadnione, że w art. 95 jest mowa o tym, a ponadto w niektórych Urzędach liczba pracowników jest ograniczona a obsługiwana jest duża liczba bezrobotnych i pracodawców	PUP wyznacza bezrobotnemu, poszukującemu pracy i pracodawcy doradcę do spraw zatrudnienia, o którym mowa w art. 89 ust. 1 lub doradcę zawodowego, o którym mowa w art. 92 ust 1.	Uwaga nieuwzględniona
973.	Art. 99 ust. 1 pkt 2)	Art. 101 ust. Dopuszcza finansowanie szkoleń w przypadkach uzasadnionych potrzebami rynku pracy. Potrzeba organizacji szkoleń może pojawić się w	dopisać Art. 99 ust. 1 pkt. 2 lit. c) „uzasadnione potrzeby rynku pracy”.	Uwaga wyjaśniona Pojęcie : „diagnoza zapotrzebowania na zawody, umiejętności lub kwalifikacje na

		trakcie roku, proponujemy umożliwić organizację szkoleń z inicjatywy PUP nie tylko w oparciu o diagnozę zapotrzebowania		rynku pracy” jest rozumiane szeroko. Uzasadnione potrzeby rynku pracy, które występują również w trakcie roku też w jakiś sposób będą zdiagnozowane przez Urząd.
974.	Art. 107 ust. 1	Proponujemy poszerzenie możliwości przyznania bonu o uzasadnione potrzeby rynku pracy	Na wniosek bezrobotnego lub poszukującego pracy, w oparciu o diagnozę zapotrzebowania na zawody, umiejętności lub kwalifikacje na rynku pracy lub zgłoszenie pracodawcy lub przedsiębiorcy lub mając na względzie uzasadnione potrzeby rynku pracy, starosta może przyznać bon	Uwaga wyjaśniona Pojęcie : „diagnoza zapotrzebowania na zawody, umiejętności lub kwalifikacje na rynku pracy” jest rozumiane szeroko. Uzasadnione potrzeby rynku pracy, które występują również w trakcie roku też w jakiś sposób będą zdiagnozowane przez Urząd
975.	Art. 112 Art. 234	Zgodnie z art. 112 starosta nie zawiesza finansowania form pomocy, o których mowa w art. 99 ust. 1 – brak odniesienia do takich sytuacji w art. 234 (prawo do stypendium)		Uwaga wyjaśniona Stypendium przysługuje jedynie osobie bezrobotnej.
976.	art.114 ust. 4	Staż może być odbywany w formie zdalnej. Biorąc pod uwagę, że staż jest nabywaniem umiejętności bez nawiązywania stosunku pracy i realizowany jest pod nadzorem opiekuna, wątpliwości budzi możliwość realizacji nadzoru nad stażystą i możliwość uczenia go przez opiekuna w sytuacji gdy całość stażu odbywana jest w formie zdalnej.	Proponujemy wprowadzenie zapisu: Staż może być odbywany w formie hybrydowej.	Uwaga nieuwzględniona Projekt ustawy daje możliwość realizowania stażu w formie zdalnej lub hybrydowej, ale nie narzuca żadnej z tych form. Mając na uwadze upowszechnienie się pracy zdalnej, zasadne jest stworzenie możliwości realizacji stażu w tym trybie. Analogicznie jak przy pracy zdalnej osób zatrudnionych, istnieją mechanizmy pozwalające na zapewnienie prawidłowego przebiegu stażu. Opiekun realizując swoje zadania może korzystać z elektronicznych narzędzi i kanałów komunikacji.
977.	Art. 114 ust. 4 i 5 Art. 124	Brak jednoznacznych zapisów dotyczących dokumentów stanowiących dla bezrobotnego podstawę rozpoczęcia stażu – skierowanie i/lub umowa trójstronna		Uwaga wyjaśniona Kwestie szczegółowe dotyczące skierowania i umowy zostaną zamieszczone w rozporządzeniu.

978.	art. 115 ust. 3	Bezrobotny nie może odbywać stażu u tego samego organizatora, u którego wcześniej odbywał staż lub był zatrudniony, w tym jako pracownik młodociany w celu przygotowania zawodowego, jeśli od dnia zakończenia poprzedniego stażu lub zatrudnienia u tego organizatora nie upłynęło co najmniej 24 miesiące. Łączny okres staży realizowanych przez bezrobotnego u tego samego organizatora nie może przekroczyć 12 miesięcy. Wskazany zapis jest mało elastyczny i uniemożliwia powtórne skierowanie na staż do tego samego organizatora jeśli wystąpi potrzeba przygotowania osoby do pracy na innym stanowisku.	Proponujemy zachowanie dotychczasowego zapisu Bezrobotny nie może odbywać ponownie stażu u tego samego organizatora na tym samym stanowisku na którym wcześniej odbywał staż lub był zatrudniony, w tym jako pracownik młodociany w celu przygotowania zawodowego, dodając jednocześnie zastrzeżenie że łączny okres staży realizowanych przez bezrobotnego u tego samego organizatora nie może przekroczyć 12 miesięcy.	Uwaga nieuwzględniona Nie jest zasadne wielokrotne kierowanie bezrobotnego do tego samego pracodawcy, jeżeli wcześniej odbyty staż nie doprowadził do zatrudnienia. W takiej sytuacji należy rozważyć inne formy wsparcia lub staż w innym zawodzie.
979.	art.115 ust. 4	Łączny okres staży odbywanych przez bezrobotnego nie może przekroczyć 24 miesięcy w okresie kolejnych 10 lat. Czy we wskazanym zapisie chodzi wyłącznie o staże organizowane przez Urząd? Czy wlicza się też do okresu 24 miesięcy staże organizowane przez inne zewnętrzne podmioty.	Zapis wymaga doprecyzowania.	Uwaga wyjaśniona Przepis dotyczy staży organizowanych przez urzędy pracy na podstawie projektu niniejszej ustawy.
980.	art. 118	Artykuł wskazuje normy czasu pracy określając minimalny i maksymalny wymiar czasu pracy stażysty. Brak wskazania od czego zależy ustalenie normy czasu pracy. Czy wynika to wyłącznie z wniosku Organizatora i organizacji pracy w zakładzie?	Zapis wymaga doprecyzowania.	Uwaga wyjaśniona Wymiar czasu pracy na danym stanowisku pracy lub w danym zawodzie określa organizator stażu wraz z urzędem pracy w umowie. Elementy umowy zostaną określone w rozporządzeniu. Wymiar stażu wraz z długością trwania stażu ma zapewnić realizację programu stażu w pełnym zakresie.
981.	Art. 120 ust. 1 pkt 1	Mając na uwadze art. 116 przepis nie będzie miał zastosowania		Uwaga wyjaśniona Zwrot kosztów badań lekarskich dotyczy tylko badań, na które skierował bezrobotnego urząd pracy. Zgodnie z art. 120 ust 1 pkt 1 osoba, która z własnej winy nie

			podjęta lub przerwała realizację stażu, zwraca na rachunek bankowy PUP koszty badań lekarskich i psychologicznych, o których mowa w art. 206 ust. 2 (...) Urząd pracy będzie pokrywał koszty badań lekarskich w przypadku, kiedy sam kieruje na te badania bezrobotnego na podstawie art. 206. Urząd pracy/starosta przed skierowaniem bezrobotnego do odbycia stażu może skierować go na badania lekarskie. Przepis ten ma na celu uniknięcie sytuacji, w której kandydat nie będzie mógł podjąć/zrealizować stażu z powodu przeciwwskazań do wykonywania zawodu. Badania te nie są wstępnymi badaniami lekarskimi w rozumieniu przepisów Kodeksu pracy. Zatem, starosta powinien skierować bezrobotnego na badania jeżeli zachodzą wątpliwości, czy bezrobotny ma predyspozycje lub są przeciwwskazania do wykonywania zadań zawodowych na danym stanowisku pracy. Jednak niezależnie od tego, czy urząd pracy skierował bezrobotnego na badania, pracodawca będzie zobowiązany do skierowania bezrobotnego na swój koszt, na badania wstępne przed dopuszczeniem bezrobotnego do wykonywania pracy, na zasadach określonych w Kodeksie Pracy. W związku z powyższym skierowanie bezrobotnego na

				wstępne badania lekarskie jest obowiązkiem i odpowiedzialnością leżącą po stronie organizatora stażu/pracodawcy, podobnie jak w przypadku pracowników.
982.	Art. 126 ust. 1 i 2	Określają możliwy poziom finansowania kształcenia dla podmiotów zatrudniających pracowników brak szczególnie w ust. 2 odniesienia do podmiotów niezatrudniających pracowników .	Proponujemy skorygowanie zapisów art. 126 ust. 2 i dodanie tam podmiotów niezatrudniających pracowników.	Uwaga uwzględniona
983.	Art. 126 ust. 3	Limity udzielonego wsparcia nieproporcjonalne do liczby zatrudnionych pracowników. Limity stanowią poważne ograniczenie w możliwości finansowania kształcenia pracowników zatrudnionych w dużych firmach, np. zatrudniających kilka tysięcy pracowników.	Wysokość środków KFS dla jednego wnioskodawcy w roku kalendarzowym nie może przekroczyć kwoty:1) dwukrotności przeciętnego wynagrodzenia w danym roku kalendarzowym – w przypadku podmiotów niezatrudniających pracowników, albo które zatrudniają w dniu złożenia wniosku o środki KFS w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy nie więcej niż 9 osób;2) sześciokrotności przeciętnego wynagrodzenia w danym roku kalendarzowym dla pracodawcy zatrudniającego w dniu złożenia wniosku o środki KFS w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy więcej niż 9 osób, jednak nie więcej niż 49 osób;3) dwunastokrotności przeciętnego wynagrodzenia w danym roku kalendarzowym dla pracodawcy zatrudniającego więcej niż 49 osób, jednak nie więcej niż 249 osób;4) dwudziestokrotności przeciętnego wynagrodzenia w danym roku kalendarzowym dla pracodawcy zatrudniającego w dniu złożenia wniosku o środki KFS w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy więcej niż 249 osób.	Uwaga nieuwzględniona Osoby pracujące w mniejszych firmach mają gorsze szanse na udział w kształceniu, stąd potrzeba zachęt dla mniejszych podmiotów.
984.	art. 126 ust. 4	Podmiot ubiegający się o pomoc, o której mowa w ust. 1, składa wniosek w postaci elektronicznej... Zapis nie precyzuje w jakiej formie składa wniosek podmiot ubiegający się o pomoc o której mowa w ust. 2 papierowo czy elektronicznie. Ponadto zgodnie z zapisem art. 439 ust. 2 w	Tak sformułowane zapisy należy doprecyzować Proponujemy wprowadzenie zapisu: Podmiot ubiegający się o pomoc, o której mowa w ust. 1 i 2 składa wniosek w postaci elektronicznej... Oraz wykreślenie ust. 2 z art. 439.	Odnosnie art. 126 ust. 4 - uwaga uwzględniona. Odnosnie art. 439 ust. 2 – uwaga wyjaśniona – ponieważ w zakresie KFS w 2025 r. będą obowiązywały przepisy przejściowe, konieczne jest

		2025 r. wszystkie wnioski składane są elektronicznie. Czy to oznacza że w kolejnych latach część podmiotów może składać wnioski również papierowo?		doprecyzowanie w zakresie składania wniosków
985.	Art. 127 ust. 2	W przypadku nie dotrzymania warunków, o których mowa w ust. 1, podmiot nie otrzyma finansowania z KFS w ciągu roku od ukończenia finansowanej formy kształcenia. Wskazany zapis jest nieprecyzyjny. Jeżeli osoba miała więcej niż jedną formę kształcenia to od której liczymy rok pierwszej czy ostatniej? Ponadto zapis ten nie traktuje sprawiedliwie pracodawców np.: jeżeli szkolonych było dwudziestu pracowników a niedotrzymanie warunków dotyczy jeden osoby to pracodawca podlega takiej samej karze jak ten który zatrudnia 2 pracowników i również nie dotrzyma warunków?	Zapis wymaga doprecyzowania	Uwaga uwzględniona częściowo. Odnosnie terminu liczenia roku karencji - zapis zostanie doprecyzowany. Jednocześnie nie planuje się zmiany zapisu wprowadzającego jednakową sankcję bez względu na liczbę osób, odnośnie których nie dotrzymano zobowiązań.
986.	Art. 135	Podniesienie kwoty refundacji do kwoty minimalnego wynagrodzenia i składek na ZUS od tej kwoty z jednoczesnym wydłużeniem możliwości refundacji do 12 m-cy spowoduje kompletny spadek zainteresowania dofinansowaniem wynagrodzeń osób po 50 r. życia oraz w ramach świadczenia aktywizacyjnego (Art. 141 i 145) i staną się te instrumenty „martwe”, bo kompletnie nieopłacalne dla pracodawcy. Zasadne jest uzależnienie kwoty refundacji prac interwencyjnych od minimalnego wynagrodzenia, ale należy zostawić margines na dopłatę dla pracodawcy. Ponadto możliwość refundacji przez 12 m-cy zostawić tylko w odniesieniu do osób, o których mowa w art. 69 pkt 5 i 6	Starosta na podstawie zawartej umowy zwraca pracodawcy, który zatrudnił w ramach prac interwencyjnych w pełnym wymiarze czasu pracy skierowanych bezrobotnych na okres do 6 miesięcy, a w przypadku bezrobotnych, o których mowa w art. 69 pkt 5 i 6 na okres do 12 m-cy, część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne skierowanych bezrobotnych w wysokości uprzednio uzgodnionej, nieprzekraczającej jednak kwoty 50 % minimalnego wynagrodzenia za pracę i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanego wynagrodzenia za każdą osobę bezrobotną, obowiązującej w ostatnim dniu zatrudnienia każdego rozliczanego miesiąca i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanego wynagrodzenia.	Wyjaśnienie Art. 135 ust. 1 nowe brzmienie: Art. 135 1. Starosta na podstawie zawartej umowy zwraca pracodawcy, który zatrudnił w ramach prac interwencyjnych w pełnym wymiarze czasu pracy na okres od 3 do 12 miesięcy skierowanych bezrobotnych, część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne skierowanych bezrobotnych w wysokości uprzednio uzgodnionej, nieprzekraczającej jednak kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę za każdą osobę bezrobotną, obowiązującej w ostatnim dniu zatrudnienia każdego rozliczanego miesiąca.

987.	Art.139	Zapis sugeruje, że po upływie 90 dni można kierować do tego samego pracodawcy kolejny raz. Zapis może być wykorzystywany do wielokrotnego wnioskowania o skierowanie tej samej osoby do pracy subsydiowanej. Można wprowadzić dodatkowy zapis ograniczający ponowne kierowanie osób bezrobotnych do tego samego pracodawcy, na tą samą formę tylko w wyjątkowych sytuacjach i ograniczyć stosowanie do osób w szczególnej sytuacji jeżeli pracodawca gwarantuje długotrwałe zatrudnienie po zakończeniu subsydiowania .		Wyjaśnienie Starosta decyduje kogo kieruje do jakiej formy pomocy i którego pracodawcy.
988.	Art. 158 ust. 2	Zgodnie z art. 157 ust. 2 Starosta przed dokonaniem refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy i skierowaniem odpowiednio bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 pkt 3, do podmiotu, z którym zawarł umowę o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, stwierdza utworzenie stanowiska pracy, jego wyposażenie lub doposażenie. Zdaniem tut. Urzędu sytuacja, o której mowa w art. 158 ust. 2 nie będzie miała miejsca w praktyce (rozliczenie podmiot składa przed dokonaniem refundacji).		Uwaga uwzględniona
989.	Art. 203	Starosta powierza co najmniej jednemu doradcy do spraw zatrudnienia, funkcję doradcy do spraw osób młodych do 30. roku życia, którego zadaniem jest przygotowanie IPD. Sporządzenie IPD jest poprzedzone oceną umiejętności cyfrowych bezrobotnego lub poszukującego pracy do 30. roku życia. W projektach finansowanych ze śr. EFS w niektórych województwach np. podkarpackim oceny kompetencji cyfrowych ma dokonywać doradca zawodowy.	Starosta powierza co najmniej jednemu doradcy do spraw zatrudnienia lub doradcy zawodowemu , funkcję doradcy do spraw osób młodych do 30. roku życia, którego zadaniem jest przygotowanie IPD.	Uwaga nieuwzględniona Uwzględnienie doradcy zawodowego nie jest możliwe ze względu na konieczność zachowania spójności z innymi zapisami ustawy, zgodnie z którymi IPD przygotowuje doradca ds. zatrudnienia (art. 97 ust. 2 pkt 4).

990.	203 ust.2	Propozycja aby doprecyzować czy nabycie kompetencji cyfrowych będzie bezterminowe? Czy wymagana będzie aktualizacja jeżeli tak to po jakim czasie?	W tej chwili nie jest to określone i urząd sam sobie ustala datę ważności.	Uwaga uwzględniona. Poniżej nowe brzmienie art. 203 ust. 2: 2. Sporządzenie IPD jest poprzedzone oceną umiejętności cyfrowych bezrobotnego lub poszukującego pracy do 30. roku życia. Ocena umiejętności cyfrowych następuje przez wypełnienie ankiety umiejętności cyfrowych udostępnionej w systemie teleinformatycznym, o którym mowa art. 26 ust. 1 pkt 3. <u>Starosta może odstąpić od przeprowadzenia oceny umiejętności cyfrowych, jeśli bezrobotny lub poszukujący pracy był już poddany tej ocenie</u>
991.	art. 207	Finansowanie kosztów przejazdu i zakwaterowania - brak doprecyzowania w jakiej maksymalnej wysokości można dokonywać finansowania, czy może to być każdy koszt zaproponowany przez osobę. Zaproponowany zapis nie stanowi co zrobić w sytuacji gdy na danej trasie koszty przejazdu mogą być niższe niż wskazane przez bezrobotnego bo np. przewoźnicy stosują różne ceny biletów	Należy doprecyzować zapisy do jakich maksymalnych wysokości można dokonywać finansowania.	Wyjaśnienie Refundacji podlegają koszty faktycznie poniesione. Natomiast o wysokości i zasadności refundacji decyduje w każdym indywidualnym przypadku starosta.
992.	art. 209	Brak informacji o formie zabezpieczenia otrzymanych środków w ramach bonu na zasiedlenie	Proponujemy wprowadzenie dwóch form zabezpieczenia: weksel z poręczeniem wekslowym lub blokada środków zgromadzonych na rachunku bankowym	Uwaga nieuwzględniona Wprowadzenie takiego wymogu może utrudnić ubieganie się o tę formę wsparcia.
993.	Art. 209 ust. 2	Brak odniesienia jakich dokumentów potwierdzających zamieszkanie można żądać od bezrobotnego, co jest niezwykle istotne w związku z możliwością zarejestrowania się osoby w dowolnym urzędzie pracy.	Należy określić jakie dokumenty mogą poświadczać zamieszkanie.	Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z projektowanym brzmieniem przepisu Starosta może zażądać od bezrobotnego dokumentów potwierdzających dotychczasowe miejsce zamieszkania wskazane we wniosku o bon.

				Należy wyjaśnić, że dokumentami potwierdzającymi miejsce zamieszkanie mogą być np. akt własności lokalu, umowa najmu, potwierdzenie zameldowania itp.
994.	Art. 209 ust 4 pkt.2	Bezrobotny, któremu został przyznany bon na zasiedlenie, jest obowiązany z tytułu wykonywanej pracy lub działalności gospodarczej osiągać wynagrodzenie lub przychód w wysokości co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie. Brak natomiast wymogu podlegania ubezpieczeniom społecznym.	Czy w związku z powyższym należy uwzględnić do bonu na zasiedlenie m.in. umowę o dzieło lub inne umowy, które podlegają zwolnieniu przedmiotowemu z obowiązku opłacania składek społecznych.	Wyjaśnienie Taki jest cel zmodyfikowanego przepisu z uwagi na inne formy zatrudnienia i ustawowe regulacje m.in. ulga na start.
995.	Art. 209 ust. 4	Uzupełnić o obowiązek potwierdzenia m.in. podjęcie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej w terminie 30 dni oraz informowania o zmianach sytuacji – pozostawienie tych zapisów jak w obecnej ustawie. Zapisy pozwalają na monitorowanie wywiązywania się z warunków przyznania bonu oraz umożliwienie dokonania w terminie korekt osobie bezrobotnej.	Bezrobotny, który otrzymał bon na zasiedlenie, jest obowiązany w terminie: 1) do 30 dni od dnia otrzymania bonu na zasiedlenie dostarczyć do powiatowego urzędu pracy dokument potwierdzający podjęcie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej i oświadczenie o spełnieniu warunku, o którym mowa w ust. 1; 2) do 7 dni, odpowiednio od dnia utraty zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej i od dnia podjęcia nowego zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej, przedstawić powiatowemu urzędowi pracy oświadczenie o utracie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub zaprzestaniu wykonywania działalności gospodarczej i podjęciu nowego zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej oraz oświadczenie o spełnieniu warunku, o którym mowa w ust. 1	Uwaga nieuwzględniona Celem rezygnacji z terminu 30 było uelastycznienie tej formy wsparcia. Należy zauważyć, że w celu wywiązania się z obowiązku pracy lub prowadzenia działalności gospodarczej bezrobotny powinien podjąć pracę w ciągu 60 dni od przyznania bonu. W przeciwnym razie może nie wywiązać się z obowiązku przepracowania 180 dni. Dodatkowo w myśl ust. 10. Starosta może pozyskać z systemu teleinformatycznego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych dane, o których mowa w art. 50 ust. 14–16 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa art. 26 ust. 1 pkt 1 i 10, w celu ustalenia, czy osoba spełniła warunki, o których mowa ust. 4 pkt 1 i 2, lub dokonać ustaleń w oparciu o dokumenty pozyskane od osoby lub jej

996.	art. 209 ust. 6	Brak informacji o innych okresach, które mogą zostać zaliczone do okresu pracy.	Proponujemy wprowadzenie zapisu: do okresu pracy lub działalności gospodarczej zalicza się okresy : - zwolnienia lekarskiego- urlopu macierzyńskiego/ojcowskiego/rodzicielskiego- pobierania zasiłku chorobowego/ opiekuńczego- pobierania świadczenia rehabilitacyjnego- usprawiedliwionej nieobecności, jeżeli pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia- urlopu wychowawczego.	Uwaga nieuwzględniona Regulacja dot. bonu na zasiedlenie w obecnie funkcjonującej ustawie również nie zawiera okresów, które mogą być uwzględnione przy rozliczeniu bonu na zasiedlenie. Nie ma uzasadnienia, aby tworzyć katalog wyjątków.
997.	art. 209 ust. 11	Brak informacji o innych okresach, które nie mogą zostać zaliczone do okresu pracy.	Proponujemy wprowadzenie zapisu: do okresu pracy lub działalności gospodarczej nie zalicza się okresów: - usprawiedliwionej nieobecności, jeżeli pracownik nie zachowuje prawa do wynagrodzenia - nieusprawiedliwionej nieobecności, - urlopów bezpłatnych;	Uwaga nieuwzględniona W tym zakresie zaprojektowany przepis bazuje na dotychczasowym brzmieniu. Nie ma uzasadnienia, aby tworzyć katalog wyjątków.
998.	Art. 218 ust. 1 pkt 1	Proponujemy dodać do przywołanego przepisu art. 218 ust. 1 pkt 1, że w okresie tym nie uwzględnia się oprócz urlopów bezpłatnych trwających łącznie dłużej niż 30 dni również okresów usprawiedliwionej nieobecności, jeżeli pracownik nie zachowuje prawa do wynagrodzenia lub zasiłku chorobowego oraz nieusprawiedliwionej nieobecności w pracy.		Wyjaśnienie Okresy składkowe i nieskładkowe określone są w art. 6 – 7 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2461) – dalej jako ustawa o emeryturach. Wskazać należy, że nieobecność usprawiedliwiona lub nieusprawiedliwiona niepłatna nie są okresami nieskładkowymi, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawa o emeryturach i są uznane za okresy ubezpieczenia, mimo nieodprowadzania przez pracodawcę składek na ubezpieczenia, które uzależnione są od wysokości pensji pracownika. Nieobecności te są okresem zatrudnienia i podlegają zaliczeniu do okresu trwania umowy o pracę.

				Okresy niepłatnych nieobecności w pracy, co do zasady wliczane są do stażu pracy pracownika i nie mają ujemnego wpływu na uprawnienia pracowników u kolejnego pracodawcy, gdyż związane są ściśle z okolicznościami, w których wystąpiły i które taką nieobecność usprawiedliwiają. Nieobecności te nie powinny być również wykazywane w świadectwie pracy, choć oczywiście wykazywane są przez pracodawcę w raportach ZUS z kodem 151 lub 152. Nieusprawiedliwiona nieobecność pracownika w pracy nie jest jednak płatna. Z tego powodu wynagrodzenie należne pracownikowi za dany miesiąc należy odpowiednio zmniejszyć, co automatycznie spowoduje zmniejszenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne za ten miesiąc. Okresy te zaliczona się do zatrudnienia, od którego uzależnione jest nabycie prawa do zasiłku pod warunkiem, że w miesiącu, w którym wystąpiły i zostały wykazane, bezrobotny i tak uzyskał wynagrodzenie za pracę w wysokości co najmniej minimalnego wynagrodzenia
999.	Art. 218 ust. 1 pkt 3	Proponujemy usunąć z przywołanego przepisu art. 218 ust. 1 pkt 3 zwrot „za które opłacono składki na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy”. Uzależnienie przyznania bezrobotnemu zasiłku od opłacenia przez pracodawcę składek na		Uwaga uwzględniona

		ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy w przypadku świadczenia usług na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług jest kontrowersyjne, ponieważ zleceniobiorca nie ma żadnego wpływu na opłacenie przez zleceniodawcę obowiązkowych składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy. Takie podejście jest trudne do pogodzenia z zasadami państwa prawa.		
1000	Art. 219 w związku z art. 220	Z analizy powyższych przepisów wynika, że prawo do zasiłku nie przysługuje bezrobotnemu, który przed rejestracją w PUP rozwiązał ostatni stosunek pracy lub stosunek służbowy za wypowiedzeniem, ze swej winy lub rozwiązał stosunek pracy zawarty na podstawie skierowania przez starostę do pracodawcy otrzymującego w związku z tym skierowaniem środki z Funduszu Pracy, ponieważ nie ma tych przypadków wymienionych w art. 220 wyznaczającym okresy karencji w pobieraniu zasiłku. Takie podejście, czyli nie przyznanie prawa do zasiłku w przypadku rozwiązania ostatniego stosunku pracy lub stosunku służbowego za wypowiedzeniem lub rozwiązania stosunku pracy zawartego na podstawie skierowania przez starostę do pracodawcy otrzymującego w związku z tym skierowaniem środki z Funduszu Pracy jest w naszym odczuciu niesprawiedliwe społecznie dlatego, że stawia się te osoby w identycznej sytuacji jak przy zwolnieniu dyscyplinarnym. Należy to zdecydowanie rozróżnić.		Uwaga nieuwzględniona Pracownik ma prawo do wypowiedzenia stosunku pracy gdyż jest to jego kodeksowym uprawnieniem. Jednak będzie się on musiał liczyć z negatywnymi konsekwencjami swojej decyzji w postaci całkowitego braku prawa do zasiłku dla bezrobotnych. W związku z tym, w omawianym przypadku, karencja nie będzie miała zastosowania gdyż nie powstanie prawo do zasiłku.
1001	Art. 219 ust. 2	Należy zapis art. 219 ust 2 osobnym artykułem w brzmieniu zaproponowanym. Są osoby które pracują w pełnym wymiarze czasu pracy przy jednoczesnej umowie dosłownie na część etatu, która zupełnie nie ma wpływu na nabycie zasiłku. Są wyroki Sądów w tej sprawie, które wskazują	Przepisu art. 219 i art. 220 nie stosuje się w przypadku, gdy ostatni stosunek pracy lub stosunek służbowy nie stanowi podstawy nabycia prawa do zasiłku.	Uwaga uwzględniona

		że okresy które nie są podstawą nabycie prawa do zasiłku nie mogą być podstawą do jego ograniczania. Dodatkowo budzi wątpliwości interpretacyjne słowo „ostatni” - nie zawsze na częściowym etacie praca kończy się jako ostatnia.		
1002	Art. 221	Uregulowanie sprawy podwyższenia wysokości zasiłku dla bezrobotnych oraz wydłużenia okresu probierania zasiłku. Zdarza się że bezrobotni donoszą dokumenty w trakcie posiadania statusu i pobierania już zasiłku. Zmiana pozwoli bez wątpliwości uregulować te kwestie.	Proponujemy dodać zapis: „W przypadku udokumentowania przez bezrobotnego okresu uprawniającego do zasiłku mającego wpływ na wysokość i okres pobierania zasiłku po dniu zarejestrowania się w PUP, jednak w okresie posiadania statusu bezrobotnego i prawa do zasiłku, prawo do zasiłku w podwyższonej wysokości przysługuje od dnia udokumentowania tego prawa na okres pozostały do wypłaty, o którym mowa w art. 225. ust. 1.”	Wyjaśnienie Brzmienie przepisu obejmuje wszystkie przypadki udokumentowania po dniu rejestracji.
1003	Art. 222 ust. 4	Proponujemy doprecyzować zapis mówiący o wydaniu decyzji przez Marszałka Województwa, która oznacza uchylenie decyzji wydanej przez Starostę tak, aby uchylenie dotyczyło tylko kwestii przyznania prawa do zasiłku (Starosta jedną decyzją orzeka o statusie i prawie do zasiłku). Ponadto w kwestii realizacji zadań przez marszałka województwa w zakresie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego- wprowadzenie zmian, które poszerzyłyby katalog decyzji w których rozstrzyga marszałek województwa o decyzje dotyczące zwrotów nienależnie pobranych zasiłków i zastosowania ulg w spłacie nienależnie pobranych zasiłków uprzednio przyznanych decyzją tego organu, - dokonanie zmian w kwestii wypłat zasiłków dla bezrobotnych przyznanych przez marszałka województwa, tak aby również realizacja	Wydanie przez marszałka województwa decyzji, o której mowa w ust. 3, oznacza uchylenie decyzji wydanej na mocy ust. 1 w części dotyczącej prawa do zasiłku, przy czym świadczenia wypłacone na podstawie decyzji, o której mowa w ust. 1, zalicza się na poczet świadczeń wynikających z decyzji, o której mowa w ust. 3.	Uwaga nieuwzględniona

		tych decyzji należała do organu przyznającego prawo do tych świadczeń.		
1004	Art. 225 ust. 1 pkt 2 lit. a, b, c, e	Proponujemy dodać do przywołanego przepisu, że okres pobierania zasiłku wynosi 365 dni dla bezrobotnych wymienionych w lit. a, b, c, e jeżeli spełniają warunki o których mowa w wyżej wymienionych przepisach ale tylko na dzień rejestracji. W związku z tym proponujemy doprecyzować, że okres pobierania zasiłku nie ulega zmianie (skróceniu lub wydłużeniu) w przypadku art. utraty lub otrzymania w trakcie pobierania zasiłku stopnia niepełnosprawności lub w przypadku osób samotnie wychowujących dziecko zmiany stanu cywilnego.	Stosowanie art. 73 ust. 1 pkt 2 lit. b, d ustawy o promocji zatrudnienia [...] w związku z różnym orzecznictwem sądowym budzi nieustające wątpliwości interpretacyjne dotyczące stosowania wyżej wymienionego przepisu.	Uwaga nieuwzględniona Sytuacja jest badana według stanu prawnego i faktycznego na dzień rejestracji bezrobotnego. Późniejsza zmiana sytuacji prawnej nie ma wpływu na okres pobierania zasiłku. Nie można kazuistycznie uregulować potencjalnych możliwości mogących pojawić się w życiu codziennym w związku ze stosowaniem konkretnego przepisu.
1005	Art. 225	W obecnym stanie prawnym podstawą wydania decyzji w sprawie wstrzymania wypłaty zasiłku dla bezrobotnych osobom odbywającym ćwiczenia wojskowe lub terytorialną służbę wojskową jest ustawa o obronie ojczyzny, a naszym zdaniem kwestie te powinny zostać uregulowane w ustawie regulującej kwestie zasiłku dla bezrobotnych, jak również wskazanie czy okres pobierania zasiłku ulega skróceniu lub wydłużeniu o okresy tej służby lub ćwiczenia.	wskazanie, że pobieranie uposażenia przez osoby odbywające terytorialną służbę wojskową lub ćwiczenia wojskowe powoduje wstrzymanie wypłaty zasiłku dla bezrobotnych i nie powoduje skrócenia okresu pobierania zasiłku dla bezrobotnych.	Wyjaśnienie Kwestie uregulowane w ustawie o obronie Ojczyzny. Nie można powielać tych przepisów.
1006	Art. 226 ust. 1	Brak jest zapisu umożliwiającego przyznanie prawa do zasiłku na okres uzupełniający na podstawie art. 226 ust. 1 osobie, która zarejestrowała się w okresie 14 dni od dnia ustania pobierania świadczenia rehabilitacyjnego, renty z tytułu niezdolności do pracy po ustaniu zatrudnienia lub zawieszeniu prowadzenia pozarolniczej działalności. Ponadto brak jest zapisu umożliwiającego przyznanie prawa do zasiłku na okres uzupełniający osobie, która zarejestrowała się w okresie 14 dni	Bezrobotny, który utracił status bezrobotnego na okres krótszy niż 365 dni z powodu podjęcia zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, pozarolniczej działalności lub współpracy, lub uzyskiwania przychodu w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie i zarejestrował się w powiatowym urzędzie pracy jako bezrobotny w okresie 14 dni od dnia ustania zatrudnienia, zaprzestania wykonywania innej pracy zarobkowej, zaprzestania lub zawieszenia prowadzenia	Uwaga nieuwzględniona Nie jest zasadne wprowadzenie takiego rozwiązania.

		od dnia zawieszenia prowadzenia działalności gospodarczej (w przepisie jest mowa o zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej).	pozarolniczej działalności lub współpracy, pobierania zasiłku chorobowego, macierzyńskiego, zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego, świadczenia rehabilitacyjnego lub renty z tytułu niezdolności do pracy po ustaniu zatrudnienia, zaprzestaniu wykonywania innej pracy zarobkowej, zaprzestaniu lub zawieszeniu prowadzenia pozarolniczej działalności lub współpracy, osiągania przychodu przekraczającego połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie, posiada prawo do zasiłku na czas skrócony o okres pobierania zasiłku przed utratą statusu bezrobotnego oraz o okresy, o których mowa w art. 225 ust. 3.	
1007	Art. 233	Uregulowania wymaga również następujące zagadnienie, czy okres pobierania dodatku aktywizacyjnego ulega skróceniu o okres przebywania na urlopie bezpłatnym i o nieobecność nieusprawiedliwioną.		Uwaga uwzględniona
1008	Art.235.2	Wysokość stypendium stażowego winna być obliczana w stosunku procentowym do najniższego wynagrodzenia. Np. 70% najniższego wynagrodzenia obowiązującego w pierwszym dniu roku kalendarzowego na cały rok budżetowy. Taki sposób wyliczania stypendium stażowego pozwoliłby na sporządzenie planu działania na kolejny rok budżetowy i precyzyjne wyliczenie kosztu organizowanych staży, bez konieczności przeliczania na początku czerwca kosztów wzrostu stypendium. Jednocześnie zapewniłby wzrost stypendium stażowego wraz ze wzrostem najniższego wynagrodzenia. Jeżeli musi zostać na obecnych zasadach to winno wynosić co najmniej 180% zasiłku. Obecnie spada zainteresowanie odbywaniem stażu ze względów ekonomicznych. Stypendium netto za prace świadczoną w trakcie	Wysokość stypendium, o którym mowa w ust.1 wynosi miesięcznie 180% zasiłku, ...	Uwaga nieuwzględniona Wysokość stypendium stażowego została zwiększona ze 120% do 160% zasiłku dla bezrobotnych. Staż nie jest formą zatrudnienia, a wartością dodaną stażu jest zdobywanie umiejętności i wiedzy, a nawet kwalifikacji w zawodzie. Odnośnie kwestii wysokości stypendium w trakcie zwolnienia lekarskiego, rozwiązanie zostało zaproponowane na podstawie dotychczasowych doświadczeń.

		odbywania stażu jest rażąco niskie w stosunku do rosnących kosztów życia.		
1009	Art. 235 ust. 4	PUP może posiadać środki PFRON ale zaplanować ich przeznaczenie na inny cel. Proponujemy dać wybór źródła finansowania: PFRON lub FP.	„4. W przypadku, osoby, o której mowa w art. 117 ust. 3 stypendium określone w ust. 1, jest finansowane ze środków Funduszu Pracy. Jeżeli, osoba o której mowa w art. 117 ust. 3 jest osobą niepełnosprawną stypendium jest finansowane ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych lub z Funduszu Pracy.	Wyjaśnienia Sposób finansowania stypendium osób niepełnosprawnych został wprowadzony i obecnie reguluje art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych. Przepisy art. 235 ust. 4 projektu ustawy w przypadku osób niepełnosprawnych są konsekwencją powyższych przepisów.
1010	Art. 249	Czy na podstawie tego przepisu Starosta nie wydaje decyzji o obowiązku zwrotu nienależnie pobranego świadczenia czy też wydaje decyzję o obowiązku zwrotu nienależnie pobranego świadczenia, a zwrot „Starosta nie dochodzi należności...” dotyczy prowadzenia postępowania egzekucyjnego w przypadku braku wpłaty nienależnie pobranego świadczenia? Zdanie Urzędów co do stosowania tego przepisu jest podzielone, 1) decyzja o zwrocie nienależnie pobranego świadczenia powinna być wydana i dopiero po przeprowadzeniu postępowania w zakresie ściągalności tego świadczenia starosta mógłby podjąć decyzję o odstąpieniu od żądania zwrotu, a ponieważ wydano decyzję w tej sprawie to należałoby wyeliminować ją z obrotu prawnego poprzez stwierdzenie jej wygaśnięcia Nie ma konieczności wydania decyzji w tej sprawie, skoro przepis nakazuje odstąpienie od dochodzenia. Jedynie co, to	Doprecyzowanie przepisu lub wprowadzenie instytucji „stwierdzenia wygaśnięcia decyzji o obowiązku zwrotu nienależnie pobranego świadczenia” w przypadku gdy starosta nie dochodzi należności oraz dookreślenie okoliczności, które będą miały wpływ na podjęcie decyzji o odstąpieniu od dochodzenia zwrotu nienależnie pobranego świadczenia	Wyjaśnienie Przepis daje podstawę do niedochodzenia należności, nie reguluje trybu niedochodzenia należności. Tryb reguluje kodeks postępowania administracyjnego w przypadku zwrotu nienależnie pobranych świadczeń lub kodeks cywilny w przypadku zwrotu środków przyznanych na finansowanie form pomocy.

		brakuje sformułowania, że taką należność należy wyśięgować i kiedy.		
101	Art. 253 ust. 4	Obecnie w przypadku gdy osoba posiadająca status bezrobotnego pobierała stypendium w czasie odbywania stażu lub szkolenia i np. po 2 latach wyjdzie na jaw, że w czasie gdy była w ewidencji bezrobotnych podjęła wykonywanie pracy na podstawie umowy cywilno-prawnej np. na umowę o dzieło na 1-2 dni, a było to przed skierowaniem na staż lub szkolenie, w wyniku postępowania wznowieniowego traci status bezrobotnego od dnia podjęcia pracy na okres otwarty. W konsekwencji zostaje zobowiązana do zwrotu stypendium za cały okres odbywania stażu (szkolenia) jako osoba nieuprawniona tj. nie posiadająca statusu bezrobotnego pomimo, że staż (szkolenie) ukończyła, a w czasie odbywania stażu (szkolenia) już nie pracowała. Analogicznie, gdy po pobraniu przez bezrobotnego zasiłku wyjdzie na jaw, że w trakcie posiadania prawa do zasiłku dla bezrobotnych podjął wykonywanie pracy na podstawie umowy cywilno-prawnej np. na umowę o dzieło - nie powiadamiając o tym wcześniej urzędu pracy - traci status i prawo do zasiłku dla bezrobotnych od dnia podjęcia pracy i zostaje zobowiązany do zwrotu zasiłku dla bezrobotnych za cały okres, również po ustaniu wykonywania innej pracy zarobkowej. Wykonywanie innej pracy zarobkowej na podstawie umowy o dzieło nie jest możliwe do zweryfikowania pozyskując dane z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w momencie przyznawania prawa do świadczeń i udzielania pomocy określonej w ustawie	Proponuje się aby utrata statusu bezrobotnego i/lub prawa do zasiłku dla bezrobotnych lub stypendium, a co z a tym idzie zwrot nienależnie pobranych świadczeń obejmował jedynie okres w którym osoba jednocześnie pracowała i pobierała zasiłek dla bezrobotnych lub stypendium, analogicznie jak to jest w przypadku przyznania świadczeń przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych (art. 253 ust. 4 ustawy).	Uwaga nieuwzględniona Bezrobotny zna swoje prawa i obowiązki i za ich naruszenie ponosi negatywne konsekwencje W razie wystąpienia takiej konkretnej sytuacji, kierując się orzecznictwem sądowym pup orzeknie o zwrocie nienależnie pobranego stypendium za 1-2 dni ale nastąpi utrata statusu.
101	art. 267 ust. 5	Zapis artykułu wskazuje, że programy regionalne są finansowane z limitu środków przyznanych algorytmem na województwo. Program regionalny tworzony jest dla	Proponujemy zawrzeć zapis że finansowanie programów regionalnych ponoszone jest ze środków rezerwy Ministra właściwego ds. pracy.	Uwaga nieuwzględniona Zapis, że programy regionalne są finansowane ze środków Funduszu Pracy jest identyczna

		określonych grup bezrobotnych i uwarunkowany sytuacją na lokalnym rynku pracy. Jeśli będzie finansowany ze środków limitu może być niechętnie stosowaną formą.		jak w ustawie o promocji zatrudnienia i jak dotychczas nie budzi zastrzeżeń, ani nie wpływa na duże zainteresowanie urzędów realizacją pr. regionalnych. Dodatkowo, wprowadzenie zmiany w zakresie finansowania pr. regionalnych wymaga decyzji Kierownictwa resortu (sprowa też we właściwości DF).
101	Art.. 273-274	W finansowaniu zadań fakultatywnych brakuje możliwości zawierania umów powodujących powstawanie zobowiązań przechodzących na rok następny. Proponujemy wprowadzenie uregulowań umożliwiających zaciąganie zobowiązań przechodzących na rok następny wynikających z zawieranych przez powiatowe urzędu pracy umów dotyczących kosztów funkcjonowania urzędów pracy, analogicznie jak w art. 269 w zakresie form pomocy dla bezrobotnych i poszukujących pracy. Dla zapewnienia ciągłości działania urzędu niezbędnym jest zawieranie niektórych umów powodujących zaciąganie zobowiązań przechodzących na rok następny. Przykładem takich umów są umowy przedmiotem których jest dostawa energii elektrycznej, usługi telekomunikacyjne, usługi pocztowe, obsługi rachunku bankowego i wypłat świadczeń itp.	Starosta może zawierać umowy dotyczące zadań fakultatywnych powodujących powstawanie zobowiązań przechodzących na rok następny do wysokości 30 % kwoty środków (limitu) Funduszu Pracy ustalonej na dany rok budżetowy. Zobowiązania te obciążają kwotę środków Funduszu Pracy ustaloną na rok następny.	Wyjaśnienie W związku z tym, że kwoty środków na finansowanie zadań fakultatywnych w danym roku każdorazowo podlegają ustaleniu w czasie prac nad projektem planu finansowego Funduszu Pracy, stanowiącym załącznik do projektu ustawy budżetowej, mogą one być z roku na rok niższe. Należy zatem wziąć pod uwagę fakt, że wprowadzenie możliwości powstawania zobowiązań przechodzących na rok następny, będzie pochłaniało odpowiednio większą część limitu Funduszu Pracy ustalonego przez ministra właściwego do spraw pracy dla samorządu powiatu na finansowanie zadań fakultatywnych w kolejnym roku, co może wpłynąć negatywnie na możliwość realizacji tych zadań. Ponadto, koszty związane z utrzymaniem i funkcjonowaniem urzędu pracy pozostają w gestii samorządu powiatu. Środki Funduszu Pracy na finansowanie

				zadań fakultatywnych są przekazywane w celu wsparcia realizacji zadań w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy.
1014	Art. 280 ust.1	Proponujemy zwiększenie kwoty dofinansowania kosztów wynagrodzeń pracowników PUP z 14% na 20%. Z uwagi na fakt, iż kwoty środków Funduszu Pracy przeznaczonych na realizację projektów współfinansowanych z EFS+, będące podstawą naliczania dofinansowania kosztów wynagrodzeń pracowników powiatowych urzędów pracy są zmienne w poszczególnych latach i nie zawsze wykazują tendencję wzrostową, wnioskujemy o ich zwiększenie z 14% na 20%. Wyższa wysokość środków pozwoli na wzrost wynagrodzeń pracowników, których większość obecnie otrzymuje wynagrodzenie za pracę niewiele większe od minimalnego	W celu wsparcia samorządów powiatów realizujących zadania na rzecz aktywizacji bezrobotnych, minister właściwy do spraw pracy przekazuje tym samorządom w latach 2025-2026 środki Funduszu Pracy na dofinansowanie kosztów wynagrodzeń, o których mowa w przepisach o pracownikach samorządowych, oraz składek na ubezpieczenia społeczne od wypłaconego dofinansowania do wynagrodzeń pracowników PUP realizujących zadania określone w ustawie, w wysokości 20% kwoty środków ustalonej dla województw na rok budżetowy na realizację projektów EFS+, zgodnie z art. 270 ust. 1 i 2.	Uwaga nieuwzględniona
1015	Art. 283	W związku z możliwością przyznania dodatku motywacyjnego wszystkim pracownikom Urzędu konieczne jest zwiększenie kwot środków FP na finansowanie zadań fakultatywnych w algorytmie lub proponujemy finansowanie dodatku ze środków obligatoryjnych		Wyjaśnienie Dodatek motywacyjny pozostanie świadczeniem fakultatywnym.
1016	Art. 300 ust. 3 pkt 11	W finansowaniu zadań fakultatywnych jest punkt dotyczący utworzenia punku obsługi młodych do 30. roku życia. Z jakich środków ma być finansowanie jego utrzymanie?	Proponujemy dopisać z jakich środków ma być finansowane funkcjonowanie punku.	Uwaga nieuwzględniona
1017	Art. 300 ust. 3	Urzędy pracy przechowują ogromne ilości dokumentów (teczki akt osób bezrobotnych i poszukujących pracy) przez okres co najmniej 50 lat co skutkuje potrzebą wynajmu dodatkowych pomieszczeń lub przechowania w zewnętrznych składnicach co generuje znaczące koszty	Uwzględnienie kosztów związanych z przechowywaniem dokumentacji zgromadzonej i przetwarzanej przez Urzędy	Wyjaśnienie Zmieniono przepisy dot. przechowywania dokumentów

1018	DZIAŁ XIII Zmiany w przepisach	W związku z rezygnacją z zapisów art. 9 ust. 1 pkt 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy proponuje się wykreślenie art. 12 pkt 9c z ustawy o samorządzie powiatowym.		
1019	Art. 423	Do dnia powołania Rady Rynku Pracy, wojewódzkich rad rynku pracy i powiatowych rad rynku pracy na podstawie przepisów niniejszej ustawy, zadania tych rad wykonują odpowiednio Rada Rynku Pracy, wojewódzkie rady rynku pracy i powiatowe rady rynku pracy w składzie i na zasadach określonych w przepisach ustawy, o której mowa w art. 452, nie dłużej jednak niż do dnia zakończenia 31.12.2024 r. W związku wejściem w życie ustawy z dniem 01.01.2025 r. i koniecznością powołania nowej powiatowej rady rynku pracy na nowych zasadach należałoby wydłużyć działalność dotychczasowych Rad Rynku Pracy do 31.12.2025 r.	Do dnia powołania Rady Rynku Pracy, wojewódzkich rad rynku pracy i powiatowych rad rynku pracy na podstawie przepisów niniejszej ustawy, zadania tych rad wykonują odpowiednio Rada Rynku Pracy, wojewódzkie rady rynku pracy i powiatowe rady rynku pracy, działające w składzie i na zasadach określonych w przepisach ustawy, o której mowa w art. 452, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2025 r.	Uwaga uwzględniona
1020	art. 428	Precyzuje jedynie jak zmieniają się stanowiska zatrudnionych obecnie pośredników pracy i doradców zawodowych. Brak odniesienia co ze stanowiskami specjalistów ds. rozwoju zawodowego i specjalistów ds. programów nie wymienianych w ogóle w proponowanej ustawie a funkcjonujących w obecnie obowiązujących przepisach.	Należy określić co ze stanowiskami które w obecnej ustawie nie są wymienione.	Wyjaśnienie W przypadku pozostałych stanowisk pozostanie bez zmian
1021	Art. 440	Brak uzasadnienia dla przechowywania dokumentacji osób bezrobotnych i poszukujących pracy wyłączonych z ewidencji ze względu na osiągnięcie wieku emerytalnego czy w przypadku zgonu przez okres 50 lat. Dokumentacja utraciła przydatność do celów praktycznych, dowodowych i kontrolnych a także powinna podlegać zasadzie ograniczonego przechowywania (art. 5 ust. 1 lit. e ogólnego rozporządzenia o ochronie danych) RODO. Okres przechowywania	Proponowany zapis: Okres przechowywania dokumentacji zgromadzonej i przetwarzanej w rejestrach, o którym mowa w art. 4 ust. 4a, art. 4 ust. 5f pkt 1 oraz art. 4 ust. 5f pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 452, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi 10 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zakończono udzielanie pomocy lub uwzględnienie w art. 300 ust. 3 kosztów związanych z przechowywaniem dokumentacji	Wyjaśnienie Zmieniono przepisy w tym zakresie

		dokumentacji zgromadzonej i przetwarzanej w rejestrach skrócono do 10 lat, ale wyłącznie w przypadku dokumentacji wytworzonej po wejściu w życie ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Dokumentacja wytworzona w obecnie obowiązującym porządku prawnym, tworząca akta osób bezrobotnych lub poszukujących pracy, posiada kat. arch. B50. Liczenie 50 letniego okresu ich przechowywania zaczyna się od wyłączenia osoby z ewidencji w przypadku zgonu lub osiągnięcia wieku emerytalnego. Koszty przechowywania tej dokumentacji przez tak długi okres są bardzo wysokie. Urzędy nie dysponują odpowiednimi powierzchniami archiwalnymi, dlatego przechowują je za opłatą w firmach uprawnionych do prowadzenia archiwów. Poza dokumentacją osób bezrobotnych w urzędach archiwizowane są w dużych ilościach dokumenty związane z realizacją zadań wynikających z ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych. Akta tych spraw też przekazywane są do archiwów zakładowych.	zgromadzonej i przetwarzanej przez urzędy pracy	
1022	SUPERWIZJA dla doradców zawodowych	W latach 2022/23 „Sześćian Podkarpacko-Świętokrzyski” wspólnie z Wojewódzkimi Urzędami Pracy w Rzeszowie i Kielcach realizował program pilotażowy pn. „Model superwizji w poradnictwie zawodowym”. W ramach programu 16 doradców zawodowych ukończyło szkolenie i zdobyło certyfikat superwizora. Praca doradców zawodowych w urzędach pracy staje się coraz trudniejsza. W ostatnich latach klientami doradców są najczęściej osoby bezrobotne, które z powodu długotrwałego	Wprowadzenie do ustawy przepisów dotyczących superwizji dla doradców zawodowych. Jeżeli nie będzie już możliwości wprowadzenia takich rozwiązań do ustawy, prosimy o rozważenie wprowadzenia ich do rozporządzenia dot. realizacji poradnictwa zawodowego w powiatowych i wojewódzkich urzędach pracy.	Uwaga nieuwzględniona

		pozostawiania bez pracy utraciły motywację do poszukiwania zatrudnienia, a ponadto poza brakiem pracy mają wiele innych problemów, w tym emocjonalno-psychicznych. Oferowanie takim klientom pomocy i wsparcia stanowi podstawowy element poradnictwa zawodowego. Suprwizja stwarzałaby doradcom zawodowym możliwość doskonalenia umiejętności zawodowych poprzez omawianie trudnych sytuacji zawodowych, czy tzw. „trudnych przypadków” z superwizorem. Pozwoli to na podniesienie jakości pracy świadczonej przez doradców zawodowych		
1024	Zatrudnienie psychologa w PUP	Z doświadczeń doradców klienta i doradców zawodowych wynika, że osoby młode wchodzące na rynek pracy mają bardzo duże problemy psychologiczno – emocjonalnej, w tym znaczące braki w obszarze kompetencji społecznych. Osoby młode nie potrafią nawiązywać rozmawiać, mają trudności w nawiązywaniu relacji z drugim człowiekiem,	Wprowadzenie rozwiązań umożliwiających finansowanie zatrudnienia w PUP psychologów – terapeutów w celu diagnozowania problemów natury psychiczno-emocjonalnej klientów PUP i możliwości prowadzenia treningów umiejętności społecznych dla osób zarejestrowanych w PUP.	Uwaga nieuwzględniona
Powiatowy Urząd Pracy w Rzeszowie				
1024	Do wykreślenia przepisu art. 65 ust. 3.	Zgodnie z proponowanym brzmieniem tej regulacji, w przypadku przyznania świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego, zasiłku dla opiekuna starosta pozbawia statusu bezrobotnego z dniem wydania decyzji przyznającej to świadczenie. Przepis ten pozostaje w kolizji z innymi przepisami projektu ustawy oraz przepisami ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, a ponadto narusza zasadę sprawiedliwości społecznej (art. 2 Konstytucji) oraz zasadę równości wobec prawa (art. 32 Konstytucji).		Uwaga uwzględniona

		Przepis art. 2 pkt 1 określa definicję bezrobotnego - oznacza to m. in. osobę, niemającą stałego źródła dochodu i która nie podlega, na podstawie odrębnych przepisów, obowiązkowi ubezpieczeń społecznych, z wyjątkiem ubezpieczenia społecznego rolników. Z przepisu art. 2 pkt 42 wynika, że ilekroć w ustawie jest mowa o stałym źródle dochodu – oznacza to: a) nabycie prawa do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty socjalnej, renty rodzinnej w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę lub świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 1 ustawy z dnia 8 lutego 2023 r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym członkom rodziny funkcjonariuszy lub żołnierzy zawodowych, których śmierć nastąpiła w związku ze służbą albo podjęciem poza służbą czynności ratowania życia lub zdrowia ludzkiego albo mienia (Dz. U. poz. 658), zwanego dalej „świadczeniem pieniężnym przysługującym członkom rodziny funkcjonariuszy lub żołnierzy zawodowych”, b) pobieranie po ustaniu zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, zaprzestaniu prowadzenia pozarolniczej działalności, nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego, zasiłku przedemerytalnego, świadczenia przedemerytalnego, świadczenia rehabilitacyjnego, zasiłku chorobowego, zasiłku macierzyńskiego lub zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego,		

		c) nabycie prawa do emerytury albo renty z tytułu niezdolności do pracy, przyznanego przez zagraniczny organ emerytalny lub rentowy, w wysokości co najmniej najniższej emerytury albo renty z tytułu niezdolności do pracy, o których mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, d) uzyskiwanie miesięcznie przychodu w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę, z wyłączeniem przychodów uzyskanych z tytułu odsetek lub innych przychodów od środków pieniężnych zgromadzonych na rachunkach bankowych lub rachunkach członka spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej, e) pobieranie, na podstawie przepisów o świadczeniach rodzinnych, świadczenia pielęgnacyjnego lub specjalnego zasiłku opiekuńczego, f) pobieranie, na podstawie przepisów o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów zasiłku dla opiekuna. Zgodnie z art. 65 ust. 1 pkt 1 starosta pozbawia statusu bezrobotnego, który nie spełnia warunków, o których mowa w art. 2 pkt 1. Przepis art. 65 ust. 3 przewidujący pozbawienie statusu bezrobotnego z dniem wydania decyzji przyznającej to świadczenie w sposób jednoznaczny jest sprzeczny z ww. przepisami, które mówią o „pobieraniu świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego, zasiłku dla opiekuna”, a także „niepodleganiu obowiązkowi		

		ubezpieczeń społecznych” i pozbawianiu statusu bezrobotnego z powodu nie spełnienia warunków, o których mowa w art. 2 pkt 1. Proponowany przepis art.65 ust.3 będzie nasuwał duże problemy interpretacyjne co do znaczenia wyrażenia „z dniem wydania decyzji”. Czy chodzi o decyzję ostateczną, a jeśli tak, to może być to decyzja zarówno organu I jak i II instancji. Strona może złożyć odwołanie także od decyzji pozytywnej o przyznaniu świadczenia, kwestionując bezpodstawnie datę albo wysokość świadczenia; jaką zatem przyjąć datę wydania decyzji? W korzystniejszej sytuacji będą osoby, które mają później wydaną decyzję (duże wielkomiejskie ośrodki) niż osoby z małych miejscowości, gdzie decyzje wydawane są na bieżąco. Nie jest uzasadnione uprzywilejowanie tej grupy osób względem pozostałych osób wymienionych w art. 2 pkt 42, gdzie mówi się o „nabyciu prawa”, „pobieraniu”. Ponadto przepis ten daje pole do nadużyć, gdyż osoba ubiegająca się o świadczenie pielęgnacyjne będzie zainteresowana tym, żeby decyzja była wydana jak najpóźniej. Proponowany przepis art. 65 ust. 3 pozostaje w kolizji z przepisami ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2024 r. poz. 497). Zgodnie z art. 9 ust. 6a. tej ustawy osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 9, 9a, 9b, (bezrobotni) obowiązkowo podlegają ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, jeżeli nie mają innych tytułów		

		rodzących obowiązek ubezpieczeń społecznych. W myśl art. 6 ust. 2a ustawy za osobę pobierającą świadczenie pielęgnacyjne, specjalny zasiłek opiekuńczy albo zasiłek dla opiekuna, wójt, burmistrz lub prezydent miasta opłaca składkę na ubezpieczenia emerytalne i rentowe od podstawy odpowiadającej wysokości pobieranego świadczenia pielęgnacyjnego, pobieranego specjalnego zasiłku opiekuńczego lub zasiłku dla opiekuna. A zatem pobieranie ww. świadczeń (a nie wydanie decyzji administracyjnej) decyduje o tytule do objęcia tych osób obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym. Nie jest zatem dopuszczalna sytuacja, że osoba, która pobrała świadczenie pielęgnacyjne, w tym samym okresie była uprawniona do zasiłku dla bezrobotnych ze zgłoszeniem do ubezpieczenia społecznego z tego tytułu. Należy zwrócić uwagę także na aspekt finansowy. Zdarzają się przypadki, że zasiłek dla bezrobotnych został pobrany przez 365 dni - za ten sam okres co skumulowane świadczenie pielęgnacyjne. Aktualnie będzie to kwota 16 732,80 zł zasiłku dla bezrobotnych za 365 dni (przy założeniu przyznania zasiłku w wysokości 100 %). Dodatkowo osoba za ten sam okres co zasiłek dla bezrobotnych otrzyma skumulowaną kwotę świadczenia pielęgnacyjnego w wysokości: 2 998 zł x 12 miesięcy = 35 976 zł.		

		Dla porównania bezrobotny z prawem do zasiłku, który pracował kilka godzin na podstawie umowy zlecenia i został zgłoszony do ubezpieczenia społecznego (o czym urząd pracy dowiedział się w późniejszym czasie), traci status bezrobotnego i prawo do zasiłku za cały okres od momentu zgłoszenia do ubezpieczenia społecznego. Pozostaje bez zasiłku (zasiłek będzie nienależny i do zwrotu) a tylko z zapłatą za kilka godzin pracy. Zestawienie tych dwóch sytuacji daje podstawę do stwierdzenia, że regulacja art. 65 ust. 3 projektu ustawy narusza zasadę sprawiedliwości społecznej (art. 2 Konstytucji) oraz zasadę równości wobec prawa (art. 32 Konstytucji). Końcowo należy wskazać, że sądy administracyjne - wyrok WSA w Rzeszowie, sygn. akt II SA/Rz 313/22 z dnia 5 maja 2022r. oraz NSA I OSK 1556/22 z dnia 17 lutego 2023r. w sposób jednoznaczny stwierdziły obowiązek zwrotu zasiłku dla bezrobotnych w przypadku zbiegu uprawnienia do pobierania świadczenia pielęgnacyjnego.		
Powiatowy Urząd Pracy w Wałbrzychu				
1025	Art. 42, Art. 42 ust. 4, ust. 5	Powiatowy urząd pracy realizujący zadania, o których mowa w ustawie, obejmujący obszarem swojego działania kilka powiatów, jest współfinansowany z budżetu tych powiatów tj. „powiatu prowadzącego” i „powiatu dotującego”. Następnie zgodnie z art. 23a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U z 2020 r. poz 23 ze zm.) z kwoty części równoważącej	Art. 42 ust. 4. Powiat dotujący informuje powiat prowadzący o wysokości otrzymanej dotacji celowej w terminie 14 dni od otrzymania tej dotacji. Art. 42 ust. 5. Kwota środków dotacji celowej na współfinansowanie kosztów funkcjonowania PUP jest przekazywana w całości powiatom prowadzącym w okresach miesięcznych, w wysokości 1/12 kwoty ustalonej na dany rok.	Uwaga uwzględniona

		subwencji ogólnej dla powiatów wydziela się kwotę w wysokości 7% i rozdziela się między powiaty wskazane przez mini-strawłaściwego do spraw pracy, w których w roku budżetowym nie działa powiatowy urząd pracy, a zadania tej jednostki są realizowane przez inny powiat. W związku z faktem, że o przeznaczeniu kwot z ww. subwencji decyduje organ jednostki, w której nie funkcjonuje powiatowy urząd pracy, niejednokrotnie dochodzi do sytuacji, że nie jest ona przekazywana w pełnej wysokości. Tym samym powiat prowadzący jest obciążany nadmiernymi kosztami funkcjonowania powiatowego urzędu pracy.		
102	Art. 65	Kontakt z osobą bezrobotną według założeń Indywidualnego Planu Działania (art. 88.8) powinien odbywać się co najmniej raz na 30 dni w celu monitorowania sytuacji i postępów w realizacji działań przewidzianych w IPD. Natomiast zgodnie z art. 65.11 Starosta pozbawia statusu bezrobotnego, który nie utrzymuje kontaktu z PUP co naj-mniej raz na 90 dni.	Skrócenie czasu dotyczącego nawiązania kontaktu do 30 dni.	Uwaga nieuwzględniona
102	Art. 80	Proponujemy usunąć zapisy: - „z którymi w okresie ostatnich dwóch lat zawarto umowy w ramach form pomocy„ - „kwotę przyznaną pracodawcy, przedsiębiorcy albo innemu podmiotowi na kształcenie ustawiczne współfinansowane ze środków KFS.”	1. PUP publikuje na stronie internetowej urzędu wykaz pracodawców, przedsiębiorców i innych podmiotów, z którymi zawarto umowy w danym roku kalendarzowym w ramach form pomocy określonych w ustawie. 2. PUP aktualizuje wykaz, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia zawarcia każdej nowej umowy w ramach form pomocy określonych w ustawie. 3. PUP po zakończeniu każdego roku kalendarzowego, w terminie do dnia 31 stycznia, przekazuje właściwej powiatowej	Uwaga nieuwzględniona

			radzie rynku pracy wykaz, o którym mowa w ust. 1. 4. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, jest prowadzony w systemie teleinformatycznym i zawiera: 1) nazwę pracodawcy, przedsiębiorcy albo innego podmiotu, z którym zawarto umowę 2) wskazanie formy pomocy, w tym liczbę utworzonych stanowisk pracy lub stanowisk utworzonych w ramach form pomocy.	
1028	Art.. 99 ust. 3	Należy doprecyzować w przepisach ustawy jaką należy przyjąć definicję kursu na potrzeby realizacji szkoleń wskazanych w art. 99 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 107 ust. 3 pkt 1 oraz szkolenia finansowanego w ramach pożyczki edukacyjnej, o której mowa w art. 111 ust. 1. Brak uregulowań w tym zakresie może stwarzać zagrożenie, że każdy urząd pracy będzie w zupełnie inny sposób definiował pojęcie „kursu”. Nawet sami realizatorzy usług szkoleniowych w różny sposób podchodzą do tego zagadnienia. Dla niektórych realizatorów, szkolenie i kurs to tożsame pojęcia. Natomiast dla innej grupy realizatorów, szkolenie oznacza doskonalenie już posiadanych umiejętności/zdobycie wyższych kwalifikacji lub kompetencji związanych z danym zawodem lub specjalnością, natomiast kurs oznacza nic innego jak pozyskiwanie wiedzy od podstaw. Mając na uwadze powyższe może pojawić się sytuacja, że jeden urząd pracy będzie przyjmował szerszą definicję, a drugi będzie zawężał tę definicję i koncentrował się tylko i wyłącznie na kursach obejmujących zdobycie kwalifikacji w danym zawodzie lub specjalności i być może nie dopuści możliwości doskonalenia posiadanych już	3. Szkolenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, art. 107 ust. 3 pkt 1, oraz szkolenie finansowane w ramach pożyczki edukacyjnej, o której mowa w art. 111 ust. 1, są realizowane w formie kursu , którego zakres wynika z obowiązujących przepisów lub stanowi cykl zajęć edukacyjnych, służących zdobyciu wiedzy lub umiejętności w określonym zakresie.	Uwaga wyjaśniona: Zastosowano podejście analogiczne do funkcjonującego w ramach obowiązującej ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. W ramach wyjaśnień do ww. ustawy wypracowano sposób identyfikacji szkoleń rozumianych jako kurs (w opozycji do innych form takich jak np. kongres czy konferencja) i ten zasób będzie wykorzystany także przy okazji udzielania wyjaśnień do nowej ustawy

		przez osobę bezrobotną kwalifikacji czy też nabytej w trakcie zatrudnienia wiedzy i umiejętności.		
1029	Art. 113	Mając na uwadze w szczególności opinie klientów korzystających z usług urzędów pracy jak również fakt, że w ramach portalu praca.gov.pl część dokumentów już funkcjonuje w obiegu, zasadnym jest wprowadzenie do obiegu wzorów dokumentów, które są składane przez klientów urzędu celem uzyskania określonej formy pomocy. W każdym urzędzie pracy winien obowiązywać taki sam wzór. Na chwilę obecną nie ma takiego standardu. Nie jest to pozytywnie odbierane przez klientów. Często wręcz krytkowane. Więc wprowadzenie takiego standardu będzie miało duży wpływ na zmianę wizerunkową. Powyższe powinno również dotyczyć zaświadczenia o ukończeniu szkolenia.	Art. 113. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb realizacji przez starostę pomocy bezrobotnym i poszukującym pracy w nabywaniu wiedzy, umiejętności lub kwalifikacji, w tym: 1) wzór elementy wniosków o udzielenie pomocy i tryb ich rozpatrywania, 2) elementy skierowania na szkolenie, 3) elementy umowy z bezrobotnym lub poszukującym pracy o: a) sfinansowanie kosztów potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności lub kosztów uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności, b) sfinansowanie opłaty pobieranej za postępowanie nostryfikacyjne albo postępowanie, o którym mowa w art. 327 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, c) sfinansowanie opłaty za przeprowadzenie postępowania i wydanie decyzji w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego albo do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej, 4) sposób i kryteria wyboru instytucji szkoleniowej, 5) tryb realizacji i elementy umowy lub porozumienia między starostą a instytucją szkoleniową, 6) tryb realizacji i elementy umowy z bezrobotnym lub poszukującym pracy o udzielenie pożyczki edukacyjnej, 7) wzór elementy zaświadczenia o ukończeniu szkolenia, 8) tryb realizacji i rozliczenia bonu na kształcenie ustawiczne,	Uwaga nieuwzględniona Obecnie nie zawiera się w rozporządzeniach wzorów wniosków. Uwaga do realizacji w trybie pozalegisłacyjnym

			9) prowadzenie ewaluacji i dokumentacji realizacji pomocy – mając na względzie konieczność ujednolicenia procedur realizacji pomocy.	
1030	Art. 118	Proponujemy usunięcie zapisu: „okres rozliczeniowy nieprzekraczający 3 miesięcy.”	Czas realizacji programu stażu przez bezrobotnego odbywającego staż nie może przekraczać 8 godzin na dobę i przeciętnie 40 godzin w przeciętnie pięciodniowym tygodniu pracy. Czas realizacji programu stażu bezrobotnego będącego osobą niepełnosprawną zaliczoną do znacznego lub umiarkowanego stopnia niepełnosprawności nie może przekraczać 7 godzin na dobę i 35 godzin tygodniowo.	Uwaga nieuwzględniona W związku z tym, że najkrótszy staż może trwać 3 miesiące, długość okresu rozliczeniowego została ustalony w tym wymiarze.
1031	Art. 118 ust. 2	Proponujemy usunięcie ust. 2 tj.: Czas realizacji programu stażu przez bezrobotnego odbywającego staż nie może być krótszy niż 20 godzin w przeciętnie pięciodniowym tygodniu pracy, w przyjętym okresie rozliczeniowym nie przekraczającym 3 miesięcy		Uwaga nieuwzględniona. Przepis ma na celu m.in. umożliwienie godzenia życia rodzinnego i zawodowego. Przepisy określają minimalną i maksymalną liczbę godzin odbywania stażu. Przepisy te dają możliwość zastosowania mniejszej liczby godzin przy dłuższym okresie odbywania stażu, np. przy stażach do 6 miesięcy lub do 12 miesięcy przy potwierdzeniu nabytej wiedzy i umiejętności można będzie wprowadzić krótszy wymiar czasu odbywania stażu, jeżeli w określonym zawodzie będzie to możliwe. Ostateczną decyzję o czasie odbywania stażu podejmie starosta w porozumieniu z organizatorem stażu. Czas realizacji programu stażu będzie ustalany dla bezrobotnego indywidualnie biorąc pod uwagę różne czynniki, m. in. rodzaj zawodu czy stanowiska pracy.
1032	Art. 118 ust. 6	Proponujemy usunięcie ust.6 tj.: Bezrobotny, który z uzasadnionej		Uwaga nieuwzględniona:

		przyczyny przerwał staż może w okresie 6 miesięcy od dnia przerywania udziału w stażu za zgodą starosty i organizatora stażu dokończyć realizację programu		W obecnie obowiązującej ustawie brakowało przepisu, który umożliwiłby w bardzo ważnych życiowych okolicznościach, które wcześniej trudno było przewidzieć, przerwać staż bez konsekwencji z możliwością jego późniejszego dokończenia. Doświadczenia ostatnich lat udowodniły potrzebę wprowadzenia takiego przepisu.
1034	Art. 119 ust. 2	Proponujemy wskazanie instytucji, która przygotuje program stażu uwzględniający wymagania określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego przy stażu zakończonym egzaminem zawodowym oraz program stażu spełniający standardy wymagań egzaminacyjnych przy stażu zakończonym egzaminem czeladniczym.		Uwaga wyjaśniona Realizacja tego zadania będzie podobna do aktualnej formy wsparcia w postaci przygotowania zawodowego dorosłych
1034	Art. 119 ust. 6	Proponujemy doprecyzować przepis odnośnie okresu odbywania stażu aby uzyskać prawo do potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności oraz uzyskania dodatku do stypendium.	W przypadku podjęcia zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej przed ukończeniem programu stażu trwającego co najmniej 3 miesiące bezrobotny ma prawo do potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności oraz uzyskania dodatku do stypendium, o którym mowa w art. 121 ust. 1.	Uwaga nieuwzględniona Nie planuje się regulacji w zakresie okresu odbywania stażu w projekcie, ponieważ mogą wystąpić różne sytuacje i w związku z tym potrzebne są elastyczne rozwiązania.
1034	Art. 133	W ocenie klientów korzystających ze środków KFS winien obowiązywać jeden wzór wniosku. Powyższe wynika stąd, że urzędy pracy stosują różne wnioski. Dla klientów aplikujących o środki z KFS w różnych powiatach jest to uciążliwe. Należy podkreślić, że nie jest to pozytywnie odbierane przez klientów, często wręcz krytykowane. Dlatego też zasadnym jest wprowadzenie zmian w tym zakresie, aby poprawić wizerunkowo sposób działania naszych instytucji na terenie całego kraju.	Art. 133. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb przyznawania środków KFS, a w tym: 1) wzór elementy wniosku podmiotu ubiegającego się o finansowanie działań ze środków KFS, 2) procedurę naboru wniosków o finansowanie działań ze środków KFS, 3) elementy umowy na finansowanie działań ze środków KFS – mając na względzie prawidłowość wydatkowania środków KFS i konieczność zapewnienia zgodności udzielania pomocy z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis.	Uwaga wyjaśniona Planuje się wprowadzenie jednolitego wniosku elektronicznego dla całego kraju. Do tego celu nie jest potrzebna zaproponowana zmiana art. 133.

1036	Art. 142 ust. 11	Proponujemy usunąć okres realizowania psu w roku kalendarzowym nie dłuższy niż 180 dni w roku kalendarzowym	Prace społecznie użyteczne są realizowane przez bezrobotnego w wymiarze nie przekraczającym 10 godzin tygodniowo	Uwaga nieuwzględniona Z uwagi na to, że prace społecznie użyteczne odbywają się bez nawiązywania stosunku pracy, projekt obok wymiaru godzinowego wprowadza maksymalny okres realizacji tej formy wsparcia wynoszący 180 dni w roku kalendarzowym. Rozwiązanie to ma na celu zbliżenie do rynku pracy osób wykluczonych społecznie, jak i oddalonych od rynku. Okres 180 dni jest okresem wystarczającym.
1037	Art. 209 ust. 1	Proponujemy wprowadzić w umowie o przyznanie bonu na zasiedlenie ustanowienie formy zabezpieczenia	Na wniosek bezrobotnego, starosta może na podstawie umowy przyznać bon na zasiedlenie w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 200% przeciętnego wynagrodzenia za pracę, w związku z zamiarem podjęcia przez bezrobotnego pracy na podstawie umowy o pracę, innej pracy zarobkowej zwanych dalej „pracą” lub zamiarem wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli odległość od miejsca dotychczasowego zamieszkania do miejscowości, w której bezrobotny zamieszka w związku z zamiarem podjęcia pracy lub działalności gospodarczej, wynosi co najmniej 80 km lub łączny najkrótszy czas dotarcia do tej miejscowości i powrotu do dotychczasowego miejsca zamieszkania przekracza 3 godziny dziennie. Umowa o przyznanie bonu na zasiedlenie wymaga ustanowienia zabezpieczenia	Uwaga nieuwzględniona Brak jest przesłanek do wprowadzenia przepisów o zabezpieczeniu umowy/środków. Należy zauważyć, że ew. takie zapisy utrudniłyby dostęp do instrumentu. Dodatkowo należy zauważyć, że kwestie zwrotu bonu w zostały ujęte w przepisie, tj.: Kwota bonu na zasiedlenie podlega zwrotowi: 1) w całości – w przypadku niewywiązania się osoby z któregośkolwiek z warunków, o których mowa w ust. 1, 4 lub 5; 2) proporcjonalnie do okresu niewykonywania pracy lub działalności gospodarczej – w przypadku gdy okres pracy lub wykonywanie działalności gospodarczej, spełniającej warunki, o których mowa w ust. 1 i 4 pkt 2, jest krótszy niż 180 dni
1038	Art. 237	Część osób pobierających świadczenia dla bezrobotnych nie posiada konta bankowego i korzystają oni z takiej formy jak przekaz pocztowy. Dotyczy to również	Art. 237.1 Zasiłek albo dodatek aktywizacyjny: 1) wypłaca się w okresach miesięcznych z dołu na rachunek bankowy albo rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo – kredytowej. W przypadku gdy bezrobotny nie podał żadnego	Uwaga nieuwzględniona Bezrobotny musi posiadać rachunek, na który będzie wysyłany przelew środków.

		małych miejscowości gdzie utrudniony jest dojazd do najbliższego oddziału bankowego	rachunku bankowego albo rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo – kredytowej, zasiłek albo dodatek aktywizacyjny wypłacany jest w kasie banku lub w inny sposób przyjęty przez PUP.	
1039	Art. 266	Środki przyznane dla PUP na zadania fakultatywne mogą nie być w stanie zaspokoić środków na wypłatę dodatków motywacyjnych dla pracowników. Propozycja: dodanie dodatku motywacyjnego do wypłat obligacyjnych.	Art. 266. Minister właściwy do spraw pracy przekazuje samorządom powiatów, na wyodrębnione rachunki bankowe, środków Funduszu Pracy na wypłatę następujących świadczeń obligacyjnych: 1) zasiłków oraz składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe od tych zasiłków, o których mowa w art. 242 ust.1, 2) dodatków aktywizacyjnych, o których mowa w art. 233 ust.1 3) świadczeń integracyjnych przyznawanych na podstawie przepisów o zatrudnieniu socjalnym oraz składek na ubezpieczenia społeczne od tych świadczeń 4) dodatków motywacyjnych wraz ze składką na ubezpieczenia społeczne, składką na Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy.	
Krajowa Rada Izb Rolniczych				
1040	Art. 10 ust. 3	Krajowa Rada Izb Rolniczych negatywnie ocenia zaproponowany art. 10 ust. 3 w brzmieniu: „3. W skład powiatowej rady rynku pracy wchodzi: 1) osoby powoływane przez starostę z każdej spośród działających na terenie powiatu terenowych struktur organizacji związkowych i organizacji pracodawców, reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego; 2) jeden przedstawiciel powiatowej rady działalności pożytku publicznego; 3) jeden przedstawiciel ośrodka wsparcia ekonomii społecznej, o którym mowa w art. 36 ustawy z 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii	Dlatego też w art. 10 ust. 3 pkt 4 projektu ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia należy uzupełnić o przedstawiciela izb rolniczych i nadać następujące brzmienie temu przepisowi: „ 4) jeden przedstawiciel organizacji rolników, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 8 października 1982 r o społeczno-zawodowych organizacjach rolników oraz jeden przedstawiciel izb rolniczych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 14 grudnia 1995 r. o izbach rolniczych;”	Uwaga uwzględniona

		społecznej, prowadzącego działalność na terenie powiatu; 4) jeden przedstawiciel organizacji rolników, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 8 października 1982 r o społeczno-zawodowych organizacjach rolników; 5) jeden przedstawiciel pracodawców z regionu lub reprezentant organizacji okołobiznesowej; 6) jeden przedstawiciel powiatowych jednostek OHP, wskazany przez komendanta wojewódzkiego OHP". Z przepisów tych bowiem wynika, że wykluczono z Rady Rynku Pracy – tak ważnego organu opiniodawczo-doradczego Starosty w sprawach kształtowania lokalnego rynku pracy - przedstawicieli izb rolniczych, na co jako przedstawiciele samorządu rolniczego nie możemy się zgodzić. Bowiem z przepisów art. 3 ustawy z dnia 8 października 1982 r o społeczno-zawodowych organizacjach rolników (Dz. U. tj. z 2024 poz. 263) wynika, że: „Społeczno-zawodowymi organizacjami rolników, zwanymi dalej „organizacjami rolników" są: 1) kółka rolnicze; 2) (uchylony) 3) rolnicze zrzeszenia branżowe; 4) związki rolników, kółek i organizacji rolniczych; 5) związki rolniczych zrzeszeń branżowych." Obowiązujące przepisy art. 23 ust. 3 ustawy z 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucji rynku pracy (Dz. U. z 2024 poz. 475 ze zm.) stanowią: „3. W skład powiatowej rady rynku pracy wchodzi osoba powoływana przez starostę spośród działających na terenie powiatu terenowych struktur każdej organizacji		

		związkowej i organizacji pracodawców, reprezentatywnych w rozumieniu ustawy o Radzie Dialogu Społecznego, społeczno-zawodowych organizacji rolników, w tym związków zawodowych rolników indywidualnych i izb rolniczych oraz organizacji pozarządowych zajmujących się statutowo problematyką rynku pracy. ".		
1041	Uwaga ogólna	Niezależnie od powyższego, pozytywnie ocenia się zaproponowanie przepisów, na podstawie których pomocą objęte zostaną osoby nieaktywne zawodowo, zniesienie powiązania osoby bezrobotnej z urzędem pracy ze względu na miejsce zameldowania, wprowadzenie możliwości udzielania pożyczki edukacyjnej oraz dofinansowania dla przedsiębiorców zatrudniających osoby poszukujące pracy, które osiągnęły wiek emerytalny ale nadal chcą pracować (60 lat w przypadku kobiet i 65 lat w przypadku mężczyzn). Samorząd rolniczy pozytywnie również ocenia przepis wprowadzający objęcie pomocą powiatowych urzędów pracy w zakresie osób biernych zawodowo oraz rolników. Zgodnie z projektem rolnicy, którzy posiadają nieruchomość rolną o powierzchni ponad 2 ha i nie mają		Uwaga ogólna

		regularnych dochodów, będą mogli starać się o status bezrobotnego. Dotychczas było to utrudnione, rolnicy nie mogli zarejestrować się jako bezrobotni i nie mogli korzystać ze wsparcia oferowanego przez urzędy pracy. Dzięki zaproponowanym w projekcie zmianom rolnicy będą mieli szansę na zdobycie nowych umiejętności.		
1042	art.11 ust. 1-3	Wątpliwości budzi projektowany przepis dotyczący funkcjonowania w trakcie kadencji systemu rotacyjnego dla przewodniczących Rady Rynku Pracy, wojewódzkich rad rynku pracy oraz powiatowych rad rynku pracy. Zgodnie bowiem z projektowanymi przepisami art.11 ust. 1-3: „Przewodniczący Rady Rynku Pracy, wojewódzkich rad rynku pracy oraz powiatowych rad rynku pracy są wybierani rotacyjnie zwykłą większością głosów, w obecności co najmniej połowy składu rady, spośród członków rady. 2. Wybór kolejności przewodniczenia w radzie uzgadniają członkowie rady, dążąc do zapewnienia możliwości przewodniczenia radzie jak największej liczbie przedstawicieli organów i organizacji powołanych w skład rady. 3. Kadencja przewodniczącego rady trwa od 6 do 12 miesięcy i jest ustalana w momencie jego wyboru". Wybrany przewodniczący, w opinii samorządu rolniczego, powinien kierować Radą przez całą kadencję, chyba że sam zrezygnuje. Rotacyjność na stanowisku przewodniczącego Rady może nie służyć dobrze funkcjonowaniu Rad.		Wyjaśnienie Kadencja przewodniczącego rrp została określona na okres 12 miesięcy. Założeniem przepisu jest umożliwienie jak największej liczbie organizacji przewodnictwo w rrp.
Powiatowy Urząd Pracy w Białymstoku				
1043	Art. 2	Definicja osoby bezrobotnej powinna zawierać ograniczenia rejestracji dla osób posiadających duże gospodarstwa role (powyżej 10 ha przeliczeniowych);	Dodanie w art. 2 dodatkowego punktu	Uwaga nieuwzględniona Ograniczeniem w uzyskaniu statusu bezrobotnego m.in. przez rolnika będzie kontrola stałego źródła dochodu. Rolnik żeby się

				zarejestrować nie będzie mógł uzyskiwać miesięcznie przychodu w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę.
1044	Art. 2	W art. 2 pkt 1 lit. h, lit. i ograniczono możliwość rejestracji jako osoby bezrobotne członkom zarządu, prokurentom, członkom rad nadzorczych, likwidatorom spółek kapitałowych, wspólnikom spółek jawnych, partnerom lub członkom zarządu w spółce partnerskiej, komplementariuszom w spółce komandytowej, komplementariuszom lub członkom rad nadzorczych w spółce komandytowo – akcyjnej, prokurentom lub likwidatorom spółki osobowej, natomiast pominięto wspólników spółek kapitałowych np. spółek z o.o.,	Art.2 pkt 1 lit. h: Nie jest wspólnikiem , członkiem zarządu, prokurentem, członkiem rady nadzorczej lub likwidatorem spółki kapitałowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1467 i 1488)	Uwaga nieuwzględniona Podstawowym kryterium w ww. zakresie zdolność i gotowość podjęcia zatrudnienia Jedynym obowiązkiem wspólnika spółki z o.o., który wprost wynika z regulacji kodeksowych, jest obowiązek wniesienia wkładów do spółki na pokrycie udziałów w kapitale zakładowym, które wspólnik obejmuje jako udziałowiec spółki. Żadne inne aktywności nie są wymagane ustawowo od wspólnika, w szczególności wspólnika nie ma obowiązku brania udziału w zgromadzenia, oddawania na nich głosu ani wykonywania prawa indywidualnej kontroli spraw spółki.
1045	Art. 2	Zdecydowanie nie można uznać, że przez okres 3 miesięcy nabędzie się doświadczenie zawodowe. Zasadne jest pozostawienie okresu 6 miesięcy jako minimum do uzyskania doświadczenia. Dodatkowo należy doprecyzować przepis w kwestii dotyczącej wymiaru etatu oraz minimalnej ilości godzin, które można uznać za spełnienie warunku uzyskania doświadczenia zawodowego. Bardzo często osoby zatrudniane są w niepełnym wymiarze czasu pracy lub w przypadku umów cywilno-prawnych na kilka godzin w miesiącu.	Art. 2 pkt 6: doświadczeniu zawodowym – oznacza to doświadczenie uzyskane w trakcie: – zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy, – wykonywania innej pracy zarobkowej w wymiarze godzin odpowiadającym zatrudnieniu na podstawie umowy o pracę na pełny etat, – prowadzenia działalności gospodarczej, – odbywania stażu w wymiarze godzin odpowiadającej zatrudnieniu na podstawie umowy o pracę na pełny etat przez okres co najmniej 6 miesięcy.	Uwaga nieuwzględniona Najkrótszy możliwy okres odbywania stażu to 3 miesiące. W związku z tym wykonywanie zadań zawodowych przez okres 3 miesięcy daje bezrobotnemu możliwość zdobycia w tym czasie doświadczenia zawodowego.

1046	Art. 8 ust. 7	Do zakresu działania powiatowych rad rynku pracy stosuje się odpowiednio przepisy ust. 2 pkt 1 – 3 oraz 5 – 7. Został wyłączony pkt 4: „4) ocenianie okresowych sprawozdań z działalności wojewódzkich urzędów pracy oraz przedstawianie Radzie Rynku Pracy okresowych sprawozdań z działań wojewódzkich rad rynku pracy” czy to oznacza, że Powiatowa Rada Rynku Pracy nie będzie opiniowała sprawozdania z działalności Powiatowego Urzędu Pracy czy jest to przeoczenie? Dodatkowo zachodzi niespójność, gdyż zgodnie z art. 8 ust. 4 wydawanie opinii o kierunkach kształcenia jest zadaniem wojewódzkiej rady rynku pracy, a z ust. 7 wynika, że należy także do powiatowej.	art. 8 ust. 7 powinien brzmieć: Do zakresu działania powiatowych rad rynku pracy stosuje się odpowiednio przepisy ust. 2 pkt 1–2 oraz 4–7.	Uwaga nieuwzględniona Projektowany przepis jest analogiczny do obecnie obowiązującego przepisu ary. 22 ust. 6 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 475, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o promocji zatrudnienia”.
1047	Art. 25	W projekcie ustawy o dostępie cudzoziemców do rynku pracy przywoływany jest art. 25 ust.8 pkt 2 lit. b – w omawianym projekcie ustawy brak jest takiej podstawy (art. 25 kończy się na ustępie 5)		Uwaga uwzględniona
1048	Art. 44	art. 44 ust. 2 pkt 2 - niewłaściwe sformułowanie	„którym pracodawca, przedsiębiorca, agencja zatrudnienia lub inny podmiot <u>zamierza</u> ubiegać się o formy pomocy lub korzystać z formy pomocy”	Uwaga uwzględniona
1049	Art. 65 ust. 1 pkt 4 oraz pkt 5	Wprowadzono zapis o pozbawieniu statusu osoby bezrobotnej z dniem podpisania umowy. Zasadnym byłoby, aby w dniu podpisania umowy otrzymujący wsparcie posiadał status osoby bezrobotnej	Proponuje się zmianę tego zapisu w następujący sposób: Art. 65 ust. 1 pkt 4 „otrzymał jednorazowo środki z Funduszu Pracy, Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych lub inne środki publiczne na podjęcie działalności gospodarczej lub rolniczej lub na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od następnego dnia po dniu podpisania umowy”. pkt 5 „otrzymał pożyczkę ze środków publicznych na podjęcie działalności gospodarczej lub rolniczej, z wyłączeniem pożyczki, o której mowa w art. 172 ust. 1 pkt 1 lit.	Wyjaśnienie Generalnie uwaga do uwzględniania wymaga jeszcze analizy w kontekście całej ustawy

			a; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od następnego dnia po dniu podpisania umowy "	
1050	Art. 99 ust.2 pkt 2	w przypadku szkolenia realizowanego w ramach bonu na kształcenie ustawiczne Urząd finansuje koszty kształcenia i nie ma potrzeby wydawania skierowania tylko na szkolenie, zwłaszcza, że może się ono rozpocząć w ciągu 6 miesięcy od dnia przyznania bonu a zakończyć nie później niż w terminie 30 miesięcy od dnia przyznania bonu (z możliwością przedłużenia)	„2. Starosta w celu udzielenia pomocy o której mowa w: 2) ust. 1 pkt 3-7, zawiera z bezrobotnym lub poszukującym pracy umowę.”	Wyjaśnienie Przyjęto spójne rozwiązanie, że każde szkolenie finansowanie osobom bezrobotnym i poszukującym pracy realizowane jest w oparciu o skierowanie.
1051	Art. 111 ust. 1 zdanie 1	Zła forma gramatyczna	„Starosta może, na wniosek bezrobotnego lub poszukującego pracy, udzielić mu pożyczki edukacyjnej na sfinansowanie <u>kosztów należnych</u> instytucji prowadzącej kształcenie lub instytucji szkoleniowej, instytucji potwierdzającej nabycie wiedzy i umiejętności lub instytucji wydającej dokumenty potwierdzające nabycie wiedzy i umiejętności, w celu poprawy jego sytuacji na rynku pracy.”	Uwaga uwzględniona
1052	Art. 114 ust. 4	Staże nie powinny być realizowane w formie zdalnej czy hybrydowej. Staż nie powinien być realizowany w miejscu zamieszkania stażysty. Brak jest odpowiedniego nadzoru opiekuna a odbywanie stażu będzie miało znamiona zatrudnienia. Poza tym staż zdalny może pogłębić izolację społeczną niektórych osób bezrobotnych.	„Staż może być realizowany w formie zdalnej lub hybrydowej w sytuacji wystąpienia stanu zagrożenia epidemicznego w kraju lub w danym regionie przy uwzględnieniu specyfiki zadań zawartych w programie stażu. [...] ”	Uwaga nieuwzględniona. Projekt ustawy daje możliwość realizowania stażu w formie zdalnej lub hybrydowej, a nie narzuca żadnej z tych form. Mając na uwadze upowszechnienie się pracy zdalnej zasadne jest stworzenie możliwości realizacji stażu w tym trybie. Analogicznie jak przy pracy zdalnej osób zatrudnionych istnieją mechanizmy pozwalające na zapewnienie prawidłowego przebiegu stażu. Opiekun realizując swoje zadania może korzystać z elektronicznych narzędzi i kanałów komunikacji.
1053	Art. 135	Zaproponowana zmiana ujednolici wypłatę refundacji w ramach prac interwencyjnych, robót publicznych oraz podmiotom prowadzącym DPS/jednostkom organizacyjnym WRiPZ. Dodatkowo	Art. 135 ust. 1: Starosta na podstawie zawartej umowy zwraca pracodawcy, który zatrudnił w ramach prac interwencyjnych w pełnym wymiarze czasu pracy na okres od 3 do 6 miesięcy skierowanych bezrobotnych, część	Uwaga nieuwzględniona Przepis ma być elastyczny. Zakłada on możliwość zorganizowania prac interwencyjnych przez okres od 3

		skrócony okres refundacji do 6 miesięcy docenia przede wszystkim pracodawcy borykający się z problemami związanymi z uzupełnieniem stanowisk pracy przy dłuższym okresie obowiązywania umowy.	kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne skierowanych bezrobotnych w wysokości uprzednio uzgodnionej w umowie, nieprzekraczającej jednak kwoty wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę.	do 12 miesięcy. O długości prac decyduje ostatecznie starosta.
1054	Art. 135 ust. 5	Zaproponowany zwrot w całości, w przypadku niedotrzymania okresu zatrudnienia skierowanego bezrobotnego, powoduje często rezygnację pracodawców z ubiegania się o tą formę pomocy. Proponujemy wprowadzenie zwrotu proporcjonalnego jak to mam miejsce w przypadku refundacji kosztów wyposażenia stanowiska pracy.	5. Niewywiązanie się z warunku, o którym mowa w ust. 4 wiąże się ze zwrotem uzyskanej pomocy wraz z odsetkami ustawowymi, naliczonym proporcjonalnie do okresu obowiązkowego zatrudnienia, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty. Naruszeniu lub niewywiązanie się z innych warunków umowy wiąże się ze zwrotem uzyskanej pomocy wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od całości uzyskanej pomocy od dnia otrzymania pierwszej refundacji, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.	Uwaga nieuwzględniona Projektowane rozwiązanie jest analogiczne do obecnie obowiązujących rozwiązań (przepis art. 51 ust. 9 ustawy o promocji zatrudnienia).
1055	Art. 136	Zaproponowana zmiana ujednolici wypłatę refundacji w ramach prac interwencyjnych, robót publicznych oraz podmiotom prowadzącym DPS/jednostkom organizacyjnym WRiPZ	Art. 136 ust. 1 Starosta zwraca organizatorowi robót publicznych, który zatrudniał skierowanych bezrobotnych przez okres do 6 miesięcy, część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne w wysokości uprzednio uzgodnionej w umowie, nieprzekraczającej jednak kwoty wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę.	Uwaga nieuwzględniona Brak uzasadnienia do rezygnacji z możliwości organizowania prac interwencyjnych do 12 miesięcy. Skracania tego okresu tylko do 6 miesięcy jest nieuzasadnione i nie zapewnia koniecznej tutaj elastyczności.
1056	Art. 136	Proponuje się wprowadzenie zobowiązania do zatrudnienia przez organizatora robót publicznych tak jak w art. 135 ust. 4.	Dodanie ust. 8 w art. 136 Pracodawca/Organizator robót publicznych stosownie do zawartej umowy, zatrudnia skierowanego bezrobotnego przez okres refundacji wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne oraz przez połowę okresu przysługiwania refundacji po zakończeniu okresu tej refundacji.	Uwaga nieuwzględniona Roboty publiczne to specyficzna forma pomocy. Organizowana jest przez specyficzną grupę podmiotów takie jak jednostki samorządu czy organizacje non profit, które nie zawsze będą dysponowały środkami na dalsze zatrudnianie bezrobotnych po okresie refundacji.
1057	Art. 139	Zaproponowana zmiana ma na celu zapobiegać kierowaniu tych samych osób wielokrotnie do tych samych pracodawców a tym samym umożliwić szerszej grupie	Art. 139: Starosta nie może skierować bezrobotnego do prac interwencyjnych i robót publicznych, jeżeli w okresie 12 miesięcy przed otrzymaniem skierowania, bezrobotny był	Uwaga nieuwzględniona Brak jest podstaw do wydłużania z 90 dni do 12 miesięcy okresu przerwy pomiędzy skierowaniem

		osób skorzystanie ze wskazanych instrumentów wsparcia oraz zapobieganie tendencji do przerzucania przez tych samych pracodawców kosztów zatrudniania własnych pracowników na Fundusz Pracy. Wskazany w projekcie ustawy okres 90 dni doprowadzi do kierowania tych samych osób oraz byłych pracowników pracodawców/organizatorów robót publicznych.	zatrudniony, wykonywał inną pracę zarobkową (w tym na podstawie umów cywilno – prawnych) lub odbywał staż u danego pracodawcy/organizatora robót publicznych	tej samej osoby do prac interwencyjnych i robót publicznych.
1058	Art. 140	Zaproponowana zmiana ujednolici wypłatę refundacji w ramach prac interwencyjnych, robót publicznych oraz podmiotom prowadzącym DPS/jednostkom organizacyjnym WRiPZ	Art. 140 ust. 1: Starosta zwraca: 1) podmiotowi prowadzącemu dom pomocy społecznej, o którym mowa w art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, zwanemu dalej „podmiotem prowadzącym DPS”, 2) jednostce organizacyjnej wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej, o której mowa w art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, zwanej dalej „jednostką organizacyjną WRiPZ” – zatrudniającym skierowanych bezrobotnych lub poszukujących pracy w domu pomocy społecznej albo w jednostce organizacyjnej WRiPZ, przez okres do 12 miesięcy, część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne w wysokości uprzednio uzgodnionej w umowie, nieprzekraczającej jednak kwoty wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę.	Wyjaśnienie Nie ma uzasadnienia, aby w art. 140 wprowadzać wskazany zapis. Przepis jest odwzorowaniem obecnie funkcjonującej regulacji.
1059	Art. 140	Proponuje się wprowadzenie zobowiązania do zatrudnienia przez podmiot prowadzący DPS/jednostkę organizacyjną WRiPZ tak jak w art. 135 ust. 4	Dodanie w art. 140 dodatkowego ustępu Podmiot prowadzący DPS/jednostka organizacyjna WRiPZ stosownie do zawartej umowy, zatrudnia skierowanego bezrobotnego lub poszukującego pracy przez okres refundacji wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne oraz przez połowę okresu przysługiwania refundacji po zakończeniu okresu tej refundacji.	Uwaga nieuwzględniona Wprowadzenie dodatkowego warunku może uniemożliwić skuteczne udzielenie wsparcia wskazanym podmiotom. Celem tej formy pomocy jest wsparcie wskazanych podmiotów, które obecnie borykają się z trudnościami z powodu braku kadry.
1060	Art. 140	Zaproponowana zmiana ma na celu zapobiegać kierowaniu tych samych osób	Art. 140 ust. 4 Podmiot prowadzący DPS albo jednostka organizacyjna WRiPZ nie może	Uwaga nieuwzględniona

		wielokrotnie do tych samych podmiotów prowadzących DPS albo jednostek organizacyjnych WRiPZ a tym samym umożliwić szerszej grupie osób skorzystanie ze wskazanych instrumentów wsparcia oraz zapobiegać tendencji do przerzucania przez tych samych pracodawców kosztów zatrudniania własnych pracowników na Fundusz Pracy.	wystąpić z wnioskiem o zwrot kosztów, o których mowa w ust. 1, na pracownika, który w okresie 12 miesięcy przed otrzymaniem skierowania był zatrudniony, wykonywał inną pracę zarobkową (w tym na podstawie umów cywilno-prawnych) lub odbywał staż, w tym domu pomocy społecznej albo w tej jednostce organizacyjnej WRiPZ	Nie ma uzasadnienia dla wyłączenia możliwości ubiegania się o zwrot kosztów na pracownika, który wykonywał inną pracę zarobkową lub odbywał staż. Taki zapis mógłby prowadzić do trudności w znalezieniu pracowników, co byłoby sprzeczne z celem tej formy wsparcia.
1061	Art. 141	Zaproponowana zmiana ma na celu zapobiegać kierowaniu tych samych osób wielokrotnie do tych samych pracodawców a tym samym umożliwić szerszej grupie osób skorzystanie ze wskazanych instrumentów wsparcia oraz zapobiegać tendencji do przerzucania przez tych samych pracodawców kosztów zatrudniania własnych pracowników na Fundusz Pracy.	Art. 141 ust. 1 Starosta może, na podstawie zawartej umowy, przyznać pracodawcy lub przedsiębiorcy dofinansowanie wynagrodzenia za zatrudnienie skierowanego bezrobotnego, który ukończył 50 rok życia albo poszukującego pracy, który ukończył 60 lat – w przypadku kobiety lub 65 lat – w przypadku mężczyzny, o ile nie był on zatrudniony lub nie wykonywał innej pracy zarobkowej (w tym na podstawie umów cywilno-prawnych) lub odbywał staż u danego pracodawcy lub przedsiębiorcy w okresie 12 miesięcy przed otrzymaniem skierowania	Uwaga nieuwzględniona Starosta decyduje kogo i gdzie kieruje.
1062	Art. 154	Zaproponowana zmiana ma na celu zapobiegać kierowaniu tych samych osób wielokrotnie do tych samych podmiotów a tym samym umożliwić szerszej grupie osób skorzystanie ze wskazanych instrumentów wsparcia oraz zapobiegać tendencji do przerzucania przez tych samych pracodawców kosztów zatrudniania własnych pracowników na Fundusz Pracy.	Dodanie w art. 154 ust. 6: Starosta nie może skierować bezrobotnego lub poszukującego pracy w ramach refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, jeżeli w okresie 12 miesięcy przed otrzymaniem skierowania, bezrobotny lub poszukujący pracy był zatrudniony, wykonywał inną pracę zarobkową (w tym na podstawie umów cywilno-prawnych) lub odbywał staż w danym podmiocie.	Uwaga nieuwzględniona. Starosta decyduje, kogo wysyła na refundowane stanowisko pracy. Nie ma obowiązku kierowania osoby wskazywanej przez pracodawcę, ani osoby, która wcześniej u niego pracowała.
1063	Art. 168	Zaproponowana zmiana ma na celu zapobiegać kierowaniu tych samych osób wielokrotnie do tych samych spółdzielni socjalnych lub przedsiębiorstw społecznych a tym samym umożliwić szerszej grupie osób skorzystanie ze wskazanych instrumentów wsparcia oraz zapobiegać tendencji do przerzucania przez tych samych pracodawców kosztów	Dodanie w art. 168 ust. 3: Starosta nie może skierować bezrobotnego lub poszukującego pracy do spółdzielni socjalnej lub przedsiębiorstwa społecznego, jeżeli w okresie 12 miesięcy przed otrzymaniem skierowania, bezrobotny lub poszukujący pracy był zatrudniony, wykonywał inną pracę zarobkową (w tym na podstawie umów cywilno-prawnych)	Uwaga nieuwzględniona. Starosta decyduje, kogo wysyła na utworzone stanowisko pracy lub do zatrudnienia w spółdzielni socjalnej lub przedsiębiorstwie społecznym z finansowaniem kosztów wynagrodzenia. Nie ma obowiązku kierowania osoby

		zatrudniania własnych pracowników na Fundusz Pracy.	lub odbywał staż w danej spółdzielni socjalnej lub przedsiębiorstwie społecznym.	wskazywanej przez pracodawcę, ani osoby, która wcześniej u niego pracowała.
1064	Art. 209	Wprowadzenie wskazanych kryteriów otrzymania bonu na zasiedlenie ma wesprzeć rzeczywistą mobilność osób bezrobotnych, a nie pozorowaną, jak to się zdarza bardzo często.	Dodanie w art. 209 pkt 14: Bon na zasiedlenie nie będzie przyznany Wnioskodawcy, który: a) w okresie 6 miesięcy przed dniem złożenia Wniosku zamieszkiwał, posiada lub posiadał stałe/czasowe zameldowanie, był zatrudniony, wykonywał inną pracę zarobkową, prowadził działalność gospodarczą w miejscowości: • do której zamierza się przeprowadzić w związku z otrzymaniem środków, • w której zamierza podjąć zatrudnienie, w okresie 6 miesięcy przed dniem złożenia Wniosku był zatrudniony lub wykonywał inną pracę zarobkową u tego samego pracodawcy.	Uwaga nieuwzględniona Nie ma możliwości, aby urząd pracy weryfikował poprzednie miejsce np. zameldowania. Dodatkowo zmodyfikowana wersja bonu przewiduje: Do okresu pracy lub działalności gospodarczej, o których mowa w ust. 4 pkt 1, nie zalicza się: 1) okresu pracy u pracodawcy lub zleceniodawcy, na rzecz którego osoba wykonywała pracę w okresie 180 dni przypadających bezpośrednio przed rejestracją jako bezrobotny; 2) okresu pracy z tytułu, którego osoba będzie osiągała wynagrodzenie dofinansowane lub refundowane z Funduszu Pracy; 3) okresu prowadzenia działalności gospodarczej, na którą osoba w ciągu ostatnich 12 miesięcy otrzymała z Funduszu Pracy dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej.
1065	Artykuł 219 ust.1 pkt 1	W/w artykuł powinien zawierać się w ART. 220 ust.1 pkt 5, ponieważ rozwiązanie stosunku pracy za wypowiedzeniem pracownika nie powinno skutkować odmową prawa do zasiłku.		Uwaga nieuwzględniona Rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem jest jednym ze sposobów zakończenia stosunku pracy. Pracownik sam decyduje, czy złoży oświadczenie woli pracodawcy czy też nie. Jedną z konsekwencji powinno być niemożność nabycia prawa do zasiłku dla bezrobotnych,
1066	Artykuł 219 ust. 2	Brzmienie w/w artykułu budzi wyraźne wątpliwości (zapis niejasny).		Wyjaśnienie Projektowane rozwiązanie jest korzystne dla osoby bezrobotnej. W przypadku gdy nabędzie on

				prawo do zasiłku np. z tytułu opłacenia składki na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności lub współpracy i jednocześnie rozwiąże on np. stosunek pracy za wypowiedzeniem, wówczas nabędzie wówczas nabędzie on prawo do zasiłku dla bezrobotnych.
1067	Art. 225 ust. 1 pkt 2 lit. b)	Błąd stylistyczny w czytaniu przepisu „bezrobotni będącymi członkami rodzin...”	Usunąć „bezrobotni” – zastosować: „ będących członkami rodzin wielodzietnych...”	Uwaga uwzględniona
1068	Art. 234. Ust. 1.	Ze względu na długi okres szkolenia możliwego w ramach bonu na kształcenie ustawiczne koszty stypendium mogą być wyższe niż koszt kształcenia w ramach bonu	„Bezrobotnemu w okresie odbywania szkolenia, o którym mowa w art. 99 ust.1 pkt 1 i 2 i art. 87 ust. 2 pkt 3 przysługuje stypendium wypłacane przez starostę.”	Uwaga nieuwzględniona Pozostawia się stypendium z tytułu otrzymania bonu na kształcenie celem uatrakcyjnienia tej formy. W projekcie przyjęto spójne rozwiązanie w zakresie stypendium dla tzw. szkoleń indywidualnych, grupowych i szkoleń realizowanych w ramach bonu na kształcenie ustawiczne.
1069	Art. 241.	Nie można określić konkretnych terminów form wskazanych w art. 99 oraz art. 107 ust. 3 pkt 1–3 dla instytucji ubezpieczeniowych.	Starosta ubezpiecza osobę, której sfinansował pomoc w nabywaniu wiedzy i umiejętności, o której mowa w art. 101 ust. 1 pkt 1 z wyjątkiem osób posiadających z tego tytułu prawo do stypendium, od następstw nieszczęśliwych wypadków powstałych w związku ze szkoleniem oraz w drodze do miejsca szkolenia i z powrotem.	Uwaga nieuwzględniona. W projekcie przyjęto spójne rozwiązanie w zakresie ubezpieczeń dla tzw. szkoleń indywidualnych, grupowych i szkoleń realizowanych w ramach bonu na kształcenie ustawiczne. Można w tym celu wykorzystać umowę ramową.
1070	Art. 305	Proponowane jest oprócz wpisu do rejestru agencji zatrudnienia również konieczność posiadania lokalu do prowadzenia działalności. Dyktowane jest to zapobieganiem nadużyciom w zakresie powierzania pracy cudzoziemcom, dokonywania rejestracji oświadczeń aby	Dodać ust.4: Agencji zatrudnienia określone w ust. 2, ust. 3 są obowiązane posiadać lokal, w którym są świadczone usługi. lub	Projektowany przepis poddany zostanie analizie Obowiązek posiadania lokalu został zawarty w art. 307 ust. 1 pkt 8, ale w celu wyeliminowania wątpliwości

		tylko zalegalizować pobyt cudzoziemców. Również zdarzały się sytuacje, gdy cudzoziemiec przyjechał do Polski po uzyskaniu wizy na podstawie oświadczenia, udawał się na adres siedziby wskazany w oświadczeniu i nie zastał pracodawcy ponieważ siedziba agencji była zarejestrowana w wirtualnym biurze. Dodatkowo projekt ustawy art. 307 ust. 1 pkt 8 wskazuje że nie ma możliwości wpisu do rejestru agencji zatrudnienia w przypadku braku lokalu. W związku z tym, propozycja dodania kolejnego ustępu w artykule 305 o konieczności posiadania lokalu do prowadzenia usług pracy tymczasowej.	w art. 307 ust.1 pkt.8 zmienić brzmienie: „8) nie posiada lokalu, w którym są świadczone usługi w przypadku usług wskazanych w art. 305.”	interpretacyjnych można dodać dodatkowo ust. 4 do art. 305 o treści: Agencje zatrudnienia są obowiązane posiadać lokal, w którym są świadczone usługi.
1071	Art. 423 ust. 3	Błąd w podaniu terminu – błędnie podany rok 2024 zamiast 2025	„W terminie do dnia 31 stycznia 2025 r. powiatowe urzędy pracy”	Uwaga uwzględniona
1072	Art. 424	Błąd w podaniu terminu – błędnie podany rok 2024 zamiast 2025 BUR ma wejść od 01.01.2026 r.	„Do dnia 31 grudnia 2025 r.....”	Uwaga uwzględniona. Art. 451 ust. 2 otrzyma brzmienie: „Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 20 ustawy, o której mowa w art. 452, zachowują moc jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2025 r.”
1073	Art. 425	Dodatki do wynagrodzeń dla pracowników PUP i WUP – w projekcie ustawy podany termin do 31 grudnia 2025 r. natomiast w uzasadnieniu ustawy – nie dłużej niż do 31 grudnia 2024 r.		Uwaga uwzględniona
1074		Ustawa powinna zawierać konkretny artykuł, który reguluje status w urzędzie osób pełniących różnego rodzaju służbę wojskową , w oparciu o ustawę o Obronie Ojczyzny. Odbywanie ćwiczeń wojskowych przez osoby zarejestrowane w pup nie powinno powodować zawieszenia w zakresie wypłaty zasiłku dla bezrobotnych lub stypendium.		Wyjaśnienie W dniu 14 marca 2023 r. w Intranecie PSZ Departament Rynku Pracy zamieścił szczegółowe wyjaśnienia dotyczące statusu osoby bezrobotnej w związku z pełnieniem służby wojskowej. W nowym stanie prawnym pozostaną one aktualne.

				Dokument ten można znaleźć na stronie Strona główna WORTAL (praca.gov.pl)
1075		Zmiany w numeracji wg kolejności rozdziałów	Rozdział 16 – Zwolnienia monitorowane, Rozdział 17 - Świadczenia dla bezrobotnych,	Uwaga uwzględniona
Powiatowy Urząd Pracy Bydgoszcz				
1076	Art. 2 pkt 1	Brak informacji odnośnie ćwiczeń wojskowych i przeszkolenia wojskowego – czy rejestrująca się osoba może uzyskać status osoby bezrobotnej czy nie – w art. 117 ust. 5 jest odniesienie do utraty statusu z powodu odbywania ćwiczeń wojskowych lub przeszkolenia wojskowego.	Doprecyzowanie przepisu	Wyjaśnienie W dniu 14 marca 2023 r. w Intranecie PSZ Departament Rynku Pracy zamieścił szczegółowe wyjaśnienia dotyczące statusu osoby bezrobotnej w związku z pełnieniem służby wojskowej. W nowym stanie prawnym pozostaną one aktualne. Dokument ten można znaleźć na stronie Strona główna WORTAL (praca.gov.pl) <u>zgodnie z art. 129 ustawy służba wojskowa dzieli się na:</u> <u>1) czynną służbę wojskową.</u> <u>2) służbę w rezerwie.</u> <u>Zgodnie z art. 130 ust. 1 ww. ustawy czynna służba polega na pełnieniu:</u> <u>1) zasadniczej służby wojskowej.</u> <u>2) terytorialnej służby wojskowej.</u> <u>3) służby w aktywnej rezerwie w dniach tej służby oraz odbywaniu ćwiczeń wojskowych w ramach pasywnej rezerwy.</u> <u>4) zawodowej służby wojskowej.</u> <u>5) służby w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny.</u> <u>Do niezawodowych służb wojskowych zaliczane są:</u> <u>1) dobrowolna zasadnicza służba wojskowa – DZSW.</u>

				2) terytorialna służba wojskowa – TSW. 3) służba w aktywnej rezerwie w dniach tej służby - AR. 4) odbywanie ćwiczeń wojskowych w ramach pasywnej rezerwy – PR. <u>Zgodnie z art. 143 ust. 1 i ust. 2 ustawy o obronie Ojczyzny dobrowolna zasadnicza służba wojskowa (DZSW) pełniona jest przez okres do 12 m-cy, a w czasie jej pełnienia realizowane jest szkolenie podstawowe w wymiarze do 28 dni oraz szkolenie specjalistyczne połączone z wykonywaniem obowiązków na stanowisku służbowym albo w trakcie kształcenia w wymiarze do 11 m-cy. W tym okresie żołnierz otrzymuje uposażenie zasadnicze na mocy art. 437 ust. 4 i art. 150 ustawy o Obronie Ojczyzny w wyniku którego powstaje obowiązek odprowadzenia ubezpieczeń społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych.</u> <u>W związku z powyższym żołnierz DZSW nie może zostać uznany za bezrobotnego w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.</u> <u>Również z chwilą podjęcia tej służby straci swój status bezrobotnego. Służba ta nie jest zatrudnieniem, a osoby te nie nabędą dodatku aktywizacyjnego z tego tytułu.</u>

				<u>Natomiast w stosunku do bezrobotnych żołnierzy terytorialnej służby wojskowej (TWS) i służby w aktywnej rezerwie w dniach faktycznego pełnienia służby (AR), a w stosunku do żołnierzy odbywających ćwiczenia wojskowe w ramach pasywnej rezerwy (PR) w dniach odbywania ćwiczeń, nie następuje utrata statusu bezrobotnego, a jedynie zawieszenie na ten czas prawa do zasiłku dla bezrobotnych.</u> <u>Uzyskiwanie uposażenia wojskowego nie wpływa negatywnie na posiadanie statusu bezrobotnego, gdyż przepisy dot. bezrobotnych żołnierzy pełniący służbę wojskowa należą do lex specialis w stosunku do ustawy o promocji zatrudnienia i instytucji rynku pracy.</u> <u>Ponadto na mocy zmian dot. form pełnienia służby wojskowej nowe brzmienie uzyskał również art. 21 ust. 1 pkt 15 lit. a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.</u> <u>Zgodnie z nową treścią tego przepisu, wolne od podatku dochodowego są świadczenia osób otrzymywane z tytułu odbywania lub pełnienia służby wojskowej innej niż zawodowa służba wojskowa, z wyjątkiem uposażeń żołnierzy dobrowolnej zasadniczej służby wojskowej.</u> <u>Przed zmianą przepis ten zwalniał z PIT świadczenia osób otrzymywane z tytułu odbywania lub pełnienia niezawodowej służby wojskowej lub jej form</u>

				<u>równorzędnych, z wyjątkiem okresowej służby wojskowej oraz służby przygotowawczej.</u> <u>W związku z powyższym nie istnieje możliwość nabycia statusu bezrobotnego w tym samym dniu, w którym rozpoczynają się ćwiczenia wojskowe. W tym momencie żołnierz nie spełnia warunków do nabycia statusu bezrobotnego w związku z brakiem zdolności i gotowości do podjęcia zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy oraz podleganiu ubezpieczeniom społecznym z tytułu pełnienia służby wojskowej.</u> <u>Również bezrobotni odbywający ćwiczenia wojskowe lub służący w WOT nie tracą statusu bezrobotnego, nie ma też podstaw prawnych do przerwania stażu przez takie osoby.</u> <u>Zgodnie z art. 53 ust. 6 ustawy wypłata stypendium stażowego przysługuje tylko za dni faktycznie odbytego stażu. W przypadku odbywania ćwiczeń wojskowych od poniedziałku do piątku, czyli w dni odbywania stażu, należy uznać te dni za dni usprawiedliwionej nieobecności na stażu bez prawa do stypendium. W takiej sytuacji należy obliczyć stypendium bezrobotnego jak świadczenie za niepełny miesiąc. Natomiast w przypadku osoby odbywającej staż, która bierze udział w wojskowych ćwiczeniach w sobotę i niedzielę, o ile są to dla tej osoby dni wolne od odbywania stażu, nie ma podstawy prawnej</u>

				<u>do zawieszenia wypłaty stypendium stażowego</u> <u>stała zawodowa służba wojskowa zaliczana jest do zasiłku dla bezrobotnych na podstawie art. 71 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy, gdyż jest to zatrudnienie wykonywane na podstawie stosunku służbowego. Brak opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne nie stanowi przesłanki negatywnej w tej sprawie, gdyż należne za funkcjonariusza składki płatnik powinien wyliczyć od uposażenia należnego funkcjonariuszowi za okres pozostawania w służbie. Dotyczy to tylko okresu, od którego nie odprowadzono składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe między 1 stycznia 1999 r. a dniem zakończenia służby.</u>
1077	Art. 2 pkt 1	Czy definicja bezrobotnego celowo pomija właścicieli i posiadaczy gospodarstw rolnych co umożliwia im uzyskanie statusu osoby bezrobotnej bez względu na wielkość gospodarstw rolnych? Czy należy, mając na uwadze definicję bezrobotnego, którym jest osoba nie mająca stałego źródła dochodu, badać uzyskiwanie miesięcznych przychodów z tego gospodarstwa?	Doprecyzowanie przepisu	Wyjaśnienie Kryterium rejestracji będzie nieuzyskiwanie dochodu w wysokości nie przekraczającej połowy minimalnego wynagrodzenia za prace
1078	Art. 2 pkt 42 lit. d	Definicja stałego źródła dochodu to uzyskiwanie miesięcznie przychodu w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia – czy w tej definicji mieści się jednorazowy przychód (np. dywidenda)?	Doprecyzowanie przepisu	Wyjaśnienie Projektowany przepis art. 2 pkt 42 lit. d jest analogiczny do obecnie obowiązującego art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. h ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy zwanej dalej „ustawą o promocji zatrudnienia”.

				W definicji tej mieści się każde, nawet jednorazowe świadczenie w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę, z wyłączeniem przychodów uzyskanych z tytułu odsetek lub innych przychodów od środków pieniężnych zgromadzonych na rachunkach bankowych lub rachunkach członka spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej,
1079	Art. 8 ust. 7 w zw. z art. 8 ust. 2 pkt 3	Bezasadny powrót kompetencji PRRP w zakresie składania wniosków i wydawania opinii w sprawach dotyczących kierunków kształcenia, szkolenia zawodowego. Ponadto w art. 68 ust. 7 pkt 1 w ustawie Prawo oświatowe jest wskazana opinia WRRP (a nie PRRP).	Do zakresu działania powiatowych rad rynku pracy stosuje się odpowiednio przepisy ust. 2 pkt 1–2 oraz 5–7.	Uwaga nieuwzględniona. Składanie wniosków i wydawanie opinii w sprawach dotyczących kierunków kształcenia, szkolenia zawodowego dalej pozostaje w kompetencji Wojewódzkiej Rady Rynku Pracy. Należy zwrócić uwagę na art. 8 ust. 3, który stanowi, że przed wydaniem opinii o zasadności kształcenia w danym zawodzie zgodnie z potrzebami rynku pracy, wojewódzka rada rynku pracy może zasięgnąć opinii powiatowej rady rynku pracy. Powyższe rozwiązanie także funkcjonuje na gruncie obowiązującej ustawy o promocji zatrudnienia.
1080	Art. 11 ust. 1	Wprowadzenie kadencyjności Przewodniczącego Rady Rynku Pracy na poziomie powiatu spowoduje zmniejszenie efektywności pracy Rady, problemy z obsadą stanowiska. Odpowiedni Przewodniczący wybrany na całą kadencję zapewnia sprawną pracę, obiektywizm w podejmowaniu uchwał i dbanie o możliwość zajęcia stanowiska przez wszystkich członków Rady – obserwacje z wieloletniej pracy PUP przy obsłudze PRRP.	Przewodniczący Rady Rynku Pracy, wojewódzkich rad rynku pracy oraz powiatowych rad rynku pracy są wybierani zwykłą większością głosów, w obecności co najmniej połowy składu rady, spośród członków rady.	Uwaga nieuwzględniona Proponowany zapis dot. rotacji/ kadencyjności przewodniczącego rad rynku pracy ma na celu umożliwienie każdej stronie, czy to związkowi zawodowemu czy pracodawcom, czy przedstawicielom rolników, itd. umożliwienie prowadzenia posiedzeń rad rynku pracy.

1081	Art. 29	Klasyfikacja zawodów i specjalności Pracodawcy i jednostki oświatowe nie korzystają z zapisów klasyfikacji (np. na świadectwach pracy, szkoły na dyplomach), w trakcie rejestracji w PUP często wpisuje się intuicyjnie zawod.	Do rozważenia wprowadzenie zasad korzystania z klasyfikacji przez wszystkich partnerów rynku pracy	Wyjaśnienie W objaśnieniu do rozporządzenia w sprawie klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy zostały zawarte wskazówki dotyczące klasyfikowania zawodów zgodnie z wykształceniem. Celem ustawy nie jest nakładanie nowych obowiązków na partnerów rynku pracy w zakresie klasyfikacji. Rolą pośrednika pracy jest, by osobie rejestrującej się w PUP czy pracodawcy zgłaszającego ofertę pracy udzielić informacji o klasyfikacji oraz zasadach korzystania z niej. Natomiast zasady korzystania przez jednostki oświatowe (np. szkoły) z klasyfikacji określają przepisy oświatowe. Rozporządzenie Ministra Edukacji i Nauki w sprawie świadectw, dyplomów państwowych i innych druków z dnia 7 czerwca 2023 r. (Dz.U. z 2023 r. poz. 1120), które określa m.in.: warunki i tryb wydawania oraz wzory świadectw, certyfikatów, zaświadczeń, aneksów, dyplomów państwowych i innych druków, w tym dyplomów kwalifikacyjnych w zawodach szkolnictwa branżowego.
1082	Art. 38 ust 1 pkt 14	Brak możliwości wydawania decyzji o uznaniu za osobę poszukującą pracy	Dodanie w pkt 14 lit. a lub poszukującą pracy	Wyjaśnienie Projektowany przepis jest analogiczny do obecnie obowiązującego art. 9 ust. 1 pkt 14 lit. a ustawy o promocji zatrudnienia. Rejestracja poszukującego pracy jest czynnością materialno-

				techniczną i nie wymaga wydania decyzji administracyjnej w trybie art. 104 z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Odmowa nadania/pozbawienie statusu poszukującego pracy powinna natomiast nastąpić w formie decyzji administracyjnej.
1083	Art. 40 ust.1	Dodanie zapisu dotyczącego możliwości rejestracji osób bezrobotnych w LPiK	W ramach powiatowych urzędów pracy we współpracy z samorządem gminnym mogą być tworzone i prowadzone lokalne punkty informacyjno-konsultacyjne, będące komórkami organizacyjnymi PUP zlokalizowanymi poza główną siedzibą PUP, które na terenie gminy realizują zadania na rzecz bezrobotnych, poszukujących pracy i osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo oraz pracodawców, w szczególności udzielają informacji o możliwościach i zakresie form pomocy oraz rejestrowania bezrobotnych i poszukujących pracy. W przypadku możliwości technicznych realizacji wyżej wymienionych zadań przy wykorzystaniu systemów teleinformatycznych umożliwiających dostęp do rejestrów publicznych prowadzonych w powiatowych urzędach pracy, punkty informacyjno-konsultacyjne mogą realizować zadania w zakresie rejestrowania bezrobotnych i poszukujących pracy.	Uwaga nieuwzględniona Zaproponowane rozwiązanie wiązałoby się z koniecznością przeszkolenia pracowników, dostarczenia sprzętu komputerowego. Powyższe generowałby do dodatkowe koszty.
1084	Art. 40 ust. 2	Czy obecnie funkcjonujące centra aktywizacji zawodowe CAZ, będą dalej, pod taką nazwą mogły funkcjonować i realizować zadania określone niniejszym przepisem co zmniejszyłoby koszty zmiany nazewnictwa (szyldy, pieczątki, banery, grafika informacyjna)?		Wyjaśnienie Na gruncie ustawy nie będzie takiej nazwy będzie tylko przepis mówiący, że 2. W powiatowych urzędach pracy są tworzone miejsca aktywizacji zawodowej, w których są realizowane zadania w zakresie form pomocy określonych w ustawie.
1085	Art. 47 ust. 3 pkt 3	Dyrektor PUP w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 38 ust. 1 przetwarza, w przypadku:	Poszerzenie katalogu danych osobowych poręczycieli (stan cywilny, sytuacja majątkowa, PESEL małżonka poręczyciela, jego adres	Uwaga uwzględniona

		3) poręczycieli pomocy określonej w ustawie – dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 3 i 8; Dyrektor PUP nie może przetwarzać danych osobowych poręczyciela i jego małżonka, które są niezbędne do tego, żeby poręczenie miało w ogóle sens – stanu cywilnego, jego sytuacji majątkowej, danych osobowych małżonka i jego sytuacji majątkowej Art. 787 k.p.c. Tytułowi egzekucyjnemu wydanemu przeciwko osobie pozostającej w związku małżeńskim sąd nada klauzulę wykonalności także przeciwko jej małżonkowi z ograniczeniem jego odpowiedzialności do majątku objętego wspólnością majątkową, jeżeli wierzyciel wykaże dokumentem urzędowym lub prywatnym, że stwierdzona tytułem egzekucyjnym wierzytelność powstała z czynności prawnej dokonanej za zgodą małżonka dłużnika.	zamieszkania i sytuacja majątkowa), które może przetwarzać Dyrektor PUP.	
1086	Art. 47	Dyrektor PUP nie ma podstawy do przetwarzania danych o sytuacji majątkowej bezrobotnego, poszukującego pracy, przedsiębiorcy oraz ich małżonka – konieczne przy ustanowieniu zabezpieczenia zwrotu środków	Poszerzenie katalogu danych osobowych bezrobotnego, poszukującego pracy, przedsiębiorcy oraz ich małżonka w sytuacji ustanowienia zabezpieczenia zwrotu środków np. w formie aktu notarialnego o dobrowolnym poddaniu się egzekucji przez dłużnika.	Uwaga uwzględniona
1087	Art. 63 ust. 4	Utrata statusu osoby bezrobotnej po upływie 3 lat. Karencja 90 dni nie będzie przeszkodą do zarejestrowania się jako poszukujący pracy i korzystania z niektórych form pomocy.		Wyjaśnienie Przewiduje się, że status bezrobotnego będzie przysługiwał przez okres 3 lat. W tym czasie organy zatrudnienia będą podejmowały intensywne działania mające na celu aktywizację zawodową bezrobotnego oraz jego powrót na rynek pracy, jeśli do tego nie dojdzie to bezrobotny straci status na 90 dni.
1088	Art. 65	Brak sankcji za niestawienie się w PUP w wyznaczonym terminie i niepowiadomienie	Pozostawienie sankcji za niestawiennictwo w dotychczasowym kształcie	Wyjaśnienie W ustawie zrezygnowano z sankcji pozbawiania statusu

		o uzasadnionej przyczynie tego niestawiennictwa		bezrobotnego z powodu odmowy przyjęcia propozycji odpowiedniej pracy – tak jak teraz przewiduje ustawa o promocji zatrudnienia. Wprowadzenie przepisów umożliwiających pozbawiania statusu bezrobotnego po upływie 3 lat od dnia rejestracji ma zapobiec sytuacji kiedy w rejestrach pozostaną przez lata osoby, które faktycznie nie są zainteresowane znalezieniem pracy ani też nie chcą korzystać z oferowanych form pomocy przez urzędy pracy w celu nabycia nowych kwalifikacji zawodowych.
1089	Art. 65 ust. 1 Pkt 2	Z własnej winy po skierowaniu przez PUP lub po zawarciu umowy nie podjął lub przerwał realizację formy pomocy.....	Odmowa udziału w formie pomocy z przyczyn innych niż podjęcie pracy lub działalności gospodarczej będzie skutkowało pozbawieniem statusu (brak dojazdu, stan zdrowia, opieka nad dziećmi), potrzebne doprecyzowanie przepisu.	Uwaga nieuwzględniona Projektowany przepis jest analogiczny do obecnie obowiązującego art. 33 ust. 4 pkt 7 ustawy o promocji zatrudnienia. Przyjęcie zaproponowanego rozwiązania prowadziłoby do ujęcia w normę prawną konkretnych przypadków. Natomiast normy prawnie mają być ogólne i abstrakcyjne.
1090	Art. 65 ust. 1 pkt 3	Starosta pozbawia statusu bezrobotnego, który odmówił bez uzasadnionej przyczyny propozycji prac społecznie użytecznych; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od dnia odmowy na okres 180 dni; Bezrobotny może odmówić bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniej pracy lub innej formy pomocy określonej w ustawie lub poddania się badaniom lekarskim lub psychologicznym, mającym na celu ustalenie zdolności do pracy lub udziału w	Pozbawienie statusu bezrobotnego w przypadku odmowy bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniej pracy lub innej formy pomocy określonej w ustawie lub poddania się badaniom lekarskim lub psychologicznym, mającym na celu ustalenie zdolności do pracy lub udziału w innej formie pomocy określonej w ustawie Dlaczego tylko za odmowę PSU a nie za odmowę przyjęcia oferty pracy? Brak zapisu o odmowie propozycji pracy lub innej formy pomocy będzie w konsekwencji rodzić problem kierowania osób do pracodawcy. Praktyka pokazuje, że	Wyjaśnienie Warto wziąć pod uwagę, że forma prac społecznie użytecznych kierowana jest do specyficznej grupy osób, które niekoniecznie są chętne do podjęcia aktywności zawodowej. W związku z tym dając im możliwość odmowy podjęcia prac społecznie użytecznych, to z uwagi na brak chętnych istnieje niebezpieczeństwo, że forma ta nie będzie organizowana.

		innej formie pomocy określonej w ustawie i nie powoduje to utraty statusu.	powiadamianie osób o ofertach pracy za pomocą maili, sms-ów bez konieczności rozliczenia się często nie przynosi efektów a będzie korzystne dla osób, które z różnych powodów nie są zainteresowane (nie są gotowe) do podjęcia legalnej pracy.	Natomiast zostanie skrócony okres pozbawienia statusu na 90 dni.
1092	Art. 65 ust. 1 pkt 11	Starosta pozbawia statusu bezrobotnego, który nie utrzymuje kontaktu z PUP co najmniej raz na 90 dni w celu potwierdzenia zainteresowania pomocą określoną w ustawie; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje po upływie 90 dni od dnia ostatniego kontaktu z PUP na okres 90 dni; Co to znaczy, że nie utrzymuje kontaktu? Nie stawia się w wyznaczonych terminach? Nie odbiera telefonu, nie reaguje na wezwania?	Dookreślenie co to znaczy nieutrzymywanie kontaktu z PUP. Część osób bezrobotnych rejestruje się tylko w celu skorzystania z ubezpieczenia zdrowotnego, nie oczekują jakiegokolwiek aktywizacji; przychodzą „się odhaczyć” ale z obawy przed utratą statusu deklarują zdolność i gotowość do podjęcia pracy dopóki nie otrzymają propozycji zatrudnienia, szkolenia czy stażu – wówczas częstą praktyką jest przedstawianie zwolnień lekarskich, niestawienictwo lub odmowa podjęcia pracy. Przepis wymaga doprecyzowania formy potwierdzenia zainteresowania formami pomocy. Czy kontakt telefoniczny lub mailowy z informacją, że chce się „odhaczyć” będzie traktowana jako brak takiego potwierdzenia. Brak możliwości weryfikowania gotowości bezrobotnych do podjęcia pracy. W praktyce art. 65 umożliwi bezproblemowe uzyskanie i posiadanie przez 3 lata ubezpieczenia zdrowotnego np. osobom pracującym „na czarno”.	Uwaga nieuwzględniona Bezrobotnemu powinno zależeć na częstym kontakcie z urzędem.
1092	Art. 65 ust. 1 pkt 12	Starosta pozbawia statusu bezrobotnego, który odmówił udziału w przygotowaniu indywidualnego planu działania, zwanego dalej „IPD”, zgodnie z art. 88 ust. 2, pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od dnia odmowy na okres 90 dni. Powinno być odesłanie do art. 88 ust. 3 (gdy zgoda na IPD nie jest wymagana)	Prawidłowe odesłanie do przepisu.	Uwaga uwzględniona
1092	Art. 68	Brak podstawy do pozbawienia statusu poszukującego pracy w przypadku otrzymania środków na podjęcie działalności gospodarczej lub rolniczej lub na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej	Poszerzenie katalogu sytuacji, kiedy starosta może pozbawić statusu poszukującego pracy.	Uwaga uwzględniona

1094	Art. 79 ust. 1	Osoby, pracodawcy, przedsiębiorcy lub inne podmioty nie mogą otrzymać w ramach formy pomocy finansowania z Funduszu Pracy, w części, w której te same koszty zostały albo zostaną sfinansowane z innych środków publicznych. Czy w przypadku korzystania z dofinansowania do wynagrodzenia pracownika niepełnosprawnego na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, w części niepodlegającej dofinansowaniu na podstawie tej ustawy będzie można otrzymać dofinansowanie na podstawie ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia?	Doprecyzowanie przepisu	Wyjaśnienie: Celem przepisu było zapobieżenie podwójnemu finansowaniu tych samych wydatków. Przepis nie wyklucza uzupełniającego finansowania z dwóch różnych źródeł.
1095	Art. 79 ust. 4	Mikroprzedsiębiorca, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, w celu zatrudnienia osoby pozostającej z nim w stosunku małżeństwa, pokrewieństwa lub powinowactwa lub w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli może ubiegać się o udzielenie formy pomocy, w tym o: 1) prace interwencyjne, o których mowa w art. 135; 2) roboty publiczne, o których mowa w art. 136; 3) refundację wynagrodzeń, nagród oraz składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia, o którym mowa w art. 143; 4) grant, o którym mowa w art. 144; 5) świadczenie aktywizacyjne, o którym mowa w art. 145; 6) refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia jego stanowiska pracy, o którym mowa w art. 154 ust. 1 lub 2; 7) pożyczkę na utworzenie stanowiska pracy, o której mowa w art. 172 ust. 3 lub 4. Przepis będzie umożliwiał nadużycia.	Usunięcie tego przepisu	Wyjaśnienie: Zgodnie z założeniami przedsiębiorstwa rodzinne będą mogły ubiegać się o formy pomocy udzielane przez PUP. Da to możliwość wsparcia pomimo pokrewieństwa klienta PUP z pracodawcą, u którego podjął lub planuje podjąć zatrudnienie lub współpracować w ramach innych form pomocy. Przedsiębiorstwa rodzinne stanowią dużą część sektora mikro, małych i średnich przedsiębiorstw, a charakterystyka biznesu takich firm nie różni się istotnie od pozostałych podmiotów tego sektora. Projektowane działanie będzie przeciwdziało wykluczeniu tej grupy przedsiębiorców i bezrobotnych w korzystaniu ze wsparcia urzędu, natomiast nie przełoży się na zwiększenie kosztów realizacji

				form pomocy. Pozwoli to wesprzeć rozwój firm rodzinnych co w dłuższej perspektywie powinno skutkować wzrostem zatrudnienia w tych podmiotach. W celu usunięcia ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych dotyczących przedsiębiorstw rodzinnych wprowadzono regulację doprecyzującą tą kwestię.
1096	Art. 83 ust. 14 (15?) pkt 2	W art. 83 dwa razy jest ust. 14. Pkt 2 „W przypadku stwierdzenia naruszeń o których mowa w ust. 13 PUP (...) przekazuje pracodawcy informację o przyczynie odrzucenia oferty”. Pracodawcy miewają czasami niewielkie zaległości w zobowiązaniach, dane ZUS nie są na bieżąco aktualizowane. W przypadku gdy pracodawca zawarł ugodę z ZUS o rozłożeniu zaległości na raty taka informacja nie znajduje się w raporcie a jednocześnie ZUS wystawia zaświadczenie o niezaleganiu. Takie rozwiązanie przy składaniu ofert pracy niesubsydiowanych spowoduje zbędną biurokrację, przedłużanie czasu, w którym oferta zostanie przyjęta do realizacji, a w konsekwencji zniechęci pracodawcę do współpracy i zmniejszy liczbę zgłaszanych ofert pracy	Konieczne jest doprecyzowanie, np. określenie, że nie bierze się pod uwagę zaległości mniejszych niż np. 100 zł.	Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z art. 83 ust. 12 PUP, o którym mowa w ust. 7 może nie zaakceptować publikacji oferty pracy w ePracy, jeżeli pracodawca w okresie 365 dni przed dniem zgłoszenia oferty pracy naruszał przepisy prawa pracy, w tym posiadał zaległości, o których mowa w ust. 13 lub w innych uzasadnionych przypadkach. Zmieniono też ust. 13 i dodano, że PUP może dokonać sprawdzenia zaległości. Urząd będzie rozstrzygać, czy wysokość zaległości będzie uzasadniała nieprzyjęcie oferty pracy. W interesie klientów urzędu pracy jest przyjmowanie ofert pracy od pracodawców, którzy wypełniają obowiązki niezalegania z opłatami.
1097	Art. 88 ust. 1	Starosta przygotowuje IPD. Dlaczego wskazano Starostę? Zmiana spowoduje konieczność uzyskania upoważnień starosty dla wszystkich	IPD przygotowuje powiatowy urząd pracy.	Uwaga uwzględniona . Przepis zostanie zmieniony tak żeby wynikało z niego że IPD jest przygotowywany w PUP

		doradców co rodzi niepotrzebną biurokrację.		
1098	Art. 88 ust. 2,3	Przygotowanie IPD	IPD powinno być przygotowywane po np. 12 miesiącach bezskutecznej aktywizacji, bezrobotny powinien mieć czas na odnalezienie się w nowej dla niego sytuacji, zapoznanie z możliwościami aktywizacji, a doradca powinien mieć czas na rozpoznanie sytuacji bezrobotnego. IPD nie jest narzędziem pomagającym w skutecznej aktywizacji, to zbędna biurokracja pochłaniająca czas, który można by poświęcić na rozmowę z klientem. Brak możliwości wyegzekwowania stawienia się osobistego (brak przepisu) na sporządzenie IPD , osoby nie wyrażają zgody na kontakt telefoniczny lub mailowy, lub nie odpowiadają na maile, nie odbierają telefonów; w takiej sytuacji brak możliwości realizacji przepisu.	Uwaga nieuwzględniona IPD jest narzędziem porządkującym pomoc, działania jakie są podejmowane przez urząd i przez osobę objętą wsparciem urzędu. Planowanie w ramach IPD pomaga ustalić zadania w taki sposób by osiągnąć wyznaczone cele, pomaga unikać chaosu, śledzić przebieg działań oraz podjąć w razie potrzeby działania korygujące.
1099	Art. 88 ust. 6	IPD obejmuje częstotliwość kontaktów Termin realizacji form pomocy i działań podejmowanych przez bezrobotnego	Po co takie uszczegółowienie, klient który chce być aktywizowany oczekuje kontaktu jak najczęściej, a uchylający się od aktywizacji wcale. Doradca ani bezrobotny nie jest w stanie ich przewidzieć, po co to ustalać	Uwaga nieuwzględniona Uszczegółowienie ma na celu lepsze zaplanowanie działań zgodnie z potrzebami klienta. Przepis jest elastyczny.
1100	Art. 88 ust. 8	Starosta w okresie realizacji IPD kontaktuje się co najmniej raz na 30 dni w celu monitorowania sytuacji m. in. w formie spotkania	Część osób nie wyraża zgody na kontakt telefoniczny lub mailowy zatem kontakt może być tylko listowny, przepis wymaga doprecyzowania, brak obowiązku osobistego stawiennictwa bezrobotnego spowoduje w praktyce brak możliwości realizacji tego przepisu .	Uwaga nieuwzględniona Skuteczna współpraca wymaga kontaktu pracownika urzędu z klientem. Przepis daje różne możliwości kontaktu.
1101	Art. 89	Młodszy doradca, doradca, starszy doradca Podobny podział funkcjonował, wprowadzenie takiej gradacji nie przełoży się na jakość i zaangażowanie w wykonywanie obowiązków. Doradcy klienta (pośrednicy i doradcy zawodowi) są najlepiej przeszkoloną grupą pracowników PUP z uwagi na specyfikę ich pracy i zmieniającą	Usunięcie przepisu	Uwaga nieuwzględniona Przepis jest odpowiedzią na uwagi urzędów pracy. Ma na celu motywowanie doradców do podwyższania kwalifikacji, zwłaszcza wśród nowych pracowników.

		się sytuację na rynku pracy, przepisy, wiedzę zawodową		Jeżeli zdaniem większości urzędów tego rodzaju rozwiązanie jest zbędne to rozważone zostanie usunięcie tego przepisu.
1102	Art. 97	PUP wyznacza bezrobotnemu doradcę ds. zatrudnienia Wyznaczanie jednego konkretnego doradcy dla danego klienta jest rozwiązaniem zbędnym i trudnym do realizacji w sytuacji rotacji pracowników, absencji. Prawidłową organizację pracy powinien zapewniać pracodawca zgodnie z możliwościami specyfiką danego urzędu.	Usunięcie przepisu	Uwaga nieuwzględniona Klient powinien mieć zapewnioną stałą opiekę wyznaczonego pracownika. Takie rozwiązanie funkcjonuje od kilku lat i nie jest kwestionowane.
1103	Art. 99 ust. 4	Szkolenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, mogą trwać do 24 miesięcy. Zbyt długi czas trwania szkoleń.	Ograniczenie trwania szkoleń do 12 miesięcy	Uwaga nieuwzględniona. Dotychczasowe rozwiązania były oceniane jako mało elastyczne i nie pozwalały Urzędowi skutecznie wspierać klientów w ich potrzebach szkoleniowych.
1104	Art. 100	Starosta, na wniosek bezrobotnego lub poszukującego pracy może sfinansować wybrane przez niego szkolenie, jeżeli uzasadni on celowość tego szkolenia, a koszt należy instytucji szkoleniowej w części finansowanej przez starostę nie przekroczy 300% przeciętnego wynagrodzenia. Jak należy rozumieć uzasadnienie celowości szkolenia?	Doprecyzowanie co należy rozumieć pod uzasadnieniem celowości szkolenia	Uwaga nieuwzględniona. Analogiczne rozwiązanie od wielu lat funkcjonuje w ramach ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy i jest dobrze rozpoznane przez Urzędy pracy.
1105	Art. 114 ust. 4	Staż może być realizowany w formie zdalnej. Przepisy art. 6718, art. 6719 § 3–5, art. 6724 § 1 pkt 1, 2 i 4, § 2–5, art. 6725, art. 6727, art. 6731 § 4, 7–9 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy stosuje się odpowiednio. Wymiar stażu w formie zdalnej oraz szczegółowe zasady odbywania stażu w formie zdalnej określa się w umowie o organizację stażu, o której mowa w ust. 5 oraz w skierowaniu do odbycia stażu, o którym mowa w art. 114 ust. 4. Nabywanie praktycznych umiejętności i doświadczenia zawodowego na stażu, pod	Do usunięcia (sprzeczne z art. 116 ust. 4). Staż nie może być realizowany w formie zdalnej.	Uwaga nieuwzględniona Projekt ustawy daje możliwość realizowania stażu w formie zdalnej lub hybrydowej, a nie narzuca żadnej z tych form. Mając na uwadze upowszechnienie się pracy zdalnej zasadne jest stworzenie możliwości realizacji stażu w tym trybie. Analogicznie jak przy pracy zdalnej osób zatrudnionych istnieją mechanizmy pozwalające na zapewnienie prawidłowego przebiegu stażu. Opiekun

		nadzorem opiekuna, nie powinno odbywać się w formie zdalnej.		realizując swoje zadania może korzystać z elektronicznych narzędzi i kanałów komunikacji.
1106	Art. 115 ust. 3	Bezrobotny nie może odbywać stażu u tego samego organizatora, u którego wcześniej odbywał staż lub był zatrudniony, w tym jako pracownik młodociany w celu przygotowania zawodowego, jeśli od dnia zakończenia poprzedniego stażu lub zatrudnienia u tego organizatora nie upłynęło co najmniej 24 miesiące. Łączny okres staży realizowanych przez bezrobotnego u tego samego organizatora nie może przekroczyć 12 miesięcy. Możliwość skierowania bezrobotnego w przypadku wykonywania u organizatora innej pracy zarobkowej.	Wprowadzenie wyłączenia również w przypadku wykonywania innej pracy zarobkowej	Uwaga uwzględniona
1107	Art. 117 ust. 5	Bezrobotny, który na okres krótszy niż 6 miesięcy utracił status bezrobotnego z powodu odbywania ćwiczeń wojskowych lub przeszkolenia wojskowego, ma prawo do ukończenia tego stażu zgodnie z programem, za zgodą organizatora stażu po ponownej rejestracji w PUP jako osoba bezrobotna. Jak ma się to odbywać? Co z umową?	Doprecyzowanie przepisu	Uwaga nieuwzględniona. Umowa o organizację stażu może zawierać już odpowiednie zapisy, lub można sporządzić aneks do umowy lub zawrzeć nową umowę z organizatorem stażu. Kwestie techniczne organizacji kontynuacji stażu zostały pozostawione do decyzji urzędu bez narzucania przez ustawodawcę konkretnych rozwiązań.
1108	Art. 118 ust. 2	Czas realizacji programu stażu przez bezrobotnego odbywającego staż nie może być krótszy niż 20 godzin w przeciętnie pięciodniowym tygodniu pracy, w przyjętym okresie rozliczeniowym nieprzekraczającym 3 miesięcy. Jakiej sytuacji dotyczy ten przepis, jeżeli ust. 1 wskazuje że czas odbywania stażu nie może przekroczyć 8 godz. na dobę? Czy dopuszcza się odbywanie stażu w wymiarze ½ etatu?	Doprecyzowanie przepisu	Uwaga nieuwzględniona. Przepis ma na celu m.in. umożliwienie godzenia życia rodzinnego i zawodowego. Odpowiadając na szczegółowe pytanie: tak, dopuszcza się odbywanie stażu w wymiarze ½ etatu. Przepisy określają minimalną i maksymalną liczbę godzin odbywania stażu.
1109	Art. 118 ust. 6	Bezrobotny, który z uzasadnionej przyczyny przerwał staż może w okresie 6 miesięcy od dnia przerwania udziału w stażu za zgodą	Rezygnacja z tego przepisu	Uwaga nieuwzględniona Przepis daje szansę bezrobotnemu na dokończenie

		starosty i organizatora stażu dokończyć realizację programu stażu. Jak ma się to odbywać? Co z umową?		stażu, który został przerwany nie z winy bezrobotnego, a z przyczyn losowych lub innych ważnych okoliczności życiowych. Umowa o organizację stażu może zawierać już odpowiednie zapisy, lub można sporządzić aneks do umowy lub zawrzeć nową umowę z organizatorem stażu, jeśli on wyrazi zgodę. Kwestie techniczne organizacji kontynuacji stażu zostały pozostawione do decyzji urzędu bez narzucania przez ustawodawcę konkretnych rozwiązań. Ważną kwestią jest fakt, że dokończenie realizacji stażu może się odbyć jedynie za zgodą starosty i organizatora stażu. Ustawa daje możliwość dokończenia stażu, natomiast nie narzuca żadnej ze stron takiego rozwiązania.
1110	Art. 125 ust. 8	Wprowadzenie możliwości ubiegania się o środki KFS dla osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą spowoduje znaczące zwiększenie liczby wniosków w ramach ogłaszanych przez PUP naborów. PUPy nie są etatowo przygotowane na taki wzrost nakładu pracy, uwzględniając również dodatkowy obowiązek dla PUP, tj. monitorowanie utrzymania zatrudnienia lub prowadzenia działalności gospodarczej. Proponujemy wydzielenie ze środków KFS kwoty na obsługę KFS (na wzór wypłat z tarczy antykryzysowej) w wysokości 2-5% środków KFS przydzielonych dla danego PUP.		Uwaga nieuwzględniona. Założeniem KFS jest przeznaczenie jego środków na działania związane z różnymi formami kształcenia ustawicznego, a nie na jego obsługę. Zadania wynikające z tarczy antykryzysowej były zadaniami dodatkowymi, zleconymi przez państwo w związku z nadzwyczajną sytuacją. Realizacja zadań związanych z KFS, zgodnie z art. 38 ust. 1 pkt 19 projektu ustawy, należy do zadań powiatu. MRPiPS nie widzi możliwości przyznania na ten cel specjalnego finansowania.
1111	Art. 125 ust. 9 pkt 2	Brak definicji rażącego naruszenia umowy zawartej ze starostą oraz brak	Doprecyzowanie przepisu.	Wyjaśnienie

		doprecyzowania jakich umów, ponieważ ze Starostą zawierane są nie tylko umowy w zakresie rynku pracy ale np. wywozu odpadów czy zaopatrzenia mieszkańców w wodę.		Rażące naruszenie prawa określa się, jako oczywiste i bezsporne naruszenie przepisu prawa, a przy tym takie, które wywołuje skutki niemożliwe do zaakceptowania z punktu widzenia wymagań praworządności.
1112	Art. 126 ust. 4	Podmiot ubiegający się o pomoc, o której mowa w ust. 1, składa wniosek w postaci elektronicznej za pośrednictwem indywidualnego konta, do powiatowego urzędu pracy właściwego ze względu na jego siedzibę albo adresu prowadzenia działalności.	Wprowadzenie odwołania również do ust. 2	Uwaga uwzględniona.
1113	Art. 126	Poszerzenie kręgu o podmioty niezatrudniające pracowników będzie równoznaczne z bardzo dużą liczbą wniosków	Rezygnacja z możliwości korzystania ze środków KFS przez podmioty niezatrudniające pracowników	Uwaga nieuwzględniona. Poszerzenie możliwości korzystania z KFS przez osoby niezatrudniające pracowników było jednym z głównych postulatów zgłaszanych w trakcie dyskusji nad zmianami w KFS zarówno przez urzędy pracy, jak i partnerów społecznych.
1114	Art. 127 ust. 2	W przypadku nie dotrzymania warunków, o których mowa w ust. 1, podmiot nie otrzyma finansowania z KFS w ciągu roku od ukończenia finansowanej formy kształcenia. W praktyce nie jest to żadna sankcja dla podmiotu, który nie dotrzymał warunków umowy.	Wprowadzenie realnej sankcji	Uwaga nieuwzględniona Nie planuje się wprowadzania surowszej sankcji. W projekcie zaproponowano nie tylko sankcję w postaci nieotrzymania finansowania w roku kolejnym, ale także zwrot otrzymanego już wsparcia (art. 131 ust. 2 pkt 3)
1115	Art. 131 ust. 2	Podmiot, który zawarł umowę o finansowanie kształcenia ustawicznego ze środków KFS, zwraca PUP środki KFS w przypadku, gdy: 1) osoba, na której kształcenie ustawiczne przyznano finansowanie nie podejmie lub nie ukończy tego kształcenia, lub nie przystąpi do procesu potwierdzenia nabytej wiedzy i umiejętności lub uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności;	Doprecyzowanie czym jest nieukończenie kształcenia	Wyjaśnienie Zwrot środków będzie następował w przypadku nieprzystąpienia do egzaminu końcowego. Sytuacja, w której uczestnik przystąpił, ale nie zdał egzaminu nie będzie skutkowała zwrotem środków.

		Co w sytuacji, gdy uczestnik nie zda egzaminu końcowego?		
1116	Art. 135 ust. 3	Starosta kierując bezrobotnego do prac interwencyjnych bierze pod uwagę wiek, stan zdrowia Jaki wiek należy wziąć pod uwagę i dlaczego tylko w przypadku tej formy? Art. 3 ust. 2: podmioty, o których mowa w ust. 1 nie mogą dyskryminować w szczególności ze względu na wiek.	Usunięcie warunku dot. wieku.	Uwaga uwzględniona
1117	Art. 138 ust. 1, 8	Pracodawca składa wniosek o organizowanie prac interwencyjnych do wybranego PUP. Starosta w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosków, o których mowa w ust. 1 i 2, informuje wnioskodawcę o rozpatrzeniu wniosku i wyrażeniu zgody lub jej braku na zorganizowanie prac interwencyjnych lub robót publicznych. W przypadku wniosków niekompletnych starosta wyznacza wnioskodawcy 14-dniowy termin na ich uzupełnienie. Wnioski nieuzupełnione w terminie pozostawia się bez rozpoznania.	Pracodawca składa wniosek o organizowanie prac interwencyjnych do PUP właściwego ze względu na miejsce wykonywania prac interwencyjnych. Starosta w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosków, o których mowa w ust. 1 i 2, informuje wnioskodawcę o rozpatrzeniu wniosku i wyrażeniu zgody lub jej braku na zorganizowanie prac interwencyjnych lub robót publicznych. W przypadku wniosków niekompletnych starosta wyznacza wnioskodawcy 7-dniowy termin na ich uzupełnienie. Wnioski nieuzupełnione w terminie pozostawia się bez rozpoznania.	Uwaga nieuwzględniona Zasadne jest utrzymanie elastyczności pracodawcy w wyborze urzędu pracy do którego składa wniosek o organizowanie prac interwencyjnych. Projektowany przepis art. 138 ust. 1 jest analogiczny do obecnie obowiązującego § 4 ust. 1 rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 24 czerwca 2014 r. w sprawie organizowania prac interwencyjnych i robót publicznych oraz jednorazowej refundacji kosztów z tytułu opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne (Dz. U. poz. 864). Brak zasadności do skracania z 14 do 7 dni termin na ich uzupełnienie wniosku. Skrócenie terminu nie wydaje się zasadne. Nie przedstawiono argumentów w tym zakresie.
1118	Art. 138 ust. 3	Wniosek o organizację prac interwencyjnych i robót publicznych może złożyć podmiot 1) jeżeli osoby reprezentujące podmiot ubiegający się o organizację prac interwencyjnych lub robót publicznych lub osoby nim zarządzające w okresie ostatnich 2 lat nie	Doprecyzowanie przepisu	Wyjaśnienie Przepis poprawiony po uwagach MS o dotyczy podmiotów reprezentujących podmiot.

		były prawomocnie skazane za: a) przestępstwo składania fałszywych zeznań lub oświadczeń, przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów lub przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym, przestępstwo przeciwko prawom osób wykonujących pracę zarobkową, na podstawie ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny b) przestępstwo skarbowe na podstawie ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2024 r. poz. 628) O które osoby reprezentujące podmiot chodzi? Wszystkie wskazane np. w KRS czy osoby, które składają wniosek?		
1119	Art. 139	Starosta nie może skierować bezrobotnego do prac interwencyjnych i robót publicznych, jeżeli w okresie ostatnich 90 dni, bezrobotny był zatrudniony w ramach tych prac lub robót u danego pracodawcy.	Starosta nie może skierować bezrobotnego do prac interwencyjnych i robót publicznych, jeżeli w okresie ostatnich 12 miesięcy bezrobotny był zatrudniony w ramach tych prac lub robót u danego pracodawcy.	Uwaga nieuwzględniona Brak jest podstaw do wydłużania z 90 dni do 12 miesięcy okresu przerwy pomiędzy skierowaniem tej samej osoby do prac interwencyjnych i robót publicznych.
1120	Art. 140 ust. 4	Podmiot prowadzący DPS albo jednostka organizacyjna WRiPZ nie może wystąpić z wnioskiem o zwrot kosztów, o których mowa w ust. 1, na pracownika, który w okresie ostatnich 6 miesięcy był zatrudniony w tym domu pomocy społecznej albo w tej jednostce organizacyjnej WRiPZ. Możliwość skierowania osoby, która wykonywała inną pracę zarobkową	Wprowadzenie wyłączenia również w przypadku wykonywania innej pracy zarobkowej	Uwaga nieuwzględniona Nie ma uzasadnienia dla wyłączenia możliwości ubiegania się o zwrot kosztów na pracownika, który wykonywał inną pracę zarobkową lub odbywał staż. Taki zapis mógłby prowadzić do trudności w znalezieniu pracowników, co byłoby sprzeczne z celem tej formy wsparcia
	Art. 203 ust. 1	Nie widzimy potrzeby powierzania funkcji doradcy do spraw osób młodych do 30 roku życia. Każdy bezrobotny powinien być traktowany na równych zasadach z indywidualnym podejściem	Pozostawienie zapisu dotyczącego umiejętności cyfrowych bez wyodrębniania do tego doradcy	Uwaga nieuwzględniona W zaleceniu UE w sprawie wzmocnionych gwarancji dla młodzieży jest duży nacisk na wysokiej jakości doradztwo.
1121	Art. 207 ust.1	Finansowanie kosztów przejazdu na podstawie informacji z PUP – co to oznacza?	Należy dookreślić „informacja z PUP”	Wyjaśnienie Podstawą do odbycia formy szkolenia będzie albo skierowanie

				na szkolenia informacje o skierowaniu na szkolenie .
1122	Art. 207 ust. 2	Finansowanie kosztów zakwaterowania: Może zrobić alternatywę tak jak w bonie na zasiedlenie: czas dojazdu i powrotu do miejsca zamieszkania wynosi łącznie ponad 3 godziny dziennie lub odległość od miejsca zamieszkania do miejscowości, w której bezrobotny podjął zatrudnienie, inną pracę zarobkową lub bierze udział w formie pomocy, wynosi co najmniej 80 km (brak możliwości skorzystania z formy pomocy ze względu na poprawę środków komunikacji, gdy nie jest spełniony wymóg 3 godzin, a czas dojazdu i tak jest długi).	Zmiana przepisu poprzez wskazanie alternatywnej odległości liczonej w km	Uwaga nieuwzględniona Warunek czasu dojazdu jest analogiczny do obecnie obowiązującego rozwiązania (art. 45 ust. 2 pkt 1 ustawy o promocji zatrudnienia). Dodatkowo na terenach wiejskich pokonanie tej samej odległości zajmuje czasami mniej czasu niż w aglomeracjach.
1123	Art. 229	Bezrobotny, który w okresie nie dłuższym niż 30 dni przebywa za granicą. Mało prawdopodobne, by ktokolwiek zgłaszał taki wyjazd, wystarczy, że mailowo potwierdzi gotowość do aktywizacji i będzie mógł np. pracować za granicą i pobierać zasiłek w Polsce. Co z wyjazdami w Polsce? Takie same uwagi jak powyżej	Rezygnacja z tego przepisu.	Uwaga nieuwzględniona nie podzielamy konstatacji, iż jest mało prawdopodobne aby osoba mogła pracować za granicą ukrywając taki fakt. W naszej opinii jest to możliwe, ponadto długi wyjazd za granicę de facto pozostaje w sprzeczności z celem statusu bezrobotnego.
1124	Art. 247 ust. 2 pkt 6	Możliwość umorzenia w całości albo w części należności, o których mowa w ust. 1, jeżeli wystąpiła jedna z przesłanek: 6) jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej uległa likwidacji; Nadal w takiej sytuacji mogą ponosić odpowiedzialność majątkową np. wspólnicy spółki jawnej	Rezygnacja z tego punktu.	Wyjaśnienie Przesłanka analogiczna do przesłanki zawartej w art. 56 ustawy o finansach publicznych. Przesłanka nie zwalnia z obowiązku dochodzenia należności, w przypadkach gdy jest to możliwe.
1125	Art. 247 ust. 2 pkt 7	Należy doprecyzować, kiedy zachodzi przesłanka interesu publicznego, gdyż chodzi o środki publiczne i ten punkt może być nagminnie wykorzystywany oraz dawać złudne nadzieje umorzeń bądź odroczenia zwrotów nienależnie pobranych środków publicznych.	Rezygnacja z tego punktu lub jego doprecyzowanie.	Wyjaśnienie Przesłanka interesu publicznego jest analogiczna do przesłanki zawartej w art. 57 pkt 1 ustawy o finansach publicznych. Przesłanka ta doczekała się obszernego orzecznictwa, nie jest to pojęcie nowe.

1126	Art. 423 ust. 1	Zmiana PRRP budzi wątpliwości w stosunku do aktualnie wybranych członków rady powołanych w jawnym, otwartym naborze organizowanych przez Starostę. Proponujemy dokończenie funkcjonowania PRRP do czasu zakończenia bieżącej kadencji.	Do dnia powołania Rady Rynku Pracy, wojewódzkich rad rynku pracy i powiatowych rad rynku pracy na podstawie przepisów niniejszej ustawy, zadania tych rad wykonują odpowiednio Rada Rynku Pracy, wojewódzkie rady rynku pracy i powiatowe rady rynku pracy, działające w składzie i na zasadach określonych w przepisach ustawy o promocji zatrudnienia i instrukcjach rynku pracy do końca ich kadencji.	Wyjaśnienie Z projektowanego przepisu wynika, że członkowie obecnych rad rynku pracy będą pełnili swoje funkcje i wykonywali swoje obowiązki do powołania ich następców na podstawie przepisów nowej ustawy. Zadania te będą oni wykonywali nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2025 r.
Powiatowy Urząd Pracy w Katowicach				
1127	art. 65 ust. 1 pkt 3	Starosta nie ma możliwości pozbawienia statusu bezrobotnego, osoby która odmówiła bez uzasadnionej przyczyny form pomocy, a jedynie pozbawienie statusu bezrobotnego z uwagi na odmowę bez uzasadnionej przyczyny dotyczy prac społecznie użytecznych. Przyjęcie powyższego rozwiązania może generować trudności w realizacji subsydiowanych form pomocy np. staży. Osoba bezrobotna będzie miała możliwość odmowy proponowanej formy wsparcia bez możliwości zweryfikowania jej zasadności i związanej z tym potencjalnej konsekwencji utraty statusu bezrobotnego. Jednocześnie proponowane rozwiązanie daje przyzwolenie osobą zarejestrowanym, które nie chcą podjąć aktywności zawodowej, a jedynie korzystają z ubezpieczenia zdrowotnego, na posiadanie statusu bezrobotnego.	Starosta pozbawia statusu bezrobotnego, który odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniej pracy lub innej formy pomocy określonej w ustawie lub poddania się badaniom lekarskim lub psychologicznym, mającym na celu ustalenie zdolności do pracy lub udziału w innej formie pomocy określonej w ustawie.	Wyjaśnienie Przewiduje się, że status bezrobotnego będzie przysługiwał przez okres 3 lat. W tym czasie organy zatrudnienia będą podejmowały intensywne działania mające na celu aktywizację zawodową bezrobotnego oraz jego powrót na rynek pracy, jeśli do tego nie dojdzie to bezrobotny straci status na 90 dni. Należy podkreślić, że w ustawie zrezygnowano z sankcji pozbawiania statusu bezrobotnego z powodu odmowy przyjęcia propozycji odpowiedniej pracy – tak jak teraz przewiduje ustawa o promocji zatrudnienia. Wprowadzenie przepisów umożliwiających pozbawiania statusu bezrobotnego po upływie 3 lat od dnia rejestracji ma zapobiec sytuacji kiedy w rejestrach pozostaną przez lata osoby, które faktycznie nie są zainteresowane znalezieniem pracy ani też nie chcą korzystać z oferowanych form pomocy przez urzędy pracy w celu nabycia nowych kwalifikacji zawodowych.

1128	art. 117 ust. 1 pkt 3 i 4 w korelacji z art. 246 ust. 2 pkt 6 oraz art. 253	Proponowane rozwiązanie powoduje sytuację w której osoba wyrażająca wole kontynuowania stażu jako poszukujący pracy, zostaje pozbawiona stypendium – które w powyższej sytuacji należy traktować jako świadczenie nienależnie pobrane. Przepisy pozostają w sprzeczności.	Stypendium pobierane przez poszukującego pracy z tytułu kontynuacji stażu po przyznaniu świadczenia przez organ rentowy należy wyłączyć z definicji świadczeń nienależnie pobranych.	Wyjaśnienie Przepis ten jeszcze będzie analizowany
1129	art. 116 ust. 1 pkt 1 w korelacji z art. 120 ust. 1 pkt 1 oraz 206 ust. 2	Z uwagi na fakt, że organizator stażu, na własny koszt kieruje bezrobotnego na wstępne badania lekarskie, na zasadach przewidzianych dla pracowników, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 229 § 8 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, w przypadku gdy bezrobotny z własnej winy nie podejmie lub przerwie realizację stażu zwraca koszty badań lekarskich. Zasadnym jest doprecyzowanie, że w powyższej sytuacji zwrot ma nastąpić bezpośrednio na rachunek bankowy organizatora stażu.	Osoba, która z własnej winy nie podjęła lub przerwała realizację stażu, zwraca na rachunek bankowy organizatora stażu koszty poniesionych wstępnych badań lekarskich, na zasadach przewidzianych dla pracowników, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 229 § 8 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.	Wyjaśnienie Zwrot kosztów badań lekarskich dotyczy tylko badań, na które skierował bezrobotnego urząd pracy. Zgodnie z art. 120 ust 1 pkt 1 osoba, która z własnej winy nie podjęła lub przerwała realizację stażu, zwraca na rachunek bankowy PUP koszty badań lekarskich i psychologicznych, o których mowa w art. 206 ust. 2 (...)
1130	art. 125 ust. 9 pkt 2	Brak narzędzi i mechanizmów prawnych na weryfikację przez PUP podmiotu wnioskującego o środki KFS, w zakresie naruszenia w sposób rażący jakiegokolwiek umowy zawartej ze starostą w okresie 3 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku o przyznanie środków KFS.	Doprecyzowania wymaga zwrot naruszenie w sposób rażący np. przez wskazanie nałożenia kar umownych na podmiot w okresie trwania umowy oraz doprecyzowanie mechanizmów które będą pozwalały na sprawdzenie podmiotu pod kątem wszystkich umów zawartych ze starostą. Obecnie dane te nie są nigdzie ujawniane.	Wyjaśnienie Rażące naruszenie prawa określa się, jako oczywiste i bezsporne naruszenie przepisu prawa, a przy tym takie, które wywołuje skutki niemożliwe do zaakceptowania z punktu widzenia wymagań praworządności.
1131	art. 209	Brak doprecyzowania w jakich odstępach czasowych i ile razy osoba bezrobotna może skorzystać z formy wsparcia w postaci bonu na zasiedlenie, co może generować nadużycia w zakresie wydatkowania środków FP.	Na wniosek bezrobotnego, starosta może na podstawie umowy przyznać bon na zasiedlenie raz na trzy lata.	Uwaga nieuwzględniona Projekt ustawy przewiduje, że do okresu pracy lub działalności gospodarczej, o których mowa w ust. 4 pkt 1, nie zalicza się: 1) okresu pracy u pracodawcy lub zleceniodawcy, na rzecz którego osoba wykonywała pracę w okresie 180 dni przypadających bezpośrednio przed rejestracją jako bezrobotny; 2) okresu pracy z tytułu, którego osoba będzie osiągała

				wynagrodzenie dofinansowane lub refundowane z Funduszu Pracy; 3) okresu prowadzenia działalności gospodarczej, na którą osoba w ciągu ostatnich 12 miesięcy otrzymała z Funduszu Pracy dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej. W związku z powyższym nie ma uzasadnienia do wprowadzania 3 letniej karencji. Dodatkowo każdorazowo to starosta decyduje o przyznaniu bonu na zasiedlenie w oparciu o indywidualną sytuację osoby bezrobotnej.
Miejski Urząd Pracy w Lublinie				
1132	art. 2 pkt 6	„doświadczeniu zawodowym – oznacza to doświadczenie uzyskane w trakcie zatrudnienia, wykonywania innej pracy zarobkowej, prowadzenia działalności gospodarczej lub odbywania stażu przez okres co najmniej 3 miesięcy” - proponuje się skreślenie odbywania stażu oraz pozostawienie 6 miesięcy, tym bardziej że w definicji stażu nie pojawia się pojęcie doświadczenia zawodowego	„doświadczeniu zawodowym – oznacza to doświadczenie uzyskane w trakcie zatrudnienia, wykonywania innej pracy zarobkowej, prowadzenia działalności gospodarczej ~~lub odbywania stażu~~ przez okres co najmniej 6 miesięcy”	Uwaga nieuwzględniona Wykonywanie zadań zawodowych w miejscu pracy, de facto stanowi rodzaj doświadczenia zawodowego i powinno to znaleźć odzwierciedlenie w definicji doświadczenia zawodowego.
1133	art. 63 ust.1	Status bezrobotnego przysługuje przez okres 3 lat od dnia rejestracji z zastrzeżeniem sytuacji, w których zgodnie z ustawą następuje utrata statusu bezrobotnego. Proponuje się skreślenie tego zapisu, tym samym bezterminową możliwość zarejestrowania, ze względu na fakt, iż definicje socjologiczne bezrobocia podkreślają fakt potrzeby przynależenia człowieka do określonej grupy osób.		Wyjaśnienie Przewiduje się, że status bezrobotnego będzie przysługiwał przez okres 3 lat. W tym czasie organy zatrudnienia będą podejmowały intensywne działania mające na celu aktywizację zawodową bezrobotnego oraz jego powrót na rynek pracy, jeśli do tego nie dojdzie to bezrobotny straci status na 90 dni. W ustawie zrezygnowano z sankcji pozbawiania statusu bezrobotnego z powodu odmowy

				przyjęcia propozycji odpowiedniej pracy – tak jak teraz przewiduje ustawa o promocji zatrudnienia. Wprowadzenie przepisów umożliwiających pozbawiania statusu bezrobotnego po upływie 3 lat od dnia rejestracji ma zapobiec sytuacji kiedy w rejestrach pozostaną przez lata osoby, które faktycznie nie są zainteresowane znalezieniem pracy ani też nie chcą korzystać z oferowanych form pomocy przez urzędy pracy w celu nabycia nowych kwalifikacji zawodowych. Zatem, zakłada się, że projektowane rozwiązanie nie spowoduje dodatkowych obciążeń administracyjnych związanych z wyrejestrowaniem, a następnie z ponowną rejestracją bezrobotnego.
1134	art. 114 ust. 5	Staż odbywa się na podstawie umowy zawartej przez starostę z organizatorem stażu i bezrobotnym, (...) Powstaje wątpliwość, czy podpisanie umowy wyklucza wydanie skierowania na staż?		Wyjaśnienie Podpisanie umowy nie wyklucza wydania bezrobotnemu skierowania do odbycia stażu. Skierowanie poprzedza podpisanie umowy. Po wydaniu skierowania osoba może zostać skierowana na badania lekarskie, które mogą wykluczyć staż dla danej osoby. Umowa jest ostateczną formą określającą prawa i obowiązki każdej ze stron.
1135	Art. 114 ust.5	Uwaga dot. zasadności organizacji stażu w oparciu o umowę trójstronną, zawieraną pomiędzy Starostą, a organizatorem i bezrobotnym. W praktyce dużych urzędów pracy liczba umów o staż zawierana jest na organizację więcej niż jednego miejsca stażu (czasami		Wyjaśnienie Umowa o organizację stażu nie musi być podpisywana w jednym czasie przez wszystkie strony umowy. Kwestie techniczne zawierania umów pozostawiono do decyzji urzędów bez

		jest to kilkanaście miejsc lub nawet więcej)). Urząd dostrzega problem techniczny związany z zawarciem umowy, na której, po zapoznaniu się z treścią i warunkami umowy, musi złożyć podpis tak duża liczba osób. Nie ma możliwości umówienia w siedzibie urzędu dużej liczby bezrobotnych, w jednym miejscu, w jednym czasie w celu złożenia podpisu na umowie, byłaby to duża niedogodność i dezorganizacja pracy. Dodatkowo, z powodów losowych mogłoby być niemożliwe złożenie podpisów przez wszystkie osoby w jednym dniu, co rozciągałoby w czasie sam proces zawarcia umowy.		narzucania przez ustawodawcę konkretnych rozwiązań.
113d	art. 119	Wątpliwość dotyczy celowości organizacji stażu na zasadach podobnych do przygotowania zawodowego dorosłych. Przygotowanie zawodowe dorosłych nie cieszyło się zainteresowaniem zarówno ze strony bezrobotnych, jak i potencjalnych organizatorów. W skali kraju liczba osób aktywizowanych w drodze pzd stanowi niewielki ułamek ogółu aktywizowanych. Istnieje realna obawa, że przepis ten pozostanie martwy. Nie mniej jednak na urzędzie będzie ciążył obowiązek przygotowania wszystkich wzorów dokumentów związanych z realizacją tego zapisu.		Wyjaśnienie W związku z małym wykorzystaniem instrumentu przygotowania zawodowego dorosłych zdecydowano o zastąpieniu tej formy możliwością zakończenia stażu potwierdzeniem nabycia wiedzy lub umiejętności. Przepisy te dają możliwość skorzystania przez bezrobotnych z rozszerzonej oferty stażu i podejścia do egzaminu zawodowego lub czeladniczego. Otwierają one szanse na wykorzystanie stażu do uzyskania nowych kwalifikacji. Całkowita rezygnacja z tych rozwiązań mogłaby pozbawić bezrobotnych możliwości potwierdzenia nabytej podczas stażu wiedzy lub umiejętności. Jednocześnie zaproponowano mechanizmy zwiększające atrakcyjność nowego sposobu realizacji stażu – dodatek do stypendium dla uczestnika stażu i premię dla organizatora stażu.

113	art. 209 ust.1-5	1. Nie jest niczym uzasadnione przyznanie bonu na zasiedlenie w związku z zamiarem podjęcia pracy, innej pracy zarobkowej lub wykonywania działalności gospodarczej. Sam zamiar nie oznacza, że osoba, która otrzyma bon spełni ten warunek. Wydaje się, że tak liberalne podejście stworzy pole do nadużyć, tym bardziej, że osoba, której przyznano bon NIE MA obowiązku informować urzędu o podjęciu pracy (...), czyli o spełnieniu podstawowego warunku przyznania bonu. 2. Rezygnacja z wymogu podlegania ubezpieczeniom społecznym w trakcie zatrudnienia uniemożliwi realną weryfikację spełnienia przez bezrobotnego warunków otrzymania bonu. W przypadku umów cywilno-prawnych, których stroną będą osoby młode do 26 roku życia będące jednocześnie uczniami lub studentami, nie ma obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, nie ma też odprowadzania podatku dochodowego (ulga dla młodych). Takich osób nie będzie można zweryfikować w systemie teleinformatycznym ZUS.		Uwaga nieuwzględniona Celem zmodyfikowanej formy wsparcia jaką jest bon na zasiedlenie jest pomoc w podjęciu pracy poza miejscem dotychczasowego zamieszkania. W wielu przypadkach bon na zasiedlenie umożliwia poszukiwanie pracy dopiero po przeprowadzce do nowego miejsca zamieszkania, w tym dla osób wykluczonych komunikacyjnie, które zamierzają się przeprowadzić do miejsca, w którym mają zamiar podjąć pracę. Dlatego też uelastyczniono wskazaną formę. Celem zmodyfikowanej wersji jest to, aby bezrobotny nie później, niż w terminie 30 dni następujących po upływie 240 dni od dnia podpisania umowy z PUP złożył oświadczenie o spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 1, oraz oświadczenie lub dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w pkt 1 i 2. Czyli Bezrobotny, któremu został przyznany bon na zasiedlenie, jest obowiązany: 1) w okresie 240 dni liczonych od dnia zawarcia umowy z PUP, wykonywać przez okres co najmniej 180 dni pracę lub prowadzić działalność gospodarczą, o których mowa w ust. 1; 2) z tytułu wykonywanej pracy lub działalności gospodarczej, o których mowa w pkt 1, osiągać wynagrodzenie lub przychód w wysokości co najmniej

				minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie; Propozycja ta została rozważona i przeanalizowana. Jednakże z uwagi na umowy, które nie podlegają ubezpieczeniom zrezygnowano z tego przepisu. Urząd Pracy może zweryfikować takie osoby oświadczenie o spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 1, oraz oświadczenie lub dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w pkt 1 i 2.
1138	art. 38 ust 1 pkt 19 lit. b	Proponuje się wykreślenie zapisu zobowiązującego Urząd do zgłoszenia do WUP w terminie do dnia 30 listopada każdego roku nie więcej niż jednego priorytetu wydatkowania KFS na kolejny rok właściwego dla danego powiatu, po zasięgnięciu opinii powiatowej rady rynku pracy. Ustalenie nawet jednego priorytetu wymaga przeprowadzenia w tym zakresie badań i analiz, udokumentowania zaproponowanego priorytetu, a następnie przygotowania na radę rynku pracy celem zasięgnięcia opinii. Wystarczającym jest, aby priorytety były ustalane tak jak do tej pory przez ministra właściwego ds. pracy, Radę Rynku Pracy oraz na podstawie art. 32 ust. 1 pkt 2) lit. b	Wykreślenie art. 38 ust 1 pkt 19 lit. b	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja zgłaszania jednego priorytetu powiatowego jest umożliwieniem dostosowania priorytetów wydatkowania KFS do specyficznych potrzeb lokalnych. Nie jest obowiązkowe. Jeśli powiat uzna taki priorytet za zbędny – nie musi go zgłaszać.
1139	art. 99 ust. 1	Ograniczenie grupy osób którym Starosta może udzielić pomocy w nabywaniu wiedzy i umiejętności lub kwalifikacji do osób bezrobotnych lub poszukujących pracy niezatrudnionych i nie wykonujących innej pracy zarobkowej. Osoby zatrudnione i pracujące mogą ubiegać się o dofinansowanie do kształcenia ustawicznego w ramach innych	Art. 99. 1. Starosta może udzielić bezrobotnemu lub poszukującemu pracy nie zatrudnionemu lub niewykonującemu innej pracy zarobkowej pomocy w nabywaniu wiedzy, umiejętności lub kwalifikacji, zwiększających szanse na podjęcie i utrzymanie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej, przez finansowanie z Funduszu Pracy:	Uwaga nieuwzględniona. Istnieje potrzeba zapewnienia dostępu do możliwości przekwalifikowania osób w różnej sytuacji. Wsparcie w ramach KFS ograniczone jest tylko do tych pracowników, których wytypuje pracodawca.

		instrumentów KFS oraz projektów zewnętrznych.		
1140	art. 99 ust. 1 pkt. 5, Art. 111	Pożyczka szkoleniowa, która wpisana jest w aktualną ustawę o promocji nie budzi żadnego zainteresowania ze strony osób uprawnionych. MUP w Lublinie odkąd funkcjonuje ustawa z 2004r., nie zawarł żadnej umowy. Dlatego też zastąpienie tego instrumentu nawet w rozszerzonej formie może budzić wątpliwości co zwiększenia jego atrakcyjności. O pozostałe formy, tj. potwierdzenie nabycia wiedzy i umiejętności lub uzyskanie dokumentu osoba uprawniona może wnioskować w ramach korzystniejszych warunków art. 99 ust. 1 pkt 3 i 4. Ponadto użycie sformułowania „formy kształcenia” jest bardzo nieprecyzyjne, co ustawodawca ma na myśli pod tym pojęciem?	Proponuje się wykreślenie art. 99 ust. 1 pkt. 5 i art. 111	Uwaga nieuwzględniona Zaproponowano rozwiązania mające na celu uatrakcyjnienie pożyczki.
1141	art. 99 ust. 4	Skrócenie okresu realizacji szkoleń do 12 miesięcy.	4. Szkolenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, mogą trwać do 12 miesięcy.	Uwaga nieuwzględniona. Dotychczasowe rozwiązania były oceniane jako mało elastyczne i nie pozwalały Urzędowi skutecznie wspierać klientów w ich potrzebach szkoleniowych.
1142	art. 99 ust. 3, art. 101 ust. 3, art. 102, art. 107 ust. 3 pkt 3	Zasadne byłoby doprecyzowanie jakich instrumentów dotyczą koszty potwierdzenie nabycia wiedzy i umiejętności oraz koszty uzyskania dokumentów potwierdzających nabycie wiedzy i umiejętności. Bardziej zrozumiałe jest stosowanie pojęć egzaminy i licencje, funkcjonujących w obecnej ustawie o promocji zatrudnienia.		Uwaga nieuwzględniona. Proponowany przepis jest szerszy i nie ogranicza się do finansowania kosztów egzaminów i licencji, co pozwoli na bardziej kompleksowe wsparcie klientów z różnymi problemami.
1143	art. 107 ust. 2	Zmniejszenie okresów realizacji bonu. Nie jest zasadne wydłużanie okresu realizacji bonu w przypadku szkoleń, oraz pozostałych form z wyłączeniem studiów podyplomowych.	2. Rozpoczęcie kształcenia ustawicznego finansowanego w ramach bonu następuje w ciągu 2 miesięcy od dnia przyznania bonu. Kształcenie ustawiczne ma zostać zakończone nie później niż w terminie 14 miesięcy od dnia przyznania bonu.	Uwaga nieuwzględniona. Niektóre studia podyplomowe otwierane są jedynie raz w roku.

			W przypadku studiów podyplomowych Starosta indywidualnie ustala termin realizacji bonu. W uzasadnionych przypadkach, z uwagi na szczególną sytuację bezrobotnego lub poszukującego pracy Starosta może zmienić termin realizacji bonu.	
1144	art. 109 ust. 3	W przypadku osób przerywających daną formę pomocy z powodu podjęcia zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub prowadzenia działalności gospodarczej, weryfikacja przepracowania 1 miesiąca, wydłuży czas rozpatrywania tego typu spraw oraz problemy z ewentualną egzekucją środków.	3. Przepisy ust. 1 i 2 nie stosuje się w przypadku, gdy przyczyną niezrealizowania działań o których mowa w ust. 1, było podjęcie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub prowadzenie działalności gospodarczej, ~~trwające co najmniej miesiąc.~~	Uwaga nieuwzględniona Konieczne jest wskazanie minimalnego okresu zatrudnienia, aby przerwanie formy pomocy z powodu np. jednodniowego zajęcia zarobkowego nie zwalniało z konieczności zwrotu finansowania.
1145	art. 126 ust. 2	W związku z rozszerzeniem katalogu osób, które mogą zostać objęte dofinansowaniem z KFS o osoby pracujące na podstawie umów cywilno-prawnych zasadne jest, aby osoby te również były wliczane przy określeniu maksymalnej kwoty dofinansowania na jednego pracownika. Pracodawcy zatrudniający powyżej 9 osób na podstawie umów cywilno – prawnych (wykazujący, że nikogo nie zatrudnia) są w lepszej sytuacji przy ubieganiu się o dofinansowanie z KFS niż pracodawcy zatrudniający tyle samo osób na podstawie umów o pracę. Sytuacja taka jest niezrozumiała w przypadku gdy urzędy powinny promować raczej zatrudnienie w oparciu o umowy o pracę.		Uwaga nieuwzględniona. Konieczność zapewnienia spójności z innymi przepisami w tym z ustawą Prawo przedsiębiorców. Proponowane rozwiązanie budziłoby wiele wątpliwości interpretacyjnych.
1146	art. 126 ust. 3	Uproszczenie i doprecyzowania maksymalnych progów dofinansowania. Sytuacja, w której pracodawca w ciągu roku składa parę wniosków, które zawierają różny poziom zatrudnienia powoduje zmianę dopuszczalnych progów co skutkować może komplikacjami w sposobie liczenia maksymalnej kwoty dofinansowania w ciągu roku dla jednego		Uwaga nieuwzględniona. Progi dofinansowania zostały w projekcie ustawy określone precyzyjnie. W przypadku zmiany poziomu zatrudnienia, w konsekwencji zmieni się próg dofinansowania.

		pracodawcy i wątpliwościami co do wiarygodności oświadczeń składanych przez pracodawcę.		
1147	art. 127 ust. 1 pkt 1 lit. a-c	Jakie Urząd będzie miał instrumenty celem weryfikacji sytuacji zaistniałych w lit a-c?		Wyjaśnienie Urząd będzie mógł pozyskać informacje z odpowiednich systemów teleinformatycznych (np. ZUS) oraz uzyskać informacje bezpośrednio od podmiotu, który otrzymał środki KFS
1148	Art. 10 ust. 3 pkt 5	W skład Powiatowej Rady Rynku Pracy powołany zostanie tylko jeden przedstawiciel pracodawców z regionu lub reprezentant organizacji okołobiznesowej. Proponujemy nie ograniczać liczby przedstawicieli pracodawców lub zwiększyć ich liczbę, gdyż są to najważniejsi partnerzy urzędów na lokalnym rynku pracy.	5. przedstawiciele pracodawców z regionu oraz reprezentanci organizacji okołobiznesowych	Wyjaśnienie Przy obecnym brzmieniu, może być zarówno jeden przedstawiciel pracodawców oraz jeden przedstawiciel organizacji okołobiznesowej. Łącznik „lub” pozwala wybrać zarówno reprezentantów z obu podmiotów jak i tylko reprezentanta jednego z nich. Zależy nam żeby było elastycznie.
1149	Art. 283	Wprowadzenie możliwości przyznawania dodatku motywacyjnego Dyrektorowi PUP i Dyrektorowi WUP odpowiednio przez Starostę i Marszałka Województwa.	Dyrektor PUP i WUP może przyznać pracownikowi, a Starosta i Marszałek Województwa odpowiednio Dyrektorowi PUP i Dyrektorowi WUP , raz na 3 miesiące dodatek motywacyjny finansowany z Funduszu Pracy...	Wyjaśnienie Projekt ustawy w art. 283 przewiduje wprowadzenie dodatku motywacyjnego. Dodatek ten będzie przyznawany pracownikom wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy oraz pracownikom OHP zatrudnionych na tzw. stanowiskach kluczowych. Dodatek ten będzie miał charakter fakultatywny i będzie mógł być przyznany pracownikowi w wysokości do 1 000 zł.
1150	Art. 423 ust. 1	Pomyłka w dacie, zamiast „nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2024 r.” powinno być „nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2025 r.”	... nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2025 r.	Uwaga uwzględniona
1151	Art. 423 ust. 3	Pomyłka w dacie, zamiast „W terminie do dnia 31 stycznia 2024 r.” powinno być „W terminie do dnia 31 stycznia 2025 r.”	3. W terminie do dnia 31 stycznia 2025 r. ...	Uwaga uwzględniona

1152	Art. 424	Pomyłka w dacie, zamiast „Do dnia 31 grudnia 2024 r.” powinno być „Do dnia 31 grudnia 2025 r.”	Art. 424. Do dnia 31 grudnia 2025 r. ...	Uwaga uwzględniona
1153	Art. 437	Pomyłka w datach: zamiast lat 2023 i 2024 powinny być lata 2024 i 2025.	Art. 437. 1. Sprawozdanie za rok 2024 z realizacji Krajowego Planu Działań na Rzecz Zatrudnienia, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 452, zostanie sporządzone i przedłożone Radzie Ministrów w 2025 r. na podstawie dotychczasowych przepisów. 2. Regionalne plany działań na rzecz zatrudnienia, o których mowa w art. 3 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 452, które zostały uchwalone na rok 2025 przed dniem wejścia w życie ustawy, zachowują swoją moc do końca 2025 r.	Uwaga uwzględniona
1154	Art. 451 ust. 2	Pomyłka w dacie: zamiast „31 grudnia 2024 r.” powinno być „31 grudnia 2025 r.”.	2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 20 ustawy, o której mowa w art. 452, zachowują moc jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2025 r.	Uwaga uwzględniona. Art. 451 ust 2 otrzyma brzmienie: „Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 20 ustawy, o której mowa w art. 452, zachowują moc jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2025 r.”
Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie Zielonogórskie”				
1155		W ustawie jest mowa o zakładzie opieki zdrowotnej, podczas gdy taka forma prawna została zlikwidowana ustawą o działalności leczniczej.		Uwaga uwzględniona
Forum Związków Zawodowych				
1156	8.2	Niezrozumiałe jest ustawowe umniejszenie roli Rad Rynku Pracy. Należy pozostawić istniejące obecnie ustawowe uprawnienie delegowania przedstawicieli WRRP do komisji konkursowej dokonującej wyboru kandydata na stanowisko dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy	Dopisać punkt 9) „delegowanie przedstawicieli do komisji konkursowej dokonującej wyboru kandydata na stanowisko dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy”	Uwaga uwzględniona
1157	8.2	Punkt 4) jest niejasny. Należałoby pozostawić obecną obowiązującą treść	„Ocenianie okresowych sprawozdań z działalności wojewódzkich urzędów pracy oraz przedstawianie Radzie Rynku Pracy okresowych sprawozdań i wniosków w sprawach zatrudnienia”	Wyjaśnienie W projekcie ustawy art. 8 ust. 2 brzmi: „ocenianie okresowych sprawozdań z działalności

				wojewódzkich urzędów pracy oraz przedstawianie Radzie Rynku Pracy okresowych sprawozdań z działań wojewódzkich rad rynku pracy”.
1158	8.7	Niezrozumiałe jest ustawowe umniejszenie roli Rad Rynku Pracy. Należy pozostawić istniejące obecnie ustawowe uprawnienie delegowania przedstawicieli PRRP do komisji konkursowej dokonującej wyboru kandydata na stanowisko dyrektora powiatowego urzędu pracy	„Do zakresu działania powiatowych rad rynku pracy stosuje się odpowiednio przepisy ust.2 pkt1-3, 5-7 oraz 9	Uwaga częściowo uwzględniona Biorąc pod uwagę uwagi do tego przepisu – dokonano zmiany i zaproponowano brzmienie: Do zakresu działania powiatowych rad rynku pracy stosuje się odpowiednio przepisy ust.2
1159	10.2	W składzie wojewódzkiej rady rynku pracy wystąpi znaczna przewaga przedstawicieli pracodawców (6 organizacji reprezentatywnych) w stosunku do przedstawicieli organizacji związkowych (3 organizacje reprezentatywne), dlatego niezasadne jest rozszerzenie składu rady o kolejnego przedstawiciela pracodawców. Należy skreślić punkt 5)	Skreślić punkt 5)	Uwaga nieuwzględniona Zamierzeniem jest możliwość udziału jak najszerszemu grono przedstawicieli różnych stron w posiedzeniach rrp. Należy podkreślić iż w cytowanym pkt jest łącznik „lub”, który daje możliwość wyboru.
1160	10.3	W składzie powiatowej rady rynku pracy wystąpi znaczna przewaga przedstawicieli pracodawców (6 organizacji reprezentatywnych) w stosunku do przedstawicieli organizacji związkowych (3 organizacje reprezentatywne), dlatego niezasadne jest rozszerzenie składu rady o kolejnego przedstawiciela pracodawców. Należy skreślić punkt 5)	Skreślić punkt 5)	Uwaga nieuwzględniona Zamierzeniem jest możliwość udziału jak najszerszemu grono przedstawicieli różnych stron w posiedzeniach rrp. Należy podkreślić iż w cytowanym pkt jest łącznik „lub”, który daje możliwość wyboru.
1161	11	Obligatoryjna rotacyjność przewodniczenia rad rynku pracy nie poprawi standardów ich pracy, a na szczeblu WRRP i PRRP wprowadzi chaos organizacyjny. Decyzję, czy przewodniczenie ma być stałe, czy rotacyjne i na jaki okres w kadencji należy pozostawić do rozstrzygnięcia odpowiedniej radzie.	Przeredagować odpowiednio treść ustępów 1, 2 i 3	Uwaga nieuwzględniona Celem zachowania jednolitego stosowania prawa wprowadzono kadencję przewodniczącego na okres 12 miesięcy.
1162	18.1	Niedopuszczalna jest rezygnacja z konkursowego powołania dyrektora WUP	„Marszałek województwa powołuje dyrektora WUP wyłonionego w drodze konkursu”	Uwaga nieuwzględniona. Do tego przepisu zastosowanie ma ustawa o pracownikach samorządowych.

1163	18.4	Niezrozumiałe obniżenie wymagań stawianych kandydatowi na stanowisko dyrektora WUP (analogicznie PUP) jakie zapisano w punkcie 6). Zapis spowoduje zagrożenie, że dyrektorem WUP (PUP) może zostać osoba nieposiadająca odpowiedniej wiedzy i doświadczenia na temat rynku pracy oraz zadań realizowanych przez WUP (PUP). Istotne jest zapewnienie działań na rynku pracy przez osoby znające jego specyfikę.	Punkt 6) „posiadająca co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym w publicznych służbach zatrudnienia lub co najmniej 5-letni staż pracy w innych instytucjach rynku pracy”	Uwaga nieuwzględniona Intencja jest rozszerzenie grona osób, posiadających kierownicze doświadczenie, o możliwość ubiegania się o stanowisko dyrektora wup/pup.
1164	19.1	Niedopuszczalna jest rezygnacja z konkursowego powołania dyrektora PUP	„Starosta powołuje dyrektora PUP wyłonionego w drodze konkursu”	Uwaga nieuwzględniona. Do tego przepisu zastosowanie ma ustawa o pracownikach samorządowych.
1165	Uwaga ogólna dotycząca wydawania opinii przez Rady Rynku Pracy o zasadności kształcenia w danym zawodzie	-wydawane obecnie przez wojewódzkie rady rynku pracy negatywne opinie (dotyczące kierunków kształcenia) nie mają prawie żadnego wpływu na uruchomienie kierunków kształcenia zawodowego -wydawanie opinii o zasadności kształcenia zdominowało pracę i działalność wojewódzkich rad rynku pracy (rocznie to kilkaset uchwał) -na jednym posiedzeniu wojewódzkiej rady rynku pracy rozpatrywanych jest kilkadziesiąt wniosków o uruchomienie nowych kierunków kształcenia wnoszonych przez podmioty prywatne. Gdyby wszystkie osoby zainteresowane chciały skorzystać z uprawnień zapisanych w art.18 ust.6 projektu ustawy to sala na posiedzenie wojewódzkiej rady rynku pracy musiałaby pomieścić kilkaset osób. Należy ponownie dokonać oceny funkcjonowania obowiązujących przepisów prawa oraz przemyślenia zmiany formuły opiniowania kierunków kształcenia w celu zwiększenia wpływu opinii rad rynku pracy w sprawie zasadności kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego na	Nowa redakcja zadań wojewódzkich i powiatowych rad rynku pracy - art. 8 Zmiany w ustawie Prawo oświatowe	Uwaga nieuwzględniona. W projekcie ustawy nie określono w jakiej formie odbywają się posiedzenia WRRP, mogą się zatem odbywać w formule on-line, co znacznie ułatwia organizację posiedzeń i redukuje koszty.

		proces uruchamiania kierunków oraz wzmocnienia współpracy wszystkich interesariuszy (organów prowadzących, pracodawców, kuratorium oświaty). Zasadnym wydaje się, aby opinię wydawała powiatowa rada rynku pracy, a w przypadku opinii negatywnej w trybie odwoławczym wojewódzka rada rynku pracy. Opinia powinna być decydująca dla uruchamiania wnioskowanego kierunku kształcenia.		
Wojewódzki Urząd Pracy w Katowicach - Konwent Dyrektorów Wojewódzkich Urzędów Pracy				
116	art.2 ust. 20	Wskazane jest doprecyzowanie wieku osoby niezarejestrowanej, która może korzystać z form pomocy w PUP i WUP tak jak jest wskazane przy pozostałych osobach, o których mowa w Ustawie.	<i>osobie niezarejestrowanej – oznacza to osobę, która ukończyła 18 lat i nie jest zarejestrowana w powiatowym urzędzie pracy jako bezrobotny albo poszukujący pracy.</i>	Uwaga nieuwzględniona
116	art. 2 ust. 1 pkt 30	W wypadku przyjęcia powyższej propozycji do art. 267 ust. 2 proponujemy przyjęcie nowej definicji programów finansowanych z rezerwy Funduszu Pracy. Rezerwa Ministra powinna być przeznaczona wyłącznie na działania o charakterze interwencyjnym lub prewencyjnym w sytuacjach wyjątkowych i trudnych do przewidzenia oraz wypracowywanie nowych rozwiązań. Działania z rezerwy mogłyby być realizowane w formie programów specjalnych oraz projektów pilotażowych.	<i>programach finansowanych z rezerwy Funduszu Pracy – oznacza to programy specjalne lub projekty pilotażowe wynikające z bieżących potrzeb rynku pracy</i>	Uwaga nieuwzględniona Propozycja dotycząca zmiany brzmienia art. 267 ust. 2 nie została uwzględniona – wyjaśnienie przedstawiono przy ww. art. W związku z powyższym zmiana dot. art. 2 ust. 1 pkt 30 jest bezprzedmiotowa.
116	art. 2 pkt 31	Elementem, który rozróżnia programy specjalne od podstawowych działań realizowanych przez PUP, jest możliwość zastosowania w nich tzw. specyficznych elementów wspierających zatrudnienie. Przy założeniu, że takie narzędzie mogłoby być stosowane także w programach regionalnych, zgodnie z propozycją Konwentu Dyrektorów WUP (patrz. uwagi Konwentu Dyrektorów WUP do art. 211), zasadność realizacji programów specjalnych w dotychczasowym trybie pozostanie znikoma. Dlatego proponujemy zmianę podejścia do programów	<i>Programie specjalnym – oznacza to działania mające na celu wspieranie aktywizacji zawodowej, podjęcia i utrzymania zatrudnienia realizowanych na potrzeby rozwiązywania lub łagodzenia skutków kryzysów mających wpływ na rynek pracy.</i>	Uwaga nieuwzględniona Z rezerwy są finansowane również inne działania niż programy specjalne lub projekty pilotażowe. Zapis o finansowaniu pr. specjalnych tylko z rezerwy Funduszu Pracy ograniczyłby ich realizację przez urzędy pracy. Zaproponowano definicja jest zawężająca i może uniemożliwić ich realizację. Dodatkowo w projekcie zaproponowano wprowadzenie Programu

		specjalnych uznając je za programy finansowane z rezerwy Funduszu Pracy, mające na celu rozwiązywanie lub łagodzenie skutków kryzysów, tj. problemów ze znalezieniem pracy i przywracaniem na rynek pracy (w sytuacji inicjowania i realizacji programu przez PUP) oraz problemów z utrzymaniem zatrudnienia (w sytuacji inicjowania i realizacji programu przez WUP).		wsparcia w sytuacjach szczególnych np. sytuacji nagłego zdarzenia, mogącego mieć negatywny wpływ na poziom zatrudnienia na obszarze kraju, województwa lub powiatu, w szczególności w przypadku zwolnień grupowych.
116	art. 2 pkt 33	W definicji projektu pilotażowego w art. 2 pkt 33) wymieniono wdrażanie nowych metod, narzędzi itp., nie wpisano jednak wprost możliwości ich opracowywania. W związku z tym proponujemy uzupełnienie definicji.	<i>projekcie pilotażowym – oznacza to przedsięwzięcie polegające na opracowaniu i wdrażaniu nowych metod, narzędzi i sposobów aktywizacji zawodowej i wsparcia zatrudnienia w celu przygotowywania nowych rozwiązań o charakterze systemowym finansowane z rezerwy Funduszu Pracy pozostającej w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy;</i>	Uwaga nieuwzględniona Pojęcie „wdrażanie nowych rozwiązań” jest pojemne, oczywistym się wydaje, że wdrożenie rozwiązania musi być poprzedzone fazą jego opracowania czy też fazą testowania.
117	art. 2 pkt. 49	Sugerujemy zmianę dotychczasowego sformułowania „zadania fakultatywne”, która może sugerować, że są to zadania dowolne, podczas gdy w skład tej kategorii wchodzi przede wszystkim zadania wspierające, obsługowe, na bardziej adekwatne, wskazujące na przeznaczenie tych środków, np. „zadania obsługowe”.	<i>zadaniach obsługowych – oznacza to działania wspierające realizację przez publiczne służby zatrudnienia i Ochotnicze Hufce Pracy określonych w ustawie zadań w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy, finansowane ze środków Funduszu Pracy;</i>	Uwaga nieuwzględniona
117	art. 6 ust. 2	Obecnie brzemienne projektu (podobnie jak dotychczasowy art. 6 ust. 7 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy) odwołuje się do ustalonej formy działania w postaci <u>umowy</u> . Wydaje się to niekorzystne zawężenie, bowiem chodzi o działanie „grupy instytucji” na rzecz wspólnego celu określonego w ust.1 art. 6, mogące przybierać różną postać, np. listu intencyjnego, porozumienia, deklaracji współpracy, nie zawsze zaś umowy. Odwołanie się do umowy wymusza potrzebę zawarcia jej w określonej procedurze, formie, najczęściej z zaciąganiem wzajemnych zobowiązań. W przypadku partnerstwa bardziej powinno	<i>Instytucją partnerstwa lokalnego jest grupa instytucji, działających w przyjętej przez partnerów formie, realizujących przedsięwzięcia i projekty na rzecz rynku pracy.</i>	Uwaga nieuwzględniona

		liczyć się wspólne kierunkowe działanie niż wzajemne zaciąganie zobowiązań. Dlatego proponujemy zmianę zapisu, która umożliwi realizację działań w oparciu o decyzje samych partnerów, co do podstawy funkcjonowania partnerstwa, dając szansę na zawieranie przez nich deklaracji współpracy, porozumień itp. Przykładem Partnerstw opartych na deklaracjach współpracy, funkcjonujących z powodzeniem od lat jest Małopolskie Partnerstwo na rzecz Kształcenia Ustawicznego oraz Małopolskie Partnerstwo na rzecz Osób Młodych. Umowa wydaje się konieczna wyłącznie w przypadku założenia przepływów finansowych pomiędzy partnerami, natomiast w sytuacji, gdy koszty będą ponoszone przez publiczne służby zatrudnienia, umowa nie jest konieczna, a Partnerów mogą wiązać inne niż umowa podstawy współpracy.		
1172	Art. 8 ust. 6	W przypadku braku wątpliwości co do zasadności kształcenia w danym zawodzie obligatoryjne zapraszanie na posiedzenie WRRP tak szerokiego gremium (często z odległych terenów województwa) wydaje się nieuzasadnione. W przypadku rozpatrywania na posiedzeniu kilkudziesięciu wniosków szkół (a tak wskazuje praktyka) w posiedzeniu brałoby udział kilkadziesiąt zaproszonych osób, co wiąże się z trudnościami organizacyjnymi oraz powoduje powstanie dodatkowych kosztów zarówno po stronie WUP jak i innych podmiotów. Np. członkowie powiatowych rad rynku pracy muszą na posiedzenie WRRP przyjechać na własny koszt w ramach np. urlopu, którego pracodawca nie musi im udzielić.	6. W przypadku wydawania opinii o zasadności kształcenia w danym zawodzie zgodnie z potrzebami rynku pracy, marszałek województwa może zaprosić do udziału w posiedzeniu wojewódzkiej rady rynku pracy: 1) dyrektora szkoły występującego o wydanie opinii o zasadności kształcenia w danym zawodzie zgodnie z potrzebami rynku pracy, 2) przedstawiciela organu prowadzącego szkołę, której dyrektor wystąpił o wydanie opinii o zasadności kształcenia w danym zawodzie zgodnie z potrzebami rynku pracy, 3) przedstawiciela kuratora oświaty, 4) przedstawiciela właściwej miejscowo powiatowej rady rynku pracy ze względu na siedzibę szkoły, która wystąpiła o wydanie opinii o zasadności kształcenia w danym zawodzie zgodnie z potrzebami rynku pracy,	Uwaga częściowo uwzględniona. Do projektu ustawy zostanie dodany zapis, że na posiedzenie wojewódzkiej rady rynku pracy oprócz marszałka województwa może zaprosić też przewodniczący WRRP. W projekcie ustawy nie określono w jakiej formie odbywają się posiedzenia WRRP, mogą się zatem odbywać w formule on-line, co znacznie ułatwia organizację posiedzeń i redukuje koszty. Celem zaproponowanych rozwiązań jest umożliwienie

		Propozycja uproszczenia procedury zapraszania przez marszałka województwa uczestników na posiedzenia wojewódzkich rad rynku pracy. Nadanie charakteru fakultatywnego zapraszaniu na posiedzenia wojewódzkich rad rynku pracy podmiotów wymienionych w art. 8 ust. 6. Mając na uwadze fakt, iż w skład wojewódzkich rad rynku pracy wchodzi już osoby powoływane przez marszałka województwa spośród działających wojewódzkich struktur wszystkich reprezentatywnych organizacji związkowych i organizacji pracodawców. Ponadto fakultatywność zapraszania wymienionych podmiotów w pkt 1 - 5 usprawni organizację/obsługę posiedzeń oraz przyspieszy proces wydawania opinii. Obligatoryjne zapraszanie na posiedzenie WRRP tak szerokiego gremium wydaje się nieuzasadnione. W przypadku rozpatrywania na posiedzeniu kilkudziesięciu wniosków szkół w posiedzeniu brałoby udział kilkadziesiąt zaproszonych osób, co wiąże się z trudnościami organizacyjnymi oraz powoduje powstanie dodatkowych kosztów zarówno po stronie WUP jak i innych podmiotów. Proponujemy również, by zaproszenia na posiedzenia mogły być kierowane przez Marszałka Województwa lub Przewodniczącego WRRP, co usprawni wysyłkę zaproszeń. Zapis w brzmieniu „W przypadku wydawania opinii o zasadności kształcenia w danym zawodzie zgodnie z potrzebami	5) przedstawiciela pracodawców, organizacji pracodawców, samorządu gospodarczego, innej organizacji gospodarczej, stowarzyszenia lub samorządu zawodowego, lub sektorowej rady do spraw kompetencji, właściwych dla opiniowanego zawodu wskazanego przez podmiot ubiegający się o wydanie ww. opinii.	uczestnictwa w posiedzeniach WRRP wszystkim zainteresowanym podmiotom właściwym dla opiniowanego zawodu. Stały skład WRRP nie zapewnia reprezentantów ze wszystkich branż.

		ryнку pracy, marszałek województwa zaprasza do udziału w posiedzeniu wojewódzkiej rady rynku pracy: 1) przedstawiciela pracodawców, organizacji pracodawców, samorządu gospodarczego, innej organizacji gospodarczej, stowarzyszenia lub samorządu zawodowego, lub sektorowej rady do spraw kompetencji, właściwych dla opiniowanego zawodu, oraz 2) dyrektora szkoły występującego o wydanie opinii o zasadności kształcenia w danym zawodzie zgodnie z potrzebami rynku pracy, oraz 3) przedstawiciela organu prowadzącego szkołę, której dyrektor wystąpił o wydanie opinii o zasadności kształcenia w danym zawodzie zgodnie z potrzebami rynku pracy, oraz 4) przedstawiciela kuratora oświaty, oraz 5) przedstawiciela właściwej miejscowo powiatowej rady rynku pracy ze względu na siedzibę szkoły, która wystąpiła o wydanie opinii o zasadności kształcenia w danym zawodzie zgodnie z potrzebami rynku pracy” powoduje utrudnienia w organizacji posiedzeń Rady z uwagi na konieczność zapewnienia odpowiednich warunków lokalowych dla dziesiątek lub nawet setek zaproszonych gości oraz utrudnienia informacyjno-komunikacyjne związane z rozsyłaniem informacji, zaproszeń i linków do ilości odbiorców wielokrotnie przewyższających liczbę członków Rady. Powyższe jest również związane z ogromnym nakładem pracy, której efektywność pozostaje na niskim poziomie z uwagi na fakt, że na posiedzeniach nie pojawia się większość z zaproszonych przedstawicieli, wymienionych w art. 8. ust. 6. Zasadnym zatem jest, by zapraszanie ww. przedstawicieli nie było obligatoryjne, a fakultatywne i uzależnione od faktycznej sytuacji i bieżących potrzeb w tym zakresie.	

		Skreślenie w całości Art. 8 ust. 6 lub zmiana zapisu z obligatoryjnego na fakultatywny. Przewidziana w przepisach formuła opiniowania kierunków kształcenia jest bardzo trudna do realizacji w przypadku województwa mazowieckiego, na terenie którego funkcjonuje duża liczba szkół zainteresowanych uruchomieniem kształcenia w nowych zawodach. Powoduje to konieczność zapraszania średnio około 100 dodatkowych osób na posiedzenie. Przy takiej ich ilości problemy organizacyjne stają się znaczące. Zdarza się też niejednokrotnie, że zaproszeni nie zgłaszają się na posiedzenie (zwłaszcza przedstawiciele pracodawców, organu prowadzącego, powiatowych rad rynku pracy) co oznacza zmarnotrawienie czasu i pracy poświęconej na przygotowanie zaproszeń. Zadania WRRP zostają sprowadzone głównie do rozpatrywania wniosków szkół co powoduje zniechęcenie jej członków. Wnioski zgłaszane przez szkoły same w sobie zawierają wiele informacji, które umożliwiają wydanie opinii bez zapraszania wymienionych w Art. 8 ust. 6 przedstawicieli na posiedzenie. Przy zapisie fakultatywnym („może zaprosić”) w posiedzeniach WRRP uczestniczyłyby tylko te osoby, które członkowie Rady uznałyby za uzasadnione. Uwaga jest zgodna z opinią Wojewódzkiej Rady Rynku Pracy Województwa Mazowieckiego wyrażaną już w 2019 r.		
1173	Art. 10. ust. 2 pkt 5	W województwie łódzkim w WRDS jest reprezentowanych 5 organizacji pracodawców, wszystkie mają swojego przedstawiciela w WRRP. Osoby reprezentujące te organizacje są przedsiębiorcami i pracodawcami.	Wykreślenie pkt 5.	Uwaga nieuwzględniona Zamierzeniem jest możliwość udziału jak najszerszemu grono przedstawicieli różnych stron w posiedzeniach rrp.

		Prowadzą swoją działalność gospodarczą w regionie. W związku z tym bezzasadnym jest dopraszanie jeszcze innego pracodawcy. Trudno przy ponad 200 tys. podmiotów w bazie REGON podjąć decyzję, kto ma być tym przedstawicielem.		Należy podkreślić iż w cytowanym pkt jest łącznik „lub”, który daje możliwość wyboru
1174		Biorąc pod uwagę pkt 1 przepisu, tj. w skład WRRP wchodzi przedstawiciele organizacji pracodawców, wydaje się nie zasadne wprowadzanie w pkt 5 dodatkowego przedstawiciela pracodawców. Sytuacja taka naruszałaby swoistą „równowagę możliwości dostępu” między organizacjami pracodawców i związkami zawodowymi, tworząc nieuzasadnioną przewagę przedstawicieli pracodawców.		Uwaga nieuwzględniona Zamierzeniem jest możliwość udziału jak najszerszemu grono przedstawicieli różnych stron w posiedzeniach rrp. Należy podkreślić iż w cytowanym pkt jest łącznik „lub”, który daje możliwość wyboru
1175	Art. 11 ust. 1 – 3	To rada rynku pracy powinna decydować czy wybiera przewodniczącego na całą kadencję czy w trybie rotacyjnym. O okresie przewodniczenia w trybie rotacyjnym przez jedną osobę także powinna decydować rada przy zastrzeżeniu, że minimalny czas nie może być krótszy niż 12 miesięcy. Rady spotykają się najczęściej raz na kwartał i obciążenie pracą w kwartałach także nie jest równomierne. Okres 12 miesięczny pozwoli przewodniczącemu realizować pełnie zadań. Nie ma możliwości przeniesienia doświadczeń rotacyjnego przewodniczenia z rad dialogu na rady rynku pracy. Rotacja w ramach rad dialogu przy 4 letniej kadencji zapewnia każdej stronie dialogu przewodniczenie radzie. W przypadku WRRP członków rady będzie co najmniej 13, przy wliczeniu 3 przedstawicieli samorządu terytorialnego /nauki ich liczba wzrasta do 16. Nawet przy założeniu, że w ciągu 4-letniej kadencji WRRP zmiana na przewodniczeniu WRRP nastąpi co 6 miesięcy, to nie ma możliwości	Rady rynku pracy wybierają spośród swoich członków przewodniczącego na czas trwania kadencji	Uwaga nieuwzględniona Celem zachowania jednolitego stosowania prawa wprowadzono kadencję przewodniczącego na okres 12 miesięcy. Dodatkowo, taki przepis daje możliwość większej liczbie stron przewodniczenie posiedzeniem rrp.

		zrealizowania idei egalitaryzmu w stosunku do wszystkich. Ustawowe narzucenie rotacyjności przewodniczącego rady oraz bardzo duża częstotliwość jego zmiany w przypadku rad wojewódzkich i powiatowych nie spełni swojej funkcji, a tylko przysporzy dodatkowe problemy organizacyjne w funkcjonowaniu rad. Funkcja przewodniczącego jest sprawowana społecznie i niesie za sobą szereg dodatkowych obowiązków. W dotychczasowej praktyce rad wojewódzkich i powiatowych nie spotyka się nadmiernego zainteresowania przewodniczeniem rad, a wręcz przeciwnie. Dlatego proponujemy zmianę w tej materii, tak aby wydłużyć okres kadencji oraz nie wykluczać możliwości radzie powołania przewodniczącego na kolejną kadencję. Może w przypadku rady na szczeblu krajowym wygląda to inaczej. To w takim razie można rozważyć odmienne uregulowanie tej kwestii chociażby do rad powiatowych i wojewódzkich. Rotacyjna kadencja przewodniczącego Wojewódzkiej Rady Rynku Pracy (WRRP) co 6-12 miesięcy może prowadzić do pewnych problemów organizacyjnych i dezorganizacji prac rady. Każdy nowy przewodniczący może mieć inne priorytety i styl zarządzania, co może powodować trudności w realizacji planów i zamierzeń. Również krótki okres kadencji może nie wystarczyć, aby w pełni zrozumieć wszystkie aspekty funkcjonowania WRRP, co może prowadzić do opóźnień i mniej efektywnej pracy rady. Ponadto częste zmiany mogą prowadzić do problemów komunikacyjnych zarówno wewnątrz rady, jak i zewnątrz. Stały kontakt i		

		współpraca z różnymi interesariuszami wymagają budowania relacji, co jest trudniejsze przy częstych zmianach na stanowisku przewodniczącego. Podsumowując, kadencja trwająca 2 lata wydaje się być najbardziej odpowiednia dla przewodniczącego WRRP, aby zapewnić stabilność, ciągłość i skuteczność w realizacji projektów i celów rady. Dłuższy okres kadencji pozwala na bardziej efektywne zarządzanie i lepszą adaptację do dynamicznie zmieniających się warunków rynku pracy. wojewódzkich rad rynku pracy oraz powiatowych rad rynku pracy są wybierani rotacyjnie zwykłą większością głosów, w obecności co najmniej połowy składu rady, spośród członków rady.” rotacyjność przewodnictwa wpłynie na mniej sprawną obsługę rady. Zapewnienie możliwości przewodniczenia radzie jak największej liczbie przedstawicieli organów i organizacji powołanych w skład rady nie ma merytorycznego uzasadnienia ani nie wpłynie pozytywnie na jej działanie. Ponadto, zapis o rotacyjności spowoduje ponoszenie dodatkowych kosztów związanych m.in. z wymianą co 6 - 12 miesięcy papieru firmowego, pieczętek, dojazdami pracownika instytucji prowadzącej obsługę techniczną rady do różnych lokalizacji na terenie województwa/powiatu (w zależności od siedziby przewodniczącego) w celu przedkładania do podpisu dokumentacji oraz korespondencji. W przypadku wykreślenia w art. 11 ust. 1 słowa „rotacyjnie”, zapis w art. 11. ust. 3 w brzmieniu „Kadencja przewodniczącego rady trwa od 6 do 12 miesięcy i jest ustalana w momencie jego wyboru.” nie ma		

		odniesienia i powinien ulec wykreśleniu lub zmianie na: „Rady rynku pracy wybierają spośród swoich członków przewodniczącego na czas trwania kadencji”		
1176	Art. 13 ust. 3	Doprecyzowanie rodzaju/charakteru kosztów obsługi rad rynku pracy finansowanych ze środków Funduszu Pracy. Sugerowana potrzeba doprecyzowania brzmienia w zakresie finansowania kosztów obsługi rady. Jakkolwiek zapis w projekcie stanowi odpowiedź na potrzebę regulacji tej kwestii i nadania podstawy prawnej dla finansowania działań rady ze środków FP. Nie mniej odwołanie się wyłącznie do pojęcia "obsługi rady" jest na tyle nieprecyzyjne, iż może prowadzić do różnej interpretacji na etapie kontroli wydatkowania środków. W obecnych regulacjach dot. rady rynku pracy mowa była o "technicznej obsłudze rady" zapewnianej przez WUP lub odpowiednio PUP (§ 9 rozporządzenia z dnia 14 maja 2014 r. w sprawie Rad rynku pracy). Obecna regulacja projektu nie mówi o technicznej obsłudze, a szerzej o obsłudze. Skłania to do przyjęcia, iż mowa jest o wszelkich czynnościach obsługi rady, nie tylko technicznych. Nie mniej warto jednoznacznie przesądzić, iż zawiera się w tym pojęciu także zapewnienie obrad i posiedzeń rady i pokrywania wynikających z tego kosztów osobowych/technicznych/zaplecza/infrastruktury itp. Choć szkolenia skoncentrowane na rynku pracy są istotne, rozszerzenie ich zakresu o	3. Ze środków Funduszu Pracy mogą być finansowane koszty obsługi rad rynku pracy, w tym ich obrad lub posiedzeń i koszty szkoleń członków rad rynku pracy z zakresu rynku pracy. Maksymalny koszt ponoszony na szkolenie na jednego członka rady rynku pracy w roku budżetowym, nie może przekroczyć 100% przeciętnego wynagrodzenia.	Wyjaśnienie W projekcie ustawy przyjęto przepis, iż (art. 13 ust. 4) 4. Ze środków Funduszu Pracy mogą być finansowane koszty obsługi rad rynku pracy i koszty szkoleń członków rad rynku pracy z zakresu rynku pracy. Maksymalny koszt ponoszony na szkolenie na jednego członka rady rynku pracy w roku budżetowym, nie może przekroczyć 100% przeciętnego wynagrodzenia.

		inne dziedziny może znacząco zwiększyć efektywność i innowacyjność prac WRRP. Aby uniknąć ograniczenia kręgu szkoleń, warto rozważyć wprowadzenie szkoleń z różnych dziedzin, które mogą wspierać główne zadania WRRP. Warto zwrócić uwagę na to, że rynek pracy i jego otoczenie stale się zmieniają. Umiejętność adaptacji do nowych warunków, rozumienie zmian technologicznych, społecznych i ekonomicznych wymaga szkoleń w różnych dziedzinach. Szerszy zakres szkoleń może przygotować członków rady do skuteczniejszego reagowania na zmieniające się wyzwania.		
117	Art. 26 ust. 1	Proponujemy dodać w art. 26 ust. 1 punkt 12 dotyczący dokumentowania poradnictwa zawodowego w systemie WUP-Viator, bo nie pojawia się informacja o tym systemie wśród narzędzi teleinformatycznych, udostępnianych przez ministra. Konieczna jest integracja systemów dziedzinowych, np. typu STOR – System Teleinformatyczny Obsługi Rejestrów PSZ czy VIATOR z systemem klasy EZD. Takie działanie umożliwiłoby bezpośrednią rejestrację dokumentów w ramach realizowanych spraw w systemie EZD. Obecnie proces odbywa się z poziomu systemu dedykowanego do realizacji zadań, np. STOR i rejestracji dokumentacji w systemie klasy EZD. Z informacji uzyskanych ze strony Naukowej i Akademickiej Sieci Komputerowej (NASK) – odpowiedzialnej	Art. 26. 1. Minister właściwy do spraw pracy prowadzi i udostępnia systemy teleinformatyczne, które umożliwiają: 12) <i>prowadzenie dokumentacji z zakresu poradnictwa zawodowego oraz działań metodyczno-szkoleniowych</i> W art. 26 ust. 1 proponujemy dodanie punktu 13) w brzmieniu: <i>integrację z wewnętrznymi systemami stosowanymi w publicznych służbach zatrudnienia, w szczególności poprzez udostępnienie API do systemów</i>	Uwaga nieuwzględniona

		za koordynowanie wdrażanie systemu EZD RP – wynika, że MRPiPS przewidziane jest do wdrożeń systemu EZD RP. Jeżeli ma powstać nowy system/portal to powinien zawierać opcje integracji czyli API albo być systemem dziedzicznym z Modułem Archiwum. Od 2028 r. system EZD będzie obowiązkowym systemem dedykowanym do prowadzenia dokumentacji. Wdrażanie nowych systemów czy rozwijanie obecnych powinno mieć na względzie usprawnienie pracy, w tym uwzględnienie uwag przekazywanych przez WUP i PUP. Ważne jest też komunikowanie z wyprzedzeniem o planowanych zmianach, a wdrażanie nowych systemów powinno być poprzedzone gruntowną analizą przedwdrożeniową i konsultacjami, tak aby systemy teleinformatyczne były w pełni integrowane i funkcjonalne. Sugerujemy dodanie zapisu dotyczącego integracji systemów (m.in. wystawienie API)		
1178	art. 28 pkt 4	W art. 28 ust. 4 zostały opisane dwie istotne czynności, które podejmuje minister i od których zależą działania realizowane na poziomie samorządu województwa oraz powiatu. Tylko dla jednej z nich (ustalenie priorytetów KFS) wskazano datę (art. 28 ust 4 pkt b). Należy wprowadzić termin także dla ogłoszenia planu wydatkowania środków KFS (art.28 ust 4 pkt a). Zależności działań poszczególnych organów, które wynikają z zapisów art. 28, 285 i 286 wymagają doprecyzowania daty ogłoszenia planu wydatkowania środków KFS. Jeżeli datą graniczną do przekazania informacji Ministrowi właściwemu ds. pracy o kwotach środków KFS dla poszczególnych PUP jest 10 grudnia, a informacja ta może zostać przekazana po podziale środków przez Zarząd Województwa, który uwzględnia zapotrzebowanie zgłaszane	4) do dnia 30 września każdego roku informacje o: a) planie wydatkowania środków KFS, b) priorytetach wydatkowania środków KFS, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 1 lit. b na kolejny rok ~~do dnia 30 września każdego roku~~	Uwaga nieuwzględniona. Zapis zaproponowany w projekcie oznacza to samo co proponowana zmiana. Data 30 września każdego roku dotyczy obu czynności o których mowa w przepisie

		przez starostów, należy zagwarantować czas dla poszczególnych organów na realizację zadania. Przyjęcie, że przekazanie informacji o planie wydatkowania środków KFS (wraz z informacją o priorytetach ich wydatkowania) nastąpi do 30 września każdego roku zapewni możliwość dochowania późniejszych zobowiązań terminowych nałożonych na starostów i marszałków.		
1179	art. 32 ust. 1 pkt 2 lit. c tiret 2 w odniesieniu do art. 38 ust. 1 pkt 19 lit. b	Z zapisów w art. 32 ust. 1 pkt 2) lit. b) i art. 38 ust. 1 pkt 19) lit. b) wynika, że zarówno samorząd województwa, jak i powiatu zobowiązany jest do ustalenia priorytetów dla KFS. W przypadku priorytetów regionalnych liczba nie może przekroczyć 3 (ale może być mniejsza niż 3), zaś w przypadku powiatu liczba nie może być większa niż 1 priorytet. W związku z tym zapis w tiret 2, który sugeruje, że priorytety regionalne/powiatowe mogą nie być ustalone („o ile zostały ustalone”) nie wydaje się właściwy.	Proponujemy uzupełnić zapis i usunąć niespójności, poprzez nadanie nowego brzmienia: <i>c) publikowanie na stronach internetowych WUP listy priorytetów, o których mowa w:</i> - art. 25 ust. 1 pkt 1) lit. b), - lit. b) oraz art. 38 ust. 1 pkt 19) lit. b) – ~~o ile zostały ustalone,~~	Uwaga nieuwzględniona. Priorytety regionalne nie są obowiązkowe.
1180	art. 32 ust. 1 pkt 3	Badanie zapotrzebowania na zawody deficytowe i nadwyżkowe jest szczególnym rodzajem badania zapotrzebowania na zawody. Proponuje się przeredagowanie, skrócenie treści przepisu dla poprawy czytelności.	<i>Prowadzenie badań i analiz rynku pracy oraz dotyczących realizacji form pomocy i upowszechnianie ich wyników, w tym prowadzenie badania zapotrzebowania na zawody, kwalifikacje i umiejętności – w celu poprawy efektywności prowadzonych działań na rzecz wzrostu i promocji zatrudnienia;</i>	Uwaga uwzględniona.
1181	art. 32 ust. 1 pkt 4	Należy doprecyzować, wzorem innych regulacji przyjętych w ustawie (por. art. 32 u. 1 pkt 15), że koordynowanie w województwie spraw związanych z gromadzeniem danych, prowadzenia badań i analiz oraz ewaluacji polityk rynku pracy obejmuje publiczne służby zatrudnienia.	<i>Prowadzenie sprawozdawczości z realizowanych zadań, w tym w zakresie badań ujętych w programie badań statystycznych statystyki publicznej oraz realizowanie i koordynowanie w publicznych służbach zatrudnienia na terenie województwa spraw związanych z gromadzeniem danych, prowadzeniem badań, ewaluacji polityk rynku pracy i analiz rynku pracy, w tym na zlecenie ministra właściwego do spraw pracy w oparciu o jednolitą metodologię lub testujące metodologie;</i>	Uwaga uwzględniona

1182	art. 32 ust. 1 pkt 6	Proponuje się dodać poprzednią nazwę funduszu i wcześniejsze okresy finansowania, gdyż wojewódzkie urzędy pracy nadal realizują zadania z poprzednich perspektyw, np. dochodzenie środków.	Programowanie i wykonywanie zadań finansowanych z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego i Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, w tym: a) wykonywanie zadań wynikających z programów, o których mowa w przepisach o zasadach prowadzenia polityki rozwoju lub przepisach o zasadach realizacji zadań finansowanych ze środków europejskich w perspektywie finansowej 2021-2027 i wcześniejszych perspektyw finansowych [...]	Uwaga uwzględniona
1183	art.32 ust. 1 pkt 16) w powiązaniu z art. 98 pkt 1	Zadania zapisane w projekcie ustawy jako „(...) w tym udzielaniu wsparcia doradcom zawodowym w rozwiązywaniu trudności zawodowych i możliwości ich pokonywania (...)”, w wypadku zachowania go wyłącznie w takiej formie nie gwarantuje jego skutecznej realizacji. Bez wskazania konkretnych ram instytucjonalno-prawnych (jak np. superwizja) pozwalających na podjęcie działań w tym zakresie Centra Kariery Zawodowej będą miały bardzo ograniczony zakres możliwości, a sam zapis pozostanie „martwy”. Należy zatem, w formie delegacji ustawowej, w art. 98 pkt 1) zobowiązać ministra właściwego ds. pracy do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowych rozwiązań w tym zakresie, możliwych do fakultatywnego wykorzystania przez Centra Kariery Zawodowej. Wspomnieć należy, że Ministerstwo jest w posiadaniu wypracowanych w tym zakresie konkretnych rozwiązań będących wynikiem realizacji projektów pilotażowych przez PSZ.	art. 98 pkt 1) powinien otrzymać brzmienie: „szczegółowe warunki realizacji i sposoby świadczenia pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego przez wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy, w tym udzielania wsparcia doradcom zawodowym w rozwiązywaniu trudności zawodowych i możliwości ich pokonywania, a w części dotyczącej pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES także przez OHP, uwzględniając zakres pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego, konieczność zapewnienia respektowania praw osób korzystających z tych form pomocy oraz ujednolicenie ich realizacji przez wojewódzkie, powiatowe urzędy pracy oraz OHP;”	Wyjaśnienie. Intencją przepisu jest wsparcie indywidualne doradców zawodowych z PUP aby mogli zwrócić się do doradców z WUP, gdy mają problem z procesem doradczym lub klientem. Przepis jest elastyczny i odpowiada na oczekiwania doradców zawodowych z PUP. (podczas spotkania z Konwentem WUP i PUP przepis został oceniony pozytywnie).
1184	art.32 ust. 1 pkt 16	Należy doprecyzować dla kogo mają być prowadzone działania metodyczno-szkoleniowe w zakresie poradnictwa zawodowego.	realizowanie poradnictwa zawodowego oraz działań o charakterze metodyczno-szkoleniowym w zakresie poradnictwa zawodowego dla pracowników wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy, służących utrzymaniu wysokiego	Uwaga uwzględniona

			poziomu świadczonych usług, zachowaniu i wzmacnianiu kompetencji zawodowych, w tym udzielaniu wsparcia doradcom zawodowym w rozwiązywaniu trudności zawodowych i możliwości ich pokonywania oraz podejmowaniu wspólnych inicjatyw na rzecz rozwoju poradnictwa zawodowego.	
118	art.32 ust. 1 pkt 20	W świadomości społecznej rola poradnictwa jest niedoceniona. Wciąż świadomie korzysta z niego zbyt mało osób. Organizowanie wojewódzkich przedsięwzięć mających na celu promowanie poradnictwa zawodowego jako usługi całonocnej, powszechnej i łatwo dostępnej, organizowanie spotkań informacyjnych mających na celu budowanie świadomości w kontekście roli poradnictwa zawodowego w planowaniu kariery zawodowej mogłoby tę sytuację odmienić. Do WUP zgłaszają się również osoby powyżej 30 r.ż. aktywne zawodowo, które potrzebują wsparcia w dokonaniu zmiany zawodowej czy też zmiany swojej roli w dotychczasowej pracy zawodowej w celu uniknięcia wypalenia zawodowego. Zjawisko to jest coraz bardziej powszechne. Brak zajęcia się problemem w odpowiednim do czasu, może mieć wpływ na pogorszenie się kondycji psychicznej pracownika, co z kolei wpływa na występowanie zaburzeń psychicznych, czy chorób typu: depresja, zaburzenia lekowe czy psychosomatyczne. Wiele potrzebujących osób nie otrzymuje takiego wsparcia w swoim miejscu pracy, natomiast oferta komercyjna jest dla nich nieosiągalna ze względów finansowych. Wypalenie zawodowe może nieść za sobą szereg różnych konsekwencji wpływając zarówno na zdrowie psychiczne i fizyczne, co w rezultacie uniemożliwia rzetelne wykonywanie pracy, a docelowo też	20) promowanie poradnictwa zawodowego w regionie jako usługi całonocnej, powszechnej i łatwo dostępnej dla wszystkich obywateli; a) prowadzenie działań informacyjnych na temat rozwoju umiejętności i wsparcia skierowanego do osób do 30. roku życia; b) współdziałanie z właściwymi instytucjami i organizacjami wspierającymi osoby w pozyskaniu zatrudnienia i utrzymaniu się na rynku pracy oraz organami oświatowymi, szkołami i szkołami wyższymi w obszarze dostępu do poradnictwa zawodowego w kontekście poradnictwa całonocnego; c) promowanie poradnictwa zawodowego dla osób aktywnych zawodowo w celu zwiększenia satysfakcji z wykonywanej pracy, odkrywania możliwości zmiany roli zawodowej co docelowo zapobiega wypaleniu zawodowemu	Uwaga nieuwzględniona W projekcie ustawy są przepisy, w których zawiera się promowanie poradnictwa zawodowego, art. 32 ust 1, pkt: 17) opracowywanie, aktualizowanie i upowszechnianie informacji zawodowych na terenie województwa; 28) prowadzenie kampanii informacyjnych i promujących działania WUP i PUP; 29) inicjowanie i realizowanie przedsięwzięć mających na celu identyfikację, dotarcie z informacją o możliwościach skorzystania z form pomocy określonych w ustawie i zmotywowanie do aktywności zawodowej osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo, samodzielnie lub we współpracy, w szczególności z: Przepis dotyczący osób do 30 r. ż wynika z zaleceń Komisji Europejskiej - (art. 32 ust 1 pkt 20) prowadzenie działań informacyjnych na temat rozwoju umiejętności i wsparcia

		nadmierne korzystanie ze zwolnień lekarskich, czy też tzw. wypadnięcie z rynku pracy. Dlatego proponujemy rozszerzenie obecnego brzmienia art. 32 ust. 1 pkt 20)		skierowanego do osób do 30. roku życia; <i>Zapis zaproponowany przez Konwent powiela pkt 19 i poszerza pkt 20.</i>
1186	art. 32 ust. 1, nowy punkt	W wypadku przyjęcia uwagi do art. 267 ust. 4 w zakresie dodania sposobu podziału części Funduszu Pracy ze względu na strategiczne potrzeby województwa, a w konsekwencji koniecznością przyjęcia przez sejmik województwa zasad podziału środków na formy pomocy, które wynikają ze strategicznych potrzeb województwa, proponujemy dodanie nowego punktu 35) w art. 32 ust. 1 umożliwiającego fakultatywną realizację zlecenia działań aktywizacyjnych, finansowanych ze ww. środków.	Po pkt. 34 proponujemy dodanie pkt. 35 w brzmieniu: 35) zlecenie działań aktywizacyjnych	Uwaga nieuwzględniona. Rezygnujemy z tej formy pomocy. W ustawie pozostaje instrument pn. zlecenie zadań agencjom zatrudnienia realizowany przez starostę, który skierowany jest do wszystkich bezrobotnych.
1187	art. 32 ust. 2	Informacje nt. wynagrodzeń gromadzone w Centralnej Bazie Ofert Pracy („ePraca”) są niewystarczające do prowadzenia rzetelnych analiz na lokalnych rynkach pracy. Dla realizacji tego zadania minister ds. pracy powinien zapewnić WUP niezbędne narzędzia analityczne (system) i dostęp do wiarygodnych danych (najlepiej z systemów ZUS) dla wykonania tego zadania. Do czasu dostarczenia przez ministra w pełni operacyjnej wersji dedykowanego systemu analitycznego zasilanego rzetelnymi danymi o wynagrodzeniach (np. w oparciu o obecnie rozwijane narzędzie „Blender danych”) wejście w życie przepisu powinno być odroczone w ramach przepisów przejściowych. Należy również przerehabilitować treść artykułu.	Wojewódzkie urzędy pracy raz na 6 miesięcy posługując się w szczególności systemem analitycznym udostępnionym przez ministra właściwego do spraw pracy , dokonują analizy wynagrodzeń na lokalnym rynku pracy, którą przekazują ministrowi właściwemu do spraw pracy oraz właściwym powiatowym urzędom pracy.	Uwaga uwzględniona
1188	art. 32 ust. 2 w powiązaniu z art. 26 ust. 1	Postulujemy, aby dla zapewnienia sprawnej realizacji przez WUP zadania ujętego w art. 32 ust. 2 oraz zadania ujętego w art. 32 ust. 1 pkt. 2 lit f) dodać do art. 26 ust. 1 –	dodanie w art. 26 ust. 1 kolejnego punktu w brzmieniu: <i>prowadzenie badań i analiz rynku pracy, w tym w zakresie analizy wynagrodzeń na lokalnych</i>	Wyjaśnienie. Nie przewiduje się utworzenia kolejnego systemu teleinformatycznego

		wskazanie na potrzebę zapewnienia dedykowanego systemu teleinformatycznego, poprzez uzupełnienie ustępu 1 o dodatkowy punkt) Udostępnienie przez ministra takiego systemu zapewni porównywalność wyników w skali ogólnopolskiej zarówno w zakresie analizy wynagrodzeń jak i wyników pomocy udzielonej w ramach KFS. Podstawową funkcjonalnością takiego systemu analitycznego powinna być możliwość zanonimizowanego pozyskiwania danych z systemów ZUS (w szczególności dane o wynagrodzenia oraz dane o historii ubezpieczonego po objęciu interwencją w ramach KFS).	rynkach pracy oraz badania wyników pomocy udzielonej ze środków KFS;	
1189	art. 32 ust. pkt 29	Zastąpienie wyrazu „zmotywowanie” wyrazem „motywowanie”. Motywowanie jest ciągłym, długotrwałym procesem, a jego zadaniem jest wzbudzenie, a następnie stałe wsparcie aktywności zawodowej klientów. Nie jest to działanie jednorazowe i ostatecznie kończące proces, jak sugerowałaby forma dokonana: „zmotywować”.	<i>Inicjowanie i realizowanie przedsięwzięć mających na celu identyfikację, dotarcie z informacją o możliwościach skorzystania z form pomocy określonych w ustawie i motywowanie do aktywności zawodowej osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo [...]</i>	Wyjaśnienie. Zapis w ustawie jest właściwy, chodzi o dotarcie do osoby i jej motywowanie.
1190	art. 33 ust. 2	Zgodnie z art. 33 ust. 2 „Zadania, o których mowa w art. 32 pkt 1–3, 5–6, 8–10 oraz pkt 11 lit. a, w imieniu samorządu województwa wykonuje dyrektor WUP”. Natomiast wg zapisu art. 286 ust. 1 „podział kwot środków KFS na kształcenie ustawiczne w województwie między poszczególne PUP dokonywany jest przez zarząd województwa (...)” oraz Art. 286 ust. 1 „Marszałek województwa (...) informuje ministra właściwego do spraw pracy o kwotach środków KFS dla poszczególnych PUP wynikających z podziału, o którym mowa w ust. 1.”	<i>Zadania, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1–3 (z wyłączeniem pkt 2a), 5–6, 8–10 oraz pkt 11 lit. a, w imieniu samorządu województwa wykonuje dyrektor WUP.</i>	Uwaga nieuwzględniona. Przyjęto zasadę, że podziału dokonuje marszałek.
1191	art. 33 ust. 5 i inne artykuły, w których występuje nazwa centrum	Zmiana nazwy Centrum Kariery Zawodowej na <u>Centrum Rozwoju Kariery</u> Nazwa wskazuje na progres w życiu zawodowym człowieka, nie	<i>Zadania określone w art. 32 ust. 1 pkt 15-20, dla bezrobotnych, poszukujących pracy oraz osób niezarejestrowanych, w tym biernych zawodowo,</i>	Wyjaśnienie Proponujemy nazwę: Centrum Poradnictwa Zawodowego.

		Będzie mylona z centrami kształcenia zawodowego.	<i>realizuje centrum rozwoju kariery, będące komórką organizacyjną WUP.</i> Analogiczną zmianę należy wprowadzić w art. 94 ust. 1 i 2	Taka nazwa będzie spójna z pojęciem poradnictwa zawodowego, z wszystkimi zadanymi w ramach poradnictwa. Będzie też formą upowszechniania pojęcia poradnictwo zawodowe.
1192	art. 35 ust. 1	W artykule błędne jest odniesienie do art. 223, zamiast do art. 222 (ówczesny art. 9d). Niemniej jednak, z przepisu art. 35 ust. 1 należy usunąć fragment „z zastrzeżeniem art. 222”, bowiem w tej wersji ustawy uwzględnia on państwa, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła dwustronne umowy. Ówczesny art. 9d (odpowiednik art. 222) odnosi się wyłącznie do państw UE, EOG, Szwajcarii i UK. Nie miał on zastosowania do spraw, z którymi Polska zawarła dwustronne umowy. Nowa wersja brzmienia artykułu wyklucza jednak to stanowisko. Zatem błędne jest wskazanie w powołanym przepisie „z zastrzeżeniem art. 222”.	W sprawach dotyczących koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–d, oraz państw, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła dwustronne umowy międzynarodowe o zabezpieczeniu społecznym, w zakresie świadczeń dla bezrobotnych, marszałek województwa rozstrzyga, w drodze decyzji, o przyznaniu albo odmowie przyznania prawa do zasiłku, jeżeli okres ubezpieczenia, zatrudnienia lub pracy na własny rachunek spełniony przez bezrobotnego w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, państwie, o którym mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. b–d, lub państwie, z którym Rzeczpospolita Polska zawarła dwustronną umowę międzynarodową o zabezpieczeniu społecznym, w zakresie świadczeń dla bezrobotnych, ma lub mógłby mieć wpływ na nabycie, ustalenie wysokości lub okres pobierania zasiłku, o którym mowa w art. 225 ust. 1 pkt 2 lit. c.	Uwaga uwzględniona. po przeanalizowaniu propozycji zmiany w art. 35, zgadza się z sugestią naniesioną przez WUP Szczecin.
1193				
1194	art. 47 ust. 2 pkt 17 lit. a	Proponujemy aby doprecyzować brzmienie przepisu nt. przetwarzania danych osobowych w kontekście realizacji ustawowych zadań publicznych służb zatrudnienia w zakresie prowadzenia badań i analiz rynku pracy. Celem uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych należy dookreślić, że zgoda osoby dotyczy jedynie kontaktu w celu objęcia badaniem, np. w formie wywiadu bezpośredniego lub	kontakt w celu objęcia udziałem w badaniach rynku pracy prowadzonych przez publiczne służby zatrudnienia, organy administracji rządowej, samorządowej lub na ich zlecenie	Uwaga uwzględniona

		grupowego. Natomiast dane zgromadzone o klientach na etapie udzielania pomocy są przetwarzane przez publiczne służby zatrudnienia w zakresie realizacji zadań ustawowych, w tym także na potrzeby realizacji badań i analiz rynku pracy <u>z mocy ustawy</u> . Dopiero w sytuacji konieczności pozyskania dodatkowych informacji (poza tymi, które już są zgromadzone w systemach teleinformatycznych PSZ) od klienta w drodze np. badania ankietowego nt. opinii klienta o uzyskanej pomocy, zastosowanie będzie mieć zgoda udzielona na kontakt i udział w takim badaniu.		
119	art. 87 ust. 4	Zasadnym jest doprecyzowanie, w jakiej formie może być świadczone poradnictwo zawodowe.	<i>Poradnictwo zawodowe może być świadczone w formie stacjonarnej, online i/lub hybrydowej z wykorzystaniem narzędzi teleinformatycznych.</i>	Wyjaśnienie. Teraz jest: 4. Poradnictwo zawodowe może być świadczone na odległość z wykorzystaniem narzędzi teleinformatycznych. Sformułowanie „na odległość” oznacza formę online i ma stanowić uzupełnienie formy stacjonarnej
119	art. 92 ust. 3-4	Wskazane jest doprecyzowanie zapisu nt. charakteru stażu pracy, wymaganego do objęcia stanowiska doradcy zawodowego. Zakres zadań Centrum Kariery Zawodowej jest szeroki i wymaga od doradców specjalistycznej wiedzy i kwalifikacji. Doradcy m.in. prowadzą działalność metodyczno-szkoleniową, co wymaga wiedzy i umiejętności na poziomie eksperckim. Jednym z najbardziej odpowiedzialnych zadań jest praca z klientem i doradzanie w kwestiach związanych z rozwojem zawodowym często przy użyciu metod czy programów, w tym standaryzowanych narzędzi diagnostycznych. Aby zapewnić rzetelność i wysoką jakość świadczonych usług doradcy powinni być odpowiednio przygotowani.	Doprecyzowanie zapisu: <i>3. Doradcą zawodowym może zostać osoba, która posiada wyższe wykształcenie i 3 lata stażu pracy ~~na stanowisku młodszego doradcy zawodowego lub ukończyła studia na kierunku związanym z kształceniem w zakresie poradnictwa zawodowego.~~</i> <i>4. Starszym doradcą zawodowym może zostać osoba, która:</i> <i>1) ukończyła studia na kierunku związanym z kształceniem w zakresie poradnictwa zawodowego i posiada co najmniej 12 miesięcy stażu pracy w zakresie poradnictwa zawodowego lub</i> <i>2) posiada wyższe wykształcenie i ukończyła studia podyplomowe z zakresu poradnictwa</i>	Uwaga nieuwzględniona Przepisy w tej wersji są wynikiem konsultacji z PUP i WUP. Intencja jest taka aby dopuścić do wykonywania tej pracy osoby, które mają odpowiednie doświadczenie zawodowe lub wykształcenie, a nie koniecznie jedno i drugie. Wysokie wymagania określone zostały dla starszego doradcy zawodowego. Wiele urzędów pracy już aktualnie ma problem z rekrutacją pracowników na stanowiska doradców zawodowych.

		Wiąże się to ze zdobyciem kierunkowego wykształcenia lub doświadczenia na stanowisku pracy związanym z poradnictwem zawodowym. Dodatkowo kadra musi być odpowiednio przygotowana do nadzoru nad młodszym doradcą zawodowym.	zawodowego oraz co najmniej 12 miesięcy stażu pracy w zakresie poradnictwa zawodowego lub 3) posiada wyższe wykształcenie i co najmniej 5 lat stażu pracy w zakresie poradnictwa zawodowego.	Są urzędy w których nie ma ani jednego doradcy lub jest 1 doradca na cały urząd. Efekt jest taki, że są urzędy w których na 1 doradcę zawodowego przypada ponad 2,5 tys. osób.
1197	art. 94 ust. 1	Z powodu trudności w rekrutacji psychologów do pracy w urzędzie zaleca się zmianę w zapisie dotyczącym wymogu zatrudniania absolwentów studiów magisterskich z zakresu psychologii w CKZ.	Art. 94 ust. 1 W centrum kariery zawodowej do realizacji poradnictwa zawodowego zatrudnia się co najmniej pięciu pracowników, w pełnym wymiarze czasu pracy, ~~w tym czterech doradców zawodowych lub starszych doradców zawodowych.~~ Zaleca się by przynajmniej jeden z doradców ukończył studia magisterskie z zakresu psychologii.	Wyjaśnienie Przepisy dotyczące normoobsad zostaną zawarte w rozporządzeniu. Przeanalizujemy kwestię „zaleca się”.
1198	art. 94 ust. 3	Liczba doradców zawodowych powinna umożliwiać dostęp do poradnictwa zawodowego wszystkim osobom zarejestrowanym potrzebującym i oczekującym takiej pomocy, w szczególności osobom długotrwale bezrobotnym, ale także umożliwiać zrealizowanie pozostałych zadań z zakresu doradztwa zawodowego, przypisanych samorządowi województwa w art. 32 ust. 1 pkt 15-20.	Liczba doradców zawodowych powinna umożliwiać dostęp do poradnictwa zawodowego wszystkim osobom zarejestrowanym potrzebującym i oczekującym takiej pomocy, w szczególności osobom długotrwale bezrobotnym oraz umożliwiać realizowanie zadań określonych w art. 32 ust. 1, pkt 15-20.	Uwaga nieuwzględniona. Przepisy w tej wersji są wynikiem konsultacji z PUP i WUP. Intencja jest taka aby dopuścić do wykonywania tej pracy osoby, które mają odpowiednie doświadczenie zawodowe lub wykształcenie, a nie koniecznie jedno i drugie. Wysokie wymagania określone zostały dla starszego doradcy zawodowego. Wiele urzędów pracy już aktualnie ma problem z rekrutacją pracowników na stanowiska doradców zawodowych. Są urzędy w których nie ma ani jednego doradcy lub jest 1 doradca na cały urząd. Efekt jest taki, że są urzędy w których na 1 doradcę zawodowego przypada ponad 2,5 tys. osób.
1199	art. 96	Przepis zakłada możliwość świadczenia usług z zakresu poradnictwa zawodowego	<i>Zadania z zakresu poradnictwa zawodowego mogą być realizowane przez doradców do spraw</i>	Uwaga nieuwzględniona.

		przez doradców do spraw zatrudnienia. Jedynym warunkiem, który należy spełnić jest konieczność posiadania wyższego wykształcenia lub ukończone studia podyplomowe w zakresie poradnictwa zawodowego lub pokrewne. Z przepisu wynika, że zadania z zakresu poradnictwa mogą być realizowane przez osobę, która nie ma w tym obszarze ani kierunkowego wykształcenia ani odpowiedniego doświadczenia zawodowego, co może wpływać na obniżenie jakości świadczonych usług i dyskryminowanie pracowników (wyższe wymagania co do osób zatrudnionych na stanowiskach doradców zawodowych).	<i>zatrudnienia o których mowa w art. 89 ust. 1, jeżeli spełniają warunki określone w art. 92.</i>	Wiele urzędów pracy już aktualnie ma problem z rekrutacją pracowników na stanowiska doradców zawodowych. Są urzędy w których nie ma ani jednego doradcy lub jest 1 doradca na cały urząd. Efekt jest taki, że są urzędy w których na 1 doradcę zawodowego przypada ponad 2,5 tys. osób.
1200	art. 125 ust. 3	Liczba pracujących ogółem w kraju i w każdym z województw w roku poprzedzającym rok dla którego przygotowany jest plan, jest publikowana dopiero po zakończeniu tego roku, zatem nie ma możliwości wykorzystania tych danych na etapie planowania środków KFS. Tym samym wskazane byłoby odniesienie do najbardziej aktualnych danych dostępnych w momencie planowania, czyli danych z roku poprzedzającego rok, w którym przygotowany jest plan.	<i>Ustalając plan wydatkowania środków, o którym mowa w art. 25 ust. 1 pkt 1 lit. b, minister właściwy do spraw pracy bierze pod uwagę liczbę pracujących ogółem w kraju i w każdym z województw w roku poprzedzającym rok w którym przygotowany jest plan na rok kolejny dla którego przygotowany jest plan, oraz kwotę przeznaczoną na działania KFS w roku, na który przygotowany jest plan.</i>	Uwaga uwzględniona. Zostanie przygotowana korekta.
1201	art. 210 ust. 1	Proponujemy, by inicjatorem programów specjalnych był także minister właściwy do spraw pracy oraz marszałek województwa. Programy specjalne powinny być finansowane z rezerwy Funduszu Pracy i odpowiadać na szczególne sytuacje występujące na rynku pracy. Głównym celem programów specjalnych powinno być rozwiązywanie lub łagodzenie skutków kryzysów, tj. problemów ze znalezieniem pracy i przywracaniem na rynek pracy (w sytuacji inicjowania i realizacji programu przez PUP) oraz problemów z utrzymaniem	<i>Minister właściwy do spraw pracy, marszałek lub starosta może inicjować i realizować program specjalny w celu aktywizacji zawodowej i przywracania na rynek pracy bezrobotnych lub niwelowania problemów z utrzymaniem zatrudnienia przez pracodawców.</i>	Uwaga nieuwzględniona. Prawo do inicjowania i realizacji pr. specjalnego zostało przypisane Staroście. W opinii MRPiPS nie ma potrzeby, aby inicjatorem pr. specjalnego, który swoim zasięgiem dotyczy tylko lokalnego rynku pracy, był także Minister właściwy do spraw pracy

		zatrudnienia (w sytuacji inicjowania i realizacji programu przez WUP).		
1203	art. 210 Nowy ustęp	Uruchamianie środków rezerwy FP na programy specjalne powinno odbywać się na wniosek samorządu powiatu składany za pośrednictwem Marszałka województwa. Gdy wpłynie wniosek o rezerwę FP z samorządu powiatu, Marszałek będzie zobowiązany do rozeznania sytuacji w województwie i zebrania zapotrzebowania na środki rezerwy w innych częściach regionu. Pozwoli to na monitorowanie sygnałów o sytuacjach nadzwyczajnych w poszczególnych powiatach i odpowiednio szybkie reagowanie na nie. Dodanie ustępu regulującego zasadę wnioskowania.	Po ust. 1 proponujemy dodanie ust. 1a w brzmieniu: <i>Realizacja programu specjalnego wymaga akceptacji ministra właściwego do spraw pracy.</i>	Uwaga nieuwzględniona W opinii MRPiPS nie ma zasadności, aby Minister właściwy do spraw pracy akceptował każdy pr. specjalny
1203	art. 210	j.w.	Po ust. 1a proponujemy dodanie ust. 1b w brzmieniu: <i>Program specjalny, wraz z uzasadnieniem potrzeby jego wdrożenia, powinien zostać przedłożony za pośrednictwem marszałka ministrowi właściwemu do spraw pracy.</i>	Uwaga nieuwzględniona W opinii MRPiPS nie ma zasadności, aby propozycja pr. specjalnego była wcześniej przedkładana Ministrowi właściwemu do spraw pracy
1204	art. 210 ust. 2	Proponujemy dodanie do realizatorów programów specjalnych marszałka województwa.	Program specjalny może być realizowany samodzielnie przez marszałka lub starostę lub we współpracy z: 1) publicznymi służbami zatrudnienia, 2) agencjami zatrudnienia, 3) podmiotami ekonomii społecznej, 4) podmiotami posiadającymi akredytację i status ośrodka wsparcia ekonomii społecznej, o którym mowa w art. 36 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej, 5) gminami, 6) pracodawcami - na podstawie pisemnego porozumienia.	Uwaga nieuwzględniona W opinii MRPiPS nie ma zasadności, aby realizatorem pr. specjalnego był także Marszałek. Należy pamiętać, że Marszałek ma możliwość realizacji pr. regionalnych
1205	art. 210 ust. 4	Dla umożliwienia realizacji programów specjalnych w celu niwelowania problemów z utrzymaniem zatrudnienia przez pracodawców konieczne jest rozszerzenie katalogu o usługi skierowane do pracodawców, możliwe do realizacji w	<i>Realizowane w ramach programu specjalnego formy pomocy, usługi dla pracodawców i specyficzne elementy wspierające zatrudnienie są finansowane z rezerwy Funduszu Pracy.</i>	Uwaga nieuwzględniona. Zgodnie z zaproponowanym brzmieniem przepisu realizowane w programach specjalnych zarówno formy pomocy, jak i specyficzne elementy wspierające

		ramach programów specjalnych, np. bony na usługi doradcze, bony na szkolenia, których celem jest utrzymanie pracowników w zatrudnieniu.		zatrudnienie finansowane są ze środków Funduszu Pracy. Dodatkowo Minister właściwy do spraw pracy może przyznać na realizację programów specjalnych środki z rezerwy Funduszu Pracy
1206	art. 210 ust. 3	Programy specjalne powinny być finansowane z rezerwy Funduszu Pracy i odpowiadać na szczególne sytuacje występujące na rynku. Głównym celem programów specjalnych powinno być rozwiązywanie lub łagodzenie skutków kryzysów, tj. problemów ze znalezieniem pracy i przywracaniem na rynek pracy (w sytuacji inicjowania i realizacji programu przez PUP) oraz problemów z utrzymaniem zatrudnienia (w sytuacji inicjowania i realizacji programu przez WUP). Zasadę wnioskowania o rezerwę Funduszu Pracy na programy specjalne zostaną określone w zasadach wnioskowania o środki rezerwy Funduszu Pracy.	<i>Program specjalny jest finansowany z rezerwy Funduszu Pracy, o której mowa w art. 267 ust. 2</i>	Uwaga nieuwzględniona. Zgodnie z zaproponowanym brzmieniem przepisu realizowane w programach specjalnych zarówno formy pomocy, jak i specyficzne elementy wspierające zatrudnienie finansowane są ze środków Funduszu Pracy. Dodatkowo Minister właściwy do spraw pracy może przyznać na realizację programów specjalnych środki z rezerwy Funduszu Pracy
1207	art. 210 ust. 7	Proponujemy, by rezerwa Funduszu Pracy była podstawowym źródłem finansowania programów specjalnych ze względu na charakter (reagowanie na szczególne, nieprzewidziane sytuacje występujące na rynku pracy).	Proponujemy usunięcie ust. 7	Uwaga nieuwzględniona Priorytety wydatkowania rezerwy Ministra są określenie corocznie. Natomiast pozostawienie zapisu, że pr. specjalne są finansowane ze środków Funduszu Pracy umożliwia ciągłą realizację pr. specjalnych przez urzędy pracy.
1208	art. 211 ust. 3	Konwent Dyrektorów Wojewódzkich Urzędów Pracy proponuje rozszerzyć definicję programów regionalnych. Programy regionalne, w brzmieniu proponowanych przepisów, staną się formą realizacji zadania samorządu województwa wymienionego w art. 32 ust. 1 pkt 1 Ustawy (określanie i koordynowanie regionalnej polityki rynku pracy).	<i>Program regionalny jest inicjowany w oparciu o strategiczne potrzeby województwa, określone w strategii rozwoju województwa oraz o diagnozę sytuacji na lokalnych rynkach pracy.</i> ~~diagnozę sytuacji na lokalnych rynkach pracy. na podstawie diagnozy sytuacji na rynku pracy dokonanej na podstawie analiz i prognoz dotyczących w szczególności:~~	Uwaga nieuwzględniona Zaproponowane brzmienie przepisu nakłada obowiązek uwzględnienia przy inicjowaniu pr. regionalnego sytuacji bezrobotnych i poszukujących pracy na rynkach pracy województwa powiatów i gmin oraz zapotrzebowania

		W wypadku przyjęcia uwagi do art. 267 ust. 4 w zakresie dodania sposobu podziału części Funduszu Pracy ze względu na strategiczne potrzeby województwa, a w konsekwencji koniecznością przyjęcia przez sejmik województwa zasad podziału środków na formy pomocy, które wynikają ze strategicznych potrzeb województwa, proponujemy zrezygnować z wymogu opracowania dodatkowych diagnoz, na podstawie których inicjowane będą programy regionalne. Programy mają odpowiadać na aktualne potrzeby województwa, uwzględnione w jego strategii rozwoju, a ich zainicjowanie będzie powiązane z podziałem środków na te programy. Konwent widzi także potencjał wykorzystania programów regionalnych do wdrażania w skali całego województwa lub na terenie kilku powiatów rozwiązań wypracowanych w projektach pilotażowych. Aktualnie brakuje skutecznego mechanizmu pozwalającego na wdrożenie na szerszą skalę, np. województwa czy grup powiatów, rozwiązań wypracowanych w projektach pilotażowych w poszczególnych powiatach. W efekcie część wypracowanych narzędzi i rozwiązań pozostaje na papierze, bez możliwości ich dalszego zastosowania i rozwoju. Uwaga powinna być rozpatrywana łącznie z uwagą do art. 267 ust. 4 i następnych, w przypadku odrzucenia uwagi do art. 267 ust. 4 i nast. niniejsza uwaga pozostaje bezprzedmiotowa.	~~1) sytuacji bezrobotnych i poszukujących pracy na rynkach pracy województwa, powiatów i gmin;~~ ~~2) zapotrzebowania pracodawców i przedsiębiorców na zawody, umiejętności lub kwalifikacje na regionalnym rynku pracy;~~ ~~3) mobilności siły roboczej.~~	pracodawców i przedsiębiorców na zawody, umiejętności lub kwalifikacje na regionalnym rynku pracy. Niezależnie od powyższego należy wyjaśnić, że w latach 2021-2023 Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej finansowało ze środków rezerwy Funduszy Pracy realizację przez wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy projektów pilotażowych, które zostały wyłonione do realizacji w dwóch naborach w roku 2021, tj.: naboru pn. „Nowe spojrzenie - nowe możliwości” oraz naboru pn. „Stabilna praca - silna rodzina”. Projekty pilotażowe realizowane w ramach ww. naborów wypracowały szereg ciekawych rozwiązań kierowanych do klientów urzędów pracy i aktualnie trwa weryfikacja możliwości zaimplementowania wypracowanych rozwiązań do przepisów prawnych.
1209	art. 211 ust. 5	Treść uwagi jw. Dodatkowo wnioskujemy o rezygnację z zapisu: „oraz dokonuje wyboru powiatów o najwyższym udziale tych bezrobotnych w	Na podstawie strategicznych potrzeb województwa oraz diagnozy sytuacji na rynku marszałek województwa określa grupy bezrobotnych, poszukujących pracy, pracodawców	Uwaga nieuwzględniona. Sformułowanie „dokonuje wyboru powiatów o najwyższym udziale tych bezrobotnych w

		ogólnej liczbie bezrobotnych w powiecie". Sformułowanie „najwyższy udział” jest nieprecyzyjne i może budzić wątpliwości interpretacyjne (najwyższy wśród bezrobotnych w danym powiecie czy najwyższy wśród wszystkich powiatów w województwie, ile powiatów o najwyższym udziale może wziąć udział w realizacji programu itp.).	<i>i przedsiębiorców, dla których należy przygotować program regionalny oraz dokonuje wyboru powiatów do objęcia programem.</i>	ogólnej liczbie bezrobotnych w powiecie, nie budzi wątpliwości interpretacyjnych i jest identyczne jak w obecnie obowiązującej ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.
1210	art. 211 ust. 6 i 7	Treść uwagi jw. Proponujemy, by marszałek uzgadniał ze starostą kwestie organizacyjne, co pozwoli ominąć detaliczne zapisy dotyczące przedstawiania założeń i ich akceptacji. Nie widzimy potrzeby opracowywania diagnozy na poziomie gmin. Proponujemy również przerwę nadawanie propozycji założeń dotyczących uzgodnień. Przyjęcie proponowanego zapisu będzie skutkowało możliwością usunięcia pkt. 7 i 8	6. Marszałek województwa, w uzgodnieniu ze starostą, ustala parametry realizacyjne programu, w tym w szczególności: 6) liczbę i strukturę uczestników programu regionalnego, ogółem i odrębnie dla poszczególnych powiatów; 7) zakres działań planowanych do realizacji w ramach programu regionalnego w poszczególnych powiatach; 8) koszt programu regionalnego; 9) wskaźniki efektywności; 10) czynniki mogące wpłynąć negatywnie na efektywność programu regionalnego oraz działania niezbędne do podjęcia w przypadku wystąpienia zagrożenia realizacji programu regionalnego. ~~7. Po akceptacji założeń programu regionalnego przez starostę, PUP przygotowuje propozycję działań, którymi zostaną objęci uczestnicy programu regionalnego w powiecie.~~	Uwaga nieuwzględniona. Zapis o opracowywaniu diagnozy sytuacji na wojewódzkim rynku pracy, z uwzględnieniem sytuacji w poszczególnych powiatach i gminach jest ujęty w przepisach obowiązującej ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy jest zasadny i nie budzi wątpliwości.
1211	art. 211 ust. 9	Proponujemy uproszczenie zapisu polegające na pominięciu ponownego wymieniania parametrów, które będą elementem porozumienia zawieranego pomiędzy marszałkiem a starostą. W zamian za to proponujemy odwołanie do parametrów realizacyjnych wymienionych w ust. 6.	Podstawą wdrożenia programu regionalnego jest porozumienie zawarte między marszałkiem województwa a starostą, które określa w szczególności parametry realizacyjne wymienione w ust. 6	Wyjaśnienie. Proponowany zapis przepisu w zakresie porozumienia zawieranego na realizację pr. regionalnego (bazujący na dotychczasowym brzmieniu przepisu) jest zasadny, ponieważ precyzuje jakie elementy, w szczególności, powinno zawierać ww. porozumienie.
1212	art. 211 ust. 10	W wypadku przyjęcia uwagi do art. 267 ust. 4 i dodaniu do zapisów Ustawy możliwości podziału części Funduszu Pracy w oparciu o strategiczne potrzeby województwa, a w	Programy regionalne są finansowane ze środków Funduszu Pracy, z kwoty środków przeznaczonych na formy pomocy wynikające ze strategicznych	Uwaga nieuwzględniona W opinii DRP zaproponowany przepis dotyczący finansowania programów regionalnych w pełni

		konsekwencji koniecznością przyjęcia przez sejmik województwa zasad podziału tych środków, proponujemy zrezygnować z wymogu opracowania dodatkowych diagnoz, na podstawie których inicjowane będą programy regionalne. Programy mają odpowiadać na aktualne potrzeby województwa, uwzględnione w jego strategii rozwoju, a ich zainicjowanie będzie powiązane z podziałem środków na te programy. Uwaga powinna być rozpatrywana łącznie z uwagą do art. 267 ust. 4 i następnych, w przypadku odrzucenia uwagi do art. 267 ust. 4 i nast. niniejsza uwaga pozostaje bezprzedmiotowa.	potrzeb województwa, o których mowa w art. 267, ust.4	umożliwia ich realizację z uwzględnieniem potrzeb województwa.
1213	art. 211 ust. 11	Proponujemy dodanie zapisu nadającego marszałkowi uprawnienia koordynacyjne w zakresie programów regionalnych.	Marszałek województwa koordynuje i monitoruje realizację programu regionalnego w poszczególnych powiatach oraz wdraża działania zaradcze w przypadku wystąpienia zagrożenia realizacji programu regionalnego.	Uwaga nieuwzględniona. Art. 211 ust 11 w brzmieniu: „Marszałek województwa monitoruje realizację programu regionalnego w poszczególnych powiatach oraz wdraża działania zaradcze w przypadku wystąpienia zagrożenia realizacji programu regionalnego” w pełni wyczerpuje kwestie związane z realizacją, monitorowaniem i koordynowaniem pr. regionalnego.
1214	art. 211	Konwent Dyrektorów WUP widzi potencjał wykorzystania programów regionalnych do wdrażania w skali całego województwa lub na terenie kilku powiatów rozwiązań wypracowanych w projektach pilotażowych. Aktualnie brakuje skutecznego mechanizmu pozwalającego na wdrożenie na szerszą skalę, np. w województwie lub w grupie powiatów, rozwiązań wypracowanych w projektach pilotażowych realizowanych w	Proponuje się dodatkowo pkt. 12 w brzmieniu: Programy regionalne mogą obejmować formy pomocy określone w ustawie oraz specyficzne elementy wspierania zatrudnienia, o których mowa w art. 210 ust. 4-6, a także rozwiązania wypracowane i przetestowane w projektach pilotażowych.	Wyjaśnienie. W ramach pr. regionalnych urzędy pracy realizują usługi i instrumenty określone w ustawie, w tym m.in. pr. specjalne, których składową są specyficzne elementy wspierające zatrudnienie. Natomiast odnosząc się do kwestii rozwiązań wypracowanych w pr.

		poszczególnych urzędach. W efekcie, część wypracowanych narzędzi i rozwiązań pozostaje na papierze, bez możliwości ich dalszego zastosowania i rozwoju. Konwent Dyrektorów WUP proponuje, by formy pomocy w ramach programów regionalnych nie były ograniczone do form opisanych w ustawie. Należy umożliwić wykorzystanie przez PUP w programach tzw. specyficznych elementów wspierających zatrudnienie.		pilotażowych to należy mieć na uwadze, że decyzja co do ewentualnej implementacji rozwiązań wypracowanych w ramach pr. pilotażowych należy do MRPiPS. W przypadku podjęcia takiej decyzji rozwiązania te wejdą do porządku prawnego i będą mogły stanowić elementy pr. regionalnych.
1215	art. 212 ust. 8	W ustawie należy zagwarantować możliwość ubiegania się przez WUP i PUP o środki w konkursach otwartych finansowanych z innych źródeł niż Fundusz Pracy.	Art. 212 Ust. 8 <i>Projekty pilotażowe wraz z kosztami ich obsługi są finansowane z rezerwy Funduszu Pracy, o której mowa w art. 267 ust. 2. Podmioty wskazane w ust. 6 mogą także ubiegać się o środki na realizację projektów pilotażowych wraz z kosztami ich obsługi w konkursach otwartych finansowanych z innych źródeł niż Fundusz Pracy.</i>	Uwaga nieuwzględniona W opinii MRPiPS nie ma przeszkód, aby pr. pilotażowe były wspierane innymi środkami niż rezerwa FP.
1216	art. 212	Istotne jest, żeby zezwolić PUP w ramach realizacji tych projektów na stosowanie działań, usług i instrumentów również innych niż zapisane w ustawie, czyli tzw. specyficznych elementów wspierających zatrudnienie. Wnioskujemy o dodanie kolejnego ustępu, który będzie regulował te kwestie.	Po ust. 8 proponujemy dodanie ust. 9 w brzmieniu: <i>Finansowanie, o którym mowa w ust. 8, obejmuje realizowane w ramach programu pilotażowego formy pomocy i specyficzne elementy wspierające zatrudnienie, o których mowa w art. 210 ust. 4-6.</i>	Uwaga nieuwzględniona Tak jest - celem pilotaży jest właśnie testowanie nowych rozwiązań, których nie ma w ustawie, które mogą zostać, po okresie testowania, zaimplementowane do ustawy.
1217	nowy artykuł 212 a	Proponujemy zapisanie w ustawie możliwości zlecania przez marszałka województwa działań aktywizacyjnych agencjom zatrudnienia. Zlecanie działań aktywizacyjnych będzie narzędziem fakultatywnym, z którego marszałek będzie mógł skorzystać w sytuacji, gdy aktywizacja grupy klientów przez PUP jest utrudniona ze względu na specyfikę grupy, brak odpowiednich narzędzi lub np. konieczność wcześniejszego usunięcia innych (niezwiązanych z poziomem kwalifikacji i kompetencji tego klienta) barier uniemożliwiających podjęcie zatrudnienia. Zlecanie działań aktywizacyjnych powinno	Po art. 212 proponujemy dodanie ust. 212 a w brzmieniu: <i>1. Marszałek województwa w ramach środków Funduszu Pracy, o których mowa w art. 267 ust. 4, może zlecić wykonanie działań aktywizacyjnych agencji zatrudnienia, realizującej usługę pośrednictwa pracy co najmniej przez poprzedni rok kalendarzowy, potwierdzoną w złożonej marszałkowi województwa informacji o działalności agencji zatrudnienia, zwanej dalej „realizatorem”. 2. Marszałek województwa zawiera z wybranym realizatorem oraz z powiatowymi urzędami pracy umowę, zwaną dalej „umową o świadczenie działań aktywizacyjnych”.</i>	Uwaga nieuwzględniona. Rezygnujemy z tego instrumentu. W ustawie pozostaje natomiast zmodyfikowany instrument o podobnym działaniu pn. zlecanie zadań agencjom zatrudnienia, z którego mogą skorzystać wszyscy bezrobotni.

		odbywać się na podstawie umowy pomiędzy samorządem województwa, realizatorem usługi, a samorządem powiatu. Doświadczenia wskazują, że należy wprowadzić zmianę procedury wyboru realizatora (z zastosowania przepisów PZP na procedurę konkursową), zmienić zapisy określające procentowo transze wypłacane realizatorom za działania aktywizacyjne na poszczególnych etapach umowy oraz określić szczegółowe, jednolite dla całego kraju kryteria, według których będzie wykonywana usługa. Dlatego też proponujemy dodanie delegacji ustawowej dla ministra właściwego ds. pracy do wydania rozporządzenia, które określi szczegółowy sposób i tryb zlecania działań aktywizacyjnych.	3. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia szczegółowy sposób i tryb zlecania działań aktywizacyjnych.	
1218	art. 267 ust. 2	Zdaniem Konwentu Dyrektorów WUP rezerwa ministra powinna być przeznaczona wyłącznie na: d) interwencje w sytuacjach wyjątkowych, nadzwyczajnych i nieprzewidzianych (kryzysy ekonomiczne, klęski żywiołowe, zagrożenie epidemiczne itp.) realizowane w formie programów specjalnych, e) finansowanie projektów pilotażowych f) zwiększenie limitów dla samorządów powiatów na finansowanie w roku budżetowym kosztów realizacji form pomocy, w szczególności w związku z rejestracją bezrobotnego lub poszukującego pracy, o której mowa w art. 55 ust. 2, w dowolnym PUP. Ograniczenie listy sytuacji i zadań, które mogą być finansowane z rezerwy ministra	Z kwoty środków ujętych w planie finansowym Funduszu Pracy na finansowanie form pomocy dla samorządów powiatów, wyodrębnia się rezerwę Funduszu Pracy pozostającą w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy, stanowiącą ~~20%~~ 10% tej kwoty środków.	Uwaga nieuwzględniona. Rezerwa ministra do spraw pracy w wysokości 20% została wskazana w związku ze zmianą podejścia, zgodnie z zasadą „środki idą za bezrobotnym” .

		sprawi, że możliwe będzie zmniejszenie wartości rezerwy z 20% do 10%. Rekomendujemy, by zrezygnować z ogłaszania naborów dla samorządów powiatów na standardowe działania ze środków rezerwy FP. Przekierowanie większej ilości środków bezpośrednio do powiatowych urzędów pracy może zapewnić lepsze dopasowanie działań do specyficznych potrzeb lokalnych rynków pracy, a znacząco zmniejszyć obciążenia administracyjne po stronie WUP i PUP związanych z przygotowywaniem i weryfikacją wniosków. W efekcie tej zmiany więcej środków zostanie skierowanych do powiatowych urzędów pracy w ramach algorytmu. Zmniejszenie rezerwy może zachęcić do bardziej efektywnego i przemyślanego alokowania dostępnych środków, lepszego wykorzystania już istniejących programów i inicjatyw, minimalizując ryzyko duplikowania działań i wydatków. Skoncentrowanie się na mniejszej liczbie programów może poprawić ich monitorowanie i ocenę, co w efekcie może zwiększyć ich skuteczność. Ponadto może to ułatwić kontrolę nad wydatkami i realizacją programów, co z kolei może prowadzić do lepszej jakości realizowanych inicjatyw.		
1219	art. 267 ust. 4	Konwent Dyrektorów Wojewódzkich Urzędów Pracy wnioskuje o modyfikację sposobu podziału kwot Funduszu Pracy na poziomie regionalnym. Oprócz wskazania zadania samorządów województw jakim jest skuteczne określanie i koordynowanie regionalnej polityki rynku pracy (art. 32 ust. 1 pkt 1 projektu Ustawy) zapisy powinny wskazywać także odpowiednie narzędzia do realizacji tego zadania, nadając regionom	<i>Kwota środków wynikająca z planu finansowego Funduszu Pracy na finansowanie form pomocy dla samorządów powiatów oraz kwota środków przeznaczonych na realizację projektów EFS+, o której mowa w art. 270 ust. 1 i 2, pomniejszona o rezerwę, o której mowa w ust. 2, jest dzielona między województwa przez ministra właściwego do spraw pracy według algorytmu.</i>	Uwaga nieuwzględniona. Przepisy umożliwiają podział środków przyznanych na województwo według kryteriów określonych przez sejmik. Kryteria określone w art. 267 ust. 7 nie wykluczają uwzględnienia dodatkowych kryteriów, można uwzględnić szczególne potrzeby branż w regionie.

		konkretne uprawnienia i czynności do jego wykonania. W oparciu o przeprowadzone analizy i konsultacje, proponujemy nadanie samorządom województw narzędzia opisanego poniżej. Z kwoty środków ujętych w planie finansowym Funduszu Pracy na finansowanie form pomocy przez samorządy powiatów, Minister właściwy ds. pracy wyodrębnia dla każdego województwa limit Funduszu Pracy przeznaczony na formy pomocy wynikające ze strategicznych potrzeb województwa, stanowiący 20% tej kwoty środków, uwzględniając ww. pulę w zawiadomieniu Ministra o limitach FP na dany rok przekazywanych samorządom województw w celu dokonania podziału na powiaty. Środki z puli wojewódzkiej będą stanowiły narzędzie realizacji regionalnej polityki rynku pracy (np. wspierania branż istotnych z punktu widzenia regionu). Podział tej puli będzie dokonywany przez zarząd województwa w oparciu o zasady określone przez sejmik województwa. Dla pozostałych 80% środków zostanie zastosowany podział za pomocą algorytmu przyjmowanego przez sejmik województwa uwzględniającego kryteria określone w art. 267 ust. 7. Informacja o wysokości środków z puli na formy pomocy wynikające ze strategicznych potrzeb województwa będzie ujęta w decyzjach Ministra właściwego ds. pracy dla samorządów powiatów.	Z kwoty środków na finansowanie form pomocy dla samorządów powiatów minister wyodrębnia kwotę stanowiącą 20% tej kwoty przeznaczoną na formy pomocy wynikające ze strategicznych potrzeb województwa.	Przedstawiona propozycja jest podobna do programów regionalnych.
1220	art. 267 ust. 5	Przy założeniu, że środki FP będą dzielone według dwóch odrębnych zasad (tj. algorytm uwzględniający kryteria określone w ustawie/przez Ministra właściwego ds. pracy oraz zasady określone przez sejmik województwa, uwzględniające strategiczne	Nowe brzmienie ust. 5: Kwota środków przeznaczona na realizację form pomocy wynikających ze strategicznych potrzeb województwa, o której mowa w ust. 4, jest dzielona pomiędzy samorządy powiatów przez zarząd	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja może spowodować rozdrobnienie środków przyznanych na województwa i w przypadku niewykorzystania środków na cele strategiczne

		potrzeby województwa), programy regionalne będą narzędziem do realizacji działań wynikających ze strategicznych potrzeb województwa w ramach limitu 20% określonego w ust. 4. Proponujemy usunięcie obecnego brzmienia art. 267 ust. 5 i nadanie mu nowego brzmienia:	województwa, według kryteriów określonych przez sejmik województwa.	województwa środki będą niewykorzystane.
1221	art. 267 ust. 6	Treść uwagi jw.	<i>Suma kwot środków ustalonych dla województwa zgodnie z ust. 4 oraz zgodnie z art. 273 ust. 1 i 2, z wyłączeniem kwoty środków przeznaczonych na realizację form pomocy wynikających ze strategicznych potrzeb województwa, o której mowa w ust. 4, jest dzielona między samorządy powiatów przez zarząd województwa, według kryteriów określonych przez sejmik województwa.</i>	Uwaga nieuwzględniona. Nieuwzględnienie uwagi wynika z projektowanego art. 151 ust 1 pkt. 5 oraz art. 274 ust. 4
1222	art. 267 ust. 8	Treść uwagi jw.	<i>Marszałek województwa informuje ministra właściwego do spraw pracy o kwotach środków wynikających z dokonanego podziału, o którym mowa w ust. 6, dla samorządów powiatów, w tym środków przeznaczonych na realizację strategicznych potrzeb województwa oraz na realizację projektów EFS+ w podziale na środki Unii Europejskiej i środki krajowe.</i>	Uwaga nieuwzględniona
1223	art. 267 ust. 9	Treść uwagi jw.	<i>Minister właściwy do spraw pracy na podstawie informacji, o której mowa w ust. 8, zawiadamia starostów o ustalonych na rok budżetowy kwotach środków (limitach) Funduszu Pracy na finansowanie form pomocy, w tym na realizację zadań strategicznych województwa oraz na realizację projektów EFS+.</i>	Uwaga nieuwzględniona
1224	art. 274 ust. 2	Konwent Dyrektorów Wojewódzkich Urzędów Pracy wnioskuje o podział środków dla samorządów powiatów na zadania fakultatywne według tej samej zasady, jak przedstawiona dla środków na formy pomocy.	<i>Kwota środków Funduszu Pracy ustalona na finansowanie zadań fakultatywnych dla samorządów powiatów jest dzielona między województwa przez ministra właściwego do spraw pracy według algorytmu.</i> <i>Z kwoty środków na finansowanie zadań fakultatywnych dla samorządów powiatów minister wyodrębnia kwotę stanowiącą 20% tej kwoty przeznaczoną na działania wspierające formy</i>	Uwaga nieuwzględniona

			wsparcia wynikających ze strategicznych potrzeb województwa.	
1225	art. 274, nowy ustęp	Konwent Dyrektorów WUP wnioskuje o dodanie nowego ust. 2a w brzmieniu:	Kwota środków przeznaczona na działania wspierające formy wsparcia wynikające ze strategicznych potrzeb województwa, o której mowa w ust. 2, jest dzielona pomiędzy samorządy powiatów przez zarząd województwa, według kryteriów określonych przez sejmik województwa.	Uwaga nieuwzględniona
1226	art. 274 ust. 4	Konwent Dyrektorów Wojewódzkich Urzędów Pracy wnioskuje o podział środków dla samorządów powiatów na zadania fakultatywne według zasady tej samej, jak przedstawiona dla środków na formy pomocy.	Określając kryteria, o których mowa w ust. 3, sejmik województwa powinien wziąć pod uwagę w szczególności: 1) kwotę środków Funduszu Pracy przeznaczoną dla samorządu powiatu na realizację form pomocy; 2) liczbę bezrobotnych zarejestrowanych w powiecie; 3) stopę bezrobocia; 4) strukturę bezrobocia; 5) kwotę środków Funduszu Pracy wydatkowaną w roku ubiegłym przez samorząd powiatu na zadania fakultatywne Powyższy zapis nie dotyczy określania kryteriów w zakresie środków przeznaczonych na działania wspierające formy wsparcia wynikające ze strategicznych potrzeb województwa, o której mowa w ust. 2.	Uwaga nieuwzględniona
1227	art. 274 ust. 5	Treść uwagi jw.	Marszałek województwa informuje ministra właściwego do spraw pracy o kwotach środków wynikających z dokonanego podziału, o którym mowa w ust. 3, w zakresie środków przeznaczonych na działania wspierające formy wsparcia wynikające ze strategicznych potrzeb województwa.	Uwaga nieuwzględniona. Nieuwzględnienie uwagi jest konsekwencją nieuwzględnienia uwagi do art. 274 ust. 2.
1228	art. 274 ust. 6	Treść uwagi jw.	Minister właściwy do spraw pracy na podstawie informacji, o której mowa w ust. 5, zawiadamia starostów o ustalonych na rok budżetowy kwotach środków (limitach) Funduszu Pracy na finansowanie zadań fakultatywnych, w tym na działania wspierające formy wsparcia wynikające ze strategicznych potrzeb województwa.	Uwaga nieuwzględniona. Nieuwzględnienie uwagi jest konsekwencją nieuwzględnienia uwagi do art. 274 ust. 2.

1229	art. 281 ust. 1	Dla zapewnienia gwarancji przyznania limitów FP i stabilności działania WUP w zakresie obsługi projektów proponujemy wprowadzić w art. 281 ust. 1 słowo „przekazuje” zamiast „może przeznaczyć” oraz w art. 281 ust. 1 pkt. 1 zamiast „do” użyć „w”.	art. 281. 1. Minister właściwy do spraw pracy ~~może przeznaczyć~~ przekazuje w roku budżetowym środki Funduszu Pracy na dofinansowanie kosztów wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne, składek na Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy oraz odpisów na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych pracowników wojewódzkich urzędów pracy wykonujących zadania wynikające z: 1) realizacji w województwie projektów EFS+ ~~do~~ w wysokości 1.3%/nie mniejszej niż 1,3% kwoty środków Europejskiego Funduszu Społecznego Plus i Funduszu Pracy przeznaczonej w danym roku na realizację projektów EFS+ w województwie. Środki te nie stanowią wydatków projektów EFS+; 2) obsługi KFS w województwie – do wysokości dwunastokrotności 70% przeciętnego wynagrodzenia za czwarty kwartał roku poprzedzającego rok, w którym sporządzany jest plan finansowy Funduszu Pracy.	Uwaga nieuwzględniona
1230	Art. 283 ust. 1	Dodatek motywacyjny jest finansowany ze środków Funduszu Pracy, a co za tym idzie, rodzi się pytanie, czy powinni otrzymywać go wszyscy pracownicy, czy tylko ci, którzy realizują zadania wynikające z projektowanej ustawy o rynku pracy (...) i nie są finansowani z innych środków (np. EFS). To rozwiązanie daje możliwość utrzymania wysokości dotychczasowych dodatków (np. dla specjalistów ds. programów), co najmniej na wcześniejszym poziomie (maksymalnie 600 zł). Należy uznać za dobrą propozycję dodatku motywacyjnego w wysokości do 70% minimalnego wynagrodzenia za pracę. Proponowane rozwiązanie dot. dodatku motywacyjnego może przyczynić się w efekcie do zmniejszenia dodatku	Dyrektor WUP i dyrektor PUP może przyznać pracownikowi realizującemu zadania w zakresie świadczenia form pomocy w szczególności pośrednictwa pracy, poradnictwa zawodowego, kierowania na szkolenia, staże, przygotowanie zawodowe dorosłych, prac interwencyjnych i robót publicznych oraz programów rynku pracy, dodatek motywacyjny finansowany z Funduszu Pracy w wysokości do 70% minimalnego wynagrodzenia za pracę (nie mniej jednak niż 50%), który będzie wypłacany wraz z miesięcznym wynagrodzeniem w trzech równych częściach, biorąc pod uwagę: szczególne zaangażowanie pracownika w wykonywanie pracy; jakość wykonywanej pracy; podnoszenie kwalifikacji zawodowych związanych z wykonywaną pracą.	Wyjaśnienie Projekt ustawy w art. 283 przewiduje wprowadzenie dodatku motywacyjnego. Dodatek ten będzie przyznawany pracownikom wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy oraz pracownikom OHP zatrudnionych na tzw. stanowiskach kluczowych. Dodatek ten będzie miał charakter fakultatywny i będzie mógł być przyznany pracownikowi w wysokości do 1 000 zł.

		otrzymywanego obecnie przez tzw. pracowników kluczowych. W znacznym stopniu pogorszy to sytuację materialną ww. pracowników wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy, którzy dodatkem do wynagrodzenia, w obecnej postaci, mają wyrównywane wynagrodzenia w stosunku do pozostałych pracowników nie pobierających tych dodatków. Może to spowodować powstanie znacznych dysproporcji w wynagradzaniu i nierówne traktowanie pracowników. Niektórym pracownikom, którzy otrzymywali dodatek, zostanie on zmniejszony lub zabrany, poziom ich miesięcznych wpływów się obniży, natomiast pracownicy nie pobierający dotąd dodatku będą mogli liczyć na kwartalne zwiększanie swoich dochodów dzięki proponowanemu dodatkowi motywacyjnemu. Doprowadzi to do pogłębienia dysproporcji w zarobkach i niepewności sytuacji finansowej. Dodatkowo wielu pracowników urzędu otrzymuje dodatki funkcyjne związane z zajmowanym stanowiskiem. Dodatek w tym przypadku nie będzie już spełniał swojej funkcji motywacyjnej, co będzie skutkować odpływem wykwalifikowanej oraz doświadczonej kadry z PUP i WUP i trudnością z zastąpieniem jej nową. lub Proponuje się przyznanie dodatków funkcyjnych pracownikom kluczowym zamiast dotychczas przyznawanych dodatków do wynagrodzeń z FP. Wątpliwości budzą nadal zapisy ustawy w zakresie przyznawania raz na 3 miesiące dodatków motywacyjnych z FP (art. 283. 1. projektu ustawy) wszystkim pracownikom PUP/WUP. W naszej opinii zasadne i		

		bardziej racjonalne byłoby ograniczenie przyznawania tego dodatku tylko do grupy pracowników realizujących formy pomocy przewidziane w ustawie i pracujących z klientami urzędu pracy. Jest to grupa stanowisk (doradcy ds. zatrudnienia, doradcy zawodowi, doradcy EURES), których specyfika pracy wiąże się ze szczególnymi umiejętnościami, wysokimi wymaganiami emocjonalnymi (m.in. z koniecznością radzenia sobie z negatywnymi emocjami klientów), a co za tym idzie – z większą podatnością na stres, wypalenie zawodowe i odchodzenie z pracy. Liczba stanowisk związanych z obsługą klienta powinna się zwiększyć w urzędach pracy w stosunku do stanowisk typowo administracyjnych, a dodatki motywacyjne powinny być celowane wyłącznie do osób efektywnie pracujących z klientami, co pozwoli na lepsze wykorzystanie zasobów urzędów pracy i osiąganie wskaźników (za co odpowiadają w głównej mierze pracownicy zajmujący się aktywizacją zawodową).		
123	art. 300 ust. 3 pkt 1	W treści ustępu należy skorygować sformułowanie „organy zatrudnienia”, ze względu na fakt, iż ta nazwa pochodzi z ustawy o promocji zatrudnienia i nie występuje w innym miejscu w niniejszym projekcie. Proponuje się zastąpić je sformułowaniem „publiczne służby zatrudnienia”.	1) Kosztów związanych z organizowaniem partnerstwa lokalnego, o którym mowa w art. 6 ust. 2, obejmujących koszty organizacji przez publiczne służby zatrudnienia spotkań i konferencji z udziałem przedstawicieli instytucji partnerstwa lokalnego oraz instytucji realizujących inicjatywy partnerów rynku pracy.	Uwaga uwzględniona
123	art. 300 ust. 3 pkt 6 w powiązaniu z art. 32 ust. 1 pkt 3	Proponujemy doprecyzować, dostosowując brzmienie do zakresu ustalonego w art. 32 ust 1 pkt 3 – poprzez uzupełnienie, że koszty mogą dotyczyć również określania zapotrzebowania na kwalifikacje i umiejętności (a nie tylko na zawody).	określenia zapotrzebowania na zawody, <u>kwalifikacje i umiejętności</u> na rynku pracy, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 3;	Uwaga uwzględniona
123	art. 300 ust. 3 pkt 19 w powiązaniu z art. 32. ust. 1 pkt 3	Z uwagi na brzmienie zadania ujętego w art. 32 ust. 1 pkt 3), który obejmuje również „upowszechnianie wyników” prowadzonych	badań, analiz, ekspertyz, opracowywania programów, wydawnictw, konkursów -	Uwaga uwzględniona

		badań i analiz rynku pracy, należy doprecyzować przepis art. 300 ust. 3 pkt 19). Skuteczne i szerokie upowszechnianie wyników prowadzonych badań i analiz generuje koszty, które należy uwzględnić jako możliwe do sfinansowania w ramach limitu środków fakultatywnych FP.	<u>dotyczących rynku pracy i udzielonej pomocy oraz upowszechniania ich wyników;</u>	
1234	art. 306, ust. 3	Brak wskazania, aby lokal, który agencja zatrudnienia zobowiązana jest posiadać nie był tzw. biurem wirtualnym, co utrudnia nadzór nad przestrzeganiem przepisów przez agencje zatrudnienia. W ostatnich latach jest to problem nagminny dla wszystkich kontrolujących podmiotów. Niejednokrotnie kilkadziesiąt agencji zatrudnienia posiadających lokale wirtualne pod tym samym adresem, spełnia ustawowy wymóg posiadania lokalu. Czy zapis w Art. 306 ust 3. „Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 oraz podmioty prowadzące działalność, o której mowa w ust. 2 są obowiązane posiadać lokal, w którym są świadczone usługi.” nie powinien odnosić się do podmiotów, które są wpisane do rejestru, a nie tych, które nie wymagają wpisu? Treść ust 2 brzmi „Nie wymaga wpisu do rejestru agencji zatrudnienia:...” Wpisano, że podmioty o których mowa w ust. 1 pkt 1-3 mają obowiązek posiadać lokal. Jeżeli podmioty te zwolniono z obowiązku posiadania wpisu do rejestru, powstaje wątpliwość co do sensowności wymagania od nich posiadania lokalu, w którym świadczą usługi. Powstaje także pytanie, jaki organ będzie kontrolował, czy podmioty te będą posiadać lokal.	Proponuje się wykreślenie ust. 3 w art. 306, jeżeli ma on dotyczyć podmiotów nie zobowiązanych do uzyskania wpisu.	Uwaga nieuwzględniona. Wolą ustawodawcy jest, aby podmioty, które świadczą usługi pośrednictwa pracy i pracy tymczasowej posiadały lokal, w którym świadczą usługi, w którym mogą uzyskać wszelkie informacje dotyczące zatrudnienia. Działając w interesie tych klientów nie można zrezygnować z lokalu, który jest jednym z warunków prowadzenia usług agencji zatrudnienia. To, że podmioty opisane w art. 306 ust. 1 i 2 są zwolnione z uzyskania wpisu do rejestru KRAZ nie zwalnia tych podmiotów z przestrzegania warunków do prowadzenia takiej formy działalności. Wirtualne biuro nie spełnia warunku lokalu, w którym są świadczone usługi

1235	art. 307 ust. 1 pkt 4	Błędne odesłanie do art. 323 ust. 3. Ponadto proponuje się dodanie wpisu dotyczącego terminu, w którym podmiot lub osoba prowadząca działalność gospodarczą wykreślona z rejestru agencji zatrudnienia w przypadkach, o których mowa w art. 315 ust. 1 pkt 4 - 8 będzie mogła uzyskać ponowny wpis do rejestru. W przypadku braku takiego zapisu, podmioty wykreślone np. za brak złożenia informacji o działalności agencji zatrudnienia nie będą mogły już uzyskać w ogóle ponownego wpisu.	<i>O wpis do rejestru agencji zatrudnienia nie może ubiegać się podmiot, jeżeli:</i> <i>został wykreślony z rejestru agencji zatrudnienia w przypadkach, o których mowa w art. 315 ust. 1 pkt 4-8 w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku o wpis.</i>	Uwaga uwzględniona częściowo w zakresie weryfikacji osób zarządzających/ reprezentujących agencję zatrudnienia. W odpowiedzi na uwagi MRPiPS wprowadzi zapis do ustawy, zgodnie z którym agencja zatrudnienia, osoby zarządzające oraz reprezentujące wraz z oświadczeniem będą składały dokumenty potwierdzające brak zaległości podatkowych i innych oraz zaświadczenie o niekaralności. Dodatkowo do art. 309 ust. 5 zostanie dodane: „agencja zatrudnienia jest zobowiązana każdorazowo zgłosić marszałkowi województwa zmianę osób reprezentujących oraz zarządzających oraz dostarczyć oświadczenia oraz dokumenty od tych osób, o których mowa w ust. 3. Ustawodawca chce minimalizować skutki funkcjonowania nieuczciwych agencji zatrudnienia, dlatego w ustawie zapisano bezterminowe wykreślenie z rejestru. W praktyce nawet wykreślenie podmiotu z możliwości prowadzenia działalności przez okres 3 lat prowadzi do zamknięcia działalności. Podmiot, który zostanie wykreślony z rejestru za:

				4) naruszenia przez podmiot warunków prowadzenia agencji zatrudnienia określonych w art. 307 ust. 1 pkt 2, 3 i 5 oraz ust. 2, art. 319 i art. 321; 5) nieusunięcia przez podmiot, w wyznaczonym terminie, naruszeń warunków prowadzenia agencji zatrudnienia określonych w art. 307 ust. 1 pkt 1 i 8, art. 322 ust. 1–3, art. 323 ust. 1, art. 324, art. 338 ust. 1–3 oraz ust. 5–8; 6) złożenia przez podmiot oświadczenia, o którym mowa w art. 309 ust. 3 pkt 1, wniosku o zmianę wpisu, o którym mowa w art. 313 ust. 1, przekazania informacji, o której mowa w art. 313 ust. 2 lub informacji, o której mowa w art. 323, niezgodnych ze stanem faktycznym 7) niedoprowadzenia przez podmiot danych w rejestrze agencji zatrudnienia do zgodności ze stanem faktycznym, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania; 8) powierzania, na podstawie przepisów o zatrudnianiu pracowników tymczasowych, wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym bez ważnego dokumentu uprawniającego do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - nie może ponownie ubiegać się o wpis do rejestru. Opisane wyżej przesłanki są jednocześnie warunkami

				prowadzenia agencji zatrudnienia. Należy wskazać, że podmiot w pewnych przypadkach ma czas na usunięcie niezgodności, w innych nie. Trzeba jednak zaznaczyć, że do wniosku o wpis do rejestru podmiot składa oświadczenie, w którym określa, że zna i spełnia warunki prowadzenia agencji zatrudnienia. Zatem jest świadomy swoich praw i obowiązków ustawowych wobec prowadzonej działalności gospodarczej.
1236	art. 309 ust. 2 pkt 2	Jednym z obowiązków agencji zatrudnienia jest posiadanie lokalu. Dane adresowe lokalu powinny być wykazane we <u>wniosku o wpis</u>.	„Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące dane: 2) <i>adres do doręczeń i adres siedziby lub adres stałego miejsca wykonywania działalności oraz adresy lokali</i> podmiotu zamierzającego prowadzić agencję zatrudnienia, wraz z nazwą gminy, powiatu i województwa, numerem telefonu oraz adresem elektronicznym;	Uwaga uwzględniona
1237	art. 309 ust.5	Nieprecyzyjny zapis Oświadczenia, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, składają osoby reprezentujące podmiot zamierzający prowadzić agencję zatrudnienia i osoby zarządzające takim podmiotem. Oświadczenie zawiera datę oraz podpis osoby składającej ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji. Spójnik „i” powoduje, że oświadczenie powinny składać łącznie osoby reprezentujące podmiot zamierzający prowadzić agencję zatrudnienia i osoby zarządzające takim podmiotem. Propozycja: zastąpić spójnik „i” spójnikiem „lub”.	Oświadczenia, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, składają osoby reprezentujące podmiot zamierzający prowadzić agencję zatrudnienia lub osoby zarządzające takim podmiotem. Oświadczenie zawiera datę oraz podpis osoby składającej ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.	Wyjaśnienie. Intencją wprowadzenia tego przepisu było to, aby wszystkie osoby związane z agencją, nie tylko osoby reprezentujące ale też te, które są w zarządzie, spełniały warunki w ustawie. Zarząd jest czasami złożony z kilku osób, przy czym nie wszystkie zgodnie ze statutem spółki mają upoważnienie do jej reprezentowania. Oświadczenia powinny być składane zarówno przez osoby zarządzające jak i reprezentujące podmiot zamierzający prowadzić agencję zatrudnienia

1238	art. 311 pkt 1	Przed dokonaniem wpisu do rejestru agencji zatrudnienia marszałek województwa może dokonać sprawdzenia: 2) danych podanych we wniosku, o którym mowa w art. 309 ust. 1, lub oświadczeniu, o których mowa w art. 309 ust. 3. Błędne wskazanie art. 309 ust. 1 Powinien być art. 309 ust. 2	danych podanych we wniosku, o którym mowa w art. 309 ust. 2, lub oświadczeniu, o których mowa w art. 309 ust. 3.	Uwaga nieuwzględniona W art. 309 ust. 1 też jest mowa o wniosku o wpis do rejestru agencji zatrudnienia
1239	art. 311 pkt 2	Należy poszerzyć zakres możliwości sprawdzania spełnienia przez podmiot warunków wymaganych do wpisu w art. 307 ust. 1 pkt 1-3 o pkt 4 – w przypadku wykreślenia agencji zatrudnienia przez inny WUP system nie wskazuje, że agencja była wykreślona w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku.	<i>spełnienia przez podmiot zamierzający prowadzić agencję zatrudnienia warunków określonych w art. 307 ust. 1 pkt 1–4 i pkt 8 i ust. 2</i>	Uwaga uwzględniona
1240	art. 312	Proponuje się wydłużenie terminu na dokonanie wpisu podmiotu do rejestru agencji zatrudnienia do 14 dni w celu zapewnienia dokładnej weryfikacji wniosków zgodnie z zasadą wskazaną w art. 311 projektu ustawy. Weryfikacja spełnienia przez podmiot zamierzający prowadzić agencje zatrudnienia warunków określonych w art. 307 ust. 1 pkt 1 - 3 i pkt 8 oraz ust. 2 jest czasochłonna i wymaga weryfikacji w rejestrach innych organów.	Proponuje się zmianę brzmienia art. 312: Art. 312. 1. Marszałek województwa dokonuje wpisu podmiotu do rejestru agencji zatrudnienia w terminie ~~10~~ 14 dni od dnia wpływu do niego wniosku o wpis, o którym mowa w art. 309 ust. 1, wraz z oświadczeniem o spełnieniu warunków wymaganych do wykonywania działalności gospodarczej, dla której rejestr jest prowadzony. 2. Jeżeli marszałek województwa nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu wniosku upłynęło ~~14~~ 21 dni, podmiot może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy marszałek województwa wezwał podmiot do uzupełnienia wniosku o wpis, o którym mowa w art. 309 ust. 1, nie później niż przed upływem ~~10~~ 14 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.	Uwaga uwzględniona
1241	art. 313 ust. 1 pkt 1	Analogicznie jak w przypadku art. 309 ust. 2 pkt 2. Jednym z obowiązków agencji zatrudnienia jest posiadanie lokalu. Dane adresowe lokalu powinny być wykazane we <u>wniosku o zmianę wpisu</u>.	Marszałek województwa zmienia wpis w rejestrze agencji zatrudnienia w przypadku otrzymania wniosku o zmianę wpisu w tym rejestrze dotyczącego zmiany: 1) danych, o których mowa w art. 309 ust. 2 pkt 1–3, w zakresie zmiany oznaczenia podmiotu oraz	Uwaga uwzględniona

			adresu siedziby lub adresu stałego miejsca wykonywania działalności podmiotu, adresów lokali i adresu do doręczeń, numeru telefonu i adresu elektronicznego oraz zmiany oznaczenia formy prawnej prowadzonej działalności;	
1241	art. 315 ust. 1 pkt 3	W celu ujednolicenia stosowania przepisów, proponuje się zmianę sformułowania „w dniu wszczęcia postępowania” na zapis „w toku prowadzonego postępowania” z uwagi na fakt, iż podmiot może dostarczyć dowody na każdym etapie postępowania, tj. aż do momentu wydania decyzji administracyjnej. Ponadto doprecyzowania wymaga zapis dot. okresów sprawozdawczych. Powinny dotyczyć dwóch pełnych okresów sprawozdawczych (za dwa pełne lata posiadania wpisu przez dany podmiot w rejestrze). Aby pierwsza złożona przez podmiot informacja (która zawsze będzie za niepełny rok) nie była brana pod uwagę, tylko kolejne dwie składane za dwa pełne lata. W ten sposób podmioty które uzyskają wpis do rejestru agencji zatrudnienia np. w połowie roku czy też w grudniu, nie będą miały skróconego okresu sprawozdawczego. Mając na uwadze wzrost opłaty za wpis do rejestru, takie rozwiązanie wydaje się słuszne.	Proponuje się zmianę brzmienia art. 315 ust. 1 pkt 3: 3) <i>nieprowadzenia agencji zatrudnienia, w zakresie pośrednictwa pracy, i pracy tymczasowej, w okresie dwóch kolejnych okresów sprawozdawczych, stwierdzonych na podstawie informacji, o której mowa w art. 323, złożonych za dwa kolejne pełne lata kalendarzowe od uzyskania wpisu do rejestru, chyba, że podmiot ten wykaże, w toku prowadzonego postępowania, że na dzień wszczęcia postępowania w sprawie wykreślenia z rejestru, prowadził działalność objętą wpisem.</i>	Uwaga uwzględniona
1241	art. 315 ust. 1 pkt 4	W celu ujednolicenia stosowania i przejrzystości przepisów, proponujemy aby w art. 315 ust. 1 pkt 4 ustawy, wśród przesłanek do wykreślenia, które nie podlegają możliwości usunięcia uwzględnić również zapisy art. 338 ust. 1 - 3 oraz ust. 5 - 6 i 8, które obecnie są ujęte jako możliwe do usunięcia w pkt 5 ww. artykułu. W opinii WUP stoi to w sprzeczności z art. 362 ust 4 - 5 oraz art. 307 ust. 1 pkt 2, które określają jasno sankcje w związku z naruszeniem zapisów art. 338 ust. 1 - 3 oraz ust. 5-6 i 8.	Proponuje się zmianę brzmienia art. 315 ust. 1 pkt 4 i 5: Art. 315 1. Marszałek województwa w drodze decyzji wykreśla, podmiot wpisany do rejestru agencji zatrudnienia w przypadku: 4) naruszenia przez podmiot warunków prowadzenia agencji zatrudnienia określonych w art. 307 ust. 1 pkt 2, 3 i 5 oraz ust. 2, art. 319 i art. 321 i art. 338 ust. 1 - 3 oraz ust. 5 -6 i 8; 5) nieusunięcia przez podmiot, w wyznaczonym terminie, naruszeń warunków prowadzenia agencji zatrudnienia określonych w art. 307 ust. 1 pkt 1 i 8,	Uwaga uwzględniona

		Proponuje się przeniesienie zapisu dot. art. 338 ust. 1 - 3 oraz ust. 5-6 i 8 z art. 315 ust 1 pkt 5 do pkt 4.	art. 322 ust. 1 - 3, art. 323 ust. 1 oraz ust. 3 , art. 324, art. 338 ust. 7 ~~art. 338 ust. 1-3 oraz ust. 5-8;~~	
1244	art. 315 ust. 1 pkt 5	W celu ujednolicenia stosowania przepisów, proponujemy, aby w art. 315 ust. 1 w pkt 5 uwzględnić wśród warunków możliwych do usunięcia nie tylko fakt złożenia informacji, o której mowa w art. 323 ust. 1, ale również zmianę informacji, o której mowa w art. 323 ust. 3. Proponuje się również przeniesienie zapisu dot. art. 338 ust. 1 - 3 oraz ust. 5-6 i 8 z art. 315 ust 1 pkt 5 do pkt 4.	Proponuje się zmianę brzmienia art. 315 ust. 1 pkt 5: 5) <i>nieusunięcia przez podmiot, w wyznaczonym terminie, naruszeń warunków prowadzenia agencji zatrudnienia określonych w art. 307 ust. 1 pkt 1 i 8, art. 322 ust. 1 - 3, art. 323 ust. 1 oraz ust. 3, art. 324, art. 338 ust. 7 ~~art. 338 ust. 1-3 oraz ust. 5-8;~~</i>	Uwaga uwzględniona
1245	art. 315 ust. 1 pkt 6-7	Wskazano jako przesłankę do wykreślenia niezgodności ze stanem faktycznym, np. błędnie wskazany adres siedziby, które mogą zostać usunięte po wezwaniu. Proponujemy uporządkowanie przesłanek do wykreślenia w art. 315 ust. 1 pkt 6-7	Marszałek województwa w drodze decyzji wykreśla, podmiot wpisany do rejestru agencji zatrudnienia w przypadku: [...] 6) <i>złożenia przez podmiot oświadczenia, o którym mowa w art. 309 ust. 3 pkt 1 niezgodnego ze stanem faktycznym;</i> 7) <i>niedoprowadzenia przez podmiot danych w rejestrze agencji zatrudnienia do zgodności ze stanem faktycznym lub złożenia przez podmiot wniosku o zmianę wpisu, o którym mowa w art. 313 ust. 1, przekazania informacji, o której mowa w art. 313 ust. 2 lub informacji, o której mowa w art. 323, niezgodnych ze stanem faktycznym; w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania;</i>	Uwaga uwzględniona
1246	art. 315, ust. 1	Rozszerzenie katalogu przypadków, w których Marszałek województwa w drodze decyzji wykreśla, podmiot wpisany do rejestru agencji zatrudnienia. Brak wskazania w ustawie szczegółowej, podstawy prawnej dot. wykreślenia przedsiębiorcy z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego, nie daje jasnej podstawy prawnej na gruncie innych przepisów do wydania decyzji wobec nieistniejącego już podmiotu. Ew. można by rozważyć w takiej sytuacji możliwość wykreślenia podmiotu wpisanego do rejestru agencji zatrudnienia z urzędu jako czynność techniczną.	9) <i>uzyskania informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.</i> 10) <i>uzyskania informacji o śmierci przedsiębiorcy.</i>	Wyjaśnienie Zgodnie z Art. 316. Marszałek województwa z urzędu w drodze decyzji wykreśla podmiot z rejestru agencji zatrudnienia po sprawdzeniu informacji w CEIDG albo w Krajowym Rejestrze Sądowym o wykreśleniu przedsiębiorcy z tej ewidencji albo z tego rejestru.

1247	art. 315 ust. 1	Z uwagi na brak sankcji nie poddania się kontroli, o której mowa w art. 326 ust. 1 przez agencje zatrudnienia, podmioty kontrolowane lekceważą ww. kontrole i coraz częściej zdarza się, że zespół kontrolujący nie zastaje nikogo z podmiotu kontrolowanego na miejscu kontroli lub wprost otrzymuje odmowę wpuszczenia do lokalu a także kontrole są wielokrotnie przekładane przez podmiot kontrolowany. Brak uregulowania w przepisach negatywnych konsekwencji dla agencji zatrudnienia na skutek wyżej opisanego działania powoduje, że w takich sytuacjach organ kontroli jest bezsilny w zakresie sankcji prawnych wobec agencji zatrudnienia utrudniających bądź uniemożliwiających przeprowadzenie kontroli. W związku z powyższym uzasadnionym jest dodanie w treści ustawy stosownego zapisu wnoszącego negatywne skutki dla agencji zatrudnienia w sytuacji utrudniania lub uniemożliwienia przeprowadzenia kontroli przez marszałka województwa.	W art. 315 ust. 1 proponuje się dodać punkt 9 w następującym brzmieniu: 9) dwukrotnej nieudanej próby przeprowadzenia kontroli, o której mowa w art. 326 ust. 1 z powodów leżących po stronie agencji zatrudnienia, w tym w szczególności z powodu niezastania osoby uprawnionej do reprezentowania podmiotu kontrolowanego pomimo zawiadomienia o planowanej kontroli, odmowy poddania się kontroli przez podmiot kontrolowany, unikania, utrudniania lub c) uniemożliwienia przez podmiot kontrolowany przeprowadzenia kontroli.	Uwaga uwzględniona
1248	art. 315 ust. 2	W celu ujednolicenia stosowania przepisów proponujemy doprecyzowanie zapisów art. 315 ust. 2 ustawy lub jego usunięcie. Obecny zapis budzi wątpliwości co do momentu możliwego usunięcia przez podmiot naruszenia warunku określonego w art. 307 ust. 1 pkt 1 i 8. Sformułowanie „przed dniem rozpoczęcia kontroli” budzi wątpliwość o jaki dzień i kontrolę chodzi (czy kontrola na miejscu, czy kontrola kwartalna ZUS), ponadto WUP nie stwierdzi naruszenia w zakresie art. 307 ust. 1 pkt 1 i 8, jeżeli nie rozpocznie kontroli. Zapis art. 315 ust. 2 jest również niespójny z brzmieniem art. 315 ust. 1 pkt 5, który dopuszcza możliwość usunięcia naruszenia w wyznaczonym przez organ terminie.	Proponuje się zmianę brzmienia art. 315 ust. 2 lub też jego usunięcie. <i>2. Marszałek województwa może odstąpić od wykreślenia podmiotu z rejestru agencji zatrudnienia, jeżeli ~~przed dniem rozpoczęcia kontroli~~ przed dniem zakończenia kontroli w podmiocie kontrolowanym, naruszenie przez niego warunków prowadzenia agencji zatrudnienia, o których mowa w 307 ust. 1 pkt 1 i 8, zostanie usunięte w wyznaczonym terminie.</i> lub <i>2. Marszałek województwa może odstąpić od wykreślenia podmiotu z rejestru agencji zatrudnienia, jeżeli naruszenie przez niego warunków prowadzenia agencji zatrudnienia, o których mowa w 307 ust. 1 pkt 1 i 8, zostanie</i>	Uwaga uwzględniona Zmiana brzmienia art. 315 ust. 2 na: <i>Marszałek województwa może odstąpić od wykreślenia podmiotu z rejestru agencji zatrudnienia, jeżeli ~~przed dniem rozpoczęcia kontroli~~ przed dniem zakończenia kontroli w podmiocie kontrolowanym, naruszenie przez niego warunków prowadzenia agencji zatrudnienia, o których mowa w 307 ust. 1 pkt 1 i 8, zostanie usunięte w wyznaczonym terminie.</i>

			<i>usunięte przed dniem wydania decyzji o wykreśleniu.</i>	
1249	Art. 316	Artykuł reguluje wykreślenie agencji z rejestru po stwierdzeniu, że podmiot został prawomocnie wykreślony z KRS lub CEIDG.	Proponujemy dodać: „Wydanie decyzji o wykreśleniu następuje automatycznie, bez uprzedniego wszczynania postępowania administracyjnego”.	Uwaga uwzględniona W art. 316 należy dopisać: „Wydanie decyzji o wykreśleniu następuje automatycznie, bez uprzedniego wszczynania postępowania administracyjnego”.
1250	art. 317	Proponujemy dodanie ust. 6 w brzmieniu:	<i>6. Podmiot, który wykreślono z rejestru na skutek wydania decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 3, może uzyskać ponowny wpis do rejestru w tym samym zakresie działalności gospodarczej nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji.</i>	Uwaga uwzględniona Dodano przepisy o możliwości uzyskania ponownego wpisu po 3 latach od dnia wydania decyzji o wykreśleniu.
1251	art. 322 ust. 2	W obecnym brzmieniu przepis martwy, marszałek województwa nie posiada narzędzi umożliwiających mu stwierdzenie, że podmiot zaprzestał prowadzenia działalności jako agencja zatrudnienia lub ją zawiesił jako agencja zatrudnienia. Przedsiębiorca może zawiesić i wznowić działalność gospodarczą lub ją wykreślić z rejestrów (KRS, CEIDG).	Proponuje się zmianę brzmienia art. 322 ust. 2: <i>Agencja zatrudnienia zawiadamia marszałka województwa o zawieszeniu albo wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej w ewidencji CEIDG lub rejestrze KRS w terminie 14 dni od dnia zawieszenia albo wznowienia działalności gospodarczej w tej ewidencji albo rejestrze.</i>	Uwaga uwzględniona
1252	art. 323 ust. 1	Należy doprecyzować, iż złożenie informacji dotyczy również podmiotów, które zgłosiły zawieszenie wykonywania działalności. W przypadku pozostawania w zawieszeniu prowadzenia działalności przez podmiot oraz nieprowadzenia agencji stwierdzonego na podstawie informacji z działalności agencji zatrudnienia przez łączny okres 2 lat marszałek również powinien mieć możliwość wykreślenia podmiotu z rejestru. Podstawą do wykreślenia podmiotu z rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia jest m.in. niezłożenie informacji z działalności agencji zatrudnienia oraz nieprowadzenie agencji zatrudnienia stwierdzone na podstawie informacji o działalności agencji zatrudnienia. Problem powstaje w	Dodanie w art. 323 po ust. 1 ust. 1a o następującej treści: <i>Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy także agencji zatrudnienia, która zawiesiła wykonywanie działalności.</i>	Uwaga uwzględniona Propozycja zapisów w art. 323 ust. 2: 2. Informacja, o której mowa w ust. 1, dotyczy również podmiotów, które zgłosiły zawieszenie wykonywania działalności i zawiera dane o:

		momencie zawieszenia działalności przez podmiot wpisany do rejestru, np. w lutym podmiot zgłasza zawieszenie działalności przez okres 1 roku, w związku z powyższym nie składa informacji z działalności agencji zatrudnienia. Z informacji złożonej za rok poprzedni wynika, iż podmiot w roku poprzednim działalności nie prowadził. Z powyższego wynika, iż podmiot przez okres 2 lat działalności nie prowadził, co powinno być podstawą do wykreślenia podmiotu z rejestru.		
1253	art. 323 ust. 2	Propozycja dookreślenia obowiązku sprawozdawczego poprzez konieczność składania rzetelnych, tj. zgodnych ze stanem faktycznych sprawozdań agencji zatrudnienia.	Propozycja zmiany art. 323 ust. 2: <i>Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera zgodne ze stanem faktycznym dane o [...]</i>	Uwaga nieuwzględniona W innych przepisach zapewniamy WUP instrumenty do reagowania w przypadku złożenia informacji niezgodnej ze stanem faktycznym
1254	art. 326	W celu zapewnienia prawidłowej realizacji zadań przez publiczne służby zatrudnienia marszałkowi województwa powinny zostać udostępniane dane przez ministra właściwego do spraw pracy w systemie teleinformatycznym, w zakresie art. 48 ust. 4 pkt 1 lit. b niezbędnym do realizacji zadań wynikających z art. 32 ust. 1 pkt 31 (art. 307 ust. 1 pkt 2 i ust. 2, art. 311 pkt 2, art. 315 ust. 1 pkt 4, 326 ust. 1)	Proponuje się dodać do art. 326 – ust. 5 w brzmieniu: 5. Marszałek województwa może pozyskać: 1) z Krajowego Rejestru Karnego za pośrednictwem systemów teleinformatycznych prowadzonych za pośrednictwem ministra właściwego do spraw pracy dane osób, o których mowa w art. 307 ust. 1 pkt 2 i ust. 2, art. 311 pkt 2, art. 315 ust. 1 pkt 4, 326 ust. 1 niezbędne do weryfikacji osób zarządzających podmiotami ubiegającymi się o wpis do rejestru agencji zatrudnienia lub agencji zatrudnienia lub je reprezentujących, 2) od organów Państwowej Inspekcji Pracy za pośrednictwem systemów teleinformatycznych prowadzonych za pośrednictwem ministra właściwego do spraw pracy w zakresie danych o których mowa w art. 48 ust. 4 pkt 1 lit. b w zakresie informacji niezbędnych do weryfikacji osób zarządzających podmiotami ubiegającymi się o wpis do rejestru agencji zatrudnienia lub agencji zatrudnienia lub je reprezentujących ukaranych prawomocnym wyrokiem za wykroczenie, o którym mowa w art. 362 – 367.	Wyjaśnienie Osoby zarządzające i reprezentujące podmiot ubiegający się o wpis do rejestru na podstawie art. 309 ust. 5 składają oświadczenie o spełnianiu warunków prowadzenia działalności agencji zatrudnienia. W związku ze zgłoszonymi uwagami, do wniosku i oświadczenia osoby te będą dołączały zaświadczenie o braku zaległości podatkowych i innych wskazanych w ustawie oraz zaświadczenie o niekaralności, również przy każdej zmianie osób zarządzających i reprezentujących agencję zatrudnienia
1255	art. 327 ust. 3	W celu doprecyzowania terminu/częstotliwości przekazania wykazu	Proponuje się zmianę brzmienia art. 327 ust. 3: 3. Marszałek województwa udostępnia na wniosek Państwowej Inspekcji Pracy, za	Uwaga uwzględniona

		Państwowej Inspekcji Pracy proponuje się zmianę brzmienia art. 327 ust. 3.	pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2, informacje w postaci elektronicznej, obejmujące wykaz podmiotów, w stosunku do których wydano decyzję o: 1) wykreśleniu podmiotu z rejestru agencji zatrudnienia, w tym z powodu nieprzestrzegania warunków prowadzenia agencji zatrudnienia; 2) zakazie wykonywania przez podmiot działalności objętej wpisem, w tym z powodu naruszenia warunków prowadzenia agencji zatrudnienia.	
1256	art. 336 ust. 7	W celu jednolitości stosowania prawa oraz wykorzystania w tym celu systemów teleinformatycznych proponuje się uzupełnienie treści art. 336 ust. 7.	Proponuje się zmianę brzmienia art. 336 ust. 7: 7. Marszałek województwa powiadamia niezwłocznie, w postaci elektronicznej, ministra właściwego do spraw pracy o wykreśleniu z rejestru agencji zatrudnienia podmiotu, któremu udzielono akredytacji oraz o naruszeniach, o których mowa w ust. 4 pkt 2 za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 5.	Uwaga nieuwzględniona. Elastyczniej jest pozostawić marszałkowi możliwość powiadomienia ministra różnymi środkami, nie tylko za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, który będzie wymagał dostosowania i poniesienia przez ministra właściwego do spraw pracy kosztów z tym związanych.
1257	art. 362 ust. 7	Projekt ustawy zakłada nałożenie kary grzywny w przypadku niepoinformowania marszałka województwa o zaprzestaniu działalności w zakresie agencji zatrudnienia . Kara ma spełniać funkcję prewencyjną mobilizującą agencje zatrudnienia do uaktualniania informacji na temat działalności w rejestrach agencji zatrudnienia prowadzonych przez właściwych marszałków. W obecnym brzmieniu przepis martwy, marszałek województwa nie posiada narzędzi umożliwiających mu stwierdzenie, że podmiot zaprzestał prowadzenia działalność jako agencja zatrudnienia lub ją zawiesił jako agencja zatrudnienia . Przedsiębiorca może zawiesić i wznowić działalność gospodarczą lub ją wykreślić z rejestrów (KRS, CEIDG). Ponadto w ocenie	Proponuje się wykreślenie art. 362 ust. 7: ~~7.Kto, prowadząc agencję zatrudnienia nie informuje w wyznaczonym terminie marszałka województwa o zaprzestaniu działalności w zakresie agencji zatrudnienia, o której mowa w art. 322 ust. 2, podlega karze grzywny nie niższej niż 1 000 zł.~~	Uwaga uwzględniona

		WUP usankcjonowanie kary za niewypełnienie ustawowego obowiązku poinformowania marszałka województwa o zmianie danych w ciągu 14 dni od dnia zaistnienia zmiany w postaci wykreślenia podmiotu z rejestru na mocy art. 315 ust. 1 pkt 5 jest wystarczające.		
1258	Art. 423 ust.1	W związku z planowanym na dzień 1 stycznia 2025r. wejściem ustawy nie jest możliwe funkcjonowanie „dotychczasowych” wojewódzkich rad rynku pracy nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2024 r. Dotychczasowe rady rynku pracy powinny działać co najmniej do 31 marca 2025r. Ustawa ma wejść w życie 1 stycznia 2025 roku. Dopiero po jej wejściu będzie można procedować powołane nowych członków. Pierwszy kwartał to bardzo wzmożona praca zarówno w WRRP (przede wszystkim duża ilość wniosków szkół, które szykują się do naborów) jak i PRRP (opiniowane podziału środków na rok budżetowy). Ustanie prac rad z końcem 2024 roku i rozpoczęcie procedury powołania nowych spowoduje przerwę w ciągłości zadań. Propozycja wydłużenia przepisów przejściowych dot. funkcjonowania Rady Rynku Pracy, wojewódzkich rad rynku pracy oraz powiatowych rad rynku pracy w celu sprawnego wprowadzenia nowych rozwiązań ustawowych. Sugerowane wydłużenie okresu przejściowego - przedłużenie daty granicznej na ukonstytuowanie nowych rad. Występuje niespójność pomiędzy projektem ustawy a jej uzasadnieniem w	1. Do dnia powołania Rady Rynku Pracy, wojewódzkich rad rynku pracy i powiatowych rad rynku pracy na podstawie przepisów niniejszej ustawy, zadania tych rad wykonują odpowiednio Rada Rynku Pracy, wojewódzkie rady rynku pracy i powiatowe rady rynku pracy, działające w składzie i na zasadach określonych w przepisach ustawy, o której mowa w art. 452, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia ustawy do dnia 30 czerwca 2025 r.	Uwaga nieuwzględniona RRP, wrrp i prrp funkcjonujące na podstawie ustawy o promocji zatrudnienia będą mogły działać nie dłużej niż do 31 grudnia 2025 r.

		odniesieniu do końcowej daty, do której może funkcjonować rada rynku pracy na starych zasadach (do dnia 31 grudnia 2025 r./ do dnia 31 grudnia 2024 r.). Ujednolicenie zapisów w ustawie oraz w uzasadnieniu do niej jest kluczowe dla klarowności i spójności przepisów.		
125	art. 424	Brakuje określenia, jakie podmioty będą realizowały szkolenia i szkolenia finansowane w ramach pożyczki edukacyjnej w okresie od 1 stycznia 2025 roku (zgodnie z art. 424 podmioty dotychczas wpisane do Rejestru Instytucji Szkoleniowych nie będą miały możliwości po tym terminie realizacji tych form pomocy) a 31 grudnia 2025 roku (do tego czasu nie wejdą w życie zapisy art. 106 zgodnie z Art. 453). Proponujemy, aby zapisy przejściowe dotyczące podmiotów wpisanych obecnie do Rejestru Instytucji Szkoleniowych obowiązywały do 31 grudnia 2025 roku. Należy jednocześnie założyć, że dla wielu firm spełnienie warunków wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (w przeciwieństwie wpisu do obecnego RIS) będzie wiązało się z koniecznością inwestycji, np. w otrzymanie odpowiednich certyfikatów, co może wymagać wprowadzenia zmian np. w politykach instytucji szkoleniowych. Przy założeniu, że wpis ten będzie warunkiem skorzystania ze środków publicznych, należy przyjąć, że proces dostosowywania firm szkoleniowych do nowych warunków będzie wymagał wsparcia ze środków publicznych. Kluczowe będzie wprowadzenie przepisów przejściowych i	Proponujemy zmianę zapisu w brzmieniu: <i>Do dnia 31 grudnia 2025 r. szkolenia, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 1 i 2 i art. 107 ust. 3 pkt 1 oraz szkolenia finansowane w ramach pożyczki edukacyjnej, o której mowa w art. 111 ust. 1, realizują podmioty wpisane do Rejestru Instytucji Szkoleniowych,</i> <i>o którym mowa w art. 20 ustawy, o której mowa w art. 452.</i>	Uwaga częściowo uwzględniona. Uwaga uwzględniona w zakresie zmiany brzmienia art. 424, w przepisie powinna być wskazana data 31 grudnia 2025 br. Natomiast dalsza części uwagi zostaje nieuwzględniona. Nie ma możliwości udzielenia wsparcia finansowanego firmom na uzyskanie przez nie certyfikatów wymaganych przy wpisie do BUR. Nie przewiduje się wprowadzenia dodatkowych przepisów przejściowych i określenia instytucji zapewniającej wsparcie w zakresie uzyskania wpisu do BUR. Za BUR odpowiada PARP i to z tą instytucją powinny kontaktować się podmioty w sprawach dotyczących wpisu do tej bazy.

		określenie instytucji zapewniającej to wsparcie. Szczególną uwagę należy zwrócić na wsparcie małych podmiotów (rzemieślników prowadzącym jednoosobowe działalności gospodarcze – w tym działalność związaną ze szkoleniami) możliwości uzyskania wpisu do nowego rejestru. Biorąc pod uwagę dotychczasowe zadania WUP związane z prowadzeniem Rejestru Instytucji Szkoleniowych, a także doświadczenia części WUP w korzystaniu z rejestru BUR w projektach finansowanych ze środków EFS i EFS+ i tym samym dobrą znajomością warunków uzyskania wpisu i możliwości korzystania z rejestru, właściwe wydaje się przypisanie WUP roli instytucji wspierającej podmioty realizujące usługi szkoleniowe w regionach w przechodzeniu z jednego rejestru do drugiego.		
1260	art. 437	Niezrozumiałe są zawarte w tym artykule daty dotyczące trwałości i rozliczenia z KPZ oraz RPDZ. Daty zawarte w tym przepisie dotyczą roku 2023 i 2024 i nie są w żaden sposób związane z opiniowanym projektem aktu prawnego. Jeśli prawidłowo powinno być, że RPDZ 2024 zachowuje swoją moc do końca roku 2025, to czy należy sporządzić sprawozdanie z realizacji RPDZ 2024 i RPDZ 2025 i przedłożyć do opinii WRRP zgodnie z aktualnymi przepisami?	Art. 437. 1. Sprawozdanie za rok ~~2023~~ 2024 z realizacji Krajowego Planu Działań na Rzecz Zatrudnienia, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 452, zostanie sporządzone i przedłożone Radzie Ministrów w 2024 r. na podstawie dotychczasowych przepisów. 2. Regionalne plany działań na rzecz zatrudnienia, o których mowa w art. 3 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 452, które zostały uchwalone na rok ~~2023~~ 2024 przed dniem wejścia w życie ustawy, zachowują swoją moc do końca ~~2024~~ r 2025r.	Uwaga uwzględniona. Wykreślono ust. 2.
Wojewódzki Urząd Pracy w Warszawie				
1261	Art.2 pkt 2	Należy uzupełnić definicję o „lub innego dokumentu uprawniającego do wykonywania zawodu” tak, aby nie zamykać katalogu dokumentów, które potwierdzają kwalifikacje zawodowe.	bezrobotnym bez kwalifikacji zawodowych – oznacza to bezrobotnego nieposiadającego świadectwa ukończenia szkoły kształcącej w zawodzie potwierdzającego posiadanie kwalifikacji zawodowych lub dyplomu ukończenia szkoły kształcącej w zawodzie,	Uwaga nieuwzględniona Definicja dotyczy jedynie kwalifikacji z systemu kształcenia formalnego.

			świadectwa potwierdzającego kwalifikację w zawodzie, dyplomu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe, certyfikatu kwalifikacji zawodowej, dyplomu zawodowego, świadectwa czeladniczego lub dyplomu ukończenia studiów lub innego dokumentu uprawniającego do wykonywania zawodu.	
1265	Art. 2 pkt 32	Mając na uwadze, iż budżet EFS+ jest określony ramami 2021 -2027 nie należy w ustawie dodawać przy Europejskim Funduszu Społecznym „+”. Ponadto należy wskazać strony umowy, a także określić rozmiar prefinansowania, realizatora, na jaki cel środki. Ponadto uwzględniono EFS i EFS +w art.25 pkt 2.Ar	projekcie - oznacza to projekt obejmujący formy pomocy określone w ustawie, współfinansowany z udziałem środków unijnych realizowany przez powiatowy urząd pracy, na podstawie umowy zawartej między zarządem województwa a ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego prefinansowany w całości z kwot środków (limitów) Funduszu Pracy na realizację przez samorządy powiatowe finansowania form pomocy na rzecz aktywizacji zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy ustalonych przez ministra właściwego do spraw pracy.	Uwaga nieuwzględniona
1265	Art. 33 pkt. 4	jak w poz. 32 do Art. 32 pkt 6		
1265	art. 35 ust. 1	Zapis: jeśli okres ubezpieczenia (...) ma wpływ lub <u>mógłby mieć</u> wpływ (...) jest niejasny. Czy ww. zapis oznacza, że wup w każdym przypadku zatrudnienia za granicą w państwach, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit a-d oraz państwach, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła dwustronne umowy międzynarodowe o zabezpieczeniu społecznym, powinien prowadzić postępowanie i występować o potwierdzenie okresów zatrudnienia/ubezpieczenia za granicą? Czy jednak w przypadku, kiedy z oświadczenia osoby i przekazanych dokumentów wynika jasno, że okres zatrudnienia za granicą nie ma wpływu na nabycie, wysokość i okres pobierania zasiłku wup umarza postępowanie bez jego prowadzenia.	Należy podać definicję sformułowania: „mógłby mieć”	Uwaga nieuwzględniona
1265	Art. 82	Wprowadzenie w zakresie pośrednictwa pracy definicji pracodawcy jako: „1) przedsiębiorcy,	Proponuje się usunięcie w art. 82 zapisu o treści: „– którzy na podstawie umowy powierzają lub zamierzają powierzyć	Uwaga niezrozumiała Definicja pracodawcy w zaproponowanym brzmieniu

		2) jednostki organizacyjnej, chociażby nie posiadała osobowości prawnej, posiadającą siedzibę lub oddział na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, 3) osoby fizycznej – którzy na podstawie umowy powierzają lub zamierzają powierzyć wykonywanie pracy co najmniej jednej osobie” może powodować, że organy kontroli np. Państwowa Inspekcja Pracy może odmówić kontroli w agencjach zatrudnienia w przypadku, gdy podmiot taki oświadcza, że nie zatrudnia pracowników. Nie byłoby zatem możliwości sprawdzenia czy dany podmiot – agencja zatrudnienia przestrzega przepisów prawa i nie narusza warunków prowadzenia agencji zatrudnienia, w szczególności nie podpadających pod kontrolę sprawowaną przez marszałka województwa.	wykonywanie pracy co najmniej jednej osobie”.	pozwoli na składanie ofert pracy przez osoby fizyczne, które nie spełniają warunków definicji pracodawcy przyjętej dla pozostałej części ustawy. Zaproponowane brzmienie nie powinno mieć żadnego wpływu na zadania realizowane przez PIP w odniesieniu do agencji zatrudnienia.
126	Art. 116 pkt 1 - Art. 120 pkt 1	Brak spójności w zapisach jeśli chodzi o poniesienie kosztów na badania lekarskie przez stażem. W art. 116 pkt 1 jednoznacznie wskazano, że koszty badań ponosi pracodawca, w art. 206 pkt 1 dopuszcza się możliwość, że PUP może sfinansować koszty.	Art. 116. 1. Przed powierzeniem bezrobotnemu wykonania zadań przewidzianych programem stażu organizator stażu może: 1) skierować na własny koszt bezrobotnego na wstępne badania lekarskie, na zasadach przewidzianych dla pracowników, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 229 § 8 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.	Uwaga uwzględniona Zwrot kosztów badań lekarskich dotyczy tylko badań, na które skierował bezrobotnego urząd pracy. Zgodnie z art. 120 ust 1 pkt 1 osoba, która z własnej winy nie podjęła lub przerwała realizację stażu, zwraca na rachunek bankowy PUP koszty badań lekarskich i psychologicznych, o których mowa w art. 206 ust. 2 (...) Urząd pracy będzie pokrywał koszty badań lekarskich w przypadku, kiedy sam kieruje na te badania bezrobotnego na podstawie art. 206. Urząd pracy/starosta przed skierowaniem bezrobotnego do odbycia stażu może skierować go na badania lekarskie. Przepis ten ma na celu uniknięcie sytuacji, w

				której kandydat nie będzie mógł podjąć/zrealizować stażu z powodu przeciwwskazań do wykonywania zawodu. Badania te nie są wstępnymi badaniami lekarskimi w rozumieniu przepisów Kodeksu pracy. Zatem, starosta powinien skierować bezrobotnego na badania jeżeli zachodzą wątpliwości, czy bezrobotny ma predyspozycje lub są przeciwwskazania do wykonywania zadań zawodowych na danym stanowisku pracy. Jednak niezależnie od tego, czy urząd pracy skierował bezrobotnego na badania, pracodawca będzie zobowiązany do skierowania bezrobotnego na swój koszt, na badania wstępne przed dopuszczeniem bezrobotnego do wykonywania pracy, na zasadach określonych w Kodeksie Pracy. W związku z powyższym skierowanie bezrobotnego na wstępne badania lekarskie jest obowiązkiem i odpowiedzialnością leżącą po stronie organizatora stażu/pracodawcy, podobnie jak w przypadku pracowników.
126	Art. 160	Mając na uwadze, iż dofinansowanie na podjęcie działalności gospodarczej udzielane jest osobie bezrobotnej, zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis wymaga analizy, czy osoba fizyczna, która nie jest przedsiębiorcą i nie prowadzi działalności gospodarczej, lecz tylko planuje ją rozpocząć może otrzymać pomoc de minimis, bez względu na stopień zaawansowani przygotowań.	<i>Do wyjaśnienia</i>	Brak uwagi

		Czy nie jest naruszone prawo krajowe oraz w przypadku realizacji projektów z udziałem środków unijnych prawo wspólnotowe dotyczące pomocy de minimis. Np. rozporządzenie dot. pomoce de minimis oraz ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FUNDUSZY I POLITYKI REGIONALNEJ 1) z dnia 20 grudnia 2022 r. w sprawie udzielania pomocy de minimis oraz pomocy publicznej w ramach programów finansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+) na lata 2021–2027. Dotyczy powyższe także pomocy przy bonie na zasiedlenie w przypadku podjęcia działalności gospodarczej.		
1268	art. 222 ust. 5	Zapis: w przypadku ustalenia, że okresy ubezpieczenia (...) nie mają, <u>ani nie mogłyby mieć wpływu</u> na ustalenie wysokości lub okres pobierania zasiłku (...) jest niejasny. Czy ww. zapis oznacza, że wup w każdym przypadku zatrudnienia za granicą w państwach, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit a-d oraz państwach, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła dwustronne umowy międzynarodowe o zabezpieczeniu społecznym, prowadzi postępowanie i występuje o potwierdzenie okresów zatrudnienia za granicą? Czy w przypadku, kiedy z oświadczenia osoby i przekazanych dokumentów wynika jasno, że okres zatrudnienia/ubezpieczenia za granicą (oprócz nabycia prawa do zasiłku) nie ma wpływu na wysokość i okres pobierania zasiłku wup umarza postępowanie bez jego prowadzenia.	Należy podać definicję sformułowania: mógłby mieć	Uwaga niejasna
1269	Art. 305 ust. 2	W art. 305 ust. 2 brak jest przepisu dotyczącego outsourcingu pracowniczego/leasingu pracowniczego. Należałoby wprowadzić poprzez dodanie w art. 305 ust. 2 pkt 3 definicję outsourcingu pracowniczego i leasingu pracowniczego oraz wymóg rejestrowania tego rodzaju	Art. 305 ust. 2 pkt 3 Prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie: 3) outsourcingu / leasingu pracowniczego rozumianego jako wynajem pracowników od innego przedsiębiorstwa (firmy outsourcingowej), których oddelegowuje się do wykonania	Wyjaśnienie. Zaprojektowano przepisy wprowadzające w ustawie o dostępie cudzoziemców do rynku pracy odpowiedzialność wykroczeniową (kara grzywny) w stosunku do podmiotów, które

		działalności outsourcingu pracowniczego/leasingu pracowniczego. Outsourcing/leasing pracowniczy jest rodzajem umowy nienazwanej, nie zdefiniowanej wprost w przepisach prawa. Od lat pojawiają się problemy związane z outsourcingiem pracowniczym i leasingiem pracowniczym w kontekście omijania wymogów przepisów ustawy o pracy tymczasowej. Dlatego warto te zagadnienia uregulować i wpisać ww. usługi jako działalność regulowaną i wymagającą posiadania wpisu do rejestru. Niezbędne jest opracowanie jednolitej definicji oraz wymogu składania sprawozdania z tego. Może to pomóc ukrócić nieuczciwe praktyki na rynku, próby obchodzenia przepisów dotyczących agencji zatrudnienia oraz zapewnić większe bezpieczeństwo osób korzystających z usług podmiotów świadczących usługi outsourcingu pracowniczego i leasingu pracowniczego, a także umożliwić objęcie świadczenia tych usług kontrolą organu prowadzącego rejestr agencji zatrudnienia.	konkretnych zadań/usług, wymaga uzyskania wpisu do rejestru.	powierzając pracę cudzoziemcowi będą kierowały go do wykonywania pracy na rzecz i pod kierownictwem innego podmiotu na innej podstawie niż umowa przewidująca wykonywanie pracy tymczasowej. Jednocześnie w ustawie o rynku pracy i służbach zatrudnienia przewidziano regulację, zgodnie z którymi o wpis do rejestru agencji zatrudnienia nie będzie mógł ubiegać się podmiot ukarany za wskazane powyżej wykroczenie. Jednocześnie agencja zatrudnienia, która dopuści się takiego wykroczenia będzie wykreślana z rejestru agencji zatrudnienia i otrzyma zakaz prowadzenia działalności
1270	Art. 305	Jeżeli chodzi o wymóg posiadania lokalu przez podmioty mające posiadać wpis do rejestru, to należy doprecyzować zapis i wpisać obowiązek wskazania i posiadania lokalu, w którym agencja zatrudnienia świadczy swoje usługi.	Dodanie w art. 305 ust. 4 o treści: Podmioty, o których mowa w art. 305 ust. 1 pkt 1–3 oraz podmioty prowadzące działalność, o której mowa w ust. 2 i 3 są obowiązane posiadać lokal, w którym świadczą swoje usługi.	Uwaga uwzględniona
1271	art. 307 ust. 1 pkt 7	Marszałek województwa nie posiada uprawnień do stwierdzenia prowadzenia przez podmiot usług agencji zatrudnienia bez wymaganego wpisu. Zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 3 lit. d ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy kontrola przestrzegania obowiązku dokonania wpisu do rejestru agencji zatrudnienia działalności, której prowadzenie jest uzależnione od uzyskania wpisu do tego rejestru należy do Państwowej Inspekcji Pracy.	W art. 307 ust. 1 pkt 7 proponuje się zmienić treść z: „przez marszałka województwa” na: „przez Państwową Inspekcję Pracy” lub na: „przez właściwy organ”	Uwaga uwzględniona

1272	Art. 309 ust. 3 pkt 2	Niejasność określenia „cyfrowe odwzorowanie” może spowodować, że organy prowadzące rejestr będą mogły mieć problem z zakwalifikowaniem co można uznać za „cyfrowe odwzorowanie” opłaty. Podmioty zamierzające prowadzić agencje zatrudnienia będą np. załączać zrzut ekranu z konta bankowego jako potwierdzenie opłaty, przy którym nie będzie danych umożliwiających identyfikację podmiotu. Należałoby zatem doprecyzować zapis o „cyfrowym odwzorowaniu” lub go usunąć jako budzący wątpliwości. Ponadto bardzo często wpłaty są dokonywane przez inne podmioty, co utrudnia weryfikację dokumentów, stąd należy precyzyjnie określić, kto dokonuje opłaty i jakie dane powinny się na niej znaleźć. Obecnie zdarzają się przypadki, że organ rozpatrujący wniosek ma problem z niektórymi dowodami wpłaty, w szczególności gdy opłatę dokonuje inny podmiot na rzecz wpisu innego podmiotu, na których brak jest danych takich jak nazwa i dane podmiotu, który ubiega się o wpis do rejestru. Rodzi to konieczność wyjaśnienia na rzecz wpisu jakiego podmiotu taka opłata została wniesiona. Wpisanie konieczności zawierania danych pozwalających na identyfikację takiego podmiotu wyeliminowałoby takie problemy.	Art. 309 ust. 3 pkt 2 dowód wniesienia opłaty, o której mowa w art. 310 ust. 1, dokonanej przez podmiot ubiegający się o wpis i zawierającej dane tożsame z danymi podmiotu zawartymi we wpisie podmiotu w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej lub w Krajowym Rejestrze Sądowym.	Uwaga uwzględniona częściowo w zakresie dowodu wniesienia opłaty zawierającego dane tożsame z danymi podmiotu zawartymi w ewidencji lub KRS
1273	Art. 309 ust. 5 pkt 2	Należy doprecyzować zapis, że w przypadku reprezentacji łącznej wszystkie osoby mają obowiązek złożyć takie oświadczenie, w tym także ustanowieni prokurenci.	Art. 309 ust. 5 Oświadczenia, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, składają wszystkie osoby reprezentujące podmiot zamierzający prowadzić agencję zatrudnienia i osoby zarządzające takim podmiotem. Oświadczenie zawiera datę oraz podpisy osób składających ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.	Uwaga uwzględniona
1274	Art. 309 ust. 8	Na tle proponowanej treści art. 309 ust. 8 powstaje pytanie dotyczące wniosków	Art. 309 ust. 8 wskazuje, że Wniosek, o którym mowa w ust. 1, jest składany w postaci	Wyjaśnienie

		podmiotów, które posiadają łączną reprezentację. System Teleinformatyczny Obsługi Rejestrów PSZ - STOR w zakresie Krajowego Rejestru Agencji Zatrudnienia - KRAZ uniemożliwia bowiem prawidłowe złożenie wniosku przez podmiot, który posiada łączną reprezentację, gdyż nie ma opcji dokonania podpisu przez wszystkie osoby upoważnione zgodnie z Krajowym Rejestrem Sądowym lub umową spółki. Może to spowodować kierowanie wezwań do podmiotów w celu opatrzenia wniosku podpisami osób reprezentujących podmiot łącznie (taki wniosek z podpisami przy łącznej reprezentacji aktualnie można złożyć tylko w wersji papierowej). Wydłuża to czas rozpatrywania i uzyskania wpisu podmiotu do rejestru. Jeżeli zatem wniosek będzie tylko składany elektronicznie (i jest to dobry zapis), to należy dodać dodatkową funkcjonalność w systemie teleinformatycznym.	elektronicznej z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2. Istniejący system teleinformatyczny STOR w zakresie KRAZ uniemożliwia prawidłowe złożenie wniosku o wpis podmiotom z łączną reprezentacją, gdyż nie ma opcji złożenia dwóch lub więcej podpisów elektronicznych. Należy zmodyfikować w tym zakresie system i rozwiązać problem dotyczący składania wniosków przez podmiot, w którym występuje reprezentacja łączna.	Systemy zostaną zmodyfikowane zgodnie z przepisami ustawy
1274	Art. 310	Należy wprowadzić zapis, że w przypadku pozostawienia sprawy o wpis do rejestru bez rozpoznania opłata, o której mowa w ust. 1 nie podlega zwrotowi, jeżeli podmiot nie wystąpi o zwrot w terminie 30 dni od otrzymania informacji od organu o pozostawieniu sprawy bez rozpoznania. W chwili obecnej wobec braku uregulowań w tym zakresie, podmioty często po dość długim czasie wnioskuje o zwrot opłaty do wniosków, które ze względu na braki formalne nie zakończyły się dokonaniem wpisu do rejestru. Wprowadzony zapis ułatwiłby organom działanie, w tym także pod kątem księgowym.	Dodanie w art. 310 ust. 5 o treści: Opłata, o której mowa w ust. 1, nie podlega zwrotowi w przypadku pozostawienia przez marszałka województwa wniosku o wpis bez rozpoznania, w przypadku gdy podmiot ubiegający się o wpis nie wystąpił o zwrot opłaty w terminie 30 dni od otrzymania informacji o pozostawieniu sprawy bez rozpoznania.	Uwaga nieuwzględniona. Podniesiono opłaty dla agencji zatrudnienia za uzyskanie wpisu do rejestru.
1274	Art. 310	Zgodnie z art. 310 ust. 1 ustawy wpis do rejestru agencji zatrudnienia podlega opłacie wynoszącej 1000 zł. Należy dodać zapis, że także zmiana rodzaju świadczonych usług podlega opłacie w kwocie 500 zł.	Proponuje się dodanie w art. 310 ust. 5 o treści: zmiana rodzaju wpisu podlega opłacie w wysokości 500 zł, która stanowi dochód samorządu województwa właściwego ze względu na siedzibę podmiotu oraz modyfikację art. 310 ust. 4 poprzez usunięcie z	Uwaga nieuwzględniona. Podniesiono opłaty dla agencji zatrudnienia za uzyskanie wpisu do rejestru.

			niego „zmiany wpisu do rejestru agencji zatrudnienia”	
127	Art. 312 ust. 1	Należy dopisać, że przy wniosku o wpis do rejestru, oprócz oświadczenia o spełnieniu warunków wymaganych do wykonywania działalności gospodarczej, składa się dodatkowe dokumenty potwierdzające fakt spełniania przez podmiot tych warunków, tj. zaświadczenia z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i Urzędu Skarbowego o nieposiadaniu zaległości oraz zaświadczenia o niekaralności. Jeżeli podmiot, aby móc uzyskać wpis do rejestru nie może posiadać zaległości ani być ukarany, to w momencie występowania o wpis do rejestru powinien przedłożyć dokumenty to potwierdzające. Skróci to czas rozpatrywania sprawy przez organ, a jednocześnie wyeliminuje podmioty, które składając oświadczenie zatajają fakt posiadania zaległości czy bycia karanym. Organ ma krótki czas na rozpatrzenie wniosku o wpis, a zatem mając dokumenty od podmiotu mógłby szybciej je rozpatrzyć. Samo oświadczenie jest niewystarczające.	Art. 312. 1. Marszałek województwa dokonuje wpisu podmiotu do rejestru agencji zatrudnienia w terminie 10 dni od dnia wpływu do niego wniosku o wpis, o którym mowa w art. 309 ust. 1, wraz z oświadczeniem o spełnieniu warunków wymaganych do wykonywania działalności gospodarczej, dla której rejestr jest prowadzony oraz dokumentami potwierdzającymi spełnianie przez podmiot warunków wymaganych do wykonywania działalności gospodarczej, tj. zaświadczenia o braku zaległości względem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Urzędu Skarbowego i zaświadczenia o niekaralności.	Uwaga uwzględniona.
127	Art. 313 ust. 3 pkt 4	Proponuje się dodać zapis dotyczący podmiotów, które w toku trwającego postępowania o wykreślenie z rejestru zmieniają siedzibę i przenoszą się do innego województwa próbując tym samym uniknąć negatywnych konsekwencji prowadzonego postępowania administracyjnego (w związku z naruszeniem przez nie przepisów). W chwili obecnej część WUPów umarza postępowania (pomimo istnienia naruszeń) i przesyła akta podmiotu do innego WUPu, właściwego po zmianie siedziby podmiotu, zamiast dokończyć wszczęte postępowanie. Wprowadzenie takiego zapisu będzie zgodne z opinią Departamentu Rynku Pracy przekazaną do Wojewódzkich Urzędów Pracy, a jednocześnie ostatecznie rozwiąże	Proponuje się dodanie w art. 313 ust. 3 pkt 4) o treści: 4) zgłoszenia przez podmiot zmiany adresu siedziby lub adresu stałego miejsca wykonywania działalności podmiotu do innego województwa, przed zakończeniem wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wykreślenia podmiotu z rejestru agencji zatrudnienia - właściwość miejscowa marszałka województwa nie ulega zmianie.	Uwaga nieuwzględniona

		problem w tym zakresie, jak również doprowadzi do uproszczenia postępowań administracyjnych przez WUPy w całej Polsce i doprowadzi do ujednolicenia ścieżki postępowania w tym zakresie.		
1279	Art. 313	Proponuje się dodać termin dla organu na rozpatrzenie wniosku o zmianę danych, odpowiednio dłuższy niż termin na dokonanie wpisu do rejestru. Ze względu na liczbę prowadzonych spraw związanych z rejestrem rozpatrzenie wniosku o zmianę danych w terminie 10 dni może nie być możliwe.	Proponuje się zapis art. 313 ust. 4 o treści: Marszałek województwa dokonuje zmiany wpisu w rejestrze agencji zatrudnienia w terminie 30 dni od otrzymania kompletnego wniosku o zmianę danych. Nie dotyczy to przypadku, gdy marszałek województwa wezwał podmiot do uzupełnienia wniosku o zmianę danych. W takiej sytuacji, termin o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnionego wniosku o wpis.	Wyjaśnienie Wprowadzono termin 14 dni.
1280	Art. 314	Należy dopisać o odmowie wpisu także w stosunku do podmiotów uprzednio wykreślonych z rejestru, tak jak było to w dotychczasowej ustawie. Brak zapisu o odmowie wpisu w przypadku naruszenia przepisów sprawia, iż podmioty, które zostały wykreślone za naruszenie przepisów nadal będą mogły występować o wpis do rejestru i składać wnioski. Powinna być utrzymana, istniejąca w chwili obecnej karencja dotycząca zakazu prowadzenia działalności przez taki podmiot, który dopuścił się w przeszłości naruszenia przepisów, skutkujących wykreśleniem z rejestru.	W art. 314 proponuje się dodanie pkt 3 o treści: Marszałek województwa w drodze decyzji odmawia wpisu podmiotu do rejestru agencji zatrudnienia, w przypadku: 3) został wykreślony z rejestru agencji zatrudnienia w przypadkach, o których mowa w art. 315 ust. 1 pkt 4–8 oraz art. 317 ust. 1 - 3 w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku o wpis	Uwaga częściowo uwzględniona w zakresie terminu, po upływie którego podmiot będzie mógł ponownie ubiegać się o wpis do rejestru
1281	Art. 315	Zgodnie z art. 315 ust. 1 pkt 1 marszałek województwa w drodze decyzji wykreśla, podmiot wpisany do rejestru agencji zatrudnienia w przypadku: pisemnego wniosku podmiotu. Zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej wydanie takiej decyzji na wniosek podmiotu podlega opłacie skarbowej. W chwili obecnej podmioty występujące o wykreślenie na wniosek często nie załączają do wniosku o wykreślenie	W art. 315 należałoby zmodyfikować treść pkt 1), tj.: 1) Pisemnego wniosku podmiotu o wykreślenie z rejestru agencji zatrudnienia wraz z dokumentem potwierdzającym dokonanie opłaty skarbowej za wydanie decyzji o wykreśleniu lub dodanie w pkt 1) lit. a) o treści: lit a) dokonanie wykreślenia z rejestru agencji zatrudnienia na podstawie pisemnego wniosku podmiotu, o którym jest mowa w art. 315 ust. 1 pkt 1, podlega opłacie skarbowej, o której mowa w ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej.	Uwaga nieuwzględniona. Przepisy regulowane w innej ustawie.

		wymaganej opłaty skarbowej, co rodzi obowiązek informowania podmiotów, które nie złożyły wraz z wnioskiem takiej opłaty skarbowej, o konieczności uiszczenia stosownej opłaty, a w przypadku jej nieuiszczenia konieczność poinformowania o tym fakcie organu podatkowego właściwego w sprawie opłaty skarbowej. Koniecznym byłoby dodanie w art. 315 odesłania do obowiązku uiszczenia takiej opłaty w przypadku wydania decyzji o wykreśleniu z rejestru agencji zatrudnienia na wniosek podmiotu albo wskazania, że wydanie takiej decyzji zwolnione jest z opłaty skarbowej (w przypadku uznania za zasadne zwolnienia z opłaty skarbowej wykreślenia z rejestru agencji zatrudnienia dokonywanego na wniosek podmiotu).		
1282	Art. 315 ust. 1 pkt 5	Zgodnie z art. 315 ust. 1 pkt 5 marszałek województwa w drodze decyzji wykreśla, podmiot wpisany do rejestru agencji zatrudnienia w przypadku: nieusunięcia przez podmiot, w wyznaczonym terminie, naruszeń warunków prowadzenia agencji zatrudnienia (...). <u>Należy wprowadzić w ustawie konkretny, sztywny termin</u> do usunięcia naruszeń warunków prowadzenia agencji zatrudnienia. Ze względu na niespójne orzecznictwo Samorządowego Kolegium Odwoławczego i Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego i sprzeczne interpretacje, należy doprecyzować w art. 315 ust. 1 pkt 5 termin na usunięcie naruszeń warunków prowadzenia agencji zatrudnienia i wyraźnie wskazać w ustawie, że termin na usunięcie naruszeń wynosi 14 dni. Pozwoli to ujednolicić postępowania administracyjne prowadzone przez marszałków województw, określić jednoznacznie podmiotowi (stronie) czas na usunięcie naruszenia. Dla organu	W art. 315 ust. 1 proponuje się zmodyfikować treść pkt 5: 5) nieusunięcia przez podmiot, w terminie 14 dni od otrzymania wezwania organu, naruszeń warunków prowadzenia agencji zatrudnienia określonych w art. 307 ust. 1 pkt 1 i 8, art. 322 ust. 1–3, art. 323 ust.1, art. 324, art. 338 ust. 1–3 oraz ust. 5–8	Uwaga uwzględniona.

		prowadzącego postępowanie skróci się również czas trwania postępowań administracyjnych. Pozwoli to także wyeliminować niespójne orzecznictwo w tym zakresie. Wprowadzenie konkretnego, sztywnego terminu sprawi, że będzie to termin prawa materialnego i nie będzie już tutaj żadnych wątpliwości interpretacyjnych. Wyznaczony 14-dniowego termin jest wystarczający na podjęcie przez podmiot działań zmierzających do usunięcia naruszenia warunków prowadzenia agencji zatrudnienia. Taki konkretny, sztywny termin jest np. wskazany w art. 315 ust. 1 pkt 7 przy innej z przesłanek wykreślenia z rejestru agencji zatrudnienia, czy w art. 322 dotyczącym zmiany danych.		
1283	Art. 317 ust. 1 pkt 2)	Zgodnie z art. 317 ust. 1 pkt 2 marszałek województwa wydaje decyzje o zakazie wykonywania przez podmiot działalności objętej wpisem , w przypadku gdy podmiot nie usunie naruszeń warunków prowadzenia agencji zatrudnienia w wyznaczonym przez organ terminie (...). <u>Należy wprowadzić w ustawie konkretny, sztywny termin</u> do usunięcia naruszeń warunków prowadzenia agencji zatrudnienia. Ze względu na niespójne orzecznictwo Samorządowego Kolegium Odwoławczego i Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego i sprzeczne interpretacje, należy doprecyzować w art. 317 ust. 1 pkt 2 termin na usunięcie naruszeń warunków prowadzenia agencji zatrudnienia i wyraźnie wskazać w ustawie, że termin na usunięcie naruszeń wynosi 14 dni. Pozwoli to ujednolicić postępowania administracyjne prowadzone przez marszałków województw, określić jednoznacznie podmiotowi (stronie) czas na	W art. 317 ust. 1 proponuje się zmodyfikować treść pkt 2: 2) podmiot nie usunął naruszeń warunków wymaganych prawem do prowadzenia agencji zatrudnienia w terminie 14 dni od otrzymania od organu wezwania do usunięcia tych naruszeń.	Wyjaśnienie. W art. 317 zostały doprecyzowane przesłanki dla wydania decyzji o zakazie działalności.

		usunięcie naruszenia. Dla organu prowadzącego postępowanie skróci się również czas trwania postępowań administracyjnych. Pozwoli to także wyeliminować niespójne orzecznictwo w tym zakresie. Wprowadzenie konkretnego, sztywnego terminu sprawi, że będzie to termin prawa materialnego i nie będzie już tutaj żadnych wątpliwości interpretacyjnych. Wyznaczony 14-dniowego termin jest wystarczający na podjęcie przez podmiot działań zmierzających do usunięcia naruszenia warunków prowadzenia agencji zatrudnienia. Taki konkretny, sztywny termin jest np. wskazany w art. 315 ust. 1 pkt 7 przy innej z przesłanek wykreślenia z rejestru agencji zatrudnienia, czy w art. 322 dotyczącym zmiany danych.		
1284	Art. 318 ust. 2	Należy doprecyzować, że w przypadku nie dokonania zmiany adresu przez agencję zatrudnienia chodzi tu o zmianę adresu do doręczeń	W art. 318 ust. 1 proponuje się zmodyfikować treść ust. 2: 2. Jeżeli agencja zatrudnienia nie dokona zmiany wpisu do rejestru agencji zatrudnienia w przypadku zmiany adresu do doręczeń, doręczenie pisma pod dotychczasowy adres do doręczeń ma skutek prawny.	Uwaga uwzględniona
1285	Art. 322 ust. 1	W ustawie zawarto wymóg posiadania przez agencje zatrudnienia adresu lokalu, w którym są świadczone usługi. Jeżeli istnieje wymóg posiadania przez agencje zatrudnienia lokalu, to powinien też istnieć obowiązek powiadamiania organu o zmianie adresu lokalu. W przeciwnym razie organom kontrolnym trudno będzie sprawdzić, czy podmiot faktycznie działa w danym lokalu. Podmiot kontrolowany może argumentować, że właśnie zmieniał lokal, a nie ma ustawowego obowiązku informowania o tym fakcie.	W art. 322 proponuje się zmodyfikować treść ust. 1: Art. 322 ust. 1 Agencja zatrudnienia składa wnioski o zmianę wpisu w rejestrze agencji zatrudnienia w przypadku zmiany danych, o których mowa w art. 309 ust. 2 pkt 1–3, w tym zakresie zmiany adresu lokalu, w którym świadczy usługi, lub zmiany rodzaju świadczonych usług, o których mowa w art. 309 ust. 2 pkt 4 i 5, w terminie 14 dni od dnia ich powstania.	Uwaga uwzględniona
1286	Art. 323	Należałoby rozważyć, czy niezłożenie formularza Informacji	W art. 323 proponuje się dodać ust. 6 o treści:	Uwaga nieuwzględniona.

		o działalnością agencji zatrudnienia, o którym mowa w art. 323, powinno skutkować wykreśleniem z rejestru, czy nie powinno także skutkować nałożeniem kary na agencję zatrudnienia np. w wysokości 10.000 zł. W chwili obecnej sądy administracyjne lub Samorządowe Kolegium Odwoławcze stoją na stanowisku, że wykreślenie z rejestru to kara nieadekwatna do popełnionego czynu, tj. braku złożenia sprawozdania przez agencję. Wprowadzenie kary finansowej za brak przedstawienia przez agencję zatrudnienia Informacji o działalności do dnia 31 stycznia danego roku byłoby dodatkową adekwatną karą do niezłożenia przez agencję zatrudnienia takiej informacji oraz dodatkowo mobilizowałaby te podmioty do przestrzegania przepisów i terminowego przedstawiania informacji o działalności agencji zatrudnienia.	6. W przypadku nie przedstawienia przez agencję zatrudnienia formularza Informacji o działalności agencji zatrudnienia o którym mowa w art. 323 ust. 1 w terminie wskazanym w ustawie, agencja zatrudnienia podlega karze w wysokości 10.000 zł stanowiącej dochód samorządu województwa właściwego dla siedziby podmiotu.	Ustawa przewiduje sankcje za niezłożenie informacji o działalności agencji w terminie.
128	Art. 326 ust. 3	Marszałek powinien mieć zapewniony dostęp za pośrednictwem systemu teleinformatycznego by pozyskiwać dane od organów Krajowej Administracji Skarbowej lub Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego zarówno w odniesieniu do podmiotu składającego wniosek o wpis - przez dokonaniem wpisu oraz na bieżąco w przypadku agencji zatrudnienia już wpisanych. W chwili obecnej wobec braku natychmiastowego dostępu do danych w zakresie zaległości podatkowych organ nie może skutecznie weryfikować, czy dane podmioty występujące o wpis do rejestru, czy też podmioty już wpisane do rejestru nie naruszają warunku prowadzenia agencji zatrudnienia i nie działają pomimo posiadanych zaległości. Należy wprowadzić zapis analogiczny jak w art. 326 ust. 2, a jednocześnie wprowadzić	Art. 326 ust. 3 powinien być o brzmieniu: 3. Marszałek województwa pozyskuje: 1) od organów Krajowej Administracji Skarbowej za pośrednictwem systemów teleinformatycznych prowadzonych przez ministra właściwego do spraw pracy, informacje o zaległościach agencji zatrudnienia z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych albo podatku dochodowego od osób prawnych, formie opodatkowania oraz liczbie podatników wykazanych przez płatnika w deklaracjach dotyczących pobranych zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych uzyskujących od nich dochody, o których mowa w art. 32 ust. 1 i art. 42e ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, w celu ustalenia okoliczności, o których mowa w art. 307 ust. 1 pkt 1, w zakresie nie posiadania zaległości z tytułu tych podatków;	Uwaga uwzględniona

		obowiązek złożenia stosownych zaświadczeń przez podmiot ubiegający się o wpis, o czym wspomniano w uwadze do art. 312 ust. 1	2) z systemu teleinformatycznego Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, przy wykorzystaniu systemów teleinformatycznych prowadzonych przez ministra właściwego do spraw pracy, informacje o zaległościach agencji zatrudnienia z tytułu niepłacenia składek na ubezpieczenie społeczne rolników, w celu ustalenia okoliczności, o których mowa w art. 307 ust. 1 pkt 1 w odniesieniu do: 1) podmiotu składającego wniosek o wpis do rejestru agencji zatrudnienia – przed dokonaniem wpisu, 2) agencji zatrudnienia – co najmniej raz na kwartał – w celu ustalenia, czy podmiot składający wniosek o wpis do rejestru agencji zatrudnienia albo agencja zatrudnienia mają zaległości	
1288	art. 327 ust. 3	W art. 26 ust. 1 ustawy wskazano, że Minister właściwy do spraw pracy prowadzi i udostępnia systemy teleinformatyczne. Natomiast z art. 308 ust. 5 ustawy wynika, że rejestr agencji zatrudnienia jest prowadzony w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 5. Administratorem, sprawującym nadzór nad funkcjonowaniem Systemu Teleinformatycznego Obsługi Rejestrów PSZ - STOR w zakresie Krajowego Rejestru Agencji Zatrudnienia - KRAZ jest zatem minister właściwy do spraw pracy. Ww. Minister powinien raczej udostępniać dane, a nie marszałek województwa.	W art. 327 proponuje się zmodyfikować treść ust. 3: 3. Minister właściwy do spraw pracy udostępnia, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2, Państwowej Inspekcji Pracy informacje w postaci elektronicznej, obejmujące wykaz podmiotów, w stosunku do których wydano decyzję (...).	Uwaga nieuwzględniona. Wykaz podmiotów, w stosunku do których wydano decyzję o wykreśleniu i zakazie działalności jest prowadzony przez marszałka województwa.
1289	art. 362- 365, art. 367	Sankcje (kary) przewidziane w ustawie wydają się być nie do końca adekwatne i są zbyt niskie. Mogą nie stanowić skutecznego środka prewencyjnego (zapobiegawczego), zważywszy na tendencje sądów określania ich na dolnym poziomie. Należałoby wprowadzić wyższe stawki kary grzywny, tak aby miały one rzeczywiście charakter zapobiegawczy. W chwili obecnej	W art. 362-365 i w art. 367 proponuje się zmienić zapisy poprzez wskazanie: podlega karze grzywny od 5 000 zł do	Wyjaśnienie Podwyższono górny próg wymiaru kar. Decyzja o ich wysokości należy do właściwego organu.

		istniejące stawki grzywny, których wysokość została utrzymana w ustawie, nie stanowią dla agencji zatrudnienia zagrożeń, które mobilizowałyby do przestrzegania przepisów i zapobiegałyby naruszeniom przepisów prawa. Proponowane kary grzywny powinny zaczynać się od kwoty 5.000 zł.		
1290	art. 366 ust. 2	Uzasadnienie analogiczne jak przy zmianie art. 315 ust. 2	W art. 366 ust. 2 proponuje się zmienić treść z: „przed dniem rozpoczęcia kontroli” na: „do zakończenia postępowania kontrolnego”	j.w.
1291	brak art. w projekcie ustawy	Wojewódzki Urząd w Warszawie nie popiera stanowiska związanego z likwidacją RIS. Przy uzasadnieniu podnosi się argumenty dot. realizacji usług ze środków publicznych przez podmioty spełniające odpowiednie standardy oferowanych usług (certyfikaty jakości). Obecnie w RIS zarejestrowanych jest ok. 14 200 instytucji szkoleniowych z czego jedynie 2800 posiada akredytację lub znak jakości. Zastąpienie RIS przez BUR spowoduje, że ponad 10 tys. instytucji szkoleniowych w Polsce, aby móc się ubiegać o środki publiczne będzie musiało zainwestować własne środki w pozyskanie certyfikatu jakości lub zrezygnować z ubiegania się o środki publiczne. Należy zauważyć, że ok. 8200 instytucji zarejestrowanych w RIS to osoby fizyczne prowadzące jednoosobową działalność gospodarczą. W dużej mierze są to małe instytucje nie posiadające środków na zdobycie certyfikatów jakości. Takie rozwiązanie uniemożliwi korzystanie ze środków publicznych przez małe firmy w zawodach zanikających. Takie instytucje szkolą niewielką ilość osób i inwestowanie w kosztowne certyfikaty jakości jest dla nich nieopłacalne i trudne ze względu na brak kadry.		Uwaga nieuwzględniona

		Ponadto zgodnie ze Szczegółowy Opis Priorytetów Programu Fundusze Europejskie dla Mazowsza 2021-2027 działanie FEMA 6.01 Aktywizacja zawodowa osób bezrobotnych, projekt realizowany jest zgodnie z ustawą o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, która określa, że tylko instytucja zarejestrowana w RIS może uzyskać zlecenie finansowane ze środków publicznych. Trudno określić jakie konsekwencje dla projektu wywołałoby zlikwidowanie RIS.		
Wojewódzki Urząd Pracy w Gdańsku				
1292	Art. 8 ust. 1 pkt 1 ust. 2 pkt 1 (uwaga techniczna)	Mając na względzie określone w art. 1 ust. 2 zadania państwa w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy: 1) pełnego i produktywnego zatrudnienia ; 2) rozwoju zasobów ludzkich; 3) wzmacniania integracji i solidarności społecznej; 4) zwiększania mobilności na rynku pracy. Propozycja uzupełnienia zapisów dot. zakresu działania Rad Rynku Pracy.	1) inspirowanie przedsięwzięć zmierzających do pełnego i produktywnego zatrudnienia i rozwoju zasobów ludzkich, wzmacniania integracji i solidarności społecznej oraz zwiększania mobilności na rynku pracy ;	Uwaga uwzględniona
1293	Art. 34 ust. 2	Brak wskazania instytucji do której służy możliwość wniesienia zażalenia na postanowienia WUP (postępowanie o wydanie zaświadczenia). Przepis art. 32 ust. 1 pkt. 11 ustawy dzieli zadania samorządu dot. realizowania zadań wynikających z koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego na dwa rodzaje: a) o wydanie odpowiednich dokumentów i zaświadczeń w sprawach świadczeń z tytułu bezrobocia - zadania własne samorządu województwa wykonywane przez WUP. b) o wydawanie decyzji - zadania, które w imieniu samorządu województwa wykonuje dyrektor WUP.		Do wyjaśnienia

		Przepis art. 34 ust. 2 ustawy wskazują, że w sprawach, o wydawanie decyzji, organem wyższego stopnia jest minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego. W projekcie ustawy brak informacji o instytucji do której można wnieść zażalenie na postanowienie wydane w trakcie prowadzenie postępowania o wydanie zaświadczenia (np. na podstawie art. 219 kpa postanowienie o odmowie wydania zaświadczenia bądź zaświadczenia o treści żądanej).		
1294	Art. 51 ust. 1 pkt 7	W celu zapewnienia prawidłowej realizacji zadań przez publiczne służby zatrudnienia ministrowi właściwemu do spraw pracy powinny zostać udostępniane dane przez Ministra Sprawiedliwości, w zakresie art. 48 ust. 4 pkt 1 lit. b niezbędnym do realizacji zadań wynikających z art. art. 32 ust. 1 pkt 31 (art. 307 ust. 1 pkt 2 i ust. 2, art. 311 pkt 2, art. 315 ust. 1 pkt 4, 326 ust. 1)	Proponuje się dodać do art. 51 ust. 1 pkt 7 lit. b: 7) Ministra Sprawiedliwości – b) dane osób, o których mowa w art. 48 ust. 4 pkt 1 lit. b zawarte w rejestrze, o którym mowa w ustawie z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. 2024 poz. 276) niezbędne do weryfikacji osób zarządzających podmiotami ubiegającymi się o wpis do rejestru agencji zatrudnienia lub agencji zatrudnienia lub je reprezentujących w celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 31.	Wyjaśnienie Przepisy zostały poprawiane zakresie przekazywania danych
1295	Art. 51 ust. 1 pkt 12	W celu zapewnienia prawidłowej realizacji zadań przez publiczne służby zatrudnienia ministrowi właściwemu do spraw pracy powinny zostać udostępniane dane przez Państwową Inspekcję Pracy, w zakresie art. 48 ust. 4 pkt 1 lit. b niezbędnym do realizacji zadań wynikających z art. art. 32 ust. 1 pkt 31 (dot. osób ukaranych prawomocnym wyrokiem za wykroczenie, o którym mowa w art. 362 - 367)	Proponuje się dodać do art. 51 ust. 1 pkt 12 lit. d: 12) Państwową Inspekcję Pracy, w celu realizacji zadań określonych w przepisach o Państwowej Inspekcji Pracy, dane o których mowa w: d) art. 48 ust. 4 pkt 1 lit. b w zakresie informacji niezbędnych do weryfikacji osób zarządzających podmiotami ubiegającymi się o wpis do rejestru agencji zatrudnienia lub agencji zatrudnienia lub je reprezentujących ukaranych prawomocnym wyrokiem za wykroczenie, o którym mowa w art. 362 - 367 w celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 31.	Wyjaśnienie Przepisy zostały poprawiane zakresie przekazywania danych
1296	Art. 86 ust. 11	Ze względu na m.in. wykonywanie wielu zadań w zakresie krajowego pośrednictwa pracy przez pracowników PUP realizujących zadania EURES rekomendujemy, aby możliwość	11. Sprawozdania, o których mowa w ust. 10, uzupełniane są w terminie do 30 dnia miesiąca następującego po zakończeniu każdego kwartału przez: (...)	Uwaga uwzględniona

		uzupełniania bazy monitoringu została przedłużona do 30 dnia miesiąca następującego po zakończeniu kwartału. Dobrą praktyką, dotychczas stosowaną przez MRPiPS, było udostępnianie bazy monitoringu do końca miesiąca co ostatecznie umożliwiło uzupełnienie bazy monitoringu przez wszystkie PUP w województwie.		
1297	Art. 300 ust. 3 pkt. 2		2) przejazdów i szkoleń członków rad rynku pracy, o których mowa w art. 13 ust. 2 i 3 oraz obsługi tych rad, w tym ich obrad lub posiedzeń.	Uwaga uwzględniona
1298	Art. 358 ust. 2	Propozycja ujednolicenia zapisów w stosunku do ustawy o kontroli w administracji rządowej.	2. Jednostka kontrolowana może, w terminie 7 dni od dnia otrzymania zaleceń pokontrolnych, zgłosić do nich pisemne umotywowane zastrzeżenia.	Uwaga nieuwzględniona
1299		W projektowanej ustawie zrezygnowano ze stanowisk takich jak: specjalista do spraw programów, specjalista do spraw rozwoju zawodowego.	Rezygnacja w projektowanej ustawie ze stanowisk takich jak: specjalista do spraw programów, specjalista do spraw rozwoju zawodowego, będzie skutkowało koniecznością zmiany zapisów Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 października 2021 r. w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych (załącznik nr 3 Tabela D – III. Urzędy pracy).	Uwaga uwzględniona
1300	Uwaga ogólna:	Pojęcie „osoba niepełnosprawna” proponujemy zastąpić „ osoba z niepełnosprawnością ”.		Uwaga nieuwzględniona
1301	Uwaga ogólna:	Proponuje się zmianę brzmienia nazwy rejestru z „ rejestr agencji zatrudnienia ” na „ rejestr podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia ” w celu ujednolicenia nazewnictwa rejestru z jego brzmieniem w systemie teleinformatycznym (STOR) System Teleinformatyczny Obsługi Rejestrów PSZ.		Wyjaśnienia. Przyjęto nazwę „rejestr agencji zatrudnienia”
Wojewódzki Urząd Pracy w Katowicach				
1302	Art. 8 ust. 2 pkt 3 oraz art. 8 ust. 3-6	Niespójność zapisów projektu ustawy i uzasadniania – w uzasadnieniu do ustawy na str. 14 wskazano „ <i>Do zakresu działania powiatowych rad rynku pracy należy m.in. ocena racjonalności gospodarki środkami Funduszu Pracy, składanie wniosków i</i>	Doprecyzowanie zadań Powiatowej Rady Rynku Pracy w ustawie o wskazany na stronie 14 zapis. Obecnie w projekcie wskazuje się realizację wydawania opinii w sprawach dotyczących kierunków kształcenia Wojewódzkiej Radzie Rynku Pracy	Wyjaśnienie Biorąc pod uwagę uwagi do zakresu działań prrp, dokonano korekty przepisu, który otrzymał brzmienie:

		<i>wydawanie opinii w sprawach dotyczących kierunków kształcenia, szkolenia zawodowego oraz zatrudnienia w powiecie (również opiniowanie priorytetu wydatkowania KFS przygotowanego przez samorząd powiatu), a także ocenianie okresowych sprawozdań z działalności powiatowych urzędów pracy oraz przedstawianie wojewódzkiej radzie rynku pracy okresowych sprawozdań z działań powiatowych rad rynku pracy."</i>		„ Do zakresu działania powiatowych rad rynku pracy stosuje się odpowiednio przepisy ust. 2” (zakres działania wojewódzkiej rady rynku pracy).
1304	Art. 30 - 31	Przepisy w zakresie nadzoru wojewody są umieszczone w dwóch odległych miejscach ustawy: art. 30 – 31 oraz art. 359 i kolejnych w dziale XI „Nadzór i kontrola”. Szczególnie pierwsze przepisy wydają być niefortunnie umieszczone w rozdziale 3 „Zadania w zakresie aktywności zawodowej realizowane w województwie w tym funkcjonowanie WUP”	W celu zachowania czytelności konkretnych przepisów, proponuje się przeniesienie art. 30 – 31 na początek działu XI „Nadzór i kontrola”.	Uwaga nieuwzględniona
1304	art. 219 ust. 1 pkt 1	Bezrobotny, który rozwiązał stosunek pracy lub stosunek służbowy za wypowiedzeniem oraz bezrobotny zwolniony dyscyplinarnie ponoszą takie same konsekwencje rozwiązania stosunku pracy tj. brak możliwości otrzymania zasiłku dla bezrobotnych. Całkowite pozbawienie zasiłku dla bezrobotnych w stosunku do osób rozwiązujących umowę za wypowiedzeniem należy uznać za zbyt rygorystyczne rozwiązanie ustawowe. Ponadto należy zwrócić uwagę, że w przypadku koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, weryfikowanie sposobu rozwiązania umowy o pracę może być problematyczne pod kątem tego czy wystąpiły przesłanki z art. 55 § 1 i 1 ¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy. Właściwe instytucje zagraniczne przekazują tylko ogólną informację nt. sposobu rozwiązania umowy o pracę, nie wnikając czy rozwiązanie stosunku pracy przez	Proponuje się utrzymanie dotychczasowych zapisów pozwalających osobom rozwiązującym stosunek pracy z pracodawcą na otrzymanie zasiłku dla bezrobotnych po karencji 90 dni poprzez dodanie do art. 220 ust. 1 kolejnego punktu zawierającego umożliwienie pobierania zasiłku dla osób rozwiązujących stosunek pracy z pracodawcą.	Uwaga nieuwzględniona

		pracownika nastąpiło z uwagi na szkodliwy wpływ wykonywanej pracy lub dopuszczenie się przez pracodawcę ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków wobec pracownika. Takich szczegółowych informacji WUP-y nie będą w stanie pozyskać lub będzie to bardzo utrudnione.		
1305	Art. 219 pkt 1 ust 2	Z treści artykułu wynika, że prawo do zasiłku dla bezrobotnych będzie przysługiwać osobie bezrobotnej, jeśli ostatni stosunek pracy lub stosunek służbowy nie stanowi podstawy nabycia prawa do zasiłku mimo iż rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło przez pracownika. Ustawa nie precyzuje, czy w takiej sytuacji należy brać pod uwagę przedostatnie rozwiązanie stosunku pracy?	Doprecyzowanie przepisów.	Uwaga nieuwzględniona
1306	art. 221	Przepis nie precyzuje czy udokumentowanie prawa do zasiłku dla bezrobotnych ma dotyczyć również osób, wobec których zachodzą przepisy o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Jeśli udokumentowanie, o którym mowa w art. 221, ma dotyczyć również dokumentów zagranicznych potrzebnych do procedowania wniosków w zakresie koordynacji systemów zabezpieczeń społecznych, to należy zwrócić uwagę, że nie ma jednolitej wymaganej dokumentacji do ustalenia prawa do zasiłku w każdym kraju, również przepisy unijne nie regulują tych kwestii. Artykuł ten stoi również w sprzeczności z art. 97 par. 1 Kodeksu Pracy: <i>W związku z rozwiązaniem lub wygaśnięciem stosunku pracy pracodawca jest obowiązany wydać pracownikowi świadectwo pracy w dniu, w którym następuje ustanie stosunku pracy, jeżeli nie zamierza nawiązać z nim kolejnego stosunku pracy w ciągu 7 dni od dnia rozwiązania lub wygaśnięcia</i>	Proponuje się utrzymanie dotychczasowego przepisu umożliwiającego udokumentowanie prawa do zasiłku dla bezrobotnych do 7 dni od dnia rejestracji, bez ponoszenia negatywnych konsekwencji przesuwających okres pobierania zasiłku lub obniżających ten okres.	Uwaga nieuwzględniona

		poprzedniego stosunku pracy. Jeżeli z przyczyn obiektywnych wydanie świadectwa pracy pracownikowi albo osobie przez niego upoważnionej w tym terminie nie jest możliwe, pracodawca w ciągu 7 dni od dnia upływu tego terminu przesyła świadectwo pracy pracownikowi lub tej osobie za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 896, 1933 i 2042) albo doręcza je w inny sposób. Świadectwo pracy dotyczy okresu lub okresów zatrudnienia, za które dotychczas nie wydano świadectwa pracy.		
1307	Art. 288 ust. 1 pkt. 2 – 3	Brak uzasadnienia dla skrócenia do 31 sierpnia terminu zgłoszenia do ministra właściwego ds. pracy niewykorzystanych kwot środków (limitów) KFS. Ustawodawca prawdopodobnie nie uwzględnił faktu, że czynność ta byłaby realizowana w okresie wakacyjnym, w trakcie którego pewne działania są siłą rzeczy trudniejsze w przeprowadzeniu.	Proponuje się wykreślenie pkt. 3 i dokonanie zmiany w zapisie pkt. 2: 2) kwoty ze środków (limitów) KFS, które nie zostaną wykorzystane w roku budżetowym przez poszczególne PUP, zgłoszone przez marszałka województwa do ministra właściwego do spraw pracy do dnia 31 października danego roku w celu zmniejszenia kwot środków (limitów) KFS, o których mowa w art. 286 ust. 3;	Uwaga nieuwzględniona
1308	Art. 309 ust. 8	„Wniosek, o którym mowa w ust. 1, jest składany w postaci elektronicznej z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego” Czy w związku z powyższym zapisem będzie również możliwość składania dokumentów w formie papierowej?		Uwaga wyjaśniona Nie będzie możliwości składania wniosku w formie papierowej.
1309	Art. 317 ust. 5	Z jakiego źródła należy pozyskiwać informacje dotyczące wpisów do innych rejestrów?		Wyjaśnienie. W art. 317 ust. 5 jest mowa o wpisach do innych rejestrów działalności regulowanej <u>w tym samym zakresie działalności gospodarczej</u> .
1310	Art. 318 ust. 1 i 2	W przypadku, gdy adres do korespondencji wskazany w rejestrze agencji zatrudnienia jest również adresem siedziby podmiotu, a z KRS lub z CEIDG będzie wynikało, że nastąpiła zmiana adresu, nie będzie możliwości skutecznego doręczenia wezwania do usunięcia naruszenia dot.		Wyjaśnienie. Agencja zatrudnienia ma obowiązek poinformowania marszałka o zmianie danych.

		zmiany adresu. Może to skutkować dużą liczbą składanych odwołań do SKO z uwagi na fakt, że organ dysponował informacją o nowym adresie siedziby, który można ustalić na podstawie ogólnodostępnych rejestrów (CEIDG, KRS).		
1311	341 ust. 4 i 342 ust. 9 pkt 1	Propozycja ujednolicenia zapisu. W art. 341 ust. 4 jest mowa o osobie w wieku od 14. roku życia, natomiast w art. 342 ust. 9 pkt 1 o osobie w wieku od 14 lat. Osoba znajdująca się w 14. roku życia nie ma jeszcze 14 lat (ukończonych).	Brzmienie (zmiana w którymś z przepisów) jest uzależnione od intencji ustawodawcy: czy chciał objąć wsparciem osoby w wieku od 13 lat czy od 14 lat.	Uwaga nieuwzględniona
1312	art. 437 ust. 6	Propozycja zmiany fragmentu „w wieku od 18. do 30. roku życia” z uwagi na kontekst przepisu, który odnosi się do osób dorosłych. Osoba znajdująca się w 18. roku życia nie ma jeszcze 18 lat (ukończonych).	Minister właściwy do spraw pracy może powierzyć OHP dodatkowe zadania z zakresu określonego ustawą na rzecz osób w wieku od 18 lat do 30. roku życia, o ile wymaga tego sytuacja na rynku pracy.	Wyjaśnienie W art. 437 nie ma ust. 6
Wojewódzki Urząd Pracy w Olsztynie				
1313	art. 8 ust. 2 pkt 5	Zapis wydaje się zbędny – analogiczna regulacja, choć bardziej precyzyjna znajduje się w art. 18 ust. 2		Uwaga nieuwzględniona Art. 8 ust. 2 określono zadania wojewódzkiej rady rynku pracy, zaś w art. 18 odnosi się do uprawnień marszałka, który odwołuje dyrektora wup - po zaciągnięciu opinii wrwp.
1314	Art. 8	W ostatnich latach posiedzenia WRRP w regionach zdominowane zostały przez opiniowanie kierunków kształcenia. Szkoły proforma składają wnioski o wydanie ponownej opinii. Wnioski w większości dotyczą zawodów, które występują w prognozie MEN i w których kontynuowane jest kształcenie. Aby usprawnić prace WRRP dot. wydawania opinii o zasadności kształcenia w danym zawodzie zgodnie z potrzebami rynku pracy, proponuje się dodać nowy zapis, który będzie nawiązywać do treści pkt 7 prognozy zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa	W art. 8 po ust.5 proponuje się dodać nowy zapis: Art. 8 ust 5a. Ponownej opinii wojewódzkiej rady rynku pracy o zasadności kształcenia w danym zawodzie, nie wydaje się, w przypadku, gdy zawód ten występuje w prognozie zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na krajowym i wojewódzkim rynku pracy.	Uwaga nieuwzględniona

		branżowego na krajowym i wojewódzkim rynku pracy: <i>Zgodnie z art. 68 ust. 7b ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe uzyskanie ponownej opinii wojewódzkiej rady rynku pracy o zasadności kształcenia w danym zawodzie, o której mowa w art. 68 ust. 7 pkt 1 tej ustawy, jest wymagane w przypadku, gdy zawód ten nie jest wskazany w prognozie. Ponowna opinia wojewódzkiej rady rynku pracy o zasadności kształcenia w danym zawodzie nie jest wymagana w przypadku zawodu szkolnictwa branżowego określonego w części II lub III prognozy.</i>		
1319	Art. 13 ust. 2 i ust. 4 i 6	Analizując zapisy art. 13 ust. 2, 4 i ust. 6 dotyczący refundacji kosztów przejazdów oraz środków finansowych na szkolenia członków rad rynku pracy, można zauważyć pewną niekonsekwencję, która może prowadzić do problemów interpretacyjnych. Zapisy w art. 13 ustawy: Art. 13 ust. 2: Koszty przejazdów na posiedzenia rad rynku pracy są refundowane ze środków Funduszu Pracy odpowiednio przez ministra, dyrektora WUP i dyrektora PUP. Art. 13 ust. 4: Szkolenia członków rad rynku pracy z zakresu rynku pracy są finansowane odpowiednio przez ministra, marszałka lub starostę. Art. 13 ust. 6: Środki finansowe na szkolenia członków rad rynku pracy przekazuje odpowiednio minister, marszałek lub starosta. Wskazane są różne podmioty odpowiedzialne za refundację kosztów z tych samych źródeł tj. Funduszu Pracy. Brak jasności co do roli dyrektora WUP i PUP w kwestii szkoleń. Dyrektorzy WUP i PUP są wymienieni jako odpowiedzialni za refundację kosztów przejazdów, ale nie ma	Art. 13 ust. 4 i 6 (...) odpowiednio przez ministra do spraw pracy, dyrektora WUP i dyrektora PUP (...).	Uwaga nieuwzględniona

		o nich mowy w kontekście finansowania i przekazywania środków na szkolenia. Wprowadzenie jednolitego podejścia do określenia podmiotów odpowiedzialnych za refundację kosztów przejazdów oraz przekazywanie środków na szkolenia może wyeliminować niekonsekwencje w przepisach i usprawnić funkcjonowanie rad rynku pracy.		
1316	Art. 15 ust. 5, ust 7	Regulamin powinien określać tryb pracy Konwentu jak również wybór przewodniczącego.	Art. 15 ust. 5 Posiedzeniami Konwentu, o którym mowa w ust. 1 – 3, kieruje Przewodniczący, zgodnie z regulaminem. Art. 15 ust. 7 Konwent, o którym mowa w ust. 1 – 3 przyjmuje regulamin określający tryb jego funkcjonowania.	Uwaga uwzględniona
1317	Art. 18 ust. 1 Art. 18 ust. 4 pkt 6	Nabór kandydatów na wolne stanowiska urzędnicze, w tym na kierownicze stanowiska urzędnicze, jest otwarty i konkurencyjny.	Art. 18 ust. 1 Marszałek województwa powołuje dyrektora WUP wyłonionego w drodze konkursu . Art. 18 ust. 4 pkt 6 mająca co najmniej 3 letni staż na stanowisku kierowniczym ~~lub~~ oraz co najmniej 5 letni staż pracy w publicznych służbach zatrudnienia lub OHP.	Wyjaśnienie Do tego przepisu zastosowanie ma ustawa o pracownikach samorządowych.
1318	art. 30 ust. 2 i 5	Istnieje ryzyko kolizji z kompetencjami innych organów powołanych do kontroli agencji i wydatkowania środków, wątpliwości budzi organ właściwy do zastosowania procedury przewidzianej w art. 301 ustawy		Uwaga niejasna
1319	Art. 32 ust. 1 pkt 29	Wydaje się być analogiczny treściowo z pkt 26		Uwag niejasna
1320	Art. 35 ust. 5	W jakiej formule następuje stwierdzenie przez Dyrektora WUP prawa do zasiłku, skoro generalnie w sprawach tych rozstrzyga w drodze decyzji marszałek?		
1321	Art. 43 ust. 8-11, art. 45, 46	Wątpliwości budzi tworzenie dodatkowej, oprócz kpa, procedury rozpatrywania spraw administracyjnych za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, skoro kwestie te zostały uregulowane kompleksowo w kpa (doręczenia za pomocą systemu teleinformatycznego organu są alternatywą dla doręczeń elektronicznych). Stosowanie tych regulacji może prowadzić		Wyjaśnienie Sprawy nie będą rozpatrywane przez system . System będzie jedynie narzędziem do przekazywania dokumentów

		do problemów praktycznych i interpretacyjnych.		
1322	Art. 91 ust. 3	Ze względu na niewielką liczbę osób wśród poszukujących pracy, które posiadają co najmniej 12 miesięcy doświadczenia z zakresu pośrednictwa pracy lub poradnictwa zawodowego, wiąże się z trudnościami w rekrutacji w przypadku wolnego wakatu na stanowisku doradcy EURES. Z tego powodu proponujemy zniesienie tego warunku jako koniecznego do podjęcia pracy na stanowisku doradcy EURES.	Art. 91 ust. 3 Doradcą EURES może zostać osoba, która spełnia łącznie następujące warunki: posiada wyższe wykształcenie; posiada znajomość języka angielskiego co najmniej na poziomie B1; ukończyła wspólny program szkoleń określony w przepisach Unii Europejskiej w zakresie sieci EURES.	Uwaga nieuwzględniona, Realizacja zadań doradcy EURES na poziomie europejskim wymaga wiedzy i doświadczenia zakresie pośrednictwa pracy na poziomie krajowym.
1323	Art. 223	Można rozważyć uproszczenie zapisu poprzez wzajemne zobowiązanie WUP i PUP do przekazywania informacji niezbędnych do wykonywania zadań przewidzianych w ustawie.		Uwaga nieuwzględniona
1324	Art. 226	Usunięcie art. 226 ust. 1 i 2. Pozostawienie art. 226 ust. 3, ale bez konieczności spełnienia warunków określonych w art. 218. Zmiana uprości przepisy, ułatwi bezrobotnemu powrót do uprawnienia zasiłkowego. Obecnie konieczność spełnienia warunku z art. 218 jest niezrozumiała przez bezrobotnego, który twierdzi że już spełnił wymagany okres pracy a teraz tylko chciałby kontynuować pobieranie zasiłku. Często bezrobotny nie może otrzymać zasiłku na podstawie art. 226 ust. 1 (obecnie art. 73 ust. 5 ustawy o promocji ...), gdyż zatrudnienie nie doszło do skutku. Zmiany przepisów w tej kwestii da bezrobotnemu możliwość podjęcia ryzyka wyjazdu do innej miejscowości czy innego kraju w celu poszukiwania zatrudnienia oraz pobierania zasiłku w najtrudniejszej sytuacji finansowej, np. nie mając oszczędności zdobytych w czasie ostatniego zatrudnienia. Może także pobudzić aktywność zawodową osób bezrobotnych, które nie będą czekały z podjęciem	Art. 226 Osoba, która utraciła na okres krótszy niż 365 dni status bezrobotnego, uzyskuje prawo do zasiłku na okres pomniejszony o poprzedni okres pobierania zasiłku oraz o okresy, o których mowa w art. 225 ust. 3.	Uwaga nieuwzględniona

		zatrudnienia na zakończenie okresu pobierania zasiłku. Powyższa zmiana spowoduje również przyspieszenie wydania decyzji o kontynuacji zasiłku. Obecnie osoba wracająca na zasiłek po pracy za granicą może oczekiwać na decyzję kilka miesięcy, gdyż zachodzi konieczność wymiany informacji z instytucjami zagranicznymi. Zmiana mogłaby także doprowadzić do rozwiania wątpliwości, który organ jest właściwy do wydania decyzji o kontynuacji zasiłku (starosta czy marszałek).		
1324	Art. 283	Planowanie środków finansowych na dodatki motywacyjne dla pracowników urzędów pracy jest zadaniem wymagającym staranności i uwzględnienia wielu czynników. Kluczowe jest, aby były zabezpieczone odpowiednie środki na ten cel. Przy ograniczonym Funduszu Pracy zadanie to może stanowić spore wyzwanie dla urzędów pracy. Już w chwili obecnej zmniejszający się budżet Funduszu Pracy jest wyzwaniem dla urzędów pracy, które muszą efektywnie zarządzać ograniczonymi środkami, aby realizować swoje zadania. Obecnie w WUP w Olsztynie zatrudnionych jest 28 osób uprawnionych do dodatku do wynagrodzenia co stanowi 21% załogi. Natomiast wg nowych przepisów dotyczących dodatków motywacyjnych uprawnionych będzie ok. 95%. Tak więc środki FP na ten konkretny cel powinny być odpowiednio oszacowane.		Uwaga niejasna
1324	Art. 300 ust. 3 pkt 2	Czy pod pojęciem „(...) obsługa tych rad” należy rozumieć wszystkie działania i środki niezbędne do zapewnienia sprawnego funkcjonowania rad rynku pracy? Czy w ramach obsługi rad rynku pracy mogą być finansowane koszty zakupu artykułów spożywczych na zabezpieczenie przerw		Wyjaśnienie Obsługa będzie rozumiana szeroko

		kawowych, koszty wynajęcia sali na posiedzenia oraz ewentualny catering?		
1327	Art. 301	Wątpliwości budzi jakie organy będą właściwe do wydania decyzji o zwrocie środków z FP.		Uwaga niejasna
1328	Art. 311-312	Regulacja jest niespójna – termin jest nieadekwatny do celów postępowania sprawdzającego przed wpisem, kolizja z art. 314 pkt 2 i 311 ust. 2		Wyjaśnienie W art. 311 wskazano, iż przed dokonaniem wpisu do rejestru agencji zatrudnienia marszałek województwa może dokonać sprawdzenia: 1) danych podanych we wniosku, o którym mowa w art. 309 ust. 1, lub oświadczeniu, o których mowa w art. 309 ust. 3, 2) spełnienia przez podmiot zamierzający prowadzić agencję zatrudnienia warunków określonych w art. 307 – w celu stwierdzenia, czy podmiot spełnia warunki prowadzenia działalności agencji zatrudnienia. Termin określony w art. 314 pkt. 2 jest dla podmiotu ubiegającego się o wpis.
1329	Art. 315 ust. 2	Zdaje się opierać na założeniu, iż po upływie terminu na usunięcie uchybień wskazane byłoby przeprowadzenie dodatkowej kontroli. Proponuje się zastąpić czynności kontrolne postępowaniem administracyjnym i rozciągnąć możliwość odstąpienia od wykreślenia na przypadki usunięcia wszystkich uchybień dla których organ winien wyznaczyć termin w toku postępowania w sprawie wykreślenia (byłoby to zgodne z aktualnym orzecznictwem w tego rodzaju sprawach).		Uwaga nieuwzględniona. Nie ma uzasadnienia dla wskazanych czynności dodatkowej kontroli.
1330	Art. 425 i Uzasadnienie do ustawy str. 151	Występuje niespójność pomiędzy projektem ustawy a jej uzasadnieniem w odniesieniu do końcowej daty, do której może być przyznawany dodatek do wynagrodzenia na starych zasadach (do	Należy ujednolicić datę.	Uwaga uwzględniona

		dnia 31 grudnia 2025 r./ do dnia 31 grudnia 2024 r.). Ujednolicenie zapisów w ustawie oraz w uzasadnieniu do niej jest kluczowe dla klarowności i spójności przepisów.		
Dolnośląski Wojewódzki Urząd Pracy				
133	art. 44 ust. 1	W art. 44 ust. 2. w przypadku braku możliwości wniesienia podania za pośrednictwem indywidualnego konta nie bierze się pod uwagę wniesienia podania za pośrednictwem WUP, jest wymieniony tylko PUP. Uwaga dotyczy w szczególności agencji zatrudnienia, które dotychczas składały wnioski bezpośrednio do WUP. „Art. 44. (...) 2. Jeżeli nie ma możliwości wniesienia podania za pośrednictwem indywidualnego konta podanie składa się w PUP w: 1) którym bezrobotny lub poszukujący pracy jest zarejestrowany; 2) którym pracodawca, przedsiębiorca, agencja zatrudnienia lub inny podmiot zamierzający ubiegać się o formy pomocy lub korzystający z formy pomocy; 3) wybranym przez osobę niezarejestrowaną, w tym osobę bierną zawodowo.”	Proponujemy dodanie możliwości składania wniosków, podań, pism również za pośrednictwem WUP, nie tylko PUP (w przypadku braku możliwości wniesienia podania za pośrednictwem indywidualnego konta)	Uwaga nieuwzględniona
133	Art. 307 i art. 314	Artykuł reguluje odmowę wpisu w drodze decyzji w dwóch przypadkach (w tym wymienione w art. 307 ust. 1 i 2). Jednocześnie art. 307 wskazuje dodatkowy katalog sytuacji, w których podmiot nie może ubiegać się o wpis. W jakiej formie marszałek odmawia wpisu w pozostałych przypadkach?	Uwaga ogólna.	Wyjaśnienie. W art. 307 są zawarte odesłania do tych warunków, które musi spełnić podmiot ubiegający się o wpis do rejestru agencji zatrudnienia
133	Art. 315 ust. 1 pkt 5	Czy brak sankcji w postaci wykreślenia z KRAZ za niespełnienie obowiązku co do pisemnej umowy z art. 337 jest zamierzony? Ustawodawca przewidział taką sankcję w przypadku art. 338 i – jednocześnie - Ustawodawca przewiduje karę grzywny w dziale XII projektu dla	Uwaga ogólna.	Uwaga uwzględniona. Uzupełniono sankcje o art. 337 w art. 315 ust. 1 pkt. 4

		wykroczeń przeciwko art.337 i art. 338 w kwestii pisemnych umów.		
1334	Art. 323	W projekcie nie ujęto zagadnienia, jak traktować podmioty z zawieszoną działalnością w kontekście sankcji z art. 315 ust.1 pkt 3.	Uwaga ogólna.	Wyjaśnienie. Nieprowadzenie działalności gospodarczej jest związane również z jej zawieszeniem. Informacja działalności agencji zatrudnienia będzie składana też przez podmioty, które zawiesiły działalność.
Wojewódzki Urząd Pracy w Toruniu				
1335	art. 94 ust. 4	Sformułowane warunki dotyczące liczby i kwalifikacji zatrudnionych doradców zawodowych będą trudne do spełnienia, a określona ustawowo liczba doradców nie będzie odpowiadała na realne potrzeby każdego centrum. W związku z problem w pozyskiwaniu specjalistów do pracy jako doradca zawodowy/psycholog, należy dać możliwość elastycznego zatrudniania w centrum kariery zawodowej.	Art. 94. 1. W centrum kariery zawodowej do realizacji poradnictwa zawodowego zatrudnia się co najmniej pięciu pracowników, w pełnym wymiarze czasu pracy, w tym czterech doradców zawodowych lub starszych doradców zawodowych, spośród których przynajmniej jeden ukończył studia magisterskie z zakresu psychologii. 2. W województwie, w którym funkcjonuje więcej niż jedno centrum przepis ust. 1 ma zastosowanie do centrum kariery zawodowej koordynującego prace wszystkich centrów kariery zawodowej na terenie województwa. 3. Liczba doradców zawodowych powinna umożliwiać dostęp do poradnictwa zawodowego wszystkim osobom zarejestrowanym potrzebującym i oczekującym takiej pomocy, w szczególności osobom długotrwale bezrobotnym. Art. 94 Liczba doradców zawodowych zatrudnionych w centrum kariery zawodowej powinna umożliwiać dostęp do poradnictwa zawodowego wszystkim osobom zarejestrowanym potrzebującym i oczekującym takiej pomocy, w szczególności osobom długotrwale bezrobotnym.	Uwaga uwzględniona
1336	art. 235 ust. 2	Podniesiono wysokość stypendium stażowego do 160% kwoty zasiłku, jednak biorąc pod uwagę zaangażowanie czasowe tej formy wsparcia (równe pełnemu	art. 235 ust. 2. Wysokość stypendium, o którym mowa w ust. 1 wynosi miesięcznie 200% zasiłku, o którym mowa w art. 224 ust. 1 pkt 1, jeżeli miesięczny wymiar stażu jest równy maksymalnemu wymiarowi określonego w art.	Uwaga nieuwzględniona Wysokość stypendium stażowego została zwiększona ze 120% do 160% zasiłku dla bezrobotnych. Staż nie jest formą zatrudnienia, a

		etatowi) oraz aktualne koszty życia, ta kwota wydaje się nadal niewystarczająca.	118 ust. 1. W przypadku niższego miesięcznego wymiaru stażu wysokość stypendium ustala się proporcjonalnie.	wartością dodaną stażu jest zdobywanie umiejętności i wiedzy, a nawet kwalifikacji w zawodzie. Odnośnie kwestii wysokości stypendium w trakcie zwolnienia lekarskiego, rozwiązanie zostało zaproponowane na podstawie dotychczasowych doświadczeń.
Wojewódzki Urząd Pracy w Poznaniu				
1337	art. 317, ust. 3	Uściślenie wykreślenia. Czy wykreślenie następuje w drodze decyzji administracyjnej czy też ew. z urzędu jako czynności technicznej.	3. W przypadku gdy decyzja, o której mowa w ust. 1, stanie się ostateczna, marszałek województwa wykreśla w drodze decyzji podmiot z rejestru agencji zatrudnienia.	Wyjaśnienie. Przepis wskazuje na wykreślenie w drodze decyzji.
Wojewódzki Urząd Pracy w Zielonej Górze				
1338	Art. 8 ust 6	Biorąc pod uwagę skład wojewódzkiej rady rynku pracy (zwany dalej WRRP), w której zasiadają przedstawiciele organizacji pracodawców, nie jest konieczne dopraszanie dodatkowych przedstawicieli pracodawców.	Wykreślenie pkt 1	Uwaga nieuwzględniona Celem rozszerzenia składu wrpp jest możliwość jak najszerszemu gronu udziału w posiedzeniach tego organu.
1339	Art. 32 ust. 1 pkt 2 lit e)	Zasadne jest doprecyzowanie zapisu, polegające na dookreśleniu tego jaką formę ma przybierać wskazane „wsparcie”. Z treści pkt wynikać może, że dotyczy tylko i wyłącznie wsparcia metodycznego.	e) wsparcie metodyczne powiatowych urzędów pracy w realizacji zadań związanych z wydatkowaniem środków KFS,	Uwaga nieuwzględniona Nie planuje się zawężać zakresu wsparcia jedynie do wsparcia metodycznego.
1340	Art. 268	W treści artykułu wskazano odniesienie do art. 267 ust 7, który dotyczy wyłącznie kryteriów ustalanych przez sejmik województwa. Bardziej zasadne będzie odniesienie do całego artykułu.	Art. 268. Wyboru form pomocy dla bezrobotnych i innych uprawnionych osób, w ramach kwoty środków (limitu) Funduszu Pracy ustalonej dla powiatu zgodnie z art. 267, dokonuje starosta po zasięgnięciu opinii powiatowej rady rynku pracy.	Uwaga uwzględniona
1341	Art.271 ust 3	Wątpliwość budzi możliwość wykorzystania środków przyznanych limitami jako wkład własny na realizację projektów w uwagi na okres przyznawania oraz rozliczania środków Funduszu Pracy (rok budżetowy), co stanowi problem ujęcia wymienionych środków jako wkładu własnego w projekcie. Trudno określić w jaki sposób należałoby wnioskować o zapewnienie takiego wkładu własnego do		Uwaga nieuwzględniona

		projektu, w szczególności projektu przekraczającego rok budżetowy..		
1342	Art. 281	Brak wskazania z jakiej puli środków FP będzie następowało finansowanie (algorytm/rezerwa FP/osobne środki)		Uwaga niejasna
1343	Art. 286 ust 1	Sformułowanie „oraz sytuacji na rynku pracy” jest zbyt ogólne i wielowskaźnikowe. Jednocześnie dotychczasowa praktyka, opierająca się na bieżącym zapotrzebowaniu pracodawców wydaje się najbardziej optymalnym rozwiązaniem. Stąd proponujemy wykreślenie powyższego sformułowania.	<i>Art. 286. 1. Podział kwot środków KFS na kształcenie ustawiczne w województwie między poszczególne PUP dokonywany jest przez zarząd województwa z uwzględnieniem zapotrzebowania, o którym mowa w art. 285.</i>	Uwaga nieuwzględniona
1344	Art. 298	Ogranicza umowę tylko do wynagrodzeń. Nie przewiduje możliwości sfinansowania kosztów obsługowych takich jak np. finansowane dotychczas koszty podróży służbowych związanych z tzw. barometrem zawodów.		Wyjaśnienia Jw.
1345	Art. 300 ust 3 pkt 4	Konieczność doprecyzowania treści punktu w zakresie możliwości finansowania rozwoju i eksploatacji systemów teleinformatycznych ze środków fakultatywnych przyznanych WUP algorytmem. Wskazany punkt odnosi się do zadań Ministra.		Uwaga nieuwzględniona
1346	Art. 300 ust 3	Brakuje odniesienia do wkładu własnego do projektów, o których mowa w art. 271	<i>Dopisać pkt 32) wkład własny do projektów , o których mowa w art. 271</i>	
1347	Art. 307. Ust. 2	Przy tak sformułowanym przepisie prawnym dot. osoby zarządzającej lub reprezentującej podmiot pojawia się pytanie w jaki sposób sprawdzić, skontrolować zapis, celem ustalenia czy przedsiębiorca spełnia warunki prowadzenia działalności agencji zatrudnienia		Wyjaśnienie Osoby zarządzające oraz reprezentujące agencję zatrudnienia będą sprawdzane w odpowiednich systemach wskazanych w art. 326.
1348	Art. 314 pkt 1	Wprowadzenie okresu jaki obejmuje uzyskanie ponownego wpisu do Rejestru podmiotów uprzednio wykreślonych z Rejestru z przyczyn wskazanych w przepisie	dookreślenie okresu do uzyskania ponownego wpisu do Rejestru	Uwaga uwzględniona
1349	Art. 437 ust 2	Zapis jest niezrozumiały.	<i>Wykreślenie ust 2.</i>	Uwaga uwzględniona

		Cyt. „ 2. Regionalne plany działań na rzecz zatrudnienia, o których mowa w art. 3 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 452, które zostały uchwalone na rok 2023 przed dniem wejścia w życie ustawy, zachowują swoją moc do końca 2024 r. ”		
1350	Art. 447 ust 2	Proponujemy uzupełnienie wyszczególnienia punktów o pkt 9 i 29. Pkt 9 to: finansowanie kosztów związanych z realizacją poradnictwa zawodowego oraz działań o charakterze metodyczno-szkoleniowym w zakresie poradnictwa zawodowego, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 16. Pkt 29 to: finansowanie konferencji, seminariów, posiedzeń lub spotkań, w tym o charakterze międzynarodowym, organizowanych przez ministra właściwego do spraw pracy, WUP , PUP i OHP , w szczególności dla kadry publicznych służb zatrudnienia i OHP .	2. W 2025 r., od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z ustalonych na rok 2025 na podstawie ustawy, o której mowa w art. 452, kwot środków (limitów) Funduszu Pracy na finansowanie innych fakultatywnych zadań wojewódzkie urzędy pracy realizują zadania określone w art. 300 ust. 3 pkt 1, 2, 4, 6–8, 9, 10–12, 14–17, 19–21, 23, 24, 26–28, 29, 30 i 31.	Uwaga nieuwzględniona
1351	Art. 453	Wskazanie art. 206 jako wyjątku w artykule wprowadzającym ustawę w życie spowoduje brak możliwości finansowania z Funduszu Pracy badań lekarskich w roku 2025.	Art. 453. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r., z wyjątkiem art. 106 oraz art. 128 ust. 2, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.	Uwaga nieuwzględniona
Wojewódzki Urząd Pracy w Kielcach				
1352	Art.18 ust. 4 pkt 6	Proponuje się aby w tym przepisie zmienić wyraz „lub” na „oraz” i dodatkowo obniżyć wymagany staż w publicznych służbach zatrudnienia z 5 na 3, przy jednoczesnym podwyższeniu z 3 na 5 lat doświadczenia kierowniczego. Taka zmiana wprowadzająca wymóg większego doświadczenia w kierowaniu i połączenia tego z 3 letnim doświadczeniem pracy w publicznych służbach zatrudnienia w większym stopniu gwarantuje prawidłową obsadę stanowiska.	6) mająca co najmniej 5 letni staż na stanowisku kierowniczym oraz co najmniej 3 letni staż pracy w publicznych służbach zatrudnienia lub OHP	Uwaga nieuwzględniona Zaproponowany przepis daje możliwość szerokiemu gronu osób, posiadających doświadczenie kierownicze, w ubieganiu się o stanowisko dyrektora urzędu pracy.
Wojewódzki Urząd Pracy w Krakowie				
1353	art.32 ust. 1 dodatkowy punkt	W związku z: 1) likwidacją Rejestru Instytucji Szkoleniowych,	<i>Dodatkowy punkt o brzmieniu: „prowadzenie działań wspierających zapewnienie jakości usług rozwojowych przez podmioty realizujące usługi finansowane ze środków KFS”</i>	Uwaga nieuwzględniona: Zapewnianie jakości oferowanych przez realizatorów usług rozwojowych realizowane

		2) koniecznością spełnienia przez podmioty realizujące szkolenia finansowane z KFS-u wymogów wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości w zakresie świadczenia usług szkoleniowych.(Baza Usług Rozwojowych) – Art. 128, pkt 2, Dział VII, Rozdział 3 Ustawy 3) potrzebą zadbania o jakość usług szkoleniowych w regionie (w tym zapobieganiu nadużyciom, przygotowywaniu instytucji szkoleniowych do przystępowania do uzyskiwania standardów jakości, zapobieganiu zawyżaniu cen, wspieranie mechanizmów współpracy i koordynacji w zakresie uczenia się przez całe życie) sugerujemy dopisanie do wykazu zadań samorządu województwa zadania, którego realizacja będzie wspierała podnoszenie jakości usług szkoleniowych w regionie.		jest w ramach Bazy Usług Rozwojowych. Nie planuje się nakładać obowiązków w tym zakresie na samorząd województwa.
1354	art. 271 ust. 2	W związku z realizacją różnego rodzaju projektów skierowanych do mieszkańców, w których oferowana jest usługa poradnictwa zawodowego, obecny zapis powoduje, że każdy projekt zawierający elementy doradztwa (niezależnie jakiej grupy odbiorców dotyczy) powinien być realizowany w ramach Centrum Kariery Zawodowej. Może to doprowadzić do sytuacji, że w Centrum realizowane będą również inne działania, niekoniecznie związane z założeniami merytorycznymi Centrum. Dzięki odstąpieniu od obowiązku realizowania poradnictwa zawodowego w ramach projektów w Centrum projekty będą realizowane efektywniej. Wszelkie	<i>Jeżeli w projektach, o których mowa w ust. 1, są realizowane formy pomocy wskazane w ustawie, są one realizowane w sposób i na zasadach określonych w ustawie, z wyłączeniem art. 33 ust. 5.</i>	Uwaga nieuwzględniona

		usługi związane z poradnictwem zawodowym powinny być realizowane przez doradców zawodowych, a sama usługa spełniać zapisy przewidziane dla poradnictwa zawodowego w niniejszym projekcie.		
135	art. 282	Zapisy dotyczące przyznawania dodatku motywacyjnego są nieprecyzyjne. Dla uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych proponujemy dodanie zapisu doprecyzowującego grono osób uprawnionych do otrzymania dodatku motywacyjnego na wzór zapisu art. 134 ust. 2 w zakresie podnoszenia kwalifikacji.	<i>Dyrektor WUP i Dyrektor PUP może przyznać pracownikowi realizującemu zadania określone ustawą raz na 3 miesiące [...]</i>	Uwaga nieuwzględniona
135	OSR	Przeprowadzenie oceny skutków dla ochrony danych i ewentualnych konsultacji z Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych na etapie prac legislacyjnych. Mając na uwadze kategorie danych osobowych, które są i być może będą przetwarzane przez PSZ (wśród nich są dane o których mowa w art. 9 ust. 1 RODO) oraz dużą skalę ich przetwarzania (centralny rejestr danych osobowych osób fizycznych ubiegających się o pomoc określoną w ustawie, o którym mowa w art. 4 ust. 4a ustawy z dnia 20.04.2004 r. o promocji zatrudnienia ...) administratorzy prawdopodobnie będą zobowiązani (przed rozpoczęciem przetwarzania i gdy zmienia się ryzyko wynikające z operacji przetwarzania) do przeprowadzenia oceny skutków dla ochrony danych, o której mowa w art. 35 ust. 1 i ust. 7 w zw. z ust. 3-4 RODO i być może konsultacji z Prezesem UODO zgodnie z art. 36 RODO. Zgodnie z art. 35 ust. 10 RODO nie przeprowadza się oceny skutków dla ochron danych jeżeli: a) przetwarzanie na mocy art. 6 ust. 1 lit. c) lub e) RODO ma podstawę prawną w prawie Unii lub w prawie państwa	Uwaga nie wymaga wprowadzenia zmian w treści Ustawy.	Uwaga ogólna

		członkowskiego, któremu podlega administrator, i prawo takie reguluje daną operację przetwarzania lub zestaw operacji, b) a oceny skutków dla ochrony danych dokonano już w ramach oceny skutków regulacji w związku z przyjęciem tej podstawy prawnej, chyba że państwa członkowskie uznają za niezbędne, by przed podjęciem czynności przetwarzania dokonać oceny skutków dla ochrony danych. Korzyści takiego rozwiązania: - wyeliminowanie sytuacji, w których okaże się, że zidentyfikowane na podstawie przepisów „nowej ustawy” czynności przetwarzania będą niezgodne z RODO (Prezes UODO w ramach uprawnień naprawczych, które przysługują mu na podstawie art. 58ust. 2 lit. f) RODO, może wprowadzić czasowe lub całkowite ograniczenia przetwarzania, w tym zakaz przetwarzania – jak w takiej sytuacji realizować zadania ustawowe?), - standaryzacja przetwarzania danych osobowych w skali całego kraju, ułatwienie realizacji obowiązków wynikających z RODO		
Wojewódzki Urząd Pracy w Lublinie				
135	art. 32 ust. 1 pkt 19	Wskazane jest doprecyzowanie typu szkół, z którymi zawiązywana jest współpraca w realizacji poradnictwa zawodowego. Proponujemy zapis o współpracy ze szkołami ponadpodstawowymi ponieważ doradcy zawodowi pracujący w urzędach pracy nie dysponują narzędziami ani metodami pracy z uczniami w szkołach podstawowych.	współpraca ze szkołami ponadpodstawowymi, uczelniami itd.	Uwaga uwzględniona

1358	art. 33 ust. 5	Proponujemy utrzymać zapis dotyczący funkcjonowania co najmniej jednego centrum w WUP.	W ramach wojewódzkiego urzędu pracy funkcjonuje co najmniej jedno centrum kariery zawodowej, będące komórką organizacyjną realizującą zadania określone w art. 32 ust. 1 pkt 15–20, dla bezrobotnych, poszukujących pracy oraz osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo.	
1359	art. 33 ust. 6	Obecna propozycja zapisu otwiera możliwość likwidacji centrów kariery zawodowej.	Utworzenie lub likwidacja centrum kariery zawodowej wymaga zgody ministra właściwego do spraw pracy.	Uwaga uwzględniona
1360	art. 87 ust. 5	Propozycja rozszerzenia zapisu dotyczącego kosztów prowadzenia zajęć poradnictwa grupowego również w WUP.	Koszt prowadzenia zajęć przez osoby niebędące pracownikami wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy w ramach porad grupowych lub szkoleń z zakresu umiejętności poszukiwania pracy wymagających specjalistycznej wiedzy, którą nie dysponują pracownicy WUP lub PUP, może być finansowany ze środków Funduszu Pracy.	Uwaga uwzględniona
1361	art. 300 ust. 3 pkt 10	Pkt 10 w takim brzmieniu budzi wątpliwość czy dla pracowników publicznych służb zatrudnienia mogą być finansowane ze środków Funduszu Pracy kursy, np. językowe.	szkoleń, kursów, studiów, lub studiów podyplomowych, dla pracowników publicznych służb zatrudnienia, OHP i podmiotów akredytowanych	Wyjaśnienie Art. 134. 2. wskazuje, iż „Pracownicy publicznych służb zatrudnienia i OHP realizujący zadania określone ustawą mogą korzystać ze szkoleń, studiów lub studiów podyplomowych, dotyczących realizacji zadań wynikających bezpośrednio lub pośrednio z ustawy, finansowanych z Funduszu Pracy. Jeśli kurs językowy pomoże pracownikowi w realizacji jego zadań zawodowych, to może on być skierowany na dane szkolenie językowe.
1362	art. 300 ust. 3 pkt 29	Pkt 10 w takim brzmieniu budzi wątpliwość czy dla pracowników publicznych służb zatrudnienia mogą być finansowane ze środków Funduszu Pracy koszty delegacji	konferencji, seminariów, posiedzeń lub spotkań (w tym delegacji) ALBO: konferencji, seminariów, posiedzeń lub spotkań, oraz uczestnictwa w nich	

		na konferencje, seminaria, posiedzenia czy spotkania.	ALBO: konferencji, seminariów, posiedzeń lub spotkań, łącznie z kosztem delegacji	
1365	art. 305 ust. 2 pkt 1	Jeżeli prowadzenie działalności w zakresie pośrednictwa pracy obejmującego usługi wskazane w art. 81 ust. 2 wymaga wpisu do rejestru agencji zatrudnienia, a nie będzie objęte zakresem danych formularza informacji o działalności agencji zatrudnienia (dotychczas takie usługi nie mogły być wykazywane w ustawowej rocznej informacji) to podmiot taki zostanie wykreślony w drodze decyzji po okresie dwóch kolejnych okresów sprawozdawczych. Dlatego proponuje się usunąć zapis wskazujący na usługi wymienione w art. 81 ust. 2 projektu ustawy jako wymagające wpisu do rejestru agencji zatrudnienia.	ust. 2. Prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie: pośrednictwa pracy, które obejmuje usługi: kierowanie osób do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych, o których mowa w art. 338 ust. 1, kierowanie cudzoziemców do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej do podmiotów prowadzących działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o których mowa w art. 337, gromadzenie i udostępnianie informacji o wolnych i poszukiwanych miejscach pracy za pośrednictwem systemów teleinformatycznych.	Uwaga uwzględniona w zakresie uzupełnienia informacji wskazywanych w sprawozdaniu z działalności agencji zatrudnienia.
1364	art. 306 ust. 1 pkt 4	Brak informacji o postępowaniu w sprawie akademickich biur karier, które już są w rejestrze na mocy poprzednich przepisów.	Wskazanie, w jakim postępowaniu wykreślić akademickie biura karier, dotychczas wpisane do rejestru.	Wyjaśnienie. Zgodnie z ustawą o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (art. 18 c ust. 3) nie wymaga wpisu do rejestru prowadzenie akademickiego biura karier.
1365	art. 314 pkt 1	Zbędne wskazanie w art. 307 na ust. 1 i 2, ponieważ w art. tym są to jedyne ustępy.	Marszałek województwa w drodze decyzji odmawia wpisu podmiotu do rejestru agencji zatrudnienia, w przypadku: niespełnienia warunków wskazanych w art. 307;	Wyjaśnienie. Do art. 307 dodano ust. 3.
1366	art. 314 pkt 1	Odmowa wpisu w drodze decyzji w przypadku, gdy podmiot wpisany do rejestru ponownie wystąpił z wnioskiem o dokonanie wpisu (np. omyłkowo składa wnioszek o wpis zamiast wniosek o zmianę danych w przypadku rozszerzenia rodzaju świadczonych usług) jest nieuzasadniona, tym bardziej, że podmiot taki mógł dokonać bezzwrotnej (w tym przypadku) opłaty w wysokości 1000 zł za wpis.	Marszałek województwa w drodze decyzji odmawia wpisu podmiotu do rejestru agencji zatrudnienia, w przypadku: niespełnienia warunków wskazanych w art. 307 ust. 1 pkt: 1-5 i pkt: 7-8.	Wyjaśnienie Zmiana rozszerzenia rodzaju świadczenia usług powinna być złożona jako wniosek o zmianę danych. Nie jest uzasadnione ponoszenie przez podmiot wpisany do rejestru dodatkowej opłaty.
1367	art. 314 pkt 2	W przypadku stwierdzonej niezgodności danych we wniosku o wpis, ze stanem	Propozycja usunięcia zapisu, a wówczas	Wyjaśnienie.

		faktycznym, po uprzednim wezwaniu podmiotu do złożenia wyjaśnień w tej sprawie, odmowa wpisu w drodze decyzji, biorąc pod uwagę wniesienie bezzwrotnej (w tym przypadku) opłaty w wysokości 1000 zł, wydaje się rozstrzygnięciem zbyt rygorystycznym.	w takim przypadku wniosek o wpis pozostanie bez rozpatrzenia.	Podmiot posiada możliwość usunięcia niezgodności po uprzednim wezwaniu.
Polska Izba Firm Szkoleniowych				
1368	Uwaga ogólna	PIFS podziela pogląd wyrażony w uzasadnieniu do projektu o konieczności uchwalenia nowej ustawy, tak aby nowe regulacje uwzględniały obecną sytuację społeczno-gospodarczą i odpowiadały na nowe wyzwania rynku pracy. Ten pogląd wzmacnia również nasze przekonanie o konieczności dostosowania nowej regulacji do innych regulacji w systemie prawnym i zapewnienia ich spójności. W szczególności mamy na myśli Ustawę z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z późniejszymi zmianami wraz z Rozporządzeniem Ministra Funduszy i Polityki Regionalnej dnia 28 lipca 2023 r. w sprawie rejestru podmiotów świadczących usługi rozwojowe – Dz. U. 2023 poz.1686, oraz Ustawę z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji z późniejszymi zmianami. Inicjatywa nowej ustawy i niektóre proponowane regulacje pozostają w zbieżności z propozycjami Rady ds. Kompetencji Sektora Usług Rozwojowych i PIFS jakie zostały przekazane Ministerstwu Rozwoju, Pracy i Technologii w odpowiedzi na zaproszenie Ministra w dniu 24 lutego 2021 r. Propozycje te znalazły częściowe odzwierciedlenie w proponowanym projekcie ustawy, a pozostałe pozostają aktualne i zasługują na rozważenie w dalszych pracach na tym projektem.		Uwaga wyjaśniona Celem zawartej w projekcie ustawy propozycji jest, aby szkolenia zlecane z Funduszu Pracy były realizowane na wysokim poziomie i przez instytucje posiadające akredytację lub znak jakości. Zakłada się, że projektowana zmiana wpłynie pozytywnie na jakość świadczonych szkoleń co zwiększy szanse bezrobotnych na rynku pracy przy jednoczesnym efektywnym wydatkowaniu środków FP na usługi szkoleniowe.

1369	Uwaga dotycząca definicji pojęć, języka. art.99 ust.3	W naszym przekonaniu szczególnie istotne jest ujednolicenie definicji pojęć i języka w kwestiach regulujących wsparcie działań służących uzyskiwaniu lub uzupełnianiu kompetencji, a także ich potwierdzania, poprzez ich dostosowanie do już wprowadzonych do systemu prawnego ustawami o których mowa w pkt.1, powyżej. Dotyczy to przede wszystkim takich pojęć jak kapitał ludzki, usługa rozwojowa, podmiot świadczący usługi rozwojowe, kompetencje, kwalifikacje, procesy walidacji i certyfikacji. Potrzeba adaptacji tych pojęć w proponowanym projekcie jest szczególnie uzasadniona propozycją zastąpienia Rejestru Instytucji Szkoleniowych rejestrem - Baza Usług Rozwojowych, co generalnie uważamy za rozwiązanie idące w dobrym kierunku. Szczególnym przykładem zastosowania w projekcie określenia nie mającego praktycznego zastosowania i jasnej definicji ustawowej jest art.99 ust.3 projektu (szkolenia są organizowane w formie kursu). Wobec braku jednoznacznego zdefiniowania takiej formy usługi rozwojowej i wymogów jakie musi ona spełniać, może doprowadzić do sporego chaosu w rozstrzyganiu co jest kursem, a co nim już nie jest.		Uwaga wyjaśniona Język i definicje użyte w projekcie ustawy, z jednej strony odpowiadają specyfice pracy publicznych służb zatrudnienia, z drugiej strony są spójne z obecną terminologią w obszarze uczenia się przez całe życie, co nie oznacza automatycznie identyczności z każdym pojęciem zawartym w innych ustawach. Odnośnie pojęcia kursu, zastosowano podejście analogiczne do funkcjonującego w ramach obowiązującej ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. W ramach wyjaśnień do ww. ustawy wypracowano sposób identyfikacji szkoleń rozumianych jako kurs (w opozycji do innych form takich jak np. kongres czy konferencja) i ten zasób będzie wykorzystany także przy okazji udzielania wyjaśnień do nowej ustawy.
1370	Uwaga dotycząca Bazy Usług Rozwojowych.	Jak wspomniano powyżej, zastąpienie RIS Bazą Usług Rozwojowych uważamy za rozwiązanie słuszne, ale zwracamy uwagę na konsekwencje takiego rozwiązania, które nie w pełni zostały dostrzeżone i uwzględnione w projekcie ustawy. Poza istotnością kwestii definicyjnych o których mowa w punkcie 2 powyżej, warto zauważyć, że BUR, jak wynika z samej nazwy jest bazą usług rozwojowych i umożliwia rejestrację zarówno przez podmioty realizujące usługi bez dofinansowania jak też podmioty		Uwaga wyjaśniona Założeniem ustawy jest wymaganie od realizatorów szkoleń wpisu do BUR (z obowiązkiem spełnienia wymagań jakościowych). Nie planuje się jednak nakładać tego obowiązku na instytucje potwierdzające wiedzę i umiejętności, ponieważ w wielu przypadkach jakość tych usług jest zapewniana w ramach innych systemów (np. zawody

		realizujące usługi z dofinansowaniem ze środków publicznych, te drugie ze znacznie poszerzonymi wymaganiami i obowiązkiem realizacji tych usług poprzez Bazę. Tymczasem projekt ustawy w art. 106 oraz art.128 ust.2 stanowią jedynie, że określone działania wspierające mogą realizować podmioty wpisane do rejestru BUR, nie określając, czy same działania mają być realizowane z wykorzystaniem BUR. Z jednej strony chodzi o usługi niewątpliwie dofinansowane ze środków publicznych, ale trudno nie dostrzec, że ustawa o utworzeniu PARP, wynikające z niej rozporządzenie i Regulamin BUR są wyraźnie zorientowane na usługi dofinansowywane w ramach programów operacyjnych ze środków UE. Ustawa o utworzeniu PARP definiuje usługę rozwojową, a BUR rozróżnia różne jej rodzaje, w tym m.in. usługę szkoleniową, usługę doradztwa, a także egzamin. Tymczasem proponowany projekt ustawy (np. m.in. w art.99 ust.1) wyraźnie rozdziela „szkolenia”, których realizatorzy mają obowiązek rejestracji w BUR, od „potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności” lub „uzyskania dokumentów potwierdzających nabycie wiedzy i umiejętności”, nie wspominając o żadnych wymaganiach wobec realizatorów i różnicując w projekcie sposób finansowania i rozliczania tych form wsparcia rozwojowego. To tylko główne niedoprecyzowania projektu i braki spójności z obszarem już uregulowanym, które w praktyce skomplikują efektywne wykorzystanie BUR w zamierzony w projekcie sposób.		regulowane, egzaminy eksternistyczne, egzaminy rzemieślnicze, ZSK).
137	art. 284	Krajowy Fundusz Szkoleniowy. Kierunek zmian jakiemu poddano regulacje dotyczące Krajowego Funduszu szkoleniowego w kilku elementach są	Wnosimy o rozważenie możliwości przyjęcia w art. 284 widełek w wysokości 6%-8%, co byłoby uzasadniona konsekwencja poszerzenia kręgu	Uwaga nieuwzględniona Budżet KFS był zwiększany w ostatnich latach. Obecnie nie ma

		zbieżne z naszymi oczekiwaniami, ale zakres zmian nie jest satysfakcjonujący. Nie ulega wątpliwości, że przyjęte w art.284 widełki procentowe przychodów Funduszu Pracy przeznaczanych na finansowanie zadań w ramach KFS nie będą stanowić istotnej poprawy w zaspokojeniu ogromnego popytu i znaczenie KFS w realizacji jego zasadniczego celu, malejące w ostatnich latach, nie będzie nadal istotne. Szczególnie jeśli zważyć iż poszerza się krąg podmiotów mogących korzystać z KFS i status osób – nie tylko zatrudnionych, ale także świadczących inną pracę zarobkową w tych podmiotach, za czym nie idzie adekwatne powiększenie puli dostępnych środków KFS.	potencjalnych beneficjentów wsparcia ze środków KFS.	możliwości zwiększenia budżetu tego funduszu.
1372	art. 133	Postulujemy także rozważenie możliwości uściślenia delegacji dla Ministra do wydania rozporządzenia określającego sposób i tryb przyznawania środków z KFS (art. 133 projektu). Powszechnym oczekiwaniem ubiegających się o wsparcie z KFS jest ujednolicenie w skali kraju elektronicznego wniosku, a nie tylko określenie jego elementów. Chodzi tu zarówno o wykorzystanie możliwości technologicznych usprawniających i upraszczających zarówno sporządzanie wniosku i jego rozpatrywanie, w tym systemowe wykorzystanie danych do celów statystycznych, ale także usunięcie uciążliwości wynikających z różnic jakie pojawiają się we wzorach wniosków stosowanych w różnych regionach kraju.	Proponujemy rozważenie zmiany zapisu w art. 133 pkt 1) w następujący sposób: „1) jednolity wzór elektronicznego wniosku podmiotu ubiegającego się o finansowanie działań ze środków KFS”	Uwaga wyjaśniona Planuje się wprowadzenie jednolitego wniosku elektronicznego dla całego kraju. Do tego celu nie jest potrzebna zaproponowana zmiana art. 133.
1373	art. 189	Pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej. Ta forma wsparcia obsługiwana jest przez pośredników finansowych (banki, instytucje finansowe) wybieranych przez BGK. Pośrednicy są odpowiedzialni m.in. za zapewnienie dostępu usług doradczych i szkoleniowych którym udzielono pożyczki.		Uwaga niezasadna Pośrednicy finansowi mają obowiązek świadczyć usługi szkoleniowe/doradcze dla osób zamierzających podjąć działalność gospodarczą oraz pożyczkobiorców, a współpraca z uczelniami w tym zakresie wynika

		Kwestie zapewnienia tego dostępu proponuje art. 189 projektu ustawy w sposób które budzi zdziwienie i sprzeciw sektora usług rozwojowych. Z niezrozumiały względów, proponuje się zawęzić działania pośredników finansowych w celu zapewnienia możliwości skorzystania z usług doradczych i szkoleniowych do współpracy z uczelniami (pytanie czy bez względu na profil?) i „za ich pośrednictwem organizacjami działającymi na rzecz rozwoju przedsiębiorczości, w szczególności akademickimi inkubatorami przedsiębiorczości, akademickimi biurami karier i centrami informacyjno-doradczymi. Trudno wyjaśnić dlaczego akurat tego typu podmioty i tylko one są szczególnie predysponowane do świadczenia profesjonalnych usług doradczych i szkoleniowych. Mamy tu do czynienia ze zbędnym (i zapewne kosztownym) pośrednictwem , a jednocześnie niezrozumiałym ograniczeniem dostępu do szerokiej oferty usług doradczych i szkoleniowych dostępnej ze strony podmiotów sektora usług rozwojowych. Można w tym wypadku zadać pytanie dlaczego, skoro w projekcie ustawy postanowiono skorzystać w przypadku rozwojowych form w wsparcia z Bazy Usług Rozwojowych prowadzonej przez PARP, dlaczego dla skorzystania z tak typowych usług rozwojowych jak w przypadku osób korzystających z pożyczek na podjęcie działalności gospodarczej nie zaproponowano po prostu wymogu pośrednictwa rejestru BUR.	z faktu, że jedną z grup docelowych są studenci ostatniego roku studiów. Usługi doradcze i szkoleniowe dla osób zamierzających podjąć działalność gospodarczą i pożyczkobiorców zapewniane przez partnera finansującego bezpośrednio lub we współpracy z instytucjami, o których mowa w ustawie; Szkolenia i doradztwo zapewniane są w ramach Programu: 1) osobom ubiegającym się o pożyczkę na podjęcie działalności gospodarczej – w szczególności z zakresu przygotowania wniosku pożyczkowego z uwzględnieniem sporządzania opisu i kosztorysu przedsięwzięcia, zakładania działalności gospodarczej; 2) pożyczkobiorcom korzystającym z pożyczek na podjęcie działalności gospodarczej – w szczególności z zakresu: prowadzenia działalności gospodarczej, form opodatkowania działalności gospodarczej, prowadzenia księgowości, pomocy prawnej związanej z podjęciem tej działalności. Osoby i podmioty, o których mowa powyżej, korzystające ze szkoleń i doradztwa nie ponoszą kosztów z tego tytułu. Ponadto dotyczy to art. 190 Art. 190. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego zarządza środkami Funduszu Pracy przekazanymi

				przez ministra właściwego do spraw pracy oraz pełni funkcję koordynatora realizacji pożyczek i świadczenia usług doradczych i szkoleniowych, o których mowa w art. 172. 2. Podstawę realizacji zadań w zakresie określonym w ust. 1 stanowi umowa zawarta między ministrem właściwym do spraw pracy a Bankiem Gospodarstwa Krajowego. Art. 193. 1. Pośrednicy finansowi podejmują współpracę z uczelniami, a za ich pośrednictwem z organizacjami działającymi na rzecz rozwoju przedsiębiorczości, w szczególności akademickimi inkubatorami przedsiębiorczości, akademickimi biurami karier i centrami informacyjno-doradczymi, w celu zapewnienia możliwości skorzystania z usług doradczych i szkoleniowych przez osoby ubiegające się o pożyczkę na podjęcie działalności gospodarczej oraz pożyczkobiorców, którym takiej pożyczki udzielono. 2. Pośrednicy finansowi w miejscu obsługi osób ubiegających się o pożyczkę na podjęcie działalności gospodarczej zapewniają tym osobom dostęp do danych kontaktowych instytucji, o których mowa w ust. 1, w celu

				skorzystania z usług doradczych i szkoleniowych w zakresie przedsiębiorczości, obejmujących w szczególności sporządzanie opisu i kosztorysu przedsięwzięcia. Art. 172. 1. Z Funduszu Pracy lub ze środków Unii Europejskiej mogą być finansowane: 1) pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej: a) bezrobotnym, b) niezatrudnionym i niewykonującym innej pracy zarobkowej, c) poszukującym pracy, o których mowa w art. 147 pkt 3, d) studentom ostatniego roku studiów, niezatrudnionym i niewykonującym innej pracy zarobkowej, e) powracającym z zagranicy; 2) usługi doradcze i szkoleniowe dla osób, którym udzielono pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej.
Wojewódzkiej Rady Rynku Pracy – Dolnośląski Wojewódzki Urząd Pracy				
1374	Uwaga dotycząca funkcjonowania Wojewódzkich Rad Rynku Pracy (WRRP).	Ustawa Prawo oświatowe (Dz.U. z 2024 r. poz. 737) art. 81 ust. 4 zakłada powstawanie Branżowych Centrów Umiejętności (BCU). Każde z takich centrów musi posiadać radę programową, w skład której wchodzi m.in. przedstawiciel wojewódzkiej rady rynku pracy właściwej ze względu na siedzibę branżowego centrum umiejętności. O ile wymóg ten		Uwaga uwzględniona

		wpisany jest w Prawo oświatowe, to nie jest on skorelowany bezpośrednio z zakresem działań rady opisanych na dziś w Ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy ani uwzględniony w projekcie nowej ustawy. O ile ustawa ta w dokładny sposób precyzuje zasady oddelegowania pracownika na posiedzenia wojewódzkiej rady rynku pracy, zwrot kosztów dojazdu na posiedzenia itp. to nie ma żadnych uregulowań odnoszących się do zasad udziału przedstawiciela WRRP w posiedzeniach rady BCU. Chodzi tu m.in. o podstawę prawną do delegowania pracownika do uczestnictwa w takim posiedzeniu, kosztów jego dojazdu, kosztów przyznanego wynagrodzenia w tym czasie. Nadmienię tylko, że na Dolnym Śląsku przewidujemy powstanie w pierwszym etapie ok 13. takich centrów. W sytuacji gdy każde z nich będzie zwoływało posiedzenia rady BCU przynajmniej dwa razy w roku, generuje to znaczącą liczbę dni, w których członkowie WRRP powinni uczestniczyć w posiedzeniach, co do których udział powinien być uregulowany pod względem prawnym. W związku z powyższym, zauważając pojawiający się problem a będący tylko i wyłącznie problemem proceduralnym, gdyż członkowie naszej rady wyrażają chęć współdziałania z BCU, proszę o pochylenie się nad rozwiązaniem ustawowym tej sprawy. Istnieje potrzeba zaktualizowania i urealnienia uregulowań prawnych dotyczących działania rad.		
OZ NSZZ S Powiatowy Urząd Pracy Ruda Śląska				
137 ⁴	Uwaga dotycząca kwestii wynagradzania pracowników	Jedną z najistotniejszych kwestii jest dodatek do wynagrodzenia dla kluczowych pracowników. Obecnie w części powiatowych urzędów pracy stanowi on wyrównanie, do wysokości pozostałych		Wyjaśnienie.

	Powiatowych Urzędów Pracy	pracowników urzędu. Aktualnie nie spełnia on swojej roli z uwagi na liczne uwarunkowania. Przede wszystkim, w momencie wprowadzenia dodatku dla pracowników kluczowych, pozostali pracownicy najczęściej otrzymali podwyżki o kwotę dodatku. Nie różnicuje on zatem wynagrodzeń doradców klienta od pozostałych pracowników PUP. Nie uległ od rewaloryzacji przez ok. 20 lat (od momentu wprowadzenia tego rozwiązania). W momencie wprowadzenia jego miesięczna kwota maksymalna wynosiła 700 zł i była wyższa od kwoty-zasiłku dla bezrobotnych. Następnie, po zmianie przepisów prawnych, maksymalna kwota dodatku do wynagrodzenia wynosiła 600 zł, na miesiąc. Porównaliśmy również tą kwotę do minimalnego wynagrodzenia (w załączeniu wykres). Proponujemy zatem, aby w nowych przepisach uzależnić kwotę dodatku od wysokości zasiłku dla bezrobotnych (100% zasiłku dla osób bezrobotnych miesięcznie). Takie rozwiązanie daje szansę na pozostanie specjalistów w urzędach pracy, zmniejszy rotację pracowników i zbliży ich wynagrodzenia do pracowników innych jednostek miejskich. Proponujemy, aby dodatki były finansowane z funduszu pracy.		W projekcie ustawy znalazł się przepis, iż dodatek motywacyjny będzie: a) mógł otrzymać każdy pracownik urzędu pracy – po wypełnieniu innych przesłanek, b) przyznawany w wysokości do 1 000 zł miesięcznie c) przyznawany na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, d) podlegał corocznej waloryzacji o wysokość inflacji, e) wypłacany ze środków Funduszu Pracy przekazywanych przez ministra właściwego ds. pracy na zadania fakultatywne urzędów pracy. Projekt ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia znajduje się na początku procesu legislacyjnego, dlatego nie jest znany ostateczny kształt przepisów. Planowane wejście w życie w/w przepisów ustawy to dzień 1 stycznia 2025 roku.

Uwagi do projektu ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia (UC29)

zgłoszone w ramach opiniowania

(wersja z dnia 16 maja 2024 r.)

Lp.	Nr artykułu	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Ustosunkowanie się do uwagi
Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych				
1.	do art. 238 ust. 1 projektu ustawy	Projektowany przepis art. 238 ust. 1 przewiduje, że bezrobotny zachowuje prawo do zasiłku i stypendium za okres udokumentowanej niezdolności do pracy, przypadający w okresie przysługiwania zasiłku, za który na podstawie odrębnych przepisów pracownicy zachowują prawo do wynagrodzenia lub przysługują im zasiłki z ubezpieczenia społecznego w razie choroby lub macierzyństwa. Obecnie ww. kwestia uregulowana jest w art. 80 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy¹. Nasze wątpliwości budzi niejednoznaczność regulacji. Brzmienie projektowanego przepisu może prowadzić bowiem do mylnego przekonania o przysługującym osobie bezrobotnej uprawnieniu do pobierania zasiłku i stypendium z urzędu pracy, podczas pobierania świadczeń z Zakładu, co jest sprzeczne z innymi przepisami	W celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, proponujemy rezygnację z projektowanego przepisu art. 238 ust. 1 bądź przeredagowanie go w następujący sposób: „1. Bezrobotny zachowuje prawo do zasiłku dla bezrobotnych lub stypendium za okres udokumentowanej niezdolności do pracy, za którą na podstawie odrębnych przepisów przysługuje prawo do wynagrodzenia lub zasiłki z ubezpieczenia społecznego w razie choroby lub macierzyństwa.”	Projektowany jak i obecny przepis (art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy zwanej dalej „ustawą o promocji zatrudnienia”) wskazuje za jaki okres bezrobotny zachowuje prawo do zasiłku lub stypendium w czasie kiedy jest on niezdolny do pracy w trakcie pobierania zasiłku/stypendium. Przepis musi określać, iż niezdolność do pracy ma miejsce w okresie przysługiwania zasiłku lub stypendium. Propozycja skreślenia tego fragmentu doprowadzi do wniosku, iż zasiłek lub stypendium przysługują w okresie każdej niezdolności do pracy, bez względu czy przypada ona w okresie pobierania tego zasiłku lub stypendium czy też nie.

¹ Dz. U. z 2022 r. poz. 690, z późn. zm. Zgodnie z art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy bezrobotny zachowuje prawo do zasiłku i stypendium za okres udokumentowanej niezdolności do pracy, przypadający w okresie przysługiwania zasiłku lub odbywania stażu, przygotowania zawodowego dorosłych i szkolenia, za który na podstawie odrębnych przepisów pracownicy zachowują prawo do wynagrodzenia lub przysługują im zasiłki z ubezpieczenia społecznego w razie choroby lub macierzyństwa.

		projektu ustawy, jak również z ustawą zasiłkową.		
2.	do art. 253 projektu ustawy	Proponowany art. 253 jest odpowiednikiem obecnie obowiązującego art. 78 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Przepis ten dotyczy wzajemnych rozliczeń pomiędzy Zakładem a powiatowym urzędem pracy dokonywanych w przypadku, gdy bezrobotnemu albo poszukującemu pracy przyznano świadczenia krótkoterminowe. W przepisie tym używa się niejednoznacznego pojęcia „innych świadczeń pieniężnych z tytułu pozostawania bez pracy”. W opinii Zakładu, w ramach uszczelniania systemu wydatkowania środków publicznych (z Funduszu Pracy i Funduszu Ubezpieczeń Społecznych), przepisy projektowanej ustawy powinny precyzyjnie określić katalog świadczeń podlegających wzajemnemu rozliczeniu. Ponadto uzasadnione wydaje się również dodanie do projektu ustawy regulacji, na podstawie których mogłaby następować wzajemna wymiana danych pomiędzy terenowymi jednostkami organizacyjnymi Zakładu a urzędami pracy albo pomiędzy Zakładem a ministrem właściwym do spraw pracy (w zależności od uzgodnionego przez ww. instytucje systemu wymiany danych).		Projektowany przepis jest odzwierciedleniem obecnie obowiązującego przepisu art. 78 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r, o promocji zatrudnienia.
3.	do art. 265 projektu ustawy	Projektowany art. 265 w ust. 5-7 przewiduje wymierzenie przez		Ustawą ustanawiającą państwowy fundusz celowy jakim jest Fundusz Pracy jest właśnie opiniowany

		Zakład opłaty dodatkowej, pobór odsetek za zwłokę w razie nieopłacania obowiązkowych składek na Fundusz Pracy lub opłacenia ich w niższej od należnej wysokości oraz egzekucję administracyjną lub sądową w razie nieopłacenia należności w terminie. Proponujemy rezygnację ze wskazanych ustępów ze względu na tożsamą regulację przewidzianą w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych (art. 23, art. 24 ust. 1a i 2). Ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych zawiera kompleksowe rozwiązania w zakresie dochodzenia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, tj. ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń wobec należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne. Rozwiązania te mają zastosowanie wobec składek na Fundusz Pracy na mocy art. 32 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. W celu uniknięcia rozbieżności interpretacyjnych oraz zapewnienia jednolitości regulacji, proponujemy dodanie do projektu ustawy przepisu o odpowiednim stosowaniu ustawy o systemie		projekt ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia, nie zaś ustawa z dn. 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, w związku z czym przepisy, których dotyczy uwaga, powinny być, także w celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, przedmiotem regulacji opiniowanego projektu ustawy jako ustawy normującej fundamentalne, najważniejsze zagadnienia dotyczące Funduszu Pracy. Przepisy, których dotyczy uwaga, zostały ujednolicone i dostosowane do odpowiednich przepisów (art. 23, art. 24 ust. 1a i art. 31) ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

		ubezpieczeń społecznych w zakresie obowiązkowych składek na Fundusz Pracy (nieopłaconych lub opłaconych w zaniżonej wysokości).		
4.	do art. 297 ust. 4 projektu ustawy	Projekt ustawy przewiduje skrócenie dotychczasowego terminu na dokonanie rozliczenia z tytułu składek na Fundusz Pracy z 20 do 15 dni po upływie miesiąca, w którym dokonano wypłaty świadczeń. Aby zapobiec sytuacji w której, z uwagi na projektowany krótszy termin na dokonanie rozliczenia, dane mogą nie być ostateczne ze względu na brak możliwości ich uzgodnienia w Zakładzie, proponujemy pozostawienie dotychczasowego 20-dniowego terminu. Dodać należy, że w tym terminie rozliczane są także renty socjalne i świadczenia uzupełniające dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji		Skrócenie do 15 dni terminu rozliczenia przez ZUS środków Funduszu Pracy otrzymanych na finansowanie zasiłków przedemerytalnych i świadczeń przedemerytalnych oraz zasiłków pogrzebowych, o których mowa w art. 10 ustawy z dn. 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych, wraz z kosztami ich obsługi, podyktowane jest, koniecznością przygotowywania miesięcznych sprawozdań z wykonania planu finansowego Funduszu Pracy
5.	Uwagi ogólne do projektu ustawy:	W opinii Zakładu, z uwagi na projektowane zmiany w zakresie tytułów do ubezpieczeń (zmiana definicji bezrobotnego w art. 6 ust. 1 pkt 9 oraz uchylenie pkt 9b ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych), konieczna wydaje się zmiana rozporządzenia Ministra Rodziny i Polityki Społecznej z dnia 20 grudnia 2020 r. w sprawie określenia wzorów zgłoszeń do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego, imiennych raportów miesięcznych i imiennych raportów miesięcznych korygujących, zgłoszeń płatnika składek, deklaracji rozliczeniowych i deklaracji rozliczeniowych		Planuje się, że rozporządzenie Ministra Rodziny i Polityki Społecznej z dnia 20 grudnia 2020 r. w sprawie określenia wzorów zgłoszeń do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego, imiennych raportów miesięcznych i imiennych raportów miesięcznych korygujących, zgłoszeń płatnika składek, deklaracji rozliczeniowych i deklaracji rozliczeniowych korygujących, zgłoszeń danych o pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, raportów informacyjnych, oświadczeń o zamiarze przekazania raportów informacyjnych, informacji o zawartych umowach o dzieło oraz innych dokumentów zostanie utrzymane w mocy przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

		korygujących, zgłoszeń danych o pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, raportów informacyjnych, oświadczeń o zamiarze przekazania raportów informacyjnych, informacji o zawartych umowach o dzieło oraz innych dokumentów ² .		
6.	Uwagi ogólne do projektu ustawy:	Treść projektu ustawy wskazuje na bardzo szeroki dostęp publicznych służb zatrudnienia (dalej: PSZ), na potrzeby obsługi spraw, do danych z rejestrów publicznych/systemów innych jednostek administracji publicznej, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, prowadzonego przez ministra właściwego do spraw pracy (systemy/rejestry: ZUS, KRUS, CEDiG, SRP(PESEL), KAS, BUR, Login.gov.pl, E-dowod.gov.pl, System do obsługi kwalifikowanych podpisów osobistych, System ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego i rodziny oraz jednostek organizacyjnych pomocy społecznej i obsługujących świadczenia rodzinne, System dziedzinyowy wspomagający realizację statutowych działań wszystkich marszałków województw/województw). Zważywszy na dopiero mające wejść w życie regulacje dotyczące lepszego zabezpieczenia elektronicznie przekazywanych danych w PSZ, wątpliwości Zakładu budzi bezpieczeństwo danych		Obecnie od wielu lat w publicznych służbach zatrudnienia funkcjonuje szereg systemów teleinformatycznych utrzymywanych, prowadzonych i udostępnianych przez ministra właściwego do spraw pracy. Wśród nich wyróżnić można SyriuszStd - dedykowany system teleinformatyczny wspomagający w sposób kompleksowy realizację statutowych zadań powiatowych urzędów pracy. Projektowane rozwiązania mają jedynie na celu ich unowocześnienie oraz poszerzenie istniejących funkcjonalności. Jednocześnie w MRPiPS wykorzystywanych jest szereg mechanizmów w zakresie bezpieczeństwa przetwarzania informacji, które będą również wykorzystane w przedmiotowych systemach teleinformatycznych. Podstawowym elementem bezpieczeństwa są urządzenia typu firewall, które filtrują ruch sieciowy przychodzący i wychodzący z wykorzystaniem mechanizmów IPS i IDS. Co do zasady udostępniane aplikacje w sieci Internet zaopatrzone są w certyfikat domeny MRPiPS, zapewniając szyfrowanie komunikacji pomiędzy przeglądarką a serwerem aplikacyjnym uniemożliwiając praktycznie podgląd przesyłanych danych. Wykorzystane są mechanizmy filtracji adresów IP, z których dozwolone będzie połączenie do serwera aplikacyjnego. Zakłada się, korzystanie z metod bezpiecznego uwierzytelniania użytkownika z wykorzystaniem środków identyfikacji elektronicznej wydanych w systemach

² 5 Dz. U. z 2023 r. poz. 2032 i 2529.

		pozyskiwanych w tak szerokim zakresie. Ponadto należyte ich zabezpieczenie jest obarczone dodatkowym ryzykiem, z uwagi na pośrednictwo w ich przekazywaniu ministra właściwego do spraw pracy (dane nie będą przekazywane bezpośrednio). W naszej opinii zasadne wydaje się zatem precyzyjne określenie sposobu i zakresu przekazywania danych, znajdujących się w posiadaniu Zakładu, do PSZ (zgodnie z postanowieniami projektu ustawy z Systemu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych przekazywane mają być dane identyfikacyjne osób ubezpieczonych i płatników składek oraz informacje o okresach objęcia, podstawach wymiaru, składkach na ubezpieczenia społeczne oraz świadczeniach udzielanych w ramach systemu ubezpieczeń społecznych, a także informacje o stanie rozliczeń płatników w zakresie składek na ubezpieczenia społeczne, fundusz emerytur pomostowych, FP i FGŚP).		identyfikacji elektronicznej przyłączonych do węzła krajowego. Zakłada się, wymóg uwierzytelniania co najmniej na średnim poziomie bezpieczeństwa, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 8 ust. 3 rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania, alternatywnie dopuszcza się uwierzytelnianie z wykorzystaniem danych weryfikowanych za pomocą kwalifikowanego certyfikatu podpisu elektronicznego. Środowiska bazodanowe podłączone do serwerów aplikacyjnych, stanowią oddzielne komponenty infrastruktury, chronione osobnymi urządzeniami typu firewall oraz są zorganizowane w osobnym chronionym segmencie sieci wewnętrznej, wyizolowanym od sieci Internet. Zatem, nie ulega wątpliwości, że zapewnione zostało bezpieczeństwo przekazywanych danych.
7.	Uwagi ogólne do projektu ustawy:	Wskazać ponadto należy, iż w Zakładzie toczą się prace w ramach Zespołu ds. wypracowania propozycji zmian legislacyjnych umożliwiających pozyskiwanie danych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, m. in. z obszaru pracy (projektowane są przepisy dotyczące systemowego pozyskiwania danych). Wspólnie z MRPiPS uzgodniony został zakres danych, jakie Zakład mógłby		Ewentualne uwzględnienie propozycji będzie możliwe po przekazaniu przez ZUS ostatecznej propozycji brzmienia przepisów w tym zakresie

		pozyskiwać z ww. Ministerstwa. W ramach prac Zespołu wypracowano propozycję poszerzenia regulacji art. 4b ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Tym samym postulujemy uwzględnienie wypracowanych rozwiązań w ramach projektowanej ustawy.		
Krajowy Komitet Rozwoju Ekonomii Społecznej				
8.				
9.	6, ust. 2	Niezbędne jest doprecyzowanie pojęcia instytucji partnerstwa lokalnego organizującego współpracę instytucji publicznych i ekonomii społecznej (czyli sektora społecznego). Partnerstwo jest wyborem strategicznym i istotnym jest zgodnie m.in. ze Strategią Rozwoju Usług Społecznych oraz innymi rządowymi dokumentami wskazującymi jako podstawową zasadę partnerstwo-publiczne w działaniach na rzecz polityki rozwoju zwłaszcza w zakresie zatrudnienia oraz wzmacniania integracji i solidarności społecznej.	2. Instytucją partnerstwa lokalnego jest partnerstwo instytucji publicznych i podmiotów ekonomii społecznej, oraz innych podmiotów realizujących na podstawie umowy przedsięwzięcia i projekty na rzecz rynku pracy.	Przepis art. 6 ust. 2 projektu zawiera szeroki zakres instytucji, w tym podmioty ekonomii społecznej, które mogą realizować na podstawie umowy przedsięwzięcia i projekty na rzecz rynku pracy.
10.	38, ust.1. pkt. 11	Niezbędne jest doprecyzowanie jaki jest cel współpracy PUP z ośrodkami wsparcia ekonomii społecznej..	11) współpraca z podmiotami, które uzyskały akredytację i status ośrodka wsparcia ekonomii społecznej, o którym mowa w art. 36 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej w celu zaplanowania i realizacji działań umożliwiających powrót na rynek pracy osób zagrożonych wykluczeniem społecznym	Zakres współpracy jest określony szeroko, dotyczy różnych obszarów i działań. Nie ma uzasadnienia do zawężania zakresu tej współpracy.
11.	38, ust. 4 (nowy)	Aby sprecyzować współpracę PUP i OWES niezbędne jest dodatnie przepisu (ust. 4) określającego sposób w jaki współpraca będzie	4. Współpraca, o której mowa w ust. 1 pkt. 11 realizowana jest poprzez porozumienie o współpracy, które określa w szczególności:	Zakres współpracy powinien zostać uzgodniony pomiędzy instytucją publiczną a podmiotami, które uzyskały akredytację i status ośrodka wsparcia ekonomii społecznej, Zakres tej współpracy

		nawiązana (obligatoryjne porozumienie) pozostawiając jego treść ustaleniom pomiędzy właściwymi podmiotami. Zarówno Powiatowe Urzędy Pracy jak i Ośrodki Wsparcia Ekonomii Społecznej są umocowane ustawowo, a w ich zakresie jest tworzenie miejsc pracy dla osób znajdujących się w trudnej sytuacji na rynku pracy. W przypadku OWES jest to kategoria osób zagrożonych wykluczeniem społecznym.	1) zasady współpracy, 2) zasady wymiany informacji o potrzebach osób i podmiotów ekonomii społecznej, które mogą skorzystać z form pomocy lub usług wsparcia podmiotów ekonomii społecznej, 3) środki zaplanowane na wsparcie zatrudnienia w spółdzielniach socjalnych i przedsiębiorstwach społecznych, 4) zakres pomocy możliwej do udzielenia osobom zagrożonym wykluczeniem społecznym w zakresie wsparcia w tworzeniu i funkcjonowaniu spółdzielni socjalnych i przedsiębiorstw społecznych, w tym wsparcia ze środków Funduszu Pracy.	instytucje i te podmioty dostosowują do rodzaju, form podejmowanych i realizowanych wspólnie działań.
12.	161	Zapis ma na celu zapewnienie spójności przepisów projektu ustawy z ustawą o ekonomii społecznej	4) poszukującemu pracy niezatrudnionemu i niewykonującemu innej pracy zarobkowej lub poszukującym pracy niezatrudnionemu w wieku do 30. roku życia oraz po ukończeniu 50. roku życia	Nie jest możliwe takie rozszerzenie tej kategorii uprawnionych do ubiegania się o środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej. Należy zauważyć, że ostatnia kategoria osób (art. 161 pkt 4), które mogą ubiegać się o jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej jest szersza od kategorii osób, które mogą ubiegać się o jednorazowe środki na podjęcie działalności gospodarczej, mimo że w ramach obu form wsparcia można uzyskać takie same środki. Przy jednorazowych środkach na podjęcie działalności gospodarczej spośród poszukujących pracy niezatrudnionych i niewykonujących innej pracy zarobkowej uprawnieni są tylko opiekunowie osoby niepełnosprawnej, przy jednorazowych środkach na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej – wszyscy poszukujący pracy niezatrudnieni i niewykonujący innej pracy zarobkowej. Rezygnacja z warunku niewykonywania innej pracy zarobkowej oznaczałaby dopuszczenie do ubiegania się o wsparcie osób (zgodnie z art. 2 pkt 9 projektu ustawy) wykonujących pracę lub świadczących usługi na podstawie umów cywilnoprawnych, w tym umowy agencyjnej, umowy zlecenia, albo innej umowy o świadczenie usług.

				Nie jest możliwe wspieranie takich osób środkami FP na zakładanie lub przystępowanie do spółdzielni socjalnych.
13.	Art. 171 ustęp. 1	Niezbędne jest określenie czytelnych dla PUP zasad przyznawania środków dla PS lub spółdzielni socjalnej bowiem są one traktowane na równi ze wsparciem udzielanym na rzecz jednoosobowych działalności gospodarczych. Przekładanie informacji wymaganych na etapie składania wniosków w tym zakresie jest błędne i powinno zostać rozdzielone. Można odnieść wrażenie, że brak ogólnych regulacji i konieczność zastosowania i wypracowania indywidualnych procedur w tym zakresie jest jedną z głównych barier udzielania wsparcia dla przedstawicieli sektora ekonomii społecznej. Dlatego należałoby się zastanowić nad przygotowaniem takich regulacji na poziomie aktów wykonawczych.	Art. 171 ustęp. 1 1) <i>sposób składania i rozpatrywania wniosków o jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, środki na utworzenie stanowiska pracy w tym w przedsiębiorstwie społecznym oraz finansowanie kosztów wynagrodzenia,</i> analogicznie należałoby się odnieść do ustępu 2 i 4.	Wniosek o środki na utworzenie stanowiska pracy oraz wniosek o finansowanie kosztów wynagrodzenia może złożyć spółdzielnia socjalna lub przedsiębiorstwo społeczne, więc rozporządzenie w zakresie tych form pomocy będzie dot. ww. podmiotów. Należy pamiętać, że spółdzielnia socjalna może być przedsiębiorstwem społecznym, natomiast nie wszystkie przedsiębiorstwa społeczne są spółdzielniami socjalnymi (stąd zaproponowane sformułowanie „w tym w przedsiębiorstwie społecznym” jest błędne).
14.	268	Propozycja dodania ustępu 2. jest konsekwencją zapisów o porozumieniu pomiędzy Powiatowym Urzędem Pracy a Ośrodkiem Wsparcia Ekonomii Społecznej	Art. 268. Wyboru form pomocy dla bezrobotnych i innych uprawnionych osób, w ramach kwoty środków (limitu) Funduszu Pracy ustalonej dla powiatu zgodnie z art. 267 ust. 7, dokonuje starosta po zasięgnięciu opinii powiatowej rady rynku pracy, z zastrzeżeniem ust. 2. 2. Udział jednorazowych środków na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, o których mowa w art. 161; oraz środków na utworzenie stanowiska pracy oraz finansowania kosztów wynagrodzenia zatrudnionych w spółdzielni socjalnej lub przedsiębiorstwie społecznym, o których mowa w art. 167 oraz wsparcia, o którym	W związku z niedodaniem do art. 38 ust. 4 o porozumieniu pomiędzy Powiatowym Urzędem Pracy a Ośrodkiem Wsparcia Ekonomii Społecznej, niniejsza uwaga stała się bezprzedmiotowa.

			mowa w art. 12 ust. 3a ustawy z dnia 27 kwietnia 2006 r. o spółdzielniach socjalnych, jest określona w porozumieniu, o którym mowa w art. 38 ust. 4. Przy braku zapotrzebowania środki mogą być przesuwane w drugim półroczu danego roku na inne formy pomocy”.	
15.	269	Dotychczasowe doświadczenia wskazują na konieczność zwiększenia limitu na programy ekonomii społecznej. Efekty programu Przedsiębiorstwo społeczne+ z 2023 r. wykazują olbrzymie potrzeby przedsiębiorstw społecznych służących trwałości miejsc pracy i zapewniających efektywność działań w zakresie rynku pracy.	Art. 294. Minister właściwy do spraw pracy może przekazać ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego środki Funduszu Pracy na realizację programów, o których mowa w art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej, wraz z kosztami ich obsługi, w wysokości nie większej niż 40 mln zł rocznie.	Zwiększenie kwoty na program ekonomii społecznej spowoduje zmniejszenie kwoty na aktywizację zawodową bezrobotnych dla urzędów pracy, gdyż finansowanie obydwu działań odbywa się w ramach tej samej ogólnej pozycji w planie finansowym Funduszu Pracy przeznaczonej na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu.
Rada Zatrudnienia Socjalnego				
16.	Art. 38 ust. 1 pkt 10)	Zapis artykułu odnosi się jedynie do osób długotrwale bezrobotnych co nie jest zgodne z ustawą o zatrudnianiu socjalnym. Warto w tym miejscu wskazać, że ustawa o zatrudnieniu socjalnym odnosi się do osób pozostających bez zatrudnienia, w tym osób długotrwale bezrobotnych, dlatego też w naszej ocenie powinna być mowa o osobach bezrobotnych, w tym długotrwale bezrobotnych.	Art. 38 ust. 1 pkt 10) współpraca z gminami w zakresie upowszechniania ofert pracy oraz informacji o wolnych miejscach , informacji dotyczących form pomocy określonych w ustawie oraz realizacji wobec bezrobotnych i długotrwale bezrobotnych działań wynikających z porozumienia o współpracy, o którym mowa w art. 198 oraz w zakresie zatrudnienia socjalnego na podstawie przepisów o zatrudnieniu socjalnym.	Wskazanie długotrwale bezrobotnych dotyczy tylko realizacji wobec nich działań wynikających z porozumienia o współpracy, o którym mowa w art. 197. Zapis artykułu odnosi się jedynie do osób długotrwale bezrobotnych co nie jest zgodne z ustawą o zatrudnianiu socjalnym. Warto w tym miejscu wskazać, że ustawa o zatrudnieniu socjalnym odnosi się do osób pozostających bez zatrudnienia, w tym osób długotrwale bezrobotnych, dlatego też w naszej ocenie powinna być mowa o osobach bezrobotnych, w tym długotrwale bezrobotnych. Przepis brzmi: współpraca z gminami w zakresie upowszechniania ofert pracy oraz informacji o wolnych miejscach pracy, informacji dotyczących form pomocy określonych w ustawie oraz realizacji wobec długotrwale bezrobotnych działań wynikających z porozumienia o współpracy, o którym mowa w art. 198 oraz w zakresie

				zatrudnienia socjalnego na podstawie przepisów o zatrudnieniu socjalnym.
17.	Art. 81	Udzielane poradnictwo osobie bezrobotnej powinno zawierać informację o możliwości uczestniczenia w Centrum Integracji Społecznej, pozwoli to w sposób jednoznaczny na możliwość przekazywania tej informacji pracownikom Urzędów Pracy, co dotychczas nie było realizowane w związku na brak umocowania u ustawie.	Udzielanie poradnictwa osobom bezrobotnym, poszukującym pracy lub niezarejestrowanym w uzyskaniu zatrudnienia, realizacji zatrudnienia socjalnego w myśl ustawy o zatrudnieniu socjalnym lub innej pracy zarobkowej oraz pracodawcom w pozyskiwaniu ofert pracy	W definicji pośrednictwa nie zawieramy spektrum rozwiązań, z których może skorzystać klient urzędu pracy.
18.	Art. 87	Wnioskujemy o dodanie zatrudnienia socjalnego jako elementu poradnictwa zawodowego udzielanego osobie korzystającej we wsparcia PUP	„Poradnictwo zawodowe polega na udzielaniu pomocy bezrobotnym, poszukującym pracy i osobom niezarejestrowanym w tym osobom biernym zawodowo w wyborze lub zmianie zawodu, miejsca pracy, kierunku kształcenia lub szkolenia także w planowaniu rozwoju zawodowego lub udziału w realizacji zatrudnienia socjalnego w CIS ”	W definicji poradnictwa nie zawieramy spektrum rozwiązań, z których może skorzystać klient urzędu pracy.
19.	Dział VII	Dział VII Formy pomocy kierowane do bezrobotnych, poszukujących pracy i osób niezarejestrowanych - ten dział ustawy nie zawiera informacji o zatrudnieniu socjalnym. Z dotychczasowych doświadczeń oraz praktyki wynika, że tylko nieliczne PUP kierują osoby do podmiotów zatrudnienia socjalnego. Centra integracji społecznej są wyspecjalizowane w udzielaniu wsparcia osobom najbardziej oddalonym od rynku pracy poprzez udzielanie interdyscyplinarnego wsparcia.	Wnioskujemy o dopisanie zatrudnienia socjalnego jako jednej z form pomocy adresowanej do osób bezrobotnych, w tym osób długotrwale bezrobotnych	Kwestie dotyczące zatrudnienia socjalnego regulują przede wszystkim przepisy ustawy o zatrudnieniu socjalnym. W projekcie ustawy są uwzględnione formy pomocy w zakresie zatrudnienia wspieranego np. prace społecznie użyteczne.
20.	Art. 199	Artykuł określa, iż tylko osoba długotrwale bezrobotna może	Art. 199 ust. 1 PUP może skierować bezrobotnego, w tym długotrwale	Rozszerzenie kategorii osób, które PUP może skierować do CIS nie jest zasadne. Osoby

		być skierowana do zajęć w CIS, uważamy, iż osoby bezrobotne także mogły by być kierowane, zgodnie z tym iż osoby bezrobotne mogą korzystać ze wszystkich form pomocy 1. Kto przeprowadza wywiad dotyczący kandydatka do CIS, czy mają tu zastosowanie zapisy ustawy o zatrudnieniu socjalnym? 2. Czy między PUP a CIS powinno być zostać zawarte porozumienie? 3. Jak wygląda kwestia finansowania udziału osoby skierowanej przez PUP do CIS? 4. Co w przypadku, gdy osoba zaprzestanie realizacji IPZS, bądź zostanie wydana przez Kierownika CIS decyzja za zaprzestaniu realizacji IPZS? 5. Czy osoba skierowana do CIS pozostaje w rejestrze bezrobotnych? 6. Czy osoba skierowana do CIS może mieć sfinansowane przez PUP szkolenie zawodowe? Wszystkie elementy wymagają doprecyzowania w ustawie, bez tych informacji w ustawie znowu UP będą mówiły, że nie wiedzą jak to realizować i nie będzie kierowania do CIS a chyba nie o to nam chodzi by było tak jak jest dotychczas	bezrobotnego do centrum integracji społecznej w celu realizacji indywidualnego programu zatrudnienia socjalnego	zagrożone wykluczeniem społecznym niezależnie od rejestracji w PUP mogą zgodnie z ustawą o zatrudnieniu socjalnym być skierowane na podstawie własnego wniosku lub innych podmiotów/instytucji, których te osoby są klientami. W projekcie ustawy uwzględnione zostały osoby długotrwale bezrobotne, które są klientami urzędów pracy. Projekt ustawy nie wprowadza zmian w aktualnie obowiązujących zasadach kierowania do CIS. Rozszerzenie katalogu osób mogłoby spowodować wzrost kosztów FP (uczestnicy CIS otrzymują świadczenie integracyjne). Zasady kierowania do CIS oraz finansowania zadań prze nie realizowanych określają przepisy ustawy o zatrudnieniu socjalnym.

21.	Art. 200	1. W art. 200 ust. 1. Pkt 5 napisano: W okresie udziału długotrwale bezrobotnego w działaniach, o których mowa w ust. 1, PUP nie kieruje do bezrobotnego innych form pomocy określonych w ustawie, z zastrzeżeniem sfinansowania kosztów przejazdu, o których mowa w art. 207 ust. 1. W wyniku tego zapisu, uczestnik Centrum nie będzie mógł skorzystać z innych form wsparcia np. kursów zawodowych oferowanych przez PUP”. W wyniku tego zapisu, uczestnik Centrum nie będzie mógł skorzystać z innych form wsparcia np. kursów zawodowych oferowanych przez PUP, co nie pozwoli mu podwyższać kwalifikacji w ramach reintegracji zawodowej.		Po zakończeniu udziału w działaniach z reintegracji społecznej uczestnik może skorzystać z innych form aktywizacji ofertowanych przez PUP. Nie jest zasadne wprowadzenie dodatkowych regulacji w tym zakresie
Związek Rzemiosła Polskiego				
22.	Art. 2	Warto zastanowić się czy nie zasadnym byłoby dodanie do katalogu pojęć w art. 2 definicji: „potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności lub kosztów uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności”.	Nie wskazujemy jednoznacznego brzemienia przepisu przy tej uwadze. Jest to uwaga ogólna ZRP do przemyslenia Departamentu Rynku Pracy Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w celu podjęcia stosownych usprawnień zapisu tego art.	W projekcie świadomie posłużono się szerokim pojęciem „potwierdzenie nabycia wiedzy i umiejętności” aby zapewnić możliwość sfinansowania różnych typów egzaminów. (Nie jest możliwe wymienienie w przepisie wszystkich typów egzaminów/kwalifikacji/licencji/uprawnień polskich i międzynarodowych itd.) Stąd też

		Określenia te pojawiają się wielokrotnie w projekcie ustawy (również pod postacią: „instytucji potwierdzającej nabycie wiedzy i umiejętności lub instytucji wydającej dokumenty potwierdzające nabycie wiedzy i umiejętności”), w różnych instrumentach wsparcia, w różnych kontekstach, jednakże tylko w jednym miejscu, w kontekście potwierdzenia wiedzy i umiejętności po odbytych stażu, wskazane jest, do jakich egzaminów mogą przystąpić absolwenci stażu – art. 119 ust. 3 i 4. Czytając projekt nie do końca mamy jasność, czy w innych przypadkach można uznać, że katalog zamyka się w tych egzaminach, czy mogą to być również inne, np. egzaminy sprawdzające w rzemiośle? Dla porządku i przejrzystości (o której wielokrotnie wspomina się w uzasadnieniu do projektu) wskazane byłoby doprecyzowanie na etapie definicji, jakiego typu egzaminów i jakie instytucje, jakie dokumenty kwalifikacyjne mieszczą się w tym zakresie. Kilukrotnie spotykaliśmy się z sytuacją, w której trzeba było udzielać dodatkowych wyjaśnień urzędowi, udawadniających, że egzamin czeladniczy, mistrzowski, czy sprawdzający są formą potwierdzania wiedzy i umiejętności. Finansowane powinny być egzaminy, przeprowadzane tylko przez podmioty uprawnione do wydawania państwowych dokumentów (izby rzemieślnicze,	proponowany przepis nie wyklucza finansowania egzaminów sprawdzających w rzemiośle.

		OKE) oraz kwalifikacji wpisanych do Zintegrowanego Rejestru Kwalifikacji.		
23.	Art. 2 ust. 10	W definicji instytucji szkoleniowej nie ma odniesienia, że dotyczy to tylko instytucji wpisanych do BUR-y, zatem na jakiej podstawie w dalszej części projektu ogranicza się instytucje, które mogą prowadzić szkolenia finansowane z FP lub KFS? Naszym zdaniem definicja przyjęta w słowniku jest wystarczająca i nie powinno być odniesień co do ograniczania możliwości korzystania z instytucji szkoleniowych wpisanych tylko do BUR-y.	Nie wskazujemy jednoznacznego brzmienia przepisu przy tej uwadze. Jest to uwaga ogólna ZRP do przemyslenia Departamentu Rynku Pracy Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w celu podjęcia stosownych usprawnień zapisu tego art.	Definicja zawarta w art. 2 jest ogólna i dotyczy pojęcia „instytucja szkoleniowa”. W przepisach dotyczących KFS, ze względu na jak największą dbałość o wydatkowanie środków publicznych, wprowadzono ograniczenie w postaci konieczności wpisu realizatora szkolenia do bazy BUR zawierającej informacje o sprawdzonych dostawcach szkoleń gwarantujących odpowiedni poziom usług.
24.	Art. 32	Art. 32 określono zadania samorządu województwa [wojewódzkie urzędy pracy], w tym bardzo symbolicznym zakresie zarysowano współpracę z samorządami gospodarczymi z danego terenu, w tym samorządem gospodarczym rzemiosła. Szczególnie ustawowe wskazanie współpracy z samorządami gospodarczymi jest niezbędne i konieczne chociażby w kwestiach dotyczących zadań związanych z: badaniem zawodów nadwyżkowych i deficytowych, badaniem zapotrzebowania na zawody, kwalifikacje i umiejętności, poradnictwem zawodowym oraz współdziałaniem ze szkołami i organami oświatowymi w sprawie harmonizacji kształcenia i szkolenia zawodowego zgodnie z potrzebami rynku pracy.	Proponujemy wskazanie np. również w ust. 21) oraz 24) „organizacji samorządu gospodarczego rzemiosła” jako znaczących uczestników w systemie przygotowania zawodowego w rzemiośle, w tym systemie realizacji zadań związanych z rynkiem pracy	Zaproponowane przepisy są tożsame z aktualnie obowiązującymi w ustawie o promocji zatrudnienia. Przez 20 lat obowiązywania w/w ustawy nie było sygnałów od wojewódzkich urzędów pracy (WUP) i innych organizacji, iż miały trudności w nawiązaniu współpracy odnośnie działania z zakresu łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej. Dodatkowo, należy podkreślić, iż w art. 32 ust. 24 zawarto zwrot „w szczególności”, który nie zawęży zakresu współpracy WUP z innymi instytucjami rynku pracy, tylko rozszerza taki katalog.

25.	Art. 106	Wprowadzenie konieczności posiadania przez realizatora kursu finansowanego z KFS wpisu do bazy usług rozwojowych prowadzonej przez PARP, co wg uzasadnienia „zwiększa szanse na korzystanie z profesjonalnie przygotowanej oferty szkolenia”. Rozumiemy potrzeby urzędników, którzy rozpatrują wnioski o dofinansowanie szkoleń z KFS związane m.in. z oceną jakości szkolenia, porównania cen itd., ale czy ograniczenie się tylko do podmiotów wpisanych do BUR-y rozwiąże te problemy? W naszej ocenie wyeliminuje to z rynku ofert wiele firm oferujących bardzo dobre jakościowo i przede wszystkim „uszyte na miarę” szkolenia, m.in. oferowane przez organizacje rzemieślnicze, które powołały przy swoich instytucjach centra edukacji, które wpisane są do Rejestru Instytucji Szkoleniowych oraz wiele innych wartościowych podmiotów, zawęzi to znacząco możliwości sfinansowania szkoleń i przede wszystkim znalezienie ich w pobliżu prowadzenia swojej działalności. Argument z uzasadnienia, że informacje z dwóch publicznych rejestrów dublują się jest nieprawdziwy, gdyż wiele podmiotów wpisanych do RIS nie jest wpisanych do BUR. Czy zatem planuje się całkowitą rezygnację z prowadzenia Rejestru Instytucji Szkoleniowych przez WUP-y?	Proponujemy dodanie ust. 2: <i>W uzasadnionych przypadkach szkolenia mogą być realizowane również przez inne podmioty nie wpisane do rejestru, o którym mowa w ust. 1, a wpisane do innych rejestrów szkół i placówek oświatowych prowadzonych przez instytucje publiczne.</i>	Planuje się likwidację Rejestru Instytucji Szkoleniowych (RIS), natomiast zagwarantowany będzie roczny okres przejściowy, co zapewni instytucjom szkoleniowym odpowiedni czas na uzyskanie wpisu do Bazy Usług Rozwojowych (BUR).
26.	Art. 114-124	W uzasadnieniu do projektu zapisano, że zrezygnowano z dotychczasowych regulacji	Nie wskazujemy jednoznacznego brzmienia przepisu przy tej uwadze. Jest to uwaga ogólna ZRP do	W ramach stażu stworzona została możliwość potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności. W celu uatrakcyjnienia tej ścieżki wprowadzono

		dotyczących przygotowania zawodowego dorosłych ze względu na duży poziom skomplikowania i trudności z praktyczną realizacją tego instrumentu. Czy zmiana przygotowania zawodowego dorosłych na staż wpłynie na większą popularność tej formy kształcenia, mamy co do tego wątpliwości. Dużo zależy od podejścia urzędów i chęci zaangażowania się w tę formę pomocy. Niemniej jednak doceniamy chęć utrzymania tego instrumentu w nowej odsłonie z zachowaniem możliwości uzyskania twardych kwalifikacji po zakończeniu stażu. Z proponowanych w projekcie ustawy zapisów dotyczących stażu wynika, iż bezrobotny, który ukończy staż będzie mógł ubiegać się o potwierdzenie swoich umiejętności i wiedzy, przystępując do egzaminu czeladniczego lub egzaminu zawodowego. W projekcie ustawy brak zapisów, w jaki sposób w trakcie stażu bezrobotny będzie realizował przygotowanie teoretyczne do zawodu. Mając na względzie dobre przygotowanie do wykonywania pracy konieczne jest określenie w ustawie również tej kwestii oraz zaplanowanie kosztów tego działania, które powinien sfinansować również Urząd Pracy. W przeciwieństwie do PZD staż może się zakończyć egzaminem ale nie musi. Pracodawca w ten sposób traci możliwość uzyskania swoistej	przemyslenia Departamentu Rynku Pracy Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w celu podjęcia stosownych usprawnień zapisu tego art.	premię dla organizatora stażu oraz dodatek do stypendium dla uczestnika stażysty. Należy zaznaczyć, że nie we wszystkich zawodach dostępna jest ścieżka egzaminowania. Projekt zostanie uzupełniony o wskazanie źródła finansowania potwierdzenia nabycia wiedzy lub umiejętności, w tym egzaminu. Zgodnie z art. 124 szczegółowy sposób i tryb organizowania stażu oraz warunki nabywania wiedzy i umiejętności przez bezrobotnych zostanie określony w rozporządzeniu. Przepisy dotyczące egzaminów przeprowadzanych przez komisje izb rzemieślniczych zostaną uzupełnione o możliwość podejścia do egzaminów przez osoby, które ukończyły staż organizowany przez urzędy pracy.

		rekompensaty za czas poświęcony pracownikowi na przygotowanie do zawodu, do którego w niektórych przypadkach musi oddelegować innego pracownika, posiadającego uprawnienia instruktora praktycznej nauki zawodu. W związku z ewentualnymi egzaminami czeladniczymi po zakończonym stażu, nasuwa się pytanie czy planowane są zmiany w rozporządzeniu w sprawie egzaminów przeprowadzanych przez komisje izb rzemieślniczych, gdyż nie uwzględnia ono możliwości dopuszczenia do egzaminu osoby, która odbyła staż. Sytuacja powinna też uwzględniać na jakich warunkach może przystąpić osoba, o której mowa w art. 119 ust. 6. „W przypadku podjęcia zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej przed ukończeniem programu stażu, bezrobotny ma prawo do potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności oraz uzyskania dodatku do stypendium, o którym mowa w art. 121 ust. 1.”		
27.	Art. 119	Art. 119 przewiduje dwa typy egzaminów po ukończeniu stażu – egzamin zawodowy przeprowadzany przez OKE oraz egzamin czeladniczy przed komisją egzaminacyjną izby rzemieślniczej. Z uwagi, iż staż może trwać od 3 do 12 miesięcy zasadne jest wprowadzenie możliwości przystąpienia również do egzaminu sprawdzającego przed komisją egzaminacyjną izby, który sprawdza	Proponujemy następujące brzmienie ust. 8 w art. 119: <i>Koszty związane z przeprowadzeniem egzaminów, o których mowa w ust. 3 i 4 finansowane są z Funduszu Pracy. W przypadku, gdy bezrobotny nie uzyskał pozytywnego wyniku potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności, koszty ponownego przystąpienia do potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności, nie mogą być sfinansowane z Funduszu Pracy.</i>	W projekcie świadomie posłużono się szerokim pojęciem „potwierdzenie nabycia wiedzy i umiejętności” aby zapewnić możliwość sfinansowania różnych typów egzaminów. Stąd też proponowany zapis nie wyklucza finansowania egzaminów sprawdzających w rzemiośle. Projekt zostanie uzupełniony o wskazanie źródła finansowania potwierdzenia nabycia wiedzy lub umiejętności, w tym egzaminu.

		wybrany zakres wiedzy i umiejętności obejmujących dany zawód, a nie całość. Biorąc pod uwagę szeroki zakres czasu trwania stażu i brak możliwości opanowania umiejętności w pełnym zakresie przy krótkim wymiarze czasowym, proponujemy dodanie egzaminu sprawdzającego jako typu egzaminu dedykowanego dla krótszych staży. Rozwiązanie to stworzy większe możliwości na zdanie egzaminu oraz możliwość uzyskania premii przez pracodawcę. Bardzo niekorzystny jest również zapis, iż staż może zakończyć się egzaminem, ale nie musi. Pracodawca w ten sposób będzie tracił możliwość uzyskania rekompensaty za czas poświęcony pracownikowi, co niejednokrotnie związane jest z oddelegowaniem innego pracownika, który uczy stażystę. W związku z planowanymi zmianami w projekcie przedmiotowej ustawy konieczne jest również dokonanie zmian w Rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 10 stycznia 2017 r. w sprawie egzaminu czeladniczego, egzaminu mistrzowskiego oraz egzaminu sprawdzającego przeprowadzanych przez komisje egzaminacyjne izb rzemieślniczych (Dz.U. z 2017 r., poz. 89 z późn. zm.), tak aby wprowadzić zapisy umożliwiające dopuszczenie absolwentów stażu do egzaminu czeladniczego oraz ewentualnie egzaminu sprawdzającego. Obecnie zapis, który występuje w paragrafie 5 ust.		

		3 rozporządzenia brzmi: „ jest uczestnikiem praktycznej nauki zawodu dorosłych, o której mowa w art. 53c ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy” i uniemożliwia dopuszczenie bezrobotnego po zakończeniu stażu. Natomiast egzamin sprawdzający dotyczy ukończenia kształcenia ustawicznego – paragraf 7 i również nie przewiduje stażu. Co więcej, nie ma nigdzie wprost mowy o tym, z czego finansowane są opłaty za egzaminy wymienione w art. 119 ust. 3 i 4 (w ust. 8 jest tylko mowa o tym, że w przypadku negatywnego wyniku koszty „potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności, koszty ponownego przystąpienia do potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności, nie mogą być sfinansowane z Funduszu Pracy”). Forma stażu ma zgodnie z treścią uzasadnienia do projektu ustawy zastąpić dotychczasowe przygotowanie zawodowe dorosłych, w aktualnych przepisach zapisano wprost zgodnie z art. 53l koszty związane z egzaminami są finansowane z Funduszu Pracy. W projekcie co prawda jest odniesienie w art. 99 ust. 5 do art. 119 i sposobu finansowania ale odnosimy wrażenie, że nacisk i priorytet nadany jest tylko kwalifikacjom włączonym do ZSK. Ewentualnie czy zapisy w art. 105 można odnieść również do egzaminów, do których można przystąpić po zakończeniu stażu?		

28.	Art. 126	Art. 126 określa środki na finansowanie kosztów z KFS, o które mogą zabiegać pracodawcy. Środki te zostały znacząco umniejszone w ujęciu procentowym przeciętnego wynagrodzenia w danym roku oraz w zakresie wysokości kosztów w odniesieniu do poszczególnych pracodawców. Mikroprzedsiębiorca do tej pory miał możliwość uzyskania sfinansowania kosztów w wysokości 100%, nie więcej jednak niż 300% przeciętnego wynagrodzenia w danym roku na jednego uczestnika, a w przypadku większego pracodawcy sfinansowanie było na poziomie 80%, nie więcej jednak niż 300% przeciętnego wynagrodzenia w danym roku na jednego uczestnika. Obecnie zakłada się finansowanie w wysokości do 70% tych kosztów, jednak nie więcej niż 200% przeciętnego wynagrodzenia oraz 90% dla podmiotów zatrudniających w dniu złożenia wniosku o środki KFS w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy nie więcej niż 9 osób, jednak nie więcej niż 200% przeciętnego wynagrodzenia. Jest to bardzo niekorzystne rozwiązanie z punktu widzenia pracodawców, którzy w związku z rozwojem gospodarczym, postępem technologicznym potrzebują dobrze przygotowanych kadr, a KFS powinien im to zapewnić. Spowoduje to ograniczenie liczby pracowników podnoszących swoje kompetencje i kwalifikacje zawodowe.	Nie wskazujemy jednoznacznego brzemienia przepisu przy tej uwadze. Jest to uwaga ogólna ZRP do przemyslenia Departamentu Rynku Pracy Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w celu podjęcia stosownych usprawnień zapisu tego art.	Zaproponowano rozwiązanie w postaci współfinansowania, aby zwiększyć odpowiedzialność pracodawcy za wybór i realizację dofinansowywanego ze środków publicznych kształcenia ustawicznego oraz aby jak najwięcej wnioskodawców mogło otrzymać dofinansowanie z KFS.

29.	Art. 348 ust. 4-8	Upewnienienia kontrolne OHP - potężne upewnienienia, które spychają na margines nadzór rzemioła nad przygotowaniem zawodowym. Wyraz braku zaufania do pracodawców szkolących i instytucji, które wspomagają ich w tym procesie. Jako organizacja zrzeszająca przedsiębiorców szkolących młodocianych pracowników oraz sprawująca nadzór, zgodnie z ustawą o rzemiośle, nad przygotowaniem zawodowym w rzemiośle stanowczo sprzeciwiamy się wprowadzeniu tych przepisów. Wątpliwości budzi zakres kontroli i co mieści się pod pojęciem „w zakresie rozliczania umowy o refundację”? Nie rozumiemy zamierzeń, zasadności wprowadzenia upewnienień kontrolnych. Nasze obawy co do poszerzania zakresu kontroli, wynikają z dotychczasowych negatywnych doświadczeń, które dotyczą m.in. wprowadzenia kolejnej instytucji kontrolującej pracodawców w zakresie wypełniania obowiązków pracodawcy, które już i tak są regulowane przez inne przepisy, m.in. Kodeks pracy, sanitarne, ZUS, PIP itd. By uzyskać refundację, pracodawca i tak musi złożyć szereg dokumentów potwierdzających fakt zatrudnienia młodocianego i wypłacania mu wynagrodzenie, dokumenty te są na bieżąco weryfikowane przez pracownika, który obsługuje umowy o refundację, zatem nie rozumiemy i	Proponujemy całkowitą rezygnację z umieszczania zapisów dotyczących kontroli umów o refundację. Ewentualnie wyodrębnienie z przedsiębiorców, którzy mają podlegać kontroli przedsiębiorców będących rzemieślnikami i organizacji ich zrzeszających, do których nie będą się odnosić przepisy art. 348 ust. 4-8	Odnosząc się do uwagi, dot. możliwości przeprowadzania przez OHP kontroli realizacji umów o refundację zawartych z pracodawcami w miejscu odbywania przygotowania zawodowego przez młodocianych pracowników lub w siedzibie organizacji zrzeszającej pracodawców rozliczającej zawarte umowy o refundację należy zauważyć, że zapis ten jest wynikiem wniosków pokontrolnych Najwyższej Izby Kontroli jak i audytu przeprowadzonego przez Ministerstwo Finansów. Kontrolujący zwracali uwagę na konieczność monitorowania wydatkowania środków na refundację młodocianych. OHP wydatkuje środki publiczne na refundację w wysokości około miliarda złotych rocznie i powinno mieć narzędzie nadzoru na beneficjentami, którym pomoc w postaci refundacji jest udzielana. Kontrola będzie dotyczyła stricte umów o refundację wynagrodzeń i składek ZUS. Należy również podkreślić, że stwierdzenie ZRP o braku trybu odwoławczego nie jest zasadne, ponieważ Ustawodawca przewidział możliwość złożenia zastrzeżeń.

		nie widzimy potrzeby wprowadzania dodatkowych uprawnień kontrolnych dla instytucji OHP. Natomiast w zakresie prawa pracy i spełniania innych obowiązków związanych z zatrudnieniem nadzór nad przygotowaniem zawodowym w rzemiośle sprawują organizacje rzemieślnicze zgodnie z ustawą o rzemiośle. Podejście związane z wprowadzeniem uprawnień kontrolnych w naszej opinii jest wynikiem braku zaufania do pracodawców, którzy poświęcają swój czas i energię na kształcenie młodzieży, a nakładanie na nich kolejnych kontroli zdecydowanie nie jest zachęcające dla pozyskania nowych miejsc na naukę, ograniczy możliwości szkolenia, miejsca do odbycia praktycznej nauki zawodu i co dalej może owocować spychaniem na margines szkolenia zawodowego i kształcenia wykwalifikowanych pracowników.		
30.	Art. 349 ust. 5	„Za okres powtarzania roku nauki przez młodocianego nie przysługuje refundacja, o której mowa w art. 348 ust. 1.” Niezmiennie od lat postulujemy, by z przyczyn niezawinionych od pracodawcy, z powodu nieklasyfikowania z przedmiotów ogólnych w branżowej szkole I stopnia przysługiwała pracodawcy refundacja za dodatkowy rok nauki zawodu pracownika młodocianego. W przypadku braku klasyfikacji w szkole, umowy w celu przygotowania zawodowego mogą	Proponujemy następujące brzmienie ust. 5 w art. 349: <i>Za okres powtarzania roku nauki przez młodocianego nie przysługuje refundacja, o której mowa w art. 348 ust. 1, chyba że powtarzanie roku nauki nastąpiło z powodu nie otrzymania promocji do klasy programowo wyższej w szkole do której uczęszczał młodociany.</i>	Zaproponowany przepis w ustawie funkcjonuje od wielu lat, w opinii MRPiPS angażuje pracodawców do realizacji przygotowania zawodowego na wysokim poziomie, a także wpływa pozytywnie na motywację młodocianych pracowników do nauki zawodu. Uwagi do rozporządzenia zostaną przeanalizowane na etapie prac nad projektem rozporządzenia.

		być przedłużone o 12 miesięcy. Umowy są przedłużane, gdyż jest to konieczność, aby pracownik młodociany realizujący przygotowanie ogólne oraz z teorii zawodowej w szkole mógł dalej kontynuować naukę. W takim wypadku (niezawinionym przez pracodawcę) powinna przysługiwać refundacja za dodatkowy okres nauki zawodu. Jeżeli uczeń – pracownik młodociany powtarza rok nauki w szkole – szkoła otrzymuje za niego dotację! Ponadto mając świadomość, iż na podstawie opiniowanej ustawy zostanie ogłoszone rozporządzenie określające szczegółowe warunki i tryb refundowania pracodawcom wynagrodzeń i składek wypłacanych młodocianym pracownikom, poniżej proponujemy następujące zmiany do uregulowania w rozporządzeniu wykonawczym: 1.Wprowadzenie możliwości składania wniosków w sprawie uzyskania refundacji wynagrodzeń wypłacanych młodocianym pracownikom oraz składek na ubezpieczenie społeczne od refundowanych wynagrodzeń w ciągu całego roku kalendarzowego. Obecnie wnioski o refundację można składać od 1 stycznia do 15 listopada każdego roku. W przypadku, gdy zostałaby zawarta umowa o pracę w celu przygotowania zawodowego po terminie 15 listopada, pracodawca		

		nie ma możliwości ubiegania się o refundację za okres od 15 listopada do 31 grudnia, a wnioskować o refundację może dopiero za okres od 1 stycznia następnego roku. Rozwiązanie to jest niekorzystne finansowo dla pracodawcy, który chce pomóc młodocianemu pracownikowi, gdy zależy mu na zmianie miejsca pracy. 2.Zmniejszenie ilości dokumentacji, którą musi składać pracodawca lub w jego imieniu organizacja reprezentująca pracodawcę w związku z zawarciem umowy o refundację, wnioskowaniem o wypłatę refundacji w okresach rozliczeniowych oraz w przypadku zmiany wysokości wynagrodzenia wynikającej ze zmiany przepisów prawa. Każdorazowe zawarcie umowy o refundację wymaga złożenia przez wnioskodawcę takich samych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji zawodowych przez osobę szkolącą. W związku z wdrożeniem systemu informatycznego do obsługi refundacji i możliwością zapisania dokumentów pracodawcy proponujemy wyeliminowanie powtarzania przesyłania tych samych dokumentów przy każdym zawieraniu umów refundacyjnych. Po zawarciu umowy o refundację przy każdorazowym wnioskowaniu o wypłatę refundacji w następujących po sobie okresach rozliczeniowych pracodawca musi składać w odniesieniu do każdego		

		młodocianego pracownika oddzielny komplet tych samych załączników (lista płac, deklaracja ZUS i potwierdzenie opłaty ZUS), np. pracodawca ma trzech uczniów i składa trzy takie same komplety dokumentów pomimo, że żaden z załączników niczym się nie różni. W związku z powyższym proponujemy zmniejszenie ilości dokumentacji i składanie w danym okresie rozliczeniowym tylko jednego kompletu dokumentów w tym zakresie w odniesieniu do wszystkich młodocianych pracowników szkolonych przez danego pracodawcę. 3. W związku ze zmianami wysokości wynagrodzenia wynikającymi ze zmiany przepisów prawa proponujemy rezygnację z aneksowania umów o refundację i dokonywanie zmiany wypłaty refundacji w kwotach wynikających z mocy prawa. Składanie wniosku o aneks do umowy o refundację, następnie podpisywanie aneksów przez strony umowy generuje potrzebę sporządzania nowych dokumentów i pochłania mnóstwo czasu. Działanie to wydaje się niekonieczne jeśli jest naturalną konsekwencją zmiany przepisów w tym zakresie. Aneksowanie powinno dotyczyć tylko sytuacji, gdy zmianie ulegałaby wysokość środków przyznanych na ten cel w planie finansowym Funduszu Pracy z innych powodów niż zmiana Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 maja 1996 r. w sprawie		

		przygotowania zawodowego młodocianych i ich wynagradzania (Dz. U. z 2018 r., poz. 2010 z późn. zm.). 4.Sprawdzanie poprawności wypełnienia wniosku w zakresie wysokości otrzymanej pomocy publicznej na dzień sporządzenia/daty wpływu wniosku do OHP zamiast na dzień podejmowania decyzji. W związku z uzyskiwaną przez pracodawcę pomocą publiczną z różnych źródeł i systematycznie uzupełnianą informacją w tym zakresie w systemie informatycznym zdarzają się sytuacje, że wnioski o refundację są odsyłane przez OHP po stwierdzeniu różnic w wysokości otrzymanej pomocy publicznej wpisanej do wniosku zgodnie ze stanem na dzień sporządzenia wniosku/ daty wpływu wniosku do OHP, a faktycznie otrzymanej pomocy stwierdzonej w dniu podejmowania decyzji o wypłacie refundacji. Z tego powodu dla usprawnienia pracy i wyeliminowania konieczności poprawiania dokumentacji proponujemy zmianę podejścia do oceny wniosków.		
31.	Art. 349 ust. 7	„OHP pozostawia bez rozpoznania wnioszek pracodawcy o zawarcie umowy o refundację, jeżeli pracodawca w okresie 24 miesięcy poprzedzających dzień złożenia tego wniosku, z przyczyn dotyczących pracodawcy nie wywiązał się z deklaracji	Proponujemy usunięcie zapisu art. 349 ust. 7	Sankcja, o której mowa w przepisie dotyczy pracodawcy, który nie wywiązał się z deklaracji sześciomiesięcznego zatrudnienia co najmniej 50% młodocianych, jeżeli przyczyna leżała po stronie pracodawcy, a nie po stronie młodocianego. Wprowadzenie regulacji jest konieczne ponieważ niezatrudnianie młodocianych po ukończonym przygotowaniu zawodowym jest często regułą i

		sześciomiesięcznego zatrudnienia co najmniej 50% młodocianych, którzy ukończyli w tym czasie przygotowanie zawodowe. Zatrudnienie co najmniej 50% młodocianych, którzy ukończyli w tym czasie przygotowanie zawodowe jest weryfikowane przez złożenie oświadczenia pracodawcy o zatrudnieniu młodocianych pracowników po zakończeniu przygotowania zawodowego przez okres co najmniej 6 miesięcy w okresie 24 miesięcy poprzedzających dzień złożenia tego wniosku.” Młodociani, po zakończonym przygotowaniu zawodowym i przystąpieniu do egzaminu oraz otrzymaniu świadectwa ukończenia szkoły z reguły nie są zainteresowani kontynuowaniem zatrudnienia u tego samego pracodawcy. Większość wnosi o rozwiązanie umowy za porozumieniem stron, a część porzuca pracę. Pracodawca deklaruje i chce zatrudnić dalej młodocianych, ale musi być zainteresowanie i chęć dalszego zatrudnienia po stronie młodocianego.		pracodawcy nie wywiązują się z deklaracji 6 miesięcznego zatrudnienia młodocianego po odbytym przygotowaniu zawodowym, składanej wraz z wnioskiem o zawarcie umowy o refundację. Nie ma aktualnie żadnych konsekwencji z niewywiązania się z deklaracji.
32.	Art. 349 ust. 9	„W przypadku gdy pracodawcą dla młodocianych zatrudnianych w celu przygotowania zawodowego są OHP, przepisów ust. 6–8 nie stosuje się.” Uważamy, że przepis jest dyskryminujący pracodawców zatrudniających pracowników młodocianych, na których ustawa	Proponujemy usunięcie zapisu art. 349 ust. 9	OHP nie ma możliwości praktycznych do zatrudnienia 50% młodocianych pracowników po ukończeniu przygotowania zawodowego, dysponuje bazą warsztatową i wykwalifikowaną kadrą, niekorzystnym rozwiązaniem dla młodych osób byłoby uniemożliwienie odbywania przygotowania zawodowego w OHP.

		nakłada obowiązek sześciomiesięcznego zatrudnienia co najmniej 50% młodocianych, którzy ukończyli przygotowanie zawodowe. Wszystkich zatrudniających pracowników młodocianych powinny obowiązywać jednakowe przepisy!		
33.	Art. 350	Wątpliwości budzi fragment: „elementy opinii do wniosku złożonego przez pracodawcę o zawarcie umowy o refundację” o jaką opinię chodzi? W uzasadnieniu do projektu wielokrotnie jest mowa o zmniejszeniu biurokracji dla pracodawców, dodanie kolejnego elementu, wydaje się załącznika do wniosku o refundację, zdaje się temu przeczyć. W art. 348 jest mowa, że „na podstawie umowy zawartej z pracodawcą lub organizacją zrzeszającą pracodawców” – czy w takim razie w delegacji dla ministra nie powinny się również znaleźć elementy takiej umowy?	Nie wskazujemy jednoznacznego brzemienia przepisu przy tej uwadze. Jest to uwaga ogólna ZRP do przemyslenia Departamentu Rynku Pracy Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w celu podjęcia stosownych usprawnień zapisu tego art.	Jednym z załączników do obecnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 25 czerwca 2014 r. w sprawie refundowania ze środków Funduszu Pracy wynagrodzeń wypłacanych młodocianym pracownikom (Dz. U. z 2020 r. poz. 1581) jest <i>Wzór opinii do wniosku złożonego przez pracodawcę o zawarcie umowy o refundację wynagrodzeń wypłacanych młodocianym pracownikom na ubezpieczenia społeczne od refundowanych wynagrodzeń</i> . Z powodu rezygnacji w rozporządzeniu ze wzorów poszczególnych załączników konieczne będzie wskazanie elementów tej opinii w rozporządzeniu.
Konfederacja Lewiatan				
34.				
35.		Jak słusznie podkreślono w uzasadnieniu do projektu ustawy, duża część bezrobotnych zarejestrowanych w urzędach pracy faktycznie nie jest zainteresowana podjęciem zatrudnienia, a rejestracja zapewnia im dostęp do bezpłatnego korzystania ze świadczeń zdrowotnych, a czasem także socjalnych. W projekcie ustawy niestety zabrakło		W wyniku ponownej analizy, w projekcie ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia zrezygnowano z rozwiązania polegającego na oddzieleniu statusu bezrobotnego od ubezpieczenia zdrowotnego oraz wprowadzenia zgłoszeń do tego ubezpieczenia przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

		rozwiązania polegającego na oddzieleniu statusu bezrobotnego od ubezpieczenia zdrowotnego oraz wprowadzenia zgłoszeń do tego ubezpieczenia przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych (ZUS). Rozwiązanie to zostało przedstawione w projekcie ustawy o aktywności zawodowej w 2022 r. i spotkało się z pozytywnym odbiorem pracodawców, jednak zabrakło go w nowym projekcie mającym na celu reformę polityki rynku pracy.		
36.		Krajowy Fundusz Szkoleniowy: a) Zadaniem Konfederacji Lewiatan powinna zostać stworzona i aktualizowana centralna baza z informacjami o KFS, poza informacjami o priorytetach wydatkowania, m.in. z terminami, w których można składać wnioski w poszczególnych urzędach. b) Dotychczasowe podejście Ministerstwa do finansowania kształcenia z KFS akcentowało to, że jest to forma wsparcia, która powinna być maksymalnie prosta i stosunkowo nieuciążliwa dla pracodawców (minimum danych we wniosku, elastyczność w realizacji umowy poprzez m. in. umożliwienie udzielenia zgody przez PUP na udział osób, które nie były wymienione we wniosku). Dobrze, aby proponowane zapisy nowej ustawy nie usztywniały zbytnio tego narzędzia wsparcia.		Odnoszące uwagi: a) wyjaśnienie - do rozważenia realizacja uwagi, ale w trybie pozalegisłacyjnym. b) wyjaśnienie - zaproponowane rozwiązania mają na celu uszczelnienie wydatkowania środków publicznych przy równoczesnym możliwie jak najmniejszym komplikowaniu zasad realizacji. Zakłada się utrzymanie aktualnych rozwiązań w postaci możliwości zmian listy uczestników kształcenia. c) wyjaśnienie - narzędzie do składania wniosku przygotowane przez MRPiPS nie będzie wymagało użycia komercyjnych, płatnych programów komputerowych. d) uwaga nieuwzględniona - zaproponowany podział zapewnia umożliwia jak największą różnorodność priorytetów. e) uwaga nieuwzględniona - aktualnie nie planuje się tworzenia nowego funduszu.

		c) Przepis dotyczący składania wniosku w formie elektronicznej poprzez indywidualne konto nie oznacza składania wniosku poprzez generator (jest to po prostu alternatywa do ePUAP). Składanie wniosku w formie elektronicznej powinno uwzględniać wymóg zachowania przez organ władzy publicznej, jakim jest powiatowy urząd pracy, neutralności co do rozwiązań informatycznych. Tegoroczne doświadczenia wskazują, że niektóre PUPy wymagają określonych, komercyjnych, płatnych programów komputerowych do wypełnienia wniosku z KFS. d) Zgodnie z projektem, środki KFS będą wydatkowane zgodnie z priorytetami zgłaszanymi przez: ministra właściwego ds. pracy (nie więcej, niż cztery priorytety), marszałków województw (nie więcej niż trzy), starostów (nie więcej niż jeden). Należy zmienić ten podział, tak aby starosta mógł zgłosić trzy priorytety, marszałek województwa trzy, a minister dwa. To pozwoli uwzględnić specyfikę lokalnego rynku pracy i dostosować ją do rzeczywistych potrzeb pracodawców. e) Ponadto Konfederacja Lewiatan pragnie przypomnieć,		

		że w 2019 r. przedstawiła propozycję utworzenia Funduszu Podnoszenia Kompetencji i Kwalifikacji (FPKiK) służącego podnoszeniu kompetencji i kwalifikacji zawodowych pracowników. Propozycja ta została poparta przez organizacje partnerów społecznych reprezentowanych w Radzi Dialogu Społecznego. Stoimy na stanowisku, że warto powrócić do rozważenia tego instrumentu, ponieważ wprowadzenie FPKiK zmieniłoby sposób podziału środków między różne zastosowania oraz cel i sposób zarządzania częścią środków przeznaczoną na FPKiK. Według tych założeń finansowanie miałoby się odbywać z dwóch źródeł: (1) poprzez pozostawienie w firmowym FPKiK części składki na Fundusz Pracy (odpis) oraz (2) ze środków własnych pracodawcy (dopłata). Powołanie FPKiK zwiększyłoby bodziec do inwestowania w kapitał ludzki przy jednoczesnym przenoszeniu odpowiedzialności za podejmowane decyzje przez przedsiębiorców.		
37.		Wsparcie aktywności zawodowej wśród wybranych grup: a) Choć podzielamy diagnozę dot. niewystarczającej partycypacji osób starszych		Odnosicie uwagi dotyczącej: a) stworzenia dodatkowych mechanizmów wsparcia dla przedsiębiorców zatrudniających osoby niezarejestrowane – wyjaśnienie – projekt ustawy uwzględnia osoby

		na rynku pracy, to jednak ciężko się zgodzić z twierdzeniem, że większa dostępność miejsc opieki nad dziećmi sprzyja podejmowaniu przez emerytów pracy. Z danych GUS wynika, że w 2022 r. w 53,5% gmin w Polsce odnotowano jakąkolwiek placówkę opieki nad dziećmi do lat 3. W tym kontekście oprócz form wsparcia dedykowanych osobom w wieku emerytalnym, są potrzebne rozwiązania polegające z jednej strony na zwiększeniu dostępności placówek, z drugiej na większym wsparciu rodziców powracających na rynek pracy oraz pracodawców ich zatrudniających. Oferowane w ustawie formy pomocy skupiają się na osobach zarejestrowanych w urzędzie, podczas gdy w Polsce wśród młodych rodziców dość często występuje zjawisko bierności zawodowej, które zdecydowanie częściej dotyczy kobiet. Tylko 62 % matek dzieci w wieku 1-3 lat jest aktywnych zawodowo, podczas gdy w przypadku ojców odsetek ten wynosi 98 % (dane Polskiego Instytutu Ekonomicznego). W tym kontekście w projektowanej ustawie zabrakło form wsparcia i zachęt dla	niezarejestrowane. Grupę klientów publicznych służb zatrudnienia poszerzono w ustawie o osoby niezarejestrowane (w tym również osoby biernie zawodowo). W związku z powyższym, zarówno do zadań samorządu województwa, jak i do zadań samorządu powiatu w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy dodano zadanie dotyczące konieczności inicjowania i realizowania przedsięwzięć mających na celu identyfikację oraz dotarcie z informacją o możliwościach skorzystania z form pomocy określonych w ustawie i zmotywowanie do aktywności zawodowej osób niezarejestrowanych (w tym biernych zawodowo). Celem wprowadzenia dodatkowych zadań, które będą realizowały wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy, jest dotarcie do różnych grup osób niezarejestrowanych w urzędach pracy, w tym przede wszystkim do osób biernych zawodowo, które potencjalnie mogłyby podjąć pracę. b) możliwości finansowania programów pracodawców na rzecz podtrzymywania i wydłużania aktywności zawodowej z Funduszu Pracy to należy zauważyć, że w projekcie ustawy zawarte jest rozwiązanie w postaci Krajowego Funduszu Szkoleniowego, którego celem jest finansowe wspomaganie pracodawców w inwestujących w umiejętności i kwalifikacje osób pracujących, w tym pracowników. c) from pomocy dla seniorów – to planuje się, że za zatrudnienie skierowanego bezrobotnego, który ukończył 50 rok życia, a nie ukończył 60 lat – w przypadku kobiety lub 65 lat – w przypadku mężczyzny, albo poszukującego pracy, który ukończył 60 lat – w przypadku kobiety lub 65 lat – w przypadku mężczyzny będzie przysługiwało dofinansowanie. Tak jak obecnie dofinansowanie wynagrodzenia będzie przysługiwało w kwocie określonej w umowie, nie wyższej jednak niż

		pracodawców związanych z zatrudnieniem przedstawicielami tej niedoreprezentowanej na rynku pracy grupy. Stworzenie dodatkowych mechanizmów wsparcia dla przedsiębiorców zatrudniających osoby niezarejestrowane w urzędzie byłoby zgodne z planowanymi zmianami w zakresie usług i instrumentów rynku pracy i wpisywałoby się w obszar „Bardziej innowacyjne i dopasowane do potrzeb rynku kierunki działania: aktywizacja biernych zawodowo.” b) W 2017 r. zostało podpisane Europejskie Porozumienie dotyczące aktywnego starzenia i podejścia międzypokoleniowego w pracy. W zakresie wspierania aktywności zawodowej i wydłużania aktywności zawodowej osób starszych kluczowe jest dostosowanie organizacji pracy do potrzeb i starszych pracowników oraz kształtowanie umiejętności zarządzania personelem. Możliwość finansowania programów pracodawców na rzecz podtrzymywania i wydłużania aktywności zawodowej z Funduszu Pracy byłoby krokiem w dobrym kierunku.		połowa minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie obowiązującego w dniu zawarcia umowy, za każdego zatrudnionego bezrobotnego. Dofinansowanie wynagrodzenia będzie przysługiwało przez okres do 12 miesięcy. W przypadku zatrudnienia seniorów dofinansowanie będzie przysługiwało co drugi miesiąc. Pracodawca lub przedsiębiorca po upływie okresu przysługiwania dofinansowania wynagrodzenia będzie obowiązany do dalszego zatrudniania bezrobotnego przez okres o 6 miesięcy. Obowiązek ten nie będzie obowiązywał w przypadku zatrudnienia emeryta. Ze wsparcia w zatrudnianiu seniorów nie będzie mógł skorzystać pracodawca, u którego senior był zatrudniony lub dla którego wykonywał inną pracę zarobkową bezpośrednio przed zarejestrowaniem jako poszukujący pracy. Powyższe rozwiązanie ma celu ograniczenie ryzyka ewentualnych nadużyć w zakresie możliwości uzyskania dofinansowania z powiatowych urzędów pracy przez przedsiębiorców za zatrudnienie seniora. Z uwagi na trudną sytuację materialną osób starszych, wsparcie będzie mogło być kierowane także do osób z ustalonym prawem do emerytury czy renty.

		c) Podstawową cechą planowanego dofinansowania do zatrudnienia osób w wieku 50+ jest elastyczność. Tymczasem obowiązek utrzymania w zatrudnieniu 6 lub 12 miesięcy po zakończeniu okresu finansowania może okazać się trudny do spełnienia, gdyż takie osoby często mogą preferować krótszy okres zatrudnienia. Warto rozważyć możliwość otrzymania dofinansowania na okres zatrudnienia (maks. do 24 miesięcy) bez konieczności utrzymania miejsca pracy. Ponadto ważne jest, aby pracodawca miał możliwość uzyskania dofinansowania w przypadku zatrudnienia seniora na część etatu. Dla wielu starszych osób to zdecydowanie lepszy tryb prac, niż standardowy 8-godzinny dzień pracy.		
38.				
39.		Gwarancje dla działalności agencji pracy tymczasowej Projekt ustawy o rynku pracy nie uwzględnia propozycji wypracowanej przez partnerów społecznych w ramach Rady Dialogu Społecznego w 2016 roku, dotyczącej wprowadzenia dodatkowych wymagań w stosunku do agencji prowadzących działalność w		Nieusunięcie w terminie naruszenia warunku prowadzenia działalności agencji zatrudnienia w postaci posiadania zaległości w ZUS będzie skutkowało wykreśleniem agencji z rejestru i zakazem prowadzenia działalności. Kontrolę oraz sprawdzanie zaległości przeprowadza marszałek województwa. W opinii MRPiPS nie ma potrzeby wprowadzania dodatkowych sankcji lub gwarancji finansowych dla agencji zatrudnienia.

		ramach pracy tymczasowej. Obecnie brak jest praktycznie jakichkolwiek wymagań (poza formalnymi) w stosunku do podmiotów, które chcą prowadzić działalność agencji zatrudnienia. W Polsce działa obecnie blisko 9 tys. agencji, z czego ok. 3,5 tys. podmiotów prowadzi działalność w ramach pracy tymczasowej zatrudniając ok. 700 tys. pracowników tymczasowych rocznie. Jak wynika z Informacji o działalności agencji zatrudnienia w 2022, co trzecia agencja prowadząca działalność w ramach pracy tymczasowej posiadała zaległości w ZUS. Brak wymagań w stosunku do tych podmiotów prowadzi do obniżenia standardów na rynku. Biorąc pod uwagę specyfikę działalności agencji pracy tymczasowej, jej społeczne znaczenie i wpływ na funkcjonowanie rynku pracy, za konieczne uważamy wprowadzenie gwarancji finansowych.		
40.		Transformacja technologiczna W 2020 r. zostało podpisane Porozumienie Ramowe Europejskich Partnerów Społecznych w sprawie cyfryzacji, które zwraca uwagę na potrzebę wspierania zmian w zatrudnieniu pracowników w przedsiębiorstwach, a szerzej - między przedsiębiorstwami i sektorami, poprzez inwestycje w umiejętności, które zapewniają		Zaproponowane w projekcie ustawy rozwiązania umożliwiają w wystarczającym stopniu aktywizację zawodową osób zwalnianych w przypadku restrukturyzacji firm (także związanych z transformacją technologiczną). Przykładowe takich rozwiązań są: - zwolnienia monitorowane, - realizacja Programu wsparcia w sytuacjach szczególnych. Dodatkowo należy podkreślić, że w uzasadnianych sytuacjach istnieje możliwość przekazania środków rezerwy Funduszu Pracy, będącej w dyspozycji

		aktualizację kwalifikacji. Transformacja technologiczna wpływa na rynek pracy, powoduje ograniczanie zatrudnienia oraz konieczność nakładów na podnoszenie kwalifikacji i przekwalifikowanie pracowników. W tym kontekście słusznym byłoby wprowadzenie instrumentów współfinansowania ze środków Funduszu Pracy programów aktywizacji zawodowej osób zwalnianych w przypadku restrukturyzacji firm związanej z transformacją technologiczną.		Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, na realizację działań aktywizacyjnych realizowanych przez powiatowe i wojewódzkie urzędy pracy w zakresie programów aktywizacji zawodowej bezrobotnych zwolnionych z pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników oraz pracowników objętych zwolnieniami monitorowanymi. W związku z powyższym brak uzasadniania dla wprowadzania kolejnych rozwiązań w tym zakresie.
41.	Art. 10 ust. 2 pkt 5	Art. 10. 2. W skład wojewódzkiej rady rynku pracy wchodzi: 5) jeden przedstawiciel pracodawców z regionu lub reprezentant organizacji okołobiznesowej;	Przepis wymaga doprecyzowania, gdyż nie uwzględnia sytuacji, w której w danym województwie lub powiecie funkcjonuje kilka organizacji reprezentujących pracodawców, w takim przypadku w skład rad powinien wchodzić minimum jeden przedstawiciel pracodawców.	Celem przepisu jest umożliwienie stronie pracodawców oddelegowanie do działań wojewódzkiej rady rynku pracy przedstawiciela pracodawców, którzy nie są reprezentatywni w rozumieniu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. 2018 r. poz. 2232). W takim wypadku należy wybrać jednego przedstawiciela. Chcemy zachować równowagę pomiędzy stroną związkową i stroną pracodawców.
42.	Art. 10 ust. 3 pkt 5	Art. 10. 3. W skład powiatowej rady rynku pracy wchodzi: 5) jeden przedstawiciel pracodawców z regionu lub reprezentant organizacji okołobiznesowej;		Celem przepisu jest umożliwienie stronie pracodawców oddelegowanie do działań powiatowej rady rynku pracy przedstawiciela pracodawców, którzy nie są reprezentatywni w rozumieniu ustawy o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego. W takim wypadku należy wybrać jednego przedstawiciela. Chcemy zachować równowagę pomiędzy stroną związkową i stroną pracodawców
43.	Art. 32 ust. 1 pkt 29	29) inicjowanie i realizowanie przedsięwzięć mających na celu identyfikację, dotarcie	Brak uwzględnienia w wykazie również pozostałych niepublicznych instytucji rynku pracy np. organizacji	Wymieniony katalog nie jest katalogiem zamkniętym.

		z informacją o możliwościach skorzystania z form pomocy określonych w ustawie i zmotywowanie do aktywności zawodowej osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo, samodzielnie lub we współpracy, w szczególności z: a) podmiotami ekonomii społecznej, o których mowa w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej, b) jednostkami organizacyjnymi pomocy społecznej, c) podmiotami systemu oświaty, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, d) uczelniami, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742, z późn. zm.7), e) podmiotami, które uzyskały akredytację i status ośrodka wsparcia ekonomii społecznej, o którym mowa w art. 36 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej;	pozarządowych, instytucji szkoleniowych.	
44.	art. 38. ust. 1 pkt 14	14) wydawanie decyzji o: a) uznaniu danej osoby za bezrobotną, b) odmowie uznania danej osoby za bezrobotną oraz utracie statusu bezrobotnego, c) odmowie uznania za poszukującego pracy oraz utracie statusu poszukującego pracy,	Propozycja zmiany przepisu 14) wydawanie decyzji o: a) uznaniu danej osoby za bezrobotną, b) odmowie uznania danej osoby za bezrobotną oraz utracie statusu bezrobotnego, c) odmowie uznania za poszukującego pracy oraz utracie statusu poszukującego pracy, d) przyznaniu, odmowie przyznania, wstrzymaniu lub wznowieniu wypłaty	Proponuje się kontynuację dotychczasowych rozwiązań przyjętych w celu odbiurokratyzowania i przyspieszenia procedur. Jednocześnie każdemu wnioskodawcy przysługuje możliwość złożenia uwag i skargi do organu nadzorującego urząd pracy.

		d) przyznaniu, odmowie przyznania, wstrzymaniu lub wznowieniu wypłaty oraz utracie lub pozbawieniu prawa do zasiłku, stypendium i innych finansowanych z Funduszu Pracy świadczeń niewynikających z zawartych umów, e) obowiązku zwrotu nienależnie pobranego zasiłku, stypendium lub kosztu szkolenia oraz innych nienależnie pobranych świadczeń finansowanych z Funduszu Pracy, f) odroczeniu terminu spłaty, rozłożeniu na raty lub umorzeniu części albo całości nienależnie pobranego świadczenia udzielonego z Funduszu Pracy, albo należności z tytułu zwrotu środków przyznanych na finansowanie form pomocy, albo odmowie odroczenia terminu spłaty, rozłożenia na raty lub umorzenia;	oraz utracie lub pozbawieniu prawa do zasiłku, stypendium i innych finansowanych z Funduszu Pracy świadczeń niewynikających z zawartych umów, e) obowiązku zwrotu nienależnie pobranego zasiłku, stypendium lub kosztu szkolenia oraz innych nienależnie pobranych świadczeń finansowanych z Funduszu Pracy, f) odroczeniu terminu spłaty, rozłożeniu na raty lub umorzeniu części albo całości nienależnie pobranego świadczenia udzielonego z Funduszu Pracy, albo należności z tytułu zwrotu środków przyznanych na finansowanie form pomocy, albo odmowie odroczenia terminu spłaty, rozłożenia na raty lub umorzenia; g) przyznaniu lub odmowie przyznania środków Krajowego Funduszu Szkoleniowego na wspomaganie podmiotów inwestujących w kształcenie ustawiczne osób zatrudnionych lub świadczących inną pracę zarobkową, o którym mowa w art. 125 ustawy; Komentarz: W obecnym porządku prawnym przyznawanie środków z Krajowego Funduszu Szkoleniowego na kształcenie ustawiczne pracowników i pracodawcy jest dokonywane na podstawie umowy cywilnoprawnej, a nie na podstawie decyzji administracyjnej. W związku z powyższym, odmowa przyznania tych środków nie podlega odwołaniu. Obowiązujące przepisy prawa stanowią, że:	

			1. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia wniosku starosta zawiera z pracodawcą umowę o finansowanie działań obejmujących kształcenie ustawiczne pracowników i pracodawcy (...) - §7. 1. Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 maja 2014 r. w sprawie przyznawania środków z Krajowego Funduszu Szkoleniowego. 2. Na wniosek pracodawcy, na podstawie umowy, starosta może przyznać środki z KFS na sfinansowanie kosztów, o których mowa w art. 69a ust. 2 pkt 1 (...) - Art. 69b. 1 Ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. W związku z powyższym wszelkie środki wsparcia z KFS są przyznawane na podstawie zawartych umów, a nie na podstawie decyzji administracyjnych. Warto jednak zaznaczyć, że umowy cywilnoprawne nie są decyzjami administracyjnymi i dlatego nie podlegają przepisom Kodeksu postępowania administracyjnego (KPA), które dotyczą wydawania, zaskarżania i wykonania decyzji administracyjnych, zatem główny odbiorca wsparcia przedsiębiorca/ pracodawca nie ma możliwości odwołania się od decyzji starosty lub prezydenta (miasta na prawach powiatu) w zakresie odmowy przyznania środków publicznych, tj. środków KFS.	

			W naszej ocenie, a przede wszystkim w ocenie przedsiębiorców/pracodawców, brak możliwości odwołania się od decyzji dotyczących przyznania środków publicznych, takich jak te z Krajowego Funduszu Szkoleniowego (KFS), jest działaniem dyskryminującym i niezgodnym z zasadami państwa prawa. Poniżej przedstawiamy kilka argumentów przemawiających za zmianą podejścia w zakresie sposobu i trybu przyznawania środków KFS. 1. Brak możliwości odwołania się od decyzji administracyjnych narusza zasadę równości i niedyskryminacji, ponieważ nie daje wszystkim przedsiębiorcom/pracodawcom równych szans na skorygowanie potencjalnych błędów administracyjnych. Zasada ta jest fundamentem demokratycznego państwa prawa i oznacza, że wszyscy przedsiębiorcy/ pracodawcy powinni być traktowani równo wobec prawa. 2. Możliwość odwołania się od decyzji jest kluczowym elementem zasady sprawiedliwości proceduralnej, ponieważ pozwala na weryfikację decyzji przez wyższą instancję i zapewnia, że wszelkie błędy lub nadużycia mogą zostać naprawione. 3. Brak możliwości odwołania się od decyzji administracyjnych ogranicza skuteczny nadzór nad decyzjami administracyjnymi.	

			Procedura odwołania się jest istotnym mechanizmem kontroli i nadzoru, który pozwala na identyfikację i korektę błędów, co przyczynia się do lepszej jakości działania administracji publicznej. 4. Brak możliwości odwołania się od decyzji dotyczących przyznania środków publicznych w tym środków KFS ogranicza przedsiębiorcom/ pracodawcom prawo do obrony, bowiem nie daje skutecznych środków na obronę swoich racji i praw. W związku z powyższym, brak możliwości odwołania się od decyzji dotyczących przyznania środków publicznych, tj. KFS, może być uznany za dyskryminujący i niezgodny z zasadami państwa prawa. Takie ograniczenie prowadzi do niesprawiedliwości, braku przejrzystości oraz zmniejszenia zaufania do instytucji publicznych. Wobec powyższego postulujemy, aby w projekcie Ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia oraz w przyszłych aktach wykonawczych dot. sposobu i trybu przyznawania środków KFS zmienić porządek prawny w zakresie trybu przyznawania bądź odmowy przyznawania środków KFS. Proponujemy, aby w art. 38 ust. 1 pkt. 14) rozdziału 4 „Zadania w zakresie aktywności zawodowej realizowane w powiecie, w tym funkcjonowanie PUP” projektu Ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia, dotyczącym wydawanie decyzji uwzględnić również	

			zapisy dotyczące przyznania i odmowie przyznania środków Krajowego Funduszu Szkoleniowego na finansowanie kosztów, o których mowa w art. 125 ust. 10 Ustawy oraz jednakowo dostawać pozostałe zapisy tej Ustawy oraz aktów wykonawczych do ustawy w przedmiotowym zakresie.	
45.	Art. 80 ust. 1 i ust. 4	1. PUP publikuje na stronie internetowej urzędu wykaz pracodawców, przedsiębiorców i innych podmiotów, z którymi w okresie ostatnich dwóch lat zawarto umowy w ramach form pomocy. 4. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, jest prowadzony w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2 i 4, i zawiera: 1) nazwę pracodawcy, przedsiębiorcy albo innego podmiotu, z którym zawarto umowę; 2) wskazanie formy pomocy, w tym: a) liczbę utworzonych stanowisk pracy lub stanowisk utworzonych w ramach form pomocy, b) kwotę przyznaną pracodawcy, przedsiębiorcy albo innemu podmiotowi na kształcenie ustawiczne współfinansowane ze środków KFS.	Proponujemy rozszerzenie zapisu o kwotę przyznaną pracodawcy, przedsiębiorcy albo innemu podmiotowi na kształcenie ustawiczne współfinansowane ze środków KFS, tematykę kształcenia, wymiar godzinowy, liczbę osób objętych wsparciem. Informacje te będą przydatne przy przygotowaniu wniosku pod kątem spełnienia zapisów Art. 125 ust. 12 pkt. 3 Dodane informacje są istotne, aby pracodawcy mieli rozeznanie jakiego rodzaju kształcenie/wymiar godzinowy/cena jest akceptowalna przez powiatowy urząd pracy (obecnie zdarza się, że pomimo dokonania rzetelnego rozeznania cenowego, powołania się na ceny analogicznych usług w BUR, PUP arbitralnie wymaga obniżenia ceny ze 125 zł/h do 50 zł/h).	Nie planuje się rozszerzania i uszczegółowiania informacji o poszczególnych wnioskodawcach m.in. ze względu na znaczne obciążenie pracowników powiatowych urzędów pracy. Do rozważenia realizacja uwagi w trybie pozalegisłacyjnym w formie publikacji zagregowanych danych w ramach sprawozdawczości KFS.
46.	Art. 107 pkt. 2	2. Rozpoczęcie kształcenia ustawicznego finansowanego w ramach bonu następuje w ciągu 6 miesięcy od dnia przyznania bonu. Kształcenie ustawiczne ma zostać zakończone nie później niż w terminie 30 miesięcy od dnia przyznania bonu. W uzasadnionych	Propozycja nowego przepisu: Rozpoczęcie kształcenia ustawicznego finansowanego w ramach bonu następuje w ciągu 3 miesięcy od dnia przyznania bonu. Kształcenie ustawiczne ma zostać zakończone nie później niż w terminie 30 miesięcy od dnia przyznania bonu. W uzasadnionych	Uwaga nieuwzględniona Niektóre studia podyplomowe otwierane są jedynie raz w roku.

		przypadkach, z uwagi na szczególną sytuację bezrobotnego lub poszukującego pracy starosta może zmienić termin realizacji bonu.	przypadkach, z uwagi na szczególną sytuację bezrobotnego lub poszukującego pracy starosta może zmienić termin realizacji bonu. Komentarz: Proponujemy zmienić zapis dot. rozpoczęcia świadczenia usług z 6 na 3 miesiące. Okres pół roku jest stosunkowo długi. Nawet w projektach realizowanych pod nadzorem Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (PARP), Operatorzy przyznający dotację pracodawcom na szkolenia wymagają maks. 3 miesięcy rozpoczęcia usług od podpisania umowy wsparcia przez przedsiębiorcę.	
47.	Art. 108 ust. 1	Art. 108. 1. Łączne koszty należne instytucjom szkoleniowym, organizatorom studiów podyplomowych, instytucjom potwierdzającym nabycie wiedzy i umiejętności, instytucjom wydającym dokumenty potwierdzające nabycie wiedzy i umiejętności oraz pobierającym opłaty, o których mowa w art. 103 i art. 104, nie mogą przekroczyć 450% przeciętnego wynagrodzenia na jedną osobę w okresie kolejnych trzech lat.	Propozycja nowego przepisu: Łączne koszty należne instytucjom szkoleniowym, organizatorom studiów podyplomowych, instytucjom potwierdzającym nabycie wiedzy i umiejętności, instytucjom wydającym dokumenty potwierdzające nabycie wiedzy i umiejętności oraz pobierającym opłaty, o których mowa w art. 103 i art. 104, nie mogą przekroczyć 450% przeciętnego wynagrodzenia na jedną osobę w okresie kolejnych dwóch lat . Komentarz: Proponujemy zmianę okresu rozliczeniowego z trzech na dwa lata.	Uwaga nieuwzględniona Trzyletni okres rozliczeniowy funkcjonuje aktualnie na podstawie przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i nie planuje się zmiany jego długości.
48.	Art. 116 ust. 1 pkt 1	Art. 116. 1. Przed powierzeniem bezrobotnemu wykonania zadań przewidzianych programem stażu organizator stażu: 1) na własny koszt kieruje bezrobotnego na wstępne badania lekarskie, na zasadach	Należy rozważyć umożliwienie pokrycia kosztów badań lekarskich przez urząd pracy.	Urząd pracy będzie pokrywał koszty badań lekarskich w przypadku, kiedy sam kieruje na te badania bezrobotnego na podstawie art. 205. Urząd pracy/starosta przed skierowaniem bezrobotnego do odbycia stażu może skierować go na badania lekarskie. Przepis ten ma na celu uniknięcie sytuacji, w której kandydat nie będzie mógł podjąć/zrealizować stażu z powodu

		przewidzianych dla pracowników, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 229 § 8 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy;		przeciwwskazań do wykonywania zawodu. Badania te nie są wstępnymi badaniami lekarskimi w rozumieniu przepisów Kodeksu pracy. Zatem, starosta powinien skierować bezrobotnego na badania jeżeli zachodzą wątpliwości, czy bezrobotny ma predyspozycje lub są przeciwwskazania do wykonywania zadań zawodowych na danym stanowisku pracy. Jednak niezależnie od tego, czy urząd pracy skierował bezrobotnego na badania, pracodawca będzie zobowiązany do skierowania bezrobotnego na swój koszt, na badania wstępne przed dopuszczeniem bezrobotnego do wykonywania pracy, na zasadach określonych w Kodeksie Pracy. W związku z powyższym skierowanie bezrobotnego na wstępne badania lekarskie jest obowiązkiem i odpowiedzialnością leżącą po stronie organizatora stażu/pracodawcy, podobnie jak w przypadku pracowników
49.	Art. 116 ust. 4	Art. 116. 4. Staż jest realizowany pod nadzorem wyznaczonego przez organizatora stażu opiekuna stażysty, który odpowiada za prawidłową realizację stażu i za opiekę nad osobą odbywającą staż.	Zastanawiające jest, czy z uwagi na zachowanie znaczącej roli opiekuna stażysty, zostało przewidziane dofinansowanie jego wynagrodzenia.	Przepis nie uległ zmianie, w związku z tym pozostają dotychczasowe zasady nadzoru opiekuna nad stażem.
50.	art. 125 ust. 9; art. 127 ust. 1 pkt 1)	Art. 125 ust. 9. Ze środków KFS nie mogą korzystać: 1) publiczne służby zatrudnienia, z wyłączeniem środków, o których mowa w ust. 6 i 7; 2) podmioty, które posiadają zaległości z tytułu podatków lub innych należności publicznoprawnych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Solidarnościowy i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz wpłat na Państwowy Fundusz	Agencja pracy wnioskując o fundusze jest pracodawcą, natomiast pracownik pracuje na rzecz pracodawcy użytkownika. Należy uwzględnić rolę pracodawcy użytkownika w potwierdzaniu gotowości na zatrudnienie pracownika przez wymagany okres. Ponadto w odniesieniu do Art. 127. ust. 1. pkt 1), w katalogu przypadków, w których wnioskodawca powinien zwrócić wydatkowane środki KFS mowa jest o sytuacji w której pracodawca nie utrzyma w zatrudnieniu osoby, na której kształcenie ustawiczne przeznaczone	e W przypadku gdy pracodawcą jest agencja zatrudnienia, wszystkie przepisy dotyczą agencji zatrudnienia, a nie pracodawcy użytkownika. Nie przewiduje się specjalnego traktowania podmiotu, który uzyskał zgodę na rozłożenie należności z tytułu składek/należności podatkowej na raty.

		Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych lub pozostają pod zarządem komisarycznym lub znajdują się w toku likwidacji albo postępowania upadłościowego lub naruszyły w sposób rażący jakąkolwiek umowę zawartą ze starostą w okresie 3 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku o przyznanie środków KFS; 3) podmioty zbiorowe, wobec których sąd orzekł zakaz korzystania z dotacji, subwencji lub innych form pomocy finansowanej ze środków publicznych, przez okres, na który sąd orzekł zakaz. & Art. 127. 1. Podmiot, który zawarł umowę, o której mowa w art. 126 ust. 1 i 2: 1) utrzymuje zatrudnienie osoby, na której kształcenie ustawiczne przyznano finansowanie, przez okres co najmniej 3 miesięcy od momentu ukończenia przez nią kształcenia, z wyjątkiem: a) rozwiązania przez tę osobę umowy o pracę, b) rozwiązania z tą osobą umowy o pracę na podstawie art. 52 albo art. 53 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, c) wygaśnięcia stosunku pracy, d) otrzymania przez tę osobę finansowania w przypadku wymienionym w art. 217 ust.1;	były przeznaczone środki KFS – warto doprecyzować, czy odnosimy ten przepis do miejsca pracy czy do pracodawcy, (np. agencja zatrudnienia zatrudni pracownika u pracodawcy użytkownika 1, pracownik nie przepracuje tam 3 miesięcy, ale otrzyma zatrudnienie u pracodawcy użytkownika 2: tzn. pracownik nie utrzymał ciągłego zatrudnienia przez okres dłuższy niż 3 miesiące w na stanowisku u pracodawcy użytkownika, u którego przeszedł szkolenie ze środków KFS, ale utrzymał ciągłość zatrudnienia w relacji z agencją zatrudnienia). Ponadto, w odniesieniu do art. 125 ust. 9 pkt 2: Sankcja odmowy przyznania formy pomocy w ramach KFS nie powinna dotyczyć sytuacji, w której pracodawca/ przedsiębiorca uzyskał zgodę na rozłożenie należności z tytułu składek/należności podatkowej na raty.	
51.	Art. 125 ust. 11 pkt 3:	3) obejmuje działania rozpoczęte przed dniem podpisania umowy o finansowanie.	Proponowany zapis: 3) obejmuje działania rozpoczęte przed dniem złożenia wniosku.	Uwaga nieuwzględniona Nie przewiduje się finansowania działań rozpoczętych przed złożeniem wniosku. Udzielenie wsparcia z KFS ma być wartością dodaną czyli ma dotyczyć sytuacji, gdy pracodawca nie ma innej

			Proponujemy rozważenie możliwości umożliwienia finansowania działań rozpoczętych po złożeniu wniosku a nie po podpisaniu umowy (analogicznie do projektów unijnych). Obecne doświadczenie wnioskodawców wygląda tak, że aplikują oni w I kwartale danego roku (szkolenia są określane na podstawie potrzeb szkoleniowych określonych pod koniec poprzedniego roku kalendarzowego), ocena wniosków trwa nawet 3 miesiące, dodatkowo podpisywanie umów trwa kolejne tygodnie - rozpoczęcie kształcenia jest możliwe najszybciej na początku III kwartału, przy czym lipiec i sierpień jako miesiące tradycyjnie wakacyjne, są bardzo trudnym okresem do prowadzenia kształcenia. Zostaje zatem przełom III i IV kwartału na efektywną realizację kształcenia, co oznacza, że pracodawca dysponuje osobami o oczekiwanych umiejętnościach ponad rok od zdiagnozowania potrzeby szkoleniowej. Przy obecnie dynamicznie zmieniającej się sytuacji na rynku wsparcie z KFS w zaproponowanej w projekcie ustawy formie staje się nieefektywne i anachroniczne.	możliwości sfinansowania wybranej formy kształcenia.
52.	Art. 125 ust. 12 pkt. 2	art. 125 ust. 12. Przy rozpatrywaniu wniosku podmiotu ubiegającego się o finansowanie działań ze środków KFS starosta uwzględnia: 1) zgodność dofinansowywanych działań z ustalonymi priorytetami wydatkowania środków KFS na dany rok; 2) zgodność wiedzy, umiejętności lub kwalifikacji nabywanych przez uczestników kształcenia	Propozycja zmiany przepisu: 2) zgodność wiedzy, umiejętności lub kwalifikacji nabywanych przez uczestników kształcenia ustawicznego z potrzebami podmiotu ubiegającego się o pomoc; Obecnie obowiązujące przepisy uszczegóławiające w sprawie KFS nakazują uwzględniać przy ocenie wniosków potrzeby lokalnego lub	Nie ma potrzeby, ani możliwości sprawdzać zgodności wnioskowanych szkoleń z potrzebami wnioskodawcy, ponieważ zakłada się, że podmiot wnioskuje o wsparcie, które ocenił jako potrzebne dla siebie.

		ustawicznego z potrzebami lokalnego lub regionalnego rynku pracy; 3) koszty usługi kształcenia ustawicznego wskazanej do sfinansowania ze środków KFS w porównaniu z kosztami podobnych usług dostępnych na rynku.	regionalnego rynku pracy, co w praktyce przekłada się na ograniczenie finansowania KFS wyłącznie do kształcenia w zawodach deficytowych określonych w Barometrze.	
53.	Art. 126 ust. 3 pkt 1)	3. Wysokość środków KFS dla jednego wnioskodawcy w roku kalendarzowym nie może przekroczyć kwoty: 1) czterokrotności przeciętnego wynagrodzenia – w przypadku podmiotów niezatrudniających pracowników, albo które zatrudniają w dniu złożenia wniosku o środki KFS w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy nie więcej niż 9 osób;	Maksymalna wysokość dofinansowania w roku (14-krotność przeciętnego wynagrodzenia) – w przypadku agencji zatrudnienia limit ten powinien być zdefiniowany na poziomie nie wnioskodawcy, a pracodawcy użytkownika. Biorąc pod uwagę, że agencje współpracują ze znaczną liczbą klientów to limit ten zawęży zakres działania.	W przypadku gdy pracodawcą jest agencja zatrudnienia, wszystkie przepisy dotyczą agencji zatrudnienia, a nie pracodawcy użytkownika. Nie przewiduje się odrębnych rozwiązań dla agencji zatrudnienia.
54.	Art. 127 ust. 2	Art. 127. 1. Podmiot, który zawarł umowę, o której mowa w art. 126 ust. 1 i 2: 2. W przypadku niedotrzymania warunków, o których mowa w ust. 1, podmiot nie otrzyma finansowania z KFS w ciągu roku od ukończenia finansowanej formy kształcenia.	Propozycja zmiany przepisu 2. W przypadku niedotrzymania warunków, o których mowa w ust. 1, podmiot jest zobowiązany do zwrotu przyznanych środków. Proponowana w ust. 2 sankcja jest nieproporcjonalna do „deliktu” (wnioskodawca karany jest podwójnie: zwrotem środków oraz wykluczeniem z ubiegania się o środki przez rok). Nieutrzymanie zatrudnienia powinno w kolejnych latach być przedmiotem oceny wniosku (analogicznie do obecnie stosowanych przez PUP kryteriów dotyczących dotychczasowej współpracy z pracodawcą) nie powinno jednak wykluczać podmiotu z otrzymania środków.	Zaproponowane rozwiązanie umożliwia skorzystanie ze środków szerszej grupie podmiotów. Jeśli podmiot nie wywiązuje się ze zobowiązań, w kolejnym roku może - zamiast niego – skorzystać z KFS inna firma.

55.	Art. 128 ust. 1	1. Podmiot dokonuje wyboru realizatora działań finansowanych z udziałem środków KFS, mając na uwadze zasady konkurencyjności, równego traktowania i przejrzystości.	Przepis powinien być doprecyzowany tak, aby wnioskodawca dokładnie wiedział jakie czynności musi wykonać, by wybór realizatora spełniał te zasady. Należy zwrócić uwagę, że obecna praktyka powiatowych urzędów pracy polegająca na ogłoszeniu naboru nawet w dniu rozpoczęcia przyjmowania wniosków nie pozwala pracodawcy na dokonanie wyboru realizatora w postępowaniu zbliżonym (pod kątem np. upublicznienia) do wymogów określonych dla funduszy unijnych. Dla porównania: rozeznanie rynku w funduszach unijnych obowiązuje od wartości zamówienia 20 tys. zł, zasada konkurencyjności obowiązuje od wartości zamówienia 50 tys. zł.	Kwestie zasad naboru zostaną uregulowane w rozporządzeniu.
56.	Art. 131 ust. 2 pkt 1	2. Podmiot, który zawarł umowę o finansowanie kształcenia ustawicznego ze środków KFS, zwraca PUP środki KFS w przypadku, gdy: 1) osoba, na której kształcenie ustawiczne przyznano finansowanie nie podejmie lub nie ukończy tego kształcenia, lub nie przystąpi do procesu potwierdzenia nabytej wiedzy i umiejętności lub uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności;	Biorąc pod uwagę, ile czasu mija pomiędzy złożeniem wniosku a podpisaniem umowy o finansowanie kształcenia ustawicznego ze środków KFS (minimum 4 miesiące, w ekstremalnych przypadkach nawet ponad 6 m-cy), podmiot powinien mieć możliwość większej elastyczności w tej kwestii – sytuacja pracownika zobowiązującego się do udziału w kształceniu na etapie aplikowania o środki może się radykalnie zmienić w trakcie tych kilku miesięcy, które upływ do czasu realizacji kształcenia. Obecnie niektóre urzędy dopuszczają skierowanie na kształcenie innego uczestnika, który pod względem stanowiska i niezbędnych kompetencji jest podobny do uczestnika, który „wypadł” z kształcenia.	Zakłada się utrzymanie aktualnych rozwiązań w postaci możliwości zmian listy uczestników kształcenia.
57.	Art. 132 ust. 1	Art. 132. 1. Starosta może przeprowadzać kontrolę w zakresie przestrzegania postanowień	Przepis do doprecyzowania - na jakiej podstawie kontrola może się odbyć na terenie firmy pracodawcy użytkownika	Kontrola będzie przeprowadzana w miejscu prowadzenia działań szkoleniowych. Podmiot otrzymujący środki z KFS ma obowiązek zapewnić

		umowy, o której mowa w art. 126 ust. 1 i 2, wydatkowania środków KFS zgodnie z przeznaczeniem, właściwego dokumentowania wykorzystania środków, wywiązywania się ze zobowiązania, o którym mowa w art. 127 ust. 1, oraz kontrolę finansowanych działań w trakcie i miejscu ich przeprowadzania.	(np. w sytuacji, kiedy tam realizowane jest szkolenie), jeżeli nie jest na ten moment stroną w procesie.	możliwość przeprowadzenia kontroli w miejscu prowadzenia szkolenia.
58.	Art. 133	Art. 133. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb przyznawania środków KFS, a w tym: 1) elementy wniosku podmiotu ubiegającego się o finansowanie działań ze środków KFS, 2) procedurę naboru wniosków o finansowanie działań ze środków KFS, 3) elementy umowy na finansowanie działań ze środków KFS – mając na względzie prawidłowość wydatkowania środków KFS i konieczność zapewnienia zgodności udzielania pomocy z warunkami dopuszczalności pomocy <i>de minimis</i> .	Biorąc pod uwagę, planowane rozporządzenie warto rozważyć: 1. Na poziomie wniosku jego modyfikacje: - dodając zapis, kto jest wnioskodawcą i na kogo rzecz wykonują pracę pracownicy (aby uwzględnić relację pracodawca - pracodawca użytkownik), - poprzez znacznik, kto jest wnioskodawcą: pracodawca / agencja zatrudnienia. 2. Aktualnie dokumentacja KFS jest trójstronna: urząd, pracodawca, firma szkoleniowa. Urzędy mają trudność z określeniem procesu, w sytuacji, kiedy pracownik będzie realizował pracę na rzecz kolejnego podmiotu - pracodawcy użytkownika (strona "czwarta") - jeżeli istnieje możliwość doprecyzowania tej relacji, to ułatwi to proces składania wniosków przez agencje i dalsze procesowanie wniosków urzędowi. 3. W katalogu miejsc, w których, zgodnie z dokumentem, możliwe jest składanie wniosku (poza siedzibą i miejscem prowadzenia działalności) rekomendujemy uwzględnić: siedzibę agencji/ firmy, oddział agencji/firmy,	Uwagi: 1-3) W przypadku agencji zatrudnienia stroną umowy jest agencja i starosta. Ani realizator usługi, ani pracodawca użytkownik nie są stronami umowy. 4) Podjęte zostały już działania na rzecz wprowadzenia jednolitego wniosku elektronicznego. 5) Uwaga dotyczy kwestii do uregulowania w rozporządzeniu.

			miejsce wykonywania pracy przez pracownika. - np. siedziba – Warszawa, biuro agencji - Wrocław, miejsce wykonywania przez pracownika – Opole; najbliższy PUP – Opole 4. Ze strony pracodawców jest oczekiwanie, by wzór wniosku był jeden dla całego kraju, bo obecna praktyka jest bardzo zróżnicowana (od wniosków bardzo ogólnych 4-stronicowych, bo wnioski bardzo rozbudowane z licznymi załącznikami) oraz jeden wzór umowy (obecnie każdy powiat może mieć zupełnie inne wymagania umowne co do terminu płatności, terminu przekazania środków, terminu przekazywania dokumentów, co jest szczególnie uciążliwe, gdy dany przedsiębiorca ma umowy z kilkoma PUPami). 5. Możliwość składania wniosków o środki z KFS – nie powinna być krótsza niż 3 tygodnie; proces, czas i forma wniosku powinna być taka sama we wszystkich urzędach.	
59.	Art. 146 ust. 1	Art. 146. 1. Starosta może, po udokumentowaniu poniesionych kosztów, refundować bezrobotnemu koszty opieki nad dzieckiem lub dziećmi do 7. roku życia, a w przypadku dziecka lub dzieci niepełnosprawnych – do 18. roku życia, w wysokości uzgodnionej, nie wyższej jednak niż połowa zasiłku, o którym mowa w art. 224 ust. 1 pkt 1, na każde dziecko, na opiekę którego poniesiono koszty, jeżeli bezrobotny podejmie zatrudnienie (...).	Mimo wydłużenia możliwość refundacji kosztów opieki nad dzieckiem niepełnosprawnym do ukończenia przez nie 18 lat w projektowanej ustawie, ograniczenie możliwości refundacji do określonego wieku w przypadku sprawowania opieki nad osobą niepełnosprawną wydaje się nieuzasadnione, gdyż osiągnięcie tego wieku w przypadku niektórych niepełnosprawności wcale nie skutkuje większym stopniem samodzielności tych osób.	W projekcie z 7 do 18 lat wydłużono możliwość refundacji kosztów opieki nad dzieckiem niepełnosprawnym. Jest to zmiana korzystana. Nie przewiduje się dalszej zmiany w tym zakresie.
60.	Art. 197.	Art. 197.	W celu wyeliminowania konfliktu interesów, na poziomie ustawowym	Istotną zlecenia jest doprowadzenie do zatrudnienia. Agencja zatem również może jako

		1. Starosta może zawrzeć z agencją zatrudnienia umowę na doprowadzenie skierowanego bezrobotnego do zatrudnienia, z tytułu którego osoba będzie osiągała miesięcznie wynagrodzenie w wysokości co najmniej połowy minimalnego wynagrodzenia za pracę, trwającego przez okres 180 dni w okresie 240 dni od dnia skierowania bezrobotnego do agencji zatrudnienia. (...) 9. W okresie udziału bezrobotnego w działaniach realizowanych przez agencję zatrudnienia, zgodnie z umową, o której mowa w ust. 1, PUP nie kieruje bezrobotnego do innych form pomocy określonych w ustawie, z zastrzeżeniem możliwości sfinansowania kosztów przejazdu, o których mowa w art. 207 ust. 1.	powinien być wprowadzony zakaz możliwości zatrudniania uczestnika programu aktywizacyjnego w agencji zatrudnienia prowadzącej program dla tego uczestnika. Ponadto, wzorem dobrych praktyk z zlecania działań aktywizacyjnych na gruncie obecnie obowiązującej ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, za niekwalifikowane zatrudnienie winna być uznana praca tymczasowa (świadczona w oparciu o przepisy o zatrudnianiu pracowników tymczasowych).	pracodawca, który spełnia warunki ustawowe, zatrudnić osobę bezrobotną. Nie ma uzasadnienia aby uczestnik zlecenia nie mógł zostać pracownikiem tymczasowym zatrudnionym przez agencję pracy tymczasowej, która następnie kieruje go do pracy u pracodawcy.
61.	Art. 197 ust. 1	Art. 197. 1. Starosta może zawrzeć z agencją zatrudnienia umowę na doprowadzenie skierowanego bezrobotnego do zatrudnienia, z tytułu którego osoba będzie osiągała miesięcznie wynagrodzenie w wysokości co najmniej połowy minimalnego wynagrodzenia za pracę, trwającego przez okres 180 dni w okresie 240 dni od dnia skierowania bezrobotnego do agencji zatrudnienia.	Proponowana zmiana brzmienia przepisu: <i>1. Starosta może zawrzeć z agencją zatrudnienia umowę na doprowadzenie skierowanego bezrobotnego, w okresie 240 dni od dnia jego skierowania do agencji zatrudnienia, do zatrudnienia albo zawarcia umowy zlecenia przez okres co najmniej 180 dni, z tytułu którego osoba ta będzie osiągała miesięczne wynagrodzenie w wysokości co najmniej połowy minimalnego wynagrodzenia za pracę.</i> Uzasadnienie:	Przepis w ustawie jest precyzyjny i zrozumiały, nie ma uzasadnienia do jego zmiany. Co zaś do osób biernych zawodowo to osoby te zostały w ustawie zdefiniowane i po zarejestrowaniu się jako osoby bezrobotne mogą korzystać z form aktywizacji przewidzianych dla tych grup w ustawie w tym ze zlecenia.

			Z treści projektowanego art. 197 ust. 1 wynika, że jako kwalifikowane zatrudnienie uznaje się zatrudnienie trwające „przez okres 180 dni w okresie 240 dni od dnia skierowania bezrobotnego do agencji zatrudnienia”. Taka redakcja przepisu może budzić wątpliwości, czy 180 dniowy okres zatrudnienia ma zawierać się (w całości) w okresie 240 dni trwania programu aktywizacyjnego, co byłoby założeniem nieracjonalnym, gdyż wówczas okres na aktywizację zawodową trwałby jedynie 60 dni (ok. 2 miesiące). Ponadto postulujemy rozszerzenie uprawnionych do udziału w programie aktywizacyjnym prowadzonym przez agencje zatrudnienia. Możliwość zlecania agencjom zatrudniania aktywizacji zawodowej, nie powinna ograniczać się wyłącznie do osób, które posiadają formalny status „bezrobotnego”, w tym „osoby poszukującej pracy”. Państwo powinno wspierać aktywizację zawodową każdej osoby, niezależnie od jej statusu formalnego na gruncie projektowanej ustawy, która wyraża chęć wykonywania pracy zarobkowej, a z jakiś przyczyn nie jest w stanie samodzielnie taką pracę uzyskać. Zasadnym zatem jest rozszerzenie katalogu osób, które mogą być skierowane przez PUP do programu aktywizacyjnego prowadzonego przez agencje zatrudnienia także o „osobę bierną zawodowo” (w rozumieniu art. 2 pkt 3 projektowanej ustawy).	

62.	Art. 197 ust. 2 pkt 1	Art. 197. (...) 2. Do okresu zatrudnienia, o którym mowa w ust. 1: 1) zalicza się okres zatrudnienia, podejmowanego na podstawie oferty przedstawionej przez agencję zatrudnienia; (...)	Postuluje się usunięcie art. 197 ust. 2 pkt 1. Uzasadnienie: Projektowany art. 197 ust. 2 pkt 1 do okresu zatrudnienia, o którym mowa w ust. 1 tego artykułu, zalicza okres zatrudnienia podejmowany na podstawie oferty przedstawionej przez agencję zatrudnienia Z literalnej treści tego przepisu można wyprowadzić wniosek, że w przypadku gdy zatrudnienie będzie efektem odpowiedzi na ofertę, którą np. pozyska sam uczestnik, takie zatrudnienie nie będzie kwalifikowane do uzyskania wynagrodzenia przez agencję zatrudnienia. Wskazać należy, że przedmiotem aktywizacji zawodowej osób bezrobotnych jest nie tylko pośrednictwo pracy, ale również poradnictwo zawodowe oraz szeroko rozumiana motywacja do zmiany stanu pozostawania bez pracy. Czasochłonność i pracochłonność budowania odpowiedniej motywacji uczestnika jest znacznie większy niż wysiłek poświęcany na pozyskanie ofert pracy. Zatem jeżeli w wyniku kompleksowych działań agencji zatrudnienia uczestnik samodzielnie dotrze do określonej oferty pracy i finalnie na jej podstawie uzyska zatrudnienie, nie oznacza to że udział agencji zatrudnienia w osiągnięciu tego celu jest nieistotny.	Zaproponowane rozwiązanie nie ma uzasadnienia do jego wprowadzenia. Agencja zatrudnienia otrzyma wynagrodzenie po doprowadzeniu bezrobotnego do zatrudnienia nie zaś w sytuacji gdy udzieliła bezrobotnemu poradnictwa zawodowego a bezrobotny sam na własną rękę znalazł zatrudnienie.

63.	Art. 197 ust. 5	Art.197. (...) 5. Wypłata wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 4, następuje w dwóch częściach: 1) 15% wynagrodzenia – po utrzymaniu przez osobę przez okres 30 dni zatrudnienia spełniającego warunki, o których mowa w ust. 1, 2) 85% wynagrodzenia – po utrzymaniu przez osobę przez okres kolejnych 150 dni zatrudnienia spełniającego warunki, o których mowa w ust. 1 – niezwłocznie po pozyskaniu przez PUP informacji, o których mowa w ust. 7.	Jedną z głównych przyczyn powodujących, że wg proponowanych przepisów zaangażowanie (prywatnych) agencji zatrudnienia w działania aktywizacyjne bezrobotnych będzie rozwiązaniem niewykorzystywanym w praktyce – z uwagi na brak zainteresowania rzetelnych agencji zatrudnienia tym rozwiązaniem – jest projektowany model wynagradzania. Projektowane przepisy zakładają, że agencja zatrudnienia uzyskuje 15% jednostkowej stawki wynagrodzenia w przypadku uzyskania zatrudnienia przez osobę skierowaną do udziału w programie i utrzymania przez nią zatrudnienia przez co najmniej 30 dni, natomiast 85% jednostkowej stawki wynagrodzenia wypłacane jest po utrzymaniu zatrudnienia przez kolejne co najmniej 150 dni, a jeżeli ten okres jest krótszy wynagrodzenie podlega proporcjonalnemu zmniejszeniu. Jak wynika z najlepszych praktyk światowych oraz praktyk polskich (na przykładzie projektów aktywizacji zawodowej prowadzonej przez prywatną agencję zatrudnienia we współpracy w WUP w Krakowie) wskazać należy, że liczba osób skierowanych do programu aktywizacyjnego, którzy uzyskują zatrudnienie waha się w przedziale 45-65%. W konsekwencji, przy założeniu modelu rozliczania wskazanego w projektowanych przepisach – dla 55-35% uczestników agencja zatrudnienia, pomimo wykonania usług pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego, nie otrzyma żadnego wynagrodzenia, a	Zaproponowany system wynagradzania agencji zatrudnienia jest rozwiązaniem przejrzystym. Aby wyjść naprzeciw trudnościom związanym z aktywizacją osób długotrwale bezrobotnych oraz młodych podniesiona została kwota należna agencji za doprowadzenie do zatrudnienia bezrobotnych z tych grup ze 150% do 200% przeciętnego wynagrodzenia.

			zatem logicznym jest założenie, że agencja zatrudnienia musi wkalkulować te koszty w cenę jednostkową za uczestnika, który takie zatrudnienie uzyska. Dodatkowo, projektowany model zakłada kredytowanie przez agencję zatrudnienia świadczenia przez nią tych usług przez stosunkowo długi czas, gdyż pierwsze płatności realizowane są na zbyt późnym etapie. Potrzeba zabezpieczenia środków publicznych przed ich pochopnym transferowaniem do nierzetelnych agencji zatrudnienia, nie może prowadzić do przyjmowania rozwiązań przeciwnie skutecznych dla osiągnięcia celu, jakim jest wykorzystanie potencjału oraz know-how prywatnych podmiotów dla zwiększenia efektywności aktywizacji zawodowej osób bezrobotnych.	
64.	Art. 204 ust. 1 pkt 1 lit. b	Art. 204. WUP, PUP lub OHP może utworzyć ze środków Funduszu Pracy lub innych środków publicznych punkt obsługi osób młodych do 30. roku życia, oferujący: 1) kompleksową informację w zakresie możliwości: (...)	W przepisie jest przewidziane, że WUP, PUP lub OHP może utworzyć ze środków Funduszu Pracy lub innych środków publicznych punkt obsługi osób młodych do 30 roku życia, oferujący m.in. kompleksową informację w zakresie możliwości skorzystania z usług pomocy	Osoby młode dopiero nabierają wiedzy na temat wsparcia udzielanego przez poszczególne instytucje publiczne. Celem punktów obsługi osób do 30. roku życia jest zapewnienie im w krótkim czasie szerokiego zakresu informacji, które mogą im pomóc w rozpoczęciu aktywności zawodowej lub poprawy sytuacji na rynku pracy. Punkty wpisują się więc w cele ustawy.

		b) skorzystania ze świadczeń z pomocy społecznej,	społecznej. Informowanie o możliwości korzystania z pomocy społecznej wydaje się być niezgodne z założeniami ustawy, które wskazują na potrzebę aktywizacji tej grupy przy jednoczesnym ograniczeniu liczby osób korzystających z takiej pomocy. Ponadto w tej chwili już są dostępne instytucje, które pełnią tę rolę, np. Ośrodki Pomocy Społecznej. Finansowanie ze środków Funduszu Pracy takich zadań budzi pewne wątpliwości.	
65.	Art. 211 ust. 1 i ust. 2	Art. 211. 1. Program regionalny jest inicjowany przez marszałka województwa. 2. Program regionalny może być inicjowany na wniosek starosty, wojewódzkiej rady rynku pracy albo wojewódzkiej rady dialogu społecznego.	Proponujemy wprowadzić uproszczenia w realizacji programów regionalnych. Mają one, naszym zdaniem, duży potencjał, ale nie były w wystarczający sposób wykorzystane w ostatnich kilku latach. Proponujemy, aby program był również inicjowany przez innych interesariuszy wymienionych w projekcie ustawy niż tylko przez - marszałka województwa. Program regionalny może być inicjowany przez: marszałka województwa lub dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy lub na wniosek starosty, wojewódzkiej rady rynku pracy lub WRDS.	Realizacja programów regionalnych jest zadaniem własnym samorządów województw i powiatów. Zgodnie z przepisem program regionalny jest inicjowany przez marszałka województwa. Może też być inicjowany na wniosek starosty, wojewódzkiej rady rynku pracy albo wojewódzkiej rady dialogu społecznego. Ww. zapis w wystarczającym zakresie umożliwia szeroki zakres inicjowania i realizacji pr. regionalnych. Niezależnie od powyższego należy podkreślić, że realizacja pr. regionalnych cieszy się dużym zainteresowaniem ze strony urzędów pracy.
66.	Art. 211 ust. 4	4. Program regionalny jest realizowany przez marszałka województwa w porozumieniu ze starostą.	Propozycja zmiany przepisu: <i>Program regionalny jest realizowany przez marszałka województwa w porozumieniu ze starostą lub we współpracy z:</i> a) publicznymi służbami zatrudnienia, b) agencjami zatrudnienia, c) instytucjami szkoleniowymi d) podmiotami ekonomii społecznej, e) podmiotami posiadającymi akredytację i status ośrodka wsparcia ekonomii społecznej, o którym mowa w art. 36 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej, f) gminami.	W ramach programów regionalnych powiatowe urzędy pracy stosują formy pomocy przewidziane w ustawie. Należy wyjaśnić, że program regionalny może być realizowany z partnerami rynku pracy, o ile zajdzie uzasadniona potrzeba tego typu działań. Dodatkowo należy zauważyć, że podstawą wdrożenia programu regionalnego jest porozumienie zawarte między marszałkiem województwa a starostą. Przepisy nie przewidują wystandaryzowania wzoru porozumienia, które poza elementami wyszczególnionymi w art. 211 ust.

			Postulujemy, aby w realizację programów regionalnych również były włączone niepubliczne instytucje rynku pracy tj. agencje zatrudnienia, instytucje szkoleniowe wymienione w ustawie. Przedstawione zapisy nie wskazują, że program regionalny można realizować w modelu partnerskim np. z udziałem kilku PUP-ów, agencji zatrudnienia czy organizacji pozarządowej. Proponujemy więc modyfikację zapisu pkt 4.	9 może zawierać dodatkowe zapisy i regulacje uwzględniające priorytety regionalne czy też wynikające z innych uwarunkowań lokalnych lub regionalnych, w tym np. może dookreślać rolę i zadania partnerów rynku pracy realizujących program w modelu partnerskim. Uwaga odrzucona. Brak uzasadnienia do wprowadzenia odrębnego przepisu o możliwości realizacji pr. regionalnego w modelu partnerskim. Należy wyjaśnić, że program regionalny może być realizowany w obrębie jednego województwa, natomiast na terenie jednego województwa może być zainicjowany i realizowany więcej niż jeden program regionalny i może w nim uczestniczyć kilka PUP-ów, jak również partnerzy rynku pracy.
67.	Art. 217 ust. 1	Art. 217. 1. Pracodawca planujący zwolnienie z przyczyn dotyczących pracodawcy co najmniej 50 pracowników w okresie 3 miesięcy, zwane dalej „zwolnieniem monitorowanym” uzgadnia z PUP właściwym dla siedziby tego pracodawcy lub właściwym ze względu na miejsce wykonywania pracy zakres i formy pomocy dla zwalnianych pracowników, w tym pracowników niepełnosprawnych, dotyczące w szczególności: 1) pośrednictwa pracy; 2) poradnictwa zawodowego; 3) szkoleń, potwierdzenia nabytej wiedzy i umiejętności oraz uzyskania dokumentów potwierdzających nabycie wiedzy i umiejętności.	Propozycja zmiany przepisu: <i>Pracodawca planujący zwolnienie z przyczyn dotyczących pracodawcy co najmniej 50 pracowników w okresie 3 miesięcy, zwane dalej „zwolnieniem monitorowanym” ~~uzgadnia z powiadamia PUP właściwym dla siedziby tego pracodawcy lub właściwym ze względu na miejsce wykonywania pracy o zakresie i formie pomocy dla zwalnianych pracowników, w tym pracowników niepełnosprawnych, dotyczące~~ w szczególności:</i> 1) pośrednictwa pracy; 2) poradnictwa zawodowego; 3) szkoleń, potwierdzenia nabytej wiedzy i umiejętności oraz uzyskania dokumentów potwierdzających nabycie wiedzy i umiejętności. Zarówno przepis art. 70 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, jak i art. 217 ust. 1	Przygotowane brzmienie przepisu bazuje na analogicznym zapisie art. 70 ustawy o promocji zatrudnienia, do którego urzędy pracy nie zgłaszały żadnych zastrzeżeń, jak również też nie informowały, że ww. przepis dotyczy w praktyce tylko powiadamiania, a nie zaś uzgadniania działań przez pracodawców i urzędy pracy. Należy tu zwrócić uwagę, że zmiana przepisu na powiadamianie zawęzi współpracę urzędów pracy z pracodawcami w procesie pomocy zwalnianym pracownikom, jak również zminimalizuje rolę urzędów pracy w tym zakresie.

			projektowanej odnosi się do „uzgadniania” z właściwym PUP zakresu i formy pomocy dla zwalnianych pracowników. Pragniemy zauważyć, że w praktyce de facto realizacja tego przepisu sprowadza się jedynie do poinformowania właściwego PUP o zamiarze przeprowadzenia w danym roku procesu zwolnień grupowych wraz z dopełnieniem procedury formalno-prawnej, zgodnie z ustawą z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników. Przepis nie określa również terminu, w którym uzgodnienia należy dokonać oraz sposobu i formy takiego uzgodnienia. Stąd też postulujemy o odpowiednią zmianę przepisu art. 217 ust. 1 w takim kierunku, aby odpowiadała ona rzeczywistości stanowi faktycznemu. Jednocześnie w związku ze zmianą planowaną w art. 217 ust. 1 pkt 3) warto doprecyzować czy potwierdzenie nabytej wiedzy, umiejętności oraz uzyskanie dokumentów potwierdzających nabycie wiedzy i umiejętności dotyczy wiedzy i umiejętności nabytych w okresie związanym z pomocą dla zwalnianych pracowników.	
68.		Art. 259. 1. Obowiązkowe składki na Fundusz Pracy, ustalone od kwot stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe bez stosowania ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych,	Negatywnie oceniamy rozszerzenie kręgu osób, za które pracodawcy oraz inne jednostki organizacyjne zobowiązani są opłacać składki na Fundusz Pracy, o członków rad nadzorczych wynagradzanych z tytułu pełnienia tej funkcji. Obciążenie pracodawców dodatkowymi kosztami jest nieuzasadnione chociażby z uwagi	Zgodnie z przepisem art. 215 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych członkowie rady nadzorczej powoływani i odwoływani są uchwałą wspólników, chyba że umowa spółki przewiduje inny sposób powoływania lub odwoływania członków rady nadzorczej. W wyniku powołania do pełnienia funkcji członków rad nadzorczych, między

		wynoszących w przeliczeniu na okres miesiąca, co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę opłacają: 1) pracodawcy oraz inne jednostki organizacyjne za osoby: i) za członków rad nadzorczych wynagradzanych z tytułu pełnienia tej funkcji;	na stale rosnące koszty zatrudnienia. Rozwiązanie to będzie kolejnym elementem zwiększającym koszty pracy po stronie pracodawcy, przy niewielkim zysku samych zatrudnionych. Zmiana ta wymaga szerszej dyskusji. W przypadku utrzymania tego rozwiązania należy zagwarantować w ustawie brak możliwości przeznaczania środków z FP na inne cele nie związane wprost z aktywizacją zawodową. Tymczasem ze środków Funduszu Pracy pochodzących ze składek pracodawców. dalej są finansowane zasiłki przedemerytalne, świadczenia przedemerytalne, zasiłki pogrzebowe oraz inne wydatków niezgodne z celami powołania i działania Funduszu Pracy.	spółkami a członkami rad nadzorczych nawiązany zostaje wyłącznie stosunek organizacyjny. Powołanie do pełnienia funkcji członków rad nadzorczych nie stanowi podstawy powstania stosunku pracy w rozumieniu art. 259 ust. 1 pkt 1 lit. a projektu ustawy oraz art. 68 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy. Pełnienie funkcji członków rad nadzorczych w spółkach kapitałowych w ogóle nie musi się wiązać z zawarciem czy to umów prawa pracy, czy to umów prawa cywilnego. Członkowie rad nadzorczych, z którymi, w związku z pełnieniem funkcji członków rad nadzorczych, nie zostały przez spółki zawarte umowy skutkujące nawiązaniem stosunku pracy ani umowy zlecenia albo inne umowy o świadczenie usług, do których, zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego, stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, nie należeli zatem do katalogu osób, za które pracodawcy oraz inne jednostki organizacyjne zobowiązani byli opłacać składki na Fundusz Pracy. W dotychczasowym stanie prawnym istniała zatem niespójność w zakresie podlegania przez członków rad nadzorczych, wynagradzanych z tytułu pełnienia tej funkcji, obowiązkowi ubezpieczeń emerytalnemu i rentowym oraz obowiązkowi opłacania składek na Fundusz Pracy. Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 22 ustawy z dnia ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych wskazane osoby podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym (od dnia 1 stycznia 2015 r.), nie należały natomiast, zgodnie z dotychczas obowiązującymi przepisami, do katalogu osób, za które pracodawcy oraz inne jednostki organizacyjne obowiązani byli opłacać składki na Fundusz Pracy, tj. nie podlegali obowiązkowi opłacania składek na Fundusz Pracy.
69.	Art. 284	Art. 284. Na finansowanie zadań w ramach KFS w danym roku budżetowym przeznacza się środki	Proponujemy zwiększyć limit budżetu rocznego na Krajowy Fundusz Szkoleniowy z 4%-6% na 8%-10%.	Budżet KFS był zwiększany w ostatnich latach. Obecnie nie ma możliwości zwiększenia budżetu tego funduszu.

		w wysokości nie niższej niż 4% i nie wyższej niż 6% przychodów Funduszu Pracy uzyskanych ze składek na Fundusz Pracy w roku poprzedzającym rok, w którym sporządzany jest plan finansowy Funduszu Pracy.	Zwiększenie budżetu jest konieczne ze względu na włączenie nowych grup odbiorców wsparcia z KFS. Według propozycji ministerstwa, od przyszłego roku dostęp do środków KFS będą miały osoby prowadzące jednoosobowe działalności gospodarcze oraz osoby pracujące na podstawie umów cywilnoprawnych. Ponadto, zwiększenie wydatków na KFS od 2025 roku poprawi poziom uczenia się przez całe życie, a obecnie w ramach naborów w dużych miastach wnioski złożone w ramach pierwszego naboru nawet kilkukrotnie przekraczają alokację. Trzeba pamiętać, że tylko 24% Polaków w wieku 25–64 lata uczestniczyło w 2022 r. w zorganizowanych szkoleniach. Dla porównania w Czechach ten odsetek wynosił 46 proc., a na Słowacji 55 proc. Bardzo słaby rozwój kształcenia ustawicznego (pozaformalnej edukacji) to jedna z barier wykorzystania technologii cyfrowych w gospodarce, w szczególności w firmach MŚP.	
70.	Art. 307 ust. 2	Art. 307 ust. 2. O wpis do rejestru nie może ubiegać się także podmiot, jeżeli przeszkoda, o której mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 4, 5 lub 7, dotyczy osoby zarządzającej nim lub go reprezentującej.	Propozycja brzmienia przepisu: <i>O wpis do rejestru nie może ubiegać się także podmiot, jeżeli przeszkoda, o której mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 4, 5 lub 7, dotyczy osoby ~~zarządzającej nim lub~~ go reprezentującej.</i> Rozszerzenie przesłanek braku możliwości wpisu do rejestru agencji zatrudnienia o przeszkody związane z osobą zarządzającą podmiotem uważamy za zbyt daleko idące. Pojęcie osoby zarządzającej nie jest zdefiniowane w ustawie, może być szeroko interpretowane na niekorzyść podmiotów starających się o wpis do rejestru. W naszej opinii, wystarczy	Działając w imieniu klientów agencji zatrudnienia zauważamy problem zarządzania agencjami zatrudnienia przez podmioty, które nie spełniają warunków wskazanych w art. 307 ust. 1 pkt. 1,2,4,5, oraz 7 tj.: 1) posiadają zaległości z tytułu podatków, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz Fundusz Emerytur Pomostowych lub składek na ubezpieczenie społeczne rolników, o ile był obowiązywał do ich opłacania; 2) byli ukarani prawomocnym wyrokiem za wykroczenie, o którym mowa w art. 362–367,

			odniesienie przesłanek do osób reprezentujących podmiot.	lub skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko prawom osób wykonujących pracę zarobkową, przestępstwo składania fałszywych zeznań lub oświadczeń, przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów lub przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym; 4) zostali wykreśleni z rejestru agencji zatrudnienia w przypadkach, o których mowa w art. 315 ust. 1 pkt 4–8 oraz art. 323 ust. 3; 5) wydano wobec nich prawomocne orzeczenie zakazujące wykonywania działalności gospodarczej objętej wpisem; 7) jest podmiotem, który wystąpił z wnioskiem o dokonanie wpisu do rejestru agencji zatrudnienia po stwierdzeniu przez marszałka województwa prowadzenia przez ten podmiot usług agencji zatrudnienia bez wymaganego wpisu do rejestru agencji zatrudnienia, jeżeli postępowanie uznane zostało za wykroczenie, o którym mowa w art. 362 ust. 1; Zaistnienie powyższych przesłanek w przypadku osób zarządzających albo reprezentujących agencje zatrudnienia eliminuje takie podmioty z rynku pracy. Zależy nam, żeby podmioty, które świadczą usługi pośrednictwa pracy i pracy tymczasowej bezwzględnie przestrzegały warunków prowadzenia agencji zatrudnienia. Brzmienie uzgodnione z ministerstwem Sprawiedliwości Prokuraturia generalną
71.	Art. 309 ust. 5	5. Oświadczenia, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, składają osoby reprezentujące podmiot zamierzający prowadzić agencję zatrudnienia i osoby zarządzające	Propozycja brzmienia przepisu: 5. Oświadczenia, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, składają osoby reprezentujące podmiot zamierzający prowadzić agencję zatrudnienia ~~i osoby zarządzające takim~~	Pojęcie „osoby zarządzającej” funkcjonuje w obrocie prawnym - art. 4 pkt 3a ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

		takim podmiotem. Oświadczenie zawiera datę oraz podpis osoby składającej ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.	~~podmiotem~~. Oświadczenie zawiera datę oraz podpis osoby składającej ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji. Z powodu braku definicji osoby zarządzającej w projektowanej ustawie, wnosimy o usunięcie wymogu składania oświadczenia przez osoby zarządzające i pozostawienie tego wymogu wyłącznie do osób reprezentujących dany podmiot.	Osoba zarządzająca to osoba fizyczna kierująca przedsiębiorstwem, w szczególności osoba pełniąca funkcję kierowniczą lub wchodząca w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy. Są to osoby mające wpływ na zachowanie rynkowe przedsiębiorcy, co do zasady zajmujące najwyższe stanowiska w strukturze organizacyjnej przedsiębiorcy. Ocena, czy dana osoba fizyczna spełnia przesłanki do uznania jej za osobę zarządzającą, jest dokonywana na podstawie indywidualnych okoliczności sprawy. Za osoby kierujące przedsiębiorstwem można uznać: - osoby wchodzące w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy (np. członek zarządu spółki kapitałowej, spółki partnerskiej lub spółdzielni), które w praktyce kierują przedsiębiorstwem; - osoby pełniące funkcję kierowniczą, tj. takie, którym powierzono kierowanie przedsiębiorstwem, lecz które nie wchodzą w skład organu zarządzającego, np. dyrektor określonego pionu. Status osoby zarządzającej może mieć także osoba trzecia, której powierzono prowadzenie spraw spółki osobowej; - inne osoby kierujące przedsiębiorstwem, tj. osoby mogące faktycznie określać kierunki działania przedsiębiorcy, nie pełniąc formalnie funkcji kierowniczych w strukturze organizacyjnej przedsiębiorcy ani nie zasiadając w organach zarządzających przedsiębiorcy. Za osobę zarządzającą może również zostać uznana osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, ale także wójt, burmistrz, prezydent miasta lub gminy, starosta, marszałek województwa (gminy, powiaty i województwa w zakresie organizowania lub świadczenia usług użyteczności publicznej są przedsiębiorcami w rozumieniu ustawy).

72.	Art. 310	Art. 310. 1. Wpis do rejestru agencji zatrudnienia podlega opłacie wynoszącej 1 000 zł. 2. Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi dochód samorządu województwa właściwego ze względu na siedzibę podmiotu. 3. Opłata, o której mowa w ust. 1, nie podlega zwrotowi w przypadku wydania przez marszałka województwa odmowy wpisu podmiotu do rejestru agencji zatrudnienia w przypadkach, o których mowa w art. 314. 4. Dokonanie zmiany wpisu do rejestru agencji zatrudnienia lub wykreślenie z tego rejestru nie podlega opłacie, o której mowa w ust. 1.	Poza zwiększeniem wysokości opłaty za wpis do rejestru agencji zatrudnienia, wnosimy o wprowadzenie wymagań dotyczących posiadania gwarancji finansowych dla agencji zatrudnienia prowadzącej działalność w zakresie pracy tymczasowej. Konfederacja Lewiatan po raz kolejny pragnie zwrócić uwagę na brak regulacji dotyczących wprowadzenia wymagań posiadania gwarancji finansowych dla agencji zatrudnienia prowadzącej działalność w zakresie pracy tymczasowej. Wielokrotnie zwracaliśmy uwagę na społeczny wymiar działalności agencji w tym zakresie. Odpowiedzialność za wypłatę wynagrodzeń pracowników tymczasowych, nakłady związane z profesjonalną obsługą zatrudnienia wymagają szczególnego przygotowania, nie tylko merytorycznego, ale również finansowego. Agencja to szczególny pracodawca, który w odróżnieniu od innych, nie musi ponosić kosztów inwestycji, aby stworzyć miejsce pracy. Oznacza to, że każdy podmiot, bez jakiegokolwiek przygotowania finansowego może zatrudniać nieograniczoną liczbę pracowników. W Polsce działa obecnie blisko 9 tys. agencji, z czego ok. 3,5 tys. podmiotów prowadzi działalność w ramach pracy tymczasowej zatrudniając ok. 700 tys. pracowników tymczasowych rocznie. Jak wynika z Informacji o działalności agencji zatrudnienia w 2022, co trzecia agencja prowadząca działalność w ramach pracy tymczasowej posiadała zaległości w ZUS. Brak wymagań w	Nieusunięcie w terminie naruszenia warunku prowadzenia działalności agencji zatrudnienia w postaci posiadania zaległości w ZUS będzie skutkowało wykreśleniem agencji z rejestru i zakazem prowadzenia działalności. Kontrolę oraz sprawdzanie zaległości przeprowadza marszałek województwa. W opinii MRPiPS nie ma potrzeby wprowadzania dodatkowych sankcji lub gwarancji finansowych dla agencji zatrudnienia.

			stosunku do tych podmiotów prowadzi do obniżenia standardów na rynku.	
73.	Art. 323 ust. 1 i ust. 3	Art. 323. 1. Agencja zatrudnienia przedstawia marszałkowi województwa informację o działalności agencji zatrudnienia w zakresie świadczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usług, o których mowa w art. 305 ust. 2 i 3 – w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku za rok poprzedni. (...) 3. W przypadku konieczności zmiany informacji o działalności agencji zatrudnienia, o której mowa w ust. 1, agencja zatrudnienia przedstawia marszałkowi województwa zmienioną informację w terminie do dnia 1 marca danego roku.	Propozycja brzmienia przepisu: 1. <i>Agencja zatrudnienia przedstawia marszałkowi województwa informację o działalności agencji zatrudnienia w zakresie świadczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usług, o których mowa w art. 305 ust. 2 i 3 – w terminie do <u>ostatniego dnia lutego 31 stycznia</u> każdego roku za rok poprzedni.</i> 3. <i>W przypadku konieczności zmiany informacji o działalności agencji zatrudnienia, o której mowa w ust. 1, agencja zatrudnienia przedstawia marszałkowi województwa zmienioną informację w terminie do dnia <u>31 1</u> marca danego roku.</i> Wnioskujemy o zmianę terminu do złożenia informacji <u>do ostatniego dnia lutego każdego roku za rok poprzedni</u> oraz terminu do złożenia zmienionej informacji <u>do dnia 31 marca danego roku</u>. Z początkiem każdego nowego roku nakłada się na pracodawcę wiele obowiązków podatkowych i księgowych, w tym np. obowiązek złożenia deklaracji podatkowej dla każdej osoby zatrudnionej w roku poprzednim. Jest to szczególnie intensywny okres dla agencji świadczących usługę pracy tymczasowej, powierzających pracę wielu pracownikom. Składane corocznie sprawozdanie ma charakter informacyjny/statystyczny, jego złożenie o miesiąc później nie wpłynie negatywnie na funkcjonowanie rynku.	Określone w projekcie ustawy terminy były konsultowane z WUP, również agencje zatrudnienia nie wnioskowały o wydłużenie tych terminów. W proponowanych przepisach określono przepisy pozwalające na zmianę danych do 1 marca danego roku.
74.	Art. 323 ust. 2 pkt 2	2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera dane o:	Proponuje się dodanie dodatkowego punktu: f) <i>liczbę godzin przepracowanych przez osoby skierowane przez agencję</i>	Wprowadzenie obowiązku wskazania postulowanej informacji w sprawozdaniu rocznym spowoduje dodatkowe obciążenie biurowe

		a) liczbę osób skierowanych przez agencję zatrudnienia do wykonywania pracy tymczasowej, w tym zatrudnionych w agencjach zatrudnienia na podstawie umowy o pracę na czas określony, w przedziałach do 3 miesięcy, od 3 do 12 miesięcy oraz powyżej 12 miesięcy, z uwzględnieniem grupy elementarnej zawodów, ujętej w klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy, o której mowa w art. 29 ust. 1 (...)	<i>zatrudnienia do wykonywania pracy tymczasowej.</i> Postulujemy o uzupełnienie zakresu informacji składanej do Marszałka o liczbę godzin przepracowanych przez pracowników tymczasowych. To jedyna dana, która rzetelnie odzwierciedla wielkość zatrudnienia. Liczba pracowników tymczasowych wykazuje każdą osobę zatrudnioną w formie pracy tymczasowej, nawet jeśli zatrudnienie to trwało 1 dzień, dodatkowo ta sama osoba może widnieć w sprawozdaniach kilku agencji. Liczba umów również nie daje informacji o skali zatrudnienia. Jedynie liczba przepracowanych godzin, która z łatwością można przeliczyć na FTE, czyli na pełne etaty pokazuje jak realnie wygląda skala zatrudnienia tymczasowego w Polsce.	dla przedsiębiorców, co byłoby sprzeczne z celem ustawy. Zakres, który jest wymagany w przepisach ustawy jest w opinii MRPiPS wystarczający.
75.	Art. 337.	Art. 337. 1. Agencja zatrudnienia w ramach świadczonej usługi kierowania cudzoziemców do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej do podmiotów prowadzących działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, może kierować cudzoziemców wyłącznie bezpośrednio do tych podmiotów. (...) 6. Agencja zatrudnienia jest obowiązana do prowadzenia w formie pisemnej, w postaci papierowej albo elektronicznej: 1) wykazu podmiotów, do których są kierowani cudzoziemcy do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, zawierającego w szczególności oznaczenie podmiotu i określenie adresu	Wnioskujemy o ograniczenie stosowania uregulowania do cudzoziemców, którzy nie przebywają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w trakcie rekrutacji. Te przepisy powinny dotyczyć osób – cudzoziemców, którzy wchodzą na polski rynek pracy, a w równej mierze dotyczą także osób, które mieszkają i pracują w Polsce od kilku lat – te osoby należy również niepotrzebnie informować m. in. o zasadach wjazdu, pobytu i pracy w Polsce.	Fakt przebywania cudzoziemca na terytorium RP nie może automatycznie oznaczać, że cudzoziemiec posiada niezbędną wiedzę na temat zasad pobytu i pracy na terenie RP. W związku z tym w opinii MRPiPS szczególnie istotne jest dostarczanie tego typu wiedzy cudzoziemcom (w tym informacji na temat opłacania składek na FP, ubezpieczenie zdrowotne lub rentowe czy emerytalne).

		jego siedziby; 2) wykazu cudzoziemców kierowanych do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, zawierającego imię i nazwisko, obywatelstwo i datę urodzenia cudzoziemca oraz oznaczenie podmiotu, do którego skierowano cudzoziemca do pracy i określenie jego siedziby oraz okresy zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej.		
76.	Art. 453	Art. 453. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r., z wyjątkiem art. 106, art. 128 ust. 2 oraz art. 206, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.	Z uwagi na planowane wejście w życie przepisów z dniem 1 stycznia 2025 roku, konieczne jest określenie w przepisach przejściowych sytuacji dotyczącej informacji składanej marszałkowi do 31 stycznia 2025 roku za rok 2024. Zasadnym jest określenie, że informacja ta będzie składana na podstawie dotychczasowych przepisów, agencje nie będą przygotowane na złożenie ewentualnych dodatkowych informacji, których nie zbierały w roku 2024.	Zagadnienie uregulowane zostało w art. 438. Zgodnie z nim agencja zatrudnienia przedstawia marszałkowi województwa informację działalności agencji zatrudnienia w zakresie świadczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usług za 2024 r. na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku za rok poprzedni. Tak jak dotychczas informacje te będą zawierały w szczególności: 1) liczbę osób, z uwzględnieniem obywatelstwa, które podjęły pracę za pośrednictwem agencji zatrudnienia według grup elementarnych zawodów zgodnie z obowiązującą klasyfikacją zawodów i specjalności dla potrzeb rynku pracy, a w przypadku kierowania do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych także z podaniem państw zatrudnienia; 2) liczbę pracodawców oraz osób korzystających z usług doradztwa personalnego i poradnictwa zawodowego; 3) liczbę osób skierowanych przez agencję zatrudnienia do pracy tymczasowej, z podaniem obywatelstwa cudzoziemców skierowanych do pracy tymczasowej; 4) informację o zrzeszeniu agencji zatrudnienia w związkach branżowych.

Polskie Towarzystwo Gospodarcze

77.	Uwaga ogólna	Polskie Towarzystwo Gospodarcze popiera konieczność wprowadzenia systemowych zmian dot. funkcjonowania publicznych służb zatrudnienia i instytucji rynku pracy. Zgadza się z opinią, że konieczne jest uchwalenie nowych regulacji, uwzględniających obecną sytuację społeczno-gospodarczą i odpowiadających na nowe wyzwania rynku pracy. Aktualny model funkcjonowania urzędów pracy i aktywizacji bezrobotnych nie odpowiada realiom współczesnego rynku pracy. Przesłany do konsultacji publicznych projekt ustawy stanowi dobry krok ku ulepszeniu obecnie działających ram funkcjonowania publicznych służb zatrudnienia i zwiększeniu ich efektywności. Zaproponowane rozwiązania co do zasady należy uznać za pozytywne, gdyż z założenia mają realizować nakreślony w projekcie cel. Polskie Towarzystwo Gospodarcze zwraca uwagę, że zmiany dotyczące materii dotychczas regulowanej ustawą o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy wymagają szerszej optyki, ukierunkowanej również na sytuację oraz potrzeby pracodawców. W uzasadnieniu do projektu ustawy podkreślono, że celem wprowadzenia regulacji jest m.in. „(...) zwiększenie poziomu zatrudnienia w Polsce, przede wszystkim na miejscach pracy wysokiej jakości oraz dostosowanie	Pozostawiono kwotę, jaka maksymalnie może być przyznana tytułem refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy na dotychczasowym poziomie, tj. 6-krotność przeciętnego wynagrodzenia, natomiast skrócono okres utrzymania wyposażonego lub doposażonego stanowiska pracy i zatrudnienia na nim skierowanego bezrobotnego lub poszukującego pracy opiekuna osoby niepełnosprawnej z dotychczasowych 24 miesięcy do 18 lub 12 miesięcy w zależności od kwoty refundacji. W przypadku przyznania refundacji do 4-krotności przeciętnego wynagrodzenia obowiązkiem podmiotu, który zawarł umowę o refundację, jest utrzymanie wyposażonego lub doposażonego stanowiska pracy i zatrudnienia na nim przez okres co najmniej 12 miesięcy, w przypadku przyznania refundacji w kwocie powyżej 4-krotności do 6-krotności przeciętnego wynagrodzenia – utrzymanie stanowiska pracy i zatrudnienia na nim przez okres 18 miesięcy. Zmiana stwarza możliwość przedsiębiorcy wyboru opcji korzystnej dla niego, w zależności od jego potrzeb tj. wysokości kosztu wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy i okresu jego utrzymania.

		potencjału kadrowego Polski do potrzeb gospodarki, przechodzącej zmiany strukturalne wynikające z postępu technologicznego i cyfrowego, transformacji energetycznej i procesów demograficznych". W zaproponowanych regulacjach trudno doszukać się dedykowanego temu celowi rozwiązania, chociażby zachęty państwa do tworzenia przez przedsiębiorców miejsc pracy wysokiej jakości. Polityka państwa w obszarze promocji zatrudnienia nie powinna opierać się wyłącznie na działaniach reaktywnych, tj. odpowiednim doborze kadr do powstałych już miejsc pracy, lecz również na wspieraniu i zachęcaniu przedsiębiorców do tworzenia warunków zatrudnienia odpowiadających realiom wysoko rozwiniętej gospodarki. W ocenie Polskiego Towarzystwa Gospodarczego projekt ustawy w dużej mierze koncentruje się na aktywizacji tzw. grup trwale bezrobotnych (co oczywiście też jest bardzo ważne), nie uwzględniając innych potrzeb polskiego rynku pracy. Sama aktywizacja zawodowa osób, które z różnych powodów nie podejmują pracy lub nie chcą jej podejmować nie jest receptą na problemy rodzimego rynku pracy. Przedsiębiorcy, którzy podobnie jak bezrobotni też są klientami publicznych służb zatrudnienia, po lekturze niniejszych propozycji mogą czuć się rozczarowani. Powodem tego rozczarowania może		

		być chociażby to, że propozycja nie zwiększa kwot dofinansowania przeznaczonych bezpośrednio dla pracodawców form pomocy, np. kwot refundacji kosztów składek czy wynagrodzeń zatrudnianych bezrobotnych oraz środków na doposażenie stanowisk pracy.		
78.	Uwaga dotycząca Krajowego Funduszu Szkoleniowego	W pierwszej kolejności podkreślenia wymaga, że projektodawca uzasadniając zmiany dot. środków z Krajowego Funduszu Szkoleniowego, powołuje się na uchwałę nr 34 Rady Dialogu Społecznego. W rzeczywistości nie jest to uchwała całej RDS, lecz uchwała strony pracowników i strony pracodawców Rady Dialogu Społecznego z dnia 19 czerwca 2017 r. w sprawie rekomendacji zmian w Krajowym Funduszu Szkoleniowym. W uchwale zostały zawarte rekomendacje strony społecznej odnośnie do konieczności podjęcia zmian w zakresie wydatkowania środków z KFS. Partnerzy społeczni zalecali w niej, aby limit środków z KFS był stopniowo zwiększany, począwszy od 2018 r. do 4%, a w 2019 r. do 6%. Literalne odzwierciedlenie tego postulatu znalazło się w art. 284 projektu ustawy. Należy jednak zwrócić uwagę, że postulat ten został podniesiony w 2017 r., czyli 7 lat temu. W tym czasie doszło do		Budżet KFS był zwiększany w ostatnich latach. Obecnie nie ma możliwości zwiększenia budżetu tego funduszu. Zaproponowano rozwiązanie w postaci współfinansowania, aby zwiększyć odpowiedzialność pracodawcy za wybór i realizację dofinansowywanego ze środków publicznych kształcenia ustawicznego oraz aby jak najwięcej wnioskodawców mogło otrzymać dofinansowanie z KFS. W projekcie jasno sformułowano, jakie koszty będą finansowane. Projekt ustawy nie zawiera zakazu finansowania szkoleń miękkich. W zakresie terminologii należy wyjaśnić, że w projekcie ustawy świadomie użyto pojęć „uczenia się przez całe życie” - tam gdzie jest mowa o wszystkich grupach wiekowych oraz „kształcenie ustawiczne” – tam gdzie jest mowa o uczeniu się dorosłych.

		wielu dynamicznych zmian na rynku pracy, spowodowanych chociażby pandemią COVID-19 czy wojną za naszą wschodnią granicą. Ponadto partnerzy społeczni postulowali, aby limit ten był stopniowo zwiększany od 2018 r., czyli w roku 2024 można by przyjąć, że wyniósłby on ponad 10% (uwzględniając realia gospodarcze, w tym lockdown). Dlatego też przychylenie się do propozycji strony pracowników i pracodawców dopiero po 7 latach od jej zgłoszenia, bez uwzględnienia dynamiki zjawisk panujących na rynku pracy i odpowiedniej modyfikacji tego pomysłu, stanowi wyłącznie fasadowe działanie. Ponadto w projekcie została zawarta propozycja zmniejszenia limitu dofinansowania ze środków KFS z 80% do 70%, maksymalnie z 300% do 200% przeciętnego wynagrodzenia w danym roku kalendarzowym. Natomiast w przypadku pracodawcy zatrudniającego do 10 osób granica ta kształtuje się na poziomie 90%-200% przeciętnego wynagrodzenia. Ponadto aktualnie obowiązujące przepisy nie ustanawiają limitów maksymalnego dofinansowania dla		

		jednego podmiotu. Propozycję tę należy więc ocenić negatywnie, gdyż może spowodować, że KFS będzie jeszcze mniej atrakcyjnym instrumentem wsparcia. W szczególności dla małych firm, w obliczu rosnących kosztów prowadzenia działalności gospodarczej, każde zmniejszenie dofinansowania stanowi duże obciążenie. <u>Dlatego apelujemy, aby limity dofinansowania pozostały na co najmniej dotychczasowym poziomie.</u> Zasadnicze zastrzeżenie budzi też brak definicji kształcenia ustawicznego w projekcie ustawy. Zdefiniowanie tego pojęcia jest bardzo istotne ze względu na określenie możliwości dofinansowania poszczególnych działań podmiotów wnioskujących o środki Krajowego Funduszu Szkoleniowego. Ponadto z praktyki działania urzędów pracy wynika, że często odmawiają one przyznania dofinansowania z KFS na tzw. szkolenia z kompetencji miękkich. W ocenie Polskiego Towarzystwa Gospodarczego, w ustawie powinien zostać zagwarantowany mechanizm finansowania z KFS również ww. szkoleń. Na wzór		

		przepisów ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji, warto zdefiniować to pojęcie jako nabywanie oraz potwierdzanie wiedzy oraz umiejętności, w tym uzyskiwanie kwalifikacji zawodowych i innych. Ponadto w projekcie posłużono się terminem „kształcenie ustawiczne”, a także „kształcenie przez całe życie”. Zwracamy uwagę, aby ujednolicić te pojęcia, gdyż często termin uczenia się przez całe życie utożsamiany jest z kształceniem ustawicznym.		
79.	Uwaga dotycząca Funduszu Pracy	Od dłuższego czasu partnerzy społeczni podnoszą, że środki z Funduszu Pracy powinny być przeznaczane na cele związane z aktywizacją zawodową i przeciwdziałaniem bezrobociu. Ostatnie wydatki z FP pokazują, że nie zawsze cel ten był uwzględniany. Określenie planu wydatkowania środków na działania nierealizujące celów związanych z polityką zatrudnienia wskazuje, że fundusz dalej będzie traktowany jako worek bez dna, z którego mogą być finansowane różnego rodzaju świadczenia, chociażby dla emerytów. Dlatego Polskie Towarzystwo Gospodarcze negatywnie opiniuje art. 300 projektu, który zakłada, że środki Funduszu Pracy przeznacza się na finansowania zasiłków		W zakresie: 1) art. 300 ust. 1 pkt 2, dotyczącego finansowania ze środków Funduszu Pracy zasiłków przedemerytalnych, świadczeń przedemerytalnych oraz zasiłków pogrzebowych wraz z kosztami ich obsługi, o których mowa w przepisach o świadczeniach przedemerytalnych – uwaga nieuwzględniona. Obowiązek finansowania świadczeń przedemerytalnych i zasiłków pogrzebowych, o których mowa w ustawie z dn. 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych, oraz kosztów ich obsługi, wynika z przepisu art. 12 ust. 1 przywołanej ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, będącej obowiązującym aktem prawnym. 2) art. 302 ust. 2 – uwaga nieuwzględniona. Założeniem przepisu nie jest umożliwienie nadużywania go przez dysponenta Funduszu Pracy lecz umożliwienie stosowania go sytuacjach nadzwyczajnych. Istotą przepisu jest umożliwienie wprowadzania finansowania

		przedemerytalnych, świadczeń przedemerytalnych czy zasiłków pogrzebowych. W tym kontekście znamienne jest również treść art. 302 ust. 2 projektu, który stanowi legalne przyzwoleństwo na drenowanie środków z Funduszu Pracy. Zgodnie z tym przepisem dysponent funduszu będzie mógł dokonywać przesunięć kwot na finansowanie poszczególnych zadań oraz na finansowanie nowych, nieprzewidzianych w planie zadań w przypadku ich wprowadzenia ustawą lub innymi ustawami. Aktualne brzmienie tej regulacji dopuszcza możliwość takiego przesunięcia, lecz jedynie na gruncie przedmiotowej ustawy i z zastrzeżeniem, że łączna kwota środków na finansowanie zadań na rzecz przeciwdziałania bezrobociu nie powinna zostać zmniejszona w celu jej przeznaczenia na inne cele. Z kolei w przedmiotowym projekcie po pierwsze zrezygnowano z mechanizmu chroniącego pulę środków przeznaczonych na przeciwdziałanie bezrobociu, a po drugie wprowadzono możliwość dokonywania przesunięć środków na mocy przepisów różnych ustaw, a nie wyłącznie ustawy systemowej. Oznacza to, że nadal środki z Funduszu Pracy będą przeznaczane na cele wykraczające poza cele określone ustawą. Tym samym w projekcie ustawy nie zapewniono żadnych mechanizmów		nowych, nieprzewidzianych zadań, wskazanych w ustawie o rynku pracy i służbach zatrudnienia lub w innych ustawach, które mogłyby wynikać z nagłych zdarzeń, nieprzewidzianych sytuacji, takich jak pandemia, wojna czy pożar bądź powódź. Przepis ma na celu umożliwienie łatwiejszego reagowania na pojawianie się nowych zadań, które – zgodnie z ustawą o rynku pracy i służbach zatrudnienia lub zgodnie z innymi ustawami – mają być finansowane ze środków Funduszu Pracy. Celem przepisu jest również umożliwienie elastycznego reagowania na wyzwania pojawiające się na rynku pracy, poprzez stworzenie możliwości dysponowania oszczędnościami powstałymi w ramach finansowania poszczególnych zadań wskazanych w planie finansowym Funduszu Pracy, tj. przesuwania ich na finansowanie poszczególnych zadań zgodnie z bieżącymi potrzebami.

		zabezpieczających wydatkowanie środków FP na cele inne niż związane z polityką rynku pracy. Źródłem finansowania Funduszu Pracy są przede wszystkim składki opłacane przez pracodawców. Dlatego też partnerzy społeczni powinni uzyskać większy udział w zarządzaniu Funduszem Pracy. Rola partnerów społecznych w tym zakresie powinna mieć charakter nie tylko doradczy, ale też decyzyjny. Tworzenie przepisów na wzór projektowanego art. 302 ust. 2 jedynie utwierdza w przekonaniu, że środki ponoszone przez pracodawców m.in. na rzecz podnoszenia kwalifikacji zawodowych pracowników mogą być wykorzystane na finansowanie różnego rodzaju świadczeń.		
80.	Uwaga dotycząca Rady Rynku Pracy	Analiza treści projektu pozwala wysnuć wniosek, że pozycja Rady Rynku Pracy ma ulec osłabieniu. Rada Rynku Pracy to organ, w którym zasiadają m.in. przedstawiciele partnerów społecznych. Jest to gremium, w ramach którego partnerzy społeczni mogą wyrażać swoją opinię i stanowiska wobec proponowanych rozwiązań w zakresie polityki rynku pracy. W ocenie Polskiego Towarzystwa Gospodarczego kompetencje Rady Rynku Pracy nie mogą być jedynie iluzoryczne, powinna mieć ona wpływ na kształtowanie polityk zatrudnienia i		Zmiana kompetencji Rady Rynku Pracy wynika z propozycji uproszczenia funkcjonowania KFS. Pozostawiono jedną pulę środków wydatkowanych od początku każdego roku, aby środki mogły być sprawniej wydatkowane. Jednocześnie, należy zauważyć, że obecnie wojewódzkie rady rynku pracy i powiatowe rady rynku pracy nie mają żadnego wpływu na ustalanie priorytetów wydatkowania KFS, a projekt daje im możliwość opiniowania priorytetów regionalnych i lokalnych.

		dystrybucję środków. Art. 25 ust. 1 pkt 1 lit. b projektu przewiduje, że realizacja zadań ministra właściwego do spraw pracy związanych z KFS, w tym ustalanie wydatkowania i ustalanie priorytetów odbywa się po zasięgnięciu opinii Rady Rynku Pracy. W stosunku do aktualnego stanu prawnego jest to osłabienie kompetencji Rady, gdyż realizacja tej kompetencji ministra odbywa się <u>w porozumieniu z Radą Rynku Pracy</u>. Naszym zdaniem działanie Rady Rynku Pracy nie powinno mieć wyłącznie opiniodawczego charakteru, ale również charakter decyzyjny.		
81.	art. 154	Apelujemy o zwiększenie kwoty refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego lub skierowanego poszukującego pracy do wysokości co najmniej 6-krotności przeciętnego wynagrodzenia, maksymalnie do 8-krotności przeciętnego wynagrodzenia (art. 154 projektu ustawy).		Kwota, jaka maksymalnie może być przyznana tytułem refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy to - tak jak aktualnie - 6-krotność przeciętnego wynagrodzenia; skrócono natomiast okres utrzymania wyposażonego lub doposażonego stanowiska pracy i zatrudnienia na nim skierowanego bezrobotnego lub poszukującego pracy opiekuna osoby niepełnosprawnej z dotychczasowych 24 miesięcy do 18 lub 12 miesięcy w zależności od kwoty refundacji. W przypadku przyznania refundacji do 4-krotności przeciętnego wynagrodzenia obowiązkiem podmiotu, który zawarł umowę o refundację, jest utrzymanie wyposażonego lub doposażonego stanowiska pracy i zatrudnienia na nim przez okres co najmniej 12 miesięcy, w przypadku przyznania refundacji w kwocie powyżej 4-krotności do 6-krotności przeciętnego wynagrodzenia ? utrzymanie stanowiska pracy i

				zatrudnienia na nim przez okres 18 miesięcy. Zmiana stwarza możliwość przedsiębiorcy wyboru opcji korzystnej dla niego, w zależności od jego potrzeb tj. wysokości kosztu wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy i okresu jego utrzymania.
82.	Uwaga dotycząca pożyczki edukacyjnej	Nowy instrument wsparcia oceniamy pozytywnie. Proponujemy jednak wprowadzenie większego poziomu umarzalności pożyczek, który powinien być uzależniony od spełnienia określonych warunków na etapie podpisywania umowy. Przykładowo w przypadku umorzenia można by zastosować kryterium wieku i dla osób, które nie ukończyły 30 roku życia umarzalność wynosiłaby 50%, a przypadku osób, które ukończyły 50 lat kształtowałaby się na poziomie 40%.		Nie planuje się różnicowania zasad umarzania pożyczki edukacyjnej ze względu na wiek beneficjenta.
Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych (w tym organizacja członkowska Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Pracowników OHP)				
83.		Negatywnie oceniamy utrzymanie konstrukcji świadczenia które wyrażone jest kwotą nie zaś jako proporcja uprzednio otrzymywanego wynagrodzenia. Wysokość świadczenia dla osób bezrobotnych w Polsce należy do najniższych w skali europejskiej i niezgodna jest z regulacjami Konwencji MOP 102 Międzynarodowej Organizacji Pracy (Polska nie ratyfikowała części IV Konwencji). Jednocześnie, wiele limitów maksymalnych i minimalnych zawartych w projekcie ustawy wyrażonych jest jako		Brak jest możliwości aby zasiłek był procentem wynagrodzenia, gdyż aby wprowadzić tak radykalne podniesienie zasiłku trzeba byłoby wprowadzić ubezpieczenie od bezrobocia albo radykalnie podnieść wysokość składki na FP, co spowodowałoby z kolei podniesienie kosztów pracy.

		proporcja minimalnego lub przeciętnego wynagrodzenia.		
84.		Negatywnie oceniamy ograniczanie roli Rady Rynku Pracy. W projekcie ustawy usunięto jedno z dotychczasowych zadań Rady Rynku Pracy (art. 22 ust. 1 Ustawy o promocji zatrudnienia) polegające na tym, że Rada jest organem stanowiącym w zakresie ustalania priorytetów wydatkowania środków z rezerwy KFS, oraz zapis uszczegółowiający ('ustalanie w układzie branżowym i regionalnym dodatkowych priorytetów wydatkowania środków z rezerwy KFS oraz decydowanie o przeznaczeniu tych środków zgodnie z przyjętymi priorytetami' - art. 22 ust. 4 pkt 4 Ustawy o promocji zatrudnienia). Ponadto, projekt ustawy wskazuje, że do zakresu działań Rady należy 'opiniowanie przedłożonych przez ministra właściwego do spraw pracy priorytetów wydatkowania środków z Krajowego Funduszu Szkoleniowego' (art. 8. ust. 1 pkt 5 projektu ustawy) podczas gdy dotychczasowy zapis stanowił że do zakresu działania Rady należy 'opiniowanie przedłożonych przez ministra właściwego do spraw pracy priorytetów, wzoru podziału środków KFS i planu ich wydatkowania' (art. 22 ust. 4 pkt 3 Ustawy o promocji zatrudnienia). W projekcie ustawy zrezygnowano z Krajowego Program Działań na rzecz Zatrudnienia i zastąpiono go Planem Rozwoju Publicznych Służb		W zakresie KFS Zmiana kompetencji RRP wynika z propozycji uproszczenia funkcjonowania KFS. Pozostawiono jedną pulę środków wydatkowanych od początku każdego roku, aby środki mogły być sprawniej wydatkowane. Jednocześnie, należy zauważyć, że obecnie wojewódzkie rady rynku pracy i powiatowe rady rynku pracy nie mają żadnego wpływu na ustalanie priorytetów wydatkowania KFS, a projekt daje im możliwość opiniowania priorytetów regionalnych i lokalnych. W pozostałym zakresie uwaga nieuwzględniona Proces konsultacji potencjalnie umożliwi Radzie Rynku Pracy równie duży wpływ na kształt KPDZ niż opiniowanie.

		Zatrudnienia. Projekt ustawy zakłada, że projekt Planu Rozwoju Publicznych Służb Zatrudnienia jest 'opracowywany, po konsultacjach z Radą Rynku Pracy' (art. 25 ust. 3 pkt 4). Dotychczasowe regulacje wskazywały na rolę opiniującą Rady. Projekt zakłada także, że Minister właściwy do spraw pracy sporządza sprawozdanie z realizacji Planu Rozwoju Publicznych Służb Zatrudnienia za dany rok i przesyła je do wiadomości Rady Rynku Pracy. Wedle obowiązujących obecnie regulacji, sprawozdania z realizacji Krajowego Programu Działań na rzecz Zatrudnienia są opiniowane przez Radę.		
85.		Obawy budzi zwiększanie roli Publicznych Służb Zatrudnienia przy utrzymaniu obecnego poziomu zatrudnienia. Projekt ustawy zakłada wzrost roli pracowników, którzy będą pracować zarówno z osobami bezrobotnymi, biernymi zawodowo jak i pracodawcami. Projekt ustawy powstał w okresie historycznie niskiego poziomu bezrobocia. Jednocześnie zwraca się w nim uwagę na wysokie liczby osób bezrobotnych przypadające na pracowników kluczowych. Nie jest jasne, czy planowane zmiany (postępująca informatyzacja, skupienie działań na wybranych kategoriach osób bezrobotnych) będą w stanie zwiększyć dostępność pracowników PSZ w okresach zwiększonego bezrobocia. Analogiczne pytanie dotyczy zwiększenia zakresu działań PSZ w		Ustawa jest kompleksowym rozwiązaniem i wskazującym na działania publicznych służb zatrudnienia, natomiast koncentracja i organizacja danego urzędu pracy powinna uwzględniać panującą sytuację na rynku lokalnym. Przy niskim bezrobociu naturalnym jest koncentracja na działaniach skupiających się na aktywizacji osób długotrwale bezrobotnych, czy biernych zawodowo, natomiast przy wyższym bezrobociu działania będą nakierowane na niwelowanie negatywnych skutków z tym związanych.

		odniesieniu do osób niezarejestrowanych i nieaktywnych zawodowo. Rezerwa Funduszu Pracy do dyspozycji Ministra (zakładany wzrost do 20%) może stanowić bufor służący zaspokajaniu potrzeb poszczególnych powiatów lecz czy będzie on wystarczający w sytuacji utrzymującego się wysokiego bezrobocia?		
86.		Negatywnie oceniamy usunięcie w projekcie ustawy prawa do dłuższego okresu wypłacania zasiłku dla bezrobotnych w powiatach o wysokim bezrobociu. Według Uzasadnienia do projektu ustawy, konsekwencją możliwości wyboru dowolnego urzędu pracy jest usunięcie wydłużonego okresu płatności świadczenia dla osób bezrobotnych. Zmiana ta nie jest wystarczająco dobrze uzasadniona – czy wynika z obawy o nadużycia?		Projekt zakłada zwiększenie mobilności osób bezrobotnych. Zgodnie z przyjętym rozwiązaniem zniesione zostanie powiązanie osoby bezrobotnej z urzędem pracy właściwym ze względu na miejsce zameldowania. Bezrobotny będzie miał możliwość wyboru urzędu pracy, z którym będzie współpracował. Przyjęte rozwiązanie umożliwi łatwy kontakt bezrobotnego z tym urzędem pracy, z którym chce współpracować.
		Projekt ustawy wprowadza poszerzenie składu wojewódzkich i powiatowych rad rynku pracy. Szczególną uwagę zwraca 'jeden przedstawiciel pracodawców z regionu lub reprezentant organizacji okołobiznesowej' w radach wojewódzkich i powiatowych co nie jest zrównoważone powołaniem dodatkowego przedstawiciela strony pracowniczej. Postulujemy aby taki przedstawiciel był włączany do rad tylko w sytuacji, gdy nie jest możliwe powołanie do rady przedstawiciela organizacji pracodawców, reprezentatywnej w rozumieniu ustawy z dnia 24 lipca		Przepis ma służyć umożliwieniu przedstawicielowi pracodawców, niereprezentatywnych w rozumieniu ustawy o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego udziału w posiedzenia Rady Rynku Pracy.

		2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego.		
87.	Uzasadnienie	W uzasadnieniu projektu ustawy brak jest wyjaśnienia dlaczego mówiąc o członkach rodzin wielodzietnych jako grupie posiadającej pierwszeństwo w skierowaniu do udziału w formach pomocy ustawa zawęża tę kategorię do posiadaczy Karty Dużej Rodziny. Postulujemy usunięcie takiego zawężającego zapisu.		Karta Dużej Rodziny przyznawana jest rodzinie, która utrzymuje przynajmniej trójkę dzieci. Dotyczy to także rodzin zastępczych oraz rodzinnych domów dziecka. Jest ona łatwa do uzyskania i stanowi dowód że osoba jest członkiem rodziny wielodzietnej
88.		Projekt ustawy przewiduje wyrejestrowanie na 90 dni bezrobotnego, który jest zarejestrowany łącznie przez okres ponad 90 dni w okresie ostatnich 180 dni; 2) długotrwale bezrobotnego; 3) bezrobotnego lub poszukującego pracy do 30. roku życia, jeśli nie wyrażą zgody na przygotowanie Indywidualnego Planu Działania. Należy zwrócić uwagę, że tak ostra sankcja może być nieproporcjonalna i skutkować wykluczaniem osób szczególnie dotkniętych wyłączeniem z rynku pracy.		Przygotowanie IPD jest kluczowym narzędziem w celu aktywizacji zawodowej bezrobotnego. Przewidziana sankcja ma zmobilizować osoby bezrobotne do aktywnej współpracy z urzędem pracy.
89.		Projekt zakłada zgłaszanie ofert pracy przez podmioty szeroko rozumianego sektora publicznego. W kontekście zwiększonych działań monitorująco-analitycznych PSZ z jednej strony i informatyzacji tego procesu zgłaszamy postulat rozszerzenia obowiązku zgłaszania ofert na wszystkie podmioty.		Projekt daje możliwość zgłaszania ofert pracy przez wszystkie podmioty jednak nie narzuca tego obowiązku. W opinii MRPiPS u przepis określający, że opisane w ustawie podmioty mogą przekazywać oferty pracy jest wystarczający. Zgodnie z projektem ustawy oferty pracy do ePracy przekazują następujące podmioty: 1) organy władzy publicznej;

				2) organy samorządów gospodarczych i zawodowych; 3) podmioty reprezentujące zgodnie z odrębnymi przepisami Skarb Państwa; 4) podmioty reprezentujące państwowe osoby prawne albo osoby prawne samorządu terytorialnego oraz podmioty reprezentujące inne państwowe jednostki organizacyjne albo jednostki organizacyjne samorządu terytorialnego; 5) podmioty reprezentujące inne osoby lub jednostki organizacyjne, które wykonują zadania publiczne lub dysponują majątkiem publicznym, oraz osoby prawne, w których Skarb Państwa, jednostki samorządu terytorialnego lub samorządu gospodarczego albo zawodowego mają pozycję dominującą w rozumieniu przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów oraz WUP w przypadku ofert pracy otrzymanych od pracodawców: 1) obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, 2) obywateli państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej, 3) obywateli państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa z Unią Europejską i jej państwami członkowskimi.
90.		Projektodawca zaproponował wyższe stypendium dla osoby odbywającej staż z urzędu pracy w wysokości 160 proc. kwoty zasiłku dla bezrobotnych (dotychczas było to 120 proc.). Wprowadzono ponadto dodatkowo nowy przepis, przewidujący, że za okres udokumentowanej niezdolności do pracy bezrobotny zachowa prawo do stypendium w wysokości 50 proc.		Wysokość stypendium stażowego została zwiększona ze 120% do 160% zasiłku dla bezrobotnych. Staż nie jest formą zatrudnienia, a wartością dodaną stażu jest zdobywanie umiejętności i wiedzy, a nawet kwalifikacji w zawodzie. Odnośnie kwestii wysokości stypendium w trakcie zwolnienia lekarskiego, rozwiązanie zostało zaproponowane na podstawie dotychczasowych doświadczeń.

		jego kwoty. To rozwiązanie ma w ocenie autorów projektu zapobiec nadużywaniu przez bezrobotnych zwolnień lekarskich w trakcie odbywania stażu. OPZZ uznaje podniesienie wysokości stypendium dla stażystów za niedostateczne. Stoimy na stanowisku, że wysokość stypendium dla stażysty powinna być powiązana z minimalnym wynagrodzeniem za pracę i stanowić 100 proc. minimalnego wynagrodzenia za pracę. Stażyści najczęściej wykonują podobną pracę do zatrudnionych pracowników, ale dotychczas otrzymywali bardzo niskie stypendium. Jego znaczące podniesienie będzie skutkować zwiększeniem zainteresowania tą formą aktywizacji zawodowej. Sprzeciwiamy się również temu, by za okres udokumentowanej niezdolności do pracy bezrobotny zachował prawo do stypendium w wysokości jedynie 50 proc. jego kwoty. Ustawodawca nie powinien stosować domniemania nieprawidłowego wykorzystywania przez stażystów zwolnień lekarskich.		
91.	art. 219 ust. 1 pkt 1	Negatywnie oceniamy art. 219 ust. 1 pkt 1 projektu ustawy, który stanowi, że prawo do zasiłku nie przysługuje bezrobotnemu, który przed rejestracją w PUP rozwiązał ostatni stosunek pracy lub stosunek służbowy za wypowiedzeniem, chyba że rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego za		Nowym rozwiązaniem zaproponowanym w projekcie jest wskazanie, że prawo do zasiłku nie przysługuje bezrobotnemu, który przed rejestracją w PUP: 1) rozwiązał ostatni stosunek pracy lub stosunek służbowy za wypowiedzeniem, chyba że rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego za wypowiedzeniem nastąpiło z powodu zmiany miejsca zamieszkania lub pracownik rozwiązał umowę o pracę w trybie art.

		wypowiedzeniem nastąpiło z powodu zmiany miejsca zamieszkania lub pracownik rozwiązał umowę o pracę w trybie art. 55 § 1 i 11 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy. Zdaniem OPZZ prawo do zasiłku dla bezrobotnych powinno przysługiwać w wyżej wymienionych sytuacjach na takich samych zasadach, jak obecnie, a więc po upływie 90 dni od dnia zarejestrowania się w powiatowym urzędzie pracy.		55 § 1 i 11 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy; 2) spowodował rozwiązanie ze swej winy ostatniego stosunku pracy lub stosunku służbowego bez wypowiedzenia; 3) rozwiązał ostatni stosunek pracy zawarty na podstawie skierowania przez starostę do pracodawcy otrzymującego w związku z tym skierowaniem środki z Funduszu Pracy. Przepisu tego nie będzie stosować się w przypadku, gdy ostatni stosunek pracy lub stosunek służbowy nie stanowi podstawy nabycia prawa do zasiłku.
92.	art. 220, ust. 1 pkt 1 i 2	Negatywnie oceniamy także art. 220, ust. 1 pkt 1 i 2 stanowiący, że prawo do zasiłku od dnia zarejestrowania w PUP nie przysługuje bezrobotnemu, który otrzymał odszkodowanie za skrócenie okresu wypowiedzenia umowy o pracę, otrzymał przewidziane w odrębnych przepisach świadczenie w postaci jednorazowego ekwiwalentu pieniężnego za urlop górniczy, jednorazowej odprawy socjalnej, zasiłkowej, pieniężnej po zasiłku socjalnym, jednorazowej odprawy warunkowej lub odprawy pieniężnej bezwarunkowej i proponuje się stosowanie w tych przypadkach karencję 90 dni lub po upływie okresu, z powodu którego		Nie jest zasadne aby bezrobotny pobierał zasiłek za okres, za który otrzymał np. odszkodowanie za skrócenie okresu wypowiedzenia. Pobieranie zasiłku i odszkodowania w tym samym czasie spowodowałoby dublowanie się świadczeń, co nie jest uzasadnione.

		odmówiono mu prawa do zasiłki od dnia rejestracji.		
93.		Negatywnie oceniamy zmniejszenie finansowania z Krajowego Funduszu Szkoleniowego zarówno jeśli chodzi o limit dofinansowania do wysokości kosztów (70% dla wszystkich podmiotów i 90% dla mikropodmiotów) jak i ograniczenie kwoty przypadającej na jednego uczestnika kształcenia ustawicznego (z 300% do 200% przeciętnego wynagrodzenia)		Limity wprowadzono, aby możliwie jak największa liczba podmiotów mogła skorzystać z dofinansowania. Zaproponowano rozwiązanie w postaci współfinansowania, aby zwiększyć odpowiedzialność pracodawcy za wybór i realizację dofinansowywanego ze środków publicznych kształcenia ustawicznego
94.		Negatywnie oceniamy wysokość i okres refundacji bezrobotnemu kosztu opieki nad dzieckiem lub dziećmi do 7. roku życia, a w przypadku dziecka lub dzieci niepełnosprawnych – do 18. roku życia jak również kosztów opieki nad osobą zależną jeżeli bezrobotny podejmie zatrudnienie, inną pracę zarobkową lub zostanie skierowany do innej formy pomocy, oraz pod warunkiem osiągnięcia z tego tytułu miesięcznie przychodów nieprzekraczających minimalnego wynagrodzenia za pracę (artykuł 146 projektu ustawy). Zwłaszcza w przypadku opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi albo osobą zależną wysokość refundacji powinna być wyższa, zaś okres wypłacania refundacji – dłuższy		W projekcie z 7 do 18 lat wydłużono możliwość refundacji kosztów opieki nad dzieckiem niepełnosprawnym. Jest to zmiana korzystana. Nie przewiduje się dalszej zmiany w tym zakresie.
95.		Nasze wątpliwości budzi rozbudowane wsparcie finansowe związane z rozpoczęciem działalności gospodarczej, zarówno		Dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej to forma wsparcia ciesząca się największym zainteresowaniem beneficjentów pomocy. Wrażenie rozbudowania tej formy pomocy wynika z wprowadzenia do projektu ustawy przepisów dotyczących warunków, jakie winna spełniać osoba,

		w postaci dofinansowania jak i pożyczki.		która składa wniosek o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej (warunki są aktualnie uregulowane w rozporządzeniu w sprawie dokonywania z Funduszu Pracy refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy oraz przyznawania środków na podjęcie działalności gospodarczej). Wprowadzenie szczegółowych przepisów regulujących kwestie udzielania obu form wsparcia, tj. dofinansowania podjęcia działalności gospodarczej jak i pożyczek na podjęcie działalności gospodarczej wynika z potrzeby uregulowania/doprecyzowania/doszczegółowienia wielu kwestii dotychczas niedoprecyzowanych czy też nieuregulowanych oraz wprowadzenia nowych do projektu ustawy regulacji
96.		Projektodawca zaproponował wyższe stypendium dla osoby odbywającej staż z urzędu pracy w wysokości 160 proc. kwoty zasiłku dla bezrobotnych Wprowadzono ponadto dodatkowo nowy przepis, przewidujący, że za okres udokumentowanej niezdolności do pracy bezrobotny zachowa prawo do stypendium w wysokości 50 proc. jego kwoty. OPZZ uznaje podniesienie wysokości stypendium dla stażystów za niedostateczne. Stoimy na stanowisku, że wysokość stypendium dla stażysty powinna być powiązana z minimalnym wynagrodzeniem za pracę i stanowić 100 proc. minimalnego wynagrodzenia za pracę. Stażyści najczęściej wykonują podobną pracę do zatrudnionych pracowników, ale dotychczas otrzymywali bardzo		Wysokość stypendium stażowego została zwiększona ze 120% do 160% zasiłku dla bezrobotnych. Staż nie jest formą zatrudnienia, a wartością dodaną stażu jest zdobywanie umiejętności i wiedzy, a nawet kwalifikacji w zawodzie. Odnośnie kwestii wysokości stypendium w trakcie zwolnienia lekarskiego, rozwiązanie zostało zaproponowane na podstawie dotychczasowych doświadczeń.

		niskie stypendium. Jego znaczące podniesienie będzie skutkować zwiększeniem zainteresowania tą formą aktywizacji zawodowej. Sprzeciwiamy się również temu, by za okres udokumentowanej niezdolności do pracy bezrobotny zachował prawo do stypendium w wysokości jedynie 50 proc. jego kwoty. Ustawodawca nie powinien stosować domniemania nieprawidłowego wykorzystywania przez stażystów zwolnień lekarskich.		
Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność"				
97.	Uwaga ogólna	Prezydium Komisji Krajowej wskazuje, że promowanie szeroko rozumianej mobilności jako jednego z podstawowych celów ustawy jest rozwiązaniem błędnym. Oczywiście nie chodzi tu o mobilność pracowników w ramach granic RP pomiędzy powiatami czy województwami. W Polsce mamy do czynienia z odpływem pracowników i tzw. drenażem mózgu, jednocześnie nie potrafimy pozyskać nowych pracowników przy jednoczesnym niżu demograficznym. Badania prowadzone przez Polski Instytut Ekonomiczny wskazują, że jedynie 3% cudzoziemców to pracownicy cudzoziemcy o wysokich kwalifikacjach. Obecnie kraje członkowskie UE konkurują na rynku pracy		Projektowana ustawa określa zadania państwa w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy, które są realizowane w celu m.in. zwiększania mobilności na rynku pracy. Dotyczy to zarówno mobilności w ramach kraju jak i pomiędzy państwami członkowskimi w związku z prawem obywateli UE do swobodnego przepływu osób. Rozwiązania dotyczące działania sieci EURES proponowane w projektowanej ustawie w zakresie wspierania wewnątrz unijnej mobilności pracowników wynikają ze zobowiązań Polski jako państwa członkowskiego UE, w szczególności określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/589 z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie europejskiej sieci służb zatrudnienia (EURES), dostępu pracowników do usług w zakresie mobilności i dalszej integracji rynków pracy. Rozwiązania te są w znacznej większości kontynuacją przepisów istniejących w ustawie o promocji zatrudnienia.

		o pracowników, w tym o wykwalifikowanych cudzoziemców. Polska na ich tle jest mało konkurencyjna. Rozwiązania prawne przedstawione w projekcie mają na celu zachęcenie pracowników z Polski do wyjazdu za granicę do pracy. Przy takim podejściu w przyszłości będziemy krajem pracowników o niskich kwalifikacjach, a będzie się to działo tak długo, jak długo będziemy bezkrytycznie wspierać wewnątrz europejską mobilność zawodową – mobilność, która drenuje polski rynek pracy z wykształconych, doświadczonych i wartościowych pracowników. Pracownicy ci budują i będą budować PKB krajów na zachodzie Europy oczywiście zgodnie ze wszystkimi zasadami traktatowymi, ze swobodnym przepływem ludzi włącznie. W uzasadnieniu projektu ustawy autorzy łagodnie przechodzą od migracji zawodowej w Polsce do faktycznego kierunku zmian jakim ma być migracja zarobkowa pomiędzy RP a państwami zachodnimi UE (vide str. 34 uzasadnienia). W projekcie wskazuje się nadto, iż planowane jest przeniesienie przepisów wykonawczych z rozporządzenia dotyczącego działania EURES do ustawy i na tym poziomie przygotowywania Krajowego Planu na Rzecz Działania EURES. Z jednej	MRPiPS obserwując od wielu lat problemy polskich pracodawców z rekrutacją wykwalifikowanych pracowników nie wspiera bezkrytycznie wewnątrzunijnej mobilności pracowników. Czego dowodem są wydawane przez resort pracy od wielu lat corocznie stosowne wytyczne dla urzędów pracy i OHP dotyczące planowania działań w Krajowym Planie Działań sieci EURES na kolejny rok kalendarzowy. Wytyczne te dotyczą obszarów na jakich urzędy pracy i OHP powinny skupić się w szczególności, a są nimi działania na rzecz wsparcia polskich pracodawców w pozyskiwaniu kandydatów do pracy z zagranicy z UE/EFTA, wsparcia powrotów Polaków z zagranicy oraz ograniczaniu działań w zakresie rekrutacji za granicę do UE/EFTA w zawodach deficytowych na polskim rynku pracy. Ponadto art. 333 ust. 2 pkt 4 lit a projektowanej ustawy wyraźnie zobowiązuje podmioty akredytowane do EURES do współpracy z organami zatrudnienia przy realizacji działań sieci EURES z uwzględnieniem konieczności zachowania równowagi na krajowym rynku pracy. Sieć EURES kojarzy się w wysyłaniem pracowników za granicę, ponieważ w czasach wysokiego bezrobocia w Polsce EURES wspierał bezrobotnych w znalezieniu pracy za granicą, czego wymagała ówczesna sytuacja na polskim rynku pracy. W miarę upływu lat i poprawy sytuacji na polskim rynku pracy kierunek działań polskiej sieci EURES dostosowywał się do sytuacji i zmieniał się w kierunku zwiększonego wsparcia polskich pracodawców w znalezieniu pracowników i ograniczenia odpływu z Polski wykwalifikowanych pracowników. Tworzenie rocznych planów działań sieci EURES to wymóg unijny, wszystkie państwa członkowskie są zobowiązane prawnie do tworzenia tego typu planów. W odniesieniu do uwagi dotyczącej likwidacji Krajowego Planu Działań na rzecz Zatrudnienia to

		strony likwiduje się Krajowy Plan Działania na rzecz Zatrudnienia (o czym mowa poniżej) oraz plany regionalne, a z drugiej podnosi rangę planu działania, który z założenia będzie powodował odpływ pracowników z rodzimego rynku pracy. Przyczyną takiego rozwiązania ma być integracja europejskich rynków pracy, która de facto będzie oznaczała pogłębiające ich zróżnicowanie.		należy zwrócić uwagę, że będzie on zastąpiony Planem Rozwoju Publicznych Służb Zatrudnienia, o którym mowa w art. 25 projektowanej ustawy.
98.	Uwaga ogólna	W ocenie Prezydium Komisji Krajowej błędnym rozwiązaniem jest zniesienie obowiązku tworzenia Krajowego Planu Działania na rzecz Zatrudnienia (KPDZ). Legislacyjne próby zniesienia tego Planu, które miały miejsce w roku 2022 oraz 2023 Prezydium Komisji Krajowej również oceniło negatywnie. KPDZ jest szczególnie istotnym programem dla polskiego rynku pracy, który to rynek dotknięty jest szeregiem zagrożeń, w znacznie szerszym zakresie niż ma to miejsce w innych krajach UE. Propozycja objęcia treści KPDZ Planem Rozwoju Publicznych Służb Zatrudnienia jest nie do przyjęcia zwłaszcza, że ma ona dotyczyć okresu 3 letniego, który jest okresem zdecydowanie za długim. Plan działania w ujęciu rocznym to dobre i adekwatne rozwiązanie do dynamicznych zmian na rynku pracy w Polsce, na który będą miały wpływ m.in. agencje zatrudnienia, które zyskają możliwość posiadania		W odniesieniu do Krajowego Planu Działań sieci EURES, to projekt ustawy zakłada, że pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES jest realizowane zgodnie z tym planem. Przepisy te zostały przeniesione do projektu ustawy z obecnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 14 maja 2014 r. sprawie szczegółowych warunków realizacji oraz trybu i sposobów prowadzenia usług rynku pracy. Zasada ta jest w Polsce stosowana od wielu lat. Roczne planowanie działań sieci EURES wynika z unijnych przepisów prawnych obowiązujących wszystkie państwa członkowskie.

		akredytacji do pośrednictwa pracy w ramach EURES, a wszystko to przy rozszerzeniu informacji o warunkach życia w innych krajach UE. Projekt ustawy zakłada, że pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES jest realizowane zgodnie z Krajowym Planem Działań sieci EURES.		
99.	Art. 2 pkt 1h	Art. 2 pkt 1h projektu przewiduje w zakresie definicji osoby bezrobotnej wyłączenia tego statusu wobec członków organów spółek kapitałowych oraz prokurentów. W ocenie Prezydium KK w ramach wyłączenia należy również dodać funkcję prokurenta lub pełnomocnika osoby prowadzącej jednoosobową działalność gospodarczą. Nadto wydaje się zasadne, iż także prokurent spółki osobowej powinien być objęty takim wyłączeniem. Uzasadnienie tego rozszerzenia jest oczywiste wobec analogicznej funkcji jakie pełnią te osoby odpowiednio w ramach spółek kapitałowych.		Przedsiębiorcy wpisani do CEIDG to najczęściej firmy należące do sektora MŚP, a ich pełnomocnicy/prokurenci, o których informacje opublikowano w CEIDG, to nierzadko członkowie rodziny przedsiębiorcy. Osoby takie nie muszą być profesjonalnymi pełnomocnikami, a tylko okazjonalnie wykonywać w zastępstwie przedsiębiorcy pewne czynności przed organami administracji publicznej. Informacja o pełnomocniku i prokurencie nie należy do informacji wpisowych w CEIDG w rozumieniu art. 5 ustawy o CEIDG i PIP, natomiast CEIDG gwarantuje przedsiębiorcy możliwość opublikowania informacji o udzielonych przez niego pełnomocnictwach. Wskazanie w CEIDG pełnomocnika upoważnionego do dokonywania zmian w CEIDG nie powinno skutkować utratą statusu bezrobotnego. Dodatkowo zwracamy uwagę, że w omawianym przepisie zakłada się, że funkcja pełnomocnika osoby prawnej (spółki kapitałowej) nie powoduje utraty statusu osoby bezrobotnej. Tylko pełnomocnik przedsiębiorcy wpisanego do CEIDG traci status osoby bezrobotnej, co jest nierównym traktowaniem osób pełniących taką samą funkcję. Co więcej, taka konstrukcja jest niespójna z założeniami dla funkcji prokurenta przedsiębiorcy wpisanego do CEIDG przedstawionymi w aktualnie procedowanym projekcie ustawy o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – gdzie pełnienie funkcji prokurenta przedsiębiorcy wpisanego do CEIDG

				nie wymaga uzyskania odpowiedniego dla tej funkcji zezwolenia na pracę cudzoziemca. W związku z powyższym, w wyniku uwzględniania uwagi Ministra Rozwoju i Technologii oraz uspoźnienia założeń obydwu ustaw w zakresie traktowania pełnomocników i prokurentów w taki sposób, zdecydowano, że bycie pełnomocnikiem/prokurentem przedsiębiorcy wpisanego do CEIDG nie będzie powodowało utraty statusu osoby bezrobotnej.
100.	art. 13 ust. 4	W art. 13 ust. 4 projektu wprowadzono niezrozumiałe ograniczenie kwotowe szkoleń dla członków rad rynku pracy do wysokości 100% przeciętnego wynagrodzenia na 1 rok. Wydatki związane ze szkoleniami członków rad nie były na tyle istotnym punktem w budżecie Funduszu Pracy, aby konieczne było ich ograniczanie. W uzasadnieniu ustawy brakuje jakiegokolwiek uzasadnienia dla wprowadzenia ww. ograniczenia, a jednocześnie tworzy się kolejne ciała konsultacyjne takie jak konwent dyrektorów urzędów pracy, które będą generowały obciążenia finansowe i czasowe dla urzędów pracy.		Co do zasady członkami rady rynku pracy powinny być osoby, które posiadają wiedzę w zakresie rynku pracy. Dodanie możliwości szkolenia przez członków rady rynku pracy daje możliwość pogłębienia tej wiedzy, np. z zakresu 100% działania rady rynku pracy, dlatego zostało prowadzony górny limit na szkolenie finansowane z FP. Odnosząc się do informacji odnośnie tworzenia nowych ciał kolegialnych, to takie ciała istnieją od dawna, tylko nie były unormowane prawnie. Urzędy pracy zwróciły się do resortu z prośbą i argumentacją dot. wpisania Konwentu Dyr. PUP i Ogólnopolski Konwent Dyrektorów Powiatowych Urzędów Pracy do ustawy celem poprawy komunikacji pomiędzy przedstawicielami publicznych służb zatrudnienia.
101.		W zakresie dotyczącym uprawnień wojewódzkich oraz powiatowych rad rynku pracy (vide m.in. art. 36 projektu) wbrew uzasadnieniu nie przewidziano istotnego zwiększenia roli partnerów społecznych. Na stronie 47 uzasadnienia wskazano, że w stosunku do dotychczasowych rozwiązań wzmocniono rolę partnerów		Do tej pory wojewódzkie rady rynku pracy i powiatowe rady rynku pracy nie miały żadnego wpływu na ustalanie priorytetów wydatkowania KFS. Obecnie mają możliwość opiniowania proponowanych priorytetów regionalnych i lokalnych.

		społecznych w <u>decydowaniu</u> o przeznaczeniu środków KFS poprzez wprowadzenie możliwości opiniowania priorytetów wydatkowania zarówno na poziomie wojewódzkim, jak i powiatowym. Wskazano nadto, że propozycja tej regulacji jest zgodna z postulatami partnerów społecznych zawartymi w uchwale nr 34 z 2017 r. Rady Dialogu Społecznego. Tymczasem w § 2 pkt 12 ww. uchwały RDS nr 34 z dnia 19.06.2017r. wskazano, że partnerzy wnoszą o to, że: <i>„Priorytety wydatkowania środków KFS powinny być <u>ustalane</u> na poziomie Wojewódzkich Rad Dialogu Społecznego z uwzględnieniem sytuacji i potrzeb na regionalnych i lokalnych rynkach pracy”.</i> Czym innym jest ustalanie, a czym innym opiniowanie priorytetów – ustalanie priorytetów nadal będzie leżało w gestii samorządów, a nie WRDS. Zatem WRDS nadal nie mają istotnego wpływu na ww. priorytety oraz pełnią rolę doradczą i opiniodawczą. Jednocześnie w ramach tej regulacji pogarsza się sytuację związków zawodowych poprzez nadanie uprawnienia kierowania do składu rad rolników, przedsiębiorców oraz organizacji okołobiznesowych. Takie działanie istotnie zmniejszy moc głosu przedstawicieli związków zawodowych w tychże radach, co może mieć znaczenie nie tylko w zakresie podejmowanych stanowisk, ale również w zakresie bieżących		

		działań odnośnie do funkcjonowania tychże rad tj. powoływanie przewodniczących, ustalanie planu prac etc.		
102.	art. 109	W art. 109 przewiduje się zasady zwrotu pomocy udzielonej m. in. w ramach bonu na sfinansowanie kształcenia ustawicznego, potwierdzania nabycia wiedzy i umiejętności, nostryfikacji dyplomu, przy czym przewiduje się, iż obowiązek zwrotu udzielonej pomocy ustaje w razie niepodjęcia lub przerwania szkolenia lub nieprzystąpienia do procesu nabywania wiedzy przez beneficjenta, natomiast z uwagi na podjęcie zatrudnienia trwającego co najmniej 1 miesiąc obowiązek ten ustaje. W ocenie Prezydium Komisji Krajowej ww. okres zatrudnienia jest zbyt krótki, stwarzając pole do nadużyć. Należy mieć na uwadze, że pomoc w ramach bonu może wynieść 450% przeciętnego wynagrodzenia. Tymczasem zatrudnienie beneficjenta takiej pomocy w ramach umowy o pracę nawet nie na pełny etat albo prowadzenie działalności gospodarczej bez jakiegokolwiek przychodu uzasadnia brak zwrotu środków. Prezydium Komisji Krajowej rekomenduje wydłużenie okresu zatrudnienia na pełny etat do 3 miesięcy oraz prowadzenia działalności gospodarczej przez okres 3 miesięcy (nie wliczając okresów jej zawieszenia). To samo dotyczy art. 120 ust. 3 w zakresie pokrycia kosztów stażu.		Należy zauważyć, że w przepisach aktualnie obowiązującej ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy nie wskazano minimalnego okresu zatrudnienia/prowadzenia działalności gospodarczej zwalniającego ze zwrotu kosztów szkolenia. Nie planuje się wprowadzania surowszych rozwiązań w tym zakresie, niż zaproponowano w projekcie (czyli 1 mies.). Należy pamiętać, że aktywizacja ma prowadzić do zatrudnienia, a nie zniechęcać do podejmowania pracy.

103.	art. 157 ust. 2 pkt 1	W art. 157 ust. 2 pkt 1 skrócono okres obowiązkowego zatrudnienia z 24 miesięcy do 18 wobec pracodawcy, który otrzymał środki na wyposażenie stanowiska pracy oraz do 12 miesięcy jeżeli otrzymana pomoc nie przekroczyła 4-krotności przeciętnego wynagrodzenia. Uzasadnienie projektu nie wskazuje dlaczego zmniejsza się okres wymaganego zatrudnienia. W naszej ocenie ustawodawca powinien dbać o należyte wykorzystanie otrzymanej pomocy i skrócenie okresu zatrudnienia jest zdaniem Prezydium KK niecelowe, zwłaszcza, że pomoc dotyczy znacznych środków na doposażenie w wysokości 6-krotności lub 4-krotności miesięcznego przeciętnego wynagrodzenia. Jednocześnie w dniu 04 czerwca br. na posiedzeniu Rady Rynku Pracy przedstawicielka MRPiPS wskazała, że zmiana ta została zaproponowana przez samorządy w uzgodnieniu z pracodawcami, a jej celem miałoby być szybsze uzyskanie kolejnej pomocy. Uzasadnienie to nie jest adekwatne do proponowanej regulacji wobec braku możliwości uzyskania przez pracodawcę dwukrotnego dofinansowania na wyposażenie lub doposażenie tego samego stanowiska pracy.		Wprowadzona zmiana dotycząca uzależnienia wysokości refundacji od wymaganego okresu zatrudnienia skierowanej do pracy osoby stwarza możliwość wyboru przez przedsiębiorcę opcji korzystnej dla niego, w zależności od jego potrzeb tj. wysokości kosztu wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy i okresu jego utrzymania.
104.	art. 197 ust. 1	Zgodnie z art. 197 ust. 1 projektu ustawy starosta może zawrzeć z		Przepis mówiący o wysokości co najmniej połowy minimalnego wynagrodzenia dotyczy sytuacji gdy

		agencją zatrudnienia umowę na doprowadzenie skierowanego bezrobotnego do zatrudnienia, z tytułu którego osoba będzie osiągała wynagrodzenie w wysokości co najmniej połowy minimalnego wynagrodzenia za pracę, trwającego przez okres 180 dni w okresie 240 dni od dnia skierowania bezrobotnego do agencji zatrudnienia. W ocenie Prezydium Komisji Krajowej należy podnieść wysokość wynagrodzenia, które będzie podstawą oceny spełnienia wymogu uzyskania zatrudnienia. Wynagrodzenie w wysokości połowy minimalnego jest zbyt niskie i nie oznacza pracy w warunkach odpowiedniej do uznania, że agencja osiągnęła w danym przypadku efektywne zatrudnienie. W ocenie Prezydium Komisji Krajowej wynagrodzenie to powinno wynosić co najmniej wysokość połowy przeciętnego wynagrodzenia. Dopiero takie warunki płacy mogą uzasadniać efektywność zatrudnieniową agencji – zwłaszcza że wysokość wynagrodzenia agencji za doprowadzenie do zatrudnienia liczona jest od wynagrodzenia przeciętnego (vide art. 197 ust. 4). Równolegle w zakresie zlecania zadań aktywizacyjnych agencjom zatrudnienia bardzo pozytywnie należy ocenić zniesienie prawa marszałka województwa do dokonywania takich zleceń agencjom. W pełni należy podzielić pogląd, że ta forma działania nie		osoba pracuje na mniej niż pełen etat. W sytuacji gdy pracuje na cały etat wówczas otrzyma co najmniej minimalne wynagrodzenie.

		była skuteczna, a jej jedynym efektem było uzyskiwanie znacznych przychodów przez agencje zatrudnienia bez konkretnych efektów dla rynku pracy.		
105.	art. 209 ust. 1	Zgodnie z art. 209 ust. 1 projektu ustawy na wniosek bezrobotnego, starosta może na podstawie umowy przyznać bon na zasiedlenie w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 200% przeciętnego wynagrodzenia za pracę, w związku z zamiarem podjęcia przez bezrobotnego pracy na podstawie umowy o pracę, innej pracy zarobkowej lub zamiarem wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli odległość od miejsca dotychczasowego zamieszkania do miejscowości, w której bezrobotny zamieszka w związku z zamiarem podjęcia pracy lub działalności gospodarczej, wynosi co najmniej 80 km lub łączny czas dojazdu do tej miejscowości i powrotu do dotychczasowego miejsca zamieszkania przekracza 3 godziny dziennie. W ocenie Prezydium Komisji Krajowej należy obniżyć wymienione powyżej wymogi. Z uwagi na trudności w połączeniach transportu osobowego poza miastami proponujemy wprowadzenie parametru 60 kilometrów lub 2 godzin czasu dojazdu. Dla osób nieposiadających zasobów finansowych, z obszarów wiejskich zmiana ta w znacznym stopniu		Przytoczony przepis różni się od regulacji zawartych w projekcie ustawy. Niemniej jednak, czas dojazdu obecnie weryfikowany jest przez powszechnie znane aplikacje internetowe z uwzględnieniem czasu dotarcia do przystanku czy ewentualnych przesiadek. W związku z tym, w projekcie doprecyzowano, aby jednym z warunków uzyskania bonu na zasiedlenie był łączny najkrótszy czas dotarcia do tej miejscowości. Powyższe pojęcie obejmuje zarówno dojście do przystanku i ewentualnie oczekiwanie na przesiadki.

		ułatwi skorzystanie z bonu na zasiedlenie.		
106.	art. 213	Prezydium Komisji Krajowej zgłasza również uwagę do art. 213 projektu ustawy. Pracodawca zamierzający zwolnić z przyczyn dotyczących pracodawcy co najmniej 50 pracowników w okresie 3 miesięcy, zwanego dalej „zwolnieniem monitorowanym” uzgadnia z powiatowym urzędem pracy właściwym dla siedziby tego pracodawcy lub właściwym ze względu na miejsce wykonywania pracy zakres i formy pomocy dla zwalnianych pracowników, w tym pracowników niepełnosprawnych, dotyczące w szczególności: 1) pośrednictwa pracy; 2) poradnictwa zawodowego; 3) szkoleń, potwierdzenia nabytej wiedzy i umiejętności oraz uzyskania dokumentów potwierdzających nabycie wiedzy i umiejętności. Prezydium Komisji Krajowej proponuje zmniejszenie tych parametrów (np. do 30 osób lub 2 miesięcy) oraz wprowadzenie sankcji za nieprzestrzeganie ww. przepisu. Obecnie ustanowione limity oznaczają, że dopiero znaczne zwolnienia grupowe skutkują koniecznością wprowadzenia tzw. zwolnień monitorowanych. Przedmiotowy przepis należy skorelować z ustawą o zwolnieniach grupowych (lub chociaż zbliżyć go do limitów tam ustanowionych) tak, aby oscylowanie przez pracodawcę w ramach zwolnień grupowych		Zwolnienia monitorowane stanowią odrębną kategorię od zwolnień grupowych, o których mowa w ustawie z 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. z 2024 r. poz. 61). Istotą zwolnień monitorowanych jest nałożenie na pracodawców obowiązku takiego przeprowadzenia procesu redukcji zatrudnienia, w ramach którego pracodawca w ramach programu zwolnień monitorowanych aktywnie wspiera, samodzielnie lub we współpracy z określonymi partnerami rynku pracy, pracowników w procesie poszukiwania nowego zatrudnienia. Obowiązek realizacji programu zwolnień monitorowanych nałożono na pracodawców dokonujących znacznych zwolnień pracowników, tj. co najmniej 50 pracowników w okresie 3 miesięcy. Wtedy też co istotne pracodawca świadcząc pomoc może korzystać ze wsparcia organizacyjnego i finansowego, określonych partnerów rynku pracy. Założono, że w przypadku mniejszych zwolnień pracowników, pracodawcy zapewnią wsparcie pracownikom w ramach własnych sił i środków. Natomiast wprowadzenie sankcyjności wymuszałoby m.in. nałożenie dodatkowych obowiązków na Powiatowe Urzędy Pracy oraz Państwową Inspekcję Pracy, a co się z tym wiąże z zabezpieczeniem dodatkowych środków na utworzenie dodatkowych stanowisk pracy w ww. instytucjach. Poza tym nakładanie sankcji na pracodawców, którzy i tak się znajdują się w trudnej sytuacji, czego wynikiem są zwolnienia pracowników, mogłoby spotkać się z określonym odbiorem społecznym.

		nakładało na niego obowiązek zgłoszenia ich do powiatowego urzędu pracy. Nadto naruszenie tego przepisu nie ma sankcji, w tym zakresie również wskazana jest korekta.		
107.	art. 251	Prezydium Komisji Krajowej zwraca uwagę na dość niesprawiedliwą konstrukcję art. 251 projektu ustawy dotyczącego przedawnienia roszczeń. Zgodnie z tym przepisem roszczenia z tytułu zasiłków, stypendiów i innych świadczeń pieniężnych finansowanych z Funduszu Pracy ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat od dnia spełnienia warunków do ich nabycia przez uprawnioną osobę, a roszczenia powiatowych urzędów pracy wygasają z upływem 3 lat od dnia ich wypłaty. Jednocześnie roszczenia do należnych a niepobraných kwot zasiłków dla bezrobotnych i innych świadczeń finansowanych z Funduszu Pracy ulegają przedawnieniu z upływem 12 miesięcy od dnia postawienia ich do dyspozycji osobom uprawnionym do ich pobrania, jest to za krótki termin przedawnienia roszczeń. Prezydium wnosi o przedłużenie go do 24 miesięcy. Beneficjenci zasiłków są w projekcie traktowani gorzej niż urzędy pracy i tak samo jak pracodawcy, podczas gdy bardzo często są to osoby w trudnej sytuacji życiowej i mniej zaradne.		W okresie 12 miesięcy od dnia pozostawienia do dyspozycji kwot zasiłków dla bezrobotnych i innych świadczeń finansowanych z Funduszu Pracy bezrobotny może w każdej chwili przyjść do banku i odebrać to świadczenie. Okres ten jest wystarczający i brak jest uzasadnienia aby urząd pracy przez 2 lata trzymał środki do odebrania przez bezrobotnego.
108.	art. 338 ust. 7	W ramach art. 338 ust. 7 projektu ustawy Prezydium Komisji Krajowej wnosi, aby agencje zatrudnienia prowadziły obowiązkowo w formie		Zostanie wprowadzona sankcja za nieprowadzenie przez agencję zatrudnienia wykazów osób kierowanych do pracy za granicą w postaci kary grzywny.

		elektronicznej (a nie tylko opcjonalnie elektronicznie): wykaz podmiotów, do których są kierowane osoby do pracy za granicą, zawierający w szczególności oznaczenie i siedzibę podmiotu oraz nazwę państwa pochodzenia podmiotu; wykaz osób kierowanych do pracy za granicą, zawierający imię i nazwisko, adres zamieszkania osoby oraz w szczególności oznaczenie i siedzibę podmiotu, do którego skierowano osobę do pracy za granicą, nazwę państwa pochodzenia podmiotu oraz okresy prac. Nadto rejestr ten powinien być poddany stałemu nadzorowi wojewody w ramach nadanych mu ustawą uprawnień. Wprowadzenie ww. rozwiązania poprawi warunki w jakich zatrudniane są osoby kierowane do pracy za granicą.		Zasadnym jest ustalenie odpowiedzialności wykroczeniowej w proponowanym brzmieniu przepisu: 4. Kto, świadcząc usługę, o której mowa w art. 305 ust. 2 pkt 1 lit. a, nie kieruje osoby do pracy za granicą bezpośrednio do pracodawcy zagranicznego lub bezpośrednio do zagranicznej osoby fizycznej powierzającej inną pracę zarobkową, lub nie zawiera z tą osobą pisemnej umowy, o której mowa w art. 338 ust. 2, lub zawiera tę umowę niezgodnie z warunkami określonymi w art. 338 ust. 3, lub nie prowadzi wykazów, o których mowa w art. 338 ust. 7, podlega karze grzywny od 3000 do 30 000 zł.
109.	art. 307	W nawiązaniu do art. 307 projektu ustawy Prezydium Komisji Krajowej zwraca się o uzupełnienie tego przepisu o dodatkową przesłankę wymaganą do wpisu do rejestru agencji zatrudnienia. Obecnie o wpis taki może ubiegać się podmiot, który nie posiada zaległości z tytułu podatków, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz Fundusz Emerytur Pomostowych albo składek na ubezpieczenie społeczne rolników, o ile był obowiązany do ich opłacania, jak		Ustawa zawiera sankcje za wykroczenia przeciwko prawom osób wykonujących pracę zarobkową. W opinii MRPIPS nie ma potrzeby wprowadzania dodatkowych uregulowań w tym zakresie.

		również nie był karany za wykroczenia, o których mowa od art. 362 do art. 367, lub za przestępstwa przeciwko prawom osób wykonujących pracę zarobkową, wiarygodności dokumentów oraz obrotowi gospodarczemu oraz nie jest podmiotem, w stosunku do którego została otwarta likwidacja lub ogłoszono jego upadłości. W ocenie Prezydium Komisji Krajowej przypadki te wymagają uzupełnienia w zakresie przepisów karnych dotyczących naruszania przez podmiot zatrudniający przepisów o związkach zawodowych tj. w zakresie art. 35 Ustawy z dnia 23 maja 1991 roku o związkach zawodowych (Dz. U. 1991 Nr 55 poz. 234 ze zm.), ale również w przypadku wielokrotnego naruszania przepisów o zwalnianiu pracowników w trybie indywidualnym, czy też zwolnień grupowych. Wprowadzenie dodatkowych przesłanek odmowy poprawy przestrzegania prawa pracy poprzez dodatkową motywację jaką będzie możliwość wykonywania szczególnego rodzaju działalność regulowanej jaką jest prowadzenie agencji zatrudnienia. Jeżeli dany pracodawca nie przestrzega przepisów szerzej rozumianego prawa pracy to istnieje poważne zagrożenie, że podobna sytuacja będzie miała miejsce w przypadku np. pracowników tymczasowych. W zakresie ostatniej		

		przesłanki jaką jest upadłość należy dodać postępowanie restrukturyzacyjne, czy sanacyjne, które w wielu przypadkach poprzedza upadłość. Działalność agencji zatrudnienia musi być stabilna, tak aby nie tworzyć ryzyka dodatkowego obciążania Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.		
110.	art. 310 ust. 4	Odnosnie do agencji zatrudnienia Prezydium dostrzega również konieczność korekty art. 310 ust. 4 projektu ustawy. Obecnie dokonanie zmiany wpisu do rejestru lub wykreślenie z wpisu jest zwolnione z opłaty. Wpis natomiast kosztuje 1000 zł. W ocenie Prezydium Komisji Krajowej nie ma uzasadnienia braku opłat urzędowych w sytuacji, gdy określone działanie agencji generuje konieczność wykonywania określonej pracy przez urzędy. Prezydium Komisji Krajowej wnosi o ustanowienie opłaty w wysokości połowy opłaty od wniosku o wpis, jak również o dodanie wyraźnego przepisu, że opłaty te stanowią przychód Funduszu pracy.		Zwiększono kwotę opłaty za wpis do rejestru do 1000 zł. W opinii MRPIPS agencje zatrudnienia nie powinny ponosić opłat za czynności takie jak zmiana wpisu lub wykreślenie z rejestru związane z obowiązkami określonymi dla tego rodzaju działalności gospodarczej.
111.	Uwaga ogólna	Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” zgłasza uwagi do projektu tłumaczenia Poprawek z 2022 r. do Konwencji o pracy na morzu z 2006 r. ze zmianami (MLC, 2006) przyjętych przez Międzynarodową Konferencję Pracy na jej Sto dziesiątej Sesji w Genewie w dniu 6 czerwca 2022 r. stanowiących element wniosku o ratyfikację, za uprzednią zgodą		Projekt tłumaczenia Poprawek z 2022 r. do Konwencji o pracy na morzu nie jest objęty przedmiotem regulacji niniejszej ustawy.

		wyrażoną w ustawie, Poprawek do Konwencji o pracy na morzu z 2006 r., zatwierdzonych przez Międzynarodową Konferencję Pracy w Genewie w dniu 6 czerwca 2022.		
Państwowa Inspekcja Pracy				
112.	- art. 2 pkt 9, - art. 218 ust.1 pkt 3, - art. 259 ust.1 pkt 1 lit. c)	Proponuję wykreślenie wyrazu „innej” bez poprzedzania umowy o świadczenie usług wyrazem „innej”, analogicznie jak w przypadku wskazanych umów z KC oraz pozostawienie definicji w zaproponowanym brzmieniu.	„innej pracy zarobkowej – oznacza to wykonywanie pracy lub świadczenie usług na podstawie umów cywilnoprawnych, w tym umowy agencyjnej, umowy zlecenia, albo umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z przepisami ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2023 r. poz. 1610, 1615, 1890 i 1933 oraz z 2024 r. poz. 653) stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, umowy o dzieło lub umowy o pomocy przy zbiorach, o której mowa art. 91a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2024 r. poz. 90), lub w okresie członkostwa w rolniczej spółdzielni produkcyjnej, spółdzielni kółek rolniczych lub spółdzielni usług rolniczych;”	W zakresie art. 259 ust. 1 pkt 1 lit. c – uwaga nieuwzględniona. Oprócz umowy agencyjnej lub umowy zlecenia występują również <u>inne</u> umowy o świadczenie usług, do których zgodnie z przepisami ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące zlecenia (tzw. umowy nienazwane).
113.	art. 81 ust. 1 art. 323 ust. 2 pkt 1	Zawarta w przepisie definicja pośrednictwa pracy wskazuje na udzielanie bezrobotnym, poszukującym pracy i osobom niezarejestrowanym, w tym biernym zawodowo, pomocy w uzyskaniu zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej oraz pracodawcom kandydatów do pracy. Zgodnie z wyjaśnieniami Departamentu Rynku Pracy (pismo	Proponuje się doprecyzowanie: - definicji pośrednictwa pracy z uwzględnieniem braku znaczenia kształtu przyszłej umowy zawieranej między pracodawcą a osobą poszukującą pracy; - definicji poszukującego pracy (art. 2 pkt 24) poprzez uwzględnienie w niej rozpoczęcia lub prowadzenia działalności gospodarczej lub wykluczenie takiej możliwości w ramach usługi pośrednictwa pracy, której istotą	Ustawa wskazuje na obowiązek uzyskania wpisu do KRAZ podmiotom, które w ramach prowadzonej działalności gospodarczej świadczą usługę pośrednictwa pracy. Decyzja osoby poszukującej pracy/ kandydata do pracy o założeniu własnej działalności gospodarczej nie ma wpływu na kwalifikację usługi jako pośrednictwa pracy.

		znak DRP-II.6012.7.2024.ŻC) obecnie obowiązująca ustawa o promocji zatrudnienia nie zawiera regulacji, w świetle których w wyniku świadczenia usługi pośrednictwa pracy przez agencję zatrudnienia, osoby, które dotychczas nie wykonywały działalności gospodarczej, nie mogą jej rozpocząć. Z kolei podmioty, które świadczą usługi pracodawcom, bez względu na kształt przyszłej umowy, nie powinny być zwolnione z wpisu do rejestru. Z doświadczeń PIP wynika, że podmioty poszukujące kandydatów do pracy oferują współpracę, gdzie obie strony są podmiotami gospodarczymi. Zatem działania agencji zatrudnienia, która poszukuje kandydatów do pracy a efektem usługi nie jest podjęcie przez poszukującego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, ponieważ podmiot, będący klientem agencji zatrudnienia oferuje współpracę na podstawie działalności gospodarczej (prowadzonej już przez kandydata lub nowo zarejestrowanej w tym celu), nadal pozostają poza zakresem pojęć wyrażonych w ustawie. Kwestia ta dotyczy nie tylko definicji poszukującego pracy, ale również prawidłowości sporządzania dokumentów w ramach rocznej informacji z działalności agencji zatrudnienia. Obecnie obowiązujący formularz	jest doprowadzenie do zatrudnienia lub podjęcia innej pracy zarobkowej, zdefiniowanych w projekcie ustawy (art. 2 pkt 9 oraz pkt 51).	

		informacji o działalności agencji zatrudnienia stanowiący załącznik Nr 4 do rozporządzenia MRPiPS z dnia 25 maja 2017 r. w sprawie wzorów dokumentów dotyczących działalności agencji zatrudnienia (Dz. U. z 2017 r., poz. 1064) obejmuje podanie liczby osób, które podjęły zatrudnienie lub inną pracę zarobkową za pośrednictwem agencji, w tym liczby osób, które podjęły pracę na podstawie umowy o pracę. Zakres informacji, odnoszący się do osób, które podjęły zatrudnienia lub pracę zarobkową, ujęto także w art. 323 ust. 2 pkt 1 projektu.		
114.	art. 306 ust. 3 art. 307 ust. 1 pkt 8	Zgodnie z art. 306 ust. 3 projektu ustawy obowiązek posiadania lokalu, w którym są świadczone usługi agencji zatrudnienia dotyczy podmiotów, o których mowa w art. 306 ust. 1 pkt 1-3 oraz prowadzących działalność, o której mowa w ust. 2. Z kolei posiadanie lokalu, w którym są świadczone usługi (w przypadku usług wskazanych w art. 305 ust. 2 pkt 1 lit. a i b oraz 2 pkt 2 i ust. 3) stanowi warunek ubiegania się o wpis do rejestru (art. 307 ust. 1 pkt 8). Naruszenie przepisu art. 307 ust. 1 pkt 8 i nieusunięcie tego naruszenia w wyznaczonym terminie stanowi przesłankę wykreślenia podmiotu z rejestru agencji zatrudnienia (art. 315 ust. 1 pkt 5).	Proponuje się jednoznaczne uregulowanie obowiązku posiadania lokalu przez wyznaczone podmioty, także w okresie prowadzenia działalności regulowanej, poprzez regulację w brzmieniu: Agencja zatrudnienia, podmioty, o których mowa w art. 306 ust. 1-3 oraz podmioty prowadzące działalność, o której mowa w ust. 2, są obowiązane posiadać lokal, w którym są świadczone usługi, przeznaczony na biuro agencji zatrudnienia i umożliwiający bezpośredni kontakt z przedstawicielami agencji oraz wyposażony w podstawowy sprzęt techniczny, umożliwiający prowadzenie działalności agencji zatrudnienia.	Wprowadzona zostanie sankcja za odmowę poddania się kontroli PIP w art. 315 ust. 1. Marszałek województwa będzie uprawniony do wykreślenia podmiotu wpisanego do rejestru agencji zatrudnienia za dwukrotne niespełnienie obowiązku poddania się kontroli Państwowej Inspekcji Pracy lub kontroli marszałka województwa bez uzasadnionej przyczyny. Wprowadzony zostanie przepis zgodnie, z którym agencje zatrudnienia będą obowiązane posiadać lokal, w którym są świadczone usługi, przeznaczony na biuro agencji zatrudnienia i umożliwiający bezpośredni kontakt z przedstawicielami agencji.

		Pomimo obecnie obowiązującego przepisu w zakresie posiadania lokalu podmioty prowadzące działalność regulowaną prowadzą ją w postaci wirtualnego biura – wynajmowanego jedynie dla potrzeb rejestrowych, co wyklucza możliwość przeprowadzenia kontroli oraz zastosowania postępowania wykroczeniowego. Należy podkreślić, że posiadanie lokalu umożliwia także wykonanie obowiązku w zakresie zapewnienia kontaktu przez agencję pracy tymczasowej, wskazanego w ustawie o zatrudnianiu pracowników tymczasowych (art. 13 ust. 2a ustawy o zpt). Niezbędnym zatem jest ustawowe zdefiniowanie wymagań, jakim powinien odpowiadać lokal, w którym są świadczone usługi lub ustanowienie regulacji prawnych wykluczających albo ograniczających dopuszczalność rejestrowania agencji zatrudnienia pod adresem „wirtualnego biura” oraz uznanie niemożliwości przeprowadzenia kontroli przez inspektora pracy jako okoliczności zobowiązującej marszałka województwa do wykreślenia agencji z rejestru. Inną propozycją jest wprowadzenie regulacji ograniczającej możliwość prowadzenia działalności z wykorzystaniem „biur wirtualnych” poprzez zobligowanie podmiotów/przedsiębiorców do utworzenia konta na Elektronicznej Platformie Usług Administracji Publicznej (ePUAP), poprzez którą		

		możliwe będzie przesyłanie korespondencji urzędowej i uznanie jej za skutecznie doręczoną.		
115.	art. 307 ust. 1 pkt 2	Przepis określa warunki, jakie powinien spełniać podmiot ubiegający się o wpis do rejestru agencji zatrudnienia, m.in. w zakresie niekaralności prawomocnym wyrokiem za wykroczenie, o którym mowa w art. 362-367. Przepis dotyczy jedynie sytuacji ubiegania się o wpis, z pominięciem podmiotów, które zostały ukarane takim wyrokiem a świadczą usługi na podstawie uzyskanego wpisu.	Proponuje się dodatkowo ust. 3 w brzmieniu: Przepis ust. 1 pkt 1,2,3 stosuje się odpowiednio do podmiotów świadczących usługi, o których mowa w art. 305 ust. 2.	Podmiot, który w trakcie świadczenia usług otrzymał wyrok za naruszenie przepisów jest wykreślany z rejestru i ma zakaz prowadzenia działalności.
116.	art. 309 ust. 2 i 3 pkt 1	Zdaniem inspektorów pracy w odniesieniu do wniosku o wpis, jak również wpisu do rejestru agencji zatrudnienia, należy wprowadzić obowiązek powiadamiania – już na etapie dokonywania wpisu do KRAZ - marszałka województwa o miejscu przechowywania dokumentacji związanej z prowadzeniem agencji zatrudnienia, w tym dokumentacji kadrowo-płacowej pracowników tymczasowych. Rozwiązanie to umożliwi efektywne planowanie postępowań kontrolnych oraz wyeliminowanie celowych działań przedsiębiorców nastawionych na wydłużenie lub utrudnienie czynności kontrolnych. Dodatkowo jako niewystarczający wymóg odnośnie do prowadzenia działalności regulowanej wydaje się złożenie oświadczenia, o którym	Propozycja dodania kolejnego punktu w art. 309 ust. 2 w brzmieniu: Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące dane: - informację o miejscu przechowywania dokumentacji związanej z prowadzeniem agencji zatrudnienia, w tym dokumentacji pracowniczej pracowników tymczasowych oraz dokumentacji osób niebędących pracownikami agencji pracy tymczasowej skierowanych do wykonywania pracy tymczasowej - doprecyzowania w przepisie art. 309 ust. 3 pkt 1 warunków prowadzenia agencji, które są znane podmiotowi ubiegającemu się o wpis i zostały przez niego spełnione.	1) Wprowadzenie przepisu w art. 309 ust. 2: Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące dane: - informację o miejscu przechowywania dokumentacji związanej z prowadzeniem agencji zatrudnienia, w tym dokumentacji pracowniczej pracowników tymczasowych oraz dokumentacji osób niebędących pracownikami agencji pracy tymczasowej skierowanych do wykonywania pracy tymczasowej Uwaga nieuwzględniona w zakresie obligatoryjnego warunku szkoleń Podmiot, który chce świadczyć usługi agencji zatrudnienia składa oświadczenie, w którym oświadcza, że zna warunki i zasady prowadzenia takiej działalności. Nie jest intencją ustawodawcy nakładać na podmioty obowiązku uczestnictwa w szkoleniach dotyczących prowadzenia agencji zatrudnienia.

		mowa w art. 309 ust. 3 pkt 1, tj. w zakresie znajomości i spełnienia warunków prowadzenia agencji zatrudnienia, składanego pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Kontrole PIP wskazują, że często przyczyną stwierdzanych nieprawidłowości jest nieznanomość przepisów regulujących działalność agencji zatrudnienia.	Zasadnym także – w ocenie PIP - jest ustanowienie obligatoryjnego warunku uzyskania wpisu do rejestru KRAZ w postaci obowiązku odbycia przez osoby zamierzające prowadzić agencję zatrudnienia oraz personel przewidziany do obsługi klientów – szkolenia (kursu) w zakresie warunków świadczenia oznaczonego rodzaju usług agencji zatrudnienia oraz zapewnienie możliwości korzystania ze szkoleń, aktualizujących i utrwalających wiedzę z tego zakresu.	Takie szkolenia są w gestii podmiotów prowadzących taką działalność. Ustawodawca nie ma intencji nakładania na marszałków województw dodatkowych obowiązków polegających na przygotowaniu i przeszkoleniu przedsiębiorców, którzy chcą prowadzić działalność regulowaną.
117.	art. 336 ust. 5 pkt 2 w zw. z art. 398 pkt 6 lit. c	Przepis stanowi, że wojewoda stwierdza okoliczności stanowiące podstawę wypowiedzenia umowy akredytacyjnej na podstawie powiadomienia otrzymanego od okręgowego inspektora pracy na temat naruszenia ustawy przez podmiot, któremu udzielono akredytacji (tj. w zakresie pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES) w zakresie: - opłacania składek na FP; - dokonania wpisu do rejestru; - prowadzenia działalności przez podmioty, o których mowa w art. 306, zgodnie z warunkami określonymi w art. 306 ust. 3, 321 i 325. Należy wskazać, że akredytacji w kategorii członka lub partnera EURES można udzielić podmiotom spełniającym kryteria, o których mowa w art. 331 ust. 3 pkt 1 (posiada wpis do rejestru lub jest podmiotem, o którym mowa w art. 306 ust. 1 pkt 4-7).	Proponuje się rozważenie wprowadzenia regulacji skupiających obowiązek monitorowania i powiadamiania o nieprawidłowościach we wszystkich podmiotach akredytowanych w kompetencjach jednego organu, tj. marszałka województwa poprzez zmianę przepisu: - wykreślenie pkt 2 w art. 336 ust. 5: 2) okręgowego inspektora pracy na temat naruszenia ustawy przez podmiot, któremu udzielono akredytacji w zakresie: a) opłacania składek na FP; b) dokonania wpisu do rejestru agencji zatrudnienia działalności, której prowadzenie jest uzależnione od uzyskania wpisu do tego rejestru; c) prowadzenia działalności przez podmioty, o których mowa w art. 306, zgodnie z warunkami określonymi w art. 306 ust. 3, art. 319, art. 321 i art. 325. - wprowadzenie zmiany w art. 398 pkt 6 lit c:	W zakresie proponowanego wykreślenia pkt 2 w art. 336 ust. 5 – uwaga nieuwzględniona. <u>Uzasadnienie:</u> Oprócz marszałka województwa i wojewody istnieje ważny organ kontrolny jakim jest Państwowa Inspekcja Pracy (PIP), która ma w swoich kompetencjach kontrolowanie agencji zatrudnienia, które są głównymi potencjalnymi wnioskodawcami o akredytację do EURES. W związku z tym uzasadnione jest wykorzystanie przez ministra właściwego ds. pracy informacji posiadanych przez PIP. PIP może natknąć się podczas swoich kontroli na nieprawidłowości wśród agencji zatrudnienia, które <u>nie były dotąd kontrolowane ani przez marszałka ani przez wojewodę</u>, dzięki temu będzie większa kontrola nad podmiotami akredytowanymi w zakresie ewentualnych nieprawidłowości w stosowaniu ustawy i umowy akredytacyjnej. Wszystko to dla dobra obywateli, którzy dzięki szerszym działaniom kontrolnym w mniejszym stopniu będą narażeni na działania nieuczciwych

		Istotnym jest, że informacjami wskazanymi w art. 336 ust. 5 pkt 2 dysponuje marszałek województwa: - opłacanie składek na FP – na podstawie danych, o których mowa w art. 50 ust. 14a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, które pozyskuje za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 6 (art. 326 ust. 2); - dokonanie wpisu do rejestru i wykreślenie z niego danego podmiotu – jako organ prowadzący rejestr agencji zatrudnienia (art. 308 ust. 1); - stwierdzonymi przez PIP naruszeniami przez agencję zatrudnienia warunków ustawy, dopiero na podstawie których to marszałek – w drodze decyzji – m.in. wykreśla podmiot z rejestru (w ramach powiadomienia, o którym mowa w art. 37 ust. 3 pkt 1, kierowanego przez okręgowego inspektora pracy). Jest to zatem – w naszej ocenie – organ odpowiedni do przekazywania wojewodzie informacji – ze względu także na ich ostateczny charakter – w zakresie naruszenia przez podmiot warunków prowadzenia agencji zatrudnienia, w tym przez taką, która uzyskała akredytację. Należy nadmienić, że aktualnie kontrole PIP, obejmujące przestrzeganie obowiązku dokonania wpisu do rejestru agencji zatrudnienia działalności, której	c) w ust. 3: - w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie: a) stwierdzonych przypadkach naruszenia warunków prowadzenia agencji zatrudnienia określonych w przepisach o rynku pracy i służbach zatrudnienia oraz warunków określonych w art. 319, art. 321 i art. 325 tej ustawy przez podmioty, o których mowa w art. 306 ust. 1 pkt 4 i 7.	podmiotów akredytowanych do pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES. 1. W zakresie wątpliwości co do konieczności kontroli przez PIP takich podmiotów akredytowanych, które nie są agencjami zatrudnienia ani nie są podmiotami wymienionymi w art. 306 ust. 1-3 (które muszą posiadać lokal) intencja uwagi PIP została uwzględniona. Zostanie doprecyzowane w przepisach, że PIP nie będzie musiała stwierdzać naruszeń w zakresie nie posiadania lokalu przez takie podmioty akredytowane, które są nie są agencjami zatrudnienia.

		prowadzenie jest uzależnione od uzyskania wpisu do tego rejestru, polegają na ujawnianiu nielegalnych usług agencji zatrudnienia (świadczonych bez wpisu lub pomimo wykreślenia z rejestru lub nieposiadania wymaganego certyfikatu pod kątem rodzaju świadczonej usługi) a zgodnie z art. 331 ust. 3 pkt 1 oraz 331 ust. 4 pkt 3 lit. a, o udzielenie akredytacji może ubiegać się podmiot, który posiada wpis do rejestru agencji zatrudnienia lub jest podmiotem, o którym mowa w art. 306 ust. 1 pkt 4 i 7. Zgodnie z projektem utrzymano obowiązek Okręgowego Inspektora Pracy w zakresie niezwłocznego powiadamiania marszałka województwa o stwierdzonych przypadkach naruszenia warunków prowadzenia agencji zatrudnienia określonych w przepisach o rynku pracy i służbach zatrudnienia (art. 398 pkt 6 lit.c). Ponadto należy zwrócić uwagę, że przepis 336 ust. 5 pkt 2 lit. c określa ustawowy zakres kontroli PIP, wymieniony w art. 10 ust. 1 pkt 3 lit. c,d,f), odpowiadający spełnieniu warunków wymienionych odpowiednio w przepisach: - art. 306 ust. 3 – regulującego obowiązek posiadania lokalu przez podmioty wymienione w ust. 1 pkt 1-3 oraz w ust. 2, natomiast o akredytację mogą, poza agencjami zatrudnienia, ubiegać się podmioty wymienione w art. 306 ust. 1 pkt 4 i		

		7, co do których obowiązek posiadania lokalu w projekcie nie został ustanowiony. - art. 319, art. 321 i 325, regulujących odpowiednio zakaz dyskryminacji, zakaz pobierania niedozwolonych opłat oraz obowiązek zwrotu oryginałów dokumentów),		

Dz. Urz. UE L Nr 303, str. 16
Termin transpozycji: 2 grudnia 2003 r.

Lp.	Artykuł	Brzmienie dyrektywy	Resort wiodący / współpraca	Ocena zbieżności ¹	Odpowiedni przepis polski ²	Brzmienie projektowanego przepisu	Uwagi
1.	Art. 2	Równe traktowanie	MRPiPS				
2.	ust. 1	Do celów niniejszej dyrektywy "zasada równego traktowania" oznacza brak jakichkolwiek form bezpośredniej lub pośredniej dyskryminacji z przyczyn określonych w art. 1.	MRPiPS	P	Art. 2 pkt 1 Art. 2 pkt 24 Art. 3 ust. 1 i 2	bezrobotnym – oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1 lub pkt 2 lit. a–l, n oraz p, lub osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 3, 5 lub 6, niezatrudnioną i niewykonującą innej pracy zarobkowej, nieuczącą się w szkole, z wyjątkiem (...) poszukującym pracy – oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3, która ukończyła 18 lat i poszukuje zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub innej formy pomocy, zarejestrowaną w powiatowym urzędzie pracy; Art. 3. 1. Publiczne służby zatrudnienia i Ochotnicze Hufce Pracy, zwane dalej „OHP”, stosują zasady równego traktowania w	Przepis zastąpi art. 2 ust. 1 pkt 2 UPZ. Przepis zastąpi art. 2 ust. 1 pkt 22 UPZ. Przepis zastąpi art. 2a UPZ.

UPZ - ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 475, z późn. zm.)

		rozwój zawodowy bądź kształcenie, o ile środki te nie nakładają na pracodawcę nieproporcjonalnie wysokich obciążeń. Obciążenia te nie są nieproporcjonalne, jeżeli są w wystarczającym stopniu rekompensowane ze środków istniejących w ramach polityki prowadzonej przez dane Państwo Członkowskie na rzecz osób niepełnosprawnych.		Art. 3 ust. 1 i 2 Art. 379 pkt 2 i 3	pomocy, zarejestrowaną w powiatowym urzędzie pracy; Art. 3. 1. Publiczne służby zatrudnienia i Ochotnicze Hufce Pracy, zwane dalej „OHP”, stosują zasady równego traktowania w dostępie i korzystaniu z form pomocy określonych w ustawie. 2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, nie mogą dyskryminować w szczególności ze względu na płeć, wiek, rasę, pochodzenie etniczne, narodowość, religię, światopogląd, niepełnosprawność, orientację seksualną, przekonania polityczne, przynależność związkową lub do organizacji pracodawców. Art. 379. W ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 44, 858, 1089, 1165 i 1494) wprowadza się następujące zmiany: 2) (...) „1. Osoba niepełnosprawna zarejestrowana w powiatowym urzędzie pracy jako bezrobotna albo poszukująca pracy niepozostająca w zatrudnieniu ma prawo korzystać z form pomocy na zasadach określonych w ustawie z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...),	Przepis zastąpi art. 2a UPZ.

						zwanej dalej „ustawą o rynku pracy”. 2. Osoba niepełnosprawna zarejestrowana w powiatowym urzędzie pracy jako poszukująca pracy niepozostająca w zatrudnieniu może również korzystać na zasadach takich jak bezrobotni z następujących form pomocy określonych w ustawie o rynku pracy: 1) szkoleń, a także sfinansowania potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności oraz uzyskania dokumentów potwierdzających nabycie wiedzy i umiejętności; 2) bonu na kształcenie ustawiczne; 3) stażu; 4) prac interwencyjnych; 5) badań lekarskich lub psychologicznych, o których mowa w art. 205 ust. 1 ustawy o rynku pracy; 6) zwrotu kosztów przejazdu, o których mowa w art. 206 ust. 1, 3 i 4 ustawy o rynku pracy; 7) zwrotu kosztów zakwaterowania, o których mowa w art. 206 ust. 2; 8) bonu na zasiedlenie; 9) robót publicznych.”; 3) w art. 35a w ust. 1 pkt 6a otrzymuje brzmienie: „6a) finansowanie z Funduszu wydatków na formy pomocy	

						określone w ustawie o rynku pracy, w odniesieniu do osób niepełnosprawnych zarejestrowanych jako poszukujące pracy niepozostające w zatrudnieniu;”.	
5.	Art. 3	Równe traktowanie	MRPiPS	P			
6.	ust. 1 lit. a i b	1. W granicach kompetencji Wspólnoty, niniejszą dyrektywę stosuje się do wszystkich osób, zarówno sektora publicznego jak i prywatnego, włącznie z instytucjami publicznymi, w odniesieniu do: a) warunków dostępu do zatrudnienia lub pracy na własny rachunek, w tym również kryteriów selekcji i warunków rekrutacji, niezależnie od dziedziny działalności i na wszystkich szczeblach hierarchii zawodowej, również w odniesieniu do awansu zawodowego; b) dostępu do wszystkich rodzajów i szczebli poradnictwa zawodowego, kształcenia zawodowego, doskonalenia i przekwalifikowania zawodowego, łącznie ze zdobywaniem praktycznych doświadczeń; (...)	MRPiPS		Art. 2 pkt 1 Art. 2 pkt 24 Art. 3 ust. 1 i 2	bezrobotnym – oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1 lub pkt 2 lit. a–l, n oraz p, lub osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 3, 5 lub 6, niezatrudnioną i niewykonyującą innej pracy zarobkowej, nieuczącą się w szkole, z wyjątkiem (...) poszukującym pracy – oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3, która ukończyła 18 lat i poszukuje zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub innej formy pomocy, zarejestrowaną w powiatowym urzędzie pracy; Art. 3. 1. Publiczne służby zatrudnienia i Ochotnicze Hufce Pracy, zwane dalej „OHP”, stosują zasady równego traktowania w dostępie i korzystaniu z form pomocy określonych w ustawie. 2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, nie mogą dyskryminować w szczególności ze względu na płeć, wiek, rasę, pochodzenie etniczne, narodowość, religię, światopogląd, niepełnosprawność, orientację seksualną, przekonania polityczne, przynależność związkową lub do organizacji pracodawców.	Przepis zastąpi art. 2 ust. 1 pkt 2 UPZ. Przepis zastąpi art. 2 ust. 1 pkt 22 UPZ. Przepis zastąpi art. 2a UPZ.

7.	Art. 6	Uzasadnienie odmiennego traktowania ze względu na wiek	MRPiPS	P			
8.		1. Niezależnie od przepisów art. 2 ust. 2, Państwa C członkowskie mogą uznać, że odmierne traktowanie ze względu na wiek nie stanowi dyskryminacji, jeżeli w ramach prawa krajowego zostanie to obiektywnie i racjonalnie uzasadnione zgodnym z przepisami celem, w szczególności celami polityki zatrudnienia, rynku pracy i kształcenia zawodowego, i jeżeli środki mające służyć realizacji tego celu są właściwe i konieczne. Takie odmienne traktowanie może polegać między innymi na: a) wprowadzeniu specjalnych warunków dostępu do zatrudnienia i kształcenia zawodowego, zatrudnienia i pracy, włącznie z warunkami zwalniania i wynagradzania, dla ludzi młodych, pracowników starszych i osób mających na utrzymaniu inne osoby, w celu wspierania ich integracji zawodowej lub zapewnienia im ochrony; b) określeniu warunków dolnej granicy wieku, doświadczenia zawodowego lub stażu pracy, wymaganego do	MRPiPS		Art. 3 ust. 1 i 2	Art. 3. 1. Publiczne służby zatrudnienia i Ochotnicze Hufce Pracy, zwane dalej „OHP”, stosują zasady równego traktowania w dostępie i korzystaniu z form pomocy określonych w ustawie. 2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, nie mogą dyskryminować w szczególności ze względu na płeć, wiek, rasę, pochodzenie etniczne, narodowość, religię, światopogląd, niepełnosprawność, orientację seksualną, przekonania polityczne, przynależność związkową lub do organizacji pracodawców.	Przepis zastąpi art. 2a UPZ.

		zatrudnienia lub niektórych korzyści związanych z zatrudnieniem; c) określenia górnej granicy wieku przy rekrutacji, z uwzględnieniem wykształcenia wymaganego na danym stanowisku lub potrzeby racjonalnego okresu zatrudnienia przed przejściem na emeryturę. 2. Niezależnie od przepisów art. 2 ust. 2, Państwa Członkowskie mogą uznać, że nie stanowi dyskryminacji ze względu na wiek ustalanie, dla systemów zabezpieczenia społecznego pracowników, wieku przyznania lub nabycia praw do świadczeń emerytalnych lub inwalidzkich, włącznie z wyznaczaniem, w ramach tych systemów, różnych granic wieku dla pracowników lub grup bądź kategorii pracowników i wykorzystania, w ramach tych systemów, kryteriów wieku do obliczania wysokości świadczeń, pod warunkiem że nie stanowi to dyskryminacji ze względu na płeć.					

TABELA ZGODNOŚCI
Dyrektywa Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r.
Wprowadzająca w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe czy etniczne

Dz. Urz. UE L Nr 180, str. 22
Termin transpozycji: 19 lipca 2003 r.

Lp.	Artykuł	Brzmienie dyrektywy	Resort wiodący / współpraca	Ocena zbieżności ³	Odpowiedni przepis polski ⁴	Brzmienie projektowanego przepisu	Uwagi
9.	Art. 2	Równe traktowanie	MRPiPS				
10.	ust. 1	Do celów niniejszej dyrektywy "zasada równego traktowania" oznacza brak jakichkolwiek form bezpośredniej lub pośredniej dyskryminacji ze względu na pochodzenie rasowe czy etniczne.	MRPiPS	P	Art. 2 pkt 1 Art. 2 pkt 24 Art. 3 ust. 1 i 2	bezrobotnym – oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1 lub pkt 2 lit. a–l, n oraz p, lub osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 3, 5 lub 6, niezatrudnioną i niewykonyującą innej pracy zarobkowej, nieuczącą się w szkole, z wyjątkiem (...) poszukującym pracy – oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3, która ukończyła 18 lat i poszukuje zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub innej formy pomocy, zarejestrowaną w powiatowym urzędzie pracy; Art. 3. 1. Publiczne służby zatrudnienia i Ochotnicze Hufce Pracy, zwane dalej „OHP”, stosują zasady równego traktowania w	Przepis zastąpi art. 2 ust. 1 pkt 2 UPZ. Przepis zastąpi art. 2 ust. 1 pkt 22 UPZ. Przepis zastąpi art. 2a UPZ.

³ Ocena zbieżności:

x – nie wymaga transpozycji

P – pełna zgodność przepisów polskich,

C – częściowa zgodność, konieczna nowelizacja przepisów polskich,

B – brak odpowiadającego przepisu w prawie polskim, konieczne uzupełnienie przepisów polskich.

⁴ Zastosowane w tabeli skróty dot. aktów prawnych:

UPZ - ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 475, z późn. zm.)

					Art. 105 ust. 1	dostępie i korzystaniu z form pomocy określonych w ustawie. 2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, nie mogą dyskryminować w szczególności ze względu na płeć, wiek, rasę, pochodzenie etniczne, narodowość, religię, światopogląd, niepełnosprawność, orientację seksualną, przekonania polityczne, przynależność związkową lub do organizacji pracodawców. Art. 105. 1. Starosta, w celu zapewnienia najwyższej jakości udzielanej pomocy, zamawia usługi w instytucji szkoleniowej, instytucji potwierdzającej nabycie wiedzy i umiejętności lub instytucji wydającej dokumenty potwierdzające nabycie wiedzy i umiejętności, z zachowaniem obowiązujących procedur oraz mając na uwadze zasady konkurencyjności, równego traktowania i przejrzystości.	Przepis zastąpi art. 40 ust. 2d UPZ.
11.	Art. 3	Równe traktowanie	MRPiPS				
12.	ust. 1 lit. a i b	1. W granicach kompetencji powierzonych Wspólnocie, niniejszą dyrektywę stosuje się do wszystkich osób, zarówno sektora publicznego jak i prywatnego, włącznie z instytucjami publicznymi, w odniesieniu do: a) warunków dostępu do zatrudnienia do prowadzenia działalności na własny rachunek oraz uprawiania zawodu, włączając również kryteria	MRPiPS	P	Art. 2 pkt 1 Art. 2 pkt 24	bezrobotnym – oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1 lub pkt 2 lit. a–l, n oraz p, lub osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 3, 5 lub 6, niezatrudnioną i niewykonyującą innej pracy zarobkowej, nieuczącą się w szkole, z wyjątkiem (...) poszukującym pracy – oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3, która ukończyła 18 lat i poszukuje zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub innej formy	Przepis zastąpi art. 2 ust. 1 pkt 2 UPZ. Przepis zastąpi art. 2 ust. 1 pkt 22 UPZ.

		selekcji i warunków rekrutacji, niezależnie od rodzaju działalności i na wszystkich szczeblach hierarchii zawodowej, również w odniesieniu do awansu zawodowego; b) dostępu do wszystkich rodzajów i szczebli poradnictwa zawodowego, szkolenia zawodowego, doskonalenia i przekwalifikowania pracowników, łącznie ze zdobywaniem praktycznych doświadczeń; (...)			Art. 3 ust. 1 i 2	pomocy, zarejestrowaną w powiatowym urzędzie pracy; Art. 3. 1. Publiczne służby zatrudnienia i Ochotnicze Hufce Pracy, zwane dalej „OHP”, stosują zasady równego traktowania w dostępie i korzystaniu z form pomocy określonych w ustawie. 2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, nie mogą dyskryminować w szczególności ze względu na płeć, wiek, rasę, pochodzenie etniczne, narodowość, religię, światopogląd, niepełnosprawność, orientację seksualną, przekonania polityczne, przynależność związkową lub do organizacji pracodawców.	Przepis zastąpi art. 2a UPZ.

Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r.

Dz. Urz. UE L Nr 158, str. 77 z 30 kwietnia 2004 r.
Termin transpozycji: 29 kwietnia 2006 r.

Lp.	Art yku ł	Brdmienie dyrektywy	Resort wiodący / współpr aca	Ocena zbieżn ości ⁵	Odpowiedni przepis polski ⁶	Brdmienie projektowanego przepisu	Uwagi
13.	Art. 24	Równe traktowanie	MRPiPS				
14.		1. Z zastrzeżeniem specjalnych przepisów wyraźnie określonych w Traktacie i prawie wtórnym wszyscy obywatele Unii zamieszkujący na podstawie niniejszej dyrektywy na terytorium przyjmującego Państwa Członkowskiego są traktowani na równi z obywatelami tego Państwa Członkowskiego w zakresie ustanowionym w Traktacie. Korzystanie z tego prawa obejmuje członków rodziny, którzy nie są obywatelami jednego z Państw Członkowskich i posiadają	MRPiPS	P	Art. 2 pkt 1 Art. 2 pkt 24	bezrobotnym – oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1 lub pkt 2 lit. a–l, n oraz p, lub osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 3, 5 lub 6, niezatrudnioną i niewykonyującą innej pracy zarobkowej, nieuczącą się w szkole, z wyjątkiem (...) poszukującym pracy – oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3, która ukończyła 18 lat i poszukuje zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub innej formy pomocy, zarejestrowaną w powiatowym urzędzie pracy;	Przepis zastąpi art. 2 ust. 1 pkt 2 UPZ. Przepis zastąpi art. 2 ust. 1 pkt 22 UPZ.

UPZ - ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 475, z późn. zm.)

		prawo pobytu lub stałego pobytu. 2. W drodze odstępstwa od ust. 1, przyjmujące Państwo Członkowskie nie jest zobowiązane do przyznania uprawnienia do pomocy społecznej w ciągu pierwszych trzech miesięcy pobytu lub, w określonym przypadku, dłuższego okresu przewidzianego w art. 14 ust. 4 lit. b), ani nie jest zobowiązane – przed nabyciem prawa stałego pobytu – do udzielania pomocy dla pokrycia kosztów utrzymania w czasie studiów, włącznie z kształceniem zawodowym, w postaci stypendiów lub pożyczek studenckich, dla osób nie będących pracownikami najemnymi, osób pracujących na własny rachunek, osób, które zachowują ten status, i członków ich rodziny.			Art. 25 ust. 1 pkt 3 lit. a	art. 25. 1. Minister właściwy do spraw pracy realizuje zadania w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy przez: (...) 3) realizowanie zadań wynikających z prawa swobodnego przepływu pracowników między państwami, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c, w tym: a) koordynowanie sieci EURES na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, udzielanie akredytacji do prowadzenia pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES, zwanej dalej „akredytacją”, oraz realizację innych zadań wynikających z udziału w tej sieci,	Przepis zastąpi art. 4 ust. 1 pkt 2 lit. d UPZ.
					Art. 20 ust. 1 pkt 1	Art. 20. 1. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego realizuje zadania z zakresu koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–d, w zakresie świadczeń dla bezrobotnych, w szczególności przez: 1) pełnienie funkcji instytucji łącznikowej;	Przepis zastąpi art. 4 ust. 1a UPZ.
					Art. 32 ust. 1 pkt 11 i 12	Art. 32. 1. Do zadań samorządu województwa w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy należy: (...)	Przepis zastąpi art. 8 ust. 1 pkt 8 i 9 UPZ.

						11) realizowanie zadań wynikających z koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–d, oraz państw, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła dwustronne umowy międzynarodowe o zabezpieczeniu społecznym, w zakresie świadczeń dla bezrobotnych, w szczególności: a) pełnienie funkcji instytucji właściwej oraz innych instytucji określonych przepisami o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, z wyłączeniem instytucji łącznikowej, wymienionej w art. 20 ust. 1 pkt 1, w tym przyjmowanie i rozpatrywanie wniosków o wydanie odpowiednich dokumentów i zaświadczeń w sprawach świadczeń z tytułu bezrobocia, b) wydawanie decyzji w sprawach wymienionych w art. 35 ust. 1–3; 12) realizowanie zadań wynikających z prawa swobodnego przepływu pracowników między państwami, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c, w szczególności: a) realizację działań sieci EURES na terenie województwa, w tym koordynowanie realizacji tych działań przez PUP, we współpracy z ministrem właściwym do spraw pracy, samorządami powiatowymi oraz innymi podmiotami	

					Art. 38 ust. 1 pkt 15 i 16	uprawnionymi do realizacji działań sieci EURES, b) realizowanie zadań związanych z udziałem w partnerstwach transgranicznych EURES, na terenie działania tych partnerstw; Art. 38. 1. Do zadań samorządu powiatu w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy należy: (...) 15) realizowanie zadań wynikających z koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–d, oraz państw, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła dwustronne umowy międzynarodowe o zabezpieczeniu społecznym, w zakresie świadczeń dla bezrobotnych, w tym realizowanie decyzji, o których mowa w art. 35 a także wypłaty zasiłków zachowanych zgodnie z art. 35 ust. 5; 16) realizowanie zadań wynikających z prawa swobodnego przepływu pracowników między państwami, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c, w szczególności: a) realizowanie działań sieci EURES na terenie powiatu we współpracy z ministrem właściwym do spraw pracy, samorządami województw oraz	Przepis zastąpi art. 9 ust. 1 pkt 15 i 16 UPZ.

					innymi podmiotami uprawnionymi do realizacji działań sieci EURES, b) realizowanie zadań związanych z udziałem w partnerstwach transgranicznych EURES na terenie działania tych partnerstw;	
				Art. 218 ust. 1 pkt 7	Art. 218. 1. Prawo do zasiłku przysługuje bezrobotnemu za każdy dzień kalendarzowy od dnia zarejestrowania się w PUP, z zastrzeżeniem art. 219 i art. 220, jeżeli w okresie 18 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień zarejestrowania, łącznie przez okres co najmniej 365 dni: 7) opłacał składkę na Fundusz Pracy w związku z pracą za granicą u pracodawcy zagranicznego w państwie niewymienionym w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–d, w wysokości 9,75% przeciętnego wynagrodzenia za każdy miesiąc zatrudnienia;	Przepis zastąpi art. 71 ust. 1 pkt 2 lit. g UPZ.
				Art. 245 ust. 1	Art. 245. 1. Na zasadach określonych w ustawie zasiłek i inne świadczenia z tytułu bezrobocia przysługują osobom, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1, 2 lit. a–j oraz l oraz pkt 3, 5 i 6.	Przepis zastąpi art. 1 ust. 4 UPZ.
				Art. 256	Art. 256. 1. Osoby podejmujące pracę za granicą u pracodawcy zagranicznego w państwie niewymienionym w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–d mogą opłacać składkę na Fundusz Pracy pod warunkiem zawiadomienia na piśmie PUP właściwego ze względu na ostatnie	Przepis zastąpi art. 71 ust. 8 UPZ.

					Art. 224 ust. 4 pkt 2 Art. 339	miejsce zamieszkania w Rzeczypospolitej Polskiej o przystąpieniu do opłacania tych składek. 2. Wysokość składki, o której mowa w ust. 1, wynosi 9,75% przeciętnego wynagrodzenia za każdy miesiąc zatrudnienia. 3. Składki na Fundusz Pracy nie mogą być opłacane za okres wsteczny. 4. Opłacone składki na Fundusz Pracy nie podlegają zwrotowi, chyba że zostały wpłacone w wyższej od obowiązującej za dany okres wysokości. 5. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia tryb opłacania składek na Fundusz Pracy przez osoby, o których mowa w ust. 1, uwzględniając ich dobrowolny charakter oraz brak możliwości ich opłacania za okresy wsteczne. Art. 224. 4. Do okresu, od którego zależy wysokość i okres pobierania zasiłku, zalicza się również: (...) 2) okresy zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej przebyte przed dniem 1 maja 2004 r. za granicą u pracodawcy zagranicznego w państwie wymienionym w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–d, za które były opłacane składki na Fundusz Pracy. Art. 339. Udokumentowane okresy zatrudnienia, przebyte za granicą u pracodawcy	Przepis zastąpi art. 72 ust. 5a lit. b UPZ. Przepis zastąpi art. 86 ust. 1 UPZ.

						zagranicznego, są zaliczane do okresów pracy w Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie uprawnień pracowniczych.	

TABELA ZGODNOŚCI
Dyrektywa Rady 2006/54/WE z dnia 5 lipca 2006 r.
w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy

Dz. Urz. UE L Nr 204, str. 23
Termin transpozycji: 15 sierpnia 2008 r.

Lp.	Artykuł	Brzmienie dyrektywy	Resort wiodący / współpracujący	Ocena zbieżności ⁷	Odpowiedni przepis polski ⁸	Brzmienie projektowanego przepisu	Uwagi
15.	Art. 1	Równość szans oraz równe traktowanie kobiet i mężczyzn	MRPiPS				
16.	lit a	„Celem niniejszej dyrektywy jest wprowadzenie w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy. W tym celu zawiera ona przepisy dotyczące wprowadzenia w życie zasady równego traktowania w odniesieniu do: a) dostępu do zatrudnienia, w tym do awansu zawodowego i szkolenia zawodowego; b) warunków pracy, w tym wynagrodzenia; c) systemów zabezpieczenia społecznego pracowników.	MRPiPS	P	Art. 2 pkt 1 Art. 2 pkt 24 Art. 3 ust. 1 i 2	bezrobotnym – oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1 lub pkt 2 lit. a–l, n oraz p, lub osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 3, 5 lub 6, niezatrudnioną i niewykonującą innej pracy zarobkowej, nieuczącą się w szkole, z wyjątkiem (...) poszukującym pracy – oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3, która ukończyła 18 lat i poszukuje zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub innej formy pomocy, zarejestrowaną w powiatowym urzędzie pracy; Art. 3. 1. Publiczne służby zatrudnienia i Ochotnicze Hufce Pracy, zwane dalej „OHP”, stosują	Przepis zastąpi art. 2 ust. 1 pkt 2 UPZ. Przepis zastąpi art. 2 ust. 1 pkt 22 UPZ. Przepis zastąpi art. 2a UPZ.

⁷ Ocena zbieżności:

x – nie wymaga transpozycji

P – pełna zgodność przepisów polskich,

C – częściowa zgodność, konieczna nowelizacja przepisów polskich,

B – brak odpowiadającego przepisu w prawie polskim, konieczne uzupełnienie przepisów polskich.

⁸ Zastosowane w tabeli skróty dot. aktów prawnych:

UPZ - ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 475, z późn. zm.)

		Niniejsza dyrektywa zawiera również przepisy, których celem jest zapewnienie, aby wprowadzenie w życie wyżej wymienionych zasad było bardziej skuteczne poprzez ustanowienie właściwych procedur."			Art. 105 ust. 1	zasady równego traktowania w dostępie i korzystaniu z form pomocy określonych w ustawie. 2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, nie mogą dyskryminować w szczególności ze względu na płeć, wiek, rasę, pochodzenie etniczne, narodowość, religię, światopogląd, niepełnosprawność, orientację seksualną, przekonania polityczne, przynależność związkową lub do organizacji pracodawców. Art. 105. 1. Starosta, w celu zapewnienia najwyższej jakości udzielanej pomocy, zamawia usługi w instytucji szkoleniowej, instytucji potwierdzającej nabycie wiedzy i umiejętności lub instytucji wydającej dokumenty potwierdzające nabycie wiedzy i umiejętności, z zachowaniem obowiązujących procedur oraz mając na uwadze zasady konkurencyjności, równego traktowania i przejrzystości.	Przepis zastąpi art. 40 ust. 2d UPZ.
17.	Art. 14	Równe traktowanie	MRPiPS				
18.	Ust. 1 lit. b	„1. Zakazuje się wszelkiej bezpośredniej i pośredniej dyskryminacji ze względu na płeć w sektorze prywatnym i publicznym, w tym w instytucjach publicznych, w odniesieniu do: a) warunków dostępu do zatrudnienia, do prowadzenia działalności na własny rachunek oraz wykonywania zawodu, w tym kryteriów selekcji i	MRPiPS	P	Art. 2 pkt 1 Art. 2 pkt 24	bezrobotnym – oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1 lub pkt 2 lit. a–l, n oraz p, lub osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 3, 5 lub 6, niezatrudnioną i niewykonyującą innej pracy zarobkowej, nieuczącą się w szkole, z wyjątkiem (...) poszukującym pracy – oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3, która ukończyła 18 lat i poszukuje zatrudnienia, innej pracy	Przepis zastąpi art. 2 ust. 1 pkt 2 UPZ. Przepis zastąpi art. 2 ust. 1 pkt 22 UPZ.

		warunki jej wykonywania cecha taka jest prawdziwym i determinującym wymogiem zawodowym, pod warunkiem że cel takiego odmiennego traktowania jest zgodny z prawem, a wymóg jest proporcjonalny.”					
19.	Art. 17	Równe traktowanie – środki prawne	MRPIPS				
20.		„1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby wszystkie osoby, które uważają się za pokrzywdzone w swoich prawach poprzez niestosowanie do nich zasady równego traktowania, mogły dochodzić swoich roszczeń, wynikających z niniejszej dyrektywy, przed sądem po ewentualnym zwróceniu się do innych właściwych organów, jak również, o ile Państwa te uznają to za właściwe, po wykorzystaniu procedury pojednawczej, nawet wówczas gdy zakończeniu uległ stosunek, w ramach którego dyskryminacja miała mieć miejsce. 2. Państwa Członkowskie zapewniają, aby stowarzyszenia, organizacje lub inne osoby prawne, które zgodnie z kryteriami określonymi w ustawodawstwie krajowym mają interes prawny w			Art. 3 ust. 3	Art. 3. 1. (...). 2.(...). 3. Do postępowań o naruszenie zasady równego traktowania stosuje się przepisy ustawy z dnia 3 grudnia 2010 r. o wdrożeniu niektórych przepisów Unii Europejskiej w zakresie równego traktowania(Dz. U. z 2024 r. poz. 1175 i 1871).	Przepis zastąpi art. 2b UPZ.

		zapewnieniu przestrzegania przepisów niniejszej dyrektywy, mogły brać udział w postępowaniach sądowych lub administracyjnych mających na celu realizację uprawnień wynikających z niniejszej dyrektywy w imieniu tych osób albo na ich rzecz za ich zgodą. 3. Ustępy 1 i 2 pozostają bez uszczerbku dla krajowych przepisów dotyczących terminów dochodzenia roszczeń z tytułu zasady równego traktowania.”					

TABELA ZGODNOŚCI
Dyrektywa Rady 2008/104/WE z dnia 19 listopada 2008 r.
w sprawie pracy tymczasowej

Dz. Urz. UE L Nr 327, str. 9
Termin transpozycji: 5 grudnia 2011 r.

Lp.	Artykuł	Brzmienie dyrektywy	Resort wiodący / współpraca	Ocena zbieżności ⁹	Odpowiedni przepis polski ¹⁰	Brzmienie projektowanego przepisu	Uwagi
21.	Art. 5	Równe traktowanie	MRPiPS				
22.		„1. Podstawowe warunki pracy i zatrudnienia pracowników tymczasowych w okresie skierowania do pracy w przedsiębiorstwie użytkownika odpowiadają co najmniej warunkom, jakie miałyby zastosowanie, gdyby zostali oni bezpośrednio zatrudnieni przez to przedsiębiorstwo na tym samym stanowisku. Do celów stosowania pierwszego akapitu, obowiązujące w przedsiębiorstwie użytkownika przepisy dotyczące: a) ochrony kobiet w ciąży i matek karmiących dziecko	MRPiPS	P	Art. 2 pkt 1 Art. 2 pkt 24 Art. 3 ust. 1 i 2	bezrobotnym – oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1 lub pkt 2 lit. a–l, n oraz p, lub osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 3, 5 lub 6, niezatrudnioną i niewykonyującą innej pracy zarobkowej, nieuczącą się w szkole, z wyjątkiem (...) poszukującym pracy – oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3, która ukończyła 18 lat i poszukuje zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub innej formy pomocy, zarejestrowaną w powiatowym urzędzie pracy; Art. 3. 1. Publiczne służby zatrudnienia i Ochotnicze Hufce Pracy, zwane dalej „OHP”, stosują zasady równego traktowania w	Przepis zastąpi art. 2 ust. 1 pkt 2 UPZ. Przepis zastąpi art. 2 ust. 1 pkt 22 UPZ. Przepis zastąpi art. 2a UZP.

⁹ Ocena zbieżności:

x – nie wymaga transpozycji

P – pełna zgodność przepisów polskich,

C – częściowa zgodność, konieczna nowelizacja przepisów polskich,

B – brak odpowiadającego przepisu w prawie polskim, konieczne uzupełnienie przepisów polskich.

¹⁰ Zastosowane w tabeli skróty dot. aktów prawnych:

UPZ - ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 475, z późn. zm.)

		piersią oraz ochrony dzieci i młodocianych; oraz b) jednakowego traktowania mężczyzn i kobiet oraz dotyczące wszelkich działań na rzecz zwalczania dyskryminacji ze względu na płeć, pochodzenie rasowe lub etniczne, religię, światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną; muszą być zgodne z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi, układami zbiorowymi pracy lub innymi przepisami ogólnymi. 2. W odniesieniu do wynagrodzenia państwa członkowskie po konsultacji z partnerami społecznym mogą przewidzieć wyjątek od zasady ustanowionej w ust. 1, jeśli pracownicy tymczasowi związani z daną agencją pracy tymczasowej stałą umową o pracę otrzymują wynagrodzenie również pomiędzy okresami skierowania. 3. Państwa członkowskie po konsultacji z partnerami społecznymi mogą przyznać im, na odpowiednim szczeblu i na warunkach ustanowionych przez państwa członkowskie, możliwość			dostępie i korzystaniu z form pomocy określonych w ustawie. 2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, nie mogą dyskryminować w szczególności ze względu na płeć, wiek, rasę, pochodzenie etniczne, narodowość, religię, światopogląd, niepełnosprawność, orientację seksualną, przekonania polityczne, przynależność związkową lub do organizacji pracodawców. Art. 105. 1. Starosta, w celu zapewnienia najwyższej jakości udzielanej pomocy, zamawia usługi w instytucji szkoleniowej, instytucji potwierdzającej nabycie wiedzy i umiejętności lub instytucji wydającej dokumenty potwierdzające nabycie wiedzy i umiejętności, z zachowaniem obowiązujących procedur oraz mając na uwadze zasady konkurencyjności, równego traktowania i przejrzystości.	Przepis zastąpi art. 40 ust. 2d UZP.

		stosowania lub zawierania układów zbiorowych pracy, które mogą wprowadzać ustalenia w zakresie warunków pracy i zatrudnienia pracowników tymczasowych różniące się od warunków, o których mowa w ust. 1, z poszanowaniem ogólnej ochrony pracowników tymczasowych. 4. O ile pracownicy tymczasowi objęci są ochroną na odpowiednim poziomie, państwa członkowskie, których prawo nie przewiduje systemu uznawania układów zbiorowych pracy za powszechnie obowiązujące lub w których brak jest przepisów lub praktyk umożliwiających objęcie postanowieniami takich układów wszystkich podobnych do siebie przedsiębiorstw w pewnym sektorze lub na pewnym obszarze geograficznym, mogą – po konsultacji z partnerami społecznymi na szczeblu krajowym oraz na podstawie zawartego przez nich porozumienia – wprowadzić ustalenia dotyczące podstawowych warunków pracy i zatrudnienia, które stanowią odstępstwo od zasady ustanowionej w ust.				

	1. Ustalenia takie mogą obejmować okres oczekiwania na nabycie prawa do równego traktowania. Ustalenia, o których mowa w niniejszym ustępie, są zgodne z prawodawstwem wspólnotowym oraz wystarczająco dokładne i dostępne, aby sektory i firmy, których dotyczą, mogły określić i wypełnić swe obowiązki. W szczególności państwa członkowskie określają w zastosowaniu art. 3 ust. 2, czy podstawowe warunki pracy i zatrudnienia, o których mowa w ust. 1, obejmują również pracownicze systemy zabezpieczenia społecznego, w tym świadczenia emerytalno-rentowe, chorobowe lub formy finansowej partycypacji pracowniczej. Ustalenia takie nie naruszają porozumień na szczeblu krajowym, regionalnym, lokalnym lub sektorowym, które są co najmniej równie korzystne dla pracowników. 5. Państwa członkowskie zgodnie ze swoimi przepisami lub praktyką podejmują odpowiednie środki w celu zapobiegania niewłaściwemu stosowaniu niniejszego artykułu, a w					

		szczegółności stosowaniu kolejnych skierowań w celu obchodzenia przepisów niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie informują Komisję o takich środkach.”					

TABELA ZGODNOŚCI

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r.
w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochron

Dz. Urz. UE L 2011 Nr 337, str. 9 z 13 grudnia 2011 r.
Termin transpozycji 25 grudnia 2013 r.

Lp.	Art yku ł	Brzmienie dyrektywy	Resort wiodący / współpr aca	Oce na zbie żność ¹¹	Odpowiedni przepis polski ¹²	Brzmienie projektowanego przepisu	Uwagi
1.	Art. 26	Dostęp do zatrudnienia					
2.	ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby udogodnienia, takie jak zapewnienie osobom dorosłym możliwości kształcenia związanego z zatrudnieniem, szkolenie zawodowe, w tym szkolenie podnoszące kwalifikacje, staże zawodowe oraz usługi doradcze świadczone przez urzędy pracy były oferowane beneficjentom ochrony międzynarodowej na takich samych warunkach co własnym obywatelom.	MRPiPS	P	Art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. g i h Art. 2 pkt 1	Art. 1 ust. 3. Ustawa ma zastosowanie do: 2) cudzoziemców poszukujących i podejmujących zatrudnienie lub inną pracę zarobkową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: g) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy, h) którym udzielono ochrony uzupełniającej w Rzeczypospolitej Polskiej, bezrobotnym – oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1 lub pkt 2 lit. a–l, n oraz p, lub osobę,	Przepis zastąpi art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. d i l UPZ. Przepis zastąpi art. 2 ust. 1 pkt 2 UPZ.

¹¹ Ocena zbieżności:

x – nie wymaga transpozycji

P – pełna zgodność przepisów polskich,

C – częściowa zgodność, konieczna nowelizacja przepisów polskich,

B – brak odpowiadającego przepisu w prawie polskim, konieczne uzupełnienie przepisów polskich.

¹² Zastosowane w tabeli skróty dot. aktów prawnych:

UPZ - ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 475, z późn. zm.)

					Art. 2 pkt 24 Art. 72	o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 3, 5 lub 6, niezatrudnioną i niewykonującą innej pracy zarobkowej, nieuczącą się w szkole, z wyjątkiem (...) poszukującym pracy – oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3, która ukończyła 18 lat i poszukuje zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub innej formy pomocy, zarejestrowaną w powiatowym urzędzie pracy; Art. 72. 1. Z form pomocy mogą korzystać na zasadach określonych w ustawie: 1) osoby, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1, pkt 2 lit. a–j oraz l oraz pkt 3, 5 i 6; 2) osoby, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. k, m, n oraz p – z wyłączeniem prawa do świadczeń określonych w art. 111 i art. 234 ust. 1. 2. Na zasadach określonych w ustawie osoby, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. o, mogą korzystać z form pomocy określonych w ustawie dotyczących pracy sezonowej w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem prawa do świadczeń określonych w art. 111 i art. 234.	Przepis zastąpi art. 2 ust. 1 pkt 22 UPZ. Przepis zastąpi art. 43 ust. 1 pkt 9 UPZ.
3.	Art. 27	Dostęp do kształcenia					

4.	ust. 2	2. Państwa członkowskie zezwalają osobom dorosłym, którym udzielono ochrony międzynarodowej, na dostęp do ogólnego systemu edukacji, do dalszego szkolenia lub do przekwalifikowania, na takich samych warunkach co obywatelom państw trzecich legalnie przebywającym na ich terytorium.	MRPiPS	P	Art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. g i h.	Art. 1 ust. 3. Ustawa ma zastosowanie do: 2) cudzoziemców poszukujących i podejmujących zatrudnienie lub inną pracę zarobkową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: g) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy, h) którym udzielono ochrony uzupełniającej w Rzeczypospolitej Polskiej,	Przepis zastąpi art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. d i UPZ.
					Art. 2 pkt 1	bezrobotnym – oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1 lub pkt 2 lit. a–l, n oraz p, lub osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 3, 5 lub 6, niezatrudnioną i niewykonującą innej pracy zarobkowej, nieuczącą się w szkole, z wyjątkiem (...)	Przepis zastąpi art. 2 ust. 1 pkt 2 UPZ.
					Art. 2 pkt 24	poszukującym pracy – oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3, która ukończyła 18 lat i poszukuje zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub innej formy pomocy, zarejestrowaną w powiatowym urzędzie pracy;	Przepis zastąpi art. 2 ust. 1 pkt 22 UPZ.
					Art. 72	Art. 72. Z form pomocy mogą korzystać na zasadach określonych w ustawie: 1) osoby, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1, pkt 2 lit. a–j oraz l oraz pkt 3, 5 i 6; 2) osoby, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. k, m, n oraz p – z wyłączeniem prawa do	Przepis zastąpi art. 43 ust. 1 pkt 9 UPZ.

						świadczeń określonych w art. 111 i art. 234 ust. 1. 2. Na zasadach określonych w ustawie osoby, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. o, mogą korzystać z form pomocy określonych w ustawie dotyczących pracy sezonowej w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem prawa do świadczeń określonych w art. 111 i art. 234.	

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/98/UE z dnia 13 grudnia 2011 r.

Dz. Urz. UE L 2011 Nr 343, str. 1 z 13 grudnia 2011 r.
Termin transpozycji 25 grudnia 2013 r.

[illegible]

UPZ - ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 475, z późn. zm.)

					Art. 72 pkt 2 lit. a–l, n oraz p, lub osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 3, 5 lub 6, niezatrudnioną i niewykonyującą innej pracy zarobkowej, nieuczącą się w szkole, z wyjątkiem (...) Art. 72. Z form pomocy mogą korzystać na zasadach określonych w ustawie: 1) osoby, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1, pkt 2 lit. a–j oraz l oraz pkt 3, 5 i 6; 2) osoby, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. k, m, n oraz p – z wyłączeniem prawa do świadczeń określonych w art. 111 i art. 234 ust. 1. 2. Na zasadach określonych w ustawie osoby, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. o, mogą korzystać z form pomocy określonych w ustawie dotyczących pracy sezonowej w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia ... o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem prawa do świadczeń określonych w art. 111 i art. 234.	Przepis zastąpi art. 1 ust. 6 UPZ.
					Art. 245 Art. 245. 1 Na zasadach określonych w ustawie zasiłek i inne świadczenia z tytułu bezrobocia przysługują osobom, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1, 2 lit. a–j oraz l oraz pkt 3, 5 i 6.	Przepis zastąpi art. 1 ust. 4 i 5 UPZ.

						2. Na zasadach określonych w ustawie zasiłek przysługuje osobom, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. n.	
6.	Art. 12	Prawo do równego traktowania	MRPiPS	P			
7.	ust. 1 lit. h				Art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. n	Art. 1 ust. 3. Ustawa ma zastosowanie do cudzoziemców 2) poszukujących i podejmujących zatrudnienie lub inną pracę zarobkową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; n) posiadających zezwolenie na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 114 ust. 1 albo 1a, albo art. 126 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, albo wizę wydaną w celu wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,	Przepis zastąpi art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. ha UPZ.
					Art. 2 pkt 1	bezrobotnym – oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1 lub pkt 2 lit. a–l, n oraz p, lub osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 3, 5 lub 6, niezatrudnioną i niewykonywającą innej pracy zarobkowej, nieuczącą się w szkole, z wyjątkiem (...)	Przepis zastąpi art. 2 ust. 1 pkt 2 UPZ.
					Art. 72	Art. 72. 1. Z form pomocy mogą korzystać na zasadach określonych w ustawie: 1) osoby, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1, pkt 2 lit. a–j oraz l oraz pkt 3, 5 i 6; 2) osoby, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. k, m, n oraz p – z wyłączeniem prawa do	Przepis zastąpi art. 1 ust. 6 UPZ.

					Art. 245	świadczeń określonych w art. 111 i art. 234 ust. 1. 2. Na zasadach określonych w ustawie osoby, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. o, mogą korzystać z form pomocy określonych w ustawie dotyczących pracy sezonowej w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem prawa do świadczeń określonych w art. 111 i art. 234. Art. 245. 1. Na zasadach określonych w ustawie zasiłek i inne świadczenia z tytułu bezrobocia przysługują osobom, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1, 2 lit. a-j oraz l oraz pkt 3, 5 i 6. 2. Na zasadach określonych w ustawie zasiłek przysługuje osobom, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. n.	Przepis zastąpi art. 1 ust. 4 i 5 UPZ.

TABELA ZGODNOŚCI
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/36/UE z dnia 26 lutego 2014 r.
w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu zatrudnienia w charakterze pracownika sezonowego

Dz. Urz. UE L 94 str. 375 z 28 marca 2014 r.
Termin transpozycji 30 września 2016 r.

Lp.	Art yku ł	Brzmienie dyrektywy	Resort wiodący / współpr aca	Oce na zbie żnoś ci ¹⁵	Odpowiedni przepis polski ¹⁶	Brzmienie projektowanego przepisu	Uwagi
8.	Art. 23	Prawo do równego traktowania					
9.	ust. 1 lit. f i g	Pracownicy sezonowi są uprawnieni do bycia traktowanymi na równi z obywatelami przyjmującego państwa członkowskiego co najmniej w odniesieniu do: Usług doradczych dotyczących pracy sezonowej oferowanych przez urzędy pracy, kształcenia i szkolenia zawodowego	MRPiPS	P	Art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. o	Art. 1 ust. 3. Ustawa ma zastosowanie do cudzoziemców poszukujących i podejmujących zatrudnienie lub inną pracę zarobkową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: o) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej wizę wydaną w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 5a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, lub zezwolenie na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 185a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, albo przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach ruchu bezwizowego w związku z wnioskiem wpisanym do	Przepis zastąpi art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. hb UPZ.

¹⁵ Ocena zbieżności:

x – nie wymaga transpozycji

P – pełna zgodność przepisów polskich,

C – częściowa zgodność, konieczna nowelizacja przepisów polskich,

B – brak odpowiadającego przepisu w prawie polskim, konieczne uzupełnienie przepisów polskich.

¹⁶ Zastosowane w tabeli skróty dot. aktów prawnych:

UPZ - ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 475, z późn. zm.)

					Art. 2 pkt 24 Art. 72 ust. 2	ewidencji wniosków, o której mowa w art. 50 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. ...), poszukującym pracy – oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3, która ukończyła 18 lat i poszukuje zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub innej formy pomocy, zarejestrowaną w powiatowym urzędzie pracy; Art. 72. 2. Na zasadach określonych w ustawie osoby, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. o, mogą korzystać z form pomocy określonych w ustawie dotyczących pracy sezonowej w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia ... o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem prawa do świadczeń określonych w art. 111 i art. 234.	Przepis zastąpi art. 2 ust. 1 pkt 22 UPZ. Przepis zastąpi art. 1 ust. 7 UPZ. Przepis w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. n, który zastąpi art. 1 ust. 1 pkt 2 lit. hb UPZ dotyczy cudzoziemców posiadających wizę wydaną w celu pracy sezonowej, zezwolenie na pobyt czasowy w związku z pracą sezonową albo przebywających w ramach bezwizowego w związku z wpisem do ewidencji wniosków w sprawie pracy sezonowej. Cudzoziemcy ci będą mogli zarejestrować się jako osoby poszukujące pracy i na takich samych zasadach jak obywatele Polski korzystać z form pomocy oferowanych przez urzędy pracy, w tym kształcenia ustawicznego. Nie będą oni mieli prawa do stypendium.
10.	ust. 2 lit i	2. Państwa członkowskie mogą ograniczyć zasadę równego traktowania: (i) odnośnie do ust. 1 akapit pierwszy lit. d) – poprzez			Art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. o	Art. 1 ust. 3. Ustawa ma zastosowanie do 2) cudzoziemców poszukujących i podejmujących zatrudnienie lub inną pracę zarobkową na	Przepis zastąpi art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. hb UPZ.

		wyłączenie świadczeń rodzinnych i świadczeń dla bezrobotnych, bez uszczerbku dla rozporządzenia (UE) nr 1231/2010;			terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: o) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej wizę wydaną w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 5a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, lub zezwolenie na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 185a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, albo przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach ruchu bezwizowego w związku z wnioskiem wpisanym do ewidencji wniosków, o której mowa w art. 50 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz.)	
				Art. 2 pkt 24	poszukującym pracy – oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3, która ukończyła 18 lat i poszukuje zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub innej formy pomocy, zarejestrowaną w powiatowym urzędzie pracy;	Przepis zastąpi art. 2 ust. 1 pkt 22 UPZ.
				Art. 72 ust. 2	Art. 72. 2. Na zasadach określonych w ustawie osoby, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. o, mogą korzystać z form pomocy określonych w ustawie dotyczących pracy sezonowej w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia ... o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na	Przepis zastąpi art. 1 ust. 7 UPZ. Przepis w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. o, który zastąpi art. 1 ust. 1 pkt 2 lit. hb UPZ dotyczy cudzoziemców posiadających wizę wydaną w celu pracy sezonowej, zezwolenie na pobyt czasowy w związku z pracą sezonową albo przebywających w ramach bezwizowego w związku z wpisem do ewidencji wniosków w

					Art. 72 ust. 2	zarobkowej lub innej formy pomocy, zarejestrowaną w powiatowym urzędzie pracy; Art. 72. 2. Na zasadach określonych w ustawie osoby, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. o, mogą korzystać z form pomocy określonych w ustawie dotyczących pracy sezonowej w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia ... o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem prawa do świadczeń określonych w art. 111 i art. 234.	Przepis zastąpi art. 1 ust. 7 UPZ. Przepis w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. o, który zastąpi art. 1 ust. 1 pkt 2 lit. hb UPZ dotyczy cudzoziemców posiadających wizę wydaną w celu pracy sezonowej, zezwolenie na pobyt czasowy w związku z pracą sezonową albo przebywających w ramach bezwizowego w związku z wpisem do ewidencji wniosków w sprawie pracy sezonowej. Cudzoziemcy ci będą mogli zarejestrować się jako osoby poszukujące pracy i na takich samych zasadach jak obywatele Polski korzystać z form pomocy oferowanych przez urzędy pracy, w tym kształcenia ustawicznego. Nie będą oni mieli prawa do stypendium.

TABELA ZGODNOŚCI
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/54/UE
z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie środków ułatwiających korzystanie z praw przyznanych pracownikom w kontekście swobodnego przepływu pracowników

Dz .Urz. UE L Nr 128, str. 8 z 30 kwietnia 2014 r.
Termin transpozycji: 21 maja 2016 r.

Lp.	Artykuł	Brzmienie dyrektywy	Resort wiodący / współpracujący	Ocena zbieżności ¹⁷	Odpowiedni przepis polski ¹⁸	Brzmienie projektowanego przepisu	Uwagi
23.	Art. 4	Organy promujące równe traktowanie oraz wspierające pracowników unijnych i członków ich rodzin	MRPiPS				
24.	Ust. 1	Każde państwo członkowskie wyznacza jedną lub większą liczbę struktur lub organów („organy”), których zadaniem jest promowanie, analiza, monitorowanie i wspieranie równego traktowania pracowników unijnych i członków ich rodzin bez dyskryminacji ze względu na obywatelstwo, nieuzasadnionych ograniczeń lub	MRPiPS	P	Art. 25 ust. 1 pkt 3 lit. b	Art. 25. 1 Minister właściwy do spraw pracy realizuje zadania w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy przez: - monitorowanie, analizę i wspieranie równego traktowania osób, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a i b, korzystających z prawa do swobodnego przepływu pracowników oraz członków ich rodzin w zakresie, o którym mowa w art. 1-10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 492/2011 z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników	Przepis zastąpi art. 4 ust. 1 pkt 7a UPZ.

¹⁷ Ocena zbieżności:

x – nie wymaga transpozycji

P – pełna zgodność przepisów polskich,

C – częściowa zgodność, konieczna nowelizacja przepisów polskich,

B – brak odpowiadającego przepisu w prawie polskim, konieczne uzupełnienie przepisów polskich.

¹⁸ Zastosowane w tabeli skróty dot. aktów prawnych:

UPZ - ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 475, z późn. zm.)

		przeszkód w zakresie ich prawa do swobodnego przemieszczania się, oraz podejmuje niezbędne kroki, aby zapewnić właściwe funkcjonowanie takich organów. Organy te mogą być częścią istniejących organów na poziomie krajowym mających podobne cele.				wewnątrz Unii (Dz. Urz. UE L 141 z 27.05.2011, str. 1), w szczególności: – zlecanie niezależnych sondaży i analiz oraz publikowanie niezależnych sprawozdań i zaleceń na temat nieuzasadnionych ograniczeń i przeszkód w zakresie prawa do swobodnego przepływu pracowników i ich dyskryminacji, – inicjowanie i monitorowanie działań mających na celu przeciwdziałanie nieuzasadnionym ograniczeniom i przeszkodom w zakresie prawa do swobodnego przepływu pracowników oraz ich dyskryminacji, – publikowanie informacji o przepisach dotyczących swobodnego przepływu pracowników i ich stosowaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, – pełnienie funkcji punktu kontaktowego dla odpowiadających mu punktów kontaktowych w innych państwach członkowskich w celu współpracy i wymiany informacji w sprawach swobodnego przepływu pracowników;	
25.	Ust. 2b	pełnienie roli punktów kontaktowych dla równoważnych punktów kontaktowych w innych państwach członkowskich w celu współpracy i wymiany stosownych informacji	MRPiPS	P	Art. 25 ust. 1 pkt 3 lit. b	Art. 25. 1. Minister właściwy do spraw pracy realizuje zadania w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy przez: - monitorowanie, analizę i wspieranie równego traktowania osób, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a i b, korzystających z	Przepis zastąpi art. 4 ust. 1 pkt 7a UPZ.

						prawa do swobodnego przepływu pracowników oraz członków ich rodzin w zakresie, o którym mowa w art. 1–10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 492/2011 z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii (Dz. Urz. UE L 141 z 27.05.2011, str. 1), w szczególności: i: (...), - pełnienie funkcji punktu kontaktowego dla odpowiadających mu punktów kontaktowych w innych państwach członkowskich w celu współpracy i wymiany informacji w sprawach swobodnego przepływu pracowników;	
26.	Ust. 2c	przeprowadzanie lub zlecanie niezależnych sondaży i analiz na temat nieuzasadnionych ograniczeń lub przeszkód w zakresie prawa do swobodnego przemieszczania się, lub dyskryminacji ze względu na obywatelstwo, w odniesieniu do pracowników unijnych i członków ich rodzin;	MRiPS	P	Art. 25 ust. 1 pkt 3 lit. b	Art. 25. 1. Minister właściwy do spraw pracy realizuje zadania w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy przez: - monitorowanie, analizę i wspieranie równego traktowania osób, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a i b, korzystających z prawa do swobodnego przepływu pracowników oraz członków ich rodzin w zakresie, o którym mowa w art. 1–10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 492/2011 z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii (Dz. Urz. UE L 141 z 27.05.2011, str. 1), w szczególności:	Przepis zastąpi art. 4 ust. 1 pkt 7a UPZ.

						- zlecenie niezależnych sondaży i analiz oraz publikowanie niezależnych sprawozdań i zaleceń na temat nieuzasadnionych ograniczeń i przeszkód w zakresie prawa do swobodnego przepływu pracowników i ich dyskryminacji, (...)	
27.	Ust. 2d	zapewnianie publikacji niezależnych sprawozdań i wydawanie zaleceń w odniesieniu do wszelkich kwestii związanych z tego rodzaju ograniczeniami i przeszkodami lub dyskryminacją;	MRiPS	P	Art. 25 ust. 1 pkt 3 lit. b	Art. 25. 1. Minister właściwy do spraw pracy realizuje zadania w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy przez: - monitorowanie, analizę i wspieranie równego traktowania osób, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a i b, korzystających z prawa do swobodnego przepływu pracowników oraz członków ich rodzin w zakresie, o którym mowa w art. 1–10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 492/2011 z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii (Dz. Urz. UE L 141 z 27.05.2011, str. 1), w szczególności: : (...) - publikowanie informacji o przepisach dotyczących swobodnego przepływu pracowników i ich stosowaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, (...)	Przepis zastąpi art. 4 ust. 1 pkt 7a UPZ.
28.	ust. 2e	publikowanie stosownych informacji o stosowaniu na poziomie krajowym przepisów Unii w dziedzinie	MRiPS	P	Art. 25 ust. 1 pkt 3 lit. b	Art. 25. 1. Minister właściwy do spraw pracy realizuje zadania w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy przez:	Przepis zastąpi art. 4 ust. 1 pkt 7a UPZ.

		swobodnego przepływu pracowników				- monitorowanie, analizę i wspieranie równego traktowania osób, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a i b, korzystających z prawa do swobodnego przepływu pracowników oraz członków ich rodzin w zakresie, o którym mowa w art. 1-10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 492/2011 z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii (Dz. Urz. UE L 141 z 27.05.2011, str. 1), w szczególności: (...)	
29.	art. 6	Dostęp do informacji i jej rozpowszechnianie					
30.	ust. 1	Państwa członkowskie zapewniają, aby zainteresowane osoby, w szczególności unijni pracownicy i pracodawcy, były powiadamiane – wszelkimi stosownymi środkami na całym ich terytorium – o przepisach przyjmowanych na mocy niniejszej dyrektywy i w związku z art. 1-10 rozporządzenia (UE) nr 492/2011.	MRPiPS	P	Art. 25 ust. 1 pkt 3 lit. b	Art. 25. 1. Minister właściwy do spraw pracy realizuje zadania w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy przez: - monitorowanie, analizę i wspieranie równego traktowania osób, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a i b, korzystających z prawa do swobodnego przepływu pracowników oraz członków ich rodzin w zakresie, o którym mowa w art. 1-10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 492/2011 z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii (Dz. Urz. UE L 141 z 27.05.2011, str. 1), w szczególności: - (...)	Przepis zastąpi art. 4 ust. 1 pkt 7a UPZ.

					- publikowanie informacji o przepisach dotyczących swobodnego przepływu pracowników i ich stosowaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, - (...) Art. 86 Art. 86. 1. Pośrednictwo pracy związane ze swobodnym przepływem pracowników na terenie państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c: 1) jest realizowane przez wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy oraz OHP, wyłącznie w ramach sieci EURES; 2) może być realizowane w ramach sieci EURES przez podmioty prowadzące agencje zatrudnienia lub podmioty, o których mowa w art. 306 ust. 1 pkt 4 i 7 po uzyskaniu akredytacji. 2. Pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES obejmuje następujące rodzaje działań: 1) przekazywanie udostępnianych publicznie ofert pracy na portal EURES, o którym mowa w przepisach Unii Europejskiej z zakresu sieci EURES, zwanym dalej „portalem EURES”, przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 4; 2) przekazywanie posiadanych danych bezrobotnych, poszukujących pracy lub osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo na portal	Przepis zastąpi art. 36a UPZ.

					EURES przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego prowadzonego przez ministra właściwego do spraw pracy pod warunkiem, że osoby zainteresowane wyrażą na to zgodę; 3) pośrednictwo pracy, o którym mowa w art. 81 ust. 2 pkt 1–4, oraz inne usługi świadczone w ramach sieci EURES, określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/589 z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie europejskiej sieci służb zatrudnienia (EURES), dostępu pracowników do usług w zakresie mobilności i dalszej integracji rynków pracy oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 492/2011 i (UE) nr 1296/2013 (Dz. Urz. UE L 107 z 22.04.2016, str. 1, z późn. zm.). 3. Z pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES mogą korzystać: 1) bezrobotni i poszukujący pracy; 2) osoby niezarejestrowane, w tym osoby bierne zawodowo; 3) pracodawcy, o których mowa w art. 82; 4) pracodawcy z państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c. 4. Pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES prowadzone przez OHP jest skierowane do młodzieży w wieku od 14. do 30. roku życia. 5. W pośrednictwie pracy w ramach sieci EURES działania, o których mowa w art. 81 ust. 2 pkt 2	

					i 4, stosuje się również do pracodawców z państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c. 6. Pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES jest realizowane zgodnie z Krajowym Planem Działań sieci EURES. 7. Minister właściwy do spraw pracy opracowuje i zatwierdza Krajowy Plan Działań sieci EURES oraz sprawozdanie z realizacji tego planu, uwzględniając w tych dokumentach działania własne, WUP, PUP, OHP i podmiotów akredytowanych. 8. Wkłady do Krajowego Planu Działań sieci EURES oraz sprawozdania z jego realizacji w części działań planowanych i zrealizowanych przez: 1) WUP i PUP z terenu województwa – przygotowuje WUP; 2) OHP – przygotowuje Komendant Główny OHP; 3) podmiot akredytowany – przygotowuje przedstawiciel tego podmiotu. 9. Wkłady, o których mowa w ust. 8, WUP, Komendant Główny OHP oraz przedstawiciel podmiotu akredytowanego przekazują ministrowi właściwemu do spraw pracy w formie i terminie określonym przez tego ministra. 10. Minister właściwy do spraw pracy prowadzi, w postaci elektronicznej, bazę monitoringu działań EURES, która zawiera sprawozdania z realizacji	

						pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES. 11. Sprawozdania, o których mowa w ust. 10, uzupełniane są w terminie do 30 dnia miesiąca następującego po zakończeniu każdego kwartału przez: 1) WUP i PUP, które składają sprawozdania z realizacji działań własnych; 2) wojewódzkie jednostki OHP, które składają sprawozdania za działania własne oraz działania odpowiednich jednostek OHP z terenu województwa; 3) podmiot akredytowany, który składa sprawozdania z realizacji działań własnych.	
31.	Ust. 2	Państwa członkowskie dostarczają –w więcej niż jednym języku urzędowym instytucji Unii – zrozumiałych, nieodpłatnych, łatwo dostępnych, wszechstronnych i aktualnych informacji o prawach przyznanych na mocy prawa Unii dotyczącego swobodnego przepływu pracowników. Informacje te powinny również być łatwo dostępne za pośrednictwem portali Twoja Europa i EURES.	MRPiPS	P	Art. 25 ust. 1 pkt 3 lit. b	Art. 25. 1. Minister właściwy do spraw pracy realizuje zadania w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy przez: - monitorowanie, analizę i wspieranie równego traktowania osób, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a i b, korzystających z prawa do swobodnego przepływu pracowników oraz członków ich rodzin w zakresie, o którym mowa w art. 1–10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 492/2011 z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii (Dz. Urz. UE L 141 z 27.05.2011, str. 1), w szczególności: - (...) - publikowanie informacji o przepisach dotyczących	Przepis zastąpi art. 4 ust. 1 pkt 7a UPZ.

						swobodnego przepływu pracowników i ich stosowaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, - (...)	

TABELA ZGODNOŚCI
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/66/UE z dnia 15 maja 2014 r
w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa

Dz. Urz. UE L 2014 Nr 157, str. 1 z 27 maja 2014 r.
Termin transpozycji 29 listopada 2016 r.

Lp.	Art yku ł	Brzmienie dyrektywy	Resort wiodący / współpr aca	Oce na zbie żnoś ci ¹⁹	Odpowiedni przepis polski ²⁰	Brzmienie projektowanego przepisu	Uwagi
12.	Art. 18	Prawo do równego traktowania					
13.	ust. 2 lit. c	Pracownicy przenoszeni wewnątrz przedsiębiorstwa są traktowani na równi z obywatelami państwa członkowskiego, w którym wykonywana jest praca, w odniesieniu do: c) przepisów prawa krajowego dotyczących działań zabezpieczenia społecznego określonych w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 – chyba że na mocy umów dwustronnych lub prawa krajowego państwa członkowskiego, w którym wykonywana jest praca, zastosowanie ma prawo	MRPiPS	P	Art. 72 ust. 1	Art. 72. 1. Z form pomocy mogą korzystać na zasadach określonych w ustawie: 1) osoby, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1, pkt 2 lit. a–j oraz l oraz pkt 3, 5 i 6; 2) osoby, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. k, m, n oraz p – z wyłączeniem prawa do	Przepis zastąpi art. 43 ust. 1 pkt 9 UPZ.

¹⁹ Ocena zbieżności:

x – nie wymaga transpozycji

P – pełna zgodność przepisów polskich,

C – częściowa zgodność, konieczna nowelizacja przepisów polskich,

B – brak odpowiadającego przepisu w prawie polskim, konieczne uzupełnienie przepisów polskich.

²⁰ Zastosowane w tabeli skróty dot. aktów prawnych:

UPZ - ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 475, z późn. zm.)

		państwa pochodzenia – zapewniających pracownikowi przenoszonemu wewnątrz przedsiębiorstwa objęcie prawem w zakresie zabezpieczenia społecznego w jednym z tych państw. W przypadku mobilności wewnątrzunijnej oraz bez uszczerbku dla umów dwustronnych zapewniających objęcie pracownika przenoszonego wewnątrz przedsiębiorstwa prawem krajowym państwa pochodzenia stosuje się odpowiednio rozporządzenie (UE) nr 1231/2010;				świadczeń określonych w art. 111 i art. 234 ust. 1.	

TABELA ZGODNOŚCI

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r.
w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach
wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze au pair

Dz. Urz. UE L Nr 132, str. 21 z 11 maja 2016 r.
Termin transpozycji: 23 maja 2018 r.

Lp.	Art yku ł	Brzmienie dyrektywy	Resort wiodący / współpr aca	Oce na zbie żność ci ²¹	Odpowiedni przepis polski ²²	Brzmienie projektowanego przepisu	Uwagi
32.	Art. 3	Równe traktowanie	MRPiPS				
33.	Pkt 16			P	Art. 2 pkt 9	innej pracy zarobkowej – oznacza to wykonywanie pracy lub świadczenie usług na podstawie umów cywilnoprawnych, w tym umowy agencyjnej, umowy zlecenia, umowy o dzieło lub umowy o świadczenie usług, do której stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu albo umowy o pomocy przy zbiorach, o której mowa w art. 91a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2024 r. poz. 90, 1243 i 1674), lub w okresie członkostwa w rolniczej spółdzielni produkcyjnej, spółdzielni kółek rolniczych lub spółdzielni usług rolniczych	Przepis zastąpi art. 2 ust. 1 pkt 11 UPZ.

²¹ Ocena zbieżności:

x – nie wymaga transpozycji

P – pełna zgodność przepisów polskich,

C – częściowa zgodność, konieczna nowelizacja przepisów polskich,

B – brak odpowiadającego przepisu w prawie polskim, konieczne uzupełnienie przepisów polskich.

²² Zastosowane w tabeli skróty dot. aktów prawnych:

UPZ - ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 475, z późn. zm.)

					Art. 2 pkt 51	zatrudnieniu – oznacza to wykonywanie pracy na podstawie stosunku pracy, stosunku służbowego oraz umowy o pracę nakładczą;	Przepis zastąpi art. 2 ust. 1 pkt 43 UPZ.
34.	Art. 22	Równe traktowanie					
35.	ust. 1	1. Naukowcy mają prawo do bycia traktowanymi na równi z obywatelami danego państwa członkowskiego zgodnie z art. 12 ust. 1 i 4 dyrektywy 2011/98/UE.	MRPiPS	P	Art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. m	Art. 1 ust. 3. Ustawa ma zastosowanie do: 2) cudzoziemców poszukujących i podejmujących zatrudnienie lub inną pracę zarobkową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; m) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 144, art. 151 ust. 1, art. 151b ust. 1, art. 159 ust. 1, art. 160, art. 161, art. 161b ust. 1, art. 176, art. 186 ust. 1 pkt 1, 2, 4, 5 i 7 lub art. 187 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, lub posiadających wizę krajową w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej, z adnotacją „student”, lub wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, poszukującym pracy – oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3, która ukończyła 18 lat i poszukuje zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub innej formy	Opisane w art. 12 ust. 1 lit. c i e dyrektywy 2011/98/UE prawa do równego traktowania w zakresie edukacji i szkolenia zawodowego i działań zabezpieczenia społecznego określonych w rozporządzeniu (WE) nr 883/2004 przysługują cudzoziemcom mającym określony tytuł pobytowy. Przepis zastąpi art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. h UPZ. Przepis zastąpi art. 2 ust. 1 pkt 22 UPZ.

					Art. 72 ust. 1 pkt 2	pomocy, zarejestrowaną w powiatowym urzędzie pracy; Art. 72. 1. Z form pomocy mogą korzystać na zasadach określonych w ustawie: (...) 2) osoby, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. k, m, n oraz p – z wyłączeniem prawa do świadczeń określonych w art. 111 i art. 234 ust. 1.	Przepis zastąpi art. 1 ust. 6 UPZ.

					Art. 2 pkt 24 o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 3, 5 lub 6, niezatrudnioną i niewykonującą innej pracy zarobkowej, nieuczącą się w szkole, z wyjątkiem (...) poszukującym pracy – oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3, która ukończyła 18 lat i poszukuje zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub innej formy pomocy, zarejestrowaną w powiatowym urzędzie pracy; Art. 3 ust. 1 i 2 Art. 3. 1. Publiczne służby zatrudnienia i Ochotnicze Hufce Pracy, zwane dalej „OHP”, stosują zasady równego traktowania w dostępie i korzystaniu z form pomocy określonych w ustawie. 2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, nie mogą dyskryminować w szczególności ze względu na płeć, wiek, rasę, pochodzenie etniczne, narodowość, religię, światopogląd, niepełnosprawność, orientację seksualną, przekonania polityczne, przynależność związkową lub do organizacji pracodawców. Art. 72 ust. 1 pkt 1 Art. 72. 1. Z form pomocy mogą korzystać na zasadach określonych w ustawie: 1) osoby, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1, pkt 2 lit. a–j oraz I oraz pkt 3, 5 i 6;	Przepis zastąpi art. 2 ust. 1 pkt 22 UPZ. Przepis zastąpi art. 2a UZP. Przepis zastąpi art. 1 ust. 6 UPZ.

					Art. 105 ust. 1	Art. 105. 1. Starosta, w celu zapewnienia najwyższej jakości udzielanej pomocy, zamawia usługi w instytucji szkoleniowej, instytucji potwierdzającej nabycie wiedzy i umiejętności lub instytucji wydającej dokumenty potwierdzające nabycie wiedzy i umiejętności, z zachowaniem obowiązujących procedur oraz mając na uwadze zasady konkurencyjności, równego traktowania i przejrzystości.	Przepis zastąpi art. 40 ust. 2d UZP.

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ AKTU PRAWNEGO:		Projekt ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia Projekt rozporządzenia ministra właściwego do spraw pracy planowanego do wydania na podstawie art. 98 ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO:		Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/589 z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie europejskiej sieci służb zatrudnienia (EURES) dostępu pracowników do usług w zakresie mobilności i dalszej integracji rynków pracy oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 492/2011 i (UE) nr 1296/2013 (Dz. Urz. UE. L 107 z 22.4.2016, str. 1, z późn. zm.), zwane dalej „unijnym rozporządzeniem EURES”			

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ					
Jedn. red.	Treść przepisu UE	T / N ¹	Jedn. red.	Treść przepisu	Uwagi
Rozdział I – PRZEPISY OGÓLNE Art. 1 – Przedmiot	Niniejsze rozporządzenie ustanawia ramy współpracy w celu ułatwienia korzystania ze swobody przepływu pracowników wewnątrz Unii zgodnie z art. 45 TFUE poprzez ustanowienie zasad i przepisów dotyczących: a) organizacji sieci EURES między Komisją, Europejskim Urzędem ds. Pracy i państwami członkowskimi; b) współpracy między Komisją, Europejskim Urzędem ds. Pracy i państwami członkowskimi w zakresie wymiany odpowiednich dostępnych danych dotyczących ofert zatrudnienia, wniosków o zatrudnienie i życiorysów; c) działań podejmowanych indywidualnie lub wspólnie przez państwa członkowskie w celu osiągnięcia równowagi między popytem a podażą na rynku pracy, aby osiągnąć wysoki poziom zatrudnienia dobrej jakości; d) funkcjonowania sieci EURES, w tym współpracy z partnerami społecznymi oraz zaangażowania innych podmiotów;	T	Art. 2 pkt 7	7) EURES – oznacza to europejską sieć służb zatrudnienia państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c, realizującą działania obejmujące w szczególności pośrednictwo pracy wraz z doradztwem w zakresie mobilności na rynku pracy;	

¹ **T** – przepisy zapewniające stosowanie rozporządzenia

N – przepisy rozporządzenia są stosowane wprost

	e) usług wsparcia mobilności związanych z funkcjonowaniem sieci EURES, które mają być świadczone pracownikom i pracodawcom, a tym samym także promowania mobilności na sprawiedliwych zasadach; f) promowania sieci EURES na poziomie unijnym poprzez skuteczne działania komunikacyjne podejmowane przez Komisję, Europejski Urząd ds. Pracy i państwa członkowskie.				
Art. 2 – Zakres stosowania	Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do państw członkowskich oraz obywateli Unii, bez uszczerbku dla art. 2 i 3 rozporządzenia (UE) nr 492/2011.	N			
Art. 3 - Definicje	Na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje: 1) „publiczne służby zatrudnienia” oznacza organizacje z państw członkowskich, będące częścią właściwych ministerstw, organów publicznych lub przedsiębiorstw podlegających prawu publicznemu, które to organizacje są odpowiedzialne za wdrażanie aktywnych polityk rynku pracy i świadczenie usług w zakresie zatrudnienia dobrej jakości w interesie publicznym; 2) „służby zatrudnienia” oznacza każdą osobę prawną, prowadzącą zgodnie z prawem działalność w państwie członkowskim, która świadczy usługi na rzecz pracowników poszukujących zatrudnienia oraz usługi na rzecz pracodawców chcących zatrudnić pracowników; 3) „oferta zatrudnienia” oznacza propozycję pracy, która umożliwiłaby wyłonionemu kandydatowi nawiązanie stosunku pracy, który kwalifikowałby tego kandydata jako pracownika do celów art. 45 TFUE; 4) „kojarzenie ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie oraz ich równoważenie” oznacza wymianę informacji oraz przetwarzanie ofert zatrudnienia, wniosków o zatrudnienie i życiorysów; 5) „wspólna platforma informatyczna” oznacza infrastrukturę informatyczną i związane z nią platformy utworzone na poziomie unijnym na potrzeby przejrzystości i kojarzenia ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie oraz ich równoważenia zgodnie z niniejszym rozporządzeniem; 6) „pracownik transgraniczny” oznacza każdego pracownika wykonującego pracę najemną w państwie członkowskim, który	T – ad. 7	Art. 2 pkt 23	23) partnerstwie transgranicznym EURES – oznacza to działania sieci EURES w regionach przygranicznych Rzeczypospolitej Polskiej, realizowane przez służby zatrudnienia oraz inne podmioty z państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c, uprawnione do realizacji działań sieci EURES;	

	ma miejsce zamieszkania na terytorium innego państwa członkowskiego, gdzie co do zasady pracownik ten powraca każdego dnia lub co najmniej raz w tygodniu; 7) „partnerstwo transgraniczne EURES” oznacza zgrupowanie członków lub partnerów EURES oraz, w stosownych przypadkach, innych zainteresowanych stron spoza sieci EURES, z zamiarem długotrwałej współpracy w strukturach regionalnych, tworzonych w regionach transgranicznych między służbami zatrudnienia na poziomie regionalnym, lokalnym oraz, w stosownych przypadkach, na poziomie krajowym, partnerami społecznymi oraz, w stosownych przypadkach, innymi zainteresowanymi stronami z co najmniej dwóch państw członkowskich lub z jednego państwa członkowskiego i innego kraju uczestniczącego w unijnych instrumentach mających na celu wspieranie sieci EURES; 8) „Europejski Urząd ds. Pracy” oznacza organ utworzony na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1149 ().				
Art. 4 - Dostępność	1. Usługi świadczone zgodnie z niniejszym rozporządzeniem muszą być dostępne dla wszystkich pracowników i pracodawców w całej Unii i nie mogą naruszać zasady równego traktowania.	T	Art. 3 ust. 1 i 2	Art. 3. 1. Publiczne służby zatrudnienia i Ochotnicze Hufce Pracy, zwane dalej „OHP”, stosują zasady równego traktowania w dostępie i korzystaniu z form pomocy określonych w ustawie. 2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, nie mogą dyskryminować w szczególności ze względu na płeć, wiek, rasę, pochodzenie etniczne, narodowość, religię, światopogląd, niepełnosprawność, orientację seksualną, przekonania polityczne, przynależność związkową lub do organizacji pracodawców.	
	2. Dostępność informacji zawartych na portalu EURES oraz usług wsparcia oferowanych na poziomie krajowym dla osób niepełnosprawnych musi zostać zapewniona. Sposoby jej zapewnienia określają – w odniesieniu do ich odpowiednich obowiązków – Komisja, Europejski Urząd Koordynacji oraz członkowie i partnerzy EURES.	N			
Rozdział II – PONOWNE USTANOWIENIE SIECI EURES	1. Niniejszym ponownie ustanawia się sieć EURES. 2. Niniejsze rozporządzenie zastępuje ramy regulacyjne dotyczące EURES określone w rozdziale II rozporządzenia (UE) nr 492/2011 oraz w decyzji wykonawczej 2012/733/UE przyjętej na podstawie art. 38 tego rozporządzenia.	N			

Art. 5 – Ponowne ustanowien ie sieci EURES					
Art. 6 – Cele sieci EURES	Sieć EURES w obszarach swojej działalności przyczynia się do osiągnięcia następujących celów: a) ułatwianie korzystania z praw przyznanych na mocy art. 45 TFUE oraz rozporządzenia (UE) nr 492/2011; b) realizacja skoordynowanej strategii na rzecz zatrudnienia, a w szczególności na rzecz wspierania wykwalifikowanej i wyszkolonej siły roboczej mającej zdolność dostosowywania się, o której to sile roboczej mowa w art. 145 TFUE; c) poprawa funkcjonowania, spójności i integracji rynków pracy w Unii, w tym na poziomie transgranicznym; d) wspieranie dobrowolnej mobilności geograficznej i zawodowej w Unii, w tym w regionach transgranicznych, na sprawiedliwych zasadach oraz zgodnie z prawem i praktyką Unii oraz prawem i praktykami krajowymi; e) wspieranie wchodzenia na rynek pracy, a tym samym promowanie celów społecznych i celów w dziedzinie zatrudnienia, o których mowa w art. 3 TUE.	N			
Art. 7 – Skład sieci EURES	1. W skład sieci EURES wchodzi następujące kategorie organizacji: a) Europejski Urząd Koordynacji, który ustanawia się w ramach Europejskiego Urzędu ds. Pracy i który jest odpowiedzialny za udzielanie sieci EURES pomocy w realizacji jej działań; b) krajowe urzędy koordynacji odpowiedzialne za stosowanie niniejszego rozporządzenia w danym państwie członkowskim, które są wyznaczone przez państwa członkowskie i które mogą być ich publicznymi służbami zatrudnienia; c) członkowie EURES, a mianowicie:	N			

	(i) publiczne służby zatrudnienia wyznaczone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 10; oraz (ii) organizacje dopuszczone do uczestnictwa w sieci EURES zgodnie z art. 11, lub dopuszczone do takiego uczestnictwa na okres przejściowy zgodnie z art. 40, mające udzielać, na poziomie krajowym, regionalnym lub lokalnym, w tym na zasadzie transgranicznej, wsparcia w zakresie kojarzenia ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie oraz ich równoważenia oraz usług wsparcia na rzecz pracowników i pracodawców; d) partnerzy EURES, którymi są organizacje dopuszczone do uczestnictwa w sieci EURES zgodnie z art. 11, a w szczególności jego ust. 2 i 4, lub dopuszczone do takiego uczestnictwa na okres przejściowy zgodnie z art. 40, mające udzielać, na poziomie krajowym, regionalnym lub lokalnym, w tym na zasadzie transgranicznej, wsparcia w zakresie kojarzenia ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie oraz ich równoważenia lub usług wsparcia na rzecz pracowników i pracodawców; e) Komisja. 2. Organizacje partnerów społecznych mogą przystępować do sieci EURES jako członkowie lub partnerzy EURES zgodnie z art. 11.				
Art. 8 – Obowiązki Europejskiego Urzędu Koordynacji	1. Europejski Urząd Koordynacji pomaga sieci EURES w realizacji jej działalności, w szczególności poprzez rozwijanie i prowadzenie, w bliskiej współpracy z krajowymi urzędami koordynacji oraz Komisją, następujących działań: a) formułowanie spójnych ram oraz realizacja horyzontalnych działań wsparcia na rzecz sieci EURES, w tym: (i) jako właściciel systemu portalu EURES i związanych z tym usług informatycznych, określenie potrzeb użytkowników oraz wymogów biznesowych, które mają być przekazane Komisji na potrzeby funkcjonowania i rozwoju portalu, w tym systemów i procedur wymiany informacji na temat ofert zatrudnienia, wniosków o zatrudnienie, życiorysów i dokumentów uzupełniających, oraz innych informacji, we współpracy z innymi odpowiednimi unijnymi służbami lub sieciami zajmującymi się świadczeniem usług informacyjnych i doradczych, oraz inicjatywami; (ii) działania związane z informowaniem i komunikacją na temat sieci EURES;	N			

	(iii) wspólny program szkoleń i ciągły rozwój zawodowy dla personelu członków i partnerów EURES oraz personelu krajowych urzędów koordynacji, zapewniające niezbędną wiedzę fachową; (iv) pomoc techniczna w ramach wspierania personelu członków i partnerów EURES oraz krajowych urzędów koordynacji, w szczególności personelu bezpośrednio kontaktującego się z pracownikami i pracodawcami; (v) ułatwianie tworzenia sieci kontaktów, wymiany najlepszych praktyk i wzajemnego uczenia się w ramach sieci EURES; b) analiza mobilności geograficznej i zawodowej, uwzględniająca zróżnicowanie sytuacji w państwach członkowskich; c) opracowanie odpowiedniej struktury na potrzeby współpracy i kojarzenia ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie oraz ich równoważenia wewnątrz Unii w odniesieniu do przygotowania zawodowego i staży, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. 2. Europejskim Urzędem Koordynacji zarządza Europejski Urząd ds. Pracy. Europejski Urząd Koordynacji prowadzi regularny dialog z przedstawicielami partnerów społecznych na poziomie unijnym. 3. Europejski Urząd Koordynacji – w porozumieniu z grupą koordynacyjną, o której mowa w art. 14, i Komisją – sporządza swoje wieloletnie programy prac.				
Art. 9 – Obowiązki krajowych urzędów koordynacji	1. Państwa członkowskie wyznaczają krajowe urzędy koordynacji zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. b). Państwa członkowskie powiadamiają Europejski Urząd Koordynacji o takim wyznaczeniu. 2. Każdy krajowy urząd koordynacji odpowiada za: a) organizację pracy związanej z siecią EURES w państwie członkowskim, w tym zapewnienie skoordynowanego przekazywania na portal EURES informacji o ofertach zatrudnienia, wnioskach o zatrudnienie i życiorysach zgodnie z art. 17 za pośrednictwem jednego skoordynowanego kanału;	T	Art. 25 ust. 1 pkt 3 lit. a	Art. 25. 1. Minister właściwy do spraw pracy realizuje zadania w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy przez: (...) 3) realizowanie zadań wynikających z prawa swobodnego przepływu pracowników między państwami, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c, w tym: a) koordynowanie sieci EURES na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, udzielanie akredytacji do prowadzenia pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES, zwanej dalej „akredytacją”, oraz realizację innych zadań wynikających z udziału w tej sieci	

	b) współpracę z Komisją, Europejskim Urzędem ds. Pracy i państwami członkowskimi w zakresie kojarzenia ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie oraz ich równoważenia w ramach określonych w rozdziale III; c) przekazywanie Europejskiemu Urzędowi Koordynacji wszelkich dostępnych informacji o rozbieżnościach między liczbą zgłoszonych ofert zatrudnienia a całkowitą liczbą ofert zatrudnienia na poziomie krajowym; d) koordynowanie działań w ramach danego państwa członkowskiego oraz wspólnie z innymi państwami członkowskimi zgodnie z rozdziałem V. 3. Każdy krajowy urząd koordynacji organizuje wdrażanie na poziomie krajowym horyzontalnych działań wsparcia przewidzianych przez Europejski Urząd Koordynacji, o którym mowa w art. 8, w stosownych przypadkach w ścisłej współpracy z Europejskim Urzędem Koordynacji i innymi krajowymi urzędami koordynacji. Te horyzontalne działania wsparcia obejmują w szczególności: a) gromadzenie i sprawdzanie na potrzeby publikacji, w szczególności na portalu EURES aktualnych informacji dotyczących członków i partnerów EURES działających na terytorium krajowym danego krajowego urzędu koordynacji, a także ich działań i zakresu usług wsparcia, które świadczą na rzecz pracowników i pracodawców; b) prowadzenie związanych z działalnością EURES działań poprzedzających szkolenie, dobór pracowników na potrzeby udziału we wspólnym programie szkoleniowym i w działaniach w zakresie wzajemnego uczenia się; c) gromadzenie i analizę danych odnoszących się do art. 31 i 32. 4. Na potrzeby publikacji, w szczególności na portalu EURES, w interesie pracowników i pracodawców, każdy krajowy urząd koordynacji udostępnia, regularnie aktualizuje i terminowo rozpowszechnia dostępne na poziomie krajowym informacje i wytyczne dotyczące sytuacji w tym państwie członkowskim w zakresie: a) warunków życia i pracy, w tym ogólnych informacji dotyczących zabezpieczenia społecznego i podatków;				

b) istotnych procedur administracyjnych dotyczących zatrudnienia oraz przepisów mających zastosowanie do pracowników przy podejmowaniu pracy; c) krajowych ram regulacyjnych dotyczących przygotowania zawodowego i staży oraz istniejących unijnych przepisów i instrumentów; d) bez uszczerbku dla art. 17 ust. 2 lit. b) – dostępu do kształcenia i szkolenia zawodowego; e) sytuacji pracowników transgranicznych, w szczególności w regionach transgranicznych; f) ogólnej pomocy po rekrutacji oraz informacji o tym, gdzie taką pomoc można uzyskać w ramach sieci EURES, a także – jeżeli takie informacje są dostępne – poza siecią EURES. W stosownych przypadkach krajowe urzędy koordynacji mogą udostępniać i rozpowszechniać informacje we współpracy z innymi służbami i sieciami zajmującymi się świadczeniem usług informacyjnych i doradczych oraz z właściwymi organami na poziomie krajowym, łącznie z tymi, o których mowa w art. 4 dyrektywy 2014/54/UE. 5. Krajowe urzędy koordynacji wymieniają się informacjami na temat mechanizmów i norm, o których mowa w art. 17 ust. 5, a także norm dotyczących bezpieczeństwa i ochrony danych, które są istotne z punktu widzenia wspólnej platformy informatycznej. Krajowe urzędy koordynacji współpracują ze sobą i z Europejskim Urzędem Koordynacji, w szczególności w odniesieniu do skarg i ofert zatrudnienia, które uznano za niezgodne z tymi normami na mocy prawa krajowego. 6. Każdy krajowy urząd koordynacji udziela ogólnego wsparcia członkom i partnerom EURES w odniesieniu do współpracy z ich odpowiednikami w innych państwach członkowskich należącymi do sieci EURES, w tym służy członkom i partnerom EURES doradztwem na temat tego, w jaki sposób rozpatrywać skargi dotyczące ofert zatrudnienia i usług rekrutacyjnych dostępnych za pośrednictwem EURES, jak również na temat współpracy z odpowiednimi organami publicznymi. Jeżeli informacje są dostępne dla krajowych urzędów koordynacji, wyniki procedur rozpatrywania skarg są przekazywane Europejskiemu Urzędowi Koordynacji. 7. Krajowy urząd koordynacji promuje współpracę z zainteresowanymi stronami, takimi jak partnerzy społeczni,				

	służby poradnictwa zawodowego, instytucje szkolenia zawodowego i szkolnictwa wyższego, izby handlowe, służby socjalne i organizacje reprezentujące najsłabsze grupy na rynku pracy oraz organizacje zaangażowane w programy przygotowania zawodowego i staży.				
Art. 10 – Wyznacza nie publicznyc h służb zatrudnieni a na członków EURES	1. Państwa członkowskie wyznaczają na członków EURES publiczne służby zatrudnienia, których profil działalności odpowiada działaniom sieci EURES. Państwa członkowskie informują Europejski Urząd Koordynacji o ich wyznaczeniu. Wyznaczone publiczne służby zatrudnienia zajmują w sieci EURES szczególną pozycję.	T	Art. 32 ust. 1 pkt 12	Art. 32. 1. Do zadań samorządu województwa w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy należy: (...) 12) realizowanie zadań wynikających z prawa swobodnego przepływu pracowników między państwami, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c, w szczególności: a) realizację działań sieci EURES na terenie województwa, w tym koordynowanie realizacji tych działań przez PUP, we współpracy z ministrem właściwym do spraw pracy, samorządami powiatowymi oraz innymi podmiotami uprawnionymi do realizacji działań sieci EURES, b) realizowanie zadań związanych z udziałem w partnerstwach transgranicznych EURES na terenie działania tych partnerstw;	
			Art. 38 ust. 1 pkt 16	Art. 38. 1. Do zadań samorządu powiatu w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy należy: (...) 16) realizowanie zadań wynikających z prawa swobodnego przepływu pracowników między państwami, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c, w szczególności: a) realizowanie działań sieci EURES na terenie powiatu we współpracy z ministrem właściwym do spraw pracy, samorządami województw oraz innymi podmiotami uprawnionymi do realizacji działań sieci EURES, b) realizowanie zadań związanych z udziałem w partnerstwach transgranicznych EURES na terenie działania tych partnerstw;	
			Art. 86 ust. 1	Art. 86. 1. Pośrednictwo pracy związane ze swobodnym przepływem pracowników na terenie państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c:	

				1) jest realizowane przez wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy oraz OHP, wyłącznie w ramach sieci EURES; 2) może być realizowane w ramach sieci EURES przez podmioty prowadzące agencje zatrudnienia lub podmioty, o których mowa w art. 306 ust. 1 pkt 4 i 7, po uzyskaniu akredytacji.	
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby publiczne służby zatrudnienia wypełniały, jako członkowie EURES, wszystkie obowiązki określone w niniejszym rozporządzeniu, a także spełniały co najmniej wspólne kryteria minimalne określone w załączniku I.	T	RW ²		Projekt rozporządzenia ministra właściwego do spraw pracy planowanego do wydania na podstawie art. 98 ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia.	
			Art. 91	Art. 91. 1. Zadania z zakresu pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES realizują w: 1) PUP – młodszy doradcy do spraw zatrudnienia, doradcy do spraw zatrudnienia i starsi doradcy do spraw zatrudnienia; 2) WUP i podmiotach akredytowanych – asystenci EURES i doradcy EURES; 3) OHP – asystenci EURES, doradcy EURES lub inni wyznaczeni pracownicy spełniający warunki, o których mowa w ust. 2. 2. Asystentem EURES może zostać osoba, która spełnia następujące warunki: 1) posiada wyższe wykształcenie albo 2) posiada co najmniej wykształcenie średnie lub średnie branżowe oraz co najmniej 12 miesięcy doświadczenia zawodowego. 3. Doradcą EURES może zostać osoba, która spełnia łącznie następujące warunki: 1) posiada wyższe wykształcenie; 2) posiada znajomość języka angielskiego co najmniej na poziomie B1; 3) ukończyła wspólny program szkoleń określony w przepisach Unii Europejskiej w zakresie sieci EURES; 4) wykonywała zadania z zakresu pośrednictwa pracy lub poradnictwa zawodowego przez okres co najmniej 12 miesięcy.	
			Art. 299	Art. 299. 1. Minister właściwy do spraw pracy, WUP i PUP mogą przeznaczyć środki Funduszu Pracy na prefinansowanie działań z zakresu udziału w sieci EURES oraz innych działań publicznych	

² Unijne przepisy wdraża projekt rozporządzenia ministra właściwego do spraw pracy planowanego do wydania na podstawie art. 98 ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia.

			służb zatrudnienia określonych w ustawie, finansowanych z udziałem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej innych niż projekty EFS+. 2. Rodzaj działań, o których mowa w ust. 1, oraz wydatków na ich realizację określają: 1) porozumienia zawierane między ministrem właściwym do spraw pracy a WUP lub PUP lub 2) umowy zawierane przez podmioty, o których mowa w ust. 1, z Unią Europejską, w tym na współfinansowanie partnerstw transgranicznych EURES. 3. Wydatki, o których mowa w ust. 2, podlegają refundacji ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej do wysokości zatwierdzonej zgodnie z umową zawartą z Unią Europejską. 4. Porozumienia, o których mowa w ust. 2 pkt 1, określają w szczególności tryb oraz zasady udzielania i rozliczania środków Funduszu Pracy, zgodnie z ustawą z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, z uwzględnieniem okresów i terminów wynikających z umów zawartych z Unią Europejską. 5. Minister właściwy do spraw pracy, WUP, PUP oraz OHP mogą przeznaczyć środki Funduszu Pracy na wydatki związane z prowadzeniem pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES inne niż wydatki, o których mowa w ust. 1–3, związane z poniesionymi na terenie Rzeczypospolitej Polskiej oraz poza granicami kraju kosztami rozpowszechniania ofert pracy, korespondencji, komunikowania się, usług teleinformatycznych, tłumaczeń pisemnych i ustnych wraz z obsługą techniczną, podróży służbowych na obszarze kraju oraz poza granicami kraju, wynajmu pomieszczeń i powierzchni, wynajmu sprzętu oraz organizacji targów pracy.	
			Art. 300 ust. 3 pkt 16 Art. 300. ust. 3. Środki Funduszu Pracy przeznacza się na finansowanie następujących zadań fakultatywnych: (...) 16) wydatków związanych z działaniami z zakresu udziału w sieci EURES oraz działaniami publicznymi służb zatrudnienia określonymi w ustawie, o których mowa w art. 299;	
	3. Publiczne służby zatrudnienia mogą wypełniać swoje obowiązki członków EURES za pośrednictwem organizacji podlegających odpowiedzialności publicznych służb	N		

	zatrudnienia, na zasadzie przekazania uprawnień, outsourcingu lub specjalnych umów.				
Art. 11 - Dopuszcza nie w charakterze członków EURES (innych niż publiczne służby zatrudnieni a) i w charakterze partnerów EURES	1. Bez zbędnej zwłoki, lecz najpóźniej do dnia 13 maja 2018 r. każde państwo członkowskie wprowadzi system dopuszczania organizacji do uczestnictwa w sieci EURES w charakterze członków i partnerów EURES, monitorowania ich działań i przestrzegania przez nie prawa, które ma zastosowanie, przy wykonywaniu niniejszego rozporządzenia, a także w razie konieczności, cofnięcia ich dopuszczenia. System ten musi być przejrzysty, proporcjonalny i zgodny z zasadą równego traktowania organizacji ubiegających się o uczestnictwo w sieci EURES i z zasadą sprawiedliwości proceduralnej oraz przewidywać środki niezbędne do zapewnienia skutecznej ochrony prawnej. 2. Na potrzeby systemu, o którym mowa w ust. 1, państwa członkowskie opracowują wymogi i kryteria dotyczące dopuszczania organizacji do uczestnictwa w sieci EURES w charakterze członków i partnerów EURES. Wymogi te muszą obejmować co najmniej wspólne kryteria minimalne określone w załączniku I. Państwa członkowskie mogą ustanowić dodatkowe wymogi lub kryteria, które są niezbędne dla prawidłowego stosowania przepisów mających zastosowanie do działalności służb zatrudnienia i efektywnego zarządzania polityką rynku pracy na ich terytorium. 3. Organizacje prowadzące zgodnie z prawem działalność w państwie członkowskim mogą ubiegać się o uczestnictwo w sieci EURES w charakterze członka EURES, z zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszym rozporządzeniu oraz w oparciu o system, o systemie mowa w ust. 1. Organizacja ubiegająca się o uczestnictwo w sieci EURES w charakterze członka EURES zobowiązuje się w składanym wniosku do wypełnienia wszystkich obowiązków nałożonych na członków na mocy niniejszego rozporządzenia, w tym wykonywania wszystkich zadań, o których mowa w art. 12 ust. 2 lit. a), b) i c). 4. Organizacja prowadząca zgodnie z prawem działalność w państwie członkowskim może ubiegać się o uczestnictwo w sieci EURES w charakterze partnera EURES, z zastrzeżeniem spełnienia warunków określonych w niniejszym rozporządzeniu oraz w oparciu o system, o którym mowa w ust. 1, pod warunkiem że organizacja ta należycie uzasadni, że może wykonywać nie więcej niż dwa	T	Art. 86 ust. 1 pkt 1 w odniesieniu do OHP, pkt 2 w odniesieniu do podmiotów innych niż urzędy pracy i OHP	Art. 86. 1. Pośrednictwo pracy związane ze swobodnym przepływem pracowników na terenie państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c: 1) jest realizowane przez wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy oraz OHP, wyłącznie w ramach sieci EURES; 2) może być realizowane w ramach sieci EURES przez podmioty prowadzące agencje zatrudnienia lub podmioty, o których mowa w art. 306 ust. 1 pkt 4 i 7, po uzyskaniu akredytacji.	
			Art. 330-336	Art. 330. Akredytacja jest udzielana w następujących kategoriach: 1) kategorii członka EURES, w rozumieniu przepisów Unii Europejskiej z zakresu sieci EURES, uprawniającej do prowadzenia wszystkich rodzajów działań, o których mowa w art. 86 ust. 2, albo 2) kategorii partnera EURES, w rozumieniu przepisów Unii Europejskiej z zakresu sieci EURES, uprawniającej do prowadzenia co najmniej jednego, lecz nie więcej niż dwóch rodzajów działań, wybranych spośród wymienionych w art. 86 ust. 2 pkt 1–3. Art. 331. 1. Podmiot ubiegający się o udzielenie akredytacji składa do ministra właściwego do spraw pracy wnioski o udzielenie akredytacji. 2. W zależności od rodzaju podmiotu ubiegającego się o udzielenie akredytacji wnioski, o którym mowa w ust. 1, składa w imieniu podmiotu osoba uprawniona do jego reprezentacji albo osoba fizyczna wykonująca działalność gospodarczą albo wspólnicy spółek cywilnych.	

	spośród zadań wymienionych w art. 12 ust. 2 lit. a), b) i c), ze względu na skalę działalności, zasoby finansowe i charakter zazwyczaj świadczonych przez organizację usług lub strukturę organizacyjną, w tym fakt bycia organizacją nienastawioną na zysk. Organizacja ubiegająca się o uczestnictwo w sieci EURES w charakterze partnera EURES zobowiązuje się w składanym wniosku do spełnienia wszystkich wymogów, którym podlegają partnerzy EURES na mocy niniejszego rozporządzenia i wykonywania przynajmniej jednego z zadań, o których mowa w art. 12 ust. 2 lit. a), b) i c). 5. Państwa członkowskie dopuszczają organizacje ubiegające się o uczestnictwo w sieci EURES w charakterze członka lub partnera EURES, jeśli spełniają one mające zastosowanie kryteria i wymogi, o których mowa w ust. 2, 3 i 4. 6. Krajowe urzędy koordynacji informują Europejski Urząd Koordynacji o swoich systemach krajowych, o których mowa w ust. 1, w tym o dodatkowych kryteriach i wymogach, o których mowa w ust. 2, o członkach i partnerach EURES dopuszczonych w oparciu o ten system oraz o każdej odmowie dopuszczenia ze względu na brak zgodności z przepisami zawartymi w załączniku I sekcja 1 pkt 1. Europejski Urząd Koordynacji przekazuje tę informację pozostałym krajowym urzędom koordynacji. 7. Państwa członkowskie cofają dopuszczenie członków i partnerów EURES w przypadku gdy organizacje te przestają spełniać mające zastosowanie kryteria lub wymogi, o których mowa w ust. 2, 3 i 4. Krajowe urzędy koordynacji informują Europejski Urząd Koordynacji o każdym takim cofnięciu dopuszczenia i o jego powodach. Europejski Urząd Koordynacji przekazuje tę informację pozostałym krajowym urzędom koordynacji. 8. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, przyjąć wzór na potrzeby opisu systemu krajowego i procedur wymiany między państwami członkowskimi informacji o systemach, o których mowa w ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 37 ust. 2.			3. O udzielenie akredytacji w kategorii członka EURES może ubiegać się podmiot, który spełnia następujące kryteria akredytacyjne: 1) posiada wpis do rejestru agencji zatrudnienia lub jest podmiotem, o którym mowa w art. 306 ust. 1 pkt 4 i 7; 2) nie jest podmiotem, w stosunku do którego występują okoliczności, o których mowa w art. 307 ust. 1 pkt 1–8 oraz ust. 2 oraz spełnia warunki określone w art. 323 ust. 1 i 2; 3) nie jest podmiotem, w stosunku do którego jest prowadzone postępowanie, które może skutkować wykreśleniem z rejestru agencji zatrudnienia na podstawie art. 315 ust. 1; 4) posiada stronę internetową; 5) posiada systemy teleinformatyczne umożliwiające realizację pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES zgodnie z przepisami Unii Europejskiej w zakresie sieci EURES, w postaci elektronicznej bazy z ofertami pracy oraz elektronicznej bazy danych osób, które poszukują pracy; 6) posiada minimum dwuletnie doświadczenie w prowadzeniu pośrednictwa pracy w zakresie kierowania osób do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych lub w zakresie kierowania cudzoziemców do pracy do podmiotów prowadzących działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ciągu pięciu lat poprzedzających złożenie wniosku o udzielenie akredytacji; 7) posiada minimum roczne doświadczenie w informowaniu lub doradztwie na temat warunków życia i pracy związanych ze swobodnym przepływem pracowników w Unii Europejskiej, w ciągu dwóch lat poprzedzających złożenie wniosku o udzielenie akredytacji. 4. O udzielenie akredytacji w kategorii partnera EURES może ubiegać się podmiot, który: 1) uzasadni, że nie może prowadzić wszystkich rodzajów działań, o których mowa w art. 86 ust. 2; 2) zamierza realizować jedno albo dwa rodzaje działań wybrane z działań wymienionych art. 86 ust. 2 pkt 1–3; 3) spełnia następujące kryteria akredytacyjne: a) określone w ust. 3 pkt 1–4,	

				b) posiada systemy teleinformatyczne umożliwiające realizację pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES w postaci: – elektronicznej bazy z ofertami pracy, w przypadku gdy podmiot ubiegający się o udzielenie akredytacji zamierza podczas realizacji pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES udostępniać oferty pracy, zgodnie z przepisami Unii Europejskiej w zakresie sieci EURES, lub – elektronicznej bazy danych osób, które poszukują pracy, w przypadku gdy podmiot ubiegający się o udzielenie akredytacji zamierza podczas realizacji pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES udostępniać dane osób, które poszukują pracy, zgodnie z przepisami Unii Europejskiej w zakresie sieci EURES, c) określone w ust. 3 pkt 6 i 7, w przypadku gdy podmiot ubiegający się o udzielenie akredytacji zamierza prowadzić wszystkie działania, o których mowa w art. 86 ust. 2 pkt 3. 5. O ponowne udzielenie akredytacji nie może ubiegać się podmiot, z którym minister właściwy do spraw pracy rozwiązał uprzednio umowę akredytacyjną w drodze wypowiedzenia w przypadku, o którym mowa w art. 336 ust. 2 pkt 2, a od dnia rozwiązania tej umowy nie upłynęło dwa lata. 6. Minister właściwy do spraw pracy ogłasza, w szczególności na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra oraz na stronie internetowej obsługującej rejestr podmiotów akredytowanych, o którym mowa w art. 335, informacje o terminach składania wniosków o udzielenie akredytacji w kategorii członka EURES lub kategorii partnera EURES. Art. 332. 1. Wniosek o udzielenie akredytacji zawiera: 1) oznaczenie podmiotu z podaniem pełnej nazwy podmiotu, a w przypadku gdy wniosek składa przedsiębiorca jako: a) osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą – imię (imiona) i nazwisko oraz nazwę firmy, b) wspólnik spółki cywilnej – imiona i nazwiska, nazwę firmy lub nazwę wspólników; 2) adres, pod którym podmiot prowadzi działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz poza tym terytorium o ile taki	

				przypadek występuje wraz z podaniem formy organizacyjnej prowadzenia działalności poza tym terytorium; 3) adres, pod którym podmiot będzie prowadził pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES wraz z planowanym zakresem działań i usług do realizacji w ramach tego pośrednictwa pod tym adresem, z podaniem nazwy gminy, powiatu, województwa i kraju, o ile dysponuje lokalem pod tym adresem; 4) oznaczenie formy prawnej prowadzonej działalności; 5) identyfikator podatkowy NIP – o ile podmiot taki numer posiada; 6) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym albo informację o wpisie do CEIDG – o ile podmiot posiada; 7) adres elektroniczny i inne dane teleadresowe; 8) informację o wpisie do rejestru agencji zatrudnienia – o ile podmiot taki wpis posiada; 9) kategorię akredytacji, o którą podmiot wnioskuje; 10) planowany przez podmiot zakres działań i usług do realizacji w pośrednictwie pracy w ramach sieci EURES; 11) uzasadnienie, że podmiot nie może prowadzić wszystkich działań, o których mowa w art. 86 ust. 2, w przypadku gdy podmiot ubiega się o udzielenie akredytacji w kategorii partnera EURES; 12) informację o posiadanych przez podmiot systemach teleinformatycznych umożliwiających realizację pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES zgodnie z przepisami Unii Europejskiej w zakresie sieci EURES; 13) adres strony internetowej podmiotu oraz informacje o zakresie tematycznym tej strony i jej funkcjonalnościach; 14) informację o posiadaniu lub nie posiadaniu elektronicznej bazy z ofertami pracy oraz elektronicznej bazy danych osób, które poszukują pracy wraz z zakresem danych i informacji występujących w tych bazach; 15) opis doświadczenia podmiotu w prowadzeniu pośrednictwa do pracy za granicą lub kierowania cudzoziemców do pracy w Polsce oraz w informowaniu lub doradztwie na temat warunków życia i pracy związanych ze swobodnym przepływem pracowników w Unii Europejskiej, z uwzględnieniem internetowych i poza internetowych kanałów komunikacji z	

				bezrobotnymi, poszukującymi pracy, osobami zarejestrowanymi i pracodawcami, w tym świadczonych usług elektronicznych; 16) informację o stanie zatrudnienia w podmiocie na dzień złożenia wniosku o udzielenie akredytacji, w tym o przewidywanej liczbie osób do realizacji pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES oraz innych działań wynikających z realizacji umowy akredytacyjnej a także informację o znajomości języków obcych przez te osoby; 17) informację o opłatach pobieranych przez podmiot od pracodawców za pośrednictwo pracy; 18) informację o pozbawieniu akredytacji, w przypadku gdy podmiot posiadał ją w przeszłości; 19) inne informacje, które podmiot chciałby dodatkowo podać. 2. W przypadku gdy podmiot ubiega się o akredytację w kategorii partnera EURES może on nie podawać we wniosku o udzielenie akredytacji informacji o: 1) posiadanej elektronicznej bazie z ofertami pracy, w przypadku gdy podmiot nie zamierza podczas realizacji pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES udostępniać oferty pracy, zgodnie z przepisami Unii Europejskiej w zakresie sieci EURES; 2) posiadanej elektronicznej bazie danych osób, które poszukują pracy, w przypadku gdy podmiot nie zamierza podczas realizacji pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES udostępniać dane osób, które poszukują pracy, zgodnie z przepisami Unii Europejskiej w zakresie sieci EURES; 3) doświadczeniu, o którym mowa w art. 331 ust. 3 pkt 6 i 7, w przypadku gdy podmiot ubiegający się o udzielenie akredytacji nie zamierza prowadzić wszystkich działań, o których mowa w art. 86 ust. 2 pkt 3. 3. Wniosek o udzielenie akredytacji składany jest w postaci elektronicznej i zawiera dane w ustalonym formacie elektronicznym. 4. Wniosek o udzielenie akredytacji składany jest z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 5, po zastosowaniu zapewnionych w systemie sposobów potwierdzenia pochodzenia oraz integralności przesłanych danych. 5. Podmiot ubiegający się o udzielenie akredytacji dołącza do wniosku o jej udzielenie oświadczenie potwierdzające:	

				1) spełnianie kryteriów akredytacyjnych, o których mowa w art. 331 ust. 3 pkt 2; 2) nieprowadzenie w stosunku do podmiotu postępowania, które może skutkować wykreśleniem z rejestru agencji zatrudnienia na podstawie art. 315 ust. 1; 3) znajomość przepisów art. 86, 91 i rozdziału 2 w Dziale IX oraz przepisów Unii Europejskiej w zakresie realizacji działań sieci EURES; 4) posiadanie zasobów finansowych umożliwiających realizację działań sieci EURES wynikających z ustawy oraz przepisów Unii Europejskiej w zakresie sieci EURES; 5) kompletność danych zawartych we wniosku o udzielenie akredytacji oraz ich zgodność z prawdą. 6. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Podmiot składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 1 i 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. 7. Oświadczenia, o których mowa w ust. 6, składają osoby reprezentujące wnioskodawcę i osoby zarządzające wnioskodawcą. 8. Minister właściwy do spraw pracy odmawia, w drodze decyzji, udzielenia akredytacji, w przypadku gdy podmiot ubiegający się o udzielenie akredytacji: 1) w kategorii członka EURES – nie spełnia kryteriów akredytacyjnych, o których mowa w art. 331 ust. 3; 2) w kategorii partnera EURES – nie spełnia kryteriów akredytacyjnych, o których mowa w art. 331 ust. 4; 3) nie przedstawi we wniosku o udzielenie akredytacji danych i informacji niezbędnych do oceny: a) spełniania przez ten podmiot kryteriów akredytacyjnych, o których mowa w art. 331 ust. 3 i 4, b) możliwości realizacji przez ten podmiot zobowiązań wynikających z umowy akredytacyjnej; 4) podmiot ubiegający się o udzielenie akredytacji nie złoży oświadczenia, o którym mowa w ust. 5;	

				5) odmówi zawarcia umowy akredytacyjnej. Art. 333. 1. Minister właściwy do spraw pracy zawiera umowę akredytacyjną z podmiotem spełniającym kryteria akredytacyjne, o których mowa w art. 331 ust. 3 albo 4. 2. Umowa akredytacyjna zawiera w szczególności: 1) informację o kategorii udzielonej akredytacji; 2) zakres zobowiązań podmiotu, któremu udziela się akredytacji, w związku z realizacją działań sieci EURES wynikających z ustawy oraz przepisów Unii Europejskiej w zakresie sieci EURES, w tym związanych z planowaniem, realizacją, monitorowaniem i sprawozdawczością; 3) rodzaj działań określonych w art. 86 ust. 2, do realizacji których zobowiązuje się podmiot, któremu udziela się akredytacji; 4) zobowiązanie podmiotu, któremu udziela się akredytacji, do: a) współpracy z organami zatrudnienia przy realizacji działań sieci EURES z uwzględnieniem konieczności zachowania równowagi na krajowym rynku pracy, b) udziału, przy wykorzystaniu systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 26 ust. 1, oraz zgodnie z technicznymi normami i formatami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/589 z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie europejskiej sieci służb zatrudnienia (EURES), dostępu pracowników do usług w zakresie mobilności i dalszej integracji rynków pracy oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 492/2011 i (UE) nr 1296/2013, w systemie wymiany informacji oraz udostępniania ofert pracy lub danych bezrobotnych, poszukujących pracy lub osób niezarejestrowanych, które poszukują pracy, c) realizacji pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES we współpracy wyłącznie z podmiotami uprawnionymi do realizacji działań tej sieci z państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c, d) niepobierania opłat od bezrobotnych, poszukujących pracy i osób niezarejestrowanych za pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES, e) zapewnienia odpowiednio wykwalifikowanych i przeszkolonych osób do realizacji pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES oraz pozostałych działań związanych	

				z realizacją zobowiązań wynikających z umowy akredytacyjnej, z których co najmniej jedna posiada znajomość języka angielskiego w stopniu wystarczającym do wykonywania zadań, f) zapewnienia dostępu do informacji o pośrednictwie pracy w ramach sieci EURES na stronie internetowej podmiotu, któremu jest udzielana akredytacja, oraz za pośrednictwem innych sposobów przepływu informacji stosowanych przez ten podmiot, g) używania akronimu oraz znaku towarowego EURES wyłącznie podczas prowadzenia pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES, h) umieszczania w dokumentach, ogłoszeniach i ofertach pracy związanych z realizacją pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES numeru wpisu do rejestru podmiotów akredytowanych, o którym mowa w art. 335, i) informowania ministra właściwego do spraw pracy o zmianie formy prawnej lub oznaczenia podmiotu lub adresu siedziby podmiotu, w terminie 14 dni od dnia ich powstania, j) informowania ministra właściwego do spraw pracy o zaprzestaniu spełniania kryteriów akredytacyjnych, o których mowa w art. 331 ust. 3 pkt 1–5 albo ust. 4 pkt 3 lit. a i b, w terminie 14 dni od dnia zaprzestania ich spełniania, k) informowania ministra właściwego do spraw pracy o planowanych zmianach w zakresie rodzaju działań do realizacji w pośrednictwie pracy w ramach sieci EURES, o których mowa w art. 86 ust. 2, w terminie co najmniej 30 dni przed wdrożeniem planowanych przez podmiot zmian; 5) sposoby realizacji pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES, w tym zakres danych, które należy zawrzeć w zgłoszeniach ofert pracy; 6) informację o wysokości opłat pobieranych od pracodawców przez podmiot, któremu jest udzielana akredytacja za pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES; 7) okres, na jaki umowa akredytacyjna zostaje zawarta; 8) datę, od której obowiązuje umowa akredytacyjna. 3. W przypadku gdy podmiot, który ubiegał się o udzielenie akredytacji w kategorii partnera EURES:	

				1) wybrał do realizacji rodzaje działań, o których mowa odpowiednio w art. 86 ust. 2 pkt 1 lub 2 – umowa akredytacyjna zawiera zobowiązanie, o którym mowa w ust. 2 pkt 4 lit. b; 2) nie wybrał do realizacji rodzajów działań, o których mowa odpowiednio w art. 86 ust. 2 pkt 1 lub 2 – umowa akredytacyjna nie zawiera zobowiązania, o którym mowa w ust. 2 pkt 4 lit. b. 4. Akredytacja jest udzielana na czas określony z możliwością jej przedłużenia na czas nieokreślony. 5. Przedłużenie akredytacji na czas nieokreślony jest możliwe pod warunkiem niestwierdzenia przez ministra właściwego do spraw pracy uchybień związanych z realizacją przez podmiot, któremu udzielono akredytacji, zadań określonych w ustawie, umowie akredytacyjnej oraz przepisach Unii Europejskiej z zakresu sieci EURES obowiązujących w okresie pozostawania w mocy umowy akredytacyjnej na czas określony. 6. Minister właściwy do spraw pracy udziela podmiotowi akredytacji z dniem wskazanym w umowie akredytacyjnej jako data, od którego umowa obowiązuje. 7. Zmiana formy prawnej lub oznaczenia podmiotu lub adresu jego siedziby nie skutkuje pozbawieniem podmiotu akredytacji. 8. W przypadku gdy podmiot, któremu udzielono akredytacji, chce zmienić kategorię akredytacji w trakcie obowiązywania umowy akredytacyjnej z: 1) kategorii członka EURES na kategorię partnera EURES, konieczna jest odpowiednia zmiana umowy akredytacyjnej; 2) kategorii partnera EURES na kategorię członka EURES, konieczna jest pozytywna weryfikacja przez ministra właściwego do spraw pracy spełniania przez podmiot, któremu udzielono akredytacji w kategorii partnera EURES, kryteriów akredytacji obowiązujących w kategorii członka EURES, określonych w art. 331 ust. 3, a następnie odpowiednia zmiana umowy akredytacyjnej. Art. 334. 1. Minister właściwy do spraw pracy niezwłocznie po zawarciu umowy akredytacyjnej udostępnia jej treść wojewodzie, właściwemu ze względu na siedzibę podmiotu, któremu udzielono akredytacji. 2. Minister właściwy do spraw pracy może pozyskać: 1) z systemu teleinformatycznego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o	

				którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 10, dane, o których mowa w art. 50 ust. 14a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, w celu ustalenia czy podmiot ubiegający się o udzielenie akredytacji oraz podmiot, któremu udzielono akredytacji ma zaległości z tytułu niepłacenia składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz Fundusz Emerytur Pomostowych, o ile był obowiązany do ich opłacania; 2) od organów Krajowej Administracji Skarbowej, informacje o zaległościach podmiotu ubiegającego się o udzielenie akredytacji oraz podmiotu, któremu udzielono akredytacji z tytułu zaległości podatkowych, w celu ustalenia okoliczności, o których mowa w art. 307 ust. 1 pkt 1; 3) z systemu teleinformatycznego Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, przy wykorzystaniu systemów teleinformatycznych prowadzonych przez ministra właściwego do spraw pracy, informacje o zaległościach podmiotu ubiegającego się o udzielenie akredytacji oraz podmiotu, któremu udzielono akredytacji, z tytułu niepłacenia składek na ubezpieczenie społeczne rolników, w celu ustalenia okoliczności, o których mowa w art. 307 ust. 1 pkt 1, w zakresie nie posiadania zaległości z tytułu na nieopłacenia składek na ubezpieczenie społeczne rolników, o ile był obowiązany do ich opłacania. Art. 335. 1. Rejestr podmiotów akredytowanych prowadzi minister właściwy do spraw pracy. 2. Rejestr podmiotów akredytowanych jest jawny i zawiera dane, o których mowa w art. 332 ust. 1 pkt 1–10 i 13, oraz datę dokonania wpisu. 3. Rejestr podmiotów akredytowanych jest prowadzony w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 5. 4. Minister właściwy do spraw pracy dokonuje, z urzędu, w formie czynności materialno-technicznej: 1) wpisu do rejestru podmiotów akredytowanych niezwłocznie po rozpoczęciu obowiązywania umowy akredytacyjnej; 2) zmiany wpisu do rejestru podmiotów akredytowanych niezwłocznie po rozpoczęciu obowiązywania zmiany kategorii akredytacji na podstawie zmian dokonanych w umowie akredytacyjnej;	

				3) wykreślenia podmiotu, który został pozbawiony akredytacji, z rejestru podmiotów akredytowanych niezwłocznie po rozwiązaniu lub wygaśnięciu umowy akredytacyjnej; 4) sprostowania wpisu do rejestru podmiotów akredytowanych zawierającego błędy pisarskie oraz oczywiste omyłki. Art. 336. 1. Pozbawienie akredytacji następuje po: 1) rozwiązaniu umowy akredytacyjnej w trybie wypowiedzenia przez ministra właściwego do spraw pracy lub podmiot, któremu udzielono akredytacji, albo 2) wygaśnięciu umowy akredytacyjnej po zakończeniu okresu, na jaki została zawarta. 2. Minister właściwy do spraw pracy wypowiada umowę akredytacyjną w przypadku, gdy podmiot, któremu udzielono akredytacji: 1) przestał spełniać kryteria akredytacyjne, o których mowa w art. 331 ust. 3 pkt 1–5 albo 4 pkt 3 lit. a i b, lub 2) naruszył przepisy ustawy lub umowy akredytacyjnej i nie usunął tych naruszeń w wyznaczonym przez ministra właściwego do spraw pracy lub wojewodę terminie, o ile naruszenie to było możliwe do usunięcia. 3. Okoliczności, o których mowa w ust. 2, stwierdza minister właściwy do spraw pracy, lub wojewoda. 4. Minister właściwy do spraw pracy stwierdza okoliczności, o których mowa w ust. 2, w szczególności na podstawie powiadomienia otrzymanego od: 1) wojewody na temat naruszenia ustawy lub umowy akredytacyjnej przez podmiot, któremu udzielono akredytacji; 2) marszałka województwa, na temat wykreślenia z rejestru agencji zatrudnienia podmiotu, któremu udzielono akredytacji lub naruszenia przez ten podmiot ustawy w zakresie przestrzegania warunków prowadzenia agencji zatrudnienia. 5. Wojewoda stwierdza okoliczności, o których mowa w ust. 2 w szczególności w wyniku kontroli przeprowadzonej na podstawie art. 30 ust. 1 pkt 2 lub na podstawie powiadomienia otrzymanego od: 1) marszałka województwa na temat wykreślenia z rejestru agencji zatrudnienia podmiotu, któremu udzielono akredytacji lub naruszenia przez ten podmiot ustawy w zakresie przestrzegania warunków prowadzenia agencji zatrudnienia, stwierdzonego w	

				wyniku kontroli przeprowadzonej na podstawie art. 326 ust. 1 lub powiadomienia otrzymanego od okręgowego inspektora pracy; 2) okręgowego inspektora pracy na temat naruszenia ustawy przez podmiot, któremu udzielono akredytacji w zakresie: a) opłacania składek na Fundusz Pracy, b) dokonania wpisu do rejestru agencji zatrudnienia działalności, której prowadzenie jest uzależnione od uzyskania wpisu do tego rejestru, c) prowadzenia działalności przez podmioty, o których mowa w art. 306, zgodnie z warunkami określonymi w art. 319, art. 321 i art. 325. 6. Wojewoda powiadamia niezwłocznie ministra właściwego do spraw pracy o naruszeniach, o których mowa w ust. 4 pkt 1. 7. Marszałek województwa powiadamia niezwłocznie ministra właściwego do spraw pracy o wykreśleniu z rejestru agencji zatrudnienia podmiotu, któremu udzielono akredytacji oraz o naruszeniach, o których mowa w ust. 4 pkt 2 za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 5. Art. 342 ust. 3 – w odniesieniu do OHP Art. 342 ust. 3. 3. OHP prowadzą pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES z zastosowaniem przepisów art. 86, art. 91 i art. 98. Art. 347 ust. 7 7. Środki Funduszu Pracy w OHP przeznacza się na finansowanie zadań, o których mowa w art. 300 ust. 3 pkt 4, 8, 10, 12, 14, 16, 24–27, 29 i 30 oraz art. 300 ust. 5 pkt 12.	
Art. 12 – Obowiązki członków i partnerów EURES	1. Członkowie i partnerzy EURES wnoszą wkład w sieć EURES w zakresie zadań, do których zostały wyznaczone zgodnie z art. 10 lub do których zostały dopuszczone zgodnie z art. 11 ust. 3 i 4, lub na okres przejściowy zgodnie z art. 40, oraz wypełniają inne swoje obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia.	T		Opis jak przy art. 10 i 11 unijnego rozporządzenia EURES	
	2. Członkowie EURES uczestniczą w sieci EURES, w tym poprzez wykonywanie wszystkich poniższych zadań,	T - częściowo		W odniesieniu do podmiotów akredytowanych – opis jak przy art. 11 unijnego rozporządzenia EURES	

	a partnerzy EURES uczestniczą w sieci EURES poprzez wykonywanie co najmniej jednego z poniższych zadań: a) wnoszenie wkładu w pulę ofert zatrudnienia zgodnie z art. 17 ust. 1 lit. a); b) wnoszenie wkładu w pulę wniosków o zatrudnienie i życiorysów zgodnie z art. 17 ust. 1 lit. b); c) świadczenie usług wsparcia pracownikom i pracodawcom zgodnie z art. 23 i 24, art. 25 ust. 1, art. 26 oraz, w stosownych przypadkach, art. 27.				
	3. Członkowie EURES oraz, w stosownych przypadkach, partnerzy EURES dostarczają – na portalu EURES – wszystkie oferty zatrudnienia udostępniane przez nich publicznie, a także wszystkie wnioski o zatrudnienie i życiorysy, w przypadku których pracownik zgodził się na udostępnienie informacji również na portalu EURES zgodnie z art. 17 ust. 3. Art. 17 ust. 1 akapit drugi i art. 17 ust. 2 mają zastosowanie do ofert zatrudnienia udostępnianych publicznie przez członków EURES oraz, w stosownych przypadkach, partnerów EURES. 4. Członkowie i partnerzy EURES wyznaczają – zgodnie z kryteriami krajowymi – co najmniej jeden punkt kontaktowy, taki jak biuro zajmujące się uzyskiwaniem zatrudnienia dla pracowników i rekrutacją, centrum obsługi telefonicznej oraz narzędzie umożliwiające samodzielne korzystanie, w którym pracownicy i pracodawcy mogą uzyskać wsparcie w zakresie kojarzenia ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie oraz ich równoważenia lub uzyskać dostęp do usług wsparcia, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Punkty kontaktowe mogą również opierać się na programach wymiany personelu, oddelegowaniu urzędników łącznikowych lub angażować wspólne agencje zajmujące się uzyskiwaniem zatrudnienia dla pracowników. 5. Członkowie oraz, w stosownych przypadkach, partnerzy EURES, zapewniają, aby punkty kontaktowe, które wyznaczyli, wyraźnie wskazywały zakres usług wsparcia świadczonych pracownikom i pracodawcom. 6. Zgodnie z zasadą proporcjonalności państwa członkowskie, poprzez swoje krajowe urzędy koordynacji, mogą wprowadzić wymóg, aby członkowie i partnerzy EURES wnosili wkład w:	N			

	a) gromadzenie informacji i wytycznych, które mają zostać opublikowane na portalu EURES, o których mowa w art. 9 ust. 4; b) wymianę informacji, o której mowa w art. 30; c) cykl programowania, o którym mowa w art. 31; d) gromadzenie danych, o których mowa w art. 32.				
Art. 13 – Wspólne obowiązki	Zgodnie ze swoimi odpowiednimi rolami i obowiązkami wszystkie organizacje uczestniczące w sieci EURES starają się aktywnie promować, ściśle współpracując ze sobą, możliwości, jakie oferuje mobilność pracowników w Unii, oraz dążą do udoskonalenia sposobów i środków umożliwiających pracownikom i pracodawcom mobilność na sprawiedliwych zasadach i wykorzystywanie tych możliwości na poziomie unijnym, krajowym, regionalnym i lokalnym, w tym na poziomie transgranicznym.	N			
Art. 14 – Grupa koordynacyjna	1. W skład grupy koordynacyjnej wchodzi przedstawiciele na odpowiednim szczeblu Komisji, Europejskiego Urzędu Koordynacji i krajowych urzędów koordynacji. 2. Grupa koordynacyjna wspiera wykonywanie niniejszego rozporządzenia poprzez wymianę informacji i opracowywanie wytycznych. W szczególności grupa koordynacyjna doradza Komisji w sprawie wzorów, o których mowa w art. 11 ust. 8 oraz art. 31 ust. 5, projektów technicznych norm i formatów, o których mowa w art. 17 ust. 8 i art. 19 ust. 6, oraz jednolitych szczegółowych specyfikacji dotyczących gromadzenia i analizy danych, o których mowa w art. 32 ust. 3. 3. Grupa koordynacyjna może, między innymi, organizować wymianę najlepszych praktyk w zakresie krajowych systemów dopuszczania do uczestnictwa w sieci EURES, o których mowa w art. 11 ust. 1, oraz usług wsparcia, o których mowa w art. 23–27. 4. Europejski Urząd Koordynacji organizuje pracę grupy koordynacyjnej i przewodniczy jej posiedzeniom. Regularnie informuje inne odpowiednie organy lub sieci o pracach grupy koordynacyjnej. Przedstawiciele partnerów społecznych na poziomie unijnym mają prawo do udziału w posiedzeniach grupy koordynacyjnej.	N			

	5. Grupa koordynacyjna współpracuje z zarządem sieci publicznych służb zatrudnienia, w szczególności poprzez informowanie o działaniach sieci EURES i wymianę najlepszych praktyk.				
Art. 15 - Wspólna tożsamość i znak towarowy	1. Nazwę „EURES” wykorzystuje się wyłącznie w odniesieniu do działań prowadzonych w ramach sieci EURES zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Ilustruje ją standardowe logo, którego zastosowanie określone jest w schemacie projektu graficznego przyjętego przez Europejski Urząd Koordynacji. 2. Znak usługowy oraz logo EURES są używane przez wszystkie organizacje uczestniczące w sieci EURES, o których mowa w art. 7, we wszystkich ich działaniach związanych z siecią EURES, aby zapewnić wspólną identyfikację wizualną. 3. Organizacje uczestniczące w sieci EURES zapewniają, aby dostarczane przez nich materiały informacyjne i promocyjne były spójne z ogólnymi działaniami sieci EURES w zakresie komunikacji, ze wspólnymi normami jakości tej sieci oraz z informacjami pochodzącymi z Europejskiego Urzędu Koordynacji. 4. Organizacje uczestniczące w sieci EURES niezwłocznie informują Europejski Urząd Koordynacji o wszelkich wiadomych im naruszeniach dotyczących stosowania znaku usługowego lub logo EURES przez osobę trzecią lub państwo trzecie.	N			
Art 16 - Współprac a i inne środki	1. Europejski Urząd Koordynacji ułatwia współpracę między siecią EURES a innymi unijnymi służbami i sieciami zajmującymi się świadczeniem usług informacyjnych i doradczych. 2. Krajowe urzędy koordynacji współpracują ze służbami i sieciami, o których mowa w ust. 1, na poziomie unijnym, krajowym, regionalnym i lokalnym w celu osiągnięcia synergii i uniknięcia powielania działań, a w stosownych przypadkach angażują we współpracę członków i partnerów EURES. 3. Krajowe urzędy koordynacji ułatwiają współpracę sieci EURES z partnerami społecznymi na poziomie krajowym, poprzez zapewnienie stałego dialogu z partnerami społecznymi zgodnie z prawem i praktykami krajowymi.	N			

	4. Państwa członkowskie zachęcają do ścisłej współpracy na poziomie transgranicznym między regionalnymi, lokalnymi oraz, w stosownych przypadkach, krajowymi podmiotami, na przykład w formie praktyk i usług świadczonych w ramach partnerstw transgranicznych EURES. 5. Państwa członkowskie dążą do opracowania rozwiązań w formie punktu kompleksowej obsługi na potrzeby przekazywania pracownikom i pracodawcom informacji, w tym poprzez komunikację online, na temat wspólnych obszarów działalności EURES oraz służb i sieci, o których mowa w ust. 1. 6. Państwa członkowskie wraz z Komisją i Europejskim Urzędem Koordynacji badają wszelkie możliwości przyznania pierwszeństwa obywatelom Unii w obsadzaniu wolnych miejsc pracy w celu osiągnięcia równowagi między popytem na pracę a popytem na pracę w Unii. Państwa członkowskie mogą przyjmować środki niezbędne do realizacji tego celu.				
Rozdział III – WSPÓLN A PLATFORMA INFORMACYJNA Art. 17 - Organizacja wspólnej platformy informacyjnej	1. Aby zestawić oferty zatrudnienia z wnioskami o zatrudnienie, każde państwo członkowskie udostępnia na portalu EURES: a) wszystkie oferty zatrudnienia udostępnione publicznie za pośrednictwem publicznych służb zatrudnienia, a także te przekazane przez członków EURES oraz, w stosownych przypadkach, partnerów EURES zgodnie z art. 12 ust. 3; b) wszystkie wnioski o zatrudnienie i życiorysy dostępne za pośrednictwem publicznych służb zatrudnienia, jak również te przekazane przez innych członków EURES oraz, w stosownych przypadkach, partnerów EURES zgodnie z art. 12 ust. 3, pod warunkiem że zainteresowani pracownicy wyrazili zgodę na udostępnienie tych informacji również na portalu EURES na warunkach określonych w ust. 3 niniejszego artykułu. W odniesieniu do akapitu pierwszego lit. a), państwa członkowskie mogą wprowadzić mechanizm umożliwiający pracodawcom niepublikowanie oferty na portalu EURES, jeśli jest to należyście uzasadnione szczególnymi umiejętnościami i kompetencjami wymaganymi na danym stanowisku. 2. Przy udostępnianiu na portalu EURES danych dotyczących ofert zatrudnienia państwa członkowskie mogą wykluczyć:	T - częściowo	Art. 47 ust. 2 pkt 15 lit. b	Art. 47 (...) 2. PUP w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 38 ust. 1, przetwarza następujące dane bezrobotnych: (...) 15) informacje o gotowości do wyrażenia zgody albo jej braku na: b) przetwarzanie danych osobowych wraz z ich zakresem na podstawie przepisów Unii Europejskiej o sieci EURES;	
			Art. 351 ust. 3 i 4	Art. 351 (...) 3. Wojewódzki komendant OHP, dyrektor centrum kształcenia i wychowania OHP jako administratorzy danych przetwarzają następujące dane osobowe osób fizycznych ubiegających się o wsparcie lub korzystających ze wsparcia OHP: 1) imię albo imiona i nazwisko; 2) obywatelstwo albo obywatelstwa;	

	a) oferty zatrudnienia, które ze względu na swój charakter lub na przepisy krajowe są dostępne wyłącznie dla obywateli konkretnego państwa; b) oferty zatrudnienia dotyczące kategorii przygotowania zawodowego i staży, które – ponieważ zawierają przede wszystkim komponent uczenia się – stanowią część krajowych systemów edukacji lub które są finansowane ze środków publicznych w ramach aktywnych polityk rynku pracy danego państwa członkowskiego; c) inne oferty zatrudnienia stanowiące element aktywnych polityk rynku pracy państwa członkowskiego. 3. Zgoda pracowników, o której mowa w ust. 1 lit. b), musi być wyraźna, jednoznaczna, dobrowolnie udzielona, konkretna i świadoma. Pracownicy mogą w każdej chwili wycofać swoją zgodę i zażądać usunięcia lub zmiany którychkolwiek lub wszystkich udostępnionych danych. Pracownicy mogą wybrać spośród różnych wariantów ograniczenia dostępu do ich danych lub do określonych atrybutów. 4. W odniesieniu do pracowników, którzy są małoletni, do ich zgody należy dołączać się zgodę ich rodziców lub opiekunów prawnych. 5. Państwa członkowskie stosują odpowiednie mechanizmy i normy niezbędne do zapewnienia merytorycznej i technicznej jakości danych dotyczących ofert zatrudnienia, wniosków o zatrudnienie i życiorysów. 6. Państwa członkowskie zapewniają możliwość zidentyfikowania źródeł danych w celu monitorowania jakości tych danych. 7. Aby umożliwić dopasowywanie ofert zatrudnienia oraz wniosków o zatrudnienie i życiorysów, każde państwo członkowskie zapewnia, aby informacje, o których mowa w ust. 1, były przekazywane zgodnie z jednolitym systemem i w sposób przejrzysty. 8. Komisja przyjmuje, w drodze aktów wykonawczych, niezbędne techniczne normy i formaty w celu uzyskania jednolitego systemu, o którym mowa w ust. 7. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 37 ust. 3.		3) numer PESEL, a w przypadku jego braku – datę i miejsce urodzenia, rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość; 4) adres do doręczeń i adres zamieszkania; 5) wykształcenie; 6) ukończone szkoły i szkolenia; 7) szkoła, klasa i rodzaj oddziału, gdzie odbywa lub odbywała się ostatnio nauka; 8) pracodawca, u którego odbywa się lub odbywało się ostatnio, lub zostało ukończone przygotowanie zawodowe młodocianych, w formie: a) przyuczenia do wykonywania określonej pracy, b) nauki zawodu; 9) zawody wyuczone, zawody wykonywane, kwalifikacje cząstkowe w rozumieniu art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji oraz zawód, w którym osoba ta chciałaby pracować; 10) poziom znajomości języków obcych; 11) posiadane uprawnienia zawodowe; 12) rodzaj i stopień niepełnosprawności, jeżeli dotyczy; 13) okresy zatrudnienia z podaniem nazwy pracodawcy, zajmowanego stanowiska pracy, wymiaru czasu pracy i podstawy wykonywania pracy; 14) kierunki szkoleń, którymi osoba jest zainteresowana, oraz możliwości podejmowania pracy;	

				15) informacja o oświadczeniu o wyrażeniu zgody lub jej braku na przetwarzanie danych osobowych wraz z ich zakresem na podstawie przepisów Unii Europejskiej o sieci EURES; 16) numer rachunku płatniczego, jeżeli posiada; 17) adres elektroniczny i numer telefonu osoby, jeżeli posiada; 18) informacje o liczbie, rodzaju, zakresie i wartości, o ile możliwe jest jej ustalenie, pomocy udzielonej tej osobie przez OHP oraz jej przyjęciu albo odmowie jej przyjęcia; 19) informacje o pomocy udzielonej przez: a) publiczne służby zatrudnienia w zakresie określonym w ustawie, przekazywane przez ministra właściwego do spraw pracy lub te służby, b) jednostki organizacyjne pomocy społecznej w zakresie danych o przynależności do rodziny o dochodach nieprzekraczających dochodu uprawniającego do świadczeń z pomocy społecznej w rozumieniu ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, c) jednostki organizacyjne wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej, w zakresie danych o przebywaniu w pieczy zastępczej lub opuszczaniu pieczy zastępczej, określonym w przepisach o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, przekazywane przez ministra właściwego do spraw rodziny lub te jednostki; 20) informacje gmin, podmiotów prowadzących szkoły lub organów systemu oświaty o nierealizowaniu obowiązku szkolnego lub obowiązku nauki, w zakresie określonym w art. 35 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe. 4. Dyrektor ośrodka szkolenia zawodowego OHP jako administrator danych przetwarza następujące dane osobowe osób fizycznych	

				ubiegających się o wsparcie lub korzystających ze wsparcia OHP: 1) imię albo imiona i nazwisko; 2) numer PESEL, a w przypadku jego braku – datę i miejsce urodzenia, rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość; 3) adres do doręczeń i adres zamieszkania; 4) wykształcenie; 5) adres elektroniczny i numer telefonu, jeżeli osoba posiada.	
Art. 18 - Dostęp do wspólnej platformy informatycznej na poziomie krajowym	1. Członkowie i partnerzy EURES zapewniają, aby na wszystkich portalach pracy, którymi zarządzają na poziomie centralnym, regionalnym lub lokalnym, portal EURES był wyraźnie widoczny i łatwy do wyszukania oraz aby na portalach tych znajdował się link do portalu EURES. 2. Publiczne służby zatrudnienia zapewniają, aby organizacje działające na ich odpowiedzialność zamieszczały na wszelkich zarządzanych przez siebie portalach internetowych wyraźnie widoczny link do portalu EURES. 3. Członkowie i partnerzy EURES zapewniają, aby wszystkie oferty zatrudnienia, wnioski o zatrudnienie oraz życiorysy udostępniane na portalu EURES były łatwo dostępne dla ich personelu zajmującego się kwestiami związanymi z siecią EURES. 4. Państwa członkowskie zapewniają, aby przekazywanie informacji na temat ofert zatrudnienia, wniosków o zatrudnienie i życiorysów, o którym mowa w art. 9 ust. 2 lit. a), odbywało się za pośrednictwem jednego skoordynowanego kanału.	N			
Art. 19 - Automatyczne dopasowywanie ofert zatrudnienia i osób	1. Państwa członkowskie współpracują ze sobą, z Komisją oraz z Europejskim Urzędem Koordynacji w zakresie interoperacyjności pomiędzy systemami krajowymi a klasyfikacją europejską opracowaną przez Komisję. Komisja regularnie informuje państwa członkowskie o pracach nad klasyfikacją europejską.	N			

poszukujących pracy za pośrednictwem wspólnej platformy informacyjnej	2. Komisja przyjmuje i aktualizuje, w drodze aktów wykonawczych, listę umiejętności, kompetencji i zawodów w klasyfikacji europejskiej. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 37 ust. 3. W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011. 3. Do celów automatycznego dopasowywania ofert zatrudnienia i osób poszukujących pracy za pośrednictwem wspólnej platformy informacyjnej każde państwo członkowskie bez zbędnej zwłoki, lecz nie później niż trzy lata po przyjęciu listy, o której mowa w ust. 2, ustanawia wstępny wykaz w celu przedstawienia powiązań między klasyfikacjami krajowymi, regionalnymi i sektorowymi a tą listą oraz – po rozpoczęciu korzystania z tego wykazu w oparciu o aplikację udostępnioną przez Europejski Urząd Koordynacji – regularnie aktualizuje ten wykaz, aby przedstawiał bieżącą sytuację w zakresie rozwoju usług rekrutacyjnych. 4. Państwa członkowskie mogą zdecydować o zastąpieniu swoich klasyfikacji krajowych klasyfikacją europejską, gdy prace nad nią zostaną zakończone, lub też o utrzymaniu swoich interoperacyjnych krajowych systemów klasyfikacji. 5. Komisja zapewnia wsparcie techniczne i tam, gdzie to możliwe, finansowe państwom członkowskim przy ustanawianiu wykazu zgodnie z ust. 3, a także państwom członkowskim, które zdecydowały o zastąpieniu klasyfikacji krajowych klasyfikacją europejską. 6. Komisja przyjmuje, w drodze aktów wykonawczych, techniczne normy i formaty niezbędne dla funkcjonowania automatycznego dopasowywania ofert zatrudnienia i osób poszukujących pracy za pośrednictwem wspólnej platformy informacyjnej z wykorzystaniem klasyfikacji europejskiej i interoperacyjności między systemami krajowymi a klasyfikacją europejską. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 37 ust. 3.				
Art. 20 - Mechanizm ułatwionego dostępu	1. Członkowie i partnerzy EURES na wniosek udzielają pracownikom i pracodawcom korzystającym z ich usług pomocy przy rejestracji na portalu EURES. Pomoc ta jest nieodpłatna.	N			

dla pracowników i pracodawców	2. Członkowie i partnerzy EURES zapewniają pracownikom i pracodawcom korzystającym z ich usług dostęp do ogólnych informacji na temat tego, jak, kiedy i gdzie mogą zaktualizować, zmienić lub usunąć odnośne dane.				
ROZDZIAŁ IV USŁUGI WSPARCIA A Art. 21 - Zasady	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby pracownicy i pracodawcy mogli bez zbędnej zwłoki uzyskać dostęp, w internecie i poza internetem, do usług wsparcia na poziomie krajowym. 2. Państwa członkowskie wspomagają rozwój skoordynowanego podejścia do usług wsparcia na poziomie krajowym. Uwzględniane są szczególne potrzeby regionalne i lokalne. 3. Usługi wsparcia dla pracowników i pracodawców, o których mowa w art. 22, art. 25 ust. 1, art. 26 oraz, w stosownych przypadkach, art. 27, są nieodpłatne. Usługi wsparcia dla pracowników, o których mowa w art. 23, są nieodpłatne. Usługi wsparcia dla pracodawców, o których mowa w art. 24, mogą podlegać opłacie. 4. Opłaty pobierane za usługi oferowane przez członków EURES oraz, w stosownych przypadkach, partnerów EURES na mocy niniejszego rozdziału nie mogą być wyższe od opłat pobieranych za inne porównywalne usługi świadczone przez członków i partnerów EURES. W stosownych przypadkach członkowie i partnerzy EURES wyraźnie i precyzyjnie informują pracowników i pracodawców o wszelkich kosztach. 5. Członkowie i partnerzy EURES, których to dotyczy, za pomocą swoich kanałów informacyjnych wyraźnie informują pracowników i pracodawców o zakresie oferowanych przez siebie usług wsparcia, miejscu i sposobie uzyskania dostępu do tych usług oraz warunków, na jakich dostęp ten jest udzielany. Informacje te są publikowane na portalu EURES. 6. Bez uszczerbku dla art. 11 ust. 2, członkowie EURES, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) oraz partnerzy EURES mogą oferować swoje usługi jedynie w internecie.	N			

Art. 22 - Dostęp do podstawowych informacji	1. Członkowie EURES oraz, w stosownych przypadkach, partnerzy EURES dostarczają pracownikom i pracodawcom podstawowe informacje na temat portalu EURES, w tym na temat bazy danych zawierającej wnioski o zatrudnienie i życiorysy, oraz sieci EURES, w tym szczegółowe dane kontaktowe właściwych członków i partnerów EURES na poziomie krajowym, informacje na temat kanałów rekrutacji, z których korzystają (usługi elektroniczne, usługi zindywidualizowane, lokalizacja punktów kontaktowych) oraz stosowne łącza do stron internetowych, w sposób łatwo dostępny i przyjazny dla użytkownika. W razie potrzeby członkowie EURES oraz, w stosownych przypadkach, partnerzy EURES kierują pracowników i pracodawców do innego członka lub partnera EURES.	T	Art. 86. ust. 2-6	Art. 86 (...) 2. Pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES obejmuje następujące rodzaje działań: 1) przekazywanie udostępnianych publicznie ofert pracy na portal EURES, o którym mowa w przepisach Unii Europejskiej z zakresu sieci EURES, zwanym dalej „portalem EURES”, przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 4; 2) przekazywanie posiadanych danych bezrobotnych, poszukujących pracy lub osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo na portal EURES przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego prowadzonego przez ministra właściwego do spraw pracy pod warunkiem, że osoby zainteresowane wyrażą na to zgodę; 3) pośrednictwo pracy, o którym mowa w art. 81 ust. 2 pkt 1–4, oraz inne usługi świadczone w ramach sieci EURES, określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/589 z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie europejskiej sieci służb zatrudnienia (EURES), dostępu pracowników do usług w zakresie mobilności i dalszej integracji rynków pracy oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 492/2011 i (UE) nr 1296/2013 (Dz. Urz. UE L 107 z 22.04.2016, str. 1, z późn. zm.)). 3. Z pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES mogą korzystać: 1) bezrobotni i poszukujący pracy; 2) osoby niezarejestrowane, w tym osoby bierne zawodowo; 3) pracodawcy, o których mowa w art. 82; 4) pracodawcy z państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c. 4. Pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES prowadzone przez OHP jest skierowane do młodzieży w wieku od 14. do 30. roku życia. 5. W pośrednictwie pracy w ramach sieci EURES działania, o których mowa w art. 81 ust. 2 pkt 2 i 4, stosuje się również do pracodawców z państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c. 6. Pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES jest realizowane zgodnie z Krajowym Planem Działań sieci EURES.	

			RW	Projekt rozporządzenia ministra właściwego do spraw pracy planowanego do wydania na podstawie art. 98 ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia.	
	2. Europejski Urząd Koordynacji wspiera opracowywanie podstawowych informacji zgodnie z niniejszym artykułem oraz pomaga państwom członkowskim w zapewnieniu odpowiedniej dostępności wersji językowych, z uwzględnieniem zapotrzebowania rynków pracy państw członkowskich.	N			
Art. 23 - Usługi wsparcia dla pracownik ów	1. Członkowie EURES oraz, w stosownych przypadkach, partnerzy EURES bez zbędnej zwłoki oferują pracownikom poszukującym zatrudnienia możliwość dostępu do usług, o których mowa w ust. 2 i 3. 2. Na wniosek pracownika członkowie EURES oraz, w stosownych przypadkach, partnerzy EURES przekazują informacje i wytyczne na temat indywidualnych możliwości zatrudnienia, a w szczególności oferują pracownikowi następujące usługi: a) udzielają ogólnych informacji o warunkach życia i pracy w kraju docelowym lub odsyłają do takich informacji; b) udzielają pomocy i wytycznych na temat tego, jak uzyskać informacje, o których mowa w art. 9 ust. 4; c) w stosownych przypadkach udzielają pomocy przy opracowywaniu wniosków o zatrudnienie i życiorysów, aby zapewnić zgodność z europejskimi technicznymi normami i formatami, o których mowa w art. 17 ust. 8 i art. 19 ust. 6, oraz przy przesyłaniu takich wniosków o zatrudnienie i życiorysów na portal EURES; d) w stosownych przypadkach proponują rozważenie ewentualnego uzyskania zatrudnienia wewnątrz Unii w ramach indywidualnego planu działania lub wspierają opracowywanie indywidualnego planu mobilności jako sposobu na uzyskanie zatrudnienia wewnątrz Unii; e) w stosownych przypadkach odsyłają pracownika do innego członka lub partnera EURES. 3. Na uzasadniony wniosek pracownika członkowie EURES oraz, w stosownych przypadkach, partnerzy EURES udzielają dalszej pomocy w poszukiwaniu zatrudnienia oraz świadczą	T	Opis taki jak przy Art. 22 – unijnego rozporządzenia EURES	Opis taki jak przy Art. 22 – unijnego rozporządzenia EURES	

	inne dodatkowe usługi, z uwzględnieniem potrzeb danego pracownika.				
Art. 24 - Usługi wsparcia dla pracodawc ów	1. Członkowie EURES oraz, w stosownych przypadkach, partnerzy EURES bez zbędnej zwłoki oferują pracodawcom zainteresowanym rekrutacją pracowników z innych państw członkowskich możliwość dostępu do usług, o których mowa w ust. 2 i 3. 2. Na wniosek pracodawcy członkowie EURES oraz, w stosownych przypadkach, partnerzy EURES przekazują informacje i wytyczne na temat możliwości rekrutacji, a w szczególności oferują pracodawcom następujące usługi: a) udzielają informacji na temat szczegółowych przepisów dotyczących rekrutacji pracowników z innego państwa członkowskiego oraz o czynnikach, które mogą ją ułatwić; b) w stosownych przypadkach udzielają pomocy przy formułowaniu indywidualnych wymogów w ofercie zatrudnienia oraz w zapewnieniu zgodności tej oferty z europejskimi technicznymi normami i formatami, o których mowa w art. 17 ust. 8 i art. 19 ust. 6, a także udzielają informacji w tym zakresie. 3. W przypadku gdy pracodawca zwróci się o dalszą pomoc, a istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo rekrutacji wewnątrz Unii, członkowie EURES oraz, w stosownych przypadkach, partnerzy EURES udzielają dalszej pomocy i świadczą dodatkowe usługi, z uwzględnieniem potrzeb danego pracodawcy. Na wniosek członkowie EURES oraz, w stosownych przypadkach, partnerzy EURES dostarczają indywidualnych wytycznych na temat formułowania wymogów w ofertach.	T	Opis taki jak przy Art. 22 – unijnego rozporządzenia EURES	Opis taki jak przy Art. 22 – unijnego rozporządzenia EURES	
Art. 25 - Pomoc po rekrutacji	1. Członkowie EURES oraz, w stosownych przypadkach, partnerzy EURES na wniosek pracownika lub pracodawcy dostarczają: a) ogólnych informacji na temat pomocy po rekrutacji takiej jak szkolenia dotyczące komunikacji międzykulturowej, kursy językowe oraz wsparcie w zakresie integracji, w tym informacji ogólnych na temat możliwości zatrudnienia dla członków rodziny pracownika; b) tam, gdzie to możliwe, dane kontaktowe organizacji oferujących pomoc po rekrutacji.	T	Opis taki jak przy Art. 22 – unijnego rozporządzenia EURES	Opis taki jak przy Art. 22 – unijnego rozporządzenia EURES	

	2. Bez uszczerbku dla art. 21 ust. 4, członkowie i partnerzy EURES, którzy świadczą bezpośrednią pomoc po rekrutacji pracownikom lub pracodawcom, mogą pobierać za nią opłaty.	N			
Art. 26 - Ułatwiony dostęp do informacji o opodatkowaniu, kwestiach związanych z umową o pracę, uprawnieniami emerytalno- rentowych, ubezpieczeniu zdrowotnym, zabezpieczeniu społecznym i aktywnych instrumentach rynku pracy	1. Na wniosek pracownika lub pracodawcy, członkowie EURES oraz, w stosownych przypadkach, partnerzy EURES odsyłają wnioski o szczegółowe informacje dotyczące praw związanych z zabezpieczeniem społecznym, aktywnych instrumentów rynku pracy, opodatkowania, kwestii związanych z umową o pracę, uprawnień emerytalno-rentowych oraz ubezpieczenia zdrowotnego do właściwych organów krajowych oraz – w stosownych przypadkach – do innych odpowiednich organów na poziomie krajowym, wspierających pracowników w korzystaniu z ich praw w ramach swobody przepływu pracowników, w tym organów, o których mowa w art. 4 dyrektywy 2014/54/UE.	N			
	2. Na potrzeby ust. 1 krajowe urzędy koordynacji współpracują z właściwymi organami na poziomie krajowym, o których mowa w ust. 1.	N			
Art. 27 - Usługi wsparcia w regionach	1. W przypadku gdy w regionach transgranicznych członkowie lub partnerzy EURES uczestniczą w specjalnych strukturach współpracy i usług, takich jak partnerstwa transgraniczne, dostarczają oni pracownikom transgranicznym i pracodawcom informacji dotyczących szczególnej sytuacji	T	Art. 2 pkt 23	23) partnerstwie transgranicznym EURES – oznacza to działania sieci EURES w regionach przygranicznych Rzeczypospolitej Polskiej, realizowane przez służby zatrudnienia oraz inne podmioty z państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c, uprawnione do realizacji działań sieci EURES;	

transgranicznych	pracowników transgranicznych oraz informacji istotnych dla pracodawców w takich regionach. 2. Zadania partnerstw transgranicznych mogą obejmować usługi w zakresie uzyskiwania zatrudnienia i rekrutacji, koordynację współpracy między uczestniczącymi organizacjami oraz prowadzenie działań istotnych w kontekście mobilności transgranicznej, w tym udzielanie informacji i wytycznych dla pracowników transgranicznych, ze szczególnym naciskiem na usługi wielojęzyczne. 3. Organizacje inne niż członkowie i partnerzy EURES uczestniczące w strukturach, o których mowa w ust. 1, nie mogą – ze względu na ich udział w nich – zostać uznane za część sieci EURES. 4. W regionach transgranicznych, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie dążą do dostarczania informacji pracownikom transgranicznym i pracodawcom za pomocą punktów kompleksowej obsługi.		Art. 32 ust. 1 pkt 12 lit b	Art. 32. 1. Do zadań samorządu województwa w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy należy: (...) 12) realizowanie zadań wynikających z prawa swobodnego przepływu pracowników między państwami, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c, w szczególności: b) realizowanie zadań związanych z udziałem w partnerstwach transgranicznych EURES na terenie działania tych partnerstw;	
			Art. 38 ust. 1 pkt 16 lit. b	Art. 38. 1. Do zadań samorządu powiatu w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy należy: (...) 16) realizowanie zadań wynikających z prawa swobodnego przepływu pracowników między państwami, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c, w szczególności: b) realizowanie zadań związanych z udziałem w partnerstwach transgranicznych EURES na terenie działania tych partnerstw;	
Art. 28 - Dostęp do aktywnych instrumentów rynku pracy	Państwo członkowskie nie może ograniczać dostępu do krajowych aktywnych instrumentów rynku pracy wspierających pracowników w poszukiwaniu pracy jedynie z tego powodu, że dany pracownik szuka pomocy w znalezieniu zatrudnienia na terytorium innego państwa członkowskiego.	N			
ROZDZIAŁ V - WYMIANA INFORMACJI I CYKL PROGRAMOWANIA Art. 29 - Wymiana	Komisja i państwa członkowskie monitorują i podają do publicznej wiadomości przepływy i wzorce mobilności pracowników w Unii na podstawie sprawozdań Europejskiego Urzędu ds. Pracy, z wykorzystaniem danych statystycznych Eurostatu i dostępnych danych krajowych.	N			

informacji na temat przepływów i wzorców					
Art. 30 - Wymiana informacji między państwami członkowskimi	1. Każde państwo członkowskie w szczególności gromadzi i analizuje segregowane ze względu na płeć informacje dotyczące: a) niedoborów i nadwyżek siły roboczej na krajowych i sektorowych rynkach pracy, ze szczególnym uwzględnieniem najsłabszych grup na rynku pracy oraz regionów najbardziej dotkniętych bezrobociem; b) działań sieci EURES na poziomie krajowym oraz, w stosownych przypadkach, na poziomie transgranicznym. 2. Krajowe urzędy koordynacji są odpowiedzialne za wymianę dostępnych informacji w ramach sieci EURES i wnoszenie wkładu we wspólną analizę. 3. Państwa członkowskie realizują programowanie, o którym mowa w art. 31, z uwzględnieniem wymiany informacji oraz wspólnej analizy, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu. 4. Europejski Urząd Koordynacji dokonuje praktycznych ustaleń w celu ułatwiania wymiany informacji pomiędzy krajowymi urzędami koordynacji oraz opracowywania wspólnej analizy.	N			
Art. 31 - Programowanie	1. Krajowe urzędy koordynacji sporządzają roczne krajowe programy prac dotyczące działalności sieci EURES w ich państwach członkowskich. 2. Roczne krajowe programy prac określają: a) główne działania, które mają zostać zrealizowane w ramach sieci EURES, w całości na poziomie krajowym, oraz – w stosownych przypadkach – na poziomie transgranicznym; b) całkowite zasoby ludzkie i finansowe przydzielone na ich wykonanie; c) ustalenia dotyczące monitorowania i oceny planowanych działań oraz – w razie konieczności – ich aktualizacji.	T	Art. 86 ust. 6-9	Art. 86 (...) 6. Pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES jest realizowane zgodnie z Krajowym Planem Działań sieci EURES. 7. Minister właściwy do spraw pracy opracowuje i zatwierdza Krajowy Plan Działań sieci EURES oraz sprawozdanie z realizacji tego planu, uwzględniając w tych dokumentach działania własne, WUP, PUP, OHP i podmiotów akredytowanych. 8. Wkłady do Krajowego Planu Działań sieci EURES oraz sprawozdania z jego realizacji w części działań planowanych i zrealizowanych przez:	

				1) WUP i PUP z terenu województwa – przygotowuje WUP; 2) OHP – przygotowuje Komendant Główny OHP; 3) podmiot akredytowany – przygotowuje przedstawiciel tego podmiotu. 9. Wkłady, o których mowa w ust. 8, WUP, Komendant Główny OHP oraz przedstawiciel podmiotu akredytowanego przekazują ministrowi właściwemu do spraw pracy w formie i terminie określonym przez tego ministra.	
	3. Krajowe urzędy koordynacji oraz Europejski Urząd Koordynacji muszą mieć możliwość dokonania wspólnego przeglądu wszystkich projektów krajowych programów prac. Po zakończeniu tego przeglądu krajowe programy prac zostają przyjęte przez odpowiednie krajowe urzędy koordynacji. 4. Przedstawicielom partnerów społecznych na poziomie unijnym uczestniczącym w grupie koordynacyjnej zapewnia się możliwość zgłoszenia uwag do projektów krajowych programów prac. 5. Komisja ustanawia, w drodze aktów wykonawczych, niezbędne wzory i procedury na potrzeby wymiany informacji o krajowych programach prac na poziomie unijnym. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 37 ust. 2.	N			
Art. 32 - Gromadzenie i analiza danych	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby ustanowione zostały procedury gromadzenia danych dotyczących następujących obszarów działań EURES realizowanych na poziomie krajowym: a) informacje i wytyczne udzielone przez sieć EURES – na podstawie liczby kontaktów pracowników do spraw obsługi klienta członków lub partnerów EURES z pracownikami i pracodawcami; b) rezultaty zatrudnieniowe, w tym uzyskanie zatrudnienia przez pracowników i rekrutacja będące wynikiem działalności EURES – na podstawie liczby ofert, wniosków o zatrudnienie i życiorysów otrzymanych i przetworzonych przez pracowników do spraw obsługi klienta członków lub partnerów EURES oraz liczby pracowników zrekrutowanych w związku z tym w innym państwie członkowskim, na podstawie wiedzy wspomnianych pracowników do	T	Art. 86 ust. 10 i 11	Art. 86 (...) 10. Minister właściwy do spraw pracy prowadzi, w postaci elektronicznej, bazę monitoringu działań EURES, która zawiera sprawozdania z realizacji pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES. 11. Sprawozdania, o których mowa w ust. 10, uzupełniane są w terminie do 30 dnia miesiąca następującego po zakończeniu każdego kwartału przez: 1) WUP i PUP, które składają sprawozdania z realizacji działań własnych; 2) wojewódzkie jednostki OHP, które składają sprawozdania za działania własne oraz działania odpowiednich jednostek OHP z terenu województwa; 3) podmiot akredytowany, który składa sprawozdania z realizacji działań własnych.	

	spraw obsługi klienta lub, tam gdzie jest taka możliwość, na podstawie badań ankietowych; c) informacje na temat zadowolenia klientów z sieci EURES, uzyskane między innymi za pośrednictwem badań ankietowych.				
	2. Europejski Urząd Koordynacji jest odpowiedzialny za gromadzenie danych dotyczących portalu EURES i rozwoju współpracy w zakresie kojarzenia ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie oraz ich równoważenia na mocy niniejszego rozporządzenia. 3. Na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, oraz w obszarach działań sieci EURES określonych w tym ustępie, Komisja przyjmuje, w drodze aktów wykonawczych, jednolite szczegółowe specyfikacje dotyczące gromadzenia i analizy danych w celu monitorowania i oceny funkcjonowania sieci EURES. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 37 ust. 3. 4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 36 w celu wprowadzenia zmian dotyczących obszarów działań określonych w ust. 1 niniejszego artykułu lub w celu dodawania innych obszarów działań sieci EURES podejmowanych na poziomie krajowym w ramach niniejszego rozporządzenia.	N			
Art. 33 - Sprawozdania z działalności EURES	Uwzględniając zgromadzone informacje, o których mowa w niniejszym rozdziale, Komisja przedkłada co dwa lata Parlamentowi Europejskiemu, Radzie Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów sprawozdanie z działalności EURES. Do czasu przedłożenia sprawozdania, o którym mowa w art. 35, sprawozdanie, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego artykułu, zawiera opis aktualnej sytuacji w zakresie stosowania niniejszego rozporządzenia.	N			
ROZDZIAŁ VI - PRZEPISY KOŃCOWE	Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu realizowane są zgodnie z przepisami prawa Unii dotyczącymi ochrony danych osobowych, w szczególności z dyrektywą 95/46/WE i jej krajowymi środkami wykonawczymi, a także z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001.	T - częściowo	Opis jak przy opisie art. 17 unijnego rozporządzenia	Opis jak przy opisie art. 17 unijnego rozporządzenia EURES	

Art. 34 - Ochrona danych osobowych			dzenia EURES		
Art. 35 - Ocena ex post	Do dnia 13 maja 2021 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów sprawozdanie z oceny ex post stosowania i skutków niniejszego rozporządzenia. Sprawozdaniu temu mogą towarzyszyć wnioski ustawodawcze dotyczące zmiany niniejszego rozporządzenia.	N			
Art. 36 - Wykonywa nie przekazany ch uprawnień	1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule. Szczególnie ważne jest, aby przed przyjęciem tych aktów delegowanych Komisja działała zgodnie ze swoją zwyczajową praktyką i prowadziła konsultacje z ekspertami, w tym ekspertami z państw członkowskich. 2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 32 ust. 4, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 12 maja 2016 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu. 3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 32 ust. 4, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych. 4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. 5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 32 ust. 4 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani	N			

	Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.				
Art. 37 - Procedura komitetow a	1. Komisję wspomaga komitet ds. EURES ustanowiony na mocy niniejszego rozporządzenia. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011. 2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. 3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N			
Art. 38 - Zmiany w rozporzą dzeniu (UE) nr 1296/20 13	1. W rozporządzeniu (UE) nr 1296/2013 wprowadza się następujące zmiany: a) skreśla się art. 23; b) art. 24 ust. 2 otrzymuje brzmienie: 1. „2. Oś EURES jest otwarta dla wszystkich organów, podmiotów i instytucji wyznaczonych przez dane państwo członkowskie lub Komisję, które spełniają warunki uczestnictwa w EURES, jak określono w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/589. Takie organy, podmioty i instytucje obejmują w szczególności: a) organy krajowe, regionalne i lokalne; b) służby zatrudnienia; c) organizacje partnerów społecznych i inne zainteresowane strony. 2. odesłania do skreślonych przepisów, o których mowa w pkt 1 lit. a), traktuje się jako odesłania do art. 29 niniejszego rozporządzenia; 3. pkt 1 lit. b) niniejszego artykułu pozostaje bez uszczerbku dla wniosków o finansowanie na mocy rozporządzenia (UE) nr 1296/2013 złożonych przed dniem 12 maja 2016 r.	N			

Art. 39 - Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 492/2011	1. W rozporządzeniu (UE) nr 492/2011 wprowadza się następujące zmiany: a) skreśla się art. 11 i 12, art. 13 ust. 2, art. 14-20 i art. 38; b) art. 13 ust. 1 skreśla się ze skutkiem od dnia 13 maja 2018 r.; 2. odesłania do skreślonych przepisów traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i odczytuje zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku II.	N			
Art. 40 - Przepisy przejściowe	Organizacje, które są wyznaczone na „partnerów EURES” zgodnie z art. 3 lit. c) decyzji wykonawczej 2012/733/UE lub świadczą ograniczone usługi jako „stowarzyszeni partnerzy EURES” zgodnie z art. 3 lit. d) tej decyzji w dniu 12 maja 2016 r., mogą – na zasadzie odstępstwa od art. 11 niniejszego rozporządzenia – uczestniczyć w charakterze członków EURES, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) niniejszego rozporządzenia, lub partnerów EURES, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. d) niniejszego rozporządzenia, do dnia 13 maja 2019 r., pod warunkiem że zobowiążą się do wypełnienia odpowiednich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia. W przypadku gdy jedna z tych organizacji chce uczestniczyć w sieci EURES w charakterze partnera EURES, powiadamia krajowy urząd koordynacji o zadaniach, jakie będzie realizować zgodnie z art. 11 ust. 4 niniejszego rozporządzenia. Odpowiedni krajowy urząd koordynacji informuje o tym Europejski Urząd Koordynacji. Po upływie okresu przejściowego odnośne organizacje – aby pozostać w sieci EURES – mogą złożyć odpowiedni wniosek zgodnie z art. 11 niniejszego rozporządzenia.	N			
Art. 41 - Wejście w życie	1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. 2. Art. 12 ust. 3 i art. 17 ust. 1–7 stosuje się od dnia 13 maja 2018 r. Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.	N			

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

PRZEPISY PROJEKTU USTAWY O RYNKU PRACY I SŁUŻBACH ZATRUDNIENIA (UC 29) WYKRACZAJĄCE POZA CEL WDROŻENIA PRAWA UNII EUROPEJSKIEJ

TYTUŁY WDRAŻANYCH I STOSOWANYCH AKTÓW PRAWA UNII EUROPEJSKIEJ

1. Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz. Urz. WE L 303 z 02.12.2000, str. 16; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 4, str. 79),
2. Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich zmieniającą rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającą dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz. Urz. UE L 158 z 30.04.2004, str. 77; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 5, str. 46),
3. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze au pair (wersja przekształcona) (Dz. Urz. L 132 z 21.05.2016, str. 21, z późn. zm.),
4. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/54/WE z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (Dz. Urz. UE L 204 z 26.07.2006, str. 23),
5. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/104/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie pracy tymczasowej (Dz. Urz. UE L 327 z 05.12.2008, str. 9),
6. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (Dz. Urz. UE L 337 z 20.12.2011, str. 9),
7. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/98/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie procedury jednego wniosku o jedno zezwolenie dla obywateli państw trzecich na pobyt i pracę na terytorium państwa członkowskiego oraz w sprawie wspólnego zbioru praw dla pracowników z państw trzecich przebywających legalnie w państwie członkowskim (Dz. Urz. UE L 343 z 23.12.2011, str. 1),
8. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/36/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu zatrudnienia w charakterze pracownika sezonowego (Dz. Urz. UE L 94 z 28.03.2014, str. 375),
9. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/54/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie środków ułatwiających korzystanie z praw przyznanych pracownikom w kontekście swobodnego przepływu pracowników (Dz. Urz. UE L 128 z 30.04.2014, str. 8),
10. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/66/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa (Dz. Urz. UE L 157 z 27.05.2014, str. 1),
11. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1883 z dnia 20 października 2021 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu zatrudnienia w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji oraz uchylenia dyrektywy Rady 2009/50/WE (Dz. Urz. UE L 382 z 28.10.2021, str. 1);

U S T A W A

z dnia

o rynku pracy i służbach zatrudnienia

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zadania państwa w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy.

2. Zadania państwa w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy są realizowane w celu:

- 1) pełnego i produktywnego zatrudnienia;
- 2) rozwoju zasobów ludzkich;
- 3) wzmacniania integracji i solidarności społecznej;
- 4) zwiększania mobilności na rynku pracy.

3. Ustawa ma zastosowanie do:

- 1) obywateli polskich poszukujących i podejmujących zatrudnienie lub inną pracę zarobkową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz pracę za granicą u pracodawców zagranicznych;
- 2) cudzoziemców poszukujących i podejmujących zatrudnienie lub inną pracę zarobkową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

a) b) c) d) e) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt stały, f) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, g) h) i) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zgodę na pobyt ze względów humanitarnych lub zgodę na pobyt tolerowany, j) korzystających w Rzeczypospolitej Polskiej z ochrony czasowej, k) będących stronami postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, którzy posiadają zaświadczenie wydane na podstawie art. 35 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1504 oraz z 2024 r. poz. 854 i 1688), l) m) n) o) p) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej wizę wydaną w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 23 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, lub posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt	

czasowy udzielone w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 186 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;

- 3) cudzoziemców towarzyszących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemcowi, o którym mowa w pkt 2 lit. a–c, jako członkowie rodziny w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 633 i 1688);
- 4) cudzoziemców – członków rodzin cudzoziemców, o których mowa w pkt 2 lit. g–j;
- 5) cudzoziemców – członków rodzin obywateli polskich, którzy uzyskali zezwolenie na pobyt czasowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo po złożeniu wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, zezwolenia na pobyt stały lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej przebywają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 108 ust. 1 pkt 2 lub art. 206 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach lub na podstawie umieszczonego w dokumencie podróży odcisku stempla, który potwierdza złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, jeżeli bezpośrednio przed złożeniem wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, zezwolenia na pobyt stały lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej posiadali zezwolenie na pobyt czasowy;
- 6) cudzoziemców towarzyszących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatelowi polskiemu jako członek rodziny w rozumieniu art. 2 pkt 4 lit. b ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1)

a), b) c) d) e), f), g), h), i), j), k), l), m); 2) bezrobotnym bez kwalifikacji zawodowych – oznacza to bezrobotnego nieposiadającego świadectwa ukończenia szkoły kształcącej w zawodzie potwierdzającego posiadanie kwalifikacji zawodowych lub dyplomu ukończenia szkoły kształcącej w zawodzie, świadectwa potwierdzającego kwalifikację w zawodzie, dyplomu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe, certyfikatu kwalifikacji zawodowej, dyplomu zawodowego, świadectwa czeladniczego, dyplomu mistrzowskiego lub dyplomu ukończenia studiów; 3) członku rodziny – oznacza to: a) osobę pozostającą z obywatelem polskim lub cudzoziemcem, o którym mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2, w związku małżeńskim uznawanym przez prawo Rzeczypospolitej Polskiej,	

b) zstępnego, obywatela polskiego lub cudzoziemca, w wieku do 21 lat lub pozostającego na jego utrzymaniu; 4) długotrwale bezrobotnym – oznacza to bezrobotnego zarejestrowanego łącznie przez okres ponad 12 miesięcy w okresie ostatnich 2 lat, z wyłączeniem okresów odbywania stażu; 5) dodatku aktywizacyjnym – oznacza to świadczenie wypłacone osobie, która, będąc bezrobotnym posiadającym prawo do zasiłku, podjęła samodzielnie zatrudnienie, inną pracę zarobkową albo rozpoczęła działalność gospodarczą; 6) doświadczeniu zawodowym – oznacza to doświadczenie uzyskane w trakcie zatrudnienia, wykonywania innej pracy zarobkowej, prowadzenia działalności gospodarczej lub odbywania stażu przez okres co najmniej 3 miesięcy; 7) 8) giełdzie pracy – oznacza to zorganizowaną przez powiatowy urząd pracy lub wojewódzki urząd pracy formę bezpośredniego kontaktu pracodawcy z wieloma kandydatami do pracy, dobranymi spośród osób zarejestrowanych w powiatowym urzędzie pracy i niezarejestrowanych, w celu pozyskania do pracy kandydatów odpowiadających wymaganiom tego pracodawcy; 9) 10) instytucji szkoleniowej – oznacza to publiczny lub niepubliczny podmiot prowadzący na podstawie odrębnych przepisów edukację pozaszkolną; 11) jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej – oznacza to jednostki organizacyjne pomocy społecznej, o których mowa w art. 6 pkt 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej; 12) klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy – oznacza to wykaz grup zawodów oraz zawodów i specjalności występujących na rynku pracy, ustrukturalizowany zgodnie z Międzynarodowym Standardem Klasyfikacji Zawodów ISCO;	

13) minimalnym wynagrodzeniu za pracę – oznacza to kwotę minimalnego wynagrodzenia za pracę pracowników przysługującą za pracę w pełnym miesięcznym wymiarze czasu pracy ogłaszaną na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2020 r. poz. 2207 oraz z 2023 r. poz. 1667); 14) nielegalnym zatrudnieniu lub nielegalnej innej pracy zarobkowej – oznacza to: a) zatrudnienie przez pracodawcę osoby bez potwierdzenia na piśmie w wymaganym terminie rodzaju zawartej umowy i jej warunków, b) niezgłoszenie osoby zatrudnionej lub wykonującej inną pracę zarobkową do ubezpieczeń społecznych; 15) ofercie pracy – oznacza to co najmniej jedno wolne miejsce zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej; 16) opiece osoby niepełnosprawnej – oznacza to: a) matkę lub ojca, b) opiekuna faktycznego dziecka, przez którego rozumie się osobę faktycznie opiekującą się dzieckiem, jeżeli wystąpiła z wnioskiem do sądu opiekuńczego o przysposobienie dziecka, c) rodzinę zastępczą spokrewnioną albo rodzinę zastępczą niezawodową w rozumieniu ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2024 r. poz. 177, 742, 743, 858 i 1572), d) rodzica zastępczego zawodowego albo prowadzącego rodzinny dom dziecka nie pobierającego z tego tytułu wynagrodzenia w przypadkach, o których mowa odpowiednio w art. 54 ust. 6 oraz art. 62 ust. 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, e) małżonka, f) inną osobę, na której zgodnie z przepisami ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2023 r. poz. 2809) ciąży obowiązek alimentacyjny, z wyjątkiem osób o znacznym stopniu niepełnosprawności	

– opiekującą się dzieckiem z orzeczeniem o niepełnosprawności łącznie ze wskazaniem: konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji oraz konieczności stałego współudziału na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji, lub osobą niepełnosprawną ze znacznym stopniem niepełnosprawności; 17) osobie biernej zawodowo – oznacza to osobę, która ukończyła 18 lat i w danej chwili nie tworzy zasobów siły roboczej, ponieważ nie jest zatrudniona, nie wykonuje innej pracy zarobkowej oraz nie prowadzi działalności gospodarczej i nie jest zarejestrowana w powiatowym urzędzie pracy jako bezrobotna albo poszukująca pracy; 18) osobie do 30. roku życia – oznacza to osobę, która do dnia zastosowania wobec niej formy pomocy nie ukończyła 30. roku życia; 19) osobie niepełnosprawnej – oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 44, 858, 1089, 1165 i 1494); 20) osobie niezarejestrowanej – oznacza to osobę, która nie jest zarejestrowana w powiatowym urzędzie pracy jako bezrobotny albo poszukujący pracy; 21) osobie samotnie wychowującej dzieci – oznacza to jednego z rodziców albo opiekuna prawnego, wychowującego co najmniej jedno dziecko, będącego panną, kawalerem, wdową, wdowcem, rozwódką, rozwodnikiem albo osobą, w stosunku do której orzeczono separację w rozumieniu odrębnych przepisów, lub osobą pozostającą w związku małżeńskim, jeżeli jej mąż/zona został pozbawiony praw rodzicielskich lub odbywa karę pozbawienia wolności; jeżeli ten rodzic lub opiekun w roku podatkowym samotnie wychowuje dzieci: a) małoletnie, b) bez względu na ich wiek, które zgodnie z odrębnymi przepisami otrzymywały zasiłek (dodatek) pielęgnacyjny lub rentę socjalną,	

c) do ukończenia 25. roku życia uczące się w szkołach, o których mowa w przepisach o systemie oświaty, przepisach o szkolnictwie wyższym i nauce lub w przepisach regulujących system oświatowy lub szkolnictwo wyższe obowiązujących w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie; 22) osobie zależnej – oznacza to osobę wymagającą ze względu na stan zdrowia lub wiek stałej opieki, połączoną więzami rodzinnymi lub powinowactwem z osobą objętą formą pomocy określoną w ustawie, lub pozostającą z nią we wspólnym gospodarstwie domowym; 23); 24); 25) powracającym z zagranicy – oznacza to osobę, która jest obywatelem polskim, niezatrudnioną i niewykonyującą innej pracy zarobkowej, niemającą stałego źródła dochodu, spełniającą warunki określone w pkt 1 lit. a–k, i która w okresie ostatnich 24 miesięcy zamieszkiwała co najmniej 12 miesięcy za granicą; 26) pozarolniczej działalności – oznacza to pozarolniczą działalność w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych; 27) pracodawcy – oznacza to jednostkę organizacyjną, chociażby nie posiadała osobowości prawnej, a także osobę fizyczną, jeżeli zatrudniają one co najmniej jednego pracownika; 28) pracach interwencyjnych – oznacza to zatrudnienie bezrobotnego przez pracodawcę, które nastąpiło w wyniku umowy zawartej ze starostą i ma na celu wsparcie bezrobotnych; 29) pracy niesubsydiowanej – oznacza to zatrudnienie, wykonywanie innej pracy zarobkowej lub prowadzenie działalności gospodarczej, bez dofinansowania ze środków Funduszu Pracy; 30) programach finansowanych z rezerwy Funduszu Pracy – oznacza to działania mające na celu wspieranie aktywizacji zawodowej, podjęcia i utrzymania zatrudnienia przez wykorzystanie form pomocy określonych w ustawie,	

finansowane lub dofinansowane z rezerwy Funduszu Pracy pozostającej w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy; 31) programach specjalnych – oznacza to działania mające na celu wspieranie aktywizacji zawodowej, podjęcia i utrzymania zatrudnienia przez wykorzystanie specyficznych elementów wspierających zatrudnienie, samodzielnie lub w połączeniu z formami pomocy określonymi w ustawie; 32) projekcie EFS+ – oznacza to projekt obejmujący formy pomocy określone w ustawie, finansowany z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, realizowany przez powiatowy urząd pracy, prefinansowany z kwot środków (limitów) Funduszu Pracy na finansowanie form pomocy ustalonych przez ministra właściwego do spraw pracy; 33) projekcie pilotażowym – oznacza to przedsięwzięcie polegające na wdrażaniu nowych metod, narzędzi i sposobów aktywizacji zawodowej i wsparcia zatrudnienia w celu przygotowywania nowych rozwiązań o charakterze systemowym, finansowane z rezerwy Funduszu Pracy pozostającej w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy; 34) przeciętnym wynagrodzeniu – oznacza to przeciętne wynagrodzenie w poprzednim kwartale, od pierwszego dnia następnego miesiąca po ogłoszeniu przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, na podstawie art. 20 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1631 i 1674); 35) przedsiębiorcy – oznacza to przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub ust. 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, 1222 i 1871); 36) przychodach – oznacza to przychody z innego tytułu niż zatrudnienie, inna praca zarobkowa, działalność gospodarcza, zasiłek dla bezrobotnych lub inne świadczenie wypłacane z Funduszu Pracy, podlegające	

opodatkowaniu na podstawie ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 226, z późn. zm.¹⁾);

37)

38) przyczynach dotyczących zakładu pracy – oznacza to:

- a) rozwiązanie stosunku pracy, spółdzielczego stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn nie dotyczących pracowników, zgodnie z przepisami o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników lub zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2023 r. poz. 1465 oraz z 2024 r. poz. 878, 1222 i 1871), w przypadku rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z tych przyczyn u pracodawcy zatrudniającego mniej niż 20 pracowników,
- b) rozwiązanie stosunku pracy, spółdzielczego stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy, jego likwidacji lub likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych,
- c) wygaśnięcie stosunku pracy, spółdzielczego stosunku pracy lub stosunku służbowego w przypadku śmierci pracodawcy lub gdy odrębne przepisy przewidują wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w wyniku przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę i niezapropionowania przez tego pracodawcę nowych warunków pracy i płacy,
- d) rozwiązanie stosunku pracy, spółdzielczego stosunku pracy przez pracownika na podstawie art. 55 § 1 i 1¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy;

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 232, 854, 858, 859, 863, 1572, 1585, 1593, 1615 i 1635.

39) robotach publicznych – oznacza to zatrudnienie bezrobotnego w okresie nie dłuższym niż 6 miesięcy przy wykonywaniu prac organizowanych przez powiaty, gminy, organizacje pozarządowe statutowo zajmujące się problematyką ochrony środowiska, kultury, oświaty, kultury fizycznej i turystyki, opieki zdrowotnej, bezrobocia oraz pomocy społecznej, przedsiębiorstwa społeczne, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 113 i 1635), spółdzielnie socjalne, o których mowa ustawie z dnia 27 kwietnia 2006 r. o spółdzielniach socjalnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 802 i 1635), a także spółki wodne i ich związki, jeżeli prace te są finansowane lub dofinansowane ze środków samorządu terytorialnego, budżetu państwa, funduszy celowych, organizacji pozarządowych, spółdzielni socjalnych, spółek wodnych i ich związków; 40) składkach na ubezpieczenia społeczne – oznacza to składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe, finansowane z własnych środków płatnika tych składek; 41) specyficznych elementach wspierających zatrudnienie – oznacza to finansowanie z Funduszu Pracy racjonalnych wydatków innych niż formy pomocy określone w ustawie, niezbędnych do realizacji działań dostosowanych do indywidualnych potrzeb uczestników programu specjalnego, adekwatnych do uwarunkowań lokalnego rynku pracy; 42) stałym źródle dochodu – oznacza to: a) nabycie prawa do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty socjalnej, renty rodzinnej w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę lub świadczenia pieniężnego, o którym mowa w ustawie z dnia 8 lutego 2023 r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym członkom rodziny funkcjonariuszy lub żołnierzy zawodowych, których śmierć nastąpiła w związku ze służbą albo podjęciem poza służbą czynności ratowania życia lub zdrowia ludzkiego albo mienia (Dz. U. poz. 658), zwanego dalej „świadczeniem pieniężnym przysługującym członkom rodziny funkcjonariuszy lub żołnierzy zawodowych”, lub renty inwalidzkiej przyznawanej na podstawie ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu	

emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121, 1243, 1562 i 1871) lub ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 242 i 1243),

- b) nabycie po ustaniu zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, zaprzestaniu prowadzenia pozarolniczej działalności, prawa do nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego, zasiłku przedemerytalnego, świadczenia przedemerytalnego, świadczenia rehabilitacyjnego, zasiłku chorobowego, zasiłku macierzyńskiego lub zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego,
- c) nabycie prawa do emerytury albo renty z tytułu niezdolności do pracy, przyznanego przez zagraniczny organ emerytalny lub rentowy, w wysokości co najmniej najniższej emerytury albo renty z tytułu niezdolności do pracy, o których mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych,
- d) uzyskiwanie miesięcznie przychodu w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę, z wyłączeniem przychodów uzyskanych z tytułu odsetek lub innych przychodów od środków pieniężnych zgromadzonych na rachunkach bankowych lub rachunkach członka spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej,
- e) nabycie na podstawie ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 323, 858, 1615 i 1871), prawa do świadczenia pielęgnacyjnego lub specjalnego zasiłku opiekuńczego,

f) nabycie na podstawie ustawy z dnia 4 kwietnia 2014 r. o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów (Dz. U. z 2024 r. poz. 246) prawa do zasiłku dla opiekuna, g) pobieranie po ustaniu zatrudnienia świadczenia szkoleniowego, o którym mowa w art. 217 ust. 6; 43) staroście – oznacza to starostę powiatu lub prezydenta miasta na prawach powiatu, sprawującego zwierzchnictwo nad powiatowym urzędem pracy; 44) stażu – oznacza to nabywanie przez bezrobotnego wiedzy i umiejętności przez wykonywanie zadań w miejscu pracy bez nawiązania stosunku pracy z pracodawcą; 45) szkoleniu – oznacza to pozaszkolne zajęcia mające na celu nabycie wiedzy i umiejętności, potrzebnych do wykonywania pracy, w tym umiejętności poszukiwania pracy; 46) targach pracy – oznacza to zorganizowaną przez powiatowy urząd pracy lub wojewódzki urząd pracy formę bezpośredniego kontaktu wielu pracodawców z wieloma kandydatami do pracy w celu prezentacji ofert pracy i pozyskania do pracy kandydatów odpowiadających wymaganiom poszczególnych pracodawców; 47) wskaźniku efektywności kosztowej podstawowych form pomocy – oznacza to stosunek kwoty wydatków Funduszu Pracy poniesionych przez samorządy powiatowe na finansowanie podstawowych form pomocy do liczby osób, które w trakcie lub nie później niż w okresie 180 dni od dnia zakończenia realizacji podstawowych form pomocy w roku budżetowym wykonywały pracę niesubsydiowaną przez co najmniej 90 dni; 48) wskaźniku efektywności zatrudnieniowej podstawowych form pomocy – oznacza to udział procentowy liczby osób, które w trakcie lub nie później niż w okresie 180 dni od dnia zakończenia realizacji podstawowych form pomocy w roku budżetowym wykonywały pracę niesubsydiowaną przez co najmniej 90 dni, w stosunku do liczby osób, które w danym roku zakończyły realizację tych form pomocy;	

- 49) zadaniach fakultatywnych – oznacza to działania wspierające realizację przez publiczne służby zatrudnienia i Ochotnicze Hufce Pracy określonych w ustawie zadań w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy, finansowane ze środków Funduszu Pracy;
- 50) zasiłku – oznacza to zasiłek dla bezrobotnych;
- 51);
- 52) rachunek płatniczy – oznacza to rachunek służący do wykonywania transakcji płatniczych, przy czym przez rachunek płatniczy rozumie się także rachunek bankowy oraz rachunek członka spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej.

Art. 3. 1.

2.

3.

Art. 4. 1. Dostęp do form pomocy świadczonych przez publiczne służby zatrudnienia i OHP dla osób, o których mowa w art. 1 ust. 3, a także pracodawców, jest dobrowolny.

2. Formy pomocy są świadczone przez publiczne służby zatrudnienia i OHP nieodpłatnie.

DZIAŁ II

Polityka rynku pracy i dialog społeczny

Art. 5. Zadania państwa w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy są realizowane przez publiczne służby zatrudnienia, agencje zatrudnienia, OHP oraz inne instytucje określone w ustawie lub którym minister właściwy do spraw pracy powierzy ich realizację.

Art. 6. 1. Realizacja przez władze publiczne zadań państwa w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy opiera się na dialogu i współpracy z partnerami społecznymi, w szczególności w ramach: 1) działalności Rady Rynku Pracy, a także wojewódzkich rad rynku pracy i powiatowych rad rynku pracy, zwanych dalej „radami rynku pracy”; 2) partnerstwa lokalnego. 2. Instytucją partnerstwa lokalnego jest grupa instytucji działających w przyjętej przez partnerów formie, realizujących przedsięwzięcia i projekty na rzecz rynku pracy. Art. 7. 1. Rada Rynku Pracy jest organem opiniodawczo-doradczym ministra właściwego do spraw pracy w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy. 2. Wojewódzkie rady rynku pracy są organami opiniodawczo-doradczymi marszałka województwa w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy. 3. Powiatowe rady rynku pracy są organami opiniodawczo-doradczymi starosty w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy. 4. Kadencja rad rynku pracy trwa 4 lata. Art. 8. 1. Do zakresu działania Rady Rynku Pracy należy: 1) inspirowanie przedsięwzięć zmierzających do pełnego i produktywnego zatrudnienia i rozwoju zasobów ludzkich, wzmocnienia integracji i solidarności społecznej oraz zwiększania mobilności na rynku pracy; 2) opiniowanie rocznych sprawozdań z działalności Funduszu Pracy, a także ocena racjonalności gospodarki środkami tego funduszu;	

3) realizacja zadań, o których mowa w art. 39 ust. 2 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2023 r. poz. 1087 oraz z 2024 r. poz. 1089, 1635 i 1871); 4) opiniowanie projektów aktów prawnych dotyczących aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy; 5) opiniowanie przedłożonych przez ministra właściwego do spraw pracy priorytetów wydatkowania środków z Krajowego Funduszu Szkoleniowego, zwanego dalej „KFS”, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 1 lit. b; 6) innych zadań wynikających z przepisów. 2. Do zakresu działania wojewódzkich rad rynku pracy należy: 1) inspirowanie przedsięwzięć zmierzających do pełnego i produktywnego zatrudnienia i rozwoju zasobów ludzkich, wzmacniania integracji i solidarności społecznej oraz zwiększania mobilności na rynku pracy; 2) ocena racjonalności gospodarki środkami Funduszu Pracy w województwie; 3) składanie wniosków i wydawanie opinii w sprawach dotyczących kierunków kształcenia, w tym opinii o zasadności kształcenia w danym zawodzie zgodnie z potrzebami rynku pracy, szkolenia zawodowego oraz zatrudnienia w województwie; 4) ocenianie okresowych sprawozdań z działalności wojewódzkich urzędów pracy oraz przedstawianie Radzie Rynku Pracy okresowych sprawozdań z działań wojewódzkich rad rynku pracy; 5) delegowanie przedstawicieli do komisji konkursowej dokonującej wyboru kandydata na stanowisko dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy, zwanego dalej „dyrektorem WUP”; 6) opiniowanie wniosków o odwołanie dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy; 7) coroczne opiniowanie wykazu zawodów, w których za przygotowanie zawodowe młodocianych pracowników może być dokonywana refundacja, o której mowa w art. 348 ust. 1;	

8) opiniowanie priorytetów wydatkowania środków KFS, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2 lit. b; 9) opiniowanie kryteriów podziału środków Funduszu Pracy przeznaczonych dla powiatowych urzędów pracy danego województwa na finansowanie form pomocy i zadań fakultatywnych; 10) udział przedstawiciela w posiedzeniach ciał, rad, gremiów, odpowiednich organów instytucji lub organizacji, działających na podstawie przepisów prawa powszechnie obowiązującego; 11) innych zadań wynikających z przepisów. 3. Przed wydaniem opinii o zasadności kształcenia w danym zawodzie zgodnie z potrzebami rynku pracy, wojewódzka rada rynku pracy może zasięgnąć opinii powiatowej rady rynku pracy. 4. Wojewódzka rada rynku pracy wydaje opinię o zasadności kształcenia w danym zawodzie zgodnie z potrzebami rynku pracy, po zapoznaniu się z prognozą zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na krajowym i wojewódzkim rynku pracy, o której mowa w art. 46b ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 737, 854, 1562 i 1635). 5. Opinia o zasadności kształcenia w danym zawodzie zgodnie z potrzebami rynku pracy jest wydawana na okres 5 lat, z zastrzeżeniem art. 68 ust. 7b ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe. 6. W przypadku wydawania opinii o zasadności kształcenia w danym zawodzie zgodnie z potrzebami rynku pracy, marszałek województwa lub przewodniczący wojewódzkiej rady rynku pracy może zaprosić do udziału w posiedzeniu wojewódzkiej rady rynku pracy: 1) przedstawiciela pracodawców, organizacji pracodawców, samorządu gospodarczego, innej organizacji gospodarczej, stowarzyszenia lub samorządu zawodowego, lub sektorowej rady do spraw kompetencji, właściwych dla opiniowanego zawodu oraz	

2) dyrektora szkoły występującego o wydanie opinii o zasadności kształcenia w danym zawodzie zgodnie z potrzebami rynku pracy, oraz 3) przedstawiciela organu prowadzącego szkołę, której dyrektor wystąpił o wydanie opinii o zasadności kształcenia w danym zawodzie zgodnie z potrzebami rynku pracy, oraz 4) przedstawiciela kuratora oświaty, oraz 5) przedstawiciela właściwej miejscowo powiatowej rady rynku pracy ze względu na siedzibę szkoły, która wystąpiła o wydanie opinii o zasadności kształcenia w danym zawodzie zgodnie z potrzebami rynku pracy.	

7. W uzasadnionych przypadkach rozpatrywanie wniosków o zasadności kształcenia w danym zawodzie zgodnie z potrzebami rynku pracy może być prowadzone w formie obiegowej. Należy wówczas zapewnić możliwość zajęcia stanowiska przez przedstawicieli podmiotów wymienionych w ust. 6.

8. Do zakresu działania powiatowych rad rynku pracy stosuje się odpowiednio przepisy ust. 2.

9. Do zakresu działania powiatowych rad rynku pracy należy także opiniowanie priorytetów wydatkowania środków KFS, o których mowa w art. 38 ust. 1 pkt 19 lit. b.

Art. 9. W przypadku gdy powiatowy urząd pracy, zwany dalej „PUP”, realizuje zadania z zakresu aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy na obszarze przekraczającym granice powiatu, tworzy się jedną powiatową radę rynku pracy, która jest powoływana przez starostę sprawującego zwierzchnictwo nad PUP w porozumieniu ze starostą powiatu dotującego w rozumieniu art. 42 ust. 2.

Art. 10. 1. W skład Rady Rynku Pracy wchodzi:

1) osoby powoływane przez ministra właściwego do spraw pracy spośród przedstawicieli wszystkich organizacji związkowych i organizacji pracodawców, reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.²⁾); 2) jeden przedstawiciel Rady Działalności Pożytku Publicznego; 3) jeden przedstawiciel Krajowego Komitetu Rozwoju Ekonomii Społecznej, o którym mowa w art. 47 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej; 4) dwóch przedstawicieli Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, reprezentujących stronę samorządową – jeden ze szczebla powiatu i jeden ze szczebla województwa; 5) jeden przedstawiciel Komendy Głównej OHP; 6) jeden przedstawiciel Ogólnopolskiego Konwentu Dyrektorów Powiatowych Urzędów Pracy; 7) jeden przedstawiciel Konwentu Dyrektorów Wojewódzkich Urzędów Pracy. 2. W skład wojewódzkiej rady rynku pracy wchodzi: 1) osoby powoływane przez marszałka województwa z każdej spośród działających na terenie województwa wojewódzkich struktur organizacji związkowych i organizacji pracodawców, reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego; 2) jeden przedstawiciel wojewódzkiej rady działalności pożytku publicznego; 3) jeden przedstawiciel Regionalnego Komitetu Rozwoju Ekonomii Społecznej, o którym mowa w art. 55 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej; 4) jeden przedstawiciel wojewody;	

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 568 i 2157, z 2021 r. poz. 2445, z 2022 r. poz. 2666 oraz z 2023 r. poz. 1586 i 1723.

5) jeden przedstawiciel organizacji rolników, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 8 października 1982 r. o społeczno-zawodowych organizacjach rolników (Dz. U. z 2024 r. poz. 263 i 1560); 6) jeden przedstawiciel izb rolniczych, o których mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 1995 r. o izbach rolniczych (Dz. U. z 2022 r. poz. 183); 7) jeden przedstawiciel organizacji pozarządowych zajmujących się statutowo problematyką rynku pracy; 8) jeden przedstawiciel pracodawców z regionu lub reprezentant organizacji okołobiznesowej z regionu; 9) jeden przedstawiciel wojewódzkiej komendy OHP. 3. W skład powiatowej rady rynku pracy wchodzi: 1) osoby powoływane przez starostę z każdej spośród działających na terenie powiatu terenowych struktur organizacji związkowych i organizacji pracodawców, reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego; 2) jeden przedstawiciel powiatowej rady działalności pożytku publicznego; 3) jeden przedstawiciel ośrodka wsparcia ekonomii społecznej, o którym mowa w art. 36 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej, prowadzącego działalność na terenie powiatu; 4) jeden przedstawiciel organizacji rolników, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 8 października 1982 r. o społeczno-zawodowych organizacjach rolników; 5) jeden przedstawiciel izb rolniczych, o których mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 1995 r. o izbach rolniczych; 6) jeden przedstawiciel pracodawców z regionu lub reprezentant organizacji okołobiznesowej działającej na terenie powiatu; 7) jeden przedstawiciel organizacji pozarządowych zajmujących się statutowo problematyką rynku pracy; 8) jeden przedstawiciel jednostek OHP, wskazany przez wojewódzkiego komendanta OHP.	

4. Minister właściwy do spraw pracy, marszałek województwa i starosta mogą powołać w skład rad rynku pracy trzech przedstawicieli nauki lub organów jednostek samorządu terytorialnego o szczególnej wiedzy z zakresu rynku pracy i autorytecie w obszarze działania tej rady. 5. Minister właściwy do spraw pracy, marszałek województwa i starosta mogą zapraszać do udziału w posiedzeniach rad rynku pracy przedstawicieli organów, organizacji i instytucji niereprezentowanych w radach rynku pracy, bez prawa udziału w podejmowaniu rozstrzygnięć. Art. 11. 1. Przewodniczący rad rynku pracy są wybierani rotacyjnie zwykłą większością głosów, w obecności co najmniej połowy składu rady rynku pracy, spośród członków rady rynku pracy. 2. Wybór kolejności przewodniczenia w radzie rynku pracy uzgadniają członkowie rady rynku pracy, dążąc do zapewnienia możliwości przewodniczenia w radzie rynku pracy jak największej liczbie przedstawicieli organów i organizacji powołanych w skład rady rynku pracy. 3. Kadencja przewodniczącego rady rynku pracy trwa 12 miesięcy od dnia wyboru. 4. Do zadań przewodniczącego rady rynku pracy należy: 1) zwoływanie i przewodniczenie posiedzeniom rady rynku pracy; 2) formułowanie, w uzgodnieniu z radą rynku pracy, wniosków, opinii i rekomendacji oraz przedkładanie ich organowi, któremu doradzają; 3) formułowanie, w uzgodnieniu z radą rynku pracy, stanowisk i opinii oraz reprezentowanie ich, w imieniu rady rynku pracy, w kontaktach zewnętrznych; 4) kierowanie, po uzgodnieniu z radą rynku pracy, wniosków i zapytań do właściwych organów; 5) wykonywanie innych czynności zleconych przez radę rynku pracy.	

Art. 12. 1. Członków rad rynku pracy, o których mowa w art. 10 ust. 1–4, powołuje się spośród kandydatów zgłoszonych przez organy i organizacje, o których mowa w tych przepisach, zgodnie z następującym trybem:

- 1) minister właściwy do spraw pracy, marszałek województwa i starosta w formie pisemnej występuje do organów i organizacji o zgłoszenie kandydata do rad rynku pracy w terminie 15 dni roboczych od dnia otrzymania zaproszenia do zgłaszania kandydata;
- 2) do zgłoszenia kandydata organy i organizacje załączają opisy kariery zawodowej tego kandydata oraz informacje potwierdzające jego osiągnięcia i doświadczenia w zakresie rynku pracy.

2. Minister właściwy do spraw pracy, marszałek województwa i starosta informują organy i organizacje, o których mowa w ust. 1, w terminie 30 dni roboczych od dnia zakończenia przyjmowania zgłoszeń, o powołaniu kandydatów na członków rad rynku pracy.

3. Członek rady rynku pracy może zostać odwołany:

- 1) na wniosek organu lub organizacji, które zgłosiły jego kandydaturę na członka rady;
- 2) z inicjatywy odpowiednio ministra właściwego do spraw pracy, marszałka województwa lub starosty, po zasięgnięciu opinii organu lub organizacji, które zgłosiły jego kandydaturę na członka rady.

4. W przypadku odwołania członka rady rynku pracy, o którym mowa w ust. 3, albo jego śmierci przed upływem kadencji, kadencja członka powołanego na jego miejsce upływa z dniem upływu kadencji rady rynku pracy.

Art. 13. 1. Pracodawca zwalnia pracownika od pracy w celu wzięcia udziału w posiedzeniach rady rynku pracy, szkoleniach, o których mowa w ust. 4, oraz udziału w posiedzeniach podmiotów, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 10. Za czas zwolnienia pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia ustalonego według zasad obowiązujących przy obliczaniu wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy.

2. Na wniosek członków rad rynku pracy zamieszkałych poza miejscowością, w której odbywają się obrady rady i szkolenia dla członków rady, o których mowa w ust. 3, koszty ich przejazdów są refundowane z Funduszu Pracy odpowiednio przez ministra właściwego do spraw pracy, dyrektora WUP i dyrektora PUP, w wysokości i na zasadach określonych dla podróży krajowej w przepisach w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej. 3. Na wniosek członków rad rynku pracy zamieszkałych poza miejscowością, w której odbywają się posiedzenia podmiotów, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 10, koszty ich przejazdów są refundowane ze środków własnych tych instytucji. 4. Ze środków Funduszu Pracy mogą być finansowane koszty obsługi rad rynku pracy i koszty szkoleń członków rad rynku pracy z zakresu rynku pracy. Maksymalny koszt ponoszony na szkolenie na jednego członka rady rynku pracy w roku budżetowym nie może przekroczyć 100 % przeciętnego wynagrodzenia. 5. Szkolenia członków rady rynku pracy z zakresu rynku pracy są finansowane odpowiednio przez ministra właściwego do spraw pracy, marszałka województwa lub starostę, na podstawie faktury lub równoważnego dokumentu księgowego oraz zestawienia, zawierającego: 1) liczbę uczestników oraz datę przeprowadzonego szkolenia; 2) kwotę opłaty jednostkowej za szkolenie członka rady rynku pracy przewidzianą w umowie o organizację szkolenia; 3) temat szkolenia; 4) nazwa instytucji szkoleniowej; 5) zaświadczenie o ukończeniu szkolenia. 6. Faktura lub równoważny dokument księgowy są wystawiane na ogólną kwotę stanowiącą sumę opłat jednostkowych za zorganizowane szkolenie, wymienionych w załączonym do nich zestawieniu.	

7. Przekazanie instytucji szkoleniowej środków finansowych odpowiednio przez ministra właściwego do spraw pracy, marszałka województwa albo starostę następuje w terminie i w sposób wynikający z umowy o organizację szkolenia.

Art. 14. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, organizację i tryb działania rad rynku pracy, mając na względzie zapewnienie sprawnego i skutecznego działania rad rynku pracy.

Art. 15. 1. Dyrektorzy powiatowych urzędów pracy z danego województwa tworzą wojewódzki konwent dyrektorów powiatowych urzędów pracy.

2. Przewodniczący wojewódzkich konwentów powiatowych urzędów pracy tworzą Ogólnopolski Konwent Dyrektorów Powiatowych Urzędów Pracy.

3. Dyrektorzy wojewódzkich urzędów pracy tworzą Konwent Dyrektorów Wojewódzkich Urzędów Pracy.

4. Do zadań Konwentu, o którym mowa w ust. 1–3, należy:

- 1) reprezentowanie urzędów pracy;
- 2) kierowanie do innych organów, organizacji i instytucji opinii lub stanowisk w sprawach z zakresu rynku pracy;
- 3) opiniowanie projektów aktów prawnych w zakresie rynku pracy;
- 4) rozwijanie wzajemnej współpracy i wymiana doświadczeń.

5. Posiedzeniami Konwentu, o którym mowa w ust. 1–3, kieruje Przewodniczący, wybierany zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy członków spośród dyrektorów tworzących Konwent.

6. Do zadań Przewodniczącego Konwentu, o którym mowa w ust. 1–3, należy:

- 1) zwoływanie i przewodniczenie posiedzeniom Konwentu;
- 2) reprezentowanie Konwentu na zewnątrz;
- 3) kierowanie w imieniu Konwentu wniosków i zapytań do właściwych organów;

4) wykonywanie innych czynności zleconych przez Konwent.

7. Konwent, o którym mowa w ust. 1–3, przyjmuje regulamin określający tryb jego funkcjonowania.

DZIAŁ III

Publiczne służby zatrudnienia

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 16. Publiczne służby zatrudnienia składają się z organów zatrudnienia wraz z urzędem obsługującym ministra właściwego do spraw pracy oraz urzędami wojewódzkimi, wojewódzkimi urzędami pracy i powiatowymi urzędami pracy, realizującymi zadania określone ustawą.

Art. 17. Organami zatrudnienia są:

- 1) minister właściwy do spraw pracy;
- 2)
- 3) wojewodowie;
- 4) marszałkowie województw;
- 5) starostowie.

Art. 18. 1. Marszałek województwa powołuje dyrektora WUP.

2. Marszałek województwa odwołuje dyrektora WUP po zasięgnięciu opinii wojewódzkiej rady rynku pracy. Opinia wojewódzkiej rady rynku pracy nie jest wymagana w przypadkach, o których mowa w art. 52 i art. 53 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, oraz w przypadku odwołania dyrektora WUP na jego wniosek.

3. Powołanie, o którym mowa w ust. 1, stanowi nawiązanie stosunku pracy na podstawie umowy o pracę. 4. Stanowisko dyrektora WUP może zajmować osoba: 1) będąca obywatelem polskim; 2) korzystająca z pełni praw publicznych; 3) która nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe; 4) wobec której nie orzeczono prawomocnie zakazu zajmowania stanowisk kierowniczych w urzędach organów władzy publicznej lub pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi; 5) posiadająca wyższe wykształcenie; 6) mająca co najmniej 3-letni staż na stanowisku kierowniczym lub co najmniej 5-letni staż pracy w publicznych służbach zatrudnienia lub OHP; 7) ciesząca się nieposzlakowaną opinią. 5. Zastępców dyrektora WUP powołuje i odwołuje dyrektor WUP. 6. Do zastępców dyrektora WUP przepisy ust. 3 i 4 stosuje się. Art. 19. 1. Starosta powołuje dyrektora PUP. 2. Starosta odwołuje dyrektora PUP po zasięgnięciu opinii powiatowej rady rynku pracy. Opinia powiatowej rady rynku pracy nie jest wymagana w przypadkach, o których mowa w art. 52 i art. 53 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, oraz w przypadku odwołania dyrektora PUP na jego wniosek. 3. Zastępców dyrektora PUP powołuje i odwołuje dyrektor PUP. 4. Do dyrektora PUP i zastępców dyrektora PUP przepisy art. 18 ust. 3 i 4 stosuje się. 5. Dyrektora PUP, o którym mowa w art. 42 ust. 2, powołują i odwołują w porozumieniu właściwi starostowie i prezydenci miast na prawach powiatu. Organ właściwy do dokonywania czynności z zakresu prawa pracy ustalają w	

porozumieniu właściwi starostowie i prezydenci miast na prawach powiatu. Przepisy ust. 2 oraz art. 18 ust. 3 i 4 stosuje się.

Art. 20. 1.....:

1)

2)

2.:

1)

2)

3.

Art. 21. Publiczne służby zatrudnienia współpracują z Szefem Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań ustawowych.

Art. 22. Dzień 27 stycznia ustanawia się Dniem Pracownika Publicznych Służb Zatrudnienia.

Art. 23. 1. Nazwa „Wojewódzki Urząd Pracy” może być używana wyłącznie w nazwie oraz dla określenia działalności wojewódzkiego urzędu pracy, zwanego dalej „WUP”.

2. Nazwa „Powiatowy Urząd Pracy” może być używana wyłącznie w nazwie oraz dla określenia działalności PUP.

3. Znak graficzny urzędów pracy przysługuje wyłącznie urzędom pracy.

4. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, wzór znaku graficznego urzędów pracy, mając na uwadze dotychczasowe wzornictwo.

Art. 24. 1. Nazwa „Ochotnicze Hufce Pracy” może być używana wyłącznie w nazwie oraz dla określenia działalności OHP.

2. Znak graficzny OHP przysługuje wyłącznie OHP.

3. Komendant Główny OHP określi, w drodze zarządzenia, wzór znaku graficznego OHP.

Rozdział 2

Zadania ministra właściwego do spraw pracy

Art. 25. 1. Minister właściwy do spraw pracy realizuje zadania w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy przez:

- 1) koordynację działań publicznych służb zatrudnienia, w szczególności:
 - a) realizowanie zadań wynikających z funkcji dysponenta Funduszu Pracy,
 - b) realizowanie zadań związanych z KFS, w szczególności ustalanie planu wydatkowania środków oraz nie więcej niż czterech priorytetów wydatkowania środków KFS na dany rok po zasięgnięciu opinii Rady Rynku Pracy,
 - c) tworzenie, rekomendowanie i upowszechnianie narzędzi, metod i zasobów informacyjnych na potrzeby pośrednictwa pracy, poradnictwa zawodowego lub innych form pomocy określonych w ustawie, w tym prowadzenie i udostępnianie internetowych baz danych z zakresu rynku pracy, w szczególności dotyczących ofert pracy,
 - d) opracowanie i monitorowanie realizacji Planu Rozwoju Publicznych Służb Zatrudnienia,
 - e) prowadzenie badań i analiz rynku pracy oraz dotyczących realizacji form pomocy określonych w ustawie i upowszechnianie ich wyników, w tym prowadzenie corocznej analizy wskaźników efektywności zatrudnieniowej i kosztowej podstawowych form pomocy,
 - f) prowadzenie spraw związanych z badaniami rynku pracy realizowanymi przez ministra właściwego do spraw pracy ujętymi w programie badań statystycznych statystyki publicznej oraz prowadzenie badań, ewaluacji

polityk rynku pracy i analiz rynku pracy, a także zlecanie testowania metodologii i prowadzenia badań w oparciu o jednolitą metodologię wojewódzkim urzędom pracy, g) reprezentowanie publicznych służb zatrudnienia wobec publicznych służb zatrudnienia innych państw, h) zapewnianie jednolitości stosowania prawa, w szczególności przez udzielanie wyjaśnień dotyczących stosowania przepisów ustawy, i) inicjowanie, powierzanie realizacji lub realizowanie i koordynowanie projektów pilotażowych, j) promocję KFS i badanie wyników pomocy udzielonej ze środków KFS; 2) planowanie i realizowanie we współpracy z ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego zadań wynikających z programów finansowanych z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, w zakresie należącym do kompetencji ministra właściwego do spraw pracy; 3): a), b): –, –, –, –; 4) inicjowanie i zawieranie, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, umów międzynarodowych i innych porozumień z partnerami zagranicznymi w obszarze migracji zarobkowych między Rzeczpospolitą Polską a państwami innymi niż wymienione w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c oraz realizację zadań wynikających z tych umów i porozumień;	

5) ustalanie klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy; 6) upowszechnianie informacji o agencjach zatrudnienia; 7) wprowadzanie i rozwijanie w publicznych służbach zatrudnienia systemów teleinformatycznych i serwisów internetowych zapewniających spójny system obsługi rynku pracy. 2. Minister właściwy do spraw pracy, realizując zadania w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy, może: 1) prowadzić kampanie informacyjne i promujące działania własne, WUP, PUP i OHP; 2) organizować targi pracy. 3. Minister właściwy do spraw pracy opracowuje Plan Rozwoju Publicznych Służb Zatrudnienia, który określa: 1) priorytety polityki zatrudnienia; 2) wartości docelowe dla ilościowych i jakościowych wskaźników realizacji przez publiczne służby zatrudnienia polityk rynku pracy, w tym wskaźników efektywności podstawowych form pomocy, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. e; 3) zakres danych przekazywanych przez WUP i PUP na temat realizacji wskaźników, o których mowa w pkt 2. 4. Plan Rozwoju Publicznych Służb Zatrudnienia jest opracowywany, po konsultacjach z Radą Rynku Pracy, na okres 3 lat i podawany do wiadomości na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw pracy. 5. Minister właściwy do spraw pracy sporządza sprawozdanie z realizacji Planu Rozwoju Publicznych Służb Zatrudnienia za dany rok w terminie do dnia 31 marca roku kolejnego i przekazuje je do wiadomości Rady Rynku Pracy oraz publikuje na stronie internetowej, o której mowa w ust. 4. Art. 26. 1. Minister właściwy do spraw pracy prowadzi i udostępnia systemy teleinformatyczne, które umożliwiają:	

1) przetwarzanie informacji dotyczących osób bezrobotnych, poszukujących pracy, niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo, a także pracodawców i przedsiębiorców korzystających z form pomocy oraz udzielonych im form pomocy; 2) świadczenie przez publiczne służby zatrudnienia usług elektronicznych na rzecz osób bezrobotnych, poszukujących pracy, niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo oraz pracodawców i przedsiębiorców związanych z dokonywaniem rejestracji jako bezrobotny lub poszukujący pracy oraz z ubieganiem się o udzielenie form pomocy albo o wpis do rejestru, w szczególności agencji zatrudnienia oraz rejestru podmiotów akredytowanych; 3) realizowanie badań kompetencji i zainteresowań zawodowych osób bezrobotnych, poszukujących pracy, niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo; 4) prowadzenie i udostępnianie informacji dotyczących ofert pracy, staży, praktyk studenckich, targów i giełd pracy oraz praktyk zawodowych, z wyłączeniem praktyk zawodowych organizowanych przez szkoły prowadzące kształcenie zawodowe; 5) prowadzenie przez wojewódzkie urzędy pracy rejestrów, w tym rejestru agencji zatrudnienia, oraz prowadzenie przez ministra właściwego do spraw pracy rejestru podmiotów akredytowanych do pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES oraz publikowanie informacji o tych agencjach i podmiotach oraz o świadczonych przez nie usługach; 6) prowadzenie sprawozdawczości statystycznej z zakresu rynku pracy i działalności publicznych służb zatrudnienia, w tym w zakresie badań ujętych w programie badań statystycznych statystyki publicznej; 7) realizację zadań wynikających z przepisów innych ustaw, w tym: a) obsługę umów, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2022 r. o systemie teleinformatycznym do obsługi niektórych umów (Dz. U. z 2024 r. poz. 1661),	

b) ustawy z dnia warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, c) ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy; 8) obsługę poczty elektronicznej publicznych służb zatrudnienia; 9) obsługę wniosków o dofinansowanie kosztów wprowadzania, rozwijania i eksploatacji systemu teleinformatycznego i technologii cyfrowych w publicznych służbach zatrudnienia, służących realizacji zadań określonych w ustawie; 10) świadczenie usług elektronicznych związanych w szczególności z: a) wymianą danych między systemami teleinformatycznymi publicznych służb zatrudnienia, b) pozyskiwaniem i udostępnianiem danych na rzecz innych jednostek administracji publicznej określonych w ustawie, c) przetwarzaniem informacji pozyskiwanych przez publiczne służby zatrudnienia, w tym danych uwierzytelniających i autoryzacyjnych pracowników publicznych służb zatrudnienia; 11) prowadzenie punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 2. 2. W przypadku niedostępności systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 1, informacja o tym jest niezwłocznie publikowana w systemie teleinformatycznym. W przypadku planowanej niedostępności systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 1, informacja o tym jest dodatkowo przekazywana na indywidualne konto, o którym mowa w art. 43 ust. 1. 3. Minister właściwy do spraw pracy prowadzi i udostępnia internetowy serwis informacyjny umożliwiający prowadzenie i zakładanie stron internetowych ministra właściwego do spraw pracy oraz powiatowych i wojewódzkich urzędów pracy, w ramach których publikowane są w szczególności informacje o formach pomocy określonych w ustawie,	

o klasyfikacji zawodów i specjalności oraz o działaniach publicznych służb zatrudnienia, w tym w ramach sieci EURES, a także dane teled adresowe publicznych służb zatrudnienia.

4. Publiczne służby zatrudnienia używają oprogramowania, które jest zgodne z wymaganiami określonymi przez ministra właściwego do spraw pracy w przepisach wydanych na podstawie ust. 5.

5. Minister właściwy do spraw pracy, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób postępowania w zakresie ogłaszania opisu minimalnych wymagań dla systemu teleinformatycznego lub oprogramowania stosowanego w publicznych służbach zatrudnienia zawierającego strukturę, wymaganą minimalną funkcjonalność, wymagania standaryzujące w zakresie bezpieczeństwa, wydajności i rozwoju systemu oraz zakres komunikacji między elementami struktury systemu, w tym zestawienie struktur dokumentów elektronicznych, formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących, o których mowa w art. 13 ust. 2 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1557 i 1717),
- 2) sposób postępowania w zakresie stwierdzania zgodności oprogramowania z opisem minimalnych wymagań oraz ogłaszania terminu dostosowania oprogramowania,
- 3) sposób postępowania w zakresie ogłaszania opisu wymagań określających minimalny zakres informacji o rynku pracy udostępnianej przez publiczne służby zatrudnienia oraz standardów obowiązujących w zakresie prezentacji tej informacji na stronach internetowych publicznych służb zatrudnienia

– mając na uwadze zapewnienie spójności systemów teleinformatycznych stosowanych w publicznych służbach zatrudnienia, w szczególności w zakresie jednorodności zakresu i rodzaju danych, która umożliwi ich scalanie, a także

zachowanie zgodności z minimalnymi wymaganiami i sposobem stwierdzania zgodności oprogramowania, określonymi na podstawie ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

Art. 27. Minister właściwy do spraw pracy pełni funkcję koordynatora publicznych służb zatrudnienia.

Art. 28. Minister właściwy do spraw pracy publikuje corocznie na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra:

- 1) katalog podstawowych form pomocy finansowanych z Funduszu Pracy, dla których w kolejnym roku będą określone wskaźniki, o których mowa w pkt 2 lit. b i c;
- 2) informację, uzyskaną na podstawie badań statystycznych prowadzonych zgodnie z przepisami o statystyce publicznej, o:
 - a) wydatkach Funduszu Pracy poniesionych w poprzednim roku na finansowanie przez samorządy powiatowe podstawowych form pomocy,
 - b) wartości średniej wskaźnika efektywności zatrudnieniowej form pomocy, uzyskanej w skali kraju przez PUP za rok poprzedni, dla podstawowych form pomocy, o których mowa w pkt 1,
 - c) wartości średniej wskaźnika efektywności kosztowej form pomocy, uzyskanej w skali kraju przez PUP za rok poprzedni, dla podstawowych form pomocy, o których mowa w pkt 1;
- 3) inne opracowania przedstawiające efekty działań urzędów pracy w aktualnej sytuacji na rynku pracy;
- 4) informację o:
 - a) planie wydatkowania środków KFS,
 - b) priorytetach wydatkowania środków KFS, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 1 lit. b, na kolejny rok – do dnia 30 września każdego roku.

Art. 29. 1. Klasyfikacja zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy jest narzędziem stosowanym w zakresie:

- 1) prowadzenia badań, analiz, prognoz i innych opracowań dotyczących rynku pracy;
- 2) rejestracji bezrobotnych i poszukujących pracy, pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego;
- 3) organizowania form pomocy określonych w ustawie.

2. Wnioskodawcą o wprowadzenie zmian do klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy mogą być urzędy obsługujące ministrów, urzędy centralne, stowarzyszenia zawodowe, partnerzy społeczni oraz inne podmioty prowadzące zorganizowaną działalność w obszarze gospodarki, rynku pracy, edukacji, merytorycznie właściwe dla danego zawodu lub specjalności.

3. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) klasyfikację zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy,
- 2) zakres danych niezbędnych do wnioskowania o wprowadzenie zmian w klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy

– mając na względzie potrzeby badań statystycznych i form pomocy określonych w ustawie świadczonych przez publiczne służby zatrudnienia oraz sprawne rozpatrywanie wniosków o wprowadzenie zmian w klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy.

4. Minister właściwy do spraw pracy opracowuje tabele powiązań klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy z Międzynarodowym Standardem Klasyfikacji Zawodów ISCO i publikuje je na stronie internetowej publicznych służb zatrudnienia.

Rozdział 3

Zadania w zakresie aktywności zawodowej realizowane w województwie, w tym funkcjonowanie WUP

Art. 30. 1. Do zadań wojewody w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy należy sprawowanie nadzoru nad realizacją zadań wykonywanych przez marszałka województwa, starostę, dyrektora WUP, dyrektora PUP, agencje zatrudnienia oraz inne podmioty realizujące zadania wynikające z ustawy, zwane dalej „jednostkami kontrolowanymi”, w szczególności w zakresie:

- 1) świadczenia przez urzędy pracy form pomocy;
- 2) kontroli realizowania przez podmioty, którym udzielono akredytacji, zobowiązań wynikających z ustawy oraz umowy akredytacyjnej;
- 3) przestrzegania zasad i trybu wydatkowania środków Funduszu Pracy, w tym KFS;
- 4) kontroli realizacji zadań wynikających z ustawy, wykonywanych przez samorząd terytorialny lub inne podmioty;
- 5) kontroli agencji zatrudnienia w zakresie prawidłowości realizacji działań aktywizacyjnych.

2. Do zadań wojewody należy również:

- 1) organizowanie i finansowanie szkoleń pracowników urzędu wojewódzkiego oraz wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy;
- 2) realizacja zadań organu wyższego stopnia w postępowaniu administracyjnym w sprawach dotyczących statusu bezrobotnego, poszukującego pracy oraz świadczeń z tytułu bezrobocia.

Art. 31. W postępowaniu administracyjnym w sprawach związanych z wykonywaniem zadań wynikających z ustawy, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej:

- 1) organem właściwym jest starosta;

2) organem wyższego stopnia jest wojewoda.

Art. 32. 1. Do zadań samorządu województwa w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy należy:

- 1) określanie i koordynowanie regionalnej polityki w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy w ramach strategii rozwoju województwa;
- 2) realizacja zadań związanych z KFS, w szczególności:
 - a) dokonywanie podziału środków KFS na poszczególne powiatowe urzędy pracy,
 - b) możliwość ustalenia w terminie do dnia 31 października każdego roku listy obejmującej nie więcej niż trzy priorytety wydatkowania KFS na kolejny rok właściwe dla danego województwa, po zasięgnięciu opinii wojewódzkiej rady rynku pracy,
 - c) publikowanie na stronach internetowych WUP listy priorytetów, o których mowa w:
 - art. 25 ust. 1 pkt 1 lit. b,
 - lit. b oraz art. 38 ust. 1 pkt 19 lit. b – o ile zostały ustalone,
 - d) koordynacja wydatkowania środków KFS na terenie województwa,
 - e) wsparcie powiatowych urzędów pracy w realizacji zadań związanych z wydatkowaniem środków KFS,
 - f) promocja KFS i badanie wyników pomocy udzielonej ze środków KFS,
 - g) badanie wyników pomocy udzielonej ze środków KFS;
- 3) prowadzenie badań i analiz rynku pracy oraz dotyczących realizacji form pomocy i upowszechnianie ich wyników, w tym prowadzenie badania zapotrzebowania na zawody, kwalifikacje i umiejętności – w celu poprawy efektywności prowadzonych działań na rzecz wzrostu i promocji zatrudnienia;

4) prowadzenie sprawozdawczości z realizowanych zadań, w tym w zakresie badań ujętych w programie badań statystycznych statystyki publicznej, oraz realizowanie i koordynowanie na poziomie województwa spraw związanych z gromadzeniem danych, prowadzeniem badań, ewaluacji polityk rynku pracy i analiz rynku pracy, w tym na zlecenie ministra właściwego do spraw pracy w oparciu o jednolitą metodologię lub testujące metodologie; 5) współdziałanie z wojewódzką radą rynku pracy w określaniu i realizacji regionalnej polityki w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy; 6) programowanie i wykonywanie zadań finansowanych z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, w tym: a) wykonywanie zadań wynikających z programów, o których mowa w przepisach o zasadach prowadzenia polityki rozwoju lub przepisach o zasadach realizacji zadań finansowanych ze środków europejskich w perspektywie finansowej 2021–2027, b) inicjowanie i realizowanie analiz wykorzystywanych w szczególności w działaniach realizowanych przez urzędy pracy; 7) dokonywanie podziału kwot środków Funduszu Pracy między powiatowe urzędy pracy na finansowanie w województwie: a) form pomocy, b) zadań fakultatywnych; 8) koordynowanie na terenie województwa realizacji przez powiatowe urzędy pracy programów finansowanych z rezerwy Funduszu Pracy; 9) inicjowanie i realizowanie projektów pilotażowych;	

10) inicjowanie i realizowanie przedsięwzięć mających na celu rozwiązanie lub złagodzenie problemów związanych z planowanymi zwolnieniami grup pracowników z przyczyn dotyczących pracodawcy; 11): a), b); 12): a), b); 13) inicjowanie i zawieranie, za zgodą ministra właściwego do spraw zagranicznych oraz ministra właściwego do spraw pracy, porozumień z partnerami zagranicznymi, na poziomie regionalnym, w obszarze migracji zarobkowych między Rzeczpospolitą Polską a państwami innymi niż wymienione w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c oraz realizacja zadań wynikających z tych porozumień oraz z umów i porozumień, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 4; 14) realizowanie, we współpracy z samorządami powiatowymi, zadań w zakresie pośrednictwa pracy o zasięgu ponadpowiatowym; 15) koordynowanie poradnictwa zawodowego w publicznych służbach zatrudniania na terenie województwa; 16) realizowanie poradnictwa zawodowego oraz działań o charakterze metodyczno-szkoleniowym w zakresie poradnictwa zawodowego dla pracowników wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy, służących utrzymaniu wysokiego poziomu świadczonych usług, zachowaniu i wzmacnianiu kompetencji zawodowych, w tym udzielaniu wsparcia doradcom zawodowym w rozwiązywaniu trudności zawodowych i możliwości ich pokonywania oraz podejmowaniu wspólnych inicjatyw na rzecz rozwoju poradnictwa zawodowego; 17) opracowywanie, aktualizowanie i upowszechnianie informacji zawodowych na terenie województwa;	

18) współpraca z ministrem właściwym do spraw pracy w zakresie: a) opracowywania, gromadzenia i aktualizowania informacji zawodowych o charakterze ogólnokrajowym, b) tworzenia i upowszechniania narzędzi, metod i zasobów informacyjnych na potrzeby pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego lub innych form pomocy określonych w ustawie, c) organizacji szkoleń pracowników wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy; 19) współpraca, w szczególności ze szkołami ponadpodstawowymi, uczelniami i podmiotami ekonomii społecznej w zakresie realizacji poradnictwa zawodowego, w tym promowania uczenia się przez całe życie oraz działań informacyjnych dotyczących wsparcia skierowanego do osób do 30. roku życia; 20) prowadzenie działań informacyjnych na temat rozwoju umiejętności i wsparcia skierowanego do osób do 30. roku życia; 21) współpraca na terenie województwa z powiatowymi urzędami pracy oraz OHP w zakresie organizacji szkoleń, staży, w szczególności: a) wspieranie metodyczne działań powiatowych urzędów pracy w zakresie organizacji szkoleń i staży, b) prowadzenie działań informacyjnych na temat rozwoju umiejętności i wsparcia skierowanego do osób do 30. roku życia; 22) organizowanie, prowadzenie i finansowanie szkoleń pracowników wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy; 23) coroczne określanie i ogłaszanie w wojewódzkim dzienniku urzędowym, w terminie do dnia 30 kwietnia, po zasięgnięciu opinii wojewódzkiej rady rynku pracy na podstawie klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy oraz klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego, o której mowa w art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, wykazu zawodów, w których za przygotowanie zawodowe młodocianych pracowników może być dokonywana refundacja, o której mowa w art. 348 ust. 1, przy uwzględnieniu	

zapotrzebowania na zawody na rynku pracy określonego w szczególności w prognozie zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na krajowym i wojewódzkim rynku pracy ogłoszonej w obwieszczeniu, o którym mowa w art. 46b ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe; 24) współdziałanie ze szkołami, uczelniami i innymi podmiotami w harmonizowaniu kształcenia i szkolenia zawodowego z potrzebami rynku pracy; 25) współpraca z ministrem właściwym do spraw pracy i innymi organami publicznych służb zatrudnienia w zakresie prowadzenia zbiorów danych; 26) udzielanie informacji o zakresie form pomocy; 27) inicjowanie programów regionalnych i ich realizowanie, w porozumieniu z powiatowymi urzędami pracy; 28) prowadzenie kampanii informacyjnych i promujących działania WUP i PUP; 29) inicjowanie i realizowanie przedsięwzięć mających na celu identyfikację, dotarcie z informacją o możliwościach skorzystania z form pomocy określonych w ustawie i zmotywowanie do aktywności zawodowej osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo, samodzielnie lub we współpracy, w szczególności z: a) podmiotami ekonomii społecznej, o których mowa w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej, b) jednostkami organizacyjnymi pomocy społecznej, c) podmiotami systemu oświaty, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, d) uczelniami, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, 1871 i 1897), e) podmiotami, które uzyskały akredytację i status ośrodka wsparcia ekonomii społecznej, o którym mowa w art. 36 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej;	

30) rejestrowanie w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1, działań, o których mowa w pkt 29; 31) prowadzenie rejestru agencji zatrudnienia; 32) wspieranie mechanizmów współpracy i koordynacji w zakresie uczenia się przez całe życie, w tym przez dialog społeczny na rzecz rozwijania umiejętności i kwalifikacji dla potrzeb rynku pracy w województwie; 33) popularyzowanie uczenia się przez całe życie i upowszechnianie dobrych praktyk w tym zakresie, w szczególności we współpracy z powiatowymi urzędami pracy; 34) prowadzenie internetowego serwisu informacyjnego WUP, w ramach serwisu, o którym mowa w art. 26 ust. 3. 2. Wojewódzkie urzędy pracy raz na 6 miesięcy, posługując się w szczególności bazą ofert pracy, o której mowa w art. 83 ust. 1, dokonują analizy wynagrodzeń na lokalnym rynku pracy, którą przekazują ministrowi właściwemu do spraw pracy oraz właściwym powiatowym urzędom pracy. Art. 33. 1. Zadania, o których mowa w art. 32, są zadaniami własnymi samorządu województwa wykonywanymi przez WUP, będący jednostką organizacyjną samorządu województwa. 2. Zadania, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1, 2 lit. b–g, pkt 3, 5, 6, 8–10, pkt 11 lit. a, oraz w pkt 28–31, w imieniu samorządu województwa wykonuje dyrektor WUP. 3. Marszałek województwa może, w formie pisemnej, upoważnić dyrektora WUP lub na jego wniosek innych pracowników tego urzędu do załatwiania w imieniu marszałka województwa spraw, w tym wydawania decyzji i postanowień w trybie ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572). 4. W zakresie zadań wynikających z programów współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego Plus i Funduszu Pracy w imieniu zarządu województwa zadania wykonuje dyrektor WUP.	

5. Zadania określone w art. 32 ust. 1 pkt 15–20, dla bezrobotnych, poszukujących pracy oraz osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo, realizuje centrum poradnictwa zawodowego, będące komórką organizacyjną WUP.

6. WUP informuje ministra właściwego do spraw pracy o utworzeniu centrum poradnictwa zawodowego albo o likwidacji centrum poradnictwa zawodowego z podaniem uzasadnienia.

7. Utworzenie lub likwidacja centrum poradnictwa zawodowego wymaga pozytywnej opinii wojewódzkiej rady rynku pracy.

Art. 34. 1.

2.

3.

Art. 35. 1.

2.

3.

4.

5.

6.

Art. 36.

Art. 37. Sejmik województwa co najmniej raz w roku dokonuje oceny sytuacji na rynku pracy i realizacji zadań wynikających z ustawy.

Rozdział 4

Zadania w zakresie aktywności zawodowej realizowane w powiecie, w tym funkcjonowanie PUP

Art. 38. 1. Do zadań samorządu powiatu w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy należy:

- 1) pozyskiwanie i realizowanie ofert pracy;
- 2) rejestrowanie bezrobotnych i poszukujących pracy;
- 3) organizowanie i finansowanie form pomocy określonych w ustawie, w szczególności pośrednictwa pracy, poradnictwa zawodowego, szkoleń, staży oraz prac interwencyjnych i robót publicznych;
- 4) kontrola prawidłowości realizowanych form pomocy określonych w ustawie;
- 5) realizacja zadań określonych w ustawie w ramach powiatowej strategii rozwiązywania problemów społecznych;
- 6) udzielanie informacji o zakresie form pomocy i możliwości ich zastosowania;
- 7) prowadzenie sprawozdawczości z realizowanych zadań, w tym w zakresie badań ujętych w programie badań statystycznych statystyki publicznej oraz we współpracy z WUP, prowadzenie badań i analiz dotyczących rynku pracy i ewaluacji polityk rynku pracy;
- 8) inicjowanie i realizowanie przedsięwzięć mających na celu rozwiązanie lub złagodzenie problemów związanych z planowanymi zwolnieniami grup pracowników z przyczyn dotyczących pracodawcy;
- 9) współdziałanie z powiatowymi radami rynku pracy w zakresie rynku pracy oraz wykorzystania środków Funduszu Pracy;
- 10) współpraca z gminami w zakresie upowszechniania ofert pracy oraz informacji o wolnych miejscach pracy, informacji dotyczących form pomocy określonych w ustawie oraz realizacji wobec długotrwale bezrobotnych

działań wynikających z porozumienia o współpracy, o którym mowa w art. 198, oraz w zakresie zatrudnienia socjalnego na podstawie przepisów o zatrudnieniu socjalnym; 11) współpraca z podmiotami, które uzyskały akredytację i status ośrodka wsparcia ekonomii społecznej, o którym mowa w art. 36 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej; 12) współpraca z wojewódzkimi urzędami pracy, w tym w zakresie świadczenia form pomocy określonych w ustawie; 13) współpraca, w szczególności ze szkołami ponadpodstawowymi, uczelniami i podmiotami ekonomii społecznej w zakresie realizacji poradnictwa zawodowego, w tym promowania uczenia się przez całe życie oraz działań informacyjnych dotyczących wsparcia skierowanego do osób do 30. roku życia; 14) wydawanie decyzji o: a) uznaniu danej osoby za bezrobotną, b) odmowie uznania danej osoby za bezrobotną oraz utracie statusu bezrobotnego, c) odmowie uznania za poszukującego pracy oraz utracie statusu poszukującego pracy, d) przyznaniu, odmowie przyznania, wstrzymaniu lub wznowieniu wypłaty oraz utracie lub pozbawieniu prawa do zasiłku, stypendium i innych finansowanych z Funduszu Pracy świadczeń niewynikających z zawartych umów, e) obowiązku zwrotu nienależnie pobranego zasiłku, stypendium oraz innych nienależnie pobranych świadczeń finansowanych z Funduszu Pracy, f) odroczeniu terminu spłaty, rozłożeniu na raty lub umorzeniu części albo całości nienależnie pobranego świadczenia udzielonego z Funduszu Pracy, albo należności z tytułu zwrotu środków przyznanych na finansowanie form pomocy, albo odmowie odroczenia terminu spłaty, rozłożenia na raty lub umorzenia; 15); 16):	

a), b) 17) realizowanie zadań wynikających z umów międzynarodowych i innych porozumień z partnerami zagranicznym w obszarze migracji zarobkowych, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 4; 18) organizowanie i finansowanie szkoleń pracowników powiatowych urzędów pracy; 19) realizacja zadań związanych z KFS, w szczególności: a) określanie szacunkowego zapotrzebowania na środki KFS na terenie powiatu, b) możliwość zgłoszenia do WUP w terminie do dnia 30 listopada każdego roku nie więcej niż jednego priorytetu wydatkowania KFS na kolejny rok właściwego dla danego powiatu, po zasięgnięciu opinii powiatowej rady rynku pracy, c) ogłaszanie naborów wniosków o finansowanie kształcenia ustawicznego i ocena wniosków, d) zawieranie umów na realizację kształcenia ustawicznego finansowanego z KFS, e) kontrola i rozliczanie finansowe zawartych umów, f) promocja KFS i badanie wyników pomocy udzielonej ze środków KFS, we współpracy z WUP, g) badanie wyników pomocy udzielonej ze środków KFS, we współpracy z WUP; 20) opracowywanie i realizowanie programów finansowanych z rezerwy Funduszu Pracy; 21) współpraca z ministrem właściwym do spraw pracy i innymi organami publicznych służb zatrudnienia w zakresie prowadzenia zbiorów danych; 22) inicjowanie i realizowanie projektów pilotażowych; 23) realizowanie programów regionalnych na podstawie porozumienia zawartego z WUP; 24) realizowanie kampanii informacyjnych i promujących działania WUP i PUP;	

25) inicjowanie i realizowanie przedsięwzięć mających na celu identyfikację, dotarcie z informacją o możliwościach skorzystania z form pomocy określonych w ustawie i zmotywowanie do aktywności zawodowej osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo, samodzielnie lub we współpracy, w szczególności z: a) podmiotami ekonomii społecznej, o których mowa w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej, b) jednostkami organizacyjnymi pomocy społecznej, c) podmiotami systemu oświaty, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, d) uczelniami, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce; 26) rejestrowanie w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 działań, o których mowa w pkt 25; 27) realizowanie projektów w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy, wynikających z programów współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego Plus i Funduszu Pracy; 28) prowadzenie internetowego serwisu informacyjnego PUP w ramach serwisu, o którym mowa w art. 26 ust. 3. 2. Decyzji o pozbawieniu statusu bezrobotnego oraz decyzji o pozbawieniu statusu bezrobotnego i prawa do zasiłku nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności. 3. Zadania, o których mowa w ust. 1, są realizowane zgodnie z Planem Rozwoju Publicznych Służb Zatrudnienia. Art. 39. 1. Zadania, o których mowa w art. 38 w ust. 1, są zadaniami własnymi samorządu powiatu wykonywanymi przez PUP wchodzące w skład powiatowej administracji zespolonej.	

2. Starosta może, w formie pisemnej, upoważnić dyrektora PUP lub na jego wniosek innych pracowników tego urzędu, do załatwiania w imieniu starosty spraw, w tym do wydawania decyzji, postanowień oraz zaświadczeń w trybie przepisów o postępowaniu administracyjnym.

Art. 40. 1. W ramach powiatowych urzędów pracy we współpracy z samorządem gminnym mogą być tworzone i prowadzone lokalne punkty informacyjno-konsultacyjne, będące komórkami organizacyjnymi PUP zlokalizowanymi poza główną siedzibą PUP, które na terenie gminy realizują zadania na rzecz bezrobotnych, poszukujących pracy i osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo, oraz pracodawców, w szczególności udzielają informacji o możliwościach i zakresie form pomocy.

2. W powiatowych urzędach pracy są tworzone miejsca aktywizacji zawodowej, w których są realizowane zadania w zakresie form pomocy określonych w ustawie.

Art. 41. Utworzenie, likwidacja lub zmiana obszaru działania PUP wymaga zgody ministra właściwego do spraw pracy.

Art. 42. 1. PUP realizujący zadania, o których mowa w art. 38 ust. 1, obejmujący obszarem swojego działania kilka powiatów, jest współfinansowany z budżetów tych powiatów.

2. Powiat, którego jednostką organizacyjną jest PUP, o którym mowa w ust. 1, zwany dalej „powiatem prowadzącym”, otrzymuje dotacje celowe na wydatki bieżące z budżetów innych powiatów, których zadania realizuje, zwanych dalej „powiatami dotującymi”.

3. Powiaty dotujące oraz powiat prowadzący zawierają dwustronne porozumienia określające wysokość, terminy i zasady przekazywania dotacji celowej na współfinansowanie kosztów funkcjonowania PUP.

4. Powiat dotujący informuje powiat prowadzący o wysokości otrzymanej dotacji w terminie 14 dni od dnia otrzymania tej dotacji.

5. Kwota środków dotacji celowej na współfinansowanie kosztów funkcjonowania PUP jest przekazywana powiatom prowadzącym w okresach miesięcznych, w wysokości 1/12 kwoty ustalonej na dany rok.

6. W przypadku nie zawarcia porozumienia, o którym mowa w ust. 3, wysokość roszczenia przysługującego powiatowi prowadzącemu jest ustalana jako udział w całości poniesionych kosztów, w tym inwestycji i zakupów inwestycyjnych, równy ilorazowi liczby mieszkańców z terenu powiatu dotującego do łącznej liczby mieszkańców z całego obszaru działania PUP według stanu na koniec roku poprzedzającego rok budżetowy, w którym koszty zostały poniesione. Przepis ust. 5 stosuje się.

DZIAŁ IV

Indywidualne konta oraz prowadzenie i udostępnianie dokumentacji w systemie teleinformatycznym

Art. 43. 1. Indywidualne konto w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2, zwanym dalej „indywidualnym kontem”, może założyć:

- 1) osoba fizyczna:
 - a) zamierzająca dokonać rejestracji jako bezrobotny lub poszukujący pracy oraz ubiegająca się o formę pomocy lub korzystająca z formy pomocy,
 - b) osoba niezarejestrowana, w tym osoba bierna zawodowo;
- 2) pracodawca, przedsiębiorca, agencja zatrudnienia lub inny podmiot ubiegający się o formy pomocy lub korzystający z form pomocy;
- 3) podmiot ubiegający się o wpis do rejestru agencji zatrudnienia lub o akredytację.

2. Starosta zapewnia w siedzibie PUP możliwość założenia indywidualnego konta, a także pomoc przy jego zakładaniu. 3. Starosta może pełnić funkcję punktu potwierdzającego, o którym mowa w art. 20c ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. 4. Założenie i dostęp do indywidualnego konta wymaga uwierzytelnienia: 1) zgodnie z metodami wymienionymi w art. 20a ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne albo 2) z wykorzystaniem certyfikatu podstawowego, o którym mowa w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 26 maja 2023 r. o aplikacji mObywatel (Dz. U. z 2024 r. poz. 1275 i 1717). 5. Zakładając konto indywidualne: 1) osoba fizyczna, o której mowa w ust. 1 pkt 1, podaje następujące dane: a) imię (imiona) i nazwisko, b) miejsce zamieszkania, c) numer PESEL, a w przypadku jego braku – niepowtarzalny identyfikator nadany przez państwo członkowskie Unii Europejskiej dla celów transgranicznej identyfikacji, o którym mowa w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2015/1501 z dnia 8 września 2015 r. w sprawie ram interoperacyjności na podstawie art. 12 ust. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. UE L 235 z 09.09.2015, str. 1, z późn. zm.³⁾) albo rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość; 2) osoba fizyczna, o której mowa w ust. 1 pkt 1, może podać adres elektroniczny i numer telefonu;	

³⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 28 z 04.02.2016, str. 18.

3) pracodawca, przedsiębiorca, agencja zatrudnienia lub inny podmiot, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, podaje następujące dane: a) identyfikator podatkowy NIP, b) numer REGON, c) nazwę lub firmę, d) adres siedziby, e) adres elektroniczny, f) numer telefonu. 6. W przypadku gdy pracodawca, przedsiębiorca, agencja zatrudnienia lub inny podmiot, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, jest podmiotem zagranicznym, zamiast danych określonych w ust. 5 pkt 3 lit. a i b podaje inny numer identyfikujący podmiot zagraniczny, kraj wydający numer identyfikujący oraz jego nazwę. 7. Reprezentanci podmiotów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, podają dane, o których mowa w ust. 5 pkt 1 lit. a i c, lub dane, o których mowa w ust. 5 pkt 2, jeżeli wyrażą na to zgodę. 8. Podania (żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia, wnioski, w tym wnioski o udzielenie formy pomocy) wnosi się za pośrednictwem indywidualnego konta. 9. Złożenie podania (żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia, wniosku, w tym wniosku o udzielenie formy pomocy) za pośrednictwem indywidualnego konta następuje w chwili jego zarejestrowania wysłanego z tego konta. 10. Administratorem danych osobowych niezbędnych do założenia indywidualnego konta oraz jego obsługi jest minister właściwy do spraw pracy.	

11. Administratorem danych osobowych w zakresie informacji przekazanych w podaniach (żądaniach, wyjaśnieniach, odwołaniach, zażaleniach, wnioskach, w tym wnioskach o udzielenie formy pomocy) jest odpowiednio PUP, WUP, wojewoda, minister właściwy do spraw pracy, który jest adresatem podania.

Art. 44. 1. W przypadku założenia indywidualnego konta, podania (żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia, wniosku, w tym wniosku o udzielenie formy pomocy) wnosi się za pośrednictwem indywidualnego konta.

2. Jeżeli nie ma możliwości wniesienia podania (żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia, wniosku, w tym wniosku o udzielenie formy pomocy) za pośrednictwem indywidualnego konta, podanie składa się w PUP:

- 1) w którym bezrobotny lub poszukujący pracy jest zarejestrowany;
- 2) w którym pracodawca, przedsiębiorca, agencja zatrudnienia lub inny podmiot zamierza ubiegać się o formy pomocy lub korzysta z formy pomocy;
- 3) miejsca zamieszkania osoby niezarejestrowanej, w tym biernej zawodowo.

3. Podania (żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia, wnioski, w tym wnioski o udzielenie formy pomocy) albo cyfrowe odwzorowania dokumentów dołączane w systemie teleinformatycznym są podpisywane kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

Art. 45. 1. W przypadku założenia indywidualnego konta, pisma, w tym decyzje, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacje, umowy oraz inne pisma, dotyczące w szczególności statusu bezrobotnego, zasiłku, stypendium, dodatku aktywizacyjnego, form pomocy albo agencji zatrudnienia są doręczane w postaci elektronicznej na indywidualne konto. Informacja o umieszczeniu na indywidualnym koncie decyzji, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacji, umowy oraz innego pisma jest przesyłana na wskazany na koncie adres elektroniczny lub może być przesłana na numer telefonu.

2. W przypadku założenia indywidualnego konta, pisma, w tym decyzje, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacje i inne pisma oraz umowy opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym albo kwalifikowaną pieczęcią urzędu pracy oraz zamieszcza się w nich imię, nazwisko i stanowisko służbowe osoby upoważnionej do ich wydania.

3. Decyzje, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacje i inne pisma uznaje się za doręczone:

- 1) w momencie ich odbioru na indywidualnym koncie;
- 2) po upływie 14 dni od dnia umieszczenia decyzji, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacji lub innego pisma na indywidualnym koncie – w przypadku ich nieodebrania.

4. Dyrektor WUP lub dyrektor PUP, wojewoda albo minister właściwy do spraw pracy gromadzi informacje lub dokumenty w sprawie statusu bezrobotnego, zasiłku, form pomocy określonych w ustawie albo agencji zatrudnienia w systemach teleinformatycznych, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 5, w formie dokumentów elektronicznych oraz skanów dokumentów papierowych.

5. Dyrektor WUP lub dyrektor PUP, wojewoda albo minister właściwy do spraw pracy udostępnia stronom postępowania, na ich wniosek, oraz uprawnionym organom informacje lub dokumenty zgromadzone w sprawie statusu bezrobotnego, zasiłku, form pomocy określonych w ustawie albo agencji zatrudnienia, o ile nie ma możliwości samodzielnego pobrania tych dokumentów z systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 5.

6. System teleinformatyczny, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2, generuje automatycznie urzędowe poświadczenie odbioru, o którym mowa w art. 3 pkt 20 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów publicznych.

Art. 46. 1. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym dziale przepisy rozdziałów 8–10 działu I, rozdziału 1 działu II ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

2. W sprawach zawierania umów za pośrednictwem systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 7 lit. a, przepisu ust. 1 nie stosuje się.

DZIAŁ V

Przetwarzanie danych osobowych

Art. 47. 1. PUP w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 38 ust. 1, przetwarza dane osobowe:

- 1) bezrobotnych korzystających z form pomocy, udzielanych przez publiczne służby zatrudnienia lub podmioty realizujące pomoc w imieniu publicznych służb zatrudnienia, w tym pozyskane od agencji zatrudnienia w ramach realizacji działań, o których mowa w art. 197;
- 2) poszukujących pracy korzystających z form pomocy, udzielanych przez publiczne służby zatrudnienia lub podmioty realizujące pomoc w imieniu publicznych służb zatrudnienia;
- 3) osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo korzystających z form pomocy, oraz z przedsięwzięć inicjowanych i realizowanych mających na celu identyfikację, dotarcie z informacją o możliwościach skorzystania z form pomocy oraz motywowanie do aktywności zawodowej, udzielanych przez publiczne służby zatrudnienia lub podmioty realizujące pomoc w imieniu publicznych służb zatrudnienia;
- 4) cudzoziemców zamierzających wykonywać pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umów i porozumień, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 4;
- 5) poręczycieli pomocy określonej w ustawie;
- 6) przedsiębiorców;
- 7) innych podmiotów korzystających z form pomocy;
- 8) osób ubezpieczonych;

9) płatników składek; 10) osób upoważnionych do reprezentowania podmiotów ubiegających się o pomoc określoną w ustawie lub korzystających z tej pomocy; 11) pracowników lub innych osób wskazanych przez organizatorów stażu na opiekunów stażysty; 12) pracowników PUP korzystających z systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 26 ust. 1 – dane identyfikacyjne i uwierzytelniające pracownika. 2. PUP w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 38 ust. 1, przetwarza następujące dane bezrobotnych: 1) imię (imiona) i nazwisko; 2) obywatelstwo albo obywatelstwa; 3) numer PESEL, a w przypadku jego braku – datę i miejsce urodzenia, płeć, rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość; 4) stan cywilny; 5) informacje o sytuacji rodzinnej, obejmujące: a) dane osobowe małżonka: imię (imiona) i nazwisko, numer PESEL, a w przypadku jego braku – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz informacje o posiadaniu statusu bezrobotnego albo poszukującego pracy, b) dane osobowe każdego dziecka pozostającego na utrzymaniu, obejmujące imię (imiona) i nazwisko, numer PESEL, a w przypadku jego braku – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, c) w przypadku opiekuna osób niepełnosprawnych opiekującego się osobą niepełnosprawną ze znacznym stopniem niepełnosprawności lub dzieckiem z orzeczeniem o niepełnosprawności łącznie ze wskazaniem: konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością	

samodzielnej egzystencji oraz konieczności stałego współudziału na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji – dane osobowe każdej osoby niepełnosprawnej lub każdego dziecka, obejmujące imię (imiona) i nazwisko, numer PESEL, a w przypadku jego braku – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, d) dane osobowe osoby lub osób zależnych, obejmujące dla każdej osoby: imię (imiona) i nazwisko, numer PESEL, a w przypadku jego braku – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość; 6) adres zamieszkania oraz adres do doręczeń; 7) adres elektroniczny lub numer telefonu lub inne dane kontaktowe, o ile je posiadają; 8) informacje dotyczące: a) wykształcenia, zawodu, kwalifikacji, b) uprawnień i umiejętności, zwiększających szanse na podjęcie i utrzymanie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej, c) znajomości języków obcych wraz z poziomem znajomości tych języków, d) szkoleń, zainteresowania podjęciem szkolenia i zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w tym zatrudnienia w państwach, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c; 9) informacje dotyczące rodzaju i stopnia niepełnosprawności oraz przeciwwskazań do wykonywania zawodu, jeżeli ich dotyczą; 10) dane dotyczące doświadczenia zawodowego; 11) informacje niezbędne do ustalenia statusu lub udzielenia formy pomocy; 12) informacje dotyczące:	

a) oddalenia od rynku pracy – oznaczającego informacje o umiejętnościach, czasie pozostawania bez pracy, miejscu zamieszkania pod względem oddalenia od potencjalnych miejsc pracy i dostępności do nowoczesnych form komunikowania się z PUP i pracodawcami oraz b) gotowości do podjęcia pracy – oznaczającej informacje o zaangażowaniu w samodzielne poszukiwanie pracy, gotowości do dostosowania się do wymagań rynku pracy, dyspozycyjności, powodach skłaniających do podjęcia pracy, powodach rejestracji w PUP, dotychczasowej oraz aktualnej gotowości do współpracy z PUP, innymi publicznymi służbami zatrudnienia lub pracodawcami; 13) informacje o pomocy udzielonej na podstawie ustawy, jej przyjęciu albo odmowie jej przyjęcia; 14) informacje o pomocy udzielonej przez: a) jednostki organizacyjne pomocy społecznej, obejmujące realizowane na rzecz bezrobotnego świadczenia z pomocy społecznej, informację o działaniach podejmowanych w ramach kontraktu socjalnego lub projektów socjalnych – w zakresie niezbędnym do realizacji celów wynikających z ustawy, przekazywane przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, b) jednostki obsługujące świadczenia rodzinne, obejmujące specjalny zasiłek opiekuńczy lub świadczenie pielęgnacyjne przyznawane na podstawie ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych oraz zasiłek dla opiekuna, o którym mowa w ustawie z dnia 4 kwietnia 2014 r. o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów – w celu ustalenia statusu bezrobotnego, uprawnień do zasiłku lub uprawnień do skorzystania z form pomocy określonych w ustawie, przekazywane przez ministra właściwego do spraw rodziny, c) ośrodki pomocy społecznej w związku z realizacją działań, o których mowa w art. 199, d) agencje zatrudnienia w związku z realizacją działań, o których mowa w art. 197, e) pośredników finansowych dokonujących umorzeń pożyczek w części, o których mowa w art. 187,	

f) podmioty realizujące działania z zakresu reintegracji społecznej osób długotrwale bezrobotnych, o których mowa w art. 200, g) podmioty realizujące programy specjalne, o których mowa w art. 209, h) podmioty realizujące projekty pilotażowe, o których mowa w art. 211; 15) informacje o wyrażeniu zgody albo jej braku na: a) udział w badaniach rynku pracy prowadzonych przez publiczne służby zatrudnienia, organy administracji rządowej, samorządowej lub na ich zlecenie, b) 16) informacje udostępniane przez: a) Zakład Ubezpieczeń Społecznych w zakresie określonym w art. 50 ust. 14 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 497, 863, 1243 i 1615), b) Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w zakresie określonym w art. 42 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników; 17) informacje o byciu dłużnikiem alimentacyjnym w rozumieniu ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2023 r. poz. 1993 oraz z 2024 r. poz. 1615), jeżeli ich dotyczą; 18) informacje o posiadaniu Karty Dużej Rodziny, o której mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny (Dz. U. z 2024 r. poz. 1512); 19) informacje niezbędne do zgłoszenia bezrobotnego lub członka jego rodziny do ubezpieczenia zdrowotnego, o których mowa w art. 77 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 146, 858, 1222, 1593 i 1615); 20) informacje niezbędne do ustanowienia zabezpieczenia przyznanej formy pomocy:	

a) serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, b) adres zamieszkania małżonka, c) sytuacji majątkowej: wspólności majątkowej, uzyskiwanych dochodów, aktualnych zobowiązań finansowych, posiadanego majątku; 21) numer rachunku płatniczego, w celu przekazywania przyznanych świadczeń; 22) informację o posiadanym statusie, o którym mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2–6 – w przypadku cudzoziemca. 3. PUP w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 38 ust. 1, przetwarza, w przypadku: 1) poszukujących pracy – dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1–11, 13–15, 20–22; 2) osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo korzystających z form pomocy – kategorie danych, o których mowa w ust. 2 pkt 1–13, pkt 14 lit. e, pkt 15, 20 i 22, a w przypadku: a) potrzeby ustanowienia zabezpieczenia przyznanej formy pomocy – kategorie danych, o których mowa w ust. 2 pkt 1–13, pkt 14 lit. e, pkt 15 i 20, b) osób zgłoszonych we wnioskach o przyznanie środków KFS lub biorących udział w kształceniu ustawicznym finansowanym ze środków KFS – kategorie danych, o których mowa w ust. 2 pkt 1–8, 10, 11, 13 i pkt 15 lit. a; 3) poręczycieli pomocy określonej w ustawie – dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 3, 4, pkt 5 lit. a, pkt 6 i 20; 4) cudzoziemców zamierzających wykonywać pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umów i porozumień, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 4 – dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1–3, 7, pkt 8 lit. a i b, pkt 10 i 17, oraz dane w zakresie ukończonych szkoleń oraz państwa aktualnego pobytu; 5) przedsiębiorców – dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1–7, 11, pkt 15 lit. a i pkt 21, oraz nazwę podmiotu i: a) identyfikator podatkowy NIP, b) numer identyfikacyjny REGON,	

c) adres prowadzenia działalności gospodarczej, d) adres siedziby, e) nazwę lub firmę, f) adres strony internetowej, o ile posiada, g) informacje dotyczące prowadzonej działalności szkoleniowej, w przypadku gdy przedsiębiorca jest instytucją szkoleniową w rozumieniu ustawy, h) powiadomienia okręgowego inspektora pracy o stwierdzonych przypadkach naruszenia przepisów ustawy, w tym warunków prowadzenia agencji zatrudnienia, i) dane określone w art. 50 ust. 14a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, j) informacje o pomocy udzielanej przez publiczne służby zatrudnienia, k) dane dotyczące doświadczenia zawodowego, w przypadku przedsiębiorców biorących udział w kształceniu ustawicznym finansowanym ze środków KFS, l) informacje o osobach upoważnionych do reprezentowania przedsiębiorcy, obejmujące dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 3, oraz pełnioną funkcję i adres do doręczeń, m) informacje udostępnione przez organy Krajowej Administracji Skarbowej w zakresie określonym w art. 74 ust. 1 pkt 1, n) informacje niezbędne do ustanowienia zabezpieczenia przyznanej formy pomocy, o których mowa w ust. 2 pkt 20; 6) innych podmiotów ubiegających się o formy pomocy lub korzystających z form pomocy– dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1–7, 11, pkt 15 lit. a i pkt 21, oraz: a) identyfikator podatkowy NIP, o ile go posiada,	

b) numer identyfikacyjny REGON, o ile go posiada, c) adres prowadzenia działalności, d) adres siedziby, e) nazwę lub firmę, f) adres strony internetowej, o ile ją posiada, g) powiadomienia okręgowego inspektora pracy o stwierdzonych przypadkach naruszenia przepisów ustawy, w tym warunków prowadzenia agencji zatrudnienia, h) dane określone w art. 50 ust. 14a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, i) informacje o pomocy udzielanej przez publiczne służby zatrudnienia, j) dane dotyczące doświadczenia zawodowego, w przypadku osób biorących udział w kształceniu ustawicznym finansowanym ze środków KFS, k) informacje udostępnione przez organy Krajowej Administracji Skarbowej w zakresie określonym w art. 74 ust. 1 pkt 1, l) informacje niezbędne do ustanowienia zabezpieczenia przyznanej formy pomocy, o których mowa w ust. 2 pkt 20; 7) osób ubezpieczonych – dane, o których mowa w art. 50 ust. 14 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, udostępniane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych lub dane o ubezpieczonych oraz emerytach i rencistach, o których mowa w art. 42 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, udostępniane przez Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego; 8) płatników składek – dane zgromadzone na koncie płatnika składek, udostępniane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 50 ust. 14a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych	

lub dane płatnika składek w zakresie określonym w art. 42 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników udostępniane przez Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego; 9) pracowników lub innych osób wskazanych przez organizatorów stażu na opiekunów stażysty – dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 7, 8 i 10, oraz stanowisko pracy lub pełnioną funkcję; 10) osób upoważnionych do reprezentowania podmiotów ubiegających się o pomoc określoną w ustawie lub korzystających z tej pomocy albo osób uprawnionych do działania w ich imieniu – dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 3 i 7, oraz: a) nazwę reprezentowanego podmiotu, b) pełnioną funkcję, c) adres do doręczeń; 11) pracowników PUP – dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1, oraz: a) miejsce pracy i dane teleadresowe wykorzystywane do użytku służbowego, b) nazwę i opis zajmowanego stanowiska, c) ukończone szkolenia, a w przypadku szkoleń inicjowanych przez pracodawcę lub finansowanych albo współfinansowanych ze środków Funduszu Pracy, obejmujące numer PESEL lub datę i miejsce urodzenia, koszt szkolenia oraz źródło finansowania; 12) pracowników PUP korzystających z systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 26 ust. 1 – dane identyfikacyjne i uwierzytelniające pracownika. 4. Administratorem danych zgromadzonych przez PUP jest PUP.	

Art. 48. 1. WUP w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1–14, 20, 21 oraz 27, przetwarza dane podmiotów, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1–4, 6–8 i 10, w zakresie określonym w art. 47 ust. 2 i ust. 3 pkt 1, 2, 4–7 i 10.

2. WUP w celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 22, przetwarza dane o pracownikach PUP i WUP w zakresie, o którym mowa w art. 47 ust. 2 pkt 1, oraz następujące dane:

- 1) miejsce pracy i dane teleadresowe wykorzystywane do użytku służbowego;
- 2) nazwę i opis zajmowanego stanowiska;
- 3) ukończone szkolenia, a w przypadku szkoleń inicjowanych przez pracodawcę lub finansowanych albo współfinansowanych ze środków Funduszu Pracy, obejmujące numer PESEL lub datę i miejsce urodzenia, koszt szkolenia oraz źródło finansowania.

3. WUP w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1–4, 8–12, 25, 26, 29–31 i 34, przetwarza dane identyfikacyjne i uwierzytelniające pracowników WUP korzystających z systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 26 ust. 1.

4. WUP w celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 31, przetwarza dane:

- 1) osób zarządzających podmiotami ubiegającymi się o wpis do rejestru agencji zatrudnienia lub agencji zatrudnienia lub je reprezentujących– w zakresie, o którym mowa w art. 47 ust. 2 pkt 1–3, 6 i 7, oraz:
 - a) pełnionej funkcji,
 - b) prawomocnego ukarania za wykroczenie, o którym mowa w art. 362–367, lub prawomocnego skazania za przestępstwo przeciwko prawom osób wykonujących pracę zarobkową, przestępstwo składania fałszywych zeznań lub oświadczeń, przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów oraz przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym lub za wykroczenie, o którym

mowa w art. 84 ust. 1–12 ustawy z dnia ... o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, c) zaległości podatkowe, zaległości z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Emerytur Pomostowych oraz zaległości z wpłatami na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych albo składek na ubezpieczenie społeczne rolników, o ile był obowiązany do ich opłacania, d) prawomocnego orzeczenia zakazującego wykonywania działalności gospodarczej objętej wpisem do rejestru agencji zatrudnienia; 2) podmiotów ubiegających się o wpis do rejestru agencji zatrudnienia lub agencji zatrudnienia – w zakresie, o których mowa w pkt 1 lit. b–d oraz w art. 47 ust. 2 pkt 1–3 i 7, oraz adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1045), zwany dalej „adresem do doręczeń elektronicznych”; 3) osób działających w imieniu podmiotów ubiegających się o wpis do rejestru agencji zatrudnienia lub agencji zatrudnienia – w zakresie, o którym mowa w art. 47 ust. 2 pkt 1–3, 6 i 7; 4) dane pracowników agencji zatrudnienia. 5. Administratorem danych zgromadzonych przez WUP jest WUP. 6. Wojewoda w celu realizacji zadania, o którym mowa w: 1) art. 30 ust. 1 pkt 2, przetwarza dane osobowe – w zakresie, o którym mowa w art. 49 ust. 1 pkt 2; 2) art. 30 ust. 3 pkt 1, przetwarza dane o pracownikach urzędu wojewódzkiego oraz o pracownikach WUP i PUP; przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio. 7. Wojewoda jest administratorem przetwarzanych danych osobowych, o których mowa w ust. 6.	

Art. 49. 1. Minister właściwy do spraw pracy w celu realizacji zadań, o których mowa w:

- 1) art. 25 ust. 1 pkt 7, przetwarza dane osobowe pracowników publicznych służb zatrudnienia korzystających z systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 26 ust. 1 – w zakresie, o którym mowa w art. 47 ust. 2 pkt 1, oraz następujące dane:
 - a) miejsce pracy i dane teleadresowe wykorzystywane do użytku służbowego,
 - b) nazwę i opis zajmowanego stanowiska,
 - c) ukończone szkolenia, a w przypadku szkoleń inicjowanych przez pracodawcę lub finansowanych albo współfinansowanych ze środków Funduszu Pracy, obejmujące numer PESEL lub datę i miejsce urodzenia, koszt szkolenia oraz źródło finansowania,
 - d) dane identyfikacyjne i uwierzytelniające pracownika;
 - 2) art. 25 ust. 1 pkt 3 lit. a, przetwarza dane osobowe pracowników lub innych osób upoważnionych do reprezentowania podmiotów ubiegających się o akredytację lub pracowników podmiotów, którym udzielono akredytacji, korzystających z systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 26 ust. 1 – w zakresie, o którym mowa w art. 47 ust. 2 pkt 1, oraz następujące dane:
 - a) miejsce pracy i dane teleadresowe wykorzystywane do użytku służbowego,
 - b) nazwę zajmowanego stanowiska,
 - c) dane identyfikacyjne i uwierzytelniające pracownika;
 - 3) art. 25 ust. 1 pkt 4, przetwarza dane osobowe cudzoziemców zamierzających wykonywać lub wykonujący pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – w zakresie, o którym mowa w art. 47 ust. 3 pkt 4.
2. Minister właściwy do spraw pracy jest administratorem przetwarzanych przez siebie danych osobowych.

3. Dla celów statystycznych minister właściwy do spraw pracy przetwarza w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 6, dane zanonimizowane. Art. 50. 1. Dane osobowe przetwarzane przez publiczne służby zatrudnienia w systemach teleinformatycznych, o których mowa w art. 26 ust. 1, podlegają zabezpieczeniom polegającym co najmniej na: 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających pisemne upoważnienie wydane przez administratora danych; 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w poufności. 2. Spełnienie zabezpieczeń, o których mowa w ust. 1, zapewniają w przypadku pracowników: 1) urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw pracy – minister właściwy do spraw pracy; 2) wojewódzkiego urzędu pracy – dyrektor WUP; 3) powiatowego urzędu pracy – dyrektor PUP; 4) jednostek organizacyjnych pomocy społecznej i jednostek obsługujących świadczenia rodzinne, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 8 – administratorzy danych właściwi dla tych jednostek. 3. Dane osobowe mogą być przetwarzane przez publiczne służby zatrudnienia oraz podmiot, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, które zapewniają niezbędne środki techniczne i organizacyjne służące zapewnieniu bezpieczeństwa przetwarzanych danych osobowych oraz środki określone w art. 32 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.⁴⁾), w tym: 1) posiadają możliwość identyfikacji osoby uzyskującej informacje oraz zakresu, daty i celu ich uzyskania;	

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 04.03.2021, str. 35.

2) posiadają zabezpieczenia uniemożliwiające wykorzystanie informacji niezgodnie z celem ich uzyskania; 3) zapewniają, że dostęp do danych osobowych jest nadzorowany i rejestrowany zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych. 4. Dane osobowe, o których mowa w art. 47 ust. 1–3, art. 48 ust. 1–4 i ust. 6 oraz w art. 49 ust. 1, są przetwarzane przez okres 10 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zakończono udzielanie pomocy. 5. Dane osobowe, o których mowa w art. 47 ust. 2 pkt 1, 3 i 13, w odniesieniu do osób, które skorzystały z formy pomocy, o której mowa w art. 147 ust. 1 lub art. 161, oraz dane osobowe, o których mowa w art. 47 ust. 2 pkt 1, 3 i pkt 14 lit. e, w odniesieniu do osób, które skorzystały z umorzenia pożyczki w części, o którym mowa w art. 187, są przetwarzane przez okres 50 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zakończono udzielanie pomocy. 6. Jeżeli w okresie, o którym mowa w ust. 4 lub 5, zostanie wytoczone powództwo lub zostanie wszczęte postępowanie, okres przetwarzania, o którym mowa w ust. 4 lub 5, przedłuża się do czasu prawomocnego zakończenia tego postępowania. Art. 51. 1. W celu zapewnienia prawidłowej realizacji zadań przez publiczne służby zatrudnienia ministrowi właściwemu do spraw pracy udostępniane są następujące dane, w zakresie niezbędnym do realizacji tych zadań, przetwarzane przez: 1) 2) ministra właściwego do spraw rodziny: a) dane osób fizycznych, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, 2, 8 i 9, w zakresie określonym w art. 47 ust. 2 pkt 1–7, 11, pkt 14 lit. b i pkt 18,	

b) dane, o których mowa w art. 47 ust. 2 pkt 1–3 i 18, przetwarzane w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny, niezbędne do weryfikacji okoliczności, o których mowa w art. 55 ust. 3 pkt 7; 3) ministra właściwego do spraw gospodarki – dane, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2, art. 38 i art. 44 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. z 2022 r. poz. 541), niezbędne do weryfikacji warunku, o którym mowa w art. 2 pkt 1 lit. c–e, art. 73 ust. 1, art. 148 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2, art. 153 ust. 6, art. 155 ust. 1 pkt 2 i 6 i ust. 2, art. 158 ust. 3, art. 162 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2, art. 220 ust. 1 pkt 4, art. 232, art. 233 ust. 5 pkt 6, art. 309 ust. 2 pkt 7, art. 316 i art. 332 ust. 1 pkt 6; 4) ministra właściwego do spraw informatyzacji: a) dane osób fizycznych, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1–5 i 7–10, zawarte w rejestrze PESEL, o których mowa w art. 8 pkt 10, 22 i 24 – z wyjątkiem organu wydającego dokument, oraz w art. 26 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2024 r. poz. 736 i 854), niezbędne do weryfikacji warunków, o których mowa w art. 55 ust. 3 pkt 3, art. 142 ust. 9 pkt 3 i ust. 10 pkt 2 lit. c, art. 196 ust. 1 pkt 2 i pkt 10 lit. c, ust. 3 pkt 2 lit. b oraz ust. 4 pkt 2, art. 197 ust. 3 pkt 3 lit. b i art. 198 pkt 2 lit. b, b) dane, o których mowa w art. 100aa ust. 4 pkt 1–4 i 7 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1251), niezbędne do weryfikacji danych, o których mowa w art. 55 ust. 3 pkt 12; 5) Ministra Sprawiedliwości: a) dane podmiotów, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 6 zawarte w rejestrze, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 979 i 1863),	

niezbędne do stwierdzenia okoliczności, o których mowa w art. 2 pkt 1, art. 59, art. 66 ust. 3, art. 127 ust. 1 pkt 2, art. 155 ust. 1 pkt 2, ust. 2, ust. 4 pkt 2, art. 163 pkt 6, art. 168 ust. 1 pkt 2, ust. 2 pkt 1, art. 307 ust. 1 pkt 4, art. 309 ust. 2, art. 316 i art. 322 ust. 2, b) dane zawarte rejestrze, o którym mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 276), dotyczące osób, określonych w art. 1 ust. 2 pkt 1 tej ustawy, niezbędne do stwierdzenia okoliczności, o których mowa w art. 18 ust. 4 pkt 3, art. 138 ust. 3 pkt 1, art. 148 ust. 1 pkt 1, art. 155 ust. 1 pkt 1, art. 162 ust. 1 pkt 1, art. 177 ust. 1 pkt 1, art. 307 ust. 1 pkt 3, art. 331 ust. 3 pkt 2 i art. 344 ust. 4 pkt 2; 6) Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców – dane osób fizycznych, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1–4, zawarte w rejestrach, o których mowa w art. 449 ust. 2 pkt 4–13 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w zakresie, o którym mowa w art. 47 ust. 2 pkt 1–3, oraz informacje o dokumentach uprawniających do wjazdu i legalnego pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub o dokumentach potwierdzających posiadanie prawa pobytu na tym terytorium, niezbędne do weryfikacji warunku, o którym mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2–6; 7) Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, w celu sprawdzenia okoliczności, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3, art. 83 ust. 13 pkt 3, art. 125 ust. 9 pkt 3, art. 138 ust. 3 pkt 2 lit. b, art. 155 ust. 1 pkt 4 lit. b, art. 178 ust. 1 pkt 2 lit. b, art. 307 ust. 1 pkt 2, art. 326 ust. 3 pkt 2 i art. 334 ust. 2 pkt 3; 8) Zakład Ubezpieczeń Społecznych – dane, o których mowa w: a) art. 47 ust. 1 pkt 1 i 2, w zakresie określonym w art. 50 ust. 14, 15 i 16 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, b) art. 47 ust. 1 pkt 6–9, w zakresie określonym w art. 50 ust. 14a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych;	

9) Państwową Inspekcję Pracy, w celu realizacji zadań określonych w ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 1712), dane, o których mowa w: a) art. 47 ust. 1 pkt 4, w zakresie określonym w art. 47 ust. 3 pkt 4, b) art. 47 ust. 1 pkt 5, w zakresie określonym w art. 47 ust. 3 pkt 5, c) art. 47 ust. 1 pkt 6, w zakresie określonym w art. 47 ust. 3 pkt 6; 10) wojewodę – dane osób fizycznych, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1–10, w zakresie określonym w art. 47 ust. 2 i ust. 3 pkt 1–8, 10 i 11 oraz art. 49 ust. 1 pkt 3; 11) WUP, a także ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego – dane osób fizycznych, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1–4, 6–8 i 10, w zakresie określonym w art. 47 ust. 2 i 3 pkt 1–3 i 5–10 oraz dane, o których mowa w art. 48 ust. 2; 12) PUP – dane osób fizycznych, o których mowa w art. 47 ust. 1, w zakresie określonym w art. 47 ust. 2 i 3; 13) jednostki organizacyjne pomocy społecznej w celu realizacji ich zadań ustawowych, w tym weryfikacji prawa do świadczeń i udzielania pomocy określonej w odrębnych przepisach – dane osób fizycznych, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, 2 i 7–9, w zakresie określonym w art. 47 ust. 2 pkt 1–8, 10, 11 i 13; 14) organy Krajowej Administracji Skarbowej – dane: a) osób fizycznych lub przedsiębiorców, o których mowa w art. 47 ust. 2 pkt 1 i 3 albo ust. 3 pkt 5 lit. a i e – w celu weryfikacji warunków, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1, art. 83 ust. 13 pkt 2, art. 125 ust. 9 pkt 2, art. 138 ust. 3 pkt 2 lit. c, art. 140 ust. 2 pkt 2, art. 155 ust. 1 pkt 5, art. 163 pkt 4, art. 177 ust. 1 pkt 4 i art. 178 ust. 1 pkt 3,	

b) innych podmiotów korzystających z form pomocy, o których mowa w art. 47 ust. 3 pkt 6 lit. a i e – w celu weryfikacji warunków, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1, art. 125 ust. 9 pkt 2, art. 138 ust. 3 pkt 2 lit. c, art. 140 ust. 2 pkt 2, art. 155 ust. 1 pkt 5, art. 163 pkt 4 i art. 178 ust. 1 pkt 3, c) osób zarządzających podmiotami ubiegającymi się o wpis do rejestru agencji zatrudnienia lub agencji zatrudnienia lub je reprezentujących, o których mowa w art. 47 ust. 2 pkt 1 i 3 – w celu weryfikacji warunków, o których mowa w art. 307 ust. 1 pkt 1, d) podmiotów ubiegających się o wpis do rejestru agencji zatrudnienia lub agencji zatrudnienia, o których mowa w art. 47 ust. 2 pkt 1 i 3 oraz w ust. 3 pkt 5 lit. a i b – w celu weryfikacji warunków, o których mowa w art. 307 ust. 1 pkt 1, e) podmiotów, które ubiegają się o udzielenie akredytacji, oraz podmiotów, którym udzielono akredytacji, o których mowa w art. 47 ust. 2 pkt 1 i 3 oraz w ust. 3 pkt 5 lit. a i b – w celu weryfikacji warunków, o których mowa w art. 334 ust. 2 pkt 2; 15) Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości – dane podmiotów świadczących usługi rozwojowe, o których mowa w art. 6aa ust. 2 oraz w ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. z 2024 r. poz. 419 i 1635), w zakresie niezbędnym do weryfikacji warunków, o których mowa w art. 106 oraz w art. 128 ust. 2. 2. Dane, o których mowa w ust. 1, są udostępniane nieodpłatnie w drodze ich wymiany między systemem teleinformatycznym, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 10, a systemami teleinformatycznymi podmiotów wymienionych w ust. 1.	

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 14, udostępnienie danych nie stanowi naruszenia przepisów o tajemnicy skarbowej, o których mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383 i 2760 oraz z 2024 r. poz. 879 i 1685).

4. Minister właściwy do spraw pracy udostępnia:

- 1) wojewodzie w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 30 ust. 1, w tym weryfikacji prawa do świadczeń i udzielania pomocy określonej w ustawie, dane, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1–11, w zakresie określonym w art. 47 ust. 2 i ust. 3 pkt 1–11 oraz art. 49 ust. 1 pkt 3;
- 2) WUP w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1–14, 20–22, 27 i 31, w tym weryfikacji prawa do świadczeń i udzielania pomocy, dane, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1–3, 6–8 i 10, w zakresie określonym w art. 47 ust. 2 i 3 pkt 1, 2, 5–7 i 10 oraz dane, o których mowa w art. 48 ust. 2;
- 3) ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 20 ust. 1, w tym weryfikacji prawa do świadczeń i udzielania pomocy, dane, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1–3, 6–8 i 10, w zakresie określonym w art. 47 ust. 2 i 3 pkt 1, 2, 5–7 i 10 oraz dane, o których mowa w art. 48 ust. 2;
- 4) PUP w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 38 ust. 1, w tym weryfikacji prawa do świadczeń i udzielania pomocy określonej w ustawie, dane osób fizycznych, o których mowa w art. 47 ust. 1, w zakresie określonym w art. 47 ust. 2 i 3;
- 5) Bankowi Gospodarstwa Krajowego – w celu weryfikacji prawa do umorzenia pożyczki w części, o którym mowa w art. 187, dane określone w art. 47 ust. 2 pkt 1, 3 i 13 w zakresie skorzystania z formy pomocy, o której mowa w art. 147 ust. 1 lub art. 161;
- 6) organowi właściwemu dłużnika, o którym mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, i organowi właściwemu wierzyciela, o którym mowa w art. 2 pkt 10 tej ustawy – w celu

weryfikacji prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego osób pobierających świadczenia z funduszu alimentacyjnego i członków ich rodzin oraz danych dotyczących dłużników alimentacyjnych w celu realizacji działań podejmowanych wobec dłużników alimentacyjnych – dane w zakresie określonym w art. 47 ust. 2 pkt 1–3 i 13; 7) jednostkom świadczącym pomoc na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej w celu realizacji ich zadań ustawowych, w tym weryfikacji prawa do świadczeń i udzielania pomocy określonej w odrębnych przepisach, dane, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, 2, 8 i 9, w zakresie określonym w art. 47 ust. 2 pkt 1–7, 10, 11 i 18; 8) powiatowym i wojewódzkim zespołom do spraw orzekania o niepełnosprawności, w celu realizacji ich zadań określonych w ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, w tym weryfikacji danych dotyczących osób, które złożyły wniosek o ustalenie niepełnosprawności albo o ustalenie stopnia niepełnosprawności – dane, o których mowa w art. 47 ust. 2 pkt 1–3, 8, 11, 14 lit. c oraz d, w zakresie dotyczącym osób, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1–3; 9) Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w celu realizacji ustawowych zadań Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – dane, o których mowa w art. 47 ust. 2 i 3; 10) Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego, w celu realizacji ustawowych zadań Centralnego Biura Antykorupcyjnego, dane, o których mowa w art. 47 ust. 2 i 3; 11) Szefowi Służby Kontrwywiadu Wojskowego, w celu realizacji ustawowych zadań Służby Kontrwywiadu Wojskowego, dane, o których mowa w art. 47 ust. 3 pkt 4; 12) jednostkom organizacyjnym pomocy społecznej, w celu realizacji ich zadań ustawowych, w tym weryfikacji prawa do świadczeń z pomocy społecznej, o których mowa w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej – dane, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, 2, 7–9, w zakresie określonym w art. 47 ust. 2 pkt 1–3, 5–8, 10 i 13;	

13) organowi właściwemu, o którym mowa w art. 3 pkt 11 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, i wojewodzie, w celu weryfikacji prawa do świadczeń rodzinnych osób ubiegających się o te świadczenia lub osób je pobierających oraz członków ich rodzin – dane w zakresie określonym w art. 47 ust. 2 pkt 1–3 i 13; 14) Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych – dane, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, w zakresie, o którym mowa w art. 47 ust. 2 pkt 1 i 3, oraz o okresie wypłacania zasiłku dla bezrobotnych w celu sprawdzenia okoliczności, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 4 lub art. 18 ust. 7 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2780 oraz z 2024 r. poz. 1871); 15) Straży Granicznej, w celu realizacji ustawowych zadań Straży Granicznej, dane, o których mowa w art. 47 ust. 3 pkt 4. 5. Dane, o których mowa w ust. 4 pkt 4, 6–8 i 12–14, są udostępniane na wniosek dotyczący określonej osoby fizycznej, złożony z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych. 6. Dane, o których mowa w ust. 4 pkt 9, udostępnia się z uwzględnieniem zasad i trybu określonych w art. 34 ust. 2a ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2024 r. poz. 812, 1222, 1562, 1684 i 1871). 7. Dane, o których mowa w ust. 4 pkt 11, udostępnia się Szefowi Służby Kontrwywiadu Wojskowego w drodze transmisji bez konieczności każdorazowego przedstawiania imiennego upoważnienia wydanego przez Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego, okazywanego przez funkcjonariusza Służby Kontrwywiadu Wojskowego wraz z legitymacją służbową, jeżeli jednostka organizacyjna Służby Kontrwywiadu Wojskowego będąca odbiorcą informacji spełnia łącznie następujące warunki: 1) posiada urządzenia umożliwiające odnotowanie w systemie, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał;	

2) posiada zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania; 3) specyfika lub zakres wykonywanych zadań uzasadnia takie udostępnienie. Art. 52. 1. PUP, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 10: 1) może pozyskiwać nieodpłatnie dane z Krajowego Rejestru Sądowego udostępniane przez Centralną Informację Krajowego Rejestru Sądowego w drodze teletransmisji danych w celu stwierdzenia okoliczności, o których mowa w art. 2 pkt 1, art. 59, art. 66 ust. 3 oraz w art. 127 ust. 1 pkt 2, art. 155 ust. 1 pkt 2, ust. 2, ust. 4 pkt 2, art. 163 pkt 6 i art. 168 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 1; 2) pozyskuje nieodpłatnie dane z Krajowego Rejestru Karnego w celu stwierdzenia okoliczności, o których mowa w art. 18 ust. 4 pkt 3, art. 138 ust. 3 pkt 1, art. 148 ust. 1 pkt 1, art. 155 ust. 1 pkt 1, art. 162 ust. 1 pkt 1 i art. 177 ust. 1 pkt 1. 2. Marszałek województwa za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 10: 1) może pozyskać nieodpłatnie dane z Krajowego Rejestru Sądowego udostępniane przez Centralną Informację Krajowego Rejestru Sądowego w drodze teletransmisji danych w celu stwierdzenia okoliczności, o których mowa w art. 307 ust. 1 pkt 4, art. 309 ust. 2, art. 316 i art. 322 ust. 2; 2) pozyskuje nieodpłatnie dane z Krajowego Rejestru Karnego w celu stwierdzenia okoliczności, o których mowa w art. 18 ust. 4 pkt 3 i art. 307 ust. 1 pkt 3. 3. Minister właściwy do spraw pracy za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 10, pozyskuje nieodpłatnie dane z Krajowego Rejestru Karnego w celu stwierdzenia okoliczności, o których mowa w art. 331 ust. 3 pkt 2 i art. 344 ust. 4 pkt 2.	

Art. 53. 1. Wojewódzkie urzędy pracy i powiatowe urzędy pracy, w celu realizacji ich zadań, w tym weryfikacji prawa do świadczeń i udzielania pomocy określonej w ustawie, pozyskują za pośrednictwem systemów teleinformatycznych prowadzonych przez ministra właściwego do spraw pracy dane z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie, o którym mowa w art. 50 ust. 14–16 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, są przekazywane w drodze ich wymiany odpowiednio między systemem teleinformatycznym, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 10, a systemem teleinformatycznym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Art. 54. 1. W celach monitorowania, sprawozdawczości, komunikacji i promocji, oceny, zarządzania finansami, weryfikacji i audytów, określenia kwalifikowalności wydatków oraz beneficjentów obejmowanych wsparciem określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/691 z dnia 28 kwietnia 2021 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji dla Zwalnianych Pracowników (EFG) oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 1309/2013 (Dz. Urz. UE L 153 z 03.05.2021, str. 48, z późn. zm.⁵⁾), minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego wykonujący zadania państwa członkowskiego, minister właściwy do spraw pracy oraz wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy przetwarzają dane osobowe beneficjentów objętych wsparciem.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, obejmują:

1) dane identyfikujące osoby fizyczne:

- a) imię i nazwisko,
- b) adres i adres elektroniczny,
- c) nazwę podmiotu, który zatrudniał beneficjenta, i adres tego podmiotu,
- d) numer telefonu,

⁵⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 224 z 24.06.2021, str. 42 oraz Dz. Urz. UE L 204/204 z 29.02.2024.

e) numer PESEL, identyfikator podatkowy NIP, numer identyfikacyjny REGON, f) płeć, wiek, wykształcenie, g) identyfikatory internetowe; 2) dane związane z zakresem uczestnictwa osób fizycznych w projekcie, niewskazane w pkt 1, takie jak rodzaj beneficjenta, dane dotyczące przyznanego wsparcia, obywatelstwo, obszar według stopnia urbanizacji (DEGURBA), data rozpoczęcia udziału w projekcie, data zakończenia udziału w projekcie, status na rynku pracy, sytuacja osoby po zakończeniu udziału w projekcie; 3) dane osób fizycznych, niewskazane w pkt 1 i 2, które widnieją na dokumentach potwierdzających kwalifikowalność wydatków. 3. Dane, o których mowa w ust. 2, są przekazywane między ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego wykonującym zadania państwa członkowskiego, ministrem właściwym do spraw pracy oraz wojewódzkimi i powiatowymi urzędami pracy w celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1. 4. Podmioty, o których mowa w ust. 3, są administratorami w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych). DZIAŁ VI Rejestracja oraz status bezrobotnego i poszukującego pracy Art. 55. 1. Rejestracja bezrobotnych albo poszukujących pracy następuje na wniosek. 2. W celu dokonania rejestracji osoba ubiegająca się o zarejestrowanie jako bezrobotny lub poszukujący pracy:	

1) składa wniosek o rejestrację jako bezrobotny lub poszukujący pracy za pośrednictwem formularza elektronicznego udostępnionego w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2, albo 2) zgłasza się do PUP właściwego ze względu na miejsce zamieszkania. 3. Wniosek o rejestrację jako bezrobotny zawiera następujące dane: 1) imię (imiona) i nazwisko; 2) obywatelstwo albo obywatelstwa; 3) numer PESEL, a w przypadku jego braku – datę i miejsce urodzenia, płeć, rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość; 4) stan cywilny oraz informację o posiadaniu przez małżonka statusu bezrobotnego albo poszukującego pracy; 5) liczbę dzieci na utrzymaniu, daty ich urodzenia oraz informację o samotnym wychowywaniu dzieci; 6) informację o posiadaniu Karty Dużej Rodziny, o której mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny; 7) informację o byciu opiekunem osoby niepełnosprawnej; 8) adres zamieszkania oraz adres do doręczeń, a także adres elektroniczny lub numer telefonu lub inne dane kontaktowe, jeżeli posiada; 9) wykształcenie; 10) ukończone szkoły; 11) zawody wyuczone, zawody wykonywane, kwalifikacje cząstkowe w rozumieniu art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2024 r. poz. 1606);	

12) zawód, w którym osoba ubiegająca się o zarejestrowanie jako bezrobotny chciałaby pracować i ma ku temu odpowiednie kompetencje i kwalifikacje potwierdzone stosownymi dokumentami lub udokumentowaną ciągłość pracy w okresie minimum 3 miesięcy; 13) znajomość języków obcych wraz z poziomem znajomości tych języków; 14) posiadane uprawnienia i ukończone szkolenia zwiększające szanse na podjęcie i utrzymanie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej; 15) rodzaj i stopień niepełnosprawności, jeżeli dotyczy; 16) okresy zatrudnienia z podaniem nazwy pracodawcy, zajmowanego stanowiska pracy, wymiaru czasu pracy i podstawy wykonywania pracy; 17) okresy wykonywania innej pracy zarobkowej i opłacania składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności; 18) inne okresy zaliczane do okresu uprawniającego do zasiłku, o których mowa w ustawie; 19) sposób rozwiązania ostatniego stosunku pracy albo stosunku służbowego w zakresie koniecznym do ustalenia uprawnień do zasiłku; 20) kierunki szkoleń, którymi osoba ubiegająca się o zarejestrowanie jako bezrobotny jest zainteresowana, ewentualne zainteresowanie podjęciem zatrudnienia w państwach, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c, oraz informacje o gotowości do wyrażenia zgody albo jej braku na przetwarzanie danych osobowych wraz z ich zakresem na podstawie przepisów Unii Europejskiej o sieci EURES; 21) fakty niezbędne do ustalenia możliwości przyznania statusu bezrobotnego, o których mowa w art. 2 pkt 1 ustawy; 22) numer rachunku płatniczego, w celu przekazywania przyznanych świadczeń;	

23) informacje niezbędne do zgłoszenia bezrobotnego lub członka jego rodziny do ubezpieczenia zdrowotnego, o których mowa w art. 77 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych; 24) informację o posiadanym statusie, o którym mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2– 6 – w przypadku cudzoziemca. 4. Wniosek o rejestrację jako poszukujący pracy zawiera: 1) dane, o których mowa w ust. 3 pkt 1–5, 7–17, 20 i 22; 2) informację o posiadanym statusie, o którym mowa w art. 1 ust. 3 – w przypadku cudzoziemca. 5. Osoba ubiegająca się o zarejestrowanie jako bezrobotny albo poszukujący pracy w trybie określonym w ust. 2 pkt 1 do wniosku o rejestrację jako bezrobotny albo poszukujący pracy dołącza skany: 1) odpowiednio: świadectwa ukończenia szkoły, dyplomy lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje lub zaświadczenia o ukończeniu szkolenia; 2) świadectwa pracy i inne dokumenty niezbędne do ustalenia jej uprawnień przysługujących na podstawie przepisów ustawy; 3) dokumenty stwierdzające przeciwwskazania do wykonywania określonych prac, jeżeli takie posiada. 6. Osoba ubiegająca się o zarejestrowanie jako bezrobotny albo poszukujący pracy w trybie określonym w ust. 2 pkt 2, do wniosku o rejestrację jako bezrobotny albo poszukujący pracy przedkłada do wglądu pracownikowi PUP dokonującemu rejestracji dowód osobisty, a w przypadku jego braku – inny dokument potwierdzający tożsamość oraz dokumenty, o których mowa w ust. 5. 7. Osoba niepełnosprawna ubiegająca się o zarejestrowanie jako bezrobotny albo poszukujący pracy trybie określonym w:	

1) ust. 2 pkt 1, oprócz dokumentów, o których mowa w ust. 1, dołącza do wniosku o rejestrację jako bezrobotny albo poszukujący pracy skany dokumentów potwierdzających rodzaj i stopień niepełnosprawności; 2) ust. 2 pkt 2 przedkłada do wglądu pracownikowi PUP dokonującemu rejestracji dokumenty potwierdzające rodzaj i stopień niepełnosprawności. 8. 9. Do wniosku o rejestrację jako bezrobotny dołącza się oświadczenia o: 1) zdolności i gotowości do podjęcia zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym w danym zawodzie lub w danej służbie albo innej pracy zarobkowej albo jeżeli jest osobą niepełnosprawną, zdolną i gotową do podjęcia zatrudnienia co najmniej w połowie tego wymiaru czasu pracy; 2) braku stałego źródła dochodu. 10. Informacje i dane przedstawione we wniosku o rejestrację jako bezrobotny lub poszukujący składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 1 i 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. 11. W zakresie niezbędnym do ustalenia statusu i uprawnień rejestrowanych osób pracownik PUP może sporządzać kopie dokumentów, o których mowa w ust. 5 i ust. 7 pkt 2, oraz wykonać skan dokumentów przedłożonych w postaci papierowej. Art. 56. 1. Dane zawarte we wnioskach o dokonanie rejestracji jako bezrobotny albo poszukujący pracy stanowią element danych, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1 albo 2.	

2. W przypadku utraty statusu bezrobotnego albo poszukującego pracy odnotowuje się ten fakt w systemie, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1.

Art. 57. 1. Rejestracja bezrobotnego w urzędzie pracy wyłącza możliwość rejestracji tej osoby jako:

- 1) poszukującego pracy oraz posiadania takiego statusu przez okres posiadania statusu bezrobotnego;
- 2) bezrobotnego w innym urzędzie pracy.

2. Rejestracja poszukującego pracy w urzędzie pracy wyłącza możliwość rejestracji tej osoby jako poszukującego pracy w innym urzędzie pracy.

Art. 58. 1.

2.

Art. 59. Rejestracja bezrobotnych i poszukujących pracy następuje w oparciu o dane pozyskiwane z systemu teleinformatycznego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, Krajowego Rejestru Sądowego, Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej, zwanej dalej „CEIDG”, z systemu, o którym mowa w art. 18 ustawy z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 10.

Art. 60. 1. Bezrobotny:

- 1) jest informowany o:
 - a) warunkach zachowania statusu bezrobotnego oraz o warunkach nabycia prawa do zasiłku dla bezrobotnych, w tym niezbędnych do tego dokumentach,
 - b) przysługujących mu prawach i obowiązkach wynikających z ustawy oraz o formach pomocy;
- 2) składa oświadczenie o zapoznaniu się z informacją, o której mowa w pkt 1.

2. Składający oświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 1 i 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, oświadczam, że zostałem/am pouczony/a o warunkach zachowania statusu bezrobotnego lub poszukującego pracy oraz o przysługujących mi prawach i obowiązkach wynikających z ustawy oraz formach pomocy określonych w ustawie.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

3. Do poszukującego pracy przepis ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

4. Osoby będące osobami ze szczególnymi potrzebami, o których mowa w ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnieniu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1411), mają prawo do otrzymania informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w zrozumiały dla nich sposób, w szczególności z wykorzystaniem środków wspierających komunikowanie się, o których mowa w art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o języku migowym i innych środkach komunikowania się (Dz. U. z 2023 r. poz. 20).

Art. 61. 1. Rejestracji osoby ubiegającej się o zarejestrowanie jako bezrobotny albo poszukujący pracy dokonuje się z dniem, w którym osoba:

- 1) wniosła kompletny wniosek o dokonanie rejestracji jako bezrobotny lub poszukujący pracy – w przypadku określonym w art. 55 ust. 2 pkt 1;
- 2) zgłosiła się do PUP – po poświadczeniu przez nią własnoręcznym podpisem przekazanych przez nią danych i złożeniu, w obecności pracownika PUP oświadczeń, o których mowa w art. 55 ust. 9 i art. 60 ust. 1 pkt 2 – w przypadku określonym w art. 55 ust. 2 pkt 2.

2. Rejestracji osoby ubiegającej się o zarejestrowanie jako bezrobotny albo poszukujący pracy nie dokonuje się w przypadku:

1) odmowy przekazania wymaganych danych lub 2) odmowy poświadczenia przekazanych danych i oświadczenia o prawdziwości przekazanych danych oraz o zapoznaniu się z warunkami zachowania statusu, w sposób określony w ust. 1 pkt 2, lub 3) nieopatrzania wniosku o dokonanie rejestracji, załączonych do niego dokumentów i oświadczenia o prawdziwości przekazanych danych oraz o zapoznaniu się z warunkami zachowania statusu: a) jednym z podpisów, o których mowa w art. 44 ust. 3 – w przypadku wniosku o rejestrację jako bezrobotny albo poszukujący złożonego w trybie określonym w art. 55 ust. 2 pkt 1, b) podpisem własnoręcznym – w przypadku wniosku o rejestrację jako bezrobotny albo poszukujący złożonego w trybie określonym w art. 55 ust. 2 pkt 2. 3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach starosta, mając na uwadze obiektywne okoliczności lub przeszkody uniemożliwiające przedłożenie kompletu dokumentów oraz przekazanie wymaganych danych, może wyrazić zgodę na rejestrację jako bezrobotnego albo poszukującego pracy osoby nieposiadającej kompletu dokumentów lub która nie przekazała wymaganych danych. 4. Informację o utracie statusu poszukującego pracy przez osobę pobierającą zasiłek dla bezrobotnych z innego państwa PUP przekazuje do właściwego WUP. 5. Art. 62. 1. Bezrobotny albo poszukujący pracy zawiadamia PUP: 1) za pośrednictwem formularza elektronicznego, udostępnionego w sposób określony w art. 55 ust. 2 pkt 1 albo 2) osobiście w PUP, w którym jest zarejestrowany – o wszelkich zmianach w danych przekazanych w trakcie rejestracji oraz w złożonych oświadczeniach, w terminie 7 dni od dnia ich wystąpienia.	

2. W terminie 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, PUP wprowadza dane do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2. 3. Bezrobotny albo poszukujący pracy, który zamierza zmienić PUP, w którym jest zarejestrowany, zawiadamia o tym PUP i wskazuje wybrany przez siebie PUP, w którym chce być zarejestrowany. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio. 4. PUP, w którym bezrobotny albo poszukujący pracy jest zarejestrowany, przesyła do PUP wybranego przez bezrobotnego albo poszukującego pracy dane zgromadzone we wniosku bezrobotnego o dokonanie rejestracji jako bezrobotny lub poszukujący, kopię dokumentów zgromadzonych w związku z tą rejestracją oraz udzielonymi tej osobie formami pomocy. 5. Przepisy ust. 1 i 3 stosuje się odpowiednio do osoby pobierającej zasiłek dla bezrobotnych z innego państwa. Art. 63. 1. Status bezrobotnego przysługuje przez okres 3 lat od dnia rejestracji, z zastrzeżeniem sytuacji, w których zgodnie z ustawą następuje utrata statusu bezrobotnego. 2. Okres, o którym mowa w ust. 1, ulega przedłużeniu o czas niezbędny do zakończenia przez bezrobotnego formy pomocy. 3. W przypadku urodzenia dziecka przez kobietę w okresie, o którym mowa w ust. 1, okres ten ulega przedłużeniu o czas, przez który przysługiwałby jej, zgodnie z odrębnymi przepisami, zasiłek macierzyński. 4. Ponowne nabycie statusu osoby bezrobotnej może nastąpić w wyniku ponownej rejestracji, po upływie 90 dni od dnia upływu okresu, o którym mowa w ust. 1–3; w przypadku ponownej rejestracji okres, o którym mowa w ust. 1, liczy się od początku. Art. 64. Nie stanowi przeszkody do nabycia oraz posiadania statusu bezrobotnego:	

1) wykonywanie przez wolontariuszy świadczeń odpowiadających świadczeniu pracy na zasadach określonych w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2024 r. poz. 1491 i 1761), jeżeli wolontariusz przedstawi właściwemu PUP porozumienie z korzystającym; 2) odbywanie praktyki absolwenckiej na zasadach określonych w ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o praktykach absolwenckich (Dz. U. z 2018 r. poz. 1244), jeżeli praktykant przedstawi właściwemu PUP umowę o praktykę absolwencką. Art. 65. 1. Starosta pozbawia statusu bezrobotnego, który: 1) nie spełnia warunków, o których mowa w art. 2 pkt 1, oraz w przypadku, o którym mowa w art. 63 ust. 1; 2) z własnej winy po skierowaniu przez PUP lub zawarciu umowy nie podjął lub przerwał realizację formy pomocy, chyba że powodem niepodjęcia lub przerwania realizacji było podjęcie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od następnego dnia po dniu skierowania lub zawarciu umowy, albo od dnia przerwania realizacji, na okres 90 dni; 3) odmówił bez uzasadnionej przyczyny propozycji prac społecznie użytecznych; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od dnia odmowy na okres 90 dni; 4) otrzymał jednorazowo środki z Funduszu Pracy, Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych lub inne środki publiczne na podjęcie działalności gospodarczej lub rolniczej lub na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od następnego dnia po dniu otrzymania środków; 5) otrzymał pożyczkę ze środków publicznych na podjęcie działalności gospodarczej lub rolniczej, z wyłączeniem pożyczki, o której mowa w art. 172 ust. 1 pkt 1 lit. a; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od następnego dnia po dniu otrzymania pożyczki;	

6) rozpoczął realizację indywidualnego programu zatrudnienia socjalnego, o którym mowa w art. 199 ust. 1, lub podpisał kontrakt socjalny, o którym mowa w art. 198 pkt 1 lit. b; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje na okres 90 dni od dnia rozpoczęcia realizacji indywidualnego programu zatrudnienia socjalnego lub podpisania kontraktu socjalnego; 7) pozostaje niezdolny do pracy wskutek choroby lub przebywania w zakładzie leczenia odwykowego przez nieprzerwany okres 180 dni, przy czym za okres nieprzerwany uważa się również okresy niezdolności do pracy wskutek choroby oraz przebywania w zakładzie leczenia odwykowego w sytuacji, gdy każda kolejna przerwa między okresami niezdolności do pracy wynosi mniej niż 30 dni kalendarzowych; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje z upływem ostatniego dnia wskazanego okresu 180-dniowego; 8) nie przedstawił zaświadczenia o niezdolności do pracy wskutek choroby, o którym mowa w art. 239 ust. 2; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje z pierwszym dniem niezdolności do pracy; 9) złożył wniosek o pozbawienie statusu bezrobotnego; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od dnia złożenia wniosku; 10) zawiadomił PUP o pobycie za granicą po upływie okresu, o którym mowa w art. 229, pozbawienie statusu bezrobotnego następuje z upływem ostatniego dnia wskazanego okresu 30-dniowego na okres 90 dni; 11) nie utrzymuje kontaktu z PUP co najmniej raz na 90 dni w celu potwierdzenia zainteresowania pomocą określoną w ustawie; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje po upływie 90 dni od dnia ostatniego kontaktu z PUP na okres 90 dni; 12) odmówił udziału w przygotowaniu indywidualnego planu działania, zwanego dalej „IPD”, lub z własnej winy przerwał jego realizację, zgodnie z art. 88 ust. 3; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od dnia odmowy na okres 90 dni.	

2.

Art. 66. 1. Starosta nie może pozbawić statusu bezrobotnego z przyczyny, o której mowa w art. 65 ust. 1 pkt 7, kobiety w ciąży z powodu niezdolności do pracy związanej z ciążą trwającej przez nieprzerwany okres 90 dni, z wyłączeniem przypadku złożenia wniosku o pozbawienie tego statusu przez samą bezrobotną.

2. Starosta nie może pozbawić statusu bezrobotnego:

- 1) matki dziecka albo
 - 2) ojca dziecka,
 - 3) bezrobotnego po przysposobieniu dziecka,
 - 4) bezrobotnego po przyjęciu przez niego dziecka na wychowanie i wystąpieniu do sądu opiekuńczego z wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawie przysposobienia dziecka lub po przyjęciu przez niego dziecka na wychowanie jako rodzina zastępcza, z wyjątkiem rodziny zastępczej zawodowej
- z uwagi na brak zdolności i gotowości do podjęcia zatrudnienia spowodowany opieką nad tym dzieckiem przez okres, przez który przysługiwałby mu, zgodnie z odrębnymi przepisami, zasiłek macierzyński w okresie urlopu macierzyńskiego, uzupełniającego urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego oraz urlopu rodzicielskiego, urlopu ojcowskiego, z wyłączeniem przypadku złożenia wniosku o pozbawienie tego statusu przez samego bezrobotnego.

3. Starosta nie może pozbawić statusu bezrobotnego będącego członkiem założycielem spółdzielni, która została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego po dniu zarejestrowania bezrobotnego w PUP, w związku z uwzględnieniem przez starostę jego wniosku o przyznanie środków na założenie spółdzielni socjalnej, do dnia następnego po dniu otrzymania tych środków.

Art. 67. Bezrobotny zawiadamia PUP o okolicznościach powodujących utratę statusu bezrobotnego w terminie 7 dni od daty ich wystąpienia.

Art. 68. 1. Starosta pozbawia statusu poszukującego pracy, który:

- 1) nie utrzymuje kontaktu z PUP co najmniej raz na 90 dni w celu potwierdzenia zainteresowania pomocą określoną w ustawie;
- 2) z własnej winy po skierowaniu przez PUP lub zawarciu umowy nie podjął lub przerwał realizację formy pomocy;
- 3)
- 4) złożył wniosek o pozbawienie statusu poszukującego pracy.

2. Pozbawienie statusu poszukującego pracy z powodów, o których mowa w ust. 1:

- 1) pkt 1 i 2 – następuje na okres 90 dni odpowiednio:
 - a) po upływie 90 dni od dnia ostatniego kontaktu z PUP,
 - b) od dnia następnego po dniu skierowania lub zawarciu umowy albo od dnia przerwania realizacji;
- 2) pkt 3 – następuje od dnia zaistnienia zdarzenia, o którym mowa w tym przepisie;
- 3) pkt 4 – następuje od dnia złożenia wniosku.

3. Wniosek o pozbawienie statusu, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, złożony przez poszukującego pracy po skierowaniu do realizacji formy pomocy, pozostawia się bez rozpoznania.

DZIAŁ VII

Formy pomocy kierowane do bezrobotnych, poszukujących pracy i osób niezarejestrowanych

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 69. Pierwszeństwo w skierowaniu do udziału w formach pomocy przysługuje:

- 1) bezrobotnym posiadającym Kartę Dużej Rodziny, o której mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny;
- 2) bezrobotnym powyżej 50. roku życia;
- 3) bezrobotnym bez kwalifikacji zawodowych;
- 4) bezrobotnym niepełnosprawnym;
- 5) długotrwale bezrobotnym;
- 6) bezrobotnym i poszukującym pracy do 30. roku życia;
- 7) bezrobotnym samotnie wychowującym co najmniej jedno dziecko.

Art. 70. Starosta świadczy pomoc z uwzględnieniem sytuacji i potrzeb osoby, której udzielana jest pomoc, biorąc pod uwagę możliwość zastosowania form pomocy. Przepis stosuje się odpowiednio do pracodawców oraz innych podmiotów.

Art. 71. Poszukujący pracy niezatrudniony i niewykonujący innej pracy zarobkowej opiekun osoby niepełnosprawnej może korzystać na zasadach takich jak bezrobotny z form pomocy.

Art. 72. 1.

1)

2)

2.

Art. 73. 1. PUP, przed skierowaniem bezrobotnego do formy pomocy, weryfikuje warunki do posiadania statusu bezrobotnego w systemie teleinformatycznym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, CEIDG przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego prowadzonego przez ministra właściwego do spraw pracy.

2. PUP, kierując osobę bezrobotną lub poszukującą pracy do formy pomocy, informuje ją o jej prawach i obowiązkach związanych z uczestnictwem w tej formie pomocy. 3. Bezrobotny lub poszukujący pracy potwierdza zapoznanie się z prawami i obowiązkami związanymi z uczestnictwem w danej formie pomocy. 4. WUP i PUP umożliwia bezrobotnemu, poszukującemu pracy, osobie niezarejestrowanej, pracodawcy, który skorzystał z form pomocy, dokonanie anonimowej ewaluacji w zakresie satysfakcji, jakości i trafności zaoferowanej pomocy, w tym z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego prowadzonego przez ministra właściwego do spraw pracy. 5. Wyniki ewaluacji, o których mowa w ust. 4, są wykorzystywane przez WUP i PUP do podnoszenia jakości świadczonej pomocy. Art. 74. 1. PUP przed udzieleniem formy pomocy pozyskuje za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 10, od: 1) organów Krajowej Administracji Skarbowej – informacje o zaległościach podatkowych; 2) Zakładu Ubezpieczeń Społecznych – informacje o niedopełnieniu przez pracodawcę lub przedsiębiorcę obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Solidarnościowy oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych, lub niezgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych pracowników lub innych osób podlegających obowiązkowi zgłoszenia do ubezpieczeń; 3) z systemu teleinformatycznego Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego – informacje o zaległościach z tytułu niepłacenia składek na ubezpieczenie społeczne rolników lub na ubezpieczenie zdrowotne.	

2. Starosta może odmówić przyznania formy pomocy, jeżeli uzyskał informację o naruszeniach, o których mowa w ust. 1. Art. 75. Bezrobotny może zostać skierowany do udziału w formie pomocy, realizowanej przez inny PUP niż ten, w którym jest zarejestrowany, na warunkach określonych w porozumieniu między powiatowymi urzędami pracy. Art. 76. Bezrobotny może być skierowany do udziału w formie pomocy do przedsiębiorcy niezatrudniającego pracownika na zasadach przewidzianych dla pracodawców. Art. 77. Bezrobotny albo poszukujący pracy, który bez uzasadnionej przyczyny przerwał realizację formy pomocy określonej w ustawie finansowaną z Funduszu Pracy, z wyłączeniem pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego, nie może korzystać z tej formy pomocy przez okres 90 dni od dnia jej przerwania, chyba że powodem przerwania było podjęcie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej na okres nie krótszy niż miesiąc. Art. 78. 1. Środki przyznawane pracodawcom i przedsiębiorcom w ramach form pomocy są przyznawane zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy <i>de minimis</i>. 2. Środki na podjęcie działalności gospodarczej, na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej są przyznawane, a usługi doradcze i szkoleniowe świadczone w związku z przyznawaniem tych środków są realizowane zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy <i>de minimis</i>. 3. Środki przyznane w ramach bonu na zasiedlenie dla osoby planującej podjęcie działalności gospodarczej są przyznawane zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy <i>de minimis</i>. Art. 79. 1. Osoby, pracodawcy, przedsiębiorcy lub inne podmioty nie mogą otrzymać finansowania formy pomocy z Funduszu Pracy w części, w której te same koszty zostały sfinansowane z innych środków publicznych.	

2. W przypadku sfinansowania z Funduszu Pracy tych samych kosztów, na które zostały przekazane inne środki publiczne, środki Funduszu Pracy podlegają zwrotowi w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania do ich zwrotu. Zwrot środków następuje z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych liczonymi od dnia przekazania środków.

3. Mikroprzedsiębiorca, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, w celu zatrudnienia osoby pozostającej z nim w stosunku małżeństwa, pokrewieństwa lub powinowactwa lub w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli może ubiegać się o udzielenie formy pomocy, w tym o:

- 1) prace interwencyjne, o których mowa w art. 135;
- 2) refundację wynagrodzeń, nagród oraz składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia, o którym mowa w art. 143;
- 3) grant, o którym mowa w art. 144;
- 4) świadczenie aktywizacyjne, o którym mowa w art. 145;
- 5) refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia jego stanowiska pracy, o którym mowa w art. 154 ust. 1 lub 2;
- 6) pożyczkę na utworzenie stanowiska pracy, o której mowa w art. 172 ust. 3 lub 4.

Art. 80. 1. PUP publikuje na stronie internetowej urzędu wykaz pracodawców, przedsiębiorców i innych podmiotów, z którymi w okresie ostatnich dwóch lat zawarto umowy w ramach form pomocy.

2. PUP aktualizuje wykaz, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia zawarcia każdej nowej umowy w ramach form pomocy określonych w ustawie.

3. PUP po zakończeniu każdego roku kalendarzowego, w terminie do dnia 31 stycznia, przekazuje właściwej powiatowej radzie rynku pracy wykaz, o którym mowa w ust. 1.

4. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, jest prowadzony w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2 i 4, i zawiera:

- 1) nazwę pracodawcy, przedsiębiorcy albo innego podmiotu, z którym zawarto umowę;
- 2) wskazanie formy pomocy, w tym:
 - a) liczbę utworzonych stanowisk pracy lub stanowisk utworzonych w ramach form pomocy,
 - b) kwotę przyznaną pracodawcy, przedsiębiorcy albo innemu podmiotowi na kształcenie ustawiczne współfinansowane ze środków KFS.

Rozdział 2

Pośrednictwo pracy i poradnictwo zawodowe

Art. 81. 1. Pośrednictwo pracy polega na udzielaniu pomocy bezrobotnym, poszukującym pracy i osobom niezarejestrowanym, w tym osobom biernym zawodowo w uzyskaniu zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej oraz pracodawcom pomocy w pozyskaniu kandydatów do pracy.

2. Pośrednictwo pracy jest realizowane w szczególności przez:

- 1) pozyskiwanie i upowszechnianie ofert pracy;
- 2) udzielanie pracodawcom informacji o kandydatach do pracy;
- 3) udzielanie bezrobotnym, poszukującym pracy lub osobom niezarejestrowanym, w tym osobom biernym zawodowo, informacji o ofertach pracy upowszechnianych w ePracy prowadzonej przez ministra właściwego do spraw pracy oraz w innych ogólnodostępnych bazach;
- 4) inicjowanie i organizowanie kontaktów bezrobotnych, poszukujących pracy lub osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo i pracodawców, w tym w formie giełd pracy lub targów pracy;

- 5) nawiązywanie i utrzymywanie kontaktów z bezrobotnymi, poszukującymi pracy, lub osobami niezarejestrowanymi, w tym osobami biernymi zawodowo oraz pracodawcami.

Art. 82. W rozumieniu niniejszego rozdziału w zakresie pośrednictwa pracy przez pracodawcę rozumie się:

- 1) przedsiębiorcę,
- 2) jednostkę organizacyjną, chociażby nie posiadała osobowości prawnej, posiadającą siedzibę lub oddział na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 3) osobę fizyczną

– którzy na podstawie umowy powierzają lub zamierzają powierzyć wykonywanie pracy co najmniej jednej osobie.

Art. 83. 1. Minister właściwy do spraw pracy prowadzi bazę ofert pracy, zwaną dalej „ePracą”.

2. Oferty pracy do ePracy:

- 1) zgłaszają:
 - a) podmioty, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 902),
 - b) WUP w przypadku ofert pracy otrzymanych od pracodawców z państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c;
- 2) mogą zgłaszać:
 - a) pracodawcy niebędący podmiotami, o których mowa w pkt 1 lit. a,
 - b) w imieniu pracodawców powiatowe urzędy pracy.

3. Przepisu ust. 2 pkt 1 nie stosuje się:

- 1) do podmiotów umieszczających ogłoszenia o naborze w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 409);

2) do Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego; 3) w przypadku, gdy: a) podstawą nawiązania stosunku pracy jest powołanie, mianowanie lub wybór, b) nawiązanie stosunku pracy na podstawie umowy o pracę jest poprzedzone powołaniem lub wyznaczeniem na określoną funkcję; 4) do wolnych stanowisk w: a) państwowych komisjach badania wypadków kolejowych, lotniczych lub morskich, b) w gabinecie politycznym Prezesa Rady Ministrów, wiceprezesa Rady Ministrów, ministra oraz innego członka Rady Ministrów, doradców lub pełniących funkcje doradców innych osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, a także do wolnych stanowisk doradców i asystentów, o których mowa w ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1135). 4. PUP zapewnia w swojej siedzibie pomoc przy zgłaszaniu ofert pracy do ePracy. 5. Pracodawca w zgłoszeniu oferty pracy wybiera PUP wiodący w zakresie realizacji oferty pracy, właściwy ze względu na siedzibę pracodawcy albo miejsce wykonywania pracy albo inny wybrany przez siebie PUP. 6. Pracodawca poza wybraniem PUP wiodącego może wybrać dodatkowe PUP odpowiedzialne za realizację oferty pracy, w szczególności, jeżeli miejscem wykonywania pracy określonym w ofercie pracy jest województwo lub teren całego kraju. 7. PUP, o którym mowa w ust. 5, odpowiada za weryfikację, czy oferta pracy nie narusza zasad, o których mowa w ust. 11. 8. Minister właściwy do spraw pracy może w ePracy upowszechniać w automatyczny sposób z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 4, ogłoszenia o pracę pochodzące z innych	

ogólnodostępnych baz publikujących informacje o wolnych miejscach pracy, w tym z Biuletynu Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

9. Minister właściwy do spraw pracy może przekazywać w automatyczny sposób z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 4, informacje o ofertach pracy upowszechnianych w ePracy podmiotom świadczącym usługi, o których mowa w art. 305 ust. 2 pkt 1 lit. c.

10. Pracodawca, zgłaszając ofertę pracy do ePracy, może nie wyrazić zgody na podawanie do wiadomości publicznej informacji umożliwiających jego identyfikację przez osoby niezarejestrowane, w tym osoby biernie zawodowo. W przypadku, o którym mowa w zdaniu pierwszym, oferta może być udostępniona w pełnym zakresie bezrobotnym lub poszukującym pracy, którzy spełniają wymagania określone w tej ofercie.

11. W ePracy nie mogą być zamieszczane oferty pracy oraz ogłoszenia o pracę, które naruszają zasady równego traktowania w zatrudnieniu w rozumieniu przepisów prawa pracy lub dyskryminują kandydatów do pracy.

12. PUP, o którym mowa w ust. 5, może nie wprowadzić oferty pracy do ePracy, jeżeli pracodawca w okresie 365 dni przed dniem zgłoszenia oferty pracy został ukarany lub skazany prawomocnym wyrokiem za naruszenie przepisów prawa pracy albo jest objęty postępowaniem dotyczącym naruszenia przepisów prawa pracy lub w innych uzasadnionych przypadkach.

13. PUP, o którym mowa w ust. 5, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 10, w ramach weryfikacji pracodawcy zgłaszającego ofertę pracy może pozyskać:

- 1) z systemu teleinformatycznego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych dane, o których mowa w art. 50 ust. 14a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, w celu ustalenia, czy pracodawca ma zaległości z tytułu niepłacenia składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz

Solidarnościowy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Emerytur Pomostowych oraz z wpłatami na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, o ile był obowiązany do ich opłacania; 2) od organów Krajowej Administracji Skarbowej informacje o zaległościach podatkowych pracodawcy; 3) z systemu teleinformatycznego Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego informacje o zaległościach pracodawcy z tytułu niepłacenia składek na ubezpieczenie społeczne rolników lub na ubezpieczenie zdrowotne. 14. W przypadku stwierdzenia zaległości, o których mowa w ust. 13, PUP, o którym mowa w ust. 5, rozstrzyga, czy są one wystarczające do odmowy publikacji oferty pracy w ePracy. 15. Odmowa publikacji oferty pracy w ePracy przez PUP wymaga przekazania pracodawcy pisemnego uzasadnienia. Art. 84. Minister właściwy do spraw pracy prowadzi Bazę CV, w której tworzy życiorysy zawodowe bezrobotnych, poszukujących pracy i osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo, zwane dalej „życiorysami zawodowymi”, obejmujące informacje, o których mowa w art. 47 ust. 2 pkt 1, 6–8, 10 i pkt 15 lit. b. Życiorysy zawodowe są tworzone w postaci elektronicznej. Art. 85. 1. Baza CV i ePraca w sposób automatyczny łączą oferty pracy z życiorysami zawodowymi za pomocą informacji, o których mowa w art. 47 ust. 2 pkt 8 i 10, oraz informacji o wymaganiach pracodawcy określonych w ofercie pracy. 2. Bezrobotny, poszukujący pracy i osoba niezarejestrowana, w tym osoba bierna zawodowo, otrzymują informację o ofertach pracy dopasowanych do ich życiorysów zawodowych na indywidualne konto, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a, i na wskazany przez nich adres elektroniczny lub numer telefonu. 3. Pracodawca, który zgłosił ofertę pracy do ePracy, otrzymuje informację o dopasowanych do tej oferty życiorysach zawodowych bezrobotnych, poszukujących pracy i osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo – o ile	

osoby te wyraziły zgodę na przekazanie takiej informacji. Wyrażając zgodę bezrobotny, poszukujący pracy i osoba niezarejestrowana, w tym osoba bierna zawodowo, określa zakres przekazywanych danych.

4. Informacja, o której mowa w ust. 3, jest przekazywana na indywidualne konto, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 2, oraz na wskazany przez pracodawcę adres elektroniczny lub numer telefonu.

5. Doradca do spraw zatrudnienia, o którym mowa w art. 89 ust. 1, ma dostęp do informacji, o których mowa w ust. 1–3.

Art. 86. 1.:

1)

2)

2.:

1)

2)

3)

3.:

1)

2)

3)

4)

4.

5.

6.

7.

8.:

1);

2);

3)

9.

10.

11.:

1);

2);

3)

Art. 87. 1. Poradnictwo zawodowe polega na udzielaniu pomocy bezrobotnym, poszukującym pracy i osobom niezarejestrowanym, w tym osobom biernym zawodowo, w wyborze lub zmianie zawodu, miejsca pracy, kierunku kształcenia lub szkolenia, w planowaniu rozwoju zawodowego, a także przedsiębiorcom w planowaniu działań, których celem jest adaptacja do wymogów rynku pracy, w tym podnoszenie kompetencji zawodowych.

2. Poradnictwo zawodowe realizowane jest w szczególności przez:

1) udzielanie informacji o rynku pracy, zawodach, kwalifikacjach, możliwościach kształcenia i szkolenia;

2) udzielanie porad zawodowych w zakresie możliwości rozwoju zawodowego, w tym pomocy w określeniu kompetencji, umiejętności, zainteresowań, uzdolnień i doświadczenia zawodowego oraz w zakresie umiejętności niezbędnych przy aktywnym poszukiwaniu pracy i samozatrudnieniu, w szczególności z wykorzystaniem metod i programów, w tym standaryzowanych narzędzi diagnostycznych;

3) organizowanie i prowadzenie szkoleń z zakresu umiejętności poszukiwania pracy; 4) udzielanie pomocy przedsiębiorcom: a) w doborze kandydatów do pracy spośród bezrobotnych i poszukujących pracy, b) we wspieraniu rozwoju zawodowego przedsiębiorcy i jego pracowników przez udzielanie porad zawodowych. 3. Poradnictwo zawodowe jest świadczone w formie indywidualnej lub grupowej, z wyjątkiem szkoleń, o których mowa w ust. 2 pkt 3, które są świadczone wyłącznie w formie grupowej. 4. Poradnictwo zawodowe może być świadczone na odległość z wykorzystaniem narzędzi teleinformatycznych. 5. Koszt prowadzenia zajęć przez osoby niebędące pracownikami powiatowych urzędów pracy w ramach porad grupowych lub szkoleń z zakresu umiejętności poszukiwania pracy wymagających specjalistycznej wiedzy, którą nie dysponują pracownicy WUP lub PUP, może być finansowany ze środków Funduszu Pracy. 6. Koszt związany z organizacją przez PUP szkolenia z zakresu umiejętności poszukiwania pracy w wysokości nieprzekraczającej 40 % zasiłku, o którym mowa w art. 224 ust. 1 pkt 1, może być finansowany ze środków Funduszu Pracy. 7. Starosta może zawrzeć z uczelnią umowę przewidującą sfinansowanie z Funduszu Pracy części kosztów wyposażenia nowo otwartego akademickiego biura karier, o którym mowa w art. 49 ust. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w wysokości nieprzekraczającej piętnastokrotności przeciętnego wynagrodzenia. Do sfinansowania kosztów wyposażenia akademickiego biura karier prowadzącego działalność gospodarczą mają zastosowanie przepisy dotyczące udzielania pomocy <i>de minimis</i>. 8. Starosta, kierując bezrobotnego lub poszukującego pracy na szkolenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, wydaje skierowanie zawierające: 1) nazwę PUP wystawiającego skierowanie oraz datę wydania skierowania;	

- 2) imię (imiona) i nazwisko oraz numer PESEL osoby kierowanej, a w przypadku jego braku – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, i adres zamieszkania tej osoby;
- 3) nazwę, termin i miejsce realizacji szkolenia;
- 4) informację o prawach i obowiązkach związanych z uczestnictwem w szkoleniu.

Art. 88. 1. PUP, udzielając pomocy określonej w ustawie, przygotowuje dla bezrobotnego lub poszukującego pracy IPD.

2. Przygotowanie IPD następuje nie później niż w terminie 30 dni od dnia rejestracji po wyrażeniu zgody bezrobotnego lub poszukującego pracy na sporządzenie IPD. W przypadku wyrażenia zgody po upływie terminu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, IPD jest przygotowywane niezwłocznie po jej uzyskaniu. Zgoda jest odnotowywana w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1.

3. Zgoda, o której mowa w ust. 2, nie jest wymagana w przypadku IPD dla:

- 1) bezrobotnego, który jest zarejestrowany łącznie przez okres ponad 90 dni w okresie ostatnich 180 dni;
- 2) długotrwale bezrobotnego;
- 3) bezrobotnego lub poszukującego pracy do 30. roku życia.

4. Przygotowanie IPD w przypadku, o którym mowa w:

- 1) ust. 2 – następuje niezwłocznie po wyrażeniu zgody na przygotowanie IPD;
- 2) ust. 3 pkt 1 lub 2 – następuje niezwłocznie po zaistnieniu okoliczności, o których mowa w tych przepisach;
- 3) ust. 3 pkt 3 – następuje niezwłocznie po dniu zarejestrowania bezrobotnego lub poszukującego pracy.

5. Przygotowanie IPD następuje w trakcie rozmowy z bezrobotnym lub poszukującym pracy, podczas której dokonuje się analizy sytuacji bezrobotnego lub poszukującego pracy, biorąc pod uwagę jego oddalenie od rynku pracy i gotowość do wejścia lub powrotu na rynek pracy.

6. IPD obejmuje w szczególności:

- 1) formy pomocy dostosowane do sytuacji i potrzeb bezrobotnego lub poszukującego pracy;
- 2) działania, które bezrobotny lub poszukujący pracy może zrealizować samodzielnie;
- 3) terminy realizacji form pomocy i działań podejmowanych przez bezrobotnego lub poszukującego pracy samodzielnie;
- 4) preferowaną przez bezrobotnego lub poszukującego pracy częstotliwość i formę kontaktu, o którym mowa w ust. 8;
- 5) termin zakończenia realizacji IPD.

7. IPD może być zmieniany przy udziale bezrobotnego lub poszukującego pracy.

8. PUP w okresie realizacji IPD kontaktuje się z bezrobotnym lub poszukującym pracy co najmniej raz na 30 dni w celu monitorowania sytuacji i postępów w realizacji działań przewidzianych w IPD.

9. Kontakt, o którym mowa w ust. 8, może być realizowany w formie spotkania, rozmowy telefonicznej albo wymiany informacji drogą elektroniczną lub pocztową.

10. Jeżeli w wyniku realizacji IPD bezrobotny lub poszukujący pracy nie podjął zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub nie rozpoczął działalności gospodarczej, PUP dokonuje analizy IPD, ustala przyczyny niepowodzenia i przygotowuje przy udziale bezrobotnego lub poszukującego pracy nowy IPD.

11. Jeżeli w wyniku realizacji IPD bezrobotny, o którym mowa w ust. 3 pkt 2 i 3, podjął zatrudnienie, inną pracę zarobkową lub rozpoczął działalność gospodarczą, wówczas doradca do spraw zatrudnienia, za zgodą tego bezrobotnego, może utrzymywać z nim kontakt przez okres do 60 dni od dnia jego wyrejestrowania, mający na celu jego wspieranie w utrzymaniu zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej.

12. Wsparcie, o którym mowa w ust. 11, polega w szczególności na:

1) przeprowadzaniu rozmów z osobą, która podjęła zatrudnienie, inną pracę zarobkową lub rozpoczęła działalność gospodarczą w celu: a) ustalenia jej sytuacji zawodowej, b) utrzymania jej motywacji do pracy lub c) udzielenia informacji o możliwościach skorzystania z pomocy instytucji publicznych w zakresie rozwiązania jej problemów; 2) wymianie informacji drogą elektroniczną. Art. 89. 1. Zadania w zakresie pośrednictwa pracy w PUP realizują: 1) młodszy doradca do spraw zatrudnienia; 2) doradca do spraw zatrudnienia; 3) starszy doradca do spraw zatrudnienia. 2. Młodszym doradcą do spraw zatrudnienia może zostać osoba, która posiada, co najmniej wykształcenie średnie lub średnie branżowe oraz co najmniej 6 miesięcy stażu pracy lub wykształcenie wyższe. 3. Doradcą do spraw zatrudnienia może zostać osoba, która posiada wyższe wykształcenie i co najmniej 12 miesięcy stażu pracy. 4. Starszym doradcą do spraw zatrudnienia może zostać osoba spełniająca następujące warunki: 1) posiada wyższe wykształcenie i co najmniej 3 lata stażu pracy lub 2) posiada wyższe wykształcenie i ukończyła studia podyplomowe z zakresu pośrednictwa pracy lub poradnictwa zawodowego i posiada co najmniej 12 miesięcy stażu pracy, lub 3) posiada wyższe wykształcenie z zakresu pośrednictwa pracy lub poradnictwa zawodowego i posiada co najmniej 12 miesięcy stażu pracy.	

Art. 90. Młodszy doradca do spraw zatrudnienia posiadający staż pracy poniżej 12 miesięcy wykonuje zadania w zakresie pośrednictwa pracy pod nadzorem doradcy do spraw zatrudnienia lub starszego doradcy do spraw zatrudnienia lub przełożonego.

Art. 91. 1.

- 1)
- 2)
- 3)

2.:

- 1)
- 2)

3.:

- 1)
- 2)
- 3)
- 4)

Art. 92. 1. Zadania w zakresie poradnictwa zawodowego realizują:

- 1) młodszy doradca zawodowy;
- 2) doradca zawodowy;
- 3) starszy doradca zawodowy.

2. Młodszym doradcą zawodowym może zostać osoba, która posiada wykształcenie wyższe.

3. Doradcą zawodowym może zostać osoba, która posiada wyższe wykształcenie i 3 lata stażu pracy lub ukończyła studia na kierunku związanym z kształceniem w zakresie poradnictwa zawodowego.

4. Starszym doradcą zawodowym może zostać osoba, która:

- 1) ukończyła studia na kierunku związanym z kształceniem w zakresie poradnictwa zawodowego i posiada co najmniej 12 miesięcy stażu pracy lub
- 2) posiada wyższe wykształcenie i ukończyła studia podyplomowe z zakresu poradnictwa zawodowego oraz co najmniej 12 miesięcy stażu pracy, lub
- 3) posiada wyższe wykształcenie i co najmniej 5 lat stażu pracy.

Art. 93. Młodszy doradca zawodowy wykonuje zadania w zakresie poradnictwa zawodowego pod nadzorem doradcy zawodowego, starszego doradcy zawodowego lub przełożonego.

Art. 94. Liczba doradców zawodowych zatrudnionych w wojewódzkich oraz powiatowych urzędach pracy powinna umożliwiać dostęp do poradnictwa zawodowego wszystkim osobom zarejestrowanym potrzebującym i oczekującym takiej pomocy, w szczególności osobom długotrwale bezrobotnym.

Art. 95. Zadania z zakresu pośrednictwa pracy mogą być realizowane przez doradców zawodowych, o których mowa w art. 92 ust. 1.

Art. 96. Zadania z zakresu poradnictwa zawodowego mogą być realizowane przez doradców do spraw zatrudnienia, o których mowa w art. 89 ust. 1, jeśli posiadają wyższe wykształcenie lub ukończyli studia podyplomowe, w zakresie poradnictwa zawodowego, lub pokrewne.

Art. 97. 1. PUP wyznacza bezrobotnemu, poszukującemu pracy i pracodawcy doradcę do spraw zatrudnienia, o którym mowa w art. 89 ust. 1.

2. Doradca do spraw zatrudnienia, o którym mowa w art. 89 ust. 1, wyznaczony dla bezrobotnego lub poszukującego pracy: 1) świadczy pomoc w zakresie pośrednictwa pracy oraz ułatwia dostęp do innych form pomocy, w tym informuje o możliwości skorzystania z pomocy w ramach poradnictwa zawodowego; 2) może świadczyć pomoc w zakresie poradnictwa zawodowego, spełniając warunek, o którym mowa w art. 96; 3) przeprowadza rozmowy z bezrobotnym lub poszukującym pracy w celu ustalenia jego sytuacji i potrzeb w zakresie możliwości wejścia lub powrotu na rynek pracy; 4) przygotowuje IPD i monitoruje ich realizację; 5) utrzymuje stały kontakt z bezrobotnym lub poszukującym pracy. 3. Doradca do spraw zatrudnienia, o którym mowa w art. 89 ust. 1, wyznaczony dla pracodawcy: 1) pozyskuje do współpracy pracodawców, w szczególności w zakresie zgłaszania ofert pracy do bazy ofert pracy; 2) przeprowadza rozmowy z pracodawcami w celu ustalenia ich oczekiwań w zakresie form pomocy; 3) udziela pracodawcom pomocy określonej w ustawie, w szczególności w zakresie pośrednictwa pracy oraz ułatwiania dostępu do innych form pomocy; 4) utrzymuje stały kontakt z pracodawcami, z którymi została nawiązana współpraca. Art. 98. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowe warunki realizacji i sposoby świadczenia pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego przez wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy, a w części dotyczącej pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES także przez OHP, uwzględniając zakres pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego, konieczność zapewnienia respektowania praw osób korzystających z tych form pomocy oraz ujednolicenie ich realizacji przez wojewódzkie, powiatowe urzędy pracy oraz OHP;	

2) zawartość ofert pracy zgłaszanych do bazy ofert pracy w ramach pośrednictwa pracy, w tym pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES, uwzględniając konieczność zapewnienia w ofertach pracy zakresu informacji niezbędnego dla znalezienia odpowiednich kandydatów do pracy; 3) minimalną liczbę pracowników realizujących w wojewódzkich i powiatowych urzędach pracy poradnictwo zawodowe i pośrednictwo pracy, w tym pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES, oraz minimalną liczbę pracowników realizujących w OHP pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES, uwzględniając konieczność zapewnienia szerokiej dostępności tych form pomocy dla bezrobotnych, poszukujących pracy i osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo.	

Rozdział 3

Rozwój umiejętności i podnoszenie kwalifikacji

Art. 99. 1. Starosta może udzielić bezrobotnemu lub poszukującemu pracy pomocy w nabywaniu wiedzy, umiejętności lub kwalifikacji, zwiększających szanse na podjęcie i utrzymanie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej, przez finansowanie z Funduszu Pracy:

- 1) na wniosek bezrobotnego lub poszukującego pracy wybranego przez niego szkolenia;
- 2) szkolenia zamawianego przez starostę w oparciu o:
 - a) diagnozę zapotrzebowania na zawody, umiejętności lub kwalifikacje na rynku pracy lub
 - b) zgłoszenie pracodawcy lub przedsiębiorcy;
- 3) kosztów potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności lub kosztów uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności;
- 4) bonu na kształcenie ustawiczne;

5) pożyczki edukacyjnej na sfinansowanie form kształcenia lub szkolenia lub potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności lub uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności; 6) opłaty pobieranej za postępowanie nostryfikacyjne albo postępowanie, o którym mowa w art. 327 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce; 7) opłaty za przeprowadzenie postępowania i wydanie decyzji w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego albo do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej, o której mowa w art. 14 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2023 r. poz. 334). 2. Starosta w celu udzielenia pomocy, o której mowa w: 1) ust. 1 pkt 1 i 2, wydaje bezrobotnemu lub poszukującemu pracy skierowanie; 2) ust. 1 pkt 4, w przypadku szkolenia realizowanego w ramach bonu na kształcenie ustawiczne, wydaje bezrobotnemu lub poszukującemu pracy skierowanie; 3) ust. 1 pkt 3 i 5–7, zawiera z bezrobotnym lub poszukującym pracy umowę. 3. Szkolenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, art. 107 ust. 3 pkt 1, oraz szkolenie finansowane w ramach pożyczki edukacyjnej, o której mowa w art. 111 ust. 1, są realizowane w formie kursu, w tym kwalifikacyjnego kursu zawodowego. 4. Szkolenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, mogą trwać do 24 miesięcy. 5. W ramach pomocy, o której mowa w art. 101 ust. 1 pkt 3, art. 102, art. 107 ust. 3 pkt 3, art. 111 ust. 1, art. 119 ust. 1 oraz art. 125 ust. 11 pkt 2, może być finansowana w szczególności walidacja i certyfikowanie w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji.	

Art. 100. Starosta, na wniosek bezrobotnego lub poszukującego pracy, może sfinansować wybrane przez niego szkolenie, jeżeli uzasadni on celowość tego szkolenia, a koszt należny instytucji szkoleniowej w części finansowanej przez starostę nie przekroczy 300 % przeciętnego wynagrodzenia.

Art. 101. 1. Starosta, w przypadkach uzasadnionych potrzebami rynku pracy oraz w oparciu o diagnozę zapotrzebowania na zawody, umiejętności lub kwalifikacje na rynku pracy lub zgłoszenie pracodawcy lub przedsiębiorcy, może sfinansować dla grupy bezrobotnych lub poszukujących pracy:

- 1) szkolenie;
- 2) potwierdzenie nabycia wiedzy i umiejętności;
- 3) uzyskanie dokumentów potwierdzających nabycie wiedzy i umiejętności.

2. W przypadku szkolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, starosta finansuje koszt należny instytucji szkoleniowej dla jednego uczestnika do wysokości 300 % przeciętnego wynagrodzenia.

3. Koszty potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności, o których mowa w ust. 1 pkt 2, lub uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności, o których mowa w ust. 1 pkt 3, starosta finansuje do wysokości przeciętnego wynagrodzenia dla jednej osoby.

Art. 102. Starosta, na wniosek bezrobotnego lub poszukującego pracy, może sfinansować koszty potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności lub uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności do wysokości przeciętnego wynagrodzenia.

Art. 103. Starosta, na wniosek bezrobotnego lub poszukującego pracy, może sfinansować opłatę pobieraną za postępowanie nostryfikacyjne albo postępowanie, o którym mowa w art. 327 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Art. 104. Starosta, na wniosek bezrobotnego lub poszukującego pracy, może sfinansować opłatę za przeprowadzenie postępowania i wydanie decyzji w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego albo do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej, o której mowa w art. 14 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Art. 105. 1.

2. Finansowanie szkolenia realizowane jest na podstawie umowy ze starostą, a w przypadku realizatora szkolenia będącego jednostką założoną i prowadzoną przez starostę właściwego dla PUP, na podstawie porozumienia. Płatność jest dokonywana na rachunek płatniczy realizatora szkolenia.

3. W przypadku potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności lub uzyskiwania dokumentów potwierdzających nabycie wiedzy i umiejętności, płatność jest dokonywana na rachunek płatniczy realizatora działań.

4. Starosta, w celu sfinansowania procesu potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności lub sfinansowania wydania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności, może zawrzeć umowę z realizatorem tych działań.

Art. 106. Szkolenia, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 1 i 2 i art. 107 ust. 3 pkt 1, oraz szkolenia finansowane w ramach pożyczki edukacyjnej, o której mowa w art. 111 ust. 1, realizują podmioty wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości w zakresie świadczenia usług szkoleniowych.

Art. 107. 1. Na wniosek bezrobotnego lub poszukującego pracy, w oparciu o diagnozę zapotrzebowania na zawody, umiejętności lub kwalifikacje na rynku pracy lub zgłoszenie pracodawcy lub przedsiębiorcy, starosta może przyznać bon na kształcenie ustawiczne stanowiący gwarancję sfinansowania bezrobotnemu lub poszukującemu pracy wskazanego przez niego kształcenia ustawicznego w postaci opłacenia kosztów, o których mowa w ust. 3.

2. Rozpoczęcie kształcenia ustawicznego finansowanego w ramach bonu następuje w terminie 6 miesięcy od dnia przyznania bonu. Kształcenie ustawiczne ma zostać zakończone nie później niż w terminie 30 miesięcy od dnia przyznania bonu. W uzasadnionych przypadkach, z uwagi na szczególną sytuację bezrobotnego lub poszukującego pracy, starosta może zmienić termin realizacji bonu.

3. W ramach bonu starosta finansuje bezrobotnemu lub poszukującemu pracy:

- 1) koszt należny instytucji szkoleniowej za realizację jednego lub kilku szkoleń – w formie wpłaty na rachunek płatniczy instytucji szkoleniowej;
- 2) koszt należny organizatorowi studiów podyplomowych – w formie wpłaty na rachunek płatniczy organizatora studiów;
- 3) koszty potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności lub koszty uzyskania dokumentów potwierdzających nabycie wiedzy i umiejętności – w formie wpłaty na rachunek płatniczy instytucji potwierdzającej nabycie wiedzy i umiejętności lub instytucji wydającej dokumenty potwierdzające nabycie wiedzy i umiejętności.

4. Starosta finansuje koszty, o których mowa w ust. 3, do wysokości przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego w dniu przyznania bonu, a bezrobotny lub poszukujący pracy pokrywa koszty przekraczające ten limit.

5. Cena usług finansowanych przez starostę w ramach bonu nie może być rażąco wyższa od cen podobnych usług oferowanych na rynku.

Art. 108. 1. Łączne koszty należne instytucjom szkoleniowym, organizatorom studiów podyplomowych, instytucjom potwierdzającym nabycie wiedzy i umiejętności, instytucjom wydającym dokumenty potwierdzające nabycie wiedzy i umiejętności oraz pobierającym opłaty, o których mowa w art. 103 i art. 104, nie mogą przekroczyć 450 % przeciętnego wynagrodzenia na jedną osobę w okresie kolejnych trzech lat.

2. Do limitu, o którym mowa w ust. 1, nie wlicza się kwoty pożyczki, o której mowa w art. 111 ust. 1.

Art. 109. 1. Osoba, która z własnej winy:

- 1) nie podjęła lub nie ukończyła szkolenia, o którym mowa w art. 99 ust. 1 pkt 1 i 2 i art. 107 ust. 3 pkt 1,
- 2) nie przystąpiła do procesu potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności lub uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności, o których mowa w art. 101 ust. 1 pkt 2 i 3, art. 102 i art. 107 ust. 3 pkt 3,
- 3) przerwała postępowanie nostryfikacyjne lub postępowanie, o którym mowa w art. 327 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce,
- 4) przerwała postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego albo do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej, o której mowa w art. 14 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej,
- 5) nie podjęła lub nie ukończyła studiów podyplomowych, o których mowa w art. 107 ust. 3 pkt 2

– zwraca na rachunek bankowy PUP sfinansowane z Funduszu Pracy koszty należne odpowiednio instytucji szkoleniowej, instytucji potwierdzającej nabycie wiedzy i umiejętności, instytucji wydającej dokumenty potwierdzające nabycie wiedzy i umiejętności, instytucji pobierającej opłaty, o których mowa w art. 103 oraz art. 104, lub organizatora studiów podyplomowych.

2. Zwrot, o którym mowa w ust. 1, dotyczy również kosztów:

- 1) badań lekarskich lub psychologicznych, o których mowa w art. 205 ust. 2,
- 2) ubezpieczenia, o którym mowa w art. 241,
- 3) przejazdu, o których mowa w art. 206 ust. 1,
- 4) zakwaterowania, o których mowa w art. 206 ust. 2

– o ile zostały poniesione.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w przypadku, gdy przyczyną niezrealizowania działań, o których mowa w ust. 1, było podjęcie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub prowadzenie działalności gospodarczej, trwające co najmniej miesiąc.

Art. 110. Bezrobotny, biorący udział w szkoleniu finansowanym na podstawie umów z innym podmiotem niż PUP, powiadamia PUP o udziale w tym szkoleniu co najmniej na 7 dni przed dniem jego rozpoczęcia.

Art. 111. 1. Starosta może, na wniosek bezrobotnego lub poszukującego pracy, udzielić mu pożyczki edukacyjnej na sfinansowanie kosztów należnych instytucji prowadzącej kształcenie lub instytucji szkoleniowej, instytucji potwierdzającej nabycie wiedzy i umiejętności lub instytucji wydającej dokumenty potwierdzające nabycie wiedzy i umiejętności, w celu poprawy jego sytuacji na rynku pracy. W ramach pożyczki, o której mowa w zdaniu pierwszym, nie finansuje się studiów pierwszego i drugiego stopnia, jednolitych studiów magisterskich oraz kształcenia w szkole doktorskiej.

2. Pożyczka, o której mowa w ust. 1, jest nieoprocentowana i udzielana do wysokości 400 % przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego w dniu podpisania umowy pożyczki.

3. Okres spłaty pożyczki rozpoczyna się nie później niż 3 miesiące od ukończenia działań objętych pożyczką.

4. Spłata pożyczki następuje według planu spłaty rat określonych w umowie pożyczki, przy czym okres spłaty pożyczki nie może przekroczyć 18 miesięcy. Od raty pożyczki niespłaconej w terminie nalicza się odsetki ustawowe za opóźnienie.

5. W przypadku wykorzystania pożyczki na cele inne niż określone w umowie, niepodjęcia lub nieukończenia kształcenia, szkolenia, nieprzystąpienia do procesu potwierdzenia wiedzy i umiejętności lub uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności z własnej winy, pożyczka podlega zwrotowi na rachunek bankowy PUP

w całości wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od całości kwoty pożyczki od dnia jej wypłaty, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

6. Starosta umarza 20 % pożyczki, jeśli pożyczkobiorca ukończył kształcenie, szkolenie, proces potwierdzenia wiedzy i umiejętności lub uzyskał dokument potwierdzający nabycie wiedzy i umiejętności oraz spłacił w terminie 80 % pożyczki.

Art. 112. Jeżeli osoba w trakcie realizacji form pomocy, o których mowa w art. 99 ust. 1, utraciła status bezrobotnego lub poszukującego pracy w przypadkach, o którym mowa w art. 65 ust. 1 pkt 1, 4–7, 9 oraz w art. 68 ust. 1 pkt 4, starosta nie zawiesza finansowania tych form.

Art. 113. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb realizacji przez starostę pomocy bezrobotnym i poszukującym pracy w nabywaniu wiedzy, umiejętności lub kwalifikacji, w tym:

- 1) elementy wniosków o udzielenie pomocy i tryb ich rozpatrywania,
- 2) elementy skierowania na szkolenie,
- 3) elementy umowy z bezrobotnym lub poszukującym pracy o:
 - a) sfinansowanie kosztów potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności lub kosztów uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności,
 - b) sfinansowanie opłaty pobieranej za postępowanie nostryfikacyjne albo postępowanie, o którym mowa w art. 327 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce,
 - c) sfinansowanie opłaty za przeprowadzenie postępowania i wydanie decyzji w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego albo do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej,
- 4) sposób i kryteria wyboru instytucji szkoleniowej,

- 5) tryb realizacji i elementy umowy lub porozumienia między starostą a instytucją szkoleniową,
 - 6) tryb realizacji i elementy umowy z bezrobotnym lub poszukującym pracy o udzielenie pożyczki edukacyjnej,
 - 7) elementy zaświadczenia o ukończeniu szkolenia,
 - 8) tryb realizacji i rozliczenia bonu na kształcenie ustawiczne,
 - 9) prowadzenie ewaluacji i dokumentacji realizacji pomocy
- mając na względzie konieczność ujednolicenia procedur realizacji pomocy.

Art. 114. 1. Starosta może skierować bezrobotnego do odbycia stażu.

2. Organizatorem stażu może być:

- 1) pracodawca;
- 2) przedsiębiorca niezatrudniający pracowników;
- 3) podmiot ekonomii społecznej, o którym mowa w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej, lub jednostka tworząca podmiot ekonomii społecznej, o którym mowa w art. 2 pkt 5 lit. b lub c tej ustawy;
- 4) rolnicza spółdzielnia produkcyjna;
- 5) pełnoletnia osoba fizyczna, nieposiadająca statusu osoby bezrobotnej, zamieszkująca i prowadząca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, osobiście i na własny rachunek, działalność w zakresie produkcji roślinnej lub zwierzęcej, w tym ogrodniczej, sadowniczej, pszczelarskiej i rybnej, w pozostającym w jej posiadaniu gospodarstwie rolnym lub prowadzącej dział specjalny produkcji rolnej, o którym mowa w ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników.

3. Staż może trwać od 3 do 6 miesięcy, a w przypadkach określonych w art. 119 ust. 1 – od 3 do 12 miesięcy.

4. Staż może być realizowany w formie zdalnej. Przepisy art. 67¹⁸, art. 67¹⁹ § 3–5, art. 67²⁴ § 1 pkt 1, 2 i 4, § 2–5, art. 67²⁵, art. 67²⁷, art. 67³¹ § 4, 7–9 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy stosuje się odpowiednio. Wymiar stażu

w formie zdalnej oraz szczegółowe zasady odbywania stażu w formie zdalnej określa się w umowie o organizację stażu, o której mowa w ust. 5, oraz w skierowaniu do odbycia stażu, o którym mowa w ust. 1.

5. Staż odbywa się na podstawie umowy zawartej przez starostę z organizatorem stażu i bezrobotnym, według przygotowanego przez organizatora stażu programu określonego w umowie. Przy ustalaniu programu powinny być uwzględnione predyspozycje psychofizyczne i zdrowotne, wykształcenie oraz dotychczasowa wiedza i umiejętności bezrobotnego.

6. Podmiot, o którym mowa w ust. 2, zamierzający zorganizować staż dla bezrobotnych, składa do starosty wniosek o zawarcie umowy o zorganizowanie stażu.

Art. 115. 1. U organizatora stażu będącego pracodawcą staż mogą odbywać bezrobotni w liczbie nieprzekraczającej liczby pracowników zatrudnionych u niego w dniu składania wniosku w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy.

2. U organizatora stażu, który nie jest pracodawcą albo w dniu składania wniosku zatrudnia pracownika lub pracowników w łącznym wymiarze nieprzekraczającym jednego etatu, staż może odbywać jeden bezrobotny.

3. Bezrobotny nie może odbywać stażu u tego samego organizatora, u którego wcześniej odbywał staż, był zatrudniony, w tym jako pracownik młodociany w celu przygotowania zawodowego lub wykonywał inną pracę zarobkową, jeżeli od dnia zakończenia poprzedniego stażu, zatrudnienia lub wykonywania innej pracy zarobkowej u tego organizatora nie upłynęło co najmniej 24 miesiące. Łączny okres staży realizowanych przez bezrobotnego u tego samego organizatora nie może przekroczyć 12 miesięcy.

4. Łączny okres staży odbywanych przez bezrobotnego nie może przekroczyć 24 miesięcy w okresie kolejnych 10 lat.

Art. 116. 1. Przed powierzeniem bezrobotnemu wykonania zadań przewidzianych programem stażu organizator stażu:

1) na własny koszt kieruje bezrobotnego na wstępne badania lekarskie, na zasadach przewidzianych dla pracowników, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 229 § 8 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy; 2) zapoznaje bezrobotnego z obowiązującym regulaminem pracy; 3) przekazuje bezrobotnemu na piśmie zakres obowiązków i uprawnień. 2. Na zasadach przewidzianych dla pracowników organizator stażu zapewnia bezrobotnemu odbywającemu staż: 1) bezpieczne i higieniczne warunki odbywania stażu; 2) szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz przepisów przeciwpożarowych; 3) odzież i obuwie robocze lub ekwiwalent za używanie własnej odzieży i obuwia roboczego, ekwiwalent za pranie odzieży roboczej, środki ochrony indywidualnej, niezbędne środki higieny osobistej oraz profilaktyczne posiłki i napoje; 4) profilaktyczną ochronę zdrowia; 5) okresy odpoczynku; 6) ochronę przed mobbingiem; 7) maszyny, urządzenia, narzędzia i sprzęt, niezbędne do wykonywania zadań na danym stanowisku. 3. Organizator stażu przestrzega zasady równego traktowania i nie może dyskryminować stażysty. 4. Staż jest realizowany pod nadzorem wyznaczonego przez organizatora stażu opiekuna stażysty, który odpowiada za prawidłową realizację stażu i za opiekę nad osobą odbywającą staż. 5. Starosta na wniosek bezrobotnego odbywającego staż lub z urzędu może rozwiązać z organizatorem umowę o odbycie stażu w przypadku nierealizowania przez organizatora programu stażu lub niedotrzymywania warunków jego odbywania, po wysłuchaniu organizatora stażu. 6. W przypadku przerwania stażu przez:	

1) starostę z powodu nierealizowania przez organizatora programu stażu lub niedotrzymywania warunków jego odbywania, 2) organizatora stażu bez uzasadnionej przyczyny – organizator stażu nie może korzystać z form pomocy, z wyłączeniem pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego, przez okres 12 miesięcy odpowiednio od dnia przerwania realizacji stażu przez starostę lub przerwania stażu przez organizatora stażu. Art. 117. 1. Bezrobotny w trakcie odbywania stażu: 1) przestrzega ustalonego przez organizatora rozkładu czasu pracy; 2) sumiennie i starannie wykonuje zadania objęte programem stażu oraz stosuje się do poleceń organizatora stażu i opiekuna stażysty, o ile nie są one sprzeczne z prawem; 3) dba o należyty stan maszyn, urządzeń, narzędzi i sprzętu; 4) przestrzega przepisów i zasad obowiązujących u organizatora stażu, w szczególności regulaminu pracy, tajemnicy służbowej, przepisów oraz zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz przepisów przeciwpożarowych. 2. Na zasadach przewidzianych dla pracowników bezrobotny odbywający staż może wziąć udział w podróży służbowej i szkoleniu zorganizowanym z inicjatywy organizatora stażu lub za jego zgodą. 3. Bezrobotny, który w trakcie odbywania stażu utracił status bezrobotnego z powodu nabycia prawa do emerytury albo renty z tytułu niezdolności do pracy lub renty socjalnej, o których mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, albo świadczenia pieniężnego przysługującego członkom rodziny funkcjonariuszy lub żołnierzy zawodowych lub renty inwalidzkiej przyznawanej na podstawie ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego,	

Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin lub ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, może ukończyć ten staż zgodnie z programem, o ile nie pozostaje w zatrudnieniu.

4. Osoba, o której mowa w ust. 3, po wyrażeniu woli kontynuacji stażu, jest rejestrowana jako osoba poszukująca pracy.

5. Bezrobotny, który na okres krótszy niż 6 miesięcy przerwał staż z powodu odbywania ćwiczeń wojskowych lub przeszkolenia wojskowego, może ukończyć ten staż zgodnie z programem, za zgodą starosty i organizatora stażu, jeżeli jest zarejestrowany w PUP jako osoba bezrobotna.

Art. 118. 1. Czas realizacji programu stażu przez bezrobotnego odbywającego staż nie może przekraczać 8 godzin na dobę i przeciętnie 40 godzin w przeciętnie pięciodniowym tygodniu pracy, w przyjętym okresie rozliczeniowym nieprzekraczającym 3 miesięcy. Czas realizacji programu stażu bezrobotnego będącego osobą niepełnosprawną zaliczoną do znacznego lub umiarkowanego stopnia niepełnosprawności nie może przekraczać 7 godzin na dobę i 35 godzin tygodniowo.

2. Czas realizacji programu stażu przez bezrobotnego odbywającego staż nie może być krótszy niż 20 godzin w przeciętnie pięciodniowym tygodniu pracy, w przyjętym okresie rozliczeniowym nieprzekraczającym 3 miesięcy.

3. Bezrobotny nie może odbywać stażu w niedziele i święta, w porze nocnej, w systemie pracy zmianowej ani w godzinach nadliczbowych.

4. Starosta może wyrazić zgodę na realizację stażu w niedzielę i święta, w porze nocnej lub w systemie pracy zmianowej, o ile charakter pracy w danym zawodzie wymaga takiego rozkładu czasu pracy.

5. Na wniosek bezrobotnego odbywającego staż organizator stażu udziela mu 2 dni wolnych za każde 30 dni kalendarzowych odbywania stażu. Za dni wolne przysługuje stypendium. Za ostatni miesiąc odbywania stażu organizator

stażu udziela dni wolnych przed upływem terminu zakończenia stażu. Przy niepełnym miesiącu odbywania stażu przysługujący bezrobotnemu wymiar dni wolnych oblicza się proporcjonalnie, zaokrąglając w górę do pełnych dni.

6. Bezrobotny, który z uzasadnionej przyczyny przerwał staż, może w okresie 6 miesięcy od dnia przerwania udziału w stażu ukończyć ten staż zgodnie z programem za zgodą starosty i organizatora stażu.

Art. 119. 1. Staż może być zakończony potwierdzeniem nabycia wiedzy lub umiejętności przeprowadzanym przez uprawnioną instytucję, w tym określoną w ust. 3 i 4.

2. W przypadku stażu, o którym mowa w ust. 1, program stażu dostosowany jest do wymagań potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności.

3. W przypadku stażu zakończonego egzaminem zawodowym, przeprowadzanym przez okręgową komisję egzaminacyjną, zgodnie z przepisami rozdziału 3b ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2024 r. poz. 750, 854 i 1473), program stażu uwzględnia wymagania określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe. Uczestnik stażu, który zdał egzamin zawodowy, otrzymuje certyfikat kwalifikacji zawodowej.

4. W przypadku stażu zakończonego egzaminem czeladniczym, przeprowadzanym przez komisje egzaminacyjne izb rzemieślniczych, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 3 ust. 4 ustawy z dnia 22 marca 1989 r. o rzemiośle (Dz. U. z 2020 r. poz. 2159), program stażu uwzględnia standardy wymagań egzaminacyjnych ustalone przez Związek Rzemiosła Polskiego, będące podstawą przeprowadzania egzaminu czeladniczego, a w przypadku zawodów określonych w klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego – wymagania określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe. Uczestnik stażu, który zdał egzamin czeladniczy, otrzymuje świadectwo czeladnicze.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 3 i 4, opiekun stażysty musi posiadać kwalifikacje instruktora praktycznej nauki zawodu, określone w przypadkach, o których mowa w ust. 3 i 4, opiekun stażysty musi posiadać kwalifikacje instruktora praktycznej nauki zawodu, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 120 ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.

6. W przypadku podjęcia zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej przed ukończeniem programu stażu, bezrobotny ma prawo do potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności oraz uzyskania dodatku do stypendium, o którym mowa w art. 121 ust. 1.

7. Uczestnik stażu, o którym mowa w ust. 1, informuje PUP o wyniku potwierdzenia wiedzy i umiejętności, w terminie 14 dni od powzięcia tej informacji.

8. W przypadku gdy bezrobotny nie uzyskał pozytywnego wyniku potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności, koszty ponownego przystąpienia do potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności nie mogą być sfinansowane z Funduszu Pracy.

Art. 120. 1. Starosta na wniosek organizatora lub z urzędu, po zasięgnięciu opinii organizatora i wysłuchaniu bezrobotnego, może pozbawić bezrobotnego możliwości kontynuowania stażu w przypadku:

- 1) nieusprawiedliwionej nieobecności podczas więcej niż jednego dnia stażu;
- 2) naruszenia podstawowych obowiązków określonych w regulaminie pracy, w szczególności stawienia się do odbycia stażu w stanie wskazującym na spożycie alkoholu, narkotyków lub środków psychotropowych lub spożywania w miejscu pracy alkoholu, narkotyków lub środków psychotropowych;
- 3) usprawiedliwionej nieobecności uniemożliwiającej zrealizowanie programu stażu.

2. Osoba, która z własnej winy nie podjęła lub przerwała realizację stażu, zwraca na rachunek bankowy PUP koszty:

- 1) badań lekarskich i psychologicznych, o których mowa w art. 205 ust. 2,

- 2) przejazdu, o których mowa w art. 206 ust. 1,
 - 3) zakwaterowania, o których mowa w art. 206 ust. 2
- o ile zostały poniesione.

3. Osoba, która z własnej winy nie podjęła lub przerwała realizację stażu, o którym mowa w art. 119 ust. 1, lub nie przystąpiła do procesu potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności lub uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności, zwraca koszty, o których mowa w ust. 2, oraz koszty potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności.

4. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się w przypadku, gdy przyczyną niepodjęcia lub przerwania programu stażu lub nieprzystąpienia do procesu potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności było podjęcie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub prowadzenia działalności gospodarczej, trwającego co najmniej miesiąc.

Art. 121. 1. Osobie, która odbyła staż, o którym mowa w art. 119 ust. 1, przysługuje dodatek do stypendium po uzyskaniu dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności, w terminie 12 miesięcy od ukończenia stażu.

2. Dodatek do stypendium jest finansowany ze środków Funduszu Pracy i wypłacany przez starostę w wysokości 20 % zasiłku, o którym mowa w art. 224 ust. 1 pkt 1, za każdy pełny miesiąc zrealizowanego stażu.

3. Wysokość dodatku do stypendium za niepełny miesiąc ustala się dzieląc kwotę dodatku za pełny miesiąc przez 30, a następnie mnożąc przez liczbę dni kalendarzowych realizacji stażu.

4. Dodatek do stypendium, o którym mowa w ust. 1, jest przyznawany na wniosek osoby, która odbyła staż, o którym mowa w art. 119 ust. 1, złożony w terminie do 3 miesięcy od dnia uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności. Do wniosku należy dołączyć kopię dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności.

Art. 122. 1. Organizatorowi stażu, o którym mowa w art. 119 ust. 1, przysługuje premia finansowana ze środków Funduszu Pracy po zakończeniu tej formy pomocy, jeżeli bezrobotny uzyskał w terminie 12 miesięcy od ukończenia stażu dokument potwierdzający nabycie wiedzy i umiejętności.

2. Premia jest wypłacana przez starostę w wysokości 500 zł za każdy pełny miesiąc programu stażu, zrealizowanego dla każdego skierowanego bezrobotnego, na podstawie umowy, o której mowa w art. 114 ust. 5. Kwota premii podlega waloryzacji na zasadach określonych w art. 228 ust. 1. Przepis art. 228 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

3. Wysokość premii za niepełny miesiąc ustala się dzieląc kwotę premii za pełny miesiąc przez 30, a następnie mnożąc przez liczbę dni kalendarzowych realizacji stażu.

4. Premia jest przyznawana na wniosek organizatora stażu złożony w terminie do 3 miesięcy od dnia uzyskania przez uczestnika stażu dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności.

Art. 123. 1. Nadzór nad odbywaniem stażu przez bezrobotnego sprawuje starosta.

2. Organizator stażu po zakończeniu stażu wydaje bezrobotnemu opinię zawierającą informacje o realizowanych przez niego zadaniach oraz nabytej wiedzy i umiejętnościach. Starosta wydaje bezrobotnemu zaświadczenie o odbyciu stażu.

Art. 124. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb organizowania stażu, w tym elementy:

- 1) wniosku o organizację stażu,
- 2) programu stażu,
- 3) umowy o organizację stażu,
- 4) skierowania do odbycia stażu,
- 5) wniosku o dodatek do stypendium,
- 6) wniosku o premię oraz rodzaje dołączanych do niego informacji,
- 7) zaświadczenia o odbyciu stażu

– mając na uwadze sprawną i bezpieczną organizację stażu, skuteczność nabycia wiedzy i umiejętności, prawidłowość wydatkowania środków Funduszu Pracy i konieczność zapewnienia zgodności udzielania pomocy z warunkami dopuszczalności pomocy *de minimis*.

Art. 125. 1. Środki KFS przeznacza się na wspomaganie podmiotów inwestujących w kształcenie ustawiczne osób pracujących.

2. Celem pomocy udzielanej ze środków KFS jest utrzymanie zatrudnienia i rozwój potencjału osób pracujących przez dostosowanie ich wiedzy, umiejętności lub kwalifikacji do wymagań zmieniającej się gospodarki.

3. Ustalając plan wydatkowania środków, o którym mowa w art. 25 ust. 1 pkt 1 lit. b, minister właściwy do spraw pracy bierze pod uwagę liczbę pracujących ogółem w kraju i w każdym z województw w roku poprzedzającym rok, w którym przygotowany jest plan, oraz kwotę przeznaczoną na działania KFS w roku, na który przygotowany jest plan.

4. Pomoc udzielana jest według ustalanych corocznie równorzędnych priorytetów wydatkowania, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 1 lit. b, art. 32 ust. 1 pkt 2 lit. b i art. 38 ust. 1 pkt 19 lit. b.

5. Środki KFS mogą być wydatkowane poza priorytetami wydatkowania, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 1 lit. b, art. 32 ust. 1 pkt 2 lit. b i art. 38 ust. 1 pkt 19 lit. b, o ile wnioski spełniające priorytety zostały rozpatrzone.

6. Kwotę równą 0,5 % środków przeznaczonych na KFS w danym roku (podzieloną na 17 równych części) przeznacza się na działania urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw pracy oraz wojewódzkie urzędy pracy w zakresie promocji oraz badań i analiz KFS.

7. Starosta może przeznaczyć środki KFS na działania, o których mowa w ust. 6, w ramach otrzymanego limitu, o którym mowa w art. 286 ust. 3, oraz rezerwy, o której mowa w art. 288 ust. 3.

8. Ze środków KFS, z wyłączeniem środków, o których mowa w ust. 6 i 7, mogą korzystać podmioty, które w okresie co najmniej 6 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku o przyznanie środków KFS opłacały składki na Fundusz Pracy lub są zwolnione z ich opłacania z mocy prawa.

9. Ze środków KFS nie mogą korzystać:

- 1) publiczne służby zatrudnienia, z wyłączeniem środków, o których mowa w ust. 6 i 7;
- 2) podmioty, które posiadają zaległości podatkowe lub zaległości z tytułu innych należności publicznoprawnych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Solidarnościowy i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz wpłat na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych lub pozostają pod zarządem komisarycznym lub znajdują się w toku likwidacji albo postępowania upadłościowego lub naruszyły w sposób rażący jakąkolwiek umowę o przyznanie środków KFS, zawartą ze starostą rozpatrującym wniosek o przyznanie środków w okresie 3 lat poprzedzających dzień złożenia tego wniosku;
- 3) podmioty, które posiadają zaległości z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne rolników lub na ubezpieczenie zdrowotne;
- 4) podmioty zbiorowe, wobec których sąd orzekł zakaz korzystania z dotacji, subwencji lub innych form pomocy finansowanej ze środków publicznych, przez okres, na który sąd orzekł zakaz.

10. Ze środków KFS mogą być finansowane koszty związane z kształceniem ustawicznym:

- 1) pracowników;
- 2) pracodawców;
- 3) osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą;
- 4) osób świadczących usługi na podstawie umów cywilnoprawnych.

11. Ze środków KFS mogą być finansowane koszty związane z kształceniem ustawicznym obejmujące należności: 1) dla instytucji realizującej szkolenia wskazane przez podmiot wnioskujący o udzielenie pomocy na kształcenie ustawiczne; 2) dla instytucji potwierdzającej nabytą wiedzę i umiejętności lub wydającej dokumenty potwierdzające nabycie wiedzy i umiejętności; 3) dla instytucji realizującej studia podyplomowe; 4) dla instytucji realizującej badania lekarskie i psychologiczne wymagane do podjęcia przez osoby pracujące kształcenia lub zadań zawodowych po ukończonym kształceniu; 5) z tytułu ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków w związku z podjętym kształceniem, ponoszone przez podmiot wnioskujący o udzielenie pomocy na kształcenie ustawiczne lub instytucję realizującą to kształcenie. 12. Środki KFS nie mogą zostać przeznaczone na opłacenie kosztów kształcenia ustawicznego, które: 1) zostało sfinansowane z innych środków publicznych; 2) pracodawca jest obowiązany zapewnić na podstawie odrębnych przepisów; 3) obejmuje działania rozpoczęte przed dniem podpisania umowy o finansowanie. 13. Przy rozpatrywaniu wniosku podmiotu ubiegającego się o finansowanie działań ze środków KFS starosta uwzględnia: 1) zgodność dofinansowywanych działań z ustalonymi priorytetami wydatkowania środków KFS na dany rok; 2) zgodność wiedzy, umiejętności lub kwalifikacji nabywanych przez uczestników kształcenia ustawicznego z potrzebami lokalnego lub regionalnego rynku pracy; 3) koszty usługi kształcenia ustawicznego wskazanej do sfinansowania ze środków KFS w porównaniu z kosztami podobnych usług dostępnych na rynku.	

Art. 126. 1. Na wniosek podmiotu ubiegającego się o pomoc, starosta może przyznać na podstawie umowy środki KFS na finansowanie kosztów, o których mowa w art. 125 ust. 11, w wysokości do 70 % tych kosztów, jednak nie więcej niż 200 % przeciętnego wynagrodzenia w danym roku kalendarzowym, dla wskazanego we wniosku uczestnika kształcenia ustawicznego.

2. W przypadku podmiotów niezatrudniających pracowników albo zatrudniających w dniu złożenia wniosku o środki KFS w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy nie więcej niż 9 osób, starosta może przyznać na podstawie umowy środki KFS na finansowanie kosztów, o których mowa w art. 125 ust. 11, w wysokości do 90 % tych kosztów, jednak nie więcej niż 200 % przeciętnego wynagrodzenia w danym roku kalendarzowym dla wskazanego we wniosku uczestnika kształcenia ustawicznego.

3. Wysokość środków KFS dla jednego wnioskodawcy w roku kalendarzowym nie może przekroczyć kwoty:

- 1) czterokrotności przeciętnego wynagrodzenia – w przypadku podmiotów niezatrudniających pracowników, albo które zatrudniają w dniu złożenia wniosku o środki KFS w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy nie więcej niż 9 osób;
- 2) ośmiokrotności przeciętnego wynagrodzenia – w przypadku podmiotów, które zatrudniają w dniu złożenia wniosku o środki KFS w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy więcej niż 9 osób, jednak nie więcej niż 49 osób;
- 3) dwunastokrotności przeciętnego wynagrodzenia – w przypadku podmiotów, które zatrudniają w dniu złożenia wniosku o środki KFS w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy więcej niż 49 osób, jednak nie więcej niż 249 osób;
- 4) czternastokrotności przeciętnego wynagrodzenia – w przypadku podmiotów, które zatrudniają w dniu złożenia wniosku o środki KFS w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy więcej niż 249 osób.

4. Podmiot ubiegający się o pomoc, o której mowa w ust. 1 i 2, składa wniosek w postaci elektronicznej za pośrednictwem indywidualnego konta, do PUP właściwego ze względu na jego siedzibę albo adres prowadzenia działalności.

Art. 127. 1. Podmiot, który zawarł umowę, o której mowa w art. 126 ust. 1 i 2:

- 1) utrzymuje zatrudnienie osoby, na której kształcenie ustawiczne przyznano finansowanie, przez okres co najmniej 3 miesięcy od momentu ukończenia przez nią kształcenia, z wyjątkiem:
 - a) rozwiązania przez tę osobę umowy o pracę,
 - b) rozwiązania z tą osobą umowy o pracę na podstawie art. 52 albo art. 53 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy,
 - c) wygaśnięcia stosunku pracy,
 - d) otrzymania przez tę osobę finansowania w przypadku wymienionym w art. 217;
- 2) nie zawiesza albo nie zaprzestaje prowadzenia dotychczasowej działalności gospodarczej przez okres 3 miesięcy od momentu ukończenia kształcenia, w przypadku gdy z finansowania kształcenia ustawicznego skorzystał pracodawca lub osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, chyba że powodem będzie ogłoszenie przez niego upadłości;
- 3) zatrudnia, zawiera umowę lub umowy cywilnoprawne dotyczące świadczenia usług przez okres co najmniej 3 miesięcy od momentu ukończenia kształcenia z osobą, która skorzystała z finansowanego kształcenia ustawicznego, z osobą, o której mowa w art. 125 ust. 10 pkt 4.

2. W przypadku niedotrzymania warunków, o których mowa w ust. 1, podmiot nie otrzyma finansowania z KFS w ciągu roku od ukończenia finansowanego kształcenia.

3. Starosta, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 10, pozyskuje dane niezbędne do ustalenia, czy podmiot spełnił warunek, o którym mowa w ust. 1, lub dokonuje ustaleń w oparciu o dokumenty pozyskane od podmiotu.

Art. 128. 1. Podmiot dokonuje wyboru realizatora działań finansowanych z udziałem środków KFS, mając na uwadze zasady konkurencyjności, równego traktowania i przejrzystości.

2. Instytucją realizującą szkolenie finansowane ze środków KFS jest realizator wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości w zakresie świadczenia usług szkoleniowych.

Art. 129. Podmiot, który zawarł umowę o przyznanie środków KFS, nie może dokonać zakupu usług objętych umową, o której mowa w art. 126 ust. 1 i 2, od podmiotów powiązanych z nim osobowo lub kapitałowo. Przez powiązania kapitałowe lub osobowe rozumie się wzajemne powiązania między tym podmiotem a realizatorem działań finansowanych z udziałem środków KFS, polegające na:

- 1) uczestniczeniu w spółce jako wspólnik spółki cywilnej lub spółki osobowej;
- 2) posiadaniu udziałów lub co najmniej 5 % akcji;
- 3) pełnieniu funkcji członka organu nadzorczego lub zarządzającego, prokurenta, pełnomocnika;
- 4) pozostawaniu w takim stosunku prawnym lub faktycznym, który może budzić uzasadnione wątpliwości co do bezstronności w wyborze realizatora.

Art. 130. W przypadku finansowania pracownikowi ze środków KFS kosztów kształcenia ustawicznego przepisy rozdziału III działu IV ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy stosuje się odpowiednio.

Art. 131. 1. Płatność ze środków KFS jest dokonywana przelewem na rachunek płatniczy podmiotu, który zawarł umowę o przyznanie środków KFS, w terminie określonym w umowie.

2. Podmiot, który zawarł umowę o finansowanie kształcenia ustawicznego ze środków KFS, zwraca na rachunek bankowy PUP środki KFS w przypadku, gdy:

- 1) osoba, na której kształcenie ustawiczne przyznano finansowanie bez uzasadnionej przyczyny:
 - a) nie podejmie lub nie ukończy tego kształcenia,
 - b) nie przystąpi do procesu potwierdzenia nabytej wiedzy i umiejętności lub uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności,
 - c) nie przystąpi do badań lekarskich i psychologicznych wymaganych do podjęcia przez osoby pracujące kształcenia lub zadań zawodowych po ukończonym kształceniu;
- 2) środki KFS zostały wydatkowane niezgodnie z umową;
- 3) niedotrzymane zostały zobowiązania, o których mowa w art. 127 ust. 1.

3. W przypadkach określonych w ust. 2 podmiot, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty, zwraca środki KFS w wysokości odpowiadającej kwocie środków:

- 1) wydatkowanych na kształcenie ustawiczne osoby:
 - a) o której mowa w ust. 2 pkt 1,
 - b) wobec której nie dotrzymano zobowiązań, o których mowa w art. 127 ust. 1,
- 2) które zostały wydatkowane niezgodnie z umową

– wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od tych kwot od dnia ich wypłaty.

Art. 132. 1. Starosta może przeprowadzać kontrolę w zakresie przestrzegania postanowień umowy, o której mowa w art. 126 ust. 1 i 2, wydatkowania środków KFS zgodnie z przeznaczeniem, właściwego dokumentowania wykorzystania

środków, wywiązywania się ze zobowiązania, o którym mowa w art. 127 ust. 1, oraz kontrolę finansowanych działań w trakcie i miejscu ich przeprowadzania.

2. Starosta może pozyskiwać z rejestru PESEL, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 10, dane, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 3–4 i 6–9, w zakresie, o którym mowa w art. 47 ust. 3 pkt 2 i 4–8, w celu weryfikacji warunków, o których mowa w art. 125 ust. 4 i art. 126 ust. 1 i 2.

Art. 133. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb przyznawania środków KFS, w tym:

- 1) elementy wniosku podmiotu ubiegającego się o finansowanie działań ze środków KFS oraz rodzaje dołączanych do niego informacji,
 - 2) procedurę naboru wniosków o finansowanie działań ze środków KFS,
 - 3) elementy umowy na finansowanie działań ze środków KFS
- mając na względzie prawidłowość wydatkowania środków KFS i konieczność zapewnienia zgodności udzielania pomocy z warunkami dopuszczalności pomocy *de minimis*.

Art. 134. 1. Pracownicy publicznych służb zatrudnienia i OHP są obowiązani stale podnosić kwalifikacje zawodowe, w tym uczestniczyć w szkoleniach i innych formach doskonalenia zawodowego.

2. Pracownicy publicznych służb zatrudnienia i OHP realizujący zadania określone ustawą mogą korzystać ze szkoleń, studiów lub studiów podyplomowych, dotyczących realizacji zadań wynikających bezpośrednio lub pośrednio z ustawy, finansowanych z Funduszu Pracy.

3. WUP mogą organizować i finansować szkolenia dla pracowników WUP i PUP.

4. PUP mogą organizować i finansować szkolenia dla swoich pracowników.

5. Urzędy wojewódzkie mogą organizować i finansować szkolenia dla pracowników urzędów wojewódzkich, WUP i PUP.

6. OHP mogą organizować i finansować szkolenia dla swoich pracowników.

7. Minister właściwy do spraw pracy może organizować i finansować z Funduszu Pracy szkolenia dla pracowników publicznych służb zatrudnienia, OHP i podmiotów akredytowanych.

8. Maksymalny koszt ponoszony na szkolenie, studia lub studia podyplomowe, na jednego pracownika, o którym mowa w ust. 2, w roku budżetowym, nie może przekroczyć 200 % przeciętnego wynagrodzenia.

9. Do limitu, o którym mowa w ust. 8, nie wlicza się kosztów szkoleń organizowanych i finansowanych przez ministra właściwego do spraw pracy, urząd wojewódzki lub WUP, niebędących pracodawcą pracownika, o którym mowa w ust. 1.

Rozdział 4

Zatrudnienie subsydiowane

Art. 135. 1. Starosta na podstawie zawartej umowy zwraca pracodawcy, który zatrudnił w ramach prac interwencyjnych w pełnym wymiarze czasu pracy na okres od 3 do 12 miesięcy skierowanych bezrobotnych, część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne skierowanych bezrobotnych w wysokości uprzednio uzgodnionej, nieprzekraczającej jednak kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę za każdą osobę bezrobotną, obowiązującej w ostatnim dniu zatrudnienia każdego rozliczanego miesiąca.

2. Bezrobotny może być skierowany do prac interwencyjnych do przedsiębiorcy niezatrudniającego pracownika na zasadach przewidzianych dla pracodawców.

3. Starosta, kierując bezrobotnego do prac interwencyjnych, bierze pod uwagę jego wiek, stan zdrowia oraz rodzaje uprzednio wykonywanej pracy. 4. Pracodawca stosownie do zawartej umowy, zatrudnia skierowanego bezrobotnego przez okres refundacji wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne oraz przez połowę okresu przysługiwania refundacji po zakończeniu okresu tej refundacji. 5. Niewywiązanie się z warunku, o którym mowa w ust. 4, lub naruszenie innych istotnych warunków umowy wiąże się ze zwrotem uzyskanej pomocy wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od całości uzyskanej pomocy od dnia otrzymania pierwszej refundacji, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty. 6. W przypadku rozwiązania umowy o pracę przez skierowanego bezrobotnego, rozwiązania z nim umowy o pracę na podstawie art. 52 albo art. 53 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy albo wygaśnięcia stosunku pracy skierowanego bezrobotnego w trakcie okresu objętego refundacją albo przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 4, starosta kieruje na zwolnione stanowisko pracy kolejnego bezrobotnego. 7. W przypadku odmowy przyjęcia skierowanego bezrobotnego na zwolnione stanowisko pracy, pracodawca zwraca uzyskaną pomoc w całości wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania pierwszej refundacji, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty. W przypadku braku możliwości skierowania bezrobotnego przez PUP na zwolnione stanowisko pracy, pracodawca nie zwraca uzyskanej pomocy za okres, w którym uprzednio skierowany bezrobotny pozostawał w zatrudnieniu. Art. 136. 1. Starosta zwraca organizatorowi robót publicznych, który zatrudniał skierowanych bezrobotnych przez okres do 6 miesięcy, część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne bezrobotnych w wysokości uprzednio uzgodnionej, nieprzekraczającej jednak kwoty ustalonej jako iloczyn liczby zatrudnionych w miesiącu w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy oraz 50 % przeciętnego wynagrodzenia	

obowiązującego w ostatnim dniu zatrudnienia każdego rozliczanego miesiąca i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanego wynagrodzenia.

2. Na wniosek organizatora robót publicznych starosta może przyznawać zaliczki z Funduszu Pracy na poczet wypłat wynagrodzeń oraz opłacenia składek na ubezpieczenia społeczne.

3. Organizator robót publicznych może wskazać pracodawcę, u którego będą wykonywane roboty publiczne. W takiej sytuacji umowa zawierana jest ze wskazanym pracodawcą i beneficjentem pomocy *de minimis* jest wskazany pracodawca uzyskujący refundacje kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne.

4. Kwota zaliczki, o której mowa w ust. 2, nie może przekroczyć należnej organizatorowi robót publicznych kwoty kosztów podlegających refundacji za dany miesiąc poniesionych na wynagrodzenia oraz składki na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia skierowanych bezrobotnych.

5. Naruszenie warunków umowy w zakresie zatrudniania skierowanego bezrobotnego przez okres trwania robót publicznych powoduje obowiązek zwrotu uzyskanych refundacji wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od całości uzyskanych refundacji od dnia otrzymania pierwszej refundacji, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty. Przepisy art. 135 ust. 6 i 7 stosuje się odpowiednio.

6. Organizując roboty publiczne, podmioty, o których mowa w art. 2 pkt 39, są obowiązane zatrudniać w pierwszej kolejności bezrobotnych będących dłużnikami alimentacyjnymi.

7. Bezrobotni będący dłużnikami alimentacyjnymi w rozumieniu ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów mogą zostać skierowani przez starostę, na zasadach dotyczących robót publicznych, do wykonywania przez okres do 6 miesięcy pracy niezwiązanej z wyuczonym zawodem, w wymiarze nieprzekraczającym połowy pełnego wymiaru czasu pracy, w instytucjach użyteczności publicznej oraz organizacjach zajmujących się problematyką kultury, oświaty, sportu i turystyki, opieki zdrowotnej lub pomocy społecznej.

Art. 137. Prace interwencyjne i roboty publiczne nie mogą być organizowane w powiatowych i wojewódzkich urzędach pracy oraz biurach poselskich i senatorskich.

Art. 138. 1. Pracodawca składa wniosek o organizowanie prac interwencyjnych do wybranego PUP.

2. Organizator robót publicznych składa wniosek o organizowanie robót publicznych do PUP właściwego ze względu na miejsce wykonywania tych robót.

3. Wniosek o organizację prac interwencyjnych i robót publicznych może złożyć podmiot:

- 1) jeżeli osoby reprezentujące podmiot ubiegający się o organizację prac interwencyjnych lub robót publicznych lub osoby nim zarządzające w okresie ostatnich 2 lat nie były prawomocnie skazane za przestępstwo składania fałszywych zeznań lub oświadczeń, przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów lub przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym, przestępstwo przeciwko prawom osób wykonujących pracę zarobkową, na podstawie ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2024 r. poz. 17 i 1228), przestępstwo skarbowe na podstawie ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2024 r. poz. 628, 850, 879, 1685 i 1721) lub za odpowiedni czyn zabroniony określony w przepisach prawa obcego;
- 2) który na dzień złożenia wniosku nie zalega z:
 - a) wypłacaniem wynagrodzeń pracownikom, z opłacaniem należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Solidarnościowy i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz z wpłatami na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych,
 - b) opłacaniem należnych składek na ubezpieczenie społeczne rolników lub na ubezpieczenie zdrowotne,
 - c) opłacaniem innych danin publicznych.

4. Wnioski, o których mowa w ust. 1 i 2, zawierają:

- 1) nazwę pracodawcy ubiegającego się o organizowanie prac interwencyjnych albo organizatora robót publicznych, adres siedziby i miejsce prowadzenia działalności;
- 2) wskazanie pracodawcy oraz adresu jego siedziby i miejsca prowadzenia działalności – w przypadku gdy organizator robót publicznych nie będzie jednocześnie pracodawcą dla skierowanych bezrobotnych;
- 3) numer identyfikacyjny nadany w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej REGON;
- 4) identyfikator podatkowy NIP, jeżeli został nadany;
- 5) oznaczenie formy organizacyjno-prawnej prowadzonej działalności;
- 6) liczbę bezrobotnych proponowanych do zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych albo robót publicznych oraz okres ich zatrudnienia;
- 7) miejsce i rodzaj prac, które mają być wykonywane przez skierowanych bezrobotnych, oraz niezbędne lub pożądane kwalifikacje;
- 8) wysokość proponowanego wynagrodzenia dla skierowanych bezrobotnych oraz wnioskowaną wysokość refundowanych kosztów poniesionych na wynagrodzenia z tytułu zatrudnienia skierowanych bezrobotnych.

5. Do wniosków, o których mowa w ust. 1 i 2, dołącza się oświadczenie potwierdzające okoliczności, o których mowa w ust. 3. Oświadczenie, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 1 i 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

6. Oświadczenia, o których mowa w ust. 5, składają osoby reprezentujące podmiot ubiegający się o organizację prac interwencyjnych lub robót publicznych lub osoby nim zarządzające.

7. W przypadku zawarcia umowy z pracodawcą, o którym mowa w art. 136 ust. 3, oświadczenie, o którym mowa w ust. 5, składa wskazany przez organizatora robót publicznych pracodawca. 8. Pracodawca organizujący prace interwencyjne albo organizator robót publicznych, będący beneficjentem pomocy w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702 oraz z 2024 r. poz. 1635), do wniosków, o których mowa w ust. 1 i 2, dołącza: 1) wszystkie zaświadczenia o pomocy <i>de minimis</i> oraz pomocy <i>de minimis</i> w rolnictwie lub rybołówstwie otrzymanej w okresie wskazanym odpowiednio w art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy <i>de minimis</i> (Dz. Urz. UE L 2023/2831 z 15.12.2023), art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy <i>de minimis</i> w sektorze rolnym (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 9, Dz. Urz. UE L 51 z 22.02.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2022, str. 55 oraz Dz. Urz. UE L 2023/2391 z 05.10.2023) albo art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 717/2014 z dnia 27 czerwca 2014 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy <i>de minimis</i> w sektorze rybołówstwa i akwakultury, (Dz. Urz. UE L 190 z 28.06.2014, str. 45, Dz. Urz. UE L 414 z 09.12.2020, str. 15, Dz. Urz. UE L 326 z 21.12.2022, str. 8 oraz Dz. Urz. UE L 2023/2391 z 05.10.2023) albo oświadczenie o wielkości tej pomocy otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenie o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie; 2) informacje, o których mowa w art. 37 ust. 1 pkt 2 albo ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej. 9. Przepis ust. 8 stosuje się odpowiednio do wskazanego przez organizatora robót publicznych pracodawcy.	

10. Złożenie niezgodnego z prawdą oświadczenia, o którym mowa w ust. 5, powoduje obowiązek zwrotu uzyskanej pomocy wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od całości uzyskanej pomocy od dnia otrzymania pierwszej refundacji, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

11. Starosta w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosków, o których mowa w ust. 1 i 2, informuje wnioskodawcę o rozpatrzeniu wniosku i wyrażeniu zgody lub jej braku na zorganizowanie prac interwencyjnych lub robót publicznych. W przypadku wniosków niekompletnych starosta wyznacza wnioskodawcy 7-dniowy termin na ich uzupełnienie. Wnioski nieuzupełnione w terminie pozostawia się bez rozpoznania.

Art. 139. Starosta nie może skierować bezrobotnego do prac interwencyjnych i robót publicznych, jeżeli w okresie ostatnich 90 dni, bezrobotny był zatrudniony w ramach tych prac lub robót u danego pracodawcy.

Art. 140. 1. Starosta zwraca:

- 1) podmiotowi prowadzącemu dom pomocy społecznej, o którym mowa w art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, zwanemu dalej „podmiotem prowadzącym DPS”,
- 2) jednostce organizacyjnej wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej, o której mowa w art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, zwanej dalej „jednostką organizacyjną WRiPZ” – zatrudniającym skierowanych bezrobotnych lub poszukujących pracy w domu pomocy społecznej albo w jednostce organizacyjnej WRiPZ, przez okres do 12 miesięcy, część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne w wysokości uprzednio uzgodnionej w umowie, nieprzekraczającej jednak kwoty ustalonej jako iloczyn liczby zatrudnionych w miesiącu w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy oraz wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę.

2. Starosta nie dokonuje zwrotu kosztów, o których mowa w ust. 1, podmiotowi prowadzącemu DPS albo jednostce organizacyjnej WRiPZ, które:

1) zalegają z opłacaniem należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Emerytur Pomostowych albo wpłat na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych; 2) zalegają z opłacaniem innych danin publicznych. 3. Zwrot kosztów, o których mowa w ust. 1, następuje na wniosek podmiotu prowadzącego DPS albo jednostki organizacyjnej WRiPZ składany do wybranego PUP. 4. Podmiot prowadzący DPS albo jednostka organizacyjna WRiPZ nie może wystąpić z wnioskiem o zwrot kosztów, o których mowa w ust. 1, na pracownika, który w okresie ostatnich 6 miesięcy był zatrudniony w tym domu pomocy społecznej albo w tej jednostce organizacyjnej WRiPZ. 5. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera: 1) nazwę podmiotu prowadzącego DPS albo jednostki organizacyjnej WRiPZ, adres siedziby i adres prowadzenia działalności; 2) numer identyfikacyjny REGON, w przypadku domu pomocy społecznej, a w przypadku jednostki organizacyjnej WRiPZ – jeżeli ten numer został nadany; 3) identyfikator podatkowy NIP, jeżeli został nadany; 4) oznaczenie formy organizacyjno-prawnej prowadzonej działalności oraz w przypadku domów pomocy społecznej – numer w rejestrze domów pomocy społecznej prowadzonym przez wojewodę; 5) liczbę bezrobotnych lub poszukujących pracy proponowanych do zatrudnienia oraz okres ich zatrudnienia; 6) miejsce i rodzaj prac, które mają być wykonywane przez skierowanych bezrobotnych lub poszukujących pracy, oraz niezbędne lub pożądane kwalifikacje;	

7) wysokość proponowanego wynagrodzenia dla skierowanych bezrobotnych lub poszukujących pracy oraz wnioskowaną wysokość podlegających zwrotowi kosztów poniesionych na wynagrodzenia z tytułu zatrudnienia skierowanych bezrobotnych lub poszukujących pracy.

6. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, dołącza się oświadczenie o niezaleganiu w dniu jego złożenia z zapłatą wynagrodzeń pracownikom, należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i wpłat na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych oraz innych danin publicznych. Oświadczenie, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 1 i 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

7. Oświadczenia, o których mowa w ust. 6, składają osoby reprezentujące wnioskodawcę lub osoby zarządzające wnioskodawcą.

8. Starosta w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 3, informuje wnioskodawcę o sposobie rozpatrzenia wniosku.

9. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w ust. 3, jest nieprawidłowo wypełniony lub niekompletny, starosta wyznacza wnioskodawcy co najmniej 7-dniowy termin na jego uzupełnienie. Wniosek nieuzupełniony we wskazanym terminie pozostawia się bez rozpoznania.

10. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 3, starosta zawiera z podmiotem prowadzącym DPS albo jednostką organizacyjną WRiPZ umowę określającą:

1) liczbę bezrobotnych lub poszukujących pracy oraz okres, na jaki zostaną zatrudnieni;

2) rodzaj i miejsce wykonywanych prac oraz niezbędne lub pożądane kwalifikacje bezrobotnych lub poszukujących pracy; 3) terminy i wysokość podlegających zwrotowi przez starostę kosztów poniesionych z Funduszu Pracy na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne; 4) obowiązek informowania starosty o każdym przypadku wcześniejszego rozwiązania umowy o pracę ze skierowanym bezrobotnym lub poszukującym pracy oraz o zmianach w zawartej z bezrobotnym lub poszukującym pracy umowie o pracę; 5) obowiązek zwrotu uzyskanej pomocy na warunkach określonych w ustawie, w przypadku nieutrzymania zatrudnienia skierowanego bezrobotnego lub poszukującego pracy przez wymagany okres; 6) inne dane niestanowiące danych osobowych. 11. Podmiot prowadzący DPS albo jednostka organizacyjna WRiPZ są obowiązane do utrzymania w zatrudnieniu skierowanych bezrobotnych lub poszukujących pracy przez okres wynikający z umowy, o której mowa w ust. 10. Przepisy art. 135 ust. 6 i 7 stosuje się odpowiednio. 12. Niewywiązanie się z warunków, o których mowa w ust. 4 i 11, złożenie niezgodnego z prawdą oświadczenia, o którym mowa w ust. 6, lub naruszenie innych warunków umowy powoduje obowiązek zwrotu kosztów, o których mowa w ust. 1, wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od całości uzyskanych środków od dnia otrzymania pierwszego zwrotu kosztów, o których mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty. 13. W przypadku, gdy podmiotem prowadzącym DPS jest gmina lub powiat koszty, o których mowa w ust. 1, są zwracane domowi pomocy społecznej. Jeżeli umowa, o której mowa w ust. 10, nie może zostać zawarta koszty, o których mowa w ust. 1, są zwracane na podstawie porozumienia; przepisy ust. 2–12 stosuje się odpowiednio.	

Art. 141. 1. Starosta może, na podstawie zawartej umowy, przyznać pracodawcy lub przedsiębiorcy dofinansowanie wynagrodzenia za zatrudnienie skierowanego:

- 1) bezrobotnego, który ukończył 50. rok życia, a nie ukończył 60 lat – w przypadku kobiety lub 65 lat – w przypadku mężczyzny,
- 2) poszukującego pracy, który ukończył 60 lat – w przypadku kobiety lub 65 lat – w przypadku mężczyzny – o ile nie był on zatrudniony lub nie wykonywał innej pracy zarobkowej u tego pracodawcy, bezpośrednio przed zarejestrowaniem jako bezrobotny albo poszukujący pracy.

2. Dofinansowanie wynagrodzenia przysługuje przez okres:

- 1) 12 miesięcy – w przypadku zatrudnienia osoby, o której mowa w ust. 1 pkt 1;
- 2) 1 miesiąca – w przypadku zatrudnienia osoby, o której mowa w ust. 1 pkt 2.

3. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, może być przyznane wielokrotnie.

4. Dofinansowanie wynagrodzenia przysługuje w kwocie określonej w umowie, nie wyższej jednak niż połowa minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie obowiązującego w dniu zawarcia umowy, za każdego zatrudnionego bezrobotnego albo poszukującego pracy, o którym mowa w ust. 1.

5. Pracodawca lub przedsiębiorca utrzymuje w zatrudnieniu:

- 1) bezrobotnego przez okres kolejnych 6 miesięcy w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1;
- 2) poszukującego pracę przez okres kolejnego 1 miesiąca w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2.

6. Umowa za zatrudnienie skierowanego poszukującego pracy, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest zawierana na okres do 12 miesięcy, przy czym dofinansowanie przysługuje co drugi miesiąc.

7. W przypadku niewywiązania się z warunku:

1) o którym mowa w ust. 5, pkt 1, oraz nieutrzymania zatrudnienia w okresie przysługiwania dofinansowania wynagrodzenia pracodawca lub przedsiębiorca zwraca wszystkie otrzymane środki wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od całości kwoty otrzymanych środków od dnia otrzymania pierwszego dofinansowania wynagrodzenia, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty; 2) o którym mowa w ust. 5 pkt 2, oraz nieutrzymania zatrudnienia przez okres dofinansowania pracodawca lub przedsiębiorca zwraca otrzymane środki za ostatni miesiąc przysługiwania dofinansowania wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od kwoty otrzymanych środków, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.	

8. W przypadku utrzymania zatrudnienia skierowanego bezrobotnego albo poszukującego pracy, o którym mowa w ust. 1, przez okres przysługiwania dofinansowania wynagrodzenia oraz przez co najmniej połowę okresu, o którym mowa w ust. 5, pracodawca lub przedsiębiorca zwraca 50 % łącznej kwoty, o której mowa w ust. 6, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

9. W przypadku rozwiązania umowy o pracę przez skierowanego bezrobotnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, rozwiązania z nim umowy o pracę na podstawie art. 52 albo art. 53 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy lub wygaśnięcia stosunku pracy w trakcie okresu objętego dofinansowaniem albo przed upływem okresu 6 miesięcy, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, starosta kieruje na zwolnione stanowisko pracy innego bezrobotnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

10. W przypadku braku odpowiedniego bezrobotnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w sytuacji określonej w ust. 9 pracodawca lub przedsiębiorca nie zwracają uzyskanego dofinansowania wynagrodzenia za okres zatrudniania skierowanego bezrobotnego.

11. W przypadku odmowy przyjęcia skierowanego bezrobotnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, na zwolnione stanowisko pracy, pracodawca lub przedsiębiorca zwraca uzyskaną pomoc w całości wraz z odsetkami ustawowymi

naliczonymi od dnia otrzymania pierwszej refundacji, z zastrzeżeniem ust. 8, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

12. W przypadku rozwiązania umowy o pracę przez skierowanego poszukującego pracy, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, rozwiązania z nim umowy o pracę na podstawie art. 52 albo art. 53 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy lub wygaśnięcia stosunku pracy w trakcie okresu objętego dofinansowaniem albo przed upływem okresu jednego miesiąca, o którym mowa w ust. 5, starosta nie kieruje na zwolnione stanowisko pracy innego poszukującego pracy a pracodawca lub przedsiębiorca nie zwraca uzyskanego dofinansowania.

13. Do dofinansowania, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 138 ust. 3, 5–6 i 10 stosuje się odpowiednio.

Art. 142. 1. Prace społecznie użyteczne mogą być organizowane na rzecz społeczności lokalnej przez gminę w:

- 1) jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej;
- 2) podmiotach ekonomii społecznej, o którym mowa w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej;
- 3) organizacjach lub instytucjach statutowo zajmujących się pomocą charytatywną lub na rzecz społeczności lokalnej;
- 4) podmiotach systemu oświaty, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.

2. Starosta może skierować do wykonywania prac społecznie użytecznych bezrobotnego bez prawa do zasiłku korzystającego ze świadczeń pomocy społecznej, jeżeli bezrobotny zamieszkuje lub przebywa na terenie gminy, która organizuje te prace.

3. Wykonywanie prac społecznie użytecznych odbywa się bez nawiązywania stosunku pracy.

4. Gmina do dnia 31 stycznia każdego roku sporządza roczny plan potrzeb w zakresie wykonywania prac społecznie użytecznych, który określa w szczególności rodzaj i miejsce wykonywania prac społecznie użytecznych wraz z oznaczeniem podmiotów, w których będą organizowane prace społecznie użyteczne, oraz liczbę stanowisk i godzin

wykonywania prac społecznie użytecznych, i przesyła go właściwemu miejscowo dyrektorowi PUP i kierownikowi ośrodka pomocy społecznej, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1818) przez centrum usług społecznych – dyrektorowi centrum usług społecznych.

5. Kierowanie do prac społecznie użytecznych odbywa się na podstawie porozumienia w sprawie organizacji prac społecznie użytecznych zawieranego między starostą a wójtem lub burmistrzem lub prezydentem miasta.

6. Porozumienie, o którym mowa w ust. 5, określa:

- 1) liczbę bezrobotnych, którzy w okresie objętym porozumieniem zostaną skierowani do wykonywania prac społecznie użytecznych;
- 2) liczbę stanowisk i godzin wykonywania prac społecznie użytecznych;
- 3) rodzaj i miejsce wykonywania prac społecznie użytecznych wraz z oznaczeniem podmiotów, w których będą organizowane te prace, a w przypadku prac społecznie użytecznych wykonywanych na rzecz opiekunów osób niepełnosprawnych – zakres codziennych obowiązków domowych wykonywanych w ramach tych prac, obejmujących w szczególności prace o charakterze pomocniczym, z wyłączeniem prac związanych z bezpośrednią opieką nad osobą niepełnosprawną, w szczególności pielęgnacją tych osób, zabiegami higienicznymi i podawaniem leków;
- 4) kwoty i źródła finansowania świadczeń z tytułu wykonywania prac społecznie użytecznych;
- 5) terminy refundowania przez starostę z Funduszu Pracy świadczeń z tytułu wykonywania prac społecznie użytecznych wypłaconych bezrobotnym;
- 6) sposób przekazywania między stronami informacji o przebiegu realizacji prac społecznie użytecznych;
- 7) sposób kontroli i zakres monitorowania prac społecznie użytecznych;

8) inne dane niestanowiące danych osobowych.

7. W miastach na prawach powiatu prace społecznie użyteczne organizuje się na wniosek kierownika ośrodka pomocy społecznej, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych – dyrektora centrum usług społecznych, skierowany do właściwego PUP, zawierający informacje, o których mowa w ust. 6.

8. Kierownik ośrodka pomocy społecznej, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych – dyrektor centrum usług społecznych, na podstawie porozumienia, o którym mowa w ust. 5, sporządza listę bezrobotnych, którzy mogą być skierowani do wykonywania prac społecznie użytecznych na terenie gminy, i przesyła ją do właściwego miejscowo PUP.

9. Lista, o której mowa w ust. 8, zawiera dane bezrobotnych obejmujące:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) miejsce zamieszkania lub pobytu;
- 3) numer PESEL, a w przypadku jego braku – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość.

10. Gmina lub podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 2–4:

- 1) zapewniają bezrobotnym bezpieczne i higieniczne warunki wykonywania prac społecznie użytecznych;
- 2) prowadzą ewidencję prac społecznie użytecznych wykonywanych przez bezrobotnych, która zawiera dane tych bezrobotnych obejmujące:
 - a) nazwisko i imiona,
 - b) miejsce zamieszkania lub pobytu,
 - c) numer PESEL, a w przypadku jego braku – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;

3) ustalają wysokości świadczeń przysługujących bezrobotnym wykonującym prace społecznie użyteczne z uwzględnieniem rodzaju wykonywanej pracy; 4) niezwłocznie zawiadamiają pisemnie dyrektora PUP i właściwego kierownika ośrodka pomocy społecznej, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej centrum usług społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych – dyrektora centrum usług społecznych, w przypadku, gdy bezrobotny: a) nie zgłosi się do wykonywania prac społecznie użytecznych, b) nie podejmie przydzielonych prac społecznie użytecznych, c) opuści miejsce wykonywania prac społecznie użytecznych, d) naruszy porządek i dyscyplinę w miejscu wykonywania prac społecznie użytecznych. 11. Prace społecznie użyteczne są realizowane przez bezrobotnego w wymiarze nie przekraczającym 10 godzin tygodniowo przez okres nie dłuższy niż 180 dni w roku kalendarzowym. 12. Bezrobotnemu przysługuje świadczenie w wysokości nie niższej niż 44 % wysokości minimalnej stawki godzinowej ogłaszanej na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę za każdą godzinę wykonywania prac społecznie użytecznych. 13. Świadczenie nie przysługuje za okres niewykonywania pracy społecznie użytecznej, w tym za okres udokumentowanej niezdolności do pracy. 14. Starosta refunduje gminie z Funduszu Pracy za bezrobotnych wykonujących prace społecznie użyteczne: 1) do 60 % minimalnej kwoty przysługującego tym bezrobotnym świadczenia; 2) 100 % minimalnej kwoty przysługującego tym bezrobotnym świadczenia, jeżeli skierowani zostali do wykonania prac społecznie użytecznych na rzecz opiekunów osób niepełnosprawnych.	

15. Świadczenie, o którym mowa w ust. 12, może być w całości finansowane z budżetu gminy.

Rozdział 5

Wsparcie zatrudnienia osób w szczególnej sytuacji

Art. 143. 1. Starosta może zawrzeć umowę, na podstawie której refunduje pracodawcy lub przedsiębiorcy przez okres do 6 miesięcy część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne za skierowanych bezrobotnych, poszukujących pracy niezatrudnionych i niewykonujących innej pracy zarobkowej, opiekunów osoby niepełnosprawnej, zatrudnionych co najmniej w połowie pełnego wymiaru czasu pracy, w wysokości uprzednio uzgodnionej, nieprzekraczającej jednak kwoty ustalonej jako iloczyn liczby zatrudnionych w miesiącu w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy oraz kwoty połowy minimalnego wynagrodzenia za pracę, obowiązującej w ostatnim dniu zatrudnienia każdego rozliczanego miesiąca i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanego wynagrodzenia.

2. Przepisy art. 135 ust. 3–7 stosuje się odpowiednio.

Art. 144. 1. Starosta może, na podstawie zawartej umowy, przyznać pracodawcy lub przedsiębiorcy środki Funduszu Pracy na utworzenie stanowiska pracy zdalnej w rozumieniu art. 67¹⁸ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, zwane dalej „grantem”.

2. Grant, o którym mowa w ust. 1, może być przyznany pracodawcy lub przedsiębiorcy na utworzenie stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego.

3. Grant przysługuje w kwocie określonej w umowie zawartej ze starostą, nie wyższej jednak niż 3-krotność minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dniu zawarcia umowy, za każdego skierowanego bezrobotnego.

4. Stosownie do zawartej umowy, pracodawca lub przedsiębiorca utrzymuje w zatrudnieniu skierowanego bezrobotnego przez okres 12 miesięcy w pełnym wymiarze czasu pracy lub przez okres 18 miesięcy w co najmniej połowie pełnego wymiaru czasu pracy.

5. Niewywiązanie się z warunku, o którym mowa w ust. 4, lub wykorzystanie grantu niezgodnie z umową, lub jego niewykorzystanie powoduje obowiązek zwrotu grantu wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania grantu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

6. Zwrot grantu następuje:

- 1) w kwocie proporcjonalnej do okresu, w którym warunek określony w ust. 4 nie został spełniony, wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania grantu – w przypadku niewywiązania się z tego warunku;
- 2) w kwocie odpowiadającej niewykorzystanej części grantu albo w całości wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania grantu – w przypadku wykorzystania grantu niezgodnie z umową lub jego niewykorzystania.

7. Pracodawca lub przedsiębiorca zobowiązany jest do zwrotu równowartości odliczonego lub zwróconego, zgodnie z ustawą z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 361, 852, 1473 i 1721), podatku naliczonego dotyczącego zakupionych towarów i usług w ramach uzyskanych środków Funduszu Pracy na utworzenie stanowiska pracy zdalnej, w terminie określonym w umowie, o której mowa w ust. 1.

8. W przypadku rozwiązania umowy o pracę przez skierowanego bezrobotnego, rozwiązania z nim umowy o pracę na podstawie art. 52 albo art. 53 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy lub wygaśnięcia stosunku pracy skierowanego bezrobotnego przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 4, starosta kieruje na zwolnione stanowisko pracy innego bezrobotnego.

9. W przypadku odmowy przyjęcia skierowanego bezrobotnego na zwolnione stanowisko pracy pracodawca lub przedsiębiorca zwraca grant w kwocie określonej w ust. 6 pkt 1. W przypadku braku możliwości skierowania

odpowiedniego bezrobotnego przez PUP na zwolnione stanowisko pracy pracodawca lub przedsiębiorca nie zwraca wartości otrzymanego grant.

Art. 145. 1. Starosta może, na podstawie zawartej umowy, przyznać pracodawcy świadczenie aktywizacyjne za zatrudnienie w co najmniej połowie wymiaru czasu pracy:

- 1) bezrobotnego lub poszukującego pracy niezatrudnionego i niewykonującego innej pracy zarobkowej, rodzica powracającego na rynek pracy po przerwie związanej z wychowywaniem dziecka;
- 2) bezrobotnego lub poszukującego pracy niezatrudnionego i niewykonującego innej pracy zarobkowej, opiekuna powracającego na rynek pracy po przerwie związanej ze sprawowaniem opieki nad osobą zależną.

2. Świadczenie aktywizacyjne przysługuje przez okres 12 miesięcy w wysokości:

- 1) połowy minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie, w przypadku zatrudnienia skierowanego bezrobotnego lub poszukującego pracy w pełnym wymiarze czasu pracy;
- 2) jednej czwartej minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie, w przypadku zatrudnienia skierowanego bezrobotnego lub poszukującego pracy w co najmniej połowie wymiaru czasu pracy.

3. Pracodawca po upływie okresu przysługiwania świadczenia aktywizacyjnego, zatrudnia skierowanego bezrobotnego lub poszukującego pracy przez okres 6 miesięcy.

4. W przypadku rozwiązania przez pracodawcę umowy o pracę w trakcie przysługiwania świadczenia aktywizacyjnego lub niewywiązania się z warunku utrzymania osoby w zatrudnieniu przez okres 6 miesięcy przypadających po ustaniu prawa do tego świadczenia pracodawca zwraca wszystkie otrzymane świadczenia aktywizacyjne wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od całości kwoty otrzymanych świadczeń aktywizacyjnych od dnia wypłaty pierwszego świadczenia, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

5. W przypadku utrzymania zatrudnienia skierowanego bezrobotnego lub poszukującego pracy przez okres uzyskiwania świadczenia aktywizacyjnego oraz przez co najmniej połowę okresu wymaganego utrzymania zatrudnienia po upływie prawa do świadczenia pracodawca zwraca 50 % łącznej kwoty, o której mowa w ust. 4, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

6. W przypadku rozwiązania umowy o pracę przez skierowanego bezrobotnego lub poszukującego pracy, rozwiązania z nim umowy o pracę na podstawie art. 52 albo art. 53 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy lub wygaśnięcia stosunku pracy skierowanego bezrobotnego lub poszukującego pracy w trakcie przysługiwania świadczenia aktywizacyjnego albo przed upływem 6 miesięcy, o którym mowa w ust. 4, starosta kieruje na zwolnione stanowisko pracy innego bezrobotnego lub poszukującego pracy.

7. W przypadku odmowy przyjęcia skierowanego bezrobotnego lub poszukującego pracy na zwolnione stanowisko pracy pracodawca zwraca wszystkie otrzymane świadczenia aktywizacyjne wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od całości kwoty świadczenia aktywizacyjnego od dnia wypłaty pierwszego świadczenia, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty, z zastrzeżeniem ust. 5. W przypadku braku możliwości skierowania odpowiedniego bezrobotnego lub poszukującego pracy przez PUP na zwolnione stanowisko pracy pracodawca nie zwraca uzyskanych środków za okres zatrudniania skierowanego bezrobotnego lub poszukującego pracy.

8. Świadczenie aktywizacyjne nie przysługuje w przypadku uzyskania przez pracodawcę prawa do pożyczki z Funduszu Pracy na utworzenie miejsca pracy dla osoby, która miałaby być objęta świadczeniem aktywizacyjnym.

Art. 146. 1. Starosta może na podstawie umowy, po udokumentowaniu poniesionych kosztów, refundować bezrobotnemu koszty opieki nad dzieckiem lub dziećmi do 7. roku życia, a w przypadku dziecka lub dzieci niepełnosprawnych – do 18. roku życia, w wysokości uzgodnionej, nie wyższej jednak niż połowa zasiłku, o którym mowa w art. 224 ust. 1 pkt 1, na każde dziecko, na opiekę którego poniesiono koszty, jeżeli bezrobotny podejmie zatrudnienie,

inną pracę zarobkową lub zostanie skierowany do innej formy pomocy, oraz pod warunkiem osiągnięcia z tego tytułu miesięcznie przychodów nieprzekraczających minimalnego wynagrodzenia za pracę.

2. Refundacja, o której mowa w ust. 1, przysługuje na okres do 6 miesięcy.

3. W przypadku skierowania do innej formy pomocy refundacja, o której mowa w ust. 1, następuje na okres odbywania tej formy.

4. Na wniosek osoby, o której mowa w ust. 1, starosta może wypłacić zaliczkę na refundację kosztów opieki nad dzieckiem.

5. Na zasadach określonych w ust. 1–4 może nastąpić również refundacja kosztów opieki nad osobą zależną.

Rozdział 6

Wspieranie przedsiębiorczości i tworzenia nowych stanowisk pracy

Art. 147. 1. Starosta może przyznać z Funduszu Pracy:

- 1) bezrobotnemu,
- 2) absolwentowi centrum integracji społecznej, o którym mowa w art. 2 pkt 1a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 2241 oraz z 2024 r. poz. 1635), zwanemu dalej „absolwentem CIS”, lub absolwentowi klubu integracji społecznej, o którym mowa w art. 2 pkt 1b ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym, zwanemu dalej „absolwentem KIS”,
- 3) poszukującemu pracy niezatrudnionemu i niewykonującemu innej pracy zarobkowej opiekunowi osoby niepełnosprawnej

– jednorazowo środki na podjęcie działalności gospodarczej, w tym na pokrycie kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa związanych z podjęciem tej działalności, zwane dalej „dofinansowaniem podjęcia działalności gospodarczej”,

w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 6-krotność przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego w dniu zawarcia umowy.

2. Starosta, uwzględniając specyfikę lokalnego rynku pracy, w tym wielkość i strukturę bezrobocia oraz kwotę środków na formy wsparcia, po uzyskaniu pozytywnej opinii powiatowej rady rynku pracy, może określić dodatkowe warunki dotyczące rodzaju planowanej działalności gospodarczej lub kategorii osób ubiegających się o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej.

Art. 148. 1. Wniosek o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej może złożyć bezrobotny, który na dzień złożenia wniosku:

- 1) w okresie ostatnich 2 lat nie był prawomocnie skazany za przestępstwo składania fałszywych zeznań lub oświadczeń, przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów lub przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym na podstawie ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, za przestępstwo skarbowe na podstawie ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy lub za odpowiedni czyn zabroniony określony w przepisach prawa obcego;
- 2) w okresie ostatnich 12 miesięcy nie wykonywał działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nie pozostawał w okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej;
- 3) nie wykonuje za granicą działalności gospodarczej i nie pozostaje w okresie zawieszenia wykonywania tej działalności gospodarczej;
- 4) nie skorzystał z bezzwrotnych środków publicznych na podjęcie działalności gospodarczej, założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej;
- 5) nie skorzystał z umorzenia pożyczki w części, o którym mowa w art. 187;
- 6) w okresie ostatnich 12 miesięcy nie przerwał z własnej winy realizacji formy pomocy określonej w ustawie;

7) nie złożył do innego starosty wniosku o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej lub wniosku o jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej.

2. Wniosek o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej może złożyć poszukujący pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, który:

1) spełnia warunki określone w ust. 1 pkt 1, 4–7;

2) nie wykonuje działalności gospodarczej i nie pozostaje w okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej.

3. Wniosek o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej może złożyć absolwent CIS lub absolwent KIS, który spełnia warunki określone w ust. 1 pkt 1–5 i 7.

Art. 149. 1. Starosta weryfikuje spełnienie warunków uprawniających do ubiegania się o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej na podstawie posiadanych przez niego danych, rejestrów publicznych, do których ma dostęp lub oświadczeń złożonych przez wnioskodawcę.

2. Oświadczenia, potwierdzające spełnianie warunków, od których zależy przyznanie formy pomocy, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 150. 1. Podstawą przyznania dofinansowania podjęcia działalności gospodarczej jest umowa zawarta przez starostę z bezrobotnym, absolwentem CIS, absolwentem KIS lub poszukującym pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3.

2. Umowa wymaga ustanowienia zabezpieczenia w jednej lub kilku formach.

3. Starosta może odmówić przyjęcia zaproponowanego zabezpieczenia, jeżeli uzna, że wskazane zabezpieczenie nie jest wystarczające do pokrycia zobowiązań, które mogą powstać w związku z nieprawidłową realizacją umowy.

Art. 151. 1. Do obowiązków osoby, która otrzymała dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej należy:

- 1) rozliczenie otrzymanych środków;
- 2) zwrot niewydatkowanych środków;
- 3) wykonywanie działalności gospodarczej przez okres co najmniej 12 miesięcy;
- 4) niezawieszanie wykonywania działalności gospodarczej łącznie na okres dłuższy niż 6 miesięcy;
- 5) niepodejmowanie zatrudnienia w okresie, o którym mowa w pkt 3.

2. Do okresu wykonywania działalności gospodarczej, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie wlicza się okresu zawieszenia działalności gospodarczej oraz okresu przekraczającego łącznie 90 dni przerwy w prowadzeniu działalności gospodarczej z powodu choroby lub korzystania ze świadczenia rehabilitacyjnego.

3. Do okresu wykonywania działalności gospodarczej, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, wlicza się okres prowadzenia przedsiębiorstwa przez osoby, o których mowa w art. 14 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw (Dz. U. z 2021 r. poz. 170), zarządcę sukcesyjnego lub właściciela przedsiębiorstwa w spadku, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lub 2 tej ustawy.

Art. 152. 1. Jeżeli osoba, która otrzymała dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej, nabędzie prawo do obniżenia kwoty podatku od towarów i usług należnego o kwotę podatku naliczonego, jest obowiązana do zwrotu równowartości podatku od towarów i usług zakupionych w ramach umowy.

2. Zwrot równowartości podatku od towarów i usług zakupionych w ramach umowy jest dokonywany w terminie nie dłuższym niż 90 dni od dnia złożenia pierwszej deklaracji podatkowej dotyczącej podatku od towarów i usług, w której kwota tego podatku mogła być wykazana do odliczenia. 3. Zwrot równowartości podatku od towarów i usług po terminie określonym w ust. 2 powoduje konieczność zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie. Art. 153. 1. Osoba, która otrzymała dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej, dokonuje zwrotu otrzymanych środków wraz z odsetkami ustawowymi, liczonymi od dnia ich otrzymania do dnia dokonania zwrotu, jeżeli naruszyła obowiązki określone w art. 151 ust. 1. 2. W przypadku wykorzystania środków niezgodnie z przeznaczeniem, pobrania środków nienależnie lub w nadmiernej wysokości osoba, która otrzymała dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej, jest obowiązana do zwrotu tej części środków, która została wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem, pobrana nienależnie lub w nadmiernej wysokości, wraz z odsetkami ustawowymi, liczonymi od dnia otrzymania środków do dnia dokonania zwrotu. 3. Osoba, która otrzymała dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej, polegającej na prowadzeniu żłobka lub klubu dziecięcego z miejscami integracyjnymi, polegającej na świadczeniu usług dziennego opiekuna dla co najmniej jednego dziecka niepełnosprawnego lub polegającej na świadczeniu usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych, w tym usług mobilnych, dokonuje zwrotu otrzymanych środków proporcjonalnie do okresu, jaki pozostał do upływu 12 miesięcy wykonywania działalności gospodarczej, bez odsetek, jeżeli działalność gospodarcza była wykonywana przez okres krótszy niż 12 miesięcy. W przypadku naruszenia innych warunków umowy, przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio. 4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, który otrzymał dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej.	

5. Zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej łącznie na okres dłuższy niż 6 miesięcy przez osobę, o której mowa w ust. 3 i 4, wywołuje takie same skutki prawne, jak zaprzestanie wykonywania działalności gospodarczej. 6. W przypadku śmierci osoby wykonującej działalność gospodarczą przed upływem 12 miesięcy jej prowadzenia i nieprowadzenia przedsiębiorstwa przez osoby, o których mowa w art. 151 ust. 3, zwrot środków następuje proporcjonalnie do okresu, jaki pozostał do upływu 12 miesięcy wykonywania działalności gospodarczej, bez odsetek. 7. Zwrot środków, o którym mowa w ust. 1–3 i 6, jest dokonywany w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty. 8. Dochodzenie roszczeń wynikających z zawartej umowy o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej następuje na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568). Art. 154. 1. Starosta z Funduszu Pracy może zrefundować koszty wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego lub skierowanego poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3: 1) przedsiębiorcy; 2) niepublicznemu przedszkolu lub niepublicznej innej formie wychowania przedszkolnego, niepublicznej szkole, o których mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe; 3) osobie fizycznej, osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, zamieszkującej lub mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, będącej posiadaczem gospodarstwa rolnego w rozumieniu ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1176, 1635 i 1757) lub prowadzącej dział specjalny produkcji rolnej, o którym mowa w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku	

dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 226, z późn. zm.⁶⁾) lub w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, zwanym dalej „producentem rolnym”. 2. Starosta z Funduszu Pracy może zrefundować koszty wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego lub skierowanego poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3: 1) związanego bezpośrednio ze sprawowaniem opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi lub prowadzeniem dla nich zajęć – żłobkom lub klubom dziecięcym tworzonym i prowadzonym przez osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, o których mowa w ustawie z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3, zwanym dalej „żłobkiem lub klubem dziecięcym”; 2) związanego bezpośrednio ze świadczeniem usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych, w tym usług mobilnych – przedsiębiorcy lub przedsiębiorstwu społecznemu, o którym mowa w art. 3 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej, prowadzącym działalność polegającą na świadczeniu usług rehabilitacyjnych. 3. Starosta z Funduszu Pracy może zrefundować przedsiębiorcy koszty wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dziennego opiekuna sprawującego opiekę nad co najmniej jednym dzieckiem niepełnosprawnym dla skierowanego bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3. 4. Wysokość refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy jest określona w umowie i stanowi: 1) nie więcej niż 4-krotność przeciętnego wynagrodzenia albo 2) więcej niż 4-krotność, jednak nie więcej niż 6-krotność przeciętnego wynagrodzenia. 5. Przeciętne wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 4, jest przyjmowane w wysokości obowiązującej w dniu zawarcia umowy.	

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 232, 854, 858, 859, 863, 1572, 1585, 1593, 1615 i 1635.

6. W przypadku wykorzystania stanowiska pracy w pracy zmianowej, wysokość przyznanej refundacji, określona w umowie, stanowi kwotę nie wyższą niż iloczyn kwoty, o której mowa w ust. 4 pkt 1 albo 2, oraz liczby skierowanych bezrobotnych lub skierowanych poszukujących pracy, o których mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy zatrudnionych na tym stanowisku pracy.

Art. 155. 1. Wniosek o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, o której mowa w art. 154 ust. 1, może złożyć przedsiębiorca, w tym żłobek lub klub dziecięcy, podmiot świadczący usługi rehabilitacyjne, niepubliczne przedszkole lub niepubliczna inna forma wychowania przedszkolnego, niepubliczna szkoła, jeżeli na dzień złożenia wniosku:

- 1) wnioskodawca, osoby reprezentujące wnioskodawcę i osoby zarządzające wnioskodawcą w okresie ostatnich 2 lat nie były prawomocnie skazane za przestępstwo składania fałszywych zeznań lub oświadczeń, przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów lub przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym na podstawie ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, za przestępstwo skarbowe na podstawie ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy lub za odpowiedni czyn zabroniony określony w przepisach prawa obcego;
- 2) przez ostatnie 6 miesięcy przedsiębiorca, w tym żłobek lub klub dziecięcy, podmiot świadczący usługi rehabilitacyjne, wykonywał działalność gospodarczą, a w przypadku niepublicznego przedszkola lub niepublicznej innej formy wychowania przedszkolnego, niepublicznej szkoły – działalność na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe;
- 3) w okresie ostatnich 6 miesięcy nie zmniejszyły wymiaru czasu pracy i zatrudnienia pracowników z przyczyn dotyczących zakładu pracy, a w przypadku zmniejszenia wymiaru czasu pracy lub stanu zatrudnienia z innych przyczyn – uzupełniły odpowiednio wymiar czasu pracy lub stan zatrudnienia;

4) nie zalegają z: a) wypłacaniem wynagrodzeń pracownikom, z opłacaniem należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Solidarnościowy i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz z wpłatami na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, b) opłacaniem należnych składek na ubezpieczenie społeczne rolników lub na ubezpieczenie zdrowotne; 5) nie zalegają z opłacaniem innych danin publicznych; 6) nie posiadają nieuregulowanych w terminie zobowiązań cywilnoprawnych. 2. Wniosek o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, o której mowa w art. 154 ust. 2 i 3, może złożyć przedsiębiorca, w tym żłobek lub klub dziecięcy, podmiot świadczący usługi rehabilitacyjne, który spełnia warunki określone w ust. 1 pkt 1, 4–6, oraz nie zmniejszył wymiaru czasu pracy i zatrudnienia pracowników z przyczyn dotyczących zakładu pracy, a w przypadku zmniejszenia wymiaru czasu pracy lub stanu zatrudnienia z innych przyczyn – uzupełnił odpowiednio wymiar czasu pracy lub stan zatrudnienia w okresie ostatnich 6 miesięcy lub w okresie swego funkcjonowania, w przypadku gdy wykonuje działalność gospodarczą krócej niż 6 miesięcy. 3. Wniosek o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, o której mowa w art. 154 ust. 2 pkt 2, może złożyć przedsiębiorstwo społeczne, które spełnia warunki określone w ust. 1 pkt 1, 4–6 oraz nie zmniejszyło wymiaru czasu pracy i zatrudnienia pracowników z przyczyn dotyczących zakładu pracy, a w przypadku zmniejszenia wymiaru czasu pracy lub stanu zatrudnienia z innych przyczyn – uzupełniło odpowiednio wymiar czasu pracy lub stan zatrudnienia w okresie ostatnich 6 miesięcy lub w okresie posiadania statusu przedsiębiorstwa społecznego, w przypadku gdy posiada ten status krócej niż 6 miesięcy.	

4. Wniosek o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy może złożyć producent rolny, który: 1) spełnia warunki określone w ust. 1 pkt 1, 3–6; 2) przez ostatnie 6 miesięcy posiadał gospodarstwo rolne lub prowadził dział specjalny produkcji rolnej; 3) w okresie ostatnich 6 miesięcy zatrudniał w każdym miesiącu co najmniej jednego pracownika w pełnym wymiarze czasu pracy. 5. Warunek dotyczący niezmnieszenia wymiaru czasu pracy i zatrudnienia pracowników z przyczyn dotyczących zakładu pracy, a w przypadku zmniejszenia wymiaru czasu pracy lub stanu zatrudnienia z innych przyczyn – uzupełnienia odpowiednio wymiaru czasu pracy lub stanu zatrudnienia jest weryfikowany również na dzień podpisania umowy w odniesieniu do wniosków, o których mowa w ust. 1–4. Art. 156. 1. Podstawą refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy jest umowa zawarta przez starostę z przedsiębiorcą, w tym żłobkiem lub klubem dziecięcym, podmiotem świadczącym usługi rehabilitacyjne, przedsiębiorstwem społecznym, niepublicznym przedszkolem lub niepubliczną inną formą wychowania przedszkolnego, niepubliczną szkołą lub producentem rolnym. 2. W przypadku gdy przedsiębiorcy, w tym żłobkowi lub klubowi dziecięcemu, podmiotowi świadczącemu usługi rehabilitacyjne, przedsiębiorstwu społecznemu, niepublicznemu przedszkolu lub niepublicznej innej formie wychowania przedszkolnego, niepublicznej szkole lub producentowi rolnemu przysługuje prawo do obniżenia podatku od towarów i usług należnego o kwotę podatku naliczonego, refundacja obejmuje wydatki na wyposażenie lub doposażenie stanowiska pracy bez podatku od towarów i usług.	

3. W przypadku gdy podmiot, który zawarł umowę o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, nabędzie prawo do obniżenia kwoty podatku od towarów i usług należnego o kwotę podatku naliczonego, przepisy art. 152 stosuje się odpowiednio.

Art. 157. 1. Do obowiązków podmiotu, który zawarł umowę o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, należy:

- 1) rozliczenie wydatków niezbędnych do wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy;
- 2) utrzymanie stanowiska pracy utworzonego w związku z przyznaną refundacją przez okres co najmniej 18 miesięcy, a w przypadku przyznania refundacji w kwocie nie większej niż 4-krotność przeciętnego wynagrodzenia – co najmniej przez 12 miesięcy;
- 3) zatrudnienie na wyposażonym lub doposażonym stanowisku pracy łącznie przez okres wskazany w pkt 2 w wymiarze czasu pracy określonym w umowie, nie mniejszym niż:
 - a) pełen wymiar czasu pracy – w przypadku skierowanego bezrobotnego, zatrudnionego na stanowisku, o którym mowa w art. 154 ust. 1, lub
 - b) połowa pełnego wymiaru czasu pracy – w przypadku skierowanego poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, zatrudnionego na stanowisku, o którym mowa w art. 154 ust. 1, lub skierowanego bezrobotnego lub skierowanego poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, zatrudnionego na stanowisku pracy, o którym mowa w art. 154 ust. 2 lub 3.

2. Starosta przed dokonaniem refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy i skierowaniem odpowiednio bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, do podmiotu, z którym zawarł umowę o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, stwierdza utworzenie stanowiska pracy, jego wyposażenie lub doposażenie.

3. W przypadku zwolnienia wyposażonego lub doposażonego stanowiska pracy z powodu rozwiązania stosunku pracy przez bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, lub rozwiązania umowy o pracę przez podmiot, który zawarł umowę o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, bez wypowiedzenia, lub wygaśnięcia umowy o pracę, starosta kieruje na wolne stanowisko pracy kolejnego bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3.

Art. 158. 1. W przypadku gdy podmiot, z którym została zawarta umowa o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, naruszył obowiązek określony w art. 157 ust. 1 pkt 2 lub 3, zwraca otrzymane środki wraz z odsetkami ustawowymi, liczonymi od dnia ich otrzymania do dnia dokonania zwrotu, proporcjonalnie do okresu niezatrudniania na wyposażonym lub doposażonym stanowisku pracy w odpowiednim wymiarze czasu pracy określonym w umowie lub nieutrzymania stanowiska pracy przez wymagany okres.

2. W przypadku wykorzystania środków niezgodnie z przeznaczeniem, pobrania środków nienależnie lub w nadmiernej wysokości podmiot, który otrzymał refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, zwraca tę część środków, która została wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem, pobrana nienależnie lub w nadmiernej wysokości, wraz z odsetkami ustawowymi, liczonymi od dnia otrzymania środków do dnia dokonania zwrotu.

3. Do okresu, o którym mowa w art. 157 ust. 1 pkt 2 i 3, jest wliczany okres wykonywania pracy na wyposażonym lub doposażonym stanowisku pracy w okresie prowadzenia przedsiębiorstwa przez osoby, o których mowa w art. 14 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw, zarządcę sukcesyjnego lub właściciela przedsiębiorstwa w spadku, o którym mowa w art. 3 tej ustawy.

4. W przypadku śmierci osoby fizycznej wykonującej działalność gospodarczą przed upływem określonego w umowie okresu utrzymania stanowiska pracy lub zatrudnienia na wyposażonym lub doposażonym stanowisku pracy

oraz nieprowadzenia przedsiębiorstwa przez osoby, o których mowa w ust. 3, zwrot refundacji następuje proporcjonalnie do okresu, jaki pozostał do określonego w umowie upływu okresu zatrudnienia lub utrzymania stanowiska pracy, bez odsetek.

5. Zwrot środków, o których mowa w ust. 1, 2 i 4, jest dokonywany w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

Art. 159. Do wniosków o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy oraz umów o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy stosuje się odpowiednio przepisy art. 149, art. 150 ust. 2 i 3 oraz art. 153 ust. 8.

Art. 160. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób składania i rozpatrywania wniosków o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej i refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy,
 - 2) informacje zawarte we wniosku o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej i we wniosku o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy oraz dokumenty składane z wnioskiem,
 - 3) formy zabezpieczenia umowy,
 - 4) sposób realizacji umowy o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej oraz umowy o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, w tym sposób rozliczania wydatków
- mając na względzie uproszczenie ubiegania się o środki, sprawną realizację zadań starosty w zakresie przyznawania środków i rozliczania zawartych umów, zapewnienie racjonalności i efektywności gospodarowania środkami publicznymi, a także zgodność udzielania pomocy z warunkami dopuszczalności pomocy *de minimis*.

Art. 161. Starosta z Funduszu Pracy może przyznać:

1) bezrobotnemu, 2) absolwentowi CIS, 3) absolwentowi KIS, 4) poszukującemu pracy niezatrudnionemu i niewykonującemu innej pracy zarobkowej, w tym poszukującemu pracy niezatrudnionemu i niewykonującemu innej pracy zarobkowej opiekunowi osoby niepełnosprawnej – jednorazowo środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, w tym na pokrycie kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa związanych z podjęciem tej działalności, w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 6-krotność przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego w dniu zawarcia umowy na jednego członka założyciela spółdzielni lub na jednego członka przystępującego do spółdzielni socjalnej. Art. 162. 1. Wniosek o jednorazowe środki na założenie spółdzielni socjalnej może złożyć bezrobotny lub poszukujący pracy, o którym mowa w art. 161 pkt 4, który na dzień złożenia wniosku: 1) w okresie ostatnich 2 lat nie był prawomocnie skazany za przestępstwo składania fałszywych zeznań lub oświadczeń, przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów lub przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym na podstawie ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, za przestępstwo skarbowe na podstawie ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy lub za odpowiedni czyn zabroniony określony w przepisach prawa obcego; 2) w okresie ostatnich 12 miesięcy nie wykonywał działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nie pozostawał w okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej; 3) nie wykonuje za granicą działalności gospodarczej i nie pozostaje w okresie zawieszenia wykonywania tej działalności gospodarczej;	

4) nie skorzystał z bezzwrotnych środków publicznych na podjęcie działalności gospodarczej, założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej; 5) nie skorzystał z umorzenia pożyczki w części, o którym mowa w art. 187; 6) w okresie ostatnich 12 miesięcy nie przerwał z własnej winy realizacji formy pomocy określonej w ustawie; 7) w okresie ostatnich 6 miesięcy nie był członkiem zarządu spółdzielni socjalnej; 8) nie złożył do innego starosty wniosku o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej lub wniosku o jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej. 2. Wniosek o jednorazowe środki na założenie spółdzielni socjalnej może złożyć poszukujący pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, który: 1) spełnia warunki określone w ust. 1 pkt 1, 4–8; 2) nie wykonuje działalności gospodarczej i nie pozostaje w okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej. 3. Wniosek o jednorazowe środki na założenie spółdzielni socjalnej może złożyć absolwent CIS lub absolwent KIS, który spełnia warunki określone w ust. 1 pkt 1–5, 7 i 8. 4. Bezrobotni, absolwenci CIS, absolwenci KIS lub poszukujący pracy, o których mowa w art. 161 pkt 4, zamierzający założyć spółdzielnię socjalną mogą złożyć wspólny wniosek o jednorazowe środki na założenie spółdzielni socjalnej. 5. Do wniosku o jednorazowe środki na założenie spółdzielni socjalnej bezrobotny, absolwent CIS, absolwent KIS lub poszukujący pracy, o którym mowa w art. 161 pkt 4, dołączają pisemne oświadczenia założycieli spółdzielni socjalnej o:	

1) wykorzystaniu zgodnie z przeznaczeniem środków Funduszu Pracy przyznanych na założenie spółdzielni socjalnej, które będą wniesione przez członków do spółdzielni socjalnej; 2) zwrocie równowartości podatku od towarów i usług zakupionych w ramach przyznanych środków, o ile spółdzielnia socjalna będzie miała prawo do obniżenia kwoty podatku od towarów i usług należnego o kwotę podatku naliczonego.	

Art. 163. Wniosek o jednorazowe środki na przystąpienie do spółdzielni socjalnej może złożyć osoba lub osoby spełniające warunki określone odpowiednio w art. 162 ust. 1–4, a spółdzielnia socjalna na dzień złożenia wniosku:

- 1) zobowiązała się do przyjęcia osoby składającej wniosek na członka oraz do jej zatrudnienia przez okres co najmniej 12 miesięcy od dnia przystąpienia do spółdzielni socjalnej, po wniesieniu środków na przystąpienie do spółdzielni socjalnej;
- 2) osoby reprezentujące spółdzielnię socjalną i osoby zarządzające tą spółdzielnią w okresie ostatnich 2 lat nie były prawomocnie skazane za przestępstwo składania fałszywych zeznań lub oświadczeń, przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów lub przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym na podstawie ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, za przestępstwo skarbowe na podstawie ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy lub za odpowiedni czyn zabroniony określony w przepisach prawa obcego;
- 3) nie zalega z wypłacaniem wynagrodzeń pracownikom, z opłacaniem należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Solidarnościowy i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz z wpłatami na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych;
- 4) nie zalega z opłacaniem innych danin publicznych;

- 5) nie posiada nieuregulowanych w terminie zobowiązań cywilnoprawnych;
- 6) nie znajduje się w stanie likwidacji.

Art. 164. 1. Podstawą przyznania jednorazowo środków na założenie spółdzielni socjalnej jest umowa zawarta przez starostę z osobą zakładającą spółdzielnię socjalną.

2. Podstawą przyznania jednorazowo środków na przystąpienie do spółdzielni socjalnej jest umowa zawarta przez starostę z osobą przystępującą do spółdzielni socjalnej oraz ze spółdzielnią socjalną.

3. W przypadku gdy spółdzielnia socjalnej przysługuje prawo do obniżenia podatku od towarów i usług należnego o kwotę podatku naliczonego, jednorazowe środki na przystąpienie do spółdzielni socjalnej obejmują wydatki bez podatku od towarów i usług.

4. W przypadku gdy spółdzielnia socjalna nabędzie prawo do obniżenia kwoty podatku od towarów i usług należnego o kwotę podatku naliczonego, przepisy art. 152 stosuje się odpowiednio.

Art. 165. 1. Do obowiązków osoby, która otrzymała środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, należy w szczególności:

- 1) rozliczenie otrzymanych środków;
- 2) zwrot niewydatkowanych środków;
- 3) członkostwo w spółdzielni socjalnej przez okres co najmniej 12 miesięcy;
- 4) niepodjęcie zatrudnienia poza spółdzielnią socjalną w okresie 12 miesięcy od dnia założenia spółdzielni socjalnej lub przystąpienia do spółdzielni socjalnej.

2. Osoba, która otrzymała środki na przystąpienie do spółdzielni socjalnej, przedkłada staroście potwierdzenie wpłaty środków do spółdzielni socjalnej.

Art. 166. 1. Osoba, która otrzymała jednorazowo środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, dokonuje zwrotu, otrzymanych środków wraz z odsetkami ustawowymi, liczonymi od dnia ich otrzymania do dnia dokonania zwrotu, jeżeli naruszyła obowiązki, o których mowa w art. 165 ust. 1.

2. W przypadku wykorzystania środków niezgodnie z przeznaczeniem, pobrania środków nienależnie lub w nadmiernej wysokości osoba, który otrzymała jednorazowo środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, zwraca tę część środków, która została wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem, pobrana nienależnie lub w nadmiernej wysokości, wraz z odsetkami ustawowymi, liczonymi od dnia otrzymania środków do dnia dokonania zwrotu.

3. Jeżeli niespełnienie obowiązków określonych w art. 165 ust. 1, wykorzystanie środków niezgodnie z przeznaczeniem, pobranie środków nienależnie lub w nadmiernej wysokości wynika z działania lub zaniechania spółdzielni socjalnej, obowiązek zwrotu środków spoczywa na spółdzielni socjalnej.

4. Środki, o których mowa w ust. 1–3, są zwracane w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

5. Jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej nie podlegają zwrotowi, jeżeli osoba, która je otrzymała i przekazała na rzecz spółdzielni, zmarła.

6. Jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej nie podlegają zwrotowi osobie, która je otrzymała, jeżeli wystąpiła ze spółdzielni socjalnej po upływie 12 miesięcy od dnia jej założenia lub przystąpienia do spółdzielni socjalnej.

7. Środki, o których mowa w ust. 5 i 6, spółdzielnia socjalna wykorzystuje na działalność gospodarczą.

Art. 167. Starosta z Funduszu Pracy może przyznać spółdzielni socjalnej lub przedsiębiorstwu społecznemu:

- 1) środki na utworzenie stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego lub skierowanego poszukującego pracy, o którym mowa w art. 161 pkt 4, w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 6-krotność przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego w dniu zawarcia umowy;

- 2) finansowanie kosztów wynagrodzenia wypłacane miesięcznie w wysokości nie wyższej niż kwota minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dniu zawarcia umowy, przez okres nie dłuższy niż 6 miesięcy dla zatrudnionego skierowanego bezrobotnego lub zatrudnionego skierowanego poszukującego pracy, o którym mowa w art. 161 pkt 4.

Art. 168. 1. Wniosek o środki na utworzenie stanowiska pracy może złożyć spółdzielnia socjalna lub przedsiębiorstwo społeczne, które na dzień złożenia wniosku:

- 1) w okresie ostatnich 6 miesięcy nie zmniejszyły wymiaru czasu pracy i zatrudnienia pracowników z przyczyn dotyczących zakładu pracy, a w przypadku zmniejszenia wymiaru czasu pracy lub stanu zatrudnienia z innych przyczyn – uzupełniły odpowiednio wymiar czasu pracy lub stan zatrudnienia;
- 2) przez ostatnie 6 miesięcy spółdzielnia socjalna wykonywała działalność gospodarczą, a przedsiębiorstwo społeczne posiadało status przedsiębiorstwa społecznego;
- 3) spełniają odpowiednio warunki określone w art. 163 pkt 2–6.

2. Wniosek o finansowanie kosztów wynagrodzenia może złożyć spółdzielnia socjalna lub przedsiębiorstwo społeczne, które:

- 1) nie zmniejszyły wymiaru czasu pracy i zatrudnienia pracowników z przyczyn dotyczących zakładu pracy, a w przypadku zmniejszenia wymiaru czasu pracy lub stanu zatrudnienia z innych przyczyn – uzupełniły odpowiednio wymiar czasu pracy lub stan zatrudnienia w okresie ostatnich 6 miesięcy lub w okresie swego funkcjonowania, w przypadku gdy spółdzielnia socjalna wykonywała działalność gospodarczą krócej niż 6 miesięcy, a przedsiębiorstwo społeczne posiadało status przedsiębiorstwa społecznego krócej niż 6 miesięcy;
- 2) spełniają odpowiednio warunki określone w art. 163 pkt 2–6.

Art. 169. 1. Podstawą przyznania środków na utworzenie stanowiska pracy lub finansowania kosztów wynagrodzenia jest umowa zawarta przez starostę ze spółdzielnią socjalną lub przedsiębiorstwem społecznym. 2. W przypadku gdy spółdzielnia socjalnej lub przedsiębiorstwu społecznemu przysługuje prawo do obniżenia podatku od towarów i usług należnego o kwotę podatku naliczonego, środki na utworzenie stanowiska pracy obejmują wydatki bez podatku od towarów i usług. 3. W przypadku gdy spółdzielnia socjalna lub przedsiębiorstwo społeczne nabędzie prawo do obniżenia kwoty podatku od towarów i usług należnego o kwotę podatku naliczonego, przepisy art. 152 stosuje się odpowiednio. 4. Do obowiązków spółdzielni socjalnej i przedsiębiorstwa społecznego, które otrzymały środki na utworzenie stanowiska pracy, należy: 1) rozliczenie wydatków niezbędnych do utworzenia stanowiska pracy; 2) zwrot niewydatkowanych środków; 3) zatrudnienie na utworzonym stanowisku pracy łącznie przez okres 18 miesięcy w pełnym wymiarze czasu pracy skierowanego bezrobotnego lub skierowanego poszukującego pracy, o którym mowa w art. 161 pkt 4; 4) utrzymanie utworzonego stanowiska pracy przez okres co najmniej 18 miesięcy. 5. Do obowiązków spółdzielni socjalnej i przedsiębiorstwa społecznego, które otrzymały finansowanie kosztów wynagrodzenia, należy: 1) rozliczenie wynagrodzeń wypłaconych skierowanemu bezrobotnemu lub skierowanemu poszukującemu pracy, o którym mowa w art. 161 pkt 4, przez wymagany okres; 2) zatrudnienie łącznie przez okres 12 miesięcy w pełnym wymiarze czasu pracy skierowanego bezrobotnego lub skierowanego poszukującego pracy, o którym mowa w art. 161 pkt 4.	

6. W przypadku gdy podmiot, z którym została zawarta umowa o środki na utworzenie stanowiska pracy, naruszył obowiązek określony w ust. 4 pkt 3 lub 4, dokonuje zwrotu otrzymanych środków wraz z odsetkami ustawowymi, liczonymi od dnia ich otrzymania do dnia dokonania zwrotu, proporcjonalnie do okresu niezatrudniania na utworzonym stanowisku pracy lub nieutrzymania stanowiska pracy przez wymagany okres. 7. W przypadku gdy podmiot, z którym została zawarta umowa o finansowanie kosztów wynagrodzenia, naruszył obowiązek określony w ust. 5 pkt 2, dokonuje zwrotu otrzymanych środków wraz z odsetkami ustawowymi, liczonymi od dnia ich otrzymania do dnia dokonania zwrotu, proporcjonalnie do okresu niezatrudniania skierowanego bezrobotnego lub skierowanego poszukującego pracy, o którym mowa w art. 161 pkt 4. 8. W przypadku naruszenia obowiązków, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 2, lub obowiązku, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, spółdzielnia socjalna lub przedsiębiorstwo społeczne zwracają całość otrzymanych środków wraz z odsetkami ustawowymi, liczonymi od dnia ich otrzymania do dnia dokonania zwrotu. 9. W przypadku wykorzystania środków niezgodnie z przeznaczeniem, pobrania środków nienależnie lub w nadmiernej wysokości spółdzielnia socjalna lub przedsiębiorstwo społeczne, które otrzymały środki na utworzenie stanowiska pracy lub finansowanie kosztów wynagrodzenia, zwracają tę część środków, która została wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem, pobrana nienależnie lub w nadmiernej wysokości, wraz z odsetkami ustawowymi, liczonymi od dnia otrzymania środków do dnia dokonania zwrotu. 10. Środki, o których mowa w ust. 6–9, są zwracane w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty. Art. 170. Do wniosków o jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej oraz wniosków spółdzielni socjalnej lub przedsiębiorstwa społecznego o środki na utworzenie stanowiska pracy lub o finansowanie kosztów wynagrodzenia stosuje się odpowiednio art. 149. Do umów o jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie	

do spółdzielni socjalnej, umów o środki na utworzenie stanowiska pracy i umów o finansowanie kosztów wynagrodzenia stosuje się odpowiednio art. 150 ust. 2 i 3 oraz art. 153 ust. 8.

Art. 171. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób składania i rozpatrywania wniosków o jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, środki na utworzenie stanowiska pracy oraz finansowanie kosztów wynagrodzenia,
- 2) informacje zawarte we wniosku o jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, wniosku o środki na utworzenie stanowiska pracy oraz wniosku o finansowanie kosztów wynagrodzenia oraz dokumenty składane z wnioskiem,
- 3) formy zabezpieczenia umowy,
- 4) sposób realizacji umowy o jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, umowy o środki na utworzenie stanowiska pracy oraz umowy o finansowanie kosztów wynagrodzenia, w tym sposób rozliczania wydatków

– mając na względzie uproszczenie ubiegania się o środki, sprawną realizację zadań starosty w zakresie przyznawania środków i rozliczania zawartych umów, zapewnienie racjonalności i efektywności gospodarowania środkami publicznymi, a także zgodność udzielania pomocy z warunkami dopuszczalności pomocy *de minimis*.

Art. 172. 1. Z Funduszu Pracy lub ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej mogą być finansowane:

- 1) pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej:
 - a) bezrobotnym,
 - b) niezatrudnionym i niewykonującym innej pracy zarobkowej,
 - c) poszukującym pracy, o których mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3,
 - d) studentom ostatniego roku studiów, niezatrudnionym i niewykonującym innej pracy zarobkowej,

e) powracającym z zagranicy; 2) usługi doradcze i szkoleniowe dla osób, którym udzielono pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej. 2. Z Funduszu Pracy i ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej w perspektywie finansowej 2021–2027 i kolejnych mogą być finansowane: 1) pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej osobom, które w okresie ostatnich trzech miesięcy przed miesiącem złożenia wniosku o pożyczkę średniomiesięcznie uzyskiwały wynagrodzenie z tytułu zatrudnienia, lub innej pracy zarobkowej, zasiłki lub inne świadczenia wypłacane z Funduszu Pracy lub inne przychody w wysokości nieprzekraczającej przeciętnego wynagrodzenia; 2) usługi doradcze i szkoleniowe dla osób, którym udzielono pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej. 3. Z Funduszu Pracy lub ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej mogą być finansowane pożyczki na utworzenie stanowiska pracy dla bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, w tym skierowanych przez PUP, przedsiębiorcom, niepublicznym przedszkolom lub niepublicznym innym formom wychowania przedszkolnego, niepublicznym szkołom lub producentom rolnym. 4. Z Funduszu Pracy lub ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej mogą być także finansowane pożyczki na utworzenie stanowiska pracy dla bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3: 1) związanego bezpośrednio ze sprawowaniem opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi lub prowadzeniem dla nich zajęć – żłobkom lub klubom dziecięcym; 2) związanego bezpośrednio ze świadczeniem usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych, w tym usług mobilnych – podmiotom świadczącym usługi rehabilitacyjne.	

5. Z Funduszu Pracy lub ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej mogą być finansowane przedsiębiorcom pożyczki na utworzenie stanowiska pracy dziennego opiekuna sprawującego opiekę nad co najmniej jednym dzieckiem niepełnosprawnym dla bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3.

6. Z Funduszu Pracy mogą być finansowane przedsiębiorcom pożyczki na dostosowanie stanowiska pracy do pracy zdalnej w rozumieniu art. 67¹⁸ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy dla pracowników, o których mowa w art. 67¹⁹§ 6 i 7.

Art. 173. 1. Pożyczek na podjęcie działalności gospodarczej, na utworzenie stanowiska pracy lub na dostosowanie stanowiska pracy do pracy zdalnej udzielają oraz usługi doradcze i szkoleniowe zapewniają pośrednicy finansowi wybierani przez Bank Gospodarstwa Krajowego.

2. Pośrednicy finansowi przyjmują wnioski o pożyczkę oraz dokonują ich oceny, zawierają umowy pożyczki oraz dokonują wypłat środków w ramach udzielonych pożyczek.

3. Pośrednikiem finansowym może zostać bank lub instytucja finansowa, w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 1646 i 1685).

Art. 174. 1. Pożyczka na podjęcie działalności gospodarczej jest udzielana na wniosek osoby, o której mowa w art. 172 ust. 1 pkt 1 lub ust. 2 pkt 1, po przedstawieniu opisu i kosztorysu zamierzonej działalności gospodarczej, w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 20-krotność przeciętnego wynagrodzenia.

2. Pożyczka może stanowić do 100 % kosztów podjęcia działalności gospodarczej.

3. Oprocentowanie pożyczki jest stałe i wynosi, w skali roku, 0,25 %.

4. Okres spłaty pożyczki nie może być dłuższy niż 7 lat, z możliwością skorzystania z karencji w spłacie kapitału na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

5. Spłata pożyczki jest dokonywana na rachunek płatniczy właściwego pośrednika finansowego.

6. Pożyczkobiorca nie ponosi opłat i kosztów z tytułu udzielenia i obsługi pożyczki.

Art. 175. 1. Pożyczka na utworzenie stanowiska pracy, o której mowa w art. 172 ust. 3–5, jest udzielana na wniosek podmiotu po przedstawieniu kosztorysu dotyczącego tworzonego stanowiska pracy, w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 10-krotność przeciętnego wynagrodzenia.

2. Oprocentowanie pożyczki jest stałe i wynosi, w skali roku, 0,25 %.

3. Pożyczka na utworzenie stanowiska pracy może zostać udzielona osobie, której udzielono pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej, nie wcześniej niż po upływie 6 miesięcy od udzielenia pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej lub po upływie 3 miesięcy od rozpoczęcia spłaty pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej.

4. Okres spłaty pożyczki na utworzenie stanowiska pracy nie może być dłuższy niż 3 lata, chyba że pożyczkobiorca korzysta jednocześnie z pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej. W takim przypadku okres spłaty pożyczki na utworzenie stanowiska pracy może zostać wydłużony do końca okresu spłaty pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej.

5. Pożyczkobiorcy nie przysługuje prawo do karencji w spłacie pożyczki.

6. Do pożyczki na utworzenie stanowiska pracy stosuje się przepisy art. 174 ust. 5 i 6.

Art. 176. 1. Pożyczka na dostosowanie stanowiska pracy do pracy zdalnej, o której mowa w art. 172 ust. 6, jest udzielana na wniosek przedsiębiorcy po przedstawieniu kosztorysu dotyczącego dostosowywanego stanowiska pracy, w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 3-krotność przeciętnego wynagrodzenia.

2. Oprocentowanie pożyczki jest stałe i wynosi, w skali roku, 0,25 %.

3. Okres spłaty pożyczki na dostosowanie stanowiska pracy do pracy zdalnej nie może być dłuższy niż 3 lata, pożyczkobiorcy nie przysługuje prawo do karencji w spłacie pożyczki.

4. Do pożyczki na dostosowanie stanowiska pracy do pracy zdalnej stosuje się przepisy art. 174 ust. 5 i 6.

Art. 177. 1. Pożyczka na podjęcie działalności gospodarczej może zostać udzielona osobom, o których mowa w art. 172 ust. 1 pkt 1 lub ust. 2 pkt 1, które:

- 1) w okresie 2 lat przed wystąpieniem z wnioskiem o pożyczkę nie były prawomocnie skazane za przestępstwo składania fałszywych zeznań lub oświadczeń, przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów lub przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym, na podstawie ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, za przestępstwo skarbowe na podstawie ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy lub za odpowiedni czyn zabroniony określony w przepisach prawa obcego;
- 2) w okresie 12 miesięcy przed wystąpieniem z wnioskiem o pożyczkę nie wykonywały na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalności gospodarczej i nie pozostawały w okresie zawieszenia wykonywania tej działalności gospodarczej;
- 3) na dzień złożenia wniosku nie wykonują za granicą działalności gospodarczej i nie pozostają w okresie zawieszenia wykonywania tej działalności gospodarczej;
- 4) na dzień złożenia wniosku nie posiadają nieuregulowanych w terminie zobowiązań publicznoprawnych lub cywilnoprawnych.

2. W przypadku składania oświadczeń o spełnieniu warunków, od których zależy przyznanie pożyczki, stosuje się przepis art. 149 ust. 2.

3. Podejmowana działalność gospodarcza nie może być jednocześnie finansowana w ramach pożyczki i innych środków publicznych.

Art. 178. 1. Pożyczka na utworzenie stanowiska pracy może zostać udzielona podmiotom, o których mowa w art. 172 ust. 3–5, a pożyczka na dostosowanie stanowiska pracy do pracy zdalnej przedsiębiorcom, jeżeli:

1) nie zalegają ze spłatą rat pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej oraz pożyczki na utworzenie stanowiska pracy; 2) nie zalegają z: a) wypłacaniem wynagrodzeń pracownikom, z opłacaniem należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz z wpłatami na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, b) opłacaniem należnych składek na ubezpieczenie społeczne rolników lub na ubezpieczenie zdrowotne; 3) nie zalegają z opłacaniem innych danin publicznych; 4) nie posiadają nieuregulowanych w terminie zobowiązań cywilnoprawnych; 5) wnioskodawca, osoby reprezentujące wnioskodawcę i osoby zarządzające wnioskodawcą w okresie ostatnich 2 lat nie były prawomocnie skazane za przestępstwo składania fałszywych zeznań lub oświadczeń, przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów lub przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym na podstawie ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, za przestępstwo skarbowe na podstawie ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy lub za odpowiedni czyn zabroniony określony w przepisach prawa obcego. 2. Warunki, o których mowa w ust. 1, muszą być spełnione na dzień złożenia wniosku. 3. Tworzone stanowisko pracy nie może być jednocześnie finansowane w ramach pożyczki i refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, o której mowa w art. 154 ust. 1–3, lub innych środków publicznych. 4. W przypadku składania oświadczeń o spełnieniu warunków, od których zależy przyznanie pożyczki, stosuje się przepis art. 149 ust. 2.	

Art. 179. 1. Podstawą udzielenia pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej jest umowa zawierana między pośrednikiem finansowym a osobą, o której mowa w art. 172 ust. 1 pkt 1 lub ust. 2 pkt 1. Umowa pożyczki jest zawierana po podjęciu przez pożyczkobiorcę działalności gospodarczej.

2. Umowa z powracającym z zagranicy może zostać zawarta, jeżeli powracający z zagranicy będzie zamieszkiwał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Podstawą udzielenia pożyczki na utworzenie stanowiska pracy lub na dostosowanie stanowiska pracy do pracy zdalnej jest umowa zawierana między pośrednikiem finansowym a pożyczkobiorcą, o którym mowa w art. 172 ust. 3–6.

4. Formą zabezpieczenia spłaty i zwrotu udzielonych pożyczek jest weksel własny in blanco wraz z innym zabezpieczeniem. Wybór form zabezpieczenia zależy od oceny zdolności kredytowej pożyczkobiorcy i ryzyka kredytowego.

Art. 180. 1. Do obowiązków osoby, która otrzymała pożyczkę na podjęcie działalności gospodarczej, należy:

- 1) wykonywanie działalności gospodarczej przez okres co najmniej 12 miesięcy;
- 2) niezawieszanie wykonywania działalności gospodarczej łącznie na okres dłuższy niż 6 miesięcy;
- 3) rozliczenie pożyczki na podstawie opłaconych faktur lub innych równoważnych dokumentów księgowych;
- 4) wykorzystanie środków zgodnie z przeznaczeniem;
- 5) zwrot niewydatkowanych środków;
- 6) poddanie się kontroli.

2. Do okresu wykonywania działalności gospodarczej, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie wlicza się okresu zawieszenia działalności gospodarczej oraz trwającej dłużej niż 3 miesiące przerwy w wykonywaniu działalności gospodarczej z powodu choroby lub korzystania ze świadczenia rehabilitacyjnego.

3. Do okresu wykonywania działalności gospodarczej, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wlicza się okres prowadzenia przedsiębiorstwa przez osoby, o których mowa w art. 14 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw, zarządcę sukcesyjnego lub właściciela przedsiębiorstwa w spadku, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lub 2 tej ustawy.

Art. 181. 1. Do obowiązków podmiotu, który otrzymał pożyczkę na utworzenie stanowiska pracy, o którym mowa w art. 172 ust. 3, należy:

- 1) zatrudnienie łącznie przez okres 24 miesięcy na utworzonym stanowisku pracy, w pełnym wymiarze czasu pracy bezrobotnego lub zatrudnienie łącznie przez okres 12 miesięcy na utworzonym stanowisku pracy poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, w wymiarze określonym w umowie, nie mniejszym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy;
- 2) rozliczenie pożyczki na podstawie opłaconych faktur, innych równoważnych dokumentów księgowych lub dokumentów potwierdzających poniesienie wydatków na wynagrodzenie i składki na ubezpieczenia społeczne bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, zatrudnionego na utworzonym stanowisku pracy;
- 3) wykorzystanie środków zgodnie z przeznaczeniem;
- 4) zwrot niewydatkowanych środków;
- 5) poddanie się kontroli.

2. Do obowiązków podmiotu, który otrzymał pożyczkę na utworzenie stanowiska pracy, o którym mowa w art. 172 ust. 4 lub 5, należy:

1) zatrudnienie łącznie przez okres 12 miesięcy na utworzonym stanowisku pracy w wymiarze określonym w umowie, nie mniejszym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy, bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3; 2) rozliczenie pożyczki na podstawie opłaconych faktur, innych równoważnych dokumentów księgowych lub dokumentów potwierdzających poniesienie wydatków na wynagrodzenie i składki na ubezpieczenia społeczne bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, zatrudnionego na utworzonym stanowisku pracy; 3) wykorzystanie środków zgodnie z przeznaczeniem; 4) zwrot niewydatkowanych środków; 5) poddanie się kontroli. 3. Podmiot, który otrzymał pożyczkę na utworzenie stanowiska pracy, o którym mowa w art. 172 ust. 3–5, może przeznaczyć nie więcej niż 25 % wartości pożyczki na koszty wynagrodzenia bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, zatrudnionego na utworzonym stanowisku pracy. 4. Do obowiązków przedsiębiorcy, który otrzymał pożyczkę na dostosowanie stanowiska pracy do pracy zdalnej, o której mowa w art. 172 ust. 6, należy: 1) utrzymanie zatrudnienia pracownika, dla którego dostosowano stanowisko pracy do pracy zdalnej, łącznie przez okres 6 miesięcy w wymiarze czasu pracy określonym w umowie, nie mniejszym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy; 2) rozliczenie pożyczki na podstawie opłaconych faktur lub innych równoważnych dokumentów księgowych; 3) wykorzystanie środków zgodnie z przeznaczeniem; 4) zwrot niewydatkowanych środków; 5) poddanie się kontroli.	

5. Do okresu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 1 lub ust. 4 pkt 1, wlicza się okres wykonywania pracy na utworzonym stanowisku pracy lub na dostosowanym stanowisku pracy do pracy zdalnej w okresie prowadzenia przedsiębiorstwa przez osoby, o których mowa w art. 14 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw, zarządcę sukcesyjnego lub właściciela przedsiębiorstwa w spadku, o którym mowa w art. 3 tej ustawy.

Art. 182. 1. Pożyczkobiorca dokonuje zwrotu niespłaconej kwoty pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania pożyczki, w terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy od dnia doręczenia wezwania pośrednika finansowego do zwrotu pożyczki, jeżeli wykonywał działalność gospodarczą przez okres krótszy niż 12 miesięcy lub zawiesił wykonywanie działalności gospodarczej łącznie na okres dłuższy niż 6 miesięcy.

2. Kwota pożyczki do zwrotu, o której mowa w ust. 1, podlega zwiększeniu o kwotę uzyskanej korzyści wynikającej z różnicy oprocentowania równego wysokości odsetek ustawowych dla niespłaconej części pożyczki w stosunku do oprocentowania równego stopie referencyjnej obliczonej zgodnie z metodologią określoną w Komunikacie Komisji z dnia 19 stycznia 2008 r. w sprawie zmiany metody ustalania stóp referencyjnych i dyskontowych (Dz. Urz. UE C 14 z 19.01.2008, str. 6) obowiązującego w dniu zawarcia umowy pożyczki, oraz o kwotę uzyskanej korzyści wynikającej z różnicy oprocentowania spłaconej części pożyczki w stosunku do oprocentowania równego stopie referencyjnej.

3. W przypadku wykorzystania środków pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej niezgodnie z przeznaczeniem lub z naruszeniem warunków umowy, pobrania środków nienależnie lub w nadmiernej wysokości pożyczkobiorca dokonuje zwrotu tej części pożyczki, która została wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem lub z naruszeniem warunków umowy, pobrana nienależnie lub w nadmiernej wysokości, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania pośrednika finansowego do zwrotu pożyczki wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania

środków. Do kwoty pożyczki do zwrotu dolicza się kwotę lub kwoty uzyskanych korzyści, o których mowa w ust. 2. Pozostała część pożyczki jest spłacana według nowego harmonogramu, na warunkach określonych w umowie.

4. Pożyczkobiorca dokonuje zwrotu niespłaconej kwoty pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej polegającej na prowadzeniu żłobka lub klubu dziecięcego z miejscami integracyjnymi, polegającej na świadczeniu usług przez dziennego opiekuna dla co najmniej jednego dziecka niepełnosprawnego lub polegającej na świadczeniu usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych, w tym usług mobilnych, w terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy od dnia doręczenia wezwania pośrednika finansowego do zwrotu pożyczki, proporcjonalnie do okresu, jaki pozostał do 12 miesięcy wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli wykonywał działalność gospodarczą przez okres krótszy niż 12 miesięcy lub zawiesił wykonywanie działalności gospodarczej łącznie na okres dłuższy niż 6 miesięcy. Pozostała część pożyczki jest spłacana według nowego harmonogramu, na warunkach określonych w umowie.

5. W przypadku wykorzystania środków pożyczki, o której mowa w ust. 4, niezgodnie z przeznaczeniem lub z naruszeniem warunków umowy, pobrania środków nienależnie lub w nadmiernej wysokości pożyczka jest zwracana zgodnie z ust. 3.

6. Przepisy ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio do pożyczkobiorcy będącego poszukującym pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, któremu udzielono pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej.

Art. 183. 1. Pożyczkobiorca dokonuje zwrotu niespłaconej kwoty pożyczki na utworzenie stanowiska pracy, o którym mowa w art. 172 ust. 3, wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania pożyczki, w terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy od dnia doręczenia wezwania pośrednika finansowego do zwrotu pożyczki, jeżeli zatrudniał na utworzonym stanowisku pracy bezrobotnego przez okres krótszy niż 12 miesięcy lub w mniejszym wymiarze czasu pracy niż wynikający z umowy.

2. W przypadku wykorzystania środków pożyczki, o której mowa w ust. 1, niezgodnie z przeznaczeniem lub z naruszeniem warunków umowy, pobrania środków nienależnie lub w nadmiernej wysokości pożyczkobiorca dokonuje zwrotu tej części pożyczki, która została wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem lub z naruszeniem warunków umowy, pobrana nienależnie lub w nadmiernej wysokości, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania pośrednika finansowego do zwrotu pożyczki wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania środków. Pozostała część pożyczki jest spłacana według nowego harmonogramu, na warunkach określonych w umowie. 3. Pożyczkobiorca dokonuje zwrotu niespłaconej kwoty pożyczki na dostosowanie stanowiska pracy do pracy zdalnej wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania pożyczki w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia doręczenia wezwania pośrednika finansowego do zwrotu pożyczki, jeżeli pożyczkobiorca rozwiązał stosunek pracy z pracownikiem, dla którego dostosowano stanowisko pracy do pracy zdalnej, w drodze wypowiedzenia albo na mocy porozumienia stron z przyczyn nie dotyczących pracownika, albo zmniejszył wymiar czasu pracy tego pracownika w okresie krótszym niż 6 miesięcy od dnia rozpoczęcia wykonywania pracy zdalnej na dostosowanym stanowisku pracy. 4. W przypadku wykorzystania środków pożyczki na dostosowanie stanowiska pracy niezgodnie z przeznaczeniem lub z naruszeniem warunków umowy, pobrania środków nienależnie lub w nadmiernej wysokości pożyczkobiorca dokonuje zwrotu tej części pożyczki, która została wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem lub z naruszeniem warunków umowy, pobrana nienależnie lub w nadmiernej wysokości, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania pośrednika finansowego do zwrotu pożyczki wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania środków. Pozostała część pożyczki jest spłacana według nowego harmonogramu, na warunkach określonych w umowie. 5. Kwota pożyczki, o której mowa w ust. 1–4, podlega zwiększeniu o kwotę lub kwoty uzyskanych korzyści, o których mowa w art. 182 ust. 2.	

6. Pożyczkobiorca zwraca niespłaconą kwotę pożyczki na utworzenie stanowiska pracy dla poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, lub na utworzenie stanowiska pracy, o którym mowa w art. 172 ust. 4 lub 5, w terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy od dnia doręczenia wezwania pośrednika finansowego do zwrotu pożyczki, proporcjonalnie do okresu, jaki pozostał do 12 miesięcy zatrudnienia na utworzonym stanowisku pracy, jeżeli zatrudniał na utworzonym stanowisku pracy poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, lub bezrobotnego przez okres krótszy niż 12 miesięcy lub w mniejszym wymiarze czasu pracy niż wynikający z umowy. Pozostała część pożyczki jest spłacana według nowego harmonogramu, na warunkach określonych w umowie.

7. W przypadku wykorzystania środków pożyczki, o której mowa w ust. 6, niezgodnie z przeznaczeniem lub z naruszeniem warunków umowy, pobrania środków nienależnie lub w nadmiernej wysokości, pożyczka jest zwracana zgodnie z ust. 2 i 5.

8. Jeżeli pracownik, dla którego dostosowano stanowisko pracy do pracy zdalnej, rozwiąże stosunek pracy z pożyczkobiorcą przed upływem 6 miesięcy od dnia rozpoczęcia wykonywania pracy zdalnej, pożyczkobiorca spłaca pożyczkę zgodnie z przyjętym harmonogramem.

9. W przypadku gdy pożyczkobiorca, który utworzył stanowisko pracy z wykorzystaniem pożyczki, o której mowa w art. 172 ust. 3, nie utrzymał na utworzonym stanowisku pracy zatrudnienia bezrobotnego łącznie przez okres 24 miesięcy w pełnym wymiarze czasu pracy, spłaca pozostały do spłaty kapitał pożyczki wraz z odsetkami równymi stopie referencyjnej, o której mowa w art. 182 ust. 2, obowiązującej w dniu zawarcia umowy, liczonymi od dnia naruszenia obowiązku, zgodnie z przyjętym harmonogramem spłaty pożyczki.

Art. 184. 1. W przypadku śmierci pożyczkobiorcy korzystającego z pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej i nieprowadzenia przedsiębiorstwa przez osoby, o których mowa w art. 180 ust. 3, osoba zobowiązana do spłaty pożyczki spłaca pozostały do spłaty kapitał pożyczki zgodnie z przyjętym harmonogramem spłaty pożyczki.

2. W przypadku śmierci pożyczkobiorcy korzystającego z pożyczki na utworzenie stanowiska pracy lub na dostosowanie stanowiska pracy do pracy zdalnej, oraz nieprowadzenia przedsiębiorstwa przez osoby, o których mowa w art. 181 ust. 5, osoba zobowiązana do spłaty pożyczki spłaca pozostały do spłaty kapitał pożyczki zgodnie z przyjętym harmonogramem spłaty pożyczki.

Art. 185. Spłata rat pożyczki po terminie wynikającym z harmonogramu spłat pożyczki powoduje konieczność zapłaty odsetek równych stopie referencyjnej, o której mowa w art. 182 ust. 2, naliczonych od daty spłaty wynikającej z harmonogramu.

Art. 186. 1. Minister właściwy do spraw pracy, na wniosek pożyczkobiorcy korzystającego jednocześnie z pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej oraz pożyczki na utworzenie pierwszego stanowiska pracy dla bezrobotnego, skierowanego przez PUP, może umorzyć jednorazowo należności z tytułu udzielonej pożyczki na utworzenie pierwszego stanowiska pracy dla bezrobotnego, skierowanego przez PUP, w wysokości należności pozostałej do spłaty na dzień złożenia wniosku spełniającego warunki określone w ust. 2, jednak nie wyższej niż 6-krotność przeciętnego wynagrodzenia.

2. Warunkami umorzenia są:

- 1) utrzymanie, przez co najmniej 12 miesięcy od dnia zatrudnienia, pierwszego stanowiska pracy dla bezrobotnego, skierowanego przez PUP;
- 2) niezaleganie ze spłatą rat pożyczki na utworzenie stanowiska pracy oraz pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej.

3. Z dniem wpływu wniosku, o którym mowa w ust. 1, do pośrednika finansowego, spłata pożyczki na utworzenie pierwszego stanowiska pracy dla bezrobotnego, skierowanego przez PUP, ulega zawieszeniu.

4. W przypadku stwierdzenia braku spełnienia warunków, o których mowa w ust. 2, pożyczkobiorca spłaca zaległe raty pożyczki wraz z odsetkami zgodnie z harmonogramem ustalonym przez pośrednika finansowego.

Art. 187. 1. Pożyczka na podjęcie działalności gospodarczej udzielona osobie uprawnionej do otrzymania środków, o których mowa w art. 147 ust. 1, podlega jednorazowo, na wniosek pożyczkobiorcy, umorzeniu przez pośrednika finansowego w części równej sześciokrotności przeciętnego wynagrodzenia, jednak nie wyższej niż 50 % wartości pożyczki.

2. Warunkami umorzenia, o którym mowa w ust. 1, są:

- 1) wykonywanie przez pożyczkobiorcę działalności gospodarczej przez co najmniej 12 miesięcy;
- 2) niezaleganie ze spłatą rat pożyczki;
- 3) nieskorzystanie ze środków, o których mowa w art. 147 ust. 1, lub innych bezzwrotnych środków publicznych na podjęcie działalności gospodarczej.

3. Pośrednik finansowy informuje o umorzeniu pożyczki w części w terminie 7 dni od dnia umorzenia PUP, w którym bezrobotny lub poszukujący pracy był zarejestrowany przed udzieleniem pożyczki, a w przypadku absolwenta CIS lub absolwenta KIS – PUP właściwy ze względu na aktualne miejsce zamieszkania.

4. Przeciętne wynagrodzenie jest przyjmowane w wysokości obowiązującej w dniu zawarcia umowy pożyczki.

5. Umorzenie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy pożyczek współfinansowanych ze środków Unii Europejskiej.

Art. 188. 1. Minister właściwy do spraw pracy może umorzyć w całości lub w części należności z tytułu niespłaconych pożyczek, o których mowa w art. 172 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 3–6, finansowanych w całości ze środków Funduszu Pracy, jeżeli zachodzą przesłanki określone w art. 56 lub art. 57 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530, 1572, 1717 i 1756).

2. Do umarzania należności, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 58 ust. 2–4 i 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Art. 189. Umorzenie, o którym mowa w art. 186 i art. 187, a także umorzenie, o którym mowa w art. 188, dokonane na podstawie przesłanek określonych w art. 56 ust. 1 pkt 5 i art. 57 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, stanowi pomoc udzielaną zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy *de minimis*.

Art. 190. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego zarządza środkami Funduszu Pracy przekazanymi przez ministra właściwego do spraw pracy oraz pełni funkcję koordynatora realizacji pożyczek i świadczenia usług doradczych i szkoleniowych, o których mowa w art. 172.

2. Podstawę realizacji zadań w zakresie określonym w ust. 1 stanowi umowa zawarta między ministrem właściwym do spraw pracy a Bankiem Gospodarstwa Krajowego.

Art. 191. Do zadań Banku Gospodarstwa Krajowego w zakresie, o którym mowa w art. 190 ust. 1, należy w szczególności:

- 1) dokonywanie wyboru pośredników finansowych i zawieranie z nimi umów;
- 2) przekazywanie środków pośrednikom finansowym;
- 3) gromadzenie środków z tytułu spłat i zwrotu pożyczek oraz oprocentowania wolnych środków;
- 4) monitorowanie realizacji pożyczek oraz zapewnienia świadczenia usług doradczych i szkoleniowych przez pośredników finansowych;
- 5) prowadzenie rozliczeń i sporządzanie sprawozdawczości dla ministra właściwego do spraw pracy;

6) opracowanie regulaminu udzielania pożyczek w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, a w przypadku pożyczek współfinansowanych ze środków Unii Europejskiej – również z ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego; 7) opracowywanie jednolitych wzorów wniosków o udzielenie pożyczek oraz wzorów innych niezbędnych dokumentów; 8) opracowywanie jednolitych wzorów rozliczeń i sprawozdań w zakresie udzielonych pożyczek; 9) sprawowanie kontroli realizacji pożyczek przez pośredników finansowych; 10) opiniowanie wniosków o umorzenie należności z tytułu udzielonych pożyczek przed przekazaniem ich do ministra właściwego do spraw pracy; 11) monitorowanie dochodzenia roszczeń z tytułu niespłaconych pożyczek udzielanych przez pośredników finansowych. Art. 192. Do zadań pośredników finansowych w zakresie, o którym mowa w art. 173 ust. 1, należy w szczególności: 1) rozpatrywanie wniosków oraz zawieranie umów w sprawie udzielania pożyczek; 2) monitorowanie realizacji umów dotyczących udzielonych pożyczek; 3) bieżąca obsługa finansowa pożyczek oraz naliczanie odsetek za niedotrzymanie przez pożyczkobiorców warunków określonych w umowach; 4) dochodzenie roszczeń z tytułu niespłaconych pożyczek; 5) opiniowanie, w zakresie finansowym oraz formalnoprawnym, wniosków pożyczkobiorców w przedmiocie umorzenia należności z tytułu udzielonych pożyczek, o którym mowa w art. 186 i art. 188; 6) przekazywanie Bankowi Gospodarstwa Krajowego skompletowanych i zweryfikowanych pod względem merytorycznym i finansowym wniosków o umorzenie pożyczek, o którym mowa w art. 186 i art. 188; 7) umarzanie pożyczek w zakresie, o którym mowa w art. 187;	

8) prowadzenie rozliczeń i sporządzanie sprawozdawczości dla Banku Gospodarstwa Krajowego; 9) zapewnienie dostępu do usług doradczych i szkoleniowych, o których mowa w art. 172 ust. 1 pkt 2 lub ust. 2 pkt 2; 10) przekazywanie, na wnioski starostów, informacji o wynikach monitorowania zatrudnienia przez wymagany okres, osób skierowanych przez powiatowe urzędy pracy u pożyczkobiorców, na utworzonych stanowiskach pracy. Art. 193. 1. Pośrednicy finansowi podejmują współpracę z uczelniami, a za ich pośrednictwem z organizacjami działającymi na rzecz rozwoju przedsiębiorczości, w szczególności akademickimi inkubatorami przedsiębiorczości, akademickimi biurami karier i centrami informacyjno-doradczymi, w celu zapewnienia możliwości skorzystania z usług doradczych i szkoleniowych przez osoby ubiegające się o pożyczkę na podjęcie działalności gospodarczej oraz pożyczkobiorców, którym takiej pożyczki udzielono. 2. Pośrednicy finansowi w miejscu obsługi osób ubiegających się o pożyczkę na podjęcie działalności gospodarczej zapewniają tym osobom dostęp do danych kontaktowych instytucji, o których mowa w ust. 1, w celu skorzystania z usług doradczych i szkoleniowych w zakresie przedsiębiorczości, obejmujących w szczególności sporządzanie opisu i kosztorysu przedsięwzięcia. 3. Pożyczkobiorcy mogą skorzystać z usług doradczych i szkoleniowych świadczonych przez instytucje, o których mowa w ust. 1, w szczególności w zakresie: 1) zakładania działalności gospodarczej; 2) form opodatkowania planowanej działalności gospodarczej; 3) prowadzenia księgowości. 4. Usługi doradcze i szkoleniowe świadczone pożyczkobiorcom mogą być finansowane ze środków, o których mowa w art. 172 ust. 1 i ust. 2, do wysokości 30 % przeciętnego wynagrodzenia na jedną uprawnioną osobę.	

Art. 194. Do zadań starostów należy współpraca z Bankiem Gospodarstwa Krajowego i pośrednikami finansowymi, polegająca w szczególności na:

- 1) wydawaniu opinii w zakresie dostępności osób bezrobotnych lub poszukujących pracy, o których mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, posiadających kwalifikacje niezbędne do wykonywania pracy na planowanym do utworzenia stanowisku pracy ze środków pożyczki, o której mowa w art. 172 ust. 3–5;
- 2) wydawaniu zaświadczeń potwierdzających posiadanie statusu bezrobotnego lub poszukującego pracy przez osoby ubiegające się o pożyczkę na podjęcie działalności gospodarczej;
- 3) kierowaniu bezrobotnych lub poszukujących pracy, o których mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, na utworzone stanowiska pracy;
- 4) monitorowaniu, we współpracy z pośrednikami finansowymi, zatrudnienia przez wymagany okres bezrobotnych lub poszukujących pracy, o których mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, skierowanych przez powiatowe urzędy pracy u pożyczkobiorców, na utworzonych stanowiskach pracy.

Art. 195. 1. Pożyczkobiorca, któremu została udzielona pożyczka na utworzenie stanowiska pracy dla bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, skierowanych przez PUP, informuje z 14-dniowym wyprzedzeniem, PUP oraz pośrednika finansowego o terminie zatrudnienia oraz potwierdza zatrudnienie bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, w terminie 7 dni od dnia zatrudnienia.

2. Pożyczkobiorca, który otrzymał pożyczkę na utworzenie stanowiska pracy dla bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, skierowanych przez PUP, informuje PUP oraz pośrednika finansowego o rozwiązaniu umowy o pracę ze skierowanym bezrobotnym lub poszukującym pracy, o których mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, nie później niż w terminie 7 dni od dnia jej rozwiązania.

3. W przypadku gdy PUP w terminie 30 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 2, nie skieruje bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, spełniającego wymagania utworzonego stanowiska pracy, pożyczkobiorca może zatrudnić na tym stanowisku bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 147 ust. 1 pkt 3, bez skierowania PUP.

Art. 196. 1. Pośrednicy finansowi przetwarzają dane osobowe osób składających wnioski o udzielenie pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej, o której mowa w art. 172 ust. 1 pkt 1 lub ust. 2 pkt 1:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) numer PESEL, a w przypadku jego braku – płeć, miejsce urodzenia, rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 3) seria i numer dowodu osobistego, o ile posiada;
- 4) data urodzenia;
- 5) wiek;
- 6) adres zamieszkania oraz adres do doręczeń;
- 7) adres elektroniczny i numer telefonu, o ile posiada;
- 8) wykształcenie, kwalifikacje, ukończone szkolenia;
- 9) doświadczenie zawodowe;
- 10) informacje niezbędne do ustalenia statusu uprawniającego do złożenia wniosku o udzielenie pożyczki:
 - a) status na rynku pracy,
 - b) posiadanie statusu studenta,

c) posiadanie statusu opiekuna osoby niepełnosprawnej oraz dane osobowe osoby niepełnosprawnej lub dziecka niepełnosprawnego, obejmujące: imię (imiona) i nazwisko, numer PESEL, a w przypadku jego braku – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, d) informacje o uzyskiwanych dochodach, e) informacje o zamieszkiwaniu za granicą w okresie ostatnich 24 miesięcy; 11) numer rachunku płatniczego; 12) informacje o wyrażeniu albo niewyrażeniu zgody na przetwarzanie danych osobowych w związku z działaniami informacyjno-promocyjnymi i badawczymi. 2. W przypadku osób składających wnioski o udzielenie pożyczki na utworzenie stanowiska pracy, o której mowa w art. 172 ust. 3–5 lub pożyczki na dostosowanie stanowiska pracy do pracy zdalnej, o której mowa w art. 172 ust. 6, oraz pożyczkobiorców korzystających z pożyczek, o których mowa w art. 172 ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 1 lub ust. 3–6, poza danymi wskazanymi w ust. 1, pośrednicy finansowi przetwarzają następujące dane osobowe: 1) identyfikator podatkowy NIP; 2) numer identyfikacyjny REGON; 3) adres wykonywania działalności gospodarczej lub innej działalności uprawniającej do ubiegania się o pożyczkę, o której mowa w art. 172 ust. 3–6. 3. W celu ustanowienia zabezpieczenia umowy pożyczki, o której mowa w art. 179 ust. 1 lub 3, pośrednik finansowy może, w zależności od zaproponowanej przez wnioskodawcę formy zabezpieczenia, przetwarzać dane osobowe pożyczkobiorcy lub poręczyciela w zakresie, o którym mowa w ust. 1 i 2, oraz dane osobowe dotyczące: 1) stanu cywilnego; 2) danych osobowych małżonka:	

a) imię (imiona) i nazwisko, b) numer PESEL, a w przypadku jego braku – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, c) seria i numer dowodu osobistego, o ile posiada, d) adres zamieszkania; 3) sytuacji majątkowej: wspólności majątkowej, uzyskiwanych dochodów, aktualnych zobowiązań finansowych, posiadanego majątku. 4. W celu realizacji umowy pożyczki na utworzenie stanowiska pracy, pośrednik finansowy, a w przypadku wniosku o umorzenie pożyczki, o którym mowa w art. 186 ust. 1, w celu jego rozpatrzenia – także Bank Gospodarstwa Krajowego i minister właściwy do spraw pracy przetwarzają, poza danymi wskazanymi w ust. 1 i 2, dane osobowe pracownika pożyczkobiorcy, zatrudnionego na utworzonym dzięki pożyczce stanowisku pracy: 1) imię (imiona) i nazwisko; 2) numer PESEL, a w przypadku jego braku – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość; 3) data urodzenia; 4) adres zamieszkania oraz adres do doręczeń; 5) miejsce i okres zatrudnienia. 5. W przypadku zawarcia umowy pożyczki na dostosowanie stanowiska pracy do pracy zdalnej, pośrednik finansowy przetwarza dane osobowe pracownika pożyczkobiorcy, o których mowa w ust. 4. 6. W celu rozpatrzenia wniosku o umorzenie pożyczki, o którym mowa w art. 188, pośrednik finansowy, Bank Gospodarstwa Krajowego, a także minister właściwy do spraw pracy przetwarzają, poza danymi wskazanymi w ust. 1–5, dane osobowe dotyczące sytuacji rodzinnej i majątkowej pożyczkobiorcy oraz osób zamieszkujących z pożyczkobiorcą we wspólnym gospodarstwie domowym. W szczególnych przypadkach, gdy jest to niezbędne do rozpatrzenia wniosku o	

umorzenie pożyczki, mogą być również przetwarzane dane osobowe dotyczące zdrowia pożyczkobiorcy lub osób zamieszkujących z nim we wspólnym gospodarstwie domowym.

7. Przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio do innych osób zobowiązanych do zwrotu pożyczki lub należności z nią związanych.

8. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1–6, są przetwarzane przez okres 10 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym przyznano pomoc *de minimis*.

Rozdział 7

Zlecanie zadań agencjom zatrudnienia

Art. 197. 1. Starosta może zawrzeć z agencją zatrudnienia umowę na doprowadzenie skierowanego bezrobotnego do zatrudnienia, z tytułu którego osoba będzie osiągała miesięcznie wynagrodzenie w wysokości co najmniej połowy minimalnego wynagrodzenia za pracę, trwającego przez okres 180 dni w okresie 240 dni od dnia skierowania bezrobotnego do agencji zatrudnienia.

2. Do okresu zatrudnienia, o którym mowa w ust. 1:

- 1) zalicza się okres zatrudnienia, podejmowanego na podstawie oferty przedstawionej przez agencję zatrudnienia;
- 2) nie zalicza się okresu zatrudnienia, z tytułu którego osoba będzie osiągała wynagrodzenie dofinansowane lub refundowane z Funduszu Pracy lub Europejskiego Funduszu Społecznego Plus.

3. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa:

- 1) liczbę bezrobotnych, którzy będą kierowani do agencji zatrudnienia;

2) tryb kierowania bezrobotnych do agencji zatrudnienia, w tym zasady uzupełniania liczby bezrobotnych, o których mowa w pkt 1, w przypadku niestawienia się bezrobotnego skierowanego przez PUP w agencji zatrudnienia lub zrezygnowania bezrobotnego z udziału w tej formie pomocy; 3) zakres danych o bezrobotnych, przekazywanych agencji zatrudnienia przez PUP, obejmujący: a) imię i nazwisko, b) numer PESEL, a w przypadku jego braku – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, c) adres zamieszkania, d) wykształcenie, uprawnienia i doświadczenie zawodowe; 4) dane przekazywane staroście przez agencję zatrudnienia w formie pisemnej, obejmujące: a) informacje mające wpływ na status bezrobotnego, b) nazwę i dane identyfikacyjne pracodawcy zgłaszającego osobę do ubezpieczeń społecznych; 5) kwotę wynagrodzenia należnego agencji zatrudnienia za utrzymanie przez osobę zatrudnienia spełniającego warunki, o których mowa w ust. 1; 6) warunki i tryb przekazania środków Funduszu Pracy przysługujących agencji zatrudnienia; 7) inne informacje niestanowiące danych osobowych. 4. Wynagrodzenie należne agencji zatrudnienia, o którym mowa w ust. 3 pkt 5, nie może przekroczyć 150 %, a w przypadku długotrwale bezrobotnych oraz bezrobotnych do 30. roku życia 200 % przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego w dniu opublikowania ogłoszenia o wszczęciu postępowania w celu wyłonienia agencji zatrudnienia. 5. Wypłata wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 4, następuje w dwóch częściach: 1) 15 % wynagrodzenia – po utrzymaniu przez osobę przez okres 30 dni zatrudnienia spełniającego warunki, o których mowa w ust. 1,	

2) 85 % wynagrodzenia – po utrzymaniu przez osobę przez okres kolejnych 150 dni zatrudnienia spełniającego warunki, o których mowa w ust. 1 – niezwłocznie po pozyskaniu przez PUP informacji, o których mowa w ust. 7. 6. W przypadku gdy okres, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, jest krótszy niż 150 dni, wynagrodzenie jest obliczane proporcjonalnie do okresu utrzymania zatrudnienia z kwoty 85 % wynagrodzenia. 7. Starosta pozyskuje z systemu teleinformatycznego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, dane, o których mowa w art. 50 ust. 14 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 10, w celu ustalenia, czy osoba była zatrudniona przez okresy, o których mowa w ust. 5, oraz czy podjęte zatrudnienie spełniało warunki, o których mowa w ust. 1, lub dokonuje ustaleń w oparciu o dokumenty pozyskane od osoby lub jej pracodawcy. 8. Pozyskanie informacji, o których mowa w ust. 5, następuje: 1) niezwłocznie po upływie 30 dni od dnia utraty statusu bezrobotnego z powodu podjęcia zatrudnienia; 2) po uzyskaniu od agencji zatrudnienia informacji o utracie przez osobę zatrudnienia, nie później niż po upływie 240 dni od dnia skierowania bezrobotnego do agencji zatrudnienia. 9. W okresie udziału bezrobotnego w działaniach realizowanych przez agencję zatrudnienia, zgodnie z umową, o której mowa w ust. 1, PUP nie kieruje bezrobotnego do innych form pomocy określonych w ustawie, z zastrzeżeniem sfinansowania kosztów przejazdu, o których mowa w art. 206 ust. 1.	

Rozdział 8

Wsparcie dla długotrwale bezrobotnych

Art. 198. W celu zaplanowania i realizacji działań umożliwiających powrót na rynek pracy długotrwale bezrobotnych korzystających ze świadczeń pomocy społecznej, starosta i kierownik ośrodka pomocy społecznej, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych – dyrektor centrum usług społecznych, zawierają porozumienie o współpracy, które określa zasady współpracy, zakres pomocy możliwej do udzielenia długotrwale bezrobotnemu oraz tryb wymiany informacji obejmujących:

- 1) informacje o udzielonej osobie długotrwale bezrobotnej pomocy i jej efektach oraz planowanych wobec tej osoby działaniach realizowanych przez:
 - a) starostę i inne podmioty lub instytucje działające na jego zlecenie, lub realizujące wobec długotrwale bezrobotnego działania na skutek skierowania przez starostę,
 - b) ośrodek pomocy społecznej, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych – centrum usług społecznych, w ramach kontraktu socjalnego;
- 2) informacje o długotrwale bezrobotnych zawierające dane tych osób obejmujące:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) numer PESEL, a w przypadku jego braku – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 3) inne dane niestanowiące danych osobowych.

Art. 199. 1. PUP może skierować długotrwale bezrobotnego do centrum integracji społecznej w celu realizacji indywidualnego programu zatrudnienia socjalnego, o którym mowa w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym z powiadomieniem właściwego dla zamieszkania lub pobytu tej osoby ośrodka pomocy społecznej, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych – centrum usług społecznych.

2. Centrum integracji społecznej realizujące indywidualny program zatrudnienia socjalnego, o którym mowa w ust. 1, po zakończeniu jego realizacji przekazuje PUP zaświadczenie, o którym mowa w art. 13 ust. 5a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym.

Art. 200. 1. Starosta może sfinansować z Funduszu Pracy działania w zakresie reintegracji społecznej długotrwale bezrobotnych, mających na celu odbudowanie i podtrzymanie u długotrwale bezrobotnych umiejętności pełnienia ról społecznych w życiu społecznym i zawodowym oraz zmotywowanie tych osób do podejmowania aktywności zawodowej zlecone:

- 1) instytucjom tworzącym centra integracji społecznej lub kluby integracji społecznej, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym, lub
- 2) podmiotom ekonomii społecznej, o których mowa w ustawie z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej, prowadzącym działalność statutową na rzecz integracji i reintegracji społecznej osób zagrożonych wykluczeniem społecznym lub przeciwdziałania uzależnieniom i patologiom społecznym.

2. Realizacja działań w zakresie reintegracji społecznej długotrwale bezrobotnych odbywa się na podstawie umowy, która określa:

- 1) liczbę długotrwale bezrobotnych;

2) zakres działań obejmujący w szczególności indywidualne lub grupowe poradnictwo specjalistyczne, warsztaty motywacyjne, grupy terapeutyczne i grupy wsparcia; 3) okres realizacji; 4) przewidywane efekty, z podaniem mierników pozwalających ocenić indywidualne efekty; 5) kwotę i tryb przekazania środków Funduszu Pracy przysługujących z tytułu realizacji działań w zakresie reintegracji społecznej; 6) zasady i zakres dokumentowania działań w zakresie reintegracji społecznej podjętych wobec długotrwale bezrobotnych oraz sposób wymiany informacji; 7) sposób kontroli i zakres monitorowania; 8) inne informacje niestanowiące danych osobowych.	

3. Działania, o których mowa w ust. 1, są realizowane w wymiarze 4 godzin dziennie przez okres nie dłuższy niż 6 miesięcy.

4. Kwota środków Funduszu Pracy przeznaczonych na finansowanie zleconych działań w zakresie reintegracji społecznej jest ustalana z uwzględnieniem stawki godzinowej pracy trenera, w wysokości do 5 % minimalnego wynagrodzenia za pracę.

5. W okresie udziału długotrwale bezrobotnego w działaniach, o których mowa w ust. 1, PUP nie kieruje do bezrobotnego innych form pomocy określonych w ustawie, z zastrzeżeniem sfinansowania kosztów przejazdu, o których mowa w art. 206 ust. 1.

6. Do zlecania działań w zakresie reintegracji społecznej osób długotrwale bezrobotnych, w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

Rozdział 9

Pakiet aktywizacyjny

Art. 201. 1. PUP może skierować bezrobotnego do realizacji pakietu aktywizacyjnego, składającego się z więcej niż jednej formy pomocy.

2. W ramach pakietu aktywizacyjnego, o którym mowa w ust. 1, dopuszcza się maksymalnie trzy formy pomocy, o których mowa w art. 28 pkt 1.

Rozdział 10

Wsparcie dla osób do 30. roku życia

Art. 202. 1. PUP powierza co najmniej jednemu doradcy do spraw zatrudnienia, o którym mowa w art. 89 ust. 1 funkcję doradcy do spraw osób do 30. roku życia, którego zadaniem jest w szczególności przygotowanie IPD.

2. Sporządzenie IPD jest poprzedzone oceną umiejętności cyfrowych bezrobotnego lub poszukującego pracy do 30. roku życia. Ocena umiejętności cyfrowych następuje przez wypełnienie ankiety umiejętności cyfrowych udostępnionej w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 3. PUP może odstąpić od przeprowadzenia oceny umiejętności cyfrowych, jeśli bezrobotny lub poszukujący pracy był już poddany tej ocenie.

3. Osobie do 30. roku życia w okresie do 4 miesięcy od dnia rejestracji jako bezrobotny lub poszukujący pracy PUP przedstawia propozycję zatrudnienia, stażu, szkolenia lub innej formy pomocy, zgodnie z IPD.

4. W przypadkach uzasadnionych wynikami oceny, o której mowa w ust. 2, PUP umożliwia bezrobotnemu lub poszukującemu pracy do 30. roku życia nabycie umiejętności cyfrowych.

5. Nabycie umiejętności cyfrowych przez osoby do 30. roku życia może nastąpić w ramach:

1) szkolenia, o którym mowa w art. 99 lub art. 101 ust. 1 pkt 1, albo szkolenia realizowanego w ramach bonu na kształcenie ustawiczne lub stażu – w przypadku gdy program tego szkolenia albo stażu obejmuje nabycie umiejętności cyfrowych; 2) poradnictwa zawodowego, o którym mowa w art. 87. Art. 203. WUP, PUP lub OHP może utworzyć ze środków Funduszu Pracy lub innych środków publicznych punkt obsługi osób młodych do 30. roku życia, oferujący: 1) kompleksową informację w zakresie: a) zatrudnienia i innych form pomocy, b) możliwości skorzystania ze świadczeń z pomocy społecznej i mieszkalnictwa socjalnego, c) podmiotów świadczących usługi publicznej opieki zdrowotnej, w tym rehabilitacji, d) dalszego kształcenia, e) podjęcia zatrudnienia w podmiotach ekonomii społecznej; 2) możliwość uzyskania poradnictwa zawodowego i psychologicznego. Art. 204. 1. Rada Ministrów może przyjąć rządowe programy promocji zatrudnienia i podnoszenia umiejętności skierowane do osób młodych do 30. roku życia. 2. Programy, o których mowa w ust. 1, mogą w szczególności dotyczyć realizacji form pomocy, o których mowa w art. 99 i w art. 114, na zasadach odrębnych.	

Rozdział 11

Dodatkowe formy pomocy

Art. 205. 1. PUP może skierować bezrobotnego lub poszukującego pracy na badania lekarskie lub psychologiczne mające na celu stwierdzenie zdolności bezrobotnego lub poszukującego pracy do wykonywania pracy, uczestnictwa w formie pomocy lub wykluczenie przeciwwskazań do wykonywania prac związanych z formą pomocy.

2. Koszty badań, o których mowa w ust. 1, są finansowane z Funduszu Pracy, w formie wpłaty na konto wykonawcy badania albo bezrobotnego lub poszukującego pracy.

3. Koszty zwracane bezrobotnemu lub poszukującemu pracy nie mogą być wyższe niż 120 % kosztów analogicznego badania finansowanego przez wpłatę na konto wykonawcy badania.

Art. 206. 1. Starosta może na podstawie umowy finansować z Funduszu Pracy przez okres do 12 miesięcy koszty przejazdu w związku z podjęciem przez bezrobotnego lub poszukującego pracy zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub udziału w formie pomocy, gdy spełnione są łącznie następujące warunki:

- 1) podjęcie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub udział w formie pomocy nastąpiło na podstawie:
 - a) skierowania lub informacji z PUP,
 - b) umowy ze starostą,
 - c) skierowania agencji zatrudnienia w przypadku określonym w art. 197;
- 2) uzyskiwane wynagrodzenie lub inny przychód nie przekracza 200 % minimalnego wynagrodzenia za pracę.

2. Starosta może na podstawie umowy finansować z Funduszu Pracy przez okres, o którym mowa w ust. 1, koszty zakwaterowania w związku z podjęciem przez bezrobotnego lub poszukującego pracy zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub udziału w formie pomocy, gdy spełnione są łącznie następujące warunki:

1) na podstawie: a) skierowania lub informacji z PUP, b) umowy ze starostą, c) skierowania agencji zatrudnienia w przypadku określonym w art. 197 – podjął zatrudnienie, inną pracę zarobkową lub udział w formie pomocy poza miejscem zamieszkania w miejscowości, do której czas dojazdu i powrotu do miejsca zamieszkania wynosi łącznie ponad 3 godziny dziennie; 2) mieszka w hotelu lub wynajętym mieszkaniu w miejscowości lub w pobliżu miejscowości, w której jest zatrudniona lub bierze udział w innej formie pomocy; 3) uzyskuje wynagrodzenie lub inny przychód w wysokości nie przekraczającej 200 % minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w miesiącu, za który jest dokonywany zwrot kosztów zakwaterowania. 3. Starosta może zwrócić bezrobotnemu koszt przejazdu do pracodawcy i powrotu do miejsca zamieszkania w przypadku skierowania go do pracodawcy, który zgłosił ofertę pracy. 4. Starosta może zwrócić bezrobotnemu lub poszukującemu pracy koszt przejazdu na badania lekarskie lub psychologiczne i powrotu do miejsca zamieszkania, jeżeli na badania te został on skierowany przez starostę i dojeżdża do tych miejsc. 5. Na wniosek bezrobotnego lub poszukującego pracy starosta może wypłacić zaliczkę na sfinansowanie kosztów przejazdu. 6. Starosta refunduje z Funduszu Pracy koszty wyżywienia i zakwaterowania bezrobotnego lub poszukującego pracy na szkolenie odbywane poza miejscem zamieszkania, jeżeli wynika to z umowy zawartej z instytucją szkoleniową. 7. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do zorganizowanego przez starostę przejazdu bezrobotnych lub poszukujących pracy w związku z podjęciem przez nich udziału w formie pomocy.	

Art. 207. 1. Starosta może finansować z Funduszu Pracy koszty zorganizowanego przejazdu bezrobotnych lub poszukujących pracy, skierowanych przez starostę do udziału w targach pracy i giełdach pracy organizowanych przez WUP w ramach pośrednictwa pracy na terenie innego powiatu.

2. Zorganizowany przejazd bezrobotnych lub poszukujących pracy na miejsce targów pracy i giełd pracy, o których mowa w ust. 1, i z powrotem, odbywa się z miejsc określonych przez PUP.

3. WUP, PUP lub OHP organizując targi pracy może sfinansować z Funduszu Pracy, w szczególności koszty związane z upowszechnianiem informacji o targach pracy, wynajmem, montażem i transportem sprzętu, koszty usług teleinformatycznych oraz koszty wynajmu powierzchni i stoisk wystawienniczych.

Art. 208. 1. Na wniosek bezrobotnego, starosta może na podstawie umowy przyznać bon na zasiedlenie w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 200 % przeciętnego wynagrodzenia za pracę, w związku z zamiarem podjęcia przez bezrobotnego pracy na podstawie umowy o pracę, innej pracy zarobkowej, zwanych dalej „pracą”, lub zamiarem wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli odległość od miejsca dotychczasowego zamieszkania do miejscowości, w której bezrobotny zamieszka w związku z zamiarem podjęcia pracy lub działalności gospodarczej, wynosi co najmniej 80 km lub łączny najkrótszy czas dotarcia do tej miejscowości i powrotu do dotychczasowego miejsca zamieszkania przekracza 3 godziny dziennie.

2. Starosta może zażądać od bezrobotnego dokumentów potwierdzających dotychczasowe miejsce zamieszkania wskazane we wniosku, o którym mowa w ust. 1.

3. Środki Funduszu Pracy przyznane w ramach bonu na zasiedlenie bezrobotny przeznacza na pokrycie kosztów zamieszkania związanych z podjęciem pracy lub wykonywaniem działalności gospodarczej, o których mowa w ust. 1.

4. Bezrobotny, któremu został przyznany bon na zasiedlenie, jest obowiązany:

1) w okresie 240 dni liczonych od dnia zawarcia umowy z PUP, wykonywać przez okres co najmniej 180 dni pracę lub prowadzić działalność gospodarczą, o których mowa w ust. 1; 2) z tytułu wykonywanej pracy lub działalności gospodarczej, o których mowa w pkt 1, osiągać wynagrodzenie lub przychód w wysokości co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie; 3) nie później, niż w terminie 30 dni następujących po upływie 240 dni od dnia podpisania umowy z PUP złożyć oświadczenie o spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 1, oraz oświadczenie lub dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w pkt 1 i 2. 5. W przypadku niewywiązania się przez bezrobotnego z obowiązku, o którym mowa w ust. 4 pkt 3, wzywa się go do złożenia oświadczeń lub dokumentów, wyznaczając mu termin nie krótszy niż 14 dni od daty doręczenia wezwania. 6. Do okresu 180 dni, o których mowa w ust. 4 pkt 1, wlicza się czas, w którym bezrobotny po otrzymaniu bonu na zasiedlenie został powołany do ćwiczeń wojskowych lub przeszkolenia wojskowego na podstawie ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2024 r. poz. 248, 834, 1089, 1222, 1248 1585 i 1871). 7. Oświadczenia, o których mowa w ust. 4 pkt 3, zawierają: 1) nazwę pracodawcy lub zleceniodawcy, lub nazwę działalności gospodarczej; 2) identyfikator podatkowy NIP pracodawcy, zleceniodawcy lub przedsiębiorcy; 3) miejsce wykonywania pracy lub działalności gospodarczej; 4) formę i okres pracy lub okres wykonywanej działalności gospodarczej; 5) informację o spełnieniu warunku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2; 6) informację o odległości lub czasie dojazdu – od miejsca dotychczasowego zamieszkania do miejscowości, w której bezrobotny zamieszkał w związku z podjęciem pracy lub wykonywaniem działalności gospodarczej.	

8. Oświadczenia, o których mowa w ust. 4 pkt 3, są składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenia jest obowiązany do zawarcia w nich klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 1 i 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

9. Na wniosek bezrobotnego starosta z uzasadnionej przyczyny może przedłużyć okres 240 dni, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, nie dłużej jednak niż o 90 dni, o ile wniosek ten zostanie złożony przed upływem 30 dni, o których mowa w ust. 4 pkt 3. Wnioski złożone po terminie starosta pozostawia bez rozpoznania.

10. Starosta może pozyskać z systemu teleinformatycznego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych dane, o których mowa w art. 50 ust. 14–16 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 10, w celu ustalenia, czy osoba spełniła warunki, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 2, lub dokonać ustaleń w oparciu o dokumenty pozyskane od osoby lub jej pracodawcy.

11. Do okresu pracy lub działalności gospodarczej, o których mowa w ust. 4 pkt 1, nie zalicza się:

- 1) okresu pracy u pracodawcy lub zleceniodawcy, na rzecz którego osoba wykonywała pracę w okresie 180 dni przypadających bezpośrednio przed rejestracją jako bezrobotny;
- 2) okresu pracy z tytułu, którego osoba będzie osiągała wynagrodzenie dofinansowane lub refundowane z Funduszu Pracy;
- 3) okresu prowadzenia działalności gospodarczej, na którą osoba w ciągu ostatnich 12 miesięcy otrzymała z Funduszu Pracy dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej.

12. Kwota bonu na zasiedlenie podlega zwrotowi na wezwanie starosty:

- 1) w całości – w przypadku niewywiązania się osoby z któregośkolwiek z warunków, o których mowa w ust. 1, 4 lub 5;

- 2) proporcjonalnie do okresu niewykonywania pracy lub działalności gospodarczej – w przypadku gdy okres pracy lub wykonywanie działalności gospodarczej, spełniającej warunki, o których mowa w ust. 1 i 4 pkt 2, jest krótszy niż 180 dni.

13. Zwrot kwoty bonu, o której mowa w ust. 12, następuje bez odsetek ustawowych w terminie nie krótszym niż 30 dni od daty doręczenia wezwania do zwrotu.

Rozdział 12

Programy specjalne

Art. 209. 1. Starosta może inicjować i realizować program specjalny w celu aktywizacji zawodowej i przywracania na rynek pracy bezrobotnych.

2. Program specjalny może być realizowany samodzielnie przez starostę lub we współpracy z:

- 1) publicznymi służbami zatrudnienia,
 - 2) agencjami zatrudnienia,
 - 3) podmiotami ekonomii społecznej,
 - 4) podmiotami posiadającymi akredytację i status ośrodka wsparcia ekonomii społecznej, o którym mowa w art. 36 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej,
 - 5) gminami,
 - 6) pracodawcami
- na podstawie pisemnego porozumienia.

3. W przypadku podmiotów ekonomii społecznej, o których mowa w art. 2 pkt 5 lit. b i c ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej, pisemne porozumienie, o którym mowa w ust. 2, jest zawierane z jednostkami tworzącymi lub prowadzącymi te podmioty.

4. Program specjalny jest finansowany z kwoty środków (limitu) na finansowanie form pomocy, o której mowa w art. 267 ust. 1.

5. Realizowane w ramach programu specjalnego formy pomocy i specyficzne elementy wspierające zatrudnienie są finansowane z Funduszu Pracy.

6. Maksymalna wysokość środków Funduszu Pracy przeznaczonych na finansowanie specyficznych elementów wspierających zatrudnienie na jednego uczestnika programu specjalnego nie może przekroczyć 150 % przeciętnego wynagrodzenia.

7. Specyficzne elementy wspierające zatrudnienie, zakupione z Funduszu Pracy przez PUP, mogą stać się własnością uczestnika programu specjalnego po zakończeniu programu specjalnego lub po zakończeniu udziału w programie specjalnym z powodu podjęcia zatrudnienia, o ile są niezbędne do uzyskania lub utrzymania zatrudnienia.

8. Minister właściwy do spraw pracy może przyznać na realizację programów specjalnych środki z rezerwy Funduszu Pracy, o której mowa w art. 267 ust. 2.

Rozdział 13

Programy regionalne

Art. 210. 1. Program regionalny jest inicjowany przez marszałka województwa.

2. Program regionalny może być inicjowany na wniosek starosty, wojewódzkiej rady rynku pracy albo wojewódzkiej rady dialogu społecznego.

3. Program regionalny jest inicjowany na podstawie diagnozy sytuacji na rynku pracy dokonanej na podstawie analiz i prognoz dotyczących w szczególności: 1) sytuacji bezrobotnych i poszukujących pracy na rynkach pracy województwa, powiatów i gmin; 2) zapotrzebowania pracodawców i przedsiębiorców na zawody, umiejętności lub kwalifikacje na regionalnym rynku pracy; 3) mobilności siły roboczej. 4. Program regionalny jest realizowany przez WUP w porozumieniu z powiatowymi urzędami pracy. 5. Na podstawie diagnozy sytuacji na rynku pracy WUP określa grupy bezrobotnych, poszukujących pracy, pracodawców i przedsiębiorców, dla których jest konieczne przygotowanie programu regionalnego, oraz dokonuje wyboru powiatów o najwyższym udziale tych bezrobotnych w ogólnej liczbie bezrobotnych w powiecie. 6. WUP przekazuje powiatowym urzędом pracy przewidzianym do udziału w programie regionalnym założenia programu regionalnego, obejmujące w szczególności: 1) diagnozę sytuacji na wojewódzkim rynku pracy, z uwzględnieniem sytuacji w poszczególnych powiatach i gminach; 2) wykaz powiatów proponowanych do objęcia programem regionalnym; 3) proponowaną: a) liczbę i strukturę uczestników programu regionalnego w poszczególnych powiatach, b) wysokość środków Funduszu Pracy w przeliczeniu na jednego uczestnika programu regionalnego, c) wysokość środków Funduszu Pracy dla poszczególnych powiatów; 4) oczekiwane wskaźniki efektywności programu regionalnego dla poszczególnych powiatów. 7. Po akceptacji założeń programu regionalnego przez starostę, PUP przygotowuje propozycję działań, którymi zostaną objęci uczestnicy programu regionalnego w powiecie.	

8. WUP we współpracy z PUP: 1) uzgadnia zakres działań, którymi zostaną objęci uczestnicy programu regionalnego, oraz przewidywane wskaźniki efektywności programu regionalnego dla powiatu; 2) dokonuje analizy czynników mogących wpłynąć negatywnie na efektywność programu regionalnego w powiecie oraz uzgadnia propozycję działań niezbędnych do podjęcia w przypadku wystąpienia zagrożenia realizacji programu regionalnego w powiecie. 9. Podstawą wdrożenia programu regionalnego jest porozumienie zawarte między WUP a powiatowymi urzędami pracy, które określa w szczególności: 1) wykaz powiatów, na których terenie będzie realizowany program regionalny, i uzasadnienie wyboru tych powiatów; 2) liczbę i strukturę uczestników programu regionalnego, ogółem i odrębnie dla poszczególnych powiatów; 3) zakres działań planowanych do realizacji w ramach programu regionalnego w poszczególnych powiatach; 4) koszt programu regionalnego, ogółem i odrębnie dla poszczególnych powiatów oraz źródła finansowania; 5) wskaźniki efektywności, ogółem dla programu regionalnego i odrębnie dla poszczególnych powiatów; 6) czynniki mogące wpłynąć negatywnie na efektywność programu regionalnego oraz działania niezbędne do podjęcia w przypadku wystąpienia zagrożenia realizacji programu regionalnego. 10. Programy regionalne są finansowane ze środków Funduszu Pracy. 11. Marszałek województwa monitoruje realizację programu regionalnego w poszczególnych powiatach oraz wdraża działania zaradcze w przypadku wystąpienia zagrożenia realizacji programu regionalnego.	

Rozdział 14

Projekty pilotażowe

Art. 211. 1. Projekt pilotażowy może być inicjowany przez ministra właściwego do spraw pracy, marszałka lub starostę.

2. Projekt pilotażowy wymaga akceptacji ministra właściwego do spraw pracy.

3. Projekt pilotażowy zawierający w szczególności opis nowych rozwiązań o charakterze systemowym wraz z uzasadnieniem potrzeby ich wdrożenia, powinien zostać przedłożony ministrowi właściwemu do spraw pracy.

4. Projekt pilotażowy po uzyskaniu pozytywnej opinii ministra właściwego do spraw pracy, jest realizowany na podstawie umowy zawieranej między ministrem właściwym do spraw pracy, a podmiotem, o którym mowa w ust. 6.

5. Umowa, o której mowa w ust. 4, określa w szczególności warunki realizacji projektu pilotażowego, wysokość środków przeznaczonych na ten cel i sposób ich wydatkowania.

6. Projekt pilotażowy może być realizowany samodzielnie lub we współpracy przez:

- 1) WUP;
- 2) PUP;
- 3) podmioty ekonomii społecznej;
- 4) OHP;
- 5) agencje zatrudnienia;
- 6) instytucje szkoleniowe;
- 7) jednostki samorządu terytorialnego;

8) podmioty tworzące centra integracji społecznej lub podmioty prowadzące kluby integracji społecznej, o których mowa w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym;

9) inne podmioty współpracujące z urzędami pracy.

7. W przypadku podmiotów ekonomii społecznej, o których mowa w art. 2 pkt 5 lit. b i c ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej, umowa, o której mowa w ust. 4, jest zawierana z jednostkami tworzącymi lub prowadzącymi te podmioty.

8. Projekty pilotażowe wraz z kosztami ich obsługi są finansowane z rezerwy Funduszu Pracy, o której mowa w art. 267 ust. 2.

9. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze wytycznych umieszczonych na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw pracy w Biuletynie Informacji Publicznej warunki i tryb inicjowania, realizacji i koordynacji projektów pilotażowych.

10. W celu realizacji danego projektu pilotażowego, realizator przetwarza dane osobowe, o których mowa w art. 47 ust. 2 pkt 1–14 i 16–21 oraz ust. 3 pkt 1, 2, 5, 6 oraz 8–12, w tym dane, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych).

11. Dane osobowe, o których mowa w ust. 10, mogą przetwarzać wyłącznie osoby posiadające pisemne upoważnienie. Osoby posiadające pisemne upoważnienie są obowiązane do zachowania tych danych w tajemnicy.

12. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 10, przepis art. 50 ust. 4 i 6 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 15

Program aktywizacyjny dla osób niepełnosprawnych lub opiekunów osób niepełnosprawnych

Art. 212. 1. Minister właściwy do spraw pracy może opracować resortowy program aktywizacyjny dla osób niepełnosprawnych lub opiekunów osób niepełnosprawnych.

2. W ramach programu aktywizacyjnego dla osób niepełnosprawnych lub opiekunów osób niepełnosprawnych mogą być podejmowane działania mające na celu wspieranie aktywizacji zawodowej i aktywności społecznej osób niepełnosprawnych lub opiekunów osób niepełnosprawnych.

3. Program aktywizacyjny dla osób niepełnosprawnych lub opiekunów osób niepełnosprawnych wraz z kosztami jego obsługi jest finansowany z Funduszu Pracy.

4. Powierzenie realizacji zadań w zakresie programu aktywizacyjnego dla osób niepełnosprawnych lub opiekunów osób niepełnosprawnych odbywa się po przeprowadzeniu konkursu ofert ogłaszanego przez ministra właściwego do spraw pracy.

5. Konkurs ofert jest kierowany do:

- 1) podmiotów ekonomii społecznej;
- 2) publicznych służb zatrudnienia;
- 3) OHP;
- 4) agencji zatrudnienia;
- 5) instytucji szkoleniowych;
- 6) jednostek samorządu terytorialnego.

6. Na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw pracy w Biuletynie Informacji Publicznej umieszcza się ogłoszenie o konkursie ofert oraz informacje o wyniku tego konkursu.

7. W przypadku podmiotów ekonomii społecznej, o których mowa w art. 2 pkt 5 lit. b i c ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej, ofertę składają jednostki tworzące te podmioty.

8. Do wyboru realizatorów zadań nie stosuje się przepisów o prowadzeniu działalności pożytku publicznego na podstawie zlecenia realizacji zadań publicznych, o których mowa w dziale II w rozdziale 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

Art. 213. 1. W ogłoszeniu o konkursie ofert określa się:

- 1) zadanie będące przedmiotem konkursu ofert;
- 2) wysokość środków przeznaczonych na realizację zadania;
- 3) terminy i warunki realizacji zadania;
- 4) kryteria oceny ofert;
- 5) miejsce i termin składania ofert – przy czym termin ten nie może być krótszy niż 7 dni od dnia ogłoszenia konkursu;
- 6) termin rozstrzygnięcia konkursu ofert;
- 7) termin i sposób ogłoszenia wyników konkursu ofert;
- 8) informację o możliwości odwołania konkursu ofert przed upływem terminu na złożenie ofert oraz możliwości przedłużenia terminu złożenia ofert i terminu rozstrzygnięcia konkursu ofert;
- 9) dodatkowe warunki lub informacje – o ile jest to konieczne.

2. Oferta złożona w konkursie ofert zawiera:

- 1) szczegółowy sposób realizacji zadania;
- 2) termin i miejsce realizacji zadania;

3) harmonogram działań w zakresie realizacji zadania; 4) kalkulację przewidywanych kosztów realizacji zadania; 5) inne postanowienia wynikające z dodatkowych warunków lub informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 9. 3. Do oferty dołącza się: 1) aktualny odpis z odpowiedniego rejestru lub inne dokumenty informujące o statusie prawnym podmiotu składającego ofertę i umocowaniu osób go reprezentujących; 2) oświadczenie osoby uprawnionej do reprezentowania podmiotu składającego ofertę potwierdzające, że w stosunku do podmiotu składającego ofertę nie stwierdzono niezgodnego z przeznaczeniem wykorzystania środków publicznych; 3) oświadczenie osoby uprawnionej do reprezentowania podmiotu składającego ofertę o niekaralności zakazem pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi oraz o niebyciu skazanym za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe. 4. Oświadczenia, o których mowa w ust. 3 pkt 2 i 3, są składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 1 i 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. 5. Minister właściwy do spraw pracy może powołać zespół do oceny ofert w składzie co najmniej trzech osób. W przypadku powołania zespołu minister właściwy do spraw pracy wyznacza przewodniczącego zespołu.	

6. Do członków zespołu biorących udział w przeprowadzaniu konkursu ofert oraz dokonywaniu wyboru najkorzystniejszych ofert stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące wyłączenia pracownika.

Art. 214. 1. Realizacja programu aktywizacyjnego dla osób niepełnosprawnych lub opiekunów osób niepełnosprawnych odbywa się na podstawie umowy.

2. Umowa określa:

- 1) liczbę osób niepełnosprawnych lub opiekunów osób niepełnosprawnych objętych programem;
- 2) zakres działań i okres ich realizacji;
- 3) przewidywane efekty, z podaniem mierników pozwalających ocenić indywidualne efekty;
- 4) kwotę i tryb przekazania środków Funduszu Pracy przysługujących z tytułu realizacji programu aktywizacyjnego dla osób niepełnosprawnych lub opiekunów osób niepełnosprawnych;
- 5) kwotę przekazywanych środków;
- 6) termin i sposób rozliczenia przyznanych środków z Funduszu Pracy;
- 7) termin zwrotu niewykorzystanej części środków z Funduszu Pracy;
- 8) sposób kontroli i zakres monitorowania realizacji programu aktywizacyjnego dla osób niepełnosprawnych lub opiekunów osób niepełnosprawnych, w tym rozliczania przyznanych środków z Funduszu Pracy;
- 9) warunki i sposób zmiany oraz rozwiązania umowy;
- 10) inne postanowienia wynikające z dodatkowych warunków lub informacji, o których mowa w art. 213 ust. 1 pkt 9.

Art. 215. 1. Do środków z Funduszu Pracy przekazanych na realizację programu aktywizacyjnego dla osób niepełnosprawnych lub opiekunów osób niepełnosprawnych stosuje się odpowiednio przepisy art. 57, art. 168 i art. 169 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

2. Środki Funduszu Pracy przyznane na realizację programu aktywizacyjnego dla osób niepełnosprawnych lub opiekunów osób niepełnosprawnych:

- 1) wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem,
- 2) niewykorzystane,
- 3) pobrane nienależnie,
- 4) pobrane w nadmiernej wysokości

– podlegają zwrotowi na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Pracy.

3. Środki Funduszu Pracy, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 3 i 4, podlegają zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych.

Rozdział 16

Program wsparcia w sytuacjach szczególnych

Art. 216. 1. W sytuacji nagłego zdarzenia, mogącego mieć negatywny wpływ na poziom zatrudnienia na obszarze kraju, województwa lub powiatu, w szczególności w przypadku zwolnień grupowych, minister właściwy do spraw pracy może ogłosić program wsparcia w sytuacji nadzwyczajnej zwany dalej „programem wsparcia”.

2. Program wsparcia zawiera w szczególności opis rozwiązań mających na celu zminimalizowanie negatywnych skutków nagłego zdarzenia oraz jego wpływu na poziom zatrudnienia na obszarze kraju, województwa lub powiatu. Rozwiązania przyjęte w programie wsparcia mogą obejmować inne formy wsparcia niż określone w ustawie.

3. Program wsparcia może być opracowany przez ministra właściwego do spraw pracy, marszałka lub starostę.

4. W przypadku gdy program wsparcia jest opracowywany przez marszałka lub starostę wymaga on akceptacji ministra właściwego do spraw pracy.

5. Program wsparcia jest realizowany na podstawie umowy zawieranej między ministrem właściwym do spraw pracy, a podmiotem, o którym mowa w ust. 7. 6. Umowa, o której mowa w ust. 5, określa w szczególności warunki realizacji programu wsparcia, wysokość środków przeznaczonych na ten cel i sposób ich wydatkowania oraz rozliczania. 7. Program wsparcia może być realizowany samodzielnie lub we współpracy przez: 1) WUP; 2) PUP; 3) podmioty ekonomii społecznej; 4) OHP; 5) agencje zatrudnienia; 6) instytucje szkoleniowe; 7) jednostki samorządu terytorialnego; 8) podmioty tworzące centra integracji społecznej lub podmioty prowadzące kluby integracji społecznej, o których mowa w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym; 9) inne podmioty współpracujące z urzędami pracy. 8. W przypadku podmiotów ekonomii społecznej, o których mowa w art. 2 pkt 5 lit. b i c ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej, umowa, o której mowa w ust. 6, jest zawierana z jednostkami tworzącymi lub prowadzącymi te podmioty. 9. Program wsparcia wraz z kosztami jego obsługi jest finansowany z rezerwy Funduszu Pracy, o której mowa w art. 267 ust. 2.	

Rozdział 17

Zwolnienia monitorowane

Art. 217. 1. Pracodawca planujący zwolnienie z przyczyn dotyczących pracodawcy co najmniej 50 pracowników w okresie 3 miesięcy, zwane dalej „zwolnieniem monitorowanym” uzgadnia z PUP właściwym dla siedziby tego pracodawcy lub właściwym ze względu na miejsce wykonywania pracy zakres i formy pomocy dla zwalnianych pracowników, w tym pracowników niepełnosprawnych, dotyczące w szczególności:

- 1) pośrednictwa pracy;
- 2) poradnictwa zawodowego;
- 3) szkoleń, potwierdzenia nabytej wiedzy i umiejętności oraz uzyskania dokumentów potwierdzających nabycie wiedzy i umiejętności.

2. W przypadku zwolnienia monitorowanego pracodawca podejmuje działania polegające na zapewnieniu pracownikom przewidzianym do zwolnienia lub będącym w trakcie wypowiedzenia lub osobom zwolnionym w okresie 6 miesięcy po rozwiązaniu stosunku pracy lub stosunku służbowego pomocy, o której mowa w ust. 1 i realizuje te działania w formie programu.

3. Program, o którym mowa w ust. 2, może być realizowany także przez starostę, marszałka województwa, agencję zatrudnienia lub instytucję szkoleniową.

4. Program może być finansowany:

- 1) przez pracodawcę;
- 2) przez pracodawcę i odpowiednie jednostki administracji publicznej;
- 3) na podstawie porozumienia organizacji i osób prawnych z udziałem pracodawcy.

5. Pracodawcy, w ramach programu, o którym mowa w ust. 2, mogą na wniosek pracownika finansować świadczenie szkoleniowe.

6. Świadczenie szkoleniowe jest przyznawane przez pracodawcę na wniosek pracownika i przysługuje po rozwiązaniu stosunku pracy lub stosunku służbowego na czas udziału pracownika w szkoleniach, w okresie nie dłuższym niż 6 miesięcy.

7. W okresie korzystania ze świadczenia szkoleniowego zwolnionemu pracownikowi przysługuje pomoc w zakresie poradnictwa zawodowego udzielana przez właściwy dla zwolnionego pracownika PUP. Pracownik ten może być skierowany na jednorazowe szkolenie organizowane i finansowane przez PUP, na zasadach określonych w ustawie.

8. Po przyznaniu przez pracodawcę świadczenia szkoleniowego PUP refunduje pracodawcy składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe finansowane ze środków własnych pracodawcy, w wysokości określonej w odrębnych przepisach.

9. Pracodawca wypłaca co miesiąc zwolnionemu pracownikowi, na podstawie zawartej z nim umowy, począwszy od miesiąca, w którym pracownik rozpoczął szkolenie, świadczenie szkoleniowe w wysokości równej wynagrodzeniu pracownika, obliczanemu jak za urlop wypoczynkowy, nie wyższej jednak niż 200 % minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Rozdział 18

Świadczenia dla bezrobotnych

Art. 218. 1. Prawo do zasiłku przysługuje bezrobotnemu za każdy dzień kalendarzowy od dnia zarejestrowania się w PUP, z zastrzeżeniem art. 219 i art. 220, jeżeli w okresie 18 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień zarejestrowania, łącznie przez okres co najmniej 365 dni:

1) był zatrudniony i osiągał wynagrodzenie w kwocie co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę, od którego istnieje obowiązek opłacania składki na Fundusz Pracy, z zastrzeżeniem zwolnienia ze składki kategorii osób, o których mowa w art. 261–265; w okresie tym nie uwzględnia się okresów urlopów bezpłatnych trwających łącznie dłużej niż 30 dni; 2) wykonywał pracę na podstawie umowy o pracę nakładczą i osiągał z tego tytułu dochód w wysokości co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę; 3) świadczył usługi na podstawie umów cywilnoprawnych w tym umowy agencyjnej, umowy zlecenia, umowy o dzieło lub umowy o świadczenie usług, do której stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu, albo współpracował przy wykonywaniu tych umów, za które powinny być opłacone składki na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy, z zastrzeżeniem art. 261, przy czym podstawę wymiaru tych składek stanowiła kwota co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę w przeliczeniu na okres pełnego miesiąca; 4) opłacał składki na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności lub współpracy, z zastrzeżeniem art. 261, przy czym podstawę wymiaru tych składek stanowiła kwota co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę; 5) wykonywał pracę w okresie tymczasowego aresztowania lub odbywania kary pozbawienia wolności, przy czym podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy stanowiła kwota co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę; 6) wykonywał pracę w rolniczej spółdzielni produkcyjnej, spółdzielni kółek rolniczych lub spółdzielni usług rolniczych, będąc członkiem tej spółdzielni, przy czym podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy stanowiła kwota co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę; 7)	

8) był zatrudniony za granicą i przybył do Rzeczypospolitej Polskiej jako repatriant; 9) był zatrudniony, pełnił służbę lub wykonywał inną pracę zarobkową i osiągał wynagrodzenie lub dochód, od którego istnieje obowiązek opłacania składki na Fundusz Pracy. 2. Do 365 dni, o których mowa w ust. 1, zalicza się również okresy: 1) zawodowej służby wojskowej, zasadniczej służby wojskowej, terytorialnej służby wojskowej pełnionej rotacyjnie, służby w aktywnej rezerwie w dniach tej służby, odbywania ćwiczeń wojskowych w ramach pasywnej rezerwy, służby wojskowej pełnionej w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny lub służby zastępczej oraz służby w charakterze personelu obrony cywilnej, o którym mowa w ustawie z dnia 5 grudnia 2024 r. o ochronie ludności i obronie cywilnej (Dz. U. poz. 1907), skierowanego przez właściwy organ obrony cywilnej do wykonania zadań w czasie stanu wojennego i w czasie wojny, a także służby w charakterze funkcjonariusza, o którym mowa w ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin; 2) urlopu wychowawczego udzielonego na podstawie odrębnych przepisów; 3) pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty inwalidzkiej przyznawanej na podstawie ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin lub ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, renty szkoleniowej oraz przypadające po ustaniu	

zatrudnienia, wykonywania innej pracy zarobkowej albo zaprzestaniu prowadzenia pozarolniczej działalności lub współpracy okresy pobierania zasiłku chorobowego, macierzyńskiego, zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego lub świadczenia rehabilitacyjnego, jeżeli podstawę wymiaru tych zasiłków i świadczenia, z uwzględnieniem kwoty składek na ubezpieczenia społeczne, stanowiła kwota wynosząca co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę; 4) niewymienione w ust. 1, za które były opłacane składki na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy, jeżeli podstawę wymiaru składek stanowiła kwota wynosząca co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę; 5) za które przyznano odszkodowanie z tytułu niezgodnego z przepisami rozwiązania przez pracodawcę stosunku pracy lub stosunku służbowego, oraz okres, za który wypłacono pracownikowi odszkodowanie z tytułu skrócenia okresu wypowiedzenia umowy o pracę; 6) świadczenia usług na podstawie umowy uaktywniającej, o której mowa w art. 50 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2024 r. poz. 338, 743 i 858); 7) pobierania renty rodzinnej, w przypadku gdy nastąpił zbieg prawa do tej renty z prawem do renty z tytułu niezdolności do pracy i wybrano pobieranie renty rodzinnej; 8) pobierania świadczenia pieniężnego przysługującego członkom rodziny funkcjonariuszy lub żołnierzy zawodowych w przypadku gdy nastąpił zbieg prawa do tego świadczenia z prawem do emerytury lub renty, z tytułu niezdolności do pracy, o których mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych; 9) sprawowania osobistej opieki nad dzieckiem przez osoby, o których mowa w art. 6a ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych;	

10) pobierania świadczenia pielęgnacyjnego lub specjalnego zasiłku opiekuńczego na podstawie ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, lub zasiłku dla opiekuna na podstawie ustawy z dnia 4 kwietnia 2014 r. o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów; 11) zatrudnienia z wynagrodzeniem poniżej minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie w przypadku osób, którym na podstawie art. 15g ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 340, 1089, 1222, 1473 i 1717) obniżono wymiar czasu pracy skutkujący obniżeniem wysokości wynagrodzenia poniżej minimalnego wynagrodzenia za pracę, jeżeli przed wskazanym obniżeniem wymiaru czasu pracy osiągały miesięcznie wynagrodzenie w kwocie co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę; 12) podlegania obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych; 13) finansowania składek za ubezpieczonego ze środków, o których mowa w art. 16 ust. 4a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, przy czym podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy stanowiła kwota co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę.	

3. Prawo do zasiłku przysługuje bezrobotnym zwolnionym z zakładów karnych i aresztów śledczych, zarejestrowanym w okresie 30 dni od dnia zwolnienia, jeżeli suma okresów, o których mowa w ust. 1 i 2, przypadających w okresie 18 miesięcy przed ostatnim pozbawieniem wolności oraz wykonywania pracy w okresie pozbawienia wolności wynosiła co najmniej 365 dni, przy czym podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy stanowiła kwota w wysokości co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę. W przypadku pozbawienia wolności w okresie pobierania zasiłku, po zwolnieniu z zakładu karnego lub aresztu śledczego przysługuje prawo do zasiłku na

okres skrócony o okres pobierania zasiłku przed pozbawieniem wolności i w trakcie przerw w odbywaniu kary. W przypadku pozbawienia wolności w okresie, o którym mowa w art. 220 ust. 2, prawo do zasiłku przysługuje na okres na jaki zostałyby przyznane po upływie okresu wskazanego w art. 220 ust. 2 gdyby pozbawienie wolności nie miało miejsca.

4. Prawo do zasiłku przysługuje bezrobotnym zwolnionym z zasadniczej służby wojskowej lub okresowej służby wojskowej, jeżeli okres jej odbywania wynosił co najmniej 240 dni i przypadał w okresie 18 miesięcy poprzedzających dzień zarejestrowania się w PUP.

5. Okresy wymienione w ust. 1 i 2, które stanowiły już raz podstawę do nabycia prawa do zasiłku, nie mogą być ponownie uwzględnione do 365 dni, o których mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem nabycia prawa do zasiłku na okres uzupełniający w trybie art. 226 ust. 3.

Art. 219. 1. Prawo do zasiłku nie przysługuje bezrobotnemu, który przed rejestracją w PUP:

- 1) rozwiązał ostatni stosunek pracy lub stosunek służbowy za wypowiedzeniem, chyba że rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego za wypowiedzeniem nastąpiło z powodu zmiany miejsca zamieszkania lub pracownik rozwiązał umowę o pracę w trybie art. 55 § 1 i 1¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy;
- 2) spowodował rozwiązanie ze swej winy ostatniego stosunku pracy lub stosunku służbowego bez wypowiedzenia;
- 3) rozwiązał ostatni stosunek pracy zawarty na podstawie skierowania przez starostę do pracodawcy otrzymującego w związku z tym skierowaniem środki z Funduszu Pracy.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy ostatni stosunek pracy lub stosunek służbowy nie stanowi podstawy nabycia prawa do zasiłku.

Art. 220. 1. Prawo do zasiłku od dnia zarejestrowania w PUP nie przysługuje bezrobotnemu, który:

- 1) otrzymał odszkodowanie za skrócenie okresu wypowiedzenia umowy o pracę;

2) otrzymał przewidziane w odrębnych przepisach świadczenie w postaci jednorazowego ekwiwalentu pieniężnego za urlop górniczy, jednorazowej odprawy socjalnej, zasiłkowej, pieniężnej po zasiłku socjalnym, jednorazowej odprawy warunkowej lub odprawy pieniężnej bezwarunkowej; 3) odbywa odpłatną praktykę absolwencką i otrzymuje z tego tytułu miesięczne świadczenie pieniężne w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę; 4) zarejestrował się jako bezrobotny w okresie, zgłoszonego do CEIDG, zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej, jeśli okres prowadzenia tej działalności stanowi podstawę lub jest uwzględniany do nabycia prawa do zasiłku; 5) rozwiązał ostatni stosunek pracy lub stosunek służbowy na mocy porozumienia stron, chyba że porozumienie stron nastąpiło z powodu zmiany miejsca zamieszkania lub z powodu upadłości, likwidacji pracodawcy lub zmniejszenia zatrudnienia z przyczyn dotyczących pracodawcy; 6) z własnej winy po skierowaniu przez PUP lub zawarciu umowy nie podjął lub przerwał realizację formy pomocy, chyba że powodem niepodjęcia lub przerwania realizacji było podjęcie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej; 7) odmówił bez uzasadnionej przyczyny propozycji prac społecznie użytecznych; 8) odmówił udziału w przygotowaniu IPD zgodnie z art. 88 ust. 2. 2. Bezrobotnemu, o którym mowa w ust. 1, spełniającemu warunki określone w art. 218, zasiłek przysługuje: 1) po upływie okresu, za który otrzymał ekwiwalent, odprawę lub odszkodowanie, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2; 2) po zakończeniu odbywania praktyki absolwenckiej i otrzymywania z tego tytułu miesięcznie świadczenia pieniężnego w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę; 3) po okresie 90 dni od dnia zarejestrowania się w PUP w przypadku wymienionym w ust. 1 pkt 4 i 5;	

4) po upływie okresu wskazanego w art. 65 ust. 1 pkt 2 – w przypadku wymienionym w ust. 1 pkt 6; 5) po upływie okresu wskazanego w art. 65 ust. 1 pkt 3 – w przypadku wymienionym w ust. 1 pkt 7; 6) po upływie okresu wskazanego w art. 65 ust. 1 pkt 12 – w przypadku wymienionym w ust. 1 pkt 8. 3. Okresy zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, prowadzenia pozarolniczej działalności lub współpracy, pobierania zasiłku chorobowego po ustaniu zatrudnienia, zaprzestaniu wykonywania innej pracy zarobkowej, prowadzenia pozarolniczej działalności lub współpracy oraz uzyskiwania przychodu, wymienione w art. 226 ust. 1, oraz okresy wymienione w art. 226 ust. 2, wlicza się do okresów, o których mowa w ust. 2. Art. 221. W przypadku udokumentowania przez bezrobotnego okresu uprawniającego do zasiłku po dniu zarejestrowania się w PUP, jednak w okresie posiadania statusu bezrobotnego, prawo do zasiłku przysługuje od dnia udokumentowania tego prawa na okres, o którym mowa w art. 225 ust. 1. Art. 222. 1. 2. 3. 4. 5. 6. Art. 223. 1. 2. 3. 4.	

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

Art. 224. 1. Wysokość zasiłku wynosi:

- 1) 1662,00 zł w okresie pierwszych 90 dni posiadania prawa;
- 2) 1305,20 zł w okresie kolejnych dni jego posiadania.

2. Bezrobotnemu, którego łączne okresy wymienione w art. 218 ust. 1, ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 5 wynoszą co najmniej 20 lat, przysługuje zasiłek w wysokości 120 % kwoty zasiłku określonego w ust. 1.

3. Do okresu, od którego zależy wysokość i okres pobierania zasiłku, zalicza się również okresy pobierania gwarantowanego zasiłku okresowego, okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego młodocianych pracowników, okres zatrudnienia za granicą osoby, która przesiedliła się do kraju na warunkach repatriacji w rozumieniu przepisów o repatriacji, oraz okresy urlopu bezpłatnego udzielonego na podstawie przepisów w sprawie bezpłatnych urlopów dla matek pracujących, opiekujących się małymi dziećmi, innych udzielonych w tym celu urlopów bezpłatnych, stanowiących przerwę w zatrudnieniu spowodowaną opieką nad dzieckiem:

- 1) w wieku do 4 lat – w granicach do 3 lat na każde dziecko oraz łącznie z okresami, o których mowa w art. 218 ust. 2 pkt 2, bez względu na liczbę dzieci – do 6 lat;

2) na które, ze względu na jego stan fizyczny, psychiczny lub psychofizyczny, przysługuje zasiłek pielęgnacyjny – dodatkowo do 3 lat na każde dziecko.

4. Do okresu, od którego zależy wysokość i okres pobierania zasiłku, zalicza się również:

1) okresy zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej przebyte przed dniem 1 stycznia 1997 r., jeżeli podstawę wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne lub zaopatrzenie emerytalne i Fundusz Pracy stanowiła kwota wynosząca co najmniej połowę wówczas obowiązującego najniższego wynagrodzenia za pracę pracowników, określonego na podstawie odrębnych przepisów; okres prowadzenia działalności pozarolniczej przed dniem 1 stycznia 1997 r. podlega zaliczeniu, pod warunkiem opłacania składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy z tego tytułu, o ile podstawę wymiaru tych składek stanowiła kwota wynosząca co najmniej połowę wówczas obowiązującego najniższego wynagrodzenia za pracę;

2)

5. Do okresu uprawniającego do zasiłku, od którego zależy wysokość i okres pobierania zasiłku, zalicza się również okresy zatrudnienia, o których mowa w art. 340.

Art. 225. 1. Okres pobierania zasiłku wynosi:

- 1) 180 dni albo;
- 2) 365 dni – dla bezrobotnych:
 - a) niepełnosprawnych,
 - b) będących członkami rodzin wielodzietnych posiadających Kartę Dużej Rodziny, o której mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny,
 - c) powyżej 50. roku życia oraz posiadających jednocześnie co najmniej łącznie 20-letni okres wymieniony w art. 218 ust. 1, ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 5 lub

d) którzy mają na utrzymaniu co najmniej jedno dziecko w wieku do 18. roku życia, a w przypadku dziecka niepełnosprawnego do 24. roku życia, jeżeli kontynuuje naukę w szkole lub uczelni i legitymuje się orzeczeniem o umiarkowanym albo znacznym stopniu niepełnosprawności, a małżonek bezrobotnego jest także bezrobotny i utracił prawo do zasiłku z powodu upływu okresu jego pobierania po dniu nabycia prawa do zasiłku przez tego bezrobotnego, lub e) samotnie wychowujących co najmniej jedno dziecko w wieku do 18. roku życia, a w przypadku dziecka niepełnosprawnego do 24. roku życia, jeżeli kontynuuje naukę w szkole lub uczelni i legitymuje się orzeczeniem o umiarkowanym albo znacznym stopniu niepełnosprawności.	

2. W razie urodzenia dziecka przez kobietę pobierającą zasiłek w okresie, o którym mowa w ust. 1, lub w ciągu 30 dni po jego zakończeniu, okres ten ulega przedłużeniu o czas, przez który przysługiwałby jej, zgodnie z odrębnymi przepisami, zasiłek macierzyński.

3. Okres pobierania zasiłku, o którym mowa w ust. 1 i 2, ulega skróceniu o okres zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych, robót publicznych oraz o okres odbywania szkolenia, stażu przypadających na okres, w którym przysługiwałby zasiłek, oraz o okresy nieprzysługiwania zasiłku, o których mowa w art. 220 ust. 1 i 2 oraz art. 229.

Art. 226. 1. Bezrobotny, który utracił status bezrobotnego na okres krótszy niż 365 dni z powodu podjęcia zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, pozarolniczej działalności lub współpracy, lub uzyskiwania przychodu w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie i zarejestrował się w PUP jako bezrobotny w okresie 14 dni od dnia ustania zatrudnienia, zaprzestania wykonywania innej pracy zarobkowej, prowadzenia pozarolniczej działalności lub współpracy, pobierania zasiłku chorobowego, macierzyńskiego lub zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego po ustaniu zatrudnienia, zaprzestaniu wykonywania innej pracy zarobkowej, prowadzenia pozarolniczej działalności lub współpracy, lub osiągania przychodu przekraczającego połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę

miesięcznie, posiada prawo do zasiłku na czas skrócony o okres pobierania zasiłku przed utratą statusu bezrobotnego oraz o okresy, o których mowa w art. 225 ust. 3.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadku:

- 1) powołania do i zwolnienia z zawodowej służby wojskowej, zasadniczej służby wojskowej, służby w aktywnej rezerwie w dniach tej służby, odbywania ćwiczeń wojskowych w ramach pasywnej rezerwy lub służby wojskowej pełnionej w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny oraz służby zastępczej, a także stawienia się do i zwolnienia z terytorialnej służby wojskowej pełnionej rotacyjnie;
- 2) bezrobotnych odbywających szkolenia lub staże organizowane przez inny podmiot niż PUP;
- 3) personelu obrony cywilnej, o którym mowa w ustawie z dnia 5 grudnia 2024 r. o ochronie ludności i obronie cywilnej, w czasie wykonywania zadań obrony cywilnej.

3. Osoba, która utraciła na okres krótszy niż 365 dni status bezrobotnego, a w dniu kolejnej rejestracji spełnia warunki określone w art. 218, uzyskuje prawo do zasiłku na okres pomniejszony o poprzedni okres pobierania zasiłku oraz o okresy, o których mowa w art. 225 ust. 3.

Art. 227. Do obliczania okresu przysługiwania odpowiednio zasiłku nie stosuje się ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w zakresie dotyczącym terminów oraz ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2024 r. poz. 1061 i 1237) w zakresie dotyczącym sposobu obliczania terminów.

Art. 228. 1. Zasiłek podlega corocznej waloryzacji z dniem 1 czerwca, o średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w poprzednim roku. Nie dokonuje się waloryzacji zasiłków, w przypadku gdy średnioroczny poziom cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem nie zmienił się lub uległ zmniejszeniu.

2. Średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, o którym mowa w ust. 1, ustala się na podstawie komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, ogłaszanego w Dzienniku Urzędowym

Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

3. Podwyższenie kwoty zasiłku w związku z waloryzacją, o której mowa w ust. 1, powoduje podwyższenie wszystkich świadczeń, których wysokość uzależniona jest od wysokości zasiłku.

4. Minister właściwy do spraw pracy, na podstawie komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, o którym mowa w ust. 2, ogłasza, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, kwoty zasiłków po waloryzacji.

Art. 229. Bezrobotny, który w okresie nie dłuższym niż 30 dni przebywa za granicą nie zostaje pozbawiony statusu bezrobotnego, jeżeli o zamierzonym pobycie za granicą zawiadomił PUP. Zasiłek za ten okres nie przysługuje. Całkowity okres zgłoszonego pobytu za granicą nie może przekroczyć łącznie 30 dni w okresie jednego roku kalendarzowego.

Art. 230.

Art. 231. 1. Bezrobotny przesyła do właściwego PUP:

- 1) oświadczenie o przychodach,
 - 2) inne dokumenty niezbędne do ustalenia uprawnień do świadczeń przewidzianych w ustawie
- w terminie 7 dni od dnia uzyskania tych przychodów; przepis art. 62 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

2. Oświadczenie o przychodach jest składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 1 i 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 232. Bezrobotny zawiadamia PUP w terminie 7 dni o podjęciu zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub o złożeniu wniosku o wpis do CEIDG oraz o zaistnieniu innych okoliczności powodujących utratę prawa do zasiłku. Przepis art. 62 stosuje się odpowiednio.

Art. 233. 1. Bezrobotnemu posiadającemu prawo do zasiłku przysługuje dodatek aktywizacyjny, jeżeli z własnej inicjatywy podjął:

- 1) zatrudnienie, inną pracę zarobkową;
- 2) działalność gospodarczą.

2. Dodatek aktywizacyjny przysługuje w wysokości 50 % zasiłku, o którym mowa w art. 224 ust. 1, przez połowę okresu, w jakim przysługiwałby bezrobotnemu zasiłek.

3. Starosta przyznaje dodatek aktywizacyjny od dnia złożenia wniosku po udokumentowaniu podjęcia zatrudnienia lub wykonywania innej pracy zarobkowej albo prowadzenia działalności gospodarczej.

4. Dodatek aktywizacyjny jest przyznawany bezrobotnemu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy *de minimis*.

5. Dodatek aktywizacyjny nie przysługuje w przypadku:

- 1) podjęcia przez bezrobotnego z własnej inicjatywy:
 - a) zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej u pracodawcy, który był jego ostatnim pracodawcą, lub dla którego ostatnio wykonywał inną pracę zarobkową przed zarejestrowaniem jako bezrobotny,
 - b) pracy za granicą Rzeczypospolitej Polskiej u pracodawcy zagranicznego;
- 2) przebywania na urlopie bezpłatnym;
- 3) nieobecności nieusprawiedliwionej;

4) podjęcia działalności gospodarczej w wyniku otrzymania środków na dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej, o której mowa w art. 147 ust. 1, lub innych środków publicznych; 5) podjęcia pracy w spółdzielni socjalnej w wyniku otrzymania jednorazowych środków na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, o których mowa w art. 158; 6) zgłoszonego do CEIDG zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej.	

Art. 234. 1. Bezrobotnemu w okresie odbywania szkolenia, o którym mowa w art. 99 ust. 1 pkt 1 i 2 i art. 87 ust. 2 pkt 3 oraz szkolenia realizowanego w ramach bonu na kształcenie ustawiczne, przysługuje stypendium wypłacane przez starostę.

2. Wysokość stypendium, o którym mowa w ust. 1, wynosi miesięcznie 120 % zasiłku, o którym mowa w art. 224 ust. 1 pkt 1, jeżeli miesięczny wymiar godzin szkolenia wynosi co najmniej 150 godzin. W przypadku niższego miesięcznego wymiaru godzin szkolenia wysokość stypendium ustala się proporcjonalnie.

3. Bezrobotnemu uprawnionemu w tym samym okresie do stypendium oraz zasiłku, przysługuje stypendium w wysokości nie niższej niż zasiłek.

4. Stypendium za okres szkolenia nie przysługuje za dni nieobecności na szkoleniu, z zastrzeżeniem ust. 5–7.

5. Stypendium przysługuje za dni nieobecności na szkoleniu w przypadku usprawiedliwienia tej nieobecności obowiązkiem stawiennictwa przed sądem lub organem administracji publicznej.

6. Do bezrobotnych odbywających szkolenie stosuje się przepisy o usprawiedliwianiu nieobecności pracowników wydane na podstawie art. 298² ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, z zastrzeżeniem ust. 5, a prawo do stypendium za okres usprawiedliwionej nieobecności bezrobotny zachowuje odpowiednio za okresy zwolnienia, za które pracownicy, zgodnie z tymi przepisami, zachowują prawo do wynagrodzenia.

7. Za okres udokumentowanej niezdolności do pracy bezrobotny zachowuje prawo do stypendium w wysokości 50 % kwoty stypendium.

8. Wysokość stypendium, o którym mowa w ust. 2 i 7, przysługującego bezrobotnemu nie może być niższa niż 20 % zasiłku, o którym mowa w art. 224 ust. 1 pkt 1.

9. Stypendium nie przysługuje bezrobotnemu, jeżeli w okresie odbywania szkolenia przysługuje mu z tego tytułu inne stypendium, dieta lub innego rodzaju świadczenie pieniężne w wysokości równej lub wyższej niż stypendium finansowane z Funduszu Pracy.

Art. 235. 1. Bezrobotnemu w okresie odbywania stażu, o którym mowa w art. 114 ust. 1 i art. 119 ust. 1, osobie, o której mowa w art. 117 ust. 3, przysługuje stypendium, wypłacane przez starostę. Przepis art. 234 ust. 3–7 stosuje się.

2. Wysokość stypendium, o którym mowa w ust. 1, wynosi miesięcznie 160 % zasiłku, o którym mowa w art. 224 ust. 1 pkt 1, jeżeli miesięczny wymiar stażu jest równy maksymalnemu wymiarowi określonym w art. 118 ust. 1. W przypadku niższego miesięcznego wymiaru stażu wysokość stypendium ustala się proporcjonalnie.

3. Stypendium, o którym mowa w ust. 1, przysługuje również za dni wolne, o których mowa w art. 118 ust. 5.

4. W przypadku osoby, o której mowa w art. 117 ust. 3, stypendium określone w ust. 1 jest finansowane ze środków Funduszu Pracy. Jeżeli osoba, o której mowa w art. 117 ust. 3, jest osobą niepełnosprawną stypendium jest finansowane ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, a w przypadku ich braku – z Funduszu Pracy.

Art. 236. 1. Bezrobotnemu uczestniczącemu w zleconych przez starostę działaniach w zakresie reintegracji społecznej, o których mowa w art. 200, przysługuje stypendium w wysokości 60 % kwoty zasiłku, o którym mowa w art. 224 ust. 1 pkt 1, wypłacane przez starostę.

2. Bezrobotnemu uprawnionemu w tym samym okresie do zasiłku stypendium nie przysługuje.

3. Bezrobotny zachowuje prawo do stypendium w wysokości 30 % zasiłku za okres usprawiedliwionej nieobecności przypadający w okresie odbywania działań w zakresie reintegracji społecznej, o których mowa w art. 200.

Art. 237. 1. Zasiłek albo dodatek aktywizacyjny:

- 1) wypłaca się w okresach miesięcznych z dołu na rachunek płatniczy;
- 2) za niepełny miesiąc ustala się, dzieląc kwotę przysługującego zasiłku albo dodatku aktywizacyjnego przez 30 i mnożąc przez liczbę dni kalendarzowych przypadających w okresie, za który przysługuje zasiłek albo dodatek aktywizacyjny.

2. Zasiłek albo dodatek aktywizacyjny wypłacany jest w terminach ustalonych przez PUP, nie później niż w ciągu 14 dni od dnia upływu okresu, za który świadczenie jest wypłacane.

3. Przepis ust. 1 i 2 stosuje się do stypendium, o którym mowa w art. 234 ust. 1, art. 235 ust. 1 i art. 236 ust. 1.

Art. 238. 1. Bezrobotny zachowuje prawo do zasiłku i stypendium za okres udokumentowanej niezdolności do pracy, przypadający w okresie przysługiwania zasiłku lub stypendium, za który na podstawie odrębnych przepisów pracownicy zachowują prawo do wynagrodzenia lub przysługują im zasiłki z ubezpieczenia społecznego w razie choroby lub macierzyństwa.

2. W przypadku niezyskania przez starostę zaświadczenia lekarskiego potwierdzającego niezdolność do pracy bezrobotnego w formie dokumentu elektronicznego, o którym mowa w art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, bezrobotni, z wyjątkiem odbywających leczenie w zakładzie lecznictwa odwykowego lub sanatoryjnego, przedstawiają wydruk zaświadczenia lekarskiego albo zaświadczenie lekarskie, o których mowa odpowiednio w art. 55a ust. 6 lub 7 tej ustawy.

Art. 239. 1. Bezrobotnemu uprawnionemu do zasiłku lub stypendium, w przypadku czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby lub pobytu w stacjonarnym zakładzie opieki zdrowotnej lub konieczności osobistego sprawowania opieki nad członkiem rodziny w przypadkach, o których mowa w ustawie z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, PUP wypłaca zasiłek lub stypendium po otrzymaniu zaświadczenia lekarskiego, o którym mowa w art. 55 ust. 1 albo art. 55a ust. 7 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, albo wydruku zaświadczenia lekarskiego, o którym mowa w art. 55a ust. 6 tej ustawy.

2. Bezrobotny zawiadamia PUP o niezdolności do pracy w terminie 2 dni od dnia wystawienia zaświadczenia lekarskiego, o którym mowa w art. 55 ust. 1 albo art. 55a ust. 7 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa oraz dostarcza do PUP zaświadczenie lekarskie, o którym mowa w art. 55a ust. 7 albo art. 55a ust. 6 tej ustawy, w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania.

3. W uzasadnionych przypadkach starosta może wyrazić zgodę na dostarczenie zaświadczenia z przekroczeniem terminu, o którym mowa w ust. 2.

Art. 240. 1. Okresy pobierania zasiłku oraz stypendium przyznanego na podstawie art. 234 ust. 1, art. 235 ust. 1, art. 236 ust. 1, wlicza się do okresu pracy wymaganego do nabycia lub zachowania uprawnień pracowniczych oraz okresów składkowych w rozumieniu przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

2. Okresów pobierania zasiłku i stypendium nie wlicza się do:

- 1) okresów wymaganych do nabycia prawa do zasiłku oraz ustalania wysokości i okresu pobierania zasiłku;
- 2) okresu zatrudnienia, od którego zależy nabycie prawa do urlopu wypoczynkowego;
- 3) stażu pracy określonego w odrębnych przepisach, wymaganego do wykonywania niektórych zawodów.

3. Przepisy ust. 1 i ust. 2 pkt 2 i 3 stosuje się odpowiednio do okresu pobierania świadczeń socjalnych przysługujących na urlopie energetycznym lub urlopie górniczym, górniczych zasiłków socjalnych, okresu uprawnienia do świadczenia górniczego lub okresu pobierania stypendium na przekwalifikowanie, określonych w odrębnych przepisach.

Art. 241. Starosta ubezpiecza osobę, której sfinansował pomoc w nabywaniu wiedzy i umiejętności, o której mowa w art. 99, art. 101 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz art. 107 ust. 3 pkt 1–3, z wyjątkiem osób posiadających z tego tytułu prawo do stypendium, od następstw nieszczęśliwych wypadków powstałych w związku ze szkoleniem lub potwierdzeniem nabycia wiedzy i umiejętności oraz w drodze do miejsca szkolenia lub potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności i z powrotem.

Art. 242. 1. Starosta ustala i opłaca, na zasadach i w wysokości określonych w odrębnych przepisach, składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe od zasiłków wypłaconych bezrobotnym.

2. Starosta ustala i opłaca, na zasadach i w wysokości określonych w odrębnych przepisach, składki na ubezpieczenia społeczne od stypendiów wypłaconych na podstawie art. 234 ust. 1, art. 235 ust. 1, art. 236 ust. 1.

Art. 243. Uprawnionym do zasiłku, stypendium i innych świadczeń wypłacanych z Funduszu Pracy przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie, jeżeli PUP z przyczyn niezależnych od uprawnionych osób nie dokonał ich wypłaty w terminie.

Art. 244. 1. Świadczenia z tytułu bezrobocia przysługujące bezrobotnym i innym uprawnionym osobom stanowią ich prawa majątkowe i przechodzą po ich śmierci, w równych częściach, na małżonka oraz inne osoby spełniające warunki wymagane do uzyskania renty rodzinnej w myśl przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W razie braku takich osób prawa te wchodzi do spadku.

2. W przypadku śmierci bezrobotnego lub poszukującego pracy decyzje w przedmiocie prawa do zasiłku lub innych świadczeń z tytułu bezrobocia wygasają.

Art. 245. 1.

2.

Art. 246. 1. Osoba, która pobrała nienależne świadczenie pieniężne, jest obowiązana do zwrotu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji starosty w przedmiocie obowiązku zwrotu nienależnie pobranego świadczenia pieniężnego, kwoty otrzymanego świadczenia wraz z przekazaną od tego świadczenia zaliczką na podatek dochodowy od osób fizycznych oraz składką na ubezpieczenie zdrowotne.

2. Za nienależnie pobrane świadczenie pieniężne uważa się:

- 1) świadczenie pieniężne wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie prawa do jego pobierania, jeżeli pobierający to świadczenie był pouczony o tych okolicznościach;
- 2) świadczenie pieniężne wypłacone na podstawie nieprawdziwych oświadczeń lub sfałszowanych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd starosty przez osobę pobierającą to świadczenie;
- 3) koszt badań lekarskich i psychologicznych, o których mowa w art. 205 ust. 2, poniesionych w przypadku:
 - a) skierowania do formy pomocy na podstawie nieprawdziwych oświadczeń lub sfałszowanych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd starosty przez osobę lub
 - b) niepodjęcia lub przerwania formy pomocy z własnej winy;
- 4) koszt przejazdu, o którym mowa w art. 206 ust. 1, poniesiony w przypadku:
 - a) skierowania do formy pomocy na podstawie nieprawdziwych oświadczeń lub sfałszowanych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd starosty przez osobę lub
 - b) niepodjęcia lub przerwania formy pomocy z własnej winy;

5) koszt zakwaterowania, o którym mowa w art. 206 ust. 2, poniesiony w przypadku: a) skierowania do formy pomocy na podstawie nieprawdziwych oświadczeń lub sfałszowanych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd starosty przez osobę lub b) niepodjęcia lub przerwania formy pomocy z własnej winy; 6) zasiłek, stypendium lub inne świadczenie pieniężne finansowane z Funduszu Pracy wypłacone osobie za okres, za który nabyła prawo do emerytury, świadczenia przedemerytalnego, renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty rodzinnej w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę, renty socjalnej, zasiłku macierzyńskiego, zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego, zasiłku chorobowego lub świadczenia rehabilitacyjnego, jeżeli organ rentowy, który przyznał świadczenie, nie dokonał jego pomniejszenia na zasadach określonych w art. 253; 7) zasiłek, stypendium lub inne świadczenie pieniężne finansowane z Funduszu Pracy wypłacone osobie za okres, za który nabyła prawo do świadczenia pieniężnego przysługującego członkom rodziny funkcjonariuszy lub żołnierzy zawodowych albo prawo do renty inwalidzkiej przyznawanej na podstawie ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin lub ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin; 8) koszty, o których mowa w art. 109 ust. 1, w przypadkach określonych w tym przepisie lub gdy sfinansowanie tych kosztów nastąpiło na podstawie nieprawdziwych oświadczeń lub sfałszowanych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd starosty przez bezrobotnego lub poszukującego pracy;	

9) koszty, o których mowa w art. 120, w przypadkach określonych w tym przepisie lub gdy sfinansowanie tych kosztów nastąpiło na podstawie nieprawdziwych oświadczeń lub sfałszowanych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd starosty przez bezrobotnego lub poszukującego pracy; 10) zasiłek wypłacony za okres, za który w związku z orzeczeniem sądu wypłacono: a) wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy lub b) odszkodowanie z tytułu nieuzasadnionego lub naruszającego przepisy o wypowiedaniu umowy o pracę wypowiedzenia umowy o pracę, lub c) odszkodowanie z tytułu rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z naruszeniem przepisów o rozwiązaniu umowy o pracę w tym trybie; 11) świadczenie pieniężne wypłacone z Funduszu Pracy za okres po śmierci uprawnionego; 12) świadczenie przedemerytalne wypłacone w kwocie zaliczkowej, jeżeli organ rentowy odmówił wydania decyzji ustalającej wysokość emerytury w celu ustalenia wysokości świadczenia przedemerytalnego.	

3. Kwoty nienależnie pobranych świadczeń podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 247. 1. Starosta może odroczyć termin spłaty lub rozłożyć na raty należności z tytułu nienależnie pobranego świadczenia albo należności z tytułu zwrotu środków przyznanych na finansowanie form pomocy.

2. Starosta z urzędu lub na żądanie osoby lub innego podmiotu zobowiązanego do zwrotu należności, po zasięgnięciu opinii powiatowej rady rynku pracy, może umorzyć w całości albo w części należności, o których mowa w ust. 1, jeżeli wystąpiła jedna z przesłanek:

- 1) w postępowaniu egzekucyjnym lub na podstawie innych okoliczności lub dokumentów stwierdzono, że osoba lub inny podmiot zobowiązany do zwrotu należności nie posiadają majątku, z którego można dochodzić należności;

2) dochodzenie należności mogłoby pozbawić osobę zobowiązaną do zwrotu lub osobę pozostającą na jej utrzymaniu niezbędnych środków utrzymania; 3) osoba zobowiązana do zwrotu zmarła, nie pozostawiając majątku, z którego można dochodzić należności; 4) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że dalsza egzekucja będzie bezskuteczna z powodu braku majątku lub źródła dochodu zobowiązanego, z których jest możliwe wyegzekwowanie środków pieniężnych przewyższających koszty egzekucyjne; 5) osoba prawna została wykreślona z właściwego rejestru osób prawnych przy jednoczesnym braku majątku, z którego można dochodzić należności, a odpowiedzialność z tytułu należności nie przechodzi z mocy prawa na osoby trzecie; 6) jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej uległa likwidacji; 7) zachodzi interes publiczny.	

3. W przypadku gdy umorzenie nastąpiło w sytuacji wystąpienia jednej z okoliczności, o których mowa w ust. 2 pkt 5 i 6, lub w przypadku, gdy miejsce pobytu osoby zobowiązanej nie jest znane, decyzję o umorzeniu należności pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia.

4. Odroczenie terminu spłaty, rozłożenie na raty, umorzenie należności w części albo w całości stanowi dla przedsiębiorcy lub pracodawcy pomoc *de minimis* i jest przyznawane zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy *de minimis*.

Art. 248. 1. Od należności z tytułu zwrotu nienależnie pobranego świadczenia i od należności z tytułu zwrotu środków przyznanych na finansowanie formy pomocy, których termin spłaty odroczone, lub które rozłożono na raty, nie nalicza się odsetek ustawowych za opóźnienie za okres od dnia wydania decyzji w przedmiocie odroczenia terminu spłaty lub rozłożenia na raty do dnia upływu terminu spłaty określonego w decyzji.

2. Jeżeli zapłata odroczonej lub rozłożonej na raty należności z tytułu zwrotu nienależnie pobranego świadczenia nie zostanie dokonana w terminie określonym w decyzji, o której mowa w ust. 1, pozostała do spłaty kwota staje się natychmiast wymagalna wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczonymi od terminu spłaty określonego w decyzji, o której mowa w art. 246 ust. 1.

3. Jeżeli spłata odroczonej lub rozłożonej na raty należności z tytułu zwrotu środków przyznanych na finansowanie form pomocy nie zostanie dokonana w terminie określonym w decyzji, o której mowa w ust. 1, pozostała do spłaty kwota staje się natychmiast wymagalna wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczonymi od terminów płatności określonych w przepisach regulujących zwrot należności w poszczególnych formach pomocy.

Art. 249. Starosta może nie dochodzić należności z tytułu zwrotu nienależnie pobranego świadczenia lub środków przyznanych na finansowanie form pomocy, których kwota wraz z odsetkami nie przekracza 100 zł.

Art. 250. Obowiązek zwrotu nienależnie pobranego świadczenia, o którym mowa w art. 246 ust. 2 pkt 11, obciąża w równych częściach małżonka oraz inne osoby spełniające warunki wymagane do uzyskania:

- 1) renty rodzinnej na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;
- 2) świadczenia pieniężnego przysługującego członkom rodziny funkcjonariuszy lub żołnierzy zawodowych.

Art. 251. 1. Roszczenia z tytułu zasiłków, stypendiów i innych świadczeń pieniężnych finansowanych z Funduszu Pracy ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat od dnia spełnienia warunków do ich nabycia przez uprawnioną osobę, a roszczenia PUP wygasają z upływem 3 lat od dnia ich wypłaty.

2. Roszczenia do należnych a niepobranych kwot zasiłków i innych świadczeń finansowanych z Funduszu Pracy ulegają przedawnieniu z upływem 12 miesięcy od dnia postawienia ich do dyspozycji osobom uprawnionym do ich pobrania.

3. Roszczenia z tytułu umów o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej, o jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, a także innych umów będących podstawą przyznania środków na finansowanie formy pomocy pracodawcy lub przedsiębiorcy ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat od dnia wykonania umowy, a w przypadku jej niewykonania – od dnia, w którym umowa powinna być wykonana.

4. Roszczenia pracodawców z tytułu należności z Funduszu Pracy lub refundacji z Funduszu Pracy należnych świadczeń ulegają przedawnieniu z upływem 12 miesięcy od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

5. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1–4 stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny dotyczące zawieszenia i przerwania biegu terminu przedawnienia.

Art. 252. Roszczenia starosty z tytułu nienależnie pobranych zasiłków, stypendiów i innych świadczeń pieniężnych finansowanych z Funduszu Pracy przyznanych decyzją administracyjną w przypadku śmierci zobowiązanego do zwrotu dłużnika wygasają, z zastrzeżeniem art. 246 ust. 2 pkt 11.

Art. 253. 1. W przypadku przyznania bezrobotnemu albo poszukującemu pracy prawa do emerytury, świadczenia przedemerytalnego, renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty socjalnej, zasiłku macierzyńskiego, zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego, zasiłku chorobowego, świadczenia rehabilitacyjnego lub renty rodzinnej w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę za okres, za który pobierali zasiłek, stypendium, dodatek aktywizacyjny albo inne świadczenie pieniężne z tytułu pozostawania bez pracy, pobrane z tego tytułu kwoty w wysokości uwzględniającej zaliczkę na podatek dochodowy od osób fizycznych i składkę na ubezpieczenie zdrowotne zalicza się na poczet przyznanego przez organ rentowy świadczenia. Kwoty te traktuje się jak świadczenia wypłacane w kwocie zaliczkowej w rozumieniu przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

2. Kwota zaliczona na poczet przyznanego świadczenia nie może być wyższa niż ustalona za poszczególne miesiące okresu, o którym mowa w ust. 1, kwota emerytury, świadczenia przedemerytalnego, renty z tytułu niezdolności do pracy,

renty szkoleniowej, renty socjalnej, zasiłku macierzyńskiego, zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego, zasiłku chorobowego, świadczenia rehabilitacyjnego lub renty rodzinnej.

3. Organ rentowy przekazuje kwotę zaliczoną na poczet przyznanego świadczenia, o której mowa w ust. 1, na rachunek bankowy Funduszu Pracy PUP, który wypłacił zasiłek, stypendium, dodatek aktywizacyjny albo inne świadczenie pieniężne z tytułu pozostawania bez pracy.

4. W przypadku przyznania bezrobotnemu prawa do emerytury, świadczenia przedemerytalnego, renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty socjalnej, zasiłku macierzyńskiego, zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego, zasiłku chorobowego, świadczenia rehabilitacyjnego, renty rodzinnej w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę, świadczenia pieniężnego przysługującego członkom rodziny funkcjonariuszy lub żołnierzy zawodowych albo prawa do renty inwalidzkiej przyznawanej na podstawie ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin lub ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin na okres, w którym był bezrobotny, pozbawienie statusu bezrobotnego i prawa do zasiłku, następuje za okres, za który przyznano emeryturę, świadczenie przedemerytalne, rentę z tytułu niezdolności do pracy, rentę szkoleniową, rentę socjalną, zasiłek macierzyński, zasiłek w wysokości zasiłku macierzyńskiego, zasiłek chorobowy, świadczenie rehabilitacyjne, rentę rodzinną w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę, świadczenie pieniężne przysługujące członkom rodziny funkcjonariuszy lub żołnierzy zawodowych albo prawo do renty inwalidzkiej przyznawanej na podstawie ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby

Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin lub ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin.

Art. 254. Kwoty zasiłków, stypendiów i innych świadczeń z tytułu bezrobocia finansowanych z Funduszu Pracy za należyty okres zaokrągla się w górę do 10 groszy.

Art. 255. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego, w terminie do dnia 31 grudnia każdego roku, ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, przeciętną stopę bezrobocia w kraju oraz na obszarze powiatów według stanu na dzień 30 czerwca danego roku.

Art. 256. 1.

2.

3.

4.

5.

DZIAŁ VIII

Fundusz Pracy

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 257. 1. Fundusz Pracy jest państwowym funduszem celowym.

2. Dysponentem Funduszu Pracy jest minister właściwy do spraw pracy.

Rozdział 2

Przychody Funduszu Pracy

Art. 258. Przychodami Funduszu Pracy są:

- 1) składki na Fundusz Pracy, o których mowa w ustawie;
- 2) dotacje z budżetu państwa;
- 3) środki pochodzące z budżetu Unii Europejskiej na finansowanie w szczególności projektów EFS+, działań z zakresu udziału w sieci EURES oraz innych działań publicznych służb zatrudnienia prefinansowanych lub realizowanych z wkładem ze środków Funduszu Pracy;
- 4) odsetki od środków Funduszu Pracy, w szczególności od:
 - a) środków pozostających na rachunkach bankowych dysponenta Funduszu Pracy oraz samorządów województw, powiatów, OHP i wojewodów,
 - b) środków pozostających na wyodrębnionych rachunkach bankowych jednostek organizacyjnych realizujących zadania finansowane ze środków Funduszu Pracy,
 - c) wolnych środków przekazanych w zarządzanie zgodnie z ustawą z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;
- 5) środki z tytułu spłaty rat i odsetek od pożyczek udzielonych z Funduszu Pracy;
- 6) środki ze sprzedaży akcji i udziałów, o których mowa w art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników (Dz. U. z 2024 r. poz. 1198);

7) środki z tytułu spłaty pożyczek udzielonych osobom fizycznym podejmującym działalność gospodarczą ze środków przekazanych do Banku Gospodarstwa Krajowego na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników; 8) środki wycofywane z Banku Gospodarstwa Krajowego, o których mowa w art. 295 ust. 3 pkt 11; 9) środki z tytułu kar pieniężnych, grzywien oraz innych opłat i wpłat, o których mowa w ustawie; 10) środki przekazywane do Funduszu Pracy na podstawie art. 19 ustawy z dnia 27 kwietnia 2006 r. o spółdzielniach socjalnych; 11) środki z tytułu zwrotu równowartości podatku od towarów i usług dokonywanego w przypadkach, o których mowa w ustawie; 12) środki, o których mowa w art. 83 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz art. 105 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 427); 13) inne wpływy.	

Rozdział 3

Składka na Fundusz Pracy

Art. 259. 1. Obowiązkowe składki na Fundusz Pracy, ustalone od kwot stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe bez stosowania ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, wynoszących w przeliczeniu na okres miesiąca, co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę opłacają:

- 1) pracodawcy oraz inne jednostki organizacyjne za osoby:
 - a) pozostające w stosunku pracy lub stosunku służbowym,

b) wykonujące pracę na podstawie umowy o pracę nakładczą, c) wykonujące pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z przepisami ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, oraz za osoby z nimi współpracujące, z wyłączeniem osób świadczących pracę na podstawie umowy uaktywniającej, o której mowa w ustawie z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3, d) wykonujące pracę w okresie odbywania kary pozbawienia wolności lub tymczasowego aresztowania, e) pobierające stypendia sportowe, f) otrzymujące świadczenie socjalne przysługujące na urlopie energetycznym lub urlopie górniczym, g) za żołnierzy zawodowych oraz funkcjonariuszy niespełniających warunków do nabycia prawa do emerytury lub renty inwalidzkiej określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin oraz w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, za których, po zwolnieniu ze służby lub rozwiązaniu stosunku pracy, odprowadzono składkę na ubezpieczenia emerytalne i rentowe od uposażenia lub wynagrodzenia wypłaconego w okresie służby lub stosunku pracy na podstawie przepisów odrębnych, h) za funkcjonariuszy, którzy w chwili zwolnienia ze służby spełniają jedynie warunki do nabycia prawa do policyjnej renty inwalidzkiej, w przypadku przekazania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, i) za członków rad nadzorczych wynagradzanych z tytułu pełnienia tej funkcji;	

2) rolnicze spółdzielnie produkcyjne, spółdzielnie kółek rolniczych lub spółdzielnie usług rolniczych – za swoich członków; 3) Kancelaria Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej – za małżonka Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej; 4) inne niż wymienione w pkt 1–3 osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym lub zaopatrzeniu emerytalnemu, z wyjątkiem: a) duchownych, b) pobierających na podstawie ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych świadczenie pielęgnacyjne, lub specjalny zasiłek opiekuńczy, c) pobierających na podstawie ustawy z dnia 4 kwietnia 2014 r. o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów zasiłek dla opiekuna, d) podlegających ubezpieczeniu społecznemu rolników, e) żołnierzy niezawodowych w służbie czynnej, f) odbywających zastępcze formy służby wojskowej, g) przebywających na urloпах wychowawczych oraz pobierających zasiłek macierzyński, h) świadczących pracę na podstawie umowy uaktywniającej, o której mowa w ustawie z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3, i) sprawujących osobistą opiekę nad dzieckiem, o których mowa w art. 6a ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, j) pobierających zasiłek lub inne świadczenie finansowane z Funduszu Pracy, k) otrzymujących stypendium doktoranckie doktorantów,	

l) pobierających stypendium słuchaczy Krajowej Szkoły Administracji Publicznej im. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego, m) pobierających świadczenie szkoleniowe, o którym mowa w art. 217 ust. 6, n) niepodlegających zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej ze względu na potrzebę udzielenia wsparcia osobie pobierającej świadczenie wspierające, o których mowa w art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, o) zwolnionych z opłacania składek na własne obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne i rentowe, za wskazany jeden miesiąc kalendarzowy w danym roku kalendarzowym, o których mowa w art. 17a ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. 2. W przypadku gdy kwoty, o których mowa w ust. 1, pochodzą z różnych źródeł, obowiązek opłacania składek na Fundusz Pracy powstaje wtedy, gdy łączna kwota stanowiąca podstawę wymiaru składek ustalona zgodnie z ust. 1 wynosi co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę. 3. Osoba, do której ma zastosowanie przepis ust. 2, składa stosowne oświadczenie każdemu pracodawcy lub w terenowej jednostce organizacyjnej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli sama opłaca składki na ubezpieczenia społeczne. Art. 260. Wysokość obowiązkowej składki na Fundusz Pracy określa ustawa budżetowa. Art. 261. Obowiązkowe składki na Fundusz Pracy opłaca się za osoby wymienione w art. 259 ust. 1, które nie osiągnęły wieku wynoszącego co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn.	

Art. 262. 1. Pracodawcy oraz inne jednostki organizacyjne nie opłacają obowiązkowych składek na Fundusz Pracy przez okres 12 miesięcy, począwszy od pierwszego miesiąca po zawarciu umowy o pracę, za osoby zatrudnione, które ukończyły 50. rok życia i w okresie 30 dni przed zatrudnieniem pozostawały w ewidencji bezrobotnych PUP.

2. Pracodawcy oraz inne jednostki organizacyjne nie opłacają obowiązkowych składek na Fundusz Pracy przez okres 12 miesięcy, począwszy od pierwszego miesiąca po zawarciu umowy o pracę, za skierowanych przez PUP zatrudnionych bezrobotnych, którzy nie ukończyli 30. roku życia.

Art. 263. Pracodawcy oraz inne jednostki organizacyjne nie opłacają składek na Fundusz Pracy za zatrudnionych pracowników powracających z urlopu macierzyńskiego, uzupełniającego urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopu rodzicielskiego lub urlopu wychowawczego w okresie 36 miesięcy, począwszy od pierwszego miesiąca po powrocie z urlopu macierzyńskiego, uzupełniającego urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopu rodzicielskiego lub urlopu wychowawczego.

Art. 264. Przedsiębiorcy Polskiego Związku Głuchych i Polskiego Związku Niewidomych oraz Związku Ociemniałych Żołnierzy Rzeczypospolitej Polskiej, Towarzystwo Opieki nad Ociemniałymi Stowarzyszenie oraz zakłady aktywności zawodowej nie opłacają obowiązkowych składek na Fundusz Pracy za zatrudnionych pracowników o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności.

Art. 265. 1. Obowiązkowe składki na Fundusz Pracy opłaca się za okres trwania obowiązkowych ubezpieczeń emerytalnego i rentowych w trybie i na zasadach przewidzianych dla składek na ubezpieczenia społeczne.

2. Poboru obowiązkowych składek na Fundusz Pracy dokonuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

3. Koszty poboru obowiązkowych składek na Fundusz Pracy obciążają ten Fundusz i są potrącane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w wysokości 0,5 % kwoty pobranych składek.

4. Obowiązkowe składki na Fundusz Pracy Zakład Ubezpieczeń Społecznych przekazuje, z zastrzeżeniem ust. 3, na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Pracy niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 dni roboczych od ich rozliczenia. 5. W razie nieopłacenia obowiązkowych składek na Fundusz Pracy lub opłacenia ich w zaniżonej wysokości Zakład Ubezpieczeń Społecznych może wymierzyć podmiotowi lub osobie, o których mowa w art. 259 ust. 1, dodatkową opłatę do wysokości 100 % nieopłaconych składek. 6. Od obowiązkowych składek na Fundusz Pracy nieopłaconych w terminie Zakład Ubezpieczeń Społecznych pobiera odsetki za zwłokę, w wysokości i na zasadach, o których mowa w art. 23 i art. 31 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. 7. Obowiązkowe składki na Fundusz Pracy oraz należności z tytułu dodatkowej opłaty, o której mowa w ust. 5, i należności z tytułu odsetek za zwłokę, o których mowa w ust. 6, nieopłacone w terminie podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji lub egzekucji sądowej. 8. Pobraną dodatkową opłatę, o której mowa w ust. 5, oraz pobrane odsetki za zwłokę, o których mowa w ust. 6, Zakład Ubezpieczeń Społecznych przekazuje na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Pracy w terminie określonym w ust. 4. 9. W przypadku nieprzekazania w terminie określonym w ust. 4 obowiązkowych składek na Fundusz Pracy, dodatkowej opłaty, o której mowa w ust. 5, oraz pobranych odsetek za zwłokę, o których mowa w ust. 6, na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Pracy należne są od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych odsetki ustawowe za opóźnienie.	

Rozdział 4

Finansowanie z Funduszu Pracy świadczeń obligatoryjnych i form pomocy

Art. 266. Minister właściwy do spraw pracy przekazuje samorządom powiatów, na wyodrębnione rachunki bankowe, środki Funduszu Pracy na wypłatę następujących świadczeń obligatoryjnych:

- 1) zasiłków oraz składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe od tych zasiłków, o których mowa w art. 242 ust. 1,
 - 2) dodatków aktywizacyjnych, o których mowa w art. 233 ust. 1,
 - 3) świadczeń integracyjnych przyznawanych na podstawie przepisów o zatrudnieniu socjalnym oraz składek na ubezpieczenia społeczne od tych świadczeń
- do wysokości faktycznych potrzeb.

Art. 267. 1. Minister właściwy do spraw pracy przekazuje samorządom powiatów, na wyodrębnione rachunki bankowe, środki Funduszu Pracy na finansowanie w roku budżetowym kosztów realizacji form pomocy, o których mowa w art. 300 ust. 2, do wysokości kwot środków (limitów) ustalonych zgodnie z ust. 2–8.

2. Z kwoty środków ujętych w planie finansowym Funduszu Pracy na finansowanie form pomocy dla samorządów powiatów, wyodrębnia się rezerwę Funduszu Pracy pozostającą w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy, stanowiącą 20 % tej kwoty środków.

3. Minister właściwy do spraw pracy może przeznaczyć środki rezerwy, o której mowa w ust. 2, w szczególności na zwiększanie w ciągu roku kwot środków (limitów) dla samorządów powiatów na finansowanie w roku budżetowym kosztów realizacji form pomocy, w tym w związku z rejestracją bezrobotnego lub poszukującego pracy, o której mowa w art. 55 ust. 2, w PUP właściwym ze względu na miejsce zamieszkania.

4. Kwota środków wynikająca z planu finansowego Funduszu Pracy na finansowanie form pomocy dla samorządów powiatów oraz kwota środków przeznaczonych na realizację projektów EFS+, o której mowa w art. 270 ust. 1 i 2, pomniejszona o rezerwę, o której mowa w ust. 2, jest dzielona między województwa przez ministra właściwego do spraw pracy według algorytmu. 5. Marszałek województwa może przeznaczyć w ramach kwoty środków (limitu) Funduszu Pracy ustalonej na finansowanie form pomocy dla samorządów powiatów w województwie, nie więcej niż 5 % tej kwoty na finansowanie realizacji programów regionalnych, o których mowa w art. 210. 6. Kwota środków ustalona dla województwa zgodnie z ust. 4 jest dzielona między samorządy powiatów przez zarząd województwa według kryteriów określonych przez sejmik województwa. 7. Określając kryteria, sejmik województwa powinien wziąć pod uwagę w szczególności: 1) kwotę środków Funduszu Pracy przeznaczoną dla samorządu powiatu na realizację projektów EFS+; 2) liczbę bezrobotnych zarejestrowanych w powiecie; 3) stopę bezrobocia; 4) strukturę bezrobocia, w tym: liczbę zarejestrowanych bezrobotnych długotrwale oraz bezrobotnych powyżej 50. roku życia. 8. Marszałek województwa informuje ministra właściwego do spraw pracy o kwotach środków wynikających z dokonanego podziału, o którym mowa w ust. 6, dla samorządów powiatów, w tym środków przeznaczonych na realizację projektów EFS+ w podziale na środki pochodzące z budżetu Unii Europejskiej i środki krajowe. 9. Minister właściwy do spraw pracy na podstawie informacji, o której mowa w ust. 8, zawiadamia starostów o ustalonych na rok budżetowy kwotach środków (limitach) Funduszu Pracy na finansowanie form pomocy, w tym na realizację projektów EFS+.	

Art. 268. Wyboru form pomocy dla bezrobotnych i innych uprawnionych osób, w ramach kwoty środków (limitu) Funduszu Pracy ustalonej dla powiatu zgodnie z art. 267 ust. 7, dokonuje starosta po zasięgnięciu opinii powiatowej rady rynku pracy.

Art. 269. Starosta może zawierać umowy, porozumienia i udzielać zleceń dotyczących realizacji form pomocy dla bezrobotnych i poszukujących pracy, powodujących powstawanie zobowiązań przechodzących na rok następny do wysokości 30 % kwoty środków (limitu) Funduszu Pracy ustalonej na dany rok budżetowy, o której mowa w art. 267 ust. 9. Zobowiązania te obciążają kwotę środków (limit) Funduszu Pracy ustaloną na rok następny.

Art. 270. 1. Podstawę wydatkowania środków Funduszu Pracy na finansowanie w województwie projektów EFS+ w ramach programów, o których mowa w przepisach o zasadach prowadzenia polityki rozwoju i o zasadach realizacji zadań finansowanych ze środków europejskich w perspektywie finansowej 2021–2027, stanowi umowa zawarta między zarządem województwa a ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego, po uprzednim uzgodnieniu treści umowy oraz wysokości środków Funduszu Pracy przeznaczonych na finansowanie tych projektów, w poszczególnych latach realizacji tych programów, z ministrem właściwym do spraw pracy.

2. Jeżeli łączna wysokość kwot środków Funduszu Pracy z przeznaczeniem na realizację projektów EFS+, ustalonych zgodnie z ust. 1, różni się od kwoty środków Funduszu Pracy określonej na ten cel w planie finansowym Funduszu Pracy na dany rok, minister właściwy do spraw pracy w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego odpowiednio zmienia wysokość tych kwot tak, aby ich łączna wysokość odpowiadała kwocie określonej w planie finansowym Funduszu Pracy na dany rok.

3. Umowy o dofinansowanie projektów EFS+ zawierane w województwie powodujące powstawanie zobowiązań przechodzących na rok następny i kolejny mogą być zawierane do wysokości kwot ustalonych dla województwa zgodnie z ust. 1 i 2.

Art. 271. 1. WUP i PUP mogą realizować projekty ze środków innych niż środki Funduszu Pracy, w szczególności projekty finansowane z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, inne niż projekty określone w art. 2 pkt 32. W ramach tych projektów zadania mogą być realizowane w zakresie i w celu określonym w art. 1 ust. 2.

2. Jeżeli w projektach, o których mowa w ust. 1, są realizowane formy pomocy wskazane w ustawie, są one realizowane w sposób i na zasadach określonych w ustawie.

3. Środki Funduszu Pracy, będące w dyspozycji WUP i PUP, mogą stanowić wkład własny na realizację projektów, o których mowa w ust. 1. W ramach wkładu własnego finansowane są formy pomocy określone w art. 300 ust. 2 oraz zadania fakultatywne odpowiednio WUP i PUP, określone w art. 300 ust. 3 pkt 4, 6, 8–12, 15–17, 19, 27–30.

Art. 272. 1. Minister właściwy do spraw pracy ustala na dany rok budżetowy limit środków Funduszu Pracy przeznaczonych na finansowanie refundacji, o której mowa w art. 348 ust. 1.

2. Środki Funduszu Pracy przekazywane są na wyodrębniony rachunek bankowy OHP w transzach, według składanego zapotrzebowania.

Rozdział 5

Finansowanie zadań fakultatywnych oraz wynagrodzeń pracowników z Funduszu Pracy

Art. 273. 1. Minister właściwy do spraw pracy ustala kwoty środków (limity) na finansowanie w roku budżetowym zadań fakultatywnych dla samorządów powiatów, samorządów województw, wojewodów oraz OHP.

2. Minister właściwy do spraw pracy z kwoty środków wynikającej z planu finansowego Funduszu Pracy na finansowanie w roku budżetowym zadań fakultatywnych, wyodrębnia kwotę środków (limit) na finansowanie przez ministra zadań określonych w art. 300 ust. 3 w zakresie nieprzewidzianym do realizacji przez samorządy powiatów, samorządy województw, wojewodów i OHP.

3. Z kwoty środków wynikającej z planu finansowego Funduszu Pracy na finansowanie zadań fakultatywnych wyodrębnia się rezerwę Funduszu Pracy pozostającą w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy, stanowiącą 5 % tej kwoty.

Art. 274. 1. Minister właściwy do spraw pracy przekazuje samorządom powiatów, na wyodrębnione rachunki bankowe, środki Funduszu Pracy na finansowanie w roku budżetowym zadań fakultatywnych, do wysokości kwot środków (limitów), ustalonych zgodnie z ust. 2–5.

2. Kwota środków Funduszu Pracy ustalona na finansowanie zadań fakultatywnych dla samorządów powiatów jest dzielona między województwa przez ministra właściwego do spraw pracy według algorytmu.

3. Kwoty środków dla województw ustalone zgodnie z ust. 2, są dzielone między samorządy powiatów przez zarząd województwa według kryteriów określonych przez sejmik województwa.

4. Określając kryteria, o których mowa w ust. 3, sejmik województwa powinien wziąć pod uwagę w szczególności:

- 1) kwotę środków Funduszu Pracy przeznaczoną dla samorządu powiatu na realizację form pomocy;
- 2) liczbę bezrobotnych zarejestrowanych w powiecie;
- 3) stopę bezrobocia;
- 4) strukturę bezrobocia;
- 5) kwotę środków Funduszu Pracy wydatkowaną w roku ubiegłym przez samorząd powiatu na zadania fakultatywne.

5. Marszałek województwa informuje ministra właściwego do spraw pracy o kwotach środków wynikających z dokonanego podziału, o którym mowa w ust. 3.

6. Minister właściwy do spraw pracy na podstawie informacji, o której mowa w ust. 5, zawiadamia starostów o ustalonych na rok budżetowy kwotach środków (limitach) Funduszu Pracy na finansowanie zadań fakultatywnych.

Art. 275. 1. Minister właściwy do spraw pracy przekazuje samorządom województw, na wyodrębnione rachunki bankowe, środki Funduszu Pracy na finansowanie w roku budżetowym zadań fakultatywnych, do wysokości kwot środków (limitów), ustalonych zgodnie z ust. 2.

2. Kwota środków Funduszu Pracy ustalona na finansowanie zadań fakultatywnych dla samorządów województw jest dzielona między województwa przez ministra właściwego do spraw pracy według algorytmu.

3. Minister właściwy do spraw pracy zawiadamia marszałków województw o ustalonych na rok budżetowy kwotach środków (limitach) Funduszu Pracy na finansowanie zadań fakultatywnych dla samorządów województw.

Art. 276. 1. Minister właściwy do spraw pracy przekazuje OHP, na wyodrębniony rachunek bankowy, środki Funduszu Pracy na finansowanie w roku budżetowym zadań fakultatywnych do wysokości kwot środków (limitów) ustalonych na dany rok budżetowy.

2. Minister właściwy do spraw pracy przekazuje urzędowi wojewódzkim, na wyodrębnione rachunki bankowe kwoty środków Funduszu Pracy na finansowanie w roku budżetowym zadań fakultatywnych do wysokości kwot środków (limitów) ustalonych na dany rok budżetowy.

3. Minister właściwy do spraw pracy z kwoty środków (limitu), o której mowa w art. 273 ust. 2 może na wniosek marszałka województwa, wojewody lub starosty przyznać dodatkową kwotę środków na finansowanie kosztów wprowadzania, rozwijania i eksploatacji systemów teleinformatycznych służących realizacji zadań wynikających z ustawy.

4. Minister właściwy do spraw pracy zawiadamia Komendanta Głównego OHP oraz wojewodę o ustalonych na rok budżetowy kwotach środków (limitach) Funduszu Pracy na finansowanie zadań fakultatywnych.

Art. 277. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zasady gospodarki finansowej Funduszu Pracy, w tym:

- 1) tryb ustalania kwot środków (limitów) Funduszu Pracy na finansowanie zadań określonych w ustawie, w tym kwot środków na finansowanie form pomocy, o których mowa w art. 267 ust. 9, oraz kwot środków na finansowanie zadań fakultatywnych, o których mowa w art. 274 ust. 6, art. 275 ust. 3 i art. 276 ust. 4, mając na względzie zapewnienie finansowania realizacji zadań przez samorządy powiatów i samorządy województw, wojewodów oraz OHP,
- 2) algorytm podziału środków na województwa na finansowanie form pomocy dla samorządów powiatów, o którym mowa w art. 267 ust. 4,
- 3) algorytm podziału środków na województwa na finansowanie zadań fakultatywnych dla samorządów powiatów, o którym mowa w art. 274 ust. 2, oraz algorytm podziału środków na województwa na finansowanie zadań fakultatywnych dla samorządów województw, o którym mowa w art. 275 ust. 2,
- 4) tryb ustalania kwot środków (limitów) rezerwy Funduszu Pracy, o której mowa w art. 267 ust. 2 oraz rezerwy, o której mowa w art. 273 ust. 3, pozostających w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy, oraz przeznaczenie tych rezerw, mając na względzie zapewnienie finansowania dodatkowego wsparcia dla realizacji zadań na rzecz bezrobotnych i innych uprawnionych osób,
- 5) obowiązki kierowników jednostek realizujących zadania finansowane ze środków Funduszu Pracy związane z obsługą finansowo-księgową tych środków,
- 6) tryb przekazywania środków przez ministra właściwego do spraw pracy oraz postępowanie z niewykorzystanymi środkami,

7) tryb powierzania przez starostę bankom i innym instytucjom dokonywania wypłat świadczeń pieniężnych dla bezrobotnych i innych uprawnionych osób

– biorąc pod uwagę zapewnienie racjonalności gospodarowania środkami Funduszu Pracy.

Art. 278. Środki trwałe, wartości niematerialne i prawne lub wyposażenie zakupione ze środków Funduszu Pracy przez publiczne służby zatrudnienia i OHP na potrzeby związane z realizacją zadań określonych w ustawie stają się własnością Skarbu Państwa albo właściwego samorządu terytorialnego do wyłącznej dyspozycji odpowiednio: urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw pracy, wydzielonej komórki organizacyjnej urzędu obsługującego właściwego wojewodę realizującej zadania określone w ustawie, PUP, WUP i OHP.

Art. 279. Minister właściwy do spraw pracy, na wniosek wojewody, marszałka województwa, Komendanta Głównego OHP lub na wniosek starosty, zaopiniowany przez marszałka województwa, z kwoty określonej w planie finansowym Funduszu Pracy może w trakcie roku budżetowego przyznać dodatkową kwotę środków (limit) Funduszu Pracy na finansowanie kosztów wprowadzania, rozwijania i eksploatacji systemu teleinformatycznego, służących realizacji zadań wynikających z ustawy.

Art. 280. 1. W celu wsparcia samorządów powiatów realizujących zadania na rzecz aktywizacji bezrobotnych, minister właściwy do spraw pracy przekazuje tym samorządom w latach 2025 i 2026 środki Funduszu Pracy na dofinansowanie kosztów wynagrodzeń, o których mowa w przepisach o pracownikach samorządowych, oraz składek na ubezpieczenia społeczne od wypłaconego dofinansowania do wynagrodzeń pracowników PUP realizujących zadania określone w ustawie, w wysokości 14 % kwoty środków ustalonej dla województw na rok budżetowy na realizację projektów EFS+, zgodnie z art. 270 ust. 1 i 2.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, są przekazywane samorządom powiatów w roku budżetowym w wysokości proporcjonalnej do udziału PUP w wydatkach ogółem w skali kraju poniesionych z Funduszu Pracy przez PUP na realizację programów na rzecz promocji zatrudnienia wykazanych w informacji uzyskanej na podstawie badań statystycznych prowadzonych zgodnie z przepisami o statystyce publicznej w roku przed rokiem poprzedzającym rok, w którym przekazywane są środki. 3. Starota niezwłocznie informuje dyrektora PUP o wysokości środków przyznanych samorządowi powiatu przez ministra właściwego do spraw pracy na dany rok budżetowy. 4. Środki, o których mowa w ust. 2, są przekazywane samorządom powiatów w okresach miesięcznych, w wysokości 1/12 kwoty ustalonej na dany rok budżetowy. 5. Starosta przekazuje niezwłocznie do dyspozycji dyrektora PUP środki na dofinansowanie kosztów wynagrodzeń oraz składek na ubezpieczenia społeczne od wypłaconego dofinansowania do wynagrodzeń pracowników PUP realizujących zadania określone w ustawie. 6. Środki, o których mowa w ust. 5, niewykorzystane do dnia 31 grudnia roku budżetowego, podlegają zwrotowi na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Pracy do dnia 31 stycznia następnego roku budżetowego. 7. Przekazane samorządom powiatów kwoty środków, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód powiatu, o którym mowa w art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 1 października 2024 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1572). 8. Kwoty środków, o których mowa w ust. 7, stanowią dodatkowe źródło finansowania wynagrodzeń oraz składek na ubezpieczenia społeczne pracowników PUP realizujących zadania określone w ustawie i zwiększają kwotę w planie finansowym PUP na ten cel.	

Art. 281. 1. Minister właściwy do spraw pracy może przeznaczyć w roku budżetowym środki Funduszu Pracy na dofinansowanie kosztów wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne, składek na Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy oraz odpisów na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych pracowników wojewódzkich urzędów pracy wykonujących zadania wynikające z:

- 1) realizacji w województwie projektów EFS+ do wysokości 1,3 % kwoty środków Europejskiego Funduszu Społecznego Plus i Funduszu Pracy przeznaczonej w danym roku na realizację projektów EFS+ w województwie. Środki te nie stanowią wydatków projektów EFS+;
- 2) obsługi KFS w województwie – do wysokości dwunastokrotności 70 % przeciętnego wynagrodzenia za czwarty kwartał roku poprzedzającego rok, w którym sporządzany jest plan finansowy Funduszu Pracy.

2. Minister właściwy do spraw pracy zawiadamia dyrektora WUP o ustalonych na rok budżetowy kwotach środków (limitach) Funduszu Pracy na finansowanie kosztów, o których mowa w ust. 1.

Art. 282. Starosta, w ramach kwoty przyznanej na finansowanie zadań fakultatywnych, może przeznaczyć środki Funduszu Pracy na finansowanie kosztów zarządzania realizowanymi projektami EFS+ do wysokości 3 % kwoty środków Funduszu Pracy przeznaczonej w danym roku na realizację projektów EFS+. Środki te nie stanowią wydatków projektów EFS+.

Art. 283. 1. Pracownikom wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy zatrudnionym na stanowiskach młodszego doradcy do spraw zatrudnienia, doradcy do spraw zatrudnienia, starszego doradcy do spraw zatrudnienia, młodszego doradcy zawodowego, doradcy zawodowego, starszego doradcy zawodowego, specjalisty do spraw rozwoju zawodowego, specjalisty do spraw programów oraz doradcy EURES i asystenta EURES oraz osobom zatrudnionym w Ochotniczych

Hufcach Pracy na tych stanowiskach, może być przyznany dodatek motywacyjny w wysokości do 1000 zł miesięcznie, na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy. 2. Dodatek motywacyjny może przyznać: 1) dyrektor WUP lub dyrektor PUP – w przypadku odpowiednio pracowników wojewódzkich lub powiatowych urzędów pracy; 2) kierownik danej jednostki – w przypadku pracowników OHP. 3. Wysokość dodatku motywacyjnego określa się, biorąc pod uwagę: 1) szczególne zaangażowanie pracownika w wykonywanie pracy; 2) jakość wykonywanej pracy; 3) podnoszenie kwalifikacji lub kompetencji zawodowych związanych z wykonywaną pracą. 4. Tryb przyznawania dodatku motywacyjnego dla pracowników WUP lub PUP określa regulamin wynagradzania, o którym mowa w przepisach o pracownikach samorządowych. 5. Tryb przyznawania dodatku motywacyjnego dla pracowników OHP określa się w drodze zarządzenia. 6. Dodatek motywacyjny nie stanowi podstawy naliczania świadczeń, odszkodowań i innych wypłat wynikających z odrębnych przepisów, w tym dodatkowego wynagrodzenia rocznego. 7. Dodatek motywacyjny wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne, składkami na Fundusz Pracy oraz Fundusz Solidarnościowy i wpłatami na Pracownicze Plany Kapitałowe jest finansowany z Funduszu Pracy.	

Rozdział 6

Środki Funduszu Pracy na finansowanie zadań w ramach KFS

Art. 284. Na finansowanie zadań w ramach KFS w danym roku budżetowym przeznacza się środki w wysokości nie niższej niż 4 % i nie wyższej niż 6 % przychodów Funduszu Pracy uzyskanych ze składek na Fundusz Pracy w roku poprzedzającym rok, w którym sporządzany jest plan finansowy Funduszu Pracy.

Art. 285. Starosta w terminie 30 dni od dnia publikacji informacji, o której mowa w art. 28 pkt 4 lit. a, określa szacunkowe zapotrzebowanie na środki KFS na finansowanie kosztów związanych z kształceniem ustawicznym, o których mowa w art. 125 ust. 11.

Art. 286. 1. Podział kwot środków KFS na kształcenie ustawiczne w województwie między poszczególne PUP dokonywany jest przez zarząd województwa z uwzględnieniem zapotrzebowania, o którym mowa w art. 285, oraz sytuacji na rynku pracy.

2. Marszałek województwa do dnia 10 grudnia danego roku budżetowego informuje ministra właściwego do spraw pracy o kwotach środków KFS dla poszczególnych PUP wynikających z podziału, o którym mowa w ust. 1.

3. Minister właściwy do spraw pracy na podstawie informacji, o której mowa w ust. 2, zawiadamia dyrektorów PUP o ustalonych na rok budżetowy kwotach środków (limitach) KFS dla urzędów na kształcenie ustawiczne.

Art. 287. 1. Dyrektor PUP, niezwłocznie po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w art. 286 ust. 3, publikuje na stronie internetowej urzędu informację o dostępnej na dany rok kwocie środków (limicie) KFS i ogłasza termin (terminy) naboru wniosków o przyznanie środków KFS na finansowanie kształcenia ustawicznego w ramach priorytetów, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 1 lit. b, art. 32 ust. 1 pkt 2 lit. b i art. 38 ust. 1 pkt 19 lit. b, wraz z zasadami i kryteriami wyboru.

2. Podmioty, o których mowa w art. 125 ust. 8, mogą złożyć do PUP właściwego ze względu na siedzibę lub miejsce prowadzenia działalności wnioski o przyznanie środków KFS na finansowanie kształcenia ustawicznego, w terminie wynikającym z ogłoszenia, o którym mowa w ust. 1, oraz określonym w dodatkowych naborach ogłaszanych w przypadku nierozdysponowania ustalonej na rok budżetowy kwoty środków (limitu) KFS.

Art. 288. 1. Rezerwę KFS, pozostającą w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy, stanowią:

- 1) środki KFS na kształcenie ustawiczne w województwie niepodzielone między PUP do dnia 30 czerwca danego roku;
- 2) kwoty ze środków (limitów) KFS, które nie zostaną wykorzystane w roku budżetowym przez poszczególne PUP, zgłoszone przez marszałka województwa do ministra właściwego do spraw pracy do dnia 31 sierpnia danego roku w celu zmniejszenia kwot środków (limitów) KFS, o których mowa w art. 286 ust. 3;
- 3) kwoty ze środków (limitów) KFS, które nie zostaną wykorzystane przez poszczególne PUP w okresie od 1 września do 31 października roku budżetowego, zgłoszone przez marszałka województwa do ministra właściwego do spraw pracy do dnia 31 października danego roku w celu zmniejszenia kwot środków (limitów) KFS, o których mowa w art. 286 ust. 3.

2. Minister właściwy do spraw pracy informuje o możliwości wystąpienia przez samorząd powiatu, za pośrednictwem marszałka województwa, z wnioskiem o środki rezerwy KFS dla PUP.

3. Minister właściwy do spraw pracy na podstawie wniosków, o których mowa w ust. 2 ustala kwotę środków (limit) rezerwy KFS dla poszczególnych PUP i zawiadamia starostów o ustalonej kwocie środków (limicie) rezerwy KFS.

4. Rezerwa KFS jest przeznaczona na kształcenie ustawiczne w ramach priorytetów, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 1 lit. b, art. 32 ust. 1 pkt 2 lit. b i art. 38 ust. 1 pkt 19 lit. b obowiązujących w danym roku. Przepis art. 125 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

5. Rezerwa KFS, o której mowa w ust. 1, niewykorzystana na kształcenie ustawiczne po dniu 31 października danego roku, może być przeznaczona przez ministra właściwego do spraw pracy na realizację innych zadań określonych w ustawie.

Art. 289. Kwoty środków KFS, w ramach limitu określonego w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 286 ust. 3 oraz art. 288 ust. 3, są przekazywane na wniosek starosty przez ministra właściwego do spraw pracy, na wyodrębniony rachunek bankowy samorządu powiatu.

Rozdział 7

Umowy dotyczące finansowania zadań z Funduszu Pracy

Art. 290. 1. Minister właściwy do spraw pracy przekazuje corocznie na podstawie umowy zawartej z ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania, na wyodrębniony rachunek bankowy urzędu obsługującego ministra oświaty i wychowania, środki Funduszu Pracy na pokrycie kosztów przygotowania i przeprowadzenia egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie oraz egzaminu zawodowego, o których mowa w art. 9fa ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, w wysokości wynikającej z tego przepisu, nie wyższej niż 50 mln zł.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa w szczególności tryb przekazywania środków oraz sposób ich rozliczenia.

Art. 291. 1. Minister właściwy do spraw pracy na wniosek wojewody przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy urzędu wojewódzkiego środki Funduszu Pracy z przeznaczeniem dla gmin na dofinansowanie pracodawcom kosztów kształcenia młodocianych pracowników, o którym mowa w art. 122 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.

2. Minister właściwy do spraw pracy na wniosek wojewody przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy urzędu wojewódzkiego środki Funduszu Pracy z przeznaczeniem dla gmin na dofinansowanie pracodawcom kosztów praktyki, o którym mowa w art. 7a ust. 1 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o praktykach absolwenckich. 3. Podstawą przekazywania środków, o których mowa w ust. 1 i 2, jest umowa zawarta między ministrem właściwym do spraw pracy a wojewodą. 4. Umowa powinna określać w szczególności wysokość środków oraz tryb ich przekazywania i sposób rozliczania otrzymanych środków. Art. 292. 1. Minister właściwy do spraw pracy może przekazać corocznie ministrowi właściwemu do spraw rodziny środki Funduszu Pracy na realizację zadań, o których mowa w art. 62 ust. 1, art. 63b ust. 1 i art. 63c ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3. 2. Minister właściwy do spraw pracy może przekazać corocznie ministrowi właściwemu do spraw rodziny, środki Funduszu Pracy na realizację zadań wynikających z ustawy z dnia 15 maja 2024 r. o wspieraniu rodziców w aktywności zawodowej oraz w wychowaniu dziecka – „Aktywny rodzic” (Dz. U. z 2024 r. poz. 858). 3. Na zadania, o których mowa w ust. 1 i 2, przeznacza się środki w kwocie nie większej niż 250 mln zł rocznie. 4. Na zadania, o których mowa w ust. 1, realizowane przez wojewodę środki są przekazywane na wyodrębniony rachunek bankowy wojewody na wniosek wojewody. Art. 293. Minister właściwy do spraw pracy przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rodziny corocznie środki Funduszu Pracy w kwocie: 1) nie większej niż 70 mln zł – na realizację zadań, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 13a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej;	

- 2) nie większej niż 85 mln zł – na dofinansowanie, o którym mowa w art. 197 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej.

Art. 294. Minister właściwy do spraw pracy może przekazać ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego środki Funduszu Pracy na realizację programów, o których mowa w art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej, wraz z kosztami ich obsługi, w wysokości nie większej niż 20 mln zł rocznie.

Art. 295. 1. Minister właściwy do spraw pracy przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy w Banku Gospodarstwa Krajowego środki Funduszu Pracy na finansowanie lub współfinansowanie:

- 1) pożyczek na podjęcie działalności gospodarczej, o których mowa w art. 172 ust. 1 pkt 1 lub ust. 2 pkt 1, wraz z usługami doradczymi i szkoleniowymi, o których mowa w art. 172 ust. 1 pkt 2 lub ust. 2 pkt 2, pożyczek na utworzenie stanowiska pracy, o których mowa w art. 172 ust. 3–5, oraz pożyczek na dostosowanie stanowiska pracy do pracy zdalnej, o których mowa w art. 172 ust. 6;
- 2) kosztów związanych z udzielaniem i obsługą pożyczek.

2. Podstawę przekazywania środków finansowych stanowi umowa zawarta między ministrem właściwym do spraw pracy a Bankiem Gospodarstwa Krajowego.

3. Umowa, o której mowa w ust. 2, powinna określać w szczególności:

- 1) wysokość środków finansowych przekazywanych przez ministra właściwego do spraw pracy do Banku Gospodarstwa Krajowego, w tym wynagrodzenie Banku Gospodarstwa Krajowego;
- 2) warunki i tryb przekazywania środków finansowych;
- 3) tryb udzielania pożyczek, w tym podział zadań realizowanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego oraz pośredników finansowych, o których mowa w art. 173;

4) wymogi, jakie powinien spełniać pośrednik finansowy w zakresie okresu funkcjonowania na rynku, posiadania doświadczenia dotyczącego udzielania pożyczek na podjęcie lub rozwój działalności gospodarczej i wysokości posiadanego kapitału; 5) sposób świadczenia usług doradczych i szkoleniowych, o których mowa w art. 172 ust. 1 pkt 2 lub ust. 2 pkt 2; 6) sposób realizacji i finansowania działań promocyjno-informacyjnych; 7) obowiązki związane z udzielaniem pomocy <i>de minimis</i>, o których mowa w art. 37 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej; 8) warunki i tryb kontroli prawidłowości realizacji umowy, o której mowa w ust. 2, oraz podmioty uprawnione do jej przeprowadzania; 9) sposób wykorzystania spłaconego kapitału, odsetek od pożyczek oraz innych przychodów, w tym środków odzyskanych w wyniku działań windykacyjnych; 10) zobowiązanie pośredników finansowych do prowadzenia działań windykacyjnych; 11) sposób wycofywania środków z Banku Gospodarstwa Krajowego; 12) tryb rozliczania otrzymanych środków oraz sporządzania sprawozdawczości dla ministra właściwego do spraw pracy. 4. Środki z tytułu spłaconych i zwróconych pożyczek oraz z tytułu oprocentowania pożyczek są wykorzystywane na udzielanie kolejnych pożyczek, świadczenie usług doradczych i szkoleniowych, a także finansowanie kosztów związanych z ich obsługą. Art. 296. 1. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, może przekazać na wyodrębniony rachunek bankowy w Banku Gospodarstwa Krajowego środki Unii Europejskiej na finansowanie pożyczek na podjęcie działalności gospodarczej lub pożyczek na utworzenie stanowiska pracy oraz usług doradczych i szkoleniowych, a także kosztów związanych z udzielaniem i obsługą pożyczek.	

2. Przed przekazaniem środków Unii Europejskiej na finansowanie zadań, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw pracy uzgadnia z ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego treść umowy, o której mowa w art. 295 ust. 2, oraz wysokość środków Unii Europejskiej przeznaczonych na finansowanie tych zadań.

3. Środki Funduszu Pracy mogą stanowić współfinansowanie krajowe do programów lub projektów finansowanych z udziałem środków, o których mowa w ust. 1. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

4. Minister właściwy do spraw pracy i minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego mogą, na podstawie porozumienia, udostępniać sobie wzajemnie informacje dotyczące realizacji pożyczek na podjęcie działalności gospodarczej lub pożyczek na utworzenie stanowiska pracy oraz usług doradczych i szkoleniowych w zakresie przeprowadzanych kontroli, w tym zawierające dane osobowe.

Art. 297. 1. Minister właściwy do spraw pracy przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych środki Funduszu Pracy na finansowanie zasiłków przedemerytalnych i świadczeń przedemerytalnych oraz zasiłków pogrzebowych, o których mowa w art. 10 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2023 poz. 1999 oraz z 2024 r. poz. 1243) wraz z kosztami ich obsługi.

2. Podstawą przekazywania środków, o których mowa w ust. 1, jest umowa zawarta między ministrem właściwym do spraw pracy a Zakładem Ubezpieczeń Społecznych.

3. Umowa powinna określać w szczególności terminy oraz wysokość przekazywanych środków, tryb ich przekazywania oraz wysokość kosztów związanych z obsługą wypłaty świadczeń.

4. Zakład Ubezpieczeń Społecznych dokonuje rozliczenia otrzymanych środków w terminie 15 dni po upływie miesiąca, w którym dokonano wypłaty świadczeń.

Art. 298. Podstawę wydatkowania w danym roku budżetowym środków Funduszu Pracy na dofinansowanie części zadań realizowanych przez wojewódzkie urzędy pracy, w tym na:

1) przygotowywanie na zlecenie ministra właściwego do spraw pracy: a) badań dotyczących rynku pracy, na podstawie jednolitej metodologii, b) opracowań, prognoz, ekspertyz, analiz, wydawnictw i konkursów dotyczących rynku pracy, c) opracowań informacji zawodowych o charakterze centralnym, 2) dofinansowanie kosztów wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne, składek na Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy oraz odpisów na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych pracowników wojewódzkich urzędów pracy realizujących zadania określone w pkt 1 – stanowi umowa zawarta pomiędzy ministrem właściwym do spraw pracy a zarządem województwa.	

Art. 299. 1.

2.:

1)

2)

3.

4.

5.

Rozdział 8

Zadania finansowane z Funduszu Pracy

Art. 300. 1. Środki Funduszu Pracy przeznacza się na finansowanie następujących świadczeń obligatoryjnych:

- 1) zasiłków oraz składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe od tych zasiłków, o których mowa w art. 242 ust. 1;

2) zasiłków przedemerytalnych, świadczeń przedemerytalnych oraz zasiłków pogrzebowych wraz z kosztami ich obsługi, o których mowa w przepisach o świadczeniach przedemerytalnych; 3) dodatków aktywizacyjnych, o których mowa w art. 233 ust. 1; 4) świadczeń integracyjnych przyznawanych na podstawie przepisów o zatrudnieniu socjalnym oraz składek na ubezpieczenia społeczne od tych świadczeń. 2. Środki Funduszu Pracy przeznacza się na finansowanie kosztów realizacji następujących form pomocy: 1) zajęć i szkoleń, o których mowa w art. 87 ust. 5, organizacji szkoleń, o których mowa w art. 87 ust. 6, oraz wyposażenia nowo otwartych akademickich biur karier, o których mowa w art. 87 ust. 7; 2) szkoleń, potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności lub uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności, o których mowa w art. 99, art. 101, art. 102, wraz ze stypendium, o którym mowa w art. 234 ust. 1, i składkami na ubezpieczenia społeczne opłacanymi od stypendium, o których mowa w art. 242 ust. 2, oraz ubezpieczeniem od następstw nieszczęśliwych wypadków, o którym mowa w art. 241; 3) opłat pobieranych za postępowanie nostryfikacyjne albo postępowanie, o którym mowa w art. 327 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce określonych w art. 103; 4) opłat za przeprowadzenie postępowania i wydanie decyzji w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych, o których mowa w art. 104; 5) bonu na kształcenie ustawiczne, o którym mowa w art. 107, wraz ze stypendium, o którym mowa w art. 234 ust. 1, i składkami na ubezpieczenia społeczne opłacanymi od stypendium, o których mowa w art. 242 ust. 2, oraz ubezpieczeniem od następstw nieszczęśliwych wypadków, o którym mowa w art. 241; 6) pożyczek edukacyjnych, o których mowa w art. 111;	

7) stażu, o którym mowa w art. 114 i art. 119 w zakresie stypendium, o którym mowa w art. 235 ust. 1, i składek na ubezpieczenia społeczne opłacanych od stypendium, o których mowa w art. 242 ust. 2, potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności lub uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności, o których mowa w art. 119 ust. 1, dodatku do stypendium, o którym mowa w art. 121 ust. 1 i premii, o której mowa w art. 122 ust. 1; 8) prac interwencyjnych, o których mowa w art. 135; 9) robót publicznych, o których mowa w art. 136; 10) zwrotu kosztów poniesionych przez podmiot prowadzący DPS, jednostkę organizacyjną WRiPZ albo dom pomocy społecznej z tytułu zatrudnienia bezrobotnych lub poszukujących pracy, o którym mowa w art. 140; 11) dofinansowania wynagrodzeń bezrobotnych, którzy ukończyli 50. rok życia albo poszukujących pracy, którzy ukończyli 60 lat – dla kobiet lub 65 lat – dla mężczyzn, o którym mowa w art. 141 ust. 1; 12) prac społecznie użytecznych, o których mowa w art. 142; 13) refundacji wynagrodzeń, nagród oraz składek na ubezpieczenia społeczne opiekunów osoby niepełnosprawnej, o której mowa w art. 143; 14) grantu, o którym mowa w art. 144; 15) świadczenia aktywizacyjnego, o którym mowa w art. 145; 16) refundacji kosztów opieki nad dzieckiem i osobą zależną, o której mowa w art. 146 ust. 1 i 5; 17) dofinansowania podjęcia działalności gospodarczej; 18) refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, o której mowa w art. 154 ust. 1–3; 19) jednorazowych środków na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, o których mowa w art. 161; 20) środków na utworzenie stanowiska pracy oraz finansowania kosztów wynagrodzenia zatrudnionych w spółdzielni socjalnej lub przedsiębiorstwie społecznym, o których mowa w art. 167;	

21) umów zawartych z agencją zatrudnienia, o których mowa w art. 197; 22) zleconych działań w zakresie reintegracji społecznej osób długotrwale bezrobotnych, o których mowa w art. 200, wraz ze stypendium, o którym mowa w art. 236, i składkami na ubezpieczenia społeczne opłacanymi od stypendium, o których mowa w art. 242 ust. 2; 23) badań lekarskich lub psychologicznych, o których mowa w art. 205 ust. 1; 24) przejazdów, o których mowa w art. 206 ust. 1, 3, 4 i 7; 25) zakwaterowania, o którym mowa w art. 206 ust. 2; 26) wyżywienia, o którym mowa w art. 206 ust. 6; 27) bonu na zasiedlenie, o którym mowa w art. 208; 28) specyficznych elementów wspierających zatrudnienie, o których mowa w art. 209 ust. 5; 29) zatrudnienia wspieranego, w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o zatrudnieniu socjalnym; 30) wsparcia, o którym mowa w art. 12 ust. 3a ustawy z dnia 27 kwietnia 2006 r. o spółdzielniach socjalnych; 31) wsparcia, o którym mowa w art. 21 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej; 32) refundacji pracodawcom składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, o których mowa w art. 217 ust. 8. 3. Środki Funduszu Pracy przeznacza się na finansowanie następujących zadań fakultatywnych: 1) kosztów związanych z organizowaniem partnerstwa lokalnego, o którym mowa w art. 6 ust. 2, obejmujących koszty organizacji przez publiczne służby zatrudnienia spotkań i konferencji z udziałem przedstawicieli instytucji partnerstwa lokalnego oraz instytucji realizujących inicjatywy partnerów rynku pracy; 2) przejazdów i szkoleń członków rad rynku pracy, o których mowa w art. 13 ust. 2 i 3 oraz obsługi tych rad; 3) wydatków związanych z reprezentowaniem przez ministra właściwego do spraw pracy publicznych służb zatrudnienia, o którym mowa w art. 25 ust. 1 pkt 1 lit. g;	

4) wprowadzania, rozwijania i eksploatacji systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 7, i technologii cyfrowych w publicznych służbach zatrudnienia i OHP służących realizacji zadań wynikających z ustawy; 5) budowy, funkcjonowania i rozwijania systemu teleinformatycznego do obsługi umów, o którym mowa w ustawie z dnia 16 listopada 2022 r. o systemie teleinformatycznym do obsługi niektórych umów, w zakresie właściwości ministra właściwego do spraw pracy; 6) określenia zapotrzebowania na zawody, kwalifikacje i umiejętności na rynku pracy, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 3; 7) 8) opracowywania i rozpowszechniania informacji zawodowych oraz zakupu materiałów i wyposażenia w celu prowadzenia pośrednictwa pracy lub poradnictwa zawodowego przez publiczne służby zatrudnienia i OHP; 9) kosztów związanych z realizacją poradnictwa zawodowego oraz działań o charakterze metodyczno-szkoleniowym w zakresie poradnictwa zawodowego, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 16; 10) szkoleń, studiów, lub studiów podyplomowych, dla pracowników publicznych służb zatrudnienia, OHP i podmiotów akredytowanych, o których mowa w art. 134 ust. 2 i 7; 11) utworzenia punktu obsługi osób młodych do 30. roku życia, o którym mowa w art. 203; 12) organizacji giełd pracy i targów pracy, i kosztów z nimi związanych, o których mowa w art. 207 ust. 1 i 3; 13) zarządzania projektami EFS+, o którym mowa w art. 282; 14) dodatków motywacyjnych, o których mowa w art. 283; 15) dofinansowanie badań dotyczących rynku pracy, opracowań, wydawnictw i innych materiałów oraz kosztów, o których mowa w art. 298;	

16) 17) opracowywania, wydawania lub rozpowszechniania informacji o świadczonej pomocy, określonej w ustawie dla pracodawców, bezrobotnych i poszukujących pracy oraz innych osób określonych w ustawie; 18) wezwań, zawiadomień i innych druków niezbędnych do ustalenia uprawnień do zasiłku i innych świadczeń z tytułu bezrobocia, przekazywania bezrobotnym należnych świadczeń pieniężnych oraz kosztów komunikowania się z pracodawcami, OHP, bezrobotnymi, poszukującymi pracy, organami rentowymi, urzędami skarbowymi oraz innymi podmiotami w zakresie, w jakim korespondencja ta dotyczy zadań finansowanych z Funduszu Pracy; 19) badań, analiz, ekspertyz, w tym ich upowszechniania, opracowywania programów, wydawnictw oraz konkursów dotyczących rynku pracy i udzielonej pomocy; 20) wydatków związanych z promocją oraz pomocą prawną zatrudnionym za granicą w ramach umów międzynarodowych; 21) przeprowadzenia audytu zewnętrznego projektów EFS+; 22) przeprowadzania operacyjnego audytu zewnętrznego, o którym mowa w art. 361; 23) postępowania sądowego lub egzekucyjnego w sprawach nienależnie pobranych świadczeń pieniężnych, zwrotu środków przyznanych na finansowanie form pomocy lub innych wypłat z Funduszu Pracy, wraz z kosztami zastępstwa procesowego; 24) kosztów obsługi wyodrębnionych rachunków bankowych Funduszu Pracy; 25) korespondencji, komunikowania się, przekazywania środków pieniężnych oraz innych dokumentów niezbędnych do realizacji refundacji kosztów wynagrodzeń oraz składek na ubezpieczenia społeczne pracowników młodocianych; 26) odsetek za nieterminowe regulowanie zobowiązań pokrywanych z Funduszu Pracy; 27) kampanii informacyjnych i promujących działania ministra właściwego do spraw pracy, WUP, PUP oraz OHP;	

28) realizacji przedsięwzięć mających na celu identyfikację, dotarcie z informacją o możliwościach skorzystania z form pomocy określonych w ustawie i zmotywowanie do aktywności zawodowej osób niezarejestrowanych, w tym osób biernych zawodowo; 29) konferencji, seminariów, posiedzeń lub spotkań, w tym o charakterze międzynarodowym, organizowanych przez ministra właściwego do spraw pracy, WUP, PUP, OHP i Konwent, o którym mowa w art. 15 ust. 1–3, w szczególności dla kadry publicznych służb zatrudnienia i OHP; 30) opracowywania i rozpowszechniania przez publiczne służby zatrudnienia i OHP materiałów informacyjnych i szkoleniowych dotyczących nabywania umiejętności poszukiwania i uzyskiwania zatrudnienia; 31) opracowywania, upowszechniania i wdrażania klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy i informacji zawodowych; 32) kosztów przeprowadzania kontroli przez PUP w zakresie prawidłowości realizacji form pomocy określonych w ustawie finansowanych ze środków Funduszu Pracy oraz zakupu materiałów eksploatacyjnych w związku z przeprowadzaną kontrolą. 4. Środki Funduszu Pracy przeznacza się na dofinansowanie kosztów: 1) wynagrodzeń oraz składek na ubezpieczenia społeczne od wypłaconego dofinansowania do wynagrodzeń, o których mowa w art. 280 ust. 1; 2) wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne, składek na Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy oraz odpisów na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych pracowników WUP, o których mowa w art. 281 ust. 1. 5. Środki Funduszu Pracy przeznacza się na finansowanie zadań dotyczących aktywności zawodowej: 1) działań w ramach KFS, o którym mowa w art. 125;	

2) pożyczek na podjęcie działalności gospodarczej lub utworzenie stanowiska pracy, o których mowa w art. 172, wraz z kosztami związanymi z udzielaniem pożyczek oraz usług doradczych i szkoleniowych; 3) projektów pilotażowych, o których mowa w art. 211, wraz z kosztami ich obsługi; 4) programu aktywizacyjnego dla cudzoziemców, o którym mowa w art. 78 ustawy z dnia o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wraz z kosztami jego obsługi; 5) programu aktywizacyjnego dla osób niepełnosprawnych lub opiekunów osób niepełnosprawnych, o którym mowa w art. 214 ust. 1, wraz z kosztami jego obsługi; 6) przygotowania i przeprowadzenia egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie oraz egzaminu zawodowego, o których mowa w art. 290; 7) dofinansowania pracodawcom kosztów kształcenia młodocianych pracowników oraz dofinansowania pracodawcom kosztów praktyki, o których mowa w art. 291; 8) zadań, o których mowa w art. 62 ust. 1, art. 63b ust. 1 i art. 63c ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3; 9) kosztów związanych z realizacją zadań wynikających z ustawy z dnia 15 maja 2024 r. o wspieraniu rodziców w aktywności zawodowej oraz w wychowaniu dziecka – „Aktywny rodzic”; 10) zadań, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 13a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej oraz dofinansowania, o którym mowa w art. 197 ust. 1 tej ustawy; 11) programów, o których mowa w art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej, wraz z kosztami ich obsługi;	

12) refundacji pracodawcom wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne młodocianych pracowników, o której mowa w art. 348 ust. 1; 13) szkoleń pracowników, objętych przepisami o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy oraz kosztów związanych z realizacją tych zadań przez powiatowe urzędy pracy; 14) zadań wynikających z przepisów o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi; 15) restrukturyzacji zatrudnienia w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy; 16) kosztów szkoleń z języka polskiego organizowanych przez okręgowe izby lekarskie, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 17) kosztów szkoleń z języka polskiego organizowanych przez okręgowe izby pielęgniarek i położnych, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 18) programu wsparcia w szczególnych sytuacjach, o którym mowa w art. 216. 6. Środki Funduszu Pracy przeznacza się na finansowanie pozostałych kosztów: 1) poboru składek, o którym mowa w art. 265 ust. 3; 2) spłaty i obsługi kredytów i pożyczek wraz z odsetkami, zaciągniętych przez dysponenta Funduszu Pracy, o których mowa w art. 302 ust. 3; 3) należności umorzonych na podstawie art. 247 ust. 2; 4) należności niedochodzonych na podstawie art. 249;	

- 5) świadczeń na rzecz osób fizycznych, o których mowa w art. 31 i art. 32 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych.

Rozdział 9

Inne postanowienia dotyczące Funduszu Pracy

Art. 301. 1. O ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej, do środków Funduszu Pracy wykorzystanych niezgodnie z przeznaczeniem, niewykorzystanych, pobranych nienależnie lub w nadmiernej wysokości stosuje się odpowiednio art. 168 i art. 169 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, z tym że środki te podlegają zwrotowi na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Pracy.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem, pobrane nienależnie lub w nadmiernej wysokości podlegają zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych.

3. Do środków Funduszu Pracy przeznaczonych na realizację projektów EFS+ oraz innych projektów finansowanych z udziałem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej, wykorzystanych niezgodnie z przeznaczeniem, z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, pobranych nienależnie lub w nadmiernej wysokości, stosuje się art. 207 tej ustawy.

4. O ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej, do należności Funduszu Pracy wraz z odsetkami, wynikających z umów zawartych przez marszałka województwa albo starostę, stosuje się odpowiednio przepisy art. 247 ustawy.

5. Umorzenie w całości albo w części należności Funduszu Pracy, o których mowa w ust. 4, wymaga opinii odpowiednio wojewódzkiej rady rynku pracy lub powiatowej rady rynku pracy.

Art. 302. 1. Środki Funduszu Pracy mogą być przeznaczone na finansowanie zadań, w tym zadań publicznych służb zatrudnienia i OHP, wskazanych w ustawie lub w innych ustawach.

2. Zmiany w planie Funduszu Pracy dokonywane na podstawie art. 29 ust. 12 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych powodujące zmniejszenie łącznej kwoty środków na finansowanie kosztów realizacji form pomocy oraz zadań dotyczących aktywności zawodowej w celu jej przeznaczenia na inne cele wymagają uzyskania zgody ministra właściwego do spraw finansów publicznych i następnie uzyskania przez dysponenta Funduszu Pracy opinii sejmowej komisji właściwej do spraw budżetu.

3. Dysponent Funduszu Pracy, za zgodą ministra właściwego do spraw finansów publicznych, może zaciągać kredyty i pożyczki na uzupełnienie środków niezbędnych na wypłatę zasiłków.

Art. 303. Ze środków Funduszu Pracy mogą być udzielane nieoprocentowane pożyczki do Funduszu Solidarnościowego na finansowanie wydatków, o których mowa w art. 6b ustawy z dnia 23 października 2018 r. o Funduszu Solidarnościowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1848).

Art. 304. W sprawach z zakresu gospodarowania środkami Funduszu Pracy nieuregulowanych w niniejszym dziale stosuje się odpowiednio ustawę z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

DZIAŁ IX

Agencje zatrudnienia

Rozdział 1

Agencje zatrudnienia

Art. 305. 1. Agencjami zatrudnienia są podmioty wpisane do rejestru agencji zatrudnienia, świadczące usługi w zakresie pośrednictwa pracy oraz pracy tymczasowej.

2. Prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie:

1) pośrednictwa pracy, które obejmuje usługi wskazane w art. 81 ust. 2 oraz: a) kierowanie osób do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych, o którym mowa w art. 338 ust. 1, b) kierowanie cudzoziemców do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej do podmiotów prowadzących działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 337, c) gromadzenie i udostępnianie informacji o wolnych i poszukiwanych miejscach pracy za pośrednictwem systemów teleinformatycznych, 2) pracy tymczasowej, polegającej na zatrudnianiu pracowników i kierowaniu tych pracowników oraz osób niebędących pracownikami do wykonywania pracy tymczasowej na rzecz i pod kierownictwem pracodawcy użytkownika, na zasadach określonych w przepisach o zatrudnianiu pracowników tymczasowych – jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców i wymaga wpisu do rejestru agencji zatrudnienia. 3. Prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie pośrednictwa pracy oraz pracy tymczasowej na rzecz cudzoziemców, od których wymagane jest posiadanie zezwolenia na pracę lub oświadczenia o powierzeniu pracy cudzoziemcowi wpisanego do ewidencji oświadczeń, o których mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia ... o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jest możliwe po 2 latach od wpisu do rejestru agencji zatrudnienia i świadczeniu usługi, o której mowa w ust. 2 pkt 1 lub 2. 4. Prowadzenie działalności, o której mowa w ust. 3, jest możliwe po uzyskaniu zmiany wpisu w rejestrze agencji zatrudnienia. 5. Wpisowi do rejestru agencji zatrudnienia podlega również wykonywanie usług, o których mowa w ust. 2, przez przedsiębiorcę zagranicznego:	

1) prowadzącego działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach oddziału w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2022 r. poz. 470 oraz z 2024 r. poz. 1222), 2) z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej oraz państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który może korzystać ze swobody świadczenia usług na podstawie umów zawartych przez te państwa z Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, posiadającego uprawnienia i prowadzącego zgodnie z prawem działalność w zakresie pośrednictwa pracy lub pracy tymczasowej na terytorium tego państwa oraz zamierzającego świadczyć tę usługę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, 3) z państw spoza Unii Europejskiej, spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz państw nie posiadających umów w zakresie świadczenia usług pośrednictwa pracy, oraz pracy tymczasowej; o ile prowadzi na terytorium Polski działalność gospodarczą w postaci spółki zgodnie z ustawą z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – posiadającego obowiązek wskazania we wniosku o wpis do rejestru agencji zatrudnienia osoby przebywającej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej upoważnionej do jego reprezentowania oraz działania w jego imieniu, w tym wobec organów kontroli. 6. Agencje zatrudnienia są zobowiązane posiadać lokal, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w którym są świadczone usługi, przeznaczony na biuro agencji zatrudnienia i umożliwiający bezpośredni kontakt z przedstawicielami agencji. W lokalu przechowywane są dokumenty związane ze świadczeniem przez agencje zatrudnienia usług pośrednictwa pracy oraz pracy tymczasowej, w tym dokumentacja pracownicza pracowników tymczasowych oraz	

dokumentacja osób niebędących pracownikami agencji pracy tymczasowej skierowanych do wykonywania pracy tymczasowej.

Art. 306. 1. Nie wymaga wpisu do rejestru agencji zatrudnienia świadczenie usług, o których mowa w art. 305 ust. 2 pkt 1, przez:

- 1) OHP;
- 2) centra integracji społecznej oraz kluby integracji społecznej, o których mowa w przepisach o zatrudnieniu socjalnym;
- 3) podmioty, o których mowa w art. 236 ust. 16 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny;
- 4) akademickie biura karier, o których mowa w art. 49 ust. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, jeżeli uczelnie w tym zakresie nie prowadzą działalności gospodarczej;
- 5) centra usług społecznych, o których mowa w ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych;
- 6) jednostki samorządu terytorialnego;
- 7) stowarzyszenia, fundacje, organizacje społeczne i zawodowe, jeśli nie prowadzą działalności gospodarczej.

2. Nie wymaga wpisu do rejestru agencji zatrudnienia:

- 1) działalność w zakresie kierowania za granicę do pracodawców zagranicznych własnych pracowników, jeżeli wynika to z umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska;
- 2) działalność w zakresie kierowania za granicę do zatrudnienia polegającego na czasowym przyjęciu do rodziny w zamian za określone świadczenia w celu doskonalenia umiejętności językowych lub zawodowych na okres do 2 lat;
- 3) działalność, o której mowa w art. 305 ust. 2 pkt 1 lit. a, prowadzona przez organy określone w przepisach ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, kierujące nauczycieli do pracy za granicą w środowiskach polonijnych;

4) pomoc instytucji szkoleniowych udzielana nieodpłatnie uczestnikom lub absolwentom szkoleń, polegająca na informowaniu o sytuacji na rynku pracy i zapotrzebowaniu na zawody, kwalifikacje i umiejętności; 5) działalność w zakresie organizowania praktycznej nauki zawodu, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe; 6) działalność w zakresie kierowania osób do podmiotów w celu nabywania umiejętności praktycznych, w szczególności odbycia praktyki absolwenckiej, praktyki lub stażu zawodowego, niebędących zatrudnieniem lub inną pracą zarobkową.	

3. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 oraz podmioty prowadzące działalność, o której mowa w ust. 2 są obowiązane posiadać lokal, w którym są świadczone usługi.

Art. 307. 1. O wpis do rejestru agencji zatrudnienia nie może ubiegać się podmiot, który:

- 1) posiada zaległości podatkowe, zaległości z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Emerytur Pomostowych oraz zalega z wpłatami na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, o ile był obowiązany do ich opłacania;
- 2) posiada zaległości z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne rolników lub na ubezpieczenie zdrowotne;
- 3) był ukarany prawomocnym wyrokiem za wykroczenie, o którym mowa w art. 362–367, lub skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko prawom osób wykonujących pracę zarobkową, przestępstwo składania fałszywych zeznań lub oświadczeń, przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów lub przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym lub wykroczenie, o którym mowa w art. 84 ust 1–12 ustawy z dnia ... o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

4) jest podmiotem, w stosunku do którego została otwarta likwidacja lub ogłoszono jego upadłość; 5) został wykreślony z rejestru agencji zatrudnienia w przypadkach, o których mowa w art. 315 ust. 1 pkt 4–9; 6) wydano wobec niego prawomocne orzeczenie zakazujące wykonywania działalności gospodarczej objętej wpisem; 7) jest podmiotem wpisanym do rejestru agencji zatrudnienia, który ponownie wystąpił z wnioskiem o dokonanie wpisu do rejestru; 8) jest podmiotem, który wystąpił z wnioskiem o dokonanie wpisu do rejestru agencji zatrudnienia po stwierdzeniu przez Państwową Inspekcję Pracy prowadzenia przez ten podmiot usług agencji zatrudnienia bez wymaganego wpisu do rejestru agencji zatrudnienia; 9) nie posiada lokalu, w którym są świadczone usługi, w przypadku usług wskazanych w art. 305 ust. 2 pkt 1 lit. a i b oraz ust. 2 pkt 2 i ust. 3.	

2. O wpis do rejestru agencji zatrudnienia nie może ubiegać się także podmiot, jeżeli przeszkoda, o której mowa w ust. 1 pkt 1–3, 5, 6 lub 8, dotyczy osoby zarządzającej nim lub go reprezentującej.

3. Podmiot, który wykreślono z rejestru agencji zatrudnienia na skutek wydania decyzji, o której mowa w art. 317 ust. 1, może uzyskać ponowny wpis do rejestru nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji.

Art. 308. 1. Rejestr agencji zatrudnienia prowadzi marszałek województwa.

2. Rejestr agencji zatrudnienia jest jawny i zawiera dane, o których mowa w art. 309 ust. 2, oraz datę dokonania wpisu oraz wskazanie daty, od której podmiot świadczy usługi, o których mowa w art. 305 ust. 3.

3. Wpisu do rejestru agencji zatrudnienia dokonuje marszałek województwa:

- 1) właściwy ze względu na siedzibę lub adres stałego miejsca wykonywania działalności podmiotu ubiegającego się o wpis;

2) wskazany przez przedsiębiorcę zagranicznego spośród marszałków województwa właściwych ze względu na adres miejsca świadczenia usług – w przypadku przedsiębiorcy zagranicznego, o którym mowa w art. 305 ust. 3. 4. Marszałek województwa z urzędu prostuje wpis do rejestru agencji zatrudnienia zawierający błędy pisarskie oraz oczywiste omyłki. Sprostowanie następuje w formie czynności materialno-technicznej. 5. Rejestr agencji zatrudnienia jest prowadzony w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 5. 6. Minister właściwy do spraw pracy przetwarza dane o agencjach zatrudnienia przekazane przez marszałków województw w formie dokumentu elektronicznego. Art. 309. 1. Wpis do rejestru agencji zatrudnienia jest dokonywany na podstawie wniosku o wpis do rejestru agencji zatrudnienia, złożonego przez podmiot zamierzający prowadzić agencję zatrudnienia. 2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące dane: 1) oznaczenie podmiotu zamierzającego prowadzić agencję zatrudnienia z podaniem pełnej nazwy podmiotu, a w przypadku gdy wniosek składa przedsiębiorca jako: a) osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą – imię (imiona) i nazwisko oraz nazwę firmy, b) wspólnik spółki cywilnej – imiona i nazwiska, nazwę firmy lub nazwę wspólników; 2) adres do doręczeń elektronicznych i adres siedziby lub adres stałego miejsca wykonywania działalności podmiotu zamierzającego prowadzić agencję zatrudnienia, oraz adresy lokali, w których będą świadczone usługi agencji zatrudnienia wraz z nazwą gminy, powiatu i województwa, numerem telefonu oraz adresem elektronicznym; 3) oznaczenie formy prawnej prowadzonej działalności; 4) określenie rodzaju świadczonych usług: a) pośrednictwo pracy lub	

b) praca tymczasowa; 5) informację o świadczeniu pośrednictwa pracy w zakresie wykonywania wyłącznie usługi, o której mowa w art. 305 ust. 2 pkt 1 lit. c; 6) identyfikator podatkowy NIP, o ile posiada; 7) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym albo informację o wpisie do CEIDG – w przypadku przedsiębiorcy, o ile posiada. 3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, podmiot zamierzający prowadzić agencję zatrudnienia dołącza: 1) oświadczenie następującej treści: „Oświadczam, że znane mi są i spełniam warunki prowadzenia agencji zatrudnienia odpowiednio w zakresie pośrednictwa pracy, lub pracy tymczasowej, określone w ustawie z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...)”; 2) dowód wniesienia opłaty, o której mowa w art. 310 ust. 1, lub jego cyfrowe odwzorowanie wraz z danymi umożliwiającymi identyfikację podmiotu zobowiązanego do wniesienia tej opłaty; 3) zaświadczenia o braku zaległości, o których mowa w art. 307 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz zaświadczenie o niekaralności za przestępstwa i wykroczenia, o których mowa w art. 307 ust. 1 pkt 3. 4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 1 i 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.” Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. 5. Oświadczenia, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, składają osoby reprezentujące podmiot zamierzający prowadzić agencję zatrudnienia i osoby zarządzające takim podmiotem. Oświadczenie zawiera datę oraz podpis osoby składającej ze	

wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji. W przypadku zmiany osób zarządzających lub reprezentujących, agencja zatrudnienia zawiadamia marszałka województwa o zmianie oraz dostarcza aktualne oświadczenia, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i dokumenty, o których mowa w ust. 3 pkt 3, w terminie 14 dni od dokonania zmiany.

6. Przedsiębiorca zagraniczny, o którym mowa w art. 305 ust. 3 pkt 1–3, do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza sporządzone przez tłumacza przysięgłego tłumaczenie na język polski dokumentu uprawniającego tego przedsiębiorcę do prowadzenia działalności w zakresie pośrednictwa pracy lub pracy tymczasowej na terytorium państwa pochodzenia oraz dokument potwierdzający upoważnienie wydane dla osoby składającej wniosek do reprezentowania przedsiębiorcy zagranicznego.

7. Podmiot zamierzający prowadzić usługę pośrednictwa pracy i pracy tymczasowej składa jeden wniosek, o którym mowa w ust. 1.

8. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, jest składany w postaci elektronicznej z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2.

Art. 310. 1. Wpis do rejestru agencji zatrudnienia podlega opłacie w wysokości 1000 zł. Tej samej opłacie podlega zmiana wpisu, o której mowa w art. 313 ust. 2.

2. Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi dochód samorządu województwa właściwego ze względu na siedzibę podmiotu lub odpowiednio adres stałego miejsca wykonywania działalności albo adres wskazany przez przedsiębiorcę zagranicznego jako adres miejsca świadczenia usług.

3. Opłata, o której mowa w ust. 1, nie podlega zwrotowi w przypadku wydania przez marszałka województwa odmowy wpisu podmiotu do rejestru agencji zatrudnienia lub odmowy zmiany wpisu, w przypadkach, o których mowa w art. 314.

4. Wykreślenie z rejestru agencji zatrudnienia nie podlega opłacie, o której mowa w ust. 1.

Art. 311. Przed dokonaniem wpisu do rejestru agencji zatrudnienia marszałek województwa może dokonać sprawdzenia:

- 1) danych podanych we wniosku, o którym mowa w art. 309 ust. 1, lub oświadczeniu, o których mowa w art. 309 ust. 3,
- 2) spełnienia przez podmiot zamierzający prowadzić agencję zatrudnienia warunków określonych w art. 307 – w celu stwierdzenia, czy podmiot spełnia warunki prowadzenia działalności agencji zatrudnienia.

Art. 312. 1. Marszałek województwa dokonuje wpisu podmiotu do rejestru agencji zatrudnienia w terminie 14 dni od dnia wpływu do niego wniosku o wpis, o którym mowa w art. 309 ust. 1, wraz z oświadczeniem o spełnieniu warunków wymaganych do wykonywania działalności gospodarczej, dla której rejestr jest prowadzony, zaświadczeniami o braku zaległości, o których mowa w art. 307 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz zaświadczeniem o niekaralności za przestępstwa i wykroczenia, o których mowa w art. 307 ust. 1 pkt 3.

2. Jeżeli marszałek województwa nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu wniosku upłynęło 21 dni, podmiot może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy marszałek województwa wezwał podmiot do uzupełnienia wniosku o wpis, o którym mowa w art. 309 ust. 1, nie później niż przed upływem 14 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.

Art. 313. 1. Marszałek województwa zmienia wpis w rejestrze agencji zatrudnienia w terminie 14 dni od otrzymania wniosku o zmianę wpisu w tym rejestrze dotyczącego zmiany:

- 1) danych, o których mowa w art. 309 ust. 2 pkt 1–3, w zakresie zmiany oznaczenia podmiotu oraz adresu siedziby lub adresu stałego miejsca wykonywania działalności podmiotu, adresów lokali, w których są świadczone usługi agencji

zatrudnienia i adresu do doręczeń, numeru telefonu i adresu elektronicznego oraz zmiany oznaczenia formy prawnej prowadzonej działalności; 2) rodzaju świadczonych usług, o których mowa w art. 309 ust. 2 pkt 4; 3) w zakresie prowadzenia przez agencję zatrudnienia działalności, o której mowa w art. 305 ust. 3. 2. W przypadku złożenia wniosku o zmianę wpisu w rejestrze agencji zatrudnienia w związku z zamiarem prowadzenia działalności gospodarczej, o której mowa w art. 305 ust. 3, marszałek województwa zmienia wpis po weryfikacji warunków, o których mowa w art. 307 ust. 1 i 2 oraz uiszczeniu opłaty, o której mowa w art. 310 ust. 1. 3. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 2, agencja zatrudnienia składa: 1) oświadczenie o następującej treści: „Oświadczam, że przez okres co najmniej 2 lat świadczyłem/am usługi pośrednictwa pracy lub pracy tymczasowej, o których mowa w art. 305 ust. 2.”. Oświadczenie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 1 i 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń; 2) zaświadczenia o braku zaległości, o których mowa w art. 307 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz zaświadczenie o niekaralności za przestępstwa i wykroczenia, o których mowa w art. 307 ust. 1 pkt 3; 3) dowód wniesienia opłaty, o której mowa w art. 310 ust. 1 lub jego cyfrowe odwzorowanie wraz z danymi umożliwiającymi identyfikację podmiotu zobowiązanego do wniesienia tej opłaty. 4. W przypadku złożenia wniosku o zmianę adresu siedziby lub adresu stałego miejsca wykonywania działalności agencji zatrudnienia właściwym do dokonania zmian w rejestrze agencji zatrudnienia na podstawie wniosku o wpis jest marszałek województwa właściwy ze względu na nową siedzibę lub adres stałego miejsca wykonywania działalności	

podmiotu. W takim przypadku marszałek województwa przekazuje niezwłocznie dokumenty do marszałka województwa właściwego ze względu na nową siedzibę lub adres stałego miejsca wykonywania działalności podmiotu.

5. W przypadku:

- 1) zgłoszenia przez podmiot zmiany adresu siedziby lub adresu stałego miejsca wykonywania działalności podmiotu do innego marszałka, przed zakończeniem postępowania administracyjnego w sprawie wpisu do rejestru agencji zatrudnienia lub wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wykreślenia podmiotu z tego rejestru,
- 2) złożenia przez podmiot wniosku o wykreślenie z rejestru agencji zatrudnienia, w którym wskazano nowy adres siedziby lub adres stałego miejsca wykonywania działalności znajdujący się w innym województwie,
- 3) zmiany adresu siedziby lub adresu stałego miejsca wykonywania działalności podmiotu, bez złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2

– właściwość miejscowa marszałka województwa nie ulega zmianie.

Art. 314. Marszałek województwa w drodze decyzji odmawia:

- 1) wpisu podmiotu do rejestru agencji zatrudnienia w przypadku:
 - a) niespełnienia warunków wskazanych w art. 307 ust. 1 i 2,
 - b) gdy w wyniku dokonanego sprawdzenia, o którym mowa w art. 311, stwierdzono niezgodność danych we wniosku, o którym mowa w art. 309 ust. 1, ze stanem faktycznym po uprzednim wezwaniu podmiotu do złożenia wyjaśnień w tej sprawie w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania,
 - c) gdy wniosek o wpis złoży podmiot wykreślony z rejestru na podstawie art. 315 ust. 1 pkt 2, 4–9 lub art. 317 ust. 1, jeżeli nie upłynęły 3 lata od wydania decyzji, o której mowa w art. 317 ust. 1;
- 2) zmiany wpisu w rejestrze agencji zatrudnienia w przypadku:

a) niespełnienia warunku, o którym mowa w art. 305 ust. 3, b) niespełnienia warunków wskazanych w art. 307 ust. 1 i 2, c) gdy stwierdzono niezgodność danych we wniosku, o którym mowa w art. 313 ust. 1, ze stanem faktycznym po uprzednim wezwaniu podmiotu do złożenia wyjaśnień w tej sprawie w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania. Art. 315. 1. Marszałek województwa w drodze decyzji wykreśla, podmiot wpisany do rejestru agencji zatrudnienia w przypadku: 1) pisemnego wniosku podmiotu o wykreślenie z rejestru agencji zatrudnienia; 2) postawienia przedsiębiorcy w stan likwidacji lub prawomocnego postanowienia o ogłoszeniu upadłości; 3) nieprowadzenia agencji zatrudnienia, w zakresie pośrednictwa pracy, i pracy tymczasowej, w okresie dwóch kolejnych okresów sprawozdawczych, stwierdzonych na podstawie informacji, o której mowa w art. 323, złożonych za dwa kolejne pełne lata kalendarzowe od uzyskania wpisu do rejestru, chyba, że podmiot ten wykaże, w toku prowadzonego postępowania w sprawie wykreślenia z rejestru, że na dzień wszczęcia tego postępowania prowadził działalność objętą wpisem; 4) naruszenia przez podmiot warunków prowadzenia agencji zatrudnienia określonych w art. 305 ust. 3 , art. 307 ust. 1 pkt 3, 4 i 6, art. 319, art. 321, art. 337, art. 338 ust. 1–7 oraz odpowiednio art. 307 ust. 2; 5) nieusunięcia przez podmiot, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania, naruszeń warunków prowadzenia agencji zatrudnienia określonych w art. 307 ust. 1 pkt 1, 2 i 9, art. 322 ust. 1–3, art. 323 ust. 1–3, art. 324 oraz odpowiednio art. 307 ust. 2; 6) złożenia przez podmiot oświadczenia, o którym mowa w art. 309 ust. 3 pkt 1, lub oświadczenia, o którym mowa w art. 313 ust. 3 pkt 1, niezgodnego ze stanem faktycznym;	

7) niedoprowadzenia przez podmiot danych w rejestrze agencji zatrudnienia, o których mowa w art. 309 ust. 2, we wniosku o zmianę wpisu, o którym mowa w art. 313 ust. 1, w informacji, o której mowa w art. 313 ust. 2 lub w informacji, o której mowa w art. 323 oraz w przypadku zmiany osób zarządzających lub reprezentujących, niezłożenie zawiadomienia oraz oświadczenia, o którym mowa w art. 309 ust. 5, a także dokumentów, o których mowa w art. 309 ust. 3 pkt 3 w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania; 8) powierzania, na podstawie przepisów o zatrudnianiu pracowników tymczasowych, wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym bez ważnego dokumentu uprawniającego do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 9) dwukrotnego niespełnienia obowiązku poddania się kontroli Państwowej Inspekcji Pracy lub kontroli, o której mowa w art. 326 ust. 1, bez uzasadnionej przyczyny. 2. Marszałek województwa może odstąpić od wykreślenia podmiotu z rejestru agencji zatrudnienia, jeżeli przed dniem zakończenia kontroli w podmiocie kontrolowanym, naruszenie przez niego warunków prowadzenia agencji zatrudnienia, o których mowa w 307 ust. 1 pkt 1, 2 i 9, zostanie usunięte. 3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przepis art. 309 ust. 8 stosuje się odpowiednio. 4. W przypadku wydania decyzji o: 1) odmowie wpisu na podstawie art. 314, 2) wykreśleniu z rejestru na podstawie art. 315 ust. 1, art. 316 albo art. 317 – odmowa wpisu albo wykreślenie z rejestru następuje, gdy decyzja stanie się ostateczna. Art. 316. Marszałek województwa z urzędu w drodze decyzji wykreśla podmiot z rejestru agencji zatrudnienia po sprawdzeniu informacji w CEIDG albo w Krajowym Rejestrze Sądowym o wykreśleniu przedsiębiorcy z tej ewidencji	

albo z tego rejestru. Wydanie decyzji o wykreśleniu następuje automatycznie, bez uprzedniego wszczynania postępowania administracyjnego.

Art. 317. 1. Marszałek województwa wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez podmiot działalności objętej wpisem, w przypadku gdy:

- 1) podmiot złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 309 ust. 3 pkt 1 lub w art. 313 ust. 3 pkt 1, niezgodne ze stanem faktycznym;
- 2) podmiot nie usunął naruszeń warunków wymaganych prawem do prowadzenia agencji zatrudnienia, o których mowa w:
 - a) art. 315 ust. 1 pkt 5 w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania,
 - b) art. 315 ust. 1 pkt 7 w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania;
- 3) stwierdzi naruszenie przez podmiot warunków wymaganych prawem do prowadzenia agencji zatrudnienia, określonych w art. 315 ust. 1 pkt 2, 4, 8 i 9.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

3. W przypadku gdy decyzja, o której mowa w ust. 1, stanie się ostateczna, marszałek województwa wykreśla podmiot z rejestru agencji zatrudnienia.

4. Organem wyższego stopnia w stosunku do marszałka województwa w sprawach dotyczących decyzji, o których mowa w ust. 1, art. 314, art. 315 ust. 1 oraz art. 316 jest samorządowe kolegium odwoławcze.

5. W przypadku gdy podmiot wykonuje działalność gospodarczą objętą wpisem także na podstawie wpisów do innych rejestrów działalności regulowanej w tym samym zakresie działalności gospodarczej przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

6. Podmiot, który wykreślono z rejestru na skutek wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, może uzyskać ponowny wpis do rejestru nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji. Art. 318. 1. Marszałek województwa doręcza pisma agencji zatrudnienia wyłącznie na adres do doręczeń elektronicznych wskazany w rejestrze agencji zatrudnienia. 2. Jeżeli agencja zatrudnienia nie dokona zmiany wpisu do rejestru agencji zatrudnienia w przypadku zmiany adresu, o którym mowa w ust. 1, doręczenie pisma pod dotychczasowy adres do doręczeń ma skutek prawny. Art. 319. Agencje zatrudnienia oraz podmioty, o których mowa w art. 306, nie mogą dyskryminować w szczególności ze względu na płeć, wiek, rasę, pochodzenie etniczne, narodowość, religię, światopogląd, niepełnosprawność, orientację seksualną, przekonania polityczne lub przynależność związkową osób, dla których poszukują zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej. Art. 320. Agencja zatrudnienia ma obowiązek współpracować z organami zatrudnienia w zakresie realizacji polityki rynku pracy. Art. 321. 1. Agencja zatrudnienia oraz podmioty, o których mowa w art. 306: 1) nie mogą pobierać kwot innych niż określone w art. 338 ust. 3 pkt 16 od osób, dla których poszukują zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej oraz osób zatrudnionych lub niebędących pracownikami agencji pracy tymczasowej lub którym udzielają pomocy w wyborze lub zmianie zawodu, miejsca pracy, kierunku kształcenia lub szkolenia, a także w planowaniu rozwoju zawodowego; 2) przed skierowaniem osoby do pracy za granicą albo pracy tymczasowej, do podmiotu działającego poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przekazują jej na piśmie informacji o kosztach, opłatach i innych należnościach, w tym	

określonych w art. 338 ust. 3 pkt 16, związanych z kierowaniem do pracy oraz podjęciem i wykonywaniem pracy za granicą.

2. Przepis ust. 1 pkt 2 stosuje się odpowiednio do osób kierowanych za granicę w celu nabywania umiejętności praktycznych, w formie odbycia praktyki absolwenckiej, praktyki lub stażu zawodowego – niebędących zatrudnieniem lub inną pracą zarobkową.

Art. 322. 1. Agencja zatrudnienia składa wniosek o zmianę wpisu w rejestrze agencji zatrudnienia w przypadku zmiany:

- 1) danych, o których mowa w art. 309 ust. 2 pkt 1–3, w terminie 14 dni od dnia ich powstania;
- 2) zmiany rodzaju świadczonych usług, o których mowa w 305 ust. 3 lub art. 309 ust. 2 pkt 4 i 5.

2. Agencja zatrudnienia przedstawia marszałkowi województwa informację o zaprzestaniu, zawieszeniu albo wznowieniu wykonywania działalności, w terminie 14 dni od dnia zaprzestania, zawieszenia albo wznowienia tej działalności.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, oraz informacja, o której mowa w ust. 2, zawiera odpowiednio dane określone w ust. 1 albo informację o zaprzestaniu, zawieszeniu albo wznowieniu wykonywania działalności oraz datę wypełnienia dokumentu i podpis osoby uprawnionej do reprezentowania podmiotu, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

4. Do wniosku o zmianę wpisu, o którym mowa w ust. 1, oraz informacji, o której mowa w ust. 2, przepis art. 309 ust. 8 stosuje się odpowiednio.

Art. 323. 1. Agencja zatrudnienia przedstawia marszałkowi województwa informację o działalności agencji zatrudnienia w zakresie świadczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usług, o których mowa w art. 305 ust. 2 i 3 – w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku za rok poprzedni.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, dotyczy również podmiotów, które zgłosiły zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej i zawiera dane o: 1) liczbie: a) osób, które podjęły zatrudnienie za pośrednictwem agencji zatrudnienia, z uwzględnieniem grupy elementarnej zawodów, ujętej w klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy, o której mowa w art. 29 ust. 1, b) osób, które podjęły inną pracę zarobkową za pośrednictwem agencji zatrudnienia, z uwzględnieniem grupy elementarnej zawodów, ujętej w klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy, o której mowa w art. 29 ust. 1, c) osób, które podjęły zatrudnienie lub inną pracę zarobkową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej za pośrednictwem agencji zatrudnienia, z uwzględnieniem ich obywatelstwa i grupy elementarnej zawodów, ujętej w klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy, o której mowa w art. 29 ust. 1, d) osób, kierowanych do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych, z uwzględnieniem ich obywatelstwa i grupy elementarnej zawodów, ujętej w klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy, o której mowa w art. 29 ust. 1; 2) działalności w zakresie pracy tymczasowej obejmującej w szczególności: a) liczbę osób skierowanych przez agencję zatrudnienia do wykonywania pracy tymczasowej, w tym zatrudnionych w agencjach zatrudnienia na podstawie umowy o pracę na czas określony, w przedziałach do 3 miesięcy, od 3 do 12 miesięcy oraz powyżej 12 miesięcy, z uwzględnieniem grupy elementarnej zawodów, ujętej w klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy, o której mowa w art. 29 ust. 1, b) liczbę osób skierowanych przez agencję zatrudnienia do wykonywania pracy tymczasowej niebędących pracownikami agencji zatrudnienia, skierowanych na podstawie umowy prawa cywilnego, w przedziałach do 3	

miesiące, od 3 do 12 miesięcy oraz powyżej 12 miesięcy, z uwzględnieniem grupy elementarnej zawodów, ujętej w klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy, o której mowa w art. 29 ust. 1, c) liczbę osób skierowanych przez agencję zatrudnienia do wykonywania pracy tymczasowej, z uwzględnieniem obywatelstwa osoby kierowanej, w tym liczby osób kierowanych do pracy za granicą u zagranicznych pracodawców użytkowników, d) liczbę pracodawców użytkowników korzystających z usług agencji zatrudnienia, w tym liczbę zagranicznych pracodawców użytkowników, e) liczbę zawieranych przez agencję zatrudnienia umów o pracę oraz umów prawa cywilnego z zakresu pracy tymczasowej, z pracownikami tymczasowymi oraz z osobami niebędącymi pracownikami, z podaniem państwa zatrudnienia, z uwzględnieniem grupy elementarnej zawodów, ujętej w klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy, o której mowa w art. 29 ust. 1. 3) liczbę cudzoziemców, w stosunku do których agencja zatrudnienia świadczyła usługę wskazaną w art. 305 ust. 3, z uwzględnieniem ich obywatelstwa. 3. W przypadku konieczności zmiany informacji o działalności agencji zatrudnienia, o której mowa w ust. 1, agencja zatrudnienia przedstawia marszałkowi województwa zmienioną informację w terminie do dnia 1 marca danego roku. 4. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy agencji zatrudnienia świadczącej wyłącznie usługę, o której mowa w art. 305 ust. 2 pkt 1 lit. c. 5. Do informacji, o której mowa w ust. 1, przepis art. 309 ust. 8 stosuje się odpowiednio. Art. 324. W dokumentach, ogłoszeniach i ofertach agencja zatrudnienia umieszcza numer wpisu do rejestru agencji zatrudnienia, a ogłaszane oferty pracy do wykonywania pracy tymczasowej oznacza się jako „oferty pracy tymczasowej”.	

Art. 325. 1. Podmioty świadczące usługi, o których mowa w art. 305 ust. 2 i 3 oraz podmioty, o których mowa w art. 306, niezwłocznie zwracają osobie, na rzecz której świadczą lub świadczyły usługi z zakresu działalności agencji zatrudnienia, złożone przez nią oryginały dokumentów, w szczególności dokumenty potwierdzające posiadane wykształcenie, kwalifikacje oraz doświadczenie zawodowe.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy agencji zatrudnienia świadczącej wyłącznie usługę, o której mowa w art. 305 ust. 2 pkt 1 lit. c.

Art. 326. 1. Marszałek województwa właściwy ze względu na siedzibę lub adres stałego miejsca wykonywania działalności agencji sprawuje kontrolę nad agencją zatrudnienia, w zakresie przestrzegania warunków prowadzenia agencji zatrudnienia, o których mowa w art. 305 ust. 3, art. 307 ust. 1 pkt 1–4 i pkt 9 i ust. 2, art. 323 oraz art. 324.

2. Marszałek województwa za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 10 pozyskuje z systemu teleinformatycznego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, dane, o których mowa w art. 50 ust. 14a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, w odniesieniu do:

- 1) osób zarządzających podmiotem ubiegającym się o wpis do rejestru agencji zatrudnienia lub zarządzających agencją zatrudnienia oraz osób je reprezentujących, podmiotu składającego wniosek o wpis do rejestru agencji zatrudnienia – przed dokonaniem wpisu,
 - 2) agencji zatrudnienia – co najmniej raz na kwartał
- w celu ustalenia, czy podmioty lub osoby wskazane w pkt 1 i 2 mają zaległości z tytułu niepłacenia składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz Fundusz Emerytur Pomostowych, o ile były obowiązane do ich opłacania.

3. Marszałek województwa za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 10 może pozyskać:

1) od organów Krajowej Administracji Skarbowej, informacje o zaległościach podatkowych: a) osób zarządzających podmiotem ubiegającym się o wpis do rejestru agencji zatrudnienia lub zarządzających agencją zatrudnienia oraz osób je reprezentujących, b) podmiotu ubiegającego się o wpis do rejestru agencji zatrudnienia lub agencji zatrudnienia – w celu ustalenia okoliczności, o których mowa w art. 307 ust. 1 pkt 1 oraz odpowiednio ust. 2; 2) z systemu teleinformatycznego Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, informacje o zaległościach: a) osób zarządzających podmiotem ubiegającym się o wpis do rejestru agencji zatrudnienia lub zarządzających agencją zatrudnienia oraz osób je reprezentujących, b) podmiotu ubiegającego się o wpis do rejestru agencji zatrudnienia lub agencji zatrudnienia – z tytułu niepłacenia składek na ubezpieczenie społeczne rolników lub na ubezpieczenie zdrowotne w celu ustalenia okoliczności, o których mowa w art. 307 ust. 1 pkt 2 oraz odpowiednio w ust. 2. Art. 327. 1. Marszałek województwa przekazuje ministrowi właściwemu do spraw pracy w postaci elektronicznej zbiorczą informację z województwa dotyczącą informacji, o których mowa w art. 323, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, za rok poprzedni. 2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera również dane o liczbie: 1) podmiotów posiadających wpis do rejestru agencji zatrudnienia na koniec okresu sprawozdawczego prowadzących działalność w zakresie pośrednictwa pracy, w tym kierujących do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych; 2) podmiotów posiadających wpis do rejestru agencji zatrudnienia na koniec okresu sprawozdawczego prowadzących działalność w zakresie agencji pracy tymczasowej; 3) decyzji o:	

a) wykreśleniu podmiotu z rejestru agencji zatrudnienia, w tym z powodu nieprzestrzegania warunków prowadzenia agencji zatrudnienia, b) zakazie wykonywania przez podmiot działalności objętej wpisem, w tym z powodu naruszenia warunków prowadzenia agencji zatrudnienia, c) odmowie wpisu do rejestru agencji zatrudnienia; 4) przeprowadzonych kontroli, w tym liczbę stwierdzonych przypadków nieprzestrzegania warunków prowadzenia agencji zatrudnienia; 5) przedsiębiorców zagranicznych wpisanych do rejestru agencji zatrudnienia. 3. Marszałek województwa udostępnia, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 5 na wniosek Państwowej Inspekcji Pracy informacje w postaci elektronicznej, obejmujące wykaz podmiotów, w stosunku do których wydano decyzję o: 1) wykreśleniu podmiotu z rejestru agencji zatrudnienia, w tym z powodu nieprzestrzegania warunków prowadzenia agencji zatrudnienia; z wyszczególnieniem podmiotów wykreślonych w związku z powiadomieniem okręgowego inspektora pracy, o których mowa w art. 37 ust. 3 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 1712); 2) zakazie wykonywania przez podmiot działalności objętej wpisem, w tym z powodu naruszenia warunków prowadzenia agencji zatrudnienia. 4. Marszałek województwa raz na kwartał przekazuje Państwowej Inspekcji Pracy wykaz podmiotów, o którym mowa w ust. 3, za okres 12 miesięcy poprzedzających miesiąc sporządzenia wykazu.	

Art. 328. Podmiot przechowuje wszystkie dokumenty niezbędne do wykazania spełniania warunków wymaganych do wykonywania działalności objętej wpisem do rejestru agencji zatrudnienia przez cały okres posiadania wpisu do rejestru oraz przez okres trzech lat od dnia wykreślenia podmiotu z rejestru.

Art. 329. W sprawach nieuregulowanych przepisami niniejszego rozdziału w zakresie działalności gospodarczej, o której mowa w art. 305 ust. 2, w tym przeprowadzania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

Rozdział 2

Akredytacja

Art. 330.

1)

2)

Art. 331. 1.

2.

3.:

1);

2);

3);

4);

5);

6);

7) 4.: 1); 2); 3): a), b): – –, c) 5. 6. Art. 332. 1. Wniosek o udzielenie akredytacji zawiera: 1) oznaczenie podmiotu z podaniem pełnej nazwy podmiotu, a w przypadku gdy wniosek składa przedsiębiorca jako: a) osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą – imię (imiona) i nazwisko oraz nazwę firmy, b) wspólnik spółki cywilnej – imiona i nazwiska, nazwę firmy lub nazwę wspólników; 2) adres, pod którym podmiot prowadzi działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz poza tym terytorium o ile taki przypadek występuje wraz z podaniem formy organizacyjnej prowadzenia działalności poza tym terytorium; 3) adres, pod którym podmiot będzie prowadził pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES wraz z planowanym zakresem działań i usług do realizacji w ramach tego pośrednictwa pod tym adresem, z podaniem nazwy gminy, powiatu, województwa i kraju, o ile dysponuje lokalem pod tym adresem;	

4) oznaczenie formy prawnej prowadzonej działalności; 5) identyfikator podatkowy NIP – o ile podmiot taki numer posiada; 6) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym albo informację o wpisie do CEIDG – o ile podmiot posiada; 7) adres elektroniczny i inne dane teleadresowe; 8) informację o wpisie do rejestru agencji zatrudnienia – o ile podmiot taki wpis posiada; 9) kategorię akredytacji, o którą podmiot wnioskuję; 10) planowany przez podmiot zakres działań i usług do realizacji w pośrednictwie pracy w ramach sieci EURES; 11) uzasadnienie, że podmiot nie może prowadzić wszystkich działań, o których mowa w art. 86 ust. 2, w przypadku gdy podmiot ubiega się o udzielenie akredytacji w kategorii partnera EURES; 12) informację o posiadanych przez podmiot systemach teleinformatycznych umożliwiających realizację pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES zgodnie z przepisami Unii Europejskiej w zakresie sieci EURES; 13) adres strony internetowej podmiotu oraz informacje o zakresie tematycznym tej strony i jej funkcjonalnościach; 14) informację o posiadaniu lub nie posiadaniu elektronicznej bazy z ofertami pracy oraz elektronicznej bazy danych osób, które poszukują pracy wraz z zakresem danych i informacji występujących w tych bazach; 15) opis doświadczenia podmiotu w prowadzeniu pośrednictwa do pracy za granicą lub kierowania cudzoziemców do pracy w Polsce oraz w informowaniu lub doradztwie na temat warunków życia i pracy związanych ze swobodnym przepływem pracowników w Unii Europejskiej, z uwzględnieniem internetowych i poza internetowych kanałów komunikacji z bezrobotnymi, poszukującymi pracy, osobami zarejestrowanymi i pracodawcami, w tym świadczonych usług elektronicznych;	

16) informację o stanie zatrudnienia w podmiocie na dzień złożenia wniosku o udzielenie akredytacji, w tym o przewidywanej liczbie osób do realizacji pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES oraz innych działań wynikających z realizacji umowy akredytacyjnej a także informację o znajomości języków obcych przez te osoby; 17) informację o opłatach pobieranych przez podmiot od pracodawców za pośrednictwo pracy; 18) informację o pozbawieniu akredytacji, w przypadku gdy podmiot posiadał ją w przeszłości; 19) inne informacje, które podmiot chciałby dodatkowo podać. 2. W przypadku gdy podmiot ubiega się o akredytację w kategorii partnera EURES może on nie podawać we wniosku o udzielenie akredytacji informacji o: 1) posiadanej elektronicznej bazie z ofertami pracy, w przypadku gdy podmiot nie zamierza podczas realizacji pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES udostępniać oferty pracy, zgodnie z przepisami Unii Europejskiej w zakresie sieci EURES; 2) posiadanej elektronicznej bazie danych osób, które poszukują pracy, w przypadku gdy podmiot nie zamierza podczas realizacji pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES udostępniać dane osób, które poszukują pracy, zgodnie z przepisami Unii Europejskiej w zakresie sieci EURES; 3) doświadczeniu, o którym mowa w art. 331 ust. 3 pkt 6 i 7, w przypadku gdy podmiot ubiegający się o udzielenie akredytacji nie zamierza prowadzić wszystkich działań, o których mowa w art. 86 ust. 2 pkt 3. 3. Wniosek o udzielenie akredytacji składany jest w postaci elektronicznej i zawiera dane w ustalonym formacie elektronicznym. 4. Wniosek o udzielenie akredytacji składany jest z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 5, po zastosowaniu zapewnionych w systemie sposobów potwierdzenia pochodzenia oraz integralności przesłanych danych.	

5. Podmiot ubiegający się o udzielenie akredytacji dołącza do wniosku o jej udzielenie oświadczenie potwierdzające: 1) spełnianie kryteriów akredytacyjnych, o których mowa w art. 331 ust. 3 pkt 2; 2) nieprowadzenie w stosunku do podmiotu postępowania, które może skutkować wykreśleniem z rejestru agencji zatrudnienia na podstawie art. 315 ust. 1; 3) znajomość przepisów art. 86, 91 i rozdziału 2 w Dziale IX oraz przepisów Unii Europejskiej w zakresie realizacji działań sieci EURES; 4) posiadanie zasobów finansowych umożliwiających realizację działań sieci EURES wynikających z ustawy oraz przepisów Unii Europejskiej w zakresie sieci EURES; 5) kompletność danych zawartych we wniosku o udzielenie akredytacji oraz ich zgodność z prawdą. 6. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Podmiot składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 1 i 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. 7. Oświadczenia, o których mowa w ust. 6, składają osoby reprezentujące wnioskodawcę i osoby zarządzające wnioskodawcą. 8. Minister właściwy do spraw pracy odmawia, w drodze decyzji, udzielenia akredytacji, w przypadku gdy podmiot ubiegający się o udzielenie akredytacji: 1) w kategorii członka EURES – nie spełnia kryteriów akredytacyjnych, o których mowa w art. 331 ust. 3; 2) w kategorii partnera EURES – nie spełnia kryteriów akredytacyjnych, o których mowa w art. 331 ust. 4; 3) nie przedstawi we wniosku o udzielenie akredytacji danych i informacji niezbędnych do oceny:	

a) spełniania przez ten podmiot kryteriów akredytacyjnych, o których mowa w art. 331 ust. 3 i 4, b) możliwości realizacji przez ten podmiot zobowiązań wynikających z umowy akredytacyjnej; 4) podmiot ubiegający się o udzielenie akredytacji nie złoży oświadczenia, o którym mowa w ust. 5; 5) odmówi zawarcia umowy akredytacyjnej. Art. 333. 1. 2.: 1); 2); 3); 4): a), b), c), d), e), f), g), h), i), j), k);	

5); 6); 7); 8) 3.: 1); 2) 4. 5. 6. 7. 8.: 1); 2) Art. 334. 1. 2.: 1); 2); 3) Art. 335. 1. 2.	

3.

4.:

1);

2);

3);

4)

Art. 336. 1.:

1)

2)

2.:

1)

2)

3.

4.:

1);

2)

5.:

1);

2):

a),

b),

c)

6.

7.

Rozdział 3

Kierowanie cudzoziemców do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej przez agencje zatrudnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Art. 337. 1. Agencja zatrudnienia w ramach świadczonej usługi kierowania cudzoziemców do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej do podmiotów prowadzących działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, może kierować cudzoziemców wyłącznie bezpośrednio do tych podmiotów.

2. Skierowanie cudzoziemca przez agencję zatrudnienia do podmiotu, o którym mowa w ust. 1, powierzającego wykonanie zatrudnienia lub inną pracę zarobkową cudzoziemcowi, odbywa się na podstawie pisemnej umowy zawartej między agencją zatrudnienia, a tym cudzoziemcem.

3. Umowa, o której mowa w ust. 2, określa w szczególności:

- 1) podmiot powierzający wykonanie zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej i jego siedzibę;
- 2) okres zatrudnienia lub wykonywania innej pracy zarobkowej;
- 3) rodzaj umowy oraz warunki zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej i wynagrodzenia, a także przysługujące cudzoziemcowi kierowanemu do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej świadczenia socjalne;
- 4) warunki ubezpieczeń społecznych, jakimi cudzoziemiec będzie objęty;
- 5) obowiązki i uprawnienia agencji zatrudnienia oraz cudzoziemca kierowanego do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej;

6) zakres odpowiedzialności cywilnej stron w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy zawartej między agencją zatrudnienia, a cudzoziemcem kierowanym do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej. 4. Agencja zatrudnienia ma obowiązek przedstawienia cudzoziemcowi kierowanemu do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej przed podpisaniem umowy, o której mowa w ust. 2, jej pisemnego tłumaczenia na język dla niego zrozumiały. 5. Agencja zatrudnienia ma obowiązek poinformować na piśmie: 1) cudzoziemca kierowanego do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w języku dla niego zrozumiałym, o zasadach dotyczących wjazdu, pobytu i pracy cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 2) podmiot, do którego agencja zatrudnienia kieruje cudzoziemców do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, o zasadach dotyczących wjazdu, pobytu i pracy cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz o obowiązkach, o których mowa w art. 17–19 ustawy z dnia o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. 6. Agencja zatrudnienia jest obowiązana do prowadzenia w formie pisemnej, w postaci papierowej albo elektronicznej: 1) wykazu podmiotów, do których są kierowani cudzoziemcy do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, zawierającego w szczególności oznaczenie podmiotu i określenie adresu jego siedziby; 2) wykazu cudzoziemców kierowanych do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, zawierającego imię i nazwisko, obywatelstwo i datę urodzenia cudzoziemcy oraz oznaczenie podmiotu, do którego skierowano cudzoziemca do pracy i określenie jego siedziby oraz okresy zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej.	

Rozdział 4

Podejmowanie pracy za granicą u pracodawców zagranicznych

Art. 338. 1. Podejmowanie pracy za granicą następuje w drodze bezpośrednich uzgodnień dokonywanych przez osoby podejmujące pracę z pracodawcami zagranicznymi lub za pośrednictwem publicznych służb zatrudnienia, a także agencji zatrudnienia wyłącznie w ramach świadczonej usługi kierowania osób do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych.

2. Kierowanie osób do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych za pośrednictwem agencji zatrudnienia odbywa się wyłącznie bezpośrednio do pracodawcy zagranicznego na podstawie pisemnej umowy zawieranej przez te agencje z osobami kierowanymi przed ich skierowaniem do pracy.

3. Umowa, o której mowa w ust. 2, określa w szczególności:

- 1) oznaczenie pracodawcy zagranicznego i jego siedzibę;
- 2) miejsce pracy, a w przypadku braku stałego lub głównego miejsca pracy określenie regionu lub kraju, na obszarze którego pracownik będzie wykonywał pracę;
- 3) okres pracy;
- 4) rodzaj umowy;
- 5) warunki pracy, w tym właściwe dla danego stanowiska pracy długość typowego dnia lub tygodnia pracy oraz maksymalny dobowy wymiar pracy;
- 6) warunki wynagradzania;
- 7) walutę, w której wynagrodzenie ma być wypłacane;
- 8) świadczenia pieniężne lub w naturze, związane z pracą za granicą, w przypadku gdy ma to zastosowanie;

9) przysługujące osobie kierowanej do pracy świadczenia socjalne; 10) warunki ubezpieczenia społecznego; 11) warunki ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków i chorób tropikalnych, jeśli dotyczy; 12) warunki repatriacji pracownika, w przypadku gdy ma to zastosowanie; 13) dane do kontaktu z przedstawicielami agencji zatrudnienia w okresie pracy za granicą, zawierające numer telefonu lub adres do doręczeń elektronicznych a także dni i przedziały godzinowe, kiedy możliwy jest taki kontakt; 14) obowiązki i uprawnienia stron; 15) zakres odpowiedzialności cywilnej stron w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy zawartej między agencją zatrudnienia a osobą kierowaną, w tym stronę pokrywającą koszty dojazdu i powrotu osoby skierowanej do pracy w przypadku niewywiązania się pracodawcy zagranicznego z warunków umowy oraz tryb dochodzenia związanych z tym roszczeń; 16) kwoty należne agencji zatrudnienia z tytułu faktycznie poniesionych kosztów związanych ze skierowaniem do pracy za granicą, poniesione na: a) dojazd i powrót osoby skierowanej, b) wydanie wizy, c) badania lekarskie, d) tłumaczenia dokumentów; 17) informację o trybie i warunkach dopuszczania cudzoziemców do rynku pracy w państwie wykonywania pracy. 4. Agencja zatrudnienia przedstawia osobie kierowanej do pracy za granicą u pracodawcy zagranicznego, przed podpisaniem umowy, o której mowa w ust. 2, jej pisemne tłumaczenie na język dla niego zrozumiały.	

5. Agencja zatrudnienia zawiera z pracodawcą zagranicznym, do którego zamierzają kierować osoby do pracy za granicą, pisemną umowę określającą w szczególności: 1) liczbę miejsc pracy; 2) okres pracy; 3) rodzaj oraz warunki pracy, zasady wynagradzania, a także przysługujące osobom podejmującym pracę świadczenia socjalne; 4) zakres odpowiedzialności cywilnej stron w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy zawartej między pracownikiem a pracodawcą, w tym stronę pokrywającą koszty dojazdu i powrotu osoby skierowanej do pracy w razie niewywiązania się pracodawcy zagranicznego z warunków umowy, oraz tryb dochodzenia związanych z tym roszczeń. 6. Agencja zatrudnienia prowadzi, w formie pisemnej, w postaci papierowej albo elektronicznej: 1) wykaz podmiotów, do których są kierowane osoby do pracy za granicą, zawierający w szczególności oznaczenie i siedzibę podmiotu oraz nazwę państwa pochodzenia podmiotu; 2) wykaz osób kierowanych do pracy za granicą, zawierający imię i nazwisko, adres zamieszkania osoby oraz w szczególności oznaczenie i siedzibę podmiotu, do którego skierowano osobę do pracy za granicą, nazwę państwa pochodzenia podmiotu oraz okresy pracy. 7. Agencja zatrudnienia ma obowiązek: 1) przechowywać umowy zawierane z osobami kierowanymi do pracy za granicą, o których mowa w ust. 2, oraz umowy zawierane z pracodawcami zagranicznymi, o których mowa w ust. 5, przez okres obowiązywania umowy oraz przez okres pięciu lat po jej zakończeniu;	

2) poinformować na piśmie osobę kierowaną do pracy za granicą o przysługujących jej uprawnieniach, o których mowa w art. 339; przestrzegania międzynarodowych umów, porozumień i programów dotyczących zatrudnienia wiążących Rzeczpospolitą Polską oraz obowiązujących w państwie zatrudnienia przepisów o zatrudnieniu oraz przepisów regulujących działalność agencji zatrudnienia.

8. Przepisy ust. 1–7 mają zastosowanie do wykonywania przez osoby kierowane do innej pracy zarobkowej za granicą, powierzanej przez zagraniczne osoby fizyczne.

Art. 339.

Art. 340. 1. Okresy zatrudnienia obywateli polskich w byłej Niemieckiej Republice Demokratycznej i byłej Czechosłowackiej Republice Socjalistycznej na podstawie umów i porozumień międzynarodowych przypadające przed dniem 1 grudnia 1991 r. są traktowane jak okresy zatrudnienia w Państwie Polskim w zakresie uprawnień pracowniczych.

2. Okres urlopu bezpłatnego udzielonego pracownikowi na okres skierowania do pracy za granicą na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1974 r. w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem (Dz. U. z 1990 r. poz. 259, z 1991 r. poz. 346 oraz z 1993 r. poz. 452), a także przypadający bezpośrednio po zakończeniu tego urlopu okres niezdolności do pracy z powodu choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną – wlicza się do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze, jeżeli pracownik podjął zatrudnienie u macierzystego pracodawcy w terminie przewidzianym w tym rozporządzeniu.

3. Okres zatrudnienia za granicą pracownika, który nie pozostawał w stosunku pracy przed skierowaniem do pracy za granicą na podstawie rozporządzenia, o którym mowa w ust. 2, jest traktowany jak okres zatrudnienia w Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie uprawnień pracowniczych. Dotyczy to także pracownika, któremu udzielono urlopu bezpłatnego na okres skierowania do pracy za granicą, a który nie podjął pracy u macierzystego pracodawcy po

zakończeniu pracy za granicą lub podjął pracę u macierzystego pracodawcy, lecz po upływie terminu przewidzianego w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2.

4. Udokumentowane okresy zatrudnienia lub wykonywania innej pracy zarobkowej za granicą u pracodawców zagranicznych w państwach niewymienionych w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–d przebyte w okresie od dnia 1 listopada 2005 r. do dnia 25 sierpnia 2006 r. są zaliczane do okresu uprawniającego do zasiłku pod warunkiem opłacenia składki na Fundusz Pracy. Przepisy dotyczące trybu opłacania składek na Fundusz Pracy przez osoby podejmujące zatrudnienie lub inną pracę zarobkową za granicą u pracodawcy zagranicznego stosuje się odpowiednio.

DZIAŁ X

Ochotnicze Hufce Pracy

Art. 341. 1. OHP są państwową jednostką budżetową nadzorowaną przez ministra właściwego do spraw pracy.

2. W ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw pracy w szczególności akceptuje roczne plany pracy i sprawozdania z wykonania planu pracy OHP za rok poprzedni.

3. OHP używają wizerunku orła ustalonego dla godła na zasadach określonych w ustawie z dnia 31 stycznia 1980 r. o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej oraz o pieczęciach państwowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 155).

4. OHP realizują działania na rzecz młodzieży w wieku od 14. do 30. roku życia, zwanej dalej „młodzieżą”, w celu jej wsparcia w wypełnieniu obowiązku szkolnego lub obowiązku nauki oraz podejmowaniu i utrzymaniu zatrudnienia i rozwoju edukacyjno-zawodowego.

Art. 342. 1. OHP realizują działania na rzecz młodzieży, która w szczególności:

- 1) jest zagrożona ryzykiem przedwczesnego opuszczenia systemu edukacji rozumianego jako realizowanie obowiązku szkolnego lub obowiązku nauki w ten sposób, że:

a) stwarza problemy wychowawcze w trakcie realizacji obowiązku szkolnego lub obowiązku nauki, b) ma opóźnienia w cyklu kształcenia lub nie realizuje obowiązku szkolnego lub obowiązku nauki; 2) po spełnieniu obowiązku szkolnego lub obowiązku nauki, nie uczy się i nie pracuje; 3) pochodzi z rodzin dysfunkcyjnych; 4) pochodzi z rodzin, w których panują warunki socjalno-bytowe lub środowiskowe wskazujące na potrzebę instytucjonalnego wsparcia materialnego, pedagogicznego lub psychologicznego; 5) potrzebuje wsparcia w podjęciu decyzji edukacyjno-zawodowej lub przygotowania do aktywnego zachowania na rynku pracy. 2. Realizując działania na rzecz młodzieży w zakresie kształcenia i wychowania oraz zatrudnienia i przeciwdziałania marginalizacji i wykluczeniu społecznemu młodzieży, OHP w szczególności: 1) prowadzą działania środowiskowe mające na celu rozpoznanie problemów i identyfikację młodzieży wymagającej wsparcia oraz prowadzą jej rekrutację do objęcia wsparciem; 2) diagnozują indywidualne potrzeby młodzieży i planują dla nich formy wsparcia; 3) realizują działania wspierające rozwój osobisty i integrację społeczną młodzieży, w tym działania opiekuńcze, wychowawcze, profilaktyczne i socjalizacyjne; 4) ułatwiają młodzieży realizację obowiązku szkolnego lub obowiązku nauki do 18. roku życia oraz umożliwiają jej nabycie kwalifikacji zawodowych, w tym: a) kierują ją do pracodawców lub zatrudniają w celu odbycia przygotowania zawodowego, b) zapewniają pomoc wychowawców i pedagogów w okresie nauki; 5) umożliwiają młodzieży nabycie dodatkowej wiedzy i umiejętności potrzebnych na rynku pracy, oferując pozaszkolne zajęcia edukacyjne lub kierując ją na szkolenia oraz na kwalifikacyjne kursy zawodowe;	

6) prowadzą pośrednictwo pracy oraz poradnictwo zawodowe na rzecz młodzieży, z zastosowaniem odpowiednio przepisów art. 81 i art. 87 ust. 1–4; 7) współpracują ze szkołami podstawowymi, ponadpodstawowymi, uczelniami, jednostkami samorządu terytorialnego, stowarzyszeniami oraz fundacjami w zakresie realizacji poradnictwa zawodowego, w tym promowania uczenia się przez całe życie oraz działań informacyjnych dotyczących wsparcia skierowanego do osób do 30. roku życia; 8) prowadzą ocenę skuteczności i efektywności działań realizowanych na rzecz młodzieży objętej wsparciem; 9) realizują działania dotyczące prowadzenia współpracy z organizacjami i instytucjami zagranicznymi oraz organizowaniem międzynarodowej współpracy i wymiany młodzieży. 3. 4. Realizując działania, o których mowa w ust. 2 pkt 2–5 oraz pkt 9, OHP mogą zapewnić młodzieży, w ramach posiadanej bazy lokalowej, nieodpłatnie pobyt całodobowy z zakwaterowaniem i wyżywieniem oraz opieką wychowawczą. 5. W celu realizacji działań, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, OHP przekazują informację o przewidywanej liczbie miejsc nauki dla młodzieży objętej wsparciem do organów prowadzących szkoły i placówki, do dnia 30 września roku poprzedzającego rok budżetowy. 6. Kształcenie młodzieży w OHP jest realizowane z uwzględnieniem jedności procesu dydaktycznego i wychowawczego oraz respektowania indywidualnych potrzeb i możliwości uczestników. 7. Dobór formy, kierunku i poziomu kształcenia młodzieży w OHP odbywa się z uwzględnieniem: 1) wieku, wykształcenia, cech psychofizycznych i zainteresowań młodzieży; 2) dostępnej oferty kształcenia i szkolenia; 3) szans na uzyskanie zatrudnienia po zakończeniu kształcenia.	

8. Młodzież na każdym etapie kształcenia w OHP może korzystać z informacji zawodowej, usług poradnictwa zawodowego oraz pośrednictwa pracy świadczonych przez jednostki rynku pracy OHP.

9. OHP mogą objąć wsparciem młodzież:

- 1) uczęszczającą do szkół podstawowych z oddziałami przysposabiającymi do pracy, jeżeli najpóźniej w roku rozpoczęcia zajęć przewidzianych programem osoba objęta wsparciem OHP ukończy 14 lat;
- 2) uczęszczającą do szkół podstawowych dla dorosłych, jeżeli najpóźniej w roku rozpoczęcia zajęć przewidzianych programem osoba objęta wsparciem OHP ukończy 15 lat oraz ma opóźnienie w cyklu kształcenia lub nie rokuje ukończenia szkoły podstawowej kształcącej dzieci i młodzież albo ma uwarunkowania psychofizyczne lub trudną sytuację życiową – ograniczającą możliwość nauki w szkole podstawowej kształcącej dzieci i młodzież;
- 3) realizującą przygotowanie zawodowe młodocianych pracowników u pracodawców;
- 4) spełniającą obowiązek nauki przez uczęszczanie na kwalifikacyjne kursy zawodowe.

10. OHP mogą udzielić pomocy osobie, która przez okres co najmniej ostatnich 12 miesięcy przed ukończeniem 18. roku życia była objęta wsparciem opiekuńczo-wychowawczym OHP i nie uzyskała kwalifikacji zawodowych. W takim przypadku OHP mogą udzielić pomocy w formie pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego do ukończenia 30. roku życia przez osobę objętą wsparciem oraz mogą proponować jej udział w szkoleniach, kwalifikacyjnych kursach zawodowych lub innych pozaszkolnych formach uzyskiwania wiedzy lub umiejętności w celu zdobycia kwalifikacji zawodowych lub zatrudnienia.

11. OHP w porozumieniu z osobą, o której mowa w ust. 10, mogą skierować ją do PUP, który w uzgodnieniu z OHP po zarejestrowaniu takiej osoby jako bezrobotnego, kieruje ją do odpowiedniej formy pomocy.

12. Ośrodki szkolenia zawodowego OHP, centra kształcenia i wychowania OHP oraz inne jednostki organizacyjne OHP podległe wojewódzkim komendantom OHP zapewniające uczestnikom dostęp do Internetu podejmują działania

zabezpieczające uczestników przed dostępem do treści, które mogą stanowić zagrożenie dla ich prawidłowego rozwoju, w szczególności zainstalować i aktualizować oprogramowanie zabezpieczające.

13. Do ośrodków szkolenia zawodowego OHP, centrów kształcenia i wychowania OHP oraz innych jednostek organizacyjnych OHP podległych wojewódzkim komendantom OHP przepisy ustawy z dnia 27 października 2017 r. o Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2454 oraz z 2024 r. poz. 1222) stosuje się odpowiednio, z tym że przewidziane w tych przepisach kompetencje organu prowadzącego szkołę, przysługują odpowiednio wojewódzkim komendantom OHP i Komendantowi Głównemu OHP.

Art. 343. 1. OHP realizując działania na rzecz młodzieży współpracują w szczególności:

- 1) ze szkołami i placówkami systemu oświaty, organami prowadzącymi szkoły i kuratorami oświaty, publicznymi służbami zatrudnienia, jednostkami organizacyjnymi pomocy społecznej, związkami wyznaniowymi, jednostkami organizacyjnymi wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej, kuratorami sądowymi, wymiarem sprawiedliwości, gminami i innymi jednostkami samorządu terytorialnego oraz administracją rządową;
- 2) z pracodawcami i organizacjami pracodawców, organizacjami pozarządowymi oraz środowiskami lokalnymi zaangażowanymi w pracę z młodzieżą.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 1, współpracują ze sobą w zakresie realizacji działań przez OHP.

Art. 344. 1. OHP wykonują swoje działania ustawowe pod zwierzchnictwem i nadzorem Komendanta Głównego OHP, przy pomocy Komendy Głównej OHP.

2. Komendant Główny OHP jest zwierzchnikiem i nadzoruje wojewódzkich komendantów OHP, dyrektorów centrum kształcenia i wychowania OHP oraz dyrektorów ośrodków szkolenia zawodowego OHP. Komendant Główny OHP sprawuje zwierzchnictwo oraz nadzór nad OHP, w szczególności przez realizację zadań, o których mowa w art. 346.

3. Komendantowi Głównemu OHP podlegają:

1) wojewódzkie komendy OHP, odpowiadające za realizację zadań OHP na terenie województwa, w tym w szczególności refundację, o której mowa w art. 348; 2) centra kształcenia i wychowania OHP, odpowiadające za kształcenie młodzieży o charakterze ponadwojewódzkim; 3) ośrodki szkolenia zawodowego OHP, odpowiadające za organizację i prowadzenie szkoleń zawodowych o charakterze ponadwojewódzkim. 4. Stanowisko Komendanta Głównego OHP może zajmować osoba: 1) korzystająca z pełni praw publicznych; 2) która nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe; 3) wobec której nie orzeczono prawomocnie zakazu, o którym mowa w art. 39 pkt 2 lub 2aa ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny lub zakazu pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi. 5. Komendanta Głównego OHP powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw pracy. 6. Komendant Główny OHP powołuje i odwołuje: 1) zastępców Komendanta Głównego OHP; 2) wojewódzkich komendantów OHP i ich zastępców; 3) dyrektorów centrum kształcenia i wychowania OHP; 4) dyrektorów ośrodków szkolenia zawodowego OHP. 7. Do osób, o których mowa w ust. 6, przepis ust. 4 stosuje się. 8. Do Komendanta Głównego OHP oraz osób wymienionych w ust. 6 stosuje się odpowiednio przepisy art. 4, art. 5 ust. 1 pkt 2, art. 10 ust. 1, 3 oraz art. 14 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2023 r. poz. 1090), z tym że oświadczenie majątkowe: 1) Komendant Główny OHP – składa ministrowi właściwemu do spraw pracy;	

2) zastępcy Komendanta Głównego OHP, wojewódzcy komendanci OHP oraz ich zastępcy, dyrektorzy centrów kształcenia i wychowania OHP oraz dyrektorzy ośrodków szkolenia zawodowego OHP – składają Komendantowi Głównemu OHP.

9. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, Komendant Główny OHP pozyskuje nieodpłatnie dane z Krajowego Rejestru Karnego w celu stwierdzenia okoliczności, o których mowa w art. 344 ust. 4 pkt 2.

10. Komendant Główny OHP za uprzednią zgodą ministra właściwego do spraw pracy tworzy, łączy i likwiduje jednostki, o których mowa w ust. 3.

11. Komendant Główny OHP nadaje jednostkom, o których mowa w ust. 3, regulaminy organizacyjne.

12. Komendant Główny OHP może wydawać akty o charakterze wewnętrznym obejmujące funkcjonowanie Komendy Głównej OHP oraz innych jednostek OHP.

Art. 345. 1. Czynności w sprawach z zakresu prawa pracy w stosunku do:

- 1) pracowników Komendy Głównej OHP – dokonuje Komendant Główny OHP;
- 2) wojewódzkich komendantów OHP i ich zastępców, dyrektorów centrów kształcenia i wychowania OHP oraz dyrektorów ośrodków szkolenia zawodowego OHP – dokonuje Komendant Główny OHP;
- 3) pracowników wojewódzkiej komendy OHP – dokonuje wojewódzki komendant OHP;
- 4) pracowników centrum kształcenia i wychowania OHP – dokonuje dyrektor centrum kształcenia i wychowania OHP;
- 5) pracowników ośrodka szkolenia zawodowego OHP – dokonuje dyrektor ośrodka szkolenia zawodowego OHP.

2. Pracodawcą dla pracowników Komendy Głównej OHP jest Komenda Główna OHP.

3. Pracownik OHP podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych korzysta z ochrony dla funkcjonariuszy publicznych przewidzianej w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.

Art. 346. Do zadań Komendanta Głównego OHP należy:

1) ustalanie kierunków działalności i strategii rozwoju OHP; 2) koordynowanie i nadzorowanie realizacji zadań OHP; 3) inicjowanie i nadzorowanie realizacji programów i projektów na rzecz młodzieży, w tym współfinansowanych z funduszy Unii Europejskiej; 4) koordynowanie realizacji zadań związanych z refundowaniem pracodawcom kosztów wynagrodzeń wypłacanych młodocianym pracownikom zatrudnionym na podstawie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego oraz składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanych wynagrodzeń; 5) przedkładanie do akceptacji ministrowi właściwemu do spraw pracy rocznych planów pracy OHP i sporządzanie sprawozdania z ich wykonania, a także udostępnianie informacji niezbędnych do sporządzenia okresowych ocen w ramach nadzoru i kontroli nad całością gospodarki finansowej OHP, zgodnie z ustawą z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych; 6) zatwierdzanie rocznych planów pracy i planów finansowych podległych jednostek; 7) realizowanie polityki kadrowej oraz płacowej i tworzenie strategii rozwoju kadr w OHP; 8) nadzorowanie dysponowania środkami finansowymi oraz mieniem będącym w zarządzie OHP; 9) określanie w regulaminie organizacyjnym szczegółowej organizacji i zakresu działania komórek organizacyjnych Komendy Głównej OHP; 10) określanie wzorcowych struktur organizacyjnych jednostek OHP, podległych Komendantowi Głównemu OHP; 11) inicjowanie i prowadzenie przedsięwzięć naukowo-badawczych i wdrożeniowych w obszarze rynku pracy, edukacji oraz wychowania;	

12) możliwość zawierania porozumień z jednostkami administracji rządowej i samorządowej, stowarzyszeniami, fundacjami, organizacjami oraz innymi instytucjami i partnerami społecznymi działającymi na rynku pracy, edukacji oraz wychowania; 13) możliwość zawierania porozumień i umów z instytucjami i organizacjami zagranicznymi w sprawach dotyczących współpracy z OHP; 14) możliwość powoływania w OHP zespołów zadaniowych, doradczych i opiniodawczych, określając ich nazwę, skład, zakres i tryb działania.	

Art. 347. 1. OHP działają zgodnie z rocznym planem pracy oraz planem finansowym jednostki, o którym mowa w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

2. Komendant Główny OHP przedstawia ministrowi właściwemu do spraw pracy do zatwierdzenia projekt rocznego planu pracy na dany rok, nie później niż do 30 listopada roku poprzedniego. Do dnia zatwierdzenia planu OHP działa na podstawie projektu tego planu.

3. Komendant Główny OHP w terminie do dnia 30 marca każdego roku przedstawia ministrowi właściwemu do spraw pracy do akceptacji sprawozdanie z realizacji planu pracy dotyczące roku poprzedniego.

4. Komendant Główny OHP przekazuje ministrowi właściwemu do spraw pracy do dnia 20 każdego miesiąca miesięczną informację finansową o realizacji refundacji wynagrodzeń młodocianych pracowników za poprzedni miesiąc z wyszczególnieniem refundacji, o których mowa w art. 348 ust. 1.

5. Komendant Główny OHP, w celu zapewnienia realizacji młodzieży wsparcia i efektywnego wykorzystania zasobów, monitoruje i koordynuje wykorzystanie bazy dydaktyczno-wychowawczej i mienia OHP, w szczególności miejsc umożliwiających młodzieży nieodpłatny pobyt całodobowy z zakwaterowaniem.

6. Minister właściwy do spraw pracy może powierzyć OHP dodatkowe zadania z zakresu określonego ustawą na rzecz osób w wieku od 18. do 30. roku życia, o ile wymaga tego sytuacja na rynku pracy.

7. Środki Funduszu Pracy w OHP przeznacza się na finansowanie zadań, o których mowa w art. 300 ust. 3 pkt 4, 8, 10, 12, 14, 16, 24–27, 29 i 30 oraz art. 300 ust. 5 pkt 12.

Art. 348. 1. OHP mogą dokonywać z Funduszu Pracy refundacji kosztów poniesionych przez pracodawcę na wynagrodzenia i składki na ubezpieczenia społeczne młodocianych pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego z uwzględnieniem wykazu zawodów, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 23, do wysokości najniższych stawek, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 191 § 3 i art. 195 § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks Pracy, obowiązujących w okresie, za który jest dokonywana refundacja na podstawie umowy zawartej z pracodawcą.

2. Refundacji, o której mowa w ust. 1, za pracowników młodocianych zatrudnionych w OHP dokonują wojewódzkie komendy OHP. Informacja o dokonanych refundacjach udzielana jest zgodnie z art. 347 ust. 4.

3. Refundacja, o której mowa w ust. 1, udzielana podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą w rozumieniu art. 2 pkt 17 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, stanowi pomoc udzielaną zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy *de minimis*.

4. Komendant Główny OHP lub wojewódzki komendant OHP może prowadzić kontrole realizacji umów o refundację zawartych z pracodawcami w miejscu odbywania przygotowania zawodowego przez młodocianych pracowników lub w siedzibie podmiotu działającego w imieniu pracodawcy w zakresie rozliczania umowy o refundację.

5. Do kontroli, o której mowa w ust. 4, przepisy rozdziału 1 i 2 oraz rozdziału 3 i 4 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 224) stosuje się odpowiednio.

6. Wniosek o zawarcie umowy o refundację kosztów poniesionych przez pracodawcę, o których mowa w ust. 1, złożony przez pracodawcę, który nie realizuje zaleceń pokontrolnych Komendanta Głównego OHP lub wojewódzkiego komendanta OHP pozostawia się bez rozpoznania.

7. W przypadku przeprowadzenia kontroli, o której mowa w ust. 4, przez wojewódzkiego Komendanta OHP, przekazuje on Komendantowi Głównemu OHP w terminie do dnia 31 stycznia informację o realizacji w roku poprzednim kontroli, o której mowa w ust. 4, wraz z wynikami i oceną, zawierającą w szczególności ocenę poprawności merytorycznej i formalnej zadań objętych nadzorem lub kontrolą.

8. Komendant Główny OHP przekazuje ministrowi właściwemu do spraw pracy w terminie do dnia 28 lutego informację o realizacji w roku poprzednim kontroli, o których mowa w ust. 4, wraz z wynikami i oceną, zawierającą w szczególności ocenę poprawności merytorycznej i formalnej zadań objętych nadzorem lub kontrolą.

Art. 349. 1. Pracodawca zatrudniający młodocianych może wystąpić z wnioskiem o zawarcie umowy o refundację wynagrodzeń wypłacanych młodocianym oraz składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanych wynagrodzeń, zwanym dalej „wnioskiem o zawarcie umowy”, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) zatrudnia młodocianych w zawodach określonych w wykazie zawodów, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 23;
- 2) pracodawca, osoba prowadząca zakład pracy w imieniu pracodawcy lub osoba zatrudniona u pracodawcy, spełnia warunki do prowadzenia przygotowania zawodowego w zakresie wymagań zawodowych i pedagogicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 191 § 3 i art. 195 § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

2. Pracodawca zatrudniający wyłącznie młodocianych może wystąpić z wnioskiem o zawarcie umowy dotyczącym maksymalnie 3 młodocianych, a pracodawca zatrudniający także pracowników niebędących młodocianymi może wystąpić

z wnioskiem o zawarcie umowy dotyczącej młodocianych w liczbie nieprzekraczającej trzykrotnej liczby zatrudnionych w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy na czas nieokreślony niebędących młodocianymi.

3. Liczba młodocianych, o której mowa w ust. 2 może być zwiększona do maksymalnie trzech młodocianych przypadających na jednego instruktora praktycznej nauki zawodu.

4. Właściwa wojewódzka komenda OHP rozpatruje wnioski o zawarcie umowy o refundację zgodnie z kolejnością ich wpływu, do wyczerpania limitów środków Funduszu Pracy określonych w planie finansowym Funduszu Pracy na dany rok, i w terminie 30 dni od dnia wpływu kompletnego wniosku o zawarcie umowy o refundację zawiadamia pracodawcę o sposobie jego rozpatrzenia.

5. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia wniosku o zawarcie umowy wojewódzka komenda OHP zawiera z pracodawcą umowę o refundację wynagrodzeń wypłacanych młodocianym oraz składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanych wynagrodzeń.

6. Za okres powtarzania roku nauki przez młodocianego nie przysługuje refundacja, o której mowa w art. 348 ust. 1.

7. Pracodawca może wystąpić z wnioskiem o zawarcie umowy o refundację pod warunkiem zadeklarowania zatrudnienia na podstawie umowy o pracę przez okres co najmniej 6 miesięcy po zakończeniu przygotowania zawodowego każdego młodocianego, którego dotyczy wniosek o zawarcie umowy o refundację.

8. OHP pozostawia bez rozpoznania wnioski pracodawcy o zawarcie umowy o refundację, jeżeli pracodawca w okresie 24 miesięcy poprzedzających dzień złożenia tego wniosku, z przyczyn dotyczących pracodawcy nie wywiązał się z deklaracji sześciomiesięcznego zatrudnienia co najmniej 50 % młodocianych, którzy ukończyli w tym czasie przygotowanie zawodowe. Zatrudnienie co najmniej 50 % młodocianych, którzy ukończyli w tym czasie przygotowanie zawodowe jest weryfikowane przez złożenie oświadczenia pracodawcy o zatrudnieniu młodocianych pracowników po

zakończeniu przygotowania zawodowego przez okres co najmniej 6 miesięcy w okresie 24 miesięcy poprzedzających dzień złożenia tego wniosku.

9. Pracodawca, o którym mowa w ust. 7, może wystąpić z kolejnym wnioskiem o zawarcie umowy o refundację po upływie 12 miesięcy, licząc od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 7.

10. W przypadku, gdy pracodawcą dla młodocianych zatrudnianych w celu przygotowania zawodowego są OHP, składają one wniosek o przyznanie refundacji; przepisów ust. 2–5 oraz 7–9 nie stosuje się.

Art. 350. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb refundowania pracodawcom ze środków Funduszu Pracy wynagrodzeń wypłacanych młodocianym pracownikom oraz składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanych wynagrodzeń, w szczególności:

- 1) elementy wniosku o zawarcie umowy o refundację oraz rodzaje dołączanych do niego informacji,
- 2) terminy składania wniosku,
- 3) elementy opinii do wniosku złożonego przez pracodawcę o zawarcie umowy o refundację,
- 4) elementy wniosku OHP o przyznanie refundacji,
- 5) elementy umowy o refundację,
- 6) elementy wniosku o zwrot poniesionych kosztów przez pracodawcę

– mając na względzie zapewnienie młodocianym pracownikom właściwych warunków odbywania przygotowania zawodowego i konieczność zapewnienia zgodności udzielania pomocy z warunkami dopuszczalności pomocy *de minimis*.

Art. 351. 1. Komendant Główny OHP, wojewódzcy komendanci OHP, dyrektorzy centrów kształcenia i wychowania OHP oraz dyrektorzy ośrodków szkolenia zawodowego OHP odpowiednio do realizowanych zadań wynikających z ustawy jako administratorzy danych osobowych przetwarzają dane osobowe osób fizycznych ubiegających się o wsparcie lub korzystających ze wsparcia OHP, w celu realizacji zadań ustawowych, w tym weryfikacji uprawnień i danych,

zapewnienia pomocy określonej w ustawie, prowadzenia postępowań kontrolnych, realizacji obowiązków sprawozdawczych i obowiązków w zakresie statystyki publicznej oraz określania planów dalszych działań. Dla celów sprawozdawczych, statystycznych oraz w celu określenia planów dalszych działań, dane przetwarzane przez Komendanta Głównego OHP, wojewódzkich komendantów OHP, dyrektorów centrów kształcenia i wychowania OHP oraz dyrektorów ośrodków szkolenia zawodowego OHP w systemach teleinformatycznych podlegają odpowiednio pseudonimizacji lub anonimizacji.

2. W celu realizacji zadań wynikających z ustawy wojewódzcy komendanci OHP, dyrektorzy centrów kształcenia OHP i wychowania oraz dyrektorzy ośrodków szkolenia zawodowego OHP są administratorami danych osobowych osób ubiegających się o wsparcie lub korzystających ze wsparcia OHP. Wojewódzcy komendanci OHP, dyrektorzy centrów kształcenia i wychowania OHP oraz dyrektorzy ośrodków szkolenia zawodowego OHP odpowiednio do realizowanych zadań wynikających z ustawy jako administratorzy danych osobowych gromadzą informacje lub dokumenty w sprawie form pomocy i wsparcia określonych w ustawie w formie dokumentów elektronicznych oraz dokumentów papierowych lub ich skanów.

3.:

- 1)
- 2)
- 3)
- 4)
- 5)
- 6)
- 7)

8)	:	
	a),	
	b);	
9)	;	
10)	;	
11)	;	
12)	;	
13)	;	
14)	;	
15)	;	
16)	;	
17)	;	
18)	;	
19)	:	
	a),	
	b),	
	c);	
20)		
	4.:	
1)	;	
2)	;	

3); 4); 5) 5. Wojewódzcy komendanci OHP, dyrektorzy centrum kształcenia i wychowania OHP, dyrektorzy ośrodków szkolenia zawodowego OHP, udostępniają Komendantowi Głównemu OHP dane, o których mowa w ust. 3 i 4, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań, o których mowa w art. 342 ust. 2 pkt 1, 3, 5, 6 i 9. 6. Wojewódzcy komendanci OHP, dyrektorzy centrum kształcenia i wychowania OHP jako administratorzy danych udostępniają dyrektorowi ośrodka szkolenia zawodowego OHP dane osobowe, o których mowa w ust. 3, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań, o których mowa w art. 342 ust. 2 pkt 5. 7. Dane osobowe przetwarzane przez OHP, o których mowa w ust. 3 i 4, podlegają zabezpieczeniom polegającym co najmniej na: 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających pisemne upoważnienie wydane przez administratora danych; 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w poufności. 8. Spełnienie zabezpieczeń, o których mowa w ust. 7, zapewniają w przypadku pracowników: 1) Komendy Głównej OHP – Komendant Główny OHP; 2) wojewódzkiej komendy OHP – wojewódzki komendant OHP; 3) centrum kształcenia i wychowania OHP – dyrektor centrum kształcenia i wychowania OHP; 4) ośrodka szkolenia zawodowego OHP – dyrektor ośrodka szkolenia zawodowego OHP. 9. Dane osobowe mogą być przetwarzane przez podmioty, o których mowa w ust. 8, które zapewniają niezbędne środki techniczne i organizacyjne służące zapewnieniu bezpieczeństwa przetwarzanych danych osobowych oraz środki	

określone w art. 32 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) w tym:

- 1) posiadają możliwość identyfikacji osoby uzyskującej informacje oraz zakresu, daty i celu ich uzyskania;
- 2) posiadają zabezpieczenia uniemożliwiające wykorzystanie informacji niezgodnie z celem ich uzyskania;
- 3) zapewniają, że dostęp do danych osobowych jest nadzorowany i rejestrowany zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.

10. Dane osobowe osób fizycznych, o których mowa w ust. 3 i 4, są przetwarzane przez OHP przez okres 10 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zakończono ubieganie się o wsparcie lub udzielanie wsparcia.

11. Jeżeli w okresie, o którym mowa w ust. 10, zostanie wytoczone powództwo lub zostanie wszczęte postępowanie, okres przetwarzania, o którym mowa w ust. 10, przedłuża się do czasu prawomocnego zakończenia tego postępowania.

12. Na wniosek Komendanta Głównego OHP, wojewódzkiego komendanta OHP, dyrektora centrum kształcenia i wychowania OHP oraz dyrektora ośrodka szkolenia zawodowego OHP, w celu zapewnienia dostępu do informacji niezbędnych do prawidłowej realizacji zadań OHP, udostępniane są nieodpłatnie następujące kategorie danych, w tym dane osobowe młodzieży, przetwarzane przez:

- 1) ministra właściwego do spraw pracy i publicznej służby zatrudnienia – dane osób fizycznych, o których mowa w ust. 3, w zakresie określonym w ust. 3 pkt 1–6, 12–15, 17 i 19 lit. a;
- 2) ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego – dane osób fizycznych, o których mowa w ust. 3, w zakresie określonym w ust. 3 pkt 1, 3, 4 i 19 lit. b;

3) Państwową Inspekcję Pracy – informacje o realizacji zadań, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt i 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy, oraz kontroli przestrzegania przepisów o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług; 4) jednostki organizacyjne pomocy społecznej – dane osób fizycznych, o których mowa w ust. 3, w zakresie określonym w ust. 3 pkt 1, 3, 4 i 19 lit. b; 5) jednostki organizacyjne wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej – dane osób fizycznych, o których mowa w ust. 3, w zakresie określonym w ust. 3 pkt 1, 3, 4 i 19 lit. c; 6) gminy, podmioty prowadzące szkoły lub organy systemu oświaty – dane osób fizycznych, o których mowa w ust. 3, w zakresie określonym w ust. 3 pkt 1, 3, 4, 6, 7 i 20; 7) Zakład Ubezpieczeń Społecznych – dane określone w art. 50 ust. 14 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. 13. W celu realizacji przez OHP zadań, o których mowa w art. 342 ust. 2 pkt 4, 5 i 7, gmina lub podmiot prowadzący szkoły obowiązani są przekazać do właściwej ze względu na teren działalności wojewódzkiej komendy OHP informacje o młodzieży nierealizującej obowiązku szkolnego lub obowiązku nauki, w zakresie określonym w art. 35 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe. 14. Komendant Główny OHP, wojewódzki komendant OHP, dyrektor centrum kształcenia i wychowania OHP oraz dyrektor ośrodka szkolenia zawodowego OHP udostępniają na wniosek, w niezbędnym zakresie, przetwarzane dane osobowe osób fizycznych ubiegających się o wsparcie lub korzystających ze wsparcia OHP: 1) ministrowi właściwemu do spraw pracy w celu realizacji jego zadań, o których mowa w art. 25 ust. 1, dane osób fizycznych, w zakresie określonym w ust. 3 pkt 1, 3, 15, 18 i pkt 19 lit. c;	

2) dyrektorowi WUP, w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1–14, 20–22, 27 i 31 w tym weryfikacji prawa do świadczeń i udzielania pomocy, w zakresie określonym w ust. 3 pkt 1, 3, 15 i 18; 3) dyrektorowi PUP w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 38 ust. 1, w tym weryfikacji prawa do świadczeń i udzielania pomocy określonej w ustawie, w zakresie określonym w ust. 3 pkt 1, 3, 15, 18 i 19 lit. c. 15. Dane, o których mowa w ust. 14, są udostępniane na wniosek podmiotów, o których mowa w ust. 14, dotyczący określonej osoby fizycznej. 16. W przypadku wniosków składanych z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych przepis ust. 15 stosuje się wobec podmiotów wymienionych w tym przepisie, które spełniają łącznie następujące warunki: 1) posiadają możliwość identyfikacji osoby uzyskującej informacje oraz zakresu, daty i celu ich uzyskania; 2) posiadają zabezpieczenia, szczególnie środki techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie informacji niezgodnie z celem ich uzyskania; 3) zapewniają, że dostęp do danych osobowych jest nadzorowany i rejestrowany zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych; 4) zapewniają, że przetwarzanie – udostępnianie danych osobowych odbywa się zgodnie z powszechnie obowiązującymi normami prawa o ochronie danych osobowych. Art. 352. Minister właściwy do spraw pracy, mając na względzie zapewnienie efektywności i skuteczności realizacji zadań przez OHP, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zadania OHP w zakresie kształcenia i wychowania oraz zatrudnienia i przeciwdziałania marginalizacji i wykluczeniu społecznemu młodzieży, strukturę i zadania wojewódzkich komend OHP, centrów kształcenia i wychowania OHP, ośrodków szkolenia zawodowego OHP oraz zadania kierowników wskazanych jednostek.	

Art. 353. 1. Komendant Główny OHP może przeprowadzać w jednostkach OHP kontrole w zakresie realizacji zadań wynikających z ustawy lub wydatkowania środków Funduszu Pracy.

2. Do kontroli, o której mowa w ust. 1:

- 1) przepisy rozdziału 1 i 2, z wyjątkiem art. 48, oraz rozdziału 3 i 4 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej stosuje się odpowiednio;
- 2) przepisy art. 348 ust. 8 stosuje się.

DZIAŁ XI

Nadzór i kontrola

Art. 354. Wojewoda sprawuje nadzór, o którym mowa w art. 30 ust. 1, w szczególności przez:

- 1) badanie dokumentów i danych, niezbędnych do sprawowania nadzoru;
- 2) wykonywanie niezbędnych do celów nadzoru odpisów, wyciągów z dokumentów lub kserokopii oraz zestawień i obliczeń sporządzonych na podstawie dokumentów;
- 3) przeprowadzanie oględzin obiektów i pomieszczeń oraz obserwację przebiegu czynności objętych nadzorem;
- 4) żądanie od pracowników kontrolowanej jednostki udzielania informacji w formie ustnej i pisemnej w związku z czynnościami nadzorczymi;
- 5) wzywanie i przesłuchiwanie świadków;
- 6) zwracanie się o wydanie opinii przez biegłych i specjalistów z zakresu rynku pracy.

Art. 355. 1. Wojewoda może przeprowadzać w jednostkach, o których mowa w art. 30 ust. 1, kontrole.

2. Do kontroli, o której mowa w ust. 1, przepisy rozdziału 1 i 2, z wyjątkiem art. 48, oraz rozdziału 3 i 4 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej stosuje się odpowiednio.

Art. 356. Wojewoda przekazuje ministrowi właściwemu do spraw pracy w terminie do dnia 31 stycznia informacje o realizacji w roku poprzednim nadzoru, o którym mowa w art. 30 ust. 1, oraz kontroli, o których mowa w art. 355 ust. 1, wraz z wynikami i oceną, zawierającą w szczególności ocenę poprawności merytorycznej i formalnej zadań objętych nadzorem lub kontrolą.

Art. 357. 1. Minister właściwy do spraw pracy może przeprowadzać w publicznych służbach zatrudnienia, OHP oraz innych podmiotach kontrole w zakresie realizacji zadań wynikających z ustawy lub wydatkowania środków Funduszu Pracy.

2. Do kontroli, o której mowa w ust. 1, przepisy rozdziału 1 i 2, z wyjątkiem art. 48, oraz rozdziału 3 i 4 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej stosuje się odpowiednio.

Art. 358. 1. Wojewoda lub minister właściwy do spraw pracy, w wyniku przeprowadzonych kontroli, o których mowa odpowiednio w art. 355 ust. 1 i art. 357 ust. 1, może przekazać jednostce kontrolowanej zalecenia pokontrolne.

2. Jednostka kontrolowana może, w terminie 7 dni od dnia otrzymania zaleceń pokontrolnych, zgłosić do nich pisemne umotywowane zastrzeżenia.

3. Wojewoda lub minister właściwy do spraw pracy, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zastrzeżeń, o których mowa w ust. 2, przedstawia stanowisko w sprawie ich uwzględnienia.

4. W przypadku nieuwzględnienia zastrzeżeń jednostka kontrolowana, w terminie 30 dni od dnia otrzymania stanowiska wojewody lub ministra właściwego do spraw pracy, o którym mowa w ust. 3, powiadamia wojewodę lub ministra właściwego do spraw pracy o realizacji zaleceń pokontrolnych.

5. W przypadku uwzględnienia zastrzeżeń jednostka kontrolowana, w terminie 30 dni od dnia otrzymania stanowiska, o którym mowa w ust. 3, powiadamia wojewodę lub ministra właściwego do spraw pracy o realizacji zaleceń pokontrolnych, mając na uwadze zmiany wynikające z uwzględnionych zastrzeżeń.

6. W przypadku stwierdzenia istotnych nieprawidłowości w realizacji zadań ustawowych, w szczególności w zakresie stosowania form pomocy przez urzędy pracy, wojewoda, lub minister właściwy do spraw pracy niezależnie od przysługujących mu innych środków, zawiadamia o stwierdzonych nieprawidłowościach odpowiednio marszałka województwa lub starostę.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, marszałek województwa lub starosta powiadamia odpowiednio ministra właściwego do spraw pracy lub wojewodę o podjętych czynnościach w terminie 30 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o stwierdzonych nieprawidłowościach.

Art. 359. 1. Kto nie realizuje zaleceń pokontrolnych wojewody lub ministra właściwego do spraw pracy, o których mowa w art. 358 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości do 2-krotnej wysokości przeciętnego wynagrodzenia.

2. Karę pieniężną wymierza wojewoda lub minister właściwy do spraw pracy w drodze decyzji administracyjnej, biorąc pod uwagę rozmiar, stopień i społeczną szkodliwość stwierdzonych nieprawidłowości.

3. Od kary pieniężnej nieuiszczonej w terminie pobiera się odsetki za zwłokę w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych.

4. Egzekucja kary pieniężnej wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 3, następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 360. 1. Starosta może przeprowadzać kontrolę przyznanej formy pomocy w zakresie prawidłowości realizacji zawartej umowy i wydatkowania środków zgodnie z przeznaczeniem.

2. Do kontroli, o której mowa w ust. 1 przepisy rozdziału 1 i 2, z wyjątkiem art. 48, oraz rozdziału 3 i 4 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej stosuje się odpowiednio. 3. Starosta, w wyniku przeprowadzonych kontroli, o której mowa w ust. 1, może przekazać jednostce kontrolowanej zalecenia pokontrolne. 4. Jednostka kontrolowana może, w terminie 7 dni od dnia otrzymania zaleceń pokontrolnych, zgłosić do nich pisemne umotywowane zastrzeżenia. 5. Starosta, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zastrzeżeń, o których mowa w ust. 4, przedstawia stanowisko w sprawie ich uwzględnienia. 6. W przypadku nieuwzględnienia zastrzeżeń jednostka kontrolowana, w terminie 30 dni od dnia otrzymania stanowiska starosty, o którym mowa w ust. 5, powiadamia starostę o realizacji zaleceń pokontrolnych. 7. W przypadku uwzględnienia zastrzeżeń jednostka kontrolowana, w terminie 30 dni od dnia otrzymania stanowiska, o którym mowa w ust. 5, powiadamia starostę o realizacji zaleceń pokontrolnych, mając na uwadze zmiany wynikające z uwzględnionych zastrzeżeń. 8. Kto nie realizuje zaleceń pokontrolnych starosty, o których mowa w ust. 3, podlega karze pieniężnej w wysokości do 2-krotnej wysokości przeciętnego wynagrodzenia. 9. Karę pieniężną wymierza starosta w drodze decyzji administracyjnej, biorąc pod uwagę rozmiar, stopień i społeczną szkodliwość stwierdzonych nieprawidłowości. 10. Od kary pieniężnej nieuiszczonej w terminie pobiera się odsetki za zwłokę w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych. 11. Egzekucja kary pieniężnej wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 10, następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.	

12. Starosta przekazuje wojewodzie w terminie do dnia 31 stycznia informację o realizacji w roku poprzednim kontroli, o której mowa w ust. 1, wraz z wynikami i oceną, zawierającą w szczególności ocenę poprawności merytorycznej i formalnej zadań objętych nadzorem lub kontrolą.

13. Wojewoda przekazuje ministrowi właściwemu do spraw pracy w terminie do dnia 28 lutego informację o realizacji w roku poprzednim kontroli, o której mowa w ust. 1, wraz z wynikami i oceną, zawierającą w szczególności ocenę poprawności merytorycznej i formalnej zadań objętych nadzorem lub kontrolą.

Art. 361. 1. Minister właściwy do spraw pracy może zlecić wybranemu podmiotowi przeprowadzenie operacyjnego audytu zewnętrznego w zakresie gospodarowania środkami Funduszu Pracy.

2. Operacyjny audyt zewnętrzny przeprowadza podmiot niezależny od PUP, posiadający odpowiednie kwalifikacje i doświadczenie z zakresu audytu lub dysponujący osobami uprawnionymi do przeprowadzenia audytu.

3. Audytor zewnętrzny ma prawo wglądu do dokumentów związanych z przeprowadzanym audytem, w tym zawartych na informatycznych nośnikach danych oraz do wykonywania z nich kopii, odpisów, wyciągów, zestawień lub wydruków.

4. Powiatowe urzędy pracy, w których przeprowadzany jest operacyjny audyt, są obowiązane na żądanie audytora zewnętrznego udzielać informacji i wyjaśnień oraz potwierdzać zgodność z oryginałem kopii dokumentów, ich odpisów, wyciągów, zestawień i wydruków.

5. Z przeprowadzonego operacyjnego audytu zewnętrznego jest sporządzane sprawozdanie zawierające opis ustalonego stanu faktycznego oraz jego ocenę, a także zalecenia lub wnioski dotyczące usunięcia nieprawidłowości lub usprawnienia funkcjonowania PUP.

6. Sprawozdanie z przeprowadzonego operacyjnego audytu zewnętrznego stanowi podstawę wystąpienia przez ministra właściwego do spraw pracy do zarządu powiatu z wnioskiem o opracowanie programu naprawczego.

DZIAŁ XII

Odpowiedzialność za wykroczenia przeciwko przepisom ustawy

Art. 362. 1. Kto, bez wymaganego wpisu do rejestru agencji zatrudnienia prowadzi agencję zatrudnienia, świadcząc usługi w zakresie pracy tymczasowej lub pośrednictwa pracy, o którym mowa w art. 305 ust. 2 pkt 1 podlega karze grzywny od 3000 zł do 100 000 zł.

2. Tej samej karze podlega, kto, świadczy usługi w zakresie pracy tymczasowej lub pośrednictwa pracy, o którym mowa w art. 305 ust. 2 pkt 1, bez spełnienia warunku, o którym mowa w art. 313 ust. 1 pkt 3.

3. Kto, świadcząc usługi, o których mowa w art. 305 ust. 2 lub art. 306, pobiera od osoby, dla której poszukuje zatrudnienia, lub innej pracy zarobkowej oraz osoby zatrudnionej lub niebędącej pracownikiem agencji pracy tymczasowej lub której udziela pomocy w wyborze lub zmianie zawodu, miejsca pracy, kierunku kształcenia lub szkolenia, a także w planowaniu rozwoju zawodowego, dodatkowe opłaty inne niż wymienione w art. 338 ust. 3 pkt 16, podlega karze grzywny od 3000 zł do 30 000 zł.

4. Tej samej karze podlega, kto, świadcząc usługi, o których mowa w art. 305 ust. 2 lub art. 306, nie przestrzega zakazu dyskryminacji ze względu na płeć, wiek, niepełnosprawność, rasę, religię, pochodzenie etniczne, narodowość, orientację seksualną, przekonania polityczne, światopogląd lub ze względu na przynależność związkową.

5. Kto, świadcząc usługę, o której mowa w art. 305 ust. 2 pkt 1 lit. a, nie kieruje osoby do pracy za granicą bezpośrednio do pracodawcy zagranicznego lub bezpośrednio do zagranicznej osoby fizycznej powierzającej jej inną pracę zarobkową, lub nie zawiera z tą osobą pisemnej umowy, o której mowa w art. 338 ust. 2, lub zawiera tę umowę niezgodnie z warunkami określonymi w art. 338 ust. 3 lub nie prowadzi wykazów, o których mowa w art. 338 ust. 6, lub nie

przedstawia pisemnego tłumaczenia umowy, o którym mowa w art. 338 ust. 4 podlega karze grzywny od 3000 zł do 30 000 zł.

6. Kto, świadcząc usługę, o której mowa w art. 305 ust. 2 pkt 1 lit. a, nie zawiera z pracodawcą zagranicznym pisemnej umowy, o której mowa w art. 338 ust. 5, lub zawiera tę umowę niezgodnie z warunkami określonymi w art. 338 ust. 5, podlega karze grzywny od 3000 zł do 30 000 zł.

7. Kto, świadcząc usługę, o której mowa w art. 305 ust. 2 pkt 1 lit. b:

- 1) nie kieruje cudzoziemca do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej bezpośrednio do podmiotów prowadzących działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub
 - 2) nie zawiera z cudzoziemcem umowy, o której mowa w art. 337 ust. 2, lub
 - 3) zawiera z cudzoziemcem umowę niezgodnie z warunkami określonymi w art. 337 ust. 3, lub
 - 4) nie przedstawia cudzoziemcowi pisemnego tłumaczenia umowy, o którym mowa w art. 337 ust. 4, lub
 - 5) nie przedstawia cudzoziemcowi lub podmiotowi do którego agencja zatrudnienia kieruje cudzoziemców do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej pisemnej informacji, o której mowa w art. 337 ust. 5, lub
 - 6) nie prowadzi wykazów, o których mowa w art. 337 ust. 6
- podlega karze grzywny od 3000 zł do 30 000 zł.

Art. 363. Kto, od osoby kierowanej do podmiotu w celu nabywania umiejętności praktycznych, w szczególności odbycia praktyki absolwenckiej, praktyki lub stażu zawodowego, niebędących zatrudnieniem lub inną pracą zarobkową, pobiera dodatkowe opłaty inne niż wymienione w art. 338 ust. 3 pkt 16, podlega karze grzywny od 3000 zł do 30 000 zł.

Art. 364. Kto, kierując osobę za granicę do podmiotu zagranicznego w celu nabywania umiejętności praktycznych, odbycia praktyki absolwenckiej, praktyki lub stażu zawodowego, niebędących zatrudnieniem lub inną pracą zarobkową, nie zawiera z tą osobą umowy, o której mowa w art. 338 ust. 2 i 3, podlega karze grzywny od 3000 zł do 30 000 zł.

Art. 365. Kto, świadcząc usługi, o których mowa w art. 305 ust. 2 lub art. 306 ust. 2, osobie podejmującej za granicą pracę, pracę tymczasową oraz osobie kierowanej za granicę w celu nabywania umiejętności praktycznych, w formie odbycia praktyki absolwenckiej, praktyki lub stażu zawodowego, niebędących zatrudnieniem lub inną pracą zarobkową, nie przedstawia pisemnej informacji, o której mowa w art. 321 ust. 1 pkt 2, lub przedstawia informację niezgodną ze stanem faktycznym, podlega karze grzywny od 3000 zł do 30 000 zł.

Art. 366. 1. Kto:

- 1) nie dopełnia obowiązku opłacania składek na Fundusz Pracy lub nie opłaca ich w przewidzianym przepisami terminie,
 - 2) nie zgłasza wymaganych danych lub zgłasza nieprawdziwe dane mające wpływ na wymiar składek na Fundusz Pracy lub udziela w tym zakresie nieprawdziwych wyjaśnień albo odmawia ich udzielenia
- podlega karze grzywny do wysokości dziewięciokrotności kwoty minimalnego wynagrodzenia.

2. Sprawca nie podlega karze, jeżeli przed dniem rozpoczęcia kontroli w podmiocie kontrolowanym zaległe składki na Fundusz Pracy zostały już opłacone w wymaganej wysokości.

Art. 367. Kto, ze względu na płeć, wiek, rasę, pochodzenie etniczne, narodowość, religię, światopogląd, niepełnosprawność, orientację seksualną, przekonania polityczne, przynależność związkową lub do organizacji pracodawców odmawia zatrudnienia kandydata na wolnym miejscu zatrudnienia lub miejscu przygotowania zawodowego, podlega karze grzywny od 3000 zł do 30 000 zł.

Art. 368. 1. Środki z tytułu orzeczonych i wyegzekwowanych kar grzywien, o których mowa w art. 362–367, stanowią przychód Funduszu Pracy.

2. Orzeczone i wyegzekwowane kary grzywnien, o których mowa w art. 362–367, sądy przekazują bezpośrednio właściwym ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania ukaranego powiatowym urzędom pracy na wyodrębniony rachunek bankowy Funduszu Pracy, w trybie i terminach określonych w przepisach dotyczących sposobu wykonywania budżetu państwa.

DZIAŁ XIII

Zmiany w przepisach

Art. 369. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568 i 1841) w art. 833 § 1¹ otrzymuje brzmienie:

„§ 1¹. Przepisy art. 87 i art. 87¹ Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio do zasiłków dla bezrobotnych, dodatków aktywizacyjnych oraz stypendiów, wypłacanych na podstawie ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. ...).”.

Art. 370. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2023 r. poz. 2505, z późn. zm.⁷⁾) w art. 9 § 1¹ otrzymuje brzmienie:

„§ 1¹. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do zasiłków dla bezrobotnych, dodatków aktywizacyjnych oraz stypendiów, wypłacanych na podstawie przepisów ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 371. W ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2024 r. poz. 986 i 1871) w art. 70c w ust. 11 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 2760 oraz z 2024 r. 858, 859, 1222, 1473, 1572 i 1615.

„2) ze środków Krajowego Funduszu Szkoleniowego, o którym mowa w art. 125 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. ...), na zasadach dotyczących kursów, lub”.

Art. 372. W ustawie z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1917) w art. 13¹ w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Okres pobierania świadczenia pieniężnego, o którym mowa w ust. 1, wlicza się do okresów pracy wymaganych do nabycia lub zachowania uprawnień pracowniczych oraz do okresów zatrudnienia w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin – na takich warunkach, na jakich wlicza się okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych, określonych w przepisach ustawy z dnia...o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. ...).”.

Art. 373. W ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2024 r. poz. 90, 1243, 1674 i 1871) w art. 5c w ust. 1:

1) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pobierania świadczenia integracyjnego lub stypendium w okresie odbywania szkolenia lub stażu lub uczestnictwa w zleconych przez starostę działaniach w zakresie reintegracji społecznej, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, na które został skierowany przez powiatowy urząd pracy,”;

2) uchyla się pkt 3;

3) dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) pobierania stypendium na podstawie przepisów ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia w okresie odbywania szkolenia lub stażu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 9c ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, na które został skierowany przez powiatowy urząd pracy,”.

Art. 374. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 226, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14 w ust. 2 pkt 20 otrzymuje brzmienie:

„20) wartość pracy osoby zatrudnionej nielegalnie w rozumieniu art. 2 pkt 14 lit. a ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...) ustalona za każdy miesiąc, w którym zostało stwierdzone nielegalne zatrudnienie, w wysokości równowartości minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w danym miesiącu na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2024 r. poz. 1773), przy czym przychód powstaje na dzień stwierdzenia nielegalnego zatrudnienia;”;

2) w art. 21 w ust. 1:

a) pkt 102 i 102a otrzymują brzmienie:

„102) zwrot kosztów otrzymany przez bezrobotnego lub poszukującego pracy na podstawie ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia z tytułu:

- a) przejazdu do miejsca pracy,
- b) przejazdu na badania lekarskie lub psychologiczne,
- c) przejazdu do miejsca odbywania stażu, szkolenia, zajęć z zakresu poradnictwa zawodowego lub pomocy w aktywnym poszukiwaniu pracy,
- d) przejazdu do miejsca wykonywania prac społecznie użytecznych,
- e) zakwaterowania w miejscu pracy lub miejscu odbywania stażu, szkolenia,
- f) przejazdu na potwierdzenie nabycia wiedzy i umiejętności lub uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności,

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 232, 854, 858, 859, 863, 1572, 1585, 1593, 1615 i 1635.

g) przejazdu do miejsca działań w zakresie reintegracji społecznej; 102a) dochody (przychody) uzyskane z tytułu: a) świadczeń otrzymanych przez osoby bezrobotne i poszukujące pracy w ramach realizacji działań, o których mowa w art. 197 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia oraz przez uczestników projektów pilotażowych, o których mowa w art. 2 pkt 33 i art. 211 tej ustawy, b) specyficznych elementów wspierających zatrudnienie otrzymanych przez osoby bezrobotne i poszukujące pracy w ramach programów specjalnych, o których mowa w art. 2 pkt 41 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia, c) świadczeń otrzymanych w ramach bonu na kształcenie ustawiczne lub bonu na zasiedlenie, o których mowa odpowiednio w art. 107 ust. 3 oraz art. 208 ust. 1 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia, d) stypendiów otrzymanych na podstawie ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia oraz dodatków do stypendiów, o których mowa w art. 121 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia;”, b) pkt 118 otrzymuje brzmienie: „118) wartość nieodpłatnych świadczeń lub świadczeń częściowo odpłatnych oraz wartość świadczeń rzeczowych, z tytułu: a) opłat, o których mowa w art. 103 i art. 104 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia, b) szkoleń, c) potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności lub uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności,	

d) badań lekarskich lub psychologicznych, e) ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków, f) umorzenia pożyczek edukacyjnych – otrzymanych na podstawie ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia;”, c) pkt 121 i 121a otrzymują brzmienie: „121) jednorazowych środków na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, o których mowa w art. 161 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia; 121a) dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej, o którym mowa w art. 147 ust. 1 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia;”, d) pkt 151 otrzymuje brzmienie: „151) przychody pracownika z tytułu nielegalnego zatrudnienia w rozumieniu art. 2 pkt 14 lit. a ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia oraz przychody pracownika w części, w jakiej pracodawca nie ujawnił ich właściwym organom państwowym;”, e) pkt 160 otrzymuje brzmienie: „160) kwoty składek na ubezpieczenia społeczne zwolnione z obowiązku ich opłacenia zgodnie z art. 17a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, kwoty składek na Fundusz Pracy zwolnione z obowiązku ich opłacenia zgodnie z art. 259 ust. 1 pkt 4 lit. o ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia oraz kwoty składek na Fundusz Solidarnościowy zwolnione z obowiązku ich opłacenia zgodnie z art. 4 ust. 1a ustawy z dnia 23 października 2018 r. o Funduszu Solidarnościowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1848).”; 3) w art. 22j ust. 10 otrzymuje brzmienie:	

„10. Przez przeciętną stopę bezrobocia w powiecie i przeciętną stopę bezrobocia w kraju, o których mowa w ust. 7 pkt 1 i ust. 8, rozumie się przeciętną stopę bezrobocia w powiecie i przeciętną stopę bezrobocia w kraju ogłoszone przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 255 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia w roku bezpośrednio poprzedzającym rok, w którym wystąpiło zdarzenie określone w ust. 9.”;

4) w art. 23 w ust. 1 pkt 55c otrzymuje brzmienie:

„55c) wypłaconych, dokonanych lub postawionych do dyspozycji wypłat, świadczeń oraz innych należności z tytułu nielegalnego zatrudnienia w rozumieniu art. 2 pkt 14 lit. a ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia oraz wypłaconego pracownikowi wynagrodzenia w części, w jakiej pracodawca nie ujawnił ich właściwym organom państwowym;”;

5) w art. 26ha w ust. 5 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wynagrodzenie wypłacane w okresie 6 miesięcy od dnia zatrudnienia przez podatnika organizującego praktyki zawodowe dla studentów danej uczelni pracownikowi będącemu absolwentem studiów w tej uczelni zatrudnionemu za pośrednictwem akademickiego biura karier, o którym mowa w art. 49 ust. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, prowadzonego przez tę uczelnię.”.

Art. 375. W ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2024 r. poz. 750, 854 i 1473) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 44zzzb w ust. 3 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) mogą przystąpić osoby, które ukończyły staż, o którym mowa w art. 119 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...), jeżeli program stażu uwzględniał wymagania określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego;”;

2) w art. 92q w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) osoby prawne, osoby fizyczne oraz publiczne służby zatrudnienia, Ochotnicze Hufce Pracy, agencje zatrudnienia, instytucje szkoleniowe, organizacje pracodawców, oraz związki zawodowe, o których mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U z 2022 r. poz. 854), prowadzące działalność edukacyjno-szkoleniową.”.

Art. 376. W ustawie z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 589, 1089 i 1230) w art. 29 uchyla się ust. 3c.

Art. 377. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 2805, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12 w ust. 1 pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) wartość pracy osoby zatrudnionej nielegalnie w rozumieniu art. 2 pkt 14 lit. a ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...) ustalona za każdy miesiąc, w którym zostało stwierdzone nielegalne zatrudnienie w wysokości równowartości minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w danym miesiącu na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2024 r. poz. 1773), przy czym przychód powstaje na dzień stwierdzenia nielegalnego zatrudnienia;”;

2) w art. 16 w ust. 1 pkt 57c otrzymuje brzmienie:

„57c) wypłaconych, dokonanych lub postawionych do dyspozycji wypłat, świadczeń oraz innych należności z tytułu nielegalnego zatrudnienia w rozumieniu art. 2 pkt 14 lit. a ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia oraz wypłaconego pracownikowi wynagrodzenia w części, w jakiej pracodawca nie ujawnił ich właściwym organom państwowym;”;

3) w art. 16j ust. 10 otrzymuje brzmienie:

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 232, 854, 1222, 1572, 1585, 1593, 1685 i 1717.

„10. Przez przeciętną stopę bezrobocia w powiecie i przeciętną stopę bezrobocia w kraju, o których mowa w ust. 7 pkt 1 i ust. 8, rozumie się przeciętną stopę bezrobocia w powiecie i przeciętną stopę bezrobocia w kraju ogłoszone przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 255 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia w roku bezpośrednio poprzedzającym rok, w którym wystąpiło zdarzenie określone w ust. 9.”;

4) w art. 18ee w ust. 5 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wynagrodzenie wypłacane w okresie 6 miesięcy od dnia zatrudnienia przez podatnika organizującego praktyki zawodowe dla studentów danej uczelni pracownikowi będącemu absolwentem studiów w tej uczelni zatrudnionemu za pośrednictwem akademickiego biura karier, o którym mowa w art. 49 ust. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, prowadzonego przez tę uczelnię.”.

Art. 378. W ustawie z dnia 19 czerwca 1997 r. o zakazie stosowania wyrobów zawierających azbest (Dz. U. z 2020 r. poz. 1680) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osobom spełniającym warunki do uzyskania statusu bezrobotnego i prawa do zasiłku dla bezrobotnych, określone w ustawie z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...), przysługuje świadczenie przedemerytalne, o którym mowa w art. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1999 oraz z 2024 r. poz. 1243), jeżeli posiadają okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat były zatrudnione w pełnym wymiarze czasu pracy w zakładach wymienionych w załącznikach nr 2 i 3 do niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.”;

2) uchyla się art. 6a i art. 6b.

Art. 379. W ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 44, 858, 1089, 1165 i 1494) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) osobie niepełnosprawnej bezrobotnej lub niepełnosprawnej poszukującej pracy – oznacza to osobę niepełnosprawną bezrobotną lub niepełnosprawną poszukującą pracy w rozumieniu przepisów o rynku pracy i służbach zatrudnienia;”; 2): „1. 2.: 1); 2); 3); 4); 5); 6); 7); 8); 9)”; 3): „.....;”. Art. 380. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 497, 863, 1243 i 1615) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 4 w pkt 2 uchyla się lit. f²;	

2) w art. 6 w ust. 1: a) pkt 9 otrzymuje brzmienie: „9) osobami pobierającymi zasiłek dla bezrobotnych, świadczenie integracyjne lub stypendium w okresie odbywania szkolenia, stażu lub uczestnictwa w zleconych przez starostę działaniach w zakresie reintegracji społecznej, na które zostały skierowane przez powiatowy urząd pracy, zwanymi dalej „bezrobotnymi”;”, b) uchyla się pkt 9b, c) dodaje się pkt 9c w brzmieniu: „9c) osobami niepełnosprawnymi zarejestrowanymi w powiatowym urzędzie pracy jako poszukujące pracy niepozostające w zatrudnieniu pobierającymi stypendium na podstawie ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U.) w okresie odbywania szkolenia lub stażu, na które zostały skierowane przez powiatowy urząd pracy;”; 3) w art. 9 ust. 6a otrzymuje brzmienie: „6a. Osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 9, 9a, 9c, 11 i 12, obowiązkowo podlegają ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, jeżeli nie mają innych tytułów rodzących obowiązek ubezpieczeń społecznych.”; 4) w art. 13: a) uchyla się pkt 9b, b) dodaje się pkt 9c w brzmieniu: „9c) osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 9c – od dnia nabycia prawa do stypendium do dnia utraty prawa do niego;”; 5) w art. 16: a) ust. 1e otrzymuje brzmienie:	

„1e. W przypadku stwierdzenia nielegalnego zatrudnienia w rozumieniu art. 2 pkt 14 lit. a ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia lub zaniżenia podstawy wymiaru składek pracowników, składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i chorobowe od wynagrodzenia z tytułu nielegalnego zatrudnienia oraz od części nieujawnionego wynagrodzenia nie obciążają ubezpieczonego i opłacane są w całości z własnych środków przez płatnika składek.”, b) uchyla się ust. 9b, c) dodaje się ust. 9c w brzmieniu: „9c. Składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 9c, finansują w całości powiatowe urzędy pracy z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.”; 6) w art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe oraz chorobowe za ubezpieczonych, o których mowa w art. 16 ust. 1–3, 5, 6, 9, 9a, 9c i 10–12a, obliczają, rozliczają i przekazują co miesiąc do Zakładu w całości płatnicy składek.”; 7) w art. 18 w ust. 4: a) uchyla się pkt 9, b) dodaje się pkt 9a: „9a) osób, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 9c – stanowi kwota stypendium,”; 8) w art. 36 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Obowiązek zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych osób określonych w art. 6 ust. 1 pkt 1–4, 6–9a, 9c, 11, 12, 19–23, ust. 2, 2a i 2d, duchownych będących członkami zakonów lub klasztorów oraz osób współpracujących, o których mowa w art. 8 ust. 11, należy do płatnika składek.”;	

9) w art. 50: a) w ust. 14 część wspólna otrzymuje brzmienie: „– w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w przepisach o rynku pracy i służbach zatrudnienia.”, b) w ust. 14a część wspólna otrzymuje brzmienie: „– w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w przepisach o rynku pracy i służbach zatrudnienia.”, c) ust. 15 otrzymuje brzmienie: „15. Zakład udostępnia powiatowym urzędom pracy i wojewódzkim urzędom pracy, w postaci elektronicznej, wykaz obejmujący dane osób ubezpieczonych, wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 9, 9a i 9c, które w poprzednim miesiącu zostały zgłoszone do ubezpieczeń społecznych lub ubezpieczenia zdrowotnego, także z innych tytułów – w terminie do 10 dnia roboczego następnego miesiąca.”, d) w ust. 16 pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie: „4) datę powstania obowiązku ubezpieczeń społecznych lub ubezpieczenia zdrowotnego z innego tytułu niż wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 9, 9a i 9c; 5) datę wyrejestrowania z ubezpieczeń społecznych lub z ubezpieczenia zdrowotnego z innego tytułu niż wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 9, 9a i 9c;”. 10) w art. 98 w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie: „– podlega karze grzywny do wysokości dziewięciokrotności kwoty minimalnego wynagrodzenia.” Art. 381. W ustawie z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 776, 863 i 1593) w art. 25 w ust. 6 w pkt 2 lit. g otrzymuje brzmienie:	

„g) łącznie nie więcej niż trzech zatrudnionych bezrobotnych – zarejestrowanych w urzędzie pracy, przy czym okres zarejestrowania w urzędzie pracy bezrobotnego musi trwać co najmniej 6 miesięcy w okresie bezpośrednio poprzedzającym jego zatrudnienie.”.

Art. 382. W ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1105) w art. 27 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku zawarcia przez starostę umowy, o której mowa w ust. 1, w okresie jej obowiązywania nie stosuje się form pomocy określonych w ustawie z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 383. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1095) w art. 28 ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Okres pobierania świadczenia pieniężnego, o którym mowa w ust. 1, wlicza się do okresów pracy wymaganych do nabycia lub zachowania uprawnień pracowniczych oraz do okresów składkowych w rozumieniu przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – na takich warunkach, na jakich wlicza się okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych, określonych w przepisach o rynku pracy i służbach zatrudnienia.”.

Art. 384. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2024 r. poz. 977 i 1544) w art. 17 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W sprawach o wykroczenia przeciwko prawom pracownika określonych w Kodeksie pracy, w sprawach o wykroczenia określonych w art. 27–27b ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o zatrudnianiu pracowników tymczasowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1110 oraz z 2024 r. poz. 1871), w sprawach o wykroczenia określonych w art. 465 ust. 1a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2024 r. poz. 769, 1222, 1688 i ...), w sprawach o wykroczenia określonych w art. 27–28b ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach

świadczenia usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 73), w sprawach o wykroczenie określone w art. 8e ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2024 r. poz. 1773), w sprawach o wykroczenia określonych w art. 10 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni (Dz. U. z 2024 r. poz. 449), w sprawach o wykroczenia określonych w art. 367–372 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...), w sprawach o wykroczenia określonych w art. 84 ustawy z dnia ... o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. ...), a także w sprawach o inne wykroczenia związane z wykonywaniem pracy zarobkowej, jeżeli ustawa tak stanowi, oskarżycielem publicznym jest inspektor pracy.”.

Art. 385. W ustawie z dnia 30 października 2002 r. o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy (Dz. U. z 2021 r. poz. 239) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 37 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Finansowanie z Funduszu Pracy świadczeń, o których mowa w ust. 4, odbywa się jak dla osób poszukujących pracy, o których mowa w art. 2 pkt 24 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...).”;

2) w art. 40 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Finansowanie z Funduszu Pracy kosztów, o których mowa w ust. 3, może odbywać się przez okres i w wysokości przewidzianych w przepisach o rynku pracy i służbach zatrudnienia, z tym że finansowanie części wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne jest dokonywane na zasadach określonych dla prac interwencyjnych.”.

Art. 386. W ustawie z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2189 oraz z 2024 r. poz. 1243) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) odbywania szkolenia, stażu, przygotowania zawodowego dorosłych lub uczestnictwa w działaniach w zakresie reintegracji społecznej przez osobę pobierającą stypendium w okresie odbywania tego szkolenia, stażu, przygotowania zawodowego dorosłych lub uczestnictwa w działaniach w zakresie reintegracji społecznej na podstawie skierowania wydanego przez powiatowy urząd pracy lub przez inny podmiot kierujący;”; 2) w art. 5 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) pracodawca, u którego osoba pobierająca stypendium odbywa staż lub szkolenie, przygotowanie zawodowe dorosłych lub jednostka, w której osoba pobierająca stypendium odbywa szkolenie lub uczestniczy w działaniach w zakresie reintegracji społecznej – w stosunku do osoby pobierającej stypendium w okresie odbywania tego stażu, szkolenia, przygotowania zawodowego dorosłych lub uczestnictwa w działaniach w zakresie reintegracji społecznej na podstawie skierowania wydanego przez powiatowy urząd pracy lub przez inny podmiot kierujący;”; 3) w art. 9 w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) kwota otrzymanego za ten miesiąc stypendium – dla ubezpieczonych będących osobami pobierającymi stypendium w okresie odbywania szkolenia, stażu, przygotowania zawodowego dorosłych lub uczestnictwa w działaniach w zakresie reintegracji społecznej na które zostały skierowane przez powiatowy urząd pracy lub inny podmiot kierujący”. Art. 387. W ustawie z dnia 30 października 2002 r. o zaopatrzeniu z tytułu wypadków lub chorób zawodowych powstałych w szczególnych okolicznościach (Dz. U. z 2020 r. poz. 984 oraz z 2024 r. poz. 1243) w art. 2 w ust. 1 pkt 14 otrzymuje brzmienie: „14) przy wykonywaniu przez bezrobotnego prac społecznie użytecznych, o których mowa w art. 142 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...);”.	

Art. 388. W ustawie z dnia 23 listopada 2002 r. o restrukturyzacji zobowiązań koncesyjnych operatorów stacjonarnych publicznych sieci telefonicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1700) w art. 7 w ust. 2 uchyla się pkt 3 i pkt 5 lit. a.

Art. 389. W ustawie z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 423) w art. 6 w ust. 3 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) odbyła staż, o którym mowa w art. 114 i art. 119 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...), obejmujący wykonywanie czynności związanych z prowadzeniem działalności rolniczej.”.

Art. 390. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 2241 oraz z 2024 r. poz. 1635) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) długotrwale bezrobotnych, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...),”;

2) w art. 2 pkt 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8) zatrudnieniu wspieranym – oznacza to udzielanie wsparcia o charakterze doradczym i finansowym osobie, o której mowa w art. 1, w utrzymaniu aktywności zawodowej umożliwiającej podjęcie zatrudnienia, prac społecznie użytecznych w rozumieniu przepisów o rynku pracy i służbach zatrudnienia, założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej lub podjęcie działalności gospodarczej;

9) zasiłku dla bezrobotnych – oznacza to zasiłek, o którym mowa w art. 224 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia.”;

3) w art. 9a ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Centrum może realizować działania w zakresie integracji społecznej bezrobotnych służące kształtowaniu aktywnej postawy w życiu społecznym i zawodowym, o których mowa w art. 200 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia.

2. Realizacja działań, o których mowa w ust. 1, oraz ich finansowanie odbywa się, zgodnie z umową, o której mowa w art. 200 ust. 2 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia.”;

4) w art. 13:

a) w ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Zakończenie realizacji programu następuje w okresie do 6 miesięcy po dniu, w którym uczestnik objęty programem podjął zatrudnienie lub inną pracę zarobkową w rozumieniu przepisów o rynku pracy i służbach zatrudnienia, założył lub przystąpił do spółdzielni socjalnej lub podjął działalność gospodarczą, albo w dniu, w którym upłynął okres uczestnictwa w zajęciach w Centrum, o którym mowa w art. 15.”,

b) ust. 5a otrzymuje brzmienie:

„5a. Po zakończeniu uczestnictwa w zajęciach w Centrum, kierownik Centrum wydaje uczestnikowi zaświadczenie potwierdzające uczestnictwo w zajęciach i umiejętności nabyte w ramach reintegracji zawodowej i społecznej, a dodatkowo w przypadku osób, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 5, przekazuje zaświadczenie do powiatowego urzędu pracy.”;

5) w art. 15b w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prac społecznie użytecznych na zasadach określonych w przepisach o rynku pracy i służbach zatrudnienia;”,

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) rzecznictwa, poradnictwa zawodowego, psychologicznego i społecznego dla osób realizujących prace społecznie użyteczne w rozumieniu przepisów o rynku pracy i służbach zatrudnienia, podejmujących zatrudnienie, działalność gospodarczą, zakładających lub przystępujących do spółdzielni socjalnej.”;

6) w art. 16 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku podjęcia działalności, o której mowa w ust. 1a, przysługują uprawnienia, o których mowa w przepisach o rynku pracy i służbach zatrudnienia.”;

7) w art. 18:

a) w ust. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) staże, o których mowa w przepisach o rynku pracy i służbach zatrudnienia.”,

b) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Klub integracji społecznej może realizować działania w zakresie integracji społecznej bezrobotnych służące kształtowaniu aktywnej postawy w życiu społecznym i zawodowym, o których mowa w art. 200 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia.

8. Realizacja działań, o których mowa w ust. 7, oraz ich finansowanie odbywa się, zgodnie z umową, o której mowa w art. 200 ust. 2 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia.”.

Art. 391. W ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 323, 858, 1615 i 1871) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 17c ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W razie urodzenia dziecka przez kobietę pobierającą zasiłek dla bezrobotnych w okresie, o którym mowa w art. 225 ust. 1 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia lub w ciągu 30 dni po jego zakończeniu, lub w okresie przedłużenia zasiłku dla bezrobotnych na podstawie art. 225 ust. 2 tej ustawy, świadczenie rodzicielskie

przysługuje jednemu z rodziców w wysokości różnicy między kwotą świadczenia rodzicielskiego a kwotą pobieranego przez kobietę zasiłku dla bezrobotnych pomniejszonego o zaliczkę na podatek dochodowy od osób fizycznych.”;

2) w art. 23 w ust. 10 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) ministrowi właściwemu do spraw pracy – w celu weryfikacji danych dotyczących osób ubiegających się o status bezrobotnego lub zasiłek dla bezrobotnych.”.

Art. 392. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1283 i 1572) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) osoba zatrudniona – osobę pozostającą w zatrudnieniu w rozumieniu przepisów ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia lub prowadzącą działalność gospodarczą w rozumieniu przepisów dotyczących działalności gospodarczej;”;

2) w art. 8 w ust. 4:

a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) świadczenia przysługującego osobie bezrobotnej na podstawie przepisów ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia z tytułu wykonywania prac społecznie użytecznych;”;

b) w pkt 21 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 22 w brzmieniu:

„22) świadczeń „aktywny rodzic”, o których mowa w ustawie z dnia 15 maja 2024 r. o wspieraniu rodziców w aktywności zawodowej oraz w wychowaniu dziecka „Aktywny rodzic” (Dz. U. poz. 858).”;

3) w art. 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podstawę do ograniczenia wysokości lub rozmiaru świadczenia, odmowy przyznania świadczenia, uchylecia decyzji o przyznaniu świadczenia lub wstrzymania świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej mogą stanowić:

- 1) brak współdziałania osoby lub rodziny z pracownikiem socjalnym lub asystentem rodziny, o którym mowa w przepisach o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, w rozwiązywaniu trudnej sytuacji życiowej;
- 2) odmowa zawarcia kontraktu socjalnego lub niedotrzymywanie jego postanowień;
- 3) z własnej winy nie podjęcie lub przerwanie realizacji formy pomocy, lub odmowa bez uzasadnionej przyczyny propozycji prac społecznie użytecznych, w przypadkach określonych w art. 65 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia;
- 4) nieuzasadniona odmowa podjęcia leczenia odwykowego w zakładzie leczenia odwykowego przez osobę uzależnioną.”;

4) w art. 17 w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) współpraca z powiatowym urzędem pracy w zakresie upowszechniania ofert pracy oraz informacji o wolnych miejscach pracy, upowszechniania informacji o usługach poradnictwa zawodowego i o szkoleniach.”;

5) w art. 23a w ust. 3 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) minister właściwy do spraw pracy – w celu weryfikacji danych dotyczących osób ubiegających się o status bezrobotnego lub zasiłek dla bezrobotnych.”;

6) w art. 43 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Podstawą odmowy przyznania albo ograniczenia rozmiarów pomocy na ekonomiczne usamodzielnienie może być uchylanie się przez osobę lub rodzinę ubiegającą się o pomoc od poddania się przeszkoleniu zawodowemu.”;

7) w art. 105 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Udostępnienie informacji gromadzonych przez publiczne służby zatrudnienia, które mają znaczenie dla rozstrzygnięcia o przyznaniu lub wysokości świadczeń z pomocy społecznej odbywa się na zasadach określonych w art. 51 ust. 3 pkt 10 i ust. 4 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia.”;

8) w art. 107 w ust. 5b pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) decyzji starosty o uznaniu lub odmowie uznania za osobę bezrobotną, utracie statusu osoby bezrobotnej, o przyznaniu, odmowie przyznania, wstrzymaniu, wznowieniu wypłaty oraz utracie lub pozbawieniu prawa do zasiłku dla bezrobotnych, stypendium, dodatku aktywizacyjnego albo oświadczenia o pozostawaniu osobą bezrobotną lub poszukującą pracy;”;

9) w art. 108 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku osób bezrobotnych podpisanie kontraktu socjalnego, w ramach którego są realizowane działania na rzecz wzmocnienia aktywności osoby bezrobotnej, może być dokonywane na podstawie skierowania powiatowego urzędu pracy na zasadach określonych w art. 198 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia.”.

Art. 393. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1999 oraz z 2024 r. poz. 1243) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w ust. 1:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...), w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat – kobieta

oraz 60 lat – mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn, lub”,

– pkt 4a otrzymuje brzmienie:

„4a) zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 60 dni od dnia ustania prawa do świadczenia pielęgnacyjnego lub specjalnego zasiłku opiekuńczego, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 323, 858 i 1615), lub zasiłku dla opiekuna, o którym mowa w ustawie z dnia 4 kwietnia 2014 r. o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów (Dz. U. z 2024 r. poz. 246), pobieranych nieprzerwanie przez okres co najmniej 365 dni, i do dnia, w którym ustało prawo do świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego lub zasiłku dla opiekuna, ukończyła co najmniej 55 lat – kobieta oraz 60 lat – mężczyzna i osiągnęła okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub”,

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn, lub”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna; 2) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.”, c) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Do okresu 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ust. 3, wlicza się: 1) okresy, za które, zgodnie z art. 220 ust. 2 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia, prawo do tego zasiłku dla bezrobotnych nie przysługiwało; 2) okresy zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu przepisów ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych podjętego w tym okresie; w przypadku gdy zatrudnienie lub inna praca zarobkowa ustanie po upływie 180-dniowego okresu, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje, jeżeli wniosek o przyznanie tego świadczenia zostanie złożony w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia ustania zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu przepisów ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych.”; 2) w art. 7 ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. W przypadku osoby, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a, do wniosku dołącza się również zaświadczenie właściwego organu potwierdzające nieprzerwane pobieranie przez okres co najmniej 365 dni świadczenia pielęgnacyjnego lub specjalnego zasiłku opiekuńczego, lub zasiłku dla opiekuna, utratę prawa do nich, a także datę ustania tego prawa.”.	

Art. 394. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 146, 858, 1222, 1593 i 1615) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 66 w ust. 1:

a) po pkt 24a dodaje się pkt 24b w brzmieniu:

„24b) osoby pobierające stypendium w okresie odbywania szkolenia, stażu lub uczestnictwa w działaniach w zakresie reintegracji społecznej, na które zostały skierowane przez powiatowy urząd pracy, niepodlegające obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego z innego tytułu;”,

b) pkt 30 otrzymuje brzmienie:

„30) osoby objęte indywidualnym programem zatrudnienia socjalnego, o którym mowa w art. 199 ust. 1 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...) lub realizujące kontrakt socjalny, o którym mowa w art. 198 pkt 1 lit. b tej ustawy, niepodlegające obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego z innego tytułu;”;

2) w art. 73 po pkt 7a dodaje się pkt 7b w brzmieniu:

„7b) osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 24b, powstaje z dniem nabycia prawa do stypendium, a wygasa z dniem utraty prawa do niego;”;

3) w art. 75:

a) po ust. 9a dodaje się ust. 9b w brzmieniu:

„9b. Osoby, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 24b, zgłasza do ubezpieczenia zdrowotnego właściwy powiatowy urząd pracy.”,

b) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Osoby, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 29 i 30, zgłasza do ubezpieczenia zdrowotnego ośrodki pomocy społecznej, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych – centrum usług społecznych, realizujące indywidualny program zatrudnienia socjalnego lub indywidualny program wychodzenia z bezdomności lub ośrodki pomocy społecznej, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych – centrum usług społecznych, realizujące kontrakt socjalny w wyniku zastosowania procedury, o której mowa w art. 198 pkt 1 lit. b oraz art. 199 ust. 1 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia.”;

4) w art. 81 w ust. 8:

a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 24, pobierających zasiłek dla bezrobotnych jest kwota odpowiadająca wysokości pobieranego zasiłku dla bezrobotnych;”;

b) po pkt 5a dodaje się pkt 5b w brzmieniu:

„5b) osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 24b, jest kwota odpowiadająca wysokości pobieranego stypendium;”;

5) w art. 85:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Za bezrobotnego pobierającego zasiłek składkę jako płatnik oblicza, pobiera z dochodu ubezpieczonego i odprowadza właściwy powiatowy urząd pracy.”;

b) po ust. 6a dodaje się ust. 6b w brzmieniu:

„6b. Za osobę, o której mowa w art. 66 ust. 1 pkt 24b, pobierającego stypendium w okresie odbywania szkolenia, stażu lub uczestnictwa w działaniach w zakresie reintegracji społecznej składkę jako płatnik oblicza, pobiera z dochodu ubezpieczonego i odprowadza właściwy powiatowy urząd pracy.”;

6) w art. 86 w ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 29 i 30, opłaca ośrodek pomocy społecznej, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych – centrum usług społecznych, realizujące indywidualny program wychodzenia z bezdomności lub kierujące do uczestnictwa w zajęciach w centrum integracji społecznej lub ośrodek pomocy społecznej, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych – centrum usług społecznych, realizujące kontrakt socjalny w wyniku zastosowania procedury, o której mowa w art. 198 pkt 1 lit. b i art. 199 ust. 1 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia;”;

7) w art. 87 w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) osób wymienionych w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. a i c–i, pkt 1a, 3–8, 8b–16a, 19, 21–23 i 24 i 24b – pobierających zasiłek dla bezrobotnych lub stypendium, pkt 24a i 25 – pobierających zasiłek przedemerytalny lub świadczenie przedemerytalne, pkt 26–30 i 32–33 oraz w art. 68 są opłacane i ewidencjonowane w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, z zastrzeżeniem pkt 2;”.

Art. 395. W ustawie z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1689) w art. 4 w ust. 1 w pkt 7 lit. c i d otrzymują brzmienie:

„c) bezrobotne, o których mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...),

d) posiadające prawo do zasiłku przedemerytalnego, określonego w ustawie z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1999 oraz z 2024 r. poz. 1243),”.

Art. 396. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2006 r. o spółdzielniach socjalnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 802 oraz z 2024 r. poz. 1635) w art. 6 w ust. 1 w pkt 1 lit. a i b otrzymują brzmienie:

„a) bezrobotnej, o której mowa w art. 2 pkt 1 i 4 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...), albo

b) poszukującej pracy, o której mowa w art. 2 pkt 24 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia, bez zatrudnienia:

- w wieku do 30. roku życia oraz po ukończeniu 50. roku życia lub
- niewykonywającej innej pracy zarobkowej, o której mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia... o rynku pracy i służbach zatrudnienia;”.

Art. 397. W ustawie z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2023 r. poz. 1087 oraz z 2024 r. poz. 1089, 1635 i 1871) w art. 39 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organem opiniodawczo-doradczym dysponenta Funduszu w sprawach Funduszu jest Rada Rynku Pracy, powołana na podstawie przepisów o rynku pracy i służbach zatrudnienia.”.

Art. 398. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 1712) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 w ust. 1:

a) w pkt 3: – uchyla się lit. b i c, – lit. e i f otrzymują brzmienie: „e) prowadzenia agencji zatrudnienia zgodnie z warunkami określonymi w ustawie z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...), f) prowadzenia działalności przez podmioty, o których mowa w art. 306 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia, zgodnie z warunkami określonymi w art. 306 ust. 3, art. 319, art. 321 i art. 325 tej ustawy;” b) pkt 15 otrzymuje brzmienie: „15) ściganie wykroczeń przeciwko prawom pracownika określonych w Kodeksie pracy, wykroczeń, o których mowa w art. 362–365, art. 367 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia, wykroczeń, o których mowa w art. 84 ustawy z dnia ... o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. ...), a także innych wykroczeń, gdy ustawy tak stanowią oraz udział w postępowaniu w tych sprawach w charakterze oskarżyciela publicznego;” 2) w art. 13 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie: „2) podmioty świadczące usługi pośrednictwa pracy oraz pracy tymczasowej w rozumieniu art. 305 ust. 2 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia – w zakresie przestrzegania obowiązków, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 lit. d i e, 3) podmioty, o których mowa w art. 306 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia – w zakresie przestrzegania warunków określonych w art. 306 ust. 3, art. 319, art. 321, art. 325, tej ustawy;” 3) w art. 14:	

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwowa Inspekcja Pracy przy realizacji zadań współdziała ze związkami zawodowymi, organizacjami pracodawców, organami samorządu załogi, radami pracowników, społeczną inspekcją pracy, publicznymi służbami zatrudnienia w rozumieniu przepisów o rynku pracy i służbach zatrudnienia, Pełnomocnikiem Rządu do Spraw Równego Traktowania oraz z organami administracji państwowej, w szczególności z organami nadzoru i kontroli nad warunkami pracy oraz organami Krajowej Administracji Skarbowej, a także z Policją, Strażą Graniczną, Zakładem Ubezpieczeń Społecznych i organami samorządu terytorialnego.”,

b) w ust. 2 uchyla się pkt 5;

4) w art. 18 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Główny Inspektor Pracy przedstawia Sejmowi oraz Radzie Ministrów, nie później niż do 30 czerwca następnego roku kalendarzowego, informacje z działalności Państwowej Inspekcji Pracy oraz coroczne sprawozdanie z jej działalności wraz z wynikającymi z tej działalności wnioskami dotyczącymi przestrzegania prawa pracy oraz przepisów ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia w zakresie określonym w art. 10 ust. 1 pkt 3 oraz ustawy z dnia o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie określonym w art. 10 ust. 1 pkt 4, przez podmioty kontrolowane i organy sprawujące nadzór nad przedsiębiorstwami lub innymi jednostkami organizacyjnymi państwowymi albo samorządowymi.”;

5) w art. 19 w ust. 1 pkt 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8) powiadamianie marszałka właściwego województwa o stwierdzonych przypadkach naruszenia warunków prowadzenia agencji zatrudnienia określonych w przepisach o rynku pracy i służbach zatrudnienia;

9) powiadamianie właściwego starosty o stwierdzonych przypadkach naruszenia przepisów o rynku pracy i służbach zatrudnienia przez podmiot kontrolowany oraz przepisów o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”; 6) w art. 37: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W razie stwierdzenia w toku kontroli wykroczenia polegającego na naruszeniu przepisów ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia w zakresie określonym w art. 10 ust. 1 pkt 3 oraz ustawy z dnia o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie określonym w art. 10 ust. 1 pkt 4, inspektor pracy prowadzi postępowanie mandatowe lub występuje z wnioskiem do sądu o ukaranie osób odpowiedzialnych za stwierdzone nieprawidłowości.”, b) w ust. 2 w pkt 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „starostę – o stwierdzonych przypadkach naruszenia przez podmiot kontrolowany przepisów o rynku pracy i służbach zatrudnienia oraz przepisów o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”, c) w ust. 3: – w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie: „a) stwierdzonych przypadkach naruszenia warunków prowadzenia agencji zatrudnienia określonych w przepisach o rynku pracy i służbach zatrudnienia.”, – pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) wojewodę – o stwierdzonych przypadkach naruszenia:	

- a) przepisów o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej związanych z zatrudnianiem cudzoziemców lub powierzaniem im innej pracy zarobkowej,
- b) obowiązków, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 lit. d i f przez podmiot, któremu udzielono akredytacji do prowadzenia pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES określonej w przepisach o rynku pracy i służbach zatrudnienia, z wyłączeniem stwierdzenia naruszenia przez ten podmiot, warunku, o którym mowa w art. 306 ust. 3 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia.”;

7) w art. 63 w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Okres pobierania świadczenia pieniężnego, o którym mowa w ust. 1, wlicza się do okresów pracy wymaganych do nabycia lub zachowania uprawnień pracowniczych oraz do okresów zatrudnienia w rozumieniu przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – na takich warunkach, na jakich wlicza się okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych, określonych w przepisach o rynku pracy i służbach zatrudnienia.”

Art. 399. W ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2023 r. poz. 1993 oraz z 2024 r. poz. 1615 i 1827) w art. 5 w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) bez uzasadnionej przyczyny, w rozumieniu przepisów o rynku pracy i służbach zatrudnienia, odmówił przyjęcia propozycji prac społecznie użytecznych”.

Art. 400. W ustawie z dnia 9 maja 2008 r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz. U. z 2023 r. poz. 1199) w art. 12 w ust. 1a pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) nawiązanie stosunku pracy na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy z osobą, która ukończyła w Agencji staż w rozumieniu art. 2 pkt 44 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia.”.

Art. 401. W ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 409) w art. 73 w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Okres pobierania świadczenia pieniężnego, o którym mowa w ust. 1, wlicza się do okresów pracy wymaganych do nabycia lub zachowania uprawnień pracowniczych oraz do okresów zatrudnienia w rozumieniu przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – na takich warunkach, na jakich wlicza się okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych, określonych w przepisach o rynku pracy i służbach zatrudnienia.”.

Art. 402. W ustawie z dnia 19 grudnia 2008 r. o postępowaniu kompensacyjnym w podmiotach o szczególnym znaczeniu dla polskiego przemysłu stocznioowego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1696) w art. 123:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pracownicy stoczni, w okresie trwania stosunku pracy po wszczęciu postępowania kompensacyjnego oraz po rozwiązaniu lub wygaśnięciu tego stosunku pracy, są objęci, przez okres 6 miesięcy, programem zwolnień monitorowanych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...), o ile nie podejmą w tym okresie zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej.”;

2) w ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Działania te obejmują w szczególności udzielanie pomocy w zakresie usług pośrednictwa pracy, poradnictwa zawodowego, szkoleń, organizacji staży, przyznania środków na podjęcie działalności gospodarczej, doradztwa w zakresie podejmowania i prowadzenia działalności gospodarczej, refundacji podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy utworzonego dla osób, o których mowa w ust. 1, skierowanych na to stanowisko przez Agencję.”;

3) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. W przypadku powierzenia realizacji działań w ramach programu zwolnień monitorowanych powiatowemu urzędowi pracy, szkolenia, staże, przyznanie środków na podjęcie działalności gospodarczej, refundacja podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy utworzonego dla osób, o których mowa w ust. 1, skierowanych na to stanowisko przez Agencję, są realizowane na zasadach ustalonych dla osób bezrobotnych i poszukujących pracy, określonych w ustawie, o której mowa w ust. 1. W okresie 6 miesięcy od dnia rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy, uczestnikom szkoleń, staży, organizowanych przez urząd pracy nie przysługują stypendia, o których mowa w ustawie wymienionej w ust. 1.”.

Art. 403. W ustawie z dnia 19 czerwca 2009 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych udzielonych osobom, które utraciły pracę (Dz. U. z 2016 r. poz. 734) w art. 17 w ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Przepisy art. 247 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...) stosuje się odpowiednio.”.

Art. 404. W ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o praktykach absolwenckich (Dz. U. z 2018 r. poz. 1244) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5:

a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadku niepełnoletniego praktykanta, który ukończył szkołę ponadpodstawową i spełnia obowiązek nauki przez uczęszczanie na praktykę absolwencką zgodnie z art. 36 ust. 12 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 737, 854, 1562 i 1635), umowa może być zawarta na okres nie dłuższy niż do ukończenia przez niego 18. roku życia.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zawarcie kolejnej umowy między praktykantem a tym samym podmiotem przyjmującym na praktykę jest możliwe tylko na łączny okres, o którym mowa w ust. 4, a w przypadku:

1) praktykanta, o którym mowa w ust. 4a, który nie ukończył 18. roku życia – na okres nie dłuższy niż do ukończenia 18. roku życia; 2) praktykanta, o którym mowa w ust. 4a, który ukończył 18. rok życia – na okres, o którym mowa w ust. 4.”; 2) w art. 7 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu: „2. W przypadku praktykanta, o którym mowa w art. 5 ust. 4a, podmiot przyjmujący na praktykę wystawia na piśmie zaświadczenie o rodzaju wykonywanej pracy i umiejętnościach nabytych w czasie odbywania praktyki zawierające informację o liczbie godzin praktyki zrealizowanej w poszczególnych miesiącach.”; 3) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu: „Art. 7a. 1. Podmiotowi przyjmującemu na praktykę będącemu pracodawcą, który zawarł umowę z praktykantem, o którym mowa w art. 5 ust. 4a, przysługuje dofinansowanie kosztów praktyki w wysokości 250 zł za każdy pełny miesiąc praktyki, jeżeli praktyka została zrealizowana w wymiarze co najmniej 120 godzin miesięcznie. 2. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, przyznaje wójt (burmistrz, prezydent miasta) właściwy ze względu na miejsce zamieszkania praktykanta, w drodze decyzji, po stwierdzeniu spełnienia warunków określonych w ust. 1. 3. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, jest przyznawane na wniosek pracodawcy złożony w terminie 3 miesięcy od dnia ukończenia praktyki przez praktykanta. 4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, dołącza się: 1) kopię umowy; 2) kopię zaświadczenia, o którym mowa w art. 7 ust. 2. 5. Dofinansowanie kosztów praktyki, o którym mowa w ust. 1, jest finansowane ze środków Funduszu Pracy. 6. Środki, o których mowa w ust. 5, są przekazywane na wyodrębniony rachunek bankowy urzędu wojewódzkiego.	

7. Wojewoda otrzymane środki na dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy gminy.

8. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, udzielane podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą w rozumieniu art. 2 pkt 17 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702 oraz z 2024 r. poz. 1635), stanowi pomoc *de minimis* lub pomoc *de minimis* w rolnictwie udzielaną w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy w ramach zasady *de minimis* lub pomocy w ramach zasady *de minimis* w rolnictwie.”.

Art. 405. W ustawie z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2024 r. poz. 1488) w art. 33 w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Osoby pobierające stypendia sportowe, o których mowa w art. 5, art. 31 ust. 1 i 2, art. 32 ust. 1, art. 32a ust. 1, art. 32b ust. 1 oraz art. 32c ust. 1, są stypendystami sportowymi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 497, 863, 1243 i 1615), a okres ich pobierania zalicza się do okresu zatrudnienia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...) oraz do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze.”.

Art. 406. W ustawie z dnia 3 grudnia 2010 r. o wdrożeniu niektórych przepisów Unii Europejskiej w zakresie równego traktowania (Dz. U. z 2024 r. poz. 1175 i 1871) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w pkt 4 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) form pomocy określonych w ustawie z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...) oferowanych przez publiczne służby zatrudnienia, Ochotnicze Hufce Pracy, agencje zatrudnienia i instytucje

szkoleniowe, oraz form pomocy oferowanych przez inne podmioty działające na rzecz zatrudnienia, rozwoju zasobów ludzkich i przeciwdziałania bezrobociu,”;

2) w art. 8 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) dostępu i warunków korzystania z form pomocy określonych w ustawie z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia oferowanych przez publiczne służby zatrudnienia, Ochotnicze Hufce Pracy, agencje zatrudnienia i instytucje szkoleniowe oraz form pomocy oferowanych przez inne podmioty działające na rzecz zatrudnienia, rozwoju zasobów ludzkich i przeciwdziałania bezrobociu.”.

Art. 407. W ustawie z dnia 16 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi (Dz. U. z 2024 r. poz. 654, 1473, 1635 i 1717) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7a ust. 10d otrzymuje brzmienie:

„10d. Marszałek województwa oraz upoważnione przez niego osoby przetwarzają dane osobowe pracodawców zawarte we wniosku, o którym mowa w ust. 6, i dane osobowe pracowników, o których mowa w ust. 1, w zakresie wynikającym z ust. 7. Przetwarzanie danych osobowych może następować w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 7 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. ...), zwanej dalej „ustawą o rynku pracy”.”;

2) w art. 17 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Pożyczka edukacyjna, o której mowa w art. 111 ustawy z dnia ... o rynku pracy, może zostać umorzona w całości lub w części wraz odsetkami, jeżeli na skutek powodzi:”;

3) w art. 18 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Przyznane środki na podjęcie działalności gospodarczej, o których mowa w art. 147 ustawy o rynku pracy, środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, o których mowa w art. 161, refundacje kosztów

wyposażenia lub doposażenia stanowisk pracy, o których mowa w art. 154 ust. 1–3, środki na utworzenie stanowiska pracy oraz finansowanie kosztów wynagrodzenia, o których mowa w art. 167, mogą zostać umorzone w całości lub w części wraz z odsetkami, jeżeli miejsca pracy uległy zniszczeniu na skutek powodzi.

2. Osobom, którym umorzono środki przyznane na podjęcie działalności gospodarczej, na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, w związku z utratą miejsca pracy na skutek powodzi, przysługuje prawo ponownego złożenia wniosku o przyznanie środków na podjęcie działalności gospodarczej, na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej.”;

4) w art. 18a ust. 1–4 otrzymują brzmienie:

„1. Pożyczki, o których mowa w art. 172 ust. 3–5 ustawy o rynku pracy, mogą zostać umorzone w całości lub w części wraz z odsetkami na wniosek pożyczkobiorcy, jeżeli stanowiska pracy utworzone dzięki pożyczce uległy zniszczeniu na skutek powodzi.

2. Pożyczki, o których mowa w art. 172 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o rynku pracy, mogą zostać umorzone w całości lub w części wraz z odsetkami na wniosek pożyczkobiorcy, jeżeli działalność gospodarcza prowadzona na terenie obszaru wskazanego w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 na skutek powodzi nie może być kontynuowana lub jeżeli możliwość jej prowadzenia uległa istotnemu ograniczeniu, w szczególności gdy:

- 1) lokal, w którym prowadzona była działalność gospodarcza, uległ całkowitemu lub częściowemu zniszczeniu lub
- 2) towary podlegające sprzedaży w ramach prowadzonej działalności uległy całkowitemu lub częściowemu zniszczeniu, lub
- 3) środki trwałe zakupione ze środków pochodzących z pożyczki uległy całkowitemu lub częściowemu zniszczeniu.

3. Wniosek o umorzenie pożyczki, o którym mowa w ust. 1 lub 2, pożyczkobiorca składa do pośrednika finansowego, o którym mowa w art. 173 ust. 1 ustawy o rynku pracy, w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

4. Minister właściwy do spraw pracy dokonuje umorzenia, o którym mowa w ust. 1 i 2, w zakresie pożyczek, o których mowa w art. 172 ust. 3–5 ustawy o rynku pracy, oraz pożyczek, o których mowa w art. 172 ust. 1 pkt 1 tej ustawy, udzielonych ze środków Funduszu Pracy, na podstawie wniosków o umorzenie pożyczki. Wnioski o umorzenie pożyczek podlegają zaopiniowaniu przez pośredników finansowych i Bank Gospodarstwa Krajowego.”;

5) art. 18b otrzymuje brzmienie:

„Art. 18b. Zawiesza się terminy i okresy, o których mowa w art. 165 ust. 1 pkt 3, art. 166 ust. 4, art. 169 ust. 4 pkt 3 i 4 i ust. 5 pkt 2 oraz art. 169 ust. 10 ustawy o rynku pracy, w stosunku do osób, które otrzymały z Funduszu Pracy środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej oraz utraciły zatrudnienie w wyniku wystąpienia powodzi, oraz do spółdzielni socjalnych i przedsiębiorstw społecznych, poszkodowanych w wyniku wystąpienia powodzi, posiadających siedzibę lub prowadzących działalność na terenie gmin wskazanych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, na okres wskazany w tych przepisach. Starosta weryfikuje przesłanki, o których mowa w umowie, nie biorąc pod uwagę okresu zawieszenia.”;

6) w art. 19:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Starosta, na wniosek poszkodowanego bezrobotnego, przyznaje prawo do świadczenia w wysokości zasiłku dla bezrobotnych, o której mowa w art. 224 ust. 1 pkt 1 ustawy o rynku pracy, finansowanego z Funduszu Pracy, za okres poprzedzający dzień zarejestrowania się poszkodowanego bezrobotnego w powiatowym urzędzie pracy, przypadający w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, nie

dłuższy jednak niż 30 dni, jeżeli opóźnienie w rejestracji było spowodowane powodzią, a poszkodowany bezrobotny spełnia warunki określone w art. 218 ustawy o rynku pracy.

2. W przypadku gdy świadczenie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje bezrobotnemu za okres krótszy niż 30 dni, jest wypłacane w kwocie $\frac{1}{30}$ wysokości zasiłku dla bezrobotnych, o której mowa w art. 224 ust. 1 pkt 1 ustawy o rynku pracy, za każdy dzień przysługiwania.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Poszkodowanym bezrobotnym, którzy utracili prawo do zasiłku dla bezrobotnych w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 z powodu upływu okresu jego pobierania, przysługuje od dnia określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 prawo do zasiłku dla bezrobotnych przez okres 30 dni w wysokości zasiłku otrzymywanego w ostatnim miesiącu przysługiwania prawa, pod warunkiem niezastąpienia zawartych w ustawie o rynku pracy ustawowych przyczyn utraty statusu bezrobotnego.”,

c) uchyla się ust. 5;

7) w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Starosta może, w trybie określonym dla prac interwencyjnych, o których mowa w przepisach ustawy o rynku pracy, biorąc pod uwagę zakres i skalę zniszczeń u pracodawcy spowodowanych powodzią oraz możliwości utrzymania przez pracodawcę miejsc pracy, dokonywać ze środków Funduszu Pracy zwrotu, przez okres do 12 miesięcy, poniesionych przez pracodawcę kosztów na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia skierowanych bezrobotnych zamieszkałych na obszarze gmin lub miejscowości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, w wysokości nieprzekraczającej miesięcznie iloczynu dwukrotnego minimalnego wynagrodzenia za pracę i liczby zatrudnionych bezrobotnych w przeliczeniu na pełny

wymiar czasu pracy, pod warunkiem że pracodawca nie zmniejszy w tym okresie liczby zatrudnionych pracowników w stosunku do stanu na dzień podpisania umowy o refundację – jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym wystąpiła powódź.”;

8) w art. 21:

a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Starosta może, w trybie określonym dla prac interwencyjnych, o których mowa w przepisach ustawy o rynku pracy, biorąc pod uwagę zakres i skalę zniszczeń u pracodawcy spowodowanych powodzią oraz możliwości utrzymania przez pracodawcę miejsc pracy, dokonywać ze środków Funduszu Pracy zwrotu, przez okres do 12 miesięcy, poniesionych przez pracodawcę, którego zakład został zniszczony na skutek powodzi, kosztów na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne zatrudnianych pracowników, w wysokości nieprzekraczającej miesięcznie iloczynu dwukrotnego minimalnego wynagrodzenia za pracę i liczby zatrudnionych pracowników, w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy, pod warunkiem że pracodawca nie zmniejszy w tym okresie liczby zatrudnionych pracowników w stosunku do stanu na dzień podpisania umowy o refundację – jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym wystąpiła powódź.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do organizowania prac, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy o robotach publicznych, o których mowa w ustawie o rynku pracy, z wyłączeniem zasad udzielania pomocy publicznej.”;

9) w art. 23 ust. 9b zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Przetwarzanie danych osobowych może następować w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 7 ustawy o rynku pracy.”;

10) w art. 33 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Świadczeń uzyskanych w związku z powodzią nie wlicza się do przychodu w rozumieniu ustawy o rynku pracy, od wysokości którego uzależniona jest możliwość uzyskania statusu bezrobotnego.”. Art. 408. W ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2024 r. poz. 799) w art. 5 w ust. 4 część wspólna otrzymuje brzmienie: „– mogą wykonywać swój zawód w zakładzie leczniczym także na podstawie umowy zawartej przez podmiot leczniczy prowadzący ten zakład z agencją zatrudnienia, o której mowa w art. 305 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...).”. Art. 409. W ustawie z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 669 oraz z 2024 r. poz. 1635) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 3 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) na wyposażenie lub doposażenie stanowiska pracy dla bezrobotnego ze środków Funduszu Pracy w okresie obowiązywania umowy zawartej z pracownikiem na podstawie ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...) lub”; 2) w art. 5: a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) finansowane ze środków Funduszu świadczenie na częściowe zaspokojenie wynagrodzenia za czas przestoju ekonomicznego, do wysokości 100 % zasiłku, o którym mowa w art. 224 ust. 1 pkt 1, ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia, zwiększonego o wysokość składek na ubezpieczenia społeczne należnych od pracownika, w wysokości proporcjonalnej do przestoju ekonomicznego, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy pracownika,”	

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) finansowane ze środków Funduszu świadczenie na częściowe zrekompensowanie wynagrodzenia z tytułu obniżenia wymiaru czasu pracy, do wysokości 100 % zasiłku, o którym mowa w art. 224 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia, zwiększonego o wysokość składek na ubezpieczenia społeczne, należnych od pracownika, w wysokości proporcjonalnej do obniżonego wymiaru czasu pracy pracownika, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy pracownika przed jego obniżeniem,”;

3) w art. 28 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Rada Ministrów nie wydaje rozporządzenia, o którym mowa w ust. 3, jeżeli jego wydanie ograniczyłoby wykonywanie bieżących zadań w zakresie ochrony roszczeń pracowniczych finansowanych z Funduszu oraz w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy finansowanych z Funduszu Pracy.”.

Art. 410. W ustawie dnia 5 sierpnia 2015 r. o pracy na morzu (Dz. U. z 2023 r. poz. 2257) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 16 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Pośrednictwo pracy prowadzą agencje zatrudnienia, o których mowa w ustawie z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „ustawą o rynku pracy”, oraz powiatowe urzędy pracy.”;

2) w art. 19 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Agencja zatrudnienia przyjmuje od armatora ofertę pracy na statku, jeżeli w ofercie nie zostały zawarte wymagania, o których mowa w ustawie art. 83 ust. 11 ustawy o rynku pracy, sprawdza, czy wśród osób zainteresowanych podjęciem pracy na statku są kandydaci spełniający wymagania armatora określone w tej ofercie oraz informuje armatora, czy może skierować do niego odpowiednich kandydatów do pracy na statku, a w przypadku ich braku może poinformować o innych agencjach zatrudnienia prowadzących pośrednictwo pracy.”;

3) w art. 22 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W przypadku pośrednictwa pracy dla osób poszukujących pracy na statku o obcej przynależności agencja zatrudnienia zawiera z: 1) osobą zainteresowaną podjęciem pracy na statku pisemną umowę, spełniającą wymagania określone w art. 338 ust. 3 ustawy o rynku pracy; 2) armatorem, do którego zamierza kierować osoby do pracy, pisemną umowę, spełniającą wymagania określone w art. 338 ust. 5 ustawy o rynku pracy.”. Art. 411. W ustawie z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. z 2023 r. poz. 140) w art. 34 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie: „2) bezrobotnych w rozumieniu ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...), 3) osób poszukujących pracy, niepozostających w zatrudnieniu lub niewykonujących innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy z dnia.... o rynku pracy i służbach zatrudnienia,”. Art. 412. W ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 737, 854, 1562 i 1635) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 36: a) ust. 12 otrzymuje brzmienie: „12. Uczeń, który ukończył szkołę ponadpodstawową przed ukończeniem 18. roku życia, może również spełniać obowiązek nauki przez uczęszczanie do uczelni, na kwalifikacyjny kurs zawodowy albo na praktykę absolwencką, o której mowa w ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o praktykach absolwenckich (Dz. U. z 2018 r. poz. 1244).”; b) ust. 15 otrzymuje brzmienie:	

„15. Dyrektorzy publicznych i niepublicznych szkół ponadpodstawowych, pracodawcy, o których mowa w ust. 9 pkt 2, osoby kierujące podmiotami prowadzącymi kwalifikacyjne kursy zawodowe lub podmioty przyjmujące na praktykę absolwencką, są obowiązani powiadomić wójta gminy (burmistrza, prezydenta miasta), na terenie której mieszka absolwent szkoły podstawowej, który nie ukończył 18 lat, o przyjęciu go do szkoły albo w celu przygotowania zawodowego albo na kwalifikacyjny kurs zawodowy albo na praktykę absolwencką, w terminie 14 dni od dnia przyjęcia absolwenta, oraz informować tego wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o zmianach w spełnianiu obowiązku nauki przez absolwenta szkoły podstawowej, w terminie 14 dni od dnia powstania tych zmian.”;

2) w art. 45 w ust. 11 w pkt 3 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) pozytywną opinię wojewódzkiej rady rynku pracy o zasadności kształcenia w danym zawodzie zgodnie z potrzebami rynku pracy, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...),”;

3) w art. 68 w ust. 7 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) uzyskaniu opinii wojewódzkiej rady rynku pracy o zasadności kształcenia w danym zawodzie zgodnie z potrzebami rynku pracy, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia, oraz”;

4) w art. 117 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) publiczne służby zatrudnienia i Ochotnicze Hufce Pracy, prowadzące działalność edukacyjno-szkoleniową, a także agencje zatrudnienia, instytucje szkoleniowe, organizacje pracodawców, oraz związki zawodowe, o których mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U z 2022 r. poz. 854) prowadzące działalność edukacyjno-szkoleniową i posiadające akredytację, o której mowa w art. 118;”;

5) w art. 118 ust. 8a zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Akredytację na kształcenie ustawiczne prowadzone w formie kwalifikacyjnego kursu zawodowego może uzyskać podmiot prowadzący działalność oświatową, o której mowa w art. 170 ust. 2, a także publiczne służby zatrudnienia, Ochotnicze Hufce Pracy, agencje zatrudnienia, instytucje szkoleniowe, organizacje pracodawców, oraz związki zawodowe, o których mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych, prowadzące działalność edukacyjno-szkoleniową, które prowadziły kwalifikacyjne kursy zawodowe lub prowadziły, na podstawie przepisów odrębnych, edukację pozaszkolną w zakresie zawodu lub zawodów odpowiadających zawodowi lub zawodom określonym w klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego, przez okres co najmniej 3 lat.”; 6) w art. 168 ust. 5a otrzymuje brzmienie: „5a. Szkoła, o której mowa w ust. 4 pkt 6 lit. a, prowadząca kształcenie zawodowe, może zostać wpisana do ewidencji, jeżeli osoba zgłaszająca szkołę do ewidencji przedstawi opinię wojewódzkiej rady rynku pracy o zasadności kształcenia w danym zawodzie zgodnie z potrzebami rynku pracy, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia.”; 7) w art. 178 w ust. 3 w pkt 3 lit. d otrzymuje brzmienie: „d) opinię wojewódzkiej rady rynku pracy o zasadności kształcenia w danym zawodzie zgodnie z potrzebami rynku pracy, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia.”. Art. 413. W ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, 1871 i 1897) w art. 49 ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. W uczelni może działać akademickie biuro karier, do którego zadań należy w szczególności: 1) dostarczanie studentom i absolwentom studiów informacji o rynku pracy i możliwościach podnoszenia kwalifikacji zawodowych;	

2) zbieranie, klasyfikowanie i udostępnianie ofert pracy, staży i praktyk; 3) prowadzenie bazy danych studentów i absolwentów uczelni zainteresowanych znalezieniem pracy; 4) pomoc pracodawcom w pozyskiwaniu odpowiednich kandydatów na wolne miejsca pracy oraz staże zawodowe; 5) pomoc w aktywnym poszukiwaniu pracy.”.	

Art. 414. W ustawie z dnia 31 stycznia 2019 r. o rodzicielskim świadczeniu uzupełniającym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1051) w art. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

- „3) emeryturach i rentach – oznacza to emerytury, renty rodzinne, renty inwalidzkie oraz renty z tytułu niezdolności do pracy, w tym renty szkoleniowe, określone w przepisach o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, o ubezpieczeniu społecznym rolników, o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego, uposażenia w stanie spoczynku określone w przepisach prawa o ustroju sądów powszechnych, o prokuraturze oraz o Sądzie Najwyższym, renty szkoleniowe i renty z tytułu niezdolności do pracy określone w przepisach o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, renty z tytułu niezdolności do pracy określone w przepisach o zaopatrzeniu z tytułu wypadków lub chorób zawodowych powstałych w szczególnych okolicznościach, emerytury pomostowe określone w przepisach o emeryturach pomostowych, nauczycielskie świadczenia kompensacyjne określone w przepisach o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych, zasiłki przedemerytalne i świadczenia

przedemerytalne określone w przepisach o świadczeniach przedemerytalnych, renty socjalne określone w przepisach o rencie socjalnej, a także renty strukturalne określone w przepisach o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz okresowe emerytury kapitałowe określone w przepisach o emeryturach kapitałowych;”.

Art. 415. W ustawie z dnia 9 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych (Dz. U. poz. 1818) w art. 2 w ust. 2 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...);”.

Art. 416. W ustawie z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 94 w ust. 1 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) bezrobotnych w rozumieniu ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...),

3) osób poszukujących pracy, niepozostających w zatrudnieniu lub niewykonujących innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia;”;

2) w art. 96 w ust. 2 w pkt 2 lit. a i b otrzymują brzmienie:

„a) bezrobotnych w rozumieniu ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia,

b) osób poszukujących pracy, niepozostających w zatrudnieniu lub niewykonujących innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia;”.

Art. 417. W ustawie z dnia 11 września 2019 r. o pracy na statkach rybackich (Dz. U. z 2023 r. poz. 1330) w art. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) agencja zatrudnienia – agencję zatrudnienia w rozumieniu ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...);”.

Art. 418. W ustawie z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2024 r. poz. 248, 834, 1089, 1222, 1248, 1585 i 1871) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 313 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Stosowanie przepisów ust. 1–3 nie powoduje utraty uprawnień bezrobotnych, określonych w przepisach ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...).”;

2) w art. 314:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dowódca jednostki wojskowej, na wniosek żołnierza, zawiadamia na piśmie właściwy powiatowy urząd pracy o terminie zwolnienia żołnierza z czynnej służby wojskowej nie później niż na 30 dni przed tym terminem.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Na podstawie informacji zawartych w zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 2, powiatowy urząd pracy przedstawia żołnierzowi zwolnionemu z czynnej służby wojskowej propozycje odpowiedniego zatrudnienia, wykonywania prac interwencyjnych, robót publicznych lub szkolenia – na zasadzie pierwszeństwa.”,

c) w ust. 5 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Osoby te zawiadamiają właściwy powiatowy urząd pracy o zwolnieniu z odbywania tej służby na 30 dni przed terminem jej zakończenia.”;

3) w art. 322 część wspólna otrzymuje brzmienie: „– uwzględniając klasyfikację zawodów i specjalności określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 29 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia oraz konieczność zagwarantowania równości stron umowy oraz zapewnienia sprawności postępowania w zakresie wypłacania ekwiwalentu.”. Art. 419. W ustawie z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 167, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 22 ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie: „6. Obywatel Ukrainy, o którym mowa w ust. 1, może zarejestrować się oraz zostać uznany jako osoba bezrobotna albo poszukująca pracy, o której mowa w art. 2 pkt 1 albo 24 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...). Do obywateli Ukrainy, o których mowa w zdaniu pierwszym, nie stosuje się warunku określonego w art. 2 pkt 1 lit. b ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia. 7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, przepisy Działu VI ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia stosuje się odpowiednio.”; 2) uchyla się art. 22i; 3) w art. 24 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Ochotnicze Hufce Pracy mogą realizować zadania, o których mowa w ustawie z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia, na rzecz obywateli Ukrainy, o których mowa w art. 22 ust. 1, którzy ukończyli 15 lat i nie ukończyli 30 lat.”. Art. 420. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 113 i 1635) wprowadza się następujące zmiany:	

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 232, 834, 854, 858, 1089, 1222 i 1572.

1) w art. 2: a) w pkt 6 lit. a–c otrzymują brzmienie: „a) bezrobotnego, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...), b) bezrobotnego długotrwale, o którym mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia, c) poszukującego pracy, o którym mowa w art. 2 pkt 24 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia, bez zatrudnienia: – w wieku do 30. roku życia oraz po ukończeniu 50. roku życia lub – niewykonywającego innej pracy zarobkowej, o której mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia,” b) pkt 10 otrzymuje brzmienie: „10) zatrudnieniu – należy przez to rozumieć zatrudnienie, o którym mowa w art. 2 pkt 51 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia.”; 2) w art. 22 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) Funduszu Pracy na zasadach określonych w ustawie z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia;”. Art. 421. W ustawie z dnia 16 listopada 2022 r. o systemie teleinformatycznym do obsługi niektórych umów (Dz. U. z 2024 r. poz. 1661) w art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Dostęp do Systemu następuje za pośrednictwem systemu teleinformatycznego umożliwiającego wnoszenie wniosków w postaci elektronicznej do publicznych służb zatrudnienia, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 7 lit. a ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz.), lub systemu Punktu Informacji dla	

Przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. z 2022 r. poz. 541 oraz z 2024 r. poz. 1841), po uwierzytelnieniu.”.

DZIAŁ XIV

Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 422. 1. Dane osobowe zgromadzone i przetwarzane w centralnym rejestrze, o którym mowa w art. 4 ust. 4a ustawy uchylanej w art. 457, stają się danymi zgromadzonymi i przetwarzanymi na podstawie art. 49 ust. 1 niniejszej ustawy.

2. Dane osobowe zgromadzone i przetwarzane w rejestrach danych wojewódzkich urzędów pracy, o którym mowa w art. 4 ust. 5f pkt 1 ustawy uchylanej w art. 457, stają danymi zgromadzonymi i przetwarzanymi na podstawie art. 48 ust. 1–3 niniejszej ustawy.

3. Dane osobowe zgromadzone i przetwarzane w rejestrach danych powiatowych urzędów pracy, o którym mowa w art. 4 ust. 5f pkt 2 ustawy uchylanej w art. 457, stają danymi zgromadzonymi i przetwarzanymi na podstawie art. 47 ust. 1–3 niniejszej ustawy.

4. Dane osobowe zgromadzone i przetwarzane przez Ochotnicze Hufce Pracy, odpowiednio przez Komendanta Głównego Ochotniczych Hufców Pracy, wojewódzkich komendantów Ochotniczych Hufców Pracy, dyrektorów centrów kształcenia i wychowania oraz dyrektorów ośrodków szkolenia zawodowego przed wejściem w życie niniejszej ustawy, stają się danymi zgromadzonymi i przetwarzanymi na podstawie art. 351 ust. 1–10 niniejszej ustawy.

Art. 423. 1. Do dnia powołania Rady Rynku Pracy, wojewódzkich rad rynku pracy i powiatowych rad rynku pracy na podstawie przepisów niniejszej ustawy, zadania tych rad wykonują odpowiednio Rada Rynku Pracy, wojewódzkie rady

rynku pracy i powiatowe rady rynku pracy, działające w składzie i na zasadach określonych w przepisach ustawy, uchylanej w art. 457, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2025 r.

2. W terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy zostaną powołani przewodniczący konwentów, o których mowa w art. 15 ust. 1–3.

3. W terminie do dnia 31 stycznia 2025 r. powiatowe urzędy pracy opublikują na stronach internetowych swoich urzędów oraz prześlą właściwym powiatowym radom rynku pracy wykazy, o których mowa w art. 59b ust. 1 ustawy uchylanej w art. 457.

4. Wykazy, o których mowa w ust. 3, powinny zawierać:

- 1) nazwę pracodawcy albo imię i nazwisko osoby, z którą zawarto umowę;
- 2) wskazanie rodzaju udzielonej pomocy;
- 3) liczbę utworzonych stanowisk pracy, stażu i przygotowania zawodowego dorosłych.

Art. 424. 1. Do dnia 31 grudnia 2025 r. wojewódzki urząd pracy właściwy ze względu na siedzibę instytucji szkoleniowej prowadzi Rejestr Instytucji Szkoleniowych, o którym mowa w art. 20 ustawy uchylanej w art. 457.

2. Rejestr Instytucji Szkoleniowych jest jawny i może być prowadzony w formie elektronicznej.

3. Minister właściwy do spraw pracy przetwarza informacje o instytucjach szkoleniowych wpisanych do Rejestru Instytucji Szkoleniowych przekazane przez wojewódzkie urzędy pracy.

4. Instytucja szkoleniowa oferująca szkolenia dla bezrobotnych i poszukujących pracy może uzyskać zlecenie finansowane ze środków publicznych na prowadzenie tych szkoleń po wpisie do Rejestru Instytucji Szkoleniowych.

5. Instytucja szkoleniowa może ubiegać się o wpis do Rejestru Instytucji Szkoleniowych po złożeniu wniosku o wpis wraz z informacją o:

- 1) tematyce prowadzonych szkoleń i przygotowania zawodowego dorosłych;

2) kadrze dydaktycznej; 3) bazie lokalowej, jej wyposażeniu i środkach dydaktycznych; 4) metodach oceny jakości szkoleń; 5) liczbie bezrobotnych i poszukujących pracy objętych szkoleniami i przygotowaniem zawodowym dorosłych w okresie ostatniego roku; 6) pomocy udzielonej nieodpłatnie uczestnikom i absolwentom szkolenia lub przygotowania zawodowego dorosłych, polegającej na informowaniu o sytuacji na rynku pracy i zapotrzebowaniu na kwalifikacje. 6. Wojewódzki urząd pracy zawiadamia w postaci papierowej lub elektronicznej instytucję szkoleniową o dokonanym wpisie do Rejestru Instytucji Szkoleniowych oraz przekazuje tę informację ministrowi właściwemu do spraw pracy. 7. Wpis do Rejestru Instytucji Szkoleniowych jest bezpłatny. 8. Wojewódzki urząd pracy wykreśla instytucję szkoleniową z Rejestru Instytucji Szkoleniowych: 1) na wniosek instytucji szkoleniowej; 2) w przypadku stwierdzenia prawomocnym wyrokiem naruszenia przepisów ustawy; 3) w przypadku zakończenia działalności przez instytucję szkoleniową; 4) w przypadku niepowiadomienia wojewódzkiego urzędu pracy o kontynuowaniu działalności szkoleniowej w kolejnym roku kalendarzowym. 9. Instytucja szkoleniowa ma obowiązek informować wojewódzki urząd pracy o zmianie siedziby, otwarciu i likwidacji oddziałów lub filii oraz o kontynuowaniu działalności szkoleniowej w kolejnym roku kalendarzowym. 10. Do dnia 31 grudnia 2025 r. szkolenia, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 1 i 2 i art. 107 ust. 3 pkt 1, oraz szkolenia finansowane w ramach pożyczki edukacyjnej, o której mowa w art. 111 ust. 1, realizują podmioty wpisane do Rejestru Instytucji Szkoleniowych, o którym mowa w art. 20 ustawy uchylanej w art. 457.	

Art. 425. 1. Dodatki do wynagrodzenia dla pracowników powiatowych i wojewódzkich urzędów pracy oraz Ochotniczych Hufców Pracy, przyznane do dnia wejścia w życie ustawy, są wypłacane pracownikom powiatowych i wojewódzkich urzędów pracy oraz Ochotniczych Hufców Pracy na zasadach określonych w dotychczasowych przepisach, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2025 r.

2. Przyznając pierwszy dodatek motywacyjny, o którym mowa w art. 283 niniejszej ustawy, kierujący komórką organizacyjną uwzględnia wypłaty dodatków do wynagrodzeń przyznanych niektórym pracownikom na podstawie przepisów ustawy uchylanej w art. 457, w okresie, za który dodatek motywacyjny jest przyznawany.

Art. 426. Dyrektorzy wojewódzkich urzędów pracy i wicedyrektorzy wojewódzkich urzędów pracy oraz dyrektorzy powiatowych urzędów pracy i ich zastępcy z dniem wejścia w życie ustawy stają się odpowiednio dyrektorami wojewódzkich urzędów pracy i ich zastępcami oraz dyrektorami powiatowych urzędów pracy i ich zastępcami w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 427. Doradcy EURES niespełniający w dniu wejścia w życie ustawy warunku, o którym mowa w art. 91 ust. 3 pkt 2, mogą być nadal zatrudnieni na stanowisku doradcy EURES pod warunkiem, że posiadają znajomość języka niemieckiego lub francuskiego.

Art. 428. 1 Pracownik powiatowego urzędu pracy lub Ochotniczego Hufca Pracy zatrudniony w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku pośrednika pracy – stażysty staje się młodszym doradcą do spraw zatrudnienia.

2. Pracownik powiatowego urzędu pracy lub Ochotniczego Hufca Pracy zatrudniony w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku pośrednika pracy staje się doradcą do spraw zatrudnienia lub starszym doradcą do spraw zatrudnienia.

3. Pracownik wojewódzkiego urzędu pracy lub powiatowego urzędu pracy, lub pracownik Ochotniczego Hufca Pracy zatrudniony w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku doradcy zawodowego – stażysty staje się młodszym doradcą zawodowym.

4. Pracownik wojewódzkiego urzędu pracy lub powiatowego urzędu pracy, lub Ochotniczego Hufca Pracy zatrudniony w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku doradcy zawodowego staje się doradcą zawodowym lub starszym doradcą zawodowym.

5. W terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy Komendant Główny OHP, zastępcy Komendanta Głównego OHP, wojewódzcy komendanci OHP i ich zastępcy, dyrektorzy centrów kształcenia i wychowania OHP oraz dyrektorzy ośrodków szkolenia zawodowego OHP dostosują się do zakazów określonych w art. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczaniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne oraz złożą pierwsze oświadczenie o stanie majątkowym odpowiednio ministrowi właściwemu do spraw pracy albo Komendantowi Głównemu OHP.

Art. 429. 1. Minister właściwy do spraw pracy jest obowiązany dostosować systemy teleinformatyczne do wymagań określonych w ustawie w okresie 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Minister Sprawiedliwości dostosuje system teleinformatyczny, o którym mowa w art. 3a ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 979 i 1863), do wykonywania zadań określonych ustawą w okresie 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Czynności, o których mowa w art. 52 ust. 1 pkt 2, ust. 2 pkt 2 oraz ust. 3, są wykonywane w sposób zgodny z przepisami dotychczasowymi do czasu dostosowania systemów teleinformatycznych do przepisów niniejszej ustawy.

4. Minister właściwy do spraw pracy, marszałek województwa oraz PUP pozyskują nieodpłatnie dane określone w art. 51 ust. 1 pkt 5 lit. b zawarte w rejestrze, o którym mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym

Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 276), po wdrożeniu przez Ministra Sprawiedliwości rozwiązań technicznych dostosowujących ten rejestr do wykonywania przepisów niniejszej ustawy.

5. Minister Sprawiedliwości ogłasza w swoim dzienniku urzędowym oraz na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej komunikat określający termin wdrożenia rozwiązań technicznych dostosowujących rejestr, o którym mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym, do wykonywania przepisów niniejszej ustawy. Komunikat ogłasza się w terminie co najmniej 30 dni przed dniem wdrożenia rozwiązań technicznych określonym w tym komunikacie.

6. Konta założone na portalu www.praca.gov.pl stają się indywidualnymi kontami, o których mowa w art. 43 ust. 1 niniejszej ustawy.

Art. 430. 1. Postępowania w sprawach indywidualnych, wszczęte i niezakończone decyzją ostateczną do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, są prowadzone na podstawie dotychczasowych przepisów.

2. Do postępowań, o których mowa w art. 18e, art. 18j, art. 18l, art. 18m, art. 18na i art. 19ia ustawy uchylanej w art. 457, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

3. Do postępowań w sprawie zwrotu środków Funduszu Pracy wykorzystanych niezgodnie z przeznaczeniem, niewykorzystanych, pobranych nienależnie lub w nadmiernej wysokości, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się dotychczasowe przepisy.

4. Roszczenia powiatowego urzędu pracy z tytułu nienależnie pobranych świadczeń, o których mowa w art. 76 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 457, przedawnione w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, wygasają z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

5. Roszczenia, o których mowa w art. 76 ust. 2–4 ustawy uchylanej w art. 457, nieprzedawnione w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy ulegają przedawnieniu zgodnie z art. 251 niniejszej ustawy.

Art. 431. 1. Wnioski o udzielenie form pomocy, o których mowa w art. 40 ust. 2e, art. 40 ust. 3a, art. 40b, art. 42, art. 42a, art. 47, art. 53a, art. 55, art. 60aa, art. 60c, art. 62, art. 66l i art. 66m ustawy uchylanej w art. 457, złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, pozostawia się bez rozpoznania.

2. Do wniosków o udzielenie form pomocy, o których mowa w art. 12 ust. 6, art. 40 ust. 1, art. 40a, art. 45, art. 48, art. 48a, art. 51, art. 51a, art. 53, art. 56, art. 57a, art. 59, art. 59a–59c, art. 60a, art. 60b, art. 60d, art. 61, art. 61b, art. 66c, art. 66n i art. 73a ustawy uchylanej w art. 457, złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

3. Do oceny wniosków o udzielenie form pomocy, o których mowa w art. 46 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 457, złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe. Umowy na podstawie wniosków o udzielenie form pomocy, o których mowa w art. 46 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 457, niezawarte do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, zawierane są na podstawie przepisów niniejszej ustawy.

4. Jeżeli z ustawy wynika konieczność złożenia wraz z wnioskiem o udzielenie wsparcia innego oświadczenia niż wymagane przepisami ustawy uchylanej w art. 457, starosta wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku o wymagane oświadczenie.

Art. 432. 1. Umowy i porozumienia zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie przepisów ustawy uchylanej w art. 457, są wykonywane na podstawie dotychczasowych przepisów.

2. Umowa zawarta na podstawie art. 109e ustawy uchylanej w art. 457, obowiązuje w dotychczasowym brzmieniu do dnia zawarcia aneksu do umowy na podstawie przepisów niniejszej ustawy. Bank Gospodarstwa Krajowego opracuje regulamin udzielania pożyczek, o którym mowa w art. 191 pkt 6, na podstawie przepisów niniejszej ustawy w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy.

3. Umowy o refundację wynagrodzeń wypłacanych młodocianym pracownikom oraz składek na ubezpieczenia społeczne, które zostały zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są realizowane na dotychczasowych zasadach określonych w przepisach art. 12 ust. 6 ustawy uchylanej w art. 457.

Art. 433. 1. Zasiłki, stypendia i dodatki aktywizacyjne przyznane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są wypłacane w wysokości i przez okresy wynikające z dotychczasowych przepisów.

2. Osoby, będące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy w okresie nieprzysługiwania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w art. 75 ust. 1 i 2 ustawy uchylanej w art. 457, nabywają prawo do zasiłku w wysokości i na okresy wynikające z dotychczasowych przepisów.

3. Zasiłki przyznane na podstawie ustawy uchylanej w art. 457, podlegają waloryzacji na podstawie niniejszej ustawy.

4. Zasiłki przyznane do dnia 31 grudnia 2009 r. nie podlegają waloryzacji.

Art. 434. Świadczenia przysługujące osobie podlegającej ubezpieczeniu społecznemu rolników, z którą stosunek pracy lub stosunek służbowy został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy i która nie jest uprawniona do zasiłku, przyznane na podstawie art. 62 ustawy uchylanej w art. 457, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są finansowane w wysokości i przez okresy wynikające z dotychczasowych przepisów.

Art. 435. 1. Świadczenia szkoleniowe, przyznane na podstawie art. 70 ust. 6 ustawy uchylanej w art. 457, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są wypłacane w wysokości i przez okresy wynikające z dotychczasowych przepisów.

2. W okresie pobierania świadczenia szkoleniowego, o którym mowa w ust. 1, osoba nie może zarejestrować się w powiatowym urzędzie pracy jako bezrobotna.

Art. 436. Okres pobierania stypendium przyznanego na podstawie art. 53g ust. 1 ustawy uchylanej w art. 457, wlicza się do okresu pracy wymaganego do nabycia lub zachowania uprawnień pracowniczych oraz okresów składkowych w rozumieniu przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Art. 437. 1. Instrumenty rynku pracy lub usługi rynku pracy, określone w ustawie uchylanej w art. 457, do których skierowanie nastąpiło albo których realizacja rozpoczęła się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są realizowane na zasadach i przez okres wynikający z dotychczasowych przepisów.

2. Indywidualne plany działania określone w art. 34a ustawy uchylanej w art. 457, których przygotowanie albo realizacja rozpoczęły się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są realizowane na zasadach i przez okres wynikający z dotychczasowych przepisów.

3. Powiatowe urzędy pracy są obowiązane niezwłocznie dostosować indywidualne plany działania, o których mowa w ust. 2, jeżeli przewidziane w nich działania nie zostały określone jako formy pomocy w niniejszej ustawie, a ich realizacja jeszcze się nie rozpoczęła.

Art. 438. Minister właściwy do spraw pracy przygotowuje i przedkłada Radzie Ministrów sprawozdanie za rok 2024 z realizacji Krajowego Planu Działań na Rzecz Zatrudnienia, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 457, na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 439. Agencja zatrudnienia przedstawia marszałkowi województwa informację określoną w art. 19f ustawy uchylanej w art. 457, za rok 2024 na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 440. Nabór wniosków oraz zawieranie, realizacja i rozliczanie umów o finansowanie działań w ramach Krajowego Funduszu Szkoleniowego w roku 2025 odbywa się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 441. Okres przechowywania danych, o których mowa w art. 4 ust. 5e ustawy uchylanej w art. 457, może ulec skróceniu do 10 lat, licząc od dnia 1 stycznia roku następującego po roku, w którym dana osoba osiągnęła wiek emerytalny lub nastąpił jej zgon.

Art. 442. 1. Do dnia uzyskania adresu do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1045), podmiot zamierzający prowadzić agencję zatrudnienia podaje we wniosku o wpis do rejestru agencji zatrudnienia adres do doręczeń, a marszałek województwa doręcza pisma agencji zatrudnienia na ten adres. Po uzyskaniu adresu do doręczeń elektronicznych agencja zatrudnienia wnosi do marszałka województwa wniosek o zmianę wpisu w rejestrze agencji zatrudnienia, a marszałek województwa zmienia wpis niezwłocznie.

2. Wpisy do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia i certyfikaty o dokonaniu wpisu podmiotu do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia, uprawniające do świadczenia pośrednictwa pracy albo pracy tymczasowej, wydane agencjom zatrudnienia przez marszałka województwa na podstawie przepisów ustawy uchylanej w art. 457, zachowują ważność do czasu wykreślenia podmiotu z rejestru agencji zatrudnienia.

3. Wpisy do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia i certyfikaty o dokonaniu wpisu podmiotu do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia, uprawniające do świadczenia doradztwa personalnego i poradnictwa zawodowego wydane agencjom zatrudnienia przez marszałka województwa na podstawie przepisów ustawy uchylanej w art. 457, tracą ważność z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

4. Podmioty, które w dniu wejścia w życie ustawy posiadają wpis do rejestru agencji zatrudnienia, są obowiązane przechowywać wszystkie dokumenty niezbędne do wykazywania spełnienia warunków wymaganych do wykonywania działalności objętej wpisem do rejestru agencji zatrudnienia przez cały okres posiadania wpisu do tego rejestru oraz przez okres trzech lat od dnia wykreślenia podmiotu z rejestru.

5. Podmioty zagraniczne, które nie posiadają wpisu do rejestru agencji zatrudnienia, są obowiązane w terminie 3 miesięcy od wejścia w życie niniejszej ustawy do uzyskania wpisu do rejestru agencji zatrudnienia. 6. Podmioty wpisane do rejestru agencji zatrudnienia, świadczące usługę, o której mowa w art. 305 ust. 3, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy: 1) nie podlegają warunkowi, o którym mowa w art. 305 ust. 3; 2) składają wniosek o zmianę wpisu, o którym mowa w art. 313 ust. 2, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy w celu kontynuowania świadczenia usługi, o której mowa w art. 305 ust. 3; 3) nie podlegają przepisom dotyczącym obligatoryjnego ponownego sprawdzenia przez marszałka województwa warunków prowadzenia agencji zatrudnienia, o których mowa w art. 307, w związku ze złożeniem wniosku o zmianę wpisu w rejestrze agencji zatrudnienia. Art. 443. Do świadczenia rodzicielskiego, o którym mowa w art. 17c ustawy zmienianej w art. 391, do którego prawo powstało przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 17c ust. 6 ustawy zmienianej w art. 391 w brzmieniu dotychczasowym. Art. 444. Do świadczeń przyznanych na podstawie ustawy uchylanej w art. 457, mają zastosowanie przepisy ustaw zmienianych w art. 374 i art. 381 w brzmieniu dotychczasowym. Art. 445. Przepis art. 9 § 1¹ ustawy zmienianej w art. 370, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się również do egzekucji wszczętych po wejściu w życie niniejszej ustawy w postępowaniach egzekucyjnych wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i niezakończonych przed tym dniem.	

Art. 446. Nienależnie pobrane świadczenia przyznane na podstawie ustawy uchylanej w art. 457, po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy podlegają egzekucji i zabezpieczeniu w trybie przepisów ustawy zmienianej w art. 370, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 447. 1. Do osób pobierających stypendium w okresie odbywania studiów podyplomowych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 9b ustawy zmienianej w art. 380, w zakresie podlegania ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu, stosuje się przepisy tej ustawy w brzmieniu dotychczasowym.

2. Do wypadków zaistniałych podczas pobierania stypendium w okresie odbywania studiów podyplomowych, o którym mowa w art. 3 ust. 3 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 386, stosuje się przepisy tej ustawy w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 448. W 2025 r. wysokość obowiązkowej składki na Fundusz Pracy określa ustawa budżetowa na podstawie art. 104 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 457.

Art. 449. 1. W 2025 r., od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z ustalonych na rok 2025 na podstawie ustawy, uchylanej w art. 457, kwot środków (limitów) Funduszu Pracy na finansowanie programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej powiatowe urzędy pracy realizują zadania określone w art. 300 ust. 2.

2. W 2025 r., od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z ustalonych na rok 2025 na podstawie ustawy uchylanej w art. 457, kwot środków (limitów) Funduszu Pracy na finansowanie innych fakultatywnych zadań wojewódzkie urzędy pracy realizują zadania określone w art. 300 ust. 3 pkt 1, 2, 4, 6–10, 12, 14–17, 19–21, 23, 24, 26, 27, 29 i 30.

3. W 2025 r., od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z ustalonych na rok 2025 na podstawie ustawy uchylanej w art. 457, kwot środków (limitów) Funduszu Pracy na finansowanie innych fakultatywnych zadań powiatowe urzędy pracy realizują zadania określone w art. 300 ust. 3 pkt 1, 2, 4, 8, 10, 12–14, 16–19, 21, 23, 24, 26–30 i 32.

4. W 2025 r., od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z ustalonych na rok 2025 na podstawie ustawy uchylanej w art. 457, dla Ochotniczych Hufców Pracy kwot środków (limitów) Funduszu Pracy na finansowanie zadań, OHP realizują zadania określone w art. 300 ust. 3 pkt 4, 8, 10, 12, 14, 16, 24–27, 29 i 30 oraz ust. 5 pkt 12.

5. W 2025 r., od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z ustalonych na rok 2025 na podstawie ustawy uchylanej w art. 457, dla wojewodów kwot środków (limitów) Funduszu Pracy, wojewodowie realizują zadania określone w art. 300 ust. 3 pkt 4, 10, 24 i 26.

6. W 2025 r., od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z wyodrębnionej na rok 2025 z kwoty środków wynikającej z planu finansowego Funduszu Pracy na finansowanie w roku 2025 innych fakultatywnych zadań, kwoty środków (limitu) na finansowanie zadań ministra, minister realizuje zadania określone w art. 300 ust. 3 pkt 3–5, 10, 16, 19, 20, 22–24, 26, 27, 29–31.

7. W 2025 r. rezerwa Funduszu Pracy, o której mowa w art. 267 ust. 2, pozostająca w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy, stanowi 15 % środków na finansowanie form pomocy dla samorządów powiatów.

Art. 450. W 2025 r. środki Krajowego Funduszu Szkoleniowego są wydatkowane zgodnie z priorytetami przyjętymi na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 7 lit. h oraz i ustawy uchylanej w art. 457, a także zgodnie z podziałem środków dokonany na podstawie art. 109 ust. 2d i 2e–2n tej ustawy.

Art. 451. W 2025 r. do finansowania z Funduszu Pracy kosztów, o których mowa w art. 281 ust. 1, stosuje się dotychczasowe przepisy.

Art. 452. 1. Do projektów współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 26a ustawy uchylanej w art. 457, realizowanych przez powiatowe urzędy pracy i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się dotychczasowe przepisy.

2. Do projektów realizowanych na podstawie art. 109f ustawy uchylanej w art. 457, stosuje się dotychczasowe przepisy.

Art. 453. 1. Program aktywizacyjny dla cudzoziemców realizowany na podstawie art. 62d–62g ustawy uchylanej w art. 457, w 2025 r. jest finansowany na podstawie dotychczasowych przepisów.

2. Program aktywizacyjny dla osób niepełnosprawnych lub opiekunów osób niepełnosprawnych realizowany na podstawie art. 62h ustawy uchylanej w art. 457, w 2025 r. jest finansowany na podstawie dotychczasowych przepisów.

3. Dofinansowanie kosztów szkolenia z języka polskiego dla obywateli Ukrainy realizowane na podstawie art. 22i ustawy, o której mowa w art. 419, jest finansowane na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 454. Minister właściwy do spraw pracy realizuje w 2025 r. badania rynku pracy oraz badania dotyczące realizacji form pomocy, a także prowadzi analizy, upowszechnia ich wyniki, w tym prowadzi coroczną analizę wskaźników efektywności zatrudnieniowej i kosztowej podstawowych form pomocy za 2025 r., na podstawie wskaźników określonych w ustawie uchylanej w art. 457.

Art. 455. W sprawach o świadczenia lub inne formy wsparcia uzależnione od dochodu ustalanego na podstawie przepisów o pomocy społecznej, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 8 ust. 4 pkt 22 ustawy zmienianej w art. 392 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 456. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

1) art. 4 ust. 2, art. 12 ust. 8, art. 16, art. 23 ust. 13, art. 36 ust. 8, art. 53 ust. 9, art. 69b ust. 7 i art. 71 ust. 8 ustawy uchylanej w art. 457, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 26 ust. 5, art. 350, art. 352, art. 14, art. 29 ust. 3, art. 124, art. 133 i art. 256 ust. 5, 2) art. 35 ust. 5 ustawy uchylanej w art. 457, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 98 i art. 113 – jednak nie dłużej niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. 2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 20 ust. 9 ustawy uchylanej w art. 457, zachowują moc jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2025 r. 3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie: 1) art. 46 ust. 6 ustawy uchylanej w art. 457, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 160, 2) art. 46 ust. 6a ustawy uchylanej w art. 457, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 171 – jednak nie dłużej niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. 4. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie: 1) art. 108 ust. 3 i art. 109 ust. 11 ustawy uchylanej w art. 457, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 277, 2) art. 49 ust. 2 i 4 ustawy, o której mowa w art. 380, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 49 ust. 2 i 4 tej ustawy – jednak nie dłużej niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.	

5. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 322 ustawy, o której mowa w art. 418, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 322 tej ustawy, jednak nie dłużej niż przez okres 9 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Art. 457. Traci moc ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 475, 742, 858, 863, 1089, 1572 i 1871), z wyjątkiem art. 20 tej ustawy, który traci moc z dniem 31 grudnia 2025 r. Art. 458. Ustawa wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem: 1) art. 392 pkt 2 lit. b oraz art. 455, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia; 2) art. 106, art. 128 ust. 2, art. 203 oraz art. 300 ust. 3 pkt 11, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.	

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA RODZINY, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ ¹⁾

z dnia

w sprawie rad rynku pracy

Na podstawie art. 14 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa organizację i tryb działania rad rynku pracy.

§ 2. 1. Wybór wiceprzewodniczącego rady rynku pracy następuje w głosowaniu jawnym.

2. Kandydatura na wiceprzewodniczącego jest zgłaszana spośród członków rady rynku pracy przez członków rady rynku pracy i następnie poddawana pod głosowanie.

3. Wybór następuje po uzyskaniu przez kandydata zwykłej większości głosów, przy obecności co najmniej połowy członków rady rynku pracy.

4. Przebieg i rezultaty głosowania oraz uwagi i zastrzeżenia członków rady rynku pracy co do jego przeprowadzenia odnotowuje się w protokole z posiedzenia rady.

§ 3. Pracami rady rynku pracy kieruje przewodniczący, a w razie jego nieobecności wiceprzewodniczący. W szczególnych przypadkach pracami rady rynku pracy kieruje członek rady rynku pracy wyznaczony przez przewodniczącego.

§ 4. 1. Przewodniczący zwołuje posiedzenia rady rynku pracy z własnej inicjatywy lub na wniosek co najmniej połowy liczby członków rady rynku pracy.

2. Członkowie rady rynku pracy mają obowiązek uczestnictwa w pracach rady rynku pracy.

3. W przypadku braku możliwości zwołania rady rynku pracy przez przewodniczącego i przewodniczenia jej obradom przez przewodniczącego, wiceprzewodniczącego lub wyznaczonego członka rady rynku pracy, posiedzenie rady rynku pracy zwołuje marszałek województwa lub starosta. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

4. Posiedzenia rady rynku pracy odbywają się co najmniej raz na kwartał.

¹⁾ Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – praca, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. poz. 2715).

§ 5. 1. Rada rynku pracy wyraża opinie w sprawach, o których mowa w art. 8 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia, w formie uchwały, stanowiska lub zapisów w protokole z posiedzenia rady.

2. Uchwały w sprawach wymagających opinii rady zapadają zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy członków rady rynku pracy. W przypadku równej liczby głosów „za” i „przeciw” decyzję podejmuje przewodniczący rady rynku pracy.

3. W uzasadnionych przypadkach jest możliwe uzyskanie opinii rady w trybie obiegowym. Członkowie rady wyrażają opinie z wykorzystaniem narzędzi teleinformatycznych w wyznaczonym przez przewodniczącego rady terminie.

4. W sprawach, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2 i 5 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia Rada Rynku Pracy wydaje uchwałę.

5. Głosowania rady rynku pracy są jawne.

6. Na umotywowany wniosek członka rady rynku pracy przewodniczący zarządza głosowanie tajne.

§ 6. 1. Techniczną obsługę Rady Rynku Pracy zapewnia właściwa komórka organizacyjna urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw pracy.

2. Techniczną obsługę wojewódzkiej i powiatowej rady rynku pracy zapewnia odpowiednio wojewódzki i powiatowy urząd pracy.

3. Rada rynku pracy uchwała regulamin działania, w którym określa szczegóły techniczne i organizacyjne związane z funkcjonowaniem rady rynku pracy odpowiedniego szczebla.

4. Administratorem danych osobowych w zakresie technicznej obsługi rad rynku pracy jest odpowiednio powiatowy urząd pracy, wojewódzki urząd pracy oraz minister właściwy do spraw pracy.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

**MINISTER RODZINY, PRACY
I POLITYKI SPOŁECZNEJ**

² Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 maja 2014 r. w sprawie rad rynku pracy (Dz. U. poz. 630), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 456 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz.U. poz. ...).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia w sprawie rad rynku pracy stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 14 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „ustawą”.

W związku ze zmianą delegacji ustawowej, związanej z wprowadzeniem nowych przepisów, utraci moc obecnie obowiązujące rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 maja 2014 r. w sprawie rad rynku pracy (Dz. U. poz. 630). Konieczne jest wydanie nowego rozporządzenia w tym zakresie przez ministra właściwego do spraw pracy.

Projekt rozporządzenia ma na celu doprecyzowanie zasad funkcjonowania rad rynku pracy, co wiąże się z wprowadzeniem ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia, m.in. poszerzeniem składu rady rynku pracy, określeniem sposobu wyboru przewodniczącego.

Główne zmiany w projektowanym rozporządzeniu, w porównaniu do aktualnie obowiązującego rozporządzenia, przedstawia poniższe wyszczególnienie:

1) wykreślono z zapisów obowiązującego rozporządzenia zasady wyboru przewodniczącego i przeniesiono tą kwestię do ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia;

2) doprecyzowano przepis dotyczący wyboru wiceprzewodniczącego poprzez dodanie zwrotu „spośród członków rady rynku pracy”;

3) dodano zapis, iż w szczególnych przypadkach pracami rady rynku pracy kieruje członek rady rynku pracy wyznaczony przez przewodniczącego;

4) wskazano, iż w przypadkach zapraszania przez marszałka lub starostę do udziału w posiedzeniach rad rynku pracy przedstawicieli organów, organizacji i instytucji niereprezentowanych w radach rynku pracy, zaproszenia do tych osób kieruje przewodniczący rady;

5) dodano nowy przepis, w którym określono, iż w przypadku braku możliwości zwołania rady rynku pracy przez przewodniczącego i przewodniczenia jej obradom przez przewodniczącego, wiceprzewodniczącego lub wyznaczonego członka rady rynku pracy, posiedzenie rady rynku pracy zwołuje marszałek lub starosta. Takie rozwiązanie ma za zadanie zabezpieczyć prawidłowe funkcjonowanie rady rynku pracy i zapewnić ciągłość jej prac;

6) doprecyzowano przepis mówiący o narzędziach technicznych wykorzystywanych przez członków rady do głosowania w trybie obiegowym oraz dla zwiększenia dyscypliny wprowadzono zapis mówiący o obowiązku głosowania w wyznaczonym terminie;

7) zrezygnowano z przepisu dotyczącego kosztów szkoleń członków rad rynku pracy, gdyż ta kwestia została uregulowana w ustawie - maksymalny koszt ponoszony na szkolenie na jednego członka rady rynku pracy w roku budżetowym nie może przekroczyć 100% przeciętnego wynagrodzenia;

8) wprowadzono obowiązek uchwalenia regulaminów działania rad rynku pracy, w których zostaną określone niezbędne kwestie związane z ich działalnością. Jest to szczególnie istotne dla powiatowych i wojewódzkich rad rynku pracy, gdzie wprowadzono rotacyjny sposób przewodniczenia. Adekwatnie do uwarunkowań i potrzeb zostanie w tym dokumencie ustalona kolejność i okres przewodniczenia w wojewódzkiej i powiatowej radzie rynku pracy, a wszystkie organizacje i instytucje reprezentowane w radach będą mogły zaprezentować

i wdrożyć swoją wizję funkcjonowania organu opiniotawczo-doradczego odpowiedniego szczebla;

9) doprecyzowano okres udziału w radach rynku pracy członka zastępującego odwołanego członka lub w sytuacji śmierci członka;

10) doprecyzowano kwestię właściwości administratora danych osobowych poszczególnych rad rynku pracy.

Proponuje się, aby rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, nie podlega zatem notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projektowana regulacja nie będzie wymagała notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702, z późn. zm.). Projekt rozporządzenia jest zgodny z obowiązującymi regulacjami Unii Europejskiej w tym zakresie i nie wymaga przedstawienia właściwym

organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia nie narusza przepisów prawa Unii Europejskiej dotyczących równego traktowania kobiet i mężczyzn.

Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.) i § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2024 r. poz. 806), zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w zakładce „Projekty aktów prawnych” oraz na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt nie stwarza zagrożeń korupcyjnych

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie rad rynku pracy Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Agnieszka Dziemianowicz-Bąk - Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Mikołaj Tarasiuk – Zastępca Dyrektora Departamentu Rynku Pracy tel. 538-117-672, e-mail: mikołaj.tarasiuk@mrpips.gov.pl;	Data sporządzenia Źródło: Art. 14 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...) Nr w wykazie prac

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia w sprawie rad rynku pracy stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 14 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz.), zwanej dalej „ustawą”.

W związku z wejściem w życie ustawy i zmianą delegacji ustawowej, związanej z wprowadzeniem nowych przepisów, utraci moc obecnie obowiązujące rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 maja 2014 r. w sprawie rad rynku pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 630). Konieczne jest wydanie nowego rozporządzenia w tym zakresie przez ministra właściwego do spraw pracy.

Rozporządzenie w sprawie rad rynku pracy uszczegóławia i dostosowuje przepisy wykonawcze do nowej regulacji oraz doprecyzowuje przepisy dotyczące spraw, z których realizacją w dotychczasowej praktyce – w świetle uzyskanych opinii – były problemy.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozporządzenie w sprawie rad rynku pracy nie wprowadza szczególnych narzędzi interwencji, itp. doprecyzowuje dotychczas obowiązujące przepisy dotyczące rad rynku pracy.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej	1	Dane własne MRPiPS	Techniczna obsługa Rady Rynku Pracy, administrator danych osobowych
Wojewódzki Urząd Pracy	16	Dane własne MRPiPS	Techniczna obsługa Wojewódzkiej Rady Rynku Pracy, administrator danych osobowych
Powiatowy Urząd Pracy	340	Dane własne MRPiPS	Techniczna obsługa Powiatowej Rady Rynku Pracy, administrator danych osobowych
Marszałek Województwa	16	Dane własne MRPiPS	Możliwość zwoływania rady rynku pracy
Starosta	314	Dane własne MRPiPS	Możliwość zwoływania rady rynku pracy

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do zaopiniowania do następujących partnerów społecznych:
– na podstawie art. 19 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 854) do:

- 1) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych;
- 2) Forum Związków Zawodowych;
- 3) NSZZ „Solidarność”;

– na podstawie art. 16 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2022 r. poz. 97) do:

- 1) Związku Pracodawców – Business Centre Club;
- 2) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) Konfederacji „Lewiatan”;
- 4) Związku Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 5) Związku Rzemiosła Polskiego;
- 6) Federacji Przedsiębiorców Polskich.

Stosownie do postanowień uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2024 r. poz. 806) projekt rozporządzenia zostanie przedłożony do zaopiniowania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w zakładce „Projekty aktów prawnych” oraz na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	Projektowane rozporządzenie nie spowoduje skutków finansowych dla sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego i Funduszu Pracy. Realizacja rozporządzenia będzie się odbywać w ramach środków ujętych w planie finansowym Funduszu Pracy oraz w środkach budżetowych przeznaczonych na funkcjonowanie instytucji obsługujących rady rynku pracy.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							

W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw		Projekt nie zawiera regulacji dotyczących majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej i nie podlega obowiązkowi dokonania oceny przewidywanego wpływu proponowanych rozwiązań na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców stosownie do przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.)					
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe		Z uwagi na charakter projektowanych przepisów rozporządzenia nie jest możliwe wskazanie wpływu projektu na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.					
	osoby starsze i niepełnosprawne		Z uwagi na charakter projektowanych przepisów rozporządzenia nie jest możliwe wskazanie wpływu projektu na osoby niepełnosprawne i osoby starsze.					
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia nie będą miały bezpośredniego wpływu na konkurencyjność podmiotów gospodarczych funkcjonujących na terenie poszczególnych województw ani na politykę gospodarczą państwa.						
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☒ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.				☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy				
Komentarz:								
9. Wpływ na rynek pracy								
Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia będą miały pozytywny wpływ na rynek pracy.								
10. Wpływ na pozostałe obszary								
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe			☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:			☐ informatyzacja ☐ zdrowie		
Omówienie wpływu		Brak wpływu.						
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego								
Przewiduje się, że rozporządzenie wejdzie w życie w I kwartale 2025 r.								
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?								
Ze względu na przedmiot regulacji nie jest przewidziana ewaluacja projektu, tym samym nie przewiduje się stosowania								

mierników.
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)
Nie dotyczy.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA RODZINY, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ ¹⁾

z dnia

w sprawie wzoru znaku graficznego urzędów pracy

Na podstawie art. 23 ust. 4 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wzór znaku graficznego urzędów pracy stosowanego przez wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. 1. Znakiem graficznym urzędów pracy jest znak słowno-graficzny, składający się z:

- 1) logo przedstawiającego trzy pochyłone wachlarzowato czarne prostokąty na białym tle, nachodzące na siebie oraz strzałki umieszczonej na trzecim prostokącie wykraczającej poza jego obrys, w kolorze zielonym z grotem skierowanym w prawą stronę;
- 2) wyrazów „URZĄD PRACY”, w których wszystkie litery są literami wielkimi w kolorze czarnym;
- 3) prostokątnej ramki w kolorze zielonym (w tym samym odcieniu co strzałka w logo) okalającej logo i wyrazy.

2. Do znaku graficznego urzędów pracy jest dopuszczalne dodanie nazwy właściwej miejscowości.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER RODZINY, PRACY
I POLITYKI SPOŁECZNEJ

¹⁾ Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – praca, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. poz. 2715).

Załącznik do rozporządzenia
Ministra Rodziny, Pracy
i Polityki Społecznej z dnia ... r.
(Dz. U. poz. ...)

Wzór znaku graficznego urzędów pracy stosowanego przez wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy

1. Kolory znaku graficznego urzędów pracy „Urząd Pracy” według katalogu PANTONE MARCHING SYSTEM

Barwa	Odcień według katalogu: PANTONE MATCHING SYSTEM
Czerń	Nr Black 2 2X
Zieleń	Nr PMS 348 C

2. Znak graficzny urzędów pracy

Siatka konstrukcyjna znaku graficznego urzędów pracy „URZĄD PRACY”

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie wzoru znaku graficznego urzędów pracy stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 23 ust. 4 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „ustawą”.

Projekt rozporządzenia ma na celu ustanowienie jednolitego znaku graficznego (opatentowanego w Urzędzie Patentowym) stosowanego przez wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy. Standardowy system informacji wizualnej, umożliwi unifikację urzędów pracy i utrwalanie jednolitego wizerunku publicznych służb zatrudnienia w świadomości społecznej.

W projektowanym rozporządzeniu ustalono wygląd znaku graficznego „Urząd Pracy”.

Proponuje się, aby rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, nie podlega zatem notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projektowana regulacja nie będzie wymagała notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702, z późn. zm.). Projekt rozporządzenia jest zgodny z obowiązującymi regulacjami Unii Europejskiej w tym zakresie i nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia nie narusza przepisów prawa Unii Europejskiej dotyczących równego traktowania kobiet i mężczyzn.

Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.) i § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2024 r. poz. 806), zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w zakładce „Projekty aktów prawnych” oraz na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny oraz na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Projekt nie stwarza zagrożeń korupcyjnych

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie wzoru znaku graficznego urzędów pracy Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Agnieszka Dziemianowicz-Bąk - Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Mikołaj Tarasiuk – Zastępca Dyrektora Departamentu Rynku Pracy tel. 538-117-672, e-mail: mikolaj.tarasiuk@mrpips.gov.pl;	Data sporządzenia Źródło: Art. 23 ust. 4 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...) Nr w wykazie prac

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia w sprawie wzoru znaku graficznego urzędów pracy stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 23 ust. 4 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „ustawą”. Rozporządzenie ustanawia wzór jednolitego znaku graficznego (opatentowanego w Urzędzie Patentowym), który powinien być stosowany przez wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy. Standardowy system informacji wizualnej, umożliwi unifikację urzędów pracy i utrwalanie jednolitego wizerunku publicznych służb zatrudnienia w świadomości społecznej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozporządzenie w sprawie wzoru znaku graficznego urzędów pracy nie wprowadza szczególnych narzędzi interwencji, itp. doprecyzowuje przepisy ustawy.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Wojewódzkie Urzędy Pracy	16	Dane własne MRPiPS	standardowy system informacji wizualnej, umożliwi unifikację urzędów pracy i utrwalanie jednolitego wizerunku publicznych służb zatrudnienia w świadomości społecznej.
Powiatowe Urzędy Pracy	340	Dane własne MRPiPS	standardowy system informacji wizualnej, umożliwi unifikację urzędów pracy i utrwalanie jednolitego wizerunku publicznych służb zatrudnienia w świadomości społecznej.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy zostanie przekazany do zaopiniowania do następujących partnerów społecznych:

- na podstawie art. 19 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 854) do:
 - 1) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych;
 - 2) Forum Związków Zawodowych;
 - 3) NSZZ „Solidarność”;
- na podstawie art. 16 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2022 r. poz. 97) do:
 - 1) Związku Pracodawców – Business Centre Club;
 - 2) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 3) Konfederacji „Lewiatan”;
 - 4) Związku Przedsiębiorców i Pracodawców;
 - 5) Związku Rzemiosła Polskiego;

Stosownie do postanowień uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2024 r. poz. 806) projekt rozporządzenia zostanie przedłożony do zaopiniowania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w zakładce „Projekty aktów prawnych” oraz na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Źródła finansowania	Projektowane rozporządzenie nie spowoduje skutków finansowych dla sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego i Funduszu Pracy.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy.

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projekt nie zawiera regulacji dotyczących majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej i nie podlega obowiązkowi dokonania oceny przewidywanego wpływu proponowanych rozwiązań na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców stosownie do przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.)						

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Z uwagi na charakter projektowanych przepisów rozporządzenia nie jest możliwe wskazanie wpływu projektu na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.
	osoby starsze i niepełnosprawne	Z uwagi na charakter projektowanych przepisów rozporządzenia nie jest możliwe wskazanie wpływu projektu na osoby niepełnosprawne i osoby starsze.
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia nie będą miały bezpośredniego wpływu na konkurencyjność podmiotów gospodarczych funkcjonujących na terenie poszczególnych województw ani na politykę gospodarczą państwa.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia będą miały pozytywny wpływ na utrwalanie jednolitego wizerunku publicznych służb zatrudnienia w świadomości społecznej.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Przewiduje się, że rozporządzenie wejdzie w życie w I kwartale 2025 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ze względu na przedmiot regulacji nie jest przewidziana ewaluacja projektu, tym samym nie przewiduje się stosowania mierników.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Nie dotyczy.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA RODZINY, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ ¹⁾

z dnia

**w sprawie systemów teleinformatycznych stosowanych w publicznych służbach
zatrudnienia**

Na podstawie art. 26 ust. 5 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób postępowania w zakresie:

- 1) ogłaszania opisu minimalnych wymagań dla systemu teleinformatycznego lub oprogramowania stosowanego w publicznych służbach zatrudnienia zawierającego strukturę, wymaganą minimalną funkcjonalność, wymagania standaryzujące w zakresie bezpieczeństwa, wydajności i rozwoju systemu oraz zakres komunikacji między elementami struktury systemu, w tym zestawienie struktur dokumentów elektronicznych, formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących, o których mowa w art. 13 ust. 2 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1557 i 1717);
- 2) stwierdzania zgodności oprogramowania z opisem minimalnych wymagań oraz ogłaszania terminu dostosowania oprogramowania;
- 3) ogłaszania opisu wymagań określających minimalny zakres informacji o rynku pracy udostępnianej przez publiczne służby zatrudnienia oraz standardów obowiązujących w zakresie prezentacji tej informacji na stronach internetowych publicznych służb zatrudnienia.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) dokumentacji opisu wymagań – oznacza to szczegółowy opis wymagań, jakie powinno spełniać oprogramowanie;
- 2) ministrze – oznacza to ministra właściwego do spraw pracy;

¹⁾ Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – praca, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. poz. 2715).

- 3) okresie przejściowym – oznacza to okres od dnia ogłoszenia obowiązującej wersji opisu wymagań do dnia wskazanego w tym ogłoszeniu, w którym dopuszcza się użytkowanie oprogramowania zgodnego z wersją opisu wymagań obowiązującą przed dniem ogłoszenia obowiązującej wersji opisu wymagań;
- 4) opisie wymagań – oznacza to, zgodnie z ustawą z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, opis minimalnych wymagań dla oprogramowania, zawierający: wymaganą minimalną funkcjonalność, wymagania pozafunkcjonalne, wymagania w zakresie struktury oprogramowania oraz komunikacji pomiędzy elementami tej struktury i systemami zewnętrznymi w stosunku do niej; opis ten zawiera ponadto wymagania w stosunku do dokumentacji oprogramowania oraz specyfikację standardowej konfiguracji platformy sprzętowej, systemowej i bazodanowej do przeprowadzenia procedury zgodności;
- 5) procedurze zgodności – oznacza to działania mające na celu ustalenie zgodności oprogramowania z opisem wymagań;
- 6) producencie – oznacza to przedsiębiorcę, o którym mowa w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, 1222 i 1871), lub obywatela Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub osobę prawną posiadającą siedzibę w jednym z tych państw, posiadającego autorskie prawa majątkowe do oprogramowania;
- 7) scenariuszu testowym – oznacza to dokument zawierający opis kolejnych kroków procedury obsługi funkcjonalności testowanego oprogramowania, służący do weryfikacji realizacji przez oprogramowanie minimalnych wymagań funkcjonalnych;
- 8) siedzibie producenta – oznacza to, w przypadku przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną, miejsce zamieszkania, jeżeli to miejsce jest miejscem wykonywania działalności gospodarczej;
- 9) systemie teleinformatycznym lub oprogramowaniu – oznacza to system teleinformatyczny w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513) oprogramowanie, stosowane w publicznych służbach zatrudnienia, specjalizowane do wsparcia wykonania zadań określonych ustawą;
- 10) terminie dostosowawczym – oznacza to termin, do którego producenci są obowiązani zgłosić fakt dostosowania oprogramowania do obowiązującej wersji opisu wymagań;

- 11) typie oprogramowania – oznacza to oznaczony i opisany w dokumentacji opisu wymagań zakres stosowania części składowej oprogramowania objętego postępowaniem w zakresie stwierdzenia zgodności z wymaganiami, dla którego wydawane jest świadectwo zgodności;
- 12) ustawie – oznacza to ustawę z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia;
- 13) wersji opisu wymagań – oznacza to oznaczenie kolejnego ogłoszonego opisu wymagań.

§ 3. Minister ogłasza w dzienniku o zasięgu ogólnokrajowym i w Biuletynie Informacji Publicznej informacje o:

- 1) obowiązującej wersji opisu wymagań;
- 2) terminie dostosowawczym;
- 3) okresie przejściowym;
- 4) adresie internetowym, pod którym udostępniono dokumentację obowiązującej wersji opisu wymagań wraz z zestawem scenariuszy testowych.

§ 4. 1. Minister stwierdza zgodność oprogramowania z obowiązującą wersją opisu wymagań na podstawie procedury zgodności.

2. Stwierdzenie zgodności oprogramowania z obowiązującą wersją opisu wymagań następuje w świadectwie zgodności.

3. Świadectwo zgodności jest wydawane w drodze decyzji administracyjnej tylko dla oznaczonej nazwą i numerem wersji oprogramowania i tylko dla typów oprogramowania oznaczonych w dokumentacji obowiązującej wersji opisu wymagań.

§ 5. 1. Producent występuje do ministra z wnioskiem o wydanie świadectwa zgodności z obowiązującą wersją opisu wymagań dla oprogramowania.

2. Wniosek zawiera:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę producenta oraz adres jego siedziby;
- 2) imię, nazwisko i stanowisko służbowe osoby wyznaczonej do kontaktów w imieniu producenta w czasie trwania procedury zgodności;
- 3) wskazanie typów oprogramowania zgodnie z obowiązującą wersją opisu wymagań, dla których wnioskowane jest wydanie świadectwa zgodności;
- 4) oznaczenie nazwy i numeru wersji oprogramowania;
- 5) określenie platformy sprzętowej i systemowej oprogramowania w przypadku platformy sprzętowej lub systemowej innej niż określona w dokumentacji opisu wymagań, dla celów przeprowadzenia testów oprogramowania.

3. Numer wersji oprogramowania, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, tworzy się według wzoru „L-k-y-x”, gdzie:

- 1) przez symbol „L” należy rozumieć oznaczenie typu oprogramowania zgodnie z obowiązującą wersją opisu wymagań, z którym jest zgodne zgłoszone oprogramowanie;
- 2) przez symbol „k” należy rozumieć oznaczenie obowiązującej wersji opisu wymagań, z którą jest zgodne zgłoszone oprogramowanie;
- 3) przez symbol „y” należy rozumieć numer wersji oprogramowania danego producenta;
- 4) przez symbol „x” należy rozumieć numer kolejny aktualizacji wersji oprogramowania danego producenta.

4. Do wniosku producent dołącza sporządzone w języku polskim:

- 1) dokumentację oprogramowania określoną w dokumentacji opisu wymagań:
 - a) w przypadku złożenia pierwszego wniosku dla danej wersji oprogramowania – w pełnym zakresie,
 - b) w przypadku wniosku dotyczącego kolejnej wersji oprogramowania lub w przypadku aktualizacji oprogramowania – tylko zmienione fragmenty dokumentacji z właściwym odniesieniem do treści dokumentacji aktualizowanego oprogramowania;
- 2) pisemne oświadczenie:
 - a) o zgodności oprogramowania z obowiązującą wersją opisu wymagań,
 - b) o posiadaniu pełnych majątkowych praw autorskich do oprogramowania oraz o braku toczącego się postępowania sądowego, którego przedmiotem są prawa autorskie do zgłoszonego oprogramowania,
 - c) o przeprowadzeniu z wynikiem pozytywnym testu oprogramowania na podstawie załączonych scenariuszy testowych, które powinny pokrywać objęty sprawdzeniem zgodności z wymaganiami zakres funkcjonalności oprogramowania, z załączonym opisem wyniku testu,
 - d) potwierdzające, że nie otwarto jego likwidacji ani nie ogłoszono upadłości, wraz ze wskazaniem miejsca rejestracji stanowiącego podstawę do działalności na terenie Rzeczypospolitej Polskiej; w przypadku stwierdzenia nieprawdziwości oświadczenia minister odmawia wydania świadectwa zgodności lub cofa wydane świadectwo zgodności.

5. Dokumentację oprogramowania producent składa w postaci elektronicznej, na dwóch osobnych informatycznych nośnikach danych, przy czym minister może zażądać, w formie pisemnej, maksymalnie dwóch kopii pełnej dokumentacji lub jej dowolnych fragmentów.

6. W przypadku gdy wcześniejsze wersje zgłaszanego oprogramowania są już zainstalowane w publicznych służbach zatrudnienia, producent, oprócz dokumentów wymienionych w ust. 4, dołącza w postaci elektronicznej następujące dokumenty:

- 1) aktualny spis jednostek publicznych służb zatrudnienia, w których jest zainstalowane zgłaszane we wniosku oprogramowanie;
- 2) opis procedur postępowania związanych ze zmianą wersji zainstalowanego oprogramowania na wersję oprogramowania zgłoszonego w złożonym przez producenta wniosku.

§ 6. W przypadku gdy złożony wniosek nie spełnia wymagań, o których mowa w § 5 ust. 2 - 6, minister wzywa producenta do usunięcia braków, z zastrzeżeniem że ich nieusunięcie w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpoznania.

§ 7. Oświadczenia lub inne pisma składane ministrowi przez producenta w trakcie procedury zgodności zawierają co najmniej:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę producenta oraz adres jego siedziby;
- 2) nazwę i oznaczenie wersji oprogramowania;
- 3) opis przedmiotu sprawy.

§ 8. 1. Wnioski o wydanie świadectwa zgodności rozpatruje się w kolejności dat ich złożenia w urzędzie obsługującym ministra.

2. Przy ustalaniu kolejności rozpatrywania wniosków uwzględnia się konieczność zapewnienia ciągłości funkcjonowania oprogramowania posiadającego ważne świadectwo zgodności.

3. Datę nadania wniosku w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego albo w polskim urzędzie konsularnym uznaje się za datę złożenia wniosku w urzędzie obsługującym ministra.

§ 9. 1. W celu stwierdzenia zgodności oprogramowania z obowiązującą wersją opisu wymagań ocenia się kompletność załączonych do wniosku: dokumentacji oprogramowania, zestawu scenariuszy testowych, opisu wyniku testu przeprowadzonego przez producenta na podstawie załączonych scenariuszy testowych, będących udokumentowaniem poprawności działania oprogramowania.

2. Po dokonaniu oceny, o której mowa w ust. 1, sporządza się raport, który niezwłocznie przekazuje się producentowi.

3. Producent w terminie 7 dni od dnia otrzymania raportu może złożyć wyjaśnienia lub zgłosić umotywowane zastrzeżenia do wniosków w nim zawartych.

4. Niezłożenie wyjaśnień lub niezgłoszenie zastrzeżeń w terminie, o którym mowa w ust. 3, stanowi potwierdzenie wniosków zawartych w raporcie.

5. W przypadku gdy zastrzeżenia producenta nie zostaną uwzględnione, minister wzywa go do przedłożenia dokumentacji spełniającej wymagania w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania pod rygorem odmowy wydania świadectwa zgodności. W przypadku nieprzedłożenia dokumentacji w tym terminie minister odmawia w drodze decyzji administracyjnej wydania świadectwa zgodności.

6. W oparciu o wnioski zawarte w raporcie określonym w ust. 2 oraz o wyjaśnienia lub zastrzeżenia producenta określone w ust. 3 minister wydaje decyzję administracyjną w sprawie świadectwa zgodności lub informuje producenta o zastosowaniu rozszerzonej procedury zgodności.

§ 10. 1. W celu stwierdzenia zgodności oprogramowania z obowiązującą wersją opisu wymagań może być zastosowana rozszerzona procedura zgodności polegająca na wykonaniu jednej lub obydwu z następujących czynności:

- 1) przeglądu dokumentacji oprogramowania;
- 2) testu zgodności oprogramowania, zwanego dalej „testem zgodności”.

2. Po dokonaniu przeglądu dokumentacji oprogramowania, o której mowa w ust. 1 pkt 1, sporządza się raport z przeglądu, który niezwłocznie przekazuje się producentowi.

3. Przepisy § 9 ust. 3 - 6 stosuje się odpowiednio.

§ 11. 1. O przeprowadzeniu testu zgodności producent zawiadamiany jest na piśmie.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) termin i miejsce instalacji oprogramowania przez producenta w celu przeprowadzenia testu zgodności;
- 2) planowany termin zakończenia testu zgodności;
- 3) zobowiązanie producenta do dostarczenia sprzętu i oprogramowania niezbędnych do przeprowadzenia testu zgodności w przypadku, gdy oprogramowanie wymaga innej platformy sprzętowej, systemowej lub bazodanowej niż określone w obowiązującej wersji opisu wymagań do przeprowadzenia procedury zgodności.

§ 12. 1. Przed terminem, o którym mowa w § 11 ust. 2 pkt 1, producent dostarcza instalacyjną wersję oprogramowania wraz z instrukcją instalacji.

2. Producent na własny koszt instaluje oprogramowanie w miejscu wskazanym w zawiadomieniu, o którym mowa w § 11, oraz w takiej postaci, jaka jest przekazywana użytkownikowi.

3. Oprogramowanie jest instalowane z pustymi bazami danych. Na żądanie ministra producent dostarcza procedurę zapełnienia bazy danychadaną liczbą rekordów na potrzeby przeprowadzenia testów wydajnościowych.

4. Po zainstalowaniu oprogramowania producent wykonuje test poinstalacyjny, który sprawdza gotowość zainstalowanego oprogramowania do przeprowadzenia testu zgodności.

5. Po zainstalowaniu oprogramowania i wykonaniu testu poinstalacyjnego oprogramowania producent dokonuje wstępnej prezentacji sposobu obsługi oprogramowania.

§ 13. 1. Test zgodności przeprowadza się z uwzględnieniem wybranych zestawów scenariuszy testowych.

2. W czasie trwania testu zgodności jest wymagana obecność producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela, który udziela wszelkich informacji w sprawach związanych ze sposobem obsługi testowanego oprogramowania.

3. W trakcie przeprowadzania testu zgodności nie jest dopuszczalne wykonywanie bieżących poprawek lub aktualizacji testowanego oprogramowania w celu poprawy jego funkcjonalności lub usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości.

4. Minister może jednokrotnie przerwać przeprowadzanie testu zgodności na czas konieczny do usunięcia zgłoszonych problemów, jeżeli jego zakończenie w planowanym terminie nie jest możliwe ze względu na rodzaj stwierdzonych problemów, o czym zawiadamia producenta na piśmie, wyznaczając nowy termin zakończenia testu.

5. Minister może zakończyć test zgodności i w drodze decyzji administracyjnej odmówić wydania świadectwa zgodności, jeżeli po rozpoczęciu testu zostaną stwierdzone błędy kategorii 1 i 2k, o których mowa w § 14 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 lit. a, świadczące o poważnych brakach funkcjonalnych w oprogramowaniu.

§ 14. 1. Każdy problem testowy stwierdzony w trakcie przeprowadzania testu zgodności podlega zakwalifikowaniu do odpowiedniej kategorii.

2. Wyróżnia się następujące kategorie problemów testowych:

1) kategoria „1” - do której zalicza się problemy funkcjonalne blokujące możliwość użycia oprogramowania, a w szczególności powodujące zawieszenie jego pracy;

- 2) kategoria „2” - do której zalicza się problemy funkcjonalne nieblokujące możliwości użycia oprogramowania, a w szczególności brak implementacji wymagań funkcjonalnych lub ich nieprawidłową implementację; w obrębie tej kategorii wyróżnia się następujące podkategorie:
- a) kategoria „2k” - do której zalicza się problemy funkcjonalne powodujące, że nie jest możliwe poprawne wykonanie podstawowej funkcji merytorycznej oprogramowania, która zgodnie z dokumentacją oprogramowania i obowiązującą wersją opisu wymagań powinna być możliwa do zrealizowania,
 - b) kategoria „2n” - do której zalicza się problemy funkcjonalne powodujące, że wykonanie merytorycznej funkcji oprogramowania jest utrudnione, ale istnieje możliwość poprawnego wykonania danej funkcji w sposób inny niż to zdefiniowano w dokumentacji oprogramowania lub w obowiązującej wersji opisu wymagań,
 - c) kategoria „2r” - do której zalicza się pozostałe problemy kategorii 2;
- 3) kategoria „3” – do której zalicza się problemy w zakresie komunikacji z użytkownikiem, mogące mieć wpływ na poprawność pracy użytkownika z oprogramowaniem; do problemów tych zalicza się w szczególności:
- a) błędne lub brakujące kryteria sortowania,
 - b) niepoprawnie działające filtry,
 - c) błędne lub brakujące wartości domyślne pól danych,
 - d) błędne lub brakujące podpowiedzi,
 - e) błędne formaty danych,
 - f) niesygnalizowanie wypełnienia i brak sprawdzania wypełnienia obligatoryjnych pól danych,
 - g) nieprzestrzeganie przyjętych przez producenta standardów komunikacji w zakresie: wyglądu i formy ekranów, wyglądu i postaci komunikatów, struktury i postaci menu, użycia klawiszy funkcyjnych i przycisków,
 - h) niesygnalizowanie operacji wykonywanych dłużej niż 3 sekundy: czasu dostępu do danych wyszukiwanych na listach i w słownikach według zadanych kryteriów wyszukiwania, czasu wykonywania złożonych operacji w bazie,
 - i) brak ograniczeń w oprogramowaniu blokujących możliwość swobodnego doboru liczby i rodzaju podstawowych wartości, niezgodnych z obowiązującymi przepisami prawnymi,

- j) problemy w zakresie wydajności, oznaczające brak spełnienia opisanych wymagań wydajnościowych, formułowanych w kategoriach czasu reakcji na działanie użytkownika oraz liczby danych i dokumentów przetwarzanych przez system teleinformatyczny;
- 4) kategoria „P” - do której zalicza się problemy w zakresie polonizacji treści komunikatów, podpowiedzi oraz opisów etykiet pól.

§ 15. 1. W terminie 7 dni od dnia zakończenia testu zgodności minister sporządza raport z przebiegu tego testu, który przekazuje niezwłocznie producentowi.

2. W raporcie przedstawia się w szczególności problemy testowe stwierdzone w trakcie przeprowadzania testu zgodności wraz z określeniem ich kategorii.

3. Przepisy § 9 ust. 3, 4 i 6 stosuje się odpowiednio.

§ 16. Producent uzyskuje świadectwo zgodności, jeżeli podczas procedury zgodności zostanie stwierdzone, że oprogramowanie spełnia wymagania zawarte w dokumentacji obowiązującej wersji opisu wymagań.

§ 17. 1. Świadectwo zgodności wydaje się:

- 1) na czas nieokreślony albo
- 2) na czas określony, w tym:
 - a) warunkowe świadectwo zgodności albo
 - b) przejściowe świadectwo zgodności.
2. Świadectwo zgodności zawiera:
 - 1) datę wydania i datę początku ważności świadectwa;
 - 2) numer wersji opisu wymagań;
 - 3) nazwę oprogramowania;
 - 4) oznaczenie wersji oprogramowania;
 - 5) typ lokalizacji, na jaki wydano świadectwo;
 - 6) imię i nazwisko lub nazwę producenta oraz adres jego siedziby;
 - 7) numer świadectwa zgodności;
 - 8) termin ważności świadectwa - w przypadku wydania warunkowego albo przejściowego świadectwa zgodności.

§ 18. 1. Warunkowe świadectwo zgodności może być wydane w przypadku stwierdzenia nieznaczących uchybień i rozbieżności pomiędzy funkcjonalnością oprogramowania a obowiązującą wersją opisu wymagań, oznaczających niewystąpienie problemów kategorii 1 i

2k oraz nieliczne, w stosunku do rozmiaru oprogramowania, wystąpienie błędów pozostałych kategorii wymienionych w § 14 ust. 2 pkt 2 lit. b i c oraz pkt 3 i 4.

2. Warunkowe świadectwo zgodności traci ważność z dniem określonym w tym świadectwie.

3. Producent, któremu wydano warunkowe świadectwo zgodności, usuwa uchybienia lub rozbieżności w funkcjonowaniu oprogramowania i nie później niż na 30 dni przed dniem upływu jego ważności określonym w świadectwie zgłasza poprawione oprogramowanie do powtórnej procedury zgodności.

4. Przeprowadzając powtórą procedurę zgodności, w przypadku wydania warunkowego świadectwa zgodności, minister może ograniczyć zakres tej procedury do obszarów funkcjonalnych oprogramowania zakwestionowanych podczas poprzedniej procedury.

5. Do powtórnej procedury zgodności stosuje się przepisy § 5 – 17.

§ 19. 1. Przejściowe świadectwo zgodności może być wydane w przypadku, gdy oprogramowanie zgłoszone do procedury zgodności nie spełnia wszystkich wymagań zawartych w obowiązującej wersji opisu wymagań na skutek zaprzestania przez producenta rozwoju oprogramowania z powodu podjętych prac dotyczących wytworzenia nowej wersji oprogramowania w zmienionej technologii informatycznej.

2. Przejściowe świadectwo zgodności jest wydawane na oprogramowanie, które uzyskało wcześniej świadectwo zgodności lub warunkowe świadectwo zgodności.

3. Przejściowe świadectwo zgodności jest wydawane na okres konieczny do wdrożenia przez producenta nowego oprogramowania, które uzyska świadectwo zgodności, nie na dłużej jednak niż na okres 12 miesięcy od dnia jego doręczenia.

4. Do czasu pełnego wdrożenia nowej wersji oprogramowania dopuszcza się użytkowanie dwóch wersji oprogramowania w jednej lokalizacji.

§ 20. 1. Producent posiadający dla oprogramowania świadectwo zgodności wydane dla wersji opisu wymagań bezpośrednio poprzedzającej obowiązującą wersję opisu wymagań zgłasza dostosowane oprogramowanie do procedury zgodności w terminie dostosowawczym.

2. W przypadku niezgłoszenia oprogramowania do procedury zgodności w terminie dostosowawczym lub niewykonania aktualizacji oprogramowania w okresie przejściowym minister w drodze decyzji administracyjnej, z dniem upływu terminu dostosowawczego, cofa z urzędu świadectwo zgodności wydane dla tego oprogramowania.

3. Świadcstwo zgodności wydane dla wersji opisu wymagań bezpośrednio poprzedzającej obowiązującą wersję opisu wymagań traci ważność z upływem okresu przejściowego.

4. W wyjątkowych przypadkach z przyczyn niezawinionych przez producenta minister może wyznaczyć producentowi indywidualny termin dostosowawczy lub okres przejściowy.

5. Minister ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej informację o utracie ważności świadectwa zgodności dla oprogramowania wydanego producentowi wraz z uzasadnieniem.

§ 21. 1. Producent, którego oprogramowanie uzyskało świadectwo zgodności, przekazuje użytkownikom aktualizacje oprogramowania związane z jego utrzymaniem, usuwające stwierdzone w czasie eksploatacji nieprawidłowości, jak również, mając na względzie dbałość o rozwój oprogramowania, zawierające zmiany zapewniające poprawną obsługę zgodną z obowiązującym stanem prawnym.

2. Minister może wezwać producenta, którego oprogramowanie posiada ważne świadectwo zgodności, do okresowego przeglądu tego oprogramowania w celu potwierdzenia jego właściwego funkcjonowania, o którym mowa w ust. 1. Przepisy § 9 ust. 2 - 4 stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku nieprzekazania oprogramowania wraz z dokumentacją do przeglądu, o którym mowa w ust. 2, lub w przypadku stwierdzenia niewłaściwego funkcjonowania oprogramowania minister może w drodze decyzji administracyjnej cofnąć świadectwo zgodności wydane producentowi dla tego oprogramowania.

4. Producent, dokonując aktualizacji oprogramowania, o której mowa w ust. 1, pomiędzy ogłoszeniami kolejnych wersji opisu wymagań, nadaje kolejne numery wersji oprogramowania, zgodnie z § 5 ust. 3 przez zmianę dwóch ostatnich członów numeru wersji oprogramowania oznaczonych symbolami „y” i „x”. Kolejne aktualizacje oprogramowania wykonywane w ramach danej wersji opisu wymagań nie wymagają wydania nowego świadectwa zgodności.

§ 22. Producent może wystąpić ponownie z wnioskiem o wydanie świadectwa zgodności dla oprogramowania nie wcześniej niż po upływie 6 miesięcy od dnia cofnięcia świadectwa zgodności na podstawie § 5 ust. 4 pkt 2 lit. d, § 20 ust. 2 lub § 21 ust. 3 lub od dnia odmowy wydania świadectwa zgodności.

§ 23. Minister ogłasza w dzienniku o zasięgu ogólnokrajowym i w Biuletynie Informacji Publicznej informacje o:

- 1) obowiązującej wersji opisu wymagań określających minimalny zakres informacji o rynku pracy udostępnianej przez publiczne służby zatrudnienia oraz standardach obowiązujących w zakresie prezentacji tej informacji na stronach internetowych publicznych służb zatrudnienia;
- 2) terminie dostosowania stron internetowych publicznych służb zatrudnienia do ogłoszonej wersji opisu wymagań;
- 3) adresie internetowym, pod którym udostępniono dokumentację obowiązującej wersji opisu wymagań, o których mowa w punkcie 1.

§ 24. Wersja opisu wymagań obowiązująca w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zachowuje ważność do dnia ogłoszenia na podstawie niniejszego rozporządzenia obowiązywania nowej wersji opisu wymagań.

§ 25. 1. Świadectwa homologacji i świadectwa zgodności wydane na podstawie dotychczasowych przepisów zachowują ważność do dnia wydania świadectw zgodności na podstawie niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem § 20 ust. 2.

2. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 26. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia²).

**MINISTER RODZINY, PRACY
I POLITYKI SPOŁECZNEJ**

**w porozumieniu
MINISTER CYFRYZACJI**

² Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 30 maja 2011 r. w sprawie systemów teleinformatycznych stosowanych w publicznych służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. 754), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 456 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz.).

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 26 ust. 5 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „ustawą”. Powyższa ustawa zastąpiła w analogicznym zakresie ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 475, z późn. zm).

Na mocy ustawy wprowadzono w art. 26 ust 5 delegację ustawową do określenia w drodze rozporządzenia opisu systemów teleinformatycznych stosowanych w publicznych służbach zatrudnienia, wymagań standaryzujących w zakresie bezpieczeństwa, wydajności i rozwoju systemów oraz sposobu postępowania w zakresie stwierdzenia zgodności oprogramowania z opisem systemu. W związku z powyższym dotychczasowe rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 30 maja 2011 r. w sprawie systemów teleinformatycznych stosowanych w publicznych służbach zatrudnienia (Dz. U. z 2011 r. poz. 754) traci moc. Tym samym konieczne jest wydanie nowego rozporządzenia, które merytorycznie nie ulega zmianie.

W projektowanym rozporządzeniu dokonano zmiany technicznej, która do tej pory nie była wprowadzona ze względu na brak wpływu na istotę rozporządzenia, a które porządkuje definicje pojęć w zakresie aktualizacji odnośników do aktów prawnych, tj. w definicji „producenta” dotychczasowy odnośnik do ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, w związku z jej uchyleniem, został zastąpiony odnośnikiem do ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.).

Pozostałe przepisy rozporządzenia pozostają bez zmian.

Proponuje się, aby rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. 2017 r. poz. 248, z późn. zm.) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2024 r. poz. 806) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w zakładce „Projekty aktów prawnych” oraz na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 30 maja 2011 r. w sprawie systemów teleinformatycznych stosowanych w publicznych służbach zatrudnienia (Dz. U. z

2011 r. poz. 754) zostało notyfikowane przez Komisję Europejską w dniu 4 lutego 2011 r. pod numerem 2011/0055/PL, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597). Obecne zmiany w rozporządzeniu, które są wprowadzone nie wymagają notyfikacji, ponieważ nie wpływają w żaden sposób na istotę rozporządzenia.

W związku z powyższym projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia nie wymaga notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702, z późn. zm.). Projekt rozporządzenia jest zgodny z obowiązującymi regulacjami Unii Europejskiej w tym zakresie i nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Projekt rozporządzenia nie narusza przepisów prawa Unii Europejskiej dotyczących równego traktowania kobiet i mężczyzn.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny oraz na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Projektowana regulacja nie stwarza zagrożeń korupcyjnych.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie systemów teleinformatycznych stosowanych w publicznych służbach zatrudnienia Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Ministerstwo Cyfryzacji Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu: Pani Agnieszka Dziemianowicz-Bąk – Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Dorota Dołkowska – Zastępca Dyrektora Departamentu Informatyki w MRPiPS e-mail: dorota.dolkowska@mrips.gov.pl Irena Bąk – Naczelnik wydziału w Departamencie Informatyki w MRPiPS, tel.: +48 538 117 773, e-mail: irena.bak@mrips.gov.pl	Data sporządzenia Źródło: Art. 26 ust. 5 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...) Nr w wykazie prac

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?			
W związku z wejściem w życie z dniem r. ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...), która zastąpiła ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 475, z późn. zm.), zawierającą w art. 4 ust. 2 delegację dla ministra właściwego do spraw pracy do wydania, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, rozporządzenia w sprawie systemów teleinformatycznych stosowanych w publicznych służbach zatrudnienia. Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia o analogicznym brzmieniu zawartego w art. 26 ust. 5 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Z dniem wejścia w życie projektowanego rozporządzenia utraci moc rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 30 maja 2011 r. w sprawie systemów teleinformatycznych stosowanych w publicznych służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. 754).			
2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt			
W projektowanym rozporządzeniu dokonano zmiany technicznej, która do tej pory nie była wprowadzona ze względu na brak wpływu na istotę rozporządzenia, a która porządkuje definicje pojęć w zakresie aktualizacji odnośników do aktów prawnych, tj. w definicji „producenta” dotychczasowy odnośnik do ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, w związku z jej uchynieniem, został zastąpiony odnośnikiem do ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.). Pozostałe przepisy rozporządzenia pozostają bez zmian.			
3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?			
Projekt rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej z uwagi na krajowy charakter projektowanej regulacji. Projektowane rozwiązania nie podlegają regulacjom w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE.			
4. Podmioty, na które oddziałuje projekt			
Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Powiaty/Powiatowe Urzędy Pracy	340	Dane administracyjne	Będą korzystać z uaktualnionych systemów
5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji			
Projekt regulacji, zgodnie z wymogami określonymi w art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 o działalności lobbingsowej w procesie stosowania prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.), zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji			

Publicznej Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w zakładce „Projekty aktów prawnych” oraz na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia zostanie przesłany, na podstawie art. 8 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. z 2024 r. poz. 949), do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projektowane rozporządzenie nie zostanie przesłane do konsultacji z partnerami społecznymi, nie dotyczy bowiem zakresu zadań związków zawodowych ani organizacji pracodawców.

Projektowane rozporządzenie nie zostanie skierowane do konsultacji publicznych, gdyż nie zawiera rozwiązań mających znaczenie społeczno-gospodarcze.

Notyfikacja

Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 30 maja 2011 r. w sprawie systemów teleinformatycznych stosowanych w publicznych służbach zatrudnienia (Dz. U. z 2011 r. Nr 130, poz. 754) zostało notyfikowane przez Komisję Europejską w dniu 4 lutego 2011 r. pod numerem 2011/0055/PL, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597). Wprowadzone zmiany w rozporządzeniu nie wymagają notyfikacji, ponieważ nie wpływają w żaden sposób na istotę rozporządzenia. Mając na uwadze powyższe, projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych												
(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wydatki: Projektowane rozporządzenie nie powoduje skutków finansowych dla sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Bez wpływu.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Bez wpływu.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Bez wpływu.						
	(dodaj/usuń)							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
	(dodaj/usuń)							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców. Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na sytuację osób niepełnosprawnych oraz osób starszych. Projektowane rozporządzenie nie wywiera wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.						

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie będzie wywierało wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☒ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Nie wpływa na pozostałe obszary.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie dotyczy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA RODZINY, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾
z dnia

w sprawie klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy

Na podstawie art. 29 ust. 3 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) klasyfikację zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy, zwaną dalej „klasyfikacją”, stanowiącą załącznik do rozporządzenia,
- 2) zakres danych niezbędnych do wnioskowania o wprowadzenie zmiany w klasyfikacji zawodów i specjalności .

§ 2.1. Zakres danych niezbędnych do wnioskowania o wprowadzenie zmiany w klasyfikacji zawodów i specjalności obejmuje:

- 1) rodzaj wnioskowanej zmiany w klasyfikacji;
- 2) dane wnioskodawcy zgłaszającego zmianę: nazwę wnioskodawcy, adres siedziby i miejsce prowadzenia działalności, numer identyfikacji podatkowej NIP, numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej REGON;
- 3) imię i nazwisko osoby wskazanej przez wnioskodawcę do kontaktów, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej do kontaktu;
- 4) nazwę zawodu lub specjalności, grupę elementarną w obowiązującej klasyfikacji, której dotyczy wnioskowana zmiana;
- 5) uzasadnienie celowości wprowadzenia zmiany w klasyfikacji.

¹⁾ Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – praca, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. poz. 2715).

2. W przypadku wnioskowania o wprowadzenie nowego zawodu lub specjalności do klasyfikacji dodatkowo wniosek powinien zawierać:

1) opis zawodu lub specjalności zawierający krótką syntezę zawodu lub specjalności oraz najważniejsze zadania zawodowe;

2) informacje dotyczące wymaganego wykształcenia oraz regulacji prawnych dotyczących danego zawodu lub specjalności, jeśli takie obowiązują.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia ²⁾.

MINISTER
RODZINY, PRACY I POLITYKI
SPOŁECZNEJ

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 7 sierpnia 2014 r. w sprawie klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy oraz zakresu jej stosowania (Dz. U. z 2018 r. poz. 227, z 2021 r. poz. 2285, z 2022 r. poz. 853 oraz z 2024 r. poz. 1372), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 456 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz.U. poz. ...).

Załącznik do rozporządzenia Ministra Rodziny,
Pracy i Polityki Społecznej z dnia ... w sprawie
klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby
rynku pracy
(Dz. U. poz. ...)

KLASYFIKACJA ZAWODÓW I SPECJALNOŚCI NA POTRZEBY RYNKU PRACY

STRUKTURA KLASYFIKACJI ZAWODÓW I SPECJALNOŚCI

- 1 PRZEDSTAWICIELE WŁADZ PUBLICZNYCH, WYŻSI URZĘDNICY
I KIEROWNICY**
- 11 Przedstawiciele władz publicznych, wyżsi urzędnicy i dyrektorzy generalni**
- 111 Przedstawiciele władz publicznych i wyżsi urzędnicy**
- 1111 Przedstawiciele władz publicznych**
 - 111101 Parlamentarzysta
 - 111102 Polityk (minister, sekretarz / podsekretarz stanu)
 - 111103 Przedstawiciel władzy samorządowej (marszałek, starosta, radny)
 - 111190 Pozostali przedstawiciele władz publicznych
- 1112 Wyżsi urzędnicy administracji rządowej**
 - 111201 Wyższy urzędnik państwowy
 - 111202 Wyższy urzędnik placówki dyplomatycznej
 - 111290 Pozostali wyżsi urzędnicy administracji rządowej
- 1113 Wyżsi urzędnicy władz samorządowych**
 - 111301 Wyższy urzędnik samorządowy
- 1114 Zawodowi działacze organizacji członkowskich**
 - 111401 Zawodowy działacz organizacji komercyjnej / pracodawców
 - 111402 Zawodowy działacz organizacji politycznej
 - 111403 Zawodowy działacz organizacji pozarządowej
 - 111404 Zawodowy działacz organizacji zawodowej
 - 111405 Zawodowy działacz organizacji związkowej
 - 111490 Pozostali zawodowi działacze organizacji członkowskich
- 112 Dyrektorzy generalni i zarządzający**
- 1120 Dyrektorzy generalni i zarządzający**
 - 112001 Dyrektor do spraw administracyjnych
 - 112002 Dyrektor do spraw badawczo-rozwojowych
 - 112003 Dyrektor do spraw energetyki
 - 112004 Dyrektor do spraw informatyki / informacji
 - 112005 Dyrektor do spraw personalnych
 - 112006 Dyrektor finansowy
 - 112007 Dyrektor generalny
 - 112008 Dyrektor handlowy
 - 112009 Dyrektor logistyki
 - 112010 Dyrektor marketingu

- 112011 Dyrektor operacyjny
- 112012 Dyrektor produkcji
- 112013 Dyrektor rozwoju biznesu
- 112014 Dyrektor sprzedaży
- 112015 Dyrektor techniczny
- 112016 Dyrektor wykonawczy
- 112017 Prezes
- 112018 Rektor
- 112019 Syndyk
- 112020 Dyrektor do spraw wdrożeń i rozwoju technologii
- 112090 Pozostali dyrektorzy generalni i zarządzający
- 12 Kierownicy do spraw zarządzania i handlu**
- 121 Kierownicy do spraw obsługi biznesu i zarządzania**
- 1211 Kierownicy do spraw finansowych**
- 121101 Główny księgowy
- 121102 Kierownik biura rachunkowego
- 121103 Kierownik działu finansowego
- 121190 Pozostali kierownicy do spraw finansowych
- 1212 Kierownicy do spraw zarządzania zasobami ludzkimi**
- 121201 Kierownik działu kadr i płac
- 121202 Kierownik działu szkoleń
- 121203 Kierownik działu zarządzania zasobami ludzkimi
- 121204 Kierownik przedsiębiorstwa świadczącego usługi z zakresu zarządzania zasobami ludzkimi
- 121290 Pozostali kierownicy do spraw zarządzania zasobami ludzkimi
- 1213 Kierownicy do spraw strategii i planowania**
- 121301 Dyrektor departamentu
- 121302 Kierownik do spraw strategii i planowania
- 121303 Naczelnik / kierownik wydziału
- 121390 Pozostali kierownicy do spraw strategii i planowania
- 1219 Kierownicy do spraw obsługi biznesu i zarządzania gdzie indziej niesklasyfikowani**
- 121901 Kierownik działu administracyjno-gospodarczego
- 121902 Kierownik przedsiębiorstwa świadczącego usługi z zakresu obsługi biznesu
- 121903 Kierownik przedsiębiorstwa świadczącego usługi osobiste i porządkowe
- 121904 Kierownik projektu
- 121990 Pozostali kierownicy do spraw obsługi biznesu i zarządzania gdzie indziej niesklasyfikowani
- 122 Kierownicy do spraw sprzedaży, marketingu i rozwoju**
- 1221 Kierownicy do spraw marketingu i sprzedaży**
- 122101 Kierownik do spraw marketingu
- 122102 Kierownik do spraw sprzedaży
- 122103 Kierownik przedsiębiorstwa świadczącego usługi z zakresu marketingu i sprzedaży
- 122104 Kierownik do spraw marketingu internetowego
- 122105 Kierownik do spraw marketingu sieciowego (wielopoziomowego)
- 122106 Regionalny kierownik sprzedaży
- 122107 Kierownik domu aukcyjnego

- 122190 Pozostali kierownicy do spraw marketingu i sprzedaży
- 1222 Kierownicy do spraw reklamy i public relations**
- 122201 Kierownik agencji reklamowej
- 122202 Kierownik działu reklamy / promocji / public relations
- 122290 Pozostali kierownicy do spraw reklamy i public relations
- 1223 Kierownicy do spraw badań i rozwoju**
- 122301 Kierownik do spraw rozwoju produktu
- 122302 Kierownik działu badawczo-rozwojowego
- 122390 Pozostali kierownicy do spraw badań i rozwoju
- 13 Kierownicy do spraw produkcji i usług**
- 131 Kierownicy produkcji w rolnictwie, leśnictwie i rybactwie**
- 1311 Kierownicy produkcji w rolnictwie i leśnictwie**
- 131101 Kierownik produkcji w przedsiębiorstwie rolnym
- 131102 Kierownik przedsiębiorstwa usługowego związanego z leśnictwem
- 131103 Kierownik w gospodarce leśnej
- 131104 Kierownik produkcji w przedsiębiorstwie ogrodniczym
- 131105 Kierownik produkcji w przedsiębiorstwie hodowlanym
- 131190 Pozostali kierownicy produkcji w rolnictwie i leśnictwie
- 1312 Kierownicy produkcji w zakładach akwakultury i rybołówstwie**
- 131201 Kierownik produkcji w zakładach akwakultury
- 131202 Kierownik przedsiębiorstwa w rybołówstwie
- 131290 Pozostali kierownicy produkcji w zakładach akwakultury i rybołówstwie
- 132 Kierownicy w górnictwie, przemyśle, budownictwie i dystrybucji**
- 1321 Kierownicy do spraw produkcji przemysłowej**
- 132102 Kierownik do spraw kontroli jakości
- 132103 Kierownik produkcji w przemyśle
- 132104 Kierownik małego przedsiębiorstwa w przemyśle przetwórczym
- 132105 Kierownik utrzymania ruchu
- 132190 Pozostali kierownicy do spraw produkcji przemysłowej
- 1322 Kierownicy w górnictwie**
- 132201 Kierownik działu ruchu zakładu górniczego lub zakładu
- 132202 Kierownik jednostki ratownictwa górniczego
- 132204 Kierownik ruchu zakładu górniczego lub zakładu
- 132290 Pozostali kierownicy w górnictwie
- 1323 Kierownicy do spraw budownictwa**
- 132301 Kierownik budowy
- 132302 Kierownik małego przedsiębiorstwa budowlanego
- 132390 Pozostali kierownicy do spraw budownictwa
- 1324 Kierownicy do spraw logistyki i dziedzin pokrewnych**
- 132401 Kierownik działu logistyki
- 132402 Kierownik działu transportu
- 132403 Kierownik działu zakupów
- 132404 Kierownik magazynu
- 132405 Kierownik przedsiębiorstwa spedycyjnego
- 132406 Kierownik przedsiębiorstwa transportowego
- 132407 Zawiadowca stacji
- 132408 Kierownik punktu skupu
- 132409 Kierownik do spraw handlu zagranicznego

- 132410 Kierownik do spraw optymalizacji zasobów
- 132411 Kierownik do spraw transportu rurociągowego
- 132412 Kierownik do spraw zarządzania flotą samochodową
- 132490 Pozostali kierownicy do spraw logistyki i dziedzin pokrewnych
- 133 Kierownicy do spraw technologii informatycznych i telekomunikacyjnych**
- 1330 Kierownicy do spraw technologii informatycznych i telekomunikacyjnych**
- 133001 Kierownik działu informatyki
- 133002 Kierownik działu w przedsiębiorstwie telekomunikacyjnym
- 133003 Kierownik przedsiębiorstwa informatycznego
- 133004 Kierownik przedsiębiorstwa telekomunikacyjnego
- 133005 Kierownik rozwoju technologii informatycznych
- 133006 Kierownik rozwoju technologii telekomunikacyjnych
- 133007 Kierownik sieci informatycznych
- 133090 Pozostali kierownicy do spraw technologii informatycznych i telekomunikacyjnych
- 134 Kierownicy / dyrektorzy w instytucjach usług wyspecjalizowanych**
- 1341 Kierownicy w instytucjach opieki nad dziećmi**
- 134101 Kierownik centrum rozrywki dla dzieci
- 134102 Kierownik przedszkola
- 134104 Kierownik żłobka / klubu dziecięcego
- 134105 Kierownik placówki wsparcia dziennego
- 134106 Dyrektor ośrodka adopcyjnego
- 134107 Dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej
- 134190 Pozostali kierownicy / dyrektorzy w instytucjach opieki nad dziećmi
- 1342 Kierownicy w instytucjach opieki zdrowotnej**
- 134201 Kierownik hospicjum
- 134202 Kierownik komórki organizacyjnej podmiotu leczniczego
- 134204 Kierownik podmiotu leczniczego
- 134205 Pielęgniarka oddziałowa
- 134206 Położna oddziałowa
- 134207 Lekarz ordynator oddziału
- 134290 Pozostali kierownicy w instytucjach opieki zdrowotnej
- 1343 Kierownicy w instytucjach opieki nad osobami starszymi**
- 134301 Kierownik domu spokojnej starości
- 134390 Pozostali kierownicy w instytucjach opieki nad osobami starszymi
- 1344 Kierownicy w instytucjach pomocy społecznej**
- 134402 Kierownik domu pomocy społecznej
- 134403 Kierownik działu w instytucjach pomocy społecznej
- 134404 Kierownik ośrodka pomocy rodzinie
- 134490 Pozostali kierownicy w instytucjach pomocy społecznej
- 1345 Kierownicy w instytucjach edukacyjnych**
- 134501 Dyrektor szkoły
- 134502 Dziekan
- 134503 Kierownik warsztatów szkolnych
- 134590 Pozostali kierownicy w instytucjach edukacyjnych
- 1346 Kierownicy w instytucjach finansowych i ubezpieczeniowych**
- 134601 Kierownik agencji doradztwa finansowego
- 134602 Kierownik agencji ubezpieczeniowej

- 134603 Kierownik działu operacji finansowych
- 134605 Kierownik placówki bankowej
- 134690 Pozostali kierownicy instytucji finansowych i ubezpieczeniowych
- 1349 Kierownicy w instytucjach usług wyspecjalizowanych gdzie indziej niesklasyfikowani**
- 134901 Dyrektor aresztu śledczego / zakładu karnego
- 134902 Dyrektor zakładu dla nieletnich
- 134903 Kierownik agencji ochrony mienia i osób
- 134904 Kierownik firmy audytorskiej
- 134905 Kierownik kancelarii prawnej
- 134906 Kierownik agencji filmowej / telewizyjnej
- 134907 Kierownik archiwum
- 134908 Kierownik biblioteki
- 134909 Kierownik galerii sztuki
- 134910 Kierownik muzeum
- 134911 Komendant policji (powiatowy, miejski, rejonowy, komisariatu)
- 134912 Komendant straży gminnej / miejskiej
- 134913 Komendant powiatowy / miejski państwowej straży pożarnej
- 134914 Kierownik rewiru / posterunku policji
- 134915 Kierownik wydawnictwa
- 134916 Prezes / dyrektor sądu
- 134990 Pozostali kierownicy w instytucjach usług wyspecjalizowanych gdzie indziej niesklasyfikowani
- 14 Kierownicy w branży hotelarskiej, handlu i innych branżach usługowych**
- 141 Kierownicy w gastronomii i hotelarstwie**
- 1411 Kierownicy w hotelarstwie**
- 141101 Kierownik działu w hotelu
- 141102 Kierownik hostelu / motelu
- 141103 Kierownik hotelu
- 141104 Kierownik pensjonatu
- 141190 Pozostali kierownicy w hotelarstwie
- 1412 Kierownicy w gastronomii**
- 141201 Kierownik działu w lokalu gastronomicznym
- 141202 Kierownik lokalu gastronomicznego
- 141203 Kierownik do spraw kateringów
- 141290 Pozostali kierownicy w gastronomii
- 142 Kierownicy do spraw handlu detalicznego i hurtowego**
- 1420 Kierownicy w handlu detalicznym i hurtowym**
- 142001 Kierownik działu w handlu detalicznym
- 142002 Kierownik działu w handlu hurtowym
- 142003 Kierownik hurtowni
- 142004 Kierownik sklepu / supermarketu
- 142005 Kierownik apteki
- 142006 Kierownik sieci sklepów
- 142090 Pozostali kierownicy w handlu detalicznym i hurtowym
- 143 Kierownicy do spraw innych typów usług**
- 1431 Kierownicy do spraw sportu, rekreacji i rozrywki**
- 143101 Kierownik agencji do spraw usług sportowych / turystycznych / kulturalnych

- 143102 Kierownik obiektu sportowego
- 143103 Kierownik ogrodu zoologicznego
- 143104 Kierownik zakładu bukmacherskiego / kolektury / loterii
- 143105 Kierownik domu kultury
- 143107 Kierownik kasyna
- 143108 Kierownik kina
- 143109 Kierownik klubu fitness
- 143110 Kierownik klubu sportowego
- 143112 Kierownik parku rozrywki / cyrku
- 143114 Kierownik siłowni
- 143115 Kierownik szkoły jeździeckiej
- 143116 Dyrektor teatru
- 143117 Kierownik szkoły tańca
- 143118 Dyrektor filharmonii / opery / operetki / orkiestry
- 143119 Dyrektor zespołu pieśni i tańca / chóru
- 143190 Pozostali kierownicy do spraw sportu, rekreacji i rozrywki
- 1439 Kierownicy do spraw innych typów usług gdzie indziej niesklasyfikowani**
- 143901 Kierownik biura podróży
- 143902 Kierownik biura tłumaczeń
- 143903 Kierownik centrum handlowego
- 143904 Kierownik centrum konferencyjnego
- 143905 Kierownik centrum obsługi telefonicznej (kierownik call center)
- 143906 Kierownik do spraw windykacji
- 143907 Kierownik firmy sprzątajacej
- 143908 Kierownik kempingu
- 143909 Kierownik / właściciel zakładu usługowego
- 143910 Kierownik / właściciel stacji paliw
- 143911 Kierownik / właściciel szkoły jazdy
- 143912 Kierownik salonu odnowy biologicznej
- 143913 Kierownik salonu pielęgnacji urody
- 143990 Pozostali kierownicy do spraw innych typów usług gdzie indziej niesklasyfikowani

2 SPECJALIŚCI

21 Specjaliści nauk fizycznych, matematycznych i technicznych

211 Fizycy, chemicy i specjaliści nauk o Ziemi

2111 Fizycy i astronomowie

- 211101 Astrofizyk
- 211102 Astronom
- 211103 Fizyk
- 211104 Fizyk medyczny
- 211190 Pozostali fizycy i astronomowie

2112 Meteorolodzy

- 211201 Hydrometeorolog
- 211202 Meteorolog
- 211203 Synoptyk
- 211204 Klimatolog
- 211290 Pozostali meteorolodzy

2113 Chemicy

- 211301 Chemik
- 211302 Chemik – technologia chemiczna
- 211303 Agrochemik
- 211304 Perfumiarz
- 211390 Pozostali chemicy

2114 Specjaliści nauk o Ziemi

- 211401 Geofizyk
- 211402 Geograf
- 211403 Geolog
- 211404 Hydrograf morski
- 211405 Hydrolog
- 211406 Oceanolog
- 211407 Paleontolog
- 211490 Pozostali specjaliści nauk o Ziemi

212 Matematycy, aktuariusze i statystycy

2120 Matematycy, aktuariusze i statystycy

- 212001 Aktuariusz
- 212002 Matematyk
- 212003 Demograf
- 212004 Statystyk
- 212090 Pozostali matematycy, aktuariusze i statystycy

213 Specjaliści nauk biologicznych i dziedzin pokrewnych

2131 Biolodzy i pokrewni

- 213101 Botanik
- 213102 Biochemik
- 213103 Biofizyk
- 213104 Bioinżynier
- 213105 Biolog
- 213106 Biotechnolog
- 213107 Genetyk
- 213108 Mikrobiolog
- 213109 Bioinformatyk
- 213110 Fizjolog
- 213190 Pozostali biolodzy i pokrewni

2132 Specjaliści w zakresie rolnictwa, leśnictwa i pokrewni

- 213201 Doradca rolniczy
- 213202 Gleboznawca
- 213203 Inżynier leśnictwa
- 213204 Inżynier ogrodnictwa
- 213205 Inżynier rolnictwa
- 213206 Inżynier rybactwa
- 213207 Inżynier zootechniki
- 213208 Klasyfikator gruntów
- 213209 Rzeczoznawca rolniczy
- 213290 Pozostali specjaliści w zakresie rolnictwa, leśnictwa i pokrewni

2133 Specjaliści do spraw ochrony środowiska

- 213301 Audytor środowiskowy

- 213302 Ekolog
- 213303 Specjalista ochrony środowiska
- 213390 Pozostali specjaliści do spraw ochrony środowiska
- 214 Inżynierowie (z wyłączeniem elektrotechnologii)**
- 2141 Inżynierowie do spraw przemysłu i produkcji**
- 214101 Inżynier normowania pracy
- 214102 Inżynier organizacji i planowania produkcji
- 214103 Inżynier utrzymania ruchu
- 214104 Inżynier zaopatrzenia, transportu i magazynowania
- 214105 Konsultant komitetu technicznego
- 214107 Normalizator
- 214108 Specjalista do spraw audytu zabezpieczenia
- 214109 Specjalista kontroli jakości
- 214110 Towaroznawca
- 214111 Główny technolog
- 214190 Pozostali inżynierowie do spraw przemysłu i produkcji
- 2142 Inżynierowie budownictwa**
- 214201 Inżynier budownictwa – budowle i drogi wodne
- 214202 Inżynier budownictwa – budownictwo ogólne
- 214203 Inżynier budownictwa – budownictwo przemysłowe
- 214204 Inżynier budownictwa – linie, węzły i stacje kolejowe
- 214205 Inżynier budownictwa – urządzenia, instalacje i sieci energetyczne
- 214206 Inżynier budownictwa – wyburzanie obiektów
- 214207 Inżynier budowy dróg
- 214208 Inżynier budowy mostów
- 214209 Inżynier geotechnik
- 214210 Rzeczoznawca budowlany
- 214290 Pozostali inżynierowie budownictwa
- 2143 Inżynierowie inżynierii środowiska**
- 214301 Inżynier inżynierii środowiska – gazowe urządzenia, instalacje i sieci energetyczne
- 214302 Inżynier inżynierii środowiska – gospodarka wodna i hydrologia
- 214303 Inżynier inżynierii środowiska – instalacje sanitarne
- 214304 Inżynier inżynierii środowiska – melioracje
- 214305 Inżynier inżynierii środowiska – oczyszczanie miast i gospodarka odpadami
- 214306 Inżynier inżynierii środowiska – systemy wodociągowe i kanalizacyjne
- 214307 Inżynier systemów bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej
- 214390 Pozostali inżynierowie inżynierii środowiska
- 2144 Inżynierowie mechanicy**
- 214401 Inżynier mechanik – ciepłno-mechaniczne urządzenia, instalacje i sieci energetyczne
- 214402 Inżynier mechanik – maszyny i urządzenia do obróbki metali
- 214403 Inżynier mechanik – maszyny i urządzenia energetyczne
- 214404 Inżynier mechanik – maszyny i urządzenia przemysłowe
- 214405 Inżynier mechanik – mechanika precyzyjna
- 214406 Inżynier mechanik – środki transportu
- 214407 Inżynier mechanik – technologia mechaniczna
- 214408 Inżynier mechanik lotniczy

214409 Inżynier mechanizacji rolnictwa
 214410 Inżynier spawalnik
 214411 Konstruktor form wtryskowych
 214412 Inżynier budownictwa okrętowego
 214413 Inżynier chłodnictwa i klimatyzacji
 214490 Pozostali inżynierowie mechanicy
2145 Inżynierowie chemicy i pokrewni
 214501 Inżynier inżynierii chemicznej
 214502 Inżynier technologii chemicznej
 214503 Inżynier technologii żywności
 214504 Inżynier dekontaminacji – skażenia promieniotwórcze
 214505 Inżynier postępowania z odpadami promieniotwórczymi
 214506 Inżynier inżynierii materiałów syntetycznych
 214507 Inżynier papiernictwa
 214590 Pozostali inżynierowie chemicy i pokrewni
2146 Inżynierowie górnictwa i metalurgii
 214601 Inżynier górnik – górnictwo otworowe
 214602 Inżynier górnik – górnictwo odkrywkowe
 214603 Inżynier górnik – górnictwo podziemne
 214604 Inżynier górnik – wiertnictwo
 214605 Inżynier hutnik
 214607 Inżynier odlewnik
 214608 Inżynier geofizyk – geofizyka górnicza
 214609 Inżynier geolog – geologia górnicza i poszukiwawcza
 214610 Inżynier geolog – hydrologia górnicza
 214690 Pozostali inżynierowie górnictwa i metalurgii
2149 Inżynierowie gdzie indziej niesklasyfikowani
 214901 Audytor energetyczny
 214902 Inspektor dozoru technicznego
 214903 Inżynier automatyki i robotyki
 214904 Inżynier awionik
 214905 Inżynier biocybernetyki i inżynierii biomedycznej
 214906 Inżynier energetyki
 214907 Inżynier gospodarki przestrzennej
 214908 Inżynier kliniczny
 214909 Inżynier poligrafii
 214910 Inżynier pożarnictwa
 214911 Inżynier systemów zabezpieczeń technicznych osób i mienia
 214912 Inżynier technologii betonów
 214913 Inżynier technologii ceramiki
 214914 Inżynier technologii drewna
 214915 Inżynier technologii przetwórstwa skóry
 214916 Inżynier technologii szkła
 214917 Inżynier transportu drogowego
 214918 Inżynier transportu kolejowego
 214919 Inżynier włókiennik
 214920 Kontroler kolejowy
 214921 Legalizator

- 214922 Metrolog
- 214923 Nanotechnolog (inżynier nanostruktur)
- 214924 Specjalista do spraw ergonomii i projektowania form użytkowych
- 214925 Specjalista do spraw pakowania i opakowań
- 214926 Specjalista monitoringu systemów zabezpieczeń technicznych osób i mienia
- 214927 Inżynier akustyk
- 214928 Inżynier optyk
- 214929 Inżynier procesu malowania
- 214930 Rzeczoznawca samochodowy
- 214931 Technolog – programista obrabiarek
- 214932 Inżynier inżynierii materiałowej
- 214933 Zarządca energią
- 214934 Inżynier inżynierii kosmicznej i satelitarnej
- 214935 Rzeczoznawca do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych
- 214990 Pozostali inżynierowie gdzie indziej niesklasyfikowani
- 215 Inżynierowie elektrotechnologii**
- 2151 Inżynierowie elektrycy**
- 215101 Inżynier elektroenergetyk
- 215102 Inżynier elektroenergetyk kolejowych sieci i podstacji trakcyjnych
- 215103 Inżynier elektryk
- 215104 Inżynier elektryk automatyk
- 215105 Inżynier techniki świetlnej
- 215106 Inżynier urządzeń i systemów energetyki odnawialnej
- 215190 Pozostali inżynierowie elektrycy
- 2152 Inżynierowie elektronicy**
- 215201 Inżynier elektronik
- 215202 Inżynier mechatronik
- 215203 Inżynier urządzeń zabezpieczenia i sterowania ruchem kolejowym
- 215204 Optoelektronik
- 215205 Projektant układów scalonych
- 215290 Pozostali inżynierowie elektronicy
- 2153 Inżynierowie telekomunikacji**
- 215301 Inżynier telekomunikacji
- 215302 Technolog inżynierii telekomunikacyjnej
- 215303 Inżynier teleinformatyk
- 215390 Pozostali inżynierowie telekomunikacji
- 216 Architekci, geodeci i projektanci**
- 2161 Architekci**
- 216101 Architekt
- 216102 Architekt wnętrz
- 216190 Pozostali architekci
- 2162 Architekci krajobrazu**
- 216201 Architekt krajobrazu
- 216202 Architekt zieleni wewnątrz budynków
- 216290 Pozostali architekci krajobrazu
- 2163 Projektanci wzornictwa przemysłowego i odzieży**
- 216301 Projektant biżuterii
- 216302 Kostiumograf

- 216303 Projektant mody
- 216304 Projektant wzornictwa przemysłowego
- 216305 Projektant ekspozycji towarów i usług (visual merchandiser)
- 216306 Projektant wyrobów skórzanych
- 216390 Pozostali projektanci wzornictwa przemysłowego i odzieży
- 2164 Urbaniści i inżynierowie ruchu drogowego**
- 216401 Inżynier ruchu drogowego
- 216402 Inżynier ruchu kolejowego
- 216403 Urbanista
- 216490 Pozostali urbaniści i inżynierowie ruchu drogowego
- 2165 Kartografowie i geodeci**
- 216501 Inżynier geodeta – fotogrametria i teledetekcja
- 216502 Inżynier geodeta – geodezja górnicza
- 216503 Inżynier geodeta – geodezja inżynieryjno-przemysłowa
- 216504 Inżynier geodeta – geodezja urządzania terenów rolnych i leśnych
- 216505 Inżynier geodeta – geodezyjne pomiary podstawowe i satelitarne
- 216506 Inżynier geodeta – geomatyka
- 216507 Inżynier geodeta – kataster i gospodarka nieruchomościami
- 216508 Kartograf
- 216590 Pozostali kartografowie i geodeci
- 2166 Projektanci grafiki i multimediiów**
- 216601 Grafik komputerowy DTP
- 216602 Grafik komputerowy multimediiów
- 216603 Ilustrator
- 216604 Projektant grafiki
- 216605 Projektant grafiki stron internetowych
- 216606 Specjalista do spraw animacji multimedialnej
- 216690 Pozostali projektanci grafiki i multimediiów
- 22 Specjaliści do spraw zdrowia**
- 221 Lekarze**
- 2211 Lekarze bez specjalizacji, w trakcie specjalizacji lub ze specjalizacją I stopnia**
- 221101 Lekarz
- 221102 Lekarz ze specjalizacją I stopnia
- 2212 Lekarze specjaliści (ze specjalizacją II stopnia lub tytułem specjalisty)**
- 221201 Lekarz – specjalista alergologii
- 221202 Lekarz – specjalista anestezjologii i intensywnej terapii
- 221203 Lekarz – specjalista angiologii
- 221204 Lekarz – specjalista audiologii i foniatrii
- 221205 Lekarz – specjalista balneologii i medycyny fizykalnej
- 221206 Lekarz – specjalista chirurgii dziecięcej
- 221207 Lekarz – specjalista chirurgii klatki piersiowej
- 221208 Lekarz – specjalista chirurgii naczyniowej
- 221209 Lekarz – specjalista chirurgii ogólnej
- 221210 Lekarz – specjalista chirurgii onkologicznej
- 221211 Lekarz – specjalista chirurgii plastycznej
- 221212 Lekarz – specjalista chirurgii szczękowo-twarzowej
- 221213 Lekarz – specjalista chorób płuc

221214 Lekarz – specjalista chorób wewnętrznych
221215 Lekarz – specjalista chorób zakaźnych
221216 Lekarz – specjalista dermatologii i wenerologii
221217 Lekarz – specjalista diabetologii
221218 Lekarz – specjalista diagnostyki laboratoryjnej
221219 Lekarz – specjalista endokrynologii
221220 Lekarz – specjalista epidemiologii
221221 Lekarz – specjalista farmakologii klinicznej
221222 Lekarz – specjalista gastroenterologii
221223 Lekarz – specjalista genetyki klinicznej
221224 Lekarz – specjalista geriatrici
221225 Lekarz – specjalista ginekologii onkologicznej
221226 Lekarz – specjalista hematologii
221227 Lekarz – specjalista hipertensjologii
221228 Lekarz – specjalista immunologii klinicznej
221229 Lekarz – specjalista kardiochirurgii
221230 Lekarz – specjalista kardiologii
221231 Lekarz – specjalista kardiologii dziecięcej
221232 Lekarz – specjalista medycyny nuklearnej
221233 Lekarz – specjalista medycyny paliatywnej
221234 Lekarz – specjalista medycyny pracy
221235 Lekarz – specjalista medycyny ratunkowej
221236 Lekarz – specjalista medycyny rodzinnej
221237 Lekarz – specjalista medycyny sądowej
221238 Lekarz – specjalista medycyny sportowej
221239 Lekarz – specjalista medycyny transportu
221240 Lekarz – specjalista mikrobiologii lekarskiej
221241 Lekarz – specjalista nefrologii
221242 Lekarz – specjalista neonatologii
221243 Lekarz – specjalista neurochirurgii
221244 Lekarz – specjalista neurologii
221245 Lekarz – specjalista neurologii dziecięcej
221246 Lekarz – specjalista neuropatologii
221247 Lekarz – specjalista okulistyki
221248 Lekarz – specjalista onkologii i hematologii dziecięcej
221249 Lekarz – specjalista onkologii klinicznej
221250 Lekarz – specjalista ortopedii i traumatologii narządu ruchu
221251 Lekarz – specjalista otorynolaryngologii
221252 Lekarz – specjalista otorynolaryngologii dziecięcej
221253 Lekarz – specjalista patomorfologii
221254 Lekarz – specjalista pediatrii
221255 Lekarz – specjalista położnictwa i ginekologii
221256 Lekarz – specjalista psychiatrii
221257 Lekarz – specjalista psychiatrii dzieci i młodzieży
221258 Lekarz – specjalista radiologii i diagnostyki obrazowej
221259 Lekarz – specjalista radioterapii onkologicznej
221260 Lekarz – specjalista rehabilitacji medycznej
221261 Lekarz – specjalista reumatologii

- 221262 Lekarz – specjalista seksuologii
- 221263 Lekarz – specjalista toksykologii klinicznej
- 221264 Lekarz – specjalista transfuzjologii klinicznej
- 221265 Lekarz – specjalista transplantologii klinicznej
- 221266 Lekarz – specjalista urologii
- 221267 Lekarz – specjalista urologii dziecięcej
- 221268 Lekarz – specjalista zdrowia publicznego
- 221269 Lekarz – specjalista chorób płuc dzieci
- 221270 Lekarz – specjalista endokrynologii ginekologicznej i rozrodczości
- 221271 Lekarz – specjalista endokrynologii i diabetologii dziecięcej
- 221272 Lekarz – specjalista gastroenterologii dziecięcej
- 221273 Lekarz – specjalista intensywnej terapii
- 221274 Lekarz – specjalista medycyny lotniczej
- 221275 Lekarz – specjalista medycyny morskiej i tropikalnej
- 221276 Lekarz – specjalista nefrologii dziecięcej
- 221277 Lekarz – specjalista pediatrii metabolicznej
- 221278 Lekarz – specjalista perinatologii
- 221290 Pozostali lekarze specjaliści
- 222 Pielęgniarki**
- 2221 Pielęgniarki bez specjalizacji lub w trakcie specjalizacji**
- 222101 Pielęgniarka
- 2222 Pielęgniarki z tytułem specjalisty**
- 222201 Pielęgniarka – specjalista organizacji i zarządzania
- 222202 Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki
- 222203 Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa chirurgicznego
- 222204 Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa diabetologicznego
- 222205 Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa epidemiologicznego
- 222206 Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa geriatrycznego
- 222207 Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa kardiologicznego
- 222208 Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa nefrologicznego
- 222209 Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa neonatologicznego
- 222210 Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa neurologicznego
- 222211 Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa onkologicznego
- 222212 Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa operacyjnego
- 222213 Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa opieki długoterminowej
- 222214 Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa opieki paliatywnej
- 222215 Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa pediatrycznego
- 222216 Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa psychiatrycznego
- 222217 Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa ratunkowego
- 222218 Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa rodzinnego
- 222219 Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa środowiska nauczania i wychowania
- 222220 Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa w ochronie zdrowia pracujących
- 222221 Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa zachowawczego / internistycznego
- 222222 Pielęgniarka – specjalista promocji zdrowia i edukacji zdrowotnej
- 222290 Pozostałe pielęgniarki z tytułem specjalisty
- 223 Położne**

- 2231 Położne bez specjalizacji lub w trakcie specjalizacji**
- 223101 Położna
- 2232 Położne z tytułem specjalisty**
- 223201 Położna – specjalista organizacji i zarządzania
- 223202 Położna – specjalista pielęgniarstwa epidemiologicznego
- 223203 Położna – specjalista pielęgniarstwa ginekologicznego
- 223204 Położna – specjalista pielęgniarstwa neonatologicznego
- 223205 Położna – specjalista pielęgniarstwa położniczego
- 223206 Położna – specjalista pielęgniarstwa rodzinnego
- 223207 Położna – specjalista promocji zdrowia i edukacji zdrowotnej
- 223208 Położna – specjalista pielęgniarstwa ginekologiczno-położniczego
- 223290 Pozostałe położne z tytułem specjalisty
- 224 Specjaliści do spraw ratownictwa medycznego**
- 2240 Specjaliści do spraw ratownictwa medycznego**
- 224001 Specjalista do spraw ratownictwa medycznego
- 225 Lekarze weterynarii**
- 2251 Lekarze weterynarii bez specjalizacji lub w trakcie specjalizacji**
- 225101 Lekarz weterynarii
- 2252 Lekarze weterynarii specjaliści**
- 225201 Lekarz weterynarii – specjalista chirurgii weterynaryjnej
- 225202 Lekarz weterynarii – specjalista chorób drobiu i ptaków ozdobnych
- 225203 Lekarz weterynarii – specjalista chorób koni
- 225204 Lekarz weterynarii – specjalista chorób owadów użytkowych
- 225205 Lekarz weterynarii – specjalista chorób przeżuwaczy
- 225206 Lekarz weterynarii – specjalista chorób psów i kotów
- 225207 Lekarz weterynarii – specjalista chorób ryb
- 225208 Lekarz weterynarii – specjalista chorób trzody chlewnej
- 225209 Lekarz weterynarii – specjalista chorób zwierząt futerkowych
- 225210 Lekarz weterynarii – specjalista chorób zwierząt nieudomowionych
- 225211 Lekarz weterynarii – specjalista epizootologii i administracji weterynaryjnej
- 225212 Lekarz weterynarii – specjalista higieny zwierząt rzeźnych i żywności pochodzenia zwierzęcego
- 225213 Lekarz weterynarii – specjalista prewencji weterynaryjnej i higieny pasz
- 225214 Lekarz weterynarii – specjalista radiologii weterynaryjnej
- 225215 Lekarz weterynarii – specjalista rozrodu zwierząt
- 225216 Lekarz weterynarii – specjalista użytkowania i patologii zwierząt laboratoryjnych
- 225217 Lekarz weterynarii – specjalista weterynaryjnej diagnostyki laboratoryjnej
- 225290 Pozostali lekarze weterynarii specjaliści
- 226 Lekarze dentyści**
- 2261 Lekarze dentyści bez specjalizacji, w trakcie specjalizacji lub ze specjalizacją I stopnia**
- 226101 Lekarz dentysta
- 226102 Lekarz dentysta ze specjalizacją I stopnia
- 2262 Lekarze dentyści specjaliści (ze specjalizacją II stopnia lub tytułem specjalisty)**
- 226201 Lekarz dentysta – specjalista chirurgii stomatologicznej
- 226202 Lekarz dentysta – specjalista chirurgii szczękowo-twarzowej

- 226203 Lekarz dentysta – specjalista epidemiologii
- 226204 Lekarz dentysta – specjalista ortodoncji
- 226205 Lekarz dentysta – specjalista periodontologii
- 226206 Lekarz dentysta – specjalista protetyki stomatologicznej
- 226207 Lekarz dentysta – specjalista stomatologii dziecięcej
- 226208 Lekarz dentysta – specjalista stomatologii zachowawczej z endodoncją
- 226209 Lekarz dentysta – specjalista zdrowia publicznego
- 226290 Pozostali lekarze dentyści specjaliści
- 227 Diagnosta laboratoryjni**
- 2271 Diagnosta laboratoryjni bez specjalizacji lub w trakcie specjalizacji**
- 227101 Diagnosta laboratoryjny
- 2272 Diagnosta laboratoryjni specjaliści**
- 227201 Diagnosta laboratoryjny – specjalista cytomorfologii medycznej
- 227202 Diagnosta laboratoryjny – specjalista epidemiologii
- 227203 Diagnosta laboratoryjny – specjalista laboratoryjnej diagnostyki medycznej
- 227204 Diagnosta laboratoryjny – specjalista laboratoryjnej genetyki sądowej
- 227205 Diagnosta laboratoryjny – specjalista laboratoryjnej genetyki medycznej
- 227206 Diagnosta laboratoryjny – specjalista laboratoryjnej hematologii medycznej
- 227207 Diagnosta laboratoryjny – specjalista laboratoryjnej immunologii medycznej
- 227208 Diagnosta laboratoryjny – specjalista laboratoryjnej parazytologii medycznej
- 227209 Diagnosta laboratoryjny – specjalista laboratoryjnej toksykologii medycznej
- 227210 Diagnosta laboratoryjny – specjalista laboratoryjnej transfuzjologii medycznej
- 227211 Diagnosta laboratoryjny – specjalista mikrobiologii medycznej
- 227212 Diagnosta laboratoryjny – specjalista zdrowia publicznego
- 227213 Diagnosta laboratoryjny – specjalista zdrowia środowiskowego
- 227214 Diagnosta laboratoryjny – specjalista laboratoryjnej toksykologii sądowej
- 227290 Pozostali diagnosta laboratoryjni specjaliści
- 228 Farmaceuci**
- 2281 Farmaceuci bez specjalizacji lub w trakcie specjalizacji**
- 228101 Farmaceuta
- 2282 Farmaceuci specjaliści**
- 228201 Farmaceuta – specjalista analityki farmaceutycznej
- 228202 Farmaceuta – specjalista bromatologii
- 228203 Farmaceuta – specjalista farmacji aptecznej
- 228204 Farmaceuta – specjalista farmacji klinicznej
- 228205 Farmaceuta – specjalista farmacji przemysłowej
- 228206 Farmaceuta – specjalista farmacji szpitalnej
- 228207 Farmaceuta – specjalista farmakologii
- 228208 Farmaceuta – specjalista leku roślinnego
- 228209 Farmaceuta – specjalista mikrobiologii i biotechnologii farmaceutycznej
- 228210 Farmaceuta – specjalista toksykologii
- 228211 Farmaceuta – specjalista zdrowia publicznego
- 228212 Farmaceuta – specjalista zdrowia środowiskowego
- 228290 Pozostali farmaceuci specjaliści
- 229 Inni specjaliści ochrony zdrowia**
- 2291 Specjaliści do spraw higieny, bezpieczeństwa pracy i ochrony środowiska**
- 229101 Inspektor dozoru jądrowego
- 229102 Specjalista promocji zdrowia i edukacji zdrowotnej

- 229103 Specjalista bezpieczeństwa i higieny pracy
- 229104 Specjalista zdrowia publicznego
- 229105 Specjalista zdrowia środowiskowego
- 229106 Rzecznik do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy
- 229190 Pozostali specjaliści do spraw higieny, bezpieczeństwa pracy i ochrony środowiska
- 2292 Fizjoterapeuci**
- 229201 Fizjoterapeuta
- 229202 Specjalista fizjoterapii
- 2293 Dietetycy i specjaliści do spraw żywienia**
- 229301 Specjalista do spraw dietetyki
- 229302 Specjalista żywienia człowieka
- 229390 Pozostali dietetycy i specjaliści do spraw żywienia
- 2294 Audiofonolodzy i logopedzi**
- 229401 Audiofonolog
- 229402 Logopeda
- 229403 Neurologopeda
- 229404 Surdologopeda
- 229490 Pozostali audiofonolodzy i logopedzi
- 2295 Optometryści**
- 229501 Optometrysta
- 2299 Specjaliści ochrony zdrowia gdzie indziej niesklasyfikowani**
- 229901 Epidemiolog
- 229902 Koordynator badań klinicznych
- 229903 Kosmetolog
- 229904 Osoba wykwalifikowana w przemyśle farmaceutycznym
- 229905 Psychoterapeuta
- 229906 Specjalista psychoterapii uzależnień
- 229907 Specjalista terapii uzależnień
- 229908 Toksykolog
- 229909 Psychoonkolog
- 229910 Psychotraumatolog
- 229911 Specjalista radiofarmacji
- 229912 Specjalista inżynierii medycznej
- 229913 Elektroradiolog
- 229914 Specjalista do spraw techniki dentystycznej
- 229915 Podiatra
- 229916 Profilaktyk
- 229990 Pozostali specjaliści ochrony zdrowia gdzie indziej niesklasyfikowani
- 23 Specjaliści nauczania i wychowania**
- 231 Nauczyciele akademicki**
- 2310 Nauczyciele akademicki**
- 231001 Nauczyciel akademicki – nauki humanistyczne
- 231002 Nauczyciel akademicki – nauki inżyniersko-techniczne
- 231003 Nauczyciel akademicki – nauki medyczne i nauki o zdrowiu
- 231004 Nauczyciel akademicki – nauki rolnicze
- 231005 Nauczyciel akademicki – nauki społeczne

- 231006 Nauczyciel akademicki – nauki ścisłe i przyrodnicze
- 231007 Nauczyciel akademicki – nauki teologiczne
- 231008 Nauczyciel akademicki – sztuka
- 231009 Nauczyciel akademicki – nauki o rodzinie
- 231010 Nauczyciel akademicki – nauki weterynaryjne
- 231090 Pozostali nauczyciele akademicy
- 232 Nauczyciele kształcenia zawodowego**
- 2320 Nauczyciele kształcenia zawodowego**
- 232001 Nauczyciel praktycznej nauki zawodu
- 232002 Nauczyciel przedmiotów zawodowych artystycznych
- 232003 Nauczyciel przedmiotów teoretycznych zawodowych
- 232090 Pozostali nauczyciele kształcenia zawodowego
- 233 Nauczyciele szkół ponadpodstawowych (z wyjątkiem nauczycieli kształcenia zawodowego)**
- 2330 Nauczyciele szkół ponadpodstawowych (z wyjątkiem nauczycieli kształcenia zawodowego)**
- 233001 Nauczyciel przedmiotu w szkole ponadpodstawowej
- 233090 Pozostali nauczyciele szkół ponadpodstawowych (z wyjątkiem nauczycieli kształcenia zawodowego)
- 234 Nauczyciele szkół podstawowych i specjaliści do spraw wychowania małego dziecka**
- 2341 Nauczyciele szkół podstawowych**
- 234101 Nauczyciel edukacji wczesnoszkolnej
- 234102 Nauczyciel przedmiotu w szkole podstawowej
- 234190 Pozostali nauczyciele szkół podstawowych
- 2342 Specjaliści do spraw wychowania małego dziecka**
- 234201 Nauczyciel przedszkola
- 234202 Nauczyciel innych form wychowania przedszkolnego
- 234290 Pozostali specjaliści do spraw wychowania małego dziecka
- 235 Inni specjaliści nauczania i wychowania**
- 2351 Wizytatorzy i specjaliści metod nauczania**
- 235101 Andragog
- 235102 Ewaluator programów edukacji
- 235103 Metodyk edukacji na odległość
- 235104 Metodyk technologii informacyjnych i komunikacyjnych
- 235105 Nauczyciel doradca metodyczny
- 235106 Nauczyciel konsultant
- 235109 Wizytator
- 235190 Pozostali wizytatorzy i specjaliści metod nauczania
- 2352 Nauczyciele pracujący z osobami o specjalnych potrzebach edukacyjnych**
- 235201 Nauczyciel niesłyszących i słabosłyszących (surdopedagog)
- 235202 Nauczyciel niedostosowanych społecznie (pedagog resocjalizacji, socjoterapeuta)
- 235203 Nauczyciel niewidomych i słabowidzących (tyflop pedagog)
- 235204 Nauczyciel przewlekłe chorych oraz osób z niepełnosprawnością ruchową
- 235205 Nauczyciel osób z niepełnosprawnością intelektualną (oligofrenopedagog)
- 235290 Pozostali nauczyciele pracujący z osobami o specjalnych potrzebach edukacyjnych

2353 Lektorzy języków obcych

235301 Lektor języka obcego

2354 Nauczyciele muzyki w placówkach pozaszkolnych

235401 Nauczyciel muzyki w placówkach pozaszkolnych

2355 Nauczyciele sztuki w placówkach pozaszkolnych

235501 Instruktor amatorskiego ruchu artystycznego

235502 Instruktor tańca

235503 Nauczyciel sztuki w placówkach pozaszkolnych

235590 Pozostali nauczyciele sztuki w placówkach pozaszkolnych

2356 Instruktorzy technologii informatycznych

235601 Nauczyciel technologii informatycznych w placówkach pozaszkolnych

235690 Pozostali instruktorzy technologii informatycznych

2359 Specjaliści nauczania i wychowania gdzie indziej niesklasyfikowani

235901 Dydaktyk multimedialny

235902 Egzaminator on-line

235903 Egzaminator osób ubiegających się o uprawnienia do kierowania pojazdem

235904 Nauczyciel bibliotekarz

235905 Instruktor praktycznej nauki zawodu

235906 Nauczyciel logopeda

235907 Nauczyciel nauczania na odległość

235908 Nauczyciel psycholog

235909 Nauczyciel specjalista terapii pedagogicznej

235910 Nauczyciel w placówkach pozaszkolnych

235911 Pedagog animacji kulturalnej

235912 Pedagog szkolny

235913 Specjalista do spraw zarządzania w oświacie

235914 Wychowawca w placówkach oświatowych, wsparcia dziennego,
wychowawczych i opiekuńczych oraz instytucjach pieczy zastępczej

235915 Wykładowca na kursach (edukator, trener)

235916 Animator czasu wolnego młodzieży (pracownik młodzieżowy)

235917 Korepetytor

235918 Nauczyciel domowy

235919 Pedagog specjalny

235920 Trener osobisty (coach, mentor, tutor)

235921 Pedagog

235922 Pedagog mediów

235990 Pozostali specjaliści nauczania i wychowania gdzie indziej niesklasyfikowani

24 Specjaliści do spraw ekonomicznych i zarządzania

241 Specjaliści do spraw finansowych

2411 Specjaliści do spraw księgowości i rachunkowości

241101 Biegły rewident

241102 Specjalista do spraw controllingu

241103 Specjalista do spraw rachunkowości

241104 Specjalista do spraw rachunkowości inwestycyjnej

241105 Specjalista do spraw rachunkowości podatkowej

241106 Specjalista do spraw rachunkowości zarządczej

241107 Kontroler finansowy

241190 Pozostali specjaliści do spraw księgowości i rachunkowości

2412 Doradcy finansowi i inwestycyjni

- 241201 Doradca emerytalny
- 241202 Doradca finansowy
- 241203 Doradca inwestycyjny
- 241204 Doradca podatkowy
- 241205 Doradca do spraw leasingu
- 241206 Specjalista do spraw tworzenia biznesplanów
- 241207 Specjalista do spraw zarządzania ryzykiem
- 241290 Pozostali doradcy finansowi i inwestycyjni

2413 Analitycy finansowi

- 241301 Analityk giełdowy
- 241302 Analityk kredytowy
- 241303 Projektant pakietów usług finansowych
- 241304 Specjalista bankowości
- 241305 Specjalista do spraw factoringu
- 241306 Analityk finansowy
- 241307 Specjalista do spraw ubezpieczeń majątkowych i osobowych
- 241308 Specjalista do spraw ubezpieczeń społecznych
- 241309 Specjalista do spraw ubezpieczeń zdrowotnych
- 241310 Specjalista do spraw analizy ryzyka ubezpieczeniowego (underwriter)
- 241311 Analityk inwestycyjny
- 241390 Pozostali analitycy finansowi

242 Specjaliści do spraw administracji i zarządzania**2421 Specjaliści do spraw zarządzania i organizacji**

- 242101 Administrator produkcji filmowej
- 242102 Koordynator projektów unijnych
- 242103 Makler nadzorujący
- 242104 Negocjator biznesowy
- 242105 Organizator transportu drogowego
- 242106 Specjalista do spraw doskonalenia organizacji
- 242107 Specjalista do spraw konsultingu
- 242108 Specjalista do spraw logistyki
- 242109 Specjalista do spraw pozyskiwania funduszy (fundraiser)
- 242110 Specjalista ochrony informacji niejawnych
- 242111 Inspektor ochrony danych
- 242112 Analityk biznesowy
- 242113 Specjalista do spraw organizacji usług gastronomicznych, hotelowych i turystycznych
- 242114 Specjalista do spraw społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw
- 242115 Specjalista do spraw przewozów intermodalnych
- 242116 Specjalista do spraw zarządzania
- 242190 Pozostali specjaliści do spraw zarządzania i organizacji

2422 Specjaliści do spraw administracji i rozwoju

- 242201 Animator gospodarczy do spraw przedsiębiorczości
- 242202 Animator gospodarczy do spraw rozwoju regionalnego
- 242203 Specjalista do spraw komercjalizacji innowacyjnych technologii
- 242204 Audytor / kontroler
- 242205 Doradca do spraw bezpieczeństwa w transporcie towarów niebezpiecznych

242206 Ekspert w Urzędzie Patentowym RP
 242207 Inspektor do spraw wytwarzania Głównego Inspektoratu Farmaceutycznego
 242208 Inspektor farmaceutyczny
 242209 Inspektor kontroli skarbowej
 242210 Inspektor nadzoru bankowego
 242211 Inspektor nadzoru budowlanego
 242212 Inspektor ochrony danych osobowych
 242213 Inspektor rybołówstwa morskiego
 242214 Inspektor pracy
 242215 Kontroler państwowy
 242216 Rzecznik patentowy
 242217 Specjalista administracji publicznej
 242218 Specjalista do spraw badań społeczno-ekonomicznych
 242219 Specjalista do spraw integracji europejskiej
 242220 Specjalista do spraw organizacji i rozwoju przemysłu
 242221 Specjalista do spraw organizacji i rozwoju transportu
 242223 Specjalista do spraw planowania strategicznego
 242224 Specjalista do spraw stosunków międzynarodowych
 242225 Specjalista do spraw zamówień publicznych
 242226 Specjalista organizacji i zarządzania w ochronie zdrowia
 242227 Specjalista zarządzania kryzysowego
 242228 Specjalista do spraw organizacji i rozwoju sprzedaży
 242229 Inspektor do spraw obrotu hurtowego lekami
 242230 Specjalista do spraw bezpieczeństwa wewnętrznego
 242231 Specjalista do spraw cudzoziemców
 242232 Specjalista do spraw obsługi projektów i programów
 242290 Pozostali specjaliści do spraw administracji i rozwoju
2423 Specjaliści do spraw zarządzania zasobami ludzkimi
 242301 Analityk pracy
 242302 Doradca EURES
 242303 Doradca personalny
 242304 Doradca zawodowy
 242305 Konsultant do spraw kariery
 242307 Specjalista do spraw kadr
 242308 Specjalista do spraw kultury firmy
 242309 Specjalista do spraw rekrutacji pracowników
 242310 Specjalista do spraw wynagrodzeń
 242311 Specjalista do spraw zarządzania talentami
 242312 Specjalista integracji międzykulturowej
 242313 Specjalista do spraw czasowego zatrudniania pracowników
 242390 Pozostali specjaliści do spraw zarządzania zasobami ludzkimi
2424 Specjaliści do spraw szkoleń zawodowych i rozwoju kadr
 242401 Broker edukacyjny
 242402 Specjalista do spraw rozwoju zawodowego
 242403 Specjalista do spraw szkoleń
 242490 Pozostali specjaliści do spraw szkoleń zawodowych i rozwoju kadr
243 Specjaliści do spraw sprzedaży, marketingu i public relations
2431 Specjaliści do spraw reklamy i marketingu

- 243101 Analityk trendów rynkowych (cool hunter)
- 243102 Autor tekstów i sloganów reklamowych (copywriter)
- 243103 Menedżer produktu (product manager)
- 243104 Menedżer marki (brand manager)
- 243105 Specjalista analizy i rozwoju rynku
- 243106 Specjalista do spraw marketingu i handlu
- 243107 Specjalista do spraw reklamy
- 243108 Specjalista do spraw mediów interaktywnych
- 243109 Specjalista sprzedaży internetowej
- 243110 Specjalista do spraw mediów społecznościowych
- 243190 Pozostali specjaliści do spraw reklamy i marketingu
- 2432 Specjaliści do spraw public relations**
- 243201 Specjalista etyki biznesu
- 243202 Lobbyista
- 243203 Specjalista do spraw public relations
- 243290 Pozostali specjaliści do spraw public relations
- 2433 Specjaliści do spraw sprzedaży (z wyłączeniem technologii informacyjno-komunikacyjnych)**
- 243301 Inżynier sprzedaży
- 243302 Opiekun klienta
- 243303 Przedstawiciel medyczny
- 243304 Specjalista do spraw kluczowych klientów (key account manager)
- 243305 Specjalista do spraw sprzedaży
- 243306 Specjalista zaopatrzenia medycznego
- 243307 Specjalista do spraw obsługi posprzedażowej
- 243308 Specjalista do spraw handlu zagranicznego
- 243390 Pozostali specjaliści do spraw sprzedaży (z wyłączeniem technologii informacyjno-komunikacyjnych)
- 2434 Specjaliści do spraw sprzedaży z dziedziny technologii teleinformatycznych**
- 243401 Inżynier sprzedaży technologii i usług teleinformatycznych
- 243402 Specjalista sprzedaży technologii i usług informatycznych
- 243490 Pozostali specjaliści do spraw sprzedaży z dziedziny technologii teleinformatycznych
- 244 Specjaliści do spraw rynku nieruchomości**
- 2440 Specjaliści do spraw rynku nieruchomości**
- 244001 Pośrednik w obrocie nieruchomościami
- 244002 Rzecznik majątkowy
- 244003 Zarządca nieruchomości
- 244090 Pozostali specjaliści do spraw rynku nieruchomości
- 25 Specjaliści do spraw technologii informacyjno-komunikacyjnych**
- 251 Analitycy systemów komputerowych i programiści**
- 2511 Analitycy systemów komputerowych**
- 251101 Analityk systemów teleinformatycznych
- 251102 Konsultant do spraw systemów teleinformatycznych
- 251103 Projektant / architekt systemów teleinformatycznych
- 251104 Analityk doświadczenia użytkowników (user experience analyst)
- 251105 Specjalista do spraw integracji technologii informatycznych

251106 Informatyk

251190 Pozostali analitycy systemów komputerowych

2512 Specjaliści do spraw oprogramowania

251201 Specjalista do spraw doskonalenia i rozwoju aplikacji

251202 Specjalista do spraw rozwoju oprogramowania

251203 Specjalista do spraw technologii blockchain

251290 Pozostali specjaliści do spraw oprogramowania

2513 Projektanci aplikacji sieciowych i multimedialnych

251301 Architekt stron internetowych

251302 Projektant aplikacji multimedialnych, animacji i gier komputerowych

251303 Specjalista do spraw rozwoju stron internetowych

251390 Pozostali projektanci aplikacji sieciowych i multimedialnych

2514 Programiści aplikacji

251401 Programista aplikacji

251402 Programista aplikacji mobilnych

251403 Projektant interfejsu użytkownika

251404 Specjalista do spraw jakości oprogramowania

251490 Pozostali programiści aplikacji

2519 Analitycy systemów komputerowych i programiści gdzie indziej niesklasyfikowani

251901 Informatyk medyczny

251902 Specjalista zastosowań informatyki

251903 Tester oprogramowania komputerowego

251904 Tester systemów teleinformatycznych

251905 Specjalista systemów rozpoznawania mowy

251906 Inżynier internetu rzeczy

251907 Specjalista do spraw chmury obliczeniowej (cloud computing)

251908 Specjalista do spraw rozwoju sztucznej inteligencji

251909 Specjalista do spraw uczenia maszynowego

251910 Specjalista do spraw wirtualnej rzeczywistości

251911 Specjalista do spraw informatyki przemysłowej

251990 Pozostali analitycy systemów komputerowych i programiści gdzie indziej niesklasyfikowani

252 Specjaliści do spraw baz danych i sieci komputerowych

2521 Projektanci i administratorzy baz danych

252101 Administrator baz danych

252102 Analityk baz danych (data scientist)

252103 Projektant baz danych

252190 Pozostali projektanci i administratorzy baz danych

2522 Administratorzy systemów komputerowych

252201 Administrator systemów komputerowych

252202 Administrator zintegrowanych systemów zarządzania

252290 Pozostali administratorzy systemów komputerowych

2523 Specjaliści do spraw sieci komputerowych

252301 Analityk sieci komputerowych

252302 Inżynier systemów i sieci komputerowych

252390 Pozostali specjaliści do spraw sieci komputerowych

- 2529 Specjaliści do spraw baz danych i sieci komputerowych gdzie indziej niesklasyfikowani**
- 252901 Specjalista bezpieczeństwa oprogramowania
- 252902 Specjalista do spraw cyberbezpieczeństwa
- 252903 Specjalista do spraw systemów zarządzania bezpieczeństwem informacji
- 252904 Specjalista do spraw informatyki śledczej
- 252990 Pozostali specjaliści do spraw baz danych i sieci komputerowych gdzie indziej niesklasyfikowani
- 26 Specjaliści z dziedziny prawa, dziedzin społecznych i kultury**
- 261 Specjaliści z dziedziny prawa**
- 2611 Adwokaci, radcy prawni i prokuratorzy**
- 261101 Adwokat
- 261102 Prokurator
- 261103 Radca prawny
- 2612 Sędziowie**
- 261201 Sędzia
- 2619 Specjaliści z dziedziny prawa gdzie indziej niesklasyfikowani**
- 261901 Asystent prawny
- 261902 Asystent prokuratora
- 261903 Asystent sędziego
- 261904 Komornik sądowy
- 261905 Notariusz
- 261906 Legislator
- 261907 Radca Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej
- 261908 Referendarz sądowy
- 261909 Doradca do spraw odszkodowań
- 261910 Specjalista do spraw ochrony własności intelektualnej
- 261911 Analityk kryminalny
- 261990 Pozostali specjaliści z dziedziny prawa gdzie indziej niesklasyfikowani
- 262 Bibliotekoznawcy, archiwiści i muzealnicy**
- 2621 Archiwiści i muzealnicy**
- 262101 Archiwista
- 262102 Muzealnik
- 2622 Bibliotekoznawcy i specjaliści zarządzania informacją**
- 262201 Analityk informacji i raportów medialnych
- 262202 Analityk ruchu na stronach internetowych
- 262203 Bibliotekoznawca
- 262204 Broker informacji (researcher)
- 262205 Menedżer zawartości serwisów internetowych
- 262206 Specjalista informacji naukowej, technicznej i ekonomicznej
- 262207 Specjalista zarządzania informacją
- 262208 Specjalista zarządzania dokumentacją
- 262290 Pozostali bibliotekoznawcy i specjaliści zarządzania informacją
- 263 Specjaliści z dziedzin społecznych i religijnych**
- 2631 Ekonomiści**
- 263101 Ekonometryk
- 263102 Ekonomista
- 263190 Pozostali ekonomiści

2632 Archeolodzy, socjolodzy i specjaliści dziedzin pokrewnych

- 263201 Archeolog
- 263202 Etnograf
- 263203 Kulturoznawca
- 263204 Socjolog
- 263205 Antropolog
- 263206 Kryminolog
- 263207 Religioznawca
- 263290 Pozostali archeolodzy, socjolodzy i specjaliści dziedzin pokrewnych

2633 Filozofowie, historycy i politolodzy

- 263301 Filozof
- 263302 Historyk
- 263303 Historyk sztuki
- 263304 Politolog
- 263305 Specjalista polityki społecznej
- 263306 Teolog
- 263390 Pozostali filozofowie, historycy i politolodzy

2634 Psycholodzy i pokrewni

- 263401 Psycholog
- 263402 Psycholog biznesu
- 263403 Psycholog kliniczny
- 263404 Psycholog organizacji
- 263405 Psycholog sportowy
- 263406 Psycholog wychowawczy
- 263407 Specjalista do spraw uzależnień od mediów cyfrowych
- 263408 Grafolog
- 263409 Specjalista marketingu społecznego
- 263490 Pozostali psycholodzy i pokrewni

2635 Specjaliści do spraw społecznych

- 263501 Kurator sądowy
- 263502 Mediator
- 263503 Specjalista poradnictwa psychospołecznego i rodzinnego
- 263504 Specjalista pracy socjalnej
- 263505 Specjalista resocjalizacji
- 263506 Wychowawca w jednostkach penitencjarnych
- 263507 Mediator sądowy
- 263508 Koordynator rodzinnej pieczy zastępczej
- 263509 Specjalista do spraw adopcji
- 263510 Specjalista komunikacji społecznej
- 263511 Specjalista do spraw ochrony praw dziecka i rodziny
- 263590 Pozostali specjaliści do spraw społecznych

2636 Duchowni i osoby konsekrowane

- 263601 Duchowny religii mojżeszowej
- 263602 Duchowny religii muzułmańskiej
- 263603 Duchowny wyznania prawosławnego
- 263604 Duchowny wyznania rzymskokatolickiego
- 263605 Duchowny wyznania ewangelickiego
- 263606 Zakonnik (bez święceń kapłańskich)

263690 Pozostali duchowni i osoby konsekrowane

264 Literaci, dziennikarze i filolodzy

2641 Literaci i inni autorzy tekstów

264101 Edytor materiałów źródłowych

264102 Pisarz

264103 Poeta

264104 Redaktor wydawniczy

264105 Scenarzysta

264190 Pozostali literaci i inni autorzy tekstów

2642 Dziennikarze

264201 Dziennikarz

264202 Fotoedytor

264203 Krytyk artystyczny

264204 Redaktor programowy

264205 Reporter radiowy / telewizyjny / prasowy

264206 Krytyk kulinarny

264207 Redaktor serwisu internetowego

264208 Redaktor naczelny

264290 Pozostali dziennikarze

2643 Filolodzy i tłumacze

264301 Filolog klasyczny

264302 Filolog języka nowożytnego

264303 Filolog polski

264304 Tłumacz

264305 Tłumacz przysięgły

264310 Tłumacz języka migowego

264390 Pozostali filolodzy i tłumacze

265 Twórcy i artyści

2651 Artysci plastycy

265101 Artysta fotografik

265102 Artysta grafik

265103 Artysta malarz

265104 Artysta rzeźbiarz

265105 Konserwator dzieł sztuki

265106 Scenograf

265107 Konserwator zabytków architektury

265190 Pozostali artyści plastycy

2652 Kompozytorzy, artyści muzycy i śpiewacy

265201 Instrumentalista

265202 Wokalista

265203 Dyrygent

265204 Kompozytor

265205 Reżyser dźwięku

265206 Muzykolog

265207 Piosenkarz

265290 Pozostali kompozytorzy, artyści muzycy i śpiewacy

2653 Choreografowie i tancerze

265301 Choreograf

265302 Tancerz baletowy
 265390 Pozostali choreografowie i tancerze
2654 Producent filmowi, reżyserzy i pokrewni
 265401 Asystent reżysera filmowego
 265402 Operator obrazu
 265403 Producent filmowy
 265404 Producent teatralny
 265405 Producent telewizyjny
 265406 Realizator programu telewizyjnego / radiowego
 265407 Reżyser filmowy
 265408 Reżyser teatralny
 265409 Reżyser telewizyjny / radiowy
 265410 Kierownik produkcji filmowej / telewizyjnej / radiowej
 265411 Producent muzyczny
 265490 Pozostali producenci filmowi, reżyserzy i pokrewni
2655 Aktorzy
 265501 Aktor
 265502 Aktor lalkarz
 265503 Mim
 265590 Pozostali aktorzy
2656 Prezentery radiowi, telewizyjni i pokrewni
 265601 Komentator sportowy
 265602 Konferansjer
 265603 Lektor dialogów filmowych i radiowych
 265604 Prezent muzyczny (DJ / didżej)
 265605 Prezent telewizyjny
 265606 Spiker radiowy
 265690 Pozostali prezentery radiowi, telewizyjni i pokrewni
2659 Twórcy i artyści gdzie indziej niesklasyfikowani
 265901 Twórca ludowy
 265902 Bloger / vloger
 265990 Pozostali twórcy i artyści gdzie indziej niesklasyfikowani

3 TECHNICY I INNY ŚREDNI PERSONEL
31 Średni personel nauk fizycznych, chemicznych i technicznych
311 Technicy nauk fizycznych, chemicznych i technicznych
3111 Technicy nauk chemicznych, fizycznych i pokrewni
 311101 Laborant chemiczny
 311102 Probierz
 311103 Technik analityk^S
 311104 Technik geodeta^S
 311105 Technik geofizyk
 311106 Technik geolog^S
 311107 Technik hydrolog
 311108 Technik meteorolog
 311109 Technik metrolog
 311190 Pozostali technicy nauk chemicznych, fizycznych i pokrewni
3112 Technicy budownictwa

- 311201 Kosztorysant budowlany
- 311202 Laborant budowlany
- 311203 Technik architekt
- 311204 Technik budownictwa^S
- 311205 Technik budownictwa wodnego^S
- 311206 Technik drogownictwa
- 311207 Technik dróg i mostów kolejowych
- 311208 Technik inżynierii środowiska i melioracji^S
- 311209 Technik urządzeń sanitarnych
- 311210 Technik renowacji elementów architektury^S
- 311211 Inspektor budowlany
- 311212 Inspektor budowy dróg
- 311213 Inspektor budowy mostów
- 311214 Inspektor ochrony przeciwpożarowej
- 311215 Mostowniczy
- 311216 Technik budowy dróg^S
- 311217 Technik dróg kolejowych i obiektów inżynierskich
- 311218 Technik inżynierii sanitarnej^S
- 311219 Technik robót wykończeniowych w budownictwie^S
- 311220 Technik budownictwa kolejowego^S
- 311221 Technik dekarstwa^S
- 311222 Technik montażu i automatyki stolarki budowlanej^S
- 311223 Technik obsługi przemysłu targowo-wystawienniczego^S
- 311224 Technik aranżacji wnętrz^S
- 311290 Pozostali technicy budownictwa
- 3113 Technicy elektrycy**
- 311302 Technik elektroenergetyk transportu szynowego^S
- 311303 Technik elektryk^S
- 311304 Technik elektryk kolejowych sieci elektroenergetycznych
- 311305 Technik elektryk samochodowy
- 311306 Technik elektryk urządzeń zabezpieczenia i sterowania ruchem kolejowym
- 311307 Technik energetyk^S
- 311390 Pozostali technicy elektrycy
- 3114 Technicy elektronicy i pokrewni**
- 311401 Diagnosta kolejowy
- 311402 Instalator systemów alarmowych
- 311403 Instalator systemów alarmowych przeciwkradzieżowych
- 311404 Instalator systemów telewizji przemysłowej
- 311406 Projektant systemów alarmowych
- 311407 Technik automatyk sterowania ruchem kolejowym^S
- 311408 Technik elektronik^S
- 311409 Technik elektroniki medycznej
- 311410 Technik mechatronik^S
- 311411 Technik elektroniki i informatyki medycznej^S
- 311412 Technik szerokopasmowej komunikacji elektronicznej^S
- 311413 Technik robotyk^S
- 311490 Pozostali technicy elektronicy i pokrewni
- 3115 Technicy mechanicy**

- 311501 Diagnosta uprawniony do wykonywania badań technicznych pojazdów
- 311503 Kontroler stanu technicznego pojazdów
- 311504 Technik mechanik^S
- 311505 Technik mechanik budowy środków transportu
- 311506 Technik mechanik eksploatacji środków transportu
- 311508 Technik mechanik maszyn i urządzeń
- 311509 Technik mechanik obróbki skrawaniem
- 311510 Technik mechanik precyzyjny
- 311511 Technik mechanik urządzeń przemysłowych
- 311512 Technik mechanizacji rolnictwa
- 311513 Technik pojazdów samochodowych^S
- 311514 Technik utrzymania ruchu
- 311515 Technik mechanizacji rolnictwa i agrotechniki^S
- 311516 Technik spawalnictwa^S
- 311517 Kontroler jakości połączeń spawalniczych
- 311518 Technik pojazdów kolejowych^S
- 311519 Technik elektromobilności^S
- 311590 Pozostali technicy mechanicy
- 3116 Technicy technologii chemicznej i pokrewni**
- 311601 Technik papiernictwa^S
- 311602 Technik przetwórstwa tworzyw sztucznych
- 311603 Technik technologii chemicznej^S
- 311604 Technik technologii środków farmaceutycznych
- 311605 Technik technologii środków kosmetycznych
- 311606 Technik zabezpieczeń przeciwkorozyjnych
- 311607 Technik postępowania ze źródłami promieniotwórczymi
- 311608 Technik izolacji przemysłowych^S
- 311690 Pozostali technicy chemicy i pokrewni
- 3117 Technicy górnictwa, metalurgii i pokrewni**
- 311701 Technik górnictwa odkrywkowego^S
- 311702 Technik górnictwa otworowego^S
- 311703 Technik górnictwa podziemnego^S
- 311704 Technik hutnik
- 311705 Technik odlewnik^S
- 311706 Technik przeróbki kopalin stałych^S
- 311707 Technik wiertnik^S
- 311708 Technik przemysłu metalurgicznego^S
- 311709 Technik podziemnej eksploatacji kopalin innych niż węgiel kamienny^S
- 311790 Pozostali technicy górnictwa, metalurgii i pokrewni
- 3118 Kreślarze**
- 311801 Rysownik geodezyjny
- 311802 Rysownik kartograficzny
- 311803 Operator CAD
- 311890 Pozostali kreślarze
- 3119 Technicy nauk fizycznych i technicznych gdzie indziej niesklasyfikowani**
- 311901 Cechowniczy
- 311902 Monter urządzeń medycznych
- 311903 Korektor i stroiciel instrumentów muzycznych

- 311904 Operator badań defektoskopowych
- 311905 Operator reaktora
- 311906 Pracownik obsługi bankomatów
- 311907 Serwisant urządzeń medycznych
- 311908 Technik akustyk
- 311909 Technik automatyk^S
- 311910 Technik budownictwa okrętowego
- 311911 Technik cyfrowych procesów graficznych
- 311912 Technik garbarz^S
- 311913 Technik gazownictwa^S
- 311914 Technik instrumentów muzycznych
- 311915 Technik normowania pracy
- 311916 Technik obuwnik^S
- 311917 Technik organizacji produkcji
- 311918 Technik poligraf
- 311919 Technik pożarnictwa^S
- 311920 Technik systemów zabezpieczeń technicznych osób i mienia
- 311921 Technik technologii ceramicznej
- 311922 Technik technologii drewna^S
- 311923 Technik technologii materiałów budowlanych
- 311924 Technik technologii odzieży
- 311925 Technik technologii szkła^S
- 311926 Technik technologii wyrobów skórzanych^S
- 311927 Technik transportu drogowego^S
- 311928 Technik transportu kolejowego^S
- 311929 Technik chłodnictwa i klimatyzacji^S
- 311930 Technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej^S
- 311931 Technik włókienniczych wyrobów dekoracyjnych^S
- 311932 Technik włókiennik^S
- 311933 Stroiciel fortepianów i pianin
- 311934 Technik budowy fortepianów i pianin
- 311935 Technik procesów drukowania^S
- 311936 Technik procesów introligatorskich^S
- 311937 Kontroler jakości wyrobów przemysłowych
- 311939 Technik konserwator urządzeń dźwigowych
- 311940 Technik urządzeń dźwigowych^S
- 311941 Technik przemysłu mody^S
- 311942 Technik budowy jednostek pływających^S
- 311943 Technik grafiki i poligrafii cyfrowej^S
- 311944 Technik ceramik^S
- 311945 Technik budowy i strojenia fortepianów i pianin^S
- 311946 Technik stylisty^S
- 311947 Technik przemysłu jachtowego^S
- 311948 Technik przemysłu drzewnego^S
- 311990 Pozostali technicy nauk fizycznych i technicznych gdzie indziej niesklasyfikowani
- 312 Mistrzowie produkcji w przemyśle przetwórczym i budownictwie oraz osoby dozoru ruchu w górnictwie**

3121 Osoby dozoru ruchu w górnictwie

312101 Osoby dozoru ruchu w górnictwie odkrywkowym

312102 Osoby dozoru ruchu w górnictwie otworowym

312103 Osoby dozoru ruchu w górnictwie podziemnym

312190 Pozostałe osoby dozoru ruchu w górnictwie

3122 Mistrzowie produkcji w przemyśle przetwórczym

312201 Mistrz produkcji w przemyśle chemicznym

312202 Mistrz produkcji w przemyśle drzewnym

312203 Mistrz produkcji w przemyśle elektromaszynowym

312204 Mistrz produkcji w przemyśle elektronicznym

312205 Mistrz produkcji w przemyśle farmaceutycznym

312206 Mistrz produkcji w przemyśle metalurgicznym

312207 Mistrz produkcji w przemyśle samochodowym

312208 Mistrz produkcji w przemyśle spożywczym

312209 Mistrz produkcji w przemyśle włókienniczym

312210 Mistrz produkcji w poligrafii

312211 Mistrz produkcji w przemyśle odzieżowym

312290 Pozostali mistrzowie produkcji w przemyśle przetwórczym

3123 Mistrzowie produkcji w budownictwie

312301 Mistrz produkcji w budownictwie drogowym

312302 Mistrz produkcji w budownictwie kolejowym

312303 Mistrz produkcji w budownictwie mostowym

312304 Mistrz produkcji w budownictwie ogólnym

312305 Mistrz produkcji w budownictwie przemysłowym

312306 Mistrz produkcji w budownictwie wodnym

312390 Pozostali mistrzowie produkcji w budownictwie

313 Kontrolerzy (sterowniczcy) procesów przemysłowych

3131 Operatorzy urządzeń energetycznych

313101 Elektroenergetyk elektrowni ciepłych

313102 Elektroenergetyk elektrowni wodnych

313103 Elektroenergetyk nastawni

313104 Elektroenergetyk pomiarów i zabezpieczeń

313105 Maszynista agregatów prądotwórczych

313106 Maszynista turbozespołu parowego

313107 Maszynista turbozespołu wodnego

313108 Maszynista urządzeń ciepłowniczych elektrowni

313109 Maszynista urządzeń pomocniczych elektrowni

313110 Obchodowy bloku

313190 Pozostali operatorzy urządzeń energetycznych

3132 Operatorzy urządzeń do spalania odpadów, uzdatniania wody i pokrewni

313201 Operator aparatury do przetwarzania odpadów niebezpiecznych

313202 Maszynista chłodni

313203 Maszynista sprężarek

313204 Maszynista wentylatorów w kopalni

313205 Operator (maszynista) stacji pomp

313206 Operator spalarni odpadów komunalnych

313207 Operator urządzeń klimatyzacyjnych i odpylających

313208 Operator urządzeń oczyszczania ścieków

- 313209 Operator urządzeń uzdatniania i demineralizacji wody
- 313210 Pracownik oczyszczania terenu z materiałów wybuchowych i niebezpiecznych
- 313211 Operator maszyn i urządzeń w gospodarce odpadami^S
- 313290 Pozostali operatorzy urządzeń do spalania odpadów, uzdatniania wody i pokrewni
- 3133 Kontrolerzy (sterowniczcy) procesów w przemyśle chemicznym**
- 313301 Kontroler (sterowniczcy) procesów w produkcji nawozów sztucznych
- 313303 Kontroler (sterowniczcy) reaktorów chemicznych
- 313304 Kontroler (sterowniczcy) urządzeń destylacyjnych i rektyfikacyjnych
- 313305 Kontroler (sterowniczcy) urządzeń do obróbki cieplnej chemikaliów
- 313306 Kontroler (sterowniczcy) urządzeń filtrujących i oddzielających
- 313307 Kontroler (sterowniczcy) urządzeń koksowniczych
- 313390 Pozostali kontrolerzy (sterowniczcy) procesów w przemyśle chemicznym
- 3134 Kontrolerzy (sterowniczcy) procesów przeróbki ropy naftowej i gazu**
- 313401 Kontroler (sterowniczcy) procesów przeróbki ropy naftowej i gazu
- 3135 Kontrolerzy (sterowniczcy) procesów metalurgicznych**
- 313501 Kontroler (sterowniczcy) urządzeń do ciągnięcia i tłoczenia metali
- 313502 Kontroler (sterowniczcy) urządzeń do wytopu metali
- 313503 Kontroler (sterowniczcy) urządzeń obróbki cieplnej metali
- 313504 Kontroler (sterowniczcy) urządzeń odlewniczych
- 313505 Kontroler (sterowniczcy) urządzeń walcowniczych
- 313590 Pozostali kontrolerzy (sterowniczcy) procesów metalurgicznych
- 3139 Kontrolerzy (sterowniczcy) procesów przemysłowych gdzie indziej niesklasyfikowani**
- 313901 Kontroler (sterowniczcy) robotów przemysłowych
- 313902 Kontroler (sterowniczcy) urządzeń do produkcji papieru
- 313903 Operator robotów i manipulatorów przemysłowych
- 313904 Operator zautomatyzowanej linii produkcyjnej
- 313905 Operator drukarek 3D
- 313990 Pozostali kontrolerzy (sterowniczcy) procesów przemysłowych gdzie indziej niesklasyfikowani
- 314 Technicy nauk biologicznych, rolniczych i technologii żywności**
- 3141 Technicy nauk biologicznych (z wyłączeniem nauk medycznych)**
- 314101 Laborant mikrobiologiczny
- 314102 Laborant biochemiczny
- 314103 Laborant w hodowli roślin
- 314104 Laborant w hodowli zwierząt
- 314190 Pozostali technicy nauk biologicznych
- 3142 Technicy rolnictwa i pokrewni**
- 314201 Laborant nasiennictwa
- 314202 Technik architektury krajobrazu^S
- 314203 Technik hodowca koni^S
- 314204 Technik hodowca zwierząt
- 314205 Technik ogrodnik^S
- 314206 Technik pszczelarz^S
- 314207 Technik rolnik^S
- 314208 Technik rybactwa śródlądowego^S
- 314290 Pozostali technicy rolnictwa i pokrewni

3143 Technicy leśnictwa

314301 Technik leśnik^S

3144 Technicy technologii żywności

314401 Kontroler jakości produktów spożywczych

314402 Technik przetwórstwa mleczarskiego^S

314403 Technik technologii żywności^S

314404 Technik technologii żywności – cukrownictwo

314405 Technik technologii żywności – produkcja cukiernicza

314406 Technik technologii żywności – produkcja koncentratów spożywczych

314407 Technik technologii żywności – produkcja piekarsko-ciastkarska

314408 Technik technologii żywności – przechowywanie chłodnicze i technologia żywności mrożonej

314409 Technik technologii żywności – przetwórstwo fermentacyjne

314410 Technik technologii żywności – przetwórstwo jajczarsko-drobiarskie

314411 Technik technologii żywności – przetwórstwo mięsne

314412 Technik technologii żywności – przetwórstwo mleczarskie

314413 Technik technologii żywności – przetwórstwo owocowo-warzywne

314414 Technik technologii żywności – przetwórstwo rybne

314415 Technik technologii żywności – przetwórstwo surowców olejarskich

314416 Technik technologii żywności – przetwórstwo zbożowe

314417 Technik technologii żywności – przetwórstwo ziemniaczane

314490 Pozostali technicy technologii żywności

315 Pracownicy transportu morskiego, żeglugi śródlądowej i lotnictwa (z wyłączeniem sił zbrojnych)

3151 Pracownicy służb technicznych żeglugi

315101 Mechanik statkowy żeglugi śródlądowej

315102 Oficer automatyk okrętowy

315103 Oficer mechanik

315104 Stermotorzysta żeglugi śródlądowej

315105 Technik mechanik okrętowy^S

315106 Technik elektroautomatyki okrętowej^S

315190 Pozostali pracownicy służb technicznych żeglugi

3152 Oficerowie pokładowi, piloci żeglugi i pokrewni

315202 Bosman portu

315203 Inspektor bezpieczeństwa żeglugi

315204 Kapitan portu morskiego

315205 Kapitan statku morskiego

315206 Kapitan żeglugi śródlądowej

315207 Kapitan żeglugi przybrzeżnej

315208 Oficer pokładowy

315209 Oficer portu

315210 Obserwator radarowy żeglugi śródlądowej

315211 Pilot morski

315212 Pilot żeglugi śródlądowej

315214 Technik nawigator morski^S

315215 Technik rybołówstwa morskiego^S

315216 Technik żeglugi śródlądowej^S

315217 Szyper

- 315290 Pozostali oficerowie pokładowi, piloci żeglugi i pokrewni
- 3153 Piloci statków powietrznych i personel pokrewny**
- 315301 Mechanik pokładowy
- 315302 Nawigator lotniczy
- 315305 Operator tankowania statków powietrznych
- 315306 Pilot balonowy
- 315308 Pilot samolotowy zawodowy / liniowy
- 315309 Pilot sterowcowy zawodowy
- 315310 Pilot szybowcowy
- 315311 Pilot śmigłowcowy zawodowy / liniowy
- 315312 Pilot wiatrakowcowy zawodowy
- 315314 Skoczek spadochronowy
- 315316 Technik awionik^S
- 315317 Technik mechanik lotniczy^S
- 315318 Mechanik lotniczy obsługi technicznej
- 315319 Pilot pionowzlotu
- 315390 Pozostali piloci statków powietrznych i personel pokrewny
- 3154 Kontrolerzy ruchu lotniczego i personel pokrewny**
- 315401 Dyspozytor lotniczy
- 315402 Informator służby informacji powietrznej
- 315403 Kontroler ruchu lotniczego
- 315405 Informator lotniskowej służby informacji powietrznej
- 315406 Technik lotniskowych służb operacyjnych^S
- 315490 Pozostali kontrolerzy ruchu lotniczego i personel pokrewny
- 3155 Technicy urządzeń ruchu lotniczego**
- 315501 Technik urządzeń ruchu lotniczego
- 32 Średni personel do spraw zdrowia**
- 321 Technicy medyczni i farmaceutyczni**
- 3211 Operatorzy aparatury medycznej**
- 321101 Operator systemów sterylizacji artykułów sanitarnych, sprzętu i aparatów medycznych
- 321102 Perfuzjonista
- 321103 Technik elektroradiolog^S
- 321104 Technik sterylizacji medycznej^S
- 321190 Pozostali operatorzy aparatury medycznej
- 3212 Technicy analityki medycznej**
- 321201 Technik analityki medycznej
- 3213 Technicy farmaceutyczni**
- 321301 Technik farmaceutyczny^S
- 3214 Technicy medyczni i dentystyczni**
- 321401 Protetyk słuchu^S
- 321402 Technik dentystyczny^S
- 321403 Technik ortopeda^S
- 321490 Pozostali technicy medyczni i dentystyczni
- 322 Dietetycy i żywieniowcy**
- 3220 Dietetycy i żywieniowcy**
- 322001 Dietetyk
- 322002 Technik żywienia i gospodarstwa domowego

322090 Pozostali dietetycy i żywieniowcy

323 Praktykujący niekonwencjonalne lub komplementarne metody terapii

3230 Praktykujący niekonwencjonalne lub komplementarne metody terapii

323001 Akupunkturzysta

323002 Bioenergoterapeuta

323003 Biomasażysta

323004 Chiropraktyk

323005 Homeopata

323006 Instruktor hipoterapii

323007 Kynoterapeuta (dogoterapeuta)

323008 Muzykoterapeuta

323009 Naturopata

323010 Osteopata

323011 Refleksolog

323012 Zielarz-fitoterapeuta

323013 Arteterapeuta

323014 Podolog^S

323090 Pozostali praktykujący niekonwencjonalne lub komplementarne metody terapii

324 Technicy weterynarii

3240 Technicy weterynarii

324001 Laborant weterynaryjny

324002 Technik weterynarii^S

324090 Pozostali technicy weterynarii

325 Inny średni personel do spraw zdrowia

3251 Asystenci dentystyczni

325101 Asystentka stomatologiczna^S

325102 Higienistka stomatologiczna^S

325190 Pozostali asystenci dentystyczni

3252 Środowiskowi pracownicy ochrony zdrowia

325201 Terapeuta środowiskowy

325290 Pozostali środowiskowi pracownicy ochrony zdrowia

3253 Optycy okularowi

325301 Optyk okularowy

325302 Technik optyk^S

325390 Pozostali optycy okularowi

3254 Technicy fizjoterapii i masażyści

325401 Technik fizjoterapii

325402 Technik masażyста^S

3255 Średni personel ochrony środowiska, medycyny pracy i bhp

325501 Edukator ekologiczny

325502 Inspektor bezpieczeństwa i higieny pracy

325503 Inspektor ochrony radiologicznej

325504 Inspektor ochrony środowiska

325505 Instruktor higieny

325506 Kontroler higieny mięsa

325507 Strażnik ochrony przyrody / środowiska

325508 Technik analizy i monitoringu środowiska

325509 Technik bezpieczeństwa i higieny pracy^S

325510 Technik dozymetrysta
 325511 Technik ochrony środowiska^S
 325512 Weterynaryjny kontroler sanitarny
 325513 Inspektor obrony cywilnej
 325514 Inspektor sanitarny
 325515 Technik gospodarki odpadami^S
 325590 Pozostały średni personel ochrony środowiska, medycyny pracy i bhp
3256 Ratownicy medyczni
 325601 Ratownik medyczny
3259 Średni personel do spraw zdrowia gdzie indziej niesklasyfikowany
 325901 Felczer
 325902 Higienistka szkolna
 325903 Instruktor terapii uzależnień
 325904 Koordynator pobierania i przeszczepiania tkanek i narządów
 325905 Opiekunka dziecięca^S
 325906 Ortoptystka^S
 325907 Terapeuta zajęciowy^S
 325990 Pozostały średni personel do spraw zdrowia gdzie indziej niesklasyfikowany
33 Średni personel do spraw biznesu i administracji
331 Średni personel do spraw finansowych
3311 Dealerzy i maklerzy aktywów finansowych
 331101 Dealer aktywów finansowych
 331102 Makler papierów wartościowych
 331103 Pośrednik finansowy
 331104 Pracownik do spraw produktów finansowych
 331105 Pracownik scentralizowanych systemów rozliczeniowych
 331190 Pozostali dealerzy i maklerzy aktywów finansowych
3312 Pracownicy do spraw kredytów, pożyczek i pokrewni
 331201 Pracownik do spraw kredytów
 331202 Pracownik do spraw pożyczek
 331203 Pracownik obsługi klienta instytucji finansowej
 331290 Pozostali pracownicy do spraw kredytów, pożyczek i pokrewni
3313 Księgowi
 331301 Księgowy
3314 Średni personel do spraw statystyki i dziedzin pokrewnych
 331401 Asystent do spraw statystyki
 331402 Technik agrobiznesu^S
 331403 Technik ekonomista^S
 331404 Asystent przetwarzania danych
 331490 Pozostały średni personel do spraw statystyki i dziedzin pokrewnych
3315 Rzeczoznawcy (z wyłączeniem majątkowych)
 331501 Gemmolog
 331502 Likwidator szkód
 331503 Rzeczoznawca
 331504 Rzeczoznawca jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych
 331506 Taksator
 331508 Taksator ryzyka działalności firm
 331590 Pozostali rzeczoznawcy (z wyłączeniem majątkowych)

- 332 Agenci i pośrednicy handlowi**
- 3321 Agenci ubezpieczeniowi**
 - 332101 Agent ubezpieczeniowy
 - 332103 Broker reasekuracyjny
 - 332104 Broker ubezpieczeniowy
 - 332190 Pozostali agenci ubezpieczeniowi
- 3322 Przedstawiciele handlowi**
 - 332201 Ekspozytor towarów (merchandiser)
 - 332202 Pracownik centrum elektronicznej obsługi klienta
 - 332203 Przedstawiciel handlowy
 - 332290 Pozostali przedstawiciele handlowi
- 3323 Zaopatrzeniowcy**
 - 332301 Agent do spraw zakupów
 - 332302 Zaopatrzeniowiec
 - 332390 Pozostali zaopatrzeniowcy
- 3324 Pośrednicy handlowi**
 - 332401 Makler giełd towarowych
 - 332402 Makler morski
 - 332490 Pozostali pośrednicy handlowi
- 333 Pośrednicy usług biznesowych**
- 3331 Spedytorzy i pokrewni**
 - 333101 Agent celny
 - 333102 Agent klarujący
 - 333103 Eksploatator portu
 - 333104 Pracownik działu logistyki
 - 333105 Spedytor
 - 333106 Technik eksploatacji portów i terminali^S
 - 333107 Technik logistik^S
 - 333108 Technik spedytor^S
 - 333109 Doradca do spraw bezpieczeństwa przewozu koleją towarów niebezpiecznych (Doradca RID)
 - 333190 Pozostali spedytorzy i pokrewni
- 3332 Organizatorzy konferencji i imprez**
 - 333201 Organizator imprez rozrywkowych (organizator eventów)
 - 333202 Organizator imprez ślubnych
 - 333203 Organizator imprez sportowych
 - 333204 Organizator usług konferencyjnych
 - 333205 Organizator widowni
 - 333290 Pozostali organizatorzy konferencji i imprez
- 3333 Pośrednicy pracy i zatrudnienia**
 - 333301 Pośrednik pracy
 - 333302 Pracownik agencji pracy tymczasowej
 - 333390 Pozostali pośrednicy pracy i zatrudnienia
- 3334 Agenci i administratorzy nieruchomości**
 - 333401 Agent do spraw pozyskiwania gruntów
 - 333402 Pracownik wynajmu powierzchni komercyjnych
 - 333403 Administrator nieruchomości
 - 333404 Doradca do spraw rynku nieruchomości

- 333490 Pozostali agenci i administratorzy nieruchomości
- 3339 Pośrednicy usług biznesowych gdzie indziej niesklasyfikowani**
- 333901 Menedżer artystyczny
- 333902 Licytator
- 333903 Promotor marki (trendsetter)
- 333904 Sprzedawca reklam internetowych
- 333905 Tajemniczy klient (mystery shopper)
- 333906 Technik organizacji reklamy
- 333907 Technik reklamy^S
- 333990 Pozostali pośrednicy usług biznesowych gdzie indziej niesklasyfikowani
- 334 Pracownicy administracyjni i sekretarze wyspecjalizowani**
- 3341 Kierownicy biura**
- 334101 Kierownik biura
- 334102 Kierownik kancelarii tajnej
- 3342 Sekretarze prawni**
- 334201 Sekretarka w kancelarii prawnej
- 334290 Pozostali sekretarze prawni
- 3343 Pracownicy administracyjni i sekretarze biura zarządu**
- 334301 Akredytowany asystent parlamentarny
- 334302 Asystent dyrektora
- 334303 Asystent parlamentarny
- 334304 Asystent zarządu
- 334305 Sekretarz konsularny
- 334306 Technik administracji^S
- 334307 Stenograf-protokolant
- 334390 Pozostali pracownicy administracyjni i sekretarze biura zarządu
- 3344 Sekretarze medyczni i pokrewni**
- 334401 Pracownik do spraw ubezpieczeń medycznych
- 334402 Sekretarka medyczna
- 334490 Pozostali sekretarze medyczni i pokrewni
- 335 Urzędnicy państwowi do spraw nadzoru**
- 3351 Funkcjonariusze celn i ochrony granic**
- 335101 Funkcjonariusz celny
- 335102 Funkcjonariusz Straży Granicznej
- 335103 Urzędnik do spraw imigracji
- 335104 Funkcjonariusz Służby Celno-Skarbowej
- 335190 Pozostali funkcjonariusze celn i ochrony granic
- 3352 Urzędnicy do spraw podatków**
- 335201 Kontroler rozliczeń podatkowych
- 335202 Rewident kontroli skarbowej
- 335203 Urzędnik podatkowy
- 335290 Pozostali urzędnicy do spraw podatków
- 3353 Urzędnicy do spraw świadczeń społecznych**
- 335301 Urzędnik ubezpieczeń społecznych
- 335390 Pozostali urzędnicy do spraw świadczeń społecznych
- 3354 Urzędnicy organów udzielających licencji**
- 335401 Urzędnik do spraw licencji
- 335402 Urzędnik do spraw paszportów

- 335403 Urzędnik do spraw udzielania pozwoleń na budowę
- 335404 Urzędnik do spraw udzielania pozwoleń na prowadzenie działalności gospodarczej
- 335490 Pozostali urzędnicy organów udzielających licencji
- 3355 Policjanci**
- 335501 Negocjator policyjny
- 335502 Policjant służby kryminalnej
- 335503 Technik kryminalistyki
- 335504 Policjant służby prewencji
- 335505 Policjant służby wspomagającej
- 335506 Policjant służby kontrterrorystycznej
- 335507 Policjant służby spraw wewnętrznych
- 335508 Policjant służby śledczej
- 335590 Pozostali policjanci
- 3356 Funkcjonariusze Służby Więziennej**
- 335601 Funkcjonariusz służby ochrony
- 335602 Funkcjonariusz służby penitencjarnej
- 335690 Pozostali funkcjonariusze Służby Więziennej
- 3357 Funkcjonariusze służb specjalnych**
- 335701 Funkcjonariusz służb specjalnych
- 3359 Urzędnicy państwowi do spraw nadzoru gdzie indziej niesklasyfikowani**
- 335905 Inspektor kontroli handlu i usług
- 335906 Rzecznik praw konsumenta
- 335907 Inspektor do spraw miar i wag
- 335909 Inspektor Inspekcji Transportu Drogowego
- 335990 Pozostali urzędnicy państwowi do spraw nadzoru gdzie indziej niesklasyfikowani
- 34 Średni personel z dziedziny prawa, spraw społecznych, kultury i pokrewny**
- 341 Średni personel z dziedziny prawa, spraw społecznych i religii**
- 3411 Średni personel z dziedziny prawa i pokrewny**
- 341101 Detektyw prywatny
- 341102 Sekretarka notarialna
- 341103 Sekretarz sądowy
- 341190 Pozostały średni personel z dziedziny prawa i pokrewny
- 3412 Pracownicy wsparcia rodziny, pomocy społecznej i pracy socjalnej**
- 341201 Asystent osoby niepełnosprawnej^S
- 341202 Opiekun osoby starszej^S
- 341203 Opiekun w domu pomocy społecznej^S
- 341204 Opiekunka środowiskowa^S
- 341205 Pracownik socjalny
- 341206 Pracownik zarządzania kryzysowego
- 341207 Asystent rodziny
- 341208 Pracownik do spraw streetworkingu (streetworker)
- 341290 Pozostali pracownicy wsparcia rodziny, pomocy społecznej i pracy socjalnej
- 3413 Pracownicy z zakresu działalności religijnej**
- 341301 Pracownik parafialny
- 341302 Świecki krzewiciel wiary

- 341390 Pozostali pracownicy z zakresu działalności religijnej
- 342 Sportowcy, trenerzy i zawody pokrewne**
- 3421 Sportowcy i dżokeje**
- 342101 Dżokej
- 342102 Zawodnik dyscypliny sportu
- 3422 Trenerzy, instruktorzy i działacze sportowi**
- 342201 Instruktor sportu
- 342202 Instruktor sportu osób niepełnosprawnych
- 342203 Menedżer dyscypliny sportu
- 342204 Menedżer imprez sportowych
- 342205 Menedżer sportu
- 342206 Sędzia sportowy
- 342207 Trener sportu
- 342290 Pozostali trenerzy, instruktorzy i działacze sportowi
- 3423 Instruktorzy fitness i rekreacji ruchowej**
- 342301 Instruktor fitness
- 342302 Instruktor gimnastyki korekcyjnej
- 342303 Instruktor jazdy konnej
- 342304 Instruktor odnowy biologicznej
- 342305 Instruktor rekreacji ruchowej
- 342306 Instruktor rytmiki
- 342307 Instruktor sportów siłowych
- 342308 Instruktor sportów ekstremalnych
- 342309 Instruktor sztuki walki
- 342310 Pracownik do spraw kultury fizycznej i sportu
- 342311 Animator rekreacji i organizacji czasu wolnego
- 342390 Pozostali instruktorzy fitness i rekreacji ruchowej
- 343 Średni personel w zakresie działalności artystycznej, kulturalnej i kulinarnej**
- 3431 Fotografowie**
- 343101 Fotograf^S
- 343102 Fotoreporter
- 343103 Fotosista
- 343104 Fototechnik
- 343105 Technik fotografii i multimediiów^S
- 343190 Pozostali fotografowie
- 3432 Plastycy, dekoratorzy wnętrz i pokrewni**
- 343201 Dekorator sklepów
- 343202 Dekorator wnętrz
- 343203 Florysta^S
- 343204 Plastyk^S
- 343205 Technik sztukatorstwa i kamieniarstwa artystycznego
- 343206 Rzeźbiarz w owocach i warzywach
- 343290 Pozostali plastycy, dekoratorzy wnętrz i pokrewni
- 3255 Pracownicy bibliotek, galerii, muzeów, informacji naukowej i pokrewni**
- 343301 Bibliotekarz
- 343302 Pracownik galerii / muzeum
- 343303 Technik informacji naukowej

- 343304 Doradca do spraw zasobów bibliotecznych
- 343305 Animator rynku książki^S
- 343390 Pozostali pracownicy bibliotek, galerii, muzeów, informacji naukowej i pokrewni
- 3434 Szefowie kuchni i organizatorzy usług gastronomicznych**
- 343401 Organizator usług kateringowych
- 343402 Szef kuchni (kuchmistrz)
- 343404 Technik żywienia i usług gastronomicznych^S
- 343490 Pozostali szefowie kuchni i organizatorzy usług gastronomicznych
- 3435 Aktorzy cyrkowi i pokrewni**
- 343501 Akrobata
- 343502 Aktor cyrkowy^S
- 343503 Klaun (clown)
- 343504 Iluzjonista
- 343505 Komik
- 343506 Treser zwierząt cyrkowych
- 343507 Żongler
- 343590 Pozostali aktorzy cyrkowi i pokrewni
- 3436 Muzycy i pokrewni**
- 343601 Aktor scen muzycznych^S
- 343602 Muzyk^S
- 343603 Organista
- 343690 Pozostali muzycy i pokrewni
- 3437 Tancerze**
- 343701 Tancerz^S
- 3439 Średni personel w zakresie działalności artystycznej i kulturalnej gdzie indziej niesklasyfikowany**
- 343901 Animator kultury
- 343902 Asystent kierownika produkcji filmowej i telewizyjnej^S
- 343903 Garderobiana
- 343904 Inspicjent
- 343905 Kaskader filmowy
- 343906 Kaskader filmowy – koordynator
- 343907 Kierownik planu filmowego
- 343908 Menedżer klubu muzycznego
- 343909 Oświetlacz filmowy
- 343910 Pirotechnik
- 343911 Technik teatralny
- 343912 Realizator światła
- 343913 Rekwizytor
- 343914 Specjalista do spraw scenariusza i kontynuacji w filmie (Continuity / Script Supervisor)
- 343915 Sufler
- 343917 Tatuażysta
- 343918 Charakteryzator
- 343919 Administrator produkcji filmowej i telewizyjnej^S
- 343920 Technik animacji filmowej^S

- 343990 Pozostały średni personel w zakresie działalności artystycznej i kulturalnej gdzie indziej niesklasyfikowany
- 35 Technicy informatycy**
- 351 Technicy do spraw technologii teleinformatycznych i pomocy użytkownikom urządzeń teleinformatycznych**
- 3511 Operatorzy urządzeń teleinformatycznych**
- 351101 Operator bezprzewodowych sieci komputerowych
- 351102 Operator komputerowych urządzeń peryferyjnych
- 351103 Technik teleinformatyk^S
- 351190 Pozostali operatorzy urządzeń teleinformatycznych
- 3512 Technicy wsparcia informatycznego i technicznego**
- 351201 Konserwator sieci i systemów komputerowych
- 351202 Operator zintegrowanych systemów zarządzania zasobami firmy
- 351203 Technik informatyk^S
- 351204 Technik tyfloinformatyk^S
- 351205 Tester gier komputerowych
- 351206 Pracownik wsparcia informatycznego (help desk)
- 351290 Pozostali technicy wsparcia informatycznego i technicznego
- 3513 Operatorzy sieci i systemów komputerowych**
- 351301 Operator sieci komputerowych
- 351302 Operator sprzętu komputerowego
- 351303 Operator systemów komputerowych
- 351390 Pozostali operatorzy sieci i systemów komputerowych
- 3514 Technicy sieci internetowych**
- 351401 Administrator stron internetowych
- 351402 Administrator systemów poczty elektronicznej
- 351403 Pracownik pozycjonowania stron internetowych
- 351404 Projektant stron internetowych (webmaster)
- 351405 Pracownik obsługi kampanii e-mailowych
- 351406 Technik programista^S
- 351490 Pozostali technicy sieci internetowych
- 352 Technicy telekomunikacji i urządzeń transmisyjnych**
- 3521 Operatorzy urządzeń do rejestracji i transmisji obrazu i dźwięku**
- 352101 Asystent operatora dźwięku
- 352102 Asystent operatora obrazu
- 352103 Asystent techniczny realizatora dźwięku
- 352104 Asystent techniczny realizatora programu
- 352105 Imitator efektów dźwiękowych
- 352106 Kinooperator
- 352107 Mikser dźwięku
- 352108 Mikser obrazu
- 352109 Montażysta dźwięku
- 352110 Montażysta obrazu
- 352111 Operator dźwięku
- 352112 Operator kamery
- 352113 Operator sprzętu zdjęciowego (wózkarz)
- 352114 Operator radiowych urządzeń transmisyjnych
- 352115 Operator telewizyjnych urządzeń transmisyjnych

- 352116 Realizator dźwięku
- 352117 Realizator filmu wideo (wideofilmowiec)
- 352118 Realizator rekonstrukcji dźwięku
- 352119 Technik dźwięku
- 352120 Technik realizacji dźwięku
- 352121 Technik urządzeń audiowizualnych
- 352122 Technik realizacji nagrań i nagłośnień
- 352123 Technik realizacji nagrań^S
- 352124 Technik realizacji nagłośnień^S
- 352190 Pozostali operatorzy urządzeń do rejestracji i transmisji obrazu i dźwięku
- 3522 Operatorzy urządzeń telekomunikacyjnych**
- 352201 Operator urządzeń nadawczych telewizji kablowej
- 352202 Operator urządzeń radiokomunikacyjnych
- 352203 Technik telekomunikacji^S
- 352290 Pozostali operatorzy urządzeń telekomunikacyjnych

4 PRACOWNICY BIUROWI

41 Sekretarki, operatorzy urządzeń biurowych i pokrewni

411 Pracownicy obsługi biurowej

4110 Pracownicy obsługi biurowej

- 411001 Pracownik kancelarii tajnej
- 411002 Pracownik do spraw ewidencji ludności
- 411003 Pracownik biurowy
- 411004 Technik prac biurowych^S
- 411090 Pozostali pracownicy obsługi biurowej

412 Sekretarki (ogólne)

4120 Sekretarki (ogólne)

- 412001 Sekretarka

413 Operatorzy urządzeń biurowych

4131 Operatorzy edytorów tekstu

- 413102 Operator aplikacji komputerowych
- 413103 Operator edytorów tekstu
- 413190 Pozostali operatorzy edytorów tekstu

4132 Operatorzy wprowadzania danych

- 413201 Operator wprowadzania danych

42 Pracownicy obsługi klienta

421 Pracownicy obrotu pieniężnego

4211 Kasjerzy bankowi i pokrewni

- 421101 Asystent usług pocztowych
- 421102 Asystent usług telekomunikacyjnych
- 421103 Kasjer bankowy
- 421104 Kasjer walutowy
- 421105 Kontroler pocztowy
- 421106 Kontroler rozliczeń pieniężnych
- 421107 Skarbnik bankowy
- 421108 Technik usług pocztowych i finansowych^S
- 421190 Pozostali kasjerzy bankowi i pokrewni

4212 Bukmacherzy, krupierzy i pokrewni

421201 Bukmacher
 421202 Krupier
 421203 Pracownik kolektury
 421290 Pozostali bukmacherzy, krupierzy i pokrewni
4213 Pracownicy lombardów i instytucji pożyczkowych
 421301 Pracownik instytucji pożyczkowej
 421302 Pracownik lombardu
4214 Windykatorzy i pokrewni
 421401 Inkasent
 421402 Poborca skarbowy
 421403 Windykator
 421490 Pozostali windykatorzy i pokrewni
422 Pracownicy do spraw informowania klientów
4221 Konsultanci i inni pracownicy biur podróży
 422101 Pracownik biura podróży
 422102 Rezydent biura turystycznego
 422103 Technik obsługi turystycznej
 422104 Technik organizacji turystyki^S
 422190 Pozostali konsultanci i inni pracownicy biur podróży
4222 Pracownicy centrów obsługi telefonicznej (pracownicy call center)
 422201 Pracownik centrum obsługi telefonicznej (pracownik call center)
4223 Operatorzy centrali telefonicznych
 422301 Operator centrali telefonicznej
 422302 Operator numerów alarmowych
4224 Recepcjoniści hotelowi
 422401 Recepcjonista hotelowy
 422402 Technik hotelarstwa^S
4225 Pracownicy biur informacji
 422501 Informator ruchu pasażerskiego
 422502 Pracownik informacji turystycznej
 422590 Pozostali pracownicy biur informacji
4226 Recepcjoniści (z wyłączeniem hotelowych)
 422601 Pracownik biura przepustek
 422602 Recepcjonista
 422603 Rejestratorka medyczna
 422690 Pozostali recepcjoniści (z wyłączeniem hotelowych)
4227 Ankieterzy
 422701 Ankieter
 422702 Teleankieter
 422790 Pozostali ankieterzy
43 Pracownicy do spraw finansowo-statystycznych i ewidencji materiałowej
431 Pracownicy do spraw finansowo-statystycznych
4311 Pracownicy do spraw rachunkowości i księgowości
 431101 Asystent do spraw księgowości
 431102 Fakturzystka
 431103 Technik rachunkowości^S
 431190 Pozostali pracownicy do spraw rachunkowości i księgowości
4312 Pracownicy do spraw statystyki, finansów i ubezpieczeń

431201 Pracownik do spraw statystyki
 431202 Pracownik do spraw ubezpieczeń
 431203 Pracownik w biurze maklerskim
 431290 Pozostali pracownicy do spraw statystyki, finansów i ubezpieczeń
4313 Pracownicy obsługi płacowej
 431301 Pracownik obsługi płacowej
432 Pracownicy do spraw ewidencji materiałowej i transportu
4321 Magazynierzy i pokrewni
 432101 Ekspedient wypożyczalni
 432102 Inwentaryzator
 432103 Magazynier
 432104 Pracownik punktu skupu
 432105 Pracownik sortowania przesyłek i towarów
 432106 Magazynier-logistyk^S
 432190 Pozostali magazynierzy i pokrewni
4322 Planiści produkcyjni
 432201 Planista produkcyjny
4323 Pracownicy do spraw transportu
 432301 Dyspozytor radiotaxi
 432302 Dyspozytor transportu samochodowego
 432303 Ekspedytor
 432304 Odprawiacz pociągów
 432305 Konstruktor rozkładów jazdy
 432390 Pozostali pracownicy do spraw transportu
44 Pozostali pracownicy obsługi biura
441 Pozostali pracownicy obsługi biura
4411 Pomocnicy biblioteczni
 441101 Pomocnik biblioteczny
4412 Listonosze i pokrewni
 441201 Ekspedient pocztowy
 441202 Kurier
 441203 Listonosz
 441290 Pozostali listonosze i pokrewni
4413 Kodowacze, korektorzy i pokrewni
 441301 Kodowacz (koder)
 441302 Korektor tekstu
 441390 Pozostali kodowacze, korektorzy i pokrewni
4414 Technicy archiwistów i pokrewni
 441401 Archiwista dokumentów elektronicznych
 441402 Archiwista zakładowy
 441403 Technik archiwista^S
 441490 Pozostali technicy archiwistów i pokrewni
4415 Pracownicy działów kadr
 441501 Pracownik do spraw osobowych
 441502 Pracownik do spraw socjalnych
 441590 Pozostali pracownicy działów kadr
4419 Pracownicy obsługi biura gdzie indziej niesklasyfikowani
 441901 Asystent do spraw wydawniczych

441990 Pozostali pracownicy obsługi biura gdzie indziej niesklasyfikowani

5 PRACOWNICY USŁUG I SPRZEDAWCY

51 Pracownicy usług osobistych

511 Stewardzi, konduktorzy i przewodnicy

5111 Stewardzi

511101 Stewardesa / steward

511102 Steward statku morskiego

511190 Pozostali stewardzi

5112 Konduktorzy i pokrewni

511201 Kierownik pociągu

511202 Konduktor

511203 Konduktor kolei linowej

511204 Kontroler biletów

511205 Konwojent (konduktor) wagonów specjalnych

511206 Rewizor pociągów

511290 Pozostali konduktorzy i pokrewni

5113 Przewodnicy turystyczni i piloci wycieczek

511301 Pilot wycieczek

511302 Przewodnik turystyczny górski

511303 Przewodnik turystyczny miejski

511304 Przewodnik turystyczny terenowy

511390 Pozostali przewodnicy turystyczni i piloci wycieczek

512 Kucharze

5120 Kucharze

512001 Kucharz^S

512002 Pizzer

512090 Pozostali kucharze

513 Kelnerzy i barmani

5131 Kelnerzy

513101 Kelner^S

513102 Technik usług kelnerskich^S

5132 Barmani

513201 Barista

513202 Barman

513203 Sommelier

513290 Pozostali barmani

514 Fryzjerzy, kosmetyczki i pokrewni

5141 Fryzjerzy

514101 Fryzjer^S

514102 Fryzjer damski

514103 Fryzjer męski (barber)

514104 Perukarz

514105 Technik usług fryzjerskich^S

514190 Pozostali fryzjerzy

5142 Kosmetyczki i pokrewni

514202 Kosmetyczka

514203 Manikiurzystka

514204 Pedikiurzystka
 514205 Pracownik solarium
 514207 Technik usług kosmetycznych^S
 514208 Wizażystka / stylistka
 514290 Pozostałe kosmetyczki i pokrewni
515 Gospodarze obiektów
5151 Pracownicy obsługi technicznej biur, hoteli i innych obiektów
 515101 Inspektor hotelowy
 515102 Intendent
 515190 Pozostali pracownicy obsługi technicznej biur, hoteli i innych obiektów
5152 Pracownicy usług domowych
 515201 Gospodyni
 515202 Organizator usług domowych
 515203 Technik turystyki wiejskiej
 515204 Właściciel małego zakładu agroturystycznego / hotelarskiego / gastronomicznego
 515205 Technik turystyki na obszarach wiejskich^S
 515290 Pozostali pracownicy usług domowych
5153 Gospodarze budynków
 515301 Gospodarz domu
 515302 Kościelny
 515303 Robotnik gospodarczy
 515390 Pozostali gospodarze budynków
516 Pozostali pracownicy usług osobistych
5161 Astrologi, wróżbici i pokrewni
 516101 Astrolog
 516102 Wróżbita
 516190 Pozostali astrologi, wróżbici i pokrewni
5162 Osoby do towarzystwa
 516201 Osoba do towarzystwa
5163 Pracownicy zakładów pogrzebowych
 516301 Kremator
 516302 Organizator usług pogrzebowych
 516303 Tanatoprakser (balsamista)
 516304 Żałobnik
 516305 Pracownik cmentarza
 516390 Pozostali pracownicy zakładów pogrzebowych
5164 Opiekunowie zwierząt i pracownicy zajmujący się zwierzętami
 516401 Fryzjer zwierząt (groomer)
 516402 Opiekun dzikich zwierząt
 516403 Opiekun zwierząt domowych
 516404 Trener koni wyścigowych
 516405 Treser psów
 516406 Zoofizjoterapeuta
 516407 Zoopsycholog
 516408 Jeździec^S
 516409 Fizjoterapeuta koni
 516410 Pracownik do spraw ochrony zwierząt

516411 Pracownik schroniska dla zwierząt
516490 Pozostali opiekunowie zwierząt i pracownicy zajmujący się zwierzętami
5165 Instruktorzy nauki jazdy
516501 Instruktor techniki jazdy
516502 Instruktor nauki jazdy
516590 Pozostali instruktorzy nauki jazdy
5169 Pracownicy usług osobistych gdzie indziej niesklasyfikowani
516901 Radiesteta
516902 Asystent osobisty (concierge)
516903 Hostessa
516904 Osobisty doradca do spraw zakupów (personal shopper)
516990 Pozostali pracownicy usług osobistych gdzie indziej niesklasyfikowani
52 Sprzedawcy i pokrewni
521 Sprzedawcy uliczni i bazarowi
5211 Sprzedawcy na targowiskach i bazarach
521101 Sprzedawca na targowisku / bazarze
521102 Sprzedawca obwoźny z samochodu (vanseller)
5212 Uliczni sprzedawcy żywności
521201 Uliczny sprzedawca żywności o krótkim terminie przydatności do spożycia
522 Pracownicy sprzedaży w sklepach
5221 Właściciele sklepów
522101 Antykwariusz
522102 Kioskarz
522103 Właściciel małego sklepu
522190 Pozostali właściciele sklepów
5222 Kierownicy sprzedaży w marketach
522201 Kierownik sali sprzedaży
522202 Kierownik stoiska w markecie
522203 Kierownik kas
522290 Pozostali kierownicy sprzedaży w marketach
5223 Sprzedawcy sklepowi (ekspedienci)
522301 Sprzedawca^S
522302 Sprzedawca w branży mięsnej
522303 Sprzedawca w branży przemysłowej
522304 Sprzedawca w branży spożywczej
522305 Technik handlowiec^S
522306 Technik księgarstwa^S
522390 Pozostali sprzedawcy sklepowi (ekspedienci)
523 Kasjerzy i sprzedawcy biletów
5230 Kasjerzy i sprzedawcy biletów
523001 Kasjer biletowy
523002 Kasjer handlowy
523003 Kasjer w zakładzie pracy
523090 Pozostali kasjerzy i sprzedawcy biletów
524 Inni pracownicy sprzedaży i pokrewni
5241 Modelki i modele
524101 Modelka / model
5242 Demonstratorzy wyrobów

524201 Demonstrator wyrobów

5243 Agenci sprzedaży bezpośredniej

524301 Akwizytor

524302 Konsultant / agent sprzedaży bezpośredniej

524390 Pozostali agenci sprzedaży bezpośredniej

5244 Sprzedawcy (konsultanci) w centrach sprzedaży telefonicznej / internetowej

524401 Ekspedytor sprzedaży wysyłkowej / internetowej

524402 Organizator obsługi sprzedaży internetowej

524403 Sprzedawca na telefon

524404 Telemarketer

524490 Pozostali sprzedawcy (konsultanci) w centrach sprzedaży telefonicznej / internetowej

5245 Sprzedawcy w stacji paliw

524502 Sprzedawca w stacji paliw

5246 Wydawcy posiłków

524601 Wydawca posiłków / bufetowy

5249 Pracownicy sprzedaży i pokrewni gdzie indziej niesklasyfikowani

524901 Bukieciarz

524902 Doradca klienta

524903 Ekspedient w punkcie usługowym

524905 Ekspedient w stacji obsługi pojazdów

524906 Pośrednik usług medycznych

524990 Pozostali pracownicy sprzedaży i pokrewni gdzie indziej niesklasyfikowani

53 Pracownicy opieki osobistej i pokrewni

531 Opiekunowie dziecięcy i asystenci nauczycieli

5311 Opiekunowie dziecięcy

531102 Opiekun dzieci na przejściach dla pieszych

531103 Opiekunka dzieci w drodze do szkoły

531104 Opiekunka dziecięca domowa (niania)

531105 Rodzic zastępczy

531106 Prowadzący rodzinny dom dziecka

531107 Opiekunka w żłobku / klubie dziecięcym

531108 Dzienny opiekun małego dziecka

531190 Pozostali opiekunowie dziecięcy

5312 Asystenci nauczycieli

531201 Asystent nauczyciela dziecka cudzoziemca

531202 Asystent nauczyciela przedszkola

531203 Asystent edukacji romskiej

531204 Asystent nauczyciela w szkole

531205 Asystent międzykulturowy

531290 Pozostali asystenci nauczycieli

532 Pracownicy opieki osobistej w ochronie zdrowia i pokrewni

5321 Pomocniczy personel medyczny

532102 Opiekun medyczny^S

532190 Pozostały pomocniczy personel medyczny

5322 Pracownicy domowej opieki osobistej

532201 Opiekunka domowa

- 532202 Siostra PCK
- 532290 Pozostali pracownicy domowej opieki osobistej
- 5329 Pracownicy opieki osobistej w ochronie zdrowia i pokrewni gdzie indziej niesklasyfikowani**
- 532901 Pomoc apteczna
- 532902 Pomoc dentystyczna
- 532903 Preparator medyczny
- 532904 Sanitariusz szpitalny
- 532905 Zabiegowy balneologiczny
- 532906 Asystentka kobiety w czasie ciąży i porodu (doula)
- 532990 Pozostali pracownicy opieki osobistej w ochronie zdrowia i pokrewni gdzie indziej niesklasyfikowani
- 54 Pracownicy usług ochrony**
- 541 Pracownicy usług ochrony**
- 5411 Strażacy**
- 541101 Strażak
- 5412 Strażnicy w zakładach dla nieletnich**
- 541201 Strażnik w zakładzie dla nieletnich
- 5413 Pracownicy ochrony osób i mienia**
- 541301 Funkcjonariusz Służby Ochrony Państwa
- 541306 Portier
- 541307 Pracownik ochrony fizycznej
- 541312 Strażnik gminny / miejski
- 541313 Strażnik Straży Marszałkowskiej
- 541314 Funkcjonariusz Straży Ochrony Kolei
- 541315 Technik ochrony fizycznej osób i mienia^S
- 541316 Operator kontroli bezpieczeństwa
- 541317 Pracownik obsługi monitoringu
- 541390 Pozostali pracownicy ochrony osób i mienia
- 5419 Pracownicy usług ochrony gdzie indziej niesklasyfikowani**
- 541902 Ratownik górniczy
- 541903 Ratownik górski
- 541904 Ratownik morski
- 541905 Ratownik pokładowy
- 541906 Ratownik wodny
- 541907 Strażnik leśny
- 541908 Strażnik łowiecki
- 541909 Strażnik rybacki
- 541990 Pozostali pracownicy usług ochrony gdzie indziej niesklasyfikowani

- 6 ROLNICY, OGRODNICY, LEŚNICY I RYBACY**
- 61 Rolnicy produkcji towarowej**
- 611 Rolnicy produkcji roślinnej**
- 6111 Rolnicy upraw polowych**
- 611101 Kierownik gospodarstwa upraw polowych
- 611102 Rolnik łąkarz
- 611103 Rolnik producent kwalifikowanych nasion rolniczych
- 611104 Rolnik upraw polowych

- 611190 Pozostali rolnicy upraw polowych
- 6112 Sadownicy**
- 611201 Kierownik gospodarstwa sadowniczego
- 611202 Rolnik chmielarz
- 611203 Sadownik
- 611290 Pozostali sadownicy
- 6113 Ogrodnicy**
- 611301 Chirurg pielęgniarz drzew
- 611302 Kierownik gospodarstwa ogrodniczego
- 611303 Ogrodnik^S
- 611304 Ogrodnik producent nasion
- 611305 Ogrodnik szkółkarz
- 611306 Ogrodnik terenów zieleni
- 611307 Ogrodnik – uprawa grzybów jadalnych
- 611308 Ogrodnik – uprawa roślin ozdobnych
- 611309 Ogrodnik – uprawa warzyw polowych
- 611310 Ogrodnik – uprawy pod osłonami
- 611311 Producent i zbieracz ziół
- 611312 Pielęgniarz trawników / murawy (greenkeeper)
- 611390 Pozostali ogrodnicy
- 6114 Rolnicy upraw mieszanych**
- 611401 Kierownik gospodarstwa upraw mieszanych
- 611402 Producent żywności ekologicznej
- 611403 Rolnik upraw mieszanych
- 611490 Pozostali rolnicy upraw mieszanych
- 612 Hodowcy zwierząt**
- 6121 Hodowcy zwierząt gospodarskich i domowych**
- 612101 Dojarz
- 612102 Hodowca bydła
- 612103 Hodowca koni
- 612104 Hodowca owiec
- 612105 Hodowca trzody chlewnej
- 612106 Hodowca zwierząt domowych
- 612107 Hodowca zwierząt futerkowych
- 612108 Juhas
- 612109 Kierownik gospodarstwa produkcji zwierzęcej
- 612110 Masztalerz
- 612111 Hodowca inwentarza mieszanego
- 612190 Pozostali hodowcy zwierząt gospodarskich i domowych
- 6122 Hodowcy drobiu**
- 612201 Hodowca drobiu
- 612202 Kierownik gospodarstwa hodowli drobiu
- 612203 Pracownik wylęgarni drobiu
- 612290 Pozostali hodowcy drobiu
- 6123 Pszczelarze i hodowcy jedwabników**
- 612301 Hodowca jedwabników
- 612302 Pszczelarz^S
- 6129 Hodowcy zwierząt gdzie indziej niesklasyfikowani**

- 612902 Hodowca ptaków
- 612903 Hodowca zwierząt laboratoryjnych
- 612990 Pozostali hodowcy zwierząt gdzie indziej niesklasyfikowani
- 613 Rolnicy produkcji roślinnej i zwierzęcej**
- 6130 Rolnicy produkcji roślinnej i zwierzęcej**
- 613001 Baca
- 613002 Kierownik gospodarstwa produkcji roślinnej i zwierzęcej
- 613003 Rolnik^S
- 613090 Pozostali rolnicy produkcji roślinnej i zwierzęcej
- 62 Leśnicy i rybacy**
- 621 Robotnicy leśni i pokrewni**
- 6210 Robotnicy leśni i pokrewni**
- 621001 Drwal / pilarz drzew
- 621002 Robotnik leśny
- 621003 Wozak zrywkarz
- 621090 Pozostali robotnicy leśni i pokrewni
- 622 Rybacy**
- 6221 Hodowcy ryb**
- 622101 Hodowca ryb
- 6222 Rybacy śródlądowi**
- 622201 Rybak śródlądowy^S
- 6223 Rybacy morscy**
- 622301 Rybak rybołówstwa morskiego
- 63 Rolnicy i rybacy pracujący na własne potrzeby**
- 631 Rolnicy produkcji roślinnej pracujący na własne potrzeby**
- 6310 Rolnicy produkcji roślinnej pracujący na własne potrzeby**
- 631001 Rolnik produkcji roślinnej pracujący na własne potrzeby
- 632 Hodowcy zwierząt pracujący na własne potrzeby**
- 6320 Hodowcy zwierząt pracujący na własne potrzeby**
- 632001 Hodowca zwierząt pracujący na własne potrzeby
- 633 Rolnicy produkcji roślinnej i zwierzęcej pracujący na własne potrzeby**
- 6330 Rolnicy produkcji roślinnej i zwierzęcej pracujący na własne potrzeby**
- 633001 Rolnik produkcji roślinnej i zwierzęcej pracujący na własne potrzeby
- 634 Rybacy i zbieracze pracujący na własne potrzeby**
- 6340 Rybacy i zbieracze pracujący na własne potrzeby**
- 634001 Rybak pracujący na własne potrzeby
- 634002 Zbieracz owoców, ziół i innych roślin

- 7 ROBOTNICY PRZEMYSŁOWI I RZEMIEŚLNICY**
- 71 Robotnicy budowlani i pokrewni (z wyłączeniem elektryków)**
- 711 Robotnicy budowlani robót stanu surowego i pokrewni**
- 7111 Monterzy konstrukcji budowlanych i konserwatorzy budynków**
- 711101 Konserwator budynków i stanu technicznego pomieszczeń
- 711102 Monter konstrukcji budowlanych^S
- 711103 Renowator zabytków architektury
- 711104 Robotnik budowlany
- 711190 Pozostali monterzy konstrukcji budowlanych i konserwatorzy budynków
- 7112 Murarze i pokrewni**

711201 Monter kamiennych elementów budowlanych
 711202 Murarz
 711203 Zdun^S
 711204 Murarz-tylnkarz^S
 711205 Brukarz
 711290 Pozostali murarze i pokrewni
7113 Robotnicy obróbki kamienia
 711301 Kamieniarz^S
 711390 Pozostali robotnicy obróbki kamienia
7114 Betoniarze, betoniarze zbrojarze i pokrewni
 711401 Betoniarz
 711402 Betoniarz-zbrojarz^S
 711403 Palowniczy
 711404 Zbrojarz
 711490 Pozostali betoniarze, betoniarze zbrojarze i pokrewni
7115 Cieśle i stolarze budowlani
 711501 Cieśla^S
 711502 Cieśla szalunkowy
 711503 Stolarz budowlany
 711504 Szkutnik
 711505 Monter jachtów i łodzi^S
 711590 Pozostali cieśle i stolarze budowlani
7116 Robotnicy budowy dróg
 711602 Dróżnik obchodowy
 711603 Monter nawierzchni kolejowej^S
 711605 Toromistrz
 711606 Układacz nawierzchni drogowych
 711690 Pozostali robotnicy budowy dróg
7117 Monterzy budownictwa wodnego
 711701 Monter budownictwa wodnego^S
7119 Robotnicy robót stanu surowego i pokrewni gdzie indziej niesklasyfikowani
 711901 Montażysta dekoracji
 711902 Monter reklam
 711903 Monter rusztowań
 711904 Robotnik rozbiórki budowli
 711905 Monter ogrodzeń
 711906 Monter konstrukcji targowo-wystawienniczej^S
 711990 Pozostali robotnicy budowlani robót stanu surowego i pokrewni gdzie indziej niesklasyfikowani
712 Robotnicy budowlani robót wykończeniowych i pokrewni
7121 Dekarze
 712101 Dekarz^S
7122 Posadzkarze, parkieciarze i glazurnicy
 712201 Cykliniarz
 712202 Glazurnik
 712203 Parkieciarz
 712204 Posadzkarz

- 712290 Pozostali posadzkarze, parkieciarze i glazurnicy
- 7123 Tynkarze i pokrewni**
- 712301 Monter ociepleń budynków
- 712302 Sztukator
- 712303 Tynkarz
- 712304 Monter fasad
- 712390 Pozostali tynkarze i pokrewni
- 7124 Monterzy izolacji**
- 712401 Monter izolacji budowlanych^S
- 712402 Monter izolacji chemoodpornych i antykorozyjnych
- 712403 Monter izolacji przemysłowych^S
- 712404 Termoizoler
- 712490 Pozostali monterzy izolacji
- 7125 Szklarze**
- 712501 Monter / składacz okien
- 712502 Szklarz
- 712503 Szklarz budowlany
- 712504 Szklarz pojazdów
- 712505 Witrażownik
- 712506 Monter szkła budowlanego
- 712590 Pozostali szklarze
- 7126 Hydraulicy i monterzy rurociągów**
- 712601 Hydraulik
- 712603 Monter instalacji gazowych
- 712604 Monter instalacji i urządzeń sanitarnych
- 712605 Monter rurociągów górniczych
- 712606 Monter rurociągów okrętowych
- 712607 Monter rurociągów przemysłowych
- 712608 Monter sieci ciepłych
- 712609 Monter sieci deszczownianych
- 712610 Monter sieci gazowych
- 712612 Monter sieci wodnych i kanalizacyjnych
- 712613 Monter systemów rurociągowych^S
- 712614 Monter urządzeń energetyki odnawialnej
- 712615 Studniarz
- 712616 Monter sieci, instalacji i urządzeń sanitarnych
- 712617 Monter instalacji gazów medycznych
- 712618 Monter sieci i instalacji sanitarnych^S
- 712690 Pozostali hydraulicy i monterzy rurociągów
- 7127 Monterzy i konserwatorzy instalacji klimatyzacyjnych i chłodniczych**
- 712701 Mechanik urządzeń chłodniczych
- 712702 Mechanik urządzeń klimatyzacyjnych
- 712703 Monter / konserwator instalacji wentylacyjnych i klimatyzacyjnych
- 712790 Pozostali monterzy i konserwatorzy instalacji klimatyzacyjnych i chłodniczych
- 7129 Robotnicy budowlani robót wykończeniowych i pokrewni gdzie indziej niesklasyfikowani**
- 712901 Monter płyt kartonowo-gipsowych
- 712902 Monter systemów suchej zabudowy

712904 Technolog robót wykończeniowych w budownictwie
 712905 Monter zabudowy i robót wykończeniowych w budownictwie^S
 712906 Monter stolarki budowlanej^S
 712990 Pozostali robotnicy budowlani robót wykończeniowych i pokrewni gdzie indziej niesklasyfikowani

713 Malarze, pracownicy czyszczący konstrukcje budowlane i pokrewni

7131 Malarze budowlani i pokrewni

713101 Malarz-tapeciarz
 713102 Malarz budowlany
 713104 Szpachlarz
 713105 Tapeciarz
 713190 Pozostali malarze i pokrewni

7132 Lakiernicy

713201 Lakiernik
 713202 Lakiernik proszkowy
 713203 Lakiernik samochodowy^S
 713204 Lakiernik tworzyw sztucznych
 713205 Lakiernik wyrobów drzewnych
 713206 Malarz-lakiernik samolotowy
 713207 Malarz-lakiernik konstrukcji i wyrobów metalowych
 713208 Piaskarz
 713290 Pozostali lakiernicy

7133 Robotnicy czyszczący konstrukcje budowlane i pokrewni

713301 Alpinista przemysłowy
 713302 Czyściciel elewacji budowlanych
 713303 Kominiarz^S
 713304 Robotnik osuszania i odgrzybiania budowli
 713390 Pozostali robotnicy czyszczący konstrukcje budowlane i pokrewni

72 Robotnicy obróbki metali, mechanicy maszyn i urządzeń i pokrewni

721 Formierze odlewniczy, spawacze, blacharze, monterzy konstrukcji metalowych i pokrewni

7211 Formierze odlewniczy i pokrewni

721101 Brązownik
 721102 Formierz odlewnik
 721103 Ludwisarz
 721104 Modelarz odlewniczy^S
 721105 Zalewacz form
 721190 Pozostali formierze odlewniczy i pokrewni

7212 Spawacze i pokrewni

721201 Lutowacz
 721202 Operator robotów spawalniczych
 721203 Operator zgrzewarek
 721204 Spawacz
 721209 Zgrzewacz
 721290 Pozostali spawacze i pokrewni

7213 Blacharze

721301 Blacharz^S

721302 Blacharz budowlany
 721303 Blacharz izolacji przemysłowych
 721304 Blacharz lotniczy
 721305 Blacharz okrętowy
 721306 Blacharz samochodowy^S
 721390 Pozostali blacharze
7214 Robotnicy przygotowujący i wznoszący konstrukcje metalowe
 721401 Monter bram
 721402 Monter kadłubów okrętowych
 721403 Monter konstrukcji aluminiowych
 721404 Monter konstrukcji stalowych
 721405 Oczyszczacz konstrukcji stalowych
 721406 Monter kadłubów i jednostek pływających^S
 721490 Pozostali robotnicy przygotowujący i wznoszący konstrukcje metalowe
7215 Takielarze i monterzy konstrukcji linowych
 721501 Monter / konserwator kolei linowych, wyciągów narciarskich i zjeżdżalni grawitacyjnych
 721502 Monter konstrukcji linowych stałych
 721503 Monter wiertni
 721504 Takielarz
 721590 Pozostali monterzy konstrukcji linowych
722 Kowale, ślusarze i pokrewni
7221 Kowale i operatorzy pras kuźniczych
 722101 Kowal^S
 722102 Kowal wyrobów zdobniczych
 722103 Operator pras kuźniczych
 722104 Podkuwacz koni
 722190 Pozostali kowale i operatorzy pras kuźniczych
7222 Ślusarze i pokrewni
 722201 Eguterzysta
 722202 Płatnerz
 722203 Rusznikarz
 722204 Ślusarz^S
 722205 Ślusarz galanterii metalowej
 722206 Ślusarz narzędziowy
 722207 Traser
 722290 Pozostali ślusarze i pokrewni
7223 Ustawiacze i operatorzy obrabiarek do metali i pokrewni
 722301 Frezer
 722302 Operator automatycznej linii obróbki skrawaniem
 722303 Operator maszyn do obróbki skrawaniem
 722304 Operator maszyn do produkcji wyrobów z drutu, lin, siatek i kabli
 722305 Operator maszyn i urządzeń do produkcji łożysk tocznych
 722306 Operator maszyn i urządzeń do produkcji opakowań blaszanych
 722307 Operator obrabiarek skrawających^S
 722308 Operator obrabiarek sterowanych numerycznie
 722309 Operator obrabiarek zespołowych
 722310 Operator urządzeń do wyważania i centrowania

722311 Strugacz
 722312 Szlifierz metali
 722313 Tokarz / frezer obrabiarek sterowanych numerycznie
 722314 Tokarz w metalu
 722315 Ustawiacz maszyn do obróbki skrawaniem
 722316 Wiertacz w metalu
 722317 Operator maszyn do produkcji wyrobów z metalu
 722390 Pozostali ustawiacze i operatorzy obrabiarek do metali i pokrewni
7224 Szlifierze narzędzi i polerowacze metali
 722401 Docieracz-polerowacz
 722402 Szlifierz-ostrzarz
 722490 Pozostali szlifierze narzędzi i polerowacze metali
723 Mechanicy maszyn i urządzeń
7231 Mechanicy pojazdów samochodowych
 723101 Mechanik autobusów
 723102 Mechanik ciągników
 723103 Mechanik pojazdów samochodowych^S
 723104 Mechanik samochodów ciężarowych
 723105 Mechanik samochodów osobowych
 723106 Monter samochodowej instalacji gazowej (LPG)
 723107 Mechanik motocyklowy^S
 723190 Pozostali mechanicy pojazdów samochodowych
7232 Mechanicy statków powietrznych i pokrewni
 723201 Mechanik płatowców
 723202 Mechanik silników lotniczych
 723203 Mechanik wyposażenia lotniczego statków powietrznych
 723204 Układacz-konserwator spadochronów
 723290 Pozostali mechanicy statków powietrznych i pokrewni
7233 Mechanicy maszyn i urządzeń rolniczych i przemysłowych
 723301 Mechanik / konserwator urządzeń do napełniania i opróżniania zbiorników
 723302 Mechanik / konserwator urządzeń dźwignicowych
 723303 Mechanik maszyn i urządzeń budowlanych i melioracyjnych
 723304 Mechanik maszyn i urządzeń do obróbki metali
 723305 Mechanik maszyn i urządzeń górnictwa odkrywkowego
 723306 Mechanik maszyn i urządzeń górnictwa podziemnego
 723307 Mechanik maszyn i urządzeń przemysłowych
 723308 Mechanik maszyn rolniczych
 723309 Mechanik maszyn szwalniczych
 723310 Mechanik-monter maszyn i urządzeń^S
 723311 Mechanik okrętowy
 723312 Mechanik silników spalinowych
 723313 Mechanik taboru kolejowego
 723314 Monter-instalator urządzeń technicznych w budownictwie wiejskim
 723315 Monter / konserwator urządzeń przeciwpożarowych
 723316 Motorzysta wachtowy
 723317 Marynarz motorzysty żeglugi śródlądowej
 723318 Mechanik pojazdów kolejowych^S
 723390 Pozostali mechanicy maszyn i urządzeń rolniczych i przemysłowych

7234 Mechanicy rowerów i pokrewni

723401 Monter-mechanik rowerów / wózków

73 Rzemieślnicy i robotnicy poligraficzni

731 Rzemieślnicy

7311 Mechanicy precyzyjni

731102 Mechanik automatyki przemysłowej i urządzeń precyzyjnych

731103 Mechanik precyzyjny^S

731104 Optyk-mechanik^S

731105 Ortopeda mechanik

731106 Zegarmistrz^S

731107 Automatyk^S

731190 Pozostali mechanicy precyzyjni

7312 Monterzy instrumentów muzycznych

731202 Monter fortepianów i pianin

731205 Monter instrumentów muzycznych

731207 Organomistrz

731208 Korektor (naprawiacz) instrumentów muzycznych

731290 Pozostali monterzy instrumentów muzycznych

7313 Jubilerzy, złotnicy i pokrewni

731301 Bursztyniarz

731303 Szlifierz kamieni szlachetnych i ozdobnych

731304 Szlifierz-polerowacz wyrobów artystycznych

731305 Złotnik-jubiler^S

731390 Pozostali jubilerzy, złotnicy i pokrewni

7314 Ceramicy i pokrewni

731401 Ceramik wyrobów ceramiki budowlanej

731402 Ceramik wyrobów użytkowych i ozdobnych

731403 Formowacz ściernic

731404 Formowacz wyrobów ceramicznych

731405 Garncarz

731406 Modelarz odlewnik gipsowych form roboczych

731407 Odlewnik wyrobów ceramicznych

731408 Sortowacz-brakarz ceramiki

731409 Szklifierz ceramiki

731410 Operator automatów ceglarskich i wapienno-piaskarskich

731490 Pozostali ceramicy i pokrewni

7315 Formowacze wyrobów szklanych, krajacze i szlifierze szkła

731501 Formowacz wyrobów szklanych

731502 Hutnik dmuchacz szkła

731503 Krajacz szkła

731504 Ręczny polerowacz szkła

731505 Sortowacz-brakarz szkła

731506 Szlifierz-polerowacz szkła optycznego

731507 Szlifierz szkła gospodarczego i technicznego

731508 Szlifierz szkła płaskiego

731590 Pozostali formowacze wyrobów szklanych, krajacze i szlifierze szkła

7316 Szyldziarze, grawerzy i zdobnicy ceramiki, szkła i pokrewni

731601 Cechowacz skal i znaków na szkłe oraz na wyrobach z metali

731602 Galwanizer
 731603 Giloszer szkła
 731604 Grawer szkła
 731605 Lustrzacz
 731606 Połotnik
 731607 Rzeźbiarz szkła
 731608 Szyldziarz
 731609 Zdobnik ceramiki^S
 731610 Zdobnik szkła
 731611 Grawer
 731690 Pozostali szyldziarze, grawerzy i zdobnicy ceramiki, szkła i pokrewni
7317 Rękodzielnicy wyrobów z drewna i pokrewnych materiałów
 731701 Fajkarz
 731702 Koszykarz-plecionkarz^S
 731703 Łubiankarz
 731704 Modelarz wyrobów plecionkarskich
 731705 Rzeźbiarz w drewnie
 731706 Sitarz
 731707 Szczotkarz
 731708 Trzciniaż
 731790 Pozostali rękodzielnicy wyrobów z drewna i pokrewnych materiałów
7318 Rękodzielnicy wyrobów z tkanin, skóry i pokrewnych materiałów
 731801 Arkadownik
 731802 Dziewiaż
 731803 Koronkarka
 731804 Pleccionkarz
 731805 Przędzaż
 731806 Przygotowywacz włókna
 731807 Renowator tkanin unikatowych
 731808 Rękodzielnik wyrobów włókienniczych^S
 731809 Tkacz
 731810 Rękodzielnik wyrobów skórzanych
 731890 Pozostali rękodzielnicy wyrobów z tkanin, skóry i pokrewnych materiałów
7319 Rzemieślnicy gdzie indziej niesklasyfikowani
 731901 Pamiątkarz
 731902 Wytwórcza galanterii
 731903 Wytwórcza sztucznych kwiatów
 731904 Zabawkarz
 731905 Metaloplastyk
 731990 Pozostali rzemieślnicy gdzie indziej niesklasyfikowani
732 Robotnicy poligraficzni
7321 Pracownicy przy pracach przygotowawczych do druku
 732101 Fotograf poligraficzny
 732102 Fotograf w drukarni filmowej
 732103 Giloszer poligraficzny
 732104 Grawer poligraficzny
 732105 Komputerowy składaż tekstu
 732106 Moletownik

732107 Montażysta reprodukcyjny
732108 Operator DTP
732109 Operator fotoskładu
732110 Operator skanera poligraficznego
732111 Rysownik litograficzny
732112 Rytownik
732113 Trawiacz poligraficzny
732190 Pozostali pracownicy przy pracach przygotowawczych do druku

7322 Drukarze

732201 Drukarz
732202 Drukarz sitodrukowy
732203 Drukarz tkanin
732204 Maszynista maszyn fleksograficznych
732205 Maszynista maszyn offsetowych
732206 Maszynista maszyn typograficznych
732207 Maszynista maszyn wkłęsłodrukowych
732208 Operator kserokopiarek
732209 Drukarz fleksograficzny^S
732210 Drukarz offsetowy^S
732290 Pozostali drukarze

7323 Introligatorzy i pokrewni

732301 Introligator
732302 Introligator galanteryjny
732303 Introligator poligraficzny
732304 Operator maszyn introligatorskich
732305 Operator procesów introligatorskich^S
732390 Pozostali introligatorzy i pokrewni

74 Elektrycy i elektronicy

741 Elektrycy budowlani, elektromechanicy i elektromonterzy

7411 Elektrycy budowlani i pokrewni

741101 Elektromonter instalacji elektrycznych
741102 Elektromonter reklam świetlnych
741103 Elektryk^S
741104 Elektryk budowlany
741105 Monter instalacji fotowoltaicznych
741190 Pozostali elektrycy budowlani i pokrewni

7412 Elektromechanicy i elektromonterzy

741201 Elektromechanik^S
741202 Elektromechanik elektrycznych przyrządów pomiarowych
741203 Elektromechanik pojazdów samochodowych^S
741204 Elektromechanik sprzętu gospodarstwa domowego
741205 Elektromechanik urządzeń chłodniczych
741206 Elektromechanik urządzeń sterowania ruchem kolejowym
741207 Elektromonter (elektryk) zakładowy
741208 Elektromonter / konserwator urządzeń dźwignicowych
741209 Elektromonter lotniczy
741210 Elektromonter maszyn elektrycznych
741211 Elektromonter maszyn i urządzeń górnictwa odkrywkowego

- 741212 Elektromonter maszyn i urządzeń górnictwa podziemnego
- 741213 Elektromonter okrętowy
- 741214 Elektromonter prefabrykowanych stacji transformatorowych
- 741215 Elektromonter rozdzielni i podstacji trakcyjnych
- 741216 Elektromonter taboru szynowego
- 741217 Elektromonter telekomunikacyjnych urządzeń zasilających
- 741218 Elektromonter transformatorów
- 741219 Elektromonter układów pomiarowych i automatyki zabezpieczeniowej
- 741220 Elektromonter urządzeń sygnalizacyjnych
- 741290 Pozostali elektromechanicy i elektromonterzy
- 7413 Monterzy linii elektrycznych**
- 741301 Elektromonter linii kablowych
- 741302 Elektromonter napowietrznych linii niskich i średnich napięć
- 741303 Elektromonter napowietrznych linii wysokich i najwyższych napięć
- 741304 Elektromonter pogotowia elektroenergetycznego
- 741305 Elektromonter sieci trakcyjnej
- 741390 Pozostali monterzy linii elektrycznych
- 742 Monterzy-elektronicy i monterzy instalacji i urządzeń telekomunikacyjnych**
- 7421 Monterzy i serwisanci urządzeń elektronicznych**
- 742101 Automatyk sterowania ruchem kolejowym
- 742102 Monter-elektronik
- 742103 Monter-elektronik – aparatura medyczna
- 742104 Monter-elektronik – aparatura pomiarowa
- 742105 Monter-elektronik – elektroniczne instrumenty muzyczne
- 742106 Monter-elektronik – elektroniczny sprzęt sygnalizacyjny i systemy sygnalizacyjne
- 742108 Monter-elektronik – naprawa sprzętu audiowizualnego
- 742110 Monter-elektronik – układy elektroniczne automatyki przemysłowej
- 742113 Monter / konserwator urządzeń zabezpieczeń technicznych osób i mienia
- 742114 Monter mechatronik
- 742115 Monter urządzeń sterowania ruchem pociągów metra
- 742116 Monter urządzeń zdalnego sterowania i kontroli dyspozytorskiej metra
- 742117 Elektronik^S
- 742118 Mechatronik^S
- 742119 Serwisant urządzeń biurowych
- 742190 Pozostali monterzy elektronicy i serwisanci urządzeń elektronicznych
- 7422 Monterzy i serwisanci instalacji i urządzeń teleinformatycznych**
- 742201 Monter instalacji i urządzeń telekomunikacyjnych (telemonter)
- 742202 Monter sieci i urządzeń telekomunikacyjnych^S
- 742203 Monter sieci telekomunikacyjnych
- 742204 Monter-elektronik – instalacja anten
- 742205 Monter-elektronik – sprzęt komputerowy
- 742206 Monter-elektronik – urządzenia radiokomunikacyjne
- 742207 Monter-elektronik – urządzenia radiowo-telewizyjne
- 742208 Serwisant sprzętu komputerowego
- 742290 Pozostali monterzy i serwisanci instalacji i urządzeń teleinformatycznych

- 75 Robotnicy w przetwórstwie spożywczym, obróbce drewna, produkcji wyrobów tekstylnych i pokrewni**
- 751 Robotnicy w przetwórstwie spożywczym i pokrewni**
- 7511 Masarze, robotnicy w przetwórstwie ryb i pokrewni**
 - 751101 Garmażer
 - 751102 Pracownik rozbioru mięsa
 - 751103 Przetwórca ryb^S
 - 751104 Rozbieracz-wykrawacz
 - 751105 Rzeźnik-wędliniarz
 - 751106 Ubojowy
 - 751107 Wędliniarz
 - 751108 Przetwórca mięsa^S
 - 751109 Wędzarz
 - 751190 Pozostali masarze, robotnicy w przetwórstwie ryb i pokrewni
- 7512 Piekarze, cukiernicy i pokrewni**
 - 751201 Cukiernik^S
 - 751202 Dekorator wyrobów cukierniczych
 - 751203 Karmelarz
 - 751204 Piekarz^S
 - 751290 Pozostali piekarze, cukiernicy i pokrewni
- 7513 Robotnicy w produkcji wyrobów mleczarskich**
 - 751301 Maślarz
 - 751302 Serowar
 - 751390 Pozostali robotnicy w produkcji wyrobów mleczarskich
- 7514 Robotnicy przetwórstwa surowców roślinnych**
 - 751401 Młynarz
 - 751402 Przetwórca owoców i warzyw
 - 751490 Pozostali robotnicy przetwórstwa surowców roślinnych
- 7515 Klasyfikatorzy żywności i pokrewni**
 - 751501 Grzyboznawca
 - 751502 Klasyfikator dziczyzny i ptactwa
 - 751503 Klasyfikator grzybów
 - 751504 Klasyfikator jaj, drobiu i pierza
 - 751505 Klasyfikator ryb
 - 751590 Pozostali klasyfikatorzy żywności i pokrewni
- 752 Robotnicy obróbki drewna, stolarze meblowi i pokrewni**
- 7521 Robotnicy przygotowujący drewno i pokrewni**
 - 752101 Impregnator drewna
 - 752102 Manipulant drewna okrągłego
 - 752103 Mygłowacz
 - 752104 Parzelniczy drewna
 - 752105 Sortowacz materiałów drzewnych
 - 752106 Suszarniowy drewna
 - 752190 Pozostali robotnicy przygotowujący drewno i pokrewni
- 7522 Stolarze meblowi i pokrewni**
 - 752201 Bednarz
 - 752202 Gięciarz drewna
 - 752203 Kołodziej

752204 Renowator mebli artystycznych
 752205 Stolarz^S
 752206 Stolarz galanterii drzewnej
 752207 Stolarz mebli artystycznych i wzorcowych
 752208 Stolarz meblowy
 752209 Stolarz modelarz instrumentów muzycznych
 752290 Pozostali stolarze meblowi i pokrewni
**7523 Ustawiacze i operatorzy maszyn do obróbki i produkcji
wyrobów z drewna**
 752301 Frezer drewna
 752302 Operator maszyn do produkcji wyrobów drewnianych
 752304 Operator urządzeń do polerowania drewna
 752306 Polerowacz wyrobów z drewna
 752307 Strugacz drewna
 752308 Szlifierz materiałów drzewnych
 752310 Tokarz w drewnie
 752311 Ustawiacz maszyn do obróbki drewna
 752312 Wiertacz w drewnie
 752390 Pozostali ustawiacze i operatorzy maszyn do obróbki drewna i pokrewni
753 Robotnicy produkcji odzieży i pokrewni
7531 Krawcy, kuśnierze, kapelusznicy i pokrewni
 753101 Bieliźniarz
 753102 Gorseciarka
 753103 Kapelusznic-czapnik
 753104 Kozusznik
 753105 Krawiec^S
 753106 Kuśnierz^S
 753107 Modystka
 753108 Rękawicznik
 753190 Pozostali krawcy, kuśnierze, kapelusznicy i pokrewni
7532 Konstruktorzy i krojczowie odzieży
 753201 Konstruktor odzieży
 753202 Krojczy
7533 Szwaczki, hafciarki i pokrewni
 753301 Hafciarka
 753302 Parasolnik
 753303 Szwaczka ręczna
 753304 Wytwórca abażurów
 753305 Żaglownik
 753390 Pozostałe szwaczki, hafciarki i pokrewni
7534 Tapicerzy i pokrewni
 753401 Bieliźniarz-kołdrzarz
 753402 Tapicer^S
 753403 Tapicer meblowy
 753490 Pozostali tapicerzy i pokrewni
7535 Wyprawiacze skór, garbarze i pokrewni
 753501 Garbarz skór^S
 753502 Garbarz skór bez włosa

- 753503 Klasyfikator skór
- 753504 Konserwator skór surowych
- 753505 Wyprawiacz skór futerkowych
- 753590 Pozostali wyprawiacze skór, garbarze i pokrewni
- 7536 Obuwnicy i pokrewni**
- 753601 Cholewkarz
- 753602 Obuwnik^S
- 753603 Obuwnik miarowy
- 753604 Obuwnik ortopedyczny
- 753606 Szewc
- 753690 Pozostali obuwnicy i pokrewni
- 7537 Kaletnicy, rymarze i pokrewni**
- 753701 Bandażysta ortopedyczny
- 753702 Kaletnik^S
- 753703 Rymarz
- 753790 Pozostali kaletnicy, rymarze i pokrewni
- 754 Pozostali robotnicy przemysłowi, rzemieślnicy i pokrewni**
- 7541 Nurkowie**
- 754101 Kierownik prac podwodnych
- 754102 Nurek
- 754104 Operator systemów nurkowych
- 754105 Płetwonurek ratownik
- 754190 Pozostali nurkowie
- 7542 Strzałowi i pokrewni**
- 754201 Strzałowy (górnik strzałowy)
- 754202 Wydawca środków strzałowych
- 754203 Instruktor strzałowy
- 754290 Pozostali strzałowi i pokrewni
- 7543 Klasyfikatorzy wyrobów przemysłowych**
- 754301 Klasyfikator wyrobów przemysłowych
- 7544 Robotnicy zwalczania szkodników i chwastów**
- 754401 Pracownik deratyzacji, dezynfekcji i dezynsekcji
- 754402 Pracownik ochrony roślin
- 754490 Pozostali robotnicy zwalczania szkodników i chwastów
- 7549 Robotnicy przemysłowi i rzemieślnicy gdzie indziej niesklasyfikowani**
- 754901 Monter znaków nawigacyjnych
- 754902 Monter żaluzji
- 754903 Pracownik produkcji
- 754990 Pozostali robotnicy przemysłowi i rzemieślnicy gdzie indziej niesklasyfikowani

- 8 OPERATORZY I MONTERZY MASZYN I URZĄDZEŃ**
- 81 Operatorzy maszyn i urządzeń wydobywczych i przetwórczych**
- 811 Operatorzy maszyn i urządzeń górniczych i pokrewni**
- 8111 Górnicy podziemnej i odkrywkowej eksploatacji złóż i pokrewni**
- 811101 Górnik eksploatacji podziemnej^S
- 811102 Górnik odkrywkowej eksploatacji złóż^S
- 811103 Sygnalista szybowy

- 811107 Operator maszyn i urządzeń do pozyskiwania torfu
- 811108 Operator maszyn urabiających i ładujących
- 811111 Wydobywca kruszywa i gliny
- 811112 Górnik podziemnej eksploatacji kopalin innych niż węgiel kamienny^S
- 811113 Operator systemów odwadniających
- 811190 Pozostali górnicy podziemnej i odkrywkowej eksploatacji złóż i pokrewni
- 8112 Operatorzy maszyn i urządzeń do przeróbki mechanicznej kopalin**
- 811201 Operator maszyn i urządzeń do przerobu torfu
- 811202 Operator maszyn i urządzeń do przeróbki mechanicznej rud
- 811203 Operator maszyn i urządzeń do przeróbki mechanicznej węgla
- 811204 Operator maszyn i urządzeń do rozdrabniania i sortowania surowców mineralnych
- 811205 Operator maszyn i urządzeń przeróbczych^S
- 811290 Pozostali operatorzy maszyn i urządzeń do przeróbki mechanicznej kopalin
- 8113 Operatorzy urządzeń wiertniczych i wydobywczych ropy, gazu i innych surowców**
- 811301 Górnik eksploatacji otworowej^S
- 811302 Operator urządzeń do obróbki odwiertów wydobywczych
- 811303 Operator tarczy drążącej TBM (tunnel boring machine)
- 811304 Wiertacz studni
- 811305 Wiertacz^S
- 811390 Pozostali operatorzy urządzeń wiertniczych i wydobywczych ropy, gazu i innych surowców
- 8114 Operatorzy maszyn i urządzeń do produkcji wyrobów cementowych, kamiennych i pokrewni**
- 811401 Hartowacz betonów i sylikatów
- 811402 Krajacz materiałów budowlanych
- 811404 Operator urządzeń do formowania bloków i tynków gipsowych
- 811405 Operator urządzeń do produkcji elementów z betonu komórkowego
- 811406 Operator urządzeń do produkcji mas asfaltobetonowych
- 811407 Operator urządzeń wytwórczych mieszanek betonowych
- 811408 Pilarz kamienia
- 811409 Szlifierz kamienia
- 811490 Pozostali operatorzy maszyn i urządzeń do produkcji wyrobów cementowych, kamiennych i pokrewni
- 812 Operatorzy maszyn i urządzeń do produkcji, przetwórstwa i obróbki wykończeniowej metalu**
- 8121 Operatorzy maszyn i urządzeń do produkcji i przetwórstwa metali**
- 812101 Ciągacz rur
- 812102 Hartownik
- 812103 Operator agregatów do obróbki cieplnej
- 812104 Operator maszyn do produkcji drutów i prętów
- 812105 Operator maszyn i urządzeń do obróbki plastycznej
- 812106 Operator maszyn i urządzeń metalurgicznych
- 812107 Operator maszyn i urządzeń odlewniczych^S
- 812108 Operator maszyny rozlewniczej
- 812109 Operator pieców do obróbki cieplnej
- 812110 Operator urządzeń do ciągłego odlewania stali

- 812111 Operator urządzeń do elektrolitycznego uzyskiwania metali
- 812112 Operator urządzeń próżniowego odgazowania stali
- 812113 Operator urządzeń przygotowania wsadu
- 812114 Operator urządzeń walcowni
- 812115 Piecowy nagrzewania wsadu w walcowni
- 812116 Piecowy pieca łukowego
- 812117 Pulpitowy wielkich pieców
- 812118 Tłoczarz w metalu
- 812119 Wytapiacz metali nieżelaznych
- 812120 Wytapiacz stali, surówki i żelazostopów
- 812121 Operator maszyn i urządzeń hutniczych
- 812122 Operator maszyn i urządzeń przemysłu metalurgicznego^S
- 812190 Pozostali operatorzy maszyn i urządzeń do produkcji i przetwórstwa metali
- 8122 Operatorzy urządzeń do obróbki powierzchniowej metali i nakładania powłok**
- 812201 Operator urządzeń do elektroforetycznego nakładania powłok
- 812202 Operator urządzeń do emaliowania
- 812203 Operator urządzeń do nakładania powłok galwanicznych
- 812204 Operator urządzeń do natryskowego nakładania powłok
- 812205 Operator urządzeń do platerowania
- 812206 Operator urządzeń do przygotowania powierzchni do nakładania powłok
- 812207 Operator urządzeń do zanurzeniowego nakładania powłok
- 812290 Pozostali operatorzy urządzeń do obróbki powierzchniowej metali i nakładania powłok
- 813 Operatorzy urządzeń do produkcji wyrobów chemicznych i fotograficznych**
- 8131 Operatorzy maszyn i urządzeń do produkcji wyrobów chemicznych**
- 813101 Aparatowy procesów chemicznych
- 813102 Operator maszyn do produkcji papy
- 813103 Operator maszyn do produkcji taśm magnetycznych
- 813104 Operator maszyn zapalczanych
- 813105 Operator reaktorów i autoklawów
- 813106 Operator urządzeń destylacyjnych
- 813107 Operator urządzeń do ekstrakcji
- 813108 Operator urządzeń do krystalizacji
- 813109 Operator urządzeń do obróbki cieplnej chemikaliów
- 813110 Operator urządzeń do produkcji cementu
- 813111 Operator urządzeń do produkcji chemikaliów nieorganicznych
- 813112 Operator urządzeń do produkcji chemikaliów organicznych
- 813113 Operator urządzeń do produkcji dezynfektantów
- 813114 Operator urządzeń do produkcji gazów technicznych
- 813115 Operator urządzeń do produkcji katalizatorów
- 813116 Operator urządzeń do produkcji mas bitumicznych
- 813117 Operator urządzeń do produkcji materiałów półprzewodnikowych
- 813118 Operator urządzeń do produkcji materiałów wybuchowych i pokrewnych
- 813119 Operator urządzeń do produkcji nawozów sztucznych
- 813120 Operator urządzeń do produkcji ołówków
- 813121 Operator urządzeń do produkcji sadzy

- 813122 Operator urządzeń do produkcji sztucznej skóry
- 813123 Operator urządzeń do produkcji środków piorących i myjących
- 813124 Operator urządzeń do produkcji węgla aktywnych
- 813125 Operator urządzeń do produkcji włókien chemicznych
- 813126 Operator urządzeń do produkcji wyrobów farmaceutycznych
- 813127 Operator urządzeń do produkcji wyrobów kosmetycznych
- 813128 Operator urządzeń do przeróbki ropy naftowej i gazu
- 813129 Operator urządzeń filtrujących
- 813130 Operator urządzeń granulujących
- 813131 Operator urządzeń homogenizujących
- 813132 Operator urządzeń koksowniczych
- 813133 Operator urządzeń mieszających
- 813134 Operator urządzeń przemysłu chemicznego^S
- 813135 Operator urządzeń rozdrabniających
- 813136 Operator urządzeń sorpcyjnych
- 813137 Operator urządzeń wyparnych
- 813138 Operator wirówek
- 813139 Stokażowy
- 813190 Pozostali operatorzy maszyn i urządzeń do produkcji wyrobów chemicznych
- 8132 Operatorzy urządzeń do produkcji materiałów światłoczułych i obróbki filmów**
- 813201 Operator minilabu fotograficznego
- 813202 Operator urządzeń do obróbki błon i filmów fotograficznych
- 813290 Pozostali operatorzy urządzeń do produkcji materiałów światłoczułych i obróbki filmów
- 814 Operatorzy maszyn do produkcji wyrobów gumowych, z tworzyw sztucznych i papierniczych**
- 8141 Operatorzy maszyn do produkcji wyrobów gumowych**
- 814101 Aparatowy produkcji wyrobów maczanych
- 814102 Operator urządzeń do wulkanizacji
- 814103 Operator urządzeń do przetwórstwa surowców gumowych
- 814104 Wulkanizator
- 814105 Wulkanizator taśm przenośnikowych
- 814190 Pozostali operatorzy maszyn do produkcji wyrobów gumowych
- 8142 Operatorzy maszyn do produkcji wyrobów z tworzyw sztucznych**
- 814201 Formierz wyrobów z kompozytów polimerowych
- 814202 Formowacz ortopedycznych wyrobów z tworzyw
- 814203 Odlewnik wyrobów z materiałów polimerowych
- 814204 Operator maszyn i urządzeń do produkcji okien z tworzyw sztucznych
- 814205 Operator urządzeń do cięcia folii i płyt
- 814206 Operator urządzeń do formowania wyrobów z tworzyw sztucznych
- 814207 Operator urządzeń do spieniania tworzyw sztucznych
- 814208 Operator wtryskarki
- 814209 Operator maszyn i urządzeń do przetwórstwa tworzyw sztucznych^S
- 814290 Pozostali operatorzy maszyn do produkcji wyrobów z tworzyw sztucznych
- 8143 Operatorzy maszyn do produkcji wyrobów papierniczych**
- 814301 Operator maszyn do lakierowania i laminowania przetworów papierowych
- 814302 Operator maszyn do produkcji opakowań z papieru i tektury

- 814303 Operator maszyn do produkcji papierowych artykułów piśmiennych
- 814304 Operator maszyn do produkcji papierowych artykułów toaletowych i sanitarnych
- 814305 Operator maszyn do produkcji papieru i tektury falistej
- 814306 Operator maszyn do produkcji sznurka i tulei
- 814307 Operator maszyn krojących i wykrawających do papieru
- 814308 Operator pras do formowania wyrobów z masy papierniczej
- 814390 Pozostali operatorzy maszyn do produkcji wyrobów papierniczych
- 815 Operatorzy maszyn do produkcji wyrobów włókienniczych, futrzarskich i skórzanych**
- 8151 Operatorzy maszyn przędzalniczych i pokrewni**
- 815101 Operator maszyn do przygotowania włókien
- 815102 Operator maszyn przędzalniczych
- 815103 Operator przewijarek i skręcarek nitek
- 815190 Pozostali operatorzy maszyn przędzalniczych i pokrewni
- 8152 Operatorzy maszyn tkackich i dziewiarskich**
- 815201 Operator maszyn dziewiarskich
- 815202 Operator maszyn przygotowawczych do wytwarzania płaskich wyrobów włókienniczych
- 815203 Operator maszyn tkackich
- 815204 Operator maszyn w przemyśle włókienniczym^S
- 815290 Pozostali operatorzy maszyn tkackich i dziewiarskich
- 8153 Operatorzy maszyn do szycia**
- 815301 Szwaczka maszynowa
- 8154 Operatorzy maszyn wykończalniczych wyrobów włókienniczych**
- 815401 Operator maszyn wykończalniczych wyrobów włókienniczych
- 8155 Operatorzy maszyn do wyprawiania futer i skór**
- 815501 Operator agregatów natryskowych
- 815502 Operator maszyn i urządzeń chemicznej obróbki skór
- 815503 Operator maszyn i urządzeń mechanicznej obróbki skór
- 815590 Pozostali operatorzy maszyn do wyprawiania futer i skór
- 8156 Operatorzy maszyn do produkcji obuwia i pokrewni**
- 815601 Operator obuwniczych urządzeń szwalniczych
- 815602 Operator urządzeń kaletniczych
- 815603 Operator urządzeń montażowych obuwia
- 815604 Operator urządzeń wykrawających elementy obuwia
- 815605 Obuwnik przemysłowy
- 815690 Pozostali operatorzy maszyn do produkcji obuwia
- 8157 Operatorzy maszyn do prania**
- 815701 Operator urządzeń do prania, prasowania i chemicznego czyszczenia tekstyliów
- 815702 Pracownik pralni chemicznej
- 815790 Pozostali operatorzy maszyn do prania
- 8159 Operatorzy maszyn do produkcji wyrobów włókienniczych, futrzarskich i skórzanych gdzie indziej niesklasyfikowani**
- 815901 Operator maszyn do produkcji włóknin i przędzin
- 815902 Operator maszyn tapicerskich
- 815903 Operator urządzeń do klejenia elementów odzieży

- 815904 Operator urządzeń wykrawających i nawarstwiających
- 815990 Pozostali operatorzy maszyn do produkcji wyrobów włókienniczych, futrzarskich i skórzanych gdzie indziej niesklasyfikowani
- 816 Operatorzy maszyn i urządzeń do produkcji wyrobów spożywczych i pokrewni**
- 8160 Operatorzy maszyn i urządzeń do produkcji wyrobów spożywczych i pokrewni**
- 816001 Aparatowy produkcji drożdży
- 816002 Aparatowy produkcji octu
- 816003 Operator maszyn i urządzeń przemysłu spożywczego^S
- 816004 Operator urządzeń do konfekcjonowania herbaty
- 816005 Operator urządzeń do obróbki surowca mleczarskiego
- 816006 Operator urządzeń do produkcji cukru
- 816007 Operator urządzeń do produkcji koncentratów spożywczych
- 816008 Operator urządzeń do produkcji majonezu i musztardy
- 816009 Operator urządzeń do produkcji makaronu
- 816010 Operator urządzeń do produkcji napojów bezalkoholowych
- 816011 Operator urządzeń do produkcji pasz
- 816012 Operator urządzeń do produkcji pieczywa
- 816013 Operator urządzeń do produkcji piwa
- 816014 Operator urządzeń do produkcji spirytusu
- 816015 Operator urządzeń do produkcji tłuszczów roślinnych
- 816016 Operator urządzeń do produkcji wina
- 816017 Operator urządzeń do produkcji wyrobów cukierniczych
- 816018 Operator urządzeń do produkcji wyrobów mleczarskich
- 816019 Operator urządzeń do produkcji wyrobów spirytusowych
- 816020 Operator urządzeń do przerobu ziarna kakaowego
- 816021 Operator urządzeń do przerobu ziarna zbóż
- 816022 Operator urządzeń do suszenia zbóż
- 816023 Operator urządzeń elewatorów zbożowych
- 816024 Operator urządzeń linii aseptycznego rozlewu w opakowania kartonowe
- 816025 Operator urządzeń przemysłu tytoniowego
- 816026 Operator urządzeń do przetwórstwa drobiu
- 816027 Operator urządzeń do przetwórstwa kawy
- 816028 Operator urządzeń do przetwórstwa mięsa
- 816029 Operator urządzeń do przetwórstwa owocowo-warzywnego
- 816030 Operator urządzeń do przetwórstwa ryb
- 816031 Operator urządzeń do przetwórstwa ziemniaczanego
- 816090 Pozostali operatorzy maszyn do produkcji wyrobów spożywczych i pokrewni
- 817 Operatorzy maszyn i urządzeń do obróbki drewna i produkcji papieru**
- 8171 Operatorzy urządzeń do wyrobu masy papierniczej i produkcji papieru**
- 817101 Operator kalandrów wyrobów papierowych
- 817102 Operator linii do belowania makulatury
- 817103 Operator maszyny odwadniającej celulozę
- 817104 Operator maszyny papierniczej
- 817105 Operator maszyny tekturNICzej
- 817106 Operator pergaminiarki
- 817107 Operator urządzeń bielących masy włókniste

- 817108 Operator urządzeń do impregnowania i powlekania wyrobów papierowych
- 817109 Operator urządzeń do mielenia masy włóknistej
- 817110 Operator urządzeń do przygotowywania i dozowania dodatków masowych
- 817111 Operator urządzeń do ścierania drewna
- 817112 Operator urządzeń rębalni drewna
- 817113 Operator urządzeń rozwłókniających
- 817114 Operator urządzeń warzelni
- 817190 Pozostali operatorzy urządzeń do wyrobu masy papierniczej i produkcji papieru

8172 Operatorzy maszyn i urządzeń do obróbki drewna

- 817201 Operator maszyn do produkcji płyt i sklejek
- 817202 Operator pilarek do pozyskiwania tarcicy
- 817203 Operator pras w produkcji drzewnej
- 817204 Operator sklejarów płyt stolarskich
- 817205 Operator skrawarek drewna
- 817206 Operator spajarek okleiny i łuszczy
- 817207 Operator strugarek i frezarek do drewna
- 817208 Operator urządzeń do końcowej obróbki płyt
- 817209 Sterowniczy linii sztaplowania i pakietowania tarcicy
- 817210 Pilarz
- 817211 Tartacznik
- 817212 Mechanik-operator maszyn do produkcji drzewnej
- 817213 Operator maszyn i urządzeń przemysłu drzewnego^S
- 817290 Pozostali operatorzy maszyn i urządzeń do obróbki drewna

818 Operatorzy innych maszyn i urządzeń przetwórczych

8181 Operatorzy urządzeń do produkcji wyrobów szklanych i ceramicznych

- 818101 Operator automatów do formowania wyrobów szklanych
- 818102 Operator maszyn do formowania szkła płaskiego
- 818103 Operator odprężarek wyrobów szklanych
- 818104 Operator urządzeń do chemicznego polerowania szkła
- 818105 Operator urządzeń do formowania i przetwórstwa włókna szklanego
- 818106 Operator urządzeń do formowania wyrobów ceramicznych
- 818107 Operator urządzeń do formowania wyrobów ogniotrwałych
- 818108 Operator urządzeń do formowania wyrobów sylikatowych
- 818109 Operator urządzeń do gięcia szkła
- 818110 Operator urządzeń do hartowania szkła
- 818111 Operator urządzeń do matowania wyrobów szklanych
- 818112 Operator urządzeń do obróbki płomieniowej szkła
- 818113 Operator urządzeń do produkcji materiałów ściernych
- 818114 Operator urządzeń do produkcji termosów
- 818115 Operator urządzeń przemysłu ceramicznego^S
- 818116 Operator urządzeń przemysłu szklarskiego^S
- 818117 Prasowacz ceramiki elektronicznej i elektrotechnicznej
- 818118 Przygotowywacz mas ceramicznych
- 818119 Suszarnik ceramiki i wyrobów gipsowych
- 818120 Szlifierz ceramiki
- 818121 Maszynowy szlifierz-polerowacz szkła
- 818122 Topiarz fryty

- 818123 Topiarz mas mineralnych
- 818124 Topiarz szkła
- 818125 Wypalacz surowców i wyrobów ogniotrwałych
- 818126 Wypalacz wyrobów ceramicznych
- 818190 Pozostali operatorzy urządzeń do produkcji wyrobów szklanych i ceramicznych
- 8182 Maszyniści kotłów parowych i pokrewni**
- 818201 Maszynista kotła
- 818202 Maszynista urządzeń nawęglania
- 818203 Maszynista urządzeń odpopielania i odżużlania
- 818204 Palacz gazowych kotłów centralnego ogrzewania
- 818205 Palacz wodnych rusztowych kotłów centralnego ogrzewania
- 818206 Palacz kotłów parowych
- 818290 Pozostali maszyniści kotłów parowych i pokrewni
- 8183 Operatorzy urządzeń pakujących, znakujących i urządzeń do napełniania butelek**
- 818301 Operator maszyn kopertujących
- 818302 Operator urządzeń do mycia, napełniania i zamykania butelek
- 818303 Operator urządzeń pakujących
- 818304 Operator urządzeń znakujących
- 818390 Pozostali operatorzy urządzeń pakujących, znakujących i urządzeń do napełniania butelek
- 8189 Operatorzy innych maszyn i urządzeń przetwórczych gdzie indziej niesklasyfikowani**
- 818901 Operator urządzeń do paletyzacji
- 818902 Operator urządzeń utylizacji surowców zwierzęcych
- 818903 Operator maszyn i urządzeń wikliniarskich
- 818904 Operator maszyn i urządzeń w przemyśle przetwórczym
- 818990 Pozostali operatorzy innych maszyn i urządzeń przetwórczych gdzie indziej niesklasyfikowani
- 82 Monterzy**
- 821 Monterzy**
- 8211 Monterzy maszyn i urządzeń mechanicznych**
- 821101 Monter aparatów i przyrządów optycznych
- 821102 Monter aparatury i urządzeń chemicznych
- 821103 Monter kotłów i armatury kotłowej
- 821104 Monter maszyn i urządzeń okrętowych
- 821105 Monter maszyn i urządzeń przemysłowych
- 821106 Monter mechanizmów i przyrządów precyzyjnych
- 821107 Monter obrabiarek
- 821108 Monter płatowców i śmigłowców
- 821109 Monter pojazdów i urządzeń transportowych
- 821110 Monter silników spalinowych
- 821111 Monter sprzętu gospodarstwa domowego
- 821112 Monter taboru szynowego
- 821113 Monter układów hydraulicznych i pneumatycznych
- 821114 Monter urządzeń chłodniczych i gastronomicznych
- 821115 Monter urządzeń laserowych

- 821116 Monter urządzeń sterowania ruchem kolejowym
- 821190 Pozostali monterzy maszyn i urządzeń mechanicznych
- 8212 Monterzy sprzętu elektrycznego**
- 821201 Monter aparatury rozdzielczej i kontrolnej energii elektrycznej
- 821202 Monter elektrycznego sprzętu gospodarstwa domowego
- 821203 Monter elektrycznych przyrządów pomiarowych
- 821204 Monter maszyn elektrycznych
- 821205 Monter osprzętu elektrotechnicznego
- 821206 Monter sprzętu oświetleniowego i lamp elektrycznych
- 821207 Monter wiązek elektrycznych
- 821290 Pozostali monterzy sprzętu elektrycznego
- 8213 Monterzy sprzętu elektronicznego**
- 821301 Monter aparatury i urządzeń techniki jądrowej
- 821302 Monter elektronicznego wyposażenia maszyn i urządzeń
- 821303 Monter elektroniki samochodowej
- 821304 Monter podzespołów i zespołów elektronicznych
- 821305 Monter sprzętu radiowego i telewizyjnego
- 821306 Monter zestrzajacz urządzeń elektronicznych
- 821390 Pozostali monterzy sprzętu elektronicznego
- 8219 Monterzy gdzie indziej niesklasyfikowani**
- 821901 Konfeksjoner wyrobów gumowych
- 821902 Monter mebli
- 821904 Monter wyrobów tekstylnych, z tektury i pokrewnych materiałów
- 821905 Monter wyrobów z drewna
- 821906 Monter wyrobów z tworzyw sztucznych
- 821907 Składacz sprzętu spadochronowego
- 821990 Pozostali monterzy gdzie indziej niesklasyfikowani
- 83 Kierowcy i operatorzy pojazdów**
- 831 Maszyniści kolejowi, dyżurni ruchu i pokrewni**
- 8311 Maszyniści kolejowi i metra**
- 831101 Kierowca drezyny i wózka motorowego
- 831102 Kierowca lokomotywy spalinowej
- 831103 Maszynista pociągu metra
- 831104 Maszynista
- 831105 Maszynista pomocniczych pojazdów kolejowych metra
- 831106 Prowadzący maszyny do kolejowych robót budowlanych
- 831190 Pozostali maszyniści kolejowi i metra
- 8312 Dyżurni ruchu, manewrowi i pokrewni**
- 831201 Dróżnik przejazdowy
- 831202 Dyspozytor ruchu metra
- 831203 Dyżurny ruchu i stacji metra
- 831204 Dyżurny ruchu
- 831205 Manewrowy
- 831206 Manewrowy metra
- 831207 Nastawniczy
- 831208 Operator pociągowy
- 831209 Rewident taboru
- 831210 Ustawiacz

831211 Zwrotniczy

831212 Dyspozytor ruchu kolejowego

831290 Pozostali dyżurni ruchu, manewrowi i pokrewni

832 Kierowcy samochodów osobowych, dostawczych i motocykli

8321 Kierowcy motocykli

832101 Kurier motocyklowy

832190 Pozostali kierowcy motocykli

8322 Kierowcy samochodów osobowych i dostawczych

832201 Kierowca mechanik^S

832202 Kierowca samochodu dostawczego

832203 Kierowca samochodu osobowego

832204 Przewoźnik osób

832205 Taksówkarz

832206 Kierowca pojazdu uprzywilejowanego

832290 Pozostali kierowcy samochodów osobowych i dostawczych

833 Kierowcy ciężarówek i autobusów

8331 Kierowcy autobusów i motorniczowie tramwajów

833101 Kierowca autobusu

833102 Kierowca trolejbusu

833103 Kierujący tramwajem (motorniczy)

833190 Pozostali kierowcy autobusów i motorniczowie tramwajów

8332 Kierowcy samochodów ciężarowych

833201 Kierowca autocysterny

833202 Kierowca ciągnika siodłowego

833203 Kierowca samochodu ciężarowego

833290 Pozostali kierowcy samochodów ciężarowych

834 Operatorzy pojazdów wolnobieżnych i pokrewni

8341 Operatorzy wolnobieżnych maszyn rolniczych i leśnych

834101 Kierowca ciągnika rolniczego

834102 Kombajnista (kierowca kombajnu)

834103 Mechanik-operator pojazdów i maszyn rolniczych^S

834104 Operator ciągników zrywkowych do zrywki podwieszanej

834105 Operator maszyn leśnych^S

834106 Operator maszyn ogrodniczych

834107 Operator maszyn rolniczych

834108 Operator nasiębiernych ciągników zrywkowych

834109 Operator urządzeń technicznych stosowanych w leśnictwie

834110 Operator wielooperacyjnych samojezdnych maszyn leśnych

834111 Operator zrywkowych kolejek linowych

834190 Pozostali operatorzy wolnobieżnych maszyn rolniczych i leśnych

8342 Operatorzy sprzętu do robót ziemnych i urządzeń pokrewnych

834201 Mechanik maszyn i urządzeń drogowych

834202 Operator maszyn drogowych

834203 Operator maszyn i sprzętu torowego

834204 Operator sprzętu ciężkiego

834205 Operator koparki

834206 Operator koparko-ładowarki

834207 Operator ładowarki

- 834208 Operator spycharki
- 834209 Operator maszyn i urządzeń do robót ziemnych i drogowych^S
- 834290 Pozostali operatorzy sprzętu do robót ziemnych i urządzeń pokrewnych
- 8343 Maszyniści i operatorzy maszyn i urządzeń dźwigowo-transportowych i pokrewni**
- 834301 Maszynista doku
- 834302 Maszynista górniczych maszyn wyciągowych
- 834303 Maszynista kolei linowych, wyciągów narciarskich i zjeżdżalni grawitacyjnych
- 834304 Maszynista obsługujący urządzenia do napełniania i opróżniania zbiorników
- 834305 Maszynista specjalistycznych dźwignic kolejowych
- 834306 Operator dźwignic linotorowych
- 834307 Operator-mechanik wyciągarki szybowcowej
- 834308 Operator mostu zwodzonego
- 834309 Operator przenośników
- 834310 Operator przenośników taśmowych
- 834311 Operator suwnic (suwnicowy)
- 834312 Operator śluzy, jazu, zapory i pompowni
- 834313 Operator urządzeń ładunkowych silosu
- 834314 Operator wieżowy przenośnika taśmowego
- 834315 Operator wywrotnic wagonowych
- 834316 Operator żurawia jezdniowego
- 834317 Operator żurawia wieżowego
- 834390 Pozostali maszyniści i operatorzy maszyn i urządzeń dźwigowo-transportowych i pokrewni
- 8344 Kierowcy operatorzy wózków jezdniowych**
- 834401 Kierowca operator wózków jezdniowych (widłowych)
- 835 Marynarze i pokrewni**
- 8350 Marynarze i pokrewni (z wyłączeniem sił zbrojnych)**
- 835001 Flisak-retman
- 835002 Latarnik
- 835003 Marynarz statku morskiego
- 835004 Marynarz żeglugi śródlądowej
- 835005 Sternik żeglugi śródlądowej
- 835006 Bosman żeglugi śródlądowej
- 835007 Przewoźnik żeglugi śródlądowej
- 835090 Pozostali marynarze i pokrewni

- 9 PRACOWNICY WYKONUJĄCY PRACE PROSTE**
- 91 Pomoce domowe i sprzątaczk**
- 911 Pomoce i sprzątaczk domowe, biurowe, hotelowe**
- 9111 Pomoce domowe i sprzątaczk**
- 911101 Pomoc domowa
- 911102 Sprząteczka domowa
- 9112 Pomoce i sprzątaczk biurowe, hotelowe i pokrewne**
- 911201 Łazienkowa
- 911202 Palacz pieców zwykłych
- 911203 Pokojowa
- 911204 Pomoc laboratoryjna

911205 Pracownik pomocniczy obsługi hotelowej^S
 911206 Salowa
 911207 Pracownik utrzymania czystości (sprzątaczką)
 911208 Sprzątaczą pojazdów
 911290 Pozostałe pomoce i sprzątaczką biurowe, hotelowe i podobne
912 Myjący pojazdy, szyby, praczki i inni sprzątacze
9121 Praczki ręczne i prasowacze
 912101 Maglarz
 912102 Praczka
 912103 Prasowaczka ręczna
9122 Czyściciele pojazdów
 912201 Czyściciel pojazdów
 912202 Operator myjni
9123 Zmywacze okien
 912301 Zmywacz okien (czyściciel szyb)
9129 Pozostali pracownicy zajmujący się sprzątaniem
 912901 Czyściciel basenów pływackich
 912902 Czyściciel dywanów
 912903 Zmywacz graffiti
 912904 Operator maszyn czyszczących
 912990 Pozostali pracownicy zajmujący się sprzątaniem gdzie indziej niesklasyfikowani
92 Robotnicy wykonujący prace proste w rolnictwie, leśnictwie i rybactwie
921 Robotnicy wykonujący prace proste w rolnictwie, leśnictwie i rybactwie
9211 Robotnicy wykonujący proste prace polowe
 921101 Pomocniczy robotnik polowy
9212 Robotnicy wykonujący prace proste w hodowli zwierząt
 921201 Pomocniczy robotnik w hodowli zwierząt
9213 Robotnicy wykonujący prace proste przy uprawie roślin i hodowli zwierząt
 921301 Pomocniczy robotnik przy uprawie roślin i hodowli zwierząt
9214 Robotnicy wykonujący prace proste w ogrodnictwie i sadownictwie
 921401 Pomocniczy robotnik konserwacji terenów zieleni
 921402 Pomocniczy robotnik szklarniowy
 921403 Pomocniczy robotnik w gospodarstwie sadowniczym
 921490 Pozostali robotnicy wykonujący prace proste w ogrodnictwie i sadownictwie
9215 Robotnicy wykonujący prace proste w leśnictwie
 921501 Pomocniczy robotnik leśny
 921502 Pomocniczy robotnik w łowiectwie
 921590 Pozostali robotnicy wykonujący prace proste w leśnictwie
9216 Robotnicy wykonujący prace proste w rybołówstwie i zakładach akwakultury
 921601 Pomocniczy robotnik w gospodarstwie rybackim
93 Robotnicy wykonujący prace proste w górnictwie, przemyśle, budownictwie i transporcie
931 Robotnicy wykonujący prace proste w górnictwie i budownictwie
9311 Robotnicy wykonujący prace proste w kopalniach i kamieniołomach
 931101 Robotnik górniczy dołowy

- 931102 Robotnik naziemny w górnictwie
- 931190 Pozostali robotnicy wykonujący prace proste w kopalniach i kamieniołomach
- 9312 Robotnicy wykonujący prace proste w budownictwie drogowym, wodnym i pokrewni**
- 931201 Grabarz
- 931202 Kopacz
- 931203 Meliorant
- 931204 Oczyszczacz kanalizacyjny (kanalarz)
- 931205 Pomocniczy robotnik drogowy
- 931206 Pomocniczy robotnik mostowy
- 931207 Pomocniczy robotnik torowy
- 931290 Pozostali robotnicy wykonujący prace proste w budownictwie drogowym, wodnym i pokrewni
- 9313 Robotnicy wykonujący prace proste w budownictwie ogólnym**
- 931301 Pomocniczy robotnik budowlany
- 932 Robotnicy wykonujący prace proste w przemyśle**
- 9321 Ręczni pakowacze i znakowacze**
- 932101 Pakowacz ręczny
- 932102 Ręczny znakowacz wyrobów
- 9329 Robotnicy wykonujący prace proste w przemyśle gdzie indziej niesklasyfikowani**
- 932901 Konserwator części / sprzętu
- 932902 Lagowacz
- 932903 Liczarz
- 932904 Patroszacz ryb
- 932905 Pomoc krawiecka
- 932906 Pomocnik ciastkarza
- 932907 Pomocnik lakiernika
- 932908 Pomocnik mechanika
- 932909 Pomocnik mleczarski
- 932910 Pomocnik piekarza
- 932911 Pomocniczy robotnik przemysłowy
- 932912 Robotnik myjący części i zespoły
- 932913 Sortowacz
- 932914 Wydawca materiałów
- 932915 Pracownik pomocniczy krawca^S
- 932916 Pracownik pomocniczy mechanika^S
- 932917 Pracownik pomocniczy ślusarza^S
- 932918 Pracownik pomocniczy stolarza^S
- 932919 Asystent fryzjera
- 932920 Pracownik pomocniczy fryzjera^S
- 932921 Pomocnik elektromontera
- 932922 Pracownik pomocniczy w gospodarce odpadami^S
- 932990 Pozostali robotnicy wykonujący prace proste w przemyśle
- 933 Robotnicy wykonujący prace proste w transporcie i proste prace magazynowe**
- 9331 Prowadzący pojazdy napędzane siłą mięśni**
- 933101 Rykszarz

- 9332 Prowadzący pojazdy ciągnięte przez zwierzęta**
- 933201 Dorożkarz
- 933202 Wozak
- 9333 Robotnicy pracujący przy przeładunku towarów**
- 933301 Ładowacz
- 933302 Napęniający zbiorniki przenośne
- 933303 Pracownik przeprowadzkowy
- 933304 Robotnik magazynowy
- 933305 Robotnik pracujący na rampie
- 933306 Robotnik portowy (doker)
- 933307 Sztauer-trymer
- 933308 Tragarz
- 933309 Wagowy
- 933390 Pozostali robotnicy pracujący przy przeładunku towarów
- 9334 Układacze towarów na półkach**
- 933401 Pracownik obsługi sklepu
- 94 Pracownicy wykonujący prace proste związane z przygotowywaniem posiłków**
- 941 Pracownicy wykonujący prace proste związane z przygotowywaniem posiłków**
- 9411 Pracownicy przygotowujący posiłki typu fast food**
- 941101 Pracownik przygotowujący posiłki typu fast food
- 9412 Pomoce kuchenne**
- 941201 Pomoc kuchenna
- 941202 Zmywacz naczyń
- 941203 Pracownik pomocniczy gastronomii^S
- 95 Sprzedawcy uliczni i pracownicy świadczący usługi na ulicach**
- 951 Pracownicy świadczący usługi na ulicach**
- 9510 Pracownicy świadczący usługi na ulicach**
- 951001 Czyściciel butów
- 951002 Dystrybutor ulotek
- 951003 Rozlepiacz afiszy
- 951004 Uliczny zmywacz szyb samochodowych
- 951090 Pozostali pracownicy świadczący usługi na ulicach
- 952 Uliczni sprzedawcy produktów (z wyłączeniem żywności o krótkim terminie przydatności do spożycia)**
- 9520 Uliczni sprzedawcy produktów (z wyłączeniem żywności o krótkim terminie przydatności do spożycia)**
- 952001 Uliczny sprzedawca produktów nieżywnościowych / żywności o długim terminie przydatności do spożycia
- 96 Ładowacze nieczystości i inni pracownicy wykonujący prace proste**
- 961 Ładowacze nieczystości i pokrewni**
- 9611 Ładowacze nieczystości**
- 961101 Ładowacz nieczystości płynnych
- 961102 Ładowacz nieczystości stałych
- 961103 Pracownik zbiórki odpadów
- 961190 Pozostali ładowacze nieczystości
- 9612 Sortowacze odpadów**

961201 Sortowacz surowców wtórnych
 961202 Sortowacz odpadów komunalnych
 961290 Pozostali sortowacze odpadów
9613 Zamiatacze i pokrewni
 961301 Robotnik oczyszczania miasta
 961302 Robotnik placowy
 961303 Zamiatacz
 961390 Pozostali zmiataacze i pokrewni
962 Inni pracownicy wykonujący prace proste
9621 Gońcy, bagażowi i pokrewni
 962101 Bagażowy
 962102 Boy hotelowy
 962103 Dostawca potraw
 962104 Dźwigowy (windziarz)
 962105 Goniec
 962106 Kolporter
 962107 Noszowy
 962190 Pozostali gońcy, bagażowi i pokrewni
9622 Pracownicy wykonujący dorywcze prace proste
 962201 Pracownik prac dorywczych
 962202 Statysta
 962290 Pozostali pracownicy wykonujący dorywcze prace proste
9623 Odczytujący liczniki i wybierający monety z automatów
 962301 Odczytywacz liczników
 962302 Wybieracz monet / żetonów z automatów
9629 Pracownicy wykonujący prace proste gdzie indziej niesklasyfikowani
 962901 Bileter
 962902 Dozorca
 962903 Parkingowy
 962904 Szaleciarz
 962905 Szatniarz
 962906 Woźny
 962907 Pracownik obsługi hotelowej^S
 962908 Pracownik parku rozrywki
 962990 Pozostali pracownicy wykonujący prace proste gdzie indziej niesklasyfikowani

0 SIŁY ZBROJNE

01 Oficerowie zawodowych Sił Zbrojnych
011 Oficerowie zawodowych Sił Zbrojnych
0110 Oficerowie zawodowych Sił Zbrojnych
 011001 Oficer zawodowych Sił Zbrojnych
02 Podoficerowie zawodowych Sił Zbrojnych
021 Podoficerowie zawodowych Sił Zbrojnych
0210 Podoficerowie zawodowych Sił Zbrojnych
 021001 Podoficer zawodowych Sił Zbrojnych
03 Szeregowi zawodowi Sił Zbrojnych
031 Szeregowi zawodowi Sił Zbrojnych
0310 Szeregowi zawodowi Sił Zbrojnych

**OBJAŚNIENIA DO STRUKTURY KLASYFIKACJI ZAWODÓW
I SPECJALNOŚCI NA POTRZEBY RYNKU PRACY**

Klasyfikacja zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy, zwana dalej „klasyfikacją”, jest pięciopoziomowym, hierarchicznie usystematyzowanym zbiorem zawodów i specjalności występujących na rynku pracy. Zawód stanowi źródło dochodów i oznacza zestaw zadań (czynności) wyodrębnionych w wyniku społecznego podziału pracy, wymagających kompetencji nabytych w toku uczenia się lub praktyki; specjalność obejmuje część zawodu, wymagającą dodatkowych kompetencji. Klasyfikacja została opracowana na podstawie Międzynarodowego Standardu Klasyfikacji Zawodów ISCO-08.

Struktura klasyfikacji jest wynikiem grupowania poszczególnych zawodów i specjalności w grupy elementarne, a te z kolei w bardziej zagregowane grupy średnie, duże i wielkie, na podstawie podobieństwa kompetencji wymaganych do realizacji zadań zawodowych. W klasyfikacji uwzględniono cztery szerokie poziomy kompetencji określone w ISCO-08, jak również poziomy kształcenia określone w Międzynarodowej Standardowej Klasyfikacji Edukacji (ISCED 2013) oraz poziomy wyodrębnione w Polskiej Ramie Kwalifikacji (PRK), przypisane kwalifikacjom odpowiednim dla większości zawodów w danej grupie (zgodnie z ustawą z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2024 r. poz. 1606).

Kwalifikacja, zgodnie z ustawą o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (art. 2 pkt 8) to „zestaw efektów uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych, nabytych w edukacji formalnej, edukacji pozaformalnej lub poprzez uczenie się nieformalne, zgodnych z ustalonymi dla danej kwalifikacji wymaganiami, których osiągnięcie zostało sprawdzone w walidacji oraz formalnie potwierdzone przez uprawniony podmiot certyfikujący”.

Tabela 1. Struktura grup wielkich klasyfikacji, poziomy: kompetencji, kształcenia PRK.

Lp.	Nazwa grupy wielkiej	Liczba grup w ramach grupy wielkiej			Liczba zawodów i specjalności	Poziom kompetencji wg ISCO-08	Poziom kształcenia wg ISCED F 2013	Poziomy PRK
		Dużych	średnich	elementarnych				
1	Przedstawiciele władz publicznych, wyżsi urzędnicy i kierownicy	4	11	31	172	3, 4	3, 4, 5, 6, 7, 8	IV, V, VI, VII, VIII
2	Specjaliści	6	31	99	710	4	5, 6, 7, 8	VI, VII, VIII
3	Technicy i inny średni personel	5	20	87	543	3	3, 4	IV, V

4	Pracownicy biurowi	4	8	27	71	2, 3	3, 4	IV, V, VI
5	Pracownicy usług i sprzedawcy	4	13	39	138	2, 3	3, 4	III, IV, V
6	Rolnicy, ogrodnicy, leśnicy i rybacy	3	9	17	54	2	2, 3	II, III, IV
7	Robotnicy przemysłowi i rzemieślnicy	5	14	69	412	2	2, 3	II, III, IV
8	Operatorzy i monterzy maszyn i urządzeń	3	14	41	350	2	2, 3	II, III, IV
9	Pracownicy wykonujący prace proste	6	11	32	112	1, 2, 3	1, 2, 3	II, III
10	Siły zbrojne	3	3	3	3	2, 3, 4	2, 3, 4, 5, 6, 7, 8	III, IV, V, VI, VII, VIII
	RAZEM	43	134	445	2565			

Wszystkie pozycje klasyfikacyjne opatrzone zostały symbolami cyfrowymi (cyfry arabskie). Analogicznie jak w standardzie ISCO-08 oraz Europejskiej Klasyfikacji Umiejętności, Kompetencji, Kwalifikacji i Zawodów ESCO (opartej na ISCO-08) grupy wielkie oznaczono symbolem jednocyfrowym, grupy duże – dwucyfrowym, grupy średnie – trzycyfrowym, grupy elementarne – czterocyfrowym. Symbol sześciocyfrowy (niewystępujący w ISCO-08) przypisano do zawodu lub specjalności w grupach elementarnych.

Wszystkim grupom zawodów/specjalności zostały przyporządkowane poziomy przypisane kwalifikacjom odpowiednim dla większości zawodów w danej grupie PRK oraz Europejskiej Ramie Kwalifikacji (ERK), oznaczone cyframi rzymskimi.

Klasyfikowanie wymaga znajomości charakterystyki zarówno grup zawodów, jak i samych zawodów. Poszczególne grupy wielkie zawodów można scharakteryzować następująco:

1. Grupa 1. Przedstawiciele władz publicznych, wyżsi urzędnicy i kierownicy – grupa ta obejmuje zawody, w których podstawowymi zadaniami są: planowanie, określanie i realizowanie podstawowych celów i kierunków polityki państwa, formułowanie przepisów prawnych oraz kierowanie działalnością jednostek administracji publicznej, a także sprawowanie funkcji zarządzania w przedsiębiorstwach lub ich wewnętrznych jednostkach organizacyjnych.
2. Grupa 2. Specjaliści – grupa ta obejmuje zawody wymagające wysokiego poziomu wiedzy zawodowej, umiejętności oraz doświadczenia w zakresie: nauk technicznych, przyrodniczych, społecznych, humanistycznych i pokrewnych. Ich główne zadania to wdrażanie do praktyki koncepcji i teorii naukowych lub artystycznych, powiększanie

dotychczasowego stanu wiedzy poprzez badania i twórczość oraz systematyczne nauczanie w tym zakresie.

3. Grupa 3. Technicy i inny średni personel – grupa ta obejmuje zawody wymagające posiadania wiedzy, umiejętności i doświadczenia niezbędnych do wykonywania głównie prac technicznych i podobnych, związanych z badaniem i stosowaniem naukowych oraz artystycznych koncepcji i metod działania.
4. Grupa 4. Pracownicy biurowi – grupa ta obejmuje zawody wymagające posiadania wiedzy, umiejętności i doświadczenia niezbędnych do zapisywania, organizowania, przechowywania i wyszukiwania informacji, obliczania danych liczbowych, finansowych i statystycznych oraz spełniania obowiązków wobec klientów, szczególnie związanych z operacjami pieniężnymi, organizowaniem podróży, informacjami i spotkaniami w zakresie biznesu.
5. Grupa 5. Pracownicy usług i sprzedawcy – grupa ta obejmuje zawody wymagające wiedzy, umiejętności i doświadczenia, które są niezbędne do świadczenia usług ochrony, usług osobistych związanych między innymi z podróżą, prowadzeniem gospodarstwa, dostarczaniem żywności, opieką osobistą oraz do sprzedawania i demonstrowania towarów w sklepach hurtowych czy detalicznych.
6. Grupa 6. Rolnicy, ogrodnicy, leśnicy i rybacy – grupa ta obejmuje zawody wymagające wiedzy, umiejętności i doświadczenia niezbędnych do uprawy i zbioru ziemiopłodów, zbierania owoców lub roślin dziko rosnących, uprawy i eksploatacji lasów, chowu i hodowli zwierząt, połowów lub chowu i hodowli ryb.
7. Grupa 7. Robotnicy przemysłowi i rzemieślnicy – grupa ta obejmuje zawody wymagające wiedzy, umiejętności i doświadczenia niezbędnych do uzyskiwania i obróbki surowców, wytwarzania i naprawy towarów oraz budowy, konserwacji i naprawy dróg, konstrukcji i maszyn. Główne zadania wymagają znajomości i zrozumienia charakteru pracy, stosowanych materiałów, maszyn i wytwarzanych produktów.
8. Grupa 8. Operatorzy i monterzy maszyn i urządzeń – grupa ta obejmuje zawody wymagające wiedzy, umiejętności i doświadczenia niezbędnych do prowadzenia pojazdów i innego sprzętu ruchomego, nadzorowania, kontroli i obserwacji pracy maszyn i urządzeń przemysłowych na miejscu lub za pomocą zdalnego sterowania oraz do montowania produktów z komponentów zgodnie z normami i metodami montażu. Wykonywanie zadań wymaga odpowiedniej wiedzy i zrozumienia zasad funkcjonowania obsługiwanych urządzeń.
9. Grupa 9. Pracownicy wykonujący prace proste – grupa ta obejmuje zawody, które wymagają podstawowych umiejętności i wiedzy teoretycznej niezbędnych do wykonywania przeważnie prostych i rutynowych prac. Praca wykonywana jest przy zastosowaniu prostych narzędzi ręcznych i przy ograniczonej własnej inicjatywie i ocenie.
10. Grupa 10. Siły zbrojne – w grupie tej klasyfikowani są żołnierze zawodowi służby stałej i kontraktowej.

Prawidłowe klasyfikowanie wymaga uwzględniania niżej podanych zasad:

1. Jeżeli poziom wykształcenia pracownika jest niższy lub wyższy w stosunku do usytuowania zawodu w grupie wielkiej, należy brać pod uwagę umiejscowienie zawodu w klasyfikacji, a nie poziom wykształcenia osoby klasyfikowanej, np. zgodnie z wymaganiami kwalifikacyjnymi pielęgniarki i położne zostały sklasyfikowane w grupie wielkiej 2. Jeżeli pielęgniarka lub położna nie posiada wyższego wykształcenia, także powinna być sklasyfikowana w grupie wielkiej 2.
2. W przypadkach gdy zadania pracownika wymagają wiedzy i umiejętności zdobywanych na różnych poziomach kompetencji, jego zawód powinien być klasyfikowany zgodnie z zadaniami wymagającymi najwyższego poziomu, np. jeżeli pracownik projektujący systemy komputerowe wykonuje również prace operatora wprowadzania danych, to pracownik ten powinien być klasyfikowany w grupie wielkiej 2 jako projektant/architekt systemów teleinformatycznych.
3. W przypadkach gdy zadania pracownika są typowe dla kilku zawodów lub specjalności na tym samym poziomie kompetencji, jak np. w przypadku pracownika określanego jako malarz-tapeciarz – pracownik ten powinien być klasyfikowany w zawodzie o przeważającym zespole czynności, a więc jako malarz lub jako tapeciarz.
4. W przypadkach gdy zadania związane są z różnymi etapami procesu wytwarzania i dystrybucji produktów i usług, zadania związane z fazą produkcyjną powinny mieć priorytet nad zadaniami pochodnymi, związanymi ze sprzedażą i marketingiem czy transportem, np. pracownik, który piecze chleb i go sprzedaje, powinien być klasyfikowany jako piekarz, a nie jako sprzedawca.
5. W grupie wielkiej 1 zawody kierownicze klasyfikowane są zgodnie z pełnioną funkcją. Dyrektorzy dużych organizacji, którzy jednocześnie są członkami zarządu i podejmują decyzje o charakterze strategicznym, powinni być klasyfikowani bez względu na wielkość organizacji w grupie 1120 – Dyrektorzy generalni i zarządzający. Wszyscy pozostali dyrektorzy i kierownicy (w tym kierownicy liniowi) niebędący jednocześnie członkami zarządu powinni być klasyfikowani w grupach 12 – Kierownicy do spraw zarządzania i handlu, 13 – Kierownicy do spraw produkcji i usług oraz 14 – Kierownicy w branży hotelarskiej, handlu i innych branżach usługowych, zgodnie z ich zadaniami, niezależnie od wielkości organizacji.
6. Jako kierowników należy klasyfikować tylko tych pracowników, których zadania kierownicze przeważają nad zadaniami wymagającymi kwalifikacji ściśle naukowych, technicznych, medycznych czy prawniczych. Jeśli natomiast przeważają te ostatnie zadania, jak np. w przypadku głównego konstruktora, głównego technologa czy partnera w kancelarii prawniczej, pracownicy ci traktowani są jako specjaliści, którym powierzono odpowiednie stanowiska, i w związku z tym powinni być klasyfikowani w grupie wielkiej 2.
7. Ponieważ klasyfikacja nie uwzględnia statusu zatrudnionych, więc również „pracujący właściciele” są klasyfikowani zależnie od tego, czy ich zadania i obowiązki są zasadniczo podobne do menedżera (kierownika) czy do pracownika wykonującego prace związane z podstawową działalnością przedsiębiorstwa. Zatem osoby pracujące na własny rachunek, jako właściciele małych, często jednoosobowych zakładów usługowych, sklepów, piekarni, punktów krawieckich itp., powinni być klasyfikowani

nie w grupie wielkiej 1, lecz jako sprzedawcy, piekarze czy krawcy.

8. Pracownicy naukowi, którzy jednocześnie są nauczycielami akademickimi, powinni być klasyfikowani jako nauczyciele szkół wyższych, a nie jako specjaliści w swojej dziedzinie.
9. Pracowników zatrudnionych na stanowisku mistrza (na ogół wymagane jest wykształcenie średnie) należy klasyfikować w grupie wielkiej 3 – Technicy i inny średni personel, zgodnie z profilem produkcji przedsiębiorstwa bądź wyuczonym zawodem. Osoby zatrudnione na stanowiskach brygadzystów (z reguły wykształcenie zasadnicze zawodowe) powinny być sklasyfikowane w grupie wielkiej 7 – Robotnicy przemysłowi i rzemieślnicy, w zależności od profilu produkcji przedsiębiorstwa lub wyuczonego zawodu.
10. W grupie wielkiej 7 powinni być klasyfikowani ci robotnicy, których zadania wymagają znajomości i zrozumienia wszystkich faz procesów produkcji, stosowanych materiałów i narzędzi oraz właściwości i przeznaczenia produktu końcowego, niezależnie od tego, czy wykorzystywane w pracy maszyny i urządzenia są mniej lub bardziej skomplikowane.
11. W grupie wielkiej 8 powinni być klasyfikowani ci robotnicy, których zadania wymagają głównie znajomości obsługi maszyn i urządzeń na ich stanowisku pracy, reagowania na uszkodzenia maszyn oraz rozpoznawania i sygnalizowania lub usuwania wszelkich nieprawidłowości, zanim zdążą one w istotny sposób wpłynąć na proces produkcyjny.
12. Zawody lub specjalności, których nie można przyporządkować do konkretnych pozycji, należy klasyfikować w pozycji „...90 ... gdzie indziej niesklasyfikowani”, znajdującej się na końcu większości grup elementarnych.
13. W pozycji, która zawiera znak „/” (i/lub), należy klasyfikować osoby wykonujące jeden ze wskazanych w tej pozycji zawodów.
14. Dodatkowe określenie w nawiasie umieszczone przy nazwie zawodu należy traktować jako synonim lub odpowiednik często występujący na rynku pracy.
15. Zawód nie ma płci – użyte w klasyfikacji tradycyjne nazwy zawodów rodzaju męskiego oraz nazwy rodzaju żeńskiego tylko w zawodach wyraźnie zdominowanych przez kobiety nie powinny mieć wpływu na klasyfikowanie osób.
16. W zawodach szkolnictwa branżowego nauczanych w systemie oświaty, oznaczonych w klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy znacznikiem „s”, zostały wyodrębnione kwalifikacje zawodowe wskazane w klasyfikacji szkolnictwa branżowego określonej przez ministra właściwego do spraw edukacji i nauki w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 737, z późn. zm.).
17. W zawodach szkolnictwa artystycznego (5), oznaczonych w klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy znacznikiem „s”, zostały wyodrębnione specjalności/specjalizacje realizowane w ramach kształcenia w zawodach, określonych w klasyfikacji zawodów szkolnictwa artystycznego przez ministra właściwego do spraw

kultury i ochrony dziedzictwa narodowego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania, w przepisach wydanych na podstawie art. 46a ust. 1 pkt 1–4 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.

18. W grupie zawodów 2310 Nauczyciele akademicki dokonane zostały zmiany nazw zawodów/specjalności na dziedziny nauki, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 11 października 2022 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz. U. poz. 2202) oraz w uzgodnieniu z resortem edukacji i nauki w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.
19. Klasyfikowanie zawodów/specjalności wymaga znajomości charakterystyki, poziomów wyodrębnionych w Polskiej Ramie Kwalifikacji (PRK), które zostały opisane w kategoriach efektów uczenia się: wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. Polska Rama Kwalifikacji, tak jak Europejska Rama Kwalifikacji posiada 8 poziomów, z których każdy przedstawia ogólne wymagania, jakie należy spełnić, by uzyskać kwalifikację na danym poziomie. Zgodnie z Ustawą o ZRK poziomy kwalifikacji częściowych przypisuje się na podstawie porównania charakterystyk określonych dla poziomów PRK z efektami uczenia się wymaganymi dla danej kwalifikacji. Natomiast poziomy PRK kwalifikacji pełnych¹ wskazano bezpośrednio w Ustawie o ZRK:
- poziom 1 – przypisuje się kwalifikacjom pełnym nadawanym po ukończeniu sześciolletniej szkoły podstawowej, szkoły muzycznej I stopnia, sześciolletniej ogólnokształcącej szkoły muzycznej I stopnia;
 - poziom 2 – przypisuje się kwalifikacjom pełnym nadawanym po ukończeniu ośmiolletniej szkoły podstawowej, gimnazjum;
 - poziom 3 – przypisuje się kwalifikacjom pełnym nadawanym po ukończeniu zasadniczej szkoły zawodowej, szkoły branżowej I stopnia, zasadniczej szkoły zawodowej lub branżowej szkoły I stopnia po zdaniu egzaminu czeladniczego w zawodach ujętych w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego;
 - poziom 4 – przypisuje się kwalifikacjom pełnym nadawanym po ukończeniu szkoły średniej i otrzymaniu świadectwa dojrzałości (matura, technikum, szkoła branżowa II stopnia, dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe po ukończeniu branżowej szkoły II stopnia);
 - poziom 5 – przypisuje się kwalifikacjom pełnym nadawanym po ukończeniu szkoły policealnej, kolegium nauczycielskiego, nauczycielskiego kolegium języków obcych, kolegium pracowników służb społecznych oraz po uzyskaniu świadectwa dyplomowanego specjalisty lub dyplomowanego specjalisty technologa;
- Poziomy 6–8 odnoszą się do kwalifikacji nadawanych w systemie szkolnictwa wyższego, i tak:
- poziom 6 – przypisuje się kwalifikacjom pełnym nadawanym po ukończeniu studiów I stopnia (licencjackich oraz studiów inżynierskich);
 - poziom 7 – przypisuje się kwalifikacjom pełnym nadawanym po ukończeniu studiów II stopnia lub jednolitych studiów magisterskich;
 - poziom 8 – przypisuje się kwalifikacjom pełnym nadawanym po ukończeniu studiów III stopnia (doktoranckich) i uzyskaniu dyplomu doktorskiego.
- Poziom 6 lub 7 – przypisuje się kwalifikacjom częściowym nadawanym po ukończeniu studiów podyplomowych.

¹ Kwalifikacja pełna – kwalifikacja nadawana wyłącznie w ramach systemów oświaty oraz szkolnictwa wyższego na zakończenie określonych etapów kształcenia, np. świadectwo ukończenia szkoły podstawowej, świadectwo dojrzałości (matura), dyplom potwierdzający

uzyskanie tytułu zawodowego licencjata (licencjat), dyplom potwierdzający uzyskanie tytułu magistra, dyplom potwierdzający uzyskanie tytułu doktora nauk – wszystkie kwalifikacje pełne są włączone do ZSK.

Instytut Badań Edukacyjnych, *Przypisywanie poziomu PRK do kwalifikacji*, Warszawa 2020 r.

Ustawa z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2024 r. poz. 1606), art. 8.

U Z A S A D N I E N I E

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji ustawowej, zawartej w art. 29 ust. 3 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...) i zastąpi rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 7 sierpnia 2014 r. w sprawie klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy oraz zakresu jej stosowania (Dz. U. z 2018 r. poz. 227, z 2021 r. poz. 2285, z 2022 r. poz. 853 oraz z 2024 r. poz. 1372).

Zgodnie z wymienionym przepisem minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia,:

- 1) klasyfikację zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy,
- 2) zakres danych niezbędnych do wnioskowania o wprowadzenie zmian w klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy

– mając na względzie potrzeby badań statystycznych i form pomocy określonych w ustawie świadczonych przez publiczne służby zatrudnienia oraz sprawne rozpatrywanie wniosków o wprowadzenie zmian w klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy. Rozporządzenie określa strukturę klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy, w zakresie zawodów szkolnictwa branżowego oraz tzw. zawodów rynkowych.

Ponadto w projektowanym rozporządzeniu określono zakres danych niezbędnych do wnioskowania o wprowadzenie zmian w klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy.

Z uwagi na prowadzoną w cyklu rocznym przez publiczne służby zatrudnienia (wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy) oraz Główny Urząd Statystyczny statystykę dotyczącą rynku pracy, planuje się, że projektowane rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projektowane rozporządzenie nie wymaga stosowania przepisów przejściowych, w myśl dyrektywy zawartej w § 30 w zw. z § 132 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283) z uwagi na to, że w projektowanym rozporządzeniu zachowane zostały zasady klasyfikowania zawodów/specjalności, zgodnie z Międzynarodowym Standardem Klasyfikacji ISCO-08 (opracowanym przez Międzynarodową Organizację Pracy i rekomendowanym przez EUROSTAT do sporządzania prognoz i analiz statystycznych w zakresie rynku pracy), w oparciu o który opracowana została polska klasyfikacja.

Projektowane rozporządzenie będzie miało wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców z uwagi na to, że podmioty prowadzące działalność oświatową na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.) mają możliwość prowadzenia kształcenia w formie kwalifikacyjnych kursów zawodowych w zakresie kwalifikacji wyodrębnionych w zawodach.

Projekt rozporządzenia nie narusza przepisów prawa Unii Europejskiej dotyczących równego traktowania kobiet i mężczyzn.

Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.) i § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2024 r. poz. 806), zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w zakładce „Projekty aktów prawnych” oraz na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia nie stwarza zagrożeń korupcyjnych.

Nazwa projektu: Rozporządzenie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące: Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu: Pani Agnieszka Dziemianowicz-Bąk Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu: Pani Ewa Flaszyńska, Dyrektor Departamentu Rynku Pracy: tel. 538 117 670; e-mail: Ewa.Flaszynska@mriips.gov.pl	Data sporządzenia: Źródło: Art. 29 ust. 3 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia zawodowej (Dz. U. poz. ...) Nr w wykazie prac

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projektowane rozporządzenie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy, określa klasyfikację zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy, stanowiącą załącznik do projektowanego rozporządzenia oraz zakres danych niezbędnych do wnioskowania o wprowadzenie zmian w klasyfikacji zawodów i specjalności - mając na względzie potrzeby badań statystycznych i form pomocy określonych w ustawie z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...) świadczonych przez publiczne służby zatrudnienia.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Nowa klasyfikacja zawodów i specjalności stanie się bardziej przydatnym narzędziem dla służb zatrudnienia, sektora edukacji oraz służb statystyki publicznej, lepiej odzwierciedlającym sytuację na rynku pracy.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Większość krajów Unii Europejskiej, w tym Polska opiera swoje klasyfikacje na Międzynarodowym Standardzie Klasyfikacji Zawodów ISCO-08 (ang. International Standard Classification of Occupations ISCO-08), opracowanym przez Międzynarodową Organizację Pracy i rekomendowanym przez Europejski Urząd Statystyczny EUROSTAT do sporządzania prognoz i analiz statystycznych z zakresu rynku pracy Unii Europejskiej i EFTA. Jednakże każdy z krajów członkowskich OECD/UE, tak jak Polska, swoje klasyfikacje dostosowuje do krajowych potrzeb i rynków pracy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Ministerstwo Edukacji Narodowej jednostki systemu oświaty	5 055 (stan na dzień 30 września 2023 r.)	System Informacji Oświatowej Ministerstwa Edukacji Narodowej	spójność klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego z klasyfikacją zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy
Jednostki systemu oświaty – szkoły i placówki prowadzące kształcenie ustawiczne w formach pozaszkolnych w formie kwalifikacyjnych kursów zawodowych	582 (stan na dzień 30 września 2023 r.)	System Informacji Oświatowej Ministerstwa Edukacji Narodowej	możliwość prowadzenia kształcenia w zakresie kwalifikacji wyodrębnionych w nowych zawodach szkolnictwa branżowego, na kwalifikacyjnych kursach zawodowych lub kursach umiejętności zawodowych
Główny Urząd Statystyczny			konieczność wdrożenia nowej klasyfikacji do badań statystycznych rynku pracy usprawni pracę GUS m.in. w zakresie dostosowania słowników, aplikacji do zbierania danych, przez co

			poprawi się spójność danych wg zawodów prezentowanych przez GUS z rzeczywistą sytuacją na rynku pracy
Podmioty wpisane do rejestru usług rozwojowych Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości prowadzące usługi doradcze i szkoleniowe, o którym mowa w art.106, art. 99 ust. 1 pkt 1 i 2 i art. 107 ust. 3 pkt 1 ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości	ponad 6 000 podmiotów zarejestrowanych w BUR (stan na dzień wrzesień 2023 r.)	Baza Usług Rozwojowych, o której mowa w art. 6 ust.1 pkt 8 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz.U. z 2024 r. poz. 419), w zakresie świadczenia usług szkoleniowych i doradczych	możliwość udoskonalenia informacji o ofercie szkoleniowej dla osób dorosłych (pracownicy, pracodawcy, osoby indywidualne); możliwość uruchomienia kwalifikacyjnych kursów zawodowych w zakresie kwalifikacji wyodrębnionych w nowych zawodach wprowadzonych do klasyfikacji zawodów i specjalności.
Podmioty prowadzące działalność oświatową na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236 i 1222)	brak danych		możliwość uruchomienia kwalifikacyjnych kursów zawodowych w zakresie kwalifikacji wyodrębnionych w zawodach szkolnictwa branżowego.
Zakład Ubezpieczeń Społecznych	43 Oddziałów ZUS; 205 Inspektoratów; 68 Biur terenowych (stan na dzień 31 grudnia 2023 r.)	Zakład Ubezpieczeń Społecznych	wykorzystanie klasyfikacji zawodów i specjalności dla potrzeb ubezpieczeń/ zgłaszanie przez Płatników zmiany danych osób ubezpieczonych w dokumentach ZUS ZUA i ZUS ZZA
Jednostki samorządu terytorialnego	16 Marszałków Województw, Wojewódzkie Urzędy Pracy (WUP); 380 Starostów Powiatów. którym podlegają Powiatowe Urzędy Pracy (PUP) (stan na dzień 30 grudnia 2022 r.)	Informacja zamieszczona na Portalu Publicznych Służb Zatrudnienia (PSZ)	wykonywanie zadań określonych w ustawie o rynku pracy i służbach zatrudnienia
Pracodawcy i przedsiębiorcy	2 924 091 tys. liczba aktywnych płatników składek w ubezpieczeniu zdrowotnym (stanu na dzień 31 grudnia 2023 r.)	Informacja uzyskana w ZUS.	przyjmowanie młodocianych oraz dorosłych pracowników na przygotowanie zawodowe; wykorzystanie klasyfikacji zawodów i specjalności dla potrzeb ubezpieczeń/ zgłaszania zmiany danych osób ubezpieczonych w dokumentach ZUS ZUA i ZUS ZZA
Agencje zatrudnienia (KRAZ), o których mowa w art. 5 ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia	8 472 (stan na dzień 31 sierpnia 2024 r.)	Rejestr agencji zatrudnienia (KRAZ)	możliwość udoskonalenia informacji o ofercie zatrudnienia dla osób dorosłych
Związek Rzemiosła Polskiego	25 Izb rzemieślniczych	Informacja zamieszczona na portalu Związku Rzemiosła	przyjmowanie młodocianych pracowników na

(cechy, izby rzemieślnicze, spółdzielnie)	(w tym 1 branżowa); 455 Cechów rzemiosł; 54 Spółdzielni rzemieślniczych (stan na dzień 8 lutego 2024 r.)	Polskiego (ZRP).	przygotowanie zawodowe.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do zaopiniowania przez związki zawodowe w trybie przewidzianym w ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 854) do:

1. Business Centre Club - Związek Pracodawców,
2. Federacja Przedsiębiorców Polskich,
3. Forum Związków Zawodowych,

na podstawie art.16 ustawy z dnia 23 maja 1991 o organizacjach pracodawców (Dz.U. z 2022 r. poz. 97) do:

1. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej,
2. Ogólnopolskie Porozumieniu Związków Zawodowych,
3. Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”,
4. Konfederacja „Lewiatan”,
5. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców,
6. Związek Rzemiosła Polskiego.

W ramach konsultacji publicznych projekt zostanie przekazany do:

1. Związku Powiatów Polskich,
2. Związku Miast Polskich/ Unia Metropolii Polskich,
3. Związku Gmin Wiejskich RP,
4. Związku Województw RP,
5. Krajowej Izby Gospodarczej,
6. Polskiej Izby Handlowej,
7. Ogólnopolskiej Federacji Organizacji Pozarządowych,
8. Komendy Głównej OHP,
9. Forum Odpowiedzialnego Biznesu,
10. Polskiej Izby Firm Szkoleniowych.

W ramach opiniowania projekt zostanie przekazany do:

1. Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
2. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych,
3. Prezesa Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej,
4. Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego,
5. Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych,
6. Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego,
7. Głównego Inspektora Pracy,
8. Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców,
9. Rady Rynku Pracy.

Projekt rozporządzenia zostanie również przekazany do zaopiniowania Radzie Dialogu Społecznego – na podstawie art. 5 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.) oraz Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego – na podstawie art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. z 2024 r. poz. 949).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806), projekt zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w zakładce „Projekty aktów prawnych” oraz na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Podsumowanie wyników konsultacji i opiniowania zostanie przedstawione w raporcie z konsultacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]

[illegible]

Źródła finansowania	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego i Funduszu Pracy.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Koszty związane z dostosowaniem systemów informatycznych będą ponoszone w ramach środków finansowych, pozostających w gestii Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej oraz poszczególnych instytucji..

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Sam projekt nie nakłada na przedsiębiorców nowych obowiązków i wymagań, które nie zostały przewidziane w ustawie. Nie mniej pracodawcy z dniem 16 maja 2021 r. są zobowiązani do podawania informacji o zawodzie wykonywanym przez osoby ubezpieczone według klasyfikacji zawodów i specjalności (w dokumentach ZUS ZUA i ZUS ZZA).						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	- zmniejszone wydatki przedsiębiorców na zapewnienie odpowiednich kwalifikacji pracownikom; - zwiększenie możliwości pozyskania przez przedsiębiorców pracowników o odpowiednich kwalifikacjach.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Regulacje nie mają bezpośredniego wpływu na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, w tym na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.						
	osoby niepełnosprawne i osoby starsze	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną osób niepełnosprawnych i osób starszych.						
Niemierzalne		-						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projekt rozporządzenia jest zgodny z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.) i nie nakłada na przedsiębiorców żadnych nowych obowiązków administracyjnych, w związku z powyższym nie występuje konieczność zastosowania ograniczeń, o których mowa w art. 68 ww. ustawy.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz: Projektowane rozporządzenie nie nakłada obciążeń administracyjnych.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Ocenia się, że regulacje prawne zawarte w projekcie rozporządzenia nie będą miały bezpośredniego wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie zakłada się ewaluacji efektów projektu.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA RODZINY, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ ¹⁾

z dnia

**w sprawie pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego świadczonego przez urzędy
pracy oraz Ochotnicze Hufce Pracy**

Na podstawie art. 98 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe warunki realizacji i sposoby świadczenia pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego przez wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy, a w części dotyczącej pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES także przez Ochotnicze Hufce Pracy, zwane dalej „OHP”;
- 2) zawartość ofert pracy zgłaszanych do bazy ofert pracy, , w tym w pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES;
- 3) minimalną liczbę pracowników realizujących w wojewódzkich i powiatowych urzędach pracy poradnictwo zawodowe i pośrednictwo pracy, w tym pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES, oraz minimalną liczbę pracowników realizujących w OHP pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES.

§ 2. 1. Pośrednictwo pracy i poradnictwo zawodowe świadczy się w pomieszczeniach, których powierzchnia i wyposażenie są dostosowane do zakresu działań podejmowanych przez wojewódzki i powiatowy urząd pracy i do liczby zatrudnionych pracowników, zgodnie z przepisami dotyczącymi budynków użyteczności publicznej oraz bezpieczeństwa i higieny pracy.

¹⁾ Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – praca, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. poz. 2715).

2. Pośrednictwo pracy i poradnictwo zawodowe wymagające kontaktów indywidualnych świadczy się w warunkach zapewniających poufność rozmów.

3. Stanowiska pracy pracowników świadczących pośrednictwo i poradnictwo zawodowe w wojewódzkim lub powiatowym urzędzie pracy, zwanych dalej „pracownikami urzędów pracy”, wyposaża się w środki łączności i sprzęt komputerowy z oprogramowaniem niezbędnym do świadczenia tych usług i dostępem do Internetu.

4. Wyposażenie niezbędne do świadczenia pośrednictwa i poradnictwa zawodowego w wojewódzkim i powiatowym urzędzie pracy obejmuje materiały metodyczne i literaturę specjalistyczną z zakresu pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego oraz sprzęt umożliwiający w szczególności:

- 1) nagrywanie i odtwarzanie obrazu i dźwięku;
- 2) dokonywanie prezentacji multimedialnych;
- 3) edycję dokumentów tekstowych, graficznych i multimedialnych;
- 4) dostęp do Internetu;
- 5) komunikowanie się na odległość;
- 6) dokonywanie wydruków, kopiowanie i skanowanie materiałów;
- 7) gromadzenie i prezentację informacji z zakresu usług rynku pracy;
- 8) zabezpieczenie wykorzystywanych narzędzi, metod i programów oraz wyników badań przed dostępem osób nieuprawnionych.

§ 3. 1. Wojewódzki i powiatowy urząd pracy upowszechnia informacje o zakresie pomocy udzielanej w ramach pośrednictwa i poradnictwa zawodowego, w szczególności w postaci elektronicznej, udostępnianej z wykorzystaniem stron internetowych tych urzędów lub systemów teleinformatycznych i oprogramowania udostępnianego przez ministra właściwego do spraw pracy, zwanego dalej „ministrem”.

2. Wojewódzki i powiatowy urząd pracy, z wykorzystaniem stron internetowych, o których mowa w ust. 1, zapewnia dostęp do stron internetowych, prowadzonych przez urząd obsługujący ministra, i do internetowych baz danych z zakresu rynku pracy, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia, zwanej dalej „ustawą”, w tym do ePracy, rejestru agencji zatrudnienia, rejestru podmiotów, które uzyskały akredytację do prowadzenia na terenie Rzeczypospolitej Polskiej pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES, zwanych dalej „podmiotami akredytowanymi”, a także dostęp do portalu EURES, o którym mowa w przepisach z zakresu sieci EURES, zwanego dalej „portalem EURES” .

3. Wojewódzki i powiatowy urząd pracy udostępnia w siedzibach tych urzędów sprzęt umożliwiający korzystanie z informacji, o których mowa w ust. 1, i baz, o których mowa w ust. 2, przez:

- 1) bezrobotnych lub poszukujących pracy, zwanych dalej „osobami zarejestrowanymi”,
- 2) osoby niezarejestrowane, o których mowa w art. 2 pkt 20 ustawy,
- 3) pracodawców, o których mowa w art. 82 ustawy, posiadających siedzibę lub oddział:
 - a) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwanych dalej „pracodawcami krajowymi”,
 - b) za granicą na terytoriach państw członkowskich Unii Europejskiej, państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego, nienależących do Unii Europejskiej, państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, jeżeli na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi obywatele tych państw mogą korzystać ze swobody przepływu osób, zwanych dalej „pracodawcami z państw EOG”.

§ 4. 1. Wojewódzki i powiatowy urząd pracy przy realizacji pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego wykorzystuje do prowadzenia dokumentacji, zarządzania nią i wymiany informacji pomiędzy stanowiskami wewnątrz urzędu w szczególności systemy teleinformatyczne i oprogramowanie udostępniane przez ministra.

2. Informacje dotyczące przebiegu realizacji pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego w wojewódzkim i powiatowym urzędzie pracy są odnotowywane odpowiednio w:

- 1) dokumentacji dotyczącej osób zarejestrowanych;
- 2) dokumentacji dotyczącej osób niezarejestrowanych;
- 3) dokumentacji dotyczącej ofert pracy i pracodawców.

3. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do wymiany informacji pomiędzy wojewódzkim i powiatowym urzędem pracy oraz urzędem obsługującym ministra i innymi podmiotami, o których mowa w ustawie.

Rozdział 2

Pośrednictwo pracy

§ 5. 1. Pośrednictwo pracy jest prowadzone w formie:

- 1) kontaktu wojewódzkiego i powiatowego urzędu pracy z osobą zarejestrowaną lub osobą niezarejestrowaną w celu przedstawienia ofert pracy pracodawcy krajowego, zwanej dalej

„krajową ofertą pracy”, lub oferty pracy pracodawcy z państwa EOG, zwanej dalej „zagraniczną ofertą pracy”;

- 2) kontaktu wojewódzkiego i powiatowego urzędu pracy z pracodawcą krajowym lub pracodawcą z państwa EOG w celu przedstawienia propozycji pomocy, w tym możliwości zgłoszenia krajowej oferty pracy do ePracy;
- 3) pozyskiwania przez powiatowy urząd pracy krajowej oferty pracy lub pozyskiwania przez wojewódzki urząd pracy zagranicznej oferty pracy i wprowadzenia ich do ePracy;
- 4) kontaktu powiatowego urzędu pracy z pracodawcą krajowym lub wojewódzkiego urzędu pracy z pracodawcą z państwa EOG w celu przedstawienia informacji o kandydatach do pracy;
- 5) udostępniania przez wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy krajowych ofert pracy i zagranicznych ofert pracy do samodzielnego zapoznania się przez osoby zarejestrowane lub osoby niezarejestrowane;
- 6) giełdy pracy będącej zorganizowaną przez wojewódzki lub powiatowy urząd pracy formą kontaktu pracodawcy krajowego z wieloma kandydatami do pracy, dobranymi spośród osób zarejestrowanych i niezarejestrowanych, w celu pozyskania do pracy kandydatów odpowiadających wymaganiom tego pracodawcy;
- 7) targów pracy będących zorganizowaną przez wojewódzki lub powiatowy urząd pracy formą kontaktu wielu pracodawców krajowych lub pracodawców z państw EOG z wieloma kandydatami do pracy w celu prezentacji krajowych ofert pracy lub zagranicznych ofert pracy lub propozycji miejsc pracy oraz pozyskania do pracy kandydatów odpowiadających wymaganiom poszczególnych pracodawców.

2. Pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES realizowane jest w formie działań, o których mowa w ust. 1 pkt 1-6 oraz w innych formach określonych w przepisach Unii Europejskiej z zakresu sieci EURES prowadzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz za granicą na terytoriach państw członkowskich Unii Europejskiej, państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego, nienależących do Unii Europejskiej, państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, jeżeli na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi obywatele tych państw mogą korzystać ze swobody przepływu osób, zwanych dalej „państwami EOG”.

3. Przepisy ust. 2 stosuje się odpowiednio w pośrednictwie pracy w ramach sieci EURES prowadzonym przez wojewódzką komendę OHP, zwaną dalej „województwską komendą”, oraz centrum edukacji i pracy młodzieży OHP, zwanym dalej „centrum edukacji i pracy”.

§ 6. 1. Zgłoszenie krajowej oferty pracy obejmuje dane dotyczące:

- 1) pracodawcy krajowego, w tym nazwę, adres, numer telefonu, numer identyfikacji podatkowej, informację, czy pracodawca jest agencją zatrudnienia zgłaszającą ofertę pracy tymczasowej;
- 2) zgłaszanego miejsca pracy, w tym: nazwę stanowiska, nazwę zawodu według klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy określonej przez ministra, liczbę wolnych miejsc pracy w ramach stanowiska, miejsce wykonywania pracy, rodzaj umowy stanowiącej podstawę wykonywania pracy, wysokość proponowanego wynagrodzenia brutto, datę lub okres rozpoczęcia pracy, oznaczenie, czy oferta pracy jest ofertą pracy tymczasowej;
- 3) postępowania z krajową ofertą pracy, w tym okres aktualności oferty, możliwość upowszechniania informacji identyfikujących pracodawcę krajowego

– zwane dalej „danymi wymaganymi”.

2. Zgłoszenie krajowej oferty pracy może obejmować dane uzupełniające dotyczące:

- 1) pracodawcy krajowego, w tym imię i nazwisko pracodawcy lub osoby wskazanej przez pracodawcę, adres poczty elektronicznej i strony internetowej, przeważający rodzaj działalności według Polskiej Klasyfikacji Działalności;
- 2) zgłaszanego miejsca pracy, w tym ogólny zakres obowiązków, informację o systemie i rozkładzie czasu pracy, system wynagradzania, wymiar czasu pracy i okres zatrudnienia w przypadku pracy na podstawie umowy o pracę albo okres wykonywania umowy w przypadku umowy cywilnoprawnej;
- 3) oczekiwań pracodawcy krajowego wobec kandydatów do pracy, w tym poziom wykształcenia, umiejętności, uprawnienia, doświadczenie zawodowe, znajomość języków obcych wraz z poziomem ich znajomości oraz szczególne zainteresowanie zatrudnieniem kandydatów z państw EOG;
- 4) postępowania z krajową ofertą pracy, w tym częstotliwość kontaktów z pracodawcą krajowym oraz oczekiwania dotyczące dodatkowego upowszechniania oferty pracy w wybranych państwach EOG;
- 5) oczekiwań pracodawcy krajowego w zakresie organizacji giełdy pracy.

§ 7. W przypadku szczególnego zainteresowania pracodawcy krajowego upowszechnieniem krajowej oferty pracy na terenie państw EOG zgłoszenie takiej oferty, zwanej dalej „ofertą pracy dla obywateli EOG”, poza danymi wymaganymi zawiera informacje w zakresie:

- 1) danych uzupełniających, o których mowa w § 6 ust. 2 pkt 1 i 2;
- 2) wymagań w zakresie znajomości języka polskiego, z określeniem poziomu jego znajomości;
- 3) wymagań dotyczących języka, w jakim kandydaci z państw EOG zainteresowani ofertą pracy dla obywateli EOG, zwani dalej „kandydatami z państw EOG”, mają przekazać pracodawcy krajowemu podania o pracę, życiorysy lub inne wymagane dokumenty;
- 4) możliwości zapewnienia pracownikowi zakwaterowania lub wyżywienia z informacją, kto ponosi koszty w tym zakresie;
- 5) możliwości i warunków sfinansowania lub dofinansowania kosztów podróży lub przeprowadzki ponoszonych przez pracownika;
- 6) przyczyny wykonywania pracy w innym miejscu niż siedziba pracodawcy krajowego w przypadku zaistnienia takiej sytuacji;
- 7) państw EOG, w których oferta ma być dodatkowo upowszechniona;
- 8) innych informacji niezbędnych ze względu na charakter wykonywanej pracy.

§ 8. 1. Krajowa oferta pracy jest zgłaszana przez pracodawcę krajowego w szczególności z wykorzystaniem formularza online udostępnianego przez ministra właściwego do spraw pracy.

2. Krajowa oferta pracy może być zgłaszana także pocztą elektroniczną lub tradycyjną, podczas wizyty pracodawcy krajowego w powiatowym urzędzie pracy, podczas wizyty doradcy do spraw zatrudnienia u pracodawcy lub telefonicznie. Powiatowy urząd pracy wprowadza zgłoszoną w ten sposób ofertę pracy do systemu teleinformatycznego udostępnianego przez ministra właściwego do spraw pracy.

3. W przypadku gdy pracodawca krajowy zawarł w zgłoszeniu krajowej oferty pracy wymagania naruszające zasadę równego traktowania lub stwierdzone zostały naruszenia, o których mowa w art. 83 ust. 12 i 13 ustawy, uzasadniające nieprzyjęcie krajowej oferty pracy do ePracy, powiatowy urząd pracy informuje tego pracodawcę o odmowie realizacji przyjętej krajowej oferty pracy.

4. W przypadku braku w zgłoszeniu krajowej oferty pracy danych wymaganych powiatowy urząd pracy niezwłocznie powiadamia pracodawcę krajowego o konieczności uzupełnienia zgłoszenia i w razie potrzeby pomaga pracodawcy w jego uzupełnieniu. Nieuzupełnienie przez pracodawcę krajowego zgłoszenia w terminie do 7 dni od dnia powiadomienia powoduje, że krajowa oferta pracy nie jest przyjmowana do realizacji przez powiatowy urząd pracy.

§ 9. 1. Krajowa oferta pracy jest upowszechniana przez:

- 1) zamieszczenie w ePracy oraz na portalu EURES wraz z oznaczeniem, czy pracodawca krajowy jest szczególnie zainteresowany zatrudnieniem kandydata z państwa EOG;
- 2) podanie do wiadomości publicznej informacji o tej ofercie w miejscu ogólnie dostępnym w siedzibie powiatowego urzędu pracy, w szczególności z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych;
- 3) inne formy przekazu, jeżeli powiatowy urząd pracy posiada takie możliwości.

§ 10. 1. Krajowa oferta pracy jest upowszechniana w formie:

- 1) otwartej, która zawiera dane umożliwiające identyfikację pracodawcy krajowego, albo
 - 2) zamkniętej, która nie zawiera danych identyfikacyjnych pracodawcy krajowego.
2. Upowszechniając ofertę pracy dla obywateli EOG, powiatowy urząd pracy podaje do wiadomości publicznej informacje, o których mowa w § 7.

3. Dane umożliwiające identyfikację pracodawcy krajowego są podawane do wiadomości publicznej wyłącznie w sytuacji, gdy pracodawca ten, zgłaszając krajową ofertę pracy, wyraził zgodę na ich publiczne udostępnianie.

§ 11. 1. Powiatowy urząd pracy wiodący w zakresie realizacji krajowej oferty pracy oraz dodatkowe powiatowe urzędy pracy odpowiedzialne za realizację tej oferty wskazane przez pracodawcę krajowego, niezwłocznie sprawdzają, czy wśród osób zarejestrowanych w tych urzędach są kandydaci spełniający wymagania określone w krajowej ofercie pracy i informują pracodawcę krajowego o ustaleniach.

2. W przypadku braku kandydatów spełniających wymagania określone w krajowej ofercie pracy powiatowe urzędy pracy, o których mowa w ust. 1, ustalają z pracodawcą krajowym dalsze postępowanie z tą ofertą, w tym informują o możliwości zmiany wymagań określonych w tej ofercie.

§ 12. 1. Powiatowy urząd pracy podejmuje i utrzymuje kontakty z pracodawcami krajowymi, w szczególności z obszaru swojego działania, w formie wizyt u tych pracodawców, rozmów telefonicznych, wymiany korespondencji i w innych dostępnych formach.

2. Powiatowy urząd pracy w ramach kontaktów z pracodawcami krajowymi i zachęcania ich do współpracy informuje o możliwości zgłoszenia krajowej oferty pracy do ePracy oraz o możliwości skorzystania z innych form pomocy określonych w ustawie, oferowanych pracodawcom krajowym.

§ 13. 1. Powiatowy urząd pracy odnotowuje w systemie teleinformatycznym informacje o współpracy z pracodawcami krajowymi, w tym terminy kontaktów, ustalenia dotyczące dalszej współpracy, informacje o wszczęciu lub ogłoszeniu upadłości, informacje o zakończeniu lub zawieszeniu działalności przez pracodawcę krajowego lub jej przeniesieniu poza obszar działania powiatowego urzędu pracy.

§ 14. 1. Powiatowy urząd pracy udostępnia osobom zarejestrowanym i osobom niezarejestrowanym informacje o krajowych ofertach pracy i zagranicznych ofertach pracy.

2. Osobie zarejestrowanej, spełniającej wymagania określone w krajowej ofercie pracy, mogą być udostępnione wszystkie dane wymagane i dane uzupełniające dotyczące tej oferty, a w przypadku oferty pracy dla obywateli EOG – także informacje, o których mowa w § 7.

3. Osobie zarejestrowanej niespełniającej wymagań określonych w krajowej ofercie pracy oraz osobie niezarejestrowanej mogą być udostępnione dane i informacje w formie, o której mowa w § 10 ust. 1 pkt 2.

§ 15. 1. Powiatowy urząd pracy podejmuje i utrzymuje kontakty z osobami zarejestrowanymi, przygotowuje i przekazuje tym osobom informacje o dopasowanych do ich kwalifikacji zawodowych krajowych ofertach pracy i możliwości skorzystania z zagranicznych ofert pracy.

2. Powiatowy urząd pracy w przypadku stwierdzenia, że wśród krajowych ofert pracy realizowanych przez ten urząd nie ma ofert dla osoby zarejestrowanej lub osoby niezarejestrowanej, zapoznaje się z krajowymi ofertami pracy upowszechnionymi w ePracy oraz w innych serwisach z ogłoszeniami o pracy i przekazuje te informacje osobie zarejestrowanej lub osobie niezarejestrowanej.

3. Informacja o krajowych ofertach pracy jest przekazywana osobie zarejestrowanej, w szczególności z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych.

§ 16. 1. Powiatowy urząd pracy organizuje giełdę pracy w przypadku, gdy pracodawca krajowy, który zgłosił krajową ofertę pracy, jest zainteresowany takim sposobem jej realizacji.

2. Giełda pracy jest organizowana w przypadku, gdy w powiatowym urzędzie pracy jest zarejestrowanych więcej osób spełniających wymagania określone w krajowej ofercie pracy niż jest miejsc pracy zgłoszonych w tej ofercie albo gdy pracodawca krajowy zgłasza wiele krajowych ofert pracy na różne stanowiska, a w powiatowym urzędzie pracy są zarejestrowane osoby spełniające wymagania określone w tych ofertach.

3. Powiatowy urząd pracy dokumentuje organizację giełdy pracy, odnotowując:

- 1) termin i miejsce giełdy;
- 2) informację o podmiotach, z którymi powiatowy urząd pracy współorganizował giełdę, w przypadku gdy ma to zastosowanie;
- 3) nazwę pracodawcy krajowego i informację o krajowej ofercie lub ofertach pracy, w związku z którymi zorganizowano giełdę;
- 4) listę osób, które otrzymały informację o giełdzie pracy, zawierającą imię i nazwisko osoby biorącej udział w giełdzie pracy;
- 5) informację o efektach giełdy pracy, w tym o zrealizowaniu krajowej oferty lub ofert pracy, a w przypadku niezrealizowania wszystkich wolnych miejsc pracy – informację o trybie dalszego postępowania z tą ofertą lub ofertami uzgodnionym z pracodawcą krajowym.

§ 17. 1. Powiatowy urząd pracy organizuje targi pracy samodzielnie lub we współpracy z innymi podmiotami.

2. Powiatowy urząd pracy upowszechnia informacje o terminie i miejscu targów pracy oraz informuje o targach właściwy terytorialnie wojewódzki urząd pracy, jeżeli targi pracy nie są organizowane we współpracy z tym urzędem.

3. Powiatowy urząd pracy informuje osoby zarejestrowane i osoby niezarejestrowane o możliwości udziału w targach pracy organizowanych przez ten urząd lub przez wojewódzki urząd pracy.

4. Powiatowy urząd pracy może zorganizować przejazd osób zainteresowanych udziałem w targach pracy.

5. Powiatowy urząd pracy, informując osobę zainteresowaną udziałem w targach pracy, przekazuje jej następujące informacje:

- 1) nazwę powiatowego urzędu pracy przekazującego informację o targach pracy oraz datę wydania tej informacji;
- 2) termin oraz godziny rozpoczęcia i zakończenia targów pracy;
- 3) nazwę organizatora i adres miejsca, w którym będą się odbywać targi pracy;
- 4) miejsce, termin, godzinę wyjazdu i powrotu oraz środek transportu, którym odbędzie się zorganizowany przejazd osób na targi pracy, w przypadku gdy ma to zastosowanie.

6. Powiatowy urząd pracy dokumentuje organizację targów pracy, odnotowując:

- 1) termin i miejsce targów;
- 2) informację o podmiotach, z którymi współorganizował targi, w przypadku gdy ma to zastosowanie;

- 3) listę wystawców krajowych i zagranicznych, w tym listę pracodawców krajowych i pracodawców z państw EOG;
- 4) listę osób, które otrzymały informację o targach pracy, zawierającą imię i nazwisko każdej osoby, a w przypadku cudzoziemca numer dokumentu stwierdzającego tożsamość;
- 5) liczbę osób, które wzięły udział w targach.

§ 18. Wojewódzki urząd pracy wspiera powiatowe urzędy pracy w prowadzeniu pośrednictwa pracy na terenie Rzeczypospolitej Polskiej poprzez:

- 1) informowanie o zasadach i zakresie pomocy w ramach pośrednictwa pracy świadczonego przez powiatowy lub wojewódzki urząd pracy;
- 2) zapewnianie w siedzibie wojewódzkiego urzędu pracy możliwości samodzielnego dostępu do informacji o krajowych ofertach pracy i zagranicznych ofertach pracy zamieszczonych w ePracy;
- 3) zapewnianie w siedzibie wojewódzkiego urzędu pracy możliwości samodzielnego zgłaszania krajowych ofert pracy przez pracodawców krajowych do powiatowych urzędów pracy z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych;
- 4) organizację giełdy pracy dla osób zarejestrowanych na terenie województwa we współpracy z właściwymi terytorialnie powiatowymi urzędami pracy;
- 5) organizację targów pracy dla pracodawców krajowych z terenu województwa samodzielnie lub we współpracy z powiatowymi urzędami pracy z terenu województwa;
- 6) upowszechnianie informacji o targach pracy organizowanych przez powiatowe urzędy pracy z terenu województwa lub wojewódzki urząd pracy.

§ 19. Wojewódzki urząd pracy stosuje odpowiednio przepisy § 16 ust. 3 pkt 1 i 3 w przypadku organizacji giełdy pracy i § 17 ust. 6 pkt 1–3 w przypadku organizacji targów pracy.

§ 20. Wojewódzki urząd pracy, w przypadku zainteresowania pracodawcy krajowego zgłoszeniem krajowej oferty pracy, informuje tego pracodawcę o sposobie zgłaszania takiej oferty do ePracy, i w razie potrzeby umożliwia pracodawcy krajowemu samodzielne zgłoszenie tej oferty do ePracy z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych.

Rozdział 3

Pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES prowadzone przez urzędy pracy

§ 21. 1. Powiatowy urząd pracy współpracuje z właściwym terytorialnie wojewódzkim urzędem pracy przy realizacji pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES.

2. Powiatowy urząd pracy realizuje pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES dla pracodawców krajowych poprzez:

- 1) przekazywanie ofert pracy dla obywateli EOG do wojewódzkiego urzędu pracy w przypadku konieczności dodatkowego upowszechnienia takich ofert w państwach EOG wybranych przez pracodawców krajowych;
- 2) przyjmowanie podań o pracę, życiorysów lub innych wymaganych dokumentów, zwanych dalej „aplikacjami”, od kandydatów z państw EOG, weryfikację aplikacji pod względem ich zgodności z wymaganiami określonymi w ofercie pracy dla obywateli EOG i ich przekazywanie pracodawcy krajowemu w przypadku oferty pracy dla obywateli EOG niezawierającej danych identyfikujących pracodawcy krajowego;
- 3) współpracę z pracodawcami krajowymi, zgłaszającymi oferty pracy dla obywateli EOG, w celu uzyskania informacji dotyczących zatrudnienia kandydatów z państw EOG, i przekazywanie tych informacji do wojewódzkiego urzędu pracy.

3. Powiatowy urząd pracy realizuje działania, o których mowa w ust. 2 pkt 2, jeżeli pracodawca krajowy zgłosił taką potrzebę.

4. Powiatowy urząd pracy może dokonywać weryfikacji aplikacji pod względem ich zgodności z wymaganiami określonymi w ofercie pracy dla obywateli EOG, jeżeli te dokumenty są składane w języku polskim lub dysponuje możliwością ich przetłumaczenia na język polski.

§ 22. 1. Powiatowy urząd pracy realizuje pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES dla pracodawców z państw EOG poprzez:

- 1) przyjmowanie z wojewódzkiego urzędu pracy zagranicznych ofert pracy przekazywanych w języku polskim;
- 2) upowszechnianie zagranicznych ofert pracy w języku polskim, z logo sieci EURES;
- 3) informowanie osób zarejestrowanych i osób niezarejestrowanych o możliwości skorzystania z zagranicznych ofert pracy;
- 4) współpracę przy organizowanych przez wojewódzki urząd pracy:
 - a) rozmowach kwalifikacyjnych pracodawców z państw EOG z osobami zainteresowanymi zagraniczną ofertą pracy, zwanymi dalej „kandydatami krajowymi”,
 - b) targach pracy.

2. Powiatowy urząd pracy może realizować pośrednictwo pracy, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, na wniosek wojewódzkiego urzędu pracy.

§ 23. 1. Powiatowy urząd pracy upowszechnia zagraniczne oferty pracy otrzymane z wojewódzkiego urzędu pracy oraz może upowszechniać inne zagraniczne oferty pracy opublikowane w ePraca przez podanie ich do wiadomości publicznej w miejscu ogólnie dostępnym w siedzibie powiatowego urzędu pracy.

2. Zagraniczne oferty pracy, o których mowa w ust. 1, powiatowy urząd pracy może dodatkowo upowszechnić przez opublikowanie ich na stronie internetowej swojego urzędu lub inne formy przekazu, jeżeli posiada takie możliwości.

3. Powiatowy urząd pracy wycofuje niezwłocznie zagraniczną ofertę pracy z upowszechniania:

- 1) po upływie jej aktualności, a w przypadku ofert pracy aktualnych do odwołania – po uprzednim sprawdzeniu, co najmniej raz na 14 dni, czy oferta ta została już wycofana z upowszechniania przez ePraca;
- 2) przed upływem okresu jej aktualności po uzyskaniu z wojewódzkiego urzędu pracy informacji o konieczności wycofania tej oferty z powodu:
 - a) naruszania praw pracowniczych przez pracodawcę z państwa EOG lub
 - b) braku kontaktu z przedstawicielem sieci EURES lub pracodawcą z państwa EOG przez okres co najmniej 30 dni w przypadku zagranicznych ofert pracy aktualnych do odwołania lub
 - c) zakończenia naboru kandydatów krajowych przez pracodawcę z państwa EOG.

§ 24. Wojewódzki urząd pracy realizuje pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES we współpracy z właściwymi terytorialnie powiatowymi urzędami pracy, wojewódzką komendą oraz centrami edukacji i pracy z terenu województwa.

§ 25. 1. Wojewódzki urząd pracy realizuje pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES dla pracodawców krajowych poprzez:

- 1) przyjmowanie ofert pracy dla obywateli EOG z powiatowych urzędów pracy do dodatkowego upowszechnienia w państwach EOG wybranych przez pracodawców i ich upowszechnianie przez sieć EURES w tych państwach;
- 2) przyjmowanie ofert pracy dla obywateli EOG bezpośrednio od pracodawców krajowych, którzy zgłosili te oferty do ePraca ze wskazaniem do dodatkowego upowszechnienia w państwach EOG wybranych przez tych pracodawców i ich upowszechnianie przez sieć EURES w tych państwach;

- 3) przyjmowanie aplikacji od kandydatów z państw EOG, weryfikację aplikacji pod względem ich zgodności z wymaganiami określonymi w ofercie pracy dla obywateli EOG i ich przekazywanie pracodawcy krajowemu;
- 4) współpracę z powiatowymi urzędami pracy, o których mowa w pkt 1, oraz pracodawcami krajowymi, o których mowa w pkt 2, w celu uzyskania informacji dotyczących zatrudnienia kandydatów z państw EOG u pracodawcy krajowego, który zgłosił ofertę pracy dla obywateli EOG.
- 5) inicjowanie, nawiązywanie i podtrzymywanie kontaktów z pracodawcami krajowymi.

2. Wojewódzki urząd pracy realizuje działania, o których mowa w ust. 1 pkt 3, jeżeli pracodawca krajowy zgłosił taką potrzebę.

3. Wojewódzki urząd pracy tłumaczy ofertę pracy dla obywateli EOG na język angielski albo niemiecki albo francuski przed jej przekazaniem do realizacji przedstawicielowi EURES z państwa EOG.

4. Wojewódzki urząd pracy może dokonywać weryfikacji aplikacji pod względem ich zgodności z wymaganiami określonymi w ofercie pracy dla obywateli EOG, jeżeli te dokumenty są składane w języku polskim, angielskim, niemieckim albo francuskim albo urząd dysponuje możliwością ich przetłumaczenia na język polski.

5. Wojewódzki urząd pracy informuje powiatowy urząd pracy, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, o aplikacjach kandydatów z państw EOG złożonych na ofertę pracy dla obywateli EOG, które zostały obsłużone przez wojewódzki urząd pracy i przesłane przez ten urząd bezpośrednio do pracodawcy krajowego.

6. W przypadku gdy oferta pracy dla obywateli EOG utraci ważność przed upływem okresu jej aktualności, powiatowy urząd pracy informuje o tym fakcie wojewódzki urząd pracy, który niezwłocznie informuje przedstawicieli sieci EURES z państw EOG, do których ta oferta została uprzednio skierowana do realizacji, o konieczności wycofania tej oferty z upowszechniania na terenie tych państw.

7. Jeżeli pracodawca krajowy zgłosił taką potrzebę, wojewódzki urząd pracy, może:

- 1) pomagać pracodawcy krajowemu w prowadzeniu rozmów kwalifikacyjnych z kandydatami z państw EOG, organizowanych w ramach sieci EURES;
- 2) wspierać pracodawcę w udziale w targach pracy organizowanych w ramach sieci EURES na terenie państw EOG lub reprezentować pracodawcę krajowego na takich targach.

§ 26. 1. Wojewódzki urząd pracy realizuje pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES dla pracodawców z państw EOG poprzez:

- 1) przyjmowanie zagranicznych ofert pracy oraz ich upowszechnianie;
- 2) zapewnienie w siedzibie wojewódzkiego urzędu pracy możliwości samodzielnego dostępu do informacji o zagranicznych ofertach pracy zamieszczonych na portalu EURES;
- 3) przyjmowanie aplikacji od kandydatów krajowych, weryfikację aplikacji pod względem ich zgodności z wymaganiami określonymi w zagranicznej ofercie pracy i przekazywanie ich do pracodawcy z państwa EOG lub zgłaszającego, o którym mowa w § 28 ust. 1;
- 4) współpracę z pracodawcami z państw EOG lub zgłaszającymi, o których mowa w § 28 ust. 1, w celu uzyskania informacji dotyczących zatrudnienia kandydatów krajowych, których aplikacje zostały przekazane tym pracodawcom.

2. Wojewódzki urząd pracy może organizować z udziałem pracodawców z państw EOG:

- 1) rozmowy kwalifikacyjne z kandydatami krajowymi, jeżeli pracodawcy z państw EOG zgłosili taką potrzebę;
- 2) targi pracy.

§ 27. Zgłoszenie zagranicznej oferty pracy obejmuje dane dotyczące:

- 1) pracodawcy z państwa EOG, w tym nazwę, adres, numer telefonu i faksu, adres poczty elektronicznej i strony internetowej, jeżeli pracodawca posiada takie możliwości komunikacji, imię i nazwisko przedstawiciela pracodawcy z państwa EOG wskazanego do kontaktów, ogólny opis prowadzonej działalności, informację, czy pracodawca jest agencją zatrudnienia zgłaszającą ofertę pracy tymczasowej;
- 2) zgłaszanego miejsca pracy, w tym numer oferty z portalu EURES albo numer oferty z bazy ofert pracy publicznych służb zatrudnienia z państwa EOG, z którego oferta pochodzi, nazwę zawodu lub stanowiska, liczbę wolnych miejsc pracy, ogólny zakres obowiązków, miejsce wykonywania pracy, przyczyny wykonywania pracy w miejscu innym niż siedziba pracodawcy w przypadku zaistnienia takiej sytuacji;
- 3) warunków zatrudnienia i wynagrodzenia, w tym rodzaj umowy, informację o systemie i rozkładzie czasu pracy, wymiar czasu pracy, wysokość gwarantowanego wynagrodzenia brutto z podaniem waluty płatności, okres zatrudnienia, system wynagradzania, możliwości zapewnienia pracownikowi zakwaterowania lub wyżywienia z informacją, kto ponosi koszty w tym zakresie, możliwość i warunki sfinansowania lub dofinansowania kosztów podróży lub przeprowadzki ponoszonych przez pracownika, datę rozpoczęcia pracy, oznaczenie, czy oferta pracy jest ofertą pracy tymczasowej;

- 4) oczekiwań pracodawcy z państwa EOG dotyczących kandydatów do pracy, w tym: poziom wykształcenia, doświadczenie zawodowe, umiejętności, uprawnienia oraz znajomość języków obcych wraz z poziomem ich znajomości;
- 5) sposobu składania aplikacji, w tym język, w jakim aplikacje powinny zostać przekazane do pracodawcy z państwa EOG, oraz okres aktualności oferty;
- 6) informacji dotyczących możliwości upowszechniania informacji identyfikujących pracodawcę z państwa EOG.

§ 28. 1. Wojewódzki urząd pracy przyjmuje zagraniczne oferty pracy od:

- 1) przedstawiciela sieci EURES albo
- 2) pracodawcy z państwa EOG lub przedstawiciela publicznych służb zatrudnienia z państw EOG, w przypadku gdy zagraniczna oferta pracy dotyczy wykonywania pracy za granicą w regionie przygranicznym Rzeczypospolitej Polskiej oraz pod warunkiem, że oferta ta została zamieszczona na portalu EURES albo w bazie ofert pracy publicznych służb zatrudnienia z państwa EOG, z którego oferta pochodzi

– zwanych dalej „zgłaszającymi”.

2. Wojewódzki urząd pracy przyjmuje zagraniczną ofertę pracy do realizacji, jeżeli jej zgłoszenie zawiera informacje określone w § 27 oraz nie zawiera wymagań dyskryminujących.

3. Wojewódzki urząd pracy może odmówić przyjęcia zagranicznej oferty pracy w sytuacji uzyskania informacji o naruszaniu przez pracodawcę z państwa EOG praw pracowniczych.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, lub zawarcia w zagranicznej ofercie pracy wymagań dyskryminujących wojewódzki urząd pracy powiadamia zgłaszającego i pracodawcę z państwa EOG o odmowie przyjęcia tej oferty do realizacji. Powiadomienie zawiera uzasadnienie.

5. W przypadku braku w zgłoszeniu zagranicznej oferty pracy informacji określonych w § 27 wojewódzki urząd pracy powiadamia zgłaszającego lub pracodawcę z państwa EOG o konieczności uzupełnienia zgłoszenia. Nieuzupełnienie zgłoszenia w terminie do 30 dni od dnia powiadomienia powoduje, że zagraniczna oferta pracy nie jest przyjmowana do realizacji przez wojewódzki urząd pracy.

6. Przed przyjęciem zagranicznej oferty pracy wojewódzki urząd pracy jest obowiązany do sprawdzenia, czy zgłaszana do niego oferta została już zamieszczona w ePraca. W przypadku gdy oferta została zamieszczona w tej bazie, wojewódzki urząd pracy nie zamieszcza takiej oferty ponownie w tej bazie, ale może ją dodatkowo upowszechnić na terenie województwa.

7. Przed upowszechnieniem zagranicznej oferty pracy wojewódzki urząd pracy tłumaczy tę ofertę na język polski.

§ 29. 1. Wojewódzki urząd pracy upowszechnia zagraniczną ofertę pracy w języku polskim, z logo sieci EURES, przez zamieszczenie w ePraca oraz może ją dodatkowo upowszechnić, jeżeli zgłaszający lub pracodawca z państwa EOG wyraził taką potrzebę lub wystąpią inne przesłanki uzasadniające takie działanie, poprzez:

- 1) podanie do wiadomości publicznej w miejscu ogólnie dostępnym w wojewódzkim urzędzie pracy;
- 2) przekazanie do wszystkich lub wybranych powiatowych urzędów pracy z terenu województwa oraz do wojewódzkiej komendy;
- 3) opublikowanie na stronie internetowej wojewódzkiego urzędu pracy;
- 4) przekazanie do innych wojewódzkich urzędów pracy;
- 5) inne formy przekazu, jeżeli wojewódzki urząd pracy posiada takie możliwości.

2. Upowszechniając zagraniczną ofertę pracy, wojewódzki urząd pracy podaje do wiadomości publicznej co najmniej informacje, o których mowa w § 27 pkt 2–5.

3. Wojewódzki urząd pracy wycofuje zagraniczną ofertę pracy z upowszechniania niezwłocznie po upływie jej aktualności.

4. Wojewódzki urząd pracy może wycofać zagraniczną ofertę pracy z upowszechniania przed upływem okresu jej aktualności w przypadku:

- 1) uzyskania informacji związanych z naruszaniem praw pracowniczych przez pracodawcę z państwa EOG, którego oferta jest rozpowszechniana, lub
- 2) braku kontaktu ze zgłaszającym lub pracodawcą z państwa EOG przez okres co najmniej 30 dni w sytuacji gdy zagraniczna oferta pracy jest aktualna do odwołania.

5. Wojewódzki urząd pracy dokłada wszelkich starań, aby pozyskać informacje od zgłaszających lub pracodawców z państw EOG na temat kandydatów krajowych zatrudnionych w tych państwach w wyniku prowadzonego pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES.

6. Powiatowe i wojewódzkie urzędy pracy, wojewódzkie komendy oraz centra edukacji i pracy informują bezrobotnych, którzy są zainteresowani zagranicznymi ofertami pracy, o obowiązku powiadomienia powiatowego urzędu pracy o podjęciu pracy u pracodawcy z państwa EOG, w przypadku gdy bezrobotny będzie ubiegał się o pracę w państwie EOG i zostanie przyjęty do pracy przez pracodawcę z tego państwa.

Rozdział 4

Pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES prowadzone przez OHP

§ 30. 1. Pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES prowadzone przez OHP jest koordynowane przez Komendanta Głównego OHP.

2. Pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES OHP realizują w wojewódzkich komendach oraz w centrach edukacji i pracy.

§ 31. 1. Centrum edukacji i pracy przyjmuje zgłoszenie krajowej oferty pracy, jeżeli zawiera ono:

- 1) dane wymagane;
 - 2) informację, czy krajowa oferta pracy została zgłoszona do powiatowego urzędu pracy, podmiotu akredytowanego lub innego centrum edukacji i pracy.
2. Zgłoszenie oferty pracy, o którym mowa w ust. 1, może obejmować dane uzupełniające, o których mowa § 6 ust. 3, z zastrzeżeniem uwzględnienia w tej ofercie danych związanych z preferowaną formą kontaktów pomiędzy centrum edukacji i pracy i osobą wskazaną przez pracodawcę krajowego.
3. W przypadku gdy pracodawca zawarł w zgłoszeniu krajowej oferty pracy przekazanej do centrum edukacji i pracy wymagania dyskryminujące, centrum edukacji i pracy powiadamia tego pracodawcę o odmowie przyjęcia oferty pracy do realizacji.

§ 32. 1. Centrum edukacji i pracy upowszechnia krajową ofertę pracy, w tym ofertę pracy dla obywateli EOG poprzez:

- 1) zamieszczenie w ePraca, za pośrednictwem systemów teleinformatycznych OHP, oraz na portalu EURES wraz z oznaczeniem, czy pracodawca krajowy jest szczególnie zainteresowany zatrudnieniem kandydata z państwa EOG;
- 2) inne formy przekazu, jeżeli centrum edukacji i pracy posiada takie możliwości.

2. W przypadku gdy pracodawca krajowy jest zainteresowany dodatkowym upowszechnieniem oferty pracy dla obywateli EOG w wybranych przez siebie państwach EOG, centrum edukacji i pracy przekazuje taką ofertę do realizacji do wojewódzkiej komendy nie później niż w następnym dniu po dniu jej przyjęcia.

3. Wojewódzka komenda przyjmuje z centrum edukacji i pracy ofertę pracy dla obywateli EOG do upowszechniania w wybranych przez pracodawców państwach EOG i upowszechnia ją przez sieć EURES w tych państwach.

4. Wojewódzka komenda oraz centrum edukacji i pracy upowszechniają krajową ofertę pracy, w tym ofertę pracy dla obywateli EOG, w formie otwartej albo zamkniętej, o której mowa w § 10.

5. Upowszechniając krajową ofertę pracy, w tym ofertę pracy dla obywateli EOG, wojewódzka komenda oraz centrum edukacji i pracy podaje do wiadomości publicznej informację o tej ofercie zawierającą co najmniej dane dotyczące zgłaszanego miejsca pracy, oczekiwań pracodawcy krajowego wobec kandydatów do pracy, okresu aktualności tej oferty oraz informacje, o których mowa w § 7, w przypadku oferty pracy dla obywateli EOG.

6. Dane umożliwiające identyfikację pracodawcy krajowego są podawane do wiadomości publicznej przez wojewódzką komendę oraz centrum edukacji i pracy wyłącznie w sytuacji, gdy pracodawca, zgłaszając ofertę pracy dla obywateli EOG, wyraził zgodę na ich publiczne udostępnianie.

§ 33. 1. Wojewódzka komenda oraz centrum edukacji i pracy prowadzi pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES dla pracodawców krajowych poprzez:

- 1) przyjmowanie aplikacji od kandydatów z państw EOG, weryfikację aplikacji pod względem ich zgodności z wymaganiami określonymi w tej ofercie i ich przekazywanie pracodawcy krajowego;
- 2) pozyskanie od pracodawcy krajowego, który zgłosił ofertę pracy dla obywateli EOG, informacji o kandydatach z państw EOG zatrudnionych u tego pracodawcy w wyniku realizacji tej oferty;
- 3) działania, o których mowa w § 25 ust. 2–4, 6 i 7, przewidziane do realizacji przez wojewódzki urząd pracy.

2. Centrum edukacji i pracy realizuje pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES dla pracodawców krajowych, z wyłączeniem działań, o których mowa w § 25 ust. 3 i 7, przewidzianych do realizacji przez wojewódzki urząd pracy.

§ 34. 1. Wojewódzka komenda prowadzi pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES dla pracodawców z państw EOG poprzez:

- 1) przyjmowanie zagranicznych ofert pracy oraz ich upowszechnianie;
- 2) zapewnienie w siedzibie wojewódzkiej komendy oraz w centrum edukacji i pracy możliwości samodzielnego dostępu do informacji o zagranicznych ofertach pracy zamieszczonych na portalu EURES;

3) działania, o których mowa w § 26 ust. 1 pkt 3 i 4, przewidziane do realizacji przez wojewódzki urząd pracy.

2. Wojewódzka komenda może organizować z udziałem pracodawców z państw EOG:

1) rozmowy kwalifikacyjne z kandydatami krajowymi, jeżeli pracodawcy z państw EOG zgłosili taką potrzebę;

2) targi pracy.

3. Działania, o których mowa w ust. 2, wojewódzka komenda może realizować z udziałem centrum edukacji i pracy.

§ 35. 1. Wojewódzka komenda przyjmuje zgłoszenie zagranicznej oferty pracy, gdy zawiera ono dane, o których mowa w § 27, i nie zawiera wymagań dyskryminujących.

2. Wojewódzka komenda upowszechnia zagraniczną ofertę pracy w języku polskim z logo sieci EURES przez zamieszczenie w ePraca, za pośrednictwem systemów teleinformatycznych OHP, oraz może ją dodatkowo upowszechnić, jeżeli zgłaszający lub pracodawca z państwa EOG wyraził taką potrzebę lub wystąpią inne przesłanki uzasadniające takie działanie, poprzez:

1) podanie do wiadomości publicznej w miejscu ogólnie dostępnym w wojewódzkiej komendzie;

2) przekazanie do wszystkich lub wybranych centrów edukacji i pracy z terenu województwa oraz do właściwego terytorialnie wojewódzkiego urzędu pracy;

3) opublikowanie na stronie internetowej wojewódzkiej komendy;

4) inne formy przekazu, jeżeli wojewódzka komenda posiada takie możliwości.

3. Wojewódzka komenda realizuje działania, o których mowa w § 29 ust. 2–5, przewidziane do realizacji przez wojewódzki urząd pracy.

§ 36. 1. Centrum edukacji i pracy upowszechnia zagraniczne oferty pracy otrzymane z wojewódzkiej komendy oraz może upowszechniać inne zagraniczne oferty pracy opublikowane w ePraca przez podanie ich do wiadomości publicznej w miejscu ogólnie dostępnym w siedzibie centrum edukacji i pracy.

2. Zagraniczne oferty pracy, o których mowa w ust. 1, centrum edukacji i pracy może dodatkowo upowszechnić przez opublikowanie ich na stronie internetowej tego centrum lub inne formy przekazu, jeżeli posiada takie możliwości.

3. Centrum edukacji i pracy wycofuje niezwłocznie zagraniczną ofertę pracy z upowszechniania:

- 1) po upływie jej aktualności, a w przypadku ofert pracy aktualnych do odwołania, po uprzednim sprawdzeniu, co najmniej raz na 14 dni, czy oferta ta została już wycofana z upowszechniania przez ePraca;
- 2) przed upływem okresu jej aktualności po uzyskaniu z wojewódzkiej komendy informacji o konieczności wycofania tej oferty z powodu:
 - a) naruszania praw pracowniczych przez pracodawcę z państwa EOG lub
 - b) braku kontaktu z przedstawicielem sieci EURES lub pracodawcą z państwa EOG przez okres co najmniej 30 dni w przypadku zagranicznych ofert pracy aktualnych do odwołania.

5. Zadania określone w § 28, przewidziane do realizacji przez wojewódzki urząd pracy, realizuje również wojewódzka komenda.

§ 37. Powiatowe i wojewódzkie urzędy pracy oraz OHP mogą współpracować przy prowadzeniu pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES z podmiotami akredytowanymi.

Rozdział 5

Poradnictwo zawodowe

§ 38. 1. Poradnictwo zawodowe jest świadczone w formach:

- 1) porady indywidualnej polegającej na kontakcie pracownika urzędu pracy z osobą zgłaszającą potrzebę pomocy w celu rozwiązania jej problemu zawodowego;
- 2) porady indywidualnej na odległość polegającej na kontakcie pracownika urzędu pracy z osobą zgłaszającą potrzebę pomocy w celu rozwiązania problemu zawodowego przez telefon lub z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych;
- 3) porady grupowej polegającej na kontakcie pracownika urzędu pracy z osobami, które potrzebują pomocy w celu rozwiązania swoich problemów zawodowych lub nabycia umiejętności w zakresie poszukiwania pracy;
- 4) porady grupowej na odległość polegającej na kontakcie pracownika urzędu pracy z osobami, które potrzebują pomocy w celu rozwiązania swoich problemów zawodowych lub nabycia umiejętności w zakresie poszukiwania pracy z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych;
- 5) informacji indywidualnej polegającej na kontakcie pracownika urzędu pracy z osobą zgłaszającą potrzebę uzyskania informacji zawodowej;

- 6) informacji indywidualnej na odległość polegającej na kontakcie pracownika urzędu pracy z osobą zgłaszającą przez telefon lub z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych potrzebę uzyskania informacji zawodowych;
- 7) informacji grupowej polegającej na kontakcie pracownika urzędu pracy z zainteresowanymi osobami w ramach spotkania informacyjnego, które ma na celu przedstawienie informacji zawodowych, zwanego dalej „spotkaniem informacyjnym”;
- 8) informacji grupowej na odległość polegającej na kontakcie pracownika urzędu pracy z zainteresowanymi osobami w ramach spotkania informacyjnego, które ma na celu przedstawienie informacji zawodowych, zwanego dalej "spotkaniem informacyjnym" z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych;
- 9) udostępniania zasobów informacji zawodowych w siedzibie powiatowego lub wojewódzkiego urzędu pracy do samodzielnego wykorzystania przez osoby zarejestrowane lub niezarejestrowane.
- 10) szkolenia z zakresu umiejętności poszukiwania pracy realizowanego przez powiatowe urzędy pracy.
- 11) pomocy przedsiębiorcy krajowemu w:
 - a) doborze kandydatów na stanowisko zgłoszone w krajowej ofercie pracy spośród osób zarejestrowanych, zwanym dalej „doborem kandydatów do pracy”,
 - b) rozwoju zawodowym przedsiębiorcy lub jego pracowników poprzez poradę indywidualną, zwanym dalej „indywidualnym rozwojem zawodowym”.

2. Problem zawodowy może dotyczyć trudności z wyborem lub zmianą zawodu, wyborem miejsca pracy, planowaniem rozwoju zawodowego, wyborem kierunku kształcenia lub szkolenia, trudności w doborze kandydatów do pracy przez przedsiębiorcę krajowego, a także braku umiejętności poszukiwania pracy oraz obniżonej motywacji w zakresie aktywności zawodowej.

3. Porada indywidualna i porada indywidualna na odległość są prowadzone w formie rozmowy doradczej, w ramach której pracownik urzędu pracy określa wspólnie z osobą korzystającą z porady jej problem zawodowy i sposoby jego rozwiązania.

4. Porada grupowa, porada grupowa na odległość i szkolenie z zakresu umiejętności poszukiwania pracy są prowadzone w formie zajęć warsztatowych, zwanych dalej "zajęciami".

5. Porada grupowa jest prowadzona dla grupy, która liczy nie więcej niż 16 osób.

6. Szkolenie z zakresu umiejętności poszukiwania pracy jest prowadzone dla grupy, która liczy nie mniej niż 8 osób i nie więcej niż 16 osób.

§ 39. 1. Zasoby informacji zawodowych obejmują w szczególności informacje o:

- 1) zawodach i specjalnościach;
- 2) rynku pracy, w tym o pracodawcach krajowych i profilach prowadzonej przez nich działalności;
- 3) zakresie i formach działania instytucji publicznych i niepublicznych, które mogą być przydatne w rozwiązywaniu problemów zawodowych, poszukiwaniu pracy lub podejmowaniu działalności gospodarczej;
- 4) szkołach i instytucjach szkoleniowych;
- 5) stowarzyszeniach zawodowych i formach ich działania;
- 6) metodach i sposobach poszukiwania pracy w kraju i za granicą, w tym przez sieć EURES;
- 7) sposobach i metodach rekrutacji oraz prowadzenia rozmów kwalifikacyjnych;
- 8) zasadach przygotowywania, rodzajach i wzorach dokumentów aplikacyjnych;
- 9) stronach internetowych, na których znajdują się informacje przydatne w rozwiązywaniu problemów zawodowych lub w poszukiwaniu pracy;
- 10) warunkach świadczenia pracy;
- 11) warunkach podejmowania działalności gospodarczej, w tym o przepisach prawnych, procedurach postępowania i wzorach dokumentów.

2. Zasoby informacji są udostępniane w powiatowym urzędzie pracy i centrum poradnictwa zawodowego wojewódzkiego urzędu pracy, zwanym dalej "centrum", w postaci papierowej, audiowizualnej lub elektronicznej, w tym na stronach internetowych odpowiednio powiatowego lub wojewódzkiego urzędu pracy.

§ 40. 1. Powiatowy urząd pracy i centrum na każdym etapie świadczenia pomocy osobie zarejestrowanej i niezarejestrowanej umożliwia skorzystanie z poradnictwa zawodowego, w formach pomocy, o których mowa w § 38 ust. 1 pkt 1-9.

2. Powiatowy urząd pracy organizuje i prowadzi szkolenia z zakresu umiejętności poszukiwania pracy przeznaczone dla osób zarejestrowanych, w tym dla osób, które:

- 1) nie posiadają doświadczenia w poszukiwaniu pracy;
- 2) utraciły motywację do poszukiwania pracy w związku z długotrwałym niepowodzeniem w jej poszukiwaniu;
- 3) chcą powrócić na rynek pracy po długim okresie braku aktywności zawodowej.

§ 41. 1. Powiatowy urząd pracy może skierować osobę zarejestrowaną do centrum w celu skorzystania z określonych form poradnictwa zawodowego.

2. Przy kierowaniu do centrum w celu, o którym mowa w ust. 1 oraz w celu skierowania na badania psychologiczne, o których mowa w art. 208 ust. 1 ustawy, powiatowy urząd pracy wydaje osobie zarejestrowanej skierowanie zawierające:

- 1) nazwę powiatowego urzędu pracy wystawiającego skierowanie oraz datę wydania skierowania;
- 2) nazwę i adres centrum, do którego osoba jest kierowana;
- 3) imię i nazwisko oraz numer PESEL osoby kierowanej, a w przypadku jego braku – rodzaj, seria i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, i adres zamieszkania tej osoby;
- 4) nazwę formy pomocy i cel jej udzielenia albo potrzebę wykonania badania;
- 5) termin zgłoszenia się w celu skorzystania z pomocy w zakresie poradnictwa zawodowego lub badania psychologicznego;
- 6) termin stawiennictwa w powiatowym urzędzie pracy w celu poinformowania o efektach udzielenia pomocy i ustalenia dalszych działań;
- 7) informację o prawach i obowiązkach osoby kierowanej, w tym obowiązku stawiennictwa w powiatowym urzędzie pracy w wyznaczonym terminie i przedłożenia w powiatowym urzędzie pracy opinii sporządzonej na podstawie przeprowadzonych badań, w przypadku gdy ma to zastosowanie.

3. Powiatowy urząd pracy, który wydał osobie zarejestrowanej skierowanie do centrum w celu skorzystania z określonej formy poradnictwa zawodowego lub badania psychologicznego, udostępnia centrum informacje zawarte w jej karcie rejestracyjnej w zakresie potrzebnym do udzielenia pomocy.

4. Przy kierowaniu na badania psychologiczne do instytucji innej niż centrum ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 42. 1. Powiatowy urząd pracy oraz centrum prowadzi bank programów zawierający programy porad grupowych oraz spotkań informacyjnych w zakresie informacji grupowej.

2. Bank programów zawiera programy opracowane przez powiatowy urząd pracy lub centrum oraz zakupione albo udostępnione przez inne podmioty.

3. Program porad grupowych wchodzących w skład banku programów zawiera:

- 1) nazwę zajęć;
- 2) czas trwania i sposób organizacji zajęć;
- 3) wymagania wstępne dla uczestników zajęć;
- 4) cele zajęć ujęte w kategoriach efektów uczenia się z uwzględnieniem wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych;

- 5) plan nauczania określający tematy zajęć oraz ich wymiar z uwzględnieniem, w miarę potrzeby, części teoretycznej i części praktycznej;
- 6) opis treści - kluczowe punkty zajęć;
- 7) wykaz literatury oraz niezbędnych środków i materiałów dydaktycznych;

§ 43. 1. Powiatowy urząd pracy oraz centrum opracowuje wykaz porad grupowych oraz spotkań informacyjnych wraz z ich nazwami i terminami, które zorganizuje w okresie kolejnego kwartału danego roku kalendarzowego, wykorzystując programy, o których mowa w § 42 ust. 1, oraz określa terminy przyjmowania zgłoszeń osób zainteresowanych udziałem w poszczególnych poradach grupowych i spotkaniach informacyjnych.

2. Powiatowy urząd pracy oraz centrum zamieszcza wykaz porad grupowych na stronie internetowej odpowiednio powiatowego lub wojewódzkiego urzędu pracy i na tablicy informacyjnej w siedzibie urzędu nie później niż w ostatnim dniu drugiego miesiąca kwartału, w którym wykaz został przygotowany. Wykaz porad grupowych udostępniany jest przez ministra właściwego do spraw pracy w ePracy.

§ 44. Porada indywidualna obejmuje:

- 1) ustalenie problemu zawodowego;
- 2) analizę sytuacji osoby z uwzględnieniem jej zainteresowań, predyspozycji i kompetencji oraz uwarunkowań społecznych, ekonomicznych i zdrowotnych, w tym ustalenie potrzeby przeprowadzenia specjalistycznych badań lekarskich lub psychologicznych;
- 3) analizę możliwości i wybór odpowiedniego sposobu rozwiązania problemu zawodowego;
- 4) weryfikację sposobu rozwiązania problemu zawodowego lub wskazanie możliwości skorzystania z innych form pomocy ;
- 5) zalecenia dotyczące dalszego postępowania, w tym potrzebę objęcia uczestnika pomocą przez innego pracownika powiatowego urzędu pracy, centrum lub inną instytucję.

§ 45. Powiatowy urząd pracy, udzielając osobie zarejestrowanej porady indywidualnej, dokumentuje następujące informacje dotyczące tej osoby:

- 1) problem zawodowy;
- 2) zainteresowania, predyspozycje i kompetencje;
- 3) rodzaj i stopień niepełnosprawności oraz przeciwwskazania do wykonywania zawodu, jeżeli ich dotyczą;
- 4) uwarunkowania społeczne i ekonomiczne;

- 5) sposób rozwiązania problemu zawodowego, z którym osoba zwróciła się do pracownika urzędu pracy;
- 6) daty kolejnych rozmów doradczych, propozycje przedstawiane osobie zarejestrowanej i działania podjęte na jej rzecz przez pracownika urzędu pracy oraz działania podjęte przez osobę zarejestrowaną;
- 7) zalecenia dotyczące dalszego postępowania;
- 8) imię i nazwisko pracownika urzędu pracy udzielającego porady indywidualnej.

§ 46. 1. Centrum, udzielając porady indywidualnej lub porady indywidualnej na odległość osobie skierowanej przez powiatowy urząd pracy, dokumentuje następujące informacje dotyczące tej osoby:

- 1) imię i nazwisko oraz numer PESEL osoby, a w przypadku jego braku – rodzaj, seria i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 2) dane uzupełniające w stosunku do informacji, o których mowa w § 45, pozyskane przez centrum podczas świadczenia porady indywidualnej.

2. Centrum, udzielając porady indywidualnej lub porady indywidualnej na odległość osobie innej niż osoba skierowana przez powiatowy urząd pracy, dokumentuje następujące informacje dotyczące tej osoby:

- 1) imię i nazwisko oraz numer PESEL osoby, a w przypadku jego braku – rodzaj, seria i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 2) adres zamieszkania, numer telefonu i adres poczty elektronicznej, jeżeli osoba udostępni takie informacje;
- 3) status w rozumieniu ustawy lub informację o niezarejestrowaniu w powiatowym urzędzie pracy;
- 4) poziom wykształcenia oraz zawód wyuczony;
- 5) staż pracy, wykonywane zawody lub specjalności, ostatnio zajmowane stanowisko pracy;
- 6) okres pozostawania bez pracy w przypadku osób niewykonyjących pracy albo okres poszukiwania pracy w przypadku osób wykonujących pracę, o ile ma to zastosowanie;
- 7) informacje, o których mowa w § 45.

3. W przypadku odmowy przez osobę, o której mowa w ust. 2, udzielenia informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, centrum nadaje tej osobie numer identyfikacyjny pozwalający na dokumentowanie informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 3-7.

4. W przypadku odmowy przez osobę, o której mowa w ust. 2, udzielenia informacji, o których mowa w § 45 pkt 1-3 lub ust. 2 pkt 4-6, centrum może świadczyć tej osobie informację zawodową.

§ 47. 1. Centrum i powiatowy urząd pracy realizując poradę grupową lub poradę grupową na odległość dokumentuje następujące informacje:

- 1) imię i nazwisko pracownika lub pracowników urzędu pracy udzielających porady grupowej;
- 2) termin i nazwę porady grupowej;
- 3) program porady grupowej;
- 4) listę obecności zawierającą termin, nazwę porady grupowej, imię i nazwisko pracownika urzędu pracy oraz imię, nazwisko i podpis osoby uczestniczącej w poradzie grupowej a w przypadku porady grupowej na odległość wygenerowaną listę uczestników;
- 5) analizę przebiegu i wyników porady grupowej na podstawie obserwacji własnych pracownika prowadzącego zajęcia oraz ocen dokonanych przez uczestników z wykorzystaniem ankiety ewaluacyjnej.

2. Ankieta ewaluacyjna dla uczestnika porady grupowej lub w poradzie grupowej na odległość jest anonimowa i obejmuje w szczególności ocenę doboru tematów, stosowanych metod, sposobu i warunków prowadzenia zajęć, w tym przypadku z wyjątkiem porady na odległość oraz zdobytej wiedzy i umiejętności.

3. Powiatowy urząd pracy dokumentuje udział osoby zarejestrowanej w poradzie grupowej lub w poradzie grupowej na odległość w zakresie terminu i nazwy porady grupowej, obecności na zajęciach lub informacji o przyczynach nieobecności.

4. Centrum dokumentuje udział osoby zarejestrowanej lub osoby niezarejestrowanej w poradzie grupowej lub w poradzie grupowej na odległość w zakresie terminu i nazwy porady grupowej oraz obecności na zajęciach.

§ 48. 1. Centrum przekazuje do powiatowego urzędu pracy, który skierował osobę zarejestrowaną, informację o pomocy udzielonej osobie skierowanej przez ten urząd, która zawiera imię i nazwisko oraz numer PESEL tej osoby, a w przypadku jego braku – rodzaj, seria i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz termin, formy udzielonej pomocy i zalecenia, jeżeli ma to zastosowanie.

2. Centrum wydaje osobie skierowanej przez powiatowy urząd pracy na badanie psychologiczne opinię sporządzoną na podstawie tego badania.

3. Powiatowy urząd pracy po otrzymaniu z centrum informacji o pomocy udzielonej osobie skierowanej przez ten urząd odnotowuje tę informację w karcie rejestracyjnej tej osoby.

§ 49. 1. Powiatowy urząd pracy oraz centrum gromadzi informacje o liczbie osób, które skorzystały z informacji indywidualnej oraz informacji grupowej.

2. Powiatowy urząd pracy oraz centrum, udzielając informacji indywidualnej, dokumentuje następujące informacje:

- 1) termin udzielenia informacji;
- 2) zakres tematyczny udzielanej informacji;
- 3) imię i nazwisko pracownika urzędu pracy udzielającego informacji.

3. Powiatowy urząd pracy oraz centrum, udzielając informacji grupowej, dokumentuje następujące informacje:

- 1) imię i nazwisko pracownika lub pracowników urzędu pracy prowadzących spotkanie informacyjne;
- 2) termin, nazwę i program spotkania informacyjnego;
- 3) listę obecności na spotkaniu zawierającą termin, nazwę spotkania informacyjnego, imię i nazwisko pracownika urzędu pracy oraz imię, nazwisko i podpis osoby uczestniczącej w spotkaniu.

4. Centrum, udzielając informacji na odległość, prowadzi dokumentację, stosując odpowiednio ust. 1 i 2.

§ 50. 1. W ramach świadczenia poradnictwa zawodowego wykorzystuje się:

- 1) narzędzia, metody i programy stosowane w poradnictwie zawodowym, w tym standaryzowane narzędzia diagnostyczne służące do badania uzdolnień, predyspozycji, zainteresowań i kompetencji;
- 2) bank programów, o którym mowa w § 42;
- 3) zasoby informacji, opracowane lub zgromadzone we własnym zakresie, udostępniane przez centra, ministra lub inne podmioty.

2. Powiatowy urząd pracy przy realizacji szkolenia z zakresu umiejętności poszukiwania pracy wykorzystuje program szkolenia rekomendowany przez ministra.

3. Rekomendacja, o której mowa w ust. 2, jest upowszechniana przez zamieszczenie informacji na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra.

4. Program szkolenia z zakresu umiejętności poszukiwania pracy, o którym mowa w ust. 2, jest realizowany przez okres trzech kolejno następujących po sobie tygodni i składa się z dwóch części:

- 1) 40 godzin zegarowych prowadzonych w formie zajęć, w podziale na odrębne sesje tematyczne, realizowane przez 10 kolejnych dni z wyjątkiem sobót i dni ustawowo wolnych od pracy;
- 2) 40 godzin zegarowych ćwiczeń praktycznych, w ramach których uczestnicy szkolenia poszukują pracy oraz uczestniczą we wspólnych spotkaniach, których celem jest wymiana doświadczeń oraz wzajemna pomoc i wsparcie w trakcie poszukiwania pracy, realizowane w ciągu 5 kolejnych dni z wyjątkiem sobót i dni ustawowo wolnych od pracy.

5. W uzasadnionych przypadkach, jeżeli uczestnicy zostali dobrani na szkolenie ze względu na szczególnie typ problemów zawodowych, o których mowa w § 46 ust. 3, program szkolenia może zostać dostosowany do ich specyficznych potrzeb, pod warunkiem zachowania ogólnego zakresu treści i czasu zajęć, określonych w programie szkolenia rekomendowanym przez ministra.

6. Udział w szkoleniu z zakresu umiejętności poszukiwania pracy jest potwierdzany zaświadczeniem o ukończeniu szkolenia wydanym przez powiatowy urząd pracy, które zawiera pieczęć nagłówkową lub pełne dane adresowe urzędu pracy organizującego szkolenie, numer i datę wystawienia zaświadczenia, imię i nazwisko uczestnika, nazwę i termin realizacji szkolenia, zakres zagadnień i liczbę godzin przeznaczoną na realizację poszczególnych zagadnień objętych programem szkolenia.

7. Zaświadczenie o ukończeniu szkolenia z zakresu umiejętności poszukiwania pracy może być wydane, jeżeli uczestnik zrealizował wszystkie zadania przewidziane programem szkolenia, a jego obecność na zajęciach w każdej części szkolenia, o której mowa w ust. 4, była nie niższa niż 80% liczby godzin określonych programem szkolenia.

§ 51. 1. Powiatowy urząd pracy może ponownie skierować osobę zarejestrowaną na szkolenie z zakresu umiejętności poszukiwania pracy o ile zaistnieje taka potrzeba.

2. W przypadku prowadzenia w powiatowym i wojewódzkim urzędzie pracy porady grupowej lub w powiatowym urzędzie pracy szkolenia z zakresu umiejętności poszukiwania pracy wymagających wiedzy specjalistycznej, którą nie dysponują pracownicy powiatowego i wojewódzkiego urzędu pracy, powiatowy i wojewódzki urząd pracy może współpracować z osobami, o których mowa w art. 87 ust. 5 ustawy.

§ 52. 1. Pracownik centrum lub powiatowego urzędu pracy stosuje metody, narzędzia i programy, w zakresie których został przeszkolony, i posiada wymagane uprawnienia, jeżeli ich stosowanie wymaga przeszkolenia lub posiadania uprawnień.

2. Pracownik powiatowego urzędu pracy lub centrum posiadający wykształcenie psychologiczne dobiera testy psychologiczne stosownie do sposobu rozwiązywania problemu zawodowego osoby, której świadczy pomoc, respektując przy ich stosowaniu procedury badania i interpretacji wyników obowiązujące dla danego testu oraz prawa autorskie.

§ 53. W województwie, w którym funkcjonuje więcej niż jedno centrum, wojewódzki urząd pracy wyznacza centrum koordynujące prace wszystkich centrów na terenie województwa, do którego poza realizacją określonych form pomocy należy:

- 1) opracowywanie kierunków i planów działań we współpracy z innymi centrami;
- 2) sporządzanie analiz i sprawozdań z działalności centrów w województwie;
- 3) koordynacja działań centrów w województwie w zakresie:
 - a) prowadzonej dokumentacji,
 - b) opracowywania, aktualizowania i upowszechniania zasobów informacji,
 - c) przygotowywania i upowszechniania wykazów porad grupowych,
 - d) promowania poradnictwa zawodowego.

§ 54. 1. Wojewódzki i powiatowy urząd pracy umożliwia bezrobotnemu, poszukującemu pracy, osobie niezarejestrowanej, przedsiębiorcy krajowemu i pracodawcy z państwa EOG, który skorzystał z pomocy w zakresie pośrednictwa pracy lub poradnictwa zawodowego, dokonanie anonimowej oceny w szczególności w zakresie satysfakcji, jakości i trafności oferowanej pomocy.

2. Wyniki z ocen, o których mowa w ust. 1, są gromadzone i wykorzystane przez wojewódzki i powiatowy urząd pracy do podnoszenia jakości świadczonej pomocy w ramach pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego.

Rozdział 6

Pracownicy realizujący poradnictwo zawodowe i pośrednictwo pracy

§ 55. 1. Do realizacji poradnictwa zawodowego w centrum zatrudnia się co najmniej pięciu pracowników, w pełnym wymiarze czasu pracy, w tym czterech doradców zawodowych lub starszych doradców zawodowych, spośród których zaleca się aby przynajmniej jeden ukończył studia magisterskie z zakresu psychologii.

2. W województwie, w którym funkcjonuje więcej niż jedno centrum przepis ust. 1 ma zastosowanie do centrum koordynującego.

3. W powiatowym urzędzie pracy do realizacji poradnictwa zawodowego zatrudnia się co najmniej dwóch pracowników, w pełnym wymiarze czasu pracy, w tym jednego doradcę zawodowego lub starszego doradcę zawodowego.

§ 56. W powiatowym urzędzie pracy do realizacji pośrednictwa pracy zatrudnia się co najmniej czterech pracowników, w pełnym wymiarze czasu pracy, w tym jednego doradcę do spraw zatrudnienia lub starszego doradcę do spraw zatrudnienia

§ 57. 1. W powiatowym urzędzie pracy co najmniej jeden doradca do spraw zatrudnienia powinien realizować pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES wraz z innymi działaniami przewidzianymi dla sieci EURES.

2. W wojewódzkim urzędzie pracy do realizacji pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES zatrudnia się co najmniej:

- 1) dwie osoby na stanowisku doradcy EURES, w tym jedną w pełnym wymiarze czasu pracy, albo
- 2) jedną osobę na stanowisku doradcy EURES w pełnym wymiarze czasu pracy i jedną osobę na stanowisku asystenta EURES, albo
- 3) dwie osoby na stanowisku asystenta EURES, w tym jedną w pełnym wymiarze czasu pracy, w przypadku gdy nie ma możliwości zatrudnienia doradcy EURES spełniającego warunki, o których mowa w art. 91 ust. 3 ustawy.

3. Wymiar czasu pracy doradcy EURES oraz asystenta EURES zatrudnionego w wojewódzkim urzędzie pracy, z zastrzeżeniem ust. 2 pkt 3, wynosi co najmniej połowę pełnego wymiaru czasu pracy.

4. Do realizacji pośrednictwa pracy wraz z innymi zadaniami przewidzianymi dla sieci EURES zatrudnia się pracowników w:

- 1) wojewódzkiej komendzie na stanowiskach doradców EURES lub asystentów EURES;
- 2) centrum edukacji i pracy na stanowiskach asystentów EURES.

5. W przypadku braku możliwości zatrudnienia pracownika na stanowisku asystenta EURES w centrum edukacji i pracy, zadania o którym mowa w ust. 3 pkt 2 może realizować wybrany pracownik tego centrum, spełniający warunki, o których mowa w art. 91 ust. 2 ustawy.

Rozdział 7

Przepis końcowy

§ 58. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. ²⁾

MINISTER RODZINY, PRACY

I POLITYKI SPOŁECZNEJ

² Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 maja 2014 r. w sprawie szczegółowych warunków realizacji oraz trybu i sposobu prowadzenia usług rynku pracy (Dz.U. poz. 667), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 456 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz.U. poz. ...).

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 98 ustawy z dnia r. o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...), zwaną dalej „ustawą o rynku pracy i służbach zatrudnienia”, nakładającego na ministra właściwego do spraw pracy obowiązek określenia szczegółowych warunków realizacji i sposobów świadczenia pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego przez wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy, a w części dotyczącej pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES także przez Ochotnicze Hufce Pracy, zwane dalej „OHP”, a także zawartości oferty pracy zgłaszanych do bazy ofert pracy w ramach pośrednictwa pracy oraz minimalnej liczby pracowników realizujących w wojewódzkich i powiatowych urzędach pracy poradnictwo zawodowe i pośrednictwo pracy, w tym pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES i minimalnej liczby pracowników realizujących w OHP, pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES.

Projektowane rozporządzenie zastąpi, w części dotyczącej pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego, obecnie obowiązujące rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 maja 2014 r. w sprawie szczegółowych warunków realizacji oraz trybu i sposobów prowadzenia usług rynku pracy (Dz. U. poz. 667). Obowiązujące rozporządzenie, w części dotyczącej pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego, określa w jakich sytuacjach poszczególne usługi rynku pracy powinny być świadczone, w jaki sposób powinny być realizowane oraz jak dokumentowane, a także jakie muszą być zapewnione warunki do realizacji poszczególnych usług. Reguluje także zakres oraz przepływ informacji pomiędzy urzędami pracy, zaangażowanymi w realizację danej usługi oraz urzędem obsługującym ministra właściwego do spraw pracy, a także innymi podmiotami określonymi w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Określa również minimalną liczbę pracowników realizujących usługi rynku pracy.

Celem projektowanego rozporządzenia jest zapewnienie, aby pośrednictwo pracy, w tym pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES oraz poradnictwo zawodowe świadczone było przez wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy oraz OHP (w części dotyczącej sieci EURES) w jednolity sposób na terenie całego kraju dla pracodawców oraz osób bezrobotnych, poszukujących pracy lub niezarejestrowanych w powiatowych urzędach pracy.

Projektowane rozporządzenie uwzględnia zasady dotyczące prowadzenia pośrednictwa pracy, w tym pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES oraz poradnictwa zawodowego

określone w ustawie o rynku pracy i służbach zatrudniania oraz rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/589 z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie europejskiej sieci służb zatrudniania (EURES), dostępu pracowników do usług w zakresie mobilności i dalszej integracji rynków pracy oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 492/2011 i (UE) nr 1296/2013, zwanym dalej „unijnym rozporządzeniem EURES”, które nakłada w art. 10 ust. 2 na państwa członkowskie Unii Europejskiej obowiązek zapewnienia, aby publiczne służby zatrudniania wypełniały, jako członkowie EURES, wszystkie obowiązki określone w tym rozporządzeniu, a także spełniały co najmniej wspólne kryteria minimalne określone w załączniku I do tego rozporządzenia.

W przepisach ogólnych projekt rozporządzenia określa zasady świadczenia pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego, warunki w jakich pośrednictwo pracy i poradnictwo zawodowe powinno być świadczone, niezbędne wyposażenie stanowisk pracy, konieczność wykorzystania stron internetowych i systemów teleinformatycznych i dokumentowania prowadzonych działań.

W części dotyczącej pośrednictwa pracy projektowane przepisy regulują kwestie prowadzenia pośrednictwa pracy, które jest skierowane do osób, które korzystają z usług publicznych służb zatrudniania w celu znalezienia pracy a nie tylko dla uzyskania różnych dodatkowych form pomocy. Wprowadza również przepisy, dzięki którym łatwiej będzie zaktywizować osoby bierne zawodowo.

Zgodnie z ustawą o rynku pracy i służbach zatrudniania głównym narzędziem informacji dla osób bezrobotnych oraz poszukujących pracy jest baza ofert pracy zwaną ePraca, która w wyniku uchwalenia ustawy o rynku pracy i służbach zatrudniania może stać się jedną z największych baz ofert pracy w Polsce. Na znaczne rozszerzenie tej bazy wskazują zapisy art. 83 ustawy, zgodnie z którym oferty pracy do ePraca zgłaszają podmioty, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 902) oraz WUP w przypadku ofert pracy otrzymanych od pracodawców z państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c. Do ePraca oferty pracy będą mogli zgłaszać pracodawcy oraz w imieniu pracodawców powiatowe urzędy pracy. Ponadto na podstawie art. 83 ust. 8 ustawy Minister właściwy do spraw pracy może w bazie ofert pracy upowszechniać w automatyczny sposób z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 25 ust. 8, ogłoszenia o pracę pochodzące z innych ogólnodostępnych baz publikujących

informacje o wolnych miejscach pracy, w tym z Biuletynu Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Rozporządzenie wprowadza przepisy gwarantujące większą elastyczność w zakresie świadczenia usługi pośrednictwa pracy, głównie z wykorzystaniem ePraca. Pośrednictwo pracy będzie ukierunkowane przede wszystkim na ułatwienie osobom zarejestrowanymi niezarejestrowanym w urzędzie pracy dostępu do ofert pracy. Pracownicy urzędów pracy będą mogli kontaktować się z pracodawcą w celu przedstawienia informacji o kandydatach do pracy, co ma szczególne znaczenie w kontekście aktywizacji osób biernych zawodowo. Może ułatwiać udział tych osób w procesach rekrutacyjnych pracodawców i jednocześnie wpływać na ich przyspieszenie.

W § 6 w ust. 1 rozporządzenie reguluje kwestie dotyczące danych, które są zamieszczane w zgłoszeniu krajowej oferty pracy. Zakres danych niezbędnych podawanych przez pracodawcę w ofercie pracy został ograniczony do informacji istotnych w procesie doboru odpowiednich ofert pracy oraz ważnych z punktu widzenia kandydatów do pracy, tj. danych dotyczących pracodawcy, zgłaszanego miejsca pracy oraz sposobu postępowania z ofertą pracy, w tym okresu jej aktualności. Ponadto zgłoszenie krajowej oferty pracy może zawierać inne dane uzupełniające. Celem regulacji jest uproszczenie i przyspieszenie procesu zgłaszania ofert pracy przez pracodawców oraz usprawnienie przebiegu ich rozpatrywania. Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 maja 2014 r. w sprawie szczegółowych warunków realizacji oraz trybu i sposobów prowadzenia usług rynku wskazywało na konieczność nieprzyjęcia oferty pracy do realizacji, w sytuacji, gdy pracodawca nie uzupełnił w wyniku powiadomienia wszystkich danych wymaganych. Zmniejszenie ich zakresu do podstawowych i najbardziej istotnych informacji ma zachęcić potencjalnych pracodawców do zgłaszania ofert pracy do internetowej bazy publicznych służb zatrudnienia. Informacje dotyczące m.in. ogólnego zakresu obowiązków, systemu wynagradzania, wymiaru czasu pracy i okresu zatrudnienia, częstotliwość kontaktów z pracodawcą będą stanowiły dane uzupełniające zgłoszenia krajowej oferty pracy.

Przepisy rozporządzenia dają możliwość większej elastyczności we współpracy pracodawców z publicznymi służbami zatrudnienia. Na podstawie § 11 ust. 1 tego aktu wykonawczego dla realizacji ofert pracy jest wyznaczany urząd pracy wiodący oraz dodatkowe powiatowe urzędy pracy odpowiedzialne za jej realizację, które wskazuje pracodawca.

W związku z powyższym w realizację oferty pracy może być zaangażowanych jednocześnie kilka urzędów pracy. Rozporządzenie reguluje również kwestie postępowania z ofertą pracy, w sytuacji braku kandydatów do pracy. Wskazuje na konieczność kontaktu z pracodawcą w sprawie dalszego postępowania z ofertą pracy, w tym informowania o możliwości zmiany wymagań określonych w ofercie pracy. Informacje dotyczące współpracy z pracodawcą będą odnotowywane w systemie teleinformatycznym i będą dotyczyły tylko niezbędnych informacji, w tym ważnych dla nawiązywania stałej współpracy terminów kontaktów z pracodawcą.

Rozporządzenie Ministra Rodziny Pracy i Polityki Społecznej w sprawie pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego świadczonego przez urzędy pracy oraz Ochotnicze Hufce Pracy nie nakłada na osoby bezrobotne obowiązków dotyczących potwierdzenia zapoznania się z propozycjami odpowiedniej pracy oraz konsekwencjach odmowy bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia tej propozycji. Zmiana przepisów dotyczy wymogów, jakie osoba zarejestrowana musi spełnić, żeby otrzymać informację o propozycji odpowiedniej pracy w szczególności z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych.

Na podstawie § 15 rozporządzenia do zadań powiatowego urzędu pracy będzie należało podejmowanie i utrzymywanie kontaktów z osobami zarejestrowanymi, przygotowanie i przekazanie tym osobom informacji o ofertach pracy i możliwości skorzystania z zagranicznych ofert pracy.

Powiatowy urząd pracy w przypadku stwierdzenia, że wśród ofert pracy realizowanych przez ten urząd nie ma ofert pracy dla osoby zarejestrowanej lub osoby niezarejestrowanej jest zobowiązany do zapoznania się z ofertami pracy upowszechnionymi w ePraca oraz innych serwisach z ogłoszeniami o pracy. W związku z powyższym osoby bezrobotne i poszukujące pracy będą mogły skorzystać z pomocy pracowników powiatowych urzędów pracy również w sytuacji, gdy oferta pracy nie jest przypisana PUP do realizacji w ePraca.

Osoby poszukujące pracy nie będą jednak musiały potwierdzać zapoznawania się z przekazywaną informacją nie później niż w następnym dniu jej przekazania i niezwłocznie informować powiatowy urząd pracy o efektach skorzystania z propozycji pomocy. Oznacza to, iż osoby chcące skorzystać z usług oferowanych przez powiatowe urzędy pracy, będą mogły skorzystać z tej pomocy z zastosowaniem mniejszej ilości procedur i wymogów formalnych, co może w konsekwencji prowadzić do częstszych kontaktów osób bezrobotnych i

poszukujących pracy z urzędem. Informacje o ofertach pracy będą niezwłocznie przekazywane osobom zarejestrowanym, w szczególności z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych.

W części dotyczącej pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES projektowane przepisy określają jakie działania prowadzą wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy a także odpowiednio wojewódzkie komendy OHP oraz centra edukacji i pracy młodzieży OHP.

W szczególności projekt określa:

1) formy prowadzenia pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES, w tym rozmowy kwalifikacyjne i targi pracy;

2) zakres działań na rzecz pracodawców krajowych, w tym działań wspierających pozyskiwanie kandydatów do pracy z zagranicy z państw członkowskich Unii Europejskiej, Europejskiego Obszaru Gospodarczego i Konfederacji Szwajcarskiej, zwanych dalej „EOG”, obsługi ofert pracy dla obywateli EOG, informacji do ujęcia w tych ofertach, sposobów ich upowszechniania, zakresu współpracy w tym zakresie pomiędzy wojewódzkimi a powiatowymi urzędami pracy oraz wojewódzkimi komendami OHP a centrami edukacji i pracy młodzieży OHP;

3) zakresu działań na rzecz pracodawców zagranicznych oraz polskich bezrobotnych, poszukujących pracy oraz osób niezarejestrowanych w powiatowych urzędach pracy, w tym działań wspierających poszukiwanie pracy za granicą w EOG, obsługi zagranicznych ofert pracy z EOG, informacji do ujęcia w tych ofertach, sposobów ich upowszechniania, zakresu współpracy w tym zakresie pomiędzy wojewódzkimi a powiatowymi urzędami pracy oraz wojewódzkimi komendami OHP a centrami edukacji i pracy młodzieży OHP.

Utrzymano regulację dotyczącą szkolenia z zakresu umiejętności poszukiwania pracy prowadzonego w ramach poradnictwa zawodowego. Tak jak dotychczas szkolenia z zakresu umiejętności poszukiwania pracy będą przeznaczone dla osób, które nie posiadają doświadczenia w poszukiwaniu pracy, utraciły motywację w związku z długotrwałym niepowodzeniem w jej poszukiwaniu, chcą powrócić na rynek pracy po długim okresie braku aktywności zawodowej.

Dodano zapis dotyczący świadczenia porady grupowej na odległość oraz informacji grupowej na odległość, które są świadczone z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych. Porady i informacje zawodowe na odległość są świadczone przez doradców zawodowych z

centrów poradnictwa zawodowego wojewódzkich urzędów pracy a także z powiatowych urzędów pracy.

W celu usprawnienia realizacji poradnictwa zawodowego na terenie województwa utrzymano rozwiązania dotyczące funkcjonowania w ramach wojewódzkiego urzędu pracy centrum koordynującego, tj. takiego centrum poradnictwa zawodowego, które poza świadczeniem usług w dotychczasowym zakresie będzie koordynować prace pozostałych centrów poradnictwa zawodowego na terenie województwa.

Projektowane przepisy określają również minimalną liczbę pracowników realizujących w wojewódzkich i powiatowych urzędach pracy poradnictwo zawodowe i pośrednictwo pracy, w tym pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES oraz minimalną liczbę pracowników realizujących w OHP pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES.

Projekt rozporządzenia zachowuje większość rozwiązań, określonych w obowiązującym rozporządzeniu ministra pracy i polityki społecznej z dnia 14 maja 2014 r. w sprawie szczegółowych warunków realizacji oraz trybu i sposobów prowadzenia usług rynku pracy (Dz. U. poz. 667).

Zmiany w stosunku do obecnie obowiązujących przepisów wynikają ze zmian jakie wprowadza ustawa o rynku pracy i służbach zatrudnienia.

W zakresie pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES zmiany polegają na przeniesieniu części obecnie obowiązujących przepisów z poziomu rozporządzenia do ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Przenoszone przepisy dotyczą zasad przygotowania Krajowego Planu Działań sieci EURES i sprawozdań z jego realizacji oraz zasad monitorowania działań EURES na terenie kraju. Usunięto część przepisów w zakresie współpracy wojewódzkiego urzędu pracy w podmiotami współpracującymi jako konsekwencja ich uchylecia w unijnym rozporządzeniu EURES. Przeniesiono część przepisów dotyczących prowadzenia przez wojewódzki urząd pracy baz danych osób zainteresowanych pracą za granicą z poziomu rozporządzenia na poziom ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Usunięto obowiązek wybierania przez powiatowy urząd pracy co najmniej raz na 14 dni z internetowej bazy ofert pracy prowadzonej przez ministra właściwego do spraw pracy zagranicznych ofert pracy do upowszechniania. Umożliwiono wojewódzkim urzędom pracy przyjmowanie ofert pracy dla obywateli EOG bezpośrednio od pracodawców krajowych, którzy zgłosili te oferty do bazy ofert pracy prowadzonej przez ministra właściwego do spraw pracy ze wskazaniem do dodatkowego upowszechnienia w EOG wybranych przez tych pracodawców i ich

upowszechnianie przez sieć EURES w tych państwach. Dodano wojewódzkim urządcom pracy zadanie inicjowania, nawiązywania i podtrzymywanie kontaktów z pracodawcami krajowymi.

W obszarze minimalnej liczby pracowników realizujących pośrednictwo pracy i poradnictwo zawodowe w zakresie:

1) pracowników obsługujących pośrednictwo pracy zmieniono na doradców do spraw zatrudnienia;

2) pracowników realizujących pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES większość przepisów pozostała bez zmian, umożliwiono jedynie OHP realizowanie działań w ramach tego pośrednictwa przez pracowników centrów edukacji i pracy młodzieży OHP innych niż asystenci EURES w przypadku braku możliwości zatrudnienia pracowników na stanowiskach asystentów EURES;

3) pracowników realizujących poradnictwo zawodowe – zmieniono wymagania dotyczące zatrudniania doradców zawodowych w centrach poradnictwa zawodowego wojewódzkich urzędach pracy i powiatowych urzędach pracy. W przypadku gdy w województwie funkcjonuje więcej niż jedno centrum, to zatrudnienie co najmniej pięciu pracowników, w tym czterech doradców zawodowych lub starszych doradców zawodowych spośród których zaleca się aby przynajmniej jeden ukończył studia magisterskie z zakresu psychologii, dotyczyć będzie wyłącznie centrum koordynującego. W zakresie liczby pracowników w powiatowym urzędzie pracy rozporządzenie nakłada obowiązek zatrudniania do realizacji poradnictwa zawodowego w każdym powiatowym urzędzie pracy co najmniej dwóch pracowników, w tym jednego doradcę zawodowego lub starszego doradcę zawodowego.

Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, nie podlega zatem notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.). Projektowana regulacja nie będzie wymagała notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702, z późn. zm.). Projekt rozporządzenia jest zgodny z obowiązującymi regulacjami Unii Europejskiej w tym zakresie i

nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Rozporządzenie będzie miało wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców z uwagi na to, że część z nich to podmioty prowadzące przygotowanie zawodowe młodocianych pracowników mające możliwość uzyskania refundacji wynagrodzeń wypłacanych młodocianym pracownikom oraz składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanych wynagrodzeń.

Projekt rozporządzenia nie narusza przepisów prawa Unii Europejskiej dotyczących równego traktowania kobiet i mężczyzn.

Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.) i § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2024 r. poz. 806), zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w zakładce „Projekty aktów prawnych” oraz na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projektowana regulacja nie stwarza zagrożeń korupcyjnych.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego świadczonego przez urzędy pracy i Ochotnicze Hufce Pracy Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Agnieszka Dziemianowicz-Bąk, Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Ewa Flaszyńska – Dyrektor Departamentu Rynku Pracy; Mikołaj Tarasiuk – Zastępca Dyrektora Departamentu Rynku Pracy Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej tel.: + 48 538 117 670	Data sporządzenia Źródło: Art. 98 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. ...) Nr w wykazie prac

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 98 ustawy z dnia r. o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...), zwaną dalej „ustawą o rynku pracy i służbach zatrudnienia”, nakładającego na ministra właściwego do spraw pracy obowiązek określenia szczegółowych warunków realizacji i sposobów świadczenia pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego przez wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy, a w części dotyczącej pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES także przez Ochotnicze Hufce Pracy, zwane dalej „OHP” a także zawartości oferty pracy zgłaszanych do bazy ofert pracy w ramach pośrednictwa pracy oraz minimalnej liczby pracowników realizujących w wojewódzkich i powiatowych urzędach pracy poradnictwo zawodowe i pośrednictwo pracy, w tym pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES i minimalnej liczby pracowników realizujących w OHP, pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES.

Projektowane rozporządzenie zastąpi, w części dotyczącej pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego, obecnie obowiązujące rozporządzenie ministra pracy i polityki społecznej z dnia 14 maja 2014 r. w sprawie szczegółowych warunków realizacji oraz trybu i sposobów prowadzenia usług rynku pracy (Dz. U. poz. 667).

Rozporządzenie reguluje kwestie prowadzenia pośrednictwa pracy przez publiczne służby zatrudnienia skierowanego do osób realnie poszukujących zatrudnienia. Wprowadza przepisy, które pomogą efektywnie aktywizować osoby bierne zawodowo. Upraszcza, automatyzuje i unowocześnia obsługę pracodawców i osób szukających pracy w zakresie pośrednictwa pracy oraz poradnictwa zawodowego.

Rozporządzenie zapewni standaryzację pomocy świadczonej przez publiczne służby zatrudnienia (PSZ) w zakresie pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego. Pomoc ta będzie realizowana w jednolity sposób na terenie całego kraju dla osób bezrobotnych, poszukujących oraz pracodawców i przedsiębiorców, a także dla osób niezarejestrowanych. Poradnictwo zawodowe realizowane jest w Powiatowych Urzędach Pracy oraz w wyspecjalizowanych komórkach Wojewódzkich Urzędów Pracy - Centrach Poradnictwa Zawodowego (dotychczas Centra Informacji i Planowania Kariery Zawodowej).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozporządzenie uwzględnia zasady dotyczące prowadzenia pośrednictwa pracy, w tym pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES oraz poradnictwa zawodowego określone w ustawie o rynku pracy i służbach zatrudnienia oraz rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/589 z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie europejskiej sieci służb zatrudnienia (EURES), dostępu pracowników do usług w zakresie mobilności i dalszej integracji rynków pracy oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 492/2011 i (UE) nr 1296/2013, zwanym dalej „unijnym rozporządzeniem EURES”.

W przepisach ogólnych projekt rozporządzenia określa zasady świadczenia pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego, warunki w jakich pośrednictwo pracy i poradnictwo zawodowe powinno być świadczone, niezbędne wyposażenie stanowisk pracy, konieczność wykorzystania stron internetowych i systemów teleinformatycznych i dokumentowania prowadzonych działań.

W części dotyczącej pośrednictwa pracy projektowane przepisy określają szczegółowe warunki realizacji i sposoby świadczenia pośrednictwa pracy przez wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy, zawartość zgłoszeń ofert pracy używanych w pośrednictwie pracy publikowanych w ePraca. Rozporządzenie zawiera uszczegółowienie zmian zawartych w ustawie o rynku pracy i służbach zatrudnienia w zakresie upowszechniania informacji o zakresie pomocy udzielanej w ramach pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego w postaci elektronicznej, udostępnianej z wykorzystaniem stron internetowych wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy lub systemów teleinformatycznych i oprogramowania udostępnianego przez ministra właściwego do spraw pracy.

W części dotyczącej pośrednictwa pracy projektowane przepisy określają:

- 1) formy prowadzenia pośrednictwa pracy;
- 2) dane dotyczące zgłaszania krajowej oferty pracy;
- 3) informacje na temat upowszechniania ofert pracy na terenie EOG;
- 4) formy upowszechniania ofert pracy;
- 5) realizacje oferty pracy;
- 6) kontakty z pracodawcami odnotowane w systemie teleinformatycznym;
- 7) kontakty z osobami zarejestrowanymi;
- 8) formy wsparcia powiatowych urzędów pracy przez wojewódzkie urzędy pracy.

Ważną zmianą wprowadzoną rozporządzeniem jest umożliwienie osobom zarejestrowanym i niezarejestrowanym, oraz pracodawcom dostępu do sprzętu umożliwiającego korzystanie z informacji dotyczących pomocy udzielanych w ramach pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego oraz baz ofert pracy w danym urzędzie pracy.

Na podstawie ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia głównym narzędziem wspierającym osoby szukające pracy jest baza ofert pracy zwana ePraca. ePraca na podstawie przepisów ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia będzie zawierała oferty pracy od pracodawców oraz od powiatowych urzędów pracy działających w imieniu tych pracodawców, dodatkowo minister właściwy do spraw pracy za pomocą dostępnych systemów teleinformatycznych będzie mógł udostępniać oferty pracy pochodzące z innych ogólnodostępnych baz publikujących informacje o wolnych miejscach pracy, w tym z Biuletynu Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ponadto w ePraca znajdują się oferty min. od organów władzy publicznej, organów samorządów gospodarczych i zawodowych, podmiotów reprezentujących zgodnie z odrębnymi przepisami Skarb Państwa, podmioty reprezentujące państwowe osoby prawne albo osoby prawne samorządu terytorialnego, podmioty reprezentujące inne państwowe jednostki organizacyjne albo jednostki organizacyjne samorządu terytorialnego, podmioty reprezentujące inne osoby lub jednostki organizacyjne, które wykonują zadania publiczne lub dysponują majątkiem publicznym.

W części dotyczącej pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES projektowane przepisy określają jakie działania prowadzą wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy a także odpowiednio wojewódzkie komendy OHP oraz centra edukacji i pracy młodzieży OHP. W szczególności projekt określa:

- 1) formy prowadzenia pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES, w tym rozmowy kwalifikacyjne i targi pracy;
- 2) zakres działań na rzecz pracodawców krajowych, w tym działań wspierających pozyskiwanie kandydatów do pracy z zagranicy z państw członkowskich Unii Europejskiej, Europejskiego Obszaru Gospodarczego i Konfederacji Szwajcarskiej, zwanych dalej „EOG”, obsługi ofert pracy dla obywateli EOG, informacji do ujęcia w tych ofertach, sposobów ich upowszechniania, zakresu współpracy w tym zakresie pomiędzy wojewódzkimi a powiatowymi urzędami pracy oraz wojewódzkimi komendami OHP a centrami edukacji i pracy młodzieży OHP;
- 3) zakres działań na rzecz pracodawców zagranicznych oraz polskich bezrobotnych, poszukujących pracy oraz osób niezarejestrowanych w powiatowych urzędach pracy, w tym działań wspierających poszukiwanie pracy za granicą w EOG, obsługi zagranicznych ofert pracy z EOG, informacji do ujęcia w tych ofertach, sposoby ich upowszechniania, zakres współpracy w tym zakresie pomiędzy wojewódzkimi a powiatowymi urzędami pracy oraz wojewódzkimi komendami OHP a centrami edukacji i pracy młodzieży OHP.

W części dotyczącej poradnictwa zawodowego projektowane przepisy określają w jakich sytuacjach powinna być świadczona pomoc w ramach poradnictwa zawodowego, w jaki sposób powinna być realizowana oraz jak dokumentowana, a także jakie muszą być zapewnione warunki do realizacji tej pomocy (wyposażenie techniczne, warunki lokalowe). Reguluje także zakres oraz przepływ informacji pomiędzy PSZ, zaangażowanymi w realizację poradnictwa zawodowego oraz urzędem obsługującym ministra właściwego do spraw pracy, a także innymi podmiotami określonymi w ustawie.

Projektowane przepisy określają również minimalną liczbę pracowników realizujących w wojewódzkich i powiatowych urzędach pracy poradnictwo zawodowe i pośrednictwo pracy, w tym pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES oraz minimalną liczbę pracowników realizujących w OHP pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES.

Efektom wdrożenia projektowanego rozporządzenia będzie zapewnienie, aby pośrednictwo pracy, w tym pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES oraz poradnictwo zawodowe świadczone było przez wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy oraz OHP (w części dotyczącej sieci EURES) w jednolity sposób na terenie całego kraju dla pracodawców oraz

osób bezrobotnych, poszukujących pracy lub niezarejestrowanych w powiatowych urzędach pracy.

Planowane zmiany mają na celu uelastycznienie zasad funkcjonowania i świadczenia usług przez publiczne służby zatrudnienia (PSZ). Wskazane usługi przyczynią się do zwiększenia efektywności zatrudnienia, usprawnienia obsługi klientów urzędów pracy, przekazaniu realnej pomocy dla klientów urzędu, którzy jej potrzebują. Zmiany spowodują, że urzędy same będą decydowały w jaki sposób obsługiwać i wspierać swoich klientów.

W § 6. ust. 1 rozporządzenia zawarte są regulacje dotyczące danych wymaganych do zgłoszenia krajowej oferty pracy. Zakres tych danych został ograniczony do danych niezbędnych, szczególnie istotnych z punktu widzenia kandydatów do pracy, tj. danych dotyczących pracodawcy, zgłaszanego miejsca pracy oraz sposobu postępowania z ofertą pracy, w tym okresu jej aktualności. Ma to na celu zachęcenie pracodawców do składania ofert pracy poprzez uproszczenie i przyspieszenie procesu zgłaszania ofert pracy.

Ważną zmianą, którą wprowadzi rozporządzenie, będzie realizowanie ofert pracy przez dany powiatowy urząd pracy przy pomocy dodatkowych urzędów pracy wskazanych przez pracodawcę. W związku z powyższym w realizację oferty pracy może być zaangażowanych jednocześnie kilka urzędów pracy.

Rozporządzenie reguluje również kwestie postępowania z ofertą pracy, w sytuacji braku kandydatów do pracy. Wskazuje na konieczność kontaktu z pracodawcą w celu ustalenia planu w zakresie realizowania oferty pracy. Powiatowy urząd pracy będzie mógł zaproponować pracodawcy zmianę wymagań określonych w ofercie pracy, niezbędne informacje dotyczące kontaktu urzędu z pracodawcą będą odnotowane w systemie teleinformatycznym.

Rozporządzenie uściśla wymogi rejestracji osób, które chcą uzyskać informację o ofercie pracy. Ważne z punktu widzenia osób bezrobotnych są również zapisy, zgodnie z którymi powiatowy urząd pracy w przypadku stwierdzenia, że wśród ofert pracy realizowanych przez ten urząd nie ma ofert pracy dla osoby zarejestrowanej lub osoby niezarejestrowanej, jest zobowiązany do zapoznania się z ofertami pracy upowszechnionymi w ePraca oraz w innych serwisach z ogłoszeniami o pracy. Zatem osoby korzystające z pomocy powiatowych urzędów pracy otrzymają pomoc także, gdy oferta pracy nie jest przypisana powiatowemu urzędowi pracy do realizacji.

W rozporządzeniu zawarte są także informacje dotyczące zadań powiatowych urzędów pracy m.in. podejmowanie i utrzymywanie kontaktów z osobami zarejestrowanymi, przygotowanie i przekazanie tym osobom informacji o ofertach pracy i możliwości skorzystania z zagranicznych ofert pracy. Osoby poszukujące pracy nie będą musiały potwierdzać zapoznawania się z przekazywaną informacją nie później niż w następnym dniu jej przekazania i niezwłocznie informować powiatowy urząd pracy o efektach skorzystania z propozycji pomocy. Zatem klienci urzędów pracy będą mogli skorzystać z pomocy urzędów pracy bez wielu formalności i procedur.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W zakresie pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES wszystkie państwa członkowskie UE i EFTA są zobowiązane do świadczenia jednakowych usług wsparcia wymienionych w unijnym rozporządzeniu EURES. W zależności od struktury organizacyjnej oraz systemu działania publicznych służb zatrudnienia każde państwo członkowskie UE i EFTA zapewnia aby służby te świadczyły pośrednictwo pracy oraz inne usługi w ramach sieci EURES. Przybiera to formę wewnętrznych procedur, wytycznych czy - w niewielkim stopniu - określenia krajowych przepisów prawnych. Z uwagi na rządowo-samorządową strukturę publicznych służb zatrudnienia w Polsce w celu zapewnienia jednolitego sposobu świadczenia pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES oraz zapewniania spełniania przez publiczne służby zatrudnienia wymagań określonych unijnym rozporządzeniem EURES konieczne jest wprowadzenie odpowiednich krajowych przepisów prawnych.

Od dnia 1 maja 2011 r. obywatele polscy nie potrzebują zezwoleń na pracę i korzystają ze swobodnego, nieograniczonego dostępu do europejskiego rynku pracy. Z dniem 30 kwietnia 2011 roku przestał obowiązywać „Traktat Akcesyjny” z 2003 r. Polski z Unią Europejską, który pozwolił ówczesnym państwom członkowskim UE, na czasowe ograniczenie swobodnego dostępu do ich rynków pracy dla obywateli ośmiu nowych państw przystępujących do UE w 2004 r.

Od dnia 1 maja 2011 r. polskie przedsiębiorstwa mogą delegować pracowników do wykonania prac w krajach Unii Europejskiej korzystając z obowiązującej w Unii Europejskiej swobody świadczenia usług.

W krajach Unii Europejskiej funkcjonują urzędy pracy, w których osoby poszukujące mogą się zarejestrować. Rozwinięte są także prywatne agencje zatrudnienia świadczące usługi pośrednictwa pracy.

Polska posiada unikalny w skali Europy rządowo-samorządowy model PSZ, zatem nie ma możliwości dokonywania porównań. Z uwagi na różne uwarunkowania gospodarcze i systemowe, nie jest możliwa ewaluacja i porównanie szczegółowych rozwiązań w tym zakresie. Niemniej jednak, proponowane rozwiązania są zbieżne z tendencjami rozwoju polityki rynku pracy w tym zakresie, których cechą jest świadczenie klientom PSZ usług na najwyższym poziomie.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Powiatowe Urzędy Pracy	340	Dane administracyjne	Zapewnienie odpowiednich warunków oraz jakości realizacji pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego dla klientów urzędów pracy i OHP według takich samych procedur.
Wojewódzkie Urzędy Pracy	16	Dane administracyjne	
Wojewódzkie Komendy OHP	16	Dane administracyjne	
Centra Edukacji i Pracy Młodzieży OHP	49	Dane administracyjne	
Bezrobotni i poszukujący pracy	800 tys.	Dane MRiPS	Dostęp do lepszej jakości usług pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego. Rozszerzenie dostępu cyfrowego do tych usług.
Pracodawcy	2,2 mln	Dane GUS	Dostęp do lepszej jakości usług pośrednictwa pracy oraz zwiększenie skuteczności pozyskiwania kandydatów do pracy. Rozszerzenie dostępu cyfrowego do tych usług.

Projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806).

Projekt zostanie przedłożony do zaopiniowania w trybie ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2022 r. poz. 97) następującym podmiotom:

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania		Wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy oraz OHP będą realizowały zadania wynikające z projektowanego rozporządzenia z własnych środków budżetu jednostek samorządu terytorialnego, budżetu państwa (OHP), Funduszu Pracy.										
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje konieczności zapewnienia dodatkowych środków na realizację dotychczasowych zadań wojewódzkich i powiatowych urzędy pracy oraz OHP.										
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
	(dodaj/usuń)											
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia nie będą miały bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw. Nie zmieniają one istoty funkcjonowania gospodarki oraz zadań i roli przedsiębiorców, powinny sprzyjać korzystaniu przez pracodawców i przedsiębiorców z pośrednictwa pracy oraz poradnictwa zawodowego oferowanego przez urzędy pracy i OHP, co doprowadzi do zwiększenia szans na znalezienie odpowiednich kandydatów do pracy w kraju i za granicą w UE / EFTA.										
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Bezrobotni i poszukujący pracy zyskają większe możliwości dostępu do ofert pracy przez co zwiększą się ich szanse na znalezienie odpowiedniej dla siebie pracy										
	(dodaj/usuń)											
Niemierzalne	(dodaj/usuń)											
	(dodaj/usuń)											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu												
☐ nie dotyczy												
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).					☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy							
x zmniejszenie liczby dokumentów x zmniejszenie liczby procedur x skrócenie czasu na załatwienie sprawy x inne: uelastycznienie form pomocy,					☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:							

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz: Przepisy projektowanego rozporządzenia ograniczają liczbę niezbędnych dokumentów oraz procedur związanych z obsługą klientów urzędów pracy. Wprowadzają zasady większej elastyczności w kontaktach z pracodawcami oraz osobami poszukującymi pracy z wykorzystaniem nowoczesnych narzędzi informatycznych. Oznaczają również ograniczenie formalności związanych ze zgłoszeniem oferty pracy, mniejszą ilość danych wymaganych od pracodawcy przy zgłoszeniu krajowej oferty pracy. W konsekwencji obsługa klientów urzędów pracy będzie sprawniejsza, nastąpi skrócenie i usprawnienie procesu załatwiania spraw w powiatowych urzędach pracy. Mniej wymogów formalnych wpłynie pozytywnie na postrzeganie usług świadczonych przez publiczne służby zatrudnienia.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wprowadzenie regulacji usprawni pracę wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy i OHP w zakresie pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego na rzecz osób bezrobotnych i poszukujących pracy oraz pracodawców i przedsiębiorców. Ułatwi one tym urzędom i OHP oferowanie pomocy określonej w ustawie o rynku pracy i służbach zatrudnienia, a ich klientom zapewnią pełniejszy i szybszy dostęp do pomocy i aktualnych informacji przekazywanych z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych. Regulacje powinny przyczynić się do poprawy zadowolenia klientów korzystających z pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego i skrócenia czasu niezbędnego do zagospodarowania wolnych miejsc pracy pozyskiwanych przez urzędy pracy, co w sposób pośredni powinno przyczynić się do poprawy sytuacji na rynku pracy. Regulacje te powinny pozytywnie wpłynąć na jakość i porównywalność usług świadczonych przez wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy i OHP oraz na sytuację na lokalnych rynkach pracy. Zakłada się, że proponowane regulacje powinny również pozytywnie wpłynąć na satysfakcję klientów z obsługi PSZ, dzięki zobowiązaniu wszystkich PSZ do stosowania takich samych zasad, w tym w zakresie nawiązywania i utrzymywania kontaktu z pracodawcami i kandydatami do pracy. Regulacje zaproponowane w rozporządzeniu powinny także pozytywnie wpłynąć na jakość i porównywalność pomocy świadczonej przez PSZ oraz na sytuację na lokalnych rynkach pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Nie dotyczy	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ze względu na przedmiot regulacji nie jest planowana ewaluacja efektów projektu.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA RODZINY, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾
z dnia

**w sprawie sposobu i trybu realizacji pomocy bezrobotnym i poszukującym pracy w
nabywaniu wiedzy, umiejętności lub kwalifikacji**

Na podstawie art. 113 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) elementy wniosków o udzielenie pomocy w nabywaniu wiedzy, umiejętności lub kwalifikacji i tryb ich rozpatrywania;
- 2) elementy skierowania na szkolenie;
- 3) sposób i kryteria wyboru instytucji szkoleniowej;
- 4) elementy umowy z bezrobotnym lub poszukującym pracy o:
 - a) sfinansowanie kosztów potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności lub kosztów uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności,
 - b) sfinansowanie opłaty pobieranej za postępowanie nostryfikacyjne albo postępowanie, o którym mowa w art. 327 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571),
 - c) sfinansowanie opłaty za przeprowadzenie postępowania i wydanie decyzji w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego albo do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej;
- 5) tryb realizacji i elementy umowy lub porozumienia między starostą a instytucją szkoleniową;

¹⁾ Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – praca, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. poz. 2715).

- 6) tryb realizacji i elementy umowy z bezrobotnym lub poszukującym pracy o udzielenie pożyczki edukacyjnej;
- 7) elementy zaświadczenia o ukończeniu szkolenia;
- 8) tryb realizacji i rozliczenia bonu na kształcenie ustawiczne;
- 9) prowadzenie ewaluacji i dokumentacji realizacji pomocy w nabywaniu wiedzy, umiejętności lub kwalifikacji.

§ 2. 1. Osoba bezrobotna lub poszukujący pracy składa wniosek o sfinansowanie szkolenia zawierający:

- 1) imię i nazwisko oraz numer PESEL osoby wnioskującej o skierowanie na szkolenie, a w przypadku jego braku, rodzaj identyfikatora osobistego w krajach UE/EOG, kraj wydający identyfikator i identyfikator albo rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 2) nazwę szkolenia;
- 3) uzasadnienie celowości szkolenia.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, osoba bezrobotna lub poszukująca pracy może także dołączyć następujące informacje:

- 1) termin szkolenia oraz nazwę i adres wskazanej instytucji szkoleniowej;
- 2) koszt szkolenia;
- 3) numer konta instytucji szkoleniowej;
- 4) inne informacje o wskazanym szkoleniu, które osoba wnioskująca uzna za istotne.

3. Starosta po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku wydaje osobie bezrobotnej lub poszukującej pracy skierowanie na szkolenie.

4. W przypadku negatywnego rozpatrzenia wniosku o skierowanie na szkolenie starosta informuje osobę składającą wniosek o przyczynach nieuwzględnienia tego wniosku.

§ 3. 1. Osoba zakwalifikowana na szkolenie może być skierowana do instytucji szkoleniowej na szkolenie organizowane na podstawie art. 100, art. 101 ust. 1 pkt 1 oraz art. 107 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia, zwanej dalej „ustawą”.

2. Osoba zakwalifikowana na szkolenie otrzymuje skierowanie na szkolenie zawierające:

- 1) nazwę powiatowego urzędu pracy wystawiającego skierowanie;
- 2) datę wydania skierowania;
- 3) nazwę i zakres szkolenia;
- 4) miejsce i termin realizacji szkolenia;

- 5) imię i nazwisko oraz numer PESEL osoby kierowanej, a w przypadku jego braku, rodzaj identyfikatora osobistego w krajach UE/EOG, kraj wydający identyfikator i identyfikator albo rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 6) informację o prawach i obowiązkach związanych z uczestnictwem w szkoleniu.

3. Osoba może być skierowana na szkolenie po złożeniu oświadczenia o:

- 1) nieuczestniczeniu w szkoleniu finansowanym ze środków Funduszu Pracy na podstawie skierowania z powiatowego urzędu pracy w okresie ostatnich 3 lat, albo
- 2) udziale w takim szkoleniu w okresie ostatnich 3 lat i wskazaniu urzędu pracy, który wydał skierowanie, jeżeli łączna kwota środków na koszty szkolenia tej osoby spełnia wymagania określone w art. 108 ust. 1 ustawy.

§ 4. 1. Przy dokonywaniu wyboru realizatora szkolenia, starosta jest obowiązany uwzględnić co najmniej pięć spośród poniższych kryteriów:

- 1) dostosowanie programu szkolenia odpowiednio do zapotrzebowania na wiedzę, umiejętności i kwalifikacje identyfikowanego na rynku pracy;
- 2) jakość oferowanego programu szkolenia, w tym wykorzystanie aktualnych materiałów zawodoznawczych, w szczególności rekomendowanych przez ministra właściwego ds. pracy lub zgodność z zestawami efektów uczenia się wyodrębnionymi w ramach kwalifikacji wpisanych do Zintegrowanego Rejestru Kwalifikacji;
- 3) doświadczenie instytucji szkoleniowej w realizacji szkoleń z obszaru danego szkolenia;
- 4) certyfikaty jakości usług posiadane przez instytucję szkoleniową;
- 5) dostosowanie kwalifikacji i doświadczenia kadry dydaktycznej do zakresu szkolenia;
- 6) dostosowanie wyposażenia dydaktycznego i pomieszczeń do potrzeb szkolenia z uwzględnieniem bezpiecznych i higienicznych warunków realizacji szkolenia;
- 7) rodzaj dokumentów potwierdzających ukończenie szkolenia i uzyskanie kwalifikacji;
- 8) koszty szkolenia;
- 9) sposób organizacji zajęć praktycznych określonych w programie szkolenia;
- 10) prowadzenie analiz skuteczności i efektywności przeprowadzanych szkoleń;
- 11) gotowość do przeprowadzenia indywidualnej analizy luk kompetencyjnych uczestników szkolenia oraz uzupełnienia procesu dydaktycznego o elementy umożliwiające podniesienie poziomu kompetencji kluczowych uczestników szkolenia.

2. Starosta ustala kryteria wyboru realizatora szkolenia w taki sposób, aby zapewnić najwyższą jakość szkolenia przy najbardziej konkurencyjnej cenie. Kryterium, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie może być użyte jako kryterium dostępu.

3. Starosta może powierzyć przeprowadzenie szkolenia instytucji szkoleniowej będącej jednostką założoną i prowadzoną przez starostę właściwego dla powiatowego urzędu pracy po uprzednim przeprowadzeniu rozpoznania rynku, polegającego na analizie ofert instytucji szkoleniowych uwzględniającej kryteria, o których mowa w ust. 1, w celu stwierdzenia, że jej oferta jest konkurencyjna.

§ 5. 1. Umowa pomiędzy starostą a instytucją szkoleniową, o której mowa w art. 105 ust. 2 ustawy, zwana dalej „umową szkoleniową”, określa w szczególności:

- 1) nazwę i zakres szkolenia;
- 2) miejsce i termin realizacji szkolenia;
- 3) liczbę uczestników szkolenia;
- 4) należność dla instytucji szkoleniowej za przeprowadzenie szkolenia z uwzględnieniem kosztu osobogodziny szkolenia;
- 5) zobowiązanie instytucji szkoleniowej do prowadzenia dokumentacji przebiegu szkolenia składającej się z:
 - a) dziennika zajęć edukacyjnych zawierającego tematy i wymiar godzin zajęć edukacyjnych oraz listę obecności zawierającą imię, nazwisko i podpis uczestnika szkolenia albo, w przypadku zajęć prowadzonych w formule kształcenia na odległość, z arkusza realizacji kształcenia na odległość zawierającego sposób kontaktowania się z konsultantem, liczbę i terminy przeprowadzonych konsultacji indywidualnych i zbiorowych, liczbę i terminy ćwiczeń wykonywanych pod nadzorem konsultanta oraz terminy, warunki i formy sprawdzania efektów uczenia się z uwzględnieniem listy uczestników szkolenia,
 - b) protokołu z okresowych sprawdzianów efektów uczenia się oraz egzaminu końcowego, jeżeli zostały przeprowadzone,
 - c) rejestru wydanych zaświadczeń lub innych dokumentów potwierdzających ukończenie szkolenia i uzyskanie umiejętności lub kwalifikacji, zawierającego numer rejestru, imię i nazwisko oraz numer PESEL uczestnika szkolenia, a w przypadku jego braku rodzaj identyfikatora osobistego w krajach UE/EOG, kraj wydający identyfikator i identyfikator albo rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę szkolenia i datę wydania zaświadczenia.

2. Do umowy szkoleniowej załącza się program szkolenia, wzór zaświadczenia lub innego dokumentu potwierdzającego ukończenie szkolenia i uzyskanie umiejętności lub kwalifikacji oraz wzór anonimowej ankiety dla uczestników szkolenia służącej do oceny szkolenia.

3. Program szkolenia zawiera:

- 1) nazwę i zakres szkolenia;
- 2) termin realizacji i sposób organizacji szkolenia;
- 3) wymagania wstępne dla uczestników szkolenia;
- 4) cele szkolenia ujęte w kategoriach efektów uczenia się z uwzględnieniem wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych;
- 5) plan nauczania określający tematy zajęć edukacyjnych oraz ich wymiar z uwzględnieniem, w miarę potrzeby, części teoretycznej i części praktycznej;
- 6) opis treści - kluczowe punkty szkolenia w zakresie poszczególnych zajęć edukacyjnych;
- 7) wykaz literatury oraz niezbędnych środków i materiałów dydaktycznych;
- 8) przewidziane sprawdziany i egzaminy.

4. Zaświadczenie lub inny dokument potwierdzający ukończenie szkolenia lub nabycie wiedzy i umiejętności, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej, zawiera:

- 1) numer z rejestru;
- 2) imię i nazwisko oraz numer PESEL uczestnika szkolenia, a w przypadku jego braku, rodzaj identyfikatora osobistego w krajach UE/EOG, kraj wydający identyfikator, identyfikator albo rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 3) nazwę instytucji szkoleniowej przeprowadzającej szkolenie;
- 4) nazwę i zakres szkolenia lub studiów podyplomowych;
- 5) okres lub termin realizacji szkolenia;
- 6) miejsce i datę wydania zaświadczenia lub innego dokumentu potwierdzającego ukończenie szkolenia, i uzyskanie umiejętności lub kwalifikacji;
- 7) tematy i wymiar godzin zajęć edukacyjnych;
- 8) podpis osoby upoważnionej przez instytucję szkoleniową przeprowadzającą szkolenie.

5. Do porozumienia, o którym mowa w art. 105 ust. 2, ustawy przepisy ust. 1-4 stosuje się odpowiednio.

§ 6. 1. Starosta monitoruje przebieg szkoleń w szczególności przez:

- 1) wizytację zajęć, w przypadku szkolenia;
- 2) analizę dokumentacji szkolenia, o której mowa w § 5 ust. 1 pkt 5;
- 3) analizę wyników ankiet, o których mowa w § 5 ust. 2;

2. W przypadku zajęć prowadzonych w formie na odległość – starosta ma prawo żądać od skierowanej na szkolenie osoby bezrobotnej lub poszukującej pracy potwierdzenia uczestnictwa w zajęciach, w szczególności udokumentowania logowań na platformę e-learningową. .

3. W przypadku realizacji studiów podyplomowych w formie na odległość w ramach bonu na kształcenie ustawiczne, o którym mowa w art. 107 ust. 1, przepisy ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 7. Starosta może zawrzeć umowę szkoleniową z instytucją szkoleniową wybraną przez osobę bezrobotną lub poszukującą pracy do realizacji szkolenia lub studiów podyplomowych w ramach bonu na kształcenie ustawiczne.

§ 8. 1. Osoba bezrobotna lub poszukująca pracy składa wniosek o sfinansowanie kosztów potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności lub uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności zawierający:

- 1) imię i nazwisko oraz numer PESEL osoby wnioskującej, a w przypadku jego braku, rodzaj identyfikatora osobistego w krajach UE/EOG, kraj wydający identyfikator i identyfikator albo rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 2) nazwę dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności i planowany termin jego uzyskania oraz termin egzaminu, jeśli dotyczy;
- 3) nazwę i adres instytucji potwierdzającej nabycie wiedzy i umiejętności lub wydającej dokumenty potwierdzające nabycie wiedzy i umiejętności;
- 4) wysokość wnioskowanych do sfinansowania kosztów;
- 5) uzasadnienie potrzeby udzielenia tej formy pomocy.

2. Starosta po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku zawiera z osobą bezrobotną lub poszukującą pracy umowę na sfinansowanie kosztów potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności lub uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności określającą w szczególności:

- 1) nazwę dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności i planowany termin jego uzyskania oraz termin egzaminu, jeśli dotyczy;
- 2) nazwę i adres instytucji potwierdzającej nabycie wiedzy i umiejętności lub wydającej dokumenty potwierdzające nabycie wiedzy i umiejętności;
- 3) kwotę sfinansowania;

- 4) sfinansowanie kosztów potwierdzenia wiedzy i umiejętności lub uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności w formie bezpośredniej wpłaty przez starostę na konto instytucji potwierdzającej nabycie wiedzy i umiejętności lub wydającej dokumenty potwierdzające nabycie wiedzy i umiejętności;
- 5) zobowiązanie osoby bezrobotnej lub poszukującej pracy do zwrotu poniesionych kosztów w przypadku nieprzystąpienia do potwierdzenia wiedzy i umiejętności lub uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności z własnej winy;
- 6) zobowiązanie osoby bezrobotnej lub poszukującej pracy do powiadomienia powiatowego urzędu pracy o wynikach procesu potwierdzenia wiedzy i umiejętności lub uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności.

3. W przypadku negatywnego rozpatrzenia wniosku o sfinansowanie kosztów potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności lub uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności starosta informuje osobę składającą wniosek o przyczynach nieuwzględnienia tego wniosku.

§ 9. 1. Osoba bezrobotna lub poszukująca pracy składa wniosek o sfinansowanie opłaty pobieranej za postępowanie nostryfikacyjne albo postępowanie, o którym mowa w art. 327 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, zawierający:

- 1) imię i nazwisko oraz numer PESEL osoby wnioskującej a w przypadku jego braku, rodzaj identyfikatora osobistego w krajach UE/EOG, kraj wydający identyfikator i identyfikator albo rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, i adres zamieszkania tej osoby;
- 2) nazwę i adres uczelni prowadzącej postępowanie;
- 3) wysokość opłaty;
- 4) państwo wydania dyplomu objętego postępowaniem;
- 5) uzasadnienie potrzeby udzielenia tej formy pomocy.

2. Starosta po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku zawiera z osobą bezrobotną lub poszukującą pracy umowę na sfinansowanie opłaty, o której mowa w ust. 1, określającą w szczególności:

- 1) nazwę, adres oraz numer rachunku bankowego uczelni prowadzącej postępowanie;
- 2) wysokość opłaty;
- 3) sposób dokonania opłaty przez starostę pracy na rachunek bankowy uczelni prowadzącej postępowanie;

- 4) zobowiązanie osoby bezrobotnej lub poszukującej pracy do zwrotu poniesionych kosztów w przypadku przerwania postępowania, o którym mowa w ust. 1 z własnej winy;
- 5) zobowiązanie osoby bezrobotnej lub poszukującej pracy do powiadomienia starosty o wyniku postępowania i dostarczenia do powiatowego urzędu pracy zaświadczenia, o którym mowa w art. 327 ust. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

3. W przypadku negatywnego rozpatrzenia wniosku o sfinansowanie opłaty, o której mowa w ust. 1, starosta informuje osobę składającą wniosek o przyczynach nieuwzględnienia tego wniosku.

§ 10. 1. Osoba bezrobotna lub poszukująca pracy składa wniosek o sfinansowanie opłaty za przeprowadzenie postępowania i wydanie decyzji w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego albo do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej zawierający:

- 1) imię i nazwisko oraz numer PESEL osoby wnioskującej, a w przypadku jego braku, rodzaj identyfikatora osobistego w krajach UE/EOG, kraj wydający identyfikator i identyfikator albo rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 2) nazwę zawodu regulowanego albo działalności regulowanej;
- 3) nazwę i adres instytucji prowadzącej postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego albo podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej;
- 4) wysokość wnioskowanych do sfinansowania kosztów;
- 5) uzasadnienie potrzeby udzielenia tej formy pomocy.

2. Starosta po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku zawiera z osobą bezrobotną lub poszukującą pracy umowę na finansowanie opłaty, o której mowa w ust. 1 określającą w szczególności:

- 1) nazwę zawodu regulowanego albo działalności regulowanej;
- 2) nazwę i adres instytucji prowadzącej postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego albo podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej;
- 3) kwotę finansowania;
- 4) finansowanie kosztów za przeprowadzenie postępowania i wydanie decyzji w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego albo do

podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej w formie bezpośredniej wpłaty przez starostę na konto instytucji, o której mowa w pkt 2;

- 5) zobowiązanie osoby bezrobotnej lub poszukującej pracy do zwrotu poniesionych kosztów w przypadku przerwania postępowania, o którym mowa w ust. 1 z własnej winy;
- 6) zobowiązanie osoby bezrobotnej lub poszukującej pracy do powiadomienia powiatowego urzędu pracy o wyniku postępowania i dostarczenia do powiatowego urzędu pracy decyzji w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego albo do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej.

3. W przypadku negatywnego rozpatrzenia wniosku o sfinansowanie opłaty, o której mowa w ust. 1, starosta informuje osobę składającą wniosek o przyczynach nieuwzględnienia tego wniosku.

§ 11. 1. Osoba bezrobotna lub poszukująca pracy składa wniosek o udzielenie pożyczki edukacyjnej zawierający:

- 1) imię i nazwisko oraz numer PESEL osoby wnioskującej, a w przypadku jego braku, rodzaj identyfikatora osobistego w krajach UE/EOG, kraj wydający identyfikator i identyfikator albo rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 2) kwotę pożyczki z uwzględnieniem kwot na poszczególne działania;
- 3) nazwy działań objętych pożyczką i termin ich realizacji;
- 4) nazwę i adres realizatorów działań finansowanych z pożyczki;
- 5) sposób zabezpieczenia spłaty pożyczki;
- 6) uzasadnienie potrzeby udzielenia tej formy pomocy.

2. Starosta po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku zawiera z osobą bezrobotną lub poszukującą pracy umowę na udzielenie pożyczki określającą w szczególności:

- 1) kwotę pożyczki z uwzględnieniem kwot na poszczególne działania;
- 2) nazwy i terminy działań objętych pożyczką;
- 3) nazwy i adresy realizatorów działań finansowanych z pożyczki;
- 4) plan spłaty rat pożyczki oraz sposób zabezpieczenia jej spłaty;
- 5) zobowiązanie do wydatkowania pożyczki na cele określone w umowie;
- 6) zobowiązanie osoby bezrobotnej lub poszukującej pracy do powiadomienia powiatowego urzędu pracy o podjęciu i zakończeniu udziału w działaniach finansowanych z pożyczki edukacyjnej oraz do przedstawienia dokumentów umożliwiających rozliczenie pożyczki;
- 7) warunki umorzenia, o których mowa w art. 111 ust. 6 ustawy.

3. Osoba, której udzielono pożyczki edukacyjnej, przedkłada w terminie objętym pożyczką w powiatowym urzędzie pracy dokumenty umożliwiające jej rozliczenie.

4. Umorzenie pożyczki następuje na podstawie umowy, o której mowa w ust. 2.

5. W przypadku negatywnego rozpatrzenia wniosku o udzielenie pożyczki edukacyjnej starosta informuje osobę składającą wniosek o przyczynach nieuwzględnienia tego wniosku.

§ 12. 1. Osoba bezrobotna lub poszukująca pracy składa wniosek o przyznanie bonu na kształcenie ustawiczne zawierający:

- 1) imię i nazwisko oraz numer PESEL osoby wnioskującej, a w przypadku jego braku, rodzaj identyfikatora osobistego w krajach UE/EOG, kraj wydający identyfikator i identyfikator albo rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 2) planowane formy wsparcia kształcenia ustawicznego zgodnie art. 107 ust. 3 ustawy;
- 3) szacunkową wysokość wnioskowanych do sfinansowania kosztów kształcenia ustawicznego;
- 4) uzasadnienie potrzeby udzielenia bonu na kształcenie ustawiczne.

2. Starosta zobowiązany jest do sprawdzenia, czy kwota, o którą wnioskuje osoba bezrobotna lub poszukująca pracy na realizację danej formy kształcenia ustawicznego, nie jest rażąco wysoka.

3. Starosta po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku wydaje osobie bezrobotnej lub poszukującej pracy bon na kształcenie ustawiczne, o której mowa w ust. 1, zawierający:

- 1) kwotę sfinansowania wybranych form kształcenia;
- 2) zobowiązanie osoby bezrobotnej lub poszukującej pracy do zwrotu poniesionych kosztów w przypadku nie przystąpienia, przerwania lub nie ukończenia z własnej winy sfinansowanych z Funduszu Pracy form pomocy.

4. W przypadku negatywnego rozpatrzenia wniosku o sfinansowanie bonu na kształcenie ustawiczne, o którym mowa w ust. 1, starosta informuje osobę składającą wniosek o przyczynach nieuwzględnienia tego wniosku.

5. Bon na kształcenie powinien zawierać następujące informacje:

- 1) numer ewidencyjny;
- 2) datę przyznania i ważności;
- 3) informację nt. podstawy prawnej wydania bonu na kształcenie;
- 4) imię i nazwisko oraz numer PESEL osoby wnioskującej, a w przypadku jego braku, rodzaj identyfikatora osobistego w krajach UE/EOG, kraj wydający identyfikator i identyfikator albo rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;

5) przyznaną kwotę.

6. Po otrzymaniu bonu na kształcenie ustawiczne osoba bezrobotna lub poszukująca pracy w celu sfinansowania wybranej formy pomocy powinna przekazać staroście, jeśli nie zostało to dokonane na etapie wnioskowania o przyznanie bonu na kształcenie ustawiczne, informacje zawierające:

- 1) nazwę instytucji szkoleniowej,
- 2) nazwę wybranej formy pomocy i zakres kształcenia,
- 3) termin realizacji kształcenia lub przybliżony termin potwierdzenia wiedzy i umiejętności lub uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności;
- 4) NIP i numer konta instytucji szkoleniowej, instytucji potwierdzającej uzyskanie wiedzy i umiejętności lub wydającej dokument potwierdzający nabycie wiedzy i umiejętności.

7. Osoba bezrobotna lub poszukująca pracy po zakończeniu szkolenia lub studiów podyplomowych, otrzymaniu potwierdzenia uzyskania wiedzy i umiejętności lub wydaniu dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności realizowanych w ramach bonu na kształcenie ustawiczne, zobowiązana jest przedstawić staroście dokument poświadczający zakończenie danej formy pomocy w terminie 14 dni od dnia uzyskania tego dokumentu od instytucji szkoleniowej.

8. Osoba bezrobotna lub poszukująca pracy zobowiązana jest przedstawić staroście dokument, o którym mowa w pkt 7 w terminie określonym na bonie na kształcenie ustawiczne.

§ 13. 1. Starosta dokumentuje działania związane z realizacją i finansowaniem form wsparcia, o których mowa w art. 100, art. 101, art. 102, art.103, art. 104, art. 107 oraz art. 111 ustawy.

2. Dokumentacja form wsparcia określonych w ust. 1 obejmuje:

- 1) wnioski zgłoszone przez osoby bezrobotne lub poszukujące pracy o sfinansowanie szkolenia, przyznanie bonu na kształcenie ustawiczne, udzielenie pożyczki edukacyjnej, sfinansowanie kosztów potwierdzenia wiedzy i umiejętności lub uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności; sfinansowanie opłaty pobieranej za postępowanie nostryfikacyjne albo postępowanie w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów na określonym poziomie, sfinansowanie opłaty za przeprowadzenie postępowania i wydanie decyzji w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych do

- wykonywania zawodu regulowanego albo do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej;
- 2) dokumentację dotyczącą rozpoznania rynku ofert szkoleniowych i zamówień publicznych na realizację szkoleń, procesu potwierdzania wiedzy i umiejętności i wydawania dokumentów potwierdzających nabycie wiedzy i umiejętności;
 - 3) umowy szkoleniowe i porozumienia wraz z listami osób skierowanych na szkolenia zawierającymi imię i nazwisko oraz numer PESEL, a w przypadku jego braku – rodzaj, rodzaj identyfikatora osobistego w krajach UE/EOG, kraj wydający identyfikator i identyfikator albo rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
 - 4) umowy i porozumienia z instytucjami potwierdzającymi nabycie wiedzy i umiejętności lub wydającymi dokumenty potwierdzające nabycie wiedzy i umiejętności;
 - 5) wydane skierowania na szkolenia;
 - 6) umowy zawierane z osobami bezrobotnymi lub poszukującymi pracy dotyczące udzielenia pożyczki edukacyjnej, sfinansowania potwierdzenia wiedzy i umiejętności, uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności; sfinansowanie opłaty pobieranej za postępowanie nostryfikacyjne albo postępowanie w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów na określonym poziomie, sfinansowania opłaty za przeprowadzenie postępowania i wydanie decyzji w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego albo do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej;
 - 7) wykaz osób, które odmówiły przyjęcia skierowania, nie podjęły lub przerwały z własnej winy formy pomocy określone w § 2 i 8-12 zawierający imię i nazwisko oraz numer PESEL, a w przypadku jego braku, rodzaj identyfikatora osobistego w krajach UE/EOG, kraj wydający identyfikator i identyfikator albo rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
 - 8) notatki z wizytacji szkoleń;
 - 9) opracowania zawierające analizy skuteczności i efektywności kosztowej i zatrudnieniowej form wsparcia, o których mowa w § 14.

§ 14. Starosta dokonuje analiz skuteczności i efektywności kosztowej i zatrudnieniowej form wsparcia, o których mowa w art. 100, art. 101, art. 102, art.103, art. 104, art. 107 oraz art. 111 ustawy.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²

MINISTER RODZINY, PRACY

I POLITYKI SPOŁECZNEJ

² Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 maja 2014 r. w sprawie szczegółowych warunków realizacji oraz trybu i sposobu prowadzenia usług rynku pracy (Dz.U. poz. 667), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 456 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz.U. poz.).

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 113 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „ustawą”, nakładającego na ministra właściwego do spraw pracy obowiązek określenia sposobu i trybu realizacji przez powiatowe urzędy pracy pomocy bezrobotnym i poszukującym pracy w nabywaniu wiedzy, umiejętności lub kwalifikacji.

Projekt rozporządzenia określa: w jaki sposób powinny być realizowane oraz dokumentowane i ewaluowane poszczególne formy pomocy w nabywaniu wiedzy i umiejętności, jakie kryteria powinny być stosowane przy wyborze instytucji szkoleniowej, jakie elementy musi zawierać wniosek o szkolenie, bon na kształcenie ustawiczne oraz pożyczkę edukacyjną, skierowanie na szkolenie, umowa z bezrobotnym lub poszukującym pracy o sfinansowanie kosztów potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności lub kosztów uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności, umowa o pożyczkę edukacyjną, umowa o sfinansowanie opłaty pobieranej za postępowanie nostryfikacyjne albo postępowanie w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów na określonym poziomie, o sfinansowanie opłaty za przeprowadzenie postępowania i wydanie decyzji w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego albo do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej oraz umowa lub porozumienie między starostą a instytucją szkoleniową.

Projekt rozporządzenia zachowuje większość rozwiązań, określonych w obowiązującym aktualnie rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 maja 2014 r. w sprawie szczegółowych warunków oraz trybu i sposobów prowadzenia usług rynku pracy (Dz. U. poz. 667) w odniesieniu do organizacji szkoleń, uwzględnia jednak modyfikację sposobów i trybu świadczenia przez powiatowe urzędy pracy pomocy bezrobotnym lub poszukującym pracy w nabywaniu wiedzy, umiejętności lub kwalifikacji wprowadzonych nową ustawą oraz zmiany terminologii i modelu zarządzania kwalifikacjami w związku z ustawą o zintegrowanym systemie kwalifikacji (ZSK).

Zasadnicza zmiana polega na wyodrębnieniu przepisów dotyczących sposobu i trybu realizacji przez powiatowe urzędy pracy pomocy bezrobotnym i poszukującym pracy w nabywaniu wiedzy, umiejętności lub kwalifikacji w osobnym rozporządzeniu oraz ich uproszczeniu. W przeciwieństwie do obecnych przepisów w projekcie rozporządzenia

odstąpiono od formułowania etapów planowania szkoleń oraz sposobu organizacji szkoleń grupowych. W celu zapewnienia wysokiej efektywności szkoleń, akcent położono bowiem na szkolenia indywidualne wskazane przez zainteresowanego jako podstawowa forma szkolenia, aczkolwiek pozostawiono urzędom pracy również możliwość zamawiania szkoleń dla grup bezrobotnych, w odpowiedzi na uzasadnione potrzeby rynku. Konieczność bieżącego reagowania na pojawiające się potrzeby bezrobotnych/poszukujących pracy i pracodawców powoduje z kolei, że plany szkoleń i wykazy, na podstawie których sporządzane są plany szybko się dezaktualizują.

Uszczegółowiono zapisy dotyczące form pomocy w nabywaniu wiedzy i umiejętności, tj. możliwość sfinansowania opłaty pobieranej za postępowanie nostryfikacyjne albo postępowanie w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów na określonym poziomie, sfinansowanie opłaty za przeprowadzenie postępowania i wydanie decyzji w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego albo do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej

W projekcie rozporządzenia określono:

- elementy wniosków o szkolenie (§ 2 ust. 1 – szkolenie indywidualne) sfinansowanie kosztów potwierdzania nabycia wiedzy i umiejętności lub kosztów uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności (§ 8 ust. 1) i pożyczkę edukacyjną (§ 11 ust. 1); sfinansowanie opłaty pobieranej za postępowanie nostryfikacyjne albo postępowanie w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów na określonym poziomie (§ 10 ust. 1), sfinansowanie opłaty za przeprowadzenie postępowania i wydanie decyzji w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego albo do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej (§ 10 ust. 1);

- elementy skierowania na szkolenie (§ 3 ust. 2);

- elementy umowy z instytucją szkoleniową (§ 5 ust. 1), umowy o sfinansowanie kosztów potwierdzania nabycia wiedzy i umiejętności lub kosztów uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności (§ 8 ust. 2) oraz umowy o pożyczkę edukacyjną (§ 11 ust. 2)); sfinansowanie opłaty pobieranej za postępowanie nostryfikacyjne albo postępowanie w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów na określonym poziomie (§ 9 ust. 2), sfinansowanie opłaty za przeprowadzenie postępowania i wydanie decyzji w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego albo do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej (§ 10 ust. 2);

- kryteria wyboru instytucji szkoleniowej (§ 4 ust. 1).

W odniesieniu do trybu i sposób realizacji pomocy:

- w § 2 ust. 3 i 4 określono sposób postępowania w przypadku pozytywnego i negatywnego rozpatrzenia wniosku o szkolenie;
- w § 4 ust. 2 i 3 określono sposób ustalania kryteriów wyboru oraz postępowania w przypadku wyboru instytucji szkoleniowej będącej jednostką założoną i prowadzoną przez starostę właściwego dla powiatowego urzędu pracy;
- w § 6 nałożono obowiązek monitorowania przez starostę przebiegu szkoleń;
- w § 7 dopuszczono możliwość zawarcia umowy z instytucją szkoleniową wybraną przez bezrobotnego/poszukującego pracy w ramach bonu na kształcenie ustawiczne
- w § 8 dopuszczono możliwość zawarcia przez starostę umowy z realizatorem działań dotyczących potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności lub kosztów uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności;
- w § 8 ust. 2 i 3 określono sposób postępowania w przypadku pozytywnego i negatywnego rozpatrzenia wniosku o sfinansowanie kosztów potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności lub kosztów uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności;
- w § 9 ust. 2 i 3 określono sposób postępowania w przypadku pozytywnego i negatywnego rozpatrzenia wniosku o sfinansowanie opłaty pobieranej za postępowanie nostryfikacyjne albo postępowanie w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów na określonym poziomie;
- w § 10 ust. 2 i 3 ustalono sposób postępowania w przypadku pozytywnego i negatywnego rozpatrzenia wniosku o sfinansowanie opłaty za przeprowadzenie postępowania i wydanie decyzji w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego albo do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej;
- w § 11 ust. 2 i 5 określono sposób postępowania w przypadku pozytywnego i negatywnego rozpatrzenia wniosku o pożyczkę edukacyjną.
- w § 13 sposób określono sposób dokumentowania realizacji pomocy;

- w § 14 nałożono obowiązek prowadzenia analiz skuteczności i efektywności kosztowej oraz zatrudnieniowej wszystkich form wsparcia o których mowa w art. 100, art. 101, art. 102, art.103, art. 104, art. 107 oraz art. 111 ustawy.

W odniesieniu do dotychczas obowiązujących przepisów rozszerzono katalog kryteriów stosowanych przez urzędy pracy przy wyborze instytucji szkoleniowych, którym zostanie zlecone lub powierzone przeprowadzenie szkoleń. Nowo wprowadzone kryterium dotyczy gotowości do przeprowadzenia indywidualnej analizy luk kompetencyjnych uczestników szkolenia oraz uzupełnienia procesu dydaktycznego o elementy umożliwiające podniesienie poziomu kompetencji kluczowych uczestników szkolenia. Wynika to z przekierowania strumienia środków na podnoszenie wiedzy i umiejętności osób z wyższym poziomem wykształcenia na osoby z niskimi kwalifikacjami. Zmodyfikowano także kryterium związane z jakością oferowanych szkoleń, wskazując na wykorzystywanie przez instytucję szkoleniową aktualnych materiałów zawodoznawczych, w szczególności rekomendowanych przez ministra właściwego ds. pracy lub zgodność z zestawami efektów uczenia się wyodrębnionymi w ramach kwalifikacji wpisanych do Zintegrowanego Rejestru Kwalifikacji zamiast wykorzystywania standardów kompetencji zawodowych i modułowych programów szkoleń. Zmiana wynika z chęci lepszego wykorzystywania możliwości, jakie pojawiają się w związku z rozwojem Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji.

Pozostawiono kryterium doświadczenia instytucji szkoleniowej w realizacji szkoleń z obszaru zlecanego lub powierzanego szkolenia, ale wprowadzono zapis, że kryterium „wejściowe”, nie może być decydującym w procesie wyboru danej instytucji szkoleniowej.

Wyodrębniono przepisy dotyczące finansowania egzaminów i kosztów uzyskania licencji oraz zmieniono powyższą terminologię zastępując egzaminy i uzyskanie licencji terminami: potwierdzenie wiedzy i umiejętności oraz uzyskanie dokumentów potwierdzających uzyskanie wiedzy i umiejętności, zgodnie z zapisami ustawy o ZSK.

Ograniczono liczbę dokumentów niezbędnych do dokumentowania udzielanego wsparcia w związku ze zmniejszaniem biurokracji: wykreślono konieczność sporządzania i przechowywania planów szkoleniowych, list zawodów na które jest zapotrzebowanie na rynku pracy i wykazów potrzeb szkoleniowych bezrobotnych.

W zakresie prowadzenia ewaluacji wykreślono z rozporządzenia wskaźniki skuteczności i efektywności oraz rozciągnięto obowiązek ewaluacji na wszystkie formy wsparcia osób bezrobotnych i poszukujących pracy w nabywaniu wiedzy i umiejętności.

W projektowanych przepisach dotyczących pożyczki edukacyjnej uregulowano sposób umarzania 20% pożyczki – na podstawie umowy.

Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projektowana regulacja nie będzie wymagała notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702). Projekt rozporządzenia jest zgodny z obowiązującymi regulacjami Unii Europejskiej w tym zakresie i nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

W ramach oceny przewidywanego wpływu niniejszego projektu rozporządzenia na mikro-, małe i średnie przedsiębiorstwa, zgodnie z art. 66 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236 i 1222), przewiduje się, że projekt nie będzie miał wpływu na działalność ww. przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia nie narusza przepisów prawa Unii Europejskiej dotyczących równego traktowania kobiet i mężczyzn.

Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.) i § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2024 r. poz. 806), zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w zakładce „Projekty aktów prawnych” oraz na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy zadań związków zawodowych ani praw i interesów związków pracodawców, projekt nie wymaga zaopiniowania przez reprezentatywne związki zawodowe ani przez reprezentatywne organizacje pracodawców.

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucji dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.), wobec czego nie wymaga zaopiniowania przez RDS.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie sposobu i trybu realizacji pomocy bezrobotnym i poszukującym pracy w nabywaniu wiedzy, umiejętności lub kwalifikacji Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Agnieszka Dziemianowicz-Bąk- Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Ewa Flaszyńska – Dyrektor Departamentu Rynku Pracy; Mikołaj Tarasiuk – Zastępca Dyrektora Departamentu Rynku Pracy Tel.: +48 538 117 670 E-mail: sekretariat.DRP@mrpips.gov.pl	Data sporządzenia Źródło: Art. 113 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz.) Nr w wykazie prac
OCENA SKUTKÓW REGULACJI	
1. Jaki problem jest rozwiązywany?	
Ustawa z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...), nakłada na ministra właściwego do spraw pracy obowiązek określenia sposobu i trybu realizacji przez powiatowe urzędy pracy pomocy bezrobotnym i poszukującym pracy w nabywaniu wiedzy, umiejętności lub kwalifikacji. Dotychczas zagadnienia związane ze sposobem i trybem realizacji przez powiatowe urzędy pracy pomocy bezrobotnym i poszukującym pracy w nabywaniu wiedzy i umiejętności były uregulowane w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 maja 2014 r. w sprawie szczegółowych warunków realizacji oraz trybu i sposobu prowadzenia usług rynku pracy (Dz.U. z 2014 r. poz. 667). Akt ten utraci moc z dniem wejścia w życie projektowanego rozporządzenia na podstawie art. 455 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia. W związku z powyższym konieczne jest wydanie nowego rozporządzenia w sprawie określenia sposobu i trybu realizacji przez powiatowe urzędy pracy pomocy bezrobotnym w nabywaniu wiedzy i umiejętności.	
2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt	
Niezbędne jest podjęcie działań legislacyjnych zmierzających do wydania rozporządzenia w sprawie określenia sposobu i trybu realizacji przez powiatowe urzędy pracy pomocy bezrobotnym i poszukującym pracy w nabywaniu wiedzy i umiejętności, aby zapewnić jednolite stosowanie przepisów prawa w całym kraju. W projektowanym rozporządzeniu określono sposób działania powiatowych urzędów pracy w trakcie realizacji wszystkich form wsparcia bezrobotnych i poszukujących pracy w nabywaniu wiedzy i umiejętności: szkoleń (indywidualnych, grupowych, realizowanych na podstawie bonu na kształcenie ustawiczne), finansowania kosztów potwierdzania nabycia wiedzy i umiejętności lub kosztów uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności, pożyczki edukacyjnej, finansowania opłaty pobieranej za postępowanie nostryfikacyjne albo postępowanie w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów na określonym poziomie, finansowanie opłaty za przeprowadzenie postępowania i wydanie decyzji w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego albo do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej. Określono: - elementy wniosków o szkolenie, sfinansowanie kosztów potwierdzania nabycia wiedzy i umiejętności lub kosztów uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności, o pożyczkę edukacyjną; o sfinansowanie opłaty pobieranej za postępowanie nostryfikacyjne albo postępowanie w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów na określonym poziomie, o sfinansowanie opłaty za przeprowadzenie postępowania i wydanie decyzji w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego albo do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej; - elementy skierowania na szkolenie;	

- elementy umowy o sfinansowanie kosztów potwierdzania nabycia wiedzy i umiejętności lub kosztów uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności oraz umowy o pożyczkę edukacyjną; o sfinansowanie opłaty pobieranej za postępowanie nostryfikacyjne albo postępowanie w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów na określonym poziomie, o sfinansowanie opłaty za przeprowadzenie postępowania i wydanie decyzji w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego albo do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej - sposób i kryteria wyboru instytucji szkoleniowej; - tryb realizacji i elementy umowy lub porozumienia między powiatowym urzędem pracy a instytucją szkoleniową; - sposób prowadzenia ewaluacji i dokumentowania realizacji pomocy oraz wskaźniki skuteczności.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Regulowane zagadnienia są na zbyt szczegółowym poziomie, aby można było dokonać adekwatnych porównań międzynarodowych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Bezrobotni i poszukujący pracy	Bezrobotni – osoby ... Poszukujący pracy – osoby ...	Sprawozdanie MRPiPS-01 o rynku pracy	Pomoc zarejestrowanym w urzędach pracy bezrobotnym i poszukującym pracy.
Przedsiębiorcy	2 349 755	GUS, Działalność przedsiębiorstw niefinansowych w 2022 r.	Uelastycznienie form pomocy, zwiększenie roli pracodawców w realizacji form pomocy.
Powiatowe i wojewódzkie urzędy pracy	PUP: 340 WUP: 16	Dane własne MRPiPS	Uelastycznienie i uproszczenie przepisów, ograniczenie biurokracji.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.) i § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2024 r. poz. 806), zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w zakładce „Projekty aktów prawnych” oraz na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy zadań związków zawodowych ani praw i interesów związków pracodawców, projekt nie wymaga zaopiniowania przez reprezentatywne związki zawodowe ani przez reprezentatywne organizacje pracodawców.

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucji dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.), wobec czego nie wymaga zaopiniowania przez RDS.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Pilne procedowanie oraz priorytetowe traktowanie projektowanej regulacji jest zasadne z uwagi na konieczność niezwłocznego wydania rozporządzenia.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2022 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącz nie	

												(0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa oraz budżety jednostek samorządu terytorialnego.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2024 r.)	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
	(dodaj/usuń)											
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Skuteczniejsze wsparcie w zapewnieniu kadr na potrzeby przedsiębiorstw.										
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Skuteczniejsze wsparcie w zapewnieniu kadr na potrzeby przedsiębiorstw.										
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Podniesienie poziomu wykształcenia, jakości życia										

	JST (gminy)	Poprawa jakości wsparcia bezrobotnych i poszukujących pracy przez powiatowe urzędy pracy w nabywaniu wiedzy i umiejętności.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe. Rozporządzenie nie ma wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Projekt rozporządzenia nie wprowadza żadnych dodatkowych obciążeń regulacyjnych poza dotychczas obowiązującymi w tym zakresie. Uelastycznia i upraszcza przepisy co może prowadzić do ograniczenia obciążeń administracyjnych dla podmiotów, na które oddziałuje przedmiotowa regulacja.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane zmiany powinny mieć pozytywny wpływ na rynek pracy: Skuteczniejsza pomoc osobom bezrobotnym i poszukującym pracy w nabywaniu wiedzy i umiejętności i lepsze dopasowanie umiejętności i kwalifikacji osób bezrobotnych i poszukujących pracy do potrzeb pracodawców.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☒ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Planuje się, że projektowane rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ze względu na charakter regulacji nie przewiduje się odrębnej ewaluacji efektów projektu.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA RODZINY, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ ¹⁾

z dnia

**w sprawie szczegółowych warunków organizowania stażu oraz nabywania wiedzy
i umiejętności przez bezrobotnych**

Na podstawie art. 124 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...)
) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy sposób i tryb organizowania stażu ,
- 2) warunki nabywania wiedzy i umiejętności przez bezrobotnych,
- 3) elementy:
 - a) wniosku o organizację stażu,
 - b) programu stażu,
 - c) umowy o organizację stażu,
 - d) skierowania do odbycia stażu,
 - e) wniosku o dodatek do stypendium,
 - f) wniosku o premię,
 - g) zaświadczenia o odbyciu stażu.

§ 2. 1. Organizator stażu zainteresowany przyjęciem bezrobotnych do odbycia stażu, składa do powiatowego urzędu pracy wniosek o zawarcie umowy o zorganizowanie stażu, zawierający:

- 1) dane organizatora obejmujące:
 - a) nazwę lub imię i nazwisko,
 - b) siedzibę i miejsce prowadzenia działalności oraz adres do korespondencji,
 - c) numer NIP lub numer REGON, a w przypadku osoby fizycznej nieposiadającej numeru NIP ani REGON – numer PESEL,
 - d) formę prawną,

¹⁾ Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – praca, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. poz. 2715).

- e) numer telefonu lub e-mail,
- f) imię i nazwisko osoby upoważnionej do reprezentowania organizatora;
- 2) liczbę pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy;
- 3) liczbę przewidywanych miejsc odbywania stażu;
- 4) imię i nazwisko, wykształcenie oraz stanowisko opiekuna bezrobotnego odbywającego staż;
- 5) proponowany okres odbywania stażu;
- 6) opis zadań, jakie będą wykonywane podczas stażu przez bezrobotnego, w tym nazwę zawodu lub specjalności, zgodnie z klasyfikacją zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy, nazwę komórki organizacyjnej i stanowiska pracy oraz zakres zadań zawodowych;
- 7) wymagania dotyczące predyspozycji psychofizycznych i zdrowotnych, poziomu wykształcenia oraz minimalnych kwalifikacji niezbędnych do podjęcia stażu przez bezrobotnego na danym stanowisku pracy;
- 8) godziny pracy, system pracy i rozkład czasu pracy.

2. Organizator może we wniosku, o którym mowa w ust. 1, wskazać także bezrobotnego, którego chce przyjąć na staż, podając jego imię i nazwisko oraz numer PESEL.

§ 3. 1. Powiatowy urząd pracy rozpatruje wnioski o zawarcie umowy o zorganizowanie stażu zgodnie z kolejnością ich wpływu, do wyczerpania limitów środków na dany rok i w terminie 30 dni od dnia otrzymania kompletnego wniosku organizatora informuje go pisemnie o sposobie rozpatrzenia wniosku.

2. W przypadku braków formalnych we wniosku o zawarcie umowy o organizację stażu powiatowy urząd pracy wzywa organizatora do ich usunięcia w wyznaczonym terminie.

§ 4. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia wniosku o zawarcie umowy o organizację stażu dyrektor powiatowego urzędu pracy zawiera z organizatorem umowę, o której mowa w art. 114 ust. 5 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia, zwaną dalej „umową”, określającą w szczególności:

- 1) nazwę firmy lub imię i nazwisko organizatora oraz numer NIP lub REGON, a w przypadku osoby fizycznej nieposiadającej numeru NIP ani numeru REGON – numer PESEL;
- 2) imię i nazwisko oraz numer PESEL osoby upoważnionej do reprezentowania organizatora;
- 3) siedzibę organizatora;

- 4) miejsce odbywania stażu;
- 5) dane bezrobotnego odbywającego staż: imię i nazwisko, numer PESEL, adres;
- 6) imię i nazwisko oraz zajmowane stanowisko opiekuna bezrobotnego odbywającego staż;
- 7) datę rozpoczęcia i zakończenia stażu;
- 8) wymiar czasu pracy na danym stanowisku pracy lub w danym zawodzie, godziny pracy, system pracy i rozkład czasu pracy;
- 9) program stażu;
- 10) prawa i obowiązki osoby bezrobotnej związane z uczestnictwem w stażu;
- 11) zobowiązanie organizatora do zapewnienia należytej realizacji stażu zgodnie z ustalonym programem;
- 12) zobowiązanie organizatora do udostępniania dokumentów dotyczących realizacji stażu oraz ewidencji czasu pracy bezrobotnego odbywającego staż oraz niezwłocznego informowania o wszystkich zmianach danych mających wpływ na realizację umowy;
- 13) zasady porozumiewania się organizatora stażu i bezrobotnego wykonującego staż w formie zdalnej, w tym sposób potwierdzania obecności na stażu przez bezrobotnego wykonującego staż w formie zdalnej;
- 14) zasady kontroli realizacji stażu przez bezrobotnego wykonującego staż w formie zdalnej;
- 15) odwołanie do właściwego rozporządzenia Komisji Europejskiej, które określa warunki dopuszczalności pomocy de minimis;
- 16) skutki nieprzestrzegania przez organizatora warunków umowy;
- 17) inne postanowienia istotne dla stron umowy.

§ 5. Program stażu powinien określać:

- 1) nazwę zawodu lub specjalności, której program dotyczy;
- 2) stanowisko pracy, na którym bezrobotny będzie odbywać staż;
- 3) zakres zadań wykonywanych przez bezrobotnego;
- 4) zakres wiedzy lub umiejętności zawodowych przewidzianych do opanowania;
- 5) wymagania określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego lub standardy wymagań będące podstawą przeprowadzania egzaminu czeladniczego w przypadku stażu zakończonego potwierdzeniem nabycia wiedzy lub umiejętności;
- 6) sposób potwierdzenia zdobytej wiedzy lub umiejętności zawodowych;
- 7) opiekuna stażysty.

§ 6. 1. Osobie kierowanej do odbycia stażu powiatowy urząd pracy wydaje pisemne skierowanie.

2. Skierowanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę powiatowego urzędu pracy i datę wystawienia;
- 2) imię, nazwisko, adres zamieszkania oraz numer PESEL osoby kierowanej do odbycia stażu, a w przypadku osób nieposiadających numeru PESEL – serię i numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 3) nazwę i symbol cyfrowy zawodu zgodny z klasyfikacją zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy oraz nazwę komórki organizacyjnej i stanowiska pracy;
- 4) nazwę i adres organizatora stażu, do którego jest kierowana osoba w celu odbycia stażu;
- 5) datę rozpoczęcia i zakończenia stażu;
- 6) informację o prawach i obowiązkach związanych z uczestnictwem w stażu.

3. Osoba kierowana do odbycia stażu potwierdza pisemnie odbiór skierowania i zapoznania się z jej prawami i obowiązkami.

4. W przypadku zawodów wymagających szczególnych predyspozycji psychofizycznych skierowanie wymaga pozytywnej opinii doradcy zawodowego.

§ 7. 1. Organizator stażu:

- 1) niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni, informuje powiatowy urząd pracy o przypadkach przerwania odbywania stażu, o każdym dniu nieusprawiedliwionej nieobecności bezrobotnego oraz o innych zdarzeniach istotnych dla realizacji programu;
- 2) niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni, po zakończeniu realizacji programu stażu wydaje bezrobotnemu opinię, o której mowa w art. 123 ust. 2 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia zawierającą dane, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 lit. a-d, pkt 4 i pkt 6 oraz informację o realizacji programu stażu;
- 3) dostarcza do powiatowego urzędu pracy w terminie 5 dni po zakończeniu każdego miesiąca stażu listę obecności podpisywaną przez bezrobotnego lub wydruk z elektronicznego systemu ewidencjonowania czasu pracy.

2. Opiekun bezrobotnego odbywającego staż udziela bezrobotnemu wskazówek i pomocy w wypełnianiu powierzonych zadań i potwierdza własnoręcznym podpisem opinię, o której mowa w art. 123 ust. 2 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia.

§ 8. 1. Osoba, która odbyła staż, o którym mowa w art. 119 ust. 1 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia, po uzyskaniu dokumentu potwierdzającego nabycie

wiedzy i umiejętności składa w powiatowym urzędzie pracy wniosek o wypłatę dodatku do stypendium, o którym mowa w art. 121 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia.

2. Wniosek o wypłatę dodatku zawiera:

- 1) imię i nazwisko uczestnika stażu oraz numer PESEL, a w przypadku osób nieposiadających numeru PESEL – serię i numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 2) dane organizatora stażu, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1;
- 3) wskazanie okresu odbywania stażu oraz datę uzyskania przez uczestnika stażu dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności;
- 4) wskazanie rachunku bankowego uczestnika stażu, na który powinny być przekazane środki finansowe.

3. Do wniosku o wypłatę dodatku do stypendium uczestnik stażu dołącza dokumenty, o których mowa w art. 121 ust. 4 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia.

4. Powiatowy urząd pracy wypłaca uczestnikowi stażu dodatek do stypendium w wysokości i na zasadach określonych w art. 121 ust. 2 i 3 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia na wskazany rachunek bankowy, w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku o przyznanie dodatku do stypendium.

§ 9. 1. Organizator stażu składa w powiatowym urzędzie pracy wniosek o wypłatę premii po uzyskaniu przez uczestnika stażu dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności, o której mowa w art. 122 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia, zwany dalej „wnioskiem o wypłatę premii”.

2. Wniosek o wypłatę premii zawiera:

- 1) imię, nazwisko i numer PESEL uczestnika stażu, który uzyskał w terminie, o którym mowa w art. 122 ust. 1 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia, dokument potwierdzający nabycie wiedzy i umiejętności, a w przypadku osób nieposiadających numeru PESEL – serię i numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 2) wskazanie okresu odbywania stażu przez uczestnika stażu oraz datę uzyskania przez uczestnika stażu dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności;
- 3) wskazanie rachunku bankowego organizatora stażu, na który powinny być przekazane środki finansowe.

3. Do wniosku o wypłatę premii organizator stażu dołącza:

- 1) zaświadczenia lub oświadczenie o pomocy de minimis, w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702 oraz z 2024 r. poz. 1635);
- 2) informacje określone w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej;
- 3) kopię dokumentu potwierdzającego oznaczenie formy prawnej prowadzonej działalności – w przypadku braku wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego lub Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej;
- 4) program stażu lub efekty uczenia się podczas odbywania stażu, których opanowanie będzie sprawdzane w procesie potwierdzania nabytej wiedzy i umiejętności;
- 5) wzór dokumentu potwierdzającego kompetencje nabyte przez uczestników stażu, wystawianego przez organizatora stażu, o ile nie wynika on z przepisów powszechnie obowiązujących.

3. Powiatowy urząd pracy przekazuje środki Funduszu Pracy z tytułu premii po uzyskaniu przez uczestnika stażu dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności w wysokości i na zasadach określonych w art. 122 ust. 2 i 3 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia na rachunek bankowy wskazany przez organizatora stażu, w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku o przyznanie premii.

§ 11. 1. Bezrobotny w terminie 7 dni od dnia otrzymania opinii, o której mowa w art. 123 ust. 2 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia, przedkłada tę opinię w powiatowym urzędzie pracy.

2. Dyrektor PUP niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 7 dni, wydaje bezrobotnemu zaświadczenie o odbyciu stażu.

3. Zaświadczenie o odbyciu stażu, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) nazwę i adres powiatowego urzędu pracy i datę wystawienia;
- 2) imię, nazwisko, datę i miejsce urodzenia, adres zamieszkania oraz numer PESEL osoby kierowanej do odbycia stażu, a w przypadku osób nieposiadających numeru PESEL – serię i numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 3) datę rozpoczęcia i zakończenia stażu;
- 4) nazwę i adres organizatora stażu, do którego jest kierowana osoba w celu odbycia stażu;
- 5) nazwę i symbol cyfrowy zawodu zgodny z klasyfikacją zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy oraz nazwę komórki organizacyjnej i stanowiska pracy;

6) zakres zadań zawodowych, jakie były wykonywane podczas stażu przez bezrobotnego.

§ 12. Finansowanie kosztów premii, o której mowa w § 9, udzielanej podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą w rozumieniu prawa konkurencji Unii Europejskiej, stanowi pomoc de minimis, o której mowa we właściwych przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy de minimis oraz pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

**MINISTER RODZINY, PRACY
I POLITYKI SPOŁECZNEJ**

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 20 sierpnia 2009 r. w sprawie szczegółowych warunków odbywania stażu przez bezrobotnych (Dz. U. Nr 142, poz. 1160), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 456 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz.).

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 124 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...), nakładającego na ministra właściwego do spraw pracy obowiązek określenia szczegółowego sposobu i trybu organizowania stażu oraz warunków nabywania wiedzy i umiejętności przez bezrobotnych.

Projekt rozporządzenia określa:

- 1) elementy wniosku o organizację stażu;
- 2) elementy programu stażu;
- 3) elementy umowy o organizację stażu;
- 4) elementy skierowania do odbycia stażu;
- 5) elementy wniosku o dodatek do stypendium dla uczestnika stażu oraz wniosku o premię dla organizatora stażu, które stosowane są przy stażach, które zakończą się egzaminem przeprowadzanym przez uprawnioną instytucję i uzyskaniem przez uczestnika stażu dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności;
- 6) elementy zaświadczenia o ukończeniu stażu.

Projektowane rozporządzenie zachowuje większość rozwiązań, określonych w obowiązującym obecnie rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 20 sierpnia 2009 r. w sprawie szczegółowych warunków odbywania stażu przez bezrobotnych (Dz. U. poz. 1160), uwzględnia jednak modyfikacje związane z realizacją stażu wprowadzonych ustawą z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia.

Wiele przepisów znajdujących się obecnie w przepisach wykonawczych uzyskało rangę ustawową. Nowym rozwiązaniem w zakresie staży wprowadzonym ustawą z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia jest umożliwienie zakończenia stażu potwierdzeniem nabycia wiedzy lub umiejętności. W związku z tym projektowane rozporządzenie określa szczegółowo sposób wypłacania premii organizatorowi stażu, która przysługuje po uzyskaniu przez uczestnika stażu dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności, a także sposób wypłacania dodatku do stypendium uczestnikowi stażu, który uzyskał dokument potwierdzający nabycie wiedzy i umiejętności.

Projektowane rozporządzenie reguluje również procedurę związaną z odbywaniem stażu w formie zdalnej, co jest nowym rozwiązaniem wprowadzonym w ustawie z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia w zakresie realizacji stażu.

Proponuje się, aby rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, nie podlega zatem notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projektowana regulacja nie będzie wymagała notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702, z późn. zm.). Projekt rozporządzenia jest zgodny z obowiązującymi regulacjami Unii Europejskiej w tym zakresie i nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia nie narusza przepisów prawa Unii Europejskiej dotyczących równego traktowania kobiet i mężczyzn.

Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.) i § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2024 r. poz. 806), zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w zakładce „Projekty aktów prawnych” oraz na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny oraz na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Projekt nie stwarza zagrożeń korupcyjnych.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie szczegółowych warunków organizowania stażu oraz nabywania wiedzy i umiejętności przez bezrobotnych Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pani Agnieszka Dziemianowicz-Bąk, Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pani Ewa Flaszyńska – Dyrektor Departamentu Rynku Pracy w MRPiPS Pan Mikołaj Tarasiuk – Zastępca Dyrektora Departamentu Rynku Pracy w MRPiPS, Tel. 538 117 670	Data sporządzenia Kliknij tutaj, aby wprowadzić datę. Źródło: Upoważnienie ustawowe zawarte w art. 124 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...) Nr w wykazie prac

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Przepis art. 124 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia przewiduje upoważnienie dla ministra właściwego do spraw pracy do wydania rozporządzenia określającego szczegółowy sposób i tryb organizowania stażu oraz warunki nabywania wiedzy i umiejętności przez bezrobotnych.

Projektowana regulacja zastąpi obecnie obowiązujące rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 20 sierpnia 2009 r. w sprawie szczegółowych warunków odbywania stażu przez bezrobotnych (Dz. U. poz. 1160).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozporządzenie reguluje sposób i tryb aktywizacji bezrobotnych w formie stażu z możliwością odbywania stażu w formie rozszerzonej, który może być zakończony potwierdzeniem nabycia wiedzy lub umiejętności przeprowadzanym przez uprawnioną instytucję.

Projekt rozporządzenia określa elementy dokumentów stosowanych przy organizacji stażu, w tym elementy wniosku i umowy o organizację stażu, programu stażu, skierowania do odbycia stażu i zaświadczenia o odbyciu stażu oraz elementy nowych dokumentów: wniosku o dodatek do stypendium dla uczestnika stażu i wniosku o premię dla organizatora stażu, które będą miały zastosowanie przy realizacji stażu, który zakończy się egzaminem przeprowadzanym przez uprawnioną instytucję i uzyskaniem przez uczestnika stażu dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności. Regulacje te są zgodne z regulacjami zawartymi w ustawie z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia.

Projektowane rozporządzenie reguluje również procedurę związaną z odbywaniem stażu w formie zdalnej, co jest nowym rozwiązaniem wprowadzonym w ustawie z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia w zakresie realizacji stażu.

Wprowadza się też przy okazji wiele zmian porządkowych i dostosowujących do obowiązujących przepisów prawa.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Regulowane zagadnienia są na zbyt szczegółowym poziomie, aby można było dokonać adekwatnych porównań międzynarodowych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Bezrobotni	Bezrobotni – osób	Sprawozdanie MRPiPS-01 o rynku pracy	Pomoc osobom bezrobotnym, niepełnosprawnym poszukującym pracy niepozostającym w zatrudnieniu oraz osobom skierowanym do powiatowego urzędu pracy przez organ rentowy w celu poddania się przekwalifikowaniu zawodowemu.

Pracodawcy i przedsiębiorcy	2 924 091 tys. liczba aktywnych płatników składek w ubezpieczeniu zdrowotnym (stanu na dzień 31 grudnia 2023 r.)	Informacja uzyskana w ZUS.	Uelastycznienie form pomocy, zwiększenie roli pracodawców w realizacji form pomocy.
Powiatowe i wojewódzkie urzędy pracy	356	Dane własne MRiPS	Uelastycznienie i uproszczenie przepisów, ograniczenie biurokracji.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do zaopiniowania do następujących partnerów społecznych:

– na podstawie art. 19 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 854) do:

- 1) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych;
- 2) Forum Związków Zawodowych;
- 3) NSZZ „Solidarność”;

– na podstawie art. 16 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2022 r. poz. 97) do:

- 1) Związku Pracodawców – Business Centre Club;
- 2) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) Konfederacji „Lewiatan”;
- 4) Związku Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 5) Związku Rzemiosła Polskiego;
- 6) Federacji Przedsiębiorców Polskich.

Projekt rozporządzenia zostanie również przekazany do zaopiniowania Radzie Dialogu Społecznego – na podstawie art. 5 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.) oraz Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego – na podstawie art. 3 pkt. 5 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. z 2024 r. poz. 949).

W ramach konsultacji publicznych projekt został przekazany do:

1. Związku Powiatów Polskich;
2. Związku Miast Polskich/ Unia Metropolii Polskich;
3. Związku Gmin Wiejskich RP;
4. Związku Województw RP;
5. Krajowej Izby Gospodarczej;
6. Polskiej Izby Handlowej;
7. Ogólnopolskiej Federacji Organizacji Pozarządowych;
8. Komendy Głównej OHP;
9. Forum Odpowiedzialnego Biznesu;
10. Polskiej Izby Firm Szkoleniowych.

W ramach opiniowania projekt został przekazany do:

1. Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
2. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
3. Prezesa Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej;
4. Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego;
5. Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych;
6. Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego;
7. Głównego Inspektora Pracy;
8. Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców;
9. Rady Rynku Pracy.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806), projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa

Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w zakładce „Projekty aktów prawnych” oraz na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa oraz budżety jednostek samorządu terytorialnego.											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki w ujęciu niepieniężnym rozwiązań wprowadzanych projektem rozporządzenia								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Skuteczniejsze wsparcie w zapewnieniu kadr na potrzeby przedsiębiorstw						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Skuteczniejsze wsparcie w zapewnieniu kadr na potrzeby przedsiębiorstw						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	osoby niepełnosprawne i osoby starsze	.						
Niemierzalne		Poprawa jakości wsparcia bezrobotnych przez powiatowe urzędy pracy w nabywaniu doświadczenia zawodowego oraz wiedzy i umiejętności -						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.						

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane zmiany powinny mieć pozytywny wpływ na rynek pracy: - Skuteczniejsza pomoc osobom bezrobotnym w nabywaniu doświadczenia zawodowego oraz wiedzy i umiejętności, a także lepsze dopasowanie umiejętności i kwalifikacji osób bezrobotnych i poszukujących pracy do potrzeb pracodawców.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne: ...	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Planuje się, że projektowane rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ze względu na charakter regulacji nie przewiduje się odrębnej ewaluacji efektów projektu.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA RODZINY, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ ¹⁾

z dnia

w sprawie Krajowego Funduszu Szkoleniowego

Na podstawie art. 133 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób i tryb przyznawania środków Krajowego Funduszu Szkoleniowego, zwanego dalej „KFS”, w tym:

- 1) elementy wniosku podmiotu ubiegającego się o finansowanie działań ze środków KFS oraz rodzaje dołączanych do niego informacji;
- 2) procedurę naboru wniosków o finansowanie działań ze środków KFS;
- 3) elementy umowy na finansowanie działań ze środków KFS.

§ 2. 1. Wnioskodawca składa wniosek o dofinansowanie ze środków KFS wraz z wymaganymi załącznikami do powiatowego urzędu pracy właściwego ze względu na siedzibę wnioskodawcy lub miejsce działalności zawierający:

- 1) dane wnioskodawcy: nazwę podmiotu lub imię i nazwisko osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą, adres siedziby i miejsce prowadzenia działalności, numer identyfikacji podatkowej, oraz oznaczenie przeważającego rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej według PKD, informację o liczbie zatrudnionych pracowników, imię i nazwisko osoby wskazanej przez wnioskodawcę do kontaktów, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej;
- 2) wskazanie działań, o których mowa w art. 125 ust. 10 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia, zwanej dalej „ustawą”, liczby osób, których wydatek dotyczy, form kształcenia ustawicznego, kosztów kształcenia ustawicznego na jednego uczestnika oraz terminu realizacji wskazanych działań;
- 3) imienną listę osób, których wydatek dotyczy wraz z numerami PESEL;

¹⁾ Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – praca, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. poz. 2715).

- 4) określenie całkowitej wysokości wydatków na działania, o których mowa w art. 125 ust. 10 ustawy, wnioskowaną wysokość środków z KFS oraz wysokość wkładu własnego wnoszonego przez wnioskodawcę;
 - 5) uzasadnienie potrzeby odbycia kształcenia ustawicznego, przy uwzględnieniu obecnych lub przyszłych potrzeb oraz obowiązujących priorytetów wydatkowania środków KFS;
 - 6) uzasadnienie wyboru realizatora usługi kształcenia ustawicznego finansowanej ze środków KFS wraz z informacjami o:
 - a) nazwie i siedzibie realizatora usługi kształcenia ustawicznego,
 - b) posiadaniu przez instytucję szkoleniową wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. z 2024 r. poz. 419) w zakresie świadczenia usług szkoleniowych,
 - c) posiadaniu przez realizatora usługi kształcenia ustawicznego certyfikatów jakości oferowanych usług kształcenia ustawicznego, a w przypadku kursów – posiadaniu dokumentu, na podstawie którego prowadzi on pozaszkolne formy kształcenia ustawicznego, jeżeli informacja ta nie jest dostępna w publicznych rejestrach elektronicznych,
 - d) nazwie i liczbie godzin kształcenia ustawicznego,
 - e) cenie usługi kształcenia ustawicznego w porównaniu z ceną podobnych usług oferowanych na rynku, o ile są dostępne;
2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, podmiot dołącza:
- 1) zaświadczenia lub oświadczenie o pomocy de minimis, w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702 oraz z 2024 r. poz. 1365);
 - 2) informacje określone w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej;
 - 3) kopię dokumentu potwierdzającego oznaczenie formy prawnej prowadzonej działalności – w przypadku braku wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego lub Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej;
 - 4) program kształcenia ustawicznego lub efekty uczenia się, których opanowanie będzie sprawdzane w procesie potwierdzania nabytej wiedzy i umiejętności;

5) wzór dokumentu potwierdzającego kompetencje nabyte przez uczestników, wystawianego przez realizatora usługi kształcenia ustawicznego, o ile nie wynika on z przepisów powszechnie obowiązujących.

§ 3. 1. Starosta niezwłocznie po uzyskaniu od marszałka województwa informacji o limicie środków KFS, o którym mowa w art. 286 ust. 3 ustawy, organizuje nabór wniosków o przyznanie środków z KFS na sfinansowanie kosztów kształcenia ustawicznego, o których mowa w art. 125 ust. 10, przez ogłoszenie na tablicy informacyjnej w siedzibie powiatowego urzędu pracy oraz w postaci elektronicznej z wykorzystaniem stron internetowych urzędu, wskazując priorytety wydatkowania środków KFS na dany rok oraz termin rozpoczęcia i zakończenia naboru wniosków.

2. Nabór, o którym mowa w ust. 1, jest powtarzany do wyczerpania ustalonego limitu środków, o którym mowa w art. 288 ustawy. O liczbie ogłaszanych naborów decyduje ogłaszający powiatowy urząd pracy.

3. Informacja o naborze, o którym mowa jest w ust. 1, ogłaszana jest co najmniej na 14 dni przed rozpoczęciem naboru.

4. Czas trwania naboru nie może trwać mniej niż 14 dni.

5. Jeżeli co najmniej jeden przeprowadzony nabór nie wyczerpie dostępnego dla powiatowego urzędu pracy limitu starosta może ogłosić nabór na pozostałe środki bez konieczności spełniania priorytetów przyjętych na dany rok.

§ 4. Starosta przekazuje do ministra właściwego do spraw pracy oraz marszałka województwa informacje o zapotrzebowaniu na środki z KFS do wysokości wyznaczonych limitów sukcesywnie, w miarę pozytywnie rozpatrzonych wniosków.

§ 5. 1. Starosta rozpatruje wnioski wraz załącznikami, o których mowa w § 2 ust. 2, złożone w terminie, o którym mowa w § 3.

2. W przypadku gdy wniosek jest wypełniony nieprawidłowo, starosta wyznacza podmiotowi ubiegającemu się o finansowanie działań ze środków KFS termin nie krótszy niż 7 dni i nie dłuższy niż 14 dni do jego poprawienia.

3. Wniosek pozostawia się bez rozpatrzenia, o czym informuje się wnioskodawcę na piśmie, w przypadku:

- 1) niepoprawienia wniosku we wskazanym terminie lub
- 2) niedołączenia załączników wymaganych zgodnie z § 2 ust.2.

4. W przypadku negatywnego rozpatrzenia wniosku starosta uzasadnia odmowę dofinansowania ze środków KFS wnioskowanego kształcenia ustawicznego.

§ 6. 1. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia wniosku starosta zawiera z podmiotem ubiegającym się o finansowanie działań ze środków KFS umowę określającą:

- 1) strony umowy oraz datę i miejsce jej zawarcia;
- 2) okres obowiązywania umowy;
- 3) wysokość środków z KFS na finansowanie działań, o których mowa we wniosku;
- 4) numer rachunku bankowego wnioskodawcy, na które będą przekazywane środki z KFS, oraz termin ich przekazania;
- 5) sposób i termin rozliczenia otrzymanych środków oraz rodzaje dokumentów potwierdzających wydatkowanie środków w tym:
 - a) listę osób, które rozpoczęły kurs, studia podyplomowe lub przystąpiły do potwierdzenia nabytej wiedzy i umiejętności lub uzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności - finansowane z udziałem środków z KFS,
 - b) listę osób, które ukończyły z wynikiem pozytywnym kurs, studia podyplomowe lub potwierdziły nabytą wiedzę i umiejętności lub uzyskały dokument potwierdzający nabycie wiedzy i umiejętności - finansowane z udziałem środków z KFS, wraz z właściwym dokumentem;
- 6) warunki wypowiedzenia lub odstąpienia od umowy;
- 7) warunki zwrotu przez podmiot ubiegający się o finansowanie działań ze środków KFS środków w przypadku niepodjęcia lub nieukończenia kształcenia, lub nieprzystąpienia do procesu potwierdzenia nabytej wiedzy i umiejętności lub nieuzyskania dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności określonych w art. 131 ust 2 ustawy;
- 8) warunki zwrotu przez podmiot środków niewykorzystanych lub wykorzystanych niezgodnie z umową;
- 9) warunki zwrotu środków w przypadku niedotrzymania zobowiązań, o których mowa w art. 127 ustawy;
- 10) sposób kontroli wykonywania umowy i postępowania w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w wykonywaniu umowy;
- 11) odwołanie do właściwego rozporządzenia Komisji Europejskiej, które określa warunki dopuszczalności pomocy de minimis;
- 12) zobowiązanie wnioskodawcy do przekazania na żądanie starosty danych dotyczących liczby osób objętych działaniami finansowanymi z udziałem środków z KFS, w podziale

według tematyki kształcenia ustawicznego, płci, grup wieku 15–24 lata, 25–34 lata, 35–44 lata, 45 lat i więcej, poziomu wykształcenia oraz liczby osób pracujących w szczególnych warunkach lub wykonujących prace o szczególnym charakterze;

13) zobowiązanie wnioskodawcy do udziału na żądanie starosty, wojewódzkiego urzędu pracy lub ministra w badaniach efektywności KFS w tym przekazania listy osób, które ukończyły dofinansowaną formę kształcenia pozostającą w zatrudnieniu 3 miesięcy po ukończeniu dofinansowanej formy.

2. Do umowy dołącza się jako jej integralną część wniosek, o którym mowa w § 2 ust. 1.

3. Umowa może zostać zawarta tylko na działania wymienione w art. 125 ust. 11 ustawy, które jeszcze się nie rozpoczęły.

§ 7. Finansowanie kosztów kształcenia ustawicznego, udzielane podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą w rozumieniu prawa konkurencji Unii Europejskiej, stanowi pomoc de minimis, o której mowa we właściwych przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy de minimis oraz pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. ²⁾

**MINISTER RODZINY, PRACY
I POLITYKI SPOŁECZNEJ**

² Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 maja 2014 r. w sprawie przyznawania środków z Krajowego Funduszu Szkoleniowego (Dz. U. z 2018 r. poz. 117), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 456 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...).

U Z A S A D N I E N I E

Projekt rozporządzenia jest wykonaniem upoważnienia zawartego w art. 133 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz.)

Na podstawie wskazanego wyżej przepisu, minister właściwy do spraw pracy jest obowiązany do wydania rozporządzenia określającego szczegółowy sposób i tryb przyznawania środków KFS, a w tym:

- 1) elementów wniosku podmiotu ubiegającego się o finansowanie działań ze środków KFS;
- 2) procedury naboru wniosków o finansowanie działań ze środków KFS;
- 3) elementów umowy na finansowanie działań ze środków KFS.

Projekt rozporządzenia zachowuje większość rozwiązań, określonych w obowiązującym rozporządzeniu w sprawie przyznawania środków z Krajowego Funduszu Szkoleniowego, uwzględnia jednak modyfikacje wynikające z ustawowego rozszerzenia grupy docelowej (nie tylko do pracodawców i ich pracowników ale również osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą oraz osób świadczących usługi na podstawie umów cywilnoprawnych), wprowadzenia nowych limitów wydatkowania środków, wprowadzenia obowiązku utrzymania miejsca pracy przez beneficjenta KFS przez określony okres czasu, konieczności posiadania przez instytucje szkoleniowe wpisu do Bazy Usług Rozwojowych oraz obowiązku badań efektywności KFS przez starostę, wojewódzki urząd pracy lub ministra. Z rozporządzenia do ustawy przeniesiono natomiast przepisy dotyczące kryteriów oceny wniosków.

W § 2 projektowanego rozporządzenia wymienione zostały elementy wniosku o dofinansowanie. Dodano informację o posiadaniu wpisu do Bazy Usług Rozwojowych oraz imienną listę uczestników, z uwagi na wprowadzenie w ustawie przepisu ograniczającego wysokość wydatków na kształcenie ustawiczne ze środków KFS na osobę w danym roku (ust. 1). W ust. 2 bez zmian pozostawiono listę załączników do wniosku.

W § 3 określono procedurę naboru wniosków.

W § 4 określono sposób przekazywania przez starostę informacji o zapotrzebowaniu na środki KFS.

W § 5 określono sposób rozpatrywania wniosków, w tym terminy na ewentualnie poprawienie wniosku przez wnioskodawcę (ust. 2) oraz przesłanki pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia (ust. 3) i konieczność uzasadnienia negatywnej oceny wniosku (ust. 4). Zrezygnowano natomiast możliwość negocjowania z wnioskodawcą ceny usługi kształcenia ustawicznego, liczby osób objętych kształceniem ustawicznym, realizatora usługi, programu kształcenia ustawicznego lub zakresu egzaminu, co wynika z ustawowego wprowadzenia limitów dofinansowania dla jednego wnioskodawcy w zależności od liczby zatrudnianych pracowników.

W § 6 określono elementy umowy o dofinansowanie, zawieranej z wnioskodawcą po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku. W odniesieniu do dotychczas obowiązujących przepisów dodano jako przesłankę zwrotu środków niedotrzymanie zobowiązania do utrzymania miejsca pracy, ograniczono ilość danych przekazywanych przez podmiot dotyczących osób szkolących się, jednocześnie zobowiązując wnioskodawcę do udziału na żądanie starosty/ WUP/ Ministra w badaniach efektywności KFS, (ust. 1). W ust. 2 pozostawiono wniosek jako integralną część umowy, a w ust. 3 utrzymano warunek zawarcia tylko na działania, które się jeszcze nie rozpoczęły.

Z § 7 wynika natomiast, iż finansowanie kosztów kształcenia ustawicznego, udzielane podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą w rozumieniu prawa konkurencji Unii Europejskiej, stanowi pomoc de minimis.

W § 8 określono datę wejścia w życie projektowanego rozporządzenia. Planuje się, że projektowane rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia nie narusza przepisów prawa Unii Europejskiej dotyczących równego traktowania kobiet i mężczyzn.

Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.) i § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2024 r. poz. 806), zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w zakładce „Projekty aktów prawnych” oraz na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

W projekcie ustawy przewidziane zostały rozwiązania prawne, które powodują zminimalizowanie zagrożeń korupcyjnych.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie Krajowego Funduszu Szkoleniowego Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Agnieszka Dziemianowicz - Bąk – Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Ewa Flaszyńska – Dyrektor Departamentu Rynku Pracy w MRPiPS Mikołaj Tarasiuk – Zastępca Dyrektora Departamentu Rynku Pracy w MRPiPS, Tel. 538117670	Data sporządzenia Źródło: art. 133 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz.U. poz. ...) Nr w wykazie prac

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Artykuł 133 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...), nakłada na ministra właściwego do spraw pracy obowiązek określenia szczegółowego sposobu i trybu przyznawania środków Krajowego Funduszu Szkoleniowego (KFS).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Niezbędne jest podjęcie działań legislacyjnych zmierzających do wydania rozporządzenia w sprawie trybu i sposobu przyznawania środków z KFS.

W projektowanym rozporządzeniu określono sposób działania powiatowych urzędów pracy przy przyznawaniu i wydatkowaniu środków KFS w tym:

- 1) elementy wniosku podmiotu ubiegającego się o finansowanie działań ze środków KFS,
- 2) procedurę naboru wniosków o finansowanie działań ze środków KFS,
- 3) elementy umowy na finansowanie działań ze środków KFS.

Proponowane rozwiązania pozwolą na uproszczenie i ujednolicenie procedur związanych z funkcjonowaniem KFS.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Regulowane zagadnienia są na zbyt szczegółowym poziomie, aby można było dokonać adekwatnych porównań międzynarodowych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Osoby pracujące	17 205 000	Badanie BAEL – II kw. 2024	Zwiększenie możliwości dostosowywania posiadanej wiedzy i umiejętności do wymogów rynku pracy
Przedsiębiorcy	2 349 755	GUS, Działalność przedsiębiorstw niefinansowych w 2022 r.	Uelastycznienie form pomocy, zwiększenie dostępu do form pomocy.
Powiatowe i wojewódzkie urzędy pracy	356	Dane własne MRPiPS	Uelastycznienie i uproszczenie przepisów, ograniczenie biurokracji.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt został przygotowany z uwzględnieniem uwag oraz rekomendacji przygotowywanych między innymi przez urzędy pracy. Były one pozyskiwane w formie ankiety wypełnianej przez urzędy pracy, w której urzędy miały możliwość ocenić dotychczasowe przepisy kierujące funkcjonowaniem Funduszu oraz zaproponować rozwiązania pozwalające na ułatwienia

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]

Źródła finansowania	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa oraz budżety jednostek samorządu terytorialnego.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

[illegible]

Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże i średnie przedsiębiorstwa	Skuteczniejsze wsparcie w zapewnieniu kadr na potrzeby przedsiębiorstw						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Skuteczniejsze wsparcie w zapewnieniu kadr na potrzeby przedsiębiorstw						
	Osoby pracujące	Zwiększona możliwość zdobycia nowych adekwatnych do wymogów rynku pracy kwalifikacji a co za tym idzie zmniejszenie ryzyka straty pracy i wypadnięcia z rynku pracy						
Niemierzalne		Poprawa jakości wsparcia osób pracujących przez powiatowe urzędy pracy w nabywaniu potrzebnej wiedzy i umiejętności.						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu			
X nie dotyczy			
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Komentarz:			
9. Wpływ na rynek pracy			
Projektowane zmiany powinny mieć pozytywny wpływ na rynek pracy: - Wzrost zainteresowania zarówno ze strony przedsiębiorców jak i osób wykonujących pracę różnymi formami kształcenia ustawicznego Skuteczniejsza pomoc osobom pracującym w nabywaniu nowej wiedzy i umiejętności a przez to lepsze dopasowanie umiejętności i kwalifikacji osób pracujących do potrzeb rynku pracy i gospodarki.			
10. Wpływ na pozostałe obszary			
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe		☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	
		☐ informatyzacja ☐ zdrowie	
Omówienie wpływu	Brak wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego			
Planuje się, że projektowane rozporządzenie wejdzie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.			
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?			
Ze względu na charakter regulacji nie przewiduje się odrębnej ewaluacji efektów projektu.			
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)			
Brak			

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA RODZINY, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾
z dnia
w sprawie wniosków o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej, o refundację
kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy oraz realizacji umów w tym
zakresie

Na podstawie art. 160 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. ...),
zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób składania i rozpatrywania wniosków o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej i refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy;
- 2) informacje zawarte we wniosku o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej i we wniosku o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy oraz dokumenty składane z wnioskiem;
- 3) formy zabezpieczenia umowy;
- 4) sposób realizacji umowy o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej oraz umowy o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, w tym sposób rozliczania wydatków.

§ 2. 1. Bezrobotny, absolwent CIS, absolwent KIS, poszukujący pracy niezatrudniony i niewykonujący innej pracy zarobkowej opiekun osoby niepełnosprawnej, zwany dalej opiekunem, mogą złożyć do starosty właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub pobytu wnioskującego albo ze względu na planowane miejsce prowadzenia działalności gospodarczej wniosek o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej, w tym na pokrycie kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa związanych z podjęciem tej działalności, zwane dalej dofinansowaniem.

2. Wniosek o dofinansowanie zawiera:

- 1) dane dotyczące bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS, opiekuna:

¹⁾ Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – praca na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. poz. 2715).

- a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) numer PESEL, a w przypadku jego braku – rodzaj identyfikatora osobistego w krajach Unii Europejskiej / Europejskiego Obszaru Gospodarczego (UE/EOG), kraj wydający identyfikator i identyfikator albo rodzaj, seria i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość,
 - c) serię i numer dowodu osobistego, o ile posiada,
 - d) adres zamieszkania oraz adres do korespondencji,
 - e) adres poczty elektronicznej i numer telefonu, o ile posiada;
- 2) kwotę wnioskowanego dofinansowania;
 - 3) rodzaj planowanej działalności gospodarczej;
 - 4) symbol podklasy rodzaju działalności określony zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności (PKD);
 - 5) opis planowanej działalności, w tym informacje o niezbędnych uprawnieniach, pozwoleniach, licencjach lub koncesjach;
 - 6) informacje o wykształceniu, ukończonych szkoleniach, doświadczeniu zawodowym lub umiejętnościach przydatnych do wykonywania planowanej działalności;
 - 7) kalkulację kosztów związanych z podjęciem działalności gospodarczej oraz źródła ich finansowania;
 - 8) szczegółową specyfikację wydatków do poniesienia w ramach dofinansowania, przeznaczanych na zakup towarów i usług, w szczególności na zakup środków trwałych, urządzeń, maszyn, materiałów, towarów, materiałów reklamowych, wartości niematerialnych lub prawnych, pozyskanie lokalu, usług, pokrycie kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa związanych z podjęciem działalności gospodarczej;
 - 9) proponowaną formę lub formy zabezpieczenia zwrotu dofinansowania;
 - 10) podpis bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS, opiekuna.

3. Do wniosku o dofinansowanie bezrobotny dołącza oświadczenia o:

- 1) niekaralności w okresie ostatnich 2 lat za przestępstwo składania fałszywych zeznań lub oświadczeń, przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów lub przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym na podstawie ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2024 r. poz. 17), za przestępstwo skarbowe na podstawie ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2024 r. poz. 628, 850 i 879) lub za odpowiedni czyn zabroniony określony w przepisach prawa obcego;
- 2) niewykonywaniu za granicą działalności gospodarczej i niepozostawianiu w okresie zawieszenia wykonywania tej działalności gospodarczej;

- 3) nieskorzystaniu z bezzwrotnych środków publicznych na podjęcie działalności gospodarczej, założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej;
- 4) nieskorzystaniu z umorzenia pożyczki w części, o którym mowa w art. 187 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia, zwanej dalej „ustawą”;
- 5) niezłożeniu do innego starosty wniosku o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej lub wniosku o jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej.

4. Do wniosku o dofinansowanie opiekun dołącza oświadczenia wnioskodawcy, o których mowa w ust. 3 pkt 1, 3-5 oraz oświadczenie o niewykonywaniu działalności gospodarczej i niepozostawianiu w okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej.

5. Do wniosku o dofinansowanie absolwenci CIS, absolwenci KIS dołączają oświadczenia, o których mowa w ust. 3 pkt 1–5.

6. Do wniosku o dofinansowanie dołącza się wszystkie zaświadczenia o pomocy *de minimis*, pomocy *de minimis* w rolnictwie i pomocy *de minimis* w rybołówstwie, jakie wnioskodawca otrzymał w okresie, o którym mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L 2023/2831 z 15.12.2023), zwanego dalej „rozporządzeniem 2023/2831”, albo oświadczenie o wielkości tej pomocy otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenie o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie; oraz informacje określone w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702 oraz z 2024 r. poz. 1365).

§ 3. 1. Wniosek o dofinansowanie może być uwzględniony, jeżeli jest kompletny i prawidłowo sporządzony, zostały załączone dokumenty, o których mowa odpowiednio w § 2 ust. 3-6, osoba składająca wniosek spełnia warunki określone odpowiednio w art. 148 ustawy, a starosta dysponuje środkami na jego sfinansowanie.

2. W razie stwierdzenia braków we wniosku o dofinansowanie starosta wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 7 dni, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania.

3. O uwzględnieniu lub odmowie uwzględnienia wniosku o dofinansowanie starosta powiadamia osobę, która go złożyła w formie pisemnej w terminie 30 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku. W przypadku nieuwzględnienia wniosku starosta podaje przyczynę odmowy.

§ 4. 1. Umowa o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej powinna być zawarta w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

2. W przypadku umowy o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej:

- 1) za datę rozpoczęcia działalności gospodarczej uznaje się datę określoną w umowie zawartej przez starostę z bezrobotnym, absolwentem CIS, absolwentem KIS lub poszukującym pracy;
- 2) środki podlegają przekazaniu przez starostę w terminie określonym w umowie, w okresie od dnia zawarcia umowy do dnia rozpoczęcia działalności gospodarczej.

3. Rozliczenie otrzymanych środków, o którym mowa w art. 151 ust. 1 pkt 1 ustawy składane jest w terminie 2 miesięcy od dnia rozpoczęcia działalności gospodarczej przez bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS lub opiekuna.

4. Rozliczenie otrzymanych środków na dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej dokonywane jest na podstawie zestawienia wydatków na poszczególne towary i usługi, sporządzonego na podstawie opłaconych faktur lub innych równoważnych dokumentów księgowych, z wyszczególnieniem kwot podatku od towarów i usług.

5. Starosta może przedłużyć terminy na wydatkowanie lub rozliczenie otrzymanych środków w przypadku gdy za ich przedłużeniem przemawiają względy społeczne, w szczególności przypadki losowe i sytuacje niezależne od bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS lub opiekuna.

6. Starosta na wniosek bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS lub opiekuna uznaje w rozliczeniu za prawidłowo poniesione również wydatki odbiegające od zawartych w szczegółowej specyfikacji wydatków do poniesienia, o której mowa w § 2 ust. 2 pkt 8, mieszczące się w kwocie przyznanego dofinansowania, jeżeli stwierdzi zasadność ich poniesienia, biorąc pod uwagę charakter działalności prowadzonej przez bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS lub opiekuna.

7. Zwrot niewydatkowanych środków, o których mowa w art. 151 ust. 1 pkt 2 ustawy, następuje w tym samym terminie, w którym składane jest rozliczenie otrzymanych środków.

§ 4. 1. Przedsiębiorca, w tym żłobek lub klub dziecięcy, niepubliczne przedszkole lub niepubliczna inna forma wychowania przedszkolnego, niepubliczna szkoła, producent rolny, o którym mowa w art. 154 ust. 1 pkt 3 ustawy, zamierzający utworzyć stanowisko pracy dla skierowanego bezrobotnego lub skierowanego opiekuna, mogą złożyć do starosty właściwego ze względu na swoją siedzibę albo ze względu na miejsce wykonywania pracy przez skierowanego bezrobotnego, skierowanego opiekuna, wniosek o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, zwaną dalej refundacją.

2. Wniosek o refundację, o której mowa w art. 154 ust. 1 ustawy, zawiera:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy, niepublicznego przedszkola, niepublicznej innej formy wychowania przedszkolnego, niepublicznej szkoły lub producenta rolnego, w tym:

- a) nazwę lub imię i nazwisko w przypadku osoby fizycznej,
 - b) formę prawną prowadzonej działalności,
 - c) adres siedziby i adres do korespondencji albo adres zamieszkania i adres do korespondencji,
 - d) w przypadku osoby fizycznej numer PESEL, a w razie jego braku – rodzaj identyfikatora osobistego w krajach Unii Europejskiej / Europejskiego Obszaru Gospodarczego (UE/EOG), kraj wydający identyfikator i identyfikator albo rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość,
 - e) adres poczty elektronicznej i numer telefonu wnioskującego o refundację,
 - f) miejsce prowadzenia działalności,
 - g) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, innym rejestrze lub ewidencji,
 - h) numer identyfikacyjny REGON,
 - i) identyfikator podatkowy NIP,
 - j) datę rozpoczęcia prowadzenia działalności,
 - k) symbol podklasy rodzaju prowadzonej działalności określony zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności (PKD), jeśli dotyczy;
- 2) informację o liczbie wyposażanych lub doposażanych stanowisk pracy dla skierowanych bezrobotnych lub skierowanych opiekunów;
 - 3) informację o wymiarze czasu pracy zatrudnianych skierowanych opiekunów;
 - 4) kalkulację wydatków na wyposażenie lub doposażenie poszczególnych stanowisk pracy i źródła ich finansowania;
 - 5) wnioskowaną kwotę refundacji;
 - 6) szczegółową specyfikację wydatków dotyczących wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, w szczególności na zakup środków trwałych, urządzeń, maszyn, wartości niematerialnych lub prawnych, w tym środków niezbędnych do zapewnienia zgodności stanowiska pracy z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz wymaganiami ergonomii;
 - 7) informację o rodzaju pracy, jaka będzie wykonywana przez skierowanego bezrobotnego lub skierowanego opiekuna;
 - 8) informację o wymaganych kwalifikacjach, umiejętnościach i doświadczeniu zawodowym niezbędnym do wykonywania pracy, jakie powinien posiadać skierowany bezrobotny lub skierowany opiekun;
 - 9) proponowaną formę lub formy zabezpieczenia zwrotu refundacji;

- 10) podpis osoby lub osób uprawnionych do reprezentowania przedsiębiorcy, niepublicznego przedszkola lub niepublicznej innej formy wychowania przedszkolnego, niepublicznej szkoły lub producenta rolnego.

3. Wniosek o refundację, o której mowa w art. 154 ust. 2 i 3 ustawy, zawiera:

- 1) informacje wymienione w ust. 2 pkt 2, 4-6, 9-10;
- 2) informację o liczbie wyposażanych lub doposażanych stanowisk pracy dla skierowanych bezrobotnych lub skierowanych opiekunów;
- 3) informację o wymiarze czasu pracy zatrudnianych skierowanych bezrobotnych lub skierowanych opiekunów;
- 4) informację o rodzaju pracy, jaka będzie wykonywana przez skierowanego bezrobotnego lub skierowanego opiekuna;
- 5) informację o wymaganych kwalifikacjach, umiejętnościach i doświadczeniu zawodowym niezbędnym do wykonywania pracy, jakie powinien posiadać skierowany bezrobotny, skierowany opiekun.

4. Do wniosku o refundację, o której mowa w art. 154 ust. 1 ustawy, przedsiębiorca, w tym żłobek lub klub dziecięcy, lub podmiot świadczący usługi rehabilitacyjne, niepubliczne przedszkole lub niepubliczna inna forma wychowania przedszkolnego, niepubliczna szkoła dołączają:

- 1) oświadczenia wnioskodawcy, osób reprezentujących wnioskodawcę i osób zarządzających wnioskodawcą o niekaralności w okresie ostatnich 2 lat za przestępstwo składania fałszywych zeznań lub oświadczeń, przeciwko wiarygodności dokumentów lub przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym na podstawie ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, za przestępstwo skarbowe na podstawie ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy lub za odpowiedni czyn zabroniony określony w przepisach prawa obcego;
- 2) oświadczenia przedsiębiorcy, w tym żłobka lub klubu dziecięcego, lub podmiotu świadczącego usługi rehabilitacyjne, niepublicznego przedszkola lub niepublicznej innej formy wychowania przedszkolnego, niepublicznej szkoły o:
 - a) prowadzeniu działalności gospodarczej przez okres 6 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku przez przedsiębiorcę, w tym żłobek lub klub dziecięcy, lub podmiot świadczący usługi rehabilitacyjne, a w przypadku niepublicznego przedszkola lub niepublicznej innej formy wychowania przedszkolnego, niepublicznej szkoły – o prowadzeniu przez ten okres działalności na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 900),

- b) niezmnieszaniu wymiaru czasu pracy i zatrudnienia pracowników z przyczyn dotyczących zakładu pracy, a w przypadku zmniejszenia wymiaru czasu pracy lub stanu zatrudnienia z innych przyczyn – o uzupełnieniu odpowiednio wymiaru czasu pracy lub stanu zatrudnienia w okresie 6 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku,
 - c) niezaleganiu z wypłacaniem wynagrodzeń pracownikom, z opłacaniem należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Solidarnościowy i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz z wpłatami na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych,
 - d) niezaleganiu z opłacaniem innych danin publicznych,
 - e) nieposiadaniu nieuregulowanych w terminie zobowiązań cywilnoprawnych.
- 3) wszystkie zaświadczenia o pomocy *de minimis* oraz pomocy *de minimis* w rolnictwie lub rybołówstwie, jakie przedsiębiorca, w tym żłobek lub klub dziecięcy, lub podmiot świadczący usługi rehabilitacyjne, niepubliczne przedszkole lub niepubliczna inna forma wychowania przedszkolnego, niepubliczna szkoła otrzymały w okresie, o którym mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia 2023/2831, albo oświadczenie o wielkości pomocy *de minimis* otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenie o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie oraz informacje określone w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

5. Do wniosku o refundację, o której mowa w art. 154 ust. 2 i 3 ustawy przedsiębiorca dołącza oświadczenia wnioskodawcy, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 2 lit. c-e oraz oświadczenie o niezmnieszeniu wymiaru czasu pracy i zatrudnienia pracowników z przyczyn dotyczących zakładu pracy, a w przypadku zmniejszenia wymiaru czasu pracy lub stanu zatrudnienia z innych przyczyn – o uzupełnieniu odpowiednio wymiaru czasu pracy lub stanu zatrudnienia w okresie ostatnich 6 miesięcy lub w okresie swego funkcjonowania, w przypadku gdy prowadzi działalność gospodarczą krócej niż 6 miesięcy.

6. Do wniosku o refundację, o której mowa w art. 154 ust. 2 pkt 2 ustawy, przedsiębiorstwo społeczne dołącza oświadczenia wnioskodawcy, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 2 lit. c-e oraz oświadczenie o niezmnieszaniu wymiaru czasu pracy i zatrudnienia pracowników z przyczyn dotyczących zakładu pracy, a w przypadku zmniejszenia wymiaru czasu pracy lub stanu zatrudnienia z innych przyczyn – o uzupełnieniu odpowiednio wymiaru czasu pracy lub stanu zatrudnienia w okresie ostatnich 6 miesięcy lub w okresie posiadania

statusu przedsiębiorstwa społecznego, w przypadku gdy posiada ten status krócej niż 6 miesięcy.

7. Do wniosku o refundację producent rolny dołącza:

- 1) oświadczenia wnioskodawcy, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 2 lit. b-e;
- 2) oświadczenie o posiadaniu gospodarstwa rolnego lub prowadzeniu działu specjalnego produkcji rolnej przez ostatnie 6 miesięcy;
- 3) oświadczenie o zatrudnianiu w okresie ostatnich 6 miesięcy w każdym miesiącu co najmniej jednego pracownika w pełnym wymiarze czasu pracy.

8. Podmiot określony w ust. 5 i 6, który ubiega się o pomoc *de minimis*, do wniosku o refundację dołącza:

- 1) wszystkie zaświadczenia o pomocy *de minimis* oraz pomocy *de minimis* w rolnictwie lub rybołówstwie, jakie otrzymał w okresie, o którym mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia 2023/2831, albo oświadczenie o wielkości pomocy *de minimis* otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenie o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie;
- 2) informacje określone w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

9. Producent rolny, który ubiega się o pomoc *de minimis* w rolnictwie, do wniosku o refundację dołącza:

- 1) wszystkie zaświadczenia o pomocy *de minimis* w rolnictwie oraz pomocy *de minimis* w rybołówstwie lub pomocy *de minimis*, jaką otrzymał w okresie, o którym mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rolnym (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 9, z późn. zm.²⁾), albo oświadczenie o wielkości tej pomocy otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenie o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie;
- 2) informacje określone w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

10. W przypadku gdy refundacja jest dokonywana na rzecz niepublicznego przedszkola lub niepublicznej innej formy wychowania przedszkolnego, niepublicznej szkoły jako wsparcie finansowe z Funduszu Pracy w celu realizacji zadań określonych w ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, ust. 8 nie stosuje się.

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 51 z 22.02.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2022, str. 55 oraz Dz. Urz. UE L 2023/2391 z 05.10.2023.

§ 5. Wniosek o refundację może być uwzględniony, jeżeli jest kompletny i prawidłowo sporządzony, starosta dysponuje środkami na jego sfinansowanie, a składający wniosek:

- 1) przedsiębiorca, w tym żłobek lub klub dziecięcy, lub podmiot świadczący usługi rehabilitacyjne, niepubliczne przedszkole lub niepubliczna inna forma wychowania przedszkolnego, niepubliczna szkoła spełnia warunki określone w art. 155 ust. 1 ustawy;
- 2) przedsiębiorca spełnia warunki określone w art. 155 ust. 2 ustawy;
- 3) przedsiębiorstwo społeczne spełnia warunki określone w art. 155 ust. 3 ustawy;
- 4) producent rolny spełnia warunki określone w art. 155 ust. 4 ustawy.

§ 6. 1. Umowa o refundację powinna być zawarta w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

2. Rozliczenie, o którym mowa w art. 157 ust. 1 pkt 1 ustawy, składane jest w terminie 2 miesięcy od dnia podpisania umowy przez przedsiębiorcę, w tym żłobek lub klub dziecięcy, lub podmiot świadczący usługi rehabilitacyjne, niepubliczne przedszkole lub niepubliczną inną formę wychowania przedszkolnego, niepubliczną szkołę lub producenta rolnego.

3. Rozliczenie wydatków niezbędnych do wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dokonywane jest na podstawie zestawienia wydatków na poszczególne towary i usługi, sporządzonego na podstawie opłaconych faktur lub innych równoważnych dokumentów księgowych, z wyszczególnieniem kwot podatku od towarów i usług.

4. Jeżeli przedsiębiorcy, przedsiębiorstwu społecznemu, niepublicznemu przedszkolu lub niepublicznej innej formie wychowania przedszkolnego, niepublicznej szkole lub producentowi rolnemu przysługuje prawo do obniżenia podatku od towarów i usług należnego o kwotę podatku naliczonego, rozliczenie otrzymanych środków obejmuje wydatki bez podatku od towarów i usług, a w przypadku gdy podmiotom tym prawo to nie przysługuje – rozliczenie obejmuje wydatki z uwzględnieniem podatku od towarów i usług.

5. Starosta, na wniosek przedsiębiorcy, w tym żłobka lub klubu dziecięcego, lub podmiotu świadczącego usługi rehabilitacyjne, niepublicznego przedszkola lub niepublicznej innej formy wychowania przedszkolnego, niepublicznej szkoły, producenta rolnego, uznaje za prawidłowo poniesione również wydatki inne niż zawarte w szczegółowej specyfikacji wydatków dotyczących wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, które mieszczą się w kwocie przyznanej refundacji, jeżeli stwierdzi zasadność ich poniesienia, biorąc pod uwagę specyfikę wyposażanego lub doposażanego stanowiska pracy.

6. Zestawienie nie może zawierać wydatków, na których finansowanie przedsiębiorca, w tym żłobek lub klub dziecięcy, lub podmiot świadczący usługi rehabilitacyjne, niepubliczne przedszkole lub niepubliczna inna forma wychowania przedszkolnego, niepubliczna szkoła, producent rolny otrzymali wcześniej środki publiczne.

§ 7. 1. Formą zabezpieczenia umowy o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej, umowy o refundację może być: poręczenie, weksel in blanco, weksel z poręczeniem wekslowym (aval), gwarancja bankowa, zastaw rejestrowy na prawach lub rzeczach, blokada środków zgromadzonych na rachunku płatniczym lub akt notarialny o poddaniu się egzekucji przez dłużnika.

2. Przy zabezpieczeniu w formie weksla in blanco albo aktu notarialnego o poddaniu się egzekucji, konieczne jest ustanowienie dodatkowego zabezpieczenia.

3. Poręczenia, o którym mowa w ust. 1, może udzielić osoba fizyczna lub osoba prawna.

4. W przypadku poręczenia udzielonego przez osobę fizyczną, poręczyciel przedkłada staroście oświadczenie o uzyskiwanych dochodach, ze wskazaniem źródła i kwoty dochodu, oraz o aktualnych zobowiązaniach finansowych, z określeniem wysokości miesięcznej spłaty zadłużenia, podając jednocześnie imię, nazwisko, adres zamieszkania, numer PESEL, jeżeli został nadany, oraz rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość. Poręczyciel potwierdza własnoręcznym podpisem prawdziwość informacji zawartych w oświadczeniu.

§ 8. 1. Wnioski o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej, wnioski o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy złożone i nierozpatrzone przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia rozpatruje się na podstawie przepisów dotychczasowych.

2. Do umów zawartych po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie wniosku o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej, wniosku o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy rozpatrzonych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, stosuje się przepisy niniejszego rozporządzenia.

3. Do umów o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej, umów o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

**MINISTER RODZINY, PRACY
I POLITYKI SPOŁECZNEJ**

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej 14 lipca 2017 r. w sprawie dokonywania z Funduszu Pracy refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy oraz przyznawania środków na podjęcie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2022 r. poz. 243, z 2024 r. poz. 1100), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi realizację upoważnienia ustawowego zawartego w art. 160 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „ustawą”. Regulacje dotyczące warunków umożliwiających otrzymanie wsparcia w formie dofinansowania podjęcia działalności gospodarczej lub refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy oraz praw i obowiązków stron umowy, które wcześniej były uregulowane rozporządzeniem Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej 14 lipca 2017 r. w sprawie dokonywania z Funduszu Pracy refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy oraz przyznawania środków na podjęcie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2022 r. poz. 243 oraz z 2024 r. poz. 1100), wydanym na podstawie ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 475, z późn. zm.), zostały ujęte na poziomie ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia.

Projekt rozporządzenia określa, jakie informacje powinien zawierać wniosek o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej oraz wniosek o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy. W przypadku wniosków o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej dotychczas obowiązujący katalog informacji rozszerzono o dodatkowe dane osoby wnioskującej o dofinansowanie, rodzaj oraz opis planowanej działalności, w tym informacje o niezbędnych uprawnieniach, pozwoleniach, licencjach lub koncesjach oraz informacje o wykształceniu, ukończonych szkoleniach, doświadczeniu zawodowym lub umiejętnościach przydatnych do wykonywania planowanej działalności. Katalog informacji w przypadku wniosków o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy rozszerzono o dodatkowe informacje dotyczące wnioskującego o refundację, numer KRS, innego rejestru lub ewidencji, datę uzyskania statusu przedsiębiorstwa społecznego, przedmiot działalności przedsiębiorstwa społecznego, informację o wymaganych kwalifikacjach, umiejętnościach i doświadczeniu zawodowym niezbędnym do wykonywania pracy, jakie powinien posiadać skierowany bezrobotny lub skierowany opiekun.

Zgodnie z projektem określone w ustawie warunki ubiegania się o ww. formy pomocy – w odniesieniu do dofinansowania w art. 148 ust. 1 pkt 3 i 7 ustawy, a w odniesieniu do refundacji w art. 155 ust. 1 pkt 3-6 ustawy – będą potwierdzane oświadczeniem wnioskodawcy. W związku z tym, że wsparcie w postaci refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy stanowi pomoc de minimis, projekt rozporządzenia wskazuje, że do wniosków o refundację wnioskodawcy dołączają wszystkie zaświadczenia o pomocy

de minimis, pomocy de minimis w rolnictwie i pomocy de minimis w rybołówstwie, jakie otrzymali w okresie, o którym mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L 2023/2831 z 15.12.2023), zwanego dalej „rozporządzeniem 2023/2831”, albo oświadczenie o wielkości pomocy de minimis otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenie o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie oraz informacje określone w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702, z późn. zm.).

Takie same wymagania w zakresie zaświadczeń o pomocy de minimis, pomocy de minimis w rolnictwie i pomocy de minimis w rybołówstwie albo oświadczenia o wielkości pomocy de minimis otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenia o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie dotyczą osób, które ubiegają się o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej. Jeżeli chodzi o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla producenta rolnego, to konieczne jest złożenie wszystkich zaświadczeń o pomocy de minimis w rolnictwie, pomocy de minimis w rybołówstwie i pomocy de minimis, jakie otrzymał w okresie, o którym mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rolnym (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 9, z późn. zm.¹⁾), albo oświadczenie o wielkości pomocy de minimis otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenie o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie.

Ponadto projekt rozporządzenia określa tryb rozliczenia środków przyznanych na podstawie umowy o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej lub refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy.

W przypadku dofinansowania utrzymano dotychczasowy obowiązek złożenia rozliczenia środków w terminie 2 miesięcy, z możliwością przedłużenia terminu na wydatkowanie lub rozliczenie otrzymanych środków w przypadku, gdy za jego przedłużeniem przemawiają względy społeczne, w szczególności przypadki losowe i sytuacje niezależne od osoby, która otrzymała dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej.

Utrzymano także dotychczasową zasadę, że starosta na wniosek bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS, lub opiekuna uznaje w rozliczeniu za prawidłowo poniesione również wydatki odbiegające od zawartych w szczegółowej specyfikacji, mieszczące się w kwocie przyznanego

¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 511 z 22.02.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2022, str. 55 oraz Dz. Urz. UE L 2023/2391 z 05.10.2023.

dofinansowania, jeżeli starosta stwierdzi zasadność ich poniesienia, biorąc pod uwagę charakter prowadzonej działalności. Analogiczne rozwiązanie dotyczy wydatków poniesionych przy refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, jeżeli starosta stwierdzi zasadność ich poniesienia, biorąc pod uwagę specyfikę wyposażanego lub doposażanego stanowiska pracy.

Projekt rozporządzenia określa dopuszczalne formy zabezpieczeń umowy o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej i umowy o refundację.

Proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia nie rodzi skutków finansowych.

Projektowane rozwiązania nie będą nakładały dodatkowych obciążeń na działalność mikroprzedsiębiorców, małych oraz średnich przedsiębiorców.

Rozporządzenie nie podlega notyfikacji, nie zawiera bowiem norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.). Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony również w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806).

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie wniosków o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej, o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy oraz w sprawie realizacji umów w tym zakresie	Data sporządzenia ... Źródło: art. 160 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U.). Nr w wykazie prac:
Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej	
Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Agnieszka Dziemianowicz-Bąk Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej	
Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Joanna Stankiewicz Dyrektor Departament Funduszy tel.: 538 117 150 e-mail: sekretariat.DF@mrips.gov.pl Maria Kulikowska – Naczelnik Wydziału ds. Współpracy Prawnej Funduszu Pracy i Legislacji, tel.: 538117174, e-mail: Maria.Kulikowska@mrips.gov.pl	

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?			
Projekt rozporządzenia jest wynikiem realizacji przez ministra właściwego do spraw pracy upoważnienia do wydania rozporządzenia zawartego w art. 160 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz.), zwanej dalej „ustawą”. Dotychczasowe rozporządzenie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 lipca 2017 r. w sprawie dokonywania z Funduszu Pracy refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy oraz przyznawania środków na podjęcie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2022 r. poz. 243 oraz z 2024 r. poz. 1100) zostało wydane na podstawie art. 46 ust. 6 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 475, z późn. zm.). Z uwagi na to, że dotychczasowe przepisy wykonawcze zgodnie z art. 455 ust. 3 pkt 1 ustawy zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 160 ustawy – nie dłużej niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, aktualnie zachodzi konieczność wydania nowego rozporządzenia. Projekt rozporządzenia wykonawczego umożliwi skorzystanie przez uprawnionych z instrumentów przewidzianych w ramach regulacji art. 147– 159 ustawy.			
2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt			
Zgodnie z delegacją ustawową wynikającą z art. 160 ustawy, projektowane rozporządzenie reguluje sposób składania i rozpatrywania wniosków o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej i wniosku o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy. W projekcie rozporządzenia zawarta jest regulacja określająca postępowanie w razie stwierdzenia przez starostę braków we wniosku. Projekt rozporządzenia określa informacje zawarte we wniosku o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej, o które to dofinansowanie - podobnie jak dotychczas - może ubiegać się bezrobotny, absolwent CIS, absolwent KIS, jak również poszukujący pracy niezatrudniony i niewykonujący innej pracy zarobkowej opiekun osoby niepełnosprawnej, zwany dalej „opiekunem”. Określa także informacje, jakie we wniosku o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego lub skierowanego opiekuna zamieszcza ten sam co dotychczas podmiot uprawniony, tj. przedsiębiorca, w tym żłobek lub klub dziecięcy, przedsiębiorca świadczący usługi rehabilitacyjne, producent rolny, niepubliczne przedszkole, niepubliczna szkoła, a ponadto niepubliczna inna forma wychowania przedszkolnego, a także świadczące usługi rehabilitacyjne przedsiębiorstwo społeczne, o którym mowa w art. 3 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej. Projekt rozporządzenia dostosowuje do regulacji ustawy oświadczenia dołączane do przedmiotowych wniosków. Reguluje formy zabezpieczenia umowy, sposób realizacji umowy, zasady rozliczenia środków, w tym terminy składania rozliczenia oraz zwrotu niewydatkowanych środków.			
3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?			
Brak danych			
4. Podmioty, na które oddziałuje projekt			
Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie

Bezrobotni	762,2 tys.	dane GUS na koniec czerwca 2024	możliwość uzyskania dofinansowania podjęcia działalności gospodarczej
przedsiębiorstwa społeczne	1 061	rejestr prowadzony przez ministra do spraw zabezpieczenia społecznego, stan na 6.09.2024 r.	możliwość uzyskania refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego lub skierowanego opiekuna
przedsiębiorcy			możliwość uzyskania refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego lub skierowanego opiekuna

Projekt rozporządzenia zostanie skierowany do zaopiniowania następującym organizacjom:

- 1) w związku z art. 19 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. 2022 r. poz. 854):

- a) NSZZ „Solidarność”,

- b) Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych,

- c) Forum Związków Zawodowych;

- 2) w związku z art. 16 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. 2022 r. poz. 97):

- a) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej,

- b) Konfederacji „Lewiatan”,

- c) Związkowi Rzemiosła Polskiego,

- d) Związkowi Pracodawców Business Centre Club,

- e) Związkowi Przedsiębiorców i Pracodawców,

- f) Federacji Przedsiębiorców Polskich.

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony również w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2024 r. poz. 806).

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania	Wejście w życie proponowanych rozwiązań nie spowoduje skutków finansowych dla sektora finansów publicznych, w tym dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz pozostałych jednostek sektora finansów publicznych.												

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Pozytywny wpływ na przedsiębiorców i przedsiębiorstwa społeczne prowadzące działalność gosp., zamierzających utworzyć stanowisko pracy ze względu na umożliwienie im pozyskanie refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projekt pozostaje bez wpływu na sytuację osób starszych i niepełnosprawnych.						
	(dodaj/usuń)							
Niemierzalne								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz:	

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie będzie miało pozytywny wpływ na rynek pracy przez umożliwienie skorzystania przez

przedsiębiorców i przedsiębiorstwa społeczne z refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego lub skierowanego opiekuna.

Uzyskanie z Funduszu Pracy dofinansowania na podjęcie działalności gospodarczej będzie prowadzić do powstawania nowych podmiotów na rynku.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne	☐ demografia	☐ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ inne:	

Omówienie wpływu	Nie dotyczy

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie planuje się.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

brak

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA RODZINY, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾
z dnia

w sprawie wniosków o jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, wniosków o środki na utworzenie stanowiska pracy, wniosków o środki na finansowanie kosztów wynagrodzenia oraz w sprawie realizacji umów w tym zakresie

Na podstawie art. 171 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...), zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób składania i rozpatrywania wniosków o jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, środki na utworzenie stanowiska pracy oraz finansowanie kosztów wynagrodzenia;
- 2) informacje zawarte we wniosku o jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, wniosku o środki na utworzenie stanowiska pracy w spółdzielni socjalnej lub przedsiębiorstwie społecznym oraz wniosku o finansowanie kosztów wynagrodzenia oraz dokumenty składane z wnioskiem;
- 3) formy zabezpieczenia umowy;
- 4) sposób realizacji umowy o jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, umowy o środki na utworzenie stanowiska pracy oraz umowy o finansowanie kosztów wynagrodzenia, w tym sposób rozliczania wydatków.

§ 2. 1. Bezrobotny, absolwent CIS, absolwent KIS, poszukujący pracy niezatrudniony i niewykonujący innej pracy zarobkowej opiekun osoby niepełnosprawnej, zwany dalej „opiekunem”, lub poszukujący pracy niepozostający w zatrudnieniu lub niewykonujący innej pracy zarobkowej, zwany dalej „poszukującym pracy”, zamierzający założyć spółdzielnię socjalną lub przystąpić do niej, mogą złożyć do starosty właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub pobytu albo ze względu na siedzibę spółdzielni socjalnej wniosek o przyznanie jednorazowo środków na założenie spółdzielni socjalnej lub przystąpienie do niej,

¹⁾ Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – praca na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. poz. 2715).

w tym na pokrycie kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa związanych z podjęciem tej działalności.

2. W przypadku gdy siedziba spółdzielni socjalnej znajduje się w innym powiecie niż miejsce zamieszkania lub pobytu bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS, opiekuna lub poszukującego pracy, starosta właściwy ze względu na siedzibę spółdzielni socjalnej, w drodze porozumienia ze starostą właściwym ze względu na miejsce zamieszkania lub pobytu bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS, opiekuna lub poszukującego pracy, ustalają zasady współpracy i finansowania w zakresie przyznawania środków.

§ 3. 1. Wniosek o jednorazowe środki na założenie spółdzielni socjalnej zawiera:

- 1) dane dotyczące bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS, opiekuna lub poszukującego pracy:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) numer PESEL, a w przypadku jego braku – rodzaj identyfikatora osobistego w krajach Unii Europejskiej / Europejskiego Obszaru Gospodarczego (UE/EOG), kraj wydający identyfikator i identyfikator albo rodzaj, seria i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość,
 - c) seria i numer dowodu osobistego, o ile posiada,
 - d) adres zamieszkania oraz adres do doręczeń,
 - e) adres poczty elektronicznej i numer telefonu, o ile posiada;
- 2) kwotę wnioskowanych środków;
- 3) przewidywany adres siedziby spółdzielni socjalnej;
- 4) rodzaj działalności gospodarczej, którą ma wykonywać zakładana spółdzielnia;
- 5) symbol podklasy rodzaju działalności określony zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności (PKD);
- 6) kalkulację kosztów związanych z podjęciem przez spółdzielnię socjalną działalności gospodarczej oraz źródła ich finansowania;
- 7) szczegółową specyfikację wydatków do poniesienia w ramach wnioskowanych środków, przeznaczonych na zakup towarów i usług, w szczególności na zakup środków trwałych, urządzeń, maszyn, materiałów, towarów, materiałów reklamowych, wartości niematerialnych lub prawnych, pozyskanie lokalu, usług, pokrycie kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa związanych z podjęciem działalności;
- 8) proponowaną formę lub formy zabezpieczenia zwrotu środków;
- 9) podpis bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS, opiekuna lub poszukującego pracy.

2. Do wniosku o jednorazowe środki na założenie spółdzielni socjalnej bezrobotny lub poszukujący pracy dołączają oświadczenia o:

- 1) niekaralności w okresie ostatnich 2 lat za przestępstwo składania fałszywych zeznań lub oświadczeń, przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów lub przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym na podstawie ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2024 r. poz. 17), za przestępstwo skarbowe na podstawie ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2024 r. poz. 628, 850 i 879) lub za odpowiedni czyn zabroniony określony w przepisach prawa obcego;
- 2) niewykonywaniu w okresie ostatnich 12 miesięcy działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i niepozostawianiu w okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej;
- 3) niewykonywaniu za granicą działalności gospodarczej i niepozostawianiu w okresie zawieszenia wykonywania tej działalności gospodarczej;
- 4) nieskorzystaniu z bezzwrotnych środków publicznych na podjęcie działalności gospodarczej lub rolniczej, założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej;
- 5) nieskorzystaniu z umorzenia pożyczki w części, o którym mowa w art. 187 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia, zwanej dalej „ustawą”;
- 6) nieprzerwaniu w okresie ostatnich 12 miesięcy z własnej winy realizacji formy pomocy określonej w ustawie;
- 7) niepełnieniu w okresie ostatnich 6 miesięcy funkcji członka zarządu spółdzielni socjalnej;
- 8) niezłożeniu do innego starosty wniosku o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej lub wniosku o jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej.

3. Do wniosku o jednorazowe środki na założenie spółdzielni socjalnej opiekun dołącza oświadczenia wnioskodawcy, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 4–8 oraz oświadczenie o niewykonywaniu działalności gospodarczej i niepozostawianiu w okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej.

4. Do wniosku o jednorazowe środki na założenie spółdzielni socjalnej absolwent CIS lub absolwent KIS dołączają oświadczenia, o których mowa w ust. 2 pkt 1–5, 7 i 8.

5. Bezrobotni, absolwenci CIS, absolwenci KIS, opiekunowie lub poszukujący pracy zamierzający założyć spółdzielnię socjalną mogą złożyć wspólny wniosek o jednorazowe środki na założenie spółdzielni socjalnej zawierający informacje, o których mowa w ust. 1, oraz w odniesieniu do:

- 1) bezrobotnych lub poszukujących pracy oświadczenia, o których mowa w ust. 2 i 6;
- 2) opiekunów oświadczenia, o których mowa w ust. 3 i 6;
- 3) absolwentów CIS lub absolwentów KIS oświadczenia, o których mowa w ust. 4 i 6.

6. Do wniosku o jednorazowe środki na założenie spółdzielni socjalnej bezrobotny, absolwent CIS, absolwent KIS, opiekun lub poszukujący pracy dołączają pisemne oświadczenia założycieli spółdzielni socjalnej o:

- 1) wykorzystaniu zgodnie z przeznaczeniem środków Funduszu Pracy przyznanych na założenie spółdzielni socjalnej, które będą wniesione przez członków do spółdzielni socjalnej;
- 2) zwrocie podatku od towarów i usług zakupionych w ramach przyznanych środków, o ile spółdzielnia socjalna będzie miała prawo do obniżenia kwoty podatku od towarów i usług należnego o kwotę podatku naliczonego.

§ 4. 1. Wniosek o jednorazowe środki na przystąpienie do spółdzielni socjalnej zawiera:

- 1) dane dotyczące bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS, opiekuna lub poszukującego pracy:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) numer PESEL, a w przypadku jego braku – rodzaj identyfikatora osobistego w krajach UE/EOG, kraj wydający identyfikator i identyfikator albo rodzaj, seria i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
 - c) seria i numer dowodu osobistego, o ile posiada,
 - d) adres zamieszkania oraz adres do doręczeń,
 - e) adres poczty elektronicznej i numer telefonu, o ile posiada;
- 2) oznaczenie spółdzielni socjalnej, w tym:
 - a) nazwę,
 - b) adres siedziby,
 - c) adres poczty elektronicznej i numer telefonu spółdzielni socjalnej,
 - d) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym,
 - e) numer identyfikacyjny REGON,
 - f) identyfikator podatkowy NIP,
 - g) datę rozpoczęcia prowadzenia działalności,
 - h) symbol podklasy rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej określony zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności (PKD),
 - i) miejsce prowadzenia działalności gospodarczej;
- 3) kwotę wnioskowanych środków;

- 4) informację o przeznaczeniu wnioskowanych środków zgodnie z celem przystąpienia do spółdzielni socjalnej;
- 5) szczegółową specyfikację wydatków do poniesienia w ramach wnioskowanych środków, przeznaczonych na zakup towarów i usług, w szczególności na zakup środków trwałych, urządzeń, maszyn, materiałów, towarów, materiałów reklamowych, wartości niematerialnych lub prawnych, pozyskanie lokalu, usług, pokrycie kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa związanych z przystąpieniem do spółdzielni socjalnej;
- 6) proponowaną formę lub formy zabezpieczenia zwrotu środków;
- 7) podpis bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS, opiekuna lub poszukującego pracy.

2. Do wniosku o jednorazowe środki na przystąpienie do spółdzielni socjalnej bezrobotny absolwent CIS, absolwenta KIS, opiekun lub poszukujący pracy dołączają:

- 1) oświadczenia, o których mowa w § 3 ust. 2-4;
- 2) pisemne zobowiązanie spółdzielni socjalnej do przyjęcia osoby składającej wniosek na członka oraz do jej zatrudnienia przez okres co najmniej 12 miesięcy od dnia przystąpienia do spółdzielni socjalnej, po wniesieniu środków na przystąpienie do spółdzielni socjalnej;
- 3) oświadczenia osób reprezentujących spółdzielnię socjalną lub osób zarządzających tą spółdzielnią o niekaralności w okresie ostatnich 2 lat za przestępstwo składania fałszywych zeznań lub oświadczeń, przeciwko wiarygodności dokumentów lub przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym na podstawie ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, za przestępstwo skarbowe na podstawie ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy lub za odpowiedni czyn zabroniony określony w przepisach prawa obcego;
- 4) oświadczenia spółdzielni socjalnej o:
 - a) niezaleganiu z wypłacaniem wynagrodzeń pracownikom, z opłacaniem należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Solidarnościowy i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz z wpłatami na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych;
 - b) niezaleganiu z opłacaniem innych danin publicznych;
 - c) nieposiadaniu nieuregulowanych w terminie zobowiązań cywilnoprawnych;
 - d) niepozostawaniu w stanie likwidacji.

3. Do wniosku o jednorazowe środki na przystąpienie do spółdzielni socjalnej osoba lub osoby go składające dołączają wszystkie zaświadczenia o pomocy *de minimis* oraz pomocy *de minimis* w rolnictwie lub rybołówstwie, jakie spółdzielnia socjalna otrzymała w okresie,

o którym mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L 2023/2831 z 15.12.2023), zwanego dalej „rozporządzeniem 2023/2831”, albo oświadczenie o wielkości pomocy *de minimis* otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenie o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie oraz informacje określone w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702 oraz z 2024 r. poz. 1635).

§ 5. 1. Wniosek o jednorazowe środki na założenie spółdzielni socjalnej może być uwzględniony, jeżeli jest kompletny i prawidłowo sporządzony, starosta dysponuje środkami na jego sfinansowanie, a osoba składająca wniosek spełnia warunki określone odpowiednio w art. 162 ustawy.

2. Wniosek o jednorazowe środki na przystąpienie do spółdzielni socjalnej może być uwzględniony, jeżeli jest kompletny i prawidłowo sporządzony, starosta dysponuje środkami na jego sfinansowanie, osoba składająca wniosek spełnia warunki określone odpowiednio w art. 162 ustawy, a spółdzielnia socjalna spełnia warunki określone w art. 163 ustawy.

3. W razie stwierdzenia braków we wniosku o jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, starosta wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 7 dni, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania.

4. O uwzględnieniu lub odmowie uwzględnienia wniosku o jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej starosta powiadamia osobę, która go złożyła w formie pisemnej w terminie 30 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku. W przypadku nieuwzględnienia wniosku starosta podaje przyczynę odmowy.

§ 6. 1. Umowa o jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej powinna być zawarta w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

2. W przypadku umowy o jednorazowe środki na założenie spółdzielni socjalnej:

- 1) za datę rozpoczęcia działalności gospodarczej przez spółdzielnię socjalną uznaje się datę określoną w umowie ze starostą, wynikającą z uchwały członków założycieli spółdzielni socjalnej;
- 2) środki podlegają przekazaniu przez starostę w terminie określonym w umowie, w okresie od dnia zawarcia umowy do dnia rozpoczęcia przez spółdzielnię socjalną działalności gospodarczej.

3. Rozliczenie otrzymanych środków, o których mowa w art. 165 ust. 1 pkt 1 ustawy, składane jest w terminie 2 miesięcy od dnia rozpoczęcia działalności gospodarczej przez

spółdzielnię socjalną, a w przypadku przystąpienia do spółdzielni socjalnej – od dnia otrzymania środków przez bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS, opiekuna lub poszukującego pracy.

4. Rozliczenie otrzymanych środków na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej dokonywane jest na podstawie zestawienia wydatków na poszczególne towary i usługi, sporządzonego na podstawie opłaconych faktur lub innych równoważnych dokumentów księgowych, z wyszczególnieniem kwot podatku od towarów i usług.

5. Rozliczenie otrzymanych środków na przystąpienie do spółdzielni socjalnej obejmuje wydatki bez podatku od towarów i usług, jeżeli spółdzielni socjalnej przysługuje prawo do obniżenia podatku od towarów i usług należnego o kwotę podatku naliczonego, a w przypadku gdy spółdzielni socjalnej prawo to nie przysługuje – rozliczenie obejmuje wydatki z uwzględnieniem podatku od towarów i usług.

6. Starosta może przedłużyć terminy na wydatkowanie lub rozliczenie otrzymanych środków w przypadku gdy za ich przedłużeniem przemawiają względy społeczne, w szczególności przypadki losowe i sytuacje niezależne od bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS, opiekuna, poszukującego pracy lub spółdzielni socjalnej.

7. Starosta na wniosek bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS, opiekuna, poszukującego pracy lub spółdzielni socjalnej uznaje w rozliczeniu za prawidłowo poniesione również wydatki odbiegające od zawartych w szczegółowej specyfikacji mieszczące się w kwocie przyznanych środków, jeżeli stwierdzi zasadność ich poniesienia, biorąc pod uwagę charakter działalności gospodarczej prowadzonej przez spółdzielnię socjalną lub działalności bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS, opiekuna lub poszukującego pracy w ramach spółdzielni socjalnej.

8. Zwrot niewydatkowanych środków, o których mowa w art. 165 ust. 1 pkt 2 ustawy, następuje w tym samym terminie, w którym składane jest rozliczenie otrzymanych środków.

§ 7. 1. Spółdzielnia socjalna lub przedsiębiorstwo społeczne zamierzające utworzyć stanowisko pracy dla skierowanego bezrobotnego, skierowanego opiekuna lub skierowanego poszukującego pracy, mogą złożyć do starosty właściwego ze względu na siedzibę spółdzielni socjalnej lub przedsiębiorstwa społecznego albo ze względu na miejsce wykonywania pracy przez skierowanego bezrobotnego, skierowanego opiekuna lub skierowanego poszukującego pracy, wniosek o środki na utworzenie stanowiska pracy.

2. Wniosek o środki na utworzenie stanowiska pracy zawiera:

- 1) oznaczenie spółdzielni socjalnej lub przedsiębiorstwa społecznego, w tym:
 - a) nazwę i formę prawną,
 - b) adres siedziby,

- c) adres poczty elektronicznej i numer telefonu spółdzielni socjalnej lub przedsiębiorstwa społecznego,
 - d) miejsce prowadzenia działalności gospodarczej lub działalności, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 lub 3 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 113 i 1635),
 - e) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, innym rejestrze lub ewidencji,
 - f) numer identyfikacyjny REGON,
 - g) identyfikator podatkowy NIP,
 - h) datę rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej przez spółdzielnię socjalną, a w przypadku przedsiębiorstwa społecznego – datę uzyskania statusu przedsiębiorstwa społecznego,
 - i) symbol podklasy rodzaju prowadzonej działalności określony zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności (PKD) lub w przypadku prowadzenia działalności, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 lub 3 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej – przedmiot działalności przedsiębiorstwa społecznego,
 - j) miejsce prowadzenia działalności;
- 2) informację o liczbie tworzonych stanowisk pracy;
 - 3) kalkulację wydatków na utworzenie stanowiska lub stanowisk pracy;
 - 4) wnioskowaną kwotę środków;
 - 5) szczegółową specyfikację wydatków dotyczących utworzenia stanowiska lub stanowisk pracy, w szczególności na zakup środków trwałych, urządzeń, maszyn, wartości niematerialnych lub prawnych, w tym środków niezbędnych do zapewnienia zgodności stanowiska pracy z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz wymaganiami ergonomii;
 - 6) informację o rodzaju pracy, jaka będzie wykonywana przez skierowanego bezrobotnego, skierowanego opiekuna lub skierowanego poszukującego pracy;
 - 7) informację o wymaganych kwalifikacjach, umiejętnościach i doświadczeniu zawodowym niezbędnym do wykonywania pracy, jakie powinien posiadać skierowany bezrobotny, skierowany opiekun lub skierowany poszukujący pracy;
 - 8) proponowaną formę lub formy zabezpieczenia zwrotu przyznanych środków na utworzenie stanowiska pracy;
 - 9) podpis osoby lub osób uprawnionych do reprezentowania spółdzielni socjalnej lub przedsiębiorstwa społecznego.

3. Do wniosku o jednorazowe środki na utworzenie stanowiska pracy, spółdzielnia socjalna dołącza:

- 1) oświadczenia osób reprezentujących spółdzielnię socjalną i osób zarządzających spółdzielnią socjalną o niekaralności w okresie ostatnich 2 lat za przestępstwo składania fałszywych zeznań lub oświadczeń, przeciwko wiarygodności dokumentów lub przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym na podstawie ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, za przestępstwo skarbowe na podstawie ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy lub za odpowiedni czyn zabroniony określony w przepisach prawa obcego;
- 2) oświadczenia spółdzielni socjalnej o:
 - a) niezmnieszeniu wymiaru czasu pracy pracownika i nierozwiązaniu stosunku pracy z pracownikiem z przyczyn dotyczących zakładu pracy, a w przypadku zmniejszenia wymiaru czasu pracy lub stanu zatrudnienia z innych przyczyn – uzupełniły odpowiednio wymiar czasu pracy lub stan zatrudnienia w okresie 6 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku,
 - b) prowadzeniu działalności gospodarczej przez okres 6 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku,
 - c) niezaleganiu z wypłacaniem wynagrodzeń pracownikom, z opłacaniem należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Solidarnościowy i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz z wpłatami na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych,
 - d) niezaleganiu z opłacaniem innych danin publicznych,
 - e) nieposiadaniu nieuregulowanych w terminie zobowiązań cywilnoprawnych,
 - f) niepozostawaniu w stanie likwidacji;
- 3) wszystkie zaświadczenia o pomocy *de minimis* oraz pomocy *de minimis* w rolnictwie lub rybołówstwie, jakie spółdzielnia socjalna otrzymała w okresie, o którym mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia 2023/2831, albo oświadczenie o wielkości pomocy *de minimis* otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenie o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie oraz informacje określone w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

4. Do wniosku o jednorazowe środki na utworzenie stanowiska pracy, przedsiębiorstwo społeczne dołącza:

- 1) oświadczenia osób reprezentujących przedsiębiorstwo społeczne i osób zarządzających przedsiębiorstwem społecznym o niekaralności w okresie ostatnich 2 lat za przestępstwo składania fałszywych zeznań lub oświadczeń, przeciwko wiarygodności dokumentów lub

przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym na podstawie ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, za przestępstwo skarbowe na podstawie ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy lub za odpowiedni czyn zabroniony określony w przepisach prawa obcego;

2) oświadczenie przedsiębiorstwa społecznego:

- a) o posiadaniu przez ostatnie 6 miesięcy statusu przedsiębiorstwa społecznego,
- b) o których mowa w ust. 3 pkt 2 lit. a, c-f;

3) zaświadczenia, o których mowa w ust. 3 pkt 3.

§ 8. Wniosek o jednorazowe środki na utworzenie stanowiska pracy może być uwzględniony, jeżeli jest kompletny i prawidłowo sporządzony, starosta dysponuje środkami na jego sfinansowanie, spółdzielnia socjalna lub przedsiębiorstwo społeczne składające wniosek spełniają odpowiednio warunki określone w art. 163 pkt 2-6 i art. 168 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy.

2. Do wniosków o jednorazowe środki na utworzenie stanowiska pracy stosuje się odpowiednio przepisy § 5 ust. 3 i 4.

§ 9. 1. Umowa o środki na utworzenie stanowiska pracy powinna być zawarta w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

2. Rozliczenie, o którym mowa w art. 169 ust. 4 pkt 1 ustawy, składane jest w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania środków przez spółdzielnię socjalną lub przedsiębiorstwo społeczne.

3. Rozliczenie otrzymanych środków na utworzenie stanowiska pracy dokonywane jest na podstawie zestawienia wydatków na poszczególne towary i usługi, sporządzonego na podstawie opłaconych faktur lub innych równoważnych dokumentów księgowych, z wyszczególnieniem kwot podatku od towarów i usług.

4. Jeżeli spółdzielnia socjalnej przysługuje prawo do obniżenia podatku od towarów i usług należnego o kwotę podatku naliczonego, rozliczenie otrzymanych środków obejmuje wydatki bez podatku od towarów i usług, a w przypadku gdy spółdzielnia socjalnej prawo to nie przysługuje – rozliczenie obejmuje wydatki z uwzględnieniem podatku od towarów i usług.

5. Starosta może przedłużyć terminy na wydatkowanie lub rozliczenie otrzymanych środków w przypadku gdy za ich przedłużeniem przemawiają względy społeczne, w szczególności przypadki losowe i sytuacje niezależne od spółdzielni socjalnej lub przedsiębiorstwa społecznego.

6. Starosta, na wniosek spółdzielni socjalnej lub przedsiębiorstwa społecznego, uznaje za prawidłowo poniesione również wydatki inne niż zawarte w szczegółowej specyfikacji, które mieszczą się w kwocie przyznanych jednorazowo środków na utworzenie stanowiska pracy,

jeżeli stwierdzi zasadność ich poniesienia, biorąc pod uwagę specyfikę utworzonego stanowiska pracy.

7. Zwrot niewydatkowanych środków, o których mowa w art. 169 ust. 4 pkt 2 ustawy, następuje w tym samym terminie, w którym składane jest rozliczenie otrzymanych środków.

§ 10. 1. Spółdzielnia socjalna lub przedsiębiorstwo społeczne mogą złożyć do starosty wniosek o finansowanie kosztów wynagrodzenia dla skierowanego bezrobotnego, skierowanego opiekuna lub skierowanego poszukującego pracy.

2. Wniosek o finansowanie kosztów wynagrodzenia dla skierowanego bezrobotnego, skierowanego opiekuna lub skierowanego poszukującego pracy spółdzielnia socjalna lub przedsiębiorstwo społeczne składają do starosty właściwego ze względu na siedzibę spółdzielni lub przedsiębiorstwa społecznego albo ze względu na miejsce wykonywania pracy przez osobę, której wynagrodzenie ma być finansowane.

3. Wniosek o finansowanie kosztów wynagrodzenia dla skierowanego bezrobotnego, skierowanego opiekuna lub skierowanego poszukującego pracy zawiera:

- 1) dane, o których mowa w § 7 ust. 2 pkt 1;
- 2) informację o liczbie osób, którym zostaną sfinansowane koszty wynagrodzenia;
- 3) wnioskowaną kwotę na finansowanie kosztów wynagrodzeń;
- 4) informację o rodzaju pracy, jaka będzie wykonywana przez skierowanego bezrobotnego, skierowanego opiekuna lub skierowanego poszukującego pracy;
- 5) informację o wymaganych kwalifikacjach, umiejętnościach i doświadczeniu zawodowym niezbędnym do pracy, jakie powinien posiadać skierowany bezrobotny, skierowany opiekun lub skierowany poszukujący pracy;
- 6) miejsce wykonywania pracy;
- 7) proponowaną formę lub formy zabezpieczenia zwrotu przyznanych środków na finansowanie kosztów wynagrodzenia;
- 8) podpis osoby lub osób uprawnionych do reprezentowania spółdzielni socjalnej lub przedsiębiorstwa społecznego.

4. Do wniosku o finansowanie kosztów wynagrodzenia, spółdzielnia socjalna lub przedsiębiorstwo społeczne dołączają:

- 1) oświadczenia osób reprezentujących spółdzielnię socjalną lub przedsiębiorstwo społeczne i osób zarządzających spółdzielnią socjalną lub przedsiębiorstwem społecznym o niekaralności w okresie ostatnich 2 lat za przestępstwo składania fałszywych zeznań lub oświadczeń, przeciwko wiarygodności dokumentów lub przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym na podstawie ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, za przestępstwo skarbowe na podstawie ustawy

z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy lub za odpowiedni czyn zabroniony określony w przepisach prawa obcego;

- 2) oświadczenie spółdzielni socjalnej lub przedsiębiorstwa społecznego o:
 - a) niezmnieszeniu wymiaru czasu pracy i zatrudnienia pracowników z przyczyn dotyczących zakładu pracy, a w przypadku zmniejszenia wymiaru czasu pracy lub stanu zatrudnienia z innych przyczyn – uzupełniły odpowiednio wymiar czasu pracy lub stan zatrudnienia w okresie ostatnich 6 miesięcy lub w okresie swego funkcjonowania, w przypadku gdy spółdzielnia socjalna wykonywała działalność gospodarczą krócej niż 6 miesięcy, a przedsiębiorstwo społeczne posiadało status przedsiębiorstwa społecznego krócej niż 6 miesięcy,
 - b) niezaleganiu z wypłacaniem wynagrodzeń pracownikom, z opłacaniem należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Solidarnościowy i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz z wpłatami na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych;
 - c) niezaleganiu z opłacaniem innych danin publicznych;
 - d) nieposiadaniu nieuregulowanych w terminie zobowiązań cywilnoprawnych;
 - e) niepozostawianiu w stanie likwidacji;
- 3) wszystkie zaświadczenia o pomocy *de minimis* oraz pomocy *de minimis* w rolnictwie lub rybołówstwie, jakie spółdzielnia socjalna lub przedsiębiorstwo społeczne otrzymały w okresie, o którym mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia 2023/2831, albo oświadczenie o wielkości pomocy *de minimis* otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenie o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie oraz informacje określone w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

§ 11. 1. Wniosek o finansowanie kosztów wynagrodzenia dla skierowanego bezrobotnego, skierowanego opiekuna lub skierowanego poszukującego pracy może być uwzględniony, jeżeli jest kompletny i prawidłowo sporządzony, starosta dysponuje środkami na jego sfinansowanie, a spółdzielnia socjalna lub przedsiębiorstwo społeczne składające wniosek spełniają odpowiednio warunki określone w art. 163 pkt 2-6 i art. 163 ust. 2 pkt 1 ustawy.

2. Do wniosków o finansowanie kosztów wynagrodzenia stosuje się odpowiednio przepisy § 5 ust. 3 i 4.

§ 12. 1. Umowa o finansowania kosztów wynagrodzenia powinna być zawarta w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

2. Finansowanie kosztów wynagrodzenia dla skierowanego bezrobotnego, skierowanego opiekuna lub skierowanego poszukującego pracy są wypłacane miesięcznie w dniu określonym w umowie.

3. Comiesięczna wypłata na finansowanie kosztów wynagrodzenia dla skierowanego bezrobotnego, skierowanego opiekuna lub skierowanego poszukującego pracy, począwszy od drugiej wypłaty, jest dokonywana po uprzednim przedstawieniu przez spółdzielnię socjalną rozliczenia wydatków poniesionych na wynagrodzenia wypłacone za poprzedni miesiąc.

4. Spółdzielnia socjalna lub przedsiębiorstwo społeczne przez okres wskazany w umowie o finansowanie kosztów wynagrodzenia dla skierowanego bezrobotnego, skierowanego opiekuna lub skierowanego poszukującego pracy dokonują co miesiąc rozliczenia wydatków poniesionych na wynagrodzenia wypłacone dla skierowanego bezrobotnego, skierowanego opiekuna lub skierowanego poszukującego pracy i w terminie 14 dni od dnia dokonania wypłaty wynagrodzenia przedkładają staroście dokumenty je potwierdzające, w szczególności:

- 1) kopię listy płac zawierającej imię (imiona) i nazwisko oraz kwotę wynagrodzenia z pokwitowaniem odbioru wynagrodzenia lub kopię przelewu wynagrodzenia na konto skierowanego bezrobotnego, skierowanego opiekuna lub skierowanego poszukującego pracy,
- 2) kserokopię listy obecności oraz
- 3) oświadczenie o niezaleganiu z opłacaniem składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenia zdrowotne.

5. Spółdzielnia socjalna lub przedsiębiorstwo społeczne, w terminie miesiąca od dnia upływu okresu, o którym mowa w art. 169 ust. 5 pkt 2 ustawy, przedkłada staroście rozliczenie, za okres 12 miesięcy, zawierające wykaz wydatków poniesionych na wynagrodzenia wypłacone dla skierowanego bezrobotnego, skierowanego opiekuna lub skierowanego poszukującego pracy wraz z odpowiednim rozliczeniem finansowym, zaświadczenie o niezaleganiu z opłacaniem składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenia zdrowotne oraz dokumenty, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 2 za miesiące, za które nie przedstawiono tych dokumentów w ramach comiesięcznych rozliczeń, o których mowa w ust. 4.

§ 13. 1. Formą zabezpieczenia umowy o jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, umowy o jednorazowe środki na utworzenie stanowiska pracy lub umowy o finansowanie kosztów wynagrodzenia może być: poręczenie, weksel in blanco, weksel z poręczeniem wekslowym (aval), gwarancja bankowa, zastaw na prawach lub

rzeczach, zastaw rejestrowy, blokada środków zgromadzonych na rachunku płatniczym lub akt notarialny o poddaniu się egzekucji przez dłużnika.

2. Przy zabezpieczeniu w formie weksla in blanco albo aktu notarialnego o poddaniu się egzekucji, konieczne jest ustanowienie dodatkowego zabezpieczenia.

3. Poręczenia, o którym mowa w ust. 1, może udzielić osoba fizyczna lub osoba prawna.

4. W przypadku poręczenia udzielonego przez osobę fizyczną, poręczyciel przedkłada staroście oświadczenie o uzyskiwanych dochodach, ze wskazaniem źródła i kwoty dochodu, oraz o aktualnych zobowiązaniach finansowych, z określeniem wysokości miesięcznej spłaty zadłużenia, podając jednocześnie imię, nazwisko, adres zamieszkania, numer PESEL, jeżeli został nadany, oraz rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość. Poręczyciel potwierdza własnoręcznym podpisem prawdziwość informacji zawartych w oświadczeniu.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

MINISTER RODZINY, PRACY

I POLITYKI SPOŁECZNEJ

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rodziny i Polityki Społecznej z dnia 12 maja 2023 r. w sprawie przyznawania środków na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, utworzenie stanowiska pracy oraz na finansowanie kosztów wynagrodzenia skierowanej osoby w spółdzielni socjalnej lub przedsiębiorstwie społecznym (Dz. U. 2023 r. poz. 963 oraz z 2024 r. poz. 1054), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 456 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...).

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia jest wykonaniem upoważnienia zawartego w art. 171 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz.), zwanej dalej „ustawą”, która weszła w życie z dniem r.

Projektowane rozporządzenie zastępuje rozporządzenie Ministra Rodziny i Polityki Społecznej z dnia 12 maja 2023 r. w sprawie przyznawania środków na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, utworzenie stanowiska pracy oraz na finansowanie kosztów wynagrodzenia skierowanej osoby w spółdzielni socjalnej lub przedsiębiorstwie społecznym (Dz. U. poz. 963 oraz z 2024 r. poz. 1054) i w zakresie wynikającym z delegacji ustawowej określa szczegółowe rozwiązania dotyczące wniosku o jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, wniosku o środki na utworzenie stanowiska pracy oraz wniosku o finansowanie kosztów wynagrodzenia.

W świetle wymienionego wyżej przepisu projektowane rozporządzenie reguluje sposób składania i rozpatrywania przedmiotowych wniosków, informacje zawarte w tych wnioskach, formy zabezpieczenia umowy, a także sposób realizacji umowy o jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, umowy o środki na utworzenie stanowiska pracy oraz umowy o finansowanie kosztów wynagrodzenia, w tym sposób rozliczania wydatków.

Projektowane rozwiązania w zakresie oświadczeń dołączanych do przedmiotowych wniosków są wynikiem dostosowania do regulacji art. 162, art. 163 i art. 168 ustawy.

Zgodnie z przepisami § 3 ust. 2 i 6 projektu rozporządzenia, bezrobotny, poszukujący pracy dołączają do wniosku o jednorazowe środki na założenie spółdzielni socjalnej oświadczenia wnioskodawcy o:

- niekaralności w okresie ostatnich 2 lat za przestępstwo składania fałszywych zeznań lub oświadczeń, przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów lub przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym na podstawie ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2024 r. poz. 17), za przestępstwo skarbowe na podstawie ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2024 r. poz. 628, 850 i 879) lub za odpowiedni czyn zabroniony określony w przepisach prawa obcego;
- niewykonywaniu za granicą działalności gospodarczej i niepozostawianiu w okresie zawieszenia wykonywania tej działalności gospodarczej;
- niepełnieniu w okresie ostatnich 6 miesięcy funkcji członka zarządu spółdzielni socjalnej;

- niezłożeniu do innego starosty wniosku o dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej lub wniosku o jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej;

Ponadto składają pisemne oświadczenia założycieli spółdzielni socjalnej o:

- wykorzystaniu zgodnie z przeznaczeniem środków Funduszu Pracy przyznanych na założenie spółdzielni socjalnej, które będą wniesione przez członków do spółdzielni socjalnej;
- zwrocie podatku od towarów i usług zakupionych w ramach przyznanych środków, o ile spółdzielnia socjalna będzie miała prawo do obniżenia kwoty podatku od towarów i usług należnego o kwotę podatku naliczonego.

Wyżej wymienione oświadczenia dołączają pozostałe osoby uprawnione do złożenia wniosku o jednorazowe środki na założenie spółdzielni socjalnej, z zastrzeżeniem następujących różnic wynikających z projektowanych przepisów. W przypadku opiekuna jedno oświadczenie o niewykonywaniu działalności gospodarczej i niepozostawaniu w okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej zastępuje dwa oświadczenia o niewykonywaniu w okresie ostatnich 12 miesięcy działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i niepozostawaniu w okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej, a także o niewykonywaniu za granicą działalności gospodarczej i niepozostawaniu w okresie zawieszenia wykonywania tej działalności gospodarczej (§ 3 ust. 3).

Wyżej wymienione oświadczenia bezrobotny, absolwent CIS, absolwent KIS, opiekun lub poszukujący pracy, którzy zamierzają założyć spółdzielnię socjalną, dołączają do wniosku lub wspólnego wniosku o jednorazowe środki na założenie spółdzielni socjalnej (§ 3 ust. 5).

Zgodnie z przepisami § 4 ust. 2 i 3 projektu rozporządzenia, bezrobotny absolwent CIS, absolwenta KIS, opiekun lub poszukujący pracy dołączają do wniosku o jednorazowe środki na przystąpienie do spółdzielni socjalnej:

- oświadczenia wnioskodawcy przewidziane w projektowanych przepisach dla wniosku o jednorazowe środki na założenie spółdzielni socjalnej składanego przez bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS, opiekuna lub poszukującego pracy, a ponadto:
- pisemne zobowiązanie spółdzielni socjalnej do przyjęcia osoby składającej wniosek na członka oraz do jej zatrudnienia przez okres co najmniej 12 miesięcy od dnia przystąpienia do spółdzielni socjalnej, po wniesieniu środków na przystąpienie do spółdzielni socjalnej;

- oświadczenia osób reprezentujących spółdzielnię socjalną i osób zarządzających tą spółdzielnią o niekaralności w okresie ostatnich 2 lat za przestępstwo składania fałszywych zeznań lub oświadczeń, przeciwko wiarygodności dokumentów lub przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym na podstawie ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, za przestępstwo skarbowe na podstawie ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy lub za odpowiedni czyn zabroniony określony w przepisach prawa obcego;
- oświadczenia spółdzielni socjalnej o: niezaleganiu z wypłacaniem wynagrodzeń pracownikom, z opłacaniem należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Solidarnościowy i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz z wpłatami na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych; niezaleganiu z opłacaniem innych danin publicznych; nieposiadaniu nieuregulowanych w terminie zobowiązań cywilnoprawnych; niepozostawianiu w stanie likwidacji.

Dodatkowo, do wniosku o jednorazowe środki na przystąpienie do spółdzielni socjalnej osoba lub osoby go składające dołączają wszystkie zaświadczenia o pomocy *de minimis* oraz pomocy *de minimis* w rolnictwie lub rybołówstwie, jakie spółdzielnia socjalna otrzymała w okresie, o którym mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L 2023/2831 z 15.12.2023), zwanego dalej „rozporządzeniem 2023/2831”, albo oświadczenie o wielkości pomocy *de minimis* otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenie o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie oraz informacje określone w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702 oraz z 2024 r. poz. 1635).

Zgodnie z przepisami § 7 ust. 3 projektu rozporządzenia, spółdzielnia socjalna dołącza do wniosku o środki na utworzenie stanowiska pracy:

- oświadczenia osób reprezentujących spółdzielnię socjalną i osób zarządzających spółdzielnią socjalną o niekaralności w okresie ostatnich 2 lat za przestępstwo składania fałszywych zeznań lub oświadczeń, przeciwko wiarygodności dokumentów lub przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie

cywilnoprawnym na podstawie ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, za przestępstwo skarbowe na podstawie ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy lub za odpowiedni czyn zabroniony określony w przepisach prawa obcego;

- oświadczenia spółdzielni socjalnej o: niezmnieszeniu wymiaru czasu pracy pracownika i nierozwiązaniu stosunku pracy z pracownikiem z przyczyn dotyczących zakładu pracy, a w przypadku zmniejszenia wymiaru czasu pracy lub stanu zatrudnienia z innych przyczyn – o uzupełnieniu odpowiednio wymiaru czasu pracy lub stanu zatrudnienia w okresie 6 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku; prowadzeniu działalności gospodarczej przez okres 6 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku; niezaleganiu z wypłacaniem wynagrodzeń pracownikom, z opłacaniem należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Solidarnościowy i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz z wpłatami na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych; niezaleganiu z opłacaniem innych danin publicznych; nieposiadaniu nieuregulowanych w terminie zobowiązań cywilnoprawnych; niepozostawianiu w stanie likwidacji;
- wszystkie zaświadczenia o pomocy de minimis oraz pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie, jakie spółdzielnia socjalna otrzymała w okresie, o którym mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2831, albo oświadczenie o wielkości pomocy de minimis otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenie o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie oraz informacje określone w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

Wyżej wymienione oświadczenia i zaświadczenia przewidziane w projektowanych przepisach dla spółdzielni socjalnej podlegają dołączeniu do wniosku przedsiębiorstwa społecznego o środki na utworzenie stanowiska pracy, z zastrzeżeniem następujących różnic wynikających z regulacji § 7 ust. 4 projektu rozporządzenia. Oświadczenie przedsiębiorstwa społecznego o posiadaniu przez ostatnie 6 miesięcy statusu przedsiębiorstwa społecznego zastępuje w tej regulacji oświadczenie składane przez spółdzielnię socjalną o prowadzeniu działalności gospodarczej przez okres 6 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku.

Ponadto wyżej wymienione oświadczenia i zaświadczenia składane przez spółdzielnię socjalną lub przedsiębiorstwo społeczne do wniosku o środki na utworzenie stanowiska pracy podlegają

dołączeniu do wniosku tych podmiotów o finansowanie kosztów wynagrodzenia, z zastrzeżeniem następujących różnic wynikających z regulacji § 10 ust. 4 projektu rozporządzenia. Oświadczenie spółdzielni socjalnej lub przedsiębiorstwa społecznego o niezmnieszeniu wymiaru czasu pracy i zatrudnienia pracowników z przyczyn dotyczących zakładu pracy obejmuje okres ostatnich 6 miesięcy lub okres funkcjonowania, w przypadku gdy spółdzielnia socjalna wykonywała działalność gospodarczą krócej niż 6 miesięcy, a przedsiębiorstwo społeczne posiadało status przedsiębiorstwa społecznego krócej niż 6 miesięcy.

Kolejna różnica polega na tym, że § 10 ust. 4 projektu rozporządzenia nie ustanawia wymogu dołączenia do wniosku o finansowanie kosztów wynagrodzenia oświadczenia przedsiębiorstwa społecznego o posiadaniu przez ostatnie 6 miesięcy statusu przedsiębiorstwa społecznego ani też oświadczenia spółdzielni socjalnej o prowadzeniu działalności gospodarczej przez okres 6 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku.

Projektowane rozporządzenie określa sposób rozpatrywania wniosku o jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, wniosku o środki na utworzenie stanowiska pracy, wniosku o finansowanie kosztów wynagrodzenia.

W świetle projektowanych przepisów, złożony wniosek może być uwzględniony, jeżeli jest kompletny i prawidłowo sporządzony, starosta dysponuje środkami na jego sfinansowanie, a wnioskodawca spełnia warunki określone odpowiednio w art. 162, art. 163 i art. 168 ustawy (§ 5 ust. 1 i 2, § 8 ust. 1, § 11 ust. 1).

W projekcie rozporządzenia uregulowane jest postępowanie w razie stwierdzenia braków we wniosku o jednorazowe środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej na podstawie przepisów § 5 ust. 3 i 4, które znajdują odpowiednie zastosowanie w razie stwierdzenia braków we wniosku o środki na utworzenie stanowiska pracy (§ 8 ust. 2) oraz we wniosku o finansowanie kosztów wynagrodzenia (§ 11 ust. 2). W razie stwierdzenia braków w złożonym wniosku starosta wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 7 dni, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania.

O uwzględnieniu lub odmowie uwzględnienia wniosku starosta powiadamia osobę, która go złożyła w formie pisemnej w terminie 30 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku. W przypadku nieuwzględnienia wniosku starosta podaje przyczynę odmowy.

W celu zapewnienia wykonania określonych w art. 165 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy obowiązków osoby, która otrzymała środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, lub obowiązków spółdzielni socjalnej i przedsiębiorstwa społecznego, które otrzymały środki na

utworzenie stanowiska pracy, określonych w art. 169 ust. 4 pkt 1 i 2 projekt rozporządzenia określa terminy składania rozliczenia oraz zwrotu niewydatkowanych środków.

W przypadku jednorazowych środków na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, rozliczenie otrzymanych środków składane jest w terminie 2 miesięcy od dnia rozpoczęcia działalności gospodarczej przez spółdzielnię socjalną, a w przypadku przystąpienia do spółdzielni socjalnej – od dnia otrzymania środków przez bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS, opiekuna lub poszukującego pracy (§ 6 ust. 3).

Zgodnie z § 9 ust. 2 projektu rozporządzenia, rozliczenie wydatków niezbędnych do utworzenia stanowiska pracy składane jest w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania środków przez spółdzielnię socjalną lub przedsiębiorstwo społeczne.

Starosta może przedłużyć terminy na wydatkowanie lub rozliczenie otrzymanych środków w przypadku gdy za ich przedłużeniem przemawiają względy społeczne, w szczególności przypadki losowe i sytuacje niezależne od bezrobotnego, absolwenta CIS, absolwenta KIS, opiekuna, poszukującego pracy, spółdzielni socjalnej, lub przedsiębiorstwa społecznego (§ 6 ust. 6 i § 9 ust. 5).

W świetle § 6 ust. 8 i § 9 ust. 7 projektu rozporządzenia, zwrot niewydatkowanych środków następuje w tym samym terminie, w którym składane jest rozliczenie otrzymanych środków.

W celu zapewnienia wykonania określonych w art. 169 ust. 5 pkt 1 ustawy obowiązków spółdzielni socjalnej i przedsiębiorstwa społecznego, które otrzymały finansowanie kosztów wynagrodzenia, projekt rozporządzenia określa termin złożenia rozliczeń potwierdzających wypłatę wynagrodzenia skierowanemu bezrobotnemu lub skierowanemu opiekuna lub skierowanemu poszukującego pracy, przez wymagany okres.

Zgodnie z § 12 ust. 5 projektu rozporządzenia, spółdzielnia socjalna lub przedsiębiorstwo społeczne, w terminie miesiąca od dnia upływu okresu zatrudnienia trwającego łącznie przez 12 miesięcy w pełnym wymiarze czasu pracy skierowanego bezrobotnego, skierowanego opiekuna lub skierowanego poszukującego pracy, przedkłada staroście rozliczenie, za okres 12 miesięcy, zawierające wykaz wydatków poniesionych na wynagrodzenia wypłacone dla skierowanego bezrobotnego, skierowanego opiekuna lub skierowanego poszukującego pracy wraz z odpowiednim rozliczeniem finansowym, zaświadczenie o niezaleganiu z opłacaniem składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenia zdrowotne. Ponadto w tym samym terminie spółdzielnia socjalna lub przedsiębiorstwo społeczne przedkłada staroście kopie listy płac zawierającej imię (imiona) i nazwisko oraz kwotę wynagrodzenia z pokwitowaniem odbioru wynagrodzenia lub kopie przelewów wynagrodzenia na konto skierowanego bezrobotnego, skierowanego opiekuna lub skierowanego poszukującego pracy, kserokopie list

obecności za miesiące, za które nie przedstawiono tych dokumentów w ramach comiesięcznych rozliczeń wydatków poniesionych na wynagrodzenia wypłacone dla skierowanego bezrobotnego, skierowanego opiekuna lub skierowanego poszukującego pracy.

Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia nie rodzi skutków finansowych.

Projektowane rozwiązania nie będą nakładały dodatkowych obciążeń na działalność mikroprzedsiębiorców, małych oraz średnich przedsiębiorców.

Rozporządzenie nie podlega notyfikacji, nie zawiera bowiem norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.) oraz z § 52 Regulaminu pracy Rady Ministrów projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt nie stwarza zagrożeń korupcyjnych.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie trybu opłacania składek na Fundusz Pracy przez osoby podejmujące pracę za granicą u pracodawcy zagranicznego Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pani Agnieszka Dziemianowicz-Bąk – Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pani Joanna Stankiewicz – Dyrektor Departamentu Funduszy w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej tel.: 538-117-150, e-mail: sekretariat.df@mriips.gov.pl	Data sporządzenia Źródło: Art. 256 ust. 5 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz.) Nr w wykazie prac:.....

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia stanowi realizację upoważnienia ustawowego zawartego w art. 256 ust. 5 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. ...), zwanej dalej „ustawą”.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozporządzenie określa tryb opłacania nieobowiązkowych (dobrowolnych) składek na Fundusz Pracy przez osoby podejmujące pracę za granicą u pracodawcy zagranicznego w państwie niewymienionym w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-d ustawy, tj. procedurę postępowania dla osób zainteresowanych oraz dla powiatowych urzędów pracy w przypadku opłacania przedmiotowych składek na Fundusz Pracy.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projekt rozporządzenia określa rozwiązania wynikające z ustawy. Z uwagi na powyższe, rozwiązania będące przedmiotem niniejszego projektu nie bazują (nie mają odzwierciedlenia) na rozwiązaniach obowiązujących w innych krajach.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Powiatowe urzędy pracy	340	Dane własne MRiPS	Określenie procedury postępowania
Osoby podejmujące pracę za granicą u pracodawcy zagranicznego w państwie niewymienionym w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-d ustawy, które chcą opłacać składki na Fundusz Pracy	Brak danych		Określenie procedury postępowania

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przedłożony do zaopiniowania w trybie ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 854) oraz ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2022 r. poz. 97) następującym podmiotom:

- 1) Business Centre Club – Związkowi Pracodawców;
- 2) Forum Związków Zawodowych;
- 3) NSZZ „Solidarność”;
- 4) Pracodawcom Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych;
- 6) Konfederacji „Lewiatan”;
- 7) Związkowi Rzemiosła Polskiego.

Projekt rozporządzenia zostanie jednocześnie skierowany do zaopiniowania przez Radę Dialogu Społecznego w trybie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn.zm.).

Projekt zostanie ponadto przedłożony do zaopiniowania Krajowej Izbie Gospodarczej oraz Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji.		
6. Wpływ na sektor finansów publicznych		
Wydanie rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego ani wzrostu wydatków Funduszu Pracy. Rozporządzenie określa jedynie tryb opłacania nieobowiązkowych (dobrowolnych) składek na Fundusz Pracy przez osoby podejmujące pracę za granicą u pracodawcy zagranicznego w państwie niewymienionym w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-d ustawy.		
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe		
Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz na sytuację i rozwój regionalny.		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Komentarz: Projekt rozporządzenia nie powoduje zmian obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) w stosunku do aktualnego stanu prawnego.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Ze względu na zakres regulacji projekt rozporządzenia nie będzie miał bezpośredniego wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projekt rozporządzenia nie będzie miał bezpośredniego wpływu na rynek pracy ani na inne obszary.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie przewiduje się ewaluacji efektów projektu rozporządzenia. Projekt rozporządzenia, ze względu na przedmiot regulacji, nie przyniesie wymiernych, mierzalnych efektów.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA RODZINY, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ ¹⁾
z dnia
w sprawie trybu opłacania składek na Funduszu Pracy przez osoby podejmujące pracę
za granicą u pracodawcy zagranicznego

Na podstawie art. 256 ust. 5 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa tryb opłacania składek na Fundusz Pracy przez osoby podejmujące pracę za granicą u pracodawcy zagranicznego w państwie niewymienionym w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-d ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia.

§ 2. 1. Osoby, o których mowa w § 1, które chcą opłacać składki na Fundusz Pracy, pisemnie zawiadamiają powiatowy urząd pracy właściwy ze względu na ostatnie miejsce zamieszkania tych osób w Rzeczypospolitej Polskiej o przystąpieniu do opłacania składek na Fundusz Pracy.

2. Po otrzymaniu od osoby, o której mowa w ust. 1, pisemnego zawiadomienia o przystąpieniu do opłacania składek na Fundusz Pracy, powiatowy urząd pracy niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, przekazuje jej pisemną informację, w której:

- 1) potwierdza otrzymanie zawiadomienia o przystąpieniu do opłacania składek;
- 2) wskazuje datę wpływu zawiadomienia;
- 3) podaje wskaźnik procentowy, podstawę obliczenia oraz wysokość składek, według stanu na dzień sporządzenia pisemnej informacji;
- 4) podaje numer wydrebnionego dla środków Funduszu Pracy rachunku bankowego powiatowego urzędu pracy, na który składki powinny być opłacane.

¹⁾ Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – praca, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. poz. 2715).

3. Składki na Fundusz Pracy są opłacane od miesiąca wskazanego w zawiadomieniu, jednak nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zawiadomienie o przystąpieniu do opłacania składek wpłynęło do powiatowego urzędu pracy.

§ 3. 1. Składki na Fundusz Pracy są opłacane na wyodrębniony dla środków Funduszu Pracy rachunek bankowy powiatowego urzędu pracy właściwego ze względu na ostatnie miejsce zamieszkania osoby, o której mowa w § 1, w Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Składki opłaca się bez uprzedniego wezwania, w terminie do 10. dnia każdego miesiąca za miesiąc poprzedni, z adnotacją na dokumencie wpłaty „wpłata z tytułu pracy za granicą za okres ...”.

3. Składki za pierwszy miesiąc opłaca się w terminie 14 dni od dnia otrzymania pisemnej informacji powiatowego urzędu pracy, o której mowa w § 2 ust. 1.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

MINISTER RODZINY, PRACY

I POLITYKI SPOŁECZNEJ

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 2 listopada 2006 r. w sprawie opłacania składek na Fundusz Pracy przez osoby podejmujące zatrudnienie lub inną pracę zarobkową za granicą u pracodawcy zagranicznego (Dz. U. poz. 1500), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, na podstawie art. 456 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...)

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi realizację upoważnienia ustawowego, zawartego w art. 256 ust. 5 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...).

Rozporządzenie określa tryb opłacania nieobowiązkowych (dobrowolnych) składek na Fundusz Pracy przez osoby podejmujące pracę za granicą u pracodawcy zagranicznego w państwie niewymienionym w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-d ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia.

Właściwy powiatowy urząd pracy, który otrzyma pisemne zawiadomienie zainteresowanej osoby o przystąpieniu do opłacania składek, ma obowiązek w określonym w rozporządzeniu terminie, tj. niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, przekazać osobie zawiadamiającej pisemną informację, która powinna zawierać:

- potwierdzenie otrzymania zawiadomienia,
- datę wpływu zawiadomienia,
- wskaźnik procentowy, podstawę obliczenia oraz wysokość składek, według stanu na dzień sporządzenia informacji,
- numer wyodrębnionego dla środków Funduszu Pracy rachunku bankowego powiatowego urzędu pracy, na który powinny być opłacane składki.

Wprowadzenie nie dłuższego niż 7-dniowy od dnia otrzymania zawiadomienia terminu dla właściwego powiatowego urzędu pracy na przekazanie osobie zawiadamiającej pisemnej informacji związane jest z innymi regulacjami rozporządzenia, zgodnie z którymi: składkę za pierwszy miesiąc opłaca się w terminie 14 dni od dnia otrzymania pisemnej informacji powiatowego urzędu pracy oraz składki nie mogą być opłacane za okres wsteczny (składki są opłacane od miesiąca wskazanego w zawiadomieniu, jednak nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zawiadomienie o przystąpieniu do opłacania składek wpłynęło do powiatowego urzędu pracy).

Z dniem wejścia w życie rozporządzenia, na podstawie art. 455 ust. 1 pkt 1 ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia, utraci moc rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 2 listopada 2006 r. w sprawie opłacania składek na Fundusz Pracy przez osoby podejmujące zatrudnienie lub inną pracę zarobkową za granicą u pracodawcy zagranicznego (Dz. U. poz. 1500), zachowane w mocy do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie stwarza zagrożenia korupcyjnego.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

Rozporządzenie nie podlega notyfikacji określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt nie wymaga przedstawienia organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji ani uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej, stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), oraz – zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin Pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806) – w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie trybu opłacania składek na Fundusz Pracy przez osoby podejmujące pracę za granicą u pracodawcy zagranicznego Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pani Agnieszka Dziemianowicz-Bąk – Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pani Joanna Stankiewicz – Dyrektor Departamentu Funduszy w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej tel.: 538-117-150, e-mail: sekretariat.df@mriips.gov.pl	Data sporządzenia Źródło: Art. 256 ust. 5 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz.) Nr w wykazie prac:.....

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia stanowi realizację upoważnienia ustawowego zawartego w art. 256 ust. 5 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. ...), zwanej dalej „ustawą”.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozporządzenie określa tryb opłacania nieobowiązkowych (dobrowolnych) składek na Fundusz Pracy przez osoby podejmujące pracę za granicą u pracodawcy zagranicznego w państwie niewymienionym w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-d ustawy, tj. procedurę postępowania dla osób zainteresowanych oraz dla powiatowych urzędów pracy w przypadku opłacania przedmiotowych składek na Fundusz Pracy.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projekt rozporządzenia określa rozwiązania wynikające z ustawy. Z uwagi na powyższe, rozwiązania będące przedmiotem niniejszego projektu nie bazują (nie mają odzwierciedlenia) na rozwiązaniach obowiązujących w innych krajach.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Powiatowe urzędy pracy	340	Dane własne MRiPS	Określenie procedury postępowania
Osoby podejmujące pracę za granicą u pracodawcy zagranicznego w państwie niewymienionym w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-d ustawy, które chcą opłacać składki na Fundusz Pracy	Brak danych		Określenie procedury postępowania

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przedłożony do zaopiniowania w trybie ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 854) oraz ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2022 r. poz. 97) następującym podmiotom:

- 1) Business Centre Club – Związkowi Pracodawców;
- 2) Forum Związków Zawodowych;
- 3) NSZZ „Solidarność”;
- 4) Pracodawcom Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych;
- 6) Konfederacji „Lewiatan”;
- 7) Związkowi Rzemiosła Polskiego.

Projekt rozporządzenia zostanie jednocześnie skierowany do zaopiniowania przez Radę Dialogu Społecznego w trybie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn.zm.).

Projekt zostanie ponadto przedłożony do zaopiniowania Krajowej Izbie Gospodarczej oraz Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji.		
6. Wpływ na sektor finansów publicznych		
Wydanie rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego ani wzrostu wydatków Funduszu Pracy. Rozporządzenie określa jedynie tryb opłacania nieobowiązkowych (dobrowolnych) składek na Fundusz Pracy przez osoby podejmujące pracę za granicą u pracodawcy zagranicznego w państwie niewymienionym w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-d ustawy.		
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe		
Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz na sytuację i rozwój regionalny.		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Komentarz: Projekt rozporządzenia nie powoduje zmian obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) w stosunku do aktualnego stanu prawnego.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Ze względu na zakres regulacji projekt rozporządzenia nie będzie miał bezpośredniego wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projekt rozporządzenia nie będzie miał bezpośredniego wpływu na rynek pracy ani na inne obszary.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie przewiduje się ewaluacji efektów projektu rozporządzenia. Projekt rozporządzenia, ze względu na przedmiot regulacji, nie przyniesie wymiernych, mierzalnych efektów.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak		

ROZPORZĄDZENIE

RADY MINISTRÓW

z dnia

w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej Funduszu Pracy

Na podstawie art. 277 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. ...), zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zasady gospodarki finansowej Funduszu Pracy, zwanego dalej „Funduszem”, oraz:

- 1) tryb ustalania kwot środków (limitów) Funduszu na finansowanie zadań określonych w ustawie, w tym form pomocy, o których mowa w art. 267 ust. 9 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. ...), zwanej dalej „ustawą”, oraz kwot środków na finansowanie zadań fakultatywnych, o których mowa w art. 274 ust. 6, art. 275 ust. 3 i 276 ust. 4 ustawy, mając na względzie zapewnienie finansowania realizacji zadań przez samorządy powiatów i samorządy województw, wojewodów oraz Ochotnicze Hufce Pracy, zwane dalej „OHP”;
- 2) algorytm podziału środków na województwa na finansowanie form pomocy dla samorządów powiatów, o którym mowa w art. 267 ust. 4 ustawy;
- 3) algorytm podziału środków na województwa na finansowanie zadań fakultatywnych dla samorządów powiatów, o którym mowa w art. 274 ust. 2 oraz art. 275 ust. 2 ustawy;
- 4) tryb ustalania kwot środków (limitów) rezerwy Funduszu Pracy, o której mowa w art. 267 ust. 2 ustawy oraz rezerwy, o której mowa w art. 273 ust. 3 ustawy, pozostających w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy, zwanego dalej „dysponentem Funduszu”, oraz przeznaczenie tych rezerw;
- 5) obowiązki kierowników jednostek realizujących zadania finansowane ze środków Funduszu Pracy związane z obsługą finansowo-księgową tych środków;
- 6) tryb przekazywania środków przez ministra właściwego do spraw pracy oraz postępowanie z niewykorzystanymi środkami;
- 7) tryb powierzania przez starostę bankom i innym instytucjom dokonywania wypłat świadczeń pieniężnych dla bezrobotnych i innych uprawnionych osób.

§ 2. 1. Obsługę finansowo-księgową środków Funduszu prowadzi urząd obsługujący dysponenta Funduszu, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Obsługę finansowo-księgową środków Funduszu przekazanych przez dysponenta Funduszu na wyodrębniony rachunek bankowy wojewodom, samorządom województw, samorządom powiatów, OHP, Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych oraz innym jednostkom organizacyjnym realizującym zadania finansowane ze środków Funduszu, w szczególności mającym, na podstawie odrębnych przepisów albo umów zawartych na ich podstawie z dysponentem Funduszu, obowiązek utworzenia wyodrębnionych rachunków bankowych z przeznaczeniem dla środków Funduszu, prowadzą ich właściwe organy lub jednostki organizacyjne.

§ 3. 1. Dysponent Funduszu w terminie 21 dni od dnia ogłoszenia ustawy budżetowej zatwierdza plan finansowy Funduszu według zadań oraz organów i jednostek realizujących te zadania, zwany dalej „planem finansowym według zadań”, określający kwoty środków Funduszu na finansowanie zadań przez urząd obsługujący dysponenta Funduszu, wojewodów, samorządy województw, samorządy powiatów oraz OHP i inne jednostki organizacyjne, o których mowa w § 2 ust. 2.

2. Plan finansowy według zadań obejmuje kwoty środków Funduszu na:

- 1) wypłatę zasiłków dla bezrobotnych i innych obligatoryjnych świadczeń;
- 2) realizację form pomocy, w tym realizowanych w ramach projektów EFS +, o których mowa w art. 2 pkt 32 ustawy;
- 3) finansowanie zadań fakultatywnych;
- 4) realizację innych zadań finansowanych z Funduszu.

§ 4. 1. Kwoty środków (limity) Funduszu, jakie mogą być wydatkowane w roku budżetowym na finansowanie zadań realizowanych przez samorządy powiatów, w zakresie nieprzewidzianym do realizacji przez dysponenta Funduszu, wojewodów, samorządy województw i OHP, ustala się dla zadań określonych w:

- 1) art. 300 ust. 2 ustawy - dotyczących finansowania form pomocy, w tym realizowanych w ramach projektów EFS+;
- 2) art. 300 ust. 3 pkt 1, 2, 4, 8, 10–14, 16–19, 21, 23, 24 i 26–30 ustawy – dotyczących finansowania zadań fakultatywnych;
- 3) art. 300 ust. 5 pkt 1 ustawy - dotyczących finansowania zawodowego kształcenia ustawicznego w ramach Krajowego Funduszu Szkoleniowego, zwanego dalej „KFS”;

2. Kwoty środków (limity) Funduszu, jakie mogą być wydatkowane w roku budżetowym na finansowanie zadań realizowanych przez samorządy województw, w zakresie nieprzewidzianym do realizacji przez dysponenta Funduszu, wojewodów, samorządy powiatów i OHP, ustala się dla zadań określonych w art. 300 ust. 3 pkt 1, 2, 4, 6–12, 14–17, 19–21, 23, 24, 26, 27, 29 i 30 ustawy - dotyczących finansowania zadań fakultatywnych.

3. Kwoty środków (limity) Funduszu, jakie mogą być wydatkowane w roku budżetowym na finansowanie zadań realizowanych przez OHP, w zakresie nieprzewidzianym do realizacji przez dysponenta Funduszu, wojewodów, samorządy województw i samorządy powiatów, ustala się dla zadań określonych w:

- 1) art. 300 ust. 5 pkt 11 ustawy – dotyczących finansowania refundacji pracodawcom wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne młodocianych pracowników;
- 2) art. 300 ust. 3 pkt 4, 8, 10–12, 14, 16, 24–27, 29 i 30 ustawy – dotyczących finansowania zadań fakultatywnych.

4. Kwoty środków (limity) Funduszu, jakie mogą być wydatkowane w roku budżetowym na finansowanie zadań realizowanych przez wojewodów, w zakresie nieprzewidzianym do realizacji przez dysponenta Funduszu, samorządy województw, samorządy powiatów i OHP, ustala się dla zadań określonych w art. 300 ust. 3 pkt 4, 10, 14 i 24 ustawy - dotyczących finansowania zadań fakultatywnych.

5. Kwoty środków (limity) Funduszu, jakie mogą być wydatkowane w roku budżetowym na finansowanie zadań realizowanych przez dysponenta Funduszu, w zakresie nieprzewidzianym do realizacji przez wojewodów, samorządy województw, samorządy powiatów i OHP, ustala się dla zadań określonych w art. 300 ust. 3 pkt 3-5, 10, 14, 16, 19-20, 22-24, 26-27 i 29-31 ustawy - dotyczących finansowania zadań fakultatywnych oraz art. 300 ust. 6 pkt 1 i 2 - dotyczących finansowania pozostałych kosztów.

6. Kwoty środków (limity) Funduszu jakie mogą być wydatkowane w roku budżetowym ustala się dla:

- 1) zadań określonych w art. 300 ust. 4 pkt 1 ustawy - dotyczących dofinansowania kosztów wynagrodzeń oraz składek na ubezpieczenia społeczne od wypłaconego dofinansowania do wynagrodzeń, o których mowa w art. 280 ust. 1 ustawy;
- 2) zadań określonych w art. 300 ust. 4 pkt 2 ustawy – dotyczących dofinansowania kosztów wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne, składek na Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy oraz odpisów na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych pracowników WUP, o których mowa w art. 281 ust. 1 ustawy.

§ 5. 1. Ustalenie według algorytmu kwot środków Funduszu na finansowanie zadań w województwie, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz § 4 ust. 2, jest dokonywane na podstawie zatwierdzonego przez dysponenta Funduszu planu finansowego według zadań.

2. Do czasu zatwierdzenia przez dysponenta Funduszu planu finansowego według zadań, podstawą do dokonywania podziału, o którym mowa w ust. 1, jest zatwierdzony przez dysponenta Funduszu projekt planu finansowego według zadań sporządzany na podstawie projektu ustawy budżetowej, o którym mowa w art. 141 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530, 1572, 1717 i 1756).

§ 6. Kwotę środków Funduszu, jaka może być wydatkowana w roku budżetowym na finansowanie zadań w województwie wymienionych w § 4 ust. 1 pkt 1, realizowanych przez samorządy powiatów, ustala się według następującego wzoru algorytmu:

$$Ap_n = Pa \times \left[0,75 \times \frac{B_n \times K_n}{\sum_{n=1}^{16} (B_n \times K_n)} + 0,05 \times \frac{S_n}{\sum_{n=1}^{16} S_n} + 0,1 \times \frac{E_n}{\sum_{n=1}^{16} E_n} + 0,1 \times \frac{N_n}{\sum_{n=1}^{16} N_n} \right]$$

gdzie znaczenie poszczególnych symboli jest następujące:

Ap_n - kwota środków Funduszu Pracy, jaka może być wydatkowana na finansowanie zadań w województwie wymienionych w § 4 ust. 1 pkt 1,

Pa - określona w planie Funduszu Pracy łączna kwota środków na realizację w danym roku budżetowym zadań, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1, pomniejszona o kwotę ustaloną na realizację tych zadań przez ministra, samorządy województw i Ochotnicze Hufce Pracy oraz rezerwę ministra,

B_n - średnia miesięczna liczba bezrobotnych, według stanu na koniec miesiąca, zarejestrowanych w danym województwie w okresie 12 miesięcy poprzedzających dzień 1 września roku poprzedzającego rok, dla którego jest ustalana wysokość środków Funduszu Pracy, zwanego dalej „rokiem poprzednim”,
 K_n - współczynnik korygujący wynoszący 1,0 dla województwa o najniższej średniej stopie bezrobocia z okresu 12 miesięcy poprzedzających dzień 1 września roku poprzedniego i zwiększony dla pozostałych województw o 0,002 za każdą 0,1 punktu procentowego stopy bezrobocia w województwie ponad stopę bezrobocia w województwie o najniższej stopie bezrobocia,

S_n - średnia miesięczna liczba osób wyłączonych z ewidencji bezrobotnych

w województwie pomniejszona o średniomiesięczną liczbę osób rejestrujących się w okresie 12 miesięcy poprzedzających dzień 1 września roku poprzedniego po zastosowaniu działań aktywizacyjnych powiązanych z subsydiowaniem kosztów zatrudnienia, w tym wyposażenia stanowisk pracy i finansowania kosztów podjęcia działalności gospodarczej,

średnia miesięczna liczba osób wyłączonych z ewidencji bezrobotnych pomniejszona o średniomiesięczną liczbę osób rejestrujących się po zastosowaniu działań

E_n - aktywizacyjnych o charakterze edukacyjnym (szkolenie, staż oraz przygotowanie zawodowe dorosłych) w okresie 12 miesięcy poprzedzających dzień 1 września roku poprzedniego,

średnia miesięczna liczba osób wyłączonych z ewidencji bezrobotnych w związku z podjęciem pracy niesubsydiowanej w okresie 12 miesięcy poprzedzających dzień 1 września roku poprzedniego po zastosowaniu działań urzędów pracy niemających charakteru edukacyjnego oraz niezwiązanych z subsydiowaniem zatrudnienia,

n - dane województwo.

§ 7. Kwotę środków Funduszu, jaka może być wydatkowana w roku budżetowym na finansowanie zadań w województwie wymienionych w § 4 ust. 1 pkt 2, realizowanych przez samorządy powiatów, ustala się według następującego wzoru algorytmu:

$$Pp_n = 0,95 \times Pi \times \frac{Bw_n}{B}$$

gdzie znaczenie poszczególnych symboli jest następujące:

kwota środków Funduszu Pracy, jaka może być wydatkowana w danym roku

Pp_n - budżetowym na finansowanie zadań w województwie wymienionych w § 4 ust. 1 pkt 2,

kwota środków przewidziana w planie Funduszu Pracy na finansowanie zadań wymienionych w § 4 ust. 1 pkt 2, pomniejszona o kwotę środków Funduszu Pracy na finansowanie zadań wykonywanych przez ministra, samorządy województw, wojewodów oraz Ochotnicze Hufce Pracy,

średnia miesięczna liczba bezrobotnych zarejestrowanych w powiatowych urzędach pracy województwa, w okresie 12 miesięcy poprzedzających dzień 1 września roku poprzedniego, liczona ze stanów na koniec każdego miesiąca,

B - średnia miesięczna liczba bezrobotnych zarejestrowanych w powiatowych urzędach

pracy ogółem w kraju, w okresie 12 miesięcy poprzedzających dzień 1 września roku poprzedniego, liczona ze stanów na koniec każdego miesiąca,

n - dane województwo.

§ 8. Kwotę środków Funduszu, jaka może być wydatkowana w roku budżetowym na finansowanie w województwie zadań wymienionych w § 4 ust. 2, realizowanych przez samorząd województwa, ustala się według następującego wzoru algorytmu:

$$Kw_n = 0,95 \times Pb \times Lu_n$$

gdzie znaczenie poszczególnych symboli jest następujące:

Kw_n - kwota środków Funduszu Pracy, jaka może być wydatkowana na finansowanie zadań wymienionych w § 4 ust. 2, realizowanych przez samorząd województwa,

Pb - kwota środków przewidziana w planie Funduszu Pracy na finansowanie zadań realizowanych przez samorządy województw,

Lu_n - udział liczby powiatowych urzędów pracy w województwie do liczby powiatowych urzędów pracy na terenie kraju, według stanu na dzień 31 sierpnia roku poprzedniego,

n - dane województwo.

§ 9. 1. Kwoty środków Funduszu na finansowanie w województwie:

- form pomocy, ustalone na podstawie § 6 oraz zgodnie z art 267 ust. 2-8 ustawy,

- zadań fakultatywnych, ustalone na podstawie § 7,

są dzielone odpowiednio stosownie do art. 267 ust. 6 lub art. 274 ust. 3 ustawy między samorządy powiatów w terminie miesiąca od dnia uzyskania od dysponenta Funduszu pisemnego zawiadomienia o ich wysokości.

2. Marszałek województwa, w terminie 7 dni od dnia dokonania podziału, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia pisemnie dysponenta Funduszu o wysokości kwot środków Funduszu na finansowanie form pomocy, w tym realizowanych w ramach projektów EFS+, oraz zadań fakultatywnych dla samorządów powiatów. Do zawiadomienia dołącza się kryteria podziału tych kwot określone przez sejmik województwa.

§ 10. 1. Dysponent Funduszu zawiadamia pisemnie wojewodów, marszałków województw, starostów oraz Komendanta Głównego OHP o wysokości ustalonych kwot środków (limitów) Funduszu, jakie mogą być wydatkowane w roku budżetowym na finansowanie zadań, o których mowa w § 4.

2. W zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, dysponent Funduszu określa kwoty środków (limity) Funduszu dla powiatowych urzędów pracy na realizację projektów EFS+.

3. Na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, podmioty wymienione w ust. 1 opracowują plan finansowy w układzie paragrafów klasyfikacji budżetowej i przekazują dysponentowi Funduszu w terminie wskazanym w tym zawiadomieniu.

§ 11. 1. Środki, w ramach kwot (limitów) Funduszu na finansowanie form pomocy, zawodowego kształcenia ustawicznego w ramach KFS przez samorządy powiatów, zadań fakultatywnych przez urzędy wojewódzkie, samorządy województw, samorządy powiatów oraz OHP, a także na dofinansowanie kosztów wynagrodzeń oraz składek na ubezpieczenia społeczne od wypłaconego dofinansowania do wynagrodzeń pracownikom powiatowego urzędu pracy przez samorząd powiatu, są przekazywane przez dysponenta Funduszu miesięcznie w wysokości 1/12 limitu rocznego.

2. Dysponent Funduszu, na podstawie pisemnego wniosku starosty lub odpowiednio marszałka województwa, może w danym miesiącu przekazać środki Funduszu w kwocie wyższej niż określona w ust. 1.

3. W okresie, o którym mowa w § 5 ust. 2, środki, w ramach kwoty (limitu) na realizację form pomocy oraz kosztów funkcjonowania, mogą być przekazane przez dysponenta Funduszu miesięcznie w wysokości nie wyższej niż 2/12 limitu rocznego.

§ 12. 1. Dysponent Funduszu może, z własnej inicjatywy lub na wniosek marszałka województwa, przyznać z rezerwy Funduszu, o której mowa w art. 273 ust. 3 ustawy, kwotę środków (limit) Funduszu na finansowanie programów opracowanych i realizowanych przez powiatowe urzędy pracy, o których mowa w art. 2 pkt 30 i 32 ustawy, ponad kwotę określoną w zawiadomieniu, o którym mowa w § 10 ust. 1.

2. Marszałek województwa, wnioskujący o środki rezerwy Funduszu, o której mowa w art. 273 ust. 3 ustawy, składa do dysponenta Funduszu wniosek określający w szczególności:

- 1) organ ubiegający się o środki rezerwy Funduszu;
- 2) wysokość wnioskowanej kwoty;
- 3) rodzaj i zakres zadań mających być przedmiotem finansowania;
- 4) opis zakładanych efektów.

3. Starosta z przyznanej kwoty środków (limitu) Funduszu, o której mowa w ust. 1, sporządza informację dotyczącą wydatkowania przyznanych środków, liczby osób objętych

wsparciem i przekazuje tę informację marszałkowi województwa w terminie do dnia 31 lipca kolejnego roku budżetowego.

4. Marszałek województwa przekazuje dysponentowi Funduszu, nie później niż do dnia 30 września kolejnego roku budżetowego, sprawdzone pod względem formalnym i rachunkowym zbiorcze informacje starostów, o których mowa w ust. 3.

5. Dysponent Funduszu może, z własnej inicjatywy lub na wniosek marszałka województwa, przyznać samorządowi powiatu lub samorządowi województwa z rezerwy Funduszu, o której mowa w art. 273 ust. 3 ustawy dodatkową kwotę środków (limit) Funduszu na finansowanie zadań fakultatywnych, ponad kwotę określoną w zawiadomieniu, o którym mowa w § 10 ust. 1.

6. Dysponent Funduszu może, z własnej inicjatywy lub na wniosek wojewody lub Komendanta Głównego OHP przyznać z rezerwy Funduszu, o której mowa w art. 273 ust. 3 ustawy dodatkową kwotę środków (limit) Funduszu na finansowanie zadań fakultatywnych, ponad kwotę określoną w zawiadomieniu, o którym mowa w § 10 ust. 1.

7. Z rezerwy Funduszu Pracy, o której mowa w ust. 5 i 6, nie finansuje się kosztów, o których mowa w art. 300 ust. 3 pkt 4 ustawy.

§ 13. 1. W przypadku braku możliwości wykorzystania kwot środków (limitów) Funduszu, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 i 2 i ust. 2-4 oraz § 12 ust. 1, 5 i 6, lub jeżeli ich wykorzystanie byłoby nieefektywne, mogą one zostać zmniejszone przez dysponenta Funduszu na podstawie wniosku, odpowiednio, wojewody, marszałka województwa lub Komendanta Głównego OHP, złożonego do dnia 31 października roku budżetowego.

2. Środki ze zmniejszeń, o których mowa w ust. 1, mogą być przeznaczone przez dysponenta Funduszu na zwiększenie kwot środków (limitów), o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 i 2 i ust. 2-4, na podstawie wniosku, odpowiednio, wojewody, marszałka województwa lub Komendanta Głównego OHP, złożonego do dnia 31 października roku budżetowego, na realizację innych zadań określonych w ustawie lub mogą zwiększyć odpowiednią rezerwę Funduszu, o której mowa w art. 267 ust. 2 i art. 273 ust. 3 ustawy.

3. Wnioski o zmniejszenie kwot środków (limitów) Funduszu, o których mowa w ust. 1, o kwotę niższą niż 5.000 zł, mogą pozostać bez rozpoznania.

§ 14. 1. Marszałkowie województw, w terminach określonych ustawą, zawiadamiają dysponenta Funduszu o niepodzielonych oraz podzielonych, a niewykorzystanych przez

poszczególne samorządy powiatów kwotach środków (limitach) w ramach KFS, wskazując możliwość wykorzystania w województwie rezerwy KFS.

2. Dysponent Funduszu, na podstawie wniosku marszałka województwa, może zmniejszyć samorządowi powiatu kwotę środków (limit) na realizację zadań w ramach KFS.

3. Dysponent Funduszu, na podstawie wniosku marszałka województwa, może przyznać samorządowi powiatu dodatkowe środki z rezerwy KFS.

4. Dysponent Funduszu może przeznaczyć środki, o których mowa w ust. 1, wskazane jako niepodzielone lub podzielone a niewykorzystane, na realizację zadań w ramach rezerwy KFS lub na realizację innych zadań określonych w ustawie.

§ 15. 1. Środki Funduszu niewykorzystane w roku budżetowym, pozostające na wyodrębnionych rachunkach bankowych wojewodów, samorządów województw oraz OHP, pozostają na tych rachunkach do dnia 31 stycznia następnego roku budżetowego w kwotach nie wyższych niż wynikające z konieczności uregulowania zobowiązań poprzedniego roku budżetowego.

2. Środki Funduszu niewykorzystane w roku budżetowym, pozostające na wyodrębnionych rachunkach bankowych samorządów powiatów, pozostają na tych rachunkach z przeznaczeniem na wypłatę zasiłków dla bezrobotnych i innych obligatoryjnych świadczeń oraz zobowiązań poprzedniego roku budżetowego.

3. Środki Funduszu, które wpłynęły na wyodrębnione rachunki bankowe samorządów powiatów, stanowiące przychód Funduszu, pozostają na tych rachunkach z przeznaczeniem na wypłatę zasiłków dla bezrobotnych i innych obligatoryjnych świadczeń.

4. Środki Funduszu przekazane przez dysponenta Funduszu na podstawie umów, o których mowa w § 2 ust. 2, niewykorzystane w roku budżetowym, podlegają zwrotowi na rachunek bankowy Funduszu na zasadach określonych w tych umowach.

5. Środki Funduszu przekazane samorządom powiatów na finansowanie kosztów, o których mowa w art. 286 ustawy, niewykorzystane do dnia 31 grudnia roku budżetowego, podlegają zwrotowi na rachunek bankowy dysponenta Funduszu do dnia 31 stycznia następnego roku budżetowego.

§ 16. 1. Kierownicy jednostek, o których mowa w § 2 ust. 2, na podstawie ewidencji księgowej, sporządzają informacje z wykonania planu finansowego Funduszu i przekazują dysponentowi Funduszu za okres od początku roku budżetowego do:

- 1) 31 marca danego roku budżetowego, w terminie do dnia 10 kwietnia danego roku budżetowego;
- 2) końca kolejnego miesiąca od kwietnia do listopada danego roku budżetowego, w terminie do 10. dnia miesiąca następującego po miesiącu sprawozdawczym w danym roku budżetowym;
- 3) 31 grudnia danego roku budżetowego, w terminie do dnia 21 stycznia następnego roku budżetowego.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, obejmują planowane i osiągnięte przychody oraz planowane i poniesione koszty, a także stan środków obrotowych na początek i koniec okresu sprawozdawczego.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1, są sporządzane w postaci elektronicznej, opatrywane kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym, i przekazywane dysponentowi Funduszu na elektroniczną skrzynkę podawczą, ze wskazaniem tytułu, nazwy jednostki przekazującej informację oraz okresu, którego te informacje dotyczą.

§ 17. Kierownicy jednostek, o których mowa w § 2 ust. 2, realizując zadania finansowane ze środków Funduszu, są obowiązani, w ramach prowadzonych ksiąg rachunkowych jednostki, do:

- 1) prowadzenia wyodrębnionej ewidencji księgowej środków Funduszu przekazanych przez dysponenta Funduszu oraz kosztów ponoszonych z tych środków;
- 2) właściwego dokumentowania przychodów i kosztów Funduszu;
- 3) udostępniania do kontroli dokumentów dotyczących przychodów i kosztów Funduszu przedstawicielom dysponenta Funduszu oraz innym upoważnionym organom i instytucjom;
- 4) przekazywania dysponentowi Funduszu informacji, o których mowa w § 16, umożliwiających sporządzenie przez dysponenta Funduszu sprawozdań budżetowych i finansowych zgodnie z obowiązującymi przepisami;
- 5) przekazywania na wniosek dysponenta Funduszu informacji o posiadanym stanie środków Funduszu, a także innych danych i informacji niezbędnych dla zapewnienia płynności finansowej Funduszu;
- 6) przekazywania dysponentowi Funduszu, zgodnie z ustalonym przez dysponenta Funduszu terminem i zakresem danych, informacji o uzyskanych efektach realizowanych zadań finansowanych z Funduszu;

§ 18. 1. W przypadku powstania po dniu 30 listopada poprzedniego roku budżetowego nowego powiatowego urzędu pracy lub w przypadku zmiany po tym dniu obszaru działania powiatowego urzędu pracy, starostowie (prezydenci miast) sprawujący zwierzchnictwo nad tymi urzędami pracy przedstawiają marszałkowi województwa, na jego wniosek, informacje o dokonanych uzgodnieniach dotyczących przejęcia zobowiązań z poprzednich okresów oraz o proponowanym podziale kwot środków (limitów) Funduszu na finansowanie zadań realizowanych przez powiatowe urzędy pracy.

2. W przypadku niedokonania w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku marszałka województwa uzgodnień, o których mowa w ust. 1, decyzję o kwotach środków (limitach) Funduszu na finansowanie zadań realizowanych przez powiatowe urzędy pracy podejmuje dysponent Funduszu na wniosek marszałka województwa.

§ 19. Wojewodowie, marszałkowie województw, starostowie oraz Komendant Główny OHP mogą dokonywać zmian w planie finansowym, o którym mowa w § 10 ust. 3 polegających na przeniesieniach planowanych wydatków pomiędzy poszczególnymi paragrafami klasyfikacji budżetowej oraz wprowadzeniu nowych paragrafów klasyfikacji budżetowej, stosownie do uzasadnionych potrzeb, jeżeli nie spowoduje to przekroczenia ustalonych kwot środków (limitów) Funduszu, o których mowa w § 10 ust. 1 i 2.

§ 20. 1. Starosta, po uzyskaniu pozytywnej opinii powiatowej rady rynku pracy, może zlecić bankom i innym instytucjom dokonywanie ze środków Funduszu wypłat świadczeń pieniężnych dla bezrobotnych i innych uprawnionych osób, jeżeli koszty ich wypłaty nie przekroczą 0,8 % wypłaconych kwot.

2. Na umotywowany wniosek starosty dysponent Funduszu może wyrazić zgodę na sfinansowanie ze środków Funduszu kosztów wypłaty świadczeń pieniężnych, o których mowa w ust. 1, przez banki i inne instytucje, jeżeli koszty ich wypłaty nie przekroczą 1 % wypłaconych kwot.

§ 21. Niniejsze rozporządzenie dotyczy środków Funduszu ustalonych na realizację zadań począwszy od roku 2026.

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. ¹⁾

¹⁾ Rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 7 października 2011 r. w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej Funduszu Pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 472, z późn. zm.) i rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 25 sierpnia 2014 r. w sprawie algorytmu ustalania kwot środków Funduszu Pracy na finansowanie zadań w województwie (Dz. U. poz. 1294).

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia jest wykonaniem upoważnienia ustawowego zawartego w art. 277 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „ustawą” i określa zasady gospodarki finansowej Funduszu Pracy oraz:

- 1) tryb ustalania kwot środków (limitów) Funduszu na finansowanie zadań określonych w ustawie, w tym form pomocy, o których mowa w art. 267 ust. 9, oraz kwot środków na finansowanie zadań fakultatywnych, o których mowa w art. 274 ust. 6, art. 275 ust. 3 i 276 ust. 4, mając na względzie zapewnienie finansowania realizacji zadań przez samorządy powiatów i samorządy województw, wojewodów oraz OHP;
- 2) algorytm podziału środków na województwa na finansowanie form pomocy dla samorządów powiatów, o którym mowa w art. 267 ust. 4 ustawy;
- 3) algorytm podziału środków na województwa na finansowanie zadań fakultatywnych dla samorządów powiatów, o którym mowa w art. 274 ust. 2 oraz art. 275 ust. 2 ustawy;
- 4) tryb ustalania kwot środków (limitów) rezerwy Funduszu Pracy, o której mowa w art. 267 ust. 2 oraz rezerwy, o której mowa w art. 273 ust. 3, pozostających w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy, zwanego dalej „dysponentem Funduszu”, oraz przeznaczenie tych rezerw;
- 5) obowiązki kierowników jednostek realizujących zadania finansowane ze środków Funduszu Pracy związane z obsługą finansowo-księgową tych środków;
- 6) tryb przekazywania środków przez ministra właściwego do spraw pracy oraz postępowanie z niewykorzystanymi środkami;
- 7) tryb powierzania przez starostę bankom i innym instytucjom dokonywania wypłat świadczeń pieniężnych dla bezrobotnych i innych uprawnionych osób.

Potrzeba wydania projektowanego rozporządzenia wynika z treści ustawy stanowiącej upoważnienie do wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia zastępującego obowiązujące dwa akty prawne: rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 7 października 2011 r. w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej Funduszu Pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 472, z późn. zm.) i rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 sierpnia 2014 r. w sprawie algorytmu ustalania kwot środków Funduszu Pracy na finansowanie zadań w województwie (Dz. U. poz. 1294). Jedno rozporządzenie obejmujące kwestie podziału środków Funduszu Pracy i gospodarowanie nimi w trakcie roku budżetowego będzie bardziej przejrzyste dla podmiotów je stosujących i wymagające mniej czasu na odnalezienie właściwych podstaw prawnych do realizowanych zadań.

Zgodnie z projektem rozporządzenia Fundusz Pracy, zwany dalej „Funduszem”, będący państwowym funduszem celowym, stanowi wyodrębniony rachunek bankowy, którym dysponuje minister właściwy do spraw pracy, zgodnie z art. 257 ustawy.

Obsługa finansowo – księgowa Funduszu prowadzona jest przez urząd obsługujący dysponenta Funduszu, tj. Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej. Obsługę finansowo – księgową środków Funduszu przekazanych przez dysponenta Funduszu samorządom województw, samorządom powiatów, Ochotniczym Hufcom Pracy, zwanym dalej „OHP”, Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych, wojewodom oraz innym jednostkom, realizującym zadania finansowane ze środków Funduszu, w tym mającym obowiązek utworzenia wyodrębnionych rachunków bankowych z przeznaczeniem dla środków Funduszu, prowadzą ich właściwe organy lub jednostki organizacyjne.

Do czasu zatwierdzenia planu finansowego według zadań przez dysponenta Funduszu, podstawą do dokonywania podziału algorytmem kwot środków Funduszu na finansowanie zadań w województwie jest projekt planu finansowego według zadań sporządzany na podstawie projektu ustawy budżetowej.

Przepis § 3 rozporządzenia określa termin 21 dni od dnia ogłoszenia ustawy budżetowej, w którym dysponent Funduszu zobowiązany jest do zatwierdzenia planu finansowego Funduszu według zadań oraz organów i jednostek realizujących te zadania. Plan finansowy według zadań określa kwoty środków Funduszu na finansowanie: wypłat zasiłków dla bezrobotnych i innych obligatoryjnych świadczeń, realizację form pomocy, realizację zadań fakultatywnych oraz innych zadań finansowanych z Funduszu.

Przepis § 4 rozporządzenia określa zakres zadań realizowanych przez:

- samorządy powiatów - w ramach limitów środków na: finansowanie form pomocy, zadań fakultatywnych i zawodowego kształcenia ustawicznego w ramach Krajowego Funduszu Szkoleniowego (KFS).
- starostów - w ramach limitów środków na: dofinansowanie kosztów wynagrodzeń zasadniczych;
- samorządy województw - w ramach limitów środków na finansowanie zadań fakultatywnych;
- OHP - w ramach limitów środków na: finansowanie zadań fakultatywnych oraz refundację pracodawcom wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne młodocianych pracowników;
- wojewodów - w ramach limitów środków na finansowanie zadań fakultatywnych;
- dysponenta Funduszu – w ramach limitów środków na finansowanie zadań fakultatywnych oraz dotyczących finansowania pozostałych kosztów.

Algorytm podziału środków Funduszu w województwie pozostaje bez zmian.

Według algorytmu będzie dzielona pomiędzy województwa kwota środków ujętych w planie finansowym Funduszu na finansowanie form pomocy przez urzędy pracy, wraz z kwotą środków przeznaczonych na realizację projektów EFS+ pomniejszona o rezerwę pozostającą w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy, co zostało ujęte w ustawie.

Kwoty środków Funduszu Pracy na finansowanie projektów EFS+ uzgodnione przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego z ministrem właściwym do spraw pracy zapisane w umowach zawartych między zarządem województwa a ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego podlegają podziałowi według algorytmu.

Algorytmy podziału środków Funduszu na finansowanie zadań fakultatywnych w województwie pozostają bez zmian.

Według algorytmu między województwa dzielona będzie kwota środków Funduszu ustalona na finansowanie zadań fakultatywnych dla samorządów powiatów, pomniejszona o rezerwę pozostającą w tym zakresie w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy oraz o kwotę środków (limit) na finansowanie zadań ministra właściwego do spraw pracy określonych w art. 300 ust. 3 ustawy w zakresie nieprzewidzianym do realizacji przez samorządy powiatów, samorządy województw, wojewodów i OHP (art. 273 ust.2 ustawy). Według algorytmu między województwa dzielona będzie kwota środków Funduszu ustalona na finansowanie zadań fakultatywnych dla samorządów województw, pomniejszona o rezerwę pozostającą w tym zakresie w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy (art. 273 ust. 3 ustawy).

Przepisy § 9 rozporządzenia określają terminy do dokonania podziału kwot środków naliczonych algorytmem dla województw na finansowanie form pomocy oraz na finansowanie zadań fakultatywnych pomiędzy powiatowe urzędy pracy i poinformowania dysponenta Funduszu o kwotach wynikających z dokonanego podziału. W terminie miesiąca od wpływu zawiadomienia od dysponenta Funduszu zarząd województwa powinien dokonać podziału kwot środków (według kryteriów określonych przez sejmik województwa). W ciągu 7 dni od dokonania podziału marszałek województwa przesyła do dysponenta Funduszu pisemne zawiadomienie o wysokości kwot środków Funduszu Pracy na finansowanie form pomocy oraz zadań fakultatywnych dla powiatowych urzędów pracy.

Na podstawie zawiadomienia marszałka województwa dysponent Funduszu ustala dla poszczególnych powiatowych urzędów kwoty środków (limity) na finansowanie form pomocy, w tym realizowanych w ramach projektów EFS+, oraz na finansowanie zadań fakultatywnych. Dysponent Funduszu pisemnie zawiadamia marszałków województw, Komendanta Głównego

OHP, starostów oraz wojewodów, o wysokości kwot środków (limitów) Funduszu jakie mogą być wydatkowane w roku budżetowym. W zawiadomieniu dysponent Funduszu określa termin opracowania przez marszałków województw, starostów, Komendanta Głównego OHP oraz wojewodów, planu finansowego w układzie paragrafów klasyfikacji budżetowej i przekazania dysponentowi Funduszu odnoszącego się do ustalonych kwot środków (limitów) Funduszu.

Przepis ust. 1 i 2 § 11 określa sposób ustalenia miesięcznych transz środków Funduszu do poszczególnych instytucji. Zasadą jest, że z ustalonej kwoty środków (limitu) co miesiąc na konta instytucji trafia $1/12$ z kwoty rocznego limitu. Do czasu ustalenia kwot środków (limitów) na podstawie ustawy budżetowej na realizację form pomocy oraz zadań fakultatywnych może być przekazana co miesiąc kwota środków nie wyższa niż $2/12$ limitu rocznego ustalonego na podstawie projektu ustawy budżetowej.

Przepis § 12 reguluje tryb przyznawania dodatkowych środków na finansowanie form pomocy oraz zadań fakultatywnych z rezerwy Funduszu.

Z rezerwy Funduszu wyłączono możliwość finansowania kosztów wprowadzania, rozwijania i eksploatacji systemów teleinformatycznych, i technologii cyfrowych w publicznych służbach zatrudnienia oraz OHP, służących realizacji zadań wynikających z ustawy. Dodatkowe środki w trakcie roku budżetowego na finansowanie tego zadania urzędy pracy będą mogły otrzymać na podstawie art. 273 ust. 3 ustawy. Środki Funduszu stanowiące rezerwę są naliczane w roku budżetowym w wysokości określonej w przepisach ustawy. Powyższe środki mogą zostać przyznane z inicjatywy dysponenta Funduszu, marszałków województw, Komendanta Głównego OHP bądź wojewodów.

Wnioski o środki z rezerwy dla powiatowych urzędów pracy składa marszałek województwa. Starosta, który otrzymał środki z rezerwy, na finansowanie programów, sporządza informację z wydatkowania przyznanych środków, liczby osób objętych wsparciem oraz skutecznością i efektywnością ich realizacji. Powyższe informacje starosta przekazuje w terminie do 31 lipca kolejnego roku budżetowego marszałkowi województwa, który nie później niż do 30 września kolejnego roku budżetowego przekazuje zbiorcze informacje do Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.

Do dnia 31 października danego roku mogą być złożone wnioski o dokonanie zmniejszeń ustalonych kwot środków (limitów) Funduszu. Wnioski o dokonanie zmniejszeń limitów o kwoty niższe niż 5 tysięcy złotych dysponent Funduszu może pozostać bez rozpoznania.

Środki ze zmniejszeń zwiększają odpowiednie rezerwy Funduszu lub w przypadku braku potrzeb mogą być przeznaczone przez dysponenta Funduszu na realizację innych zadań.

W przypadku niedokonania podziału w województwie środków ustalonych w planie wydatkowania środków KFS lub stwierdzenia, że podzielone środki nie będą mogły być wykorzystane w danym roku budżetowym marszałek województwa zawiadamia o tym dysponenta Funduszu.

W myśl ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia:

- środki KFS na kształcenie ustawiczne w województwie nie podzielone między PUP do dnia 30 czerwca danego roku;
- kwoty ze środków (limitów) KFS, które nie zostaną wykorzystane w roku budżetowym przez poszczególne PUP, zgłoszone przez marszałka województwa do ministra właściwego do spraw pracy do dnia 31 sierpnia danego roku w celu zmniejszenia kwot środków (limitów) KFS,
- kwoty ze środków (limitów) KFS, które nie zostaną wykorzystane przez poszczególne PUP w okresie od 1 września do 31 października roku budżetowego, zgłoszone przez marszałka województwa do ministra właściwego do spraw pracy do dnia 31 października danego roku w celu zmniejszenia kwot środków (limitów) KFS,
- stanowią rezerwę KFS.

Wnioski o te środki dla powiatowych urzędów pracy składa marszałek województwa. Środki niepodzielone lub zgłoszone jako niewykorzystane w województwie mogą być przyznane urzędом pracy z innego województwa lub zostać przeznaczone przez dysponenta Funduszu na realizację innych zadań.

Przepis § 15 określa przeznaczenie oraz terminy zwrotu niewykorzystanych w roku budżetowym środków Funduszu:

- pozostających na wyodrębnionych rachunkach bankowych samorządów województw, samorządów powiatów, OHP, wojewodów oraz innych jednostek realizujących zadania finansowane ze środków Funduszu i mających obowiązek utworzenia wyodrębnionych rachunków bankowych z przeznaczeniem dla środków Funduszu;
- pozostających na wyodrębnionych rachunkach bankowych samorządów powiatów;
- przekazanych przez dysponenta Funduszu na podstawie umów jednostkom realizującym zadania finansowane ze środków Funduszu;
- przekazanych na dofinansowanie wynagrodzenia wraz z należnymi składkami na ubezpieczenie społeczne;

Kierownicy jednostek, o których mowa w § 2 ust. 2 rozporządzenia sporządzają pomocnicze informacje z wykonania planu finansowego Funduszu i przekazują dysponentowi

Funduszu w formie i terminach określonych w rozporządzeniu. Wskazane informacje sporządzane są przez kierowników jednostek organizacyjnych na podstawie ksiąg rachunkowych, zgodnie ze wzorem sprawozdania z wykonania planu finansowego funduszu celowego Rb-33, określonym w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 11 stycznia 2022 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej (Dz. U. z 2024 poz. 454).

Przepis § 17 określa obowiązki kierowników jednostek, o których mowa w § 3 dotyczące prowadzenia ksiąg rachunkowych jednostki.

W przepisie § 18 znalazło się unormowanie sposobu podziału limitów środków Funduszu, w przypadku powstania nowego powiatowego urzędu pracy po 30 listopada poprzedniego roku budżetowego lub zmiany po tym dniu obszaru działania powiatowego urzędu pracy. Dysponent Funduszu, na wniosek marszałka województwa, podejmuje decyzję o podziale kwot środków (limitu) Funduszu w sytuacji braku dokonania uzgodnień pomiędzy starostami (prezydentami miast) i poinformowania marszałka województwa, o zakresie przejętych zobowiązań z poprzednich okresów oraz o proponowanym podziale kwot środków (limitu) Funduszu na finansowanie zadań.

Przepis § 19 upoważnia starostów, marszałków województw, Komendanta Głównego OHP oraz wojewodów, do dokonywania przeniesień planowanych wydatków pomiędzy poszczególnymi paragrafami klasyfikacji budżetowej oraz wprowadzeniu nowych paragrafów klasyfikacji budżetowej w planie finansowym w układzie paragrafów klasyfikacji budżetowej, jeśli nie spowoduje to przekroczenia ustalonych kwot środków (limitów) Funduszu.

Przepis § 20 stanowi o możliwości zlecenia bankom i innym instytucjom, po uzyskaniu pozytywnej opinii powiatowej rady rynku pracy dokonania wypłat świadczeń pieniężnych dla bezrobotnych i innym uprawnionym osobom finansowanych z Funduszu, jeśli koszty wypłaty nie przekroczą 0,8% wypłaconych kwot.

Na umotywowany wniosek starosty dysponent Funduszu może wyrazić zgodę na sfinansowanie ze środków Funduszu kosztów wypłaty przez banki i inne instytucje świadczeń pieniężnych, o których mowa wyżej, jeżeli koszty ich wypłaty nie przekroczą 1% wypłaconych kwot.

Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia i dotyczy środków Funduszu ustalonych na realizację zadań począwszy od roku 2025. Po wejściu w życie projektowanego rozporządzenia stracą moc dotychczasowe rozporządzenia wykonawcze dotyczące algorytmu podziału środków Funduszu Pracy i gospodarki finansowej tego Funduszu. W związku z powyższym w roku 2024 do kwestii nieregulowanych u ustawie o

aktywności zawodowej przepisy projektowanego rozporządzenia stosowane będą odpowiednio.

Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 25 sierpnia 2014 r. w sprawie algorytmu ustalania kwot środków Funduszu Pracy na finansowanie zadań w województwie (Dz. U. poz. 1294), które utraci moc z dniem 31 grudnia 2025 r. oraz rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 7 października 2011 r. w sprawie szczegółowych zasad gospodarki Finansowej Funduszu Pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 472) które utraci moc z dniem 31 grudnia 2025 r.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia (§ 27 ust. 4 Regulaminu pracy Rady Ministrów).

Projekt rozporządzenia nie stwarza zagrożenia korupcyjnego.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

Rozporządzenie nie podlega notyfikacji określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Rodziny i Polityki Społecznej, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce „Rządowy proces legislacyjny”.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia (§ 27 ust. 4 Regulaminu pracy Rady Ministrów).

Nazwa projektu Rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej Funduszu Pracy Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Agnieszka Dziemianowicz-Bąk – Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Joanna Stankiewicz –Dyrektor Departamentu Funduszy tel. +48 538 117 150 Sekretariat.DF@mriips.gov.pl	Data sporządzenia: Źródło: art. 277 ustawy rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...) Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: ...

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia wynika z delegacji ustawowej art. 277 projektu ustawy z dnia ... rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz...), zwanej dalej „ustawą”. Zawarte w projekcie rozporządzenia rozwiązania mają na celu wykonanie delegacji ustawowej w zakresie zarządzania środkami Funduszu Pracy na realizację zadań na rzecz aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy.

Zaproponowano upoważnienie ustawowe dla Rady Ministrów do wydania jednego rozporządzenia określającego szczegółowe zasady dotyczące gospodarki finansowej Funduszu Pracy (aktualnie gospodarowanie środkami Funduszu Pracy regulują dwa odrębne rozporządzenia: rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej Funduszu Pracy i rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie algorytmu ustalania kwot środków Funduszu Pracy na finansowanie zadań w województwie).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt rozporządzenia zawiera rozwiązania dotyczące zasad gospodarki finansowej Funduszu Pracy mając na względzie zapewnienie racjonalności gospodarowania środkami Funduszu Pracy, w tym:

- tryb ustalania kwot środków (limitów) Funduszu Pracy na finansowanie form pomocy oraz zadań fakultatywnych, mając na względzie zapewnienie finansowania realizacji zadań odpowiednio przez samorządy powiatów, samorządy województw, wojewodów, OHP oraz ministra właściwego do spraw pracy;
- algorytmów podziału pomiędzy województwa środków Funduszu Pracy na finansowanie form pomocy oraz zadań fakultatywnych;
- tryb powierzania przez starostę bankom i innym instytucjom dokonywania wypłat świadczeń pieniężnych dla bezrobotnych i innych uprawnionych osób, mając na względzie zapewnienie racjonalności gospodarowania środkami Funduszu Pracy;
- tryb ustalania kwot środków (limitów) rezerwy Funduszu Pracy, pozostającej w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy, mając na względzie zapewnienie finansowania dodatkowego wsparcia dla realizacji zadań na rzecz bezrobotnych i innych uprawnionych osób.

Wprowadzenie rozporządzenia regulującego kompleksowo zasady gospodarki finansowej Funduszu Pracy, w tym algorytm ustalania kwot środków Funduszu Pracy na finansowanie zadań w województwie, ułatwi sprawniejsze dysponowanie środkami Funduszu Pracy, ustalenie i podział przez ministra właściwego do spraw pracy środków Funduszu Pracy oraz sporządzania planów i sprawozdań ze zrealizowanych wydatków. Zaproponowane algorytmy podziału pomiędzy województwa środków Funduszu Pracy na finansowanie form pomocy oraz zadań fakultatywnych stanowią kontynuację stosowanych obecnie rozwiązań i oparte są, tak jak dotychczas, na dostępnych danych statystycznych uzyskiwanych na podstawie badań statystycznych prowadzonych wspólnie przez ministra właściwego do spraw pracy i Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego zgodnie z przepisami o statystyce publicznej. Kontynuowane rozwiązania pozwolą na utrzymanie stabilnej sytuacji urzędów w zakresie możliwości finansowania zarówno form pomocy jak i zadań fakultatywnych.

Przewidziane w projekcie rozporządzenia rozwiązania mają na celu zapewnienie zgodności zasad podziału środków Funduszu Pracy na finansowanie zadań w województwie z przepisami ustawy.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projekt rozporządzenia określa rozwiązania wynikające z ustawy o aktywności zawodowej. Z uwagi na powyższe, rozwiązania będące przedmiotem niniejszego projektu nie bazują (nie mają odzwierciedlenia) na rozwiązaniach obowiązujących w innych krajach.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
samorządy województw	16	Dane własne MRPiPS	Określenie trybu i ustalenie kwot środków (limitów) Funduszu Pracy na finansowanie zadań określonych w ustawie.
samorządy powiatowe	340	Dane własne MRPiPS	Określenie trybu i zakresu zadań, przewidzianych w ustawie, które będą finansowane w ramach kwot środków (limitów) Funduszu Pracy na finansowanie form pomocy oraz zadań fakultatywnych.
Ochotnicze Hufce Pracy	-	-	Określenie trybu i ustalenie kwot środków Funduszu Pracy oraz zakresu zadań przewidzianych w ustawie, które będą finansowane w ramach przyznanych limitów
województwie	16	Dane własne MRPiPS	Określenie trybu i ustalenie kwot środków Funduszu Pracy oraz zakresu zadań przewidzianych w ustawie, które będą finansowane w ramach przyznanych limitów

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przedłożony do zaopiniowania:

- w trybie ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 854) do:
 - 1) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych;
 - 2) Forum Związków Zawodowych;
 - 3) NSZZ „Solidarność”;
- w trybie ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2022 r. poz. 97) do:
 - 1) Związku Pracodawców – Business Centre Club;
 - 2) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 3) Konfederacji „Lewiatan”;
 - 4) Związku Przedsiębiorców i Pracodawców;
 - 5) Związku Rzemiosła Polskiego;
 - 6) Federacji Przedsiębiorców Polskich.

Projekt rozporządzenia zostanie jednocześnie skierowany do zaopiniowania Radzie Dialogu Społecznego w trybie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.) oraz Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego w trybie ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 90, poz. 759).

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Rodziny i Polityki Społecznej, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce „Rządowy proces legislacyjny”.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych												
(ceny stałe z r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [tys. zł]										
		2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	Łącznie
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
FP												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
FP												
Źródła finansowania	Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego ani wzrostu wydatków Funduszu Pracy. Rozporządzenie określa jedynie szczegółowe zasady gospodarki finansowej Funduszu Pracy, w tym tryb ustalania i podziału kwot określonych w planie finansowym Funduszu Pracy, stanowiącym załącznik do ustawy budżetowej.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	-											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
		Skutki										
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-				
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw		-	-	-	-	-	-				
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-					
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-										
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-										
	rodzina, obywatele oraz	-										

	gospodarstw a domowe	
Niemierzalne	-	-
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	-	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz: -		
9. Wpływ na rynek pracy		
Ze względu na przedmiot regulacji projekt rozporządzenia będzie miał pośredni wpływ na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie planuje się ewaluacji efektów projektu rozporządzenia.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA RODZINY, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ ¹⁾

z dnia

w sprawie wynagrodzeń wypłacanych młodocianym pracownikom

Na podstawie art. 350 ustawy z dnia...o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki i tryb refundowania pracodawcom ze środków Funduszu Pracy wynagrodzeń wypłacanych młodocianym pracownikom, zwanym dalej „młodocianymi”, oraz składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanych wynagrodzeń, w tym:

- 1) elementy wniosku o zawarcie umowy o refundację oraz rodzaje dołączanych do niego informacji;
- 2) terminy składania wniosku;
- 3) elementy opinii do wniosku złożonego przez pracodawcę o zawarcie umowy o refundację;
- 4) elementy wniosku Ochotniczych Hufców Pracy, zwanych dalej „OHP”, o przyznanie refundacji;
- 5) elementy umowy o refundację;
- 6) elementy wniosku o zwrot poniesionych kosztów przez pracodawcę.

§ 2. 1. Pracodawca składa wniosek o zawarcie umowy o refundację wynagrodzeń wypłacanych młodocianym oraz składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanych wynagrodzeń, zwanym dalej „wnioskiem o zawarcie umowy”, do centrum edukacji i pracy młodzieży, zwanego dalej „centrum edukacji”, właściwego ze względu na miejsce odbywania przez młodocianego przygotowania zawodowego, bezpośrednio albo za pośrednictwem organizacji zrzeszającej pracodawców.

2. Wniosek o zawarcie umowy zawiera takie elementy jak:

- 1) nazwę miejscowości i datę wypełnienia wniosku;

¹⁾ Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – praca, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. poz. 2715).

- 2) miejsce prowadzenia działalności, numer konta bankowego, na które przekazywana będzie wypłata refundacji;
- 3) numer identyfikacji podatkowej NIP;
- 4) oznaczenie prowadzonej działalności według PKD;
- 5) forma prawna prowadzonej działalności;
- 6) nazwa(-wy) dokumentów poświadczających uprawnienia do prowadzenia przygotowania zawodowego młodocianych pracowników;
- 7) wykaz imienny młodocianych, których dotyczy wnioszek o zawarcie umowy, obejmujący:
 - a) imię i nazwisko młodocianego;
 - b) numer PESEL młodocianego;
 - c) datę zawarcia umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego na czas nieokreślony, w tym czas trwania przygotowania zawodowego;
 - d) nazwę zawodu lub zakres przyuczenia, w których odbywa się przygotowanie zawodowe;
 - e) formę odbywania przygotowania zawodowego (nauka zawodu albo przyuczenie do wykonywania określonej pracy);

3. Pracodawca do wniosku o zawarcie umowy załącza:

- 1) kopię umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego zawartej przez pracodawcę z młodocianym;
- 2) oryginały lub kopie poświadczone za zgodność z oryginałem dokumentów potwierdzających spełnienie wymagań zawodowych i pedagogicznych osób prowadzących przygotowanie zawodowe młodocianych. Jeżeli jest to kolejny wniosek o zawarcie umowy składany przez pracodawcę w tym samym centrum edukacji, nie ma obowiązku dołączania dokumentów potwierdzających spełnienie tych wymagań jeżeli są aktualne;
- 3) zaświadczenia lub oświadczenie o pomocy de minimis, w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702 oraz z 2024 r. poz. 1635);
- 4) informacje określone w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej;

- 5) deklarację zatrudnienia na podstawie umowy o pracę przez okres co najmniej 6 miesięcy po zakończeniu przygotowania zawodowego każdego młodocianego, którego dotyczy wniosek o zawarcie umowy;
- 6) oświadczenie o:
 - a) liczbie pracowników zatrudnionych w dniu składania wniosku o zawarcie umowy, z uwzględnieniem młodocianych i roku ich nauki,
 - b) liczbie młodocianych, którzy w okresie ostatnich 24 miesięcy przed dniem złożenia wniosku o zawarcie umowy ukończyli przygotowanie zawodowe u tego pracodawcy,
 - c) liczbie młodocianych, którzy ukończyli przygotowanie zawodowe w okresie ostatnich 24 miesięcy przed dniem złożenia wniosku o zawarcie umowy i kontynuowali zatrudnienie u tego pracodawcy przez okres co najmniej 6 miesięcy lub nadal są u niego zatrudnieni,
 - d) niekorzystaniu z refundacji wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne od tych wynagrodzeń młodocianych, których dotyczy wniosek z innej wojewódzkiej komendy OHP.

4. Wniosek o zawarcie umowy podpisuje pracodawca.

5. Wniosek o zawarcie umowy składany za pośrednictwem organizacji zrzeszającej pracodawców jest sporządzany przez tę organizację na podstawie wniosków pracodawców oraz zawiera informacje i dokumenty, o których mowa w ust. 2 i 3.

6. Wniosek o zawarcie umowy dotyczący młodocianych, którzy kształcą się w formach szkolnych, pracodawca lub w jego imieniu organizacja zrzeszająca pracodawców składa w centrum edukacji w terminie od dnia 1 stycznia do dnia 15 listopada każdego roku. Wniosek złożony po dniu 15 listopada każdego roku zostanie zaopiniowany i rozpatrzony od dnia 1 stycznia następnego roku na zasadach określonych niniejszym rozporządzeniem.

7. Wniosek o zawarcie umowy dotyczący młodocianych, którzy nie kształcą się w formach szkolnych, składa się w terminie od 1. do 20. dnia każdego miesiąca.

8. Termin, o którym mowa w ust. 6, stosuje się także w razie umożliwienia młodocianemu kontynuowania nauki zawodu u nowego pracodawcy, w czasie trwania roku szkolnego, w związku z rozwiązaniem umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego z dotychczasowym pracodawcą z powodu:

- 1) ogłoszenia upadłości lub likwidacji pracodawcy;
- 2) reorganizacji zakładu pracy uniemożliwiającej kontynuowanie przygotowania zawodowego;

- 3) orzeczenia lekarskiego zawierającego przeciwwskazania do kontynuowania nauki w danym zawodzie przez młodocianego;
- 4) zmiany miejsca zamieszkania lub innej przyczyny losowej uniemożliwiającej kontynuowanie przygotowania zawodowego u dotychczasowego pracodawcy.

§ 3 1. W przypadku gdy pracodawcą dla młodocianych zatrudnianych w celu przygotowania zawodowego jest OHP nie stosuje się § 2.

2. Jednostka organizacyjna OHP spełniająca warunki, o których mowa w art. 349 ust 1 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia, organizująca przygotowanie zawodowe młodocianych składa do właściwego ze względu na miejsce odbywania przygotowania zawodowego centrum edukacji wnioski o przyznanie refundacji wynagrodzeń wypłacanych młodocianym oraz składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanych wynagrodzeń, zwany dalej „wnioskiem OHP o przyznanie refundacji”.

3. Do wniosku OHP o przyznanie refundacji dołącza się dokumenty, o których mowa w § 2 ust. 3 pkt 1 – 4.

4. Wniosek OHP o przyznanie refundacji zawiera takie elementy jak:

- 1) nazwa jednostki organizacyjnej Ochotniczych Hufców Pracy prowadzącej przygotowanie zawodowe i adres siedziby;
- 2) miejsce prowadzenia działalności;
- 3) nazwa(-wy) dokumentów potwierdzających spełnienie wymagań zawodowych i pedagogicznych osób prowadzących przygotowanie zawodowe młodocianych pracowników. Jeżeli jest to kolejny wniosek o zawarcie umowy składany przez tę samą jednostkę organizacyjną OHP do tego samego centrum edukacji, nie ma obowiązku dołączania dokumentów potwierdzających spełnienie tych wymagań jeżeli są aktualne.
- 4) wykaz imienny młodocianych pracowników, których dotyczy wnioski o przyznanie refundacji zawierający takie dane jak: imię i nazwisko młodocianego, nr PESEL, datę zawarcia umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego na czas nieokreślony, w tym czas trwania przygotowania zawodowego, nazwę zawodu lub zakres przyuczenia, w których odbywa się przygotowanie zawodowe, formę odbywania przygotowania zawodowego (nauka zawodu albo przyuczenie do wykonywania określonej pracy).

§ 4. 1. Centrum edukacji sprawdza wniosek o zawarcie umowy pod względem formalnym i sporządza opinię do wniosku o zawarcie umowy i przekazuje do właściwej wojewódzkiej komendy OHP.

2. Opinia zawiera pisemne uzasadnienie jak również sposób rozpatrzenia wniosku o zawarcie umowy. Sposób rozpatrzenia wniosku o zawarcie umowy może być pozytywny lub negatywny.

3. W przypadku braków formalnych we wniosku o zawarcie umowy centrum edukacji wzywa pracodawcę do ich usunięcia w wyznaczonym terminie.

4. Właściwa wojewódzka komenda OHP rozpatruje wnioski o zawarcie umowy zgodnie z kolejnością ich wpływu, do wyczerpania limitów środków Funduszu Pracy określonych w planie finansowym Funduszu Pracy na dany rok, uwzględniając opinię do wniosku o zawarcie umowy i w terminie 30 dni od dnia wpływu do centrum edukacji kompletnego wniosku o zawarcie umowy zawiadamia pracodawcę o sposobie jego rozpatrzenia.

5. W przypadku uwzględnienia wniosku o zawarcie umowy wojewódzka komenda OHP zawiera z pracodawcą umowę o refundację wynagrodzeń wypłacanych młodocianym oraz składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanych wynagrodzeń, zwaną dalej "umową", na cały okres przygotowania zawodowego, począwszy od dnia, w którym młodociany rozpoczyna przygotowanie zawodowe u danego pracodawcy zgodnie z umową o pracę.

6. Umowa o refundację wynagrodzeń wypłacanych młodocianym pracownikom oraz składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanych wynagrodzeń zawiera takie elementy jak:

- 1) numer umowy oraz datę zawarcia
- 2) wskazanie stron umowy
- 3) oświadczenie dot. zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego młodocianych pracowników w określonych zawodach lub zakresach przyuczenia do wykonywania określonej pracy
- 4) imienny wykaz zatrudnionych młodocianych pracowników obejmujący datę zawarcia umowy o pracę i okres jej trwania, nazwy zawodów lub zakresu przyuczenia, w których jest odbywane przygotowanie zawodowe, wraz z oświadczeniem dotyczącym liczby zatrudnianych pracowników oraz deklaracją dalszego zatrudnienia każdego młodocianego pracownika po zakończeniu przygotowania zawodowego przez okres co najmniej 6 miesięcy.
- 5) zobowiązanie Wojewódzkiej Komendy OHP do wypłaty refundacji ze środków Funduszu Pracy na wskazany rachunek bankowy oraz określenie wysokości refundacji, czasu jej wypłacania i terminu w jakim będzie wypłacona od dnia złożenia wniosku o zwrot

poniesionych kosztów przez pracodawcę wraz z kompletem dokumentów potwierdzających wypłatę wynagrodzenia i opłacenie składek na ubezpieczenia społeczne

6) inne ważne postanowienia istotne dla stron umowy.

7. Umowę podpisuje pracodawca, wojewódzki Komendant OHP oraz Główny Księgowy OHP.

§ 5. 1. W przypadku zmiany wysokości najniższych stawek wynagrodzeń młodocianych określonych w przepisach, o których mowa w art. 348 ust. 1 centrum edukacji właściwe ze względu na miejsce odbywania przez młodocianego przygotowania zawodowego, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie nowych stawek wzywa pracodawców do podpisania aneksu do zawartej umowy o refundację, w zakresie zmiany wysokości refundacji. Aneks do umowy obejmuje okres od dnia wejścia w życie zmiany wysokości najniższych stawek wynagrodzeń młodocianych.

2. Właściwa wojewódzka komenda OHP podpisuje aneks do umowy w zakresie wysokości refundacji zgodnie z kolejnością zgłoszenia się pracodawców, do wyczerpania limitów środków Funduszu Pracy określonych w planie finansowym Funduszu Pracy na dany rok.

3. Jeżeli pracodawca nie podpisze aneksu do umowy refundacja zostanie mu wypłacona zgodnie ze stawkami określonymi obowiązującej umowie.

§ 6 Jeżeli pracodawcą dla młodocianych zatrudnianych w celu przygotowania zawodowego są OHP, w przypadku zmiany wysokości najniższych stawek wynagrodzeń młodocianych określonych w przepisach, o których mowa w art. 348 ust 1 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia, centrum edukacji informuje na piśmie jednostki organizacyjne OHP zatrudniające młodocianych w celu przygotowania zawodowego, którym przyznano refundację przed dniem wejścia w życie zmiany wysokości najniższych stawek wynagrodzeń młodocianych, o wysokości refundacji po zmianie stawek.

§ 7. 1. Centrum edukacji rozpatruje wnioski o przyznanie refundacji składane przez jednostki organizacyjne OHP zgodnie z kolejnością ich wpływu, do wyczerpania limitów środków Funduszu Pracy określonych w planie finansowym Funduszu Pracy na dany rok, uwzględniając poprawność formalną złożonych wniosków o przyznanie refundacji, i w terminie 30 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku o przyznanie refundacji informuje wnioskodawcę o sposobie jego rozpatrzenia. Przepis § 4 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku uwzględnienia wniosku o przyznanie refundacji centrum edukacji informuje na piśmie wnioskodawcę o warunkach przyznania refundacji, w tym o wysokości refundacji oraz terminach jej wypłaty.

§ 8. 1. Pracodawca składa wniosek do centrum edukacji o zwrot poniesionych kosztów wynagrodzeń wypłaconych młodocianym oraz składek na ubezpieczenia społeczne od wypłaconych wynagrodzeń przez pracodawcę, zwany dalej „wnioskiem o zwrot kosztów”, na warunkach i w terminach określonych w umowie.

2. Wniosek o zwrot kosztów zawiera takie elementy jak:

- 1) okres za który pracodawca ubiega się o refundację;
- 2) wskazanie numeru i daty umowy zawartej o refundację;
- 3) ogólna kwota wydatków poniesionych na wynagrodzenia oraz składki na ubezpieczenia społeczne z uwzględnieniem kwoty poniesionej na wynagrodzenie oraz na składki społeczne oraz kwoty refundacji o jaką wnioskuje pracodawca;
- 4) wskazanie numeru rachunku bankowego;
- 5) rozliczenie finansowe wypłaconych wynagrodzeń oraz opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne uwzględniające wszystkich młodocianych pracowników których dotyczy wniosek.

3. Do wniosku o zwrot kosztów pracodawca dołącza rozliczenie finansowe wypłaconych wynagrodzeń oraz opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne za pracowników, a także poświadczone za zgodność z oryginałem kopie dokumentów potwierdzających wypłatę wynagrodzeń oraz opłacenie składek na ubezpieczenia społeczne od tych wynagrodzeń wraz z kopiami deklaracji rozliczeniowych.

4. Wojewdzka komenda OHP przekazuje środki Funduszu Pracy z tytułu refundacji wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne od tych wynagrodzeń, na wskazany przez pracodawcę rachunek bankowy, w terminach określonych w umowie.

§ 9. Refundacja, o której mowa w § 1, udzielana podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą w rozumieniu prawa konkurencji Unii Europejskiej, stanowi pomoc de minimis, o której mowa we właściwych przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy de minimis oraz pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie.

§ 10. 1. Do umów o refundację wynagrodzeń wypłaconych młodocianym oraz składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanych wynagrodzeń, zawartych przed dniem wejścia w

życie rozporządzenia i wniosków o dokonanie refundacji składanych zgodnie z tymi umowami stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Wnioski o zawarcie umowy o refundację i wnioski o przyznanie refundacji złożone i nierozpatrzone przed dniem wejścia w życie rozporządzenia rozpatruje się na podstawie niniejszego rozporządzenia.

3. Wnioski, o których mowa w ust. 2, wymagające uzupełnienia w zakresie wynikającym z niniejszego rozporządzenia pracodawca uzupełnia w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania centrum edukacji .

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

**MINISTER RODZINY, PRACY
I POLITYKI SPOŁECZNEJ**

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 25 czerwca 2014 r. w sprawie refundowania ze środków Funduszu Pracy wynagrodzeń wypłacanych młodocianym pracownikom (Dz. U. z 2020 r. poz. 1581), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 456 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...).

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 350 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. ...), zwaną dalej „ustawą”, nakładającego na ministra właściwego do spraw pracy obowiązek określenia szczegółowych warunków i trybu refundowania pracodawcom ze środków Funduszu Pracy wynagrodzeń wypłacanych młodocianym pracownikom oraz składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanych wynagrodzeń.

Projekt rozporządzenia określa, w szczególności:

- 1) elementy wniosku o zawarcie umowy o refundację oraz rodzaje dołączanych do niego informacji;
- 2) terminy składania wniosku;
- 3) elementy opinii do wniosku złożonego przez pracodawcę o zawarcie umowy o refundację;
- 4) elementy wniosku OHP o przyznanie refundacji;
- 5) elementy umowy o refundację;
- 6) elementy wniosku o zwrot poniesionych kosztów przez pracodawcę.

Projekt rozporządzenia określa także terminy składania określonych wniosków, tryb postępowania w przypadku zmiany wysokości najniższych stawek wynagrodzeń młodocianych pracowników, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 191 § 3 i art. 195 § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2023 r. poz. 1465 oraz z 2024 r. poz. 878, 1222 i 1871), obowiązujących w okresie, za który jest dokonywana refundacja na podstawie umowy zawartej z pracodawcą.

Projektowane rozporządzenie zachowuje większość rozwiązań, określonych w obowiązującym obecnie rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 25 czerwca 2014 r. w sprawie refundowania ze środków Funduszu Pracy wynagrodzeń wypłacanych młodocianym pracownikom (Dz. U. z 2020 r. poz. 1581), uwzględnia jednak modyfikacje związane z realizacją refundacji wprowadzonych ustawą. Proponowane rozwiązania organizacyjno-prawne mają charakter doprecyzowujący i porządkujący, a ich głównym celem jest usprawnienie procesu refundacji wynagrodzeń młodocianych pracowników.

Wiele przepisów znajdujących się obecnie w przepisach wykonawczych uzyskało rangę ustawową, przez co projektowane rozporządzenie odnosi się w dużej mierze do kwestii technicznych. Główna zmiana wobec dotychczas obowiązującego rozporządzenia polega na rezygnacji z załączników stanowiących wzory wniosków składanych na kolejnych etapach uzyskania refundacji wynagrodzeń młodocianych pracowników przez pracodawców. Wzory wniosków zastąpiono wskazaniem elementów, jakie powinien konkretny wniosek zawierać, rozwiązanie to wpisuje się w ideę odchodzenia od wzorów wniosków w przepisach prawnych.

Projektowane rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, nie podlega zatem notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.). Projektowana regulacja nie będzie wymagała notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702, z późn. zm.). Projekt rozporządzenia jest zgodny z obowiązującymi regulacjami Unii Europejskiej w tym zakresie i nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Rozporządzenie będzie miało wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców z uwagi na to, że część z nich to podmioty prowadzące przygotowanie zawodowe młodocianych pracowników mające możliwość uzyskania refundacji wynagrodzeń wypłacanych młodocianym pracownikom oraz składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanych wynagrodzeń.

Projekt rozporządzenia nie narusza przepisów prawa Unii Europejskiej dotyczących równego traktowania kobiet i mężczyzn.

Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.) i § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2024 r. poz. 806), zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa

Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w zakładce „Projekty aktów prawnych” oraz na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny oraz na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Projekt nie stwarza zagrożeń korupcyjnych

Nazwa projektu: Rozporządzenie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie refundowania wynagrodzeń wypłacanych młodocianym pracownikom Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące: Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu: Pani Agnieszka Dziemianowicz-Bąk – Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu: Pani Ewa Flaszynska, Dyrektor Departamentu Rynku Pracy: tel. 538 817 815; e-mail: Ewa.Flaszynska@mriips.gov.pl	Data sporządzenia: Źródło: Upoważnienie ustawowe zawarte w art. 350 ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...) Nr w wykazie prac

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Przepis art. 350 projektu ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia przewiduje upoważnienie dla ministra właściwego do spraw pracy do wydania rozporządzenia określającego szczegółowe warunki i tryb refundowania pracodawcom ze środków Funduszu Pracy wynagrodzeń wypłacanych młodocianym pracownikom oraz składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanych wynagrodzeń.

Projektowana regulacja zastąpi obecnie obowiązujące rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 25 czerwca 2014 r. w sprawie refundowania ze środków Funduszu Pracy wynagrodzeń wypłacanych młodocianym pracownikom (Dz. U. z 2020 r. poz. 1581).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Nowe rozporządzenie zastępuje obecnie obowiązujące rozporządzenie i przewiduje warunki i tryb refundowania przez Ochotnicze Hufce Pracy wynagrodzeń wypłacanych młodocianym pracownikom zatrudnianym w celu przygotowania zawodowego, zgodny z regulacjami zawartymi w ustawie z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Wprowadza się wiele zmian porządkowych i dostosowujących do obowiązujących przepisów prawa.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia umożliwi dalsze wypłacanie refundacji pracodawcom zatrudniającym młodocianych pracowników.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
pracownicy młodociani	145 073	Sprawozdanie Komendy Głównej Ochotniczych Hufców Pracy z wykonania planu pracy w 2023 r.	Pośrednio poprzez możliwość uzyskania przez pracodawców refundacji wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne
pracodawcy zatrudniający młodocianych w celu przygotowania zawodowego	44 187	Sprawozdanie Komendy Głównej Ochotniczych Hufców Pracy z wykonania planu pracy w 2023 r.	Możliwość uzyskania refundacji wydatków na wynagrodzenia i składki na ubezpieczenia społeczne od wypłaconych wynagrodzeń
Ochotnicze Hufce Pracy	16 oddziałów wojewódzkich, centra edukacji i pracy młodzieży	Dane własne MRPiPS	Przyjmowanie i rozpatrywanie wniosków pracodawców o zawarcie umowy o refundację, oraz wypłata refundacji

Związek Rzemiosła Polskiego (cechy, izby rzemieślnicze, spółdzielnie)	25 Izb rzemieślniczych (w tym 1 branżowa); 453 Cechów rzemiosł; 58 Spółdzielni rzemieślniczych (stan na dzień 30 grudnia 2022 r.)	Informacja zamieszczona na portalu Związku Rzemiosła Polskiego (ZRP).	przyjmowanie młodocianych pracowników na przygotowanie zawodowe.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do zaopiniowania do następujących partnerów społecznych:

– na podstawie art. 19 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 854) do:

- 1) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych;
- 2) Forum Związków Zawodowych;
- 3) NSZZ „Solidarność”;

– na podstawie art. 16 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2022 r. poz. 97) do:

- 1) Związku Pracodawców – Business Centre Club;
- 2) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) Konfederacji „Lewiatan”;
- 4) Związku Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 5) Związku Rzemiosła Polskiego;
- 6) Federacji Przedsiębiorców Polskich.

Projekt rozporządzenia zostanie również przekazany do zaopiniowania Radzie Dialogu Społecznego – na podstawie art. 5 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.) oraz Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego – na podstawie art. 3 pkt. 5 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. z 2024 r. poz. 949).

W ramach konsultacji publicznych projekt został przekazany do:

1. Związku Powiatów Polskich;
2. Związku Miast Polskich/ Unia Metropolii Polskich;
3. Związku Gmin Wiejskich RP;
4. Związku Województw RP;
5. Krajowej Izby Gospodarczej;
6. Polskiej Izby Handlowej;
7. Ogólnopolskiej Federacji Organizacji Pozarządowych;
8. Komendy Głównej OHP;
9. Forum Odpowiedzialnego Biznesu;
10. Polskiej Izby Firm Szkoleniowych.

W ramach opiniowania projekt został przekazany do:

1. Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
2. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
3. Prezesa Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej;
4. Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego;
5. Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych;
6. Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego;
7. Głównego Inspektora Pracy;
8. Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców;
9. Rady Rynku Pracy.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806), projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w zakładce „Projekty aktów prawnych” oraz na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego i Funduszu Pracy.

[illegible]

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	<i>Łącznie (0-10)</i>
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Skuteczniejsze wsparcie w zapewnieniu kadr na potrzeby przedsiębiorstw						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Prowadzenia przygotowania zawodowego dla młodocianych podejmują się przede wszystkim mikro i mali przedsiębiorcy, a w tym głównie zakłady rzemieślnicze. Refundacja wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne za młodocianych pracowników stanowi dużą zachętę do zatrudniania młodocianych w celu przygotowania zawodowego. Dlatego wprowadzenie projektowanej regulacji będzie miało pozytywny wpływ na funkcjonowanie mikro, małych i średnich przedsiębiorstw.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Regulacje nie mają bezpośredniego wpływu na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, w tym na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.						
	osoby niepełnosprawne i osoby starsze	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną osób niepełnosprawnych i osób starszych.						
Niemierzalne		-						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projekt rozporządzenia jest zgodny z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.), i nie nakłada na przedsiębiorców żadnych nowych obowiązków administracyjnych, w związku z powyższym nie występuje konieczność zastosowania ograniczeń, o których mowa w art. 68 ww. ustawy.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu			
☒ nie dotyczy			
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczacji.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Projektowane zmiany nie nakładają obciążeń administracyjnych, warunki i tryb refundacji wynagrodzeń młodocianych pracowników dotychczas obowiązujące nie uległy zmianie.			
9. Wpływ na rynek pracy			
Projektowane zmiany powinny mieć pozytywny wpływ na rynek pracy: Oczekuje się, iż regulacja przyniesie pozytywne skutki dla rynku pracy, umożliwiając pracodawcom uzyskanie pomocy na realizację przygotowania zawodowego młodocianych pracowników.			
10. Wpływ na pozostałe obszary			
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe		☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu.		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego			
Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.			
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?			
Nie zakłada się ewaluacji efektów projektu.			
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)			
Brak			

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA RODZINY, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ ¹⁾

z dnia

w sprawie szczegółowych zadań OHP w zakresie kształcenia i wychowania oraz zatrudnienia i przeciwdziałania marginalizacji i wykluczeniu społecznemu młodzieży, struktury i zadań wojewódzkich komend OHP, centrów kształcenia i wychowania OHP, ośrodków szkolenia zawodowego OHP oraz zadań kierowników wskazanych jednostek

Na podstawie art. 352 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1.1. Do zadań Ochotniczych Hufców Pracy, zwanych dalej „OHP”, w zakresie kształcenia i wychowania młodzieży należy:

- 1) diagnozowanie potrzeb w zakresie objęcia działaniami opiekuńczo-wychowawczymi młodzieży wymagającej wsparcia, niedostosowanej społecznie, opóźnionej w cyklu kształcenia lub nierealizującej obowiązku szkolnego i obowiązku nauki;
- 2) zapewnienie uczestnikom OHP warunków do kontynuowania kształcenia ogólnego i zawodowego;
- 3) zapewnienie młodzieży warunków do podwyższania kwalifikacji ogólnych i zawodowych, przekwalifikowania oraz zachęcanie do kształcenia ustawicznego;
- 4) opracowywanie i realizacja programów profilaktycznych, wychowawczych i resocjalizacyjnych na rzecz młodzieży zagrożonej demoralizacją i wchodzącej w konflikt z prawem;
- 5) realizacja kompleksowych działań opiekuńczo-wychowawczych wobec uczestników OHP oraz współdziałanie w tym zakresie z ich rodzicami lub opiekunami;
- 6) promowanie działalności opiekuńczo-wychowawczej OHP w środowiskach zagrożonych marginalizacją społeczną;
- 7) badanie efektywności działań opiekuńczo-wychowawczych wobec uczestników OHP, w szczególności przez zbieranie informacji o losach wychowanków OHP.

¹⁾ Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – praca, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. poz. 2715).

2. Do zadań OHP w zakresie zatrudnienia oraz przeciwdziałania marginalizacji i wykluczeniu społecznemu młodzieży należy:

- 1) nawiązywanie współpracy z pracodawcami i organizacjami zrzeszającymi pracodawców w celu pozyskiwania ofert pracy dla młodzieży bezrobotnej oraz uczniów i studentów;
- 2) prowadzenie pośrednictwa pracy dla młodzieży;
- 3) przygotowanie młodzieży do aktywnego zachowania na rynku pracy;
- 4) podejmowanie i wspieranie inicjatyw służących przeciwdziałaniu bezrobociu i wychowaniu w procesie pracy;
- 5) rozwijanie współpracy z organizacjami i instytucjami zagranicznymi oraz organizowanie międzynarodowej wymiany młodzieży;
- 6) organizowanie i prowadzenie szkoleń zawodowych.

§ 2. OHP tworzą:

- 1) Komendant Główny OHP realizujący zadania przy pomocy Komendy Głównej OHP z siedzibą w Warszawie;
- 2) wojewódzcy komendanci OHP realizujący zadania przy pomocy wojewódzkich komend OHP:
 - a) Dolnośląskiej Wojewódzkiej Komendy OHP z siedzibą we Wrocławiu,
 - b) Kujawsko-Pomorskiej Wojewódzkiej Komendy OHP z siedzibą w Toruniu,
 - c) Lubelskiej Wojewódzkiej Komendy OHP z siedzibą w Lublinie,
 - d) Lubuskiej Wojewódzkiej Komendy OHP z siedzibą w Zielonej Górze,
 - e) Łódzkiej Wojewódzkiej Komendy OHP z siedzibą w Łodzi,
 - f) Małopolskiej Wojewódzkiej Komendy OHP z siedzibą w Krakowie,
 - g) Mazowieckiej Wojewódzkiej Komendy OHP z siedzibą w Warszawie,
 - h) Opolskiej Wojewódzkiej Komendy OHP z siedzibą w Opolu,
 - i) Podkarpackiej Wojewódzkiej Komendy OHP z siedzibą w Rzeszowie,
 - j) Podlaskiej Wojewódzkiej Komendy OHP z siedzibą w Białymstoku,
 - k) Pomorskiej Wojewódzkiej Komendy OHP z siedzibą w Gdańsku,
 - l) Śląskiej Wojewódzkiej Komendy OHP z siedzibą w Katowicach,
 - m) Świętokrzyskiej Wojewódzkiej Komendy OHP z siedzibą w Kielcach,
 - n) Warmińsko-Mazurskiej Wojewódzkiej Komendy OHP z siedzibą w Olsztynie,
 - o) Wielkopolskiej Wojewódzkiej Komendy OHP z siedzibą w Poznaniu,
 - p) Zachodniopomorskiej Wojewódzkiej Komendy OHP z siedzibą w Szczecinie;

- 3) dyrektorzy centrów kształcenia i wychowania realizujący zadania przy pomocy centrów kształcenia i wychowania;
- 4) dyrektorzy ośrodków szkolenia zawodowego realizujący zadania przy pomocy ośrodków szkolenia zawodowego;
- 5) dyrektorzy centrów edukacji i pracy młodzieży realizujący zadania przy pomocy centrów edukacji i pracy młodzieży;
- 6) kierownicy ośrodków szkolenia i wychowania realizujący zadania przy pomocy ośrodków szkolenia i wychowania;
- 7) komendanci hufców pracy realizujący zadania przy pomocy hufców pracy;
- 8) kierownicy innych jednostek organizacyjnych podległych wojewódzkim komendantom OHP i dyrektorom centrów kształcenia i wychowania.

§ 3. 1. Wojewódzkim komendantom OHP podlegają:

- 1) dyrektorzy centrów edukacji i pracy młodzieży;
- 2) kierownicy ośrodków szkolenia i wychowania;
- 3) komendanci hufców pracy;
- 4) kierownicy innych jednostek organizacyjnych.

2. Wojewódzki komendant OHP odpowiada za całokształt działalności OHP na terenie województwa, z wyjątkiem działalności centrów kształcenia i wychowania oraz ośrodków szkolenia zawodowego, w szczególności:

- 1) ustala kierunki działalności OHP na terenie województwa;
- 2) dysponuje przyznanymi środkami finansowymi w ramach zatwierdzonego planu finansowego, z uwzględnieniem legalności, gospodarności i celowości podejmowanych działań, zgodnie z przepisami o finansach publicznych;
- 3) sprawuje nadzór nad powierzonym mieniem OHP;
- 4) przedstawia Komendantowi Głównemu OHP do zatwierdzenia plan pracy i plan finansowy wojewódzkiej komendy OHP;
- 5) sporządza i przedkłada Komendantowi Głównemu OHP sprawozdania z realizacji planów, o których mowa w pkt 4;
- 6) w ramach przyznanego przez Komendanta Głównego OHP limitu środków Funduszu Pracy - zawiera umowy z pracodawcami o refundację kosztów wynagrodzeń wypłacanych młodocianym pracownikom zatrudnionym na podstawie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego oraz składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanych

wynagrodzeń, a także realizuje wypłaty na podstawie złożonych przez pracodawców wniosków w tym zakresie;

- 7) nadzoruje centra edukacji i pracy młodzieży, ośrodki szkolenia i wychowania oraz hufce pracy, a także zatwierdza ich plany;
- 8) zapewnia uczestnikom OHP zakwaterowanie, wyżywienie i całodobową opiekę wychowawczą;
- 9) organizuje uczestnikom OHP warunki do uzupełnienia wykształcenia ogólnego oraz zdobycia kwalifikacji zawodowych;
- 10) organizuje uczestnikom OHP zatrudnienie w celu przygotowania zawodowego we własnych warsztatach szkoleniowo-produkcyjnych OHP lub u pracodawców zewnętrznych;
- 11) organizuje aktywizację zawodową młodzieży poprzez: udostępnienie usług z zakresu pośrednictwa pracy, doradztwa zawodowego i szkoleń zawodowych w jednostkach i formach organizacyjnych OHP działających na rzecz rynku pracy;
- 12) inicjuje i nadzoruje realizację programów i projektów na rzecz młodzieży, w tym współfinansowanych z funduszy Unii Europejskiej;
- 13) nadzoruje realizację programów wychowawczych, profilaktycznych i resocjalizacyjnych dla młodzieży zagrożonej marginalizacją i wykluczeniem społecznym;
- 14) nadzoruje przygotowanie uczestników OHP do życia zgodnego z obowiązującymi normami społecznymi i prawnymi poprzez eliminowanie przyczyn i przejawów zaburzeń zachowania przez pracę wychowawczo-terapeutyczną z młodzieżą;
- 15) nadzoruje organizację imprez kulturalnych i sportowych oraz innych form spędzania wolnego czasu przez młodzież;
- 16) monitoruje losy absolwentów OHP;
- 17) współpracuje z jednostkami administracji rządowej i samorządowej, stowarzyszeniami, fundacjami, pracodawcami, organizacjami i innymi instytucjami oraz partnerami społecznymi działającymi na rynku pracy, dyrektorami centrów kształcenia i wychowania oraz dyrektorami ośrodków szkolenia zawodowego.
- 18) organizuje szkolenia podnoszące kwalifikacje zawodowe kadry OHP;

3. Wojewódzki komendant OHP:

- 1) tworzy, łączy i znosi - za zgodą Komendanta Głównego OHP - centra edukacji i pracy młodzieży, ośrodki szkolenia i wychowania, hufce pracy, oraz inne jednostki organizacyjne wojewódzkiej komendy OHP

- 2) wydaje akty o charakterze wewnętrznym usprawniające i porządkujące działalność OHP na terenie województwa;
- 3) może powoływać zespoły zadaniowe, doradcze i opiniodawcze, określając ich nazwę, skład, zakres i tryb działania;
- 4) określa w regulaminie organizacyjnym szczegółową organizację i zakres działania komórek organizacyjnych wojewódzkiej komendy OHP, centrów edukacji i pracy młodzieży, ośrodków szkolenia i wychowania, hufców pracy oraz pozostałych jednostek organizacyjnych.

4. Wojewódzki komendant OHP jest pracodawcą, realizuje politykę kadrową i płacową dokonuje czynności w sprawach z zakresu prawa pracy w stosunku do pracowników wojewódzkiej komendy OHP.

5. Komendant Główny OHP, w drodze zarządzenia, nadaje wojewódzkiej komendzie regulamin organizacyjny.

§ 4. 1. Centra kształcenia i wychowania, będące ponadwojewódzkimi jednostkami OHP, realizują zadania w zakresie:

- 1) prowadzenia rekrutacji do centrów kształcenia i wychowania młodzieży z terenu całego kraju we współdziałaniu z wojewódzkimi komendami OHP i jednostkami samorządu terytorialnego;
- 2) umożliwienia uczestnikom OHP uzupełnienia wykształcenia ogólnego oraz zdobycia kwalifikacji zawodowych;
- 3) prowadzenia warsztatów szkoleniowo-produkcyjnych dla uczestników OHP;
- 4) pracy wychowawczo-terapeutycznej z młodzieżą zagrożoną demoralizacją i wchodzącą w konflikt z prawem;
- 5) przygotowania młodzieży do aktywnego zachowania na rynku pracy, w tym udostępnienie usług z zakresu pośrednictwa pracy, doradztwa zawodowego i szkoleń zawodowych w jednostkach i formach organizacyjnych OHP działających na rzecz rynku pracy;
- 6) prowadzenia świetlic środowiskowych dla młodzieży ze środowiska lokalnego;
- 7) organizacji kształcenia i podnoszenia kwalifikacji zawodowych kadry OHP;
- 8) współpracy z pracodawcami i organizacjami reprezentującymi pracodawców.

2. Komendant Główny OHP, w drodze zarządzenia, nadaje centrum kształcenia i wychowania regulamin organizacyjny.

§ 5. 1. Ośrodki szkolenia zawodowego:

- 1) organizują i prowadzą szkolenia zawodowe, w tym umożliwiające nabycie kompetencji w zawodach określonych w klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy, o której mowa w art. 2 pkt 12 ustawy z dnia ... r. o rynku pracy i służbach zatrudnienia;
- 2) współpracują, z podmiotami działającymi w obszarze rynku pracy i edukacji oraz z innymi instytucjami nadającymi uprawnienia do wykonywania określonych zawodów.

2. Komendant Główny OHP, w drodze zarządzenia, nadaje ośrodkowi szkolenia zawodowego regulamin organizacyjny.

§ 6. 1. Dyrektor centrum kształcenia i wychowania, odpowiada za realizację zadań tej jednostki w zakresie:

- 1) ustalania kierunków działania centrum kształcenia i wychowania;
- 2) dysponowania przyznanymi środkami finansowymi, sprawowania nadzoru nad powierzonym mieniem OHP;
- 3) przedstawiania do zatwierdzenia komendantowi OHP planu pracy i planu finansowego centrum kształcenia i wychowania;
- 4) przedkładania Komendantowi Głównemu OHP sprawozdania z realizacji planów, o których mowa w pkt 3;
- 5) rekrutacji młodzieży z terenu całego kraju we współpracy z komendami wojewódzkimi OHP i jednostkami samorządu terytorialnego;
- 6) zapewnienia uczestnikom OHP zakwaterowania, wyżywienia i całodobowej opieki wychowawczej;
- 7) organizacji uczestnikom OHP warunków do uzupełnienia wykształcenia ogólnego oraz zdobycia kwalifikacji zawodowych;
- 8) organizuje uczestnikom OHP zatrudnienie w celu przygotowania zawodowego we własnych warsztatach szkoleniowo-produkcyjnych OHP lub u pracodawców zewnętrznych;
- 9) organizuje aktywizację zawodową młodzieży poprzez: udostępnienie usług z zakresu pośrednictwa pracy, doradztwa zawodowego i szkoleń zawodowych w jednostkach i formach organizacyjnych OHP działających na rzecz rynku pracy;
- 10) inicjuje i nadzoruje realizację programów i projektów na rzecz młodzieży, w tym współfinansowanych z funduszy Unii Europejskiej;
- 11) nadzoruje realizację programów wychowawczych, profilaktycznych i resocjalizacyjnych dla młodzieży zagrożonej marginalizacją i wykluczeniem społecznym;

- 12) nadzoruje przygotowanie uczestników OHP do życia zgodnego z obowiązującymi normami społecznymi i prawnymi poprzez eliminowanie przyczyn i przejawów zaburzeń zachowania przez pracę wychowawczo-terapeutyczną z młodzieżą;
 - 13) nadzoruje organizację imprez kulturalnych i sportowych oraz innych form spędzania wolnego czasu przez młodzież;
 - 14) monitoruje losy absolwentów OHP;
 - 15) współpracuje z jednostkami administracji rządowej i samorządowej, stowarzyszeniami, fundacjami, pracodawcami, organizacjami i innymi instytucjami oraz partnerami społecznymi działającymi na rynku pracy, dyrektorami centrów kształcenia i wychowania oraz dyrektorami ośrodków szkolenia zawodowego.
 - 16) organizuje szkolenia podnoszące kwalifikacje zawodowe kadry OHP;
2. Dyrektor centrum kształcenia i wychowania:
- 1) wydaje akty o charakterze wewnętrznym;
 - 2) może powoływać zespoły zadaniowe, doradcze i opiniotawcze, określając ich nazwę, skład, zakres i tryb działania;
 - 3) określa w regulaminie organizacyjnym szczegółową organizację i zakres działania komórek organizacyjnych centrum kształcenia i wychowania.
3. Dyrektor centrum kształcenia i wychowania jest pracodawcą i dokonuje czynności w sprawach z zakresu prawa pracy w stosunku do pracowników centrum kształcenia i wychowania.

§ 7. 1. Dyrektor ośrodka szkolenia zawodowego odpowiada za realizację zadań tej jednostki w zakresie:

- 1) organizacji i prowadzenia szkoleń zawodowych, w tym umożliwiających nabycie kompetencji w zawodach określonych w klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy, o której mowa w art. 2 pkt 12 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia;
- 2) dysponowania przyznanymi środkami finansowymi, sprawowania nadzoru nad powierzonym mieniem OHP;
- 3) ustalania kierunków działania ośrodka szkolenia zawodowego;
- 4) przedkładania do zatwierdzenia Komendantowi Głównemu OHP planu pracy i planu finansowego ośrodka szkolenia zawodowego;
- 5) przedkładania Komendantowi Głównemu OHP sprawozdania z realizacji planów, o których mowa w pkt 4;

- 6) współpracy z innymi jednostkami OHP, jednostkami samorządu terytorialnego, instytucjami rynku pracy, pracodawcami oraz innymi podmiotami działającymi w dziedzinie edukacji dorosłych.

2. Dyrektor ośrodka szkolenia zawodowego:

- 1) wydaje akty o charakterze wewnętrznym;
- 2) może powoływać zespoły zadaniowe, doradcze i opiniotawcze, określając ich nazwę, skład, zakres i tryb działania;
- 3) określa w regulaminie organizacyjnym szczegółową organizację i zakres działania komórek organizacyjnych ośrodka szkolenia zawodowego.

3. Dyrektor ośrodka szkolenia zawodowego jest pracodawcą i dokonuje czynności w sprawach z zakresu prawa pracy w stosunku do pracowników ośrodka szkolenia zawodowego.

§ 8. 1. Ośrodki szkolenia i wychowania realizują zadania w zakresie:

- 1) prowadzenia rekrutacji młodzieży do ośrodków szkolenia i wychowania z terenu województwa i powiatu;
- 2) umożliwienia uczestnikom OHP uzupełnienia wykształcenia ogólnego oraz zdobycia kwalifikacji zawodowych;
- 3) zapewnienia uczestnikom OHP całodobowej opieki wychowawczej;
- 4) realizacji programów wychowawczych, profilaktycznych i resocjalizacyjnych;
- 5) organizowania imprez kulturalnych i sportowych oraz innych form spędzania wolnego czasu przez uczestników OHP;
- 6) współdziałania z instytucjami i organizacjami lokalnymi oraz rodzicami albo opiekunami prawnymi lub faktycznymi uczestników OHP w procesie ich wychowania i kształcenia.

2. Hufce pracy, będące podstawowymi jednostkami OHP, realizują zadania w zakresie:

- 1) prowadzenia rekrutacji młodzieży ze środowisk lokalnych do hufców pracy;
- 2) wychowania, profilaktyki i resocjalizacji młodzieży zagrożonej marginalizacją i niedostosowanej społecznie;
- 3) umożliwienia uczestnikom OHP uzupełnienia wykształcenia ogólnego oraz zdobycia kwalifikacji zawodowych;
- 4) organizowania imprez kulturalno-oświatowych, kół zainteresowań, zajęć sportowych oraz innych form spędzania wolnego czasu;
- 5) współpracy z młodzieżowymi biurami pracy i urzędami pracy w znalezieniu zatrudnienia dla uczestników OHP;

- 6) współpracy z rodzinami, szkołami, placówkami wychowawczymi, ośrodkami pomocy społecznej, sądami, pracodawcami oraz poradniami psychologiczno-pedagogicznymi w celu ułatwienia integracji młodzieży ze środowiskiem.

3. Ośrodki szkolenia i wychowania oraz hufce pracy mogą prowadzić:

- 1) świetlice środowiskowe;
- 2) warsztaty szkoleniowo-produkcyjne dla uczestników OHP.

§ 9. Dyrektor centrum kształcenia i wychowania, kierownik ośrodka szkolenia i wychowania oraz komendant hufca pracy są odpowiedzialni za:

- 1) jakość kształcenia zawodowego realizowanego w tych jednostkach;
- 2) sprawowanie nadzoru nad postępowaniem w nauce uczestników OHP;
- 3) zapewnienie pomocy dydaktycznej uczestnikom OHP mających trudności w nauce.

§ 10. 1. Centra edukacji i pracy młodzieży, będące ponadpowiatowymi jednostkami OHP na terenie województw, realizują zadania w zakresie:

- 1) badania i diagnozowania lokalnego rynku usług edukacyjnych i rynku pracy;
- 2) merytorycznego wsparcia jednostek OHP zlokalizowanych na terenie swojego działania w zakresie organizowania przez te jednostki kształcenia i zatrudnienia uczestników OHP;
- 3) kierowania młodzieży do jednostek OHP realizujących zadania w zakresie kształcenia i wychowania w celu uzupełnienia wykształcenia i zdobycia kwalifikacji zawodowych;
- 4) prowadzenia pośrednictwa pracy dla bezrobotnej młodzieży i osób poszukujących pracy;
- 5) prowadzenia dla młodzieży usług w zakresie poradnictwa zawodowego

i informacji zawodowej, z uwzględnieniem:

- a) poradnictwa indywidualnego,
- b) poradnictwa grupowego, w szczególności prowadzenia zajęć grupowych z zakresu informacji zawodowej, przygotowania do wejścia na rynek pracy, umiejętności poszukiwania pracy i samozatrudnienia,
- c) udzielania porad dotyczących wyboru zawodu, kierunku kształcenia i planowania kariery zawodowej,
- d) tworzenia nowych narzędzi i metod w poradnictwie zawodowym oraz ich upowszechniania i promocji,
- e) gromadzenia, aktualizowania i udostępniania nowoczesnej, multimedialnej informacji o zawodach, rynku pracy i możliwościach kształcenia;

- 6) przyjmowania wniosków pracodawców w szczególności o zawarcie umowy o refundację kosztów wynagrodzeń wypłacanych młodocianym pracownikom zatrudnionym na podstawie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego oraz składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanych wynagrodzeń, a także dokonywania wstępnej oceny w formie opinii i weryfikacji wniosków;
- 7) organizowania krótkoterminowego zatrudnienia dla uczącej się młodzieży;
- 8) prowadzenia działalności promocyjnej i informacyjnej dotyczącej realizowanych zadań;
- 9) współpracy z urzędami pracy, placówkami oświatowymi i instytucjami szkoleniowymi, jednostkami administracji samorządowej, partnerami społecznymi i innymi podmiotami działającymi na rynku pracy.

2. Zadania, o których mowa w ust. 1, są realizowane w szczególności przez mobilne centra informacji zawodowej, młodzieżowe biura pracy oraz młodzieżowe centra kariery, będące wewnętrznymi formami organizacyjnymi centrów edukacji i pracy młodzieży.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

**MINISTER RODZINY, PRACY
I POLITYKI SPOŁECZNEJ**

² Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia z dnia 22 lipca 2011 r. w sprawie szczegółowych zadań i organizacji Ochotniczych Hufców Pracy rad rynku pracy (Dz. U. z 2011, nr 155 poz. 920), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 456 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia w sprawie szczegółowych zadań OHP w zakresie kształcenia i wychowania oraz zatrudnienia i przeciwdziałania marginalizacji i wykluczeniu społecznemu młodzieży, struktury i zadań wojewódzkich komend OHP, centrów kształcenia i wychowania OHP, ośrodków szkolenia zawodowego OHP oraz zadań kierowników wskazanych jednostek stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 352 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „ustawą”.

W związku ze zmianą delegacji ustawowej, związanej z wprowadzeniem nowych przepisów, utraci moc obecnie obowiązujące rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 22 lipca 2011 r. w sprawie szczegółowych zadań i organizacji Ochotniczych Hufców Pracy rad rynku pracy (Dz. U. z 2011r. 155 poz. 920). Konieczne jest wydanie nowego rozporządzenia w tym zakresie przez ministra właściwego do spraw pracy.

Proponowane rozwiązania organizacyjno-prawne mają charakter doprecyzowujący i porządkujący, a ich głównym celem jest poprawa jakości funkcjonowania Ochotniczych Hufców Pracy.

Główne zmiany w projektowanym rozporządzeniu, w porównaniu do aktualnie obowiązującego rozporządzenia, przedstawia poniższe wyszczególnienie:

- 1) doprecyzowano kompetencje komendantów wojewódzkich oraz zadania jednostek im podległych;
- 2) doprecyzowano kompetencje dyrektora centrum kształcenia i wychowania oraz zadania jednostki mu podległej;
- 3) doprecyzowano kompetencje dyrektora ośrodka szkolenia zawodowego oraz zadania jednostki mu podległej;
- 4) doprecyzowano kompetencje dyrektora centrum kształcenia i wychowania oraz zadania jednostki mu podległej;
- 5) doprecyzowano kompetencje kierownika ośrodka szkolenia i wychowania oraz zadania jednostki mu podległej;
- 6) doprecyzowano kompetencje komendanta hufca pracy oraz zadania jednostki mu podległej.

Proponuje się, aby rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, nie podlega zatem notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projektowana regulacja nie będzie wymagała notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702, z późn. zm.). Projekt rozporządzenia jest zgodny z obowiązującymi regulacjami Unii Europejskiej w tym zakresie i nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia nie narusza przepisów prawa Unii Europejskiej dotyczących równego traktowania kobiet i mężczyzn.

Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.) i § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2024 r. poz. 806), zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w zakładce „Projekty aktów prawnych” oraz na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny oraz na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Projekt nie stwarza zagrożeń korupcyjnych

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie szczegółowych zadań OHP w zakresie kształcenia i wychowania oraz zatrudnienia i przeciwdziałania marginalizacji i wykluczeniu społecznemu młodzieży, struktury i zadań wojewódzkich komend OHP, centrów kształcenia i wychowania OHP, ośrodków szkolenia zawodowego OHP oraz zadań kierowników wskazanych jednostek. Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Agnieszka Dziemianowicz-Bąk - Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Mikołaj Tarasiuk – Zastępca Dyrektora Departamentu Rynku Pracy tel. 538-117-672, e-mail: mikołaj.tarasiuk@mrpips.gov.pl;	Data sporządzenia Źródło: Art. 352 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...) Nr w wykazie prac

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia w sprawie szczegółowych zadań OHP w zakresie kształcenia i wychowania oraz zatrudnienia i przeciwdziałania marginalizacji i wykluczeniu społecznemu młodzieży, struktury i zadań wojewódzkich komend OHP, centrów kształcenia i wychowania OHP, ośrodków szkolenia zawodowego OHP oraz zadań kierowników wskazanych jednostek stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 352 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „ustawą”.

W związku ze zmianą delegacji ustawowej, związanej z wprowadzeniem nowych przepisów, utraci moc obecnie obowiązujące rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 22 lipca 2011 r. w sprawie szczegółowych zadań i organizacji Ochotniczych Hufców Pracy rad rynku pracy (Dz. U. z 2011r. poz. 920). Konieczne jest wydanie nowego rozporządzenia w tym zakresie przez ministra właściwego do spraw pracy.

Projekt rozporządzenia w sprawie szczegółowych zadań OHP w zakresie kształcenia i wychowania oraz zatrudnienia i przeciwdziałania marginalizacji i wykluczeniu społecznemu młodzieży, struktury i zadań wojewódzkich komend OHP, centrów kształcenia i wychowania OHP, ośrodków szkolenia zawodowego OHP oraz zadań kierowników wskazanych jednostek uszczegóławia przepisy wprowadzone ustawą, dostosowuje przepisy wykonawcze do nowej regulacji oraz doprecyzowuje zapisy dotyczące spraw, z których realizacją w dotychczasowej praktyce - w świetle uzyskanych opinii – były problemy.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozporządzenie w sprawie szczegółowych zadań OHP w zakresie kształcenia i wychowania oraz zatrudnienia i przeciwdziałania marginalizacji i wykluczeniu społecznemu młodzieży, struktury i zadań wojewódzkich komend OHP, centrów kształcenia i wychowania OHP, ośrodków szkolenia zawodowego OHP oraz zadań kierowników wskazanych jednostek nie wprowadza szczególnych narzędzi interwencji, itp. doprecyzowuje zapisy ustawy, które zaczną obowiązywać od dnia wejścia w życie ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia.

Osiągnięcie ww. celu w wyniku podjęcia działań innych niż legislacyjne nie jest możliwe.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Ochotnicze Hufce Pracy (OHP)	278 podmiotów (stan na 31 grudnia 2023 r.)	Dane ze sprawozdania z wykonania Planu Pracy OHP za 2023 r.	Szczegółowe ustalenie zadań OHP

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do zaopiniowania do następujących partnerów społecznych:

- na podstawie art. 19 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 854) do:
 - 1) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych;
 - 2) Forum Związków Zawodowych;
 - 3) NSZZ „Solidarność”;
- na podstawie art. 16 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2022 r. poz. 97) do:
 - 1) Związku Pracodawców – Business Centre Club;
 - 2) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 3) Konfederacji „Lewiatan”;
 - 4) Związku Przedsiębiorców i Pracodawców;
 - 5) Związku Rzemiosła Polskiego;
 - 6) Federacji Przedsiębiorców Polskich.

Stosownie do postanowień uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2024 r. poz. 806) projekt rozporządzenia zostanie przedłożony do zaopiniowania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w zakładce „Projekty aktów prawnych” oraz na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	Projektowane rozporządzenie nie spowoduje skutków finansowych dla sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego i Funduszu Pracy. Realizacja rozporządzenia będzie się odbywać w ramach środków ujętych w planie finansowym Funduszu Pracy.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł,	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							

ceny stałe z r.)	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projekt nie zawiera regulacji dotyczących majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej i nie podlega obowiązkowi dokonania oceny przewidywanego wpływu proponowanych rozwiązań na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców stosownie do przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236)						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Z uwagi na charakter projektowanych przepisów rozporządzenia nie jest możliwe wskazanie wpływu projektu na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.						
	osoby starsze i niepełnosprawne	Z uwagi na charakter projektowanych przepisów rozporządzenia nie jest możliwe wskazanie wpływu projektu na osoby niepełnosprawne i osoby starsze.						
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia nie będą miały bezpośredniego wpływu na konkurencyjność podmiotów gospodarczych funkcjonujących na terenie poszczególnych województw ani na politykę gospodarczą państwa.						
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☒ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.				☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy				
Komentarz:								
9. Wpływ na rynek pracy								
Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia będą miały pozytywny wpływ na rynek pracy.								
10. Wpływ na pozostałe obszary								
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe			☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:			☐ informatyzacja ☐ zdrowie		
Omówienie wpływu		Brak wpływu.						
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego								
Przewiduje się, że rozporządzenie wejdzie w życie w I kwartale 2025 r.								
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?								
Ze względu na przedmiot regulacji nie jest przewidziana ewaluacja projektu, tym samym nie przewiduje się stosowania mierników.								

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)
Nie dotyczy.